

B

3 9015 00251 707 9

University of Michigan - BUHR

PAZRE

DICIONNAIRE

FRANCAIS-MALAYS

2

Storage

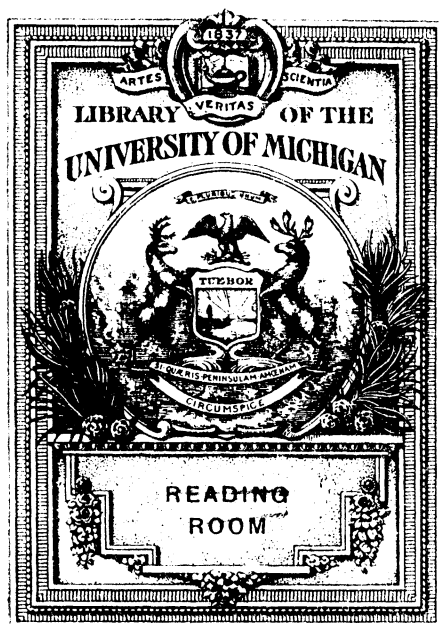
1

512

.5277

1.2

DICTIONNAIRE FRANÇAIS-MALAIS

کتاب قاموس
لهاس فرنجس دغن لهاس ملايو

PAR

L'ABBÉ P. FAVRE,

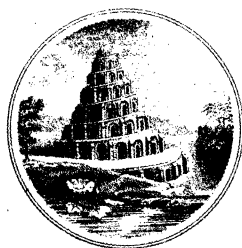
MISS. APOST. CHAN. HON. D'AVIGNON,
ANCIEN MEMBRE DE LA CONGRÉGATION DES M. E. EN MALAISIE,
PROFESSEUR DE MALAIS ET DE JAVANAIS
À L'ÉCOLE NATIONALE DES LANGUES ORIENTALES VIVANTES,
CHEVALIER DE LA LÉGIION D'HONNEUR,
OFFICIER D'ACADÉMIE, ETC.

TOME SECOND.

*Omnia lingua confitebitur Deo.
Toute langue confessera Dieu.*

سمو ليده اكن اقراركن الله

(Rom. ch. 14, v. 11.)

VIIENNE.

IMPRIMERIE IMPÉRIALE ET ROYALE.

MDCCCLXXX.

PARIS, MAISONNEUVE ET CIE, QUAI VOLTAIRE 25.

~~Storage~~

Ph

5125

. F277

V. 2

DICTIONNAIRE

FRANÇAIS-MALAIS.

DICTIONNAIRE FRANÇAIS-MALAIS

کتاب قاموس
بھاس فرنچس دغن بھاس ملايو

CONTENANT

Les mots français d'un usage général, un grand nombre de locutions et d'idiotismes de la langue française, ainsi que les proverbes les plus connus, traduits en malais, avec les caractères arabico-malais et leur prononciation figurée en lettres latines.

OUVRAGES DU MÊME AUTEUR.

Grammaire Javanaise accompagnée de fac-simile et d'exercices de lecture.

1 vol. in-8° 12 fr.

Dictionnaire Javanais-français. 1 vol. in-8° 20 fr.

An account of the wild tribes inhabiting the Malayan peninsula, Sumatra,

etc. 1 vol. in-12° 2 fr. 50 cent.

Grammaire de la langue malaise suivie de notes philologiques. 1 vol. in-8° 15 fr.

Dictionnaire Malais-français, contenant: 1° les mots malais en caractères arabes, avec leur prononciation figurée en caractères latins; 2° leur étymologie; 3° leur sens propre et figuré, avec un grand nombre d'exemples; 4° une indication des langues de l'archipel Indien et de l'Océanie, dans lesquelles les mêmes mots se retrouvent, avec l'altération qu'ils y ont subie, soit dans le sens, soit dans la prononciation; 5° des remarques, toutes les fois que le mot a une origine commune avec son correspondant dans les langues indo-européennes. 2 vol. in-8° 50 fr.

Pour paraître.

Système comparé des langues de l'archipel Indien et de l'Océanie.

Chrestomathie Javanaise. 1 vol. in-8°.

DICTIONNAIRE FRANÇAIS-MALAIS

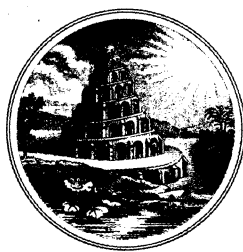
کتاب قاموس
بھاس فرنچس دغن بھاس ملايو

PAR

L'ABBÉ P. FAVRE,

MISS. APOST. CHAN. HON. D'AVIGNON,
ANCIEN MEMBRE DE LA CONGRÉGATION DES M. E. EN MALAISIE,
PROFESSEUR DE MALAIS ET DE JAVANAIS
À L'ÉCOLE NATIONALE DES LANGUES ORIENTALES VIVANTES,
CHEVALIER DE LA LÉGION D'HONNEUR,
OFFICIER D'ACADÉMIE, ETC.

TOME SECOND.

*Omnia lingua confitebitur Deo.
Toute langue confessera Dieu.*

سمو ليده اكن اقراركن الله

(Rom. ch. 14, v. 11.)

Vienne.
IMPRIMERIE IMPÉRIALE ET ROYALE.
MDCCCLXXX.

PARIS, MAISONNEUVE ET CIE, QUAI VOLTAIRE 25.

DICTIONNAIRE

FRANÇAIS - MALAIS.

H

H, s. m., هي *he*, huitième lettre de l'alphabet, حرف يڠ كدلافن در *huruf yang ka-dulāpan deri alif-bā-tā*; avec *c*, *ch* a le son de *ṣ*, دغن *c* پين بوي شين *dengan c bunī-ña būñi šin*; avec *p*, *ph* a le son de *f*, دغن *p* پين بوي فا *dengan p buñī-ña būñi fā*.

H majuscule, هي بسر *he besār*,
H minuscule, هي کچل *he kexil*.

HA! interj. de surprise, d'étonnement, يا *yā*, هي *hey*, اهو *āho*.

HABILE, adj., capable, adroit, قندي *xerdik*, بيس *bisa*, قندي *pandey*, فهم *fehem*, يڠ تاهو *yang tāhu*, قنتس *pantas*, لنچر *lanxar*, برعقل *xepāt*, اوتس *ūtas*, بيجق *ber-akal*, بيجق *bījak*. Un très —

trompeur, اورغ ڤينفو يڠ چردق سكالی *orang penipu yang xerdik sa-kālī*.
Sculpteur —, اورغ ييس مغوکر *orang bisa meng-ukir*. Peintre —, اورغ فهم قد علم *orang pandey menulis*. — dans l'art de la guerre, فهم قد علم *fehēm pada ilmu hikmat pe-prāng-an*. — à la pêche, يڠ تاهو منچهارى ايکن *yang tāhu men-xahāri ikan*. — à toucher de la guitare, قنتس متق کچافي *pantas memetik kexāpi*. — à tirer les armes, قنتس برماين سنجات *pantas ber-māin senjata*. — à lire, لنچر مباح *lanxar mem-bāxa*. — à écrire, چفت مپورت *xepāt menūrat*. — à tout, يڠ مغرتق سمان *yang meng-arti samuā-ña*.

HABILE, terme de jurisprudence, qui a droit, یځ دافټ *yang dāpat*, یځ لایق اکن *yang lāik ākan*.

HABILEMENT, adv., دځن ځنډین *dengan pandey-ña*, دځن ځنډن *dengan pantas-ña*, دځن کبجاکن *dengan ka-bijāk-an*.

HABILETÉ, s. f., کبساڼ *ka-bisā-an*, کچځان *ka-pandēy-an*, کچځان *ka-xepāt-an*, کبجاکن *ka-bijāk-an*, ځنډاسن *pantās-an*. Il a une très grande —, تر لالو امت کبساڼن *ter-lālu āmat ka-bisā-an-ña*.

HABILITER, v. a., rendre habile à, rendre capable de, منجديکن لایق اکن *men-jadī-kan lāik ākan*.

HABILLEMENT, s. m., ځکاین *pakēy-an*. Dépenses d'habillement, بلنج *belanja* ځکاین *pakēy-an*, بلنج اکن *belanja ākan memākey*. Toutes sortes d'habillements, سکل *segala* ځار ځکاین *xāra pakēy-an*.

HABILLER, v. a., vêtir, ماکیکن *memākey-kan*. — un enfant, ماکیکن ځکاین ځد اتق *memākey-kan pakēy-an pada anak*, مغناکن ځکاین *mergenā-kan pakēy-an pada anak*. — des pauvres, مبري *mem-brī* ځکاین ځد اورځ مسکین *pakēy-an pada orang meskīn*. Ce tailleur m'habille, توکځ جاهت ایت *tukang jāhit itu mem-buat pakēy-an hamba*.

HABILLER, au fig., maltraiter de paroles, ماکي *me-māki*.

HABILLER, préparer, مېدياکن *meñediā-kan*. — une volaille, مېدياکن هایم *meñediā-kan hāyam*.

S'HABILLER, v. pron., se vêtir, ماکي *memākey*. S'habiller en chinois, ماکي ځکاین چار چین *memākey pakēy-an xāra xīna*. Lorsqu'il se fut habillé, سته سده ماکي *sa-telāh sudah memākey*.

HABIT, s. m., ځکاین *pakēy-an*, کافن *kāpan*, کاین *kāin*. Un —, کاین سهلی *kāin sa-halēy*. Un — complet, سلځکف ځکاین *sa-langkap pakēy-an*, ځکاین سفر سالن *pakēy-an sa-per-sālīn*. — d'homme, ځکاین اورځ لکلاکي *pakēy-an orang laki-laki*. — de femme, ځکاین اورځ *pakēy-an orang perampuan*. — modeste, یځ سنونه *pakēy-an yang senūnuh*. — neuf, ځکاین بهارو *pakēy-an bahāru*. De vieux habits, یځ بورق *pakēy-an yang būruk*. Ses habits sont déchirés, کاین کویق *kāin-ña kōyak*. — riche, یځ انده ۲ *pakēy-an yang indah-indah*. — royal, ځکاین کرجاڼ *pakēy-an ka-rajā-an*. — de nocces, ځکاین اورځ ممځلی *pakēy-an orang mēpelēy*. — de deuil, ځکاین برکيوځن *pakēy-an ber-kabūng-an*. — à la mode chinoise, ځکاین چار چین *pakēy-an xāra*.

xīna. — long, کاین فنجخ *kāin*
panjang. — de bain, کاین باهن *kāin basāh-an*. — ordinaire des
 Malais, سارخ *sārung*. — de dessus,
 فنجکاین, Le pan d'un —, باجو *bāju*.
punxa kāin. Mettre un —, ماکي
 باجو *memākey bāju*. Changer
 d'habit, مپالن فکاین *meñālin pa-*
kēy-an-ña. Se dépouiller de ses
 habits, منگکلکن فکاین *meninggal-*
kan pakēy-an-ña.

HABITABLE, adj., بايق اکن تمفت
 دودک *bāik akan tampat dūdūk*,
 یخ دافت دودوکی اورخ *yang dapat*
di-dūdūk-i orang.

HABITACLE, s. m. L'habitable de
 l'Éternel, الله عرش *arāṣ allah*.

HABITACLE, t. de mar., armoire
 pour la boussole, تمفت قدومن *tam-*
pat padōman.

HABITANT, E, s., qui demeure,
 اورخ یخ تغکل *orang yang tinggal*,
 یخ دیم *yang diām*, قدودک *pen-*
dūdūk. Il n'y a plus d'habitants,
 تیاد لاگی بارخ اورخ قدودک *tiāda lāgi*
bārang orang pen-dūdūk. Les
 habitants d'un pays, ایسی نگری
isi nagri.

Loc. Les habitants des tom-
 beaux, ماتی اورخ سکل *segala orang*
māti. Les habitants de la terre,
 اورخ مانسی *orang mānusiā*. Les
 habitants de l'air, سکل اغکس
segala ungkas. Les habitants des

forêts, سکل باتخ لیر *segala binātang*
liar. Les habitants des eaux, سکل
 ایکن *segala ikan*.

HABITATION, s. f., demeure, کدیامن
 کا-دیام-ان, تمفت دودک *tampat*
dūdūk, تمفت کدوکن *tampat ka-*
dūdūk-an. —, maison, رومه
rūmah.

HABITÉ, E, part. pas. du v. habiter,
 یخ ددوکی *yang di-dūdūk-i*. Une
 maison habitée, رومه یخ ددوکی اورخ
rūmah yang di-dūdūk-i orang, رومه
 یخ اورخ دیم دالم *rūmah yang orang*
diām dālam-ña.

HABITÉ, peuplé, معمور *rāmey*,
 نگری یخ, Un pays —, نگری
 معمور *nagri yang mamūr*.

HABITER, v. a., مندوکی *men-*
dūdūk-i, مندیاکی *men-diām-i*, دودک
dūdūk di. — une maison neuve,
 مندوکی رومه بهارو *men-dūdūk-i*
rūmah bahāru. — la ville, مندیاکی
 نگری *men-diām-i nagri*. Depuis
 que nous habitons ce palais, سلام
 کیت دودک ددالم استان ایت *sa-lāma*
kita dūdūk di-dālam astāna itu.

HABITER, v. n., دیم *dūdūk*, دیم
 دیام, تغکل *tinggal*. — à Malacca,
 دودک دنگری ملاک *dūdūk di-nagri*
malāka. — avec une femme, دودک
 دغن سورخ ثرمفون *dūdūk dergan*
sa-orang perampūan.

HABITUDE, s. f., coutume, **بیاس**
biāsa, **کیسان** *ka-biasā-an*, عادة
ādat. Une mauvaise —, **بیاس یخ**
biāsa yang jāhat. Une
longue —, **کیسان درلام** *ka-biasā-*
an deri lāma. Il est sorti selon
son —, **ای سده کلور تورت عادت** *ia*
sudah ka-luar tūrut ādat-ña.

HABITUDE du corps, maintien,
complexion, **سیکف** *sikap*, **توبه**
فري توبه *prī tubuh*.

HABITUÉ, E, part. pas. du v. habi-
tuer, **بیاس** *biāsa*, **جادی بیاس** *jādi*
biāsa. Il est —, **مک ای بیاس** *maka*
ia biāsa. Je suis — à boire de
l'arac, **هنب بیاس مینم ارق** *hamba*
biāsa minum arak. Nous ne sommes
pas encore habitués ici, **کیت بلم**
بیاس دسین *kita belum biāsa di-*
sini.

HABITUEL, LE, adj., **یخ تورت عادة**
yang tūrut ādat.

Grâce **HABITUELLE**, **نعمه الله یخ**
مخدسکن اورغ *ni'met allah yang*
meng-kudus-kan orang.

HABITUELLEMENT, adv., **کادغ ۲**
kādang-kādang, **ترکادغ** *ter-kādang*.

HABITUER, v. a., **ممیساکن** *mem-*
biasā-kan. Il faut — les enfants
à obéir aux vieillards, **فانت ممیساکن**
کانتو ۲ منورت فرتبه اورغ توا
mem-biasā-kan kānak-kānak me-
nūrut parentah orang tuā.

S'HABITUER, v. pron., **منجادی**
ممیساکن درین بیاس *men-jādi biāsa*,
mem-biasā-kan diri-ña.

HÂBLER, v. n., parler avec van-
terie, **مغاچق** *mengāxak*.

HÂBLERIE, s. f., vanterie, **چوثر**
خوپار, **حال مغاچق** *hāl mengāxak*.

HÂBLEUR, EUSE, s., **یخ برچوثر**
اورغ کاجق *orang*
kāxak, **فغاچق** *pengāxak*.

HACHE, s. f., **کافق** *kāpak*. Une —,
سیله کافق *sa-bilah kāpak*. — de
pierre, **کافق درود باتو** *kāpak deri-*
pada batu. — à main, **دغن کافق**
کافق دغن *kāpak dengan pemegàn*
pendek.

HACHE d'armes, **چیغن** *xīpan*.

HACHÉ, E, part. pas du v. hacher,
ترچنجخ *di-xenxang*, **دچنجخ** *ter-*
xenxang, **هیرس** *hīris*, **فاهو** *pāhu*.
Viande hachée, **یخ دچنجخ**
دایغ *dāgīng yang di-xenxang*.

HACHER, v. a., couper en petits
morceaux, **منچنجخ** *men-xenxang*,
مهرس *meng-hīris*. — de la
viande, **منچنجخ دایغ** *men-xenxang*
dāgīng. — de la paille, **منچنجخ**
مرغ *men-xenxang merāng*. Se faire
—, **برفرغ سمفی مانی** *ber-prāng sam-*
pey māti.

HACHETTE, s. f., petite hache, **کافق**
کچل *kāpak kezil*.

HACHIS, s. m., چنچڻ داڳ *dāging xenxang*.

HACHOIR, s. m., table pour hacher, فائن چنچڻ داڳ *pāpan xenxang dāging*.

HACHOIR, grand couteau pour hacher, ڏيسو مڇنچڻ *pīsaw men-xenxang*.

HADJI, s. m., pèlerinage, حج *hajj*.

HADJI, celui qui a fait le pèlerinage, حاج *hāji*. Faire son —, entreprendre le pèlerinage, نايق حاج *nāiḳ hāji*.

HAGARD, E, adj., ڳرم بڻس *bengis*, ڳرم *geram*, ڳارڻ *gārang*. Visage —, ڳرم مڱ *mūka bengis*.

HAI! interj., هاى *hāi*.

HAÏ, E, part. pas. du v. haïr, ڀڃڻ *ter-benxi*, ڀڃڻ *yang ka-benxi-an*, ڀڃڻ ڪڍڻ *yang ka-gelī-an*. — de tous les gens de bien, ڀڃڻ ڪڍڻ ڀڃڻ ڪڍڻ *yang ka-gelī-an bagī segala ōrang yang bāiḳ*.

HAIE, s. f., clôture, ڦاڪر *pāgar*. — de ricin, ڦاڪر جارق *pāgar jārak*. — de bambou, ڦاڪر بڙولہ *pāgar būluh*. — morte, ڦاڪر کايو *pāgar kāyu*. Entourer d'une —, مڱاري *memagār-i*.

HAIE, rangée de soldats, ڀارس *bāris*, ڀارس سڌادو *banjar soldādo*, ڀارس *şaf*. Former la —, ڀارس *ber-bāris*, ڀارس *ber-banjar*, ڀارس

ber-şaf. Doubler la —, ڀارس *meñusun bāris*.

HAILLON, s. m., ڦرڇه *perxah*, ڦرڇه کايو *kāin būruk*. Couvert de haillons, ڦرڇه کايو *ber-pākey kāin būruk*.

HAINÉ, s. f., ڀڃڻ *benxi*, ڀڃڻ *ka-benxi-an*, ڀڃڻ *hīri*, ڀڃڻ *ka-hirī-an*, ڀڃڻ *ka-gelī-an*. — du prochain, ڀڃڻ ڏهن مانسي *ka-benxi-an temān mānusia*. Dieu défend la —, ڀڃڻ ڏهن الله ملاڻ *tūhan allah me-lārang benxi*. Satisfaire sa —, ڀڃڻ مڱسڪن *me-mūwas-kan benxi-ña*. La — excite les querelles, ڀڃڻ مڱسڪان *ka-benxi-an men-jagā-kan per-bantāh-an*. — cachée, ڀڃڻ ڀڃڻ *benxi yang ter-sembūni*.

HAINÉUX, EUSE, adj., ڀڃڻ *ber-benxi*, ڀڃڻ *yang ber-benxi*, ڀڃڻ *pem-benxi*, ڀڃڻ *yang ber-hīri*.

HAÏB, v. a., ڀڃڻ *mem-benxi*, ڀڃڻ *merg-hīri*. — son prochain, ڀڃڻ ڀڃڻ *mem-benxi ākan temān mānusia*. — son ennemi, ڀڃڻ سڙوڪ *mem-benxi satrū-ña*. — le péché, ڀڃڻ *mem-benxi ākan dōsa*. Je hais la fausseté, ڀڃڻ *āku mem-benxi ka-dustā-an*. Ces

gens le haïssaient, مریکیت بنجیله *marika-itu benxi-lah ākan dīa*.

SE HAÏR réciproquement, بر بنجینجین *ber-benxi-benxi-an*.

HAIRE, s. f., étoffe grossière, کنبلی *kembeti*. —, habit de pénitence, فکاین اورغ قرتاف *pakēy-an ōrang per-tāpa*.

HAÏSSABLE, adj., کجی *keji*, یغ *yang* هارس دبنجی *hārus di-benxi*.

HALAGE, s. m., حال مغهیل *hāl merg-hēla*, فتریکن *penarīk-an*. Le — de ce bateau est très difficile, مک فتریکن فراهوایت سوکر سکالی *maka penarīk-an prāhu itu sūkar sa-kālī*. Chemin de —, جالان دتقی *jālan di-tepi sūngay*.

HÂLE, s. m., هاغتن *jumūr*, هاتغن *hāngat-ña mata-hāri*. Le — dessèche les plantes, هاتغن متهای *hāngat mata-hāri me-layū-kan tumbūh-an*.

HALEINE, s. f., هوا *nefas*, هوا *hawā*, اوف *āwap*. — agréable, نفاس یغ واغی *nefas yang wāngi*. Mauvaise —, نفاس یغ بوسق *nefas yang būsuk*. Court d'haleine, ایسق *īsak*, داد *sesuk dāda*. Courir à perte d'haleine, لاری لکس هشاك *lāri lekās hingga sesak dāda*. Retenir son —, مناهن نفاس *menāhan nefas-ña*. Prendre —, برنفاس *ber-nefas*, براوف *ber-āwap*.

Reprendre —, برنفاس قول *ber-nefas pūla*, (se reposer un peu) برهنقی *ber-henti sa-dīkit*. Hors d'haleine, مشه *mengah*. Il est tout à fait hors d'haleine, ای ترمغه *īa ter-mengah-mengah*. Une entreprise de longue —, فکرجان یغ *pe-karjā-an yang lanjut*.

HÂLER, v. a., rendre basané, منجدیکن هیت *men-jumūr, hītam mānis*. Il a la figure hâlée, هیت مناس مک *hītam mānis mukā-ña*.

HALEER, v. a., tirer avec une corde, مغهیل *merg-hēla*, مناریک *menārīk*. — un cordage, مغهیل تالی *merg-hēla tāli*. — un bateau à terre, مناریک فراهو کدارت *menārīk prāhu ka-dārat*.

HALETER, v. n., ترمغه *ter-mengah-mengah*.

HALEUR, s. m., qui hale, یغ *yang merg-hēla*, مغهیل *perg-hēla*, قناریک *penārīk*.

HALLE, s. f., place publique pour le marché, فاسر *pāsar*, فاسر یغ براتف *pāsar yang ber-ātap*. — au blé, فاسر گندم *pāsar gundum*. — à la viande, فاسر داگخ *pāsar dāgīng*. Langage de la —, بهاس فاسر *ba-hāsa pāsar*.

HALLEBARDE, s. f., لنبخ *lambīng*, حربة *herbet*.

HALLEBARDIER, s. m., بدوند *bidu-wanda*. Commandant des haliebardiens, قشورلو بدوند *parhūlu biduwand.*

HALLUCINATION, s. f., erreur des sens, حال ساله مليهت *hāl sālāh me-līhat*, حال ساله مراس *hāl sālāh me-rāsa*, خيال *keyāl*.

HALO, s. m., couronne lumineuse autour du soleil, فاگر متهاری *pāgar mata-hāri*. —, autour de la lune, فاگر بولن *pāgar būlan*.

HALTE, s. f., pause, فرهنهتن *per-hentī-an*. Faire —, برهنهتنی دجالن *ber-henti di-jālan*.

HALTE, lieu où l'on fait halte, tampat per-hentī-an.

HALTE-LÀ! interj., برهنهتنه *ber-hentī-lah*. Halte-là! C'est assez, چوکفله جاجن کات لاکي *xūkup-lah jāngan kāta lāgi*.

HAMAC, s. m., تفت تيدر يڭ ترکته *tampat tīdor yang ter-gantung*.

HAMEAU, s. m., کفخ تالڭ *tālang*, کفخ *kampung*, دوکه *dūkuh*. Ce n'est pas un village, ce n'est qu'un —, بونک دوسن هان تالڭ ساج *būkan dūsun hāna tālang sāja*.

HAMEÇON, s. m., مات کایل *māta kail*, فنجڭ *panxing*. Pêcher à l'hameçon, منڭایل *menḡail*, منڭڭ *memanxing*. — pour prendre les gros poissons, گراڭي *garāgey*.

Fig. —, appât, امڭن *umpan*. Prendre à l'hameçon, منڭفو سرت *menīpu serta mem-būjuk*. Mordre à l'hameçon, کن تیفو *kena tīpu*.

HAMPE, s. f., باتڭ *bātang*, تشکت *tungkat*. — d'une lance, باتڭ لمبڭ *bātang lambing*. — d'un drapeau, باتڭ بندیر *bātang bandēra*.

HAMZA, s. m., signe orthographique, همزه *hamzah*.

HANCHE, s. f., فڭکل فاه *paṅkal pāho*, فڭکل *paṅgul*. Os de la —, فاه تولڭ فڭکل *tūlang paṅkal pāho*, فاه تولڭ فڭکل *tūlang paṅgul*. Douleur rhumatismale de la —, سڭل فڭکل *seṅgal paṅkal pāho*. La — démise, فاه يڭ تکلیت *paṅkal pāho yang tegaliat*.

HANGAR, s. m., بڭسل *bangsal*, فندق *pondok*, بارڭ *bāruṅ*.

HANNETON, s. m., تڭکاد *tangkāda*. Loc. Etourdi comme un —, بوت تولي کورڭ اڭت *kūrang ingat*, بوت تولي *būta tūli*.

HANTER, v. a., fréquenter, براولڭ *ber-ūlang-ūlang*, منڭڭ انڭوڭشي *menḡ-anjung-anjung-i*. Le lieu qu'il hante, تفتن براولڭ *tampat-ña ber-ūlang-ūlang*. — quelqu'un, منڭڭ انڭوڭشي *menḡ-anjung-anjung-i orang*. Se — réciproquement, برکنڭڭ انڭوڭشن *ber-kanjung-kanjung-an*.

HAPPER, v. a., منگکف دغن مالت *menangkap dengan mūlut*, منگکف دغن لکس *menangkap dengan lekàs*.

HAQUENÉE, s. f., cavale qui va l'amble, کود یغ ملیکس *kūda yang me-tigas*.

HAQUET, s. m., charrette longue et étroite, رات فنجیغ دان کورخ لیبر *rāta panjang dān kūrang lēbar*.

HARANGUE, s. f., سببه *sembah*, فرکتان *per-katā-an*. — à un chef, سببه *sembah*. —, discours oratoire, بچار *bixāra*. — politique, بچار *bixāra* ātas parentah.

HARANGUER, v. a., مختای *meng-atā-i*. — un supérieur, مپبه *me-ñembah*.

HARANGUEUR, s. m., qui harangue, یغ مپچارکن *yang mengatā-i*, یغ مپچار *yang mem-bixarā-kan*, فمچار *pem-bixāra*.

Fig. —, grand parleur, یغ برکتکت *yang ber-kata-kāta bāñak*, باقی *yang pe-litar*.

HARAS, s. m., تفت مملهران کود *tampat memeliharā-kan kūda*.

HARASSÉ, E, part. pas. du verbe harasser, لله *lelāh*, ساعت لله *sāngat lelāh*. Ce cheval est —, مک کود *maka kūda itu sāngat lelāh-ña*.

HARASSER, v. a., مللهکن *me-lelāh-kan*. — l'esprit, روح مللهکن *me-lelāh-kan rūh*.

SE **HARASSER**, v. pron., برللهکن *ber-lelāh-kan diri-ña*.

HARCELER, v. a., provoquer, مغاجق *meng-ajak*, مغوسق *meng-ūsik*.

HARCELER, aiguillonner, ماجر *memāxu*.

HARCELER, importuner, مغشکون *meng-gangū-kan*.

HARCELER, presser, ممقس *me-maksa*.

HARDES, s. f. pl., فکاین *pakēy-an*, کاین *kāin*, بارغ *bārang*. — neuves, کاین یغ بهارو *pakēy-an yang bahāru*. De vieilles —, کاین بورق *kāin būruk*. Engager ses — au mont-de-piété, مغشکادیکن کاین درومه *meng-gādey-kan kāin-ña di-rumah peng-gadēy-an*.

HARDI, E, adj., courageux, برانی *berāni*, برهاتی *ber-hāti*. — comme un lion, برانی سمرت سیغ *berāni seperti sīngā*. — à parler, برانی برکات *berāni ber-kāta*.

HARDI, impudent, effronté, تیاد *tiāda tāhu mālu*, جماو *jemāwa*, موك فافن *mūka pāpan*.

HARDI, grand, extraordinaire, عظمی *attim*, عالی *ālī*.

HARDI, ferme, assuré, تتف *tetap*. Ecrire d'une main hardie, منولس

دغن تاغن یغ تنف *menulis dengan tangan yang tetap.*

HARDIESSE, s. f., courage, برنین *berani-ña*, کبرنیئن *ka-berani-an*. Il manque de —, کورغ برنین *kurang berani-ña*. Donner de la —, ممبرنیکن *mem-berani-kan*, ممبری هاتی *mem-bri hāti*.

HARDIESSE, impudence, arrogance, ثری چغکت *pri xongkak*, کلکون اورغ یغ تیاد تاهو مالو *ka-lakū - an orang yang tiada tahu mālu*.

HARDIESSE, au fig., pensée, expression sublime, فکیرن یغ تشکی *pikīr-an yang tinggi*, کات عالیة *kāta āliyat*.

HARDIMENT, adv., avec hardiesse, دغن *dengan berani-ña*, دغن کبیر *dengan gambīra*. Il avance —, ای مغنجر دغن برنین *ia meng-anjur dengan berani-ña*. Il entra —, ای فون ممبرنیکنله درین دان ماسقله *ia pūn mem-berani-kan-lah dirī-ña dān māsuk-lah*.

HARDIMENT, avec impudence, avec arrogance, دغن چغکت *dengan xongkak-ña*, دغن تیاد مالو *dengan tiada mālu*.

HAREM, s. m., استان فرمون *astāna perampūan*, بالی لراغن *bāley larāng-an*, تمفت فشتن *tampat pīngit-an*.

HARENG, s. m., poisson, نام سجنس *nāma sa-jenis ikan*.

Loc. prov. Pressés comme des harengs, سسک سکالی *sesək sa-kālī*.

HARGNEUX, EUSE, adj., فرغ ثرس *prang prūs*, یغ سوك برنته *sūka ber-bantah*. Un chien —, انجغ یغ گالت *anjing yang gālak*.

HARICOT, s. m., légume, کاجغ *kāxang*. — grim pant, کاجغ لیل *kāxang lilit*. — vert, کاجغ هیجو *kāxang hījaw*. — sec, کاجغ کرغ *kāxang krīng*.

HARICOT, ragoût de mouton, تانک درود داغ دمب *tanāk - an deri-pada dāgīng domba*.

HARIDELLE, s. f., کود کورس دان *kūda kūrus dān kūrang kūwat*.

Loc. Maigre comme une —, کورس سکالی *kūrus sa-kālī*.

HARMONIE, s. f., sons agréables réunis, راکم *rāgam*, بوپی راکم *būñi rāgam*, لاگو *lāgu*. — douce, بوپی راکم یغ انده *būñi rāgam yang indah-indah*.

HARMONIE, au fig., accord, concorde, موافقة *sejahtra*, موافقة *murā-fakat*, کرافاتن *ka-rapāt-an*. Il y a une grande — parmi les habitants de cette maison, ایسی رومه *isi rumah*.

itu muwāfakat dergan sejahtra.
Ces gens sont en parfaite —, **فد**
pada marika-
itu ada sātu hāti. — des évangiles,
کرافتن کیمت کتاب الانجیل *ka-rapāt-*
an ka-ampat kitāb el-injil.

HARMONIER, HARMONISER, v. a.,
mettre d'accord, **مماقتکن** *me-mu-*
wāfakat-kan.

S'HARMONIER, v. pron., s'accorder,
جادی ساتوهاتی, **موافقة** *muwāfakat,*
jādi sātu hāti.

HARMONIEUSEMENT, adv., **دغن مردو,**
dergan merdu, **دغن لا کو یغ بایق**
dergan lāgu yang bāik.

HARMONIEUX, EUSE, adj., **مردو**
merdu, **بایق لگون** *bāik lagū-ña.*
voix harmonieuse, **سوار یغ مردو**
suāra yang merdu.

HARNACHEMENT, s. m., 1°, action
de harnacher, **حال ملغکف کود** *hāl*
me-langkap kūda. **حال مغفلکن**
hāl mengefel-kan. 2°, l'ensemble
des harnais, **سکل کاین کود** *segala*
kāin kūda.

HARNACHER, v. a., **ملغکف کود**
me-langkap kūda, **مغفلکن** *menge-*
fel-kan.

HARNAIS, s. m., équipage de
cheval, **کاین کود** *kāin kūda,* **ابه**
ābah-ābah, **کفل** *kefel.*

HARPAGON, s. m., avare, **اورغ**
orang kikir sa kālī.

HARPE, s. f., instrument de
musique, **کچافی** *keṣapi.* Pincer de la
—, **متم کچافی** *memetik keṣapi.*

HARPER, v. a., saisir, منغکف *me-*
nangkap, **منمغ** *memegang.*

SE HARPER, v. récip., برتغکف
تغکافن *ber-tangkap-tangkap-an,*
برتغکف فکافن *ber-pegang-pegang-*
an.

HARPIE, s. f., femme méchante et
criarde, **فرمفون یغ بایق جاهت**
perampūan yang bānak jāhat.

HARPIN, s. m., گاله *gālah,* **فکایت**
peng-gāit prāhu.

HARPON, s. m., ثیارت *ārit,* **ثیارت**
pi-ārit, **سرمفغ** *serampang,* **تمفولغ**
tempuling.

HARPONNER, v. a., ملوتر ثیارت
me-lūtār pi-ārit, **ملوتر سرمفغ** *me-*
lūtār serampang, **دغن تمفولغ**
menikam dergan tempuling.

HARPONNEUR, s. m., اورغ یغ ملوتر
orang yang me-lūtār pi-ārit.

HART, s. f., lien, ایکت *ikat;* corde,
تالی *tālī.* Etre condamné à la —,
کن حکم ماتی دکتغ *kena hukum*
māti di-gantung.

HASARD, s. m., sort, fortune, انتغ
untung, **نصیب** *neṣīb.* — malheureux,
انتغ مالغ *untung mālang.* Heureux
—, **انتغ بایق** *untung bāik;* au jeu,
مودی *mūjur.* Jeu de —, **جودی**
jūdi, **فاری** *pāri.*

HASARD, risque, danger, بهای
bahāya. S'exposer au —, ماسق بهای
māsuk bahāya.

AU HASARD, تباد کتهون tiāda
ka-tahū-an, تباد کرون tiāda karū-
wan.

PAR HASARD, ډد انتغ pada untung,
کونځ kunṅung - kunṅung, کلو ka-
law-kalar. Il rencontra par — un
vieillard, مڼ انتغ ای برتودغن سـورغ
maka untung ia ber-temū dergan
sa-ōrang tuā. Si par — il survient
des querelles, کلو ټبل چدرا kalaw-
kalaw timbul xiderā.

A tout HASARD, مالخ ماجر mā-
lang mājur, بايق انتغ بايق مالخ bāik
untung bāik mālang.

HASARDER, v. a., exposer au ha-
sard, risquer, مناره دالم بهای menāruh
dālam bahāya. — de l'argent au
jeu, برماين دغن برتاره وځ ber-māin
dergan ber-tāruh wang. — sa vie,
مېلنجاکن جوان mem-belanjā-kan
jwā-ña, مېوځ پوان mem - būang
ñawā-ña.

SE HASARDER, v. pron., ماسق
بهای māsuk bahāya.

HASARDEUX, EUSE, adj., périlleux,
يځ yang ber - bahāya, يځ
yang mem - brī bahāya.

HASARDEUX, hardi, courageux,
برانی berāni, برکبیر her - gam-
bira.

HÂTE, s. f., vitesse, précipitation,
لباغت lekàs, سگره sigràh, باغت
bāngat, ټگوه ټگوه gūpuh-gūpuh.

A la HÂTE, en —, دغن لکس
dergan lekàs, دغن سگره dergan
sigràh, دغن ټگوه ټگوه dergan gūpuh-
gūpuh. Partir à la —, څرکی دغن
pergi dergan sigràh. Il sortit
en toute —, کلور له ای دغن ټگوه ټگوه
ka-tūar-lah ia dergan gūpuh-
gūpuh.

HÂTER, v. a., presser, diligenter,
ملکسکن me - lekàs - kan, مېگرهکن
meñgràh - kan, مېباغتنکن mem-
bāngat-kan. — sa mort, ملکسکن
me-lekàs-kan matī-ña. — les
ouvriers, مېباغتنکن اورغ بکرج mem-
bāngat-kan ōrang be-karja.

SE HÂTER, v. pron., برسگره ber-
sigràh, مېگرهکن درين meñgràh-
kan dirī-ña, برباغت ber-bāngat.
Vous ferez bien de vous hâter,
بايق جوک اغکو برسگره bāik jūga
angkaw ber-sigràh.

HÂTIF, IVE, adj., précoce, باغت
bāngat, لکس ماسق lekàs māsak.
Des raisins hâtifs, بوه اغکور یځ لکس
būah anggūr yang lekàs
māsak.

HAUBANS, s. m., pl., تېبرغ tam-
bīrang. — du grand mât, تېبرغ تیغ
tambīrang tiang āgung.

HAUSSE, s. f., ce qui sert à hausser, كنجال *ālas*, پير-الاس *per-ālās-an*, گنجال *ganjal*.

HAUSSE, augmentation de prix, ناليق هرک *ka - mahāl - an*, نايک *nāik* *harga*. — des eaux, بسرک *besār-ña āyer*. فاسخ *pāsang*.

HAUSSER, v. a., élever, منځايکن *meninggī-kan*. — un mur, منځايکن *meninggī-kan tembok*. — le prix, منځايکن هرک *meninggī-kan harga*.

HAUSSER, augmenter, منځايکن *menambah-kan*, ملهکن *me-lebeh-kan*. — les gages, منځايکن گاجي *menambah-kan gāji*.

Loc. — la voix, مپارځن سوار *me-nāring-kan suāra*. — le ton, مپارځن دغن *ber-kāta dergan xongkak-ña*. — les épaules, en signe de mépris, دوده *me-tihat mūdah*. — le coude, boire beaucoup, مينم بايق *mīnum bānak*.

HAUSSER, v. n., devenir plus haut, نايک *nāik*, منځايکن *men-jādi tinggi*.

HAUSSER, augmenter, برتبه *ber-tambah-tambah*. Le change hausse, تکارن جاد ماهر *tukār-an jādi māhal*. La rivière hausse, ايرسوخي *āyer sūngay jādi besār*.

SE HAUSSER, v. pron., منځايکن *meninggī-kan diri-ña*, مېسرکن *mem-besār-kan diri-ña*.

HAUT, E, adj., élevé, تشگي *tinggi*.

Une haute montagne, کونځ يځ تشگي *gūnung yang tinggi*. Une haute tour, مناره يځ تشگي *menāret yang tinggi*. La table est plus haute que la chaise, مېج ايت لږه تشگي *mēja itu lebeh tinggi deri-pada krusi*. — vol, ترېغن تشگي *terbang-ña tinggi*.

Un — rang, څنگ تشگي *pangkat tinggi*. Les hautes sciences, علم حکمة *ilmu hikmat yang tinggi*. Haute justice, حکم يځ تر تشگي *hukum yang ter-tinggi*. Les hauts lieux, ټمټ يځ تشگي *tampat yang tinggi*. Très — مها تشگي *mahā tinggi*.

HAUT, fier, orgueilleux, چڅکتو *xongkak*, هاتو *bongkak hātī*.

HAUT, considérable, grand, ملي *mulīa*, بسر *besār*, تشگي *tinggi*. Les hauts personnages, سکاال اورځ بسر *segala orang besār*. — caractère, همت يځ بسر *himmat yang besār*. Un prix — هرک بسر *harga besār*. Les eaux sont hautes, اير بسر *āyer besār*. Haute mer, لاوت بسر *lāut besār*, (haute marée) فاسخ بسر *pāsang besār*. Le — langage, دالم *bahāsa dālam*. Les hauts faits, کلکون يځ انده *ka-lakū-an yang indah-indah*. Haute renommée, نام يځ مشهور *nāma yang mašhūr*. De haute naissance, بښاون *bangsa-wan*. Haute école, مدرسه *madrasat*.

Marcher la tête haute, برجالن *ber-jālan dengan beranī-ña*. Une voix haute, دغن سوار پارغ *suāra nāring*. Le — mal, ڤيتم بابي *pītam bābi*. Haute trahison, خيانه لاون راج *kiānat lāwan rāja*, خيانه لاون نكري *kiānat lāwan nagrī*. De la plus haute antiquité, درڤد سلماک *deri-pada sa-lama-lamā-ña*.

Très HAUT, sublime, éminent, تعالى *tāāla*, معلى *mualla*, على *ālī*, ما *ala*, ما *mahā mulīa*, الله *mahā tinggi*. Le Très-Haut, توهن يڭ ما تشكى *allah tāāla*, توهن يڭ ما تشكى *tūhan yang mahā tinggi*.

HAUT, s. m., hauteur, partie supérieure, کفال *kapāla*, هولو *hūlu*, ڤيتم ڤيتم *tinggi-ña*, آتس *ātas*. Ecrire son nom au haut de la lettre, منولس نماک فد کفال سورت *menūlis namā-ña pada kapāla sūrat*. Le — d'une rivière, هولو سوغی *hūlu sūngēy*. Le — d'un pays, هولو تانه *hūlu tānah*. Cinq coudées de —, ليم هست *lima hasta tinggi-ña*. Aller en —, ڤرگی کئاس *pergi ka-ātas*. D'en —, دراتس *deri-ātas*.

HAUT, cime, sommet, ڤنچق *punxak*, کمنچق *kamunxak*. Le — de la montagne, ڤنچق کونڭ *punxak gūnūng*. Le — du clocher, کمنچق *kamunxak menāret itu*.

Le — d'une maison, آتف رومه *ātap rūmah*.

HAUT, adv., تشكى *tinggi*. Voler —, ڤربڭ تشكى *terbang tinggi*. Il est monté bien —, سده نايق بايق *īa sudah nāik bāñak tinggi*. Crier —, برتريق کرس *ber-teriak krəs*. Parler —, دغن سوار پارغ *ber-kāta dengan suāra nāring*. Fig. Parler —, d'un ton arrogant, برکات دغن جموان *ber-kāta dengan jemawā-ña*.

Plus HAUT, auparavant, دهولو *dahūlu*. Comme il a été dit plus —, سڤرت سده دکات دهولو *seperti sudah di-kāta dahūlu*.

HAUTAIN, E, adj., چشکک *xongkak*, جماو *jemāwa*, کاجق *kāxak*. Un homme —, اورڭ چشکک *orang xongkak*. Des manières hautaines, کالکون يڭ جماو *ka-lakū-an yang jemāwa*.

HAUTAINEMENT, adv., دغن لاکو *dengan lāku yang xongkak*, دغن دغن جموان *dengan jemawā-ña*.

HAUTBOIS, s. m., سرونى *sarūney*.

HAUTEMENT, adv., à haute voix, دغن سوار پارغ *dengan suāra nāring*.

HAUTEMENT, ouvertement, hardiment, دغن پات *dengan nāta*, دغن برنين *trūs trāng*, دغن ترڭ *dengan beranī-ña*. Déclarer —, مپتانک دغن ترڭ *me-nātā-kan*.

dengan trus trang. Il y va —, *ia pergi sâna dengan beranî-ña.*

HAUTESSE, s. f., titre donné au Sultan, بگند *sri pāduka*, باگیندا *baginda*.

HAUTEUR, s. f., étendue en élévation, کشکین *ka-tinggi-an*, تنگین *tinggi-ña*. La — de cet arbre, کشکین فوهن این *ka-tinggi-an pōhon ini*. La — de la montagne est de mille pieds, گونخ ایت سربو *gūnux itu sa-rību kākī tinggi-ña*.

HAUTEUR, éminence, colline, تفت *tampat tinggi*. L'ennemi est sur la —, موسه ایت اد دمفت تنگی *mūsuh itu ada di-tampat tinggi*.

HAUTEUR, distance d'un lieu à l'équateur, جاوهن در بارس فرتاهن *jāuh-ña deri bāris per-tergāh-an duniā*. — du pôle, کشکین قطب *ka-tinggi-an kutub*. — d'un astre, کشکین بته اتس تپی لانت *ka-tinggi-an bintang atas tepi lāngit*. Prendre la — du soleil, مشهورک کشکین متهای *merig - hūkur ka-tinggi-an mata-hāri*.

HAUTEUR, fierté, arrogance, لاکو *laku yang xongkak*, فری *prī jemāwa*, هاتی بسر *hāti besar*, همه تنگی *himmat tinggi*.

HAVE, adj., pâle, maigre, فوجت *pūxat*, فیرغ *pērang*, کورس *kūrus*.

Visage —, موك فوجت *mūka pūxat*, موك فیرغ *mūka pērang*.

HAVIR, v. a., dessécher, مبارک *mem-bākar*, ملایر *me-lāyur*.

HAVRE, s. m., port de mer, فلبوهن *pe-labūh-an*.

HAVRESAC, s. m., انخج *unxang*, سیتق *bakxa*, سلفغ *salempang*, سیتق *sītak*.

HÉ! interj., ايو هو *hey*, ايو *āho*, هی ماری سین *āyo*. Hé! viens ça, هی ماری سین *hey mārī sīni*. Hé! pauvre homme, ايو اورغ کسین *āyo ōrang kasīh-an*.

HÉBDOMADAIRE, adj., تیف ۲ جمعة *tīap-tīap jumaat*, تیف ۲ مشکو *tīap-tīap mūggo*. Journal —, سورت خبر, تیف ۲ جمعة *sūrat kabār tīap-tīap jumaat*.

HÉBERGER, v. a., ممبری تفت *mem-brī tampat*, ممبری منفع *mem-brī menumpang*. Etre hébergé pour une nuit, دافت تفت برمام *dāpat tampat ber-mālam*. Il est hébergé depuis deux mois dans cette maison, سده دو بولن ای منفع درومه ایت *sudah dua bulan ia menumpang di-rumah itu*.

HÉBÉTÉ, E, part. pas. du v. hébeter, بیل *bīngung*, بوده *bōdoh*, بیل *bebāl*, گاول *gāwal*.

HÉBETER, v. a., rendre stupide, میغشکن *mem-bīngung-kan*, بر بوده *ber-bōdoh-bōdoh-kan*.

HÉBRAÏQUE, adj., عبرانی *ibrāni*.

La langue —, بهاس عبرانی *bahāsa ibrāni*.

HÉBRAÏSANT, s. m., qui s'attache à l'étude de l'hébreu, اورغ بلاجر *orang bel-ajar bahāsa ibrāni*.

HÉBREU, s. m., عبرانی *ibrāni*. Un —, سوره عبرانی *sa-ōrang ibrāni*. Epître aux Hébreux, رسالة كغد اورغ *risālet ka-pada orang ibrāni*.

HÉBREU, la langue hébraïque, بهاس عبرانی *bahāsa ibrāni*.

HÉCATOMBE, s. f., sacrifice de cent bœufs, قرسمبلین سراس ایگر لمبو *per-sambilih-an sa-rātus ikor lembu*.

HÉGIRE, s. f., fuite de Mahomet, servant d'ère aux mahométans, هجرة *hejrat*. En l'an mil de l'hégire, قد هجرة نبی سربوتاھن *pada hejrat nabī sa-rību tāhun*.

HÉLAS! interj., ادوهی *āduh*, ادوهی *adūhi*, کسین *kasīn*, وای *wei*, های *hāi*, کسین *kasīn-an*. Hélas! que deviendrons-nous? ادوهی اف کامی اکن جادی *adūhi apa kāmī ākan jādi*. Hélas! malheur à moi, وای فداک *wei padā-ku*. Hélas! le malheureux, ادو چلاک ای *āduh xelāka īa*.

HÉLEB, v. a., appeler de loin, ملبی *me-lambey*, ممخل درجاوله *memang-gil deri jāuh*, مروه *me-rūwah*. — un navire, ملبی فراهو *me-lambey prāhu*.

HÉLIAQUE, adj., (astre) qui se lève ou se couche dans les rayons du soleil, بتغ یغ تربت اتو یغ ماسق *bintang yang terbit ātaw yang māsuk ber-sama-sāma dergan mata-hāri*.

HÉLIOSCOPE, s. f., lunette pour regarder le soleil, تروغ اکن ملیت *trōpong ākan me-lihat mata-hāri*.

HEM! interj. pour appeler, دهم *dehām*. Appeler en criant hem! بردهم *ber-dehām*.

HÉMATITE, s. f. Pierre —, باتو *bātu dārah*.

HÉMICYCLE, s. m., demi-cercle, ستغه بولت *sa-tergah būlat*.

HÉMIPLÉGIE, s. f., paralysie de la moitié du corps, ستغه توبه *tēpuḷ sa-tergah tūbuh*.

HÉMISPHERE, s. m., ستغه بلاتن *sa-tergah bulāt-an*. — boréal, ستغه بلاتن دنیا سبله اوتار *sa-tergah bulāt-an duniā sa-belāh utāra*.

HÉMISPHEROÏDE, adj., سروه ستغه *sa-rūpa sa-tergah bulāt-an*.

HÉMISTICHE, s. m., moitié d'un vers, ستغه بیت *sa-tergah beit*.

HÉMOPTYSIE, s. f., crachement de sang, لوده داره *lūdah dārah*.

HÉMORRHAGIE, s. f., perte de sang, ساکت کلور *sākit ka-lūar dārah*, هیلغ داره *hīlang dārah*.

HÉMORRHOÏDES, s. f., pl., ثورو *pūru sambilik*.

HENNIR, v. n., منچارت *men-xārit*.

HENNISSEMENT, s. m., چارت *xārit*, چریتن *xarīt-an*.

HÉPATIQUE, adj., درلفه *deri limpah*. Colique —, ساکت لفه *sākit limpah*, رڭگت لفه *renggut limpah*.

HEPTACORDE, s. m., کچافی توجہ تالی *kexāpi tujuh tāli*.

HEPTAGONE, s. m., qui a sept côtés et sept angles, یخ بر فنجورو توجہ *yang ber-pen-jūru tujuh*.

HÉRAUT, s. m., بتار *bantāra*, ابتار *abantāra*.

HERBACÉ, E, adj., برمفت *be-rumput*. Plante herbacée, تنامن یخ برمفت *tanām-an yang be-rumput*, تنامن یخ تیاد دافت جادی کایو *tanām-an yang tiada dapat jadi kāyu*.

HERBAGE, s. m., plantes potagères, سایر *sāyur*, سایر سیورن *sāyur-sāyūr-an*.

HERBAGE, herbe, رمفت *rumput*, امفن *umpan*.

HERBAGE, pré qu'on ne fauche pas, تانه رمفت *tānah rumput*.

HERBE, s. f., رمفت *rumput*. Un brin d'herbe, سلی رمفت *sa-ley rumput*. Champs d'herbe, تانه رمفت *tānah rumput*, فادغ رمفت *pādang rumput*. Etendre sur l'herbe,

مخهفرکن اتس رمفت *merg-hamparkan atas rumput*. Couper l'herbe, موتخ رمفت *memūtung rumput*. —

sèche, رمفت کرڭ *rumput kering*. Qui se nourrit d'herbe, یخ ماکن *yang mākan rumput*. Arracher les mauvaises herbes, منچابت *men-xābut rumput* رمفت رمفوتن *rumput - an*. Herbes annuelles, رمفت یخ هیدف سواتو تاهن ساج *rumput yang hidup suatu tahun saja*. Blé en —, کدم یخ بلم بریجی *gandum yang belum ber-biji*. Herbes potagères, سایر *sāyur*, سایر سیورن *sāyur - sayūr - an*. Des fines herbes, ۲ رمفت *rampah-rampah*.

HERBETTE, s. f., herbe courte et menue, رمفت رنده دان هالس *rumput rendah dān halus*.

HERBEUX, EUSE, adj., où il y a de l'herbe. Terrain —, تانه رمفت *tānah rumput*.

HERBIER, s. m., collection de plantes sèches, فرمهونن سکل روڭ *per-himpūn-an segala rūpa dāun-dāun kering*.

HERBIVORE, adj., یخ ماکن رمفت *yang mākan rumput*.

HERBORISER, v. n., منچاری سکل *men - xahāri segala rūpa dāun-dāun*.

HERBORISTE, s., اورڭ یخ جول *orang yang jual dāun-dāun obat*.

HÉRÉDITAIRE, adj., qui vient par droit de succession, در فساك *deri pusāka*. Biens héréditaires, هرت هرت *harta deri pusāka*, هرت فساك *harta pusāka*. Maladie —, فپاكت باك *peñākit bāka*.

HÉRÉDITÉ, s. f., فساك *pusāka*, حق فساك *hak pusāka*.

HÉRÉSIAUQUE, s. m., اورغ مموت *orang membat*, مبدع *orang mem-buat bedat*, مبدع *mubdiā*.

HÉRÉSIE, s. f., بدعة *bedat*, فربواتن *per-buat-an bedat*.

HÉRÉTIQUE, s., اورغ بدعة *orang bedat*.

HÉRISSE, E, part. pas. du v. hérisser, سرم *serām*.

HÉRISSE, couvert, plein. — d'épines, برردوری *ber-duri-dūri*, فنه دغن دوری *penūh degan dūri*. Mer hérissée d'écueils, لاوت فنه دغن *lāut penūh degan kārang*. Affaire hérissée de difficultés, فکرجاان فنه دغن کسکارن *pe-karjā-an penūh degan ka-sukār-an*.

HÉRISSE, v. a., مپرمکن *meñerām-kan*. Le coq hérisse les plumes de son cou, هيام جتن ايت مپرمکن بولو *hāyam jantan itu meñerām-kan būlu lēher-ña*.

SE HÉRISSE, v. pron., جادی *jādi* سرم *jādi serām*. Ses cheveux se

hérisserent, رمبت کفلاان فون سرمه *rambut kapalā-ña pūn serām-lah*.

HÉRISSE, s. m., animal couvert de piquants, لندق *landaḡ*.

HÉRISSE, nom d'un poisson, بتل لندق *ikan buntal*, بتل لندق *buntal landaḡ*.

Fig., personne d'un caractère difficile, اورغ بغس *orang bergis*, اورغ تگر *orang tegar*.

HÉRITAGE, s. m., ce qui vient par succession, فساك *pusāka*, بارغ هرت فنگکالان *bārang pusāka*, هرت فنگکالان *harta peninggāl-an*. — venant du père, فساك در باف *pusāka deri bāpa*. Prendre possession d'un —, مغمفپاکن بارغ فساك *meny-ampuñā-kan bārang pusāka*. L'héritage céleste, کملیان ککل دالم اخره *ka-muliā-an kakal dālam akīrat*.

HÉRITER, v. n., منداقت فساك *men-dāpat pusāka*, مشوارث *meng-wāriṣ*. — de quelqu'un, مشورثی *meng-warīṣ-i*. — de quelque chose, مفسکائی *mem-pusakā-i*. — des vertus d'un père, برفسکائی سکل *ber-pusakā-i segala ka-bijik-an ayahnda*.

HÉRITIER, ÈRE, s., وارث *wāriṣ*, يغ منداقت فساك *yang men-dāpat pusāka*. — régulier, وارث بتل *wāriṣ betul*. — naturel, وارث کارن اصل *wāriṣ kārna asal*. — testamentaire, وارث کارن وصية *wāriṣ kārna waṣīyat*.

Cohéritier, سام وارث *sāma wāriṣ*. Se porter —, نایق وارث *nāiḳ wāriṣ*. — du trône, وارث مکوت *wāriṣ ma-kōta*, راج مود *rāja mūda*. Instituer un —, مغوارثکن *meng-wāriṣ-kan*. Mourir sans —, ماتى دغن تىاد *māti dengan tiāda meninggal-kan wāriṣ*.

HERMAPHRODITE, adj., qui a les deux sexes, خنثى *kunṣa*, فائق *pāpak*, بنجى *banxi*.

HERMÉTIQUEMENT, adv. Fermé —, توتف دغن يغ تتف *tutup dengan yang tetap*, تروتف دغن رافت *ter-tutup dengan rāpat*.

HERMINE, s. f., animal, قاقوم *kākūm*, (Ar.). —, fourrure, كولت *kūlit kākūm*.

HERMINETTE, s. f., فائل *pātil*, بليخ *beliyung*.

HERNIE, s. f., ثپاكت بورت *peñākit būrut*. — ombilicale, بورت ثپاكت *peñākit būrut pūsat*.

HÉROÏNE, s. f., اورغ فرمفون يغ *orang perampūan yang perkasa*, اورغ فرمفون يغ برانى *orang perampūan yang berāni*.

HÉROÏQUE, adj., يغ فرکاس *yang perkasa*, يغ بايق سكالى *yang bāñak sa-kālī*. Un homme —, برينى *orang perkasa*. Courage —, يغ برانى سكالى *berāni-ña yang bāñak sa-kālī*.

HÉROÏQUEMENT, adv., دغن برينى *dengan berāni-ña*, دغن فرکاس *dengan perkasa-ña*.

HÉROÏSME, s. m., کبرينى *ka-berāni-an*, کبير *gambira*, فرى *prī perkasa*.

HÉRON, s. m., روق ۲ *kuntul*, روتف *rūwak-rūwak pūtih*.

HÉROS, s. m., de la fable, ديو *dēwa*.

HÉROS, guerrier, اورغ فرکاس *orang perkasa*, اورغ برانى دفرغ *orang berāni di-prang*, فهلوان *pah-luwān*, هلبالغ *hulubālang*.

HÉROS, personne de grand caractère. Un — de patience, اورغ صبر ترلالو بايق *orang sabar ter-lālu bāñak*.

HÉROS, principal personnage, اورغ ترلالو بسر *orang ter-lālu besār*.

HERSE, s. f., instrument aratoire, فغكارق تانه *sisir tānah*, پىر-غاروك تانه *peng-gāruk tānah*.

HERSER, v. a., ميسر تانه *meñsir tānah*, مغكارق تانه *meng-gāruk tānah*.

HÉSITATION, s. f., حال مبغ *hāl bimbang*, حال كنده *hāl gundah*.

HÉSITER, v. n., جادى مبغ *jādi bimbang*, برهننى *ber-gundah*, دهولو *ber-henti dahulu*.

HÉTÉROCLITE, adj., irrégulier, يغ تىاد تراتر *yang tiāda ter-atūr*, تىاد تورت اتورن *tiāda tūrut atūr-an*.

HÉTÉRODOXE, adj., یخ برسلاهن *yang ber-salāh-an dangan pikīr-an segala ulamā*, یخ ملاون ایمان *yang me-lāwan imān*.

HÉTÉROGÈNE, adj., برلینن فرین *ber-laīn-an prī-ña*.

HEUR, s. m., bonne fortune, انتخ بایق *untung bāik*. — et mal-heur, انتخ بایق دان انتخ مالخ *untung bāik dān untung mālang*. Avoir plus d'heur que de sagesse, جادی برودی *ber-untung lebèh deri-pada jādi ber-būdi*.

HEURE, s. f., جام *jām*. Une —, سواتو جام *suātu jām*. Une demi —, sa-tergah *jām*. Une — et demie, سواتو جام ستغه *suātu jām sa-tergah*. Un quart d'heure, سسوکو *sa-sūku jām*. Pendant deux heures, دو جام لان *dūa jām lamā-ña*. En vingt-quatre heures, فد سواتو هاری *pada suātu hāri*. Quelle — est-il? براپ فوکل *brāpa pūkul*. Il est quatre heures, اد جام فوکل *ada jām pūkul ampat*. Il est plus de quatre heures, سده فوکل *sudah pūkul ampat*. Il n'est pas encore cinq heures, بلم فوکل لم *belum pūkul lima*. Il est cinq heures moins un quart, کورخ سسوکو *kurang sa-sūku pūkul lima*. Bonne —, کتیک یخ بایق *kotika yang bāik*. Mauvaise —, کتیک تیاد بایق

kotika tiāda bāik. De bonne heure, فکفاکی *bānak pagi*, فکفاکی *pagi-pagi*; précoce, لکس *lekàs*, باغت *bāgat*. Cet arbre fleurit de bonne heure, پوهن ایت بر بوع لکس *pōhon itu ber-būnga lekàs*. A une — de distance, سواتو جام جاوهن *suātu jām jāuh-ña*. Tout à l'heure, تادی *tādi*. Sur l'heure, فد کتیک ایت جورک *pada kotika itu jūga*. A toute —, فد سکل کتیک *pada segala kotika*. A chaque —, فد تیاف ۲ جام *pada tiap-tiap jām*. Dans une —, لاکی *lāgi suātu jām*. L'heure du dîner, کتیک ماکن *kotika mākan*. A la dernière —, فد کتیک موت *pada kotika maut*, فد جام یخ اخر *pada jām yang ākir*. Son heure est arrivée, اجلن سده داتخ *ajal-ña sudah dātang*, سده سمفی اجلن *sudah sampey ajal-ña*. Prendre une —, منتوکن کتیک *menantū-kan kotika*. Chercher midi à quatorze heures, منچهاری فریتاهن *men-wahāri per-bantāh-an*.

HEURES, parties du bréviaire, prières, سمبیه فد کتیکان *sembahyang pada kotikā-ña*. Livre d'heures, کتاب سمبیه *kitāb sembahyang*, کتاب کبقتین سهره ربین *kitāb kabakti-an sa-hāri-harī-an*.

HEUREUSEMENT, adv., دغن انتخ *dengan untung*, دغن سلامة *dengan salāmat*.

HEUREUX, EUSE, adj., qui a du bonheur, برهنکی *ber-untung*, *ber-bahagīa*, برسلامة *ber-salāmat*, بردولة *ber-dawlat*. Un — mortel, اورغ سؤرع مانسی یغ براتغ *sa-ōrang mā-nusīa yang ber-untung*. Cet homme n'est pas —, اورغ ایت تیاد براتغ *ōrang itu tiāda ber-untung*. — celui qui sait retenir ses passions, برهنکیاله اورغ یغ تاهو منهنکن هوا *ber-bahagīa-lah ōrang yang tāhu menāhan-kan hawā nefsū-ña*. — au jeu, موجر *mūjur*. Mener une vie heureuse, هیدف دغن *hidup dengan santawsa*. Les heureux du monde, اورغ کای *ōrang kāya*, اورغ بسر *ōrang besar*.

HEUREUX, propice, favorable, یغ کتیک *yang bāik*. Moment —, کتیک *yang bāik*. Heureuse nouvelle, خبر یغ بایق *kabar yang bāik*.

HEURT, s. m., choc, coup, تمیق *tumbuk*, ستوهن *suntūh-an*, بتغ *banting*, تندغ *tendang*. — d'un navire contre un rocher, ستوهن *suntūh-an* *prāhu yang kena kārang*. —, action de frapper à une porte, تفق فتو *tepuk pintu*.

HEURTER, v. a., choquer, rencontrer durement, مپته *meñuntuh*,

مپتهکن *meñuntuh-kan*, منجب *me-numbuk*, مغنبت *merg-inijat*. Le navire heurta un rocher, فراهو ایت *prāhu itu pūn meñuntuh-lah ka-kārang*. — le pied contre une pierre, مپتهکن کاکي *meñuntuh-kan kākī pada bātu*.

HEURTER, v. n., مپته *meñuntuh*, براتوق *ber-antuk*. Pierre contre laquelle on heurte, باتو ترانتوق *bātu ter-antuk*.

HEURTER, frapper à la porte, متوق فتو *menepuk pintu*.

SE HEURTER, v. pron., تبرق *tu-bruk*, مپته *meñuntuh*, براتوق *ber-antuk*, مپتغ درین *mem-banting diri-ña*. Les vagues qui se heurtent, امیق یغ مپتغ درین *ombak yang mem-banting diri-na*. S'entre-heurter, کمریق *gemratak*. S'entre-heurter, se contrarier réciproquement, برینته بنتاهن *ber-bantah-bantah-an*.

HEXAÈDRE, adj., یغ برمواک *yang ber-mūka anām*.

HEXAGONE, adj., یغ برقنچورو *yang ber-pen-jūru anām*.

HIATUS, s. m., بوی ساله سبب *būñi sālāh sebāb per-temū-an dūa harakat*.

HIBOU, s. m., بورغ *būrung*, پونگوک *punggok*, بورغ هنتو *būrung hantu*. Sorte de gros —, جفوق *jompok*.

Le — est un oiseau sinistre, بورغ *būrug* هتو ایت مکان سیل *hantu itu mukā-ña sīyal*.

HIC ET NUNC, loc. adv., سکارغ این *sakārang ini*.

HIDEUX, EUSE, adj., یغ ککلیئن *yang ka-gelī-an*, جمله اوده *ūdah*, جهله *jelèh*, هیسانو *heibānu*.

HIER, adv., کلارن *kelamārin*, — matin, کلارن فاکی *kelamārin pagi*. — au soir, سالم *sa-mālam*. Avant —, کلارن دهولو *kelamārin dahūlu*. Il est parti avant —, کلارن دهولو مک ای سده فرگی *kela-mārin dahūlu maka ia sudah pergi*.

HIERARCHIE, s. f., درجه *darajat*, اتورن درجه *atūr-an darajat*. — céleste, اتورن درجه ملائکه *atūr-an darajat malāikat*. — ecclésiastique, اتورن سکل ثغکت سرالدرجه *atūr-an segala pangkat ser ed-darajat*. — politique, اتورن سکل ثغکت فرته *atūr-an segala pangkat parentah*.

HIERARCHIQUE, adj., اتورن درجه *atūr-an darajat pūña*, یغ *yang* اتورن درجه *turut darajat*.

HIÉROGLYPHE, figure qui contient un sens mystérieux, یغ تند بارغ *tanda bārang yang gārib*.

HIÉROGLYPHE, ancienne écriture égyptienne, تلیسن اورغ مصر دهولو *telisen aurgh misr dahūlu*.

کال *tulīs-an orang meşir dahūlu kāla*.

HILARITÉ, s. f., کسکائن *ka-sukā-an*, گمارن *ka-gamār-an*.

HINDOU, E, adj., هندو *hindu*. Un —, اورغ هندو *orang hindu*.

HIPPIQUE, adj., در کود *deri kūda*. Ecirivain —, اورغ یغ منولس درغد *orang yang menūlis deri-pada sifat kūda*.

HIPPOCAMPE, s. m., اندق ۲ *unduk-unduk*, کود لاوت *kūda lāut*.

HIPPODROME, s. m., تفت کود برلب ۲ *tampat kūda ber-lumba-lumba*.

HIPPOPOTAME, s. m., کود ایر *kūda āyer*.

HIRONDELLE, s. f., بورغ لایغ ۲ *būrug lāyang-lāyang*. — dont le nid est bon à manger, لایغ ۲ بوھی *lāyang-lāyang būhi*.

HISSER, v. a., t. de mar., منایکن *me-nāik-kan*, مئغکت *merg-angkat*, تارق مئغکر *tārik mem-bongkar*. Hissez la voile, نایق لایر *nāiklāyar*. — pour lever l'ancre, مئغکر ساوه *mem-bongkar sāuh*. — le pavillon, مئغکر بندیر *memāsang bandēra*.

HISTOIRE, s. f., narration des faits, قصه *hikāyat*, روایه *riwāyat*, حکایه *kisat*, خبر *chertrā*, خبر *kabar*. — universelle, حکایه سکل خلایق *hikāyat segala kalāik*, سکلیئن *sa-kalī-an kaum*. — d'un peuple, حکایه سواتو قوم *hikāyat sa-kalī-an kaum*.

hikāyat suātu kaum, حكاية سواتو *hikāyat suātu bangsa*. — sainte, حكاية فرجنجین لام دان *hikāyat per-janjī-an lāma dān per-janjī-an bahāru*. — ecclésiastique, حكاية الكنيسة *hikāyat el-kanīset*. — ancienne, حكاية دهولو كال *hikāyat dahūlu kālā*. — personnelle, حكاية سورغ *hikāyat sa-ōrang*. — des actes des apôtres, قصة سكل رسول ۲ حواری *ḡiṣat segala rasūl-rasūl hawāri*. Le héros d'une —, یغ دحكایتكن *yang di-hikāyat-kan*, یغ هلبالغ *hulubālang yang maṣhūr di-dālam hikāyat*.

HISTOIRE, récit, conte, حكاية *hikāyat*, خبر چرترا *xeritrā*, kabar, ستوری *setōri*. Raconter une —, منچرترا سواتو حكاية *men-xeritrā suātu hikāyat*. Un livre d'histoires, کتاب چرترا *kitāb xeritrā-xeritrā*. C'est une — (c'est un conte), ایت *itu suātu setōri*. Con-
teur d'histoires, داغ *dālang*. C'est une autre —, ایت لاین فرکار *itu lāin porkāra*.

HISTOIRE, connaissance des faits, حكاية علم *ilmu hikāyat*. Savant dans l'histoire, حکیم علم حكاية *hakīm ilmu hikāyat*, اورغ یغ فهم فد *orang yang fehem pada ilmu hikāyat*. Peintre d'histoire,

فندی منولس کمبر تورت حكاية *pan-dey menūlis gambar tūrut hikāyat*.

HISTOIRE naturelle, علم خلیقة *ilmu kalīkat*, حكاية بارغ کجدین *hikāyat bārang ka-jadī-an*. Savant en — naturelle, علم خلیقة *alim kalīkat*, اورغ یغ تاهو فری بارغ *orang yang tāhu pri bārang ka-jadī-an*. Livre d'histoire naturelle, کتاب علم خلیقة *kitāb ilmu kalīkat*.

HISTORIEN, s. m., ثپورت حكاية *peñūrat hikāyat*, صاحب الحكاية *ṣāhib ul-hikāyat*, اورغ یغ منچرتراکن *orang yang men-xeritrā-kan*.

HISTORIER, v. a., منچکایتکن *meng-hikāyat-kan*, مروایتکن *me-riwāyat-kan*, منچرتراکن *men-xeritrā-kan*, منچبرکن *meng-ḡiṣat-kan*, مپورتکن حكاية *men-kabar-kan*, *meñūrat-kan hikāyat*.

HISTORIETTE, s. f., حكاية *hikāyat*, حكاية فندق *hikāyat pendek*, خبر *kabar*. Racontez une —, خبرتراه سواتو *xeritrā-lah suātu kabar*.

HISTORIOGRAPHE, s. m., کاتب التاريخ *kātib et-tārīk*.

HISTORIQUE, adj., در حكاية *deri hikāyat*, یغ ترسورت ددالم حكاية *yang ter-sūrut di-dālam hikāyat*. Un fait —, سواتو فربواتن یغ ترسورت

حکایتہ *suātu per-buāt-an*
yang ter-surat di-dālam hikāyat.

HISTRION, s. m., baladin, farceur,
جوگت *jūget*. Un —, سَوْرَع جوگت
sa-ōrang jūget.

HIVER, s. m., موسم دیشن *mūsīm*
dīngin. Pendant l'hiver, ثد ماس
pada *māsa mūsīm*
dīngin. Fruits d'hiver, بوہ یخ دماکن
būah yang
di-mākan orang pada māsa mūsīm
dīngin.

Fig. L'hiver de l'âge, عمر توا
umur tuā, کتوآن *ka-tuā-an*.

HIVERNER, v. n., passer l'hiver
en quelque lieu, تَغْكَل دالمسواتو تَغْت
tinggal dālam suātu
tampat pada mūsīm dīngin.

HO! interj., pour appeler, اهو
aho, هي *hey*.

HOCHÉ, s. f., coche, سَمْبِج *sumbing*.

HOCHER, v. a., secouer, remuer,
مَشْكُوِيْج *meng-gōyang*, مَشْكُوِيْج *meng-*
gerāk-kan. — la tête, مَشْكُوِيْج كَفَال
meng-gōyang kapāla, مَشْكُوِيْج كَفَال
meng-gerāk-kan kapāla.

HOCHET, s. m., joujou d'enfant,
بَارَع فرمينن کانتق *bārang per-*
maïn-an kănak-kănak.

HOCHET, chose futile, بَارَع یخ
bārang yang sia-sia.

HOLÀ! interj., pour appeler, هي
hey. Holà! qui est là? هي سیاف اد

hey si-āpa ada. Holà! ne faites
pas de bruit, هي جاغن بوت کاده
hey jāngan būat gādoh.

Mettre le HOLÀ, apaiser une
querelle, مناهکن اورع یخ برنته
menāhan - kan orang yang ber-
bantah.

HOLLANDAIS, E, adj., وِلندوی
wolanduwī. Un —, سَوْرَع وِلندوی
sa-ōrang wolanduwī, وِلند سَوْرَع
sa-ōrang wolanda.

HOLLANDE, s. f., وِلند *wolanda*,
بلند *belanda*. Le royaume de —,
کرجاآن وِلند *ka-rajā-an wolanda*.

HOLOCAUSTE, s. m., sacrifice où la
victime était consumée par le feu,
فَرَسَمْبَاهَن تَنْتَوَن *per - sembāh - an*
tunu-tunū-an, قربان *korbān*.

HOLOTHURIE, s. f., تَرْيَفِخ *trīpang*.

HOMARD, s. m., هودع کارع *hūdang*
kārang, هودع کاله *hūdang gālah*.

HOMÉLIE, s. f., بَجَار اکن مَشْرِيْکَن
bicāra ākan meng-arti-kan
el-injīl. خطبة اکن مِيتاکن فَرکْتاَن الله
kuṭbat ākan me-ñatā-kan per-
katā-an allah.

HOMICIDE, s. m., فَمْبُوْهَن
pem - bunūh - an. — volontaire,
فَمْبُوْهَن دَغَن سَحَاچ *pem-bunūh-an*
dergan sangāja. Vous ne commet-
trez pas d'homicide, جاغن اغکو مَبُوْهَن
jāngan angkaw mem-būnuh.

HOMICIDE, meurtrier, قُتْلُ *pem-būnuh*, قُتْلُ *orang pem-būnuh*. C'est un —, اِي سَوْرَع قُتْلُونِ *ia sa-ōrang pem-būnuh*.

HOMMAGE, s. m., soumission, respect, devoirs, حَرَمَة *hormat*, سَمَبِه *sembah*, فَرَسَمَبَاهِن *per-sembāhan*, خَدْمَة *kedmat*. Les créatures doivent — au créateur, هَارِس سَكَل *hārus segala kəlīkat meñembah ka-pada kallāk*, هَارِس سَكَل مَخْلُوق مَبُوت بَقِي *hārus segala maklūk membūat baḳti pada allah*. Rendre —, مَمْبَرِي حَرَمَة *meñembah mem-brī hormat*. Rendre — au roi, رَاكِج *meñembah rāja*. Rendre — à la vérité, دَغْن كَبَنَارَن *ber-kāta dengan ka-benār-an*. Faire — d'un livre, مَفْرَسَمَبَكَن كِتَاب *mem-per-sembah-kan kitāb*.

HOMMAGE, civilités, حَرَمَاتِن *hormāt-an*, تَابَق *tābek*.

HOMME, s. m., animal raisonnable, اَوْرَاق *orang*, اَوْرَاق مَانَسِي *orang mānusīa*, اِنْسَان *insān*, اِنْتِ اَدَم *ānak ādam*. Un —, سَوْرَع مَانَسِي *sa-ōrang mānusīa*. — de bien, اَوْرَاق *orang baik*. — mauvais, اَوْرَاق *orang jahat*. — sage, اَوْرَاق *orang ber-būdi*. Les hommes des vieux temps, اَوْرَاق دَهُولُوكَال *orang dahulu kālā*. Le vieil —,

l'homme charnel, اَوْرَاق بَرْدُوس *orang ber-dōsa*, اَوْرَاق يَغْ مَنُورْت هُوَا نَفْسُوك *orang yang menūrut hawā nefsū-ña*. L'homme spirituel, اَوْرَاق رُوحَانِي *orang rūḥāni*. Le fils de Dieu s'est fait —, اِنْتِ اللّٰه سَدَه جَادِي اَوْرَاق مَانَسِي *ānak allah sudah jādi orang mānusīa*. Elévation de l'homme, كَلِمَان *ka-muliā-an orang mānusīa*. Connaissance de l'homme, پَرَاغِي مَانَسِي *perāngi mānusīa*, (anthropologie) اَوْرَاق مَانَسِي *ilmu sifat badān dān jīwa mānusīa*.

Loc. Devant Dieu et devant les hommes, publiquement, دَغْن پَات *dengan nāta*.

HOMME, personne du sexe masculin, لَكَاكِ *laki-lāki*, اَوْرَاق لَكَاكِ *orang laki-lāki*, اَوْرَاق *orang*. Au commencement Dieu créa un — et une femme, قُد مَلَاك دَجْدِيكَن اللّٰه *pada mulā-ña di-jadi-kan allah sa-ōrang laki-lāki dān sa-ōrang perampūan*. Jeune —, اَوْرَاق مُود *orang muda*, اَوْرَاق تَرُون *orang tarūna*. — de guerre, اَوْرَاق فَرَع *orang prang*. Un grand —, سَوْرَع بَسَر *sa-ōrang besār*. Des hommes de travail, اَوْرَاق *orang be-karja*.

HOMOGENE, adj., سَام جَنَس *sāma jenīs*, سَام بَاكِ *sa-jenīs*.

sāma bāgey. Toutes les parties qui le composent sont homogènes, سکل هکین یغ میوسن اکن دی سام *segala bahagi-an yang meñusun akan dia sāma jenīs adā-ña*.

HOMOGÉNÉITÉ, s. f., فری یغ سام *prī yang sāma jenīs*.

HOMOLOGUE, adj., semblable, correspondant, یغ سروف *yang sa-rūpa*, یغ برسام دغن *yang ber-sāma dengan*.

HOMOLOGUER, v. a., donner à un acte privé la force d'un acte fait en justice, حکم قد سورت *mem-brī kuāsa hukum pada surat yang di-buat orang*.

HOMONYME, adj., سام نام *sāma nāma*, سنام *sa-nāma*.

HOMOPHONE, adj., سام بوي *sāma būi*.

HONGRE, adj., châtré (cheval), کود کبیر *kūda kabīri*.

HONGREER, v. a., châtrer un cheval, مغبریکن کود *mengabirī-kan kūda*.

HONNÊTE, adj., probe, vertueux, بايق *bāik*, بتل *betul*, لورس *lurus*, بنر *benār*, عادل *ādil*. Fréquenter les honnêtes gens, مغنچخ الجوشی *meny-anjung-anjung-i segala orang yang bāik*. C'est un très — homme, اورغ ایت *orang itu orang ādil*.

Un acte —, قربوانن یغ لورس *per-buāt-an yang lurus*.

HONNÊTE, chaste, pur, سوچی *sūxi*, سنونه *senūnuh*. Des paroles honnêtes, فرکتان یغ سوچی *per-katā-an yang sūxi*. Fille —, اتق *anak dāra yang sūxi hati-ña*. Amour —, عشق یغ *īşk yang senūnuh*.

HONNÊTE, poli, affable, سوثن *sūpan*, یغ تاهو عاده *senūnuh*, *yang tāhu ādat*. Ces gens sont très honnêtes, مریکیت بايق سوثن *ma-rīka-itu bānak sūpan*.

HONNÊTE, suffisant, convenable, فأتت *pātut*. Des gages honnêtes, فأتت *gāji yang pātut*. Un prix —, هرک یغ سرف *harga yang serap*.

HONNÊTEMENT, adv., conformément à la probité, دغن لورس *dengan lurus*, دغن کبنارن *dengan ka-benār-an*.

HONNÊTEMENT, d'une manière polie, دغن سوثنی *dengan sūpan-ña*, تورث عاده *turut ādat*.

HONNÊTEMENT, suffisamment, convenablement, چوکف *xukup*, دغن *dengan pātut*.

HONNÊTETÉ, s. f., کتولن *ka-betul-an*, کلروسن هاتی *ka-lurūs-an hāti*.

HONNÊTETÉ, pudeur, bienséance, کسچین *ka-suxi-an*, فري سنونه *pri senūnuh*.

HONNÊTETÉ, civilité, politesse, کلکون یخ سوڤن *ka-lakū-an yang sūpan*.

HONNÊTETÉ, présent. Faire une —, ممبری هلون *mem-brī hulwan*.

HONNEUR, s. m., dignité, grandeur, کلبیان *ka-muliā-an*, کبسان *ka-besār-an*. Soif des honneurs, لوب *loba ākan ka-muliā-an*. Aspirer aux honneurs, برا یغن اکن *ber-īgin ākan ka-besār-an*. Arriver aux honneurs, براوله کبسان *ber-ūleh ka-besār-an*.

HONNEUR, respect, حرمة *hormat*, سبده *sembah*, تعظیم *tatlim*, تکریم *tekrīm*. Faire — à quelqu'un, ممبری حرمة *mem-brī hormat*. L'honneur de quelqu'un, اورغ فون حرمة *orang pūña hormat*. Pour l'honneur, کارن حرمة *kārna hormat*. Ne jouer que pour l'honneur, برماين کارن حرمة *ber-māin kārna hormat sāja*. Etre en —, دحرمتکن *di-hormat-kan*.

HONNEUR, chasteté, pudicité, کسچین *ka-suxi-an*, فراون *prāwan* — *ña*. L'honneur d'une fille, دار *prāwan-ña ānak dāra*. Ravir l'honneur d'une fille, دار *me-rūgul ānak dāra*, شمبل اورغ فون فراون *meng-ambil orang pūña prāwan*.

Une femme qui a de l'honneur, اورغ فرمفون یخ سنونه *orang peram-pūan yang senūnuh*.

HONNEUR, réputat on, renommée, نام *nāma*, گه *gah*, حرمة *hormat*. Perdre l'honneur, هیلغ نام *hilang nāma*. Flétrir l'honneur de quelqu'un, اورغ *meng-hilang-kan nāma orang*. Rétablir l'honneur de quelqu'un, ممیکی نام اورغ *mem-baik-i nāma orang*. Gens sans —, اورغ یخ بوسق نام *orang yang būsuk namā-ña*. Sur mon —, دم نام هبب *demi nāma hamba yang baik*. Obtenir l'honneur de la victoire, براوله گه کمنان *ber-ūleh gah ka-menāng-an*.

HONNEUR, vertu, فري یخ بايق *pri yang baik*, کبیچکن *ka-bijik-an*. Le chemin de l'honneur, جالن کبیچکن *jālan ka-bijik-an*.

Loc. Le champ d'honneur, میدان *mēdān pe-prāng-an*. Faire — à son pays, جادی اورغ بسر دالم *jādi orang besār dālam nagri-ña*. Faire — à ses affaires, مپیکن جنجین *meñampey-kan janji-ña*. Se faire — de, مشکمن *meng-gah-kan diri-ña deri-pada*. Faire les honneurs d'une maison, مپیت اورغ دغن حرمة *meñambut orang dergan hormat*. Faire — à un repas, ماکن دان مینم بايق *mākan dān mīnum bāñak*. A tout

seigneur tout — هارس مبرى حرمة, هارس
 ثد سكل اورغ ماسخ^۲ تورت قدرن
*hārus mem-brī hormat pada se-
 gala orang masing-masing turut
 kedar-ña. Les honneurs funèbres,
 جنازة jināzet. La croix d'honneur,
 اورغ بنتخ حرمة يڭ دشاكى اورغ
 hormat yang di-pakey orang. Prix
 d'honneur, حسنة حرمة hisnat hor-
 mat. Dame d'honneur, داڭخ dāyang
 اورغ پڭريڭ-ان putrī. J'ai l'honneur d'être,
 كيت تڭگل دڭن حرمة kīta tinggal
 dengan hormat.*

HONNIR, v. a., couvrir de honte,
 مبرى مالو men-xabūl-i, منجبولى
 mem-brī mālū, مشهورج meng-hūjat.

HONORABLE, adj., qui doit être
 honoré, ملي mulia, ترنام ter-nāma,
 هارس دملياكن hārus di-muliā-kan,
 هارس دحرمتمكن hārus di-hormat-
 kan, هارس دپوجى hārus di-pūji,
 يڭ كڭچيڭ yang ka-pūji-an. Une
 personne —, اورغ ملي orang mulia,
 اورغ يڭ هارس دحرمتمكن orang yang
 hārus di-hormat-kan. Conduite —,
 كالكون يڭ هارس دپوجى ka-lakū-
 an yang hārus di-pūji.

HONORABLE, qui fait honneur,
 يڭ مبرى حرمة yang mem-brī hormat,
 يڭ تڭگى yang tinggi. Un rang —,
 پڭگات يڭ تڭگى pangkat yang tinggi.

HONORABLEMENT, adv., دڭن حرمة
 dengan hormat, دڭن كمليان dengan
 ka-muliā-an. Recevoir quelqu'un
 —, مڭيت اورغ دڭن حرمة meñam-
 but orang dengan hormat.

HONORABLEMENT, magnifique-
 ment, دڭن كيسان dengan ka-besār-
 an.

HONORAIRE, adj., qui a les hon-
 neurs d'une place, يڭ برگلر دڭن تباد
 yang ber-gelār dengan tiāda
 musarā-ña.

HONORAIRE, s. m., rétribution à
 un médecin, à un curé etc., اوڤه
 اوڤه قنولخ بچار upah — d'un avocat,
 اوڤه پڭنلڭ bixāra. Les hono-
 raires d'un médecin, اوڤه دوكن upah
 dukun. — d'un écrivain, اوڤه جورو
 upah juru tulis. — de messe,
 صدقة يڭ دبرى اكن مڭوت mis
 sedekat yang di-brī akan mem-būat
 mīsa.

HONORÉ, E, part. pas. du v. hono-
 rer, يڭ دملياكن yang mulia,
 يڭ دحرمتمكن yang di-muliā-kan,
 يڭ دحرمتمكن yang di-hormat-kan. — Monsieur,
 تون يڭ ملي tūan yang mulia. Très
 —, يڭ مها ملي yang mahā mulia.

HONORER, v. a., rendre honneur
 et respect, مبرى حرمة mem-brī
 hormat, مڭحرماتى meng-hormāt-i,
 مڭحرمتمكن meng-hormat-kan, ملياكن
 me-muliā-kan, مومجى memūji.

HOQUET, s. m., سدو *sedū*. Qui a le — یخ ترسدو, *yang ter-sedū*.

HORAIRE, adj., جام فون *jām pūña*. Mouvement — d'un astre, فرجلانن *per-jalān-an bintang pada sa-jām lamā-ña*.

HORDE, s. f., اورخ مغبار سکاوان *ōrang mengumbāra sa-kāwan*, اورخ *ōrang bedāwi sa-kāwan*. Une — de sauvages, سکاوان *sa-kāwan ōrang hūtan*.

HORIZON, s. m., کاکی لاغت *kāki lāngit*, تپی لاغت *tepi lāngit*. Prendre la hauteur du soleil sur l'horizon, مشهورکرتشکین متہاری داتس تپی لاغت *meng-hūkur ka-tiŋgī-an mata-hāri di-atas tepi lāngit*. Le soleil se lève à l'horizon, متہاری نایق کتفی *mata-hāri nāiŋ ka-tepi lāngit*.

HORIZONTAL, E, adj., سام تشکی *sāma tiŋgi*, سام رات دغن ایر *sāma rāta degan āyer*. Ligne horizontale, خط یخ سام رات دغن ایر *katt yang sāma rāta degan āyer*.

HORLOGE, s. f., جام *jām*, هرلوجی *horlūji*, جام اورولس *jām urūlis*. — de sable, جام فاسر *jām pāsir*. — d'eau, جام ایر *jām āyer*. — solaire, ساعة شمسية *sāat šemsīyet*. Monter une —, مومتار جام *memūtar jām*. L'horloge avance, جام اورولس *jām urūlis jālan lekās*.

L'horloge a sonné dix heures, سده *sudah pūkul sa-pūloh*. Pendant une heure d'horloge, سواتو *suātu jām lamā-ña*. Le verre d'une —, گلس هرلوجی *glās horlūji*. La chaîne d'une —, رنتی *rantey horlūji*. Les roues d'une —, رود هرلوجی *rōda horlūji*. La clef d'une —, کنچی هرلوجی *kunxi horlūji*. L'aiguille d'une —, جارم هرلوجی *jārum horlūji*.

HORLOGER, s. m., توکخ مبوبت جام *tūkang mem-būat jām*, فندی اورولس *pandey urūlis*.

HORLOGERIE, s. f., art de faire des horloges, علم مبوبت جام *ilmu mem-būat jām*.

HORLOGERIE, ouvrage d'horlogerie, فرکاکس جام *perkākas jām*, فرکاکس هرلوجی *perkākas horlūji*.

HORMIS, prép., کچوالی *kaxuwāli*, هان *hāña*, ملاینکن *me-lāin-kan*. Tous y étaient hormis deux ou trois, سمان اد ملاینکن دو تیئک یخ تیاد *samuā-ña ada me-lāin-kan dūa tiga yang tiāda*.

HOROSCOPE, s. m., سورت نجوم *sūrat nujūm*, رمل نجوم *ramal nujūm*. Tirer l'horoscope de quelqu'un, ملیت سورت نجوم سورخ *me-tihat sūrat nujūm sa-ōrang*. Art de tirer l'horoscope, علم الرمل *ilmu er-ramal*.

HORREUR, s. f., saisissement de terreur, تاكت *tākut*, كتكوتن *ka-takūt-an*, هيبة *heibat*. Pâlier d'horreur, جادى فوجت درود هيبة *jādi pūxat deri-pada heibat*. — de la mort, كتكوتن فدموت *ka-takūt-an pada maut*. En entrant dans la forêt un sentiment d'horreur s'empara de lui, سرت اى ماسق هوتن *serta ia māsuk hūtan suātu ka-takūt-an ber-lāku atas-ña itu*.

HORREUR, détestation, aversion, كبنچين *ka-benxi-an*, ككليين *ka-geli-an*, هيرى هاتى *hīri hāti*. Etre en — à quelqu'un, جادى ككليين بكي *jādi ka-geli-an baḡi ōrang*. Devenir un objet d'horreur, منجادى *men-jādi ka-benxi-an*. Avoir en —, مبنجى *mem-benxi*, برمولى *ber-mūwal*. Avoir — de la nourriture, برمولى رزقى *ber-mūwal rezekī*.

HORREUR, chose déshonorante, flétrissante, يڭ مبرى مالو *yang mem-brī mālu*. Dire des horreurs de quelqu'un, médire de lui, اجوجه *ajūjah deri-pada ōrang*.

HORREUR, énormité, très mauvaise action, فكرچان يڭ ساعث *pe-karjā-an yāng sāngat jāhat*.

HORRIBLE, adj., qui fait horreur, يڭ مبرى *ngeri*, هيان *heibānu*,

هيبة *yang mem-brī heibat*. Figure —, روف يڭ هيان *rūpa yang heibānu*. Action —, فربواتن يڭ مبرى *pēr-buāt-an yang mem-brī heibat*.

HORRIBLE, excessif, بسر سكالى *be-sār sa-kālī*, ساعث *sāngat*, ترلالو بايق *ter-lālu bāñak*. Faute —, ساله يڭ *sālāh yang besār sa-kālī*. Il fait une dépense —, بلنجان ترلالو *belanjā-ña ter-lālu sa-kālī*.

HORRIBLEMENT, adv., excessive-ment, ساعث *sāngat*, امت بايق *amat bāñak*. Il est — fâché, اى ساعث *ia sāngat mārāh*.

HORS, prép., dehors, لور *lūar*, دلور *di-lūar*, كلور *ka-lūar*. — de la ville, دلور نكرى *di-lūar nagrī*. — de la maison, دلور رومه *di-lūar rūmah*. — de danger, لفس درود *lepūs deri-pada bahāya*. — de soi, تيا د خبر اكن درين *tiāda kabār ākan dirī-ña*. — de saison, تيا د فدا كتيك يڭ بايق *tiāda pada kotika yang bāik*. — de prix, هر ك تڭكى *harga tinggi sa-kālī*. — d'état de —, تيا د فاد اكن *tiāda dāpat ākan*. — de combat, تيا د فوڭ *tiāda dāpat ber-prang lāgi*. — de service, تيا د اوسه لاکى *tiāda ūsah lāgi*, تيا د برگون لاکى *tiāda bergūna lāgi*. — d'haleine, ترومغه *ter-mengah*. — d'ici, په *ñāh*, پهله *ñāh-lah*, انچت *inxit*.

HORS, excepté, ملاينکن *me-lāin-kan*, لاين درڌ ايت *lāin deri-pada itu*, لور در ايت *lūar deri itu*.

HORTICULTEUR, s. m., توکڅ کين *tūkang kebōn*, اورڅ ماسڅ تامن *ōrang memāsang tāman*.

HORTICULTURE, s. f., علم ماسڅ کين *ilmu memāsang kebōn*.

HOSPICE, s. m., رومه مملهران اورڅ *rūmah memeliharā-kan* مسکين *ōrang meskīn*. — de la vieillesse, رومه مملهران اورڅ *rūmah memeliharā-kan* *ōrang tua*. — des enfants trouvés, رومه اتڼ څوڅت *rūmah anak pūrgut*.

HOSPITALIER, ÈRE, adj., موره *mū-rah*, يڅ سوک منځامو اورڅ *kerīm*, *yang sūka men-jāmu orang*. Il doit être —, هارس ای سوک بر جېموڼ *hārus ia sūka ber-jamu jamu-an orang āsing*.

HOSPITALITÉ, s. f., کمرهن *ka-murāh-an*, کچموڼ *ka-jamū-an*, اورڅ منځامو اکن *ka-murāh-an ākan men-jāmu orang*. Ne négligez pas l'hospitalité, جاځن کامو *jāngan kāmū lāley ākan pri jamu-jamū-an orang āsing*.

HOSTIE, s. f., سېملين *sambilih-an*, قربان څر سېملين *per-sambilih-an*, مځرېمېکڼ څر سېماهن *mem-brī dīa itu pada jūru pondok itu*.

سېملين *mem-per-sembah-kan persembāh-an sambilih-an*. Une — sainte, قربان څر سېملين يڅ قدس *korbān per-sambilih-an yang kudus*.

HOSTIE, pain consacré, قربان القدس *korbān el-mukadas*.

HOSTILE, adj., برسترو *ber-satrū*, تاځن يڅ لاون *yang lawan*. Main —, تاځن سترو *tāngan satrū*, موزه *mūsuh*.

HOSTILEMENT, adv., en ennemi, دځن ستروڼ *dengan satrū-an*.

HOSTILITÉ, s. f., اځراځن *pe-prāng-an*, مملای څراځن *me-mulā-i pe-prāng-an*.

HOSTILITÉ, incursion, رمځاسن *rampās-an*.

HOSTILITÉ, disposition ennemie, کلوانن *ka-lawān-an*, ستروڼ *satrū-an*.

HÔTE, SSE, s., qui tient une hôtellerie, جوړو څندق *jūru pondok*, تون رومه ماکن *tūan rūmah mākan*. Il tira deux deniers et les donna à l'hôte, دکلورکن دو دینر *di-ka-lūar-kan-ñā dūa dinar*, مېبری دی ایت څد جوړو څندق ایت *mem-brī dīa itu pada jūru pondok itu*.

HÔTE, qui reçoit, اورڅ څنځامو *orang pen-jāmu*, تون رومه *tūan*

rūmah, رومہ یخ منجامو اورغ *yang men-jāmu orang*. Remercier son —, ممبری تریم کاسه قد. تون رومه *mem-brī tarīma kāsīh pada tūan rūmah*.

HÔTE, qui est reçu, اورغ جمون *orang jamū-an*, اورغ فثکیلن *orang panggil-an*. Traiter ses hôtes, منجامو اورغ *men-jāmu orang*. Servir les hôtes, اورغ جمون *ber-keḍmat pada orang jamū-an*.

HÔTE, au fig. et en poésie, habitant d'une maison, d'un lieu, اورغ *orang menumpang*. Les hôtes des forêts, سکل بناتخ لیر *segala binātang liar*.

HÔTEL, s. m., maison de grand personnage, رومه اورغ بسر *dār*, رومه اورغ *rūmah orang besār*. — d'un prince, مالکی *mālīgey*. — de ville, رومه *rūmah bixāra*, بالی روع *bāley rūwang*.

HÔTEL, hôtellerie, فندق *pondok*. Maître d'hôtel, فنجوات ستافن *pen-jāwat santāp-an*.

HÔTEL DIEU, s. m., رومه مغباتی *rūmah meng-obāt-i-orang sākī*.

HÔTELIER, ÈRE, s., جورو فندق *jūru pondok*, تون رومه ماکن *tūan rūmah mākan*. Il dit à l'hôtelier, دکتاکن قد جورو فندق *di-katā-kan-ña pada jūru pondok*.

HÔTELLERIE, s. f., فندق *pondok*, رومه *rūmah mākan*, رومه

رهنین *rūmah per-hentī-an*. Il le mena à une —, دهنترکنن دی کفد سواتو, *di-hantar-kan-ña dia ka-pada suātu pondok*.

HOTTE, s. f., کرنجج *kranjang*, رانگ *rangking*, راک *rāga*.

HOTTÉE, s. f., سفنه کرنجج *sa-penùh kranjang*.

HOUE, s. f., فثکر *pangkur*, فاجل *pāxul*, چشکل *xangkul*.

HOUER, v. a., labourer avec la houe, فاجل *memāxul*, منچشکل *men-xangkul*.

HOUILLE, s. f., ارغ باتو *arang batu*. HOUILLÈRE, s. f., کولخ ارغ باتو *kōlong arang batu*, کلین ارغ باتو *galī-an arang batu*.

HOULE, s. f., vague, الن *ālun*, اومبک *ombak*, کلنج *gelumbang*. Grosse —, الن بسر *ālun besār*.

HOULETTE, s. f., bâton de berger, گمبال *tungkat gombāla*.

Fig. Porter la —, جادی گمبال *jādi gombāla*. Depuis le sceptre jusqu'à la —, درفد راج سمفی کفد, *deri-pada rāja sampey ka-pada gombāla*.

HOULEUX, EUSE, adj., برالن *ber-ālun*, برامبق *ber-ombak*. Mer houleuse, لوت برالن *lāut ber-ālun*, لوت برجابل *lāut ber-xābul*.

HOUPPE, s. f., کس *kūs*, جمبو *jambu-jambu*. — de soie, درفد کس *kūs deri-pada sūtra*.

HOUPPELANDE, s. f., باجو قد موسم *bāju pada mūsīm dīngin*.

HOUBI, s. f., femme dans le paradis de Mahomet, حوری *hūri*.

HOUREA, s. m., سورك *sūrak*.

HOUSSE, s. f., couverture d'une bête de somme, کفل *kefel*, کاین *kāin pelāna*, فرهایسن کود *per-hiyās-an kūda*. Mettre une — sur une bête de somme, مغفلکن *mergefel-kan*.

HOUSSE, couverture de meubles, سارخ *sārunğ*, الاسن *ulās-an*. — de chaise, سارخ کرسی *sārunğ krusi*. — d'oreiller, الاسن بتل *ulās-an bantal*.

HOUSSE, v. a., مپاؤ دغن ساؤو *meñāpu dengen sāpu ranting ātau dengen sāpu būlu*.

HOUSSINE, s. f., تشکرت رمفخ *turğkat ramping*, روتن *rōtan*.

HOUSSINER, v. a., مموکل دغن تشکرت *memūkul dengen turğkat ramping*.

HOUSSE, s. m., ساؤو بولو *sāpu būlu*, ساؤو رنتخ *sāpu ranting*.

HOYAU, s. m., فاجل برچابخ دو *pāxul ber-xābang dua*.

HUBLOT, s. m., تشکرت کچل *tingkap kexil*, تشکرت کفل *tingkap kapāl*.

HUCHE, s. f., grand coffre pour pétrir et serrer le pain, لځ یځ اورخ *long yang ōrang me-*

rāmas tepung dālam-ña, فتی روتی *peti rōti*.

HUÉE, s. f., cris, cris de dérision, تمفق *tempik*, سندیرن *sindir-an*. Chasser avec des huées, مغهالو دغن *merğ-hālaw dengen tempik*.

HUER, v. a., faire des huées après quelqu'un, مپندر، مپندر *me-māki* *serta meñindir*, برتمفق *ber-tempik*.

HUILE, s. f., مپق *mīñak*. — d'olive, مپق زيتون *mīñak zeitūn*. — de coco, مپق کلاف *mīñak kelāpa*. — de sésame, مپق لځ *mīñak lenga*. — de ricin, مپق جارق *mīñak jārak*. — de poisson, مپق ايکن *mīñak ikan*. — de bois, مپق کايو *mīñak kāyu*. — de terre, مپق تانه *mīñak tānah*. Huiles essentielles, مپق *mīñak bau-bau-an*. Les saintes huiles, مپق قدس *mīñak kudus*. Donner les saintes huiles, ممبری سر المراضی *mem-brī ser el-murādla*. — vierge, مپق یځ دبت *mīñak yang di-buat dengen tiāda per-tānak*. — échaudée, مپق فرتاتق *mīñak per-tānak*. Frit à l'huile, گورخ دالم مپق *gōreng dālam mīñak*. Couleur à l'huile, چت مپق *jenang mīñak*, چت مپق *xāt mīñak*. Peindre à l'huile, منولس *menulis gambar dengen jenang mīñak*. Oindre avec

de l'huile, مغورف دغن ميٲق *merg-urap dengan mīñak*. Frotter avec de l'huile, مغكوسق دغن ميٲق *merg-gosok dengan mīñak*.

Fig. Jeter de l'huile dans le feu, مغورف *merg-urap*. Donner de l'huile de cotret, ممكول دغن كاير *memukul dengan kāyu*.

HUILE, v. a., ميٲق *me-mīñak*, ممٲافو *mem-būbuk mīñak*, ممٲافو دغن ميٲق *meñāpu dengan mīñak*, مغورف *merg-urap*.

HUILEUX, EUSE, adj., برميق *ber-mīñak*.

HUILIER, s. m., تمٲت ميٲق *tampat mīñak*.

HUIS, s. m., قٲتو *pintu*. A — clos, تباد دهداٲن *dālam kalwat*, تبادق باٲق *tiada di-hadāp-an orang bāñak*.

HUISSIER, s. m., اورٲ *orang yang mem-būka pintu*.

HUISSIER, chargé de signifier les actes de justice, سروهٲن حكٲ *surūh-an hukum*.

HUIT, nom de nombre, دولٲن *dulāpan*, دلٲن *delāpan*, *dulāpan*. — cavaliers, دلٲن اورٲ بركد *du-lāpan orang ber-kūda*. — bœufs, دولٲن ايكٲ لمبو *dulāp-an ikor lembu*. — cannes, تٲكٲ دلٲن باٲق *tungkat dulāpan bātang*. Il est — heures, ٲوكٲ دلٲن *pūkul dulāpan*. Pen-

dant — jours, دلٲن هارى لٲاى *du-lāpan hāri lamā-ña*. Dix-huit, دلٲن بلس *dulāpan belās*. Vingt-huit, دولٲ دلٲن *dūa pūloh du-lāpan*. — cents, دلٲن رٲٲس *du-lāpan rātus*. — mille, دلٲن ريبو *dulāpan rību*. — fois, دلٲن كالى *dulāpan kāli*. D'aujourd'hui en —, دلٲن هارى لٲاى *dulāpan hāri lāgi*. Article —, ٲركار يٲ كدلٲن *porkāra yang ka-dulāpan*. Le — du mois, ٲد دلٲن هارى بولٲ *pada dulāpan hāri būlan*.

HUITAINE, s. f., دلٲن *du-lāpan hāri*. Dans une —, دلٲن هارى لٲاى *dulāpan hāri lāgi*.

HUITIÈME, adj., كدلٲن *ka-dulāpan*. La — place, تمٲت يٲ كدلٲن *tampat yang ka-dulāpan*. Au — jour, ٲد هارى يٲ كدلٲن *pada hāri yang ka-dulāpan*.

HUITIÈME, la huitième partie, ٲردلٲن *per-dulāpan*. Un —, سٲردلٲن *sa-per-dulāpan*. Trois huitièmes, تيكٲ ٲردلٲن *tiga per-dulāpan*.

HUITRE, s. f., تيرٲ *tīram*. Des huitres fraîches, تيرٲ بهارو *tīram bahāru*. Un panier d'huitres, ساتو *sātu bākul tīram*. Banc d'huitres, بٲخ تيرٲ *betīng tīram*. Coquille d'huitre, كولٲ تيرٲ *kūlit tīram*. Ouvrir des huitres, ممبله تيرٲ

mem-belāh tīram, مېمبوك تيريم *mem-būka tīram*.

Loc. prov. C'est une —, اى بايق *ia bāṇak bōdoh*.

HULOTTE, s. f., espèce de hibou, سجنس بورغ هنتو *sa-jenīs būrung hantu*.

HUMAIN, E, adj., de l'homme, در مانی *deri mānusīa*. La race humaine, بنس مانی *bangsamānusīa*, انسان *ānak-ānak insān*. Forme humaine, روڤ اورغ مانی *rūpa ōrang mānusīa*. L'âme humaine, جيو اورغ مانی *jīwa ōrang mānusīa*. Le corps —, توبه اورغ مانی *tūbuh ōrang mānusīa*. Voix humaine, سوار *suāra ōrang mānusīa*. Sagesse humaine, بودی اورغ *būdī ōrang*. Foi humaine, اکن اورغ *perxāya ākan ōrang*. Sacrifice —, قربان مانی *qorbān mānusīa*. Faiblesse humaine, کلهن اورغ *ka-lemāh-an ōrang mānusīa*. Prendre une forme humaine, مرڤاکن *me-rupā-kan diri-ña seperti mānusīa*, منجل *men-jalma*. Les affaires humaines, فکرچان دنیا این *pe-karjā-an duniā ini*. Actes humains, ثرپواتن یخ دبوت *per-buāt-an yang di-buat dengan saha-jā-ña*. Tous les humains, سکل اورغ مانی *segala ōrang mānusīa*.

HUMAIN, sensible, bienfaisant, بکند یخ موره, *mūrah*. Prince —, *baginda yang mūrah*. Vainqueur — envers les vaincus, غالب یخ موره, *gālīb yang mūrah ākan yang ber-alāh-an*. Sentiment —, راس کمرهن *rāsaka-murāh-an*. Homme qui n'est pas —, اورغ کرس *ōrang krās*, اورغ بغس *ōrang bengīs*.

HUMAINEMENT, adv., چار اورغ *xāra ōrang mānusīa*, تورت *tūrut prī ōrang mānusīa*.

HUMAINEMENT parlant, سرت برکات *serta ber-kāta tūrut sangka ōrang mānusīa*.

HUMAINEMENT, avec bonté, دغن *dengan ka-murāh-an*, دغن *dengan pengasih-an*.

HUMANISER, v. a., civiliser, منجباری *meng-ajār-i*.

HUMANISER, rendre plus doux, منجیتکن *men-jīnak-kan*.

S'HUMANISER, v. pron., منجادی *men-jādi mūrah*, منجادی جیتق *men-jādi jīnak*.

HUMANITÉ, s. f., nature humaine, فراغی مانی *perāngi mānusīa*, انسانیه *insāniyet*.

HUMANITÉ, le genre humain, بنس *angsa mānusīa*, انسان *ānak-ānak insān*.

Loc. prov. Payer le tribut à l'humanité, ماتى *māti*.

HUMANITÉ, bonté, sensibilité, کمرهن *ka-murāh-an*, نغسین *pe-nyasih-an*, کفلون *ka-pilū-an*. Traiter quelqu'un avec —, ملوکون اورغ *me-lakū-kan* orang dengan *ka-murāh-an*.

HUMBLE, adj., رنده *rendah*, رنده هاتی *rendah hāti*. Cette personne est très —, اورغ ایت تر لالو رنده هتین *orang itu ter-lālu rendah hati-ña*. Je suis doux et — de cœur, اکو اد *aku ada jīnak* dān rendah *hati-ku*. Votre — serviteur, همبام این یغ رنده *hambā-mu ini yang rendah*.

HUMBLE, modeste, سنونه *senūnuh*, سوفن *sūpan*.

HUMBLE, bas, هین *hīna*, ذلیل *dzalil*.

HUMBLEMENT, adv., دغن رنده هاتی *dengan rendah hāti*, دغن کړندهن *dengan ka-rendāh-an hāti*. Avouer — sa faute, مغاکو سالهن *meng-aku sālaha-ña* dengan *ka-rendāh-an hāti*.

HUMECTER, v. a., مباسهکن *mem-bāsah-kan*, ملغسکن *me-lergas-kan*, مرندمکن *me-rendam-kan*. La pluie humecte la terre, هوجن ایت *hujan itu mem-bāsah-kan tānah*.

S'HUMECTER, v. pron., منجادی *men-jādi* باسه *men-jādi bāsah*, منجادی لغس *men-jādi lergas*.

HUMER, v. a., مغیرف *meng-irup*, ملولر *me-lūlur*. — le vent, مغیرف *meng-irup* اغن *āgin*. — un œuf, مغیرف تله رهایم *meng-irup telor hāyam sa-biji*.

HUMÉRAL, E, adj., qui a rapport à l'épaule, درباهو *deri bāhu*. Artère humérale, اورت باهو *urat bāhu*.

HUMÉBUS, s. m., تولخ باهو *tulang bāhu*.

HUMEUR, s. f., ایر *āyer*, خلط *kilt*. — visqueuse, خلط یغ لندر *kilt yang lindir*. — qui découle du nez dans les rhumes de cerveau, ایر زکام *āyer zukām*. Les quatre humeurs du corps, le sang, la bile, la pituite et l'humeur noire, داره دان صفر دان *dārah dān sefrā dān* سودا *belgem dān sawda*. Les humeurs froides, فپاکت باک *peñākit bāka*.

HUMEUR, disposition, فری *pri*, فراغی *perāngi*, فکرتی *pakriti*. De bonne —, بائق فراغی *bāik perāngi*, یغ سوک *yang sūka*. Ces gens sont de belle et bonne —, مربکیت *marika-itu ber-suka-sukā-an*. De mauvaise —, کجی *keji perāngi*, یغ مورم *yang mūram*. Cet homme montre de la mauvaise —, مک اورغ ایت مورم

مكان *maka orang itu mūram mukā-ña*.

HUMEUR, caprice, کهنقد هاتی *ka-hendaḥ hātī*. Cet homme n'écoute que son —, اورغ ایت منورت, *orang itu menūrūt ka-hendaḥ hātī-ña sāja*.

HUMEUR, mécontentement, مارِه *mārah*. Il répondit avec —, ای منجواب دغن مارهن *ia men-jawāb dergan mārah-ña*.

HUMIDE, adj., لغس *bāsah*, لڭس *lergas*, رطب *reṭīb*. Linge —, کاین باسه *kāin bāsah*. La terre est encore —, تانه ایت اد, *tānah itu ada lāgi lergas*. Tempérament —, توبه یغ دالمی, *tūbuh yang dālam-ña ruṭūbet ter-lebèh jādi deri-pada yebūset*. L'élément —, ایر *āyer*.

HUMIDITÉ, s. f., état de ce qui est humide, بساهن *basāh-an*, رطوبة *ruṭūbet*, ثری لغس *prī lergas*.

HUMIDITÉ, vapeur, اوف *āwap*.

HUMILIANT, E, adj., یغ مغنهکان *yang merg-hinā-kan*, یغ مرندهن *yang me-rendah-kan*.

HUMILIATION, s. f., 1°, action d'humilier, حال مغنهکان *hāl merg-hinā-kan*, حال مرندهن دیری *hāl me-rendah-kan dīrī*. 2°, état, ثری یغ *prī yang mālu*, ثری یغ مالو

هین *prī yang hīna*, کچلان *ka-xelā-an*, کزندهان *ka-rendāh-an*. Recevoir une —, کن مالو *kena mālu*. L'humiliation précède la gloire, کزندهان مندهلوی کملیان, *ka-rendāh-an men-dahulū-i ka-muliā-an*.

HUMILIER, v. a., مرندهن *me-rendah-kan*, مغنهکان *merg-hinā-kan*, ممبری مالو *men-dzalil-kan*, منذللیکن *mem-brī mālu*. Dieu humilie les superbes, توهن الله مغنهکان اورغ *tūhan allah merg-hinā-kan orang kākak*. L'orgueilleux sera humilié, اورغ جماو اکن درندهکن *orang jemāwa akan di-rendah-kan*.

S'HUMILIER, v. pron., مرندهن *me-rendah-kan diri*.

HUMILITÉ, s. f., کزندهان هاتی *ka-rendāh-an hātī*, تواضع *tuwādluā*. — profonde, کزندهان هاتی یغ ساعت *ka-rendāh-an hātī yang sāngat*. En toute —, دغن سکلین کزندهان *dengan sa-kalī-an ka-rendāh-an hātī*.

HUMUS, s. m., تانه کبن *tānah kebon*, تانه باج *tānah bāja*.

HUNE, s. f., تشکت تیغ کفل *tirg-kat tiang kapāl*. Monter à la —, نایق کتشکت تیغ *nāik ka-tirgkat tiang*.

HUNIER, s. m., voile du mât de hune, لایر فغاهه یغ دباوه *lāyar peng-āpuh yang di-bāwah*.

HUPPE, s. f., oiseau, مراکی *merā-gey*.

HUPPE, touffe de plumes sur la tête de certains oiseaux, جبل *jambul*.

HUPPÉ, E, adj., qui a une huppe, برجبل *ber-jambul*.

HUPPÉ, au fig., considérable, apparent, بسر *besar*, ترنام *ter-nāma*.

HURE, s. f., tête de certains animaux lorsqu'elle est coupée. — de sanglier, کفال بابي هوتن یغ ترغنگل *kapāla bābi hūtan yang ter-pang-gal*.

HURLEMENT, s. m., cri du chien, du loup, لولغ *lūlung*. Faire entendre des hurlements répétés, لولغ ملولغ *lūlung-me-lūlung*.

HURLER, v. n., ملولغ *me-lūlung*, برتغه *ber-tangoh*, مندرو *men-derū*. — continuellement, لولغ ملولغ *lūlung-me-lūlung*.

Prov. Il faut — avec les loups, ماسق کدالم کندغ کمبغ مغمبق ماسق کدالم *māsuk ka-dālam kandang kambing merg-embik māsuk ka-dālam kandang karbau merg-urak*.

HURLER, en parlant des hommes lorsqu'ils poussent des cris lugubres, مشهرق *merg-herik*.

HURLUBERLU, s. m., کورغ ایغت *kūrang ingat*, بودی *kūrang būdi*.

HUTTE, s. f., خیمه تراتق *terātak*, کهیمات *keimat*, بارغ *bārug*. La — d'un berger, خیمه کمال *keimat gombāla*. Se faire une —, demeurer dans une —, بر بارغ *ber-bārug*.

•HYACINTHE, s. f., pierre précieuse, پادم *pādem*, باتوشفرآگم *bātu pus-parāgam*.

HYBRIDE, adj., provenu de deux espèces différentes, یغ جادی درغد *yang jādi deri-pada dua jenis*. Le mulet est un animal —, بغل ایت جادی درغد دو جنس بنایغ *begl itu jādi deri-pada dua jenis binātang*.

HYDRAULIQUE, s. f., art de conduire et d'élever les eaux, علم *ilmu* مهنتر دان منایقکن ایر *merg-hantar dān me-nāik-kan āyer*. Machine —, فرکاکس اکن منایقکن ایر *perkakas akan me-nāik-kan āyer*.

HYDRE, s. f., serpent d'eau douce, اولر یغ هیدف دالم ایرتاور *ular yang hīdup dālam āyer tāwar*.

HYDRIE, s. f., cruche, بویغ *būyung*, بکس ایر *bakās āyer*.

HYDROCÈLE, s. f., ثپاکت ایردالم تمفت *peñākit āyer dālam tempat būah pelur*, فاسغ فساغن *peñākit pāsang-pasāng-an*.

HYDROCÉPHALE, s. f., ثپاکت ایردالم *peñākit āyer dālam kapāla*.

HYDROGÈNE, s. m., اصل گس *gās*, ایر *aşal āyer*.

HYDROGRAPHIE, s. f., علم لاوت *ilmu laut*. Carte hydrographique, لاوت پتا *petā laut*.

HYDROMEL, s. m., ایر دغن مادو *āyer dengan mādu*.

HYDROPHOBE, adj., یغ ساکت تاکت *yang sākit tākut āyer*.

HYDROPHOBIE, s. f., فپاکت تاکت ایر *peñākit tākut āyer*.

HYDROPIQUE, adj., یغ ساکت بوسخ *yang sākit būsung*, بر بختق ایر *ber-bangkak āyer*. Un —, سئورغ ساکت *sa-ōrang sākit bangkak āyer*.

HYDROPIISIE, s. m., فپاکت ایر *peñākit āyer*, بختق ایر *bangkak āyer*, بوسخ *būsung*.

HYDROSTATIQUE, s. f., علم منبغ *ilmu menimbang āyer*.

HYGIÈNE, s. f., قشجارن پامن توبه *perg-ajār-an nāman tūbuh*, علم صحه *ilmu shihhat*.

HYMEN et HYMÉNÉE, s. m., mariage, نکاح *nikāh*.

HYMEN, pellicule au col de la vulve chez les vierges, سلافت *selāput per-darā-an*.

HYMNE, s. m. et f., پسن تهليل *tahlil*, پسن *ñāñi-an*, ذکر *dziker*. Lorsqu'ils eurent chanté l'hymne, ستله سده *sa-telāh sudah marika-itu me-ñāñi tahlil*. Chantez-nous une —, پيله بگی کامی سیمی

پسن *ñāñi-lah bagī kāmī sa-biji ñāñi-an*.

HYPERBOLE, s. f., exagération, فربول *hāl me-lampaw*, حال ملغو *perbōla*.

HYPOCONDRIAQUE, adj., یغ ساکت *yang sākit panxīng-an*.

HYPOCONDRIE, s. f., فپاکت فنجیغن *peñākit panxīng-an*, سودا *sawda*.

HYPOCRAS, s. m., شربة درفد ایر *šarbat deri-pada āyer arggūr dān gūla dān kāyu mānis*.

HYPOCRISIE, s. f., فری *nifāk*, فری *prī xūlas hāti*, سمو *semū*. Plein d'hypocrisie, سارت *sārat dengan nifāk*.

HYPOCRITE, adj., منافق *munāfiq*, چولس هاتی *xūlas hāti*. Un —, سئورغ منافق *sa-ōrang munāfiq*. L'hypocrite sera trompé dans son attente, کنتینن اورغ منافق اکن هیلغ *ka-nantī-an ōrang munāfiq ākan hīlang*.

HYPOGASTRE, s. m., باوهن فرت *bāwah-ña prūt*.

HYPOSTASE, s. f., t. de théol., *uknūm*.

HYPOTÉNUSE, s. f., سکی ایت یغ *segī*, بر بتولن دغن سیکو در تیک فنجورو *itu yang ber-betūl-an dengan siku deri tīga pen-jūru*.

HYPOTHÈQUE, s. f., حق گادی *hak gādey*. Qui prend une inscription d'hypothèque, یخ مکخ سورت حق *yāḡ mēkx sūrat hak gādey*.

HYPOTHÉQUER, v. a., مخکادیکن *mēḡ-gādey-kan*. Maison hypothéquée, رومه یخ ترگادی *rūmah yāḡ ter-gādey*.

HYPOTHÈSE, s. f., supposition, فکیرن *per-sangkā-an*, قیاس *pikīr-an*, کیهاس *kīyās*.

HYPOTHÉTIQUE, adj., fondé sur une hypothèse, یخ بردیری اتس سغک *yāḡ ber-dīri ātas sangka ōrang*.

HYSOPE, s. f., plante aromatique, زوفا *zūfa*. Prenez un bouquet d'hysope, امبلله سیکت زوفا *ambīl-lah sa-ikat zūfa*.

HYSTÉRIQUE, adj., در رحم *deri rahīm*. Affection —, فپاکت رحم *peñakit rahīm*.

I

I, s. m., ا *i*, la neuvième lettre de l'alphabet, حرف یخ کمیلین در *huruf yāḡ ka-sambīl-an deri alif-bā-tā*.

i majuscule, ا بسر *i besār*. **i** minuscule, ا کچل *i keḡil*. **i** long, ا فنجخ *i paṅḡang*. **i** bref, ا قندق *i pendek*.

Loc. Droit comme un **i**, باقی بتل *bāñak betūl*, باقی لورس *bāñak lūrus*. Cet homme est droit comme un **i**, اورغ ایت باقی بتل *ōrang itu bāñak betūl*. Fig., اورغ ایت باقی *ōrang itu bāñak lūrus* لورس هتین *hati-ña*.

IBIDEM, mot latin, le même, دی جورک *dīa jūga*. —, au même lieu, دی جورک *di-tampat itu jūga*.

IBIS, s. m., espèce de cigogne, سجنس بورغ باغو *sa-jenīs būrang bāḡaw*.

ICELUI, ICELLE, pron., celui, celle dont on a parlé, یخ دیسبت *yāḡ di-sebūt*, یخ دکات *yāḡ di-kāta*. Dans icelle chambre, دالم یلق دکات ایت *dālam bilik yāḡ di-kāta itu*.

ICHNEUMON, s. f., petit quadrupède, چرپلی *xerpaley*.

ICHTHYOPHAGE, adj., qui vit de poisson, یخ هیدف سرت ماکن ایکن *yāḡ hīdup serta mākan ikan*.

ICI, adv. de lieu, سین *sīni*, سیک *sīka*, دیسین *di-sīni*, کسین *ka-sīni*. D'ici, سین در سین *deri sīni*. — et là, سین سان *sīni sāna*. Les gens sont — très

paresseux, اورغ دسين مالس سکالی *orang di-sini mālās sa-kālī*. On est tranquille — دسين اورغ سنتوس, *di-sini orang santawsa*. Après être sorti d'ici, allez-là, سده کلور در سين *sudah ka-lūar deri sini pergī-lah ka-sāna*. Hors d'ici, هله *ñah-lah*, کلورله *ka-lūar-lah*.

Jusqu'ici, سمقى سين *sampey sini*.

Jusqu'ici, jusqu'à ce moment, اورغ بلم فرنه مليهت بکيت *orang belum perñah me-lihat bagitu sampey sakārang*. On n'a encore rien vu de semblable jusqu'ici, سمقى سکارغ *orang belum perñah me-lihat bagitu sampey sakārang*.

ICI-bas, دالم دنيا اين *dālam duniā ini*. Les affaires d'ici-bas, فکرجاين *pe-karjā-an duniā ini*.

ICONOCLASTE, s. m., briseur d'images, اورغ يڭ مچه کمبر *orang yang memexuh gambar*.

ICONOLÂTRE, s. m., adorateur des images, يڭ مچه کمبر *yang meñembah gambar*, يڭ مچه برهال *yang meñembah berhāla*.

ICTÈRE, s. m., jaunisse, فپاکت کونڭ *peñakit kūning*, فپاکت صفرا *peñā-keit sefrā*.

ICTÉRIQUE, adj., qui a la jaunisse, اورغ ساکت کونڭ *orang sākit kūning*.

ICTÉRIQUE, qui guérit la jaunisse, اوبت فپاکت کونڭ *obat peñakit kūning*.

IDÉAL, adj., qui n'existe que dans l'idée, يڭ اد دالم سڭك *yang ada dālam sangka*, يڭ دسڭك *yang di-sangka*, يڭ خيال ساج *yang keyāl sāja*.

IDÉE, s. f., perception de l'âme, notion, فنداٹ *pen-dāpat*, کرون *karūwan*, فمنداغڻ *pemandāng-an*, فغرتيڻ *perg-artī-an*, راس *rāsa*. A mon — فدا فنداٹ همب *pada pen-dāpat hamba*.

IDÉE, opinion, فکيرن *pikīr-an*. Dans son — دالم فکيرين *dālam pikīr-an-ña*. Leur — est fausse, فکيرين ساله *pikīr-an-ña sālah*.

IDÉE, imagination, اغڻ *āngan-ārgan*, سڭك *sangka*, خيال *keyāl*. — qui n'est pas claire, اغڻ ۲ يڭ *āngan-ārgan yang tiāda trāng*.

IDÉE, souvenir, اغاڻن *ingāt-an*.

IDÉE, esprit, عقل *aḳal*. Venir à l'idée, داتڭ کفد عقل *dātang ka-pada aḳal*.

IDÉE, plan, ébauche, چنټو *xonto*, دينه *dīnah*.

IDEM, adv., le même, سام *sāma*, سام جوڭ *sāma jūga*, دى جوڭ *dīa jūga*.

IDENTIFIER, v. a., منجديکن سواتو *men-jadi-kan suātu*.

S'IDENTIFIER, v. pron., منجادی
سواتو *men-jādi suātu*.

IDENTIQUE, adj., qui n'a pas
éprouvé de changement, یغ تباد
برابره *yang tiāda ber-ūbah*.

IDENTIQUE, qui est le même, qui
est parfaitement semblable, یغ سام
yang sāma, سواتو روڤ *suātu rūpa*,
سام روڤ *sāma rūpa*, سجنس *sa-
jenis*, سباکی *sa - bāgey*, سورن *sa-
warna*. Deux mots qui ont un sens
—, دو فرکتان یغ ارتین سام,
*dūa per-
katā-an yang arti-ña sāma*.

IDENTITÉ, s. f., ثری سواتو روڤ
prī suātu rūpa, ثری یغ سباکی *prī
yang sa-bāgey*, سمان *samā-an*.

IDÉOGRAPHIE, s. f., علم متاکن اځاتن
کمبر *ilmu me-ñatā-kan ingāt-
an dengan gambar*.

IDES, s. f. pl., هاری کلم بلس بولن
مرچ دان می دان جولی دان اکتوبر دان
هاری یغ کتیک بلس بولن ۲ یغ لاین
*hāri ka-līma belās būlan mar-
dān mey dān jūlay dān aktūber
dān hāri yang ka-tiga belās būlan-
būlan yang lain*.

IDIOME, s. m., ثری کات *prī kāta*,
بهاس *bahāsa*, لغة *loqat*. — d'un
pays, بهاس نځری *bahāsa nagrī*.
L'idiome français, بهاس فرنچیس
bahāsa franxis.

IDIOT, E, adj., بیل *hebat*, بوده
bōdoh, گیل *gīla*. C'est un —, ای
دوره اورخ بوده *ia orang bōdoh*.

IDIOTISME, s. m., locution par-
ticulière à une langue, صفة سواتو
طبیعة *şifat suātu bahāsa*,
سواتو بهاس *tebiat suātu bahāsa*.

IDIOTISME, ignorance, imbécillité,
کیالان *ka-bebāl-an*, کبدوهن *ka-
bodōh-an*.

IDOLÂTRE, adj., یغ مپبه برهال *yang
meñembah berhāla*, مپبه برهال
peñembah berhāla, کافر بوت *kāfir
būta*. Un peuple —, قوم یغ مپبه,
برهال *kaum yang meñembah ber-
hāla*. Ne soyez pas —, جاغن کامو,
برهال *jāngan kāmū jādi
peñembah berhāla*. Prêcher l'Evan-
gile aux idolâtres, منخطبتکن انجیل
د کافر بوت *men-kuṭbat-kan injil
pada kāfir būta*.

IDOLÂTRE, au fig., qui aime avec
excès, یغ براهی ترلالو باقی اکن
yang berāhi ter-lālu bāñak ākan.

IDOLÂTRER, v. a., aimer avec
passion, براهی ترلالو باقی
*berāhi ter-
lālu bāñak*.

IDOLÂTRER, v. n., adorer les
idoles, مپبه برهال *meñembah ber-
hāla*.

IDOLÂTRIE, s. f., مپهاهن برهال
peñembah-an berhāla. Fuyez l'ido-
lâtrie, هندقله کامو برلاری درفد مپهاهن

برهال *hendak-lah kāmū ber-lāri deri-pada peñembāh-an berhāla-berhāla.*

IDOLE, s. f., برهال *berhāla.* — d'or, برهال امس *berhāla amās.* — de pierre, برهال باتو *berhāla bātu.* Adorer les idoles, مڤبه برهال *meñembah berhāla.*

IDOLE, au fig., objet de passion. Son or est son —, امس ايت جادی *amās-ña itu jādī berhalā-ña.* Cet enfant est l'idole de sa mère, اتق ايت تيمڤ تاغن ابون *anak itu timang-timang-an ibū-ña.*

IGNAME, s. f., اوبی *ubi.*

IGNARE, adj., بيل *bebāl,* جاهل *jāhil.* Un —, سؤرڤ بيل *sa-ōrang bebāl.*

IGNÉ, E, adj., يڤ برافی *ber-āpi,* يڤ *yang deri-pada āpi.*

IGNICOLE, s., qui adore le feu, يڤ مڤبه اڤي *yang meñembah āpi.*

IGNITION, s. f., قری بارڤ يڤ باکر *prī bārang yang bākar.* Du fer en —, بسی يڤ باکر سمڤي جادی *besi yang bākar sampey jādī mērah.* Mettre en —, مڤباکر ميره *mem-bākar mērah-mērah.*

IGNOBLE, adj., bas, vil, هين *hina,* کڤي *kejī,* ذليل *dzalil,* بوسق *būsuk,* کورڤ بڤس *kurang bāgsu.* Homme —, اورڤ هين *orang hina.* Action —,

قربواتن يڤ کڤي *per-buāt-an yang kejī.* Conduite —, کلکون يڤ بوسق *ka-lakū-an yang būsuk.*

IGNOBLEMENT, adv., اتس قری يڤ *atas prī yang hina,* اتس قری *atas prī yang būsuk.*

IGNOMINIE, s. f., grand déshonneur, کچلاڤن *ka-xelā-an,* کلون *ka-malū-an,* فضيحة *fedlīhat.* Il vaut mieux mourir avec honneur que de vivre avec —, له بايق ماتي *lebah baik mati.* دغن نام يڤ بايق درڤد هيدڤ دغن *lebēh bāik mātī dergan nāma yang bāik deri-pada hidup dergan fedlīhat.* Tomber dans l'ignominie, جادی کچلاڤن *jādī ka-xelā-an.* Couvrir d'ignominie, مڤفصيحکتن *mem-fedlīhat-kan.*

IGNOMINIEUSEMENT, adv., دغن *dengan ka-xelā-an.*

IGNOMINIEUX, EUSE, adj., يڤ مڤري *yang mem-brī mālu,* يڤ مڤفصيحکتن *yang mem-fedlīhat-kan.*

IGNORAMMENT, adv., دغن تياد تاهو *dengan tiāda tāhu.*

IGNORANCE, s. f., کيالن *ka-bebāl-an,* جهالة *jehālet,* کورڤ تاهو *kurang tāhu.*

IGNORANT, E, adj., بيل *bebāl,* جاهل *jāhil,* تياد تاهو *tiāda tāhu.* C'est un —, اي سؤرڤ بيل *ia sa-ōrang bebāl.*

sa-ōrang bebāl. Il est si — qu'il ne sait pas lire, ای بکیت بیل مک *īa baḡitu bebāl maku tiāda īa tāhu bāxa*.

Faire l'IGNORANT, فرثور تیاد تاهو *pura-pūra tiāda tāhu*.

IGNORANTISSIME, adj., très-ignorant, یغ بیل سکالی *yang bebūl sa-kālī*.

IGNORÉ, E, part. pas. du verbe ignorer, تیاد کتهوئن *tiāda ka-tahū-an*.

IGNORER, v. a., تیاد تاهو *tiāda tāhu*. On ignore ce qu'il est devenu, اورغ تیاد تاهو اف ای سده جادی *ōrang tiāda tāhu apa īa sudah jādi*. J'ignore d'où il vient, همب تیاد تاهو *hamba tiāda tāhu deri māna īa dātang*. Il n'ignore rien, ای تاهو سموان *īa tāhu samuā-ña*.

S'IGNORER, v. pron., تیاد تاهو اکن *tiāda tāhu ākan sendiri-ña*.

IGUANE, s. m., بیاوق *biyāwak*.

IL, pron. pers. sing. m., دی ای *īa*, دی ای سده فرکی *dīa*, ن *ña*. — est parti, ای سده فرکی *īa sudah pergi*. — demande du secours, دی منت تولغ *dīa minta tūlung*. — aime extraordinairement ses sujets, ترلاوا ات مغاسین کفد *ter-lālu amat mengāsik-ña ka-pada segala rayat-ña*. Vien-

dra-t-il? داتغکه ای اکن *īa ākan dātang-kah*.

IL avec un verbe impersonnel ne s'exprime pas en malais. — y a, اد *ada*. — faut, هندقله *hendak-lah*. — convient, هارس *hārus*. Y a-t-il? اداکه *adā-kah*. Convient-il? هارسکه *hārus-kah*.

ÎLE, s. f., جزیره *pūlaw, pūlō*, جزیره *jezīret*. Une —, سبوه فولو *sa-būah pūlaw*. L'île aux noix d'arec, فولو *pūlaw*. Demeurez-vous dans une — ou sur le continent? دمناکه اغکو تغل دتانه بسرکه اتود فولوکه *di-manā-kah angkaw tinggal di-tānah besār-kah ātaw di-pūlaw-kah*.

ILIAQUE, adj. Passion —, douleur très-aiguë des intestins, مولس *mūlas*.

ILLÉGAL, E, adj., contre la loi, یغ تیاد تورت حکم *yang tiāda tūrut hukum*, یغ کلراغن *harām*, یغ کلراغن *yang ka-larāng-an*, یغ ملاون حق *yang me-lāwan hak*.

ILLÉGALITÉ, s. f., حال یغ حرام *hāl yang harām*, فوری یغ تیاد تورت حکم *prī yang tiāda tūrut hukum*.

ILLÉGITIME, adj., تیاد حلال *tiāda halāl*, حرام *tiāda betūl*, حرام *harām*, یغ ساله *yang sālāh*. Amour —, عشق یغ تیاد حلال *īšk yang tiāda halāl*. Enfant —, اتق کندق

ānak kendak, حرام زاده *harām zādah*, انق گمفغ *ānak gampang*.

ILLÉGITIME, injuste, یغ. لاون حق *yang me-lāwan hak*.

ILLÉGITIMEMENT, adv., دغن تیاد *dengan tiāda* حلال *halāl*.

ILLÉGITIMITÉ, s. f., قری حال یغ *pri hāl yang tiāda* حلال *halāl*.

ILLETTRÉ, E, adj., اورغ یغ تیاد *orang yang tiāda ber-ilmu*, برعلم *orang yang tiāda ber-ilmu*, یغ تیاد تاهو مغاجی *yang tiāda tahu meng-aji*.

ILLICITE, adj., یغ دلارغکن *yang di-lārang-kan*, یغ دحرامکن *yang di-harām-kan*, یغ ساله *yang salah*.

ILLICO, adv., sur-le-champ, سکارغ این *sakārang ini*.

ILLIMITÉ, E, adj., sans limites, یغ تیاد برهغکن *tiāda ber-hingga*, یغ تیاد واتس *yang tiāda wātas-ña*. L'esprit de l'homme est —, عقل *aḳal mānusīa* تیاد برهغکن *tiāda ber-hingga*.

ILLISIBLE, adj., یغ تیاد دافت دباچ *yang tiāda dāpat di-bāxa*.

ILLUMINATEUR, s. m., یغ منرغکن *yang menerang-kan*.

ILLUMINATION, s. f., action d'illuminer, حال منرغکن *hāl menerang-kan*. L'illumination d'une ville, حال منرغکن نکری *hāl menerang-kan nagrī*. — pour un jour de

fête, کتراغن سبب هاری رای *ka-terang-an sebab hari rāya*.

ILLUMINATION, lumière céleste, inspiration, الهام *ilhām*.

ILLUMINÉ, E, part. pas. du verbe illuminer, éclairé, یغ کتراغن *yang ka-terang-an*, دترغکن *di-terang-kan*.

ILLUMINÉ, qui prétend être inspiré de Dieu, یغ سغک درین *yang sangka diri-ña* دالهامکن *ilhām-kan*.

ILLUMINER, v. a., éclairer, منرغکن *menerang-kan*. La lampe illumine la chambre, ثلیت ایت منرغکن یلیق *palita itu menerang-kan bilik*. A l'arrivée du roi la ville fut illuminée par des milliers de lampions, تنکال راج داتغ مک نکری ایت قون دترغکن *tatkāla rāja datang maka nagrī itu pūn diterang-kan dengan be-ribu-ribu palita*.

ILLUMINER, éclairer l'âme, l'esprit. Il illumine tout homme venant en ce monde, ای منرغکن سسورغ مانسی *ia menerang-kan sa-sa-ōrang mānusīa* سدغ داتغن کدالم دنیا *dātang-ña ka-dālam dunīa*.

ILLUSION, s. f., chimère, apparence, خیال *keyāl*, مای *māya*, فغلهاتن *peng-lihāt-an*.

ILLUSION, imagination, سغک *sangka*.

ILLUSION, fantôme, هنتو *hantu*,
سواغی *suwāngi*.

ILLUSION, erreur, سست *sesāt*,
فرستان *per-sesāt-an*, خطا *ketā*.

ILLUSOIRE, adj., captieux, trom-
peur, دغن تیغو *dengan tīpu*, دغن
دای *dengan dāya*. Convention —,
فرجنجیئن دغن تیغو *per-janji-an*
dengan tīpu.

ILLUSOIRE, vain, inutile, سی^۲
سیا-سیا. Espoir —, هراڤن یغ سی^۲
harāp-an yang sia-sia.

ILLUSTRATION, s. f., نام یغ مشهور
nāma yang māshūr, که *gāh*.

ILLUSTRE, adj., ترنام *ter-nāma*,
مشهور *māshūr*, ترنام *ter-utāma*,
یغ کنمان *yang ka-namā-an*. Un
guerrier —, هلبالغ یغ مشهور *hulu-
bālang yang māshūr*. Le roi Ale-
xandre est très —, مک راج اسکندر —,
ایت ترلانو مشهور نام *maka rāja*
iskander itu ter-lālu māshūr
namā-ña. Il descend d'ancêtres
illustres, مک ای تورن درؤد نیتق مویغ
مشهور *maka ia tūrun deri-pada*
nēnek mōyang yang māshūr.

ILLUSTREER, v. a., مشهورکن *me-
māshūr-kan*, ممبرکن *mem-besār-
kan*.

S'ILLUSTREER, v. pron., acquérir
de la gloire, براوله که *ber-ūleh gāh*.

ILLUSTRISIME, adj., ترلانو مشهور
ter-lālu māshūr, کلر اورغ بسر

سکالی *gelār orang besār sa-
kāli*.

ÎLOT, s. m., petite île, ڤولو کچل
pūlaw kexil.

IMAGE, s. f., représentation d'objet,
تلادن روف *tulādan, rūpa*, ڤتا *petā*.
Faisons l'homme à notre —, بايقله,
کیت کرچاکن مانسی اتس تلالدن کیت
bāik-lah kita karjā-kan mānusia
atas tulādan kita. De qui est
cette — ? سیاف ڤون روف این *siāpa*
pūña rūpa ini. Cet enfant est
l'image de son père, ایت سروڤ
anak itu sa-rūpa dengan
bapā-ña. Il est l'image de Dieu,
ای اد ڤتا الله *ia ada petā allah*.

IMAGE, peinture, gravure, sculp-
ture, کمبر *gambar*, تلیسن *tulīs-an*,
ڤاتغ *pātung*. Ceux qui adorent la
bête et son —, یغ سمبه سجود ڤد دابة,
یان ڤد ڤاتغن *yang sembah sujud*
pada dābbet dān pada pātung-ña.

IMAGE, idole, برهال *berhāla*.

IMAGE, allégorie, métaphore,
اڤام *upāma*, عبارة *ibārat*. Le sommeil
est l'image de la mort, تیدر ایت
سڤام موت *tidor itu sa-upāma*
maut.

IMAGER, v. a., représenter par
des images, مغثماکن *meng-upamā-
kan*, برکات دغن عبارة *ber-kāta*
dengan ibārat. Langage imagé,
بهاس عبارة *bahāsa ibārat*.

IMAGINABLE, adj., یخ دافت *yang dāpat di-sangkā-kan*. Qui n'est pas —, یخ تیاد *yang tiāda ter-sangka*.

IMAGINAIRE, adj., یخ دسنگ ساج *yang di-sangka sāja*, یخ اد دالم اوتق *yang ada dālam ūtak* ساج *orang sāja*. Maladie —, یخ فپاکت *peñakit yang ada dālam sangka orang sāja*. Malade —, یخ سڭک درین *orang yang sangka diri-ña sākīt*.

IMAGINATIF, IVE, adj., qui imagine, یخ مڭک *orang yang meñangka*.

IMAGINATION, s. f., faculté d'imaginer, سڭک *sangka*, فکیرن *pikīran*, فخرسان *peng-rasā-an*.

IMAGINATION, chose imaginée, یخ کسڭکان *yang ka-sangkā-an*.

IMAGINATION, chimère, خیال *keyāl*.

IMAGINER, v. a., se représenter quelque chose dans l'esprit, مڭک *meñangka*, میکر *memikir*.

IMAGINER, inventer, مڭاد *meng-ada*, مڭادکان *meng-adā-kan*. — des ruses, دای مڭادکان *meng-adā-kan dāya*.

S'IMAGINER, v. pron., مڭکان *meñangkā-kan*, میکرکن *memikir-kan*, مڭرغرائی *mengirā-rgirā-i*. Il s' imagine que les joies de ce monde

sont éternelles, کسکان کسکان *ia me-ñangkā-kan ka-sukā-an duniā ini kakal adā-ña*.

IMAM, s. m., ministre de la religion, امام *imām*.

IMBÉCILLE, adj., faible d'esprit, کورخ چردق *kūrang akal*, کورخ *kūrang xerdiq*.

IMBÉCILLE, stupide, idiot, وده *bōdoh*, بیل *bebāl*, گیل *gīla*, حق *aḥmaḥ*. C'est un —, ی سورخ بوده *ia sa-orang bōdoh*.

IMBÉCILLEMENT, adv., دغن کورخ *dengan kūrang akal*, دغن *dengan bōdoh-ña*.

IMBÉCILLITÉ, s. f., کبدوهن *ka-bodōh-an*, کبیلان *ka-bebāl-an*.

IMBERBE, adj., تیاد برجڭکت *tiāda ber-janggut*, یخ بلم تبه جڭکتن *yang belum tumbuh janggut-ña*. Un jeune —, انق ترون یخ بلم تبه جڭکتن *anak tarūna yang belum tumbuh janggut-ña*.

IMBIBÉ, E, part. pas. du v. imbiber, رندم *rendam*, برندم *be-rendam*, باسه *bāsaḥ*.

IMBIBER, v. a., مرندمکن *me-rendam-kan*, ممباسه *mem-bāsaḥ*. Faire — dans du vinaigre, دالم مرندمکن *me-rendam-kan dālam xūkā*.

S'IMBIBER, v. pron., مرندم *me-rendam*. L'huile s'imbibe dans le

پاپیر، میق ایت ماکن ترس قرطاس *mīnak itu mākan trūs kartās*.

IMBROGLIO, s. m., confusion, فری
فری حال *prī yang kūsut*, یغ کوست
یغ هریرو *prī hāl yang haru-bīru*.

IMBU, E, adj., imbibé, رندم *ren-dam*.

IMBU, instruit, pénétré d'une doctrine, قندی *pandey*. Il est — de cette science, دالم علم ایت *ia pandey dālam ilmu itu*.

IMBU, infatué, جادی ایدن *jādi ēdan*. — de son savoir, جادی ایدن *jādi ēdan sebāb pengatahū-an-ña*.

IMBUVABLE, adj., یغ تیاد دافت دمنیم *yang tiāda dāpat di-mīnum*.

IMITABLE, adj., qu'on peut, qu'on doit imiter, یغ دافت دتروقی *yang dāpat di-turūt-i*, یغ هارس اورغ *yang hārus orang meng-ikut dia*.

IMITATEUR, TRICE, s., یغ مغیکت *yang meng-ikut*, فنورت *penūrut*.

IMITATION, s. f., 1°, action d'imiter, مغیکت حال *hāl meng-ikut*, فنورت *penurūt-an*. 2°, résultat, ککوتن *ka-ikūt-an*, تورتن *turūt-an*. L'imitation de Jésus-Christ, ککوتن المسیح *ka-ikūt-an el-mesēh*.

IMITATION, contrefaçon, ترون *trū-an*.

IMITÉ, E, part. pas. du v. imiter, یغ دتروقی *yang di-turūt-i*.

IMITÉ, contrefait, singé, تیرو *tīru*.

IMITER, v. a., suivre l'exemple de, مغیکت *meng-ikut*, منورت *menūrut*, بربوت سفرت *ber būat seperti*.

— les gens de bien, منورت اورغ بايق *menūrut orang bāik*. — les grands hommes, بربوت سفرت اورغ بسر *ber-būat seperti orang besār*.

IMITER, être semblable, جادی *jādi sa-rūpa*, سفرت *seperti*. Ce papier imite le velours, قرطاس *kartās itu ada seperti belūdu*.

IMITER, contrefaire, singer, منیرو *menīru*.

IMMAOULÉ, E, adj., sans tache, سوچی *sūxi*, تیاد نجس *tiāda nejīs*. —, exempt de péché, درشد سوچی *sūxi deri-pada dōsa*.

IMMANGEABLE, adj., یغ تیاد دافت *yang tiāda dāpat di-mākan*.

IMMANQUABLE, adj., سغکه *sungguh*, یغ تیاد دافت تیاد *yang tiāda dāpat tiāda*.

IMMANQUABLEMENT, adv., تیاد دافت *tiāda dāpat tiāda*, سغکه *sungguh-sungguh*.

IMMARCESCIBLE, adj., qui ne peut se flétrir, یغ تیاد دافت لایو *yang tiāda dāpat lāyu*.

IMMATERIALITÉ, s. f., فری یغ تیاد *prī yang tiāda ber-badān*.

IMMATÉRIEL, LE, تباد بربدن *tiāda ber-badān*. Dieu est —, الله تباد *allah tiāda ber-badān*.

IMMATRICULE, s. f., enregistrement, حال منولس دالم دفتر *hāl menūlis dālam daftar*. —, registre, دفتر *daftar*.

IMMATRICULÉ, v. a., منولس نام دالم دفتر *menūlis nāma dālam daftar*.

IMMÉDIAT, E, adj., تباد برسوخ *tiāda ber-selang*, تباد انتران *tiāda antarā-ña*.

IMMÉDIATEMENT, adv., aussitôt après, سبتتر *sa-bentar*. Il va venir —, ماک سبتتر جوک ای اکن داتخ, *maka sa-bentar jūga ia ākan dātang*.

IMMÉMORIAL, E, adj., یخ لام سکالی *yang lāma sa-kālī*, تباد کڙخانن *yang tiāda ka-īngāt-an lāgi*, یخ تباد اورخ ترکنخ اکن دی *yang tiāda ōrang ter-kenang ākan dīa*.

IMMENSE, adj., تباد ترهڅک *tiāda ter-hingga*, تباد تفرمنای *tiāda te-permanā-i*, یخ ترللو باقی *yang ter-lālu bāñak*. La miséricorde de Dieu est —, رحمة الله تباد ترهڅک *rahmat allah tiāda ter-hingga*. Une étendue —, کلواسن یخ تباد ترهڅک *ka-luwās-an yang tiāda ter-hingga*. Des richesses immenses, ککیان یخ *kikiān yang ter-lālu bāñak*.

IMMENSEMENT, adv., ترللو *ter-lālu*, ترللو امت *ter-lālu amat*. Il est — riche, ای ترللو کای *ia ter-lālu kāya*.

IMMENSITÉ, s. f., ثری یخ تباد ترهڅک *pri yang tiāda ter-hingga*, ثری یخ *pri yang tiāda te-permanā-i*.

IMMENSURABLE, adj., تباد دات *tiāda dāpat di-hukur*.

IMMERGÉ, E, part. pas. du v immerger, سلم *selam*, ترسلم *ter-selam*, ترچلف *ter-xelōp*.

IMMERGER, v. a., plonger dans un liquide, مپلکن *meñelām-kan*, ماسقکن کدالم ایر *men-xelōp, me-māsuk-kan ka-dālam āyer*. — quelqu'un, مپلکن اورخ *meñelām-kan ōrang*.

IMMERSION, s. f., حال مپل *hāl meñelām*, حال منچلف *hāl men-xelōp*, فنچلوفن *pen-xelōp-an*. Baptiser par —, ممبری سر الممودیه *Baptiser par —, ser el-mamūdīt serta meñelām-kan ōrang ka-dālam āyer*.

IMMEUBLE, s. m. et adj., یخ تباد *yang tiāda ber-gerāk*. Biens immeubles, هرت یخ تباد برکرت *harta yang tiāda ber-gerāk*, ۲ دان تانه ۲ *rūmah-rūmah dān tānah-tānah*.

IMMIGRANT, E, adj., étranger qui vient s'établir dans un pays, اورخ *yang tiāda ber-gerāk*.

غریب یغ داتخ اکن دودق دالم نکرى
orang gerib yang datang akan
duduk dalam nagrī.

IMMINENT, E, adj., prêt à tomber
 sur, یغ همفر اکن داتخ *yang hampir*
akan datang. Danger —, بهای یغ
bahaya yang hampir.

IMMISCE, v. a., ماسقن اورخ کدالم
me-masuk-kan orang ka-
dalam pe-karjā-an.

S'IMMISCE, v. pron., فضولى
fedtuli. ماسق کدالم *peduli,*
 ماسق کدالم *māsuk ka - dalam pe-*
karjā-an. Je ne m'immisce pas dans
 les affaires des autres, همب تىاد
hamba فضولى کفد فکرچان اورخ لاین
tiāda fedtūli ka-pada pe-karjā-an
orang lain.

IMMOBILE, adj., qui ne se meut
 pas, تىاد برکرت *yang diam,*
tiāda ber-gerək, ساکن *sākin.*

IMMOBILE, au fig., ferme, inébran-
 lable, قرار *teguh,* تتف *tetap,*
karār.

IMMOBILIER, ÈRE, adj., یغ تىاد
yang tiāda ber-gerək. Vente
 immobilière, یغ تىاد برکرت
juāl-an bārang yang tiāda ber-
grək.

L'IMMOBILIER, s. m., totalité des
 immeubles d'une succession, سکل
 بارخ فساك یغ تىاد برکرت
bārang pusāka yang tiāda ber-
gerək.

IMMOBILITÉ, s. f., فرى یغ دیم *pri*
yang diam, سکنه *sakinat,* فرى یغ
 تىاد برکرت *pri yang tiāda ber-gerək.*

IMMODÉRÉ, E, adj., qui n'est pas
 modéré, excessif, تىاد سدران *tiāda*
sedrāna, یغ ترلالوامت *yang ter-lālu*
āmat.

IMMODÉRÉMENT, adv., ترلالو بايق
ter-lālu bāñak, ترلالوamt *ter-lālu*
 ماکن ترلالو بايق *āmat.* Manger —,
mākan ter-lālu bāñak.

IMMODESTE, adj., تىاد سنونه *tiāda*
senūnuh. تىاد مالو *tiāda mālu,* تىاد
 فانت *tiāda pātut.* Actions immo-
 destes, لاکو یغ تىاد سنونه *lāku yang*
tiāda senūnuh.

IMMODESTEMENT, adj., اتس فرى
 یغ تىاد سنونه *ātas pri yang tiāda*
senūnuh.

IMMODESTIE, s. f., manque de
 modestie, فرى یغ تىاد سنونه *pri yang*
tiāda senūnuh.

IMMOLATEUR, s. m., اورخ مچيله
orang yang meñambilih.

IMMOLATION, s. f., 1°, action
 d'immoler, حال مچيله *hāl meñam-*
bilih, حال ممنتى *hāl mem-bantey.*
 2°, résultat, سambilēn *sambilēh - an,*
 قربان *korbān,* بنتين *bantēy-an.*

IMMOLE, E, part. pas. du v. im-
 moler, سambilēh *sambilēh,* ترسمله
ter-sambilēh, ترمنتى *ter-bantey.*

IMMOLER, v. a., مميله *meñambilih*,
ممنى *mem-bantey*. — des bœufs,
ممنى لبو *meñambilih lembu*. — une
victime, مميله قربان *meñambilih
korbān*, ممنى بنتين *mem-bantey
bantey-an*. — aux dieux, مميله بكي
meñambilih bagi dēwāta.
— quelqu'un, ممونه اورغ *mem-būnuh
ōrang*.

S'IMMOLER, v. pron., مملنجان *mem-
belanjā-kan jiwā-ña*.

IMMONDE, adj., impur, sale, نجس
nejis, چمر *xumār*, کوتر *kōtor*.
Esprit —, جن يغ نجس *jīn yang
nejis*, هتو يغ نجس *hantu yang
nejis*. Tout homme —, سسورغ يغ,
چمر *sa-sa-ōrang yang xumār*.

IMMONDICES, s. f. pl., ordures, سمغه
sampah, بارغ کوتر *bārang kōtor*.

IMMORAL, E, adj., دوکان *dōkāna*,
چابل *xābul*, چندال *xandāla*.
Homme —, اورغ دوکان *ōrang
dōkāna*, اورغ چابل *ōrang xābul*.
Conduite immorale, لاکوچندال *lāku
xandāla*.

IMMORALITÉ, s. f., فرى دوکان *pri
dōkāna*, فرى چندال *pri xandāla*,
فرچبولن *per-xabul-an*.

IMMORTALISER, v. a., rendre im-
mortel, مملکلن *mergakal-kan*.
— sa gloire, مملکلن گهن *mergakal-
kan gāh-ña*.

S'IMMORTALISER, v. pron. مملکلن
نام درين *mergakal-kan nāma diri-
ña*.

IMMORTALITÉ, s. f., qualité de ce
qui est immortel, فرى يغ ککل *pri
yang kakal*, ابد *abad*. Le séjour
de l'immortalité, اخرة *ākīrat*. نگرى
يغ بقا *nagrī yang bakā*.

IMMORTEL, LE, adj., qui n'est
point sujet à la mort, يغ تيا د اکن ماتى
yang tiāda ākan mātī, تيا د برکسداهن
tiāda ber-ka-sudāh-an. L'âme de
l'homme est immortelle, جيو مانسى
*jīwa mānusīa tiāda
ākan mātī*.

IMMORTEL, durable, يغ ککل *yang
kakal*, يغ بقا *yang bakā*. Gloire
immortelle, گه يغ ککل *gāh yang
kakal*.

IMMUABLE, adj., qui ne change
pas, تيا د براوبه *tiāda ber-ūbah*,
تگه *tegūh*. Dieu seul est —, الله ساج
*allah sāja tiāda ber-
ūbah*. Volonté —, کهندق يغ تگه
ka-hendaq yang tegūh. Les décrets
immuables de Dieu, تقدیر الله *takdir
allah*.

IMMUABLEMENT, adv., دغن تيا د
دغن *dengan tiāda ber-ūbah*, دغن
تگه *dengan tegūh-ña*.

IMMUTABILITÉ, s. f., فرى يغ تيا د
براوبه *pri yang tiāda ber-ūbah*.

IMPAIR, E, adj., گاسل *gāsal*, گنجیل *ganjil*. Jouer à pair et —, بر ماین *ber-māin genāp gāsal*.

IMPALPABLE, adj., تیا دافت دجامه *tiāda dāpat di-jāmah*, تیا دافت *tiāda dāpat di-rāba*.

IMPARDONNABLE, adj., تیا دافت *tiāda dāpat di-ampun-kan*, تیا دافت دامغنی *tiāda būleh di-ampūn-i*. Faute —, ساله یغ تیا دافت *sālah yang tiāda dāpat di-ampun-kan*.

IMPARFAIT, E, adj., incomplet, تیا دافت *tiāda sempurna*, صح *tiāda seh*, کورغ *kūrang genāp*.

IMPARFAIT, qui a des défauts, بر چلا *ber-axelā*.

IMPARFAIT, inachevé, تنت *bantut*, تیا دافت *tiāda hābis*. Laisser un ouvrage —, تیا دافت مغباسکن فکرچان *tiāda merg-hābis-kan pe-karjā-an*.

IMPARFAITEMENT, adv., اتس فری *ātas prī yang tiāda genāp*.

IMPARTAGEABLE ou **IMPARTABLE**, adj., تیا دافت تر بهاگی *tiāda ter-bahāgi*.

IMPARTIAL, E, adj., یغ تیا دافت *yang tiāda turut sa-belāh-meñabelāh*, بتل *betul*. Un juge —, حاکم یغ عادل *hākīm yang ādil*.

IMPASSE, s. f., لورغ *lūrung māti*, جالان ماتی *jālan māti*.

IMPASSIBLE, adj., بتوه *be-tūwah*, یغ تیا دافت دسکیتی *yang tiāda dāpat di-sakī-i*.

IMPATIEMMENT, adv., دغن حسرة *dengan hesrat*, دغن کورغ صبر *dengan kūrang sabar*.

IMPATIENCE, s. f., حسرة *hesrat*, کورغ صبر *kūrang sabar*. Attendre avec —, منتیکن دغن حسرة *menanti-kan dengan hesrat*.

IMPATIENT, E, adj., کورغ صبر *kūrang sabar*, تیا دافت تاهو صبر *tiāda tāhu sabar*.

IMPATIENT, qui ne peut endurer, یغ تیا دافت مندریت *yang tiāda men-derīta*.

IMPATIENTER, v. a., faire perdre patience, مغبیلکن صبر *merg-hīlang-kan sabar*.

S'IMPATIENTER, v. pron., هیلخ *hīlang sabar*. —, se fâcher, جادی ماره *jādi mārāh*.

IMPAYABLE, adj., تیا دافت دبایر *tiāda dāpat di-bāyar*.

IMPECCABILITÉ, s. f., فری یغ تیا دافت *prī yang tiāda dāpat ber-dōsa*.

IMPECCABLE, adj., تیا دافت بوله بردوس *tiāda būleh ber-dōsa*.

IMPÉNÉTRABLE, adj., qui ne peut être pénétré, تیا دافت دگیرک *tiāda dāpat di-gīrik*, یغ تیا دافت *yang tiāda dāpat di-masūk-i*.

تياد ترلنتس *tiāda ter-lintas*. Une forêt — , هوتن يڭ تياد ترلنتس *hūtan yang tiāda ter-lintas*.

IMPÉNÉTRABLE, inscrutable, تياڭ تياد کفرسان *tiāda ka-preksā-an*, يڭ ياد داڻت اورڭ مغتهوي دي *yang tiāda dāpat orang mengatahū-i dīa*.

IMPÉNITENCE, s. f., کتکارن هاتي *ka-tegār-an hāti*, ککراسن هاتي *ka-krās-an hāti*, فري هاتي يڭ تياد *yang tiāda dāpat orang mengatahū-i dīa*, تاهو ميسل *tāhu meñesāl*.

IMPÉNITENT, E, adj., کرس هاتي *krās hāti*, يڭ تگر هاتي *tegār hāti*, يڭ تياد تاهو ميسل *yang tiāda tāhu meñesāl*.

IMPÉRATIF, IVE, adj., يڭ دغن مرته *yang dengan memarentah*, يڭ سرت *yang serta meñūruh*, دغن يڭ *dengan yang krās*.

IMPÉRATRICE, s. f., راتو *rātu*, استري سلطان *permīsūri*, *istri sultān*.

IMPERCEPTIBLE, adj., qui ne peut être aperçu, تياڭ تياد کلھاتن *tiāda ka-lihāt-an*, تياڭ ترنمق *tiāda ter-nam-pak*. —, insensible, تياڭ درسامي *tiāda di-rasā-i*.

IMPERDABLE, تياڭ داڻت جادي هيلغ *tiāda dāpat jādi hilang*.

IMPERFECTION, s. f., état de ce qui n'est point parfait, فري يڭ تياد *pri yang tiāda genāp*, فري يڭ *pri yang tiāda sempurna*.

IMPERFECTION, défaut, چلا *xelā*, کچلاڻ *ka-xelā-an*.

IMPÉRIAL, E, adj., در سلطان *deri sultān*, سلطاني *sultāni*. Couronne impériale, مکوت سلطان *makōta sultān*, تاج سلطان *tāju sultān*. Habit —, فکايين سلطاني *pakēy-an sultāni*. Dignité impériale, سلطانه *sultānet*.

IMPÉRIALE, s. f., dessus d'un carrosse, اتس کريت *ātas-ña karēta*.

IMPÉRIALISTE, s. m., اورڭ يڭ سوک *orang yang suka pemarentāh-an sultān*.

IMPÉRIEUSEMENT, adv., avec hauteur, دغن جواک *dengan jema-wā-ña*.

IMPÉRIEUX, EUSE, adj., altier, hautain, جماو *jemāwa*, چشک *xong-kak*, هاتي بسر *hāti besār*.

IMPÉRIEUX, pressant, يڭ امت *yang āmat*, ترلالو امت *ter-lālu āmat*. Besoin —, حاجه يڭ امت *hājat yang āmat*.

IMPÉRISSABLE, adj., ککل *kakal*, تياڭ اکن لنڤ *tiāda ākan lenāp*.

Fig. qui doit durer longtemps,
 یغ تیاد لاما *yang tinggal lāma*.

IMPÉRITIE, s. f., کبیال *ka-bebāl-an*, ککراڻ تاهو *ka-kurāng-an tāhu*.

IMPERMÉABLE, adj., یغ تیاد دافت
 ایر *yang tiāda dāpat di-terūs-i āyer*.

IMPERTINEMENT, adv., دغن تیاد
 دغن *dengan tiāda pātut*, دغن *دغن* *dengan pengkuh-ña*.

IMPERTINENCE, s. f., فری یغ تیاد
 فارت *prī yang tiāda pātut*, فری
 چچی *prī xingī*.

IMPERTINENT, E, adj., تیاد فارت
tiāda pātut, تیاد لایق *tiāda lāik*,
 چچی *xingī*, *پنگه* *pengkuh*. Manières
 impertinentes, کلکون یغ تیاد فارت
ka-lakū-an yang tiāda pātut.

IMPETURBABLE, adj., تیاد دافت
 دهر وکن *tiāda dāpat di-harū-kan*.

IMPETURBABLEMENT, adv., دغن
 دهر وکن *dengan tiāda dāpat di-harū-kan*.

IMPÉTRABLE, adj., یغ بوله ددافت
yang būleh di-dāpat.

IMPÉTRANT, E, adj., یغ مندافت
yang men-dāpat.

IMPÉTRER, v. a., مندافت دغن
 فرمتان *men-dāpat dengan per-mintā-an*.

IMPÉTUEUSEMENT, adv., دغن
 دغن کرس *dengan sāngat*,
 دغن کرس *dengan krās*.

IMPÉTUEUX, EUSE, adj., violent,
 هاغت *hāngat*, ساغت *sāngat*, کرس
krās. Des passions impétueuses,
 هاغت *hawā nefsū yang sāngat*. Vent —,
 اغن کرس *āngin krās*, اغن درس
āngin drās, اغن ريبت
āngin ribut. Des vagues
 impétueuses, امبق یغ چابل
ombak yang xābul. Homme —,
 اورغ فرغ *orang prang-prūs*.

IMPÉTUOSITÉ, s. f., فری یغ ساغت
prī yang sāngat, هاغت *hāngat-ña*,
 چابلن *xābul-ña*. — des flots,
 چابلن امبق *xābul-ña ombak*. —
 du caractère, هاغت *ka-sangāt-an hātī*.

IMPIE, adj., کفست *fāsik*,
 کاپستا *kapista*. Un —,
 سورغ فاسق *sa-ōrang fāsik*. Malheur à l'impie!
 وی بک اورغ فاسق *wey bagi orang fāsik*.

IMPIÉTÉ, s. f., فسوق *fusūk*,
 فری یغ *prī yang fāsik*,
 کفست *prī yang kapista*. L'impiété
 de l'impie retombera sur lui, فسوق
 اورغ فاسق اکن اد داتسن ایت
orang fāsik akan ada di-atas-ña itu.

IMPITOYABLE, adj., یغ تیاد
 میایغ *yang tiāda meñāyang*,
 تیاد برکیاشن *tiāda ber-ka-sayāng-an*,
 تیاد برکیسین *tiāda ber-kasīh-an*. Un

juge — حاکم یغ تیاد میایغ, *hākīm yang tiāda meñāyāy*.

IMPITOYABLEMENT, adv., دغن تیاد

دغن تیاد *dengan tiāda sāyang*, دغن تیاد *dengan tiāda kasih-an*. Il le frappait — دغوکلکمپاله اکن دی دغن, *di-pukul-kan-ñā-loh ākan dia dengan tiāda sāyang*.

IMPLACABLE, adj., تیاد داثت *tiāda dāpat di-dāme-ykan*. Haine — دمدم یغ تیاد داثت, *demdam yang tiāda dāpat di-hilang-kan*.

IMPLANTER, v. a., منانم ددالم *menānam di-dālam*.

IMPLICITE, adj., یغ تیاد دسبت *tiāda di-sebūt*. Convention —, جنجی یغ تیاد دسبت *janji yang tiāda di-sebūt*.

IMPLICITEMENT, adv., دغن تیاد سبت *dengan tiāda sebūt*.

IMPLIQUER, v. a., engager dans des difficultés, میوکرکن *meñūkar-kan*, مماسقکن دالم *mergūsut*, فکرچان یغ سوکر *me-māsuk-kan dalam pe-karjā-an yang sūkar*.

IMPLIQUER, renfermer implicite-ment, مغریتیکن *mergandung*, مغریتیکن *merg-arti-kan*. Ces paroles: «Il n'y a aucun dieu que Dieu,» impliquent l'idée de la connaissance de Dieu, کلمه لا اله الا الله مغریتیکن معرفه الله *kalimat: la ilah illa allah mergandung marifat allah*. Cela implique

contradiction, دالم ایت اد بارغ یغ *dālam itu ada bārang yang me-lāwan*.

IMPLORE, v. a., منت دغن سغکه *menta dengan sungguh-sungguh hāti*, منت دعا *menta doā*. — l'assistance de Dieu, دالله تولغ در الله *me-minta tūlung deri allah* — le nom de Dieu, میت نام الله *meñebūt nāma allah*.

IMPOLI, E, adj., فشکه *pergkuk*, کورغ سوغن *kūrang sūpan*.

IMPOLIMENT, adv., دغن فشکین *dengan pergkuk-ñā*, دغن کورغ سوغن *dengan kūrang sūpan-ñā*.

IMPOLITESSE, s. f., فری فشکه *prī-pergkuk*, فریواتن یغ تیاد فانت *per-buāt-an yang tiāda pātut*.

IMPONDÉRABLE, adj., یغ تیاد داثت *tiāda dāpat di-timbang*.

IMPOPULAIRE, adj., تیاد تورتنیه *tiāda turut nīyet orang nagrī*.

IMPORTANCE, s. f., کون *gūna*, فری یغ برت *prī besār*, فری یغ برت *prī yang brāt*. Ceci a peu d'importance, ایت تیاد باقی کناک *itu tiāda bāñak gūnā-ñā*.

IMPORTANT, E, adj., بسر *besār*, فری یغ برت *brāt*, فری یغ برت *penting*. Personnage —, اورغ بسر *orang besār*. Travail —, فکرچان یغ بسر *pe-karjā-an*.

yang besar. Faute importante,
 ساله یخ برت *sālah yang brāt*.

IMPORTATION, s. f., حال ماسکَن *hāl me - māsuk - kan*,
 مَبَوَان ماسق *pem-bawā-an māsuk*.

IMPORTEB, v. a., introduire dans
 un pays, باو ماسق *bāwa māsuk*,
 ماسقَن *me - māsuk - kan*. — des
 marchandises, باو ماسق بارغ دَکَاغَن *bāwa māsuk bārang dagāng-an*.

IMPORTER, v. impers. Cela m'im-
 porte, هَمب قَدولی کَفَد ایت *hamba
 pedūli ka-pada itu*. Il importe
 qu'il fasse cette affaire, هارس ای *hārus ia
 mengarjā - kan pe - karjā - an itu*.
 Que m'importe? ایت قَد هَمب *apa itu pada hamba*. N'importe,
 peu importe, تِیاد ایت *tiāda apa*. تِیاد
 ایت قَد هَمب *tiāda meng-āpa*, تِیاد غَاغ *tiāda ngāpa*.

IMPORTUN, E, adj., fâcheux, in-
 commode, یخ مَبَری سوسه *ganggu*,
 یخ مَبَری سوسه *yang mem - brī sūsah*,
 یخ مَغَدوهی *yang meng - gadōh - i*. Homme —,
 اورغ کُغکو *orang ganggu*.

IMPORTUNER, v. a., مَغَاغکون *meng-ganggū - kan*,
 مَبَری سوسه *mem - brī sūsah*,
 مَغَدوهی *meng-gadōh - i*,
 مَغَروکَن *meng-harū - kan*,
 مَغَبَروکَن *mem - hīngung - kan*. — quelqu'un,
 مَغَاغکون اورغ *meng - ganggū - kan
 orang*. — par de fréquentes visites,

مَغَبَروکَن تَرَلالو کَرَف *meng - anjūng - i
 ter-lālu krāp*.

IMPORTUNITÉ, s. f., حال مَغَاغکون *hāl meng-ganggū - kan*,
 مَغَبَروکَن *hāl mem - hīngung - kan*,
 گَادَه *gādoh*,
 سوسه *sūsah*. Demander avec —,
 مَنَاغ *menāgih*, مَنَنْت *menuntut*.

IMPOSABLE, adj., یخ بوله کن بی *yang būleh kena bēya*,
 یخ هارس مَبَری *yang hārus mem - brī upati*.

IMPOSANT, E, adj., qui commande
 le respect, مَحْتَم *muhtašem*, مَحْتَرَم *muhterim*,
 بَسَر *besar*.

IMPOSANT, solennel, majestueux,
 عَظَمَة *atlim*, عَظَمَة *atlamat*.

Forces IMPOSANTES, forces mili-
 taires considérables, تَنَار یخ بَاتِق *tantāra yang bāñak*.

IMPOSER, v. a., mettre dessus,
 مَبوبه *mem - būbuh*, مَوْت *me - mūat*.
 — les mains, مَبوبه تَاغَن ۲ *mem - būbuh tāngan - tāngan*. Il lui imposa
 les mains, مَك دَبوبَه تَاغَن ۲ دَاتَس *maka di-būbuh-ña tāngan -
 tāngan-ña di-ātus-ña itu*. — une
 charge, مَوْت تَغَاغَن *me - mūat
 tangūng-an*. Ils imposent des far-
 deaux aux hommes, ای مَوْت تَغَاغَن *ia me-mūat tang -
 gūng-an di atas bāhu manusia*.

IMPOSER une amende, مَنَدَنَدای *men - dendā - i*,
 مَنَدَنَدَاکَن *men - dendā - kan*.

IMPOSER une taxe, un impôt, منجورکی *men-xūkey*, ممنت اوڤتی *me-minta ūpatī*, منغاشکن بی *menang-gurg-kan bēya*.

IMPOSER un châtement, میقس *meñiksa*.

IMPOSER un nom, منامی *me-namā-i*.

IMPOSER silence, مندیکن *men-dīam-kan*. Imposer le respect, la crainte, ممبری هیبه *mem-brī heibat*.

En imposer, منیڤو *menīpu*, ممبروڤ *mem-bōhong*. En — à quelqu'un, منیڤو اورڤ *menīpu ōrang*.

IMPOSITION, s. f., taxe, impôt, بی *bēya*, چوکی *xūkey*, خراجة *karājat*, اوڤتی *ūpatī*.

IMPOSITION des mains, کبوهن *ka-bubūh-an tāngan-tāngan*. Par l'imposition des mains des apôtres, اوله کبوهن تاغن *ūleh ka-bubūh-an tāngan-tāngan segala rasūl*.

IMPOSSIBILITÉ, s. f., فیری حال *prī hāl yang tiāda dāpat*.

IMPOSSIBLE, adj., تیاد دافت *tiāda dāpat*, جادی *jādī*, تیاد دافت *tiāda dāpat*, داکرچاکن *di-karjā-kan*, مستحیل *mustehīl*. Il m'est — de le faire, تیاد دافت همب مبروت *tiāda dāpat hamba mem-būat itu*. Cela est — aux hommes, اوله

مانسی *āleh mā-nusīa*, تیاد ایت ترکرجاکن *mānusīa — mānusīa tiāda itu ter-karjā-kan*. Il est — qu'il ne viennent pas, دافت تیاد ای اکن داتڤ *tiāda dāpat tiāda ia ākan dātang*.

IMPOSTEUR, s. m., qui trompe, فمبوڤڤ *pem-bōhong*, فنیڤو *penīpu*. C'est un —, ای سوروڤ فمبوڤڤ *ia sa-ōrang pem-bōhong*.

IMPOSTURE, s. f., action de tromper, فمبوڤڤ *pem-bōhong-an*, فرتڤو *per-tīpū-an*, سمو *semū*.

IMPOSTURE, calomnie, فتنه *fitnah*, فرتڤو *perg-upāt-an*.

IMPOSTURE, hypocrisie, فیری منافق *prī munāfik*.

IMPÔT, s. m., droit imposé, خراجة *karājat*, اوڤتی *ūpatī*, چوکی *xūkey*, بی *bēya*. — foncier, خراجة تانه *karājat tānah*. — sur les marchandises, بی دگاغن *bēya dagāng-an*. Mettre un —, ممنت اوڤتی *me-minta ūpatī*. Payer l'impôt, مغوڤتی *meng-ūpatī*.

IMPOTENT, E, adj., لاس *lāsa*, فینچ *pinxang*, فمڤ *timpang*. Un —, سا-وروڤ لاس *sa-ōrang lāsa*.

IMPRATICABLE, adj., qu'on ne peut faire, بی تیاد دافت داکرچاکن *yang tiāda dāpat di-karjā-kan*. Chemin —, بی تیاد دافت *jālan yang tiāda dāpat di-jālān-i*. Maison —, qu'on ne peut habiter, بی تیاد دافت اورڤ *yang tiāda dāpat di-orang*.

دالمن *rūmah yang tiāda dāpat*
orang tinggal dālam-ña.

IMPRÉCATION, s. f., لعنة *lanat*,
كوتك *kūtuk*. Prononcer des impré-
cations contre quelqu'un, ملعتكن
اورغ *me-lanat-kan orang*. Ne
faites pas d'imprécation contre
Omar, جاغن کو متاکن دعا یغ جاغت
jāgan kaw-mintā-kan
dōa yang jāhat akan omar.

IMPRÉGNABLE, adj., qui peut être
imprégné d'eau, تر باسه *ter-bāsah*,
یغ دافت دمسوکی ایر *yang dāpat di-*
masuk-i āyer.

IMPRÉGNER, v. a., d'eau, مباسهکن
mem-bāsah-kan. L'huile a imprégné
cette étoffe, میق سده ماکن ترس کاین
mīnak sudah mākan trūs
kāin itu. Imprégné d'odeur, بر باو
ber-bāu.

S'IMPRÉGNER, v. pron., d'eau,
منجادی باسه *men-jādi bāsah.*

IMPRENABLE, adj. Ville —, نکری
یغ تیاد دافت دالهن *nagrī yang tiāda*
dāpat di-ālah-kan.

IMPREScriptible, adj., qui ne
peut être perdu par prescription,
یغ تیاد دافت جادی هیلخ در سبب
yang tiāda dāpat
jādi hilang deri sebab kotikā-ña
sudah lālu, یغ تیاد دافت جادی لف
yang tiāda dāpat jādi lelèp.

IMPRESSION, s. f., trace, em-
preinte, بکس *bakàs*, ترا *terā*. —

d'un cachet sur la cire, بکس چف
bakàs xəp atas lilin.

IMPRESSION, effet produit sur le
cœur, کرق *gerak*, کفلون *ka-pilū-*
an. Faire — sur le cœur, مشقرکن
هاتی اورغ *meny-gerak-kan hāti*
orang.

IMPRESSION, action d'imprimer,
حال منراکن *hāl menerā-kan*, حال
مشقف *hāl mengexəp*. Commencer
l'impression d'un livre, ملائی منراکن
me-mulā-imenerā-kan kitāb.

IMPRESSION, sur des étoffes, حال
منجیت کاین *hāl men-xitak kāin.*

IMPRESSIONNABLE, adj., یغ هتین
yang hāti-ña lekàs di-
gerak-kan, یغ لکس فیلو هتین *yang*
lekàs pilu hāti-ña.

IMPRESSIONNER, v. a., مشقرکن
meny-gerak-kan, مملوک *memilū-kan*.
— les auditeurs, مشقرکن هاتی اورغ
meny-gerak-kan hāti orang
men-dengar.

IMPRÉVOYANCE, s. f., ثری یغ کورغ
کورغ *pri yang kūrang bijak*, بیجق
kūrang ka-bijak-an.

IMPRÉVOYANT, E, adj., کورغ بیجق
kūrang bijak, یغ تیاد بیجسان
tiāda bijaksāna, یغ تیاد فکر دهولو
yang tiāda pikir dahulu.

IMPRÉVU, E, adj., سکینخ *sa-*
kunñung-kunñung.

IMPRIMÉ, E, part. pas. du v. imprimer, ترا *terā*, تتررا *ter-terā*, چف *xāp*, دچف *di-xāp*, چیتق *xītaḵ*. Un —, قرطاس یغ تتررا *kartās yang ter-terā*.

IMPRIMER, v. a., منرا *menerā*, مرغخāp *mergexāp*, منخیتق *men-xītaḵ*. — un livre, منراکن کتاب *menerā-kan kitāb*. — des gravures, منراکن *menerā-kan gambar*. — des étoffes, منخیتق کاین *men-xītaḵ kāin*. — un cachet, ممبویه چف *mem-būbuh xāp*, مناره چف *menā-ruh xāp*.

IMPRIMER, communiquer (le mouvement), مشقرکن *meng-gerāk-kan*.

IMPRIMER dans l'esprit, dans le cœur. — la crainte, منکوتی *mena-kūt-i*. — les maximes de la vertu aux enfants, منجاری کانتق ۲ اکن *meng-ajār-i kānaḵ-kānaḵ ākan ka-bijik-an*.

IMPRIMERIE, s. f., l'art d'imprimer, علم مرغخāp *ilmu mergexāp*, علم منراکن کتاب *ilmu menerā-kan kitāb*.

IMPRIMERIE, action d'imprimer, فچخāp *pergexāp-an*, حال منرا *hāl menerā*.

IMPRIMERIE, lieu où l'on imprime, فرتران *per-terā-an*, تمفت چف *tampat xāp*.

IMPRIMEUR, s. m., قترا *pe-terā*, فنرا کتاب *penerā kitāb*. Ouvrier —, توکخ منرا کتاب *tūkang menerā kitāb*. — en gravure, منرا کمبر *tūkang menerā gambar*.

IMPROBABLE, adj., invraisemblable, تیاد سروف بنر *tiāda sa-rūpabenār*, تیاد سفری کبنارن *tiāda sa-prī ka-benār-an*.

IMPROBATEUR, TRICE, adj., یغ برکنن *yang tiāda ber-kenàn*, یغ منولق *yang menūlaḵ*.

IMPROBATION, s. f., حال منولق *hāl menūlaḵ*, شمباغن *pem-buāng-an*.

IMPROBITÉ, s. f., ککراغن عدالة *ka-kurāng-an adālet*, فری یغ تیاد *prī yang tiāda betūl*.

IMPRODUCTIF, IVE, adj., qui ne produit pas, تیاد برحاصل *tiāda ber-hāsil*. Terre improductive, تانه یغ *tānah yang tiāda ber-hāsil*. Capitaux improductifs, وغ *wang yang tiāda berbūga*.

IMPROMPTU, E, adj., تیاد دسدیاکن *tiāda di-sediā-kan*.

IMPROPRE, adj., تیاد فانت *tiāda pātut*, بوکن تمفتق *tiāda lāik*, بونکان تپات *būkan tampat-ña*. Terme —, فرکئان یغ تیاد فانت *per-katā-an yang tiāda pātut*.

IMPROUVER, v. a., منولق *menūlak*, مېوځ *mem-būang*.

IMPROVISAIEUR, **TRICE**, s., يخ *ber-kata-kāta* dengan *tiāda ka-sediā-an*.

IMPROVISER, v. a., برکتکات دغن *ber-kata-kāta* dengan *tiāda ka-sediā-an*.

IMPROVISER, faire sur le champ, برېوت تېب *ber-būat tiba-tiba*.

IMPROVISTE (À L'), loc. adv., تېب *tiba-tiba*. Il est arrivé à l'improviste, تېب ای سده داڅ *tiba-tiba ia sudah datang*.

IMPRUDEMMENT, adv., دغن کورځ *dengan kūrang būdi*, دغن بېلی *dengan bebāl-ña*.

IMPRUDENCE, s. f., فري لالی *prī lāley*, فري یخ کورځ بودی *prī yang kūrang būdi*.

IMPRUDENT, E, adj., کورځ ایغت *kūrang ingat*, کورځ بودی *kūrang būdi*, لالی *lāley*.

IMPUBÈRE, adj., بلم عقل بالغ *belum akal bāliq*.

IMPUDEMMENT, adv., دغن چغین *dengan xingī-ña*, دغن کورځ مالو *dengan kūrang mālu*.

IMPUDENCE, s. f., فري چغی *prī xingī*, فري یخ کورځ مالو *prī yang kūrang mālu*.

IMPUDENT, E, adj., چغی *xingī*, تیاد تاهو مالو *kūrang mālu*.

tiāda tāhu mālu, موك فائن *mūka pāpan*.

IMPUDICITÉ, s. f., فرچېبولن *per-xabul-an*, کلکون یخ دوکان *ka-lakū-an yang dōkāna*.

IMPUDIQUE, adj., چابل *xābul*, فغېدم *perg-hīdam*, گاتل *gātal*, سورځ دوکان *dōkāna*. Un —, سورځ فغېدم *sa-ōrang perg-hīdam*, سورځ دوکان *sa-ōrang dōkāna*.

IMPUISSANCE, s. f., manque de pouvoir, کورځ کواس *kūrang kuāsa*, کلماهن *ka-lemāh-an*.

IMPUISSANCE à engendrer, فري له ذکر *prī lemāh dzakar*.

IMPUISSANT, E, adj., sans pouvoir, تیاد برکواس *tiāda kūwat*, تیاد برکواس *tiāda ber-kuāsa*, له *lemāh*. Ennemis —, موزه یخ تیاد برکواس *mūsuh yang tiāda ber-kuāsa*. — à porter, تیاد قوه اکن میکل *tiāda kūwat ākan memīkul*.

IMPUISSANT, incapable d'engendrer, له ذکر *lemāh dzakar*, لبت ذکر *lambut dzakar*.

IMPULSION, s. f., حال مغرککن *hāl merg-gerāk-kan*. Force d'impulsion, کواس مغرککن *kuāsa merg-gerāk-kan*.

IMPULSION, au fig., instigation, حال مغوق *hāl merg-ūpak*.

IMPUNEMENT, adv., دغن تیاد سقس *dengan tiāda siksa*, دغن تیاد

دستساکن *dergan tiāda di-siksā-kan*.

IMPUNI, E, adj., تیا د دستساکن *tiāda di-siksā-kan*, تیا د کن سقس *tiāda kena siksā*.

IMPUNITÉ, s. f., ثری یخ تیا د *prī yang tiāda di-siksā-kan*. Avec —, دغن تیا د دستساکن *dergan tiāda di-siksā-kan*.

IMPUR, E, adj., تیا د سوچی *tiāda sūxi*, تیا د طاهر *tiāda tāhīr*. Esprit —, جن یخ نجس *jīn yang nejīs*. Les animaux impurs, بناتغ یخ تیا د طاهر *binātang yang tiāda tāhīr*.

IMPUR légalement, نجس *nejīs*. Il sera — jusqu'au soir, جادی ای *jādi īa nejīs sampey ka-petang hāri*.

IMPUR, altéré par un mélange, برچمپر *ber-xampur*.

IMPUR, impudique, چابل *xābul*, کوتر *kōtor*, چمر *xumār*. Pensée impure, فکیرن یخ کوتر *pikīr-an yang kōtor*.

IMPURETÉ, s. f., ثری تیا د سوچی *prī tiāda sūxi*.

IMPURETÉ légale, ثری نجس *prī nejīs*.

IMPURETÉ, impudicité, فرچبولن *per-xabūl-an*, کچمارن *ka-xumār-an*. Péché d'impureté, دوس فرچبولن *dōsa per-xabūl-an*.

IMPUTATION, s. f., accusation, قندوهن *penudūh-an*, قنکاسن *penu-kās-an*.

IMPUTATION, t. de finances, déduction d'une somme sur une dette, حال مغبل و غ اکن مغورغن سواتو *hāl meng-ambil wang ākan mengūrang-kan suātu hūtang*.

IMPUTE, v. a., مندوهی *menu-dūh-i*, منکاسی *menukās-i*, مپلاهی *meñalāh-i*, محاسبکن *meng-hisāb-kan*. — à quelqu'un une mauvaise action, مندوهی اورغ سواتو ثربواتن *menudūh-i ōrang suātu per-buāt-an yang jāhat*. Ne m'imputez pas ce péché, جاغنله کران *jāngan-lah kirā-ña meng-hisāb-kan dōsa itu bagi hamba*.

IMPUTER, t. de finances, appliquer un paiement en déduction d'une dette, مغبل و غ اکن مغورغن سواتو *meng-ambil wang ākan meng-ūrang-kan suātu hūtang*.

INABORDABLE, adj., تیا د دافت *tiāda dāpat di-hampīr-i*, تیا د همفیری *tiāda ka-hampīr-an*, تیا د دککاتی *tiāda di-dekāt-i*. Ile —, ثولو یخ تیا د همفیری *pūlaw yang tiāda di-hampīr-i*.

Homme INABORDABLE, اورغ جماو *ōrang jemāwa*, اورغ اغکار *ōrang angkāra*.

INACCEPTABLE, adj., تياڊ بوله دتريم

tiāda būleh di-tarīma, تياڊ ڦانت
 تياڊ دتريم *tiāda pātut di-tarīma*.

INACCESSIBLE, adj., تياڊ کهڻغيرن

tiāda ka-hampīr-an, تياڊ ڊاڦت

چورم *tiāda dāpat di-naīk-i*, تياڊ ڊنيکي
 سکالي *xūram sa-kāli*.

INACCORDABLE, adj., qu'on ne

peut donner, تياڊ ڊاڦت ڊبري
tiāda dāpat di-brī.

INACCORDABLE, qui ne peut s'ac-

corder, تياڊ ڊاڦت مپرتاي *tiāda*

dāpat meñertā-i, تياڊ بوله موافقة
tiāda būleh muwāfaqat.

INACCOUTUMÉ, E, adj., تياڊ بياس

tiāda biāsa, تياڊ بوکن کفالغ *būkan ka-*
pālāng.

INACHEVÉ, E, adj., تياڊ ڙاڻس *tiāda*

hābis. Ouvrage —, کرج يځ تياڊ
karja yang tiāda hābis.

INACTIF, IVE, adj., لالی

lāley, مالس *mālas*, سکن *segān*.

INACTION, s. f., indolence, کمالسن

ka-malās-an, کسگانن *ka-segān-an*.

INACTION, état de repos, کلکون

ka-lakū-an orang تياڊ بکرج
yang tiāda be-karja. Vivre dans
 l'inaction, ڙاڻس تياڊ بکرج
hīdup dengan tiāda be-karja.

INACTIVITÉ, s. f., ڦري يځ تياڊ بکرج

prī yang tiāda be-karja.

INADMISSIBLE, adj., يځ تياڊ ڊاڦت

yang tiāda dāpat di-tarīma.

INADVERTANCE, s. f., کورځ ايغت

kūrang ingat, الف *alpa*. Faute
 commise par —, ساله درڏ ڦان *sālāh deri-pada alpā-ña*.

INALIÉNABLE, adj., تياڊ بوله هيلغ

tiāda būleh hīlang, تياڊ ڊاڦت ڊجول
tiāda dāpat di-jūal.

INALLIABLE, adj., qu'on ne peut

allier, تياڊ ڊاڦت ڊچمفر
tiāda dāpat di-xampur, تياڊ ڊاڦت ڊڦسوتوکن
tiāda dāpat di-per-suatū-kan.

INALTÉRABLE, adj., تياڊ بوله براوبه

tiāda būleh ber-ubah, تياڊ کڙاڻن
tiāda ka-ubāh-an.

INAMISSIBLE, adj., qui ne peut

se perdre, تياڊ بوله هيلغ
tiāda būleh hīlang.

INAMOVIBLE, adj., (fonctionnaire),

تياڊ ڊاڦت ڊڦڄتکن درڏ ڦڄتکن
tiāda dāpat di-pexat-kan deri-pada
pagkat-ña.

INANIMÉ, E, adj., تياڊ هيڏ

hīdup, تياڊ برپاو *tiāda ber-ñāwa*,
 يځ ماتي *yang māti*. Un objet —,
 تياڊ ڊاڦت بارغ *bārang yang tiāda*
hīdup. Un corps —, ميت *mayet*,
 اورغ ماتي *orang māti*.

INANITION, s. f., کلماڻن درڏ لافر

ka-lemāh-an deri-pada lapar,
 ککراڻن ڦوٽه سبب کلغارن
ka-kurāng-an kēwat sebab ka-lapār-an.

INAPERÇU, E, adj., تياڊ ترليڻ

tiāda ter-lihat, تياڊ ڊراس
tiāda di-rāsa, غايب *gāib*.

INAPPLICABLE, adj., تياڊ برڦوتون
tiāda ber-patūt-an, تياڊ ڊاڦت ڊڦاڻي
tiāda dāpat di-pākey.

INAPPLICATION, s. f., inattention,
 تياڊ ڪورڻ *kūrang ingat*.

INAPPLIQUÉ, E, adj., تياڊ برايت
tiāda ber-ingat, تياڊ راجن *tiāda rājin*.

INAPPRÉCIABLE, adj., تياڊ ترهڙڳاڻن
tiāda ter-hargā-kan, تياڊ ترهڙڻ
tiāda ter-hingga.

INAPTE, adj., تياڊ ڦاڻت *tiāda pātut*, تياڊ ڊاڦت *tiāda dāpat*. — à faire, تياڊ ڊاڦت ممبوت *yang tiāda dāpat mem-būat*.

INAPTITUDE, s. f., ڪورڻ ڦاڻت
kūrang pātut, تياڊ ڊاڦت اڪن
prī yang tiāda dāpat ākan.

INARTICULÉ, E, adj., تياڊ ڊاوچڦ
tiāda di-ūxap, تياڊ ترسبت *tiāda ter-sebūt*. Paroles inarticulées, ڦرڪنائن
per-katā-an yang tiāda di-ūxap.

INATTAQUABLE, adj., تياڊ ترلڻڪر
tiāda ter-langgar, تياڊ ڊاڦت ڊلڻڪر
tiāda dāpat di-langgar.

INATTENDU, E, adj., ڪنڀڻ *kun-nung-kunñung*. Malheur —, بلا يڻ
belā yang dātang sa-kunñung-kunñung.

INATTENTIF, IVE, adj., يڻ تياڊ
yang tiāda ber-ingat, لالي
lāley.

INATTENTION, s. f., اڻ ڌيان *alpa*,
 ڪڪراڻن ايت *prī lāley*, ڪڪراڻن ايت
ka-kurāng-an ingat.

INAUGURATION, s. f., برڪت *berkat*,
 حال ملتقن دڻ عظمه *hāl me-letāk-kan dengan atlamat*.

INAUGURER, v. a., ممبرڪه *mem-berkat*, ملتقن دڻ عظمه
me-letāk-kan dengan atlamat.

INAPOUABLE, adj., تياڊ اڪن ڊاڪو
tiāda ākan di-aku.

INCALCULABLE, adj., تياڊ تر حسابڪن
tiāda ter-hisāb-kan, تياڊ تريڻ
tiāda ter-bilang.

INCANDESCENT, E, adj., يڻ باڪر
yang bākar mērah-mērah. Fer —, يڻ ميره
besi mērah-mērah.

Fig. Cœur —, هاتي يڻ هاشت
hāti yang hāngat, هاتي ڦانس
hāti pānas.

INCANTATION, s. f., هباتن *hobāt-an*, ڦسون
pasūna, منتر *mantrā*.

INCAPABLE, adj., يڻ تياڊ برڪواس
yang tiāda ber-kuāsa, تياڊ سمفت
tiāda sampat, تياڊ ڊاڦت
tiāda dāpat, تياڊ بوله *tiāda būleh*. Un roi — de gouverner ses sujets, سوره
sa-orang rāja yang tiāda sampat me-marentah-kan rayat-ña.

INCAPACITÉ, s. f., يڻ تياڊ
prī yang tiāda ber-kuāsa, يڻ تياڊ بوله
prī tiāda būleh.

INCAPACITÉ légale, ککراغن حق *ka-kurāng-an hak*.

INCARCÉRATION, s. f., 1°, action d'incarcérer, حال منجران *hāl me-manjarā-kan*. 2°, état de celui qui est incarcéré, فری اورغ یغ تر فنجار *prī ōrang yang ter-panjāra*.

INCARCÉRER, v. a., منجران *me-manjarā-kan*, مغورغن *mengūrung-kan*.

INCARNAT, E, adj., ورن داگخ *warna dāgīng*, میره توا *mērah tuā*.

INCARNATION, s. f., حال منجادی *hāl men-jādi mānusīa*, مانسی *man-si*, فنجلمان *pen-jalmā-an*, کجلمان *ka-jalmā-an*.

INCARNÉ, E, part. pas. du v. incarner, جادی مانسی *jādi mānusīa*.

Fig. C'est un démon —, ای اورغ —, جاهت سکالی *ia ōrang jāhat sa-kālī*. C'est la prudence incarnée, ای باقی *ia bānak bījak*.

INCARNER (S'), v. pron., منجادی *men-jādi mānusīa*, منجلم *men-jalma*, منجادی داگخ *men-jādi dāgīng*. Le fils de Dieu s'est incarné, انس الله سده جادی مانسی *anak allah sudah jādi mānusīa*. Le Verbe s'est incarné (s'est fait chair), مک *maka ka-limat itu sudah jādi dāgīng*.

INCENDIAIRE, s. f., اورغ یغ مبارک *ōrang yang mem-bākar rūmah ōrang*.

INCENDIAIRE, sédition, یغ *yang meng-haru-harā-kan*, یغ مغکمرکن *yang meng-gam-par-kan*.

INCENDIE, s. m., کبکارن *ka-bakār-an*, هغوسن *hangūs-an*. Un grand —, کبکارن یغ بسر, *ka-bakār-an yang besār*.

INCENDIER, v. a., مبارک *mem-bākar*. — une maison, مبارک سبه *mem-bākar sa-būah rūmah*. Ma maison est incendiée, رومه کیت *rūmah kita di-bākar*, رومه دبارک *rūmah hamba di-mākan āpi*.

INCERTAIN, E, adj., تیاد تتو *tiāda tantu*, تیاد کرون *tiāda karūwan*. Nouvelle incertaine, خبر یغ تیاد *kabar yang tiāda tantu*.

INCERTAIN, irrésolu, بمبغ *bim-bang*, گنده *gundah*, تراغ *ter-ātung*.

INCERTAIN, qui ne sait pas, یغ *yang tiāda tāhu*.

INCERTITUDE, s. f., فری یغ تیاد تتو *prī yang tiāda tantu*, فری بمبغ *prī bim-bang*, فری یغ گنده *prī yang gundah*.

INCERTITUDE, inconstance, فری *prī yang ber-ubah*.

INCESSAMMENT, adv., au plutôt, سبتر *sa-bentar*, سبتر *sa-bentar*, کلق *kalak*.

INCESSAMMENT, continuellement, سنتیاس *santiāsa*, سدکال *sadakāla*, دغن تیاد برهنتی *dengan tiāda ber-henti*.

INCESSANT, E, adj., تیاد برهنتی *tiāda ber-henti*. Fièvre incessante, دم یخ تیاد برهنتی *demām yang tiāda ber-henti*.

INCESTE, s. m., سبمخ *sumbang*.

INGESTUEUX, EUSE, adj., برسمبغ *ber-sumbang*. Un —, اورغ برسمبغ *orang ber-sumbang*.

INCIDENCE, s. f., فرتمون دو بارس *per-temū-an dūa bārīs* *ātaw dūa mūka*. Point d'incidence, تفت فرتمون *tampat per-temū-an*.

INCIDENT, s. m., بارغ یخ قبل سمتار *bārang yang timbul semantāra suātu pe-karjā-an di-karjā-kan*.

INCIDENTER, v. n., faire naître des difficultés, مباو کسکانتن *mem-bāwa ka-sakāt-an*, مباو کسکارن *mem-bāwa ka-sukār-an*.

INCINÉRATION, s. f., بکارن جادی *ka-bakār-an jādi hābu*.

INCIRCUNCIS, E, adj., برکولف *ber-kūlop*, تیاد برسایت *tiāda ber-sāyat*, یخ بلم بوغ ملوک *yang belum būang malū-ña*. Quel est cet — ? سیاڤ *siāpa sa-ōrang yang ber-kūlop ini*. Qui est — de cœur et d'oreilles, یخ تیاد ترسایت

دان تلغای *yang tiāda ter-sāyat hatī-ña dān telīga-telīgā-ña*.

INCISER, v. a., منوره *menōrih*, منورق *menōrik*. — un abcès, منوره بيسل *menōrik bīsul*.

INCISIF, IVE, adj., یخ مویغ *yang memūtung*. Dents incisives, گیکي *gīgi sarē*.

Fig. —, âcre, mordant, یخ قدس *yang pedās*, یخ مغشیکت *yang meng-gīgīt*.

INCISION, s. f., تورق *tōrih*, تورق *tōrik*.

INCITATION, s. f., حال مغاجق *hāl meng-ājak*, حال مغوثق *hāl meng-ūpak*.

INCITER, v. a., مغاجق *meng-ājak*, مغوثق *meng-ūpak*. — au mal, مبنچانک *mem-benxanā-kan*.

INCIVIL, E, adj., تیاد سوئن *tiāda sūpan*, تیاد تاهو عاده *tiāda tāhu ādat*, تیاد برهاس *tiāda ber-bahāsa*, بیادب *bī-adab*, پڤگک *pergkuk*.

INCIVILITÉ, s. f., manque de civilité, قری یخ کورغ سوئن *prī yang kūrang sūpan*, قری یخ تیاد برهاس *prī yang tiāda ber-bahāsa*.

INCLÉMENCE, s. f., قری یخ تیاد موره *prī yang tiāda mūrah*, قری یخ کرس *prī yang krās*, کورغ رحمة *kūrang rahmat*.

INCLINAISON, s. f., état de ce qui n'est pas perpendiculaire, ثرى ميرغ pri mīring, ثرى سيغت pri sīngit, پرى كترونن ka-turūn-an. — d'une palissade, ميرغن فاكر mīring-ña pāgar.

INCLINATION, s. f., action d'incliner, چندرغ xonderòng. — du cœur, چندرغ هاتى xonderòng hātī. — au mal, چندرغ قد جاهت xonderòng pada jāhat. — de la tête, تندقن كفال tunduq-ña kapāla. — de la tête pendant la prière, ركة rakat.

INCLINATION, disposition, pente naturelle, كهندق ka-hendaq, رضا redlā, چت xita. Suivre son —, منورت كهندق درين menūrut ka-hendaq dirī-ña. Il a de très bonnes inclinations, تولاو بايق چتان ter-lālu bāiq xitā-ña.

INCLINATION, affection, amour, پرى ثرى براهى pri thry brāhi, پىرغاسين pergasih-an. Avoir de l'inclination pour quelqu'un, مغاسه اورغ mengāsih orang. — pour une femme, براهى berāhi اكن فرمفون akan perampūan.

INCLINATION, concupiscence, هوا hawā nefsū.

INCLINÉ, E, part. pas. du v. incliner, سيغت sīngit, ايلغ ēling, لايه lāyah.

Plan —, چندرغ رات xonderòng rāta. —, oblique, سيرغ sērung.

INCLINER, v. a., faire pencher, ميشتكن meñūgit-kan, ميرغن me-mīring-kan, منچندرغن men-xonderòng-kan. — un navire (pour le réparer, ميشتكن كفل meñūgit-kan kapāl, ميرغن كفل me-mīring-kan kapāl. — les cœurs, منچندرغن هاتى اورغ men-xonderòng-kan hātī orang.

INCLINER, v. n., pencher, برسيغت ber-sīngit, ميرغ mīring, مغيلغ meng-ēling, باوت bāwat. — vers la religion, مغيلغ كفا اگام meng-ēling ka-pada agāma.

S'INCLINER, v. pron., منندق me-nunduq, ملايه me-lāyah. Il s'inclina, مك اى تندقله درين maka ia tunduq-lah dirī-ña.

S'INCLINER, se soumettre, منندقن menunduq-kan dirī.

S'INCLINER pour adorer, مچبه سجد meñembah sujud.

INCLUS, E, adj., يىغ دالم yang dālam, يىغ ماسق yang māsuk. La lettre ci-incluse, سورت يىغ دالم اين surat yang dālam ini.

INCLUSIVEMENT, adv., سرت دغن serta degan. Jusqu'au dixième jour du présent mois —, سمفى سرت sampey دغن كسقوله هارى بولن اين serta degan ka-sa-pūloh hāri būlan ini.

INCOGNITO, adv., دغن تياد ترکنل *dengan tiāda ter-kenəl*.

INCOHÉRENCE, s. f., ثرى يڭ تياد *prī yang tiāda ter-hūbung*, ترهوبڭ *prī yang xampur bāur*.

INCOHÉRENT, E, adj., چمڭر باور *xampur bāur*, تياد ترهوبڭ *tiāda ter-hūbung*. Paroles incohérentes, فرکٽان يڭ چمڭر باور *per-katā-an yang xampur bāur*.

INCOLORE, adj., تياد برورن *tiāda ber-warna*, يڭ تياد ورنان *yang tiāda warnā-ña*.

INGOMBER, v. n., اد واجب *ada wājib*. C'est à lui que cela incombe, مک ايت واجب اتس *maka itu wājib atas-ña*. Il incombe aux enfants d'aimer leurs père et mère, مک واجب اتس انق مغاسه ايوب بڭان *maka wājib atas anak mengāsih ibu bapā-ña*.

INCOMBUSTIBILITÉ, s. f., صفة يڭ *siḡat yang tiāda dāpat di-bākar*.

INCOMBUSTIBLE, adj., يڭ تياد دافت *yang tiāda dāpat di-bākar*.

INCOMMENSURABLE, adj., يڭ تياد *yang tiāda dāpat di-hūkur*, تياد ترهڭڭ *tiāda ter-hingga*. La puissance de Dieu est —, کواس *kuāsa allah tiāda ter-hingga*.

INCOMMODE, adj., fâcheux, importun, يڭ سوكر *yang brāt*, يڭ مبرى سوسه *yang sūkar*, يڭ مبرى سوسه *mem-brī sūsah*. Affaire —, فکرجان *pe - karjā - an yang brāt*. Ceci nous est très-incommodé, ايت *itu ter-lālu brāt pada kita*. Chemin —, جالن يڭ *jālan yang sūkar*. Les cousins sont très-incommodes, پامق ايت *ñāmuk itu mem-brī bāñak sūsah*. Habit —, فکابن *pakēy - an yang sesak*. Maison —, رومه يڭ سوسه دودق دالن *rūmah yang sūsah dūduk dālam-ña*. Une personne —, سورڭ گڭاو *sa-ōrang ganggu, sa-ōrang bergis*.

INCOMMODÉ, E, part. pas. du v. incommoder, يڭ کن سوسه *yang kena sūsah*, يڭ دگدوهي *yang di-gadōh-i*.

INCOMMODÉ, un peu malade, ساکت سدیکت *sakit sa-dikit*.

INCOMMODÉMENT, adv., دغن سوسه *dengan sūsah*, دغن سوكر *dengan sūkar-ña*.

INCOMMODER, v. a., causer de l'incommodité, مبرى سوسه *mem-brī sūsah*, مپوکرکن *meñūkar - kan*, مڭهر وکن *merg-harū-kan*, مڭگدوهي *merg-gadōh-i*, مڭگڭوکن *merg-gang-gū-kan*. Je veux le faire sans vous, اکو هندق مېوت ايت دغن تياد —,

تیاد سام فرین *aku hendak mem-buat itu dengan tiada mem-bri sūsaḥ pada tūan.*

INCOMMODER, rendre malade, میکتی *meñakīt-i*. La chaleur du soleil l'a un peu incommodé, فانس *pānas-ña mata-hāri sudah meñakīt-i dīa sa-dīkit.*

INCOMMODITÉ, s. f., peine que cause une chose incommode, سوسه *sūsah*, کسکاهن *ka-susāh-an*, کسکارن *ka-sukār-an*, کبرائن *ka-biāt-an*. Beaucoup d'incommodités, کسساهن *ka-susāh-an yang bāñak.*

INCOMMODITÉ, indisposition, maladie, پناکت *peñakit.*

INCOMMUNICABLE, adj., qu'on ne peut communiquer, تیاد داث *yang tiāda dāpat di-brī.*

INCOMMUNICABLE, qui n'est pas contagieux, تیاد برجشکت *yang tiāda ber-jangkūt.*

INCOMPARABLE, adj., تیاد سام *tiāda samā-ña*, تیاد داث دسماکن *tiāda dāpat di-samā-kan*, تیاد بوله *tiāda būleh di-bandīng-kan*. Une femme — سوره فرمفون *sa-ōrang perampūan yang tiāda samā-ña.*

INCOMPARABLEMENT, adv., دغن *dengan tiāda ber-samā-an*, تیاد برسمان *dengan tiāda ber-samā-an*, دغن تیاد کنبدغن *dengan tiāda ka-bandīng-an.*

INCOMPATIBLE, adj., تیاد سام فرین *tiāda sāmā prī-ña*, برلینن فرین *ber-lān-an prī-ña*, تیاد برقتوتن *tiāda ber-patūt-an.*

INCOMPÉTENCE, s. f., ککراغن حق *ka-kurāng-an hak.*

INCOMPÉTENT, E, adj., تیاد امفون *tiāda ampūña hak*. Juge —, حاکم یغ تیاد امفون حق اکن مٹحکم *hākīm yang tiāda ampūña hak ākan meng-hukum.*

INCOMPÉTENT, qui manque de connaissance, تیاد تاهو *tiāda tāhu*. — en peinture, تیاد تاهو تلیسن گمبر *tiāda tāhu tulis-an gambar.*

INCOMPLET, ÈTE, adj., تیاد کنف *tiāda genāp*, تیاد هابس *tiāda hābīs*, تیاد چوکف *tiāda xūkup.*

INCOMPLEXE, adj., تیاد ترسوسن *tiāda ter-sūsun*, یغ اسا *yang asa.*

INCOMPRÉHENSIBLE, adj., یغ تیاد *yang tiāda dāpat di-hartī-kan*, غایب *gāib*. Paroles incompréhensibles, یغ غایب *per-katā-an yang gāib.*

INCOMPRESSIBLE, adj., یغ تیاد *yang tiāda dāpat di-tekan* راتن *rāpat-rāpat.*

INCONCEVABLE, adj., تیاد ترسغک *tiāda ter-sangka*, تیاد ترکراکی *tiāda ter-kira-kirā-i.*

INCONCILIABLE, adj., en parlant des personnes, یغ تیاد داث ددایمکن

yang tiāda dapat di-damey-kan.

—, en parlant des choses, یخ لاین *yang lain sa-kāli*.

INCONDUITE, s. f., mauvaise conduite, یخ جاهدت *lāku jālan yang jāhat*.

INCONGRU, E, adj., qui pèche contre les règles de la syntaxe, تیاد *tiāda* fehém pada ilmu logat.

INCONGRU, qui est contre les convenances, تیاد فادت *tiāda pātut*.

INCONGRUITÉ, s. f., faute contre la syntaxe, ساله بهاس *sālāh ba-hāsa*.

INCONGRUITÉ, chose inconvenante, لاکو یخ تیاد فادت *lāku yang tiāda pātut*, لاکو یخ تیاد سنونه *lāku yang tiāda senūnuh*.

INCONNU, E, adj., تیاد کتهوئن *tiāda ka-tahū-an*. Pays —, بنو یخ تیاد *benūa yang tiāda di-ka-tahū-i orang*. Un homme —, sans réputation, یخ تیاد ترنام *orang yang tiāda ter-nāma*. Un goût —, راس یخ بلم درسامی *rāsa yang belum di-rasā-i*.

INCONNU, caché, تربونی *ter-būni*, غایب *gāib*. L'inconnu, یخ بارغ *bārang yang gāib*.

INCONSEQUENCE, s. f., ثری یخ تیاد *prī yang tiāda ākibat*, ثری عاقبة *prī kūrāng kiyās*.

INCONSEQUENT, E, adj., اورغ یخ *orang yang ber-kāta degan tiāda meng-kiyās-kan*, اورغ یخ لکون تیاد برسمسام دغن *orang yang lakū-ña tiāda ber-sama-sāma degan per-katā-an-ña*.

INCONSIDÉRÉ, E, adj., imprudent, étourdi, تیاد برایش *tiāda ber-ingat*, کورغ ایغت *kūrāng ingat*, الف *alpa*.

INCONSIDÉRÉMENT, adv., دغن *dengan kārāng ingat*.

INCONSOLABLE, adj., تیاد ترهیر *tiāda ter-hibur*, تیاد دافت دهیرکن *tiāda dapat di-hibur-kan*, یخ *yang enggan di-hibur-kan*.

INCONSTANCE, s. f., ثری یخ تیاد *prī yang tiāda tetap*, ثری بمبغ *prī bimbang*.

INCONSTANT, E, adj., facile à changer, تیاد تتف *tiāda tetap*, یخ *tiāda teguh*, بمبغ *bimbang*, براوبه *yang ber-ubah*.

INCONSTITUTIONNEL, LE, adj., یخ ملاون شرط کرجائن *yang me-lāwan sārī ka-rajā-an*, یخ ملاون *yang me-lāwan undang-undang nagri*.

INCONTESTABLE, adj., یخ تیاد *yang tiāda dapat di-lāwan kāta*, یخ تتو *yang tantu*, یخ بنر *yang benar*.

INCONTESTABLEMENT, adv., دغن

اتس فري يغ بنر *dengan tantu* اتس فري يغ بنر *atas pri yang benar*.

INCONTESTÉ, E, adj., يغ تيا دلاون
yang *tiada di-lāwan kĀta*.

INCONTINENCE, s. f., هيدم *hīdam*,
كلكوهن يغ دوكان *pri gātal* فري كاتل
ka-lakū-an yang dōkāna.

INCONTINENCE d'urine, كنخخ دغن,
kenxing *dengan tiada māu*.

INCONTINENT, E, adj., qui n'est
pas continent, دوكان *dōkāna*, كاتل
gātal, فقهيديم *perg-hīdam*.

INCONTINENT, adv., aussitôt, سكارخ,
ساكارانغ اين *sakārang ini*, لكس سكالى *lekās*
sa-kālī, سبتنر *sa-bentār*, سكره
sigrāh, كلن *kalāk*.

INCONVENANCE, s. f., فري يغ تيا د
فات *pri yang tiada pātut*. —, ac-
tion inconvenante, يغ تيا د
كاتل *ka-lakū-an yang tiada pātut*.

INCONVENANT, E, adj., تيا د فانت
tiada pātut, تيا د لايق *tiada laik*,
تيا د سنونه *tiada senūnuh*.

INCONVÉNIENT, s. m., كسكارن *ka-*
sukār-an, كسساهن *ka-susāh-an*,
كسكاتن *ka-sakāt-an*.

INCONVEETISSABLE, adj., تيا د دافت
اكن برتوبه *tiada dāpat ākan ber-*
tōbat, اورغ يغ كتكارن *orang yang*
ka-tegar-an.

INCORPORATION, s. f., حال ماسقن
hāl me-māsuk-kan.

يغ تيا د بر بدن *E, adj.,*
yang tiada ber-badān.

INCORPORER, v. a., mêler, réunir,
joindre, ماسقن *me-māsuk-kan*,
منچمفر كن *men-xampur-kan*. — des
hommes dans un régiment, ماسقن
اورغ كغد سواتو فسوكن *me-māsuk-kan*
orang ka-pada suātu pasuk-an.
Il incorpore le pays vaincu à son
royaume, مكن نكوى يغ دالهكنن ايت
فون دماسقنن قذ تانه كرجائنن
maka nagri yang di-ālah-kan-ña itu
pūn di-māsuk-kan-ña pada tānah
ka-rajā-an-ña.

s'INCORPORER, v. pron., se mêler,
se réunir, دچمفر ماسق *di-xampur,*
māsuk.

INCORRECT, E, adj., كورغ صح
kūrang seh, كورغ بتل *kūrang betul*.

INCORRECTION, s. f., فري حال يغ
كورغ صح *pri hāl yang kūrang seh*,
خلاف *kilāf*.

INCORRIGIBILITÉ, s. f., فري يغ تيا د
داфт ديبكى *pri yang tiada dāpat*
di-baik-i.

INCORRIGIBLE, adj., يغ تيا د دافت
ديبكى *yang tiada dāpat di-baik-i*.

INCORRUPTIBILITÉ, s. f., qualité
de ce qui est incorruptible, فري يغ
تيا د كرساكن *pri yang tiada ka-rusāk-*
an, فري يغ بقا *pri yang bakā*.

Fig. —, intégrité qui ne permet
pas de se laisser corrompre, فري

اورخ یغ تیاد دافت دسوائی *prī ōrang yang tiāda dāpat di-suwāp-i*.

INCORRUPTIBLE, adj., تیاد کرساکن *tiāda ka-rusāk-an*, یغ بقا *yang bakā*.

Fig., — qui ne peut être gagné par des présents, تیاد دافت دسوائی *tiāda dāpat di-suwāp-i*.

INCORRUPTION, s. f., état de ce qui ne peut se corrompre, ثری یغ *prī yang tiāda dāpat jādi būsuk*, تیاد کرساکن *tiāda ka-rusāk-an*.

INCREDULE, adj., qui ne croit pas aisément, یغ تیاد فرچای *yang tiāda perxāya*, یغ کورخ فرچای *yang kūrang perxāya*.

INCREDULE, qui ne croit pas aux mystères de la religion, کافر *kāfir*, درهاک *durhāka*, یغ کورخ ایمان *yang kūrang imān*. Ne soyez pas —, mais fidèle, جاغلنه اغکو جادی کافر *jāngan-lah angkaw jādi kāfir hāna mūmin jūga*. Je n'ai pas été —, سده تیاد فاتق درهاک *sudah tiāda pātek durhāka*. O race —! هی بغس یغ کورخ ایمان *hey bangsa yang kūrang imān*. Peuple —, قوم ناکل *kaum nākal*.

INCREDULITÉ, s. f., répugnance à croire, ثری اورخ یغ تیاد فرچای *prī ōrang yang tiāda perxāya*.

INCREDULITÉ, manque de foi, infidélité, کورخ ایمان *kūrang imān*,

ثری کافر *prī kāfir*. A cause de leur —, اوله کارن کورخ ایمان *ūleh kārna kūrang imān-ña*.

INCÉÉ, E, adj., تیاد دحدیکن *tiāda di-jādī-kan*, تیاد مخلوق *tiāda makhluk*.

INCRIMINATION, s. f., شنکاسن دغن *penukās - an dengan sālāh*, سالدوهن *penudūh-an*.

INCRIMINER, v. a., منوکس دغن *menūkas dengan sālāh*, منوده *menūduh dengan dōsa*.

INCROYABLE, adj., یغ تیاد کفرچیان *yang tiāda ka-perxayā-an*.

INCROYABLE, excessif, extraordinaire, ترلالو امت *ter - lālu amat*. Nouvelle —, خبر یغ ترلالو امت هیبان *kebar yang ter-lālu amat heibān*.

INCRUSTATION, s. f., 1°, action d'incruster, حال مناتهنکن *hāl menā-tah-kan*, حال مغازکن *hāl merg-ārang-kan*. 2°, résultat, تاهن *ta-tāh-an*, کراغن *karāng-an*.

INCRUSTER, v. a., مناتهنکن *menā-tah-kan*, مپالت *menālut*, مغاز *mengārang*. — d'or, مناتهنکن دغن *menātah-kan dengan amās*. — une boîte d'argent, مپالتهن فتی *menālut-kan peti dengan pērak*.

INCUBATION, s. f., حال مخرم *hāl mengerām*. L'incubation de la

poule est de vingt jours, مک هایم
بتین ایت مشرم دو قوله هاری لام
maka hāyam betina itu mergerām
dūa pūloh hāri lamā-ña. Four
d'incubation, مشرم داطر داپور me-
ngerām.

INCULPATION, s. f., قندوهن *penu-
dūh-an*, چیم *xima*.

INCULPER, v. a., مندوهی *menu-
dūh-i*, میلاهی *meñalāh-i*.

S'INCULPER réciproquement, برتوده
ber-tūduh-tudūh-an.

INCULQUER, v. a., ۲ مغاجر اولغ
ūlang-ūlang merg-ājar.

INCULTE, adj., sans culture, سنپف
senñap, تیا د فراسه *tiāda per-ūsah*.
Jardin — تان یخ تیا د فراسه, *tāman*
yang tiāda per-ūsah. Lieu — et
solitaire, تمفت سوپی سنپف *tampat*
sūñi senñap. Terrain —, تانه ماتی
tānah māti.

INCULTE, qui n'est pas poli.
Homme —, اورغ فغکه *orang peng-
kuh*.

INCURABLE, adj., qui ne peut
être guéri, تیا د دافت دسمبه *tiāda*
dāpat di-sem-buh, یخ تیا د کسمبوهن
yang tiāda ka-sem-būh-an. Mala-
die —, فپاکت یخ تیا د دافت دسمبه,
*peñākūt yang tiāda dāpat di-sem-
buh*. Personne —, اورغ ساکت یخ,
orang sākūt yang
tiāda dāpat di-obāt-i.

INCURIE, s. f., کلاسن الف *alpa*,
ka-malās-an, ککراغن ایغت *ka-
kurāng-an ingat*.

INCURSION, s. f., یرمفاسن,
نکری *pe-rampās-annagrī*, کسراغن,
نکری *ka-serāng-an nagrī*.

INCURSION, voyage, حال منچیلانی
نکری *hāl men-jalān-i nagrī*.

INDE, s. f., contrée d'Asie, نکری
بنو هندو *nagrī hindu*, *benūa*
hindu.

INDES occidentales, نکری امریک
nagrī amrika.

INDÉCEMENT, adv., دغن تیا د سنونه
dengan tiāda senūnuh, دغن تیا د
dengan tiāda pātut.

INDÉCENCE, s. f., فری یخ تیا د فافت
لاکو یخ تیا د *pri yang tiāda pātut*,
فری *tāku yang tiāda pātut*, فافت
*pri yang tiāda senū-
nuh*.

INDÉCENT, E, adj., contraire à la
décence, à la bienséance, تیا د سنونه
tiāda senūnuh, تیا د فافت
tiāda pātut, تیا د لایق *tiāda lāik*.

INDÉCHIFFRABLE, adj., qu'on ne
peut lire, déchiffrer, تیا د دافت دباچ
tiāda dāpat di-bāxa.

INDÉCIS, E, adj., qui n'a pas été
décidé, تیا د تتر *tiāda tantu*, تیا د
tiāda di-tantū-kan.

INDÉCIS, irrésolu, بمبغ هاتی *bim-bang hāti*, گنده *gundah*, آتغ *ātung*.

INDÉCISION, s. f., فری یغ کنده *pri yang gundah*, فری آتغ *pri ātung*. Flotter dans l'indécision, مغانغ *meng-ātung*.

INDÉFECTIBLE, adj., qui ne peut cesser d'être, یغ تیاد اکن لنپف *yang tiāda ākan lenīap*.

INDÉFINI, E, adj., تیاد دپیوکن *tiāda di-payū-kan*, تیاد دهغکاکن *tiāda di-hinggā-kan*, تیاد دتتوکن *tiāda di-tantū-kan*.

INDÉFINIMENT, adv., دغن تیاد *dengan tiāda ter-pāyu*, دغن تیاد ترهغکا *dengan tiāda ter-hingga*.

INDÉFINISSABLE, adj., تیاد دافت *tiāda dāpat di-pri-kan*, تیاد دافت دصفتکن *tiāda dāpat di-sifat-kan*, تیاد ترکیر *tiāda ter-kira-kira*.

INDÉLÉBILE, adj., qui ne peut être effacé, تیاد دافت دهافسکن *tiāda dāpat di-hāpus-kan*. Marque —, تندا یغ تیاد دافت دهافسکن *tanda yang tiāda dāpat di-hāpus-kan*.

INDÉLIBÉRÉ, E, adj., دغن کورغ *dengan kūrang ingat*.

INDEMNÉ, adj., dédommagé, سیله *silih*.

INDEMNISER, v. a., میله *meñilih*, مغانغتی روکی *meng-ganti rūgi*.

INDEMNITÉ, s. f., تمغه *tempuh*, کتمفوهن *ka-tempūh-an*, کفدائن *ka-padā-an*, کبالاسن *ka-balās-an*, فرگنتین روکی *per-ganti-an rūgi*. — suffisante, یغ چوکف *ka-tempūh-an yang xūkup*. Demander une —, ممت تمغه *me-minta tempuh*.

INDEMNITÉ pour meurtre, باغن *bāngun*.

INDÉPENDAMMENT, adv., en outre, sans, ملاینکن *mo-lāin-kan*, لاین *lāin*. — de cela, لاین درفدایت *lāin deri-pada itu*.

INDÉPENDANCE, s. f., حال یغ تیاد *hāl yang tiāda talok*, کمردهکائن *ka-mardhikā-an*.

INDÉPENDANT, E, adj., یغ تیاد *yang tiāda ber-gantung*, تیاد برکتغ *tiāda talok*, مردھیک *mardhika*. Pays —, نگری یغ تیاد تعلق *nagrī yang tiāda talok*. Homme — (libre), اورغ مردھیک *orang mardhika*.

INDÉPENDANT, qui n'a pas de rapport, تیاد برهوبغ *tiāda ber-hūbung*.

INDESCRIPTIBLE, adj., تیاد دافت *tiāda dāpat di-pri-kan*, دفریکن *tiāda dāpat di-katā-kan*.

INDESTRUCTIBLE, adj., تیاد دافت *tiāda dāpat di-rusak-kan*.

تياد داثت دتيدان *tiāda dāpat di-tiādā-kan*.

INDÉTERMINÉ, E, adj., indéfini, تياد دتتوکن *tiāda di-tantū-kan*.

INDÉTERMINÉ, irrésolu, مبخ هاتي *bimbarḡ hātī*.

INDEX, s. m., table d'un livre, دفتر سکل فرکار کتاب *daftar segala porkāra kitāb*.

INDEX, le doigt indicateur, جاري تلنجق *jārī telunjuḡ*.

INDICATEUR, s. m., qui indique, قننجق يڭ *yang menunjuḡ*, قننجق *penunjuḡ*.

INDICATION, s. f., action d'indiquer, حال مننجق *hāl menunjuḡ*, دليل *delīl*.

INDICE, s. m., signe, تند *tanda*. Fournir des indices, ممبري تند *membrī tanda*.

INDICIBLE, adj., تياد داثت دکاتان *tiāda dāpat di-katā-kan*.

INDICTION, s. f., période de quinze ans, فرادارن وقت ليم بلس تاهن لمان *per-idār-an waktu lima belās tāhun lamā-ña*.

INDIEN, NE, adj., در نگرې هندو *deri nagrī hindu*. Un —, سورځ هندو *sa-ōrang hindu*.

INDIENNE, s. f., toile peinte, کککاری *kelamkārī*, چيت *āita*.

INDIFFÉREMMENT, adv., sans faire distinction, اتس فرې يڭ سام جوک *ātas prī yang sāma jūga*.

INDIFFÉREMMENT, avec indifférence, froideur, دغن لالين *dergan lāley-ña*.

INDIFFÉRENCE, s. f., état d'une personne indifférente, فراځي يڭ تياد *perāngi yang tiāda fedlūli*, لالين *lāley-ña*, فرې لالی *prī lāley*. Il regarde tout avec —, ای مایهت *īa me-lihat samuā-ña itu dergan lāley-ña*. — en matière religieuse, فراځي يڭ *perāngi yang tiāda fedlūli dālam pekarjā-an agāma*.

INDIFFÉRENT, E, adj., qui n'a point de penchant pour, لالی *lāley*, ألف *alpa*, تياد فضولي *tiāda fedlūli*. Il est — aux éloges, ای تياد فضولي *īa tiāda fedlūli ākan puji-an*.

INDIFFÉRENT, qui ne présente aucun motif de préférence, سام *sāma*, سام جوک *sāma jūga*, تياد *tiāda ber-lain-an*. Il est — que vous preniez l'un ou l'autre, سام جوک يڭ مان تون سوک امبل *sāma jūga yang māna tūan sūka ambil*.

INDIGENCE, s. f., فرې مسکين *prī meskin*, ککراځن *ka-papā-an*, ککراځن *ka-kurāng-an*. Tomber dans l'indigence, منجادی اورځ مسکين *men-jādi ōrang meskin*.

INDIGÈNE, adj., یغ در بنو *yang deri benūa*. Un —, سوره بنو *sa-ōrang benūa*.

INDIGENT, E, adj., مسکین *meskīn*, پاپا *pāpa*. Un —, سوره مسکین *sa-ōrang meskīn*. Donner l'aumône aux indigents, ممبری صدقه فد اورغ *mem-brī sedekāt pada orang meskīn*.

INDIGESTE, adj., یغ سوکر دهنچرکن *yang sūkar di-hanxur-kan*, یغ تیاد دافت دچرن *yang tiāda dāpat di-xerna*. Nourriture —, مکانن یغ, سوکر دهنچرکن *makān-an yang sūkar di-hanxur-kan*.

INDIGESTION, s. f., حال کورغ منچرن *hāl kūrang men-xerna*. Malade d'indigestion, ساکت سبب تیاد منچرن *sakit sebab tiāda men-xerna* مکانن *makān-an*.

INDIGNATION, s. f., مرکان *murkā-ña*, قنچچیان *ka-marāh-an*, پهن-خوخا-ان *pen-xuxā-an*. Avec une profonde —, دغن مرکان یغ ساغت *dengan murkā-ña yang sāngat*.

INDIGNE, adj., qui ne mérite pas, تیاد برجاس *tiāda hārus*, تیاد تیاد *tiāda ber-jāsa*. — de pardon, تیاد هارس دامقونی *tiāda hārus di-ampūn-i*. — de confiance, یغ تیاد *yang tiāda hārus* دفرچیاى *di-perxayā-i*.

INDIGNE, qu'on n'est pas convenable, تیاد فانت *tiāda pātut*. Paroles

indignes d'un homme de bien, فرکتان *per-katā-an yang tiāda pātut ākan orang bāik*.

INDIGNE, méchant, odieux, جاهت *jāhat*, بوسق *būsuk*. Conduite —, کلکون یغ *ka-lakū-an yang jāhat*. Faire une communion —, مچیت سر القربان المقدس دغن تیاد *meñambut ser el-korbān el-mukādas dengan tiāda seperti-ña*.

INDIGNÉ, E, part. pas. du verbe indigner, غرن *ngarān*, گرم *gerām*, ماره *mārah*.

INDIGNEMENT, adv., دغن تیاد هارس *dengan tiāda hārus*, دغن کچلاان *dengan ka-xelā-an*, دغن مالو *dengan mālu*. Traiter —, ملکوکن دغن, کچلاان *me-lakū-kan dengan ka-xelā-an*.

INDIGNER, v. a., مارهکن *me-mārah-kan*, مفرمرکان *mem-per-murkū-kan*.

S'INDIGNER, v. pron., مشکر *meng-gerām*, جادی ماره *jādi mārah*, مشکوسر *meng-gūsar*.

INDIGNITÉ, s. f., فری تیاد هارس *prī yang tiāda hārus*, فری هین *prī hīna*, فری کچی *prī kejī*.

INDIGNITÉ, outrage, affront, کچلاان *ka-xelā-an*, مالو *mālu*. Traiter avec —, ممبری مالو *mem-brī mālu*.

INDIGO, s. m., plante. تارم *tārum*.
— rampant, اکر تارم *tārum ākar*.

INDIGO, couleur bleue qu'on tire de la plante, نیل *nīla*. Fabrique d'indigo, رومه اورغ مہوت نیل *rūmah orang mem - būat nīla*. Teindre dans l'indigo, منچلف دالم نیل *men-xelòp dālam nīla*.

INDIQUÉ, E, part. pas. du verbe indiquer, montré, تنجق *tunjuk*, یغ *yang di-tunjuk*.

INDIQUÉ, désigné, fixé, تنتو *tantu*, یغ دنتتوکن *yang di-tantū-kan*. Au jour —, فد هاری یغ دنتتوکن *pada hāri yang di-tantū-kan*.

INDIQUER, v. a., montrer, مننجق *menunjuk*. — le chemin, مننجق جان *menunjuk jālān*.

INDIQUER, servir d'indice, اد تند *ada tanda*, منند *menanda*. La fumée indique le feu. اسف اد تند *asap ada tanda* مکن افی جادی *maka āpi jādī*.

INDIQUER, désigner, fixer, منتتوکن *menantū-kan*. — un jour pour conférer, موافقه *suātu hāri ākan muwāfaqat*.

INDIRECT, E, adj., qui n'est pas direct, تیاد بتل *tiāda betūl*, تیاد ترس *tiāda trūs*, تیاد منوجو *tiāda menūju*, یغ دسبله *yang di-sa-belāh*. Voie indirecte, جان یغ تیاد بتل *jālān yang tiāda betūl*.

INDIRECT, blâmable. Des voies indirectes, mauvais moyens, افای یغ *upāya yang tiāda pātut*, دای *dāya*.

INDIRECTEMENT, adv., دغن تیاد *dengan tiāda betūl*, دغن تیاد بتل *dengan tiāda trūs*.

INDISCERNABLE, adj., تیاد دافت *tiāda dāpat di-bedā-kan*.

INDISCIPLINABLE, adj., indocile, کغال *tegār di-ajār-i*, تکر داجاری *kapāla krās*.

INDISCIPLINÉ, adj., تیاد ترسیاسة *tiāda ter-suyāsāt*.

INDISCRET, E, adj., qui manque de discrétion, de prudence, کورغ *kūrang bijaksāna*, تیاد بیجق *tiāda bijak*, اغکار *angkāra*.

INDISCRET, qui ne sait pas garder un secret. یغ تیاد تاهو سمغن رهسی *yang tiāda tāhu simpan rahasia*, برایشن اکن برتوتر *ber-ingin ākan ber-tūtur*.

INDISCRÉTION, s. f., manque de prudence, de réserve, فری یغ تیاد *prī yang tiāda bijak*, کورغ *kūrang ka-bijāk-an*.

INDISCRÉTION, bavardage, فلتارن *pe-litār-an*.

INDISPENSABLE, adj., یغ تیاد دافت *yang tiāda dāpat tiāda*

jādi, يَجْ واجب سكالى *yang wājib sa-kālī*.

INDISPENSABLEMENT, adv., دغن *dergan tiāda dāpat tiāda*, اتس فرى يَجْ واجب سكالى *ātas prī yang wājib sa-kālī*.

INDISPOSÉ, E, part. pas. du verbe indisposer, légèrement malade, ساكت *sākit*, سديكت *sākit sa-dīkit*.

INDISPOSÉ, fâché contre, کچل هاتى *keçil hāti*, کوسر *gūsar*.

INDISPOSER, v. a., rendre un peu malade, ميکتى *meñakit-kan*, ميکتى سديكت *meñakit-i sa-dīkit*.

INDISPOSER, contre, مڭاسڭکن *merg-āsing-kan*.

INDISPOSITION, s. f., maladie, ڤياکت *peñakit*.

INDISPOSITION contre, ساكت هاتى *sākit hāti*, کڭسارن *ka-gusār-an*.

INDISSOLUBLE, adj., qui ne peut se dissoudre, تيا دافت دهنيچرکن *tiāda dāpat di-hançur-kan*.

Fig. —, d'une union, d'un engagement, تيا دافت داوريکن *tiāda dāpat di-ūrey-kan*.

INDISTINCT, E, adj., يَجْ تيا دترغ *yang tiāda tràng*.

INDISTINCTEMENT, adv., confusément, دغن تيا دترغ *dergan tiāda tràng*.

INDISTINCTEMENT, sans faire de distinction, دغن تيا دمبادکن *dergan tiāda mem-bedā-kan*.

INDIVIDU, s. m., personne, اورغ *ōrang*, سورغ *sa-ōrang*. Quel est cet — ? سياڤ اورغ ايت *siāpa ōrang itu*. Tous les individus d'une maison, سکل اورغ رومه *segala ōrang rūmah*. Soigner son —, ملهراکن *memelihara-kan sendirī-ña*. Chaque —, سسورغ *sa-sa-ōrang*.

INDIVIDUALITÉ, s. f., فرستوتون *per-suatū-an*, فرى ديرى *prī diri*, فرسندريئن *per-sendirī-an*.

INDIVIDUEL, LE, adj., يَجْ سورغ *yang sa-ōrang pūña*. Qualité individuelle, صفة يَجْ سورغ *siġat yang sa-ōrang pūña*.

INDIVIDUELLEMENT, adv., ماسڭ *māsing-māsing*.

INDIVISIBLE, adj., يَجْ تيا دافت *yang tiāda dāpat di-bahaġi-kan*, تيا دترهياڭى *tiāda ter-bahāgi*.

INDOCILE, adj., difficile à gouverner, يَجْ سوکر دفرته *yang sūkar di-parentah*.

INDOCILE, âpre, revêche, اغکار *angkara*, کفال کرس *kapāla kràs*.

INDOLEMMENT, adv., دغن مالسن *dergan mālas-ña*, دغن کڭگانن *dergan ka-seġān-an*.

INDOLENCE, s. f., کلاسن *ka-mālās-an*, کڭگانن *ka-seġān-an*. Tomber dans l'indolence, منجادی مالس *men-jādi mālas*.

INDOLENT, E, adj., مالس *mālas*, سگن *segān*. Personne indolente, اورغ مالس *ōrang mālas*.

INDOMPTABLE, adj., تباد دافت *tiāda dāpat* دجیتکن *tiāda dāpat di-jīnak-kan*, تباد دافت دتعلقکن *tiāda dāpat di-talok-kan*.

INDOMPTÉ, E, adj., تباد جیتق *tiāda jīnak*. —, fougueux, sauvage, لیر *liar*.

INDU, E, adj., contre l'usage, hors de propos, تباد فأت *tiāda pātut*. A une heure indue, فد کیک *pada kotika tiāda pātut*.

INDUBITABLE, adj., certain, تنتو *tantu*. سغکه *sungguh*. Droit —, حق یغ تنتو *hak yang tantu*. Nouvelle —, خبر یغ تنتو *kabar yang tantu*.

INDUBITABLEMENT, adv., دغن تنتو *dengan tantu*, سغکه *sungguh-sungguh*.

INDUCTION, s. f., conséquence tirée de, دلیل اخر *kiyās*, معقیاسکن *delil ākir*. Tirer une —, معقیاسکن *meng-kiyās-kan*.

INDUIRE, v. a., porter, pousser à, مباو *mem-bāwa*, مباسق *mem-bāwa māsuk*. Ne nous induisez point en tentation, جاغلله مباو کامی *jāngan-lah mem-bāwa kāmī ka-pada per-xobā-an*.

INDUIRE, tirer une conséquence, معقیاسکن *meng-kiyās-kan*.

INDULGENCE, s. f., facilité à pardonner, کمرهن *ka-murāh-an*, صبر *ṣabar*. Avoir de l'indulgence, جادی *jādi mūrāh*, برصبر *ber-ṣabar*.

INDULGENCE, rémission de la peine due au péché, امغن سقس دوس *ampun siksa dōsa*. — plénière, امغن سکلیئن سقس دوس *ampun sakatī-an siksa dōsa*. — partielle, امغن سبکیئن سقس دوس *ampun sa-bahagī-an siksa dōsa*.

INDULGENT, E, adj., لونتق *lūnak*, جیتق هاتی *jīnak hāti*, یغ مغمغن *yang meng-ampun*. Père très —, باف یغ بابق لونتق *bāpa yang bānak lūnak*, یغ مغمغن *bāpa yang meng-ampun*. Roi —, راج یغ برصبر *rāja yang ber-ṣabar*.

INDULT, s. m., سورت انگره *sūrat anugrah*.

INDUMENT, adv., دغن تباد فأت *dengan tiāda pātut*.

INDUSTRIE, s. f., adresse à faire une chose, فری یغ چفت *prī yang xepāt*, کچفاتن *ka-xepāt-an*, کبسان *ka-bisā-an*.

INDUSTRIE, métier, تکاغن *tukāng-an*, کفنداین *ka-pandēy-an*.

INDUSTRIEUX, EUSE, adj., چفت *xepāt*, یس *bisa*, قندی *pandey*, چردق *ūtas*, اوتس *xerdik*. Ouvrier, —, توکغ یغ چفت *tukang yang*

xepàt, توکڤ یځ فندی *tūkang yang pandey*.

INÉBRANLABLE, adj., تیاد دافت *tiada dapat di-gerak-kan*.
Rocher — کارځ یځ تیاد دافت دگرځن, *kārang yang tiada dapat di-gerak-kan*.

INÉBRANLABLE, ferme, solide, تځه *tegùh*, تتف *tetap*, قرار *karār*. Résolution — نیه یځ تځه, *nīyet yang tegùh*.

INÉBRANLABLEMENT, adv., دغن *dengan tetap-ña*.

INÉDIT, E, adj., qui n'a point été publié, imprimé, یځ بلم دچف *yang belum di-xàp*, یځ بلم تترتا *yang belum ter-terā*. Ce livre est —, کتاب ایت بلم دچف *kitāb itu belum di-xàp*.

INEFFABLE, adj., یځ تیاد دافت *yang tiada dapat di-katā-kan*.

INEFFAÇABLE, adj., یځ تیاد دافت *yang tiada dapat di-hāpus-kan*.

INEFFICACE, adj., تیاد قوه *tiada kùwat*, تیاد برگون *tiada ber-gūna*, سیا *sia-sia*.

INÉGAL, E, adj., qui n'est point égal, تیاد سام *tiada sāma*, تیاد تار *tiada tāra*. Ils sont de grandeur inégale, بسرن تیاد سام *besār - ña tiada sāma*.

INÉGAL, raboteux, کاسف *kāsap*, لکوک *lekòk - lekòk*. Chemin —,

جالن یځ لکوک *jālan yang lekòk-lekòk*.

INÉGALITÉ, s. f., différence, فری *prī yang tiada sāma*, یځ تیاد سام *bēda*, فری یځ کاسف *prī yang kāsap*.

INÉLIGIBLE, adj., تیاد دافت دځيله *tiada dapat di-pilih*.

INÉNARRABLE, adj., یځ تیاد دافت *yang tiada dapat di-xeritrā-kan*.

INEPTE, adj., sans aptitude à, تیاد لایق اکن *tiada laīk ākan*.

INEPTE, niais, بیل *bebāl*, بوده *bōdoh*.

INEPTIE, s. f., کبیالن *ka-bebāl-an*, کبدوهن *ka-bodōh-an*.

INÉPUISABLE, adj., تیاد دافت هابس *tiada dapat hābis di-timba*, دتب *tiada ter-timba*. Richesses inépuisables, یځ تیاد اکن هابس *ka-kayā-an yang tiada ākan hābis*. Générosité —, کمرهن یځ امت سکالی *ka-murāh-an yang āmat sa-kālī*.

INERTE, adj., sans vie, sans activité, تیاد هیدف *tiada hīdup*, تیاد برکرق *tiada ber-gerak*.

INERTE, sans énergie, مالس *mālas*, سگن *segàn*.

INERTIE, s. f., inaction, کورځ *kūrang harakat*.

INERTIE, résistance passive, فری *prī enggan ber-gerak*.

INERTIE, indolence, کلاس *ka-malās-an*, کسگان *ka-segān-an*.

INESPÉRÉ, E, adj., تباد دهارف
tiāda di-hārap. —, inopiné, سکنیخ
sa-kunñung-kunñung.

INESTIMABLE, adj., تباد ترهرگاکن
tiāda ter-hargā-kan, تباد ترنیل
tiāda ter-niley.

INÉVITABLE, adj., یغ تباد دافت
yang tiāda dāpat di-lalū-i.
Danger —, بهای یغ تباد دافت دللوی,
bahāya yang tiāda dāpat di-lalū-i.

INÉVITABLEMENT, adj., تباد دافت
تباد *tiāda dāpat tiāda*.

INEXACT, E, adj., qui manque
d'exactitude, کورغ صخ *kūrang seh*,
کورغ بتل *kūrang betul*. La copie
de cette lettre est inexacte, سلین
salin-an sūrat سورت ایت کورغ صخ
itu kūrang seh.

INEXACTITUDE, s. f., فري حال
کورغ صخ *prī hāl kūrang seh*. —,
faute, erreur, ساله *sālah*, خلاف
kilāf.

INEXCUSABLE, adj., تباد دافت
تباد دامفونی *tiāda dāpat di-ampūn-i*.

INEXÉCUTABLE, adj., تباد دافت
تباد دلکوکن *tiāda dāpat di-lakū-kan*,
تباد دافت دکرجاکن *tiāda dāpat di-karjā-kan*.

INEXIGIBLE, adj., تباد دافت دتاگه
tiāda dāpat di-tāgih.

INEXORABLE, adj., یغ تباد ماو دغر
yang tiāda māu dengar فرمتان اورغ
per-mintā-an orang.

INEXPÉRIENCE, s. f., ککراغن یاس
ka-kurāng-an biāsa.

INEXPÉRIMENTÉ, E, adj., تباد برچوب
tiāda ber-xōba, کورغ یاس *kūrang biāsa*.

INEXPLICABLE, adj., یغ تباد دافت
yang tiāda dāpat di-tabīr-
kan, یغ تباد دافت دارتیکن,
yang tiāda dāpat di-artī-kan.

INEXPLOSIBLE, adj., یغ تباد دافت
yang tiāda dāpat me-letūp. ملث

INEXPRIMABLE, adj., یغ تباد دافت
yang tiāda dāpat di-katā-
kan.

INEXPUGNABLE, adj., یغ تباد دافت
yang tiāda dāpat di-ālah-
kan.

INEXTINGUIBLE, adj., یغ تباد دافت
yang tiāda dāpat di-pā-
dam-kan, تباد ترقاد *tiāda ter-*
pādam. Dans un feu —, دالم ائی یغ,
dālam āpi yang tiāda
ter-pādam.

INEXTRICABLE, adj., یغ تباد دافت
yang tiāda dāpat di-ūrey-
kan.

INFAILLIBILITÉ, s. f., فري یغ تباد
prī yang tiāda būleh بوله برساله
ber-sālah, یغ تباد دافت برسست,
prī yang tiāda dāpat ber-sesāt.

INFAILLIBLE, adj., qui ne peut
errer, برساله تباد بوله برساله
tiāda būleh ber-
sālah, تباد دافت برسست,
tiāda dāpat ber-sesāt, Personne —, اورغ یغ تباد

برسالة *orang yang tiada bŭleh ber-salah.*

INFAILLIBLE, absolument certain, یغ تتوسکالی *yang tantu sa-kāli.* Remède —, اوبت یغ تتوسکالی *obat yang tantu sa-kāli.*

INFAISABLE, adj., یغ تیاد دافت *yang tiāda dāpat di-karjā-kan.*

INFÂME, adj., بوسق *keji,* بسورغ یغ کجی *būsuk.* Un homme —, سا-*orang yang keji.* Conduite —, لاکو جالن یغ بوسق *lāku jālan yang būsuk.*

Lieu INFÂME, de prostitution, رومه سندل *rūmah sundal.*

INFAMIE, s. f., کجیئن *ka-keji-an.* Couvrir d'infamie, مچیکن *mengeji-kan,*

INFAMIE, action infâme, فربواتن *per-buāt-an yang keji.*

INFANTERIE, s. f., فسوکن اورغ فرغ *pasuk-an orang prang yang ber-kāki,* سلدادو یغ برفرغ *soldādo yang ber-prang ber-kāki.*

INFANTICIDE, s. m., meurtrier d'un enfant, یغ ممونه اتق *orang yang mem-bunuh anak.*

INFANTICIDE, meurtre d'un enfant, پمبونهن اتق *pem-bunuh-an anak.*

INFATIGABLE, adj., تیاد دافت دللهکن *tiāda dāpat di-lelāh-kan,* تیاد دافت *tiāda dāpat jādi lelāh.*

INFATIGABLEMENT, adv., دغن تیاد *dengan tiāda lelāh.*

INFATUATION, s. f., کئینن یغ کیل *ka-ingin-an yang gila.*

INFATUÉ, E, part. pas. du v. infatuer, کیل براهی *gila berāhi,* ایغن *gila ingin.*

INFATUER, v. a., منجدیکن کیل براهی *men-jadi-kan gila berāhi.*

S'INFATUER, منجادی کیل براهی *men-jadi gila berāhi.*

INFÉCOND, E, adj., (des plantes), یغ تیاد بر بوه *yang tiāda ber-būah.* Terre inféconde, تانه یغ جاهت *tānah yang jāhat.* —, (des femmes et des animaux), مندل *mandul.*

INFECT, E, adj., puant, corrompu, بوسق *būsuk,* بورق *būruk.* Eau infecte, ایر یغ بوسق *āyer yang būsuk.*

INFECTÉ, E, part. pas. du v. infecter, ترکن سمفر *ter-kena sampar,* ترکن بیس *ter-kena bīsa.*

INFECTER, v. a., gâter, faire sentir mauvais, ممبوسفکن *mem-būsuk-kan.*

INFECTER, par contagion, منجفکن *men-jangkī-kan.*

INFECTION, s. f., کجفکن *ka-jangkī-an,* باو سمفر *sampar,* باو بوسق *bāu būsuk.*

INFÉLICITÉ, s. f., انتخ الع *untung mālang.*

INFÉRER, v. a., مقیاسکن *merg-kiyās-kan,* منتوکن *menantū-kan.*

Que pouvez-vous inférer de là? *apa* اف داؤت دتتوکن اولم درؤد ایت *dāpat di-tantū-kan ūleh-mu deri-pada itu.*

INFÉRIEUR, E, adj., qui est au dessous, *yang di-bāwah.* La lèvre inférieure, *بیر یخ دباوه bībīr yang di-bāwah.* Mâchoire inférieure, *گرم یخ دباوه garham yang di-bāwah.* Rang —, *ثغکت یخ pangkat yang di-bāwah.*

Les INFÉRIEURS, *اورغ یخ دباوه ōrang yang di-bāwah,* *اورغ کچل ōrang kexil.* La partie inférieure d'unerivière, *هیلر سوغی hīlir sūngēy.*

INFÉRIEUR, moindre, *کورغ kūrang.* Il est — à tous les autres, *ای کورغ ai kūrang* درؤد سموک یخ لاین *ia kūrang deri-pada samuā-ña yang lāin.* Valeur inférieure, *هرک یخ کورغ harga yang kūrang.* Marchandises inférieures, *دگاغن یخ کورغ dagāng-an yang kūrang bāik.* La seconde partie est inférieure à la première, *بهکین یخ bahagī-an yang ka-dūa kūrang bāik deri-pada bahagī-an yang portāma.*

INFÉRIORITÉ, s. f., *ثغکت یخ دباوه pangkat yang di-bāwah,* *فری یخ prī yang di-bāwah,* *فری کورغ prī kūrang,* *ککراغن ka-kurāng-an.*

INFERNAL, E, adj., *درنارک deri nāraka.* Séjour —, *نارک nāraka.*

Esprit —, *جن نارک jin nāraka.* Les divinités infernales, *دیوات در dēwāta deri nāraka.* Le gouffre —, *تلاک نارک telāganāraka.* Méchanceté infernale, *کجهان یخ ka-jahāt-an yang sāngat.*

INFERTILE, adj., *یخ تیاد بر بوه yang tiāda ber-būah,* *یخ مبری حاصل yang mem-brī hāsil sa-dikit sāja.* Terre —, *تانه کورس tānah kūrus,* *تانه جاهت tānah jāhat.*

INFESTÉ, E, part. pas. du v. infester, *درمقس di-rampas,* *برکسمونن ber-ka-samūn-an.*

Cette mer est INFESTÉE de pirates, *لاوت ایت بائق چمرک lāut itu bāñak xumār-ña.*

INFESTER, v. a., ravager, piller, *مرمقس me-rampas,* *مپوسهکن meñāmūn, meñūsah-kan.*

INFESTER la mer, *منچمرکن لاوت men-xumār-kan lāut.*

INFIDÈLE adj., qui viole ses engagements, *تیاد برستی tiāda ber-satīa,* *تیاد ستیاون tiāda satiāwan.* Epouse —, *استری یخ تیاد برستی istrī yang tiāda ber-satīa.* Ami —, *صحابة یخ تیاد ستیاون soḥābat yang tiāda satiāwan.*

INFIDÈLE, qui n'est pas exact, *تیاد بنر tiāda seh,* *سلین یخ تیاد صح benār. Copie —,*

salin-an yang tiāda seh. Rapport — خبر یغ تیاد بنر, *kabar yang tiāda benar.*

INFIDÈLE, qui n'a pas la vraie foi, له جاهت, *kāfir.* Pire qu'un — در دژد سورخ کافر *lebèh jāhat deri pada sa-orang kāfir.*

INFIDÈLEMENT, adv., d'une manière infidèle, دغن کورخ ستي *dengan kūrang satia.*

INFIDÈLEMENT, d'une manière inexacte, تیاد دغن صح *tiāda dengan seh,* دغن تیاد بتل *dengan tiāda betul.*

INFIDÉLITÉ, s. f., manque de fidélité, کورخ ستي *kūrang satia,* ثری تیاد ستي *prī tiāda satia.*

INFIDÉLITÉ, action contraire à la fidélité, کاکوون یغ تیاد برستی *ka-lakū-an yang tiāda ber-satia,* کلکون خانه *ka-la-kū-an kīānat.*

INFIDÉLITÉ, état de celui qui n'est pas dans la vraie foi, ثری کافر *prī kāfir.*

INFILTRER (s'), v. pron., ماسق *māsuk* سمرت ترس تغسن *seperti trūs tapīs-an,* ماسق برتتیق ۲ *māsuk ber-titiq-titiq.* L'eau de la pluie s'infiltré goutte à goutte dans la terre jusqu'à la glaise, مک ایرهوجن ایت *maka āyer hūjan itu ber-titiq-titiq māsuk ka-dālam būmi sampey ka-tānah liat.*

INFIME, adj., یغ دباوه سکالی *yang di-bāwah sa-kālī,* یغ ترکچل *yang ter-kexil,* یغ ترهین *yang ter-hīna.*

INFINI, E, adj., qui n'a point de bornes, تیاد برهشک *tiāda ber-hingga,* تیاد ترهشک *tiāda ter-hingga,* تیاد برکسداهن *tiāda ber-ka-sudāh-an.* Les perfections de Dieu sont infinies, صفة الله تیاد ترهشک *ṣifat allah tiāda ter-hingga.* Bonheur —, سلامة یغ تیاد ترهشک *salāmat yang tiāda ter-hingga.* Miséricorde infinie, رحمة یغ تیاد برکسداهن *rahmat yang tiāda ber-ka-sudāh-an.* — (en espace), تیاد برهشکر *tiāda ber-pinggir,* لوس سکالی *lūwas sa-kālī.*

— (en temps), کاکل *kakāl,* بقا *bakā,* سلمان *sa-lama-lamā-ña.*

INFINI, sans commencement, ازلی *azalī.*

INFINI, sans fin, ابدی *abadī.*

INFINI, très-considérable, ترللو *ter-lālu* بايق سکالی *bañak sa-kālī.* Remercements infinis, کاسه ترللو بايق *tarīma kāsīh ter-lālu bānak.*

INFINIMENT, adv., sans bornes, اتس ثری یغ تیاد ترهشک *atas prī yang tiāda ter-hingga.*

INFINIMENT, extrêmement, دغن ترللو بايق *dengan ter-lālu bānak.* — mieux, ترللو له بايق *ter-lālu lebèh bāik.*

INFINITÉ, s. f., qualité de ce qui est infini, *پری یخ تیاد ترهشک pri yang tiāda ter-hingga*, *پری یخ تیاد برکسداهن pri yang tiāda ber-ka-sudāh-an*.

INFINITÉ, grande quantité, *یخ یخ ter-lālu bāñak*. Une — de gens, *ترللو باقی اورغ ter-lālu bāñak orang*.

INFIRME, adj., *دلایف* *dlāif*, *له* *lemah*, *لهسو* *letēh*, *lesū*. Vieillard —, *اورغ توا یخ ضعیف orang tuā yang dlāif*. Etre — depuis son bas âge, *درقد مدان له جادی jādī lemah deri-pada mudā-ña*.

INFIRMER, v. a., *منیداکن* *meniadā-kan*, *میاله* *meñalah*. — une sentence, *منیداکن حکم meniadā-kan hukum*.

INFIRMERIE, s. f., *رومه اورغ ساکت rūmah orang sākit*, *یلق اورغ ساکت bīlik orang sākit*.

INFIRMIER, ÈRE, s., *اورغ یخ منجاک orang yang men-jāga orang sākit*. Un bon —, *اورغ قندی orang pandey orang pandey men-jāga orang sākit*.

INFIRMITÉ, s. f., *یخ ضعیف pri yang dlāif*, *چلا* *peñakit*, *کلتین* *xelā*, *کلاه* *ka-lemah-an*, *کلتین* *ka-letēh-an*. La cécité est une grande —, *کتان ایت چلا یخ برت ka-butā-an itu xelā yang brūt*.

INFLAMMABLE, adj., *یخ دافت میال yang dāpat me-ñāla*, *یخ لکس بریال yang lekās ber-ñāla*.

INFLAMMATION, s. f., action de s'enflammer, *میال حال hāl me-ñāla*.

INFLAMMATION, maladie, *باره* *bārah*, *کهاخن* *sākit bārah*, *کهاخن* *ka-hangāt-an*.

INFLAMMATOIRE, adj., *یخ مبری yang mem-brī sākit* *باره* *bārah*. Fièvre —, *دم فانس demām pānas*.

INFLEXIBILITÉ, s. f., qualité de ce qui ne peut plier, *پری یخ تیاد دافت دلغشکن pri yang tiāda dāpat di-lengkung-kan*.

INFLEXIBILITÉ, dureté, insensibilité, *پری یخ کرس pri yang krās*.

INFLEXIBLE, adj., qu'on ne peut plier, *یخ تیاد دافت دلغشکن yang tiāda dāpat di-lengkung-kan*, *یخ یخ تیاد دافت دلبنکن yang tiāda dāpat di-lembūt-kan*, *یخ کاکو yang kaku*.

INFLEXIBLE, qui ne change pas, inexorable, *تتف tetap*, *کرس krās*, *تگر tegar*, *کفال کرس kapāla krās*, Caractère —, *فرانگی یخ تتف perāngi yang tetap*. Juge —, *حاکم یخ کرس hākim yang krās*.

INFLEXION, s. f., action de plier, de s'incliner, *حال برچندرغ hāl ber-xonderong*. — du corps pour saluer, *سمبه sembah*. — du corps

pendant la prière, ركة *rakat*. — de la voix, لسن سوار *lemàs-ña su-āra*.

INFLICTION, s. f., condamnation à une peine, حکم منتوکن سقس *hukum menantū-kan siksa*.

INFLIGER, v. a., imposer un châiment, منتوکن سقس *menantū-kan siksa*, ميقساکن *meñiksā-kan*. — une amende, مندندای *men-dendā-i*.

INFLUENCE, s. f., کواس *kuāsa*. — du soleil sur la terre, کواس بوی آتس بوی *kuāsa mata-hāri ātas būmī*.

INFLUENCER, v. a., porter à, منچندرغن *menç-ēlīg-kan*, مغيلغن *merg-ēlīg-kan*, منچندرغن *men-xonderīg-kan*.

INFLUENT, E, adj., يغ برکواس *yang ber-kuāsa*.

INFLUER, v. n., مغهروکن *merg-hārū-kan*, مغرککن *merg-geràk-kan*.

INFORMATEUR, TRICE, qui fait une enquête, اورغ يغ مرقساکن *ōrang yang memreksā-kan*, اورغ يغ ميدقکن *ōrang yang meñidik-kan*.

INFORMATION, s. f., action de s'informer, حال برتاک *hāl ber-tāña*, فرتيان *per-tāña-an*.

INFORMATION, enquête, فرقس *preksa*, حال فرقساکن *preksā-an*, ميدق *hāl meñidik*.

INFORME, adj., qui n'a pas de forme déterminée, تياد بروف *tiāda be-rūpa*.

INFORME, mal conformé, روف بورق *rūpa būruk*, يغ بروف جاهت *yang be-rūpa jāhat*.

INFORMÉ, E, part. pas. du v. informer, qui sait, يغ تاهو *yang tāhu*. Juge bien —, حاکم يغ تاهو بايق *hākīm yang tāhu bāiḳ*.

INFORMER, v. n., faire une enquête, مرقساکن *memreksā-i*, مرقساکن *memreksā-kan*, ميدقکن *meñidik-kan*, ميديقکن *meñidik-kan*, برتپيان *ber-tāña-tāña-an*.

INFORMER, v. a., faire savoir, مغتاکن *mem-brī tāhu*, مغتاکن *mergatā-kan*, ممبری معلوم *mem-brī maḷūm*, معلومکن *me-maḷūm-kan*.

S'INFORMER, v. pron., برتاک *ber-tāña*. S'informer à quelqu'un, برتاک کقد اورغ *ber-tāña ka-pada ōrang*.

INFORTUNE, s. f., malheur, désastre, چالاک *xelāka*, انتغ جاهت *untung jāhat*, مار *belā*, مار *māra*.

INFORTUNE, état d'adversité, فری حال يغ برچالاک *prī hāl yang ber-xelāka*, کچلکاکان *ka-xelakā-an*.

INFORTUNÉ, E, adj., malheureux, برچالاک *ber-xelāka*, مالغ *mālang*. Un —, سورغ برچالاک *sa-ōrang ber-xelāka*. Mère infortunée, ايو يغ مالغ *ibu yang mālang*.

INFRACTEUR, TRICE, transgresseur, *yang me-lalū-i*. — du traité, *yang* مللوی فرجنجین *yang me-lalū-i per-janji-an*.

INFRACTION, s. f., transgression, *hāl me-lalū-i*, حال مللوی *hāl me-langkāh-i*. — à un ordre, *hāl me-lalū-i* ملشکاهی *tītah*. Faire une — à la loi, *me-lalū-i* حکم مللوی *hukum*.

INFRANCHISSABLE, adj., *tiād* تیاد *yang tiāda dāpat di-langkāh-i* دایث دلشکاهی.

INFRACTUEUSEMENT, adv., *dengan* دغن *tiāda ber-būah* تیاد بر بوه *dengan xūmah-xūmah* دغن چومه ۲ *sia-sīa* سی ۲.

INFRACTUEUX, EUSE, adj., qui ne rapporte point de fruit, *tiāda ber-būah* تیاد بر بوه *tiāda ber-būah*.

INFRACTUEUX, sans utilité, sans profit, *tiāda ber-gūna* تیاد برگون *tiāda ber-hāsil* چومه ۲ *xūmah-xūmah*. Travail —, *karja yang xūmah-xūmah* کرج *karja yang xūmah-xūmah*.

INFUS, E, adj., *yang di-tūwang* یغ دتوغ *yang di-brī-allah* یغ دبری الله *ilmu yang di-brī allah* علم یغ دبری الله.

INFUSÉ, E, part. pas. du v. infuser, *rendam* رندم.

INFUSER, v. a., tremper, *me-rendam* مرندم *me-rendam-kan*. Faire — dans du vinaigre, *me-rendam-kan dālam xūka* مرندمکن دالم چوک.

INFUSION, s. f., action d'infuser, action de verser un liquide chaud sur, *hāl menūwang āyer pānas ātas* حال منوغ ایر فانس اتس. Faire une — de thé, *menūwang āyer pānas ātas dāun tēh* منوغ ایر فانس اتس داون تیه.

INFUSION, liquide dans lequel les substances ont séjourné, *āyer* ایر. — de thé, *āyer tēh* ایر تیه.

INGAMBE, adj., *pantas* پنتس *yang xepāt jālān-ña* یغ چفت جالان.

INGÉNIEUR (S'), v. pron., *merg-usahā-kan diri-ña* مغسهاکن درین.

INGÉNIEUR, s. m., *pandey merg-ikat balu-warti* قندی مغیکت بلورقی *ūtas*. — civil, *pandey mem-per-ūsa-hkan rūmah dān astāna dān lāin deri-pada itu* قندی مغبراهسهاکن رومه دان استان دان لاین درفد ایت. — des ponts et chaussées, *pandey mem-būat jālān dān jambātan dān lāin deri-pada itu* قندی مپوت جالان دان.

INGÉNIEUSEMENT, adv., *dengan ārif* دغن عارف *dengan akal* دغن عقل بودی *dengan akal būdi* دغن عقل بودی.

دغن کفنداین *dergan ka-pandēy-an*.

INGÉNIEUX, EUSE, adj., intelligent, sagace, بر عقل *ber-aḳal*, عارف *ārif*, بجهتسان *bijaksāna*. Homme —, اورغ یغ بر عقل *ōrang yang ber-aḳal*.

INGÉNIEUX, habile, inventif, براوتس *pandey*, چغت *xepāt*, بر اوتس *ber-ūtas*, چردق *xerdik*. Ouvrier —, توکغ یغ چندی *tūkang yang pandey*, توکغ یغ براوتس *tūkang yang ber-ūtas*.

INGÉNU, E, adj., naïf, simple, تولس کورغ چردق *kūrang xerdik*, بتل *betul*, بئر *tulus*, لورس *lurus*, برهاتی *hāti henng*, هاتی هنغ *hāti henng*, جرته *ber-hāti jernih*.

INGÉNUITÉ, s. f., کبتولن هاتی *ka-betul-an hāti*, ثری تولس *prī tulus*, ثری یغ برهاتی جرته *prī yang ber-hāti jernih*.

INGÉNUMENT, adv., دغن کبتولن هاتی *dergan ka-betul-an hāti*, دغن لورس *dergan lurus-na*, دغن سبئر عاتی *dergan sa-benur hāti*.

INGÉRER, v. a., introduire dans l'estomac, منلکن *menelān - kan*, ماسقن *me - māsuk - kan*. — une médecine, منلکن اوبت *menelān-kan obat*.

S'INGÉRER, v. pron., se mêler de, ماسق *māsuk*, قصولی *fedlūli*.

S'ingérer dans les affaires des autres, ماسق فکرجائن اورغ لاین *māsuk pe-karjā-an orang lain*.

INGOUVERNABLE, adj., یغ تیاد دافت *yang tiāda dāpat di-paren-tah*.

INGRAT, E, adj., qui manque de reconnaissance, یغ تیاد ترم کاسه *yang tiāda tarīma kāsih*, یغ لوڤ کاسه *yang lūpa kāsih*, یغ تیاد تاهو مبری *yang tiāda tāhu mem-brī šukūr*. C'est un —, ای سؤرغ یغ تیاد *ia sa-ōrang yang tiāda tāhu tarīma kāsih*.

INGRAT, infructueux, تیاد بر بوه *tiāda ber-buāh*, جاهت *jāhat*. Terre ingrate, تانه یغ جاهت *tānah yang jāhat*.

INGRATITUDE, s. f., ثری یغ تیاد *prī yang tiāda tāhu mem-brī šukūr*, کتکارن *ka-tegar-an*.

INGRÉDIENT, s. m., بارغ اکن *bārang ākan men-jadī-kan obat*, بارغ اکن منجدیکن کوه *bārang ākanmen-jadī-kankūwah*, رمله *rampah-rampah*. Ingrédients pour le carry, رمله *rampah-rampah gūley*.

INGUÉRISABLE, adj., تیاد کسمبوهن *tiāda ka-semboh-an*, یغ تیاد دافت *yang tiāda dāpat sembuh*.

INGUINAL, E, adj., de l'aîne, کنجی فاه قون *kunxi pāho pūña*.

INGURGITER, v. a. S'ingurgiter, avaler avec avidité, منجارق *men-xāruk*, منلن *menelan*.

INHABILE, adj., qui n'est pas habile, incapable, کورغ چفت *kūrang xepāt*, یغ تیاد بوله *yang tiāda būleh*, یغ تیاد تاهو *yang tiāda tāhu*.

INHABILE, qui n'a pas de titre, تیاد امقون حق *tiāda ampūna hak*.

INHABITABLE, adj., تیاد دافت *tiāda dāpat*, ددوکی اورغ *dūdūk-i ōrang*. Maison —, رومه یغ تیاد دافت *rūmah yang tiāda dāpat*, ددوکی اورغ *dūdūk-i ōrang*, رومه یغ *rūmah yang tiāda dāpat*, دافت اورغ دیم دالمی *dāpat ōrang dīam dālam-ña*.

INHABITÉ, E, adj., یغ سوپی *yang sūni*, کوسخ *kōsong*, همف *hampa*. Un lieu —, تمفت یغ سوپی *tampat yang sūni*. Maison inhabitée, رومه *rūmah kōsong*.

INHABITUÉ, E, adj., تیاد بیاس *tiāda biāsa*, کورغ بیاس *kūrang biāsa*.

INHALATION, s. f., حال نفس ماسق *hāl nefas māsuk*.

INHÉRENCE, s. f., ثری یغ لکت *prī yang lekāt*.

INHÉRENT, E, adj., یغ لکت *yang lekāt*, یغ تیاد ترچری *yang tiāda ter-xerèy*, یغ مپرتائی *yang me-ñertā-i*. La chaleur est inhérente

au feu, کفناسن ایت تیاد ترچری درد, *ka-panās-an itu tiāda ter-xerèy deri-pada api*.

INHIBITION, s. f., دفاعه, لراغن *larāng-an*.

INHOSPITALIER, ÈRE, adj., qui n'aime pas à donner l'hospitalité, یغ تیاد سوك منجامو اورغ *yang tiāda sūka men-jāmu ōrang*. Terre inhospitalière, تمفت بهای *tampat bahāya*.

INHUMAIN, E, adj., dur, cruel, برهانی *tlālim*, بغس *bergis*, کرس *ber-hāti krās*. Homme —, اورغ یغ ظالم *ōrang yang tlālim*.

INHUMANITÉ, s. f., ثری یغ ظالم *prī yang tlālim*, کبغیس *ka-bergis-an*.

INHUMATION, s. f., حال منانمن میت *hāl menānam-kan mayet*, حال *hāl meng-kubūr-kan*. Frais d'inhumation, بلنج اکن مشقورکن *belanja akan meng-kubūr-kan*. — civile, تیاد دغن مشقورکن *hāl meng-kubūr-kan dengan tiāda sembahyang*.

INHUMER, v. a., منانم میت *menānam mayet*, مشقورکن *meng-kubūr-kan*. — les morts, منانمن اورغ ماتی *menānam-kan ōrang māti*.

INIMAGINABLE, adj., تیاد ترسغک *tiāda ter-sangka*, یغ تیاد ترکرکرای *yang tiāda ter-kira-kirā-i*.

INIMITABLE, adj., تباد دافت دتيرو *tiāda dāpat di-tīru*, تباد تر تورت *tiāda ter-tūrut*.

INIMITIÉ, s. f., فرستروء *per-satrū-an*. Je mettrai une — entre toi et la femme, فرستروء فون اكو *per-satrū-an pūn āku ākan ber-dirī-kandī-antarā-mu dān antāra perampūan*. — de peuple à peuple, فرمسوهن *per-musūh-an*.

INIMITIÉ, haine, rancune, کبنچين *ka-benxī-an*, کچل هاتي *kexil hāti*.

INIMPORTANT, E, adj., تباد برت *tiāda brāt*.

ININFLAMMABLE, adj., تباد دافت *tiāda dāpat ber-ñāla*.

ININTELLIGENT, E, adj., تباد برودى *tiāda ber-būdi*, تباد بر عقل *tiāda ber-aqal*.

ININTELLIGIBLE, adj., تباد دافت *tiāda dāpat di-artī-kan*.

ININTENTION, s. f., manque d'intention, کورغ سيجان *kūrang sahajā-ña*.

ININTERROMPU, E, adj., تباد برهنتي *tiāda ber-henti*, تباد دبستنكن *tiāda di-bantūt-kan*.

ININVITÉ, E, adj., تباد ترسيل *tiāda ter-sīla*, تباد دفعكل *tiāda di-pang-gil*.

INIQUÉ, adj., cruel, injuste, ظالم *jāhat*, ناكل *nākal*, جاهت

tlālīm, تباد دغن حق *tiāda dergan hak*. Homme —, اورغ جاهت *ōrang jāhat*, اورغ ظالم *ōrang tlālīm*.

INIQUEMENT, adv., دغن جاهتن *dergan jāhat-ña*, دغن ظلامه *dergan tlalāmat*, دغن انيای *dergan aniāya*.

INIQUITÉ, s. f., کجهاتن *ka-jahāt-an*, دوس کسلاهن *ka-salāh-an*, دوس *dōsa*, عيب *aib*, ظلامه *tlalāmat*. Suivre le chemin de l'iniquité, منورت جالن کجهاتن *menūrut jālan ka-jahāt-an*. Mon — est trop grande pour être pardonné, بسرله *besūrlah ka-salāh-an-ku deri-pada dāpat di-ampūn-i*. La langue est un monde d'iniquités, سواتو *lidah itu suātu duniā penih tlalāmat*.

INITIAL, E, adj., qui commence, يغ ملامى *yang portāma*, يغ دكفال *yang me-mulā-i*, حرف يغ *di-kapāla*. Lettre initiale, يغ *huruf yang portāma*.

INITIATEUR, TRICE, adj., اورغ يغ *ōrang yang mem-bāwa māsuk*.

INITIATION, s. f., حال مهاجرکن *hāl meng-ājar-kan rahasia per-sakutū-an*, حال *hāl* ماسقن اورغ کدالم فرسکتوون

me-māsuk-kan orang ka-dālam per-sakutū-an.

INITIATIVE, s. f., مول *mūla*, ملائ *mulā-ñā*. Prendre l'initiative, ملائ *me-mulā-i*.

INITIÉ, E, adj., ڀڄ سده ماسق *ڀڄ sudah māsuk per-sakutū-an.* — à une science, ڀڄ *yang sudah māsuk per-sakutū-an.* — à une science, ڀڄ *yang fehem pada ilmu.*

INITIER, v. a. admettre à la connaissance de mystères, مخجاری *meng-ajār-i orang pada rahasia suātu per-sakutū-an,* کڌام ڀڄ *yang fehem pada ilmu.* — quelqu'un à une science, مفهمکن *me-fehem-kan orang pada ilmu.*

INJECTER, v. a., منديرس *men-diris*, منديرسکن *men-diris-kan,* ممنيچرکن *kadām* *memanxar-kan ka-dālam.*

INJECTION, s. f., 1°, action d'injecter, منديرس حال *hāl men-diris,* منديرس حال *pen-diris-an,* ممنيچرکن *hāl memanxar-kan ka-dālam.* 2°, résultat, دريسن *diris-an,* منچارن *panxar-an ka-dālam.* 3°, la chose même qu'on injecte, ڀڄ *yang di-panxar-kan ka-dālam.*

INJONCTION, s. f., commandement, ڀڄ *titah,* ڀڄ *pasàn,* سڀد *sabda.*

— formelle, ڀڄ *titah yang tantu.*

INJURE, s. f., tort, injustice, تڀاد *tiāda hak,* ڀڄ *aniāya,* ظلامه *tlalāmat.* Souffrir une —, مندریت *men--derita aniāya.*

INJURE, parole offensante à une personne, ماکي *māki,* چلا *xelā,* هجائن *hūjat,* نستا *nista,* هجائن *hujāt-an,* ماکي کات *kāta māki orang,* فضيحه *fedlihat.* — extrême, هجائن *hujāt-an yang āmat sārgat.* Injure du temps, کرساکن درڌ لاک *ka-rusāk-an deri-pada lamā-ñā.*

INJURIER, v. a., dire des injures, ماکي *me-māki,* منچلا *men-xelā,* منست *me-nista,* منجهجت *meng-hūjat,* منفضيحتکن *mem-fedlihat-kan,* منچولي *men-xabul-i.* Il n'est pas convenable d'injurier les gens, ماکي تڀاد فاتت *maka tiāda pātut me-māki orang.*

S'INJURIER, se dire des injures, ماکي ماکي *māki-me-māki.*

INJURIEUX, EUSE, adj., ڀڄ مبري *yang mem-brī mālu,* ڀڄ منچلاکن *yang men-xelā-kan,* منفضيحتکن *yang mem-fedlihat-kan orang.* Parole injurieuse, ماکي کات *kāta māki orang,* منچلاکن *per-katā-an yang men-xelā-kan.*

INJUSTE, adj., ظالم *tlālim*, یغ
 ملاون حق *yang me-lāwan hak*,
 جاهت *jāhat*, تیاد عادل *tiāda ādil*.

Homme —, ظالم اورغ *ōrang tlālim*.

Loi —, حکم یغ ملاون حق, *hukum yang me-lāwan hak*. Sur les justes et sur les injustes, یغ
 اتس اورغ *ātas orang*
 عادل دان یغ بوکن عادل *yang ādil dān yang būkan ādil*.

INJUSTEMENT, adv., دغن تیاد حق
dengan tiāda hak. Condamner —,
 معتمکن دغن تیاد حق *meng-hukum-*
kan dengan tiāda hak.

INJUSTICE, s. f., action contraire
 à l'équité, انیای *aniāya*, ظلامه
tlalāmat. Souffrir l'injustice,
 مندریت انیای *men-derita aniāya*.
 Commettre l'injustice, مخنیای *meng-*
aniāya.

INNÉ, E, adj., درغد فرت ابون *deri-*
pada prūt ibū-ña, یغ درغد اصلن
yang deri-pada asal-ña. Maladie
 innée, فپاکت یغ درغد فرت ابون *pe-*
ñakit yang deri-pada prūt ibū-ña.

INNOCEMENT, adv., sans dessein
 de mal faire, دغن تیاد هندق مموت
 جاهت *dengan tiāda hendak mem-*
buat jāhat.

INNOCEMENT, sottement, دغن
 دغن بیلن *dengan bōdoh-ña*,
 دغن *dengan bebāl-ña*.

INNOCENCE, s. f., état de celui qui
 n'est pas coupable, یغ تیاد برساله
 فري *prī yang tiāda ber-sālah*.

INNOCENCE, intégrité de vie,
 کسچین *ka-suxi-an*, طهارة *ṭahārat*.

INNOCENCE, simplicité, هاتی
 کبتولن هاتی *ka-betūl-an hāti*,
 فري یغ تولى هاتی *prī yang tulus hāti*.

INNOCENT, E, adj., non coupable,
 نیاد *tiāda ber-sālah*,
 نیاد *tiāda ber-dōsa*. Il fut
 reconnu —, پتاله تیاد ای برساله *natā-*
lah tiāda ia ber-sālah.

INNOCENT, exempt de vice, سوچی
sūxi, طاهر *ṭāhīr*. Conduite inno-
 cente, لاکو یغ سوچی *laku yang sūxi*.

INNOCENT, simple, لورس *lurus*,
 تولى بنر *tulus benār*. Cœur —,
 هاتی لورس *hāti lurus*.

INNOCENT, inoffensif, تیاد بر بوت
 جینق *tiāda ber-būat jāhat*,
 جینق *jīnak*. L'agneau est un animal
 bien —, دمب ایت بناتغ یغ باق جینق,
domba itu binatang yang bānak
jīnak.

Les saints INNOCENTS کاتوق ۲ یغ
 دونه اوله هیرو دیس *kānak - kōnak*
yang di-būnuh ūleh herodes.

INNOCENT, idiot, imbécile, بوده
 بیل *bōdoh, bebāl*.

INNOMBRABLE, adj., تیاد تفرمناى
 تیاد تر یلغ *tiāda te-permanā-i*,
 تیاد تر حسابکن *tiāda ter-*
hisāb-kan. Armée —, بال
 تتر یغ *bāla tantāra yang*
tiāda te-permanā-i.

INNOMÉ, E, adj., sans nom, تياڊ *tiāda ber-nāma*, يڭ تياڊ نام *yang tiāda namā-ña*.

INNOVATEUR, TRICE, adj., يڭ مڤاو *yang mem-bāwa porkāra bahāru*.

INNOVATION, s. f., حال مڤاو فرکار *hāl mem-bāwa porkāra bahāru*. — en politique, حال مڤاو *hāl mem-bāwa undang-undang bahāru*.

INNOVER, v. n., introduire des nouveautés, مڤاو فرکار يڭ مڤاو *mem-bāwa porkāra yang bahāru*. — dans les choses de religion, مڤاو فرکار *mem-bāwa porkāra yang bahāru atas agāma*.

INOBSEVATION, حال تياڊ ملکوکن *hāl tiāda me-lakū-kan*, حال تياڊ *hāl tiāda meñampey-kan*. L'inobservation des commandements de Dieu, حال تياڊ ملکوکن *hāl tiāda me-lakū-kan peñurūh-an allah*. L'inobservation d'un traité, حال تياڊ مڤيکن *hāl tiāda meñampey-kan per-janjī-an*.

INOCUPATION, s. f., فری يڭ تياڊ *pri yang tiāda be-karja*.

INOCUPÉ, E, adj., تياڊ بکرج *tiāda be-karja*. —, parlant des choses, کوسڭ *kōsong*, همڤ *hampa*. Place inoccupée, تمڤت کوسڭ *tampat kōsong*.

INOCULATEUR, TRICE, s., توکڭ مناره *tukang menāruh xāxar*.

INOCULATION, s. f., du vaccin, حال مڤوبه چاچر *hāl mem-būbuh xāxar*, حال مناره چاچر *hāl menāruh xāxar*.

INOCULER, v. a., مناره چاچر *menāruh xāxar*, مڤوبه چاچر *mem-būbuh xāxar*.

INOCULER, transmettre, communiquer, منڭڭکتن *men-jangkut-kan*.

INODORE, adj., تياڊ *tiāda ber-bāu*.

INOFFENSIF, IVE, adj., يڭ تياڊ *yang tiāda mem-būat jāhat*, جيتق *jīnak*. Animal —,

بناتڭ يڭ جيتق *binātang yang jīnak*.

INONDATION, s. f., débordement des eaux, به *bah*, اير سبق *āyer sebāk*, امڤوهن *ampūh-an*.

INONDÉ, E, part. pas. du v. inonder, يڭ دلڤاری *yang di-lampār-i*, يڭ کلڤارن *yang ka-lampār-an*.

INONDER, v. a., مڭمڭه *meng-ampuh*, ملڤر *me-lampar*. — un pays, مڭمڭه نڭری *meng-ampuh nagrī*, ملڤاری نڭری *me-lampār-i nagrī*.

INOPINÉ, E, adj., يڭ داتڭ تيب *yang datang tiba-tiba*.

INOPINÉMENT, adv., ساکنڭ *sa-kunūng-kunūng*, تيب *tiba-tiba*.

INOOPORTUN, E, تباد لایق *tiāda lāik*, تیاد بایق *tiāda bāik*, تیاد دد *tiāda pada waktū-ña*. Temps — ماس تیاد بایق *māsa yang tiāda bāik*.

INOUI, E, adj., یخ بلم قرنه ددغر *yang belum pernah di-dengar*, تیاد تردغر *tiāda ter-dengar*.

INOUI, étrange, singulier, ترلالو *ter-lālu āmat*, ترحیران *ter-heirān*. Courage — کبرنیسن یخ ترلالو *ka-beranī-an yang ter-lālu āmat*.

INQUALIFIABLE, adj., تیاد داثت *tiāda dāpat di-šifut-kan*.

INQUIET, E, adj., qui a de l'inquiétude, مشغول سوسه هاتی *sūsah hāti*, مشغول *mešgūl*, برچنت *ber-xinta*, فیلو *pīlu*, لیسه *lišah*, برلیسه *ber-lišah*. Ne soyez pas — de cela, جاغن *jāgan* ائگو سوسه در فرکار ایت *angkaw sūsah deri porkāra itu*. Il est très — ای ساعت مشغول *ia sāngat mešgūl*.

INQUIET, remuant, گئگو *gangu*.

INQUIÉTANT, E, adj., یخ سوکر *yang sūkar*, یخ مبری سوسه *yang mem-brī sūsah*. Nouvelle inquiétante, سوسه خبر یخ مبری سوسه *kabar yang mem-brī sūsah*.

INQUIÉTER, v. a., rendre inquiet, مشکندهکن *meñūsah-kan*, میوسهکن

meng-gundah-kan, مشغولکن *me-mešgūl-kan*.

INQUIÉTER, troubler, مشکادهکن *meng-gādoh-kan*, مشکشوکن *meng-ganggū-kan*.

S'INQUIÉTER, v. pron., فضولی *fedlūli*, مشهباکن درین *meng-usah-kan diri-ña*. Ne vous inquiétez pas, جاغن ائگو فضولی *jāgan angkaw fedlūli*.

INQUIETUDE, s. f., trouble, سکارن *sukār-an*, گنده *gundah*, شغل *šugul*.

INQUIÉTUDE, anxiété, چنت *xinta*, کچتئان *ka-xintā-an*, زندو *rindu*, سوسه *sūsah*, کفلون *ka-pilū-an*. — continue, چنت یخ تیاد برهنتی *xinta yang tiāda ber-henti*.

INQUISITION, s. f., recherche, perquisition, تفحص فرقساان *preksā-an*, تفههه *tefehhuš*, حال میدق *hāl meñidik*.

Tribunal de l'INQUISITION, حکم اکن متفحص دان مپساکن اورغ بدعة *hukum ākan men-tefehhuš dān meñiksā-kan ōrang bedat*.

INSAISSISABLE, adj., qui ne peut être saisi, تیاد داثت دفاگخ *tiāda dāpat di-pegang*, تیاد داثت دجابت *tiāda dāpat di-jābat*.

INSAISSISABLE, qui ne peut être compris, تیاد داثت داریکن *tiāda dāpat di-arti-kan*.

INSALUBRE, adj., malsain, یخ مبری *yang mem-brī medlerat*, بورك *būruk*. Air —, ادریخ مبری مضرة *udara yang mem-brī medlerat*.

INSANITÉ, s. f., folie, کبدوهن *ka-bodōh-an*, کگلادن *ka-gilā-an*.

INSATIABILITÉ, s. f., فري یخ تیاد *prī yang tiāda dāpat di-kenñang-kan*.

INSATIABLE, adj., تیاد دافت دکنیخ *tiāda dāpat di-kenñang*, تیاد دافت *tiāda dāpat di-pūwas-kan*. دثوسکن *tiāda dāpat di-pūwas-kan*. Homme —, اورخ یخ تیاد دافت دکنیخکن, *ōrang yang tiāda dāpat di-kenñang-kan*. La concupiscence est —, هوا *hawā nefsū itu tiāda dāpat di-pūwas-kan*.

INSCIEMENT, adv., sans savoir, دغن تیاد تاهو *dengan tiāda tāhu*, دغن تیاد سحاجان *dengan tiāda sa-hajā-ña*.

INSCRIPTION, s. f., caractères gravés ou fixés, تلیسن *tulis-an*, سراتن *surāt-an*. — sur une pierre, تلیسن اتس باتو *tulis-an atas batu*. — écrite en lettres d'or, سراتن یخ *surāt-an yang di-tulis dengan āyer amās*.

INSCRIPTION, action d'inscrire, حال منولس نام *hāl menūlis nāma*, حال مندفرکن نام اورخ ددالم کتاب

hāl men-daftar-kan nāma orang di-dālam kitāb.

INSCRIRE, v, a., منولس نام اورخ *menūlis nāma orang*, مندفرکن نام اورخ ددالم کتاب *men-daftar-kan nāma orang di-dālam kitāb*.

S'INSCRIRE, v. pron., منولسکن نام درین *menūlis-kan nāma diri-ña*.

INSCRUTABLE, adj., تیاد کفرقساان *tiāda ka-preksā-an*, تیاد دافت *tiāda dāpat di-sidik*. Le cœur des rois est —, هاتی رجراج *hātiraja-rāja itu tiāda bārang ka-preksā-an*.

INSECTE, s. m., rampant, بنایخ *binātang kexil yang me-lāta*. — volant, رترات *rata-rāta*, کرکارو *karu-kāru*, اغکف۲ *angkup-angkup*, تگکاد *tangkāda*.

INSECTIVORE, adj., یخ هیث سرت *yang hidup serta mākān binātang kexil*.

INSENSÉ, E, adj., qui a perdu la raison, ایدن *ahmak*, احق *gila*, *ēdan*. O —! هی احق *hey ahmak*. Un —, سورخ کیل *sa-ōrang gila*. Parler comme un —, برکات سمرت *ber-kāta seperti sa-ōrang gila*.

INSENSÉ, contraire à la raison, یخ لاون عقل *yang lāwan akal*.

INSENSIBILITÉ, s. f., صفة یخ تیاد *şifat yang tiāda me-rāsa*, مراس

کټکارن *ka-tegār-an*, څرې کاکو *prī kāku*, لالې څرې *prī lāley*.

INSENSIBLE, adj., qui ne sent point, يځ تياډ مراس *yang tiāda me-rāsa*, تګر *tegār*, کاکو *kāku*. Cœur —, هاتې يځ تګر *hāti yang tegār*. Membre —, اغګوت يځ کاکو *anggōta yang kāku*.

INSENSIBLE, qui n'a plus ses sens, يځ څښتن *yang ping-san*, لالې *lāley*.

INSENSIBLE, qui ne tombe pas sous les sens, تياډ جاته دباوه څړسان *tiāda jātuh di-bāwah pe-rasā-an*.

INSENSIBLEMENT, adv., څړلاهن *۲* *perlahan perlahan*, دغن تياډ ايغت *dengan tiāda ingat*.

INSÉPARABLE, adj., تياډ ډاډت *tiāda dāpat di-xerèy*, ډچرې *tiāda dāpat ber-xerèy*. Deux amis inséparables, دو اورغ *dūa orang ber-ṣoḥābat yang tiāda būleh ber-xerèy*.

INSÉPARABLEMENT, adv., اتس څرې *atas prī yang tiāda dāpat di-xerèy*.

INSÉRÉ, E, part. pas. du v. insérer, توست *ter-sīsip*, سېسټ *sīsip*, توست *tūsuk*.

INSÉRER, v. a., مېسټ *meñsīp*, ماسټکن *me-māsuk*, منوست *menūsuk*, کان.

INSERTION, s. f., action d'insérer, حال منوست *hāl meñsīp*, حال مېسټ *hāl menūsuk*.

INSIDIEUX, EUSE, adj., بردای *ber-dāya*, برتېغو *ber-tīpu*, څڅاغ *peng-ādang*.

INSIGNE, adj., remarquable, ترنام *ter-nāma*, ترامت *ter-āmat*. Voleur —, اورغ ښځورې يځ ترنام *ōrang pen-xūri yang ter-nāma*. Faveur —, کرنې يځ ترامت *karunīa yang ter-āmat*.

INSIGNE, s. m., marque d'une dignité, تند جواتن *tanda jawāt-an*, تند کېسارن *tanda ka-besār-an*. Les insignes royaux, الة کرجاء *alat ka-rajā-an*.

INSIGNIFIANT, E, adj., qui ne signifie rien, يځ تياډ ارتين *yang tiāda arti-ña*.

INSIGNIFIANT, sans importance, يځ تياډ کټان *yang rīngan*, يځ هين *yang tiāda gunā-ña*, يځ هين *yang hīna*. C'est un homme —, اياءيت *iyā-itu sa-ōrang hīna*.

INSINUANT, E, adj., يځ بېجټ اکن *yang bijak akan mem-bāwa māsuk*, يځ څنډې مشېل هاتې *yang pandey meng-ambil hāti orang*.

INSINUATION, s. f., action d'insinuer, حال مېسټ دغن کېجاکن *hāl mem-bāwa māsuk dengan ka-bijāk-an*.

INSINUER, v. a., ماسقن *me-māsuk-kan*, مېاو ماسق دغن کبجاکن *mem-bāwa māsuk dergan kabijāk-an*, مېاو ماسق دغن مانس *mem-bāwa māsuk dergan mānis-ña*. — une sonde dans une plaie, ماسقن چغکل کدالم لوک *me-māsuk-kan xungkil ka-dālam lūka*.

S'INSINUER, v. pron., ماسق *māsuk*.
S'insinuer doucement, ماسق فرلاهن ۲ *māsuk perlāhan-perlāhan*.

INSIPIDE, adj., امبر *ambar*, چغه *xampah*, تاور *tāwar*, کورغ راس *kūrang rāsa*. Nourriture — مکانن *makān-an* yang ambar. Discours — بچار کوسغ *bixāra kōsong*. Flatterie — فمبجوکن یغ ذلیل *pem-bujūk-an* yang dzalil.

INSIPIDITÉ, s. f., فری یغ تاور *prī* yang *tāwar*, صفة یغ تیاد کرساڼ *şifat* yang *tiāda ka-rasā-an*, راس امبر *rāsa ambar*.

INSISTANCE, s. f., فرکنجاڼ *per-kanjāng-an*. Demander avec —, ممنت دغن فرکنجاڼ *me-minta dergan per-kanjāng-an*.

INSISTER, v. n., مسق *meñesāk*, برکنجغ *ber-kanjāng*, دغن *dergan* ممنت *ber-kanjāng dergan minta*. — jusqu'à importuner, مشغاکوکن *meng-gangū-kan*.

INSOCIABILITÉ, s. f., فری یغ رج *prī* yang *rejāh*, فراغی بغس *perāngi bergis*.

INSOCIABLE, adj., یغ تیاد سوک برتن *yang tiāda sūka ber-temən*. —, بئورر *rejāh*, کفست *kapista*, بغس *bergis*.

INSOLATION, s. f., حال کن سیر *hāl kena sinar mata-hāri*.

INSOLEMMENT, adv., دغن چغین *dergan xengī-ña*, دغن تیاد سنونه *dergan tiāda senūnuh*, دغن چابلن *dergan xābul-ña*, دغن جمواک *dergan jemawā-ña*.

INSOLENCE, چغی *prī xengī*, فری یغ ییادب *prī pengkuh*, فری یغ فغکه *prī yang bī-adab*, فری یغ چابل *prī yang xābul*, فری یغ جموا *prī yang jemāwa*.

INSOLENT, E, adj., effronté, چغی *xengī*, تیاد سنونه *kāsar*, کاسر *tiāda senūnuh*, ییادب *pengkuh*, فغکه *bī-adab*.

INSOLENT, qui offense la modestie, تیاد تاهو مالو *tiāda tāhu mālu*.

INSOLENT, orgueilleux, کاجق *kāxak*, جموا *jemāwa*.

INSOLITE, adj., تیاد ییاس *tiāda biāsa*, تیاد تورت عاده *tiāda tūrut ādat*. Expression —, فرکتان یغ تیاد *per-katā-an* yang *tiāda biāsa di-pākey ōrang*.

INSOLUBILITÉ, s. f., ثرى يڭ تىاد *prī yang tiāda ter-hanxur*.
ترهنچر

INSOLUBLE, adj., qui ne peut se dissoudre, ياد ترهنچر *tiāda ter-hanxur*, تىاد دافت دهنچرکن *tiāda dāpat di-hanxur-kan*.

INSOLUBLE, qu'on ne peut résoudre, يڭ تىاد دافت دتعييرکن *yang tiāda dāpat di-tabīr-kan*.

INSOLVABILITÉ, s. f., ثرى يڭ تىاد *prī yang tiāda dāpat mem-bāyar hūtar-ña*.
دافت مبابر هوتغن

INSOLVABLE, adj., qui n'a pas de quoi payer, يڭ تىاد دافت مبابر هوتغن *yang tiāda dāpat mem-bāyar hūtar-ña*.

INSOMNIE, s. f., ککراغن تيدر *ka-kurāng-an tīdor*. — continue, ثرى يڭ تىاد دافت تيدر سديکت فون *prī yang tiāda dāpat tīdor sa-dikī pūn*.

INSONDABLE, adj., تىاد تردوک *tiāda ter-dūga*. Mer —, لوت يڭ تىاد تردوک *lāut yang tiāda ter-dūga*.

Fig. Cœur —, هاتى يڭ تىاد دافت *hāti yang tiāda dāpat di-prek-sā-i*.
دافت دفرقساى

INSONORE, adj., يڭ تىاد بر بوي *yang tiāda ber-būni*.

INSOUCIANCE, s. f., ثرى يڭ الف *prī yang alpa*, ثرى يڭ لالى *prī yang lāley*.

INSOUCIANT, E, adj., يڭ تىاد فضولى *yang tiāda fedtūli*, الف *alpa*,

لالى *kūrang īngat, lāley*.
کورڭ ايغت

INSOUMIS, E, adj., تىاد تعلق *tiāda talok*, تىاد فاته *tiāda pāteh*.

INSOUTENABLE, adj., qu'on ne peut discuter, تىاد تريجرکان *tiāda ter-bixarā-kan*.

INSOUTENABLE, qu'on ne peut supporter, تىاد دافت دتاهنکن *tiāda dāpat di-tāhan-kan*.

INSPECTER, v. a., ممرقس *memreksa*, ميدق *meñdik*, مغماتى *merg-amāt-i*, ملهاتى *me-lihāt-i*. — les troupes, ممرقساى بارس *memreksā-i bāris*.

INSPECTEUR, TRICE, adj., يڭ ممرقس *yang memreksa*, يڭ ميدق *yang me-ñdik*, مندر *mandur*, فنگکو *penunggu*.

INSPECTION, s. f., action par laquelle on examine, on considère, قنداغن *pandāng-an*, فرقساغن *prek-sā-an*. Faire l'inspection, ممرقساى *memreksā-i*.

INSPIRATEUR, TRICE, adj., يڭ ماسقن دالم هاتى *yang me-māsuk-kan dālam hāti*, فغاچر *peng-ājar*.

INSPIRATION, s. f., de l'air dans les poumons, حال برنفس ماسق *hāl ber-nefas māsuk*. Chaque — et expiration, نفس يڭ ماسق کلور *tiap-tiap nefas yang māsuk ka-lūar*.

INSPIRATION, action de suggérer, حال ماسقن کدالم هاتى *hāl*

me-māsuk-kan ka-dālam hāti,
 تاهو فمبرين تاهو *pem-brī-an tāhu*,
 فتجارن *perg-ajār-an*.

INSPIRATION divine, الهام *ilhām*.
 L'inspiration du Tout-Puissant leur
 donne l'intelligence, مك الهام الكافي
 مغداكن مريكيت برعقل *maka il-*
hāmel-kāfi merg-adā-kan marika-
itu ber-aqal.

INSPIRÉ, E, part. pas. du v. ins-
 pirer, ملهم *mulham*, دالهامكن *di-*
ilhām-kan. Les livres sacrés sont
 inspirés de Dieu, المكتوب ايت ملهم
 درثد الله *el-maktūb itu mulham*
deri-pada allah.

INSPIRER, v. a., attirer l'air,
 برنفس ماسق *ber-nefas māsuk*. Ex-
 pirer et —, مغلوركن دان ماسقكن
 نفس *mergalūar-kan dān me-mā-*
suk-kan nefas.

INSPIRER, faire naître dans le
 cœur, faire connaître, ماسقكن كدالم
 هاتي *me-māsuk-kan ka-dālam hāti*,
 متاجر ممبري تاهو *mem-brī tāhu*,
 مبري *merg-ajar*. — du courage, ممبري
 هاتي *mem-brī hāti*, ممبرينكن *mem-*
beranī-kan. Les richesses inspirent
 de l'orgueil, مك كياءن ايت منجديكن
 بشقن هاتي *maka ka-kayā-an itu*
men-jadī-kan bongkak hāti.

INSPIRER, en parlant de Dieu,
 مغلهامكن *merg-ilhām-kan*. C'est
 Dieu qui inspire les prophètes, الله
 جوك يغب مغلهامكن سكل نبي *allah*

jūga yang merg-ilhām-kan segala
nabi.

INSTABILITÉ, s. f., ثرى يغب تياد تتف
prī yang tiāda tetap, ثرى يغب كباهن
prī yang ka-ubāh-an.

INSTABLE, adj., تياد تتف *tiāda*
tetap, تياد تگه *tiāda teguh*, يغب براهه
yang ber-ubah. Les choses de ce
 monde sont instables, بارغ دنيا اين
 تياد تتف *bārang duniā ini tiāda*
tetap.

INSTALLATION, s. f., حال مندودقكن
hāl men-dūduk-kan.

Mar. INSTALLATION d'un navire,
 حال ملغكفكن كفل *hāl me-langkap-*
kan kapal.

INSTALLER, v. a., مندودقكن *men-*
dūduk-kan. — dans un emploi,
 مندودقكن قد سواتو جواتن *men-dū-*
duk-kan pada suātu jawāt-an.
 — quelqu'un dans une maison,
 مندودقكن اورغ دالم رومه *men-dūduk-*
kan orang dālam rūmah.

Mar. INSTALLER un navire,
 ملغكفكن سبوه كفل *me-langkap-kan*
sa-būah kapal.

S'INSTALLER, v. pron., دودق
dūduk.

INSTAMMENT, adv., دغن سغكه ٢
dengan sungguh-sungguh, دغن تولولو
dengan ter-lālu āmat. Deman-
 der —, ممت دغن سغكه ٢ *me-minta*
dengan sungguh-sungguh.

INSTANCE, s. f., sollicitation pressante, فرمتان یغ بر سگه ۲ *per-mintā-an yang ber-sungguh-sungguh*, فرمتان یغ ممس *per-mintā-an yang memaksa*.

INSTANCE, poursuite en justice, دعا *dawā*, فغدو ۳ *peng-adū-an*.

INSTANT, s. m., moment, ساعة *sāat*, كتيك *koṭika*. Un —, ساعه *sa-sāat*, سكتيك *sa-koṭika*, سكجف *sa-kejap* مات *sa-kejap māta*. L'espace d'un —, —, ساعه لام *sa-sāat lamā-ña*. Ecoutez un —, دغلر ساعه *dengarlah sa-sāat*. Encore un —, سكتيك *sa-koṭika* لاڭي *sa-koṭika lāgi*. A chaque —, فد تيف ۲ *pada tiap-tiap koṭika*. A l'instant, سبتر اين *sa-bentar ini*, سكارغ *bāngat-bāngat*, باغت ۲ *sakārang ini*. J'arrive à l'instant, سبتر اين هب داتغ *sa-bentar ini hamba datang*.

INSTANT, E, adj., یغ *pressant*, یغ *yang sungguh-sungguh*, سگه ۲ *yang memaksa*. Instante sollicitation, فرمتان یغ سگه ۲ *per-mintā-an yang sungguh-sungguh*.

INSTANTANÉ, E, adj., یغ کلتو *yang kalāk*, یغ سبتر جادی *yang sa-bentar jādī*, یغ هابس دالم سکتیک *yang hābis dālam sa-koṭika*.

INSTANTANÉMENT, adv., دغن *dengan sa-koṭika*, دغن سبتر *dengan sa-bentar*.

INSTAR (À L'), adv., تورت چار *turut xāra*. A l'instar des Chinois, تورت چار اورغ چين *turut xāra orang xina*.

INSTAUREE, v. a., ممبروئی *mem-baharū-i*, ميسکي *mem-baik-i*.

INSTIGATEUR, TRICE, s., اورغ مغوثق *orang meng-ūpak*, فغوثق *peng-ūpak*, اورغ فغاجق *peng-ajak*, مغادو *orang meng-ādu*.

INSTIGATION, s. f., حال مغوثق *hāl meng-ūpak*, فغفاکن *peng-upāk-an*, حال مغادو *hāl meng-ādu*, فغجاکن *peng-ajak-an*.

INSTINCT, s. m., طيعة *tebiat*, ايغن دغن *ingin binatang*, ايغن تياد برايغت *ingin dengan tiada ber-ingat*.

INSTINCTIF, IVE, adj., یغ درفد *yang deri-pada ingin sāja tiada dengan ber-ingat*.

INSTINCTIVEMENT, adv., اتس فري *atas pri yang deri-pada ingin dengan tiada ber-ingat*.

INSTITUTEUR, v. a., établir, fonder, منکاکن *menegākān*, مندریکن *men-dirī-kan*, ملتقکن *me-letāk-kan*. Jésus-Christ a institué les sacrements de l'église, عيسی المسیح سده مغداکن سر الکنيסה

isa el-mesēh sudah meng-adā-kan ser-ser el-kanūset.

INSTITUER un héritier, *مُوارِثَکُنْ meng-wāriṣ-kan.*

INSTITUT, s. m., système de règle de vie, *قَرْنَتَه لاکو جالان parentah lāku jālan.*

INSTITUT, société, *پَرَسَکُتَوَن per-sakutū-an.*

INSTITUT de France, *پَرَسَکُتَوَن فرانسِی per-sakutū-an orang pandey di-nagrī franxis.*

INSTITUTEUR, TRICE, s., qui institue, *یَڠ مَڠدَاکَن yang meng-adā-kan, یَڠ مَلَتَقَن yang me-letāk-kan.*

INSTITUTEUR, chargé de l'éducation, *پَرَاچَا per-ājar, گُورُو gūru, یَڠ مَڠدَاچَا کَانَق yang meng-ājar kā-nak-kānak.*

INSTITUTION, s. f., 1°, action d'instituer, *حَال مَڠدَاکَن hāl meng-adā-kan, حَال مَنَقَاکَن hāl menegā-kan, حَال مَنَدَرِیَکَن hāl men-dirī-kan.* 2°, chose instituée, *بَارَڠ یَڠ barang yang di-adā-kan.*

INSTITUTION, établissement pour l'éducation de la jeunesse, *سَکُولَا sekūla, رومَه مَڠجَارِی اَتَق rumah meng-ajār-i ānak.* — de jeunes gens, *رومَه مَڠجَارِی اَوَرُڠ مود rumah meng-ajār-i orang mūda.*

INSTRUTEUR, s. m., celui qui est chargé d'apprendre l'exercice aux

troupes, *یَڠ مَڠجَارِی سَلدَادو yang meng-ajār-i soldādo.*

INSTRUCTEUR, juge qui instruit un procès, *حَاکَم یَڠ مَڠدِیَاکَن دَعَا hākīm yang meñediā-kan dawā, حَاکَم یَڠ مَرَقَس دَعَا hākīm yang memreksa dawā.*

INSTRUCTIF, IVE, adj., *یَڠ بَرُکُون یَڠ مَڠجَاڠَر yang ber-gūna ākan meng-ajār.*

INSTRUCTION, s. f., éducation, *پَرَاچَاچَا per-ajār-an, اچَاچَا ajār-an.* Une bonne — *éclaire l'intelligence et forme le cœur, یَڠ مَڠجَاڠَر یَڠ بائِق ایت مَنَرَعَاکَن بودی دان ممیسیکی هَاتِی per-ajār-an yang bāik itu menerang-kan būdi dān mem-bāik-i hāti.* Donner une — *utile, مَڠبَرِی مَڠجَاڠَر یَڠ بَرُکُون mem-brī per-ajār-an yang ber-gūna.* — *religieuse, یَڠ مَڠجَاڠَر اگَام per-ajār-an agāma, یَڠ مَڠجِیَن per-ajī-an.*

INSTRUCTION, savoir, connaissance, *پَرَاچَاچَا peratahū-an.* Il a beaucoup d'instruction, *بَاقِی اَدَاکَ پَرَاچَاچَاچَا per-atahū-an-ña bāñak adā-ña.* —, *érudition, science, عِلْم ilmu.*

INSTRUCTION d'une cause, *قَرَقَسَاَن فرَقَسَاَن preksā-an bixāra.*

INSTRUIRE, v. a., enseigner, *مَڠجَارِی meng-ajār-i.* — *quelqu'un, مَڠجَارِی اَوَرُڠ meng-ajār-i orang.* Ce professeur instruit bien, *اَوَرُڠ مَڠجَاڠَر ایت یَڠ بَاقِی orang*

peng-ajar itu meng-ajar dengan yang baik. — les ignorants, *مغجاری* میغجاری *yang bodoh.* میغجاری *yang bodoh.*

INSTRUIRE, informer, *ممبری تاهو* *mem-brī tāhu*, *ممبری معلوم* *mem-brī ma'lūm*. J'instruirai votre père de votre conduite, *اکو این اکن ممبری* *aku ini akan mem-brī tāhu pada bapā-mu deri-pada ka-lakū-an-mu.*

INSTRUIRE un procès, *ممرقس دعوا* *memreksa dawā.*

S'INSTRUIRE, v. pron., *براجر* *ber-ajar*, *بلاجر* *bel-ajar*. S'instruire de la religion, *براجر سکل فرکار اکام* *ber-ajar segala porkāra agāma.*

INSTRUIT, E, part. pas. du v. instruire, qui connaît, *یغ تاهو* *yang tāhu*. —, savant, érudit, *قندیت* *pandita*, *عالم* *ālim*, *حکیم* *hakīm*.

INSTRUMENT, s. m., outil, *فکاو* *pegāwey*, *آلة* *alat*, *فرکاکس* *per-kākas*. Instruments aratoires, *فکاو* *per-ūsah tānah*. Tous les instruments de guerre, *سکل آلة ففراغن* *segala alat pe-prāng-an.*

INSTRUMENT de musique, *بیسین* *buñi-buñi-an*. Tous les instruments de musique se firent entendre, *سکل* *segala buñi-buñi-an* *بیسین برپيله* *ber-buñi-lah.*

INSTRUMENT, titre, acte public, *سورت کسقیسن* *sūrat ka-*

sakṣi-an, *سورت دلیل* *sūrat delil.*

INSU, s. m., *تیاد تھون* *tiāda tahū-ña*, *حال تیاد کتھون* *hāl tiāda ka-tahū-an*. Cela a été fait à son —, *ایت سده جادی دغن تیاد تھون* *itu sudah jadi dengan tiāda tahū-ña.*

INSUBMERGIBLE ou INSUBMER-SIBLE, adv., *یغ تیاد بوله تغلم* *yang tiāda būleh tenggelam.*

INSUBORDINATION, s. f., *کتکارن* *ka-tegār-an*, *کدرهکاءن* *ka-durhakā-an*, *معصية* *meṣiyet.*

INSUBORDONNÉ, E, adj., *یغش* *bīngal*, *تکر* *tegār*, *درهاک* *durhākā*, *عاصی* *āṣi.*

INSUCCÈS, s. m., *انتغ جاهت* *untung jāhat*, *حال تیاد جادی* *hāl tiāda jadi.*

INSUFFISANCE, s. f., *فري یغ تیاد* *prī yang tiāda xukup*, *چوکف* *ka-kurang-an.*

INSUFFISANT, E, adj., *تیاد چوکف* *tiāda xukup*, *تیاد سمفی* *tiāda sam-pey*, *یغ کورغ* *yang kūrang.*

INSUFFLATION, s. f., *حال منیف کدالم* *hāl meniup ka-dālam.*

INSULAIRE, adj., *اورغ فولو* *orang pūlaw*, *اورغ یغ تغکل دالم فولو* *orang yang tinggal dalam pūlaw.*

INSULTE, s. f., *بغکل* *bangkil*, *فریغکلین* *per-bangkil-an*, *ماکی* *māki.*

INSULTER, v. a., **مبغضكلن** *mem-bangkil-kan*, **مماكى** *me-māki*, **مبرى** *mem-brī* **مالو** *mālu*, **مغسيكن** *meng-giḥ-kan*.

INSUPPORTABLE, adj., **تياد دافت** *tiāda dāpat di-tanggung*, **دثغكخ** *tiāda ter-tanggung*, **تياد ترثغكخ** *tiāda ter-tāhan*, **تيردريت** *tiāda ter-derita*. Fardeau —, **تغكوغن** *tanggūng-an* **يغ تيا دافت دثغكخ** *yang tiāda dāpat di-tanggung*. Douleur —, **سكيتن يغ تيا دافت** *sakit-an yang tiāda ter-derita*.

INSURGÉ, s. m., qui s'élève contre une autorité, **دورخ** *durhāka*, **مغكمفر** *orang meng-gampar*.

INSURGER, v. a., soulever contre, **مباغنكن لاون** *mem-bāngun-kan lāwan*, **مغهرراكن** *meng-haru-harā-kan*.

S'INSURGER, v. pron., **باغن لاون** *bāngun lāwan*, **مغكمفر** *meng-gampar*, **مغهارو** *meng-hāru*.

INSURMONTABLE, adj., **يغ تيا دافت** *yang tiāda dāpat di-sele-sèy-kan*, **يغ تيا دافت دالهنكن** *yang tiāda dāpat di-ālah-kan*. Difficulté —, **كسكارن يغ تيا دافت** *ka-sukār-an yang tiāda dāpat di-selesèy-kan*.

INSURRECTION, s. f., **گمفر** *gampar*, **غوغا** *gawgā*.

INTACT, E, adj., ce à quoi l'on n'a pas touché, **تياد ترجمه** *tiāda ter-jāmah*.

INTACT, sain, entier, **سمفرن** *sem-purna*, **تياد روسق** *tiāda rūsak*, **فنه** *penūh*, **سوچى** *sūci*. Réputation intacte, **نام يغ سمفرن** *nāma yang sem-purna*. Meubles intacts, **سرب رومه** *serba rūmah* **يغ تيا دافت روسق** *tiāda rūsak*. Le sac était —, **كارغ** *kārong* **ايت اداله فنه لاكى** *itu adālah penūh lāgi*.

INTARISSABLE, adj., **تياد دافت** *tiāda dāpat* **هابس دتمب** *hābis di-timba*, **تياد اكن هابس** *tiāda ākan hābis*.

INTÉGRAL, E, adj., **گنڤ** *genāp*, **سبرهان** *saberhāna*, **سنتق** *sontok*. Paiement —, **فميان يغ گنڤ** *pembayār-an yang genāp*.

INTÉGRALEMENT, adv., **دغن سگنڤن** *dengan sa-genāp-ña*, **بلاك** *belāka*, **سكالى** *sa-kālī*. Il a payé —, **اي** *ia* **سده باير سموك بلاك** *sudah bāyar samuā-ña belāka*.

INTÈGRE, adj., probe, incorruptible, **لورس** *tulus*, **بتل** *betul*, **بنر** *benār*. Homme —, **اورغ** *orang* **بتل** *betul*. Vertu —, **كبيجن** *ka-bijik-an* **يغ بنر** *yang benār*.

INTÉGRITÉ, s. f., état d'un tout complet, **فرسمفرنان** *per-sempurn-*

nā-an, نَفْسِ پَرِ یَاقِ prī yang genāp.

INTÉGRITÉ, probité, vertu, کِتْوَن ka-betūl-an, انصاف inṣāf.

INTÉGRITÉ, état d'une chose saine, پَرِ یَاقِ تِیَادِ رُوسَقِ prī yang tiāda rūsaq.

INTÉGRITÉ, virginité, بِکَرِ biker, پَرِ پَرَاوَنِ prī prāwan.

INTELLECT, s. m., entendement, اَقَالِ aqal, بُودِ būdi.

INTELLECTUEL, LE, adj., عَقْلِ ثَوَنِ aqal pūña, بُودِ ثَوَنِ būdi pūña. Faculté intellectuelle, صِفَةِ بُودِ šifat būdi.

INTELLIGENCE, s. f., faculté intellectuelle, بُودِ būdi, عَقْلِ aqal. — parfaite, بُودِ یَغِ سَمْفَرَنِ būdi yang sempurna. L'esprit d'intelligence, رُوحِ عَقْلِ rūh aqal. Dieu l'a rempli d'intelligence, اللّهُ سَدَه allah sudah memenuh-i dīa dergan būdi bixāra.

INTELLIGENCE, connaissance, پَرِ یَاقِ پَرِ یَاقِ prī yang pengatahū-on.

INTELLIGENCE, compréhension, اَرْتِ artī, پَرِ یَاقِ پَرِ یَاقِ prī yang arti. Je te donnerai l'intelligence, اِکُو اَرْتِ aku akan mem-brī artī padā-mu. Donnez-moi l'intelligence, بِرِ یَاقِ بَرِ یَاقِ brī-kanlah aku meng-arti.

INTELLIGENCE, adresse, habileté, دَای dāya, اَقَالِ upāya, اَقَالِ aqal.

INTELLIGENCE, amitié réciproque, بِرِ صَحْبَاتَنِ ber-ṣoḥabāt-an. Vivre en bonne —, بِرِ صَحْبَاتَنِ صَحْبَاتَنِ ber-ṣoḥabāt-ṣoḥabāt-an. Ils sont d'intelligence pour me tromper, دَای دَای dā orang mauwāfaqat akan menipu kita.

INTELLIGENCE, communication, حَالِ بِرِ کَرِیمِ hāl ber-kīrim-kīrim sūrat.

INTELLIGENT, E, adj., capable de raisonner, بِرِ بُودِ ber-būdi, بَدِیْمَانِ budīmān, بِرِ عَقْلِ ber-aqal. L'homme est —, اَوْرَغِ مَانِسِ اِیتِ بِرِ بُودِ orang mānusīa itu ber-būdi adā-ña. Il n'est pas —, تِیَادِ اِی بِرِ بُودِ tiāda iā ber-būdi. Cet enfant est très —, بُودِ اِیتِ بِرِ عَقْلِ budaq itu ber-aqal bāñak. Il les rend intelligents, اِی مَغْدَاکَنِ مَرِ یَاقِ iā meng-adā-kan marika itu ber-aqal.

INTELLIGENT, qui a de l'adresse et de l'habileté, پَرِ یَاقِ pandey, عَارِفِ ārif, چَرْدِکِ xerdik. Il est très — dans ses affaires, اِی بَاقِ ثَنْدِی دَالَمِ aī bāñak pandey dālam pe-karjā-an-ña.

INTELLIGIBLE, adj., یَغِ دَاثِ اَوْرَغِ yāg dāpat orang meng-arti, مَغْرَتِ yang dāpat orang meng-arti, یَغِ دَاثِ دَارْتِ yāg dāpat di-arti. Ces paroles sont intelligibles,

ڦرکسان ایت داڤت اورڦ مغرتی دی
per-katā-an itu dāpat ōrang meng-
arti dīa.

دغن ترڦ, *INTELLIGIBLEMENT, adv.,*
dengan trāng, ترڦ ترڦ trāng trūs.
 Maintenant vous parlez --, سکارڦ
sakārang این تون برکات دغن ترڦ
ini tūan ber-kāta dengan trāng-ña.

ڦری, *INTEMPÉRANCE, s. f., excès,*
 یغ ترلواوت *prī yang ter-lālu āmat,*
 کلپن *ka-lebēh-an, کلڦاون ka-lam-*
pāw-an. -- de langue, ڦری یغ
 برکات ترلواوت *prī yang ber-kāta*
ter-lālu āmat.

گورماندیس, *INTEMPÉRANCE, gourmandise,*
 کدمافن *pen-xarūk-an, فنچمروکن*
ka-demāp-an.

qui donne, *INTEMPÉRANT, E, adj.,*
 یغ ترلواوت *yang* dans des excès,
ter-lālu āmat, لڦو lampaw.

ڦنچارق, *INTEMPÉRANT, gourmand,*
 ڦندمڦ *pen-xarūk, ڦندمڦ pen-demāp.*

کورڦ تڦ, *INTEMPÉRIE, s. f.,*
 کورڦ اتورن *kūrang tetāp, کورڦ*
 اتورن *atūr-an.* — des saisons, کورڦ تڦ
 کورڦ موسم *kūrang tetāp mūsīm.*

ڦدکسک, *INTEMPESTIF, IVE, adj.,*
 یغ تیاد بايق *pada kotika yang tiāda*
 تیاد ڦانت *tiāda pātut.* De-
 mande intempestive, ڦرمتان یغ تیاد
 ڦانت *per-mintā-an yang tiāda*
pātut.

INTENDANCE, s. f., direction d'affaires,
 کجرومن, *parentāh-an,* ڦرتناهن
 جواتن بندھاری *ka-jurū-an, jawāt-*
an bendahāri.

INTENDANT, s. m., surveillant,
 ڦماتا, *panghūlu, mata-māta,*
 تندل *tandil.*

INTENDANT, majordome, adminis-
 trateur, جورو رومه *jūru rūmah,*
 بندھاری *bendahāri, وکیل wakīl.*
 Il l'établit — sur sa maison, مک
 ای بروکیکلنله دی اتس رومن *maka*
 بندھار *ia ber-wakīl-kan-lah dīa atas*
 خزانة ڦراغن *bendahāra kizānat*
pe-prāng-an.

کرس, *INTENSE, adj., ساغت sāngat,*
 ڦانس, *krās, بايق bāñak.* Chaleur —,
 یغ ساغت *pānas yang sāngat.* Son
 بوي یغ کرس *būni yang krās.* —,

ڦری کواس بارڦ, *INTENSITÉ, s. f.,*
 ڦری ککراسن بارڦ *prī kuāsa bārang,*
 ڦری ککراسن بارڦ *prī ka-krās-an bārang.*

مندعوا, *INTENTER, v. a., un procès,*
 مندعواى, *men-dawā.* — un procès à,
 مندعواى *men-dawā-i.*

کهندق, *INTENTION, s. f.,* *ka-hen-*
 مقصود, *dak, ماو māu, sahaja,* سهاج
 قصد *maqṣūd, keṣad.* Bonne —,
 کهندق یغ بايق *ka-hendak yang bāik.*
 ای سده مموت, —, Il l'a fait avec
 ایت دغن سمجان *ia sudah mem-*

būat itu dengan sahajā-ña. L'intention de son père, *کهندق بڤاک ka-hendak bapā-ña.* A l'intention, *کارن kārna.* Il l'a fait à votre —, *دکرجاکنپاله ایت کارن تون di-karjā-kan-ña-lah itu kārna tūan.* Avoir —, *مڤهندق meng-hendak,* *مڤهاج meñahāja,* *ماو māu.* Je n'ai pas — de le blesser, *تیاد همب ماو ملوک tiāda hamba māu me-lūka dīa.*

INTENTIONNÉ, E, adj., *یخ برکندق یخ yang ber-ka-hendak,* *یخ ماو yang māu.*

INTERCALAIRE, adj., *یخ دیسیف یخ yang di-sisip,* *یخ کسپین yang ka-sisip-an.* Jour — (dans une année bissextile), *هاری یخ کسپین hāri yang ka-sisip-an.*

INTERCALATION, s. f., addition d'un jour à février des années bissextiles, *حال میسپ سواتو هاری hāl meñsip suātu hāri pada bulan februāri pada tāhun ka-sisip-an.*

INTERCALER, v. a., insérer, *میسپ meñsip.*

INTERCALER, ajouter, *مڤیخ me-ñamburg.*

INTERCÉDER, v. n., prier pour, *منت دعا کارن اورغ me-minta doā kārna ōrang,* *منولخ بچار menūlung bixāra.* La sainte vierge Marie

intercède pour nous, *ستی مریم منت seti marīam me-minta doā kārna kāmī.*

INTERCEPTER, v. a., *منگهنک menegāh-kan,* *منهانی menahān-i.* — les rayons du soleil, *سینر متهارى menegāh-kan sīnar mata-hāri.* Des lettres interceptées, *سورت ۲ sūrat-sūrat di-pegang.*

INTERCEPTION, s. f., *ڤنکاهن pene-gāh-an,* *حال منهانی hāl menahān-i.*

INTERCESSEUR, s. m., *اورغ فرانتار ōrang per-antāra,* *واسط wāsīt.*

INTERCESSION, s. f., *شفاعة šefāat,* *فرانتارن per-antarā-an,* *فرتلوئن per-tulung-an.* L'intercession des Saints, *شفاعة سکل قدیسین šefāat segala kadisīn.*

INTERCOSTAL, E, adj., *یخ داتار یخ yang di-antāra tularang-tularang rūruk.*

INTERCUTANÉ, E, adj., *یخ دانتار یخ yang di-antāra dā-ging dān kūlit.*

INTERDICTION, s. f., *لراغن larang-an,* *حال ملارغ hāl me-larang,* *ڤنکاهن penegāh-an,* *نهی nahī.*

INTERDIRE, v. a., défendre quelque chose à quelqu'un, *ملارغ me-larang,* *مڤحرمانک meng-harām-kan,* *منگهنک menegāh-kan,* *منتغ memantang.* — le vin à un malade, *ملارغکن اورغ ساکت مینم ایراغکور*

me-lārang-kan orang sākīt *me-mīnum āyer anggūr*. On lui interdit l'entrée de la ville, ای دلارغن ای ماسق نگرى *ia di-lārang-kan māsuk nagrī*.

INTERDIRE, d'une fonction, منع کردن *memexāt-kan* orang *deri jawāt-an-ña*.

INTERDIRE, étonner, déconcerter, مبهري *meng-heirān-kan*, معجزانکن *mem-brī dahšat*, معجزتکن *mengjūt-kan*.

INTERDIT, E, part. pas. du verbe interdire, حرام *harām*, لراغن *larāng-an*, دتکه *di-tegàh*, پانتخ *pantang*. Cela m'est —, ایت حرام فداک *itu harām padā-ku*. Chose interdite, بارخ لراغن *bārang larāng-an*.

INTERDIT, déconcerté, کن دهشة *kena dahšat*, يشغ *bīngung*.

INTERDIT, s. m., censure ecclésiastique, فغیلن *penguxil-an*. Sentence d'interdit, فرمان فغیلن *firmān penguxil-an*.

INTÉRESSANT, E, adj., grave, important, بسر *besār*, برت *brāt*. Une affaire intéressante, سفرکار یغ بسر *sa-porkāra yang besār*.

INTÉRESSANT, attirant, séduisant, beau, انده *indah-indah*. Histoire intéressante, حکایه یغ انده *hikāyat yang indah-indah*. Jeune fille intéressante, انق دار یغ مانس لکون

ānak dāra yang mānis lakū-ña.

INTÉRESSÉ, E, part. pas. du verbe intéresser. — dans une affaire, یغ سده ماسق دالم سواتو فکرچان *yang sudah māsuk dālam suātu pe-karjā-an*.

INTÉRESSÉ, trop attaché à ses intérêts, à l'argent, کیکر *kīkir*, برلوب *ber-lōba*, طمع *tema*. Homme —, اورغ کیکر *orang kīkir*.

INTÉRESSER, v. a., faire entrer quelqu'un dans une affaire, ماسقن *me-māsuk-kan* orang *dālam suātu pe-karjā-an*. Quant à ce qui m'intéresse, اکن داکو *akan daku*.

INTÉRESSER, être de quelqu'importance, جادی بارخ برت *jādi bārang brāt*, جادی بارخ بسر *jādi bārang besār*. Le prix du blé nous intéresse, هرک کندم ایت فکرار یغ *harga gundum itu porkāra yang brāt pada kīta*.

INTÉRESSER, toucher, émouvoir, مغبل هاتی اورغ *meng-ambil hāti orang*, میکان هاتی اورغ *meñukā-kan hāti orang*.

S'INTÉRESSER, v. pron., prendre part dans une affaire, فضولی *fedlūli*, ماسق دالم سواتو فکرچان *māsuk dālam suātu pe-karjā-an*.

INTÉRÊT, s. m., affaire, حال *hāl*, بچار *bixāra*, فکرچان *pe-karjā-an*.

Homme habile dans ses intérêts,
اورغ یخ چردق دالم حال فکرجانن
ōrang yang xerdik dālam hāl pe-
karjā-an-ña. Il a intérêt à, ای
فا فصولی *ia fedlūli ākan*.

INTÉRÊT, affection, چنت *xinta*.

Porter — à quelqu'un, مرسای چنت
اکن اورغ *me-rasā-i xinta ākan*
ōrang.

INTÉRÊT, part dans une affaire,
سواتو بهکین دالم سواتو فکرجان
dālam suātu pe-karjā-an. Un —
dans une mine de charbon de terre,
سواتو بهکین دالم فکرجان تبغ ارغ باتو
suātu bahagī-an dālam pe-karjā-
an tambang ārang bātu.

INTÉRÊT, profit, لات *untung*, لاب
lāba. Chercher ses intérêts, منچاری
انتغن *men-xahāri untung-ña*.

INTÉRÊT de l'argent, بوغ و غ
būnga wang. — d'argent à cinq
pour cent, بوغ و غ سراتس مبری لم
būnga wang sa-rātus mem-brī
līma.

INTÉRIEUR, E, adj., دالم *dālam*,
دالم باطن *yang di-dālam, bātin*.
Porte intérieure, قنتو دالم *pintu*
dālam. Chambre intérieure, یلتق
دالم *bīlik dālam*. Trouble —,
فهرهون یخ باطن *perg-harū-an*
yang bātin. Guerre intérieure, فرغ
اورغ نگری دغن سندرین
ōrang nagri dergan sendirī-ña.

L'homme —, مانسی یخ باطن *mānu-*
sia yang bātin.

INTÉRIEUR, s. m., le dedans, دالم
dālam, دالم *dālam-ña*. Il est
entré dans l'intérieur, ای سده ماسق
دالم *ia sudah masuk dālam*. L'in-
térieur du palais, دالم استان *dā-*
lam-ña astāna. Ministre de l'in-
térieur, منتری حال احوال قمرتابن
نگری *mantri hāl aḥwāl pemaren-*
tāh-an nagri.

L'INTÉRIEUR d'un pays, هولو نگری
hūlu nagri. Personne de l'intérieur
d'un pays, اورغ هولو *ōrang hūlu*.

INTÉRIEUREMENT, adv., دالم *dā-*
lam, دالم *di-dālam*, باطن *bātin*.
Mais — ils sont remplis de rapines,
تتافی باطن اد سارت دغن رمفاسن
tetāpi bātin-ña ada sarat dergan
rampās-an.

INTÉRIM, s. m., entre-temps, سمتر
دالم ایت *semantāra, sedang*, سدغ
dālam itu. Par —, قد انتار *pada*
antāra, دالم قد انتار ایت *dālam*
pada antāra itu.

INTERJETER, v. a., appel, appeler
d'un jugement, منده بچار *memindah*
bixāra.

INTERLIGNE, s. m., espace entre
deux lignes, تمقت دانتاردو بارس
tampat di-antāra dūa bāris.
Ecrire dans l'interligne, منولس انتار
دو بارس *menūlis antāra dūa*
bāris.

INTERLOCUTEUR, TRICE, adj., اورغ *orang ber-tūtur-menūtur*.

INTERLOPE, adj., qui trafique en fraude, يڭ مباو دگاڭن بارغ کلف *yang mem-bāwa dagāng-an bārang glāp*.

INTERLOQUER, v. a., étourdir, interdire, ممبرى دهشة *mem-brī dahšat*.

INTERMÉDIAIRE, adj., يڭ اد داتار *yang ada di-antāra*, يڭ اد دتغه *yang ada di-tengah*. Espace —, تڤت يڭ داتار *tampat yang di-antāra*, تڤت لڭه *tampat legāh*.

INTERMÉDIAIRE, conciliateur, اورغ واسط *orang per-antāra, wāsīt*.

INTERMINABLE, adj., يڭ تيا دافت *yang tiāda dāpat di-hābis-kan*, دهابسكن *yang tiāda dāpat di-selesèy-kan*.

INTERMISSION, s. f., فرى برهنتى *prī ber-henti*. Sans —, دڭن تيا د *dengan tiāda ber-henti*.

INTERMITTENCE, s. f., فرهنتين *per-henti-an*, كسلاڭ *ka-selāng-an*.

INTERMITTENT, E, adj., يڭ برهنتى *yang ber-henti*, يڭ برسلاڭ *yang ber-selāng*, يڭ مبلڭ *yang meñelāng*.

INTERNAT, s. m., pension où les élèves demeurent, سکولا دمان اتق يڭ *sekūla di-māna anak yang bel-ajar tinggal*.

INTERNE, adj., يڭ ددالم *yang di-dālam*, باطن *bāṭin*. Qualité —, صفة يڭ ددالم *şifat yang di-dālam*. Surface —, موک يڭ ددالم *mūka yang di-dālam*. Elève —, فلاجر *pel-ajar yang tinggal dālam sekūla*.

INTERNER, v. a., renfermer, منوتف *menūtup dālam*, ماسقن *me-māsuk-kan*.

INTERNONCE, s. m., celui qui remplace le nonce, فڭڭنتى وکیل فائ *peng-ganti wakil pāpa*.

INTERPELLATION, s. f., فڭنتوتن *penuntūt-an*.

INTERPELLER, v. a., منتت *me-nuntut*.

INTERPOLER, v. a., insérer un mot, une phrase dans un texte, ميڤسڤ سواتو فرکټان دالم نص *meñsīp suātu per-katā-an dālam naş*.

INTERPOSER, v. a., mettre entre deux, ممبوه داتار *mem-būbuh di-antāra*.

S'INTERPOSER, v. pron., ماسق داتار *māsuk di-antāra*, ماسق دالم بچار *māsuk dālam bixāra*. Lorsque la lune vient s'interposer entre le soleil et la terre, اڤيل بولن داتڭ داتار *apa-bila būlan dātang di-antāra mata-hāri dān būmi*.

INTERPOSITION, s. f., فرى يڭ ماسق *prī yang māsuk antāra*, فرى

یغ اد داتار *prī yang ada di-an-tāra*.

INTERPRÉTATION, s. f., explication, *إبارة ibārat*, *تعبیر tabīr*, *فشرتیئن peng-arti-an*.

INTERPRÉTATION, traduction, *سلین salin-an*, *پئالین peñalīn-an*, *ترجمة terjumat*. L'interprétation des langues, *پئالین بهاس peñalīn-an bahāsa-bahāsa*.

INTERPRÊTE, s., truchement, *جورو juru bahāsa*.

INTERPRÊTE, qui explique, *یغ یغ مغرتیکن yang meng-arti-kan*, *یغ یغ میٹاکن yang me-ñatā-kan*. — habile, *پاندی pandey meng-arti-kan*.

INTERPRÊTE, traducteur, *یغ میپال yang meñālīn*, *یغ مندهکن د لاین yang memindah-kan pada lāin bahāsa*.

INTERPRÊTER, v. a., expliquer, *میٹاکن me-ñatā-kan*, *مغرتیکن meng-arti-kan*, *متعبیرکن men-tabīr-kan*. Il a interprété l'Apocalypse, *ای ای سده میٹاکن وحی یحیا ia sudah me-ñatā-kan wahī yahyā*.

INTERPRÊTER, comprendre, prendre en bonne ou en mauvaise part un mot, une action, *مغرتی meng-arti*. Mal — *ساله مغرتی sālah meng-arti*. Il a mal interprété mes paroles, *سده ای ساله مغرتی فرکئانک*

sudah ia sālah meng-arti per-katā-an-ku.

INTERPRÊTER, traduire, *میپال meñālīn*, *مندهکن د لاین بهاس me-mindah-kan pada lāin bahāsa*, *منترجمکن men-terjumat-kan*.

INTERRÈGNE, s. m., *فمرتاهن یغ انتار pemarentāh-an yang antāra*.

INTERROGATEUR, TRICE, adj., *یغ یغ برتان yang ber-tāna*, *یغ یغ برسوال yang ber-suāl*.

INTERROGATIF, IVE, adj. Particules interrogatives, en malais *تە tah*, *کە kah*.

INTERROGATION, s. f., *فرتپان per-tañā-an*, *سوال suāl*. — de la conscience, *فرتپان ستاهو هاتی per-tañā-an sa-tāhu hātī*.

INTERROGATOIRE, s. m., question d'un juge à un accusé, *فرتقس preksa*, *حال برتپاکن hāl ber-tañā-tañā-kan*.

INTERROGER, v. a., questionner, *برتان ber-tāna*, *برتپاکن ber-tañā-kan*, *میپال meñāna*, *برسوال ber-suāl*. Interrogez votre père, *برتپاکنله ber-tañā-kan-lah bapā-mu itu*. Personne n'osait plus l'interroger, *مک بارغ سورغ فون تیاد برانی maka bārang sa-ōrang pūn tiāda berāni ber-tañā-kan dīa lāgi*. — sur, *برتپاکن درغد ber-tañā-kan deri-pada*. — sa conscience, *برتپان کفد ستاهو هتین*

ber-tāña ka-pada sa-tāhu hatī-ña.

INTERROGER, examiner, مرقس *memreksa*, بریتپاکن *meñdik*, میدق *ber-tāña-tāña-kan.*

INTERROMPRE, v. a., empêcher la continuation d'une chose, مېنتکن *mem-bantut-kan*, مومتکن *memūtus-kan*, مپاکت *meñakat.* — un discours, مېنتکن فرکسان *mem-bantut-kan per-katā-an.* — un chemin, مپاکت جالن *meñakat jālan.*

INTERROMPRE, arrêter, مناهکن *menāhan-kan.*

INTERROMPRE, troubler, importuner, مشکوککن *merg-gangū-kan.*

INTERROMPU, E, part. pas. du v. interrompre, ترساکت *bantut*, بنت *ter-sakat*, ترهنتی *ter-henti*, قوتس *pūtus.*

INTERRUPTEUR, TRICE, adj., مولت *mūlut rampus*, اورغ گنگو *orang ganggu.*

INTERRUPTION, s. f., 1°, action d'interrompre, حال مېنتکن *hāl mem-bantut-kan*, حال مپاکت *hāl meñakat*, فمبرهنتین *pem-ber-hentī-an.* 2°, état de ce qui est interrompu, کسکاتن *ka-sakāt-an*, فرهنتین *per-hentī-an.* — du commerce, فرهنتین *per-hentī-an perniagā-an.*

INTERSECTION, s. f., فرتمون *per-temū-an.* — de deux lignes, تفت

فرتمون دو بارس *tampat per-temū-an dūa bāris.*

INTERSTICE, s. m., ماس یغ انتار *māsa yang antāra*, کسلاغن *ka-selāng-an*, چله *welāh.*

INTERVALLE, s. m., انتار *antāra*, لاغ *lāpang*, کسلاغن *ka-selāng-an.* Qui forme — برانتار *ber-antāra.*

Par intervalles, برسلاغ *ber-selāng*, کاداغ *kādang-kādang.*

INTERVENIR, v. n., entrer dans, se mêler de, ماسوک *māsuk*, فضولی *fedlūli.* — dans une affaire, ماسق *māsuk dālam suātu pe-karjā-an.*

INTERVENIR, se rendre médiateur, منجادی واسط *men-jādī wāsīt.*

INTERVENIR, survenir, جادی *jādī*, داغ *dātag.*

INTERVENTION, s. f., action d'entrer dans une affaire, حال ماسق *hāl māsuk dālam suātu pe-karjā-an.*

INTERVENTION, médiation, فری *prī jādī wāsīt.*

INTERVERSION, s. f., فری یغ *prī yang ter-bālīk-belāh*, تر بالی بله *ka-ubāh-an.*

INTERVERTIR, v. a., ممالق بله *mem-bālīk-belāh*, مغوبهکن سکالی *merg-ūbah-kan sa-kālī*, مموتر بالی *me-mūtar bālīk.*

INTERVERTISSEMENT, s. m., حال بمبالغه *hāl mem-bālik-belāh*,
 تغباهن *perg-ubāh-an*.

INTESTAT, adj., تباد بروصية *tiāda ber-waṣiyat*.

Mourir AB INTESTAT, ماتى دغن *māti dengan tiāda ber-waṣiyat*.

INTESTIN, s. m., ايسى قرت *īsi prūt*, تالى قرت *tālī prūt*, اوسس *ūsus*. — grêle, تالى قرت يسخ سنى *tālī prūt yang senī*. Douleur des intestins, مولىس *mūlas*.

INTESTIN, E, adj., يغب ددالم *yang di-dālam*. Guerre intestine, فرغ *prang* اورغ نكرى دغن سندرین *nagrī dengan sendirī-ña*.

INTESTINAL, E, adj., قرت فون *prūt pūña*. Douleur intestinale, ساكت قرت *sakit prūt*, مولىس *mūlas*.

INTIMATION, s. f., action par laquelle on intime, حال مبتان *hāl me-ñatā-kan*, حال ممفیکن تیتہ *hāl meñampey-kan tītah*.

INTIME, adj., intérieur, دالم *dālam*, يغب ددالم هاتى *yang di-dālam hāti*. Le sens —, راس هاتى *rāsa hāti*. Secrétaire —, کاتب رهسى *kātīb rahasīa*.

INTIME, parlant d'ami ou d'amitié, بتل *betul*, سغكه *sungguh*. Ami —, صحابه يغب سغكه *ṣohābat yang sungguh*.

INTIMEMENT, adv., cordialement, در دالم *deri dālam*, دغن هاتى *dengan hāti*, دغن سغكه *dengan sungguh*. Je le crois —, همب فرچای دغن *hamba perxāya dengan hāti*.

INTIMER, v. a., مبتان *me-ñatā-kan*, ممفیکن تیتہ *meñampey-kan tītah*. Il leur intima l'ordre du roi, دسمفیکنپاله تیتہ راج کفد مرکیت *di-sampey-kan-ñā-lah tītah rāja ka-pada marika-itu*.

INTIMER, assigner, مبرى سورت *mem-brī sūrat dawāt*.

INTIMIDATION, s. f., 1°, action d'intimider, حال منکوتى *hāl menakūt-i*, فنچبارن *pen-xabār-an*. 2°, résultat, کنکوتن *penakūt-an*, کنکوتن *ka-takūt-an*, کچبارن *ka-xabār-an*.

INTIMIDÉ, E, part. pas. du verbe intimider, يغب کنکوتن *yang ka-takūt-an*, يغب کچبارن *yang ka-xabār-an*.

INTIMIDER, v. a., منکوتى *menakūt-i*, مبرى تاکت *mem-brī tākut*, ملبتکن هاتى *me-lambut-kan hāti*, منچبارکن *men-xābar-kan*.

INTIMITÉ, s. f., برصحبان *ber-ṣo-habāt-an*, فرى تولن *prī tūlan*. Vivre dans l'intimité, هيدف سرت *hidup serta ber-ṣohābat-ṣohabāt-an*.

INTITULÉ, s. m., titre d'un livre, نام کتاب *alāmat sūrat, nāma kitāb*.

INTITULÉ, E, part. pas. du verbe intituler. Livre — کتاب یغ بزنام *kitāb yang ber-nāma*, کتاب یغ نام *kitāb yang namā-ña*. Livre — Khosrou et Chirine, کتاب یغ خسرو *kitāb yang kusraw*, دان شیرین نام *dān širīn namā-ña*.

INTITULER, v. a., donner un titre à un livre, ممبری علامه کتاب *mem-brī ālāmat kitāb*, ممئای کتاب *menamā-i kitāb*.

INTOLÉRABLE, adj., تیاد دافت دتهانی *tiāda dāpat di-tahān-i*, تیاد تر تاهن *tiāda ter-tāhan*, تیاد تردریت *tiāda ter-derīta*. Douleur — ساکت یغ *sakit yang tiāda dāpat di-tahān-i*.

INTOLÉRANCE, s. f., فری یغ تیاد صبر *prī yang tiāda šabar*, کلکون یغ *ka-lakū-an yang merg-aniāya*.

INTOLÉRANT, E, adj., یغ تیاد ماو *yang tiāda māu men-derīta*, مندریت *yang merg-aniāya*, یغ مغنیای *yang sūka ber-ban-tah*.

INTONATION, s. f., اغکاتن پایی *angkān-an nāñi*.

INTRADUISIBLE, adj., تیاد دافت *tiāda dāpat di-sālīn bahāsa*, دافت دافت دقندهکن *tiāda dāpat di-pindah-kan pada lāin bahāsa*.

INTRAITABLE, adj., یغ یغل *yang bīngal*, اورغ یغ تکر *orang yang tegur*.

INTRÉPIDE, adj., برانی *berāni*, فرکاس *perkāsa*, کمبیر *gambīra*. Homme — اورغ برانی *orang berāni*. Guerrier — فنجورت یغ فرکاس *pen-jurit yang perkāsa*.

INTRÉPIDITÉ, s. f., کمبیر *gambīra*, فری یغ فرکاس *ka-berānī-an*, کبرنیئن *prī yang perkāsa*. Avec — دغن *dengan gambīrā-ña*.

INTRIGANT, E, adj., یغ ملکون *yang me-lakū-kan*, فکرچان غایب *pe-karjā-an gāib*, یغ بردای افای *yang ber-dāya-upāya*.

INTRIGUE, s. f., pratique secrète, فکرچان بونی *pe-karjā-an būni*, کلکون یغ غایب *ka-lakū-an yang gāib*, سمو *semū*.

INTRIGUE, embarras fâcheux, کسساهن *ka-susāh-an*.

INTRIGUE galante, دای افای اورغ *dāya-upāya orang berāhi*.

INTRIGUÉ, E, adj., embarrassé, یغ سوسه هتین *yang sūsah hatī-ña*.

INTRIGUER, v. a., inquiéter, ممبری *mem-brī sūsah hatī*, سوسه هاتی *menūsah-kan*. Je l'ai bien intrigué par cette fausse nouvelle, همب سده مپوسهکن دی دغن خبر یغ

دست ایت *hamba sudah menūsa-*
kan dia dengan kabar yang dusta
itu.

INTRIGUER, v. n., faire des in-
trigues, مخرجاکن فکرجاکن بونی
mengarjā-kan pe-karjā-an būni.

S'INTRIGUER, v. pron., se donner
beaucoup de mal pour réussir,
مغوسهکن درین *meng-ūsah-kan*
dirī-ña, میوسهکن دیری
menūsa-
kan dirī.

INTRINSÈQUE, adj., یغ دردالم *yang*
deri dālam, صفة *şifat, بتل* *betül.*
Qualité — d'une chose, صفة بارغ
şifat bārang apa. Prix —,
هرك بتل *harga betül.*

INTRODUCTEUR, TRICE, s., qui
introduit, یغ مبادو ماسق *yang mem-*
bāwa māsuk, یغ مبادو مغهادف
yang mem-bāwa meng-hādap.

INTRODUCTION, s. f., action d'in-
troduire, حال مبادو ماسق *hāl mem-*
bāwa māsuk, فمبواء ماسق
pem-
bawā-an māsuk.

INTRODUCTION, exorde, préface,
مقدمة *mukaddamat.*

INTRODUCTION, commencement
d'une procédure, ملاک دعوة *mulā-*
ña dawāt.

INTRODUIRE, v. a., faire entrer,
مغیهترکن *mem-bāwa māsuk, کدالم*
meng-hantar-kan ka-dālam.
— quelque marchandise, مبادو ماسق

بارغ دئاغن *mem-bāwa māsuk bā-*
rang dagāng-an. — une religion,
مبادو اگام *mem-bāwa agāma. — les*
مغیهترکن موه *ennemis dans le fort, مغیهترکن*
ایت کدالم کوت *meng-hantar-kan*
mūsuh itu ka-dālam kōta.

INTRODUIRE, amener en présence,
مبادو مغهادف *mem-bāwa meng-*
hādap. Le ministre l'introduisit en
présence du roi, مبادو مانتري ایت
مک منتری ایت دی مغهادف راج
maka mantri itu
mem-bāwa dia meng-hādap rāja.

INTRODUIRE, mettre en usage,
منجالنکن *me-lakū-kan, منجالنکن*
men-jālan-kan. — une monnaie,
ملکوکن وڭ *me-lakū-kan wang.*
— une coutume, منجالنکن عادة
men-jālan-kan ādat.

S'INTRODUIRE, v. pron., ماسق
māsuk. Il s'est introduit dans la
maison par la fenêtre, اى سده ماسق
ای رومه ایت درؤد تغکف
ia sudah mā-
suk rūmah itu deri-pada tingkap.

INTROÏT, s. m., فرملاءن میس *per-*
mulā-an mīsa.

INTRONISATION, s. f., d'un évêque,
حال مندودقکن اسقف اتس کرسین
hāl men-dūduḡ-kan usḡuf ātas krusī-
ña. — d'un roi, حال راج نایق تخت
hāl rāja nāḡḡ takta ka-
rajā-an.

INTRONISER, v. a., un évêque,
مندودقکن اسقف اتس کرسین
men-dūduḡ-kan usḡuf ātas krusī-ña

INTROUVABLE, adj., تیار بوله ددافت *tiāda bûleh di-dāpat*, تیار کدافتان *tiāda ka-dapāt-an*.

INTRUS, E, adj., یخ سده ماسق *yang sudah māsuk jawāt - an dengan tiāda hak-ña*.

INTRUSION, s. f., action de s'introduire sans droit, حال ماسق *hāl māsuk jawāt-an dengan tiāda hak-ña*.

INTUITIF, IVE, adj. Vision intuitive, vision claire et certaine, فمنداغن دغن ترغ *pemandāng - an dengan træng*.

INTUITION, s. f., source surnaturelle de connaissance, یخ فمتهبون *pengatahū-an yang di-brī-kan allah*.

INTUITION, vision intuitive, de Dieu, فمنداغن الله *pemandāng - an allah*.

INTUITION, observation interne, فمنداغن باطن *pemandāng-an bāṭin*.

INTUITIVEMENT, adv., دغن ترغ *dengan træng*, دغن ترغ ترس *dengan træng trəs*. Voir Dieu —, ممدغ *memandang allah dengan træng*.

INUSITÉ, E, adj., تیار ترفاکی *tiāda ter-pākey*.

INUTILE, adj., تیار برگون *tiāda ber-gūna*, تیار دافت دفاکی *tiāda dāpat di - pākey*, ۲ *sia - sia*.

Travail —, فمکرجان یخ تیار برگون *pe-karjā-an yang tiāda ber-gūna*. Serviteur —, همب یخ تیار برگون *hambā yang tiāda ber-gūna*. Parole —, فمکتان یخ سی ۲ *per-katā-an yang sia-sia*.

INUTILEMENT, adv., دغن تیار گناک *dengan tiāda gunā-ña*, ۲ *xūmah-xūmah*.

INUTILITÉ, s. f., manque d'utilité, کورغ گون *kūrang gūna*. A cause de leur —, کارن کورغ گناک *kārna kūrang gunā-ña*.

INUTILITÉS, choses inutiles, بارغ *bārang yang tiāda ber-gūna*, بارغ یخ سی ۲ *bārang yang sia-sia*.

INVALIDE, adj., infirme, qui ne peut travailler, ساکت *lemah*, ساکت *sakit*. Homme —, اورغ له *orang lemah*, اورغ ساکت *orang sakit*.

INVALIDE, nul, sans valeur, تیار قوه *tiāda kūwat*. Testament —, وصیه یخ تیار قوه *waṣīyat yang tiāda kūwat*.

INVALIDER, v. a., منیداکن *meniadā-kan*. — un testament, منیداکن وصیه *meniadā-kan waṣīyat*.

INVARIABILITÉ, s. f., فوری یخ تیار *pri yang tiāda ka-ubāh-an*.

INVARIABLE, adj., تیار بوله براوبه *tiāda bûleh ber-ūbah*, تیار کباهن *tiāda ka-ubāh-an*.

INVARIABLEMENT, adv., اتس ثری *ātas prī yang tiāda ka-ubāh-an*, یغ تیاد کُباهن *tiāda ber-ubah*.

INVASION, s. f., کسراغن نگرى *ka-serāṅ-an nagrī*, ثرمغاسن نگرى *pe-rampās-an nagrī*.

INVECTIVE, s. f., امفت *umpat*, چلا *xelā*, تدوهن *tudūh-an*.

INVECTIVER, v. n., مخمفت *meng-umpat*, منچلاکن *men-xelā-kan*, منودهکن *menūduh-kan*.

INVENDABLE, adj., تیاد داث دجول *tiāda dāpat di-jūal*.

INVENTAIRE, s. m., دفتر هرت *daftar harta*. — d'une succession, دفتر هرت ثغشکالن *daftar harta peninggāl-an*.

INVENTER, v. a., trouver, imaginer quelque chose de nouveau, مشر غیر هشتک داث *men-dāpat*, منداث *mengira-ngirahinggadāpat*, مغداکن *meng-adā-kan*. C'est lui qui a inventé l'art de faire la soie, ایاله یغ *iā-lah yang meng-adā-kan mem-būat sūtra*.

INVENTER, controuver, مغداد *meng-ada ngāda*.

Loc. prov. Il n'a pas inventé la poudre, تیاد باقی عقلی *tiāda bāñak akal-ña*, ای اورغ بوده *iā orang bōdoh*.

INVENTEUR, TRICE, اورغ منداث *orang men-dāpat*, ثغنداث *pen-dāpat*.

INVENTION, s. f., 1°, action d'inventer, پن داثان *pen-dapāt-an*, ایجاد *ījād*. 2°, résultat, کدثان *ka-dapāt-an*. — de la sainte croix, کدثان صلیب یغ قدس *ka-dapāt-an ṣalīb yang kudus*.

Loc. Vivre d'inventions, منچهارى *men-xahāri*, کهدوشن داث ایای *ka-hidūp-an-ña dengan dāya-upāya*.

INVENTORIER, v. a., منولس دالم دفتر *menulis dalam daftar*. — une succession, ممبوت دفتر هرت ثغشکالن *mem-būat daftar harta peninggāl-an*.

INVERSE, adj., تر بالقی *ter-bālīk*.
Ordre —, اتورن یغ تر بالقی *atūr-an yang ter-bālīk*.

INVERSION, s. f., قبیلکن *pembalik-an*, کبلیکن *ka-balik-an*.

INVERTÉBRÉ, E, adj., تیاد بر تلوغ *tiāda ber-tulang blākang*.

INVESTIGATEUR, TRICE, s., یغ *yang memreksa*, ممرقس *yang meñidik*, یغ منچهارى داث *yang men-xahāri dengan saṁsamā-ña*.

INVESTIGATION, s. f., فرقساڻ *preksā-an*, فنچهریڻ *pen-xaharī-an*, حال میدفکن *tefehhuṣ*, داث یغ سقسماڻ *hāl meñidik-kan dengan saṁsamā-ña*. — de la vérité, فنچهریڻ اکڻ کبارن *pen-xaharī-an akan ka-benār-an*.

INVESTIR, v. a., donner un titre, nommer à un office, ممبری کٹر *membrī gelār*, مغلکرن *meggelār-kan*, مغرنیاکن جواتن قد سورخ *meng-aruniā-kan jawāt-an pada sa-ōrang*. — quelqu'un du titre de temonggung, مغلکرن کتغوغن قد سورخ *meng-anugrah-kan ka-temonggung-an pada sa-ōrang*.

INVESTIR, cerner, مغغ *merge-pūng*, مغغوی *mengēpūng-i*, مغللی *mengulīng-i*. — un fort, مغغ کوت *mengēpūng kōta*. La ville est investie par l'armée, مک نگری ایت *maka nagrī itu di-kulīng-i ūleh bāla-tantāra*.

INVESTISSEMENT, s. m., حال مغغ *hāl mengēpūng*, مغغوغن *mengēpūng-an*.

INVESTITURE, s. f., mise en possession d'une place, حال مغلکرن *hāl meng-gelār-kan*, حال مغرنیاکن جواتن *hāl meng-aruniā-kan jawāt-an*.

INVÉTÉRÉ, E, part. pas. du v. invétérer, یغ لام *yang lāma*, یغ بیاس *yang biāsa*, یغ دالم *yang dālam*. Coutume invétérée, عادة یغ لام *adat yang lāma*. Haine invétérée, بنجی *benxi yang lāma*.

INVÉTÉRER (s'), v. pron., منجادی *men-jādi biāsa*, منجادی توا *men-jādi tuā*.

INVINCIBLE, adj., qui ne peut être vaincu, تیا دافت دالهکن *tiāda dāpat di-ālah-kan*.

tiāda ter-ālah. Ce roi est — راج ایت تیا دافت دالهکن *rāja itu tiāda dāpat di-ālah-kan*.

INVINCIBLE, qu'on ne peut surmonter, تیا دافت دلسیکن *tiāda dāpat di-selesèy-kan*. Difficulté —, کسکارن یغ تیا دافت دلسیکن *kasukār-an yang tiāda dāpat di-selesèy-kan*.

INVOLABILITÉ, s. f., قری یغ تیا دافت دلسیکن *prī yang tiāda harus di-rusak-kan*, قری یغ حرام *prī yang harām*.

INVOLABLE, adj., qu'on ne doit pas violer, تیا دافت دلسیکن *tiāda dāpat di-rusak-kan*, تیا دافت دلوهرکن *tiāda dāpat di-ūbah-kan*, تیا دافت برکتوسن *tiāda ber-ka-putūs-an*. Traité —, قری یغ تیا دافت دلوهرکن *per-jānji-an yang tiāda dāpat di-ūbah-kan*. Fidélité —, ستی یغ تیا دافت برکتوسن *satīa yang tiāda ber-ka-putūs-an*.

INVOLABLE, mis à l'abri de violence, حرام *harām*. Lieu —, تافت یغ حرام *tampat yang harām*.

INVISIBILITÉ, s. f., قری حال یغ تیا دافت کلہاتن *prī hāl yang tiāda ka-lihāt-an*, قری یغ غایب *prī yang gāib*, هلمونن *halimūn-an*.

INVISIBLE, adj., تیا دافت کلہاتن *tiāda ka-lihāt-an*, غایب *gāib*, هلمین *halī-*

mun. Les choses visibles et les choses invisibles, سکل بارغ یغ کلہاتن *segala barang yang ka-lihāt-an dān yang tiāda ku-lihāt-an.* Devenir —, منجادی غایب *men-jādi gāib*, لنیف *lenīap.*

INVISIBLEMENT, adv., دغن تیاد *degan tiāda ka-lihāt-an.*

INVITATION, s. f., فغگیلن *panggīl-an.* — à un festin, فغگیلن اکن *panggīl-an ākan per-jamū-an.*

INVITÉ, E, part. pas. du v. inviter, ترسیل *ter-sīla*, تر فغگیل *ter-panggīl.* Lorsque vous êtes —, بلان اگکو تر فغگیل *bila-māna angkaw ter-panggīl.*

INVITER, v. a., convier à, میل *meñila*, میلان *meñilā-kan.* ممغگل *memanggīl.* Celui qui vous invite, اورغ یغ ممغگل اگکو *orang yang memanggīl angkaw.*

INVITER, engager, منت *mintā.*

INVITER, solliciter, مغاجق *meng-ajak.*

INVOCATION, s. f., فپروء *peñerū-an*, حال میتکن نام *hāl meñebūt-kan nāma.*

INVOCATION, prière, فرمنتان *per-mintā-an*, دعا *doā.*

INVOLONTAIRE, adj., تیاد دغن *tiāda degan sahajā-ña.*

INVOLONTAIREMENT, adv., دغن تیاد *degan tiāda sahajā-*

ña, سکنیغ *sa-kunñung-kunñung*, دغن تیاد کهندق *degan tiāda ka-hendaq-ña.*

INVOQUER, v. a., منت دعا *mintā doā*, برسرو کفد *ber-serū ka-pada,*

میتکن نام *meñebūt-kan nāma.* Ils m'invoqueront, برسرو مریکیت اکن *ber-serū marika-itu ākan ber-serū ka-pada-ku.* En invoquant le nom du Seigneur, سرت میتکن نام مها توھن *serta meñebūt-kan nāma mahā tūhan.* Celui-là commença d'invoquer le nom du Seigneur, مک ای *maka ia itu me-mulā-i ākan ber-sembahyang degan nāma hūwa.*

INVAISEMBLABLE, adj., تیاد سفری *tiāda sa-prī ka-benār-an,*

کبنارن *tiāda sa-rūpabenār.* تیاد سروف بنر *tiāda sa-rūpabenār.*

INVULNÉRABILITÉ, s. f., فری یغ *prī yang kebāl.*

INVULNÉRABLE, adj., کبل *kebāl,*

تیاد دافت دلوك *tiāda be-tūwah*, دافت کن سنجات *dāpat di-lūka*, تیاد دافت کنا سنجاتا *tiāda dāpat kena senjāta.* Art de rendre —, علم کبل *ilmu kebāl.*

IPO, s. m., violent poison, ایغه *īpoh.*

IRASCIBILITÉ, s. f., فری یغ کرم *prī yang gerām*, فری فرغ فرس *prī prang-prūs.*

IRASCIBLE, adj., فرغ کرم *gerām*, بر باغت بغاتن *ber-prang-prūs*, فرس *prūs.*

فری یغ کرم *gerām*, فری فرغ فرس *prī prang-prūs.*

فری یغ کرم *gerām*, فری فرغ فرس *prī prang-prūs.*

فری یغ کرم *gerām*, فری فرغ فرس *prī prang-prūs.*

فری یغ کرم *gerām*, فری فرغ فرس *prī prang-prūs.*

فری یغ کرم *gerām*, فری فرغ فرس *prī prang-prūs.*

فری یغ کرم *gerām*, فری فرغ فرس *prī prang-prūs.*

bāngat-bangāt-an, لکس ماره *lekās mārāh*.

IRIS, s. m., arc-en-ciel, فلاخی *palāng-i*, کوخ فلاخی *kūng palāng-i*, نیج کوخ نیج *kūng tēja*. Les couleurs de l'iris, ورن فلاخی *warna palāng-i*.

IRONIE, s. f., سندیرن *sindir-an*. Il le dit par —, ای برکات ایت دغن, سندرک *īa ber-kāta itu dengan sindir-ña*.

IRONIQUE, adj., سندر *sindir*. Paroles ironiques, فرکتان سندر *perkatā-an sindir*.

IRONIQUEMENT, adv., دغن سندیرن *dengan sindir-an*.

IRRADIATION, s. f., حال برسینر *hāl ber-sinar*, فنچارن *panxār-an*.

IRRAISONNABLE, adj., یخ بوکن ناطق *yang būkan nāṭik*. Comme des animaux irraisonnables, سفرت حیوان *seperti heywān yang būkan nāṭik*.

IRRÉCONCILIABLE, adj., تیاد دافت *tiāda dāpat di-dāmeykan*.

IRRÉCUSABLE, adj., یخ تیاد فانت *yang tiāda pātut di-tūlak*, دتولق *yang tiāda pātut di-tūlak*, یخ پات سکالی *yang nāta sa-kālī*.

IRRÉFLÉCHI, E, adj., fait sans réflexion, یخ جادی تیاد دغن ایغت *yang jādi tiāda dengan ingat*.

IRRÉFLEXION, s. f., کورخ ایغت *kūrang ingat*. Faire par —, بریوت

ber-būat dengan kūrang ingat.

IRRÉFRAGABLE, adj., یخ تیاد قنت *yang tiāda pātut di-būang*, دبوخ *yang nāta sa-kālī*.

IRRÉGULARITÉ, s. f., ثری یخ تیاد *prī yang tiāda ter-atur*, کورخ *kūrang atūr-an*, تیاد برسمان *tiāda ber-samā-an*.

IRRÉGULIER, IÈRE, adj., non conforme à l'ordre, تیاد براتر *tiāda ber-atur*, تیاد تراتر *tiāda ter-atur*, تیاد تورت اتورن *tiāda tūrut atūr-an*.

IRRÉGULIER, non uniforme, تیاد *tiāda rāta*, تیاد سام *tiāda sāmā*.

Conduite IRRÉGULIÈRE, کلکوءن *ka-lakū-an*, یخ تیاد فانت *yang tiāda pātut*.

IRRÉGULIÈREMENT, adv., اتس *ātas prī yang tiāda ter-atur*.

IRRÉLIGIEUSEMENT, adv., اتس *ātas prī yang tiāda ber-agāma*.

IRRÉLIGIEUX, EUSE, adj., qui n'a point de religion, یخ تیاد براگام *yang tiāda ber-agāma*.

IRRÉLIGIEUX, contraire à la religion, یخ لاون اکام *yang lāwan agāma*, فاسق *fāsik*.

IRRÉLIGION, s. f., ککراغن اکام *ka-kurāng-an agāma*. —, impiété, ثری یخ فاسق *prī yang fāsik*.

IRRÉMÉDIABLE, adj., تىاد داقت *tiāda dāpat di-obāt-i*, تىاد داباڭ *tiāda dāpat di-obāt-i*, تىاد داسمبوهن *tiāda ka-semboh-an*.

IRRÉMISSIBLE, adj., تىاد داقت *tiāda dāpat di-ampun-kan*, تىاد داسمبوهن *tiāda ka-ampun-an*. Péché —, دوس يڭ تىاد داقت, دوس يڭ تىاد داسمبوهن *dōsa yang tiāda dāpat di-ampun-kan*.

IRRÉPARABLE, adj., تىاد داقت *tiāda dāpat di-per-baik-i*. Perte —, روڭي يڭ تىاد داقت دگنتي, روڭي يڭ تىاد داسمبوهن *rūgi yang tiāda dāpat di-ganti*.

IRRÉPRÉHENSIBLE, adj., سوڭي *sūxi deri-pada sālāh*, سالا درڭد *sālāh*, تىاد كٽورن *tiāda ka-tegūr-an*. Qu'ils soient irrépréhensibles, مارىكا تىاد كٽورن اداڭ *marika-tu jāngan ka-tegūr-an adā-ña*.

IRRÉPROCHABLE, adj., يڭ تىاد برچالا *yang tiāda ber-axelā*, تىاد داقت *tiāda dāpat di-bangkil-kan*.

IRRÉSISTIBLE, adj., يڭ تىاد داقت *yang tiāda dāpat di-tāhan-kan*, يڭ تىاد داقت دلاون *yang tiāda dāpat di-lāwan*. Penchant —, تىاد داقت دتاهنڭن *tiāda dāpat di-tāhan-kan*.

IRRÉSISTIBLEMENT, adv., اتس *atas pri*, تىاد داقت دتاهنڭن *tiāda dāpat di-tāhan-kan*.

IRRÉSOLU, E, adj., بىڭ *bimbang*, بىڭ هاتي *bimbang hāti*, گنده *gundah*.

IRRÉSOLUTION, s. f., ڤرى يڭ بىڭ *pri yang bimbang*, ڤرى يڭ گنده *pri yang gundah*.

IRRESPONSABLE, adj., يڭ تىاد منڭكڭڭ *yang tiāda menanggung*.

IRRÉVÉRENCE, s. f., كورڭ حرمة *kurang hormat*, ڤرى يڭ ييادب *pri yang bi-adab*.

IRRÉVÉRENT, E, adj., يڭ كورڭ حرمة *yang kurang hormat*, ييادب *bi-adab*, ڭكڭ *pengkuh*.

IRRÉVOCABLE, adj., تىاد داقت *tiāda dāpat di-ubah-kan*, داوبهڭن *tiāda dāpat di-ubah-kan*, يڭ ڭكڭ *yang teguh*. Serment —, ڭكڭ سمڭه يڭ *sumpah yang teguh*.

IRRIGATEUR, s. m., ڤركاكس ڤيرم *perkakas penīram*, ڤركاكس مڭيرس *perkakas meng-irus*.

IRRIGATION, s. f., ڤيرم *penīram-an*, حال مڭيرس *hāl meng-irus*, ڤندريس *pen-diris-an*.

IRRITABILITÉ, s. f., ڤرى يڭ هاتي *pri yang hāti pānas*.

IRRITABLE, adj., هاتي ڤانس *hāti pānas*, لكس ماره *lekās mārāh*, لكس دهروڭن *lekās di-harū-kan*. Cet homme est —, اورڭ ايت هتين *ōrang itu hāti-ña pānas*.

IRRITANT, E, adj., qui irrite, qui rend âcre, يڭ مڭكرتق *yang meng-*

gertak, يغ ممدسكن *yang memedās-kan*, يغ منجدیکن فده *yang menjadī-kan pedih*.

IRRITANT, qui annule, يغ منیداکن *yang meniadā-kan*.

IRRITATION, s. f., 1°, action d'irriter, حال مارهکن *hāl me-mārah-kan*, حال مغوسق *hāl meng-ūsik*.

2°, résultat, کمرهن *ka-marāh-an*, ککسارن *ka-gusār-an*, مرکان *murkā-ña*.

IRRITATION de la peau, کاتل *gatal kūt*.

IRRITÉ, E, part. pas du v. irriter, en colère, ماره *mārah*, مرک *murka*, گرم *gerām*, غرن *ngarān*, گوسر *gūsar*.

IRRITÉ, excité, اوسق *ūsik*, کرتق *gertak*.

Une mer IRRITÉE, لوت يغ برچابل *laut yang ber-xābul*.

IRRITER, v. a., mettre en colère, مفرمرکان *me-mārah-kan*, ممدسکن هاتی *mem-per-murkā-kan*, ممددās-kan *hātī*.

IRRITER, exciter, provoquer, مغوسق *meng-ūsik*, مغکرتق *meng-gertak*, مشهروکن *meng-harū-kan*, مشاجچکن *meng-ājak-kan*.

IRRITER la peau, منجدیکن کاتل *men-jadī-kan gatal kūt*, ممددās-kan *hātī*.

IRRITER, accroître, augmenter, ملهکن *me-lebèh-kan*. — les

passions, ملهکن هوا نفسو *me-lebèh-kan hawā nefsū*. — l'appétit, ملهکن لافر *me-lebèh-kan lāpar*.

S'IRRITER, v. pron., se fâcher, منجادی ماره *men-jādī mārah*, مغکوسر *meng-gūsar*, مغکرم *meng-gerām*. S'irriter contre, مرکای *me-murkā-i*, مغکساری *meng-gusār-i*.

S'IRRITER, s'augmenter, منجاد لبه *men-jādī lebèh*. Son opiniâtreté s'irrite par la résistance, مک کتکارن *maka ka-tegār-an-ña jādī lebèh kārna di-lāwan*.

IRRUPTION, s. f., کسراغن نگرى *ka-serāng-an nagrī*, فرمفاسن نگرى *pe-rampās-an nagrī*.

IRRUPTION, débordement, امقوهن *ampūh-an*, بنجى *banjir*.

ISCHION, s. m., تولغ فغچغ *tulang*, تولغ بنتت *tulang buntut*.

ISCHURIE, s. f., suppression totale d'urine, ساکت تیاد بوله کنچغ *sakit tiāda būleh kençing*.

ISLAMISME, s. m., اکام اسلام *agāma islām*. Embrasser l'islamisme, ماسق *māsuk islām*.

ISOLÉ, E, part. pas. du v. isoler, اساغ *āsing*, براشغ *ber-āsing*, ساکو *sāku*, ترساکو *ter-sāku*, منفرد *munfered*.

ISOLEMENT, s. m., فراسیغن *per-asing-an*, کسایغن *ka-asing-an*, فرسکون *per-sakū-an*.

ISOLÉMENT, adv., اسخ *āsing*-
āsing, سکاكو *māsing-māsing*,
saku-sāku, ساتوسکالی *sātu sa-kāli*.

ISOLER, v. a., سغاسخن *meng-āsing-kan*,
 مپکون *meñakū-*
kan, منفردکن *munfered-kan*,
 مپلخ *meñelung-nelang*.

S'ISOLER, v. pron., se retirer du
 monde, منجاوهکن درین درود اورخ
men-jāuh-kan dīri-ña deri-
pada orang bāñak.

ISSU, E, adj., فنچیر *panxar*, تورن
tūrun, فراناکن *per-anāk-an*. Je
 suis — d'une famille noble, فنچیر
panxar kīta کیت در اصل بغساون
dīri aṣal baṣṣāwan. Cousin — de
 germain, سوداردو قوڤو *sūdāra dūa*
pūpu.

ISSUE, s. f., فتو *pintu*,
 تفت کلور *tampat ka-lūar*. Le pa-
 lais a quatre issues, استان ایت فتون
astāna itu pintū-ña ampat.
 — secrète, فتومالغ *pintu māling*.
 Boucher les issues, منوتف سکل تفت
menūtup segala tampat ka-
lūar.

ISSUE, résultat, باغن *bāngun-ña*,
 کسداهن *ka-sudāh-*
an, کهایسن *ka-habīs-an*. Bonne —,
 باغن بایق *bāngun-ña bāiḳ*, انتخ
untung bāiḳ. Mauvaise —,
 انتخ بورق *bāngun mālang*, باغن مالغ
untung būruk. A l'issue, قد کهایسن

pada ka-habīs-an, قد اخر *pada*
ākīr. A l'issue du conseil, قد کهایسن
pada ka-habīs-an mejlis.
 A l'issue de la messe, قد اخر میس
pada ākīr mīsa.

ISTHME, s. m., لهر تانه *lēher*
tānah, هوجج تانه *hūjung tānah*.

ITALIE, s. f., نگری ایتالی *nagrī*
itālī.

ITALIEN, NE, adj., اورخ ایتالی
orang itālī.

ITALIQUE, adj. Caractère —,
 حرف میرغ *huruf mīring*.

ITEM, adv., aussi, de plus, سغراکار
sa-porkāra lāgi, تمباهن قول
tambāh-an pūla, استیمو قول *isti-*
mēwa pūla, لبه قول *lebèh pūla*,
 وبعد *wa-bad*, وبعده *wa-badehu*,
 شهدان *ṣahadān*.

ITÉRATIF, IVE, adj., تراولخ *ter-*
ūlang, یغ داوولخ *yang di-ūlang*.

ITÉRATIVEMENT, adv., اولخ *ūlang-*
ūlang, دغن براولخ *dengan ber-*
ūlang-ūlang.

ITINÉRAIRE, s. m., chemin à
 suivre, فرجلان *per-jalān-an*.
 Carte —, قتا فرجلان *petā per-*
jalān-an.

ITINÉRAIRE, description d'un voy-
 age, فراتن فرجلان *peñurāt-an*
per-jalān-an, چترافرجلان *xeritrā*
per-jalān-an, کتاب فرجلان *kitāb*
per-jalān-an.

IVOIRE, s. m., گادڻ *gāding*. Un trône d'ivoire, تخت گادڻ *taḡta gāding*. Ceux qui reposent sur des lits d'ivoire, ڀڃ بارڻ ۲ داتس گري ۲ *yang bāring-bāring di-ātas garèy-garèy gāding*.

IVOIRIER, s. m., توکڻ لارڻ گادڻ *tūkang lārik gāding*, توکڻ بوبت گادڻ *tūkang būbut gāding*.

IVRAIE, s. f., رمڻرمڻون *rumput-rumpūt-an*, سرسہ *sersah*. Semer l'ivraie parmi le blé, منابر *menābur rumput-rumpūt-an di-tergah-tergah gundum*.

IVRE, adj., مابڪ *mābuk*, خيالي *keyāli*, مندم *mendam*. Un homme —, سا-ōrang سورڻ لڪلاڪي ڀڃ مابڪ *sa-ōrang laki-laki yang mābuk*. Une femme —, سا-ōrang سورڻ ڦرمڻون ڀڃ مابڪ *sa-ōrang perampūan yang mābuk*. Devenir —, منجادي مابڪ *men-jādi mābuk*. منجادي خيالي *men-jādi keyāli*. Se sentir —, براس خيالي *be-rāsa*

keyāli. Ces gens ne sont pas ivres, ماريڪيت بون اد مابڪ *marika-itu būkan ada mābuk*. — de joie, مابڪ سڪيت *mābuk suka-xita*. — d'amour, مندم براهي *mendam berāhi*.

IVRESSE, s. f., ڦري ڀڃ مابڪ *pri yang mābuk*, ڪمبون *ka-mabūk-an*.

IVROGNE, adj., ڦمابڪ *pe-mābuk*, ڦغيرڻ *perg-irup*, ڦڱوڪو *perg-gōgaw*, اورڻ ڀياس جادي *pe-mīnum*, ڦمين *orang biāsa jādi mābuk*.

IVROGNER, v. n., popul., منچارڻ *men-xāruk*, مغيرڻ *meng-irup*, مينم *mīnum bāñak*.

IVROGNERIE, s. f., لڪون مابڪ *ka-lakū-an mābuk*, ڦمبون *pe-mabūk-an*.

IVROGNESSE, s. f., اورڻ ڦرمڻون *orang perampūan pe-mābuk*, ڦمابڪ *orang perampūan yang biāsa jādi mābuk*.

J

J, s. m., جي *ji*, la dixième lettre de l'alphabet, حرف ڀڃ ڪشوله در *huruf yang ka-sa-pūloh deri alif-bā-tā*. La valeur de cette

lettre approche de celle de جا *jā* ou بوي حرف ايت بوي جا *jīm* *būñi huruf itu būñi jā*. (V. Gram.)

Un J majuscule, جى *jībesār*.
 Un J minuscule, جي کچل *jī kexil*.

JABLE, s. m., الر فائن تڻ *ālur*
 کومى ڏد هوڄڻ فائن تڻ *pāpan tong*,
kūmey pada hūjung pāpan tong.

JABLER, v. a., ممبوت کومى ڏد هوڄڻ
 فائن تڻ *mem-buat kūmey pada*
hūjung pāpan tong.

JABOT, s. m., تمبولق *tembōloḱ*. Un
 gros —, بيسر *tembōloḱ*
yang besār.

Fig. t. popul. Remplir son —,
 ماڪن باق *mākan bāñak*.

JABOT, dentelle plissée au haut
 d'une chemise par devant, رند ڏد
 داد کيڇ *renda pada dāda kamēja*.

JABOTAGE, s. m., چور *xūra*,
 خيڇ *xixit*, حال بليتر *hāl be-litar*,
 چلوتي *xalūtey*.

JABOTER, v. n., مڃور *men-xūra*,
 مڃيڇ *be-litar*, مڃيڇ *men-xixit*,
 مڃيڇ *mem-banxang*.

JACHÈRE, s. f., تانه هيدڏ يڻ تياڏ
 دڻاوسه *tānah hīdup yang tiāda*
dī-per-ūsah.

JACTANCE, s. f., ڦري يڻ کاچق
 پري *pri yang kāxak*, چوڦر *xūpar*.

JACULATOIRE, adj. Oraison —,
 کله جيو *dōā pendek*, کله جيو
keluh jiwa.

JADE, s. f., باٽو بوڏ ڦڻڦڻ *bātu*
 بواڻ پيرڻڻ *būah pinggang*,
 مستيک بوڏ ڦڻڦڻ *mustika būah pinggang*.

JADIS, adv., دهلو کال *dahūlu*
kāla, ڦرب کال *purba kāla*. Ce
 palais fut — la demeure des rois,
 مک دهلو کال استان ايت کڏيامن راج
maka dahūlu kāla astāna itu ka-
diām-an rāja.

JAGUAR, s. m., کوچڻ ريو *kūxing*
rīmaw.

JAILLIR, v. n., منچر *memanxar*,
 منچور *men-xūxur*, لنچر *lanxur*,
 سمبر *sambur*. Faire —, منچر کن
memanxar - kan, منچور کن *men-*
xūxur - kan.

JAILLISSANT, E, adj., برڻچارن
ber - panxār - an, برچچورن *ber-*
xuxūr - an, برلنچورن *ber-lanxūr - an*,
 برسمبرورن *ber-sambūr - an*. De l'eau
 jaillissante, اير يڻ برڻچارن *āyer yang*
ber-panxār - an.

JAILLISSEMENT, s. m., ڦنچارن
panxār - an, چچورن *xuxūr - an*.
 — des eaux, ڦنچارن اير *panxār - an*
āyer. — du sang, ڦنچارن داره *pan-*
xār - an dārah.

JAIS, s. m., مرجان هيم *marjān*
hītam.

JALON, s. m., تيڻ تند *tiang tanda*.

JALONNER, v. a., مناره تيڻ تند
menāruh tiang tanda. — un
 chemin, مناره تيڻ تند سڻجڻ جالان
menāruh tiang tanda sa-panjang
jālan.

JALOUSEUR, v. a., بردگی ber-dengki, مدت meñedùt.

JALOUSIE, s. f., en amour, چبروون xemburū-an. La — le rend malade, مك چبروون ايت maka xemburū-an itu meñakit-i dia.

JALOUSIE, envie, دغكى dengki, كدغكىن ka-dengki-an, حسد hasud, سد sedut. La — est la marque d'un cœur bas, مك دغكى ايت تند maka dengki itu tanda hāti yang kejē. Il y a parmi vous des jalousies et des disputes, مك دانتار كامو اد كدغكىن دان فریتاهن maka di-antāra kāmū ada ka-dengki-an dān per-bantāh-an. Avoir de la —, بردگی ber-dengki, مدت meñedùt.

JALOUSIE, volet à claire voie, ككسى جندیل kisi-kisi jandēla.

JALOUX, OUSE, adj., qui a de la jalousie en amour, چبرو xembūru, چبروون yang ber-xemburū-an. Il est jaloux de son épouse, مك چبرو وای اكن استرین maka xembūru ia ākan istri-ña.

JALOUX, envieux, دغكى dengki, حسود hasud, يڭ بردغكى yang ber-dengki. Il en est très —, مك اى maka ia sāngat ber-dengki ākan dia.

JALOUX, désireux, براىن ber-īngin. Il est — de vous servir,

ای براىن برخدمة فدام ia ber-īngin ber-kedmat padā-mu.

JAMAIS, adv., à quelque jour, سكالى بارڭ kālī, سكالى sa-kālī, بارڭ ماس bārang māsā. Si vous le rencontrez —, جكلو بارڭ jikalaw bārang kālī anghaw ber-temū dengan dia. Si jamais il vient, جكلو داتڭ اى فد بارڭ ماس jikalaw dātang ia pada bārang māsā. Aussi grand que —, بسر سڤرت besār separti sada-kāla. Ne jamais, en aucun temps, تيا د تيا د فرنه tiāda sa-kālī, تيا د تيا د فرنه tiāda pernah. بل فرنه belūm pernah, تيا د تيا د فرنه tiāda jemāh. On n'a jamais vu, تيا د تيا د فرنه اورڭ مليت tiāda pernah ōrang me-lihat. Dont on ne s'est jamais servi, يڭ بل فرنه دفاكى yang belūm pernah di-pākey ōrang. Cela n'arrivera jamais, سڤڭك ككل تيا د اكن جادى ايت sa-hingga kakal tiāda ākan jādi itu. A jamais, سڤى ككل sampey kakal, فد سلمان pada sa-lama-lamā-ña. Qu'il vive à jamais! هيدفله اى فد سلمان hidup-lah ia pada sa-lama-lamā-ña.

JAMBAGE, s. m., d'une porte, d'une fenêtre, etc., جنڭ jenang. Les jambages d'une porte, ججڭجڭ je-jenang pintu.

JAMBE, s. f., کاکي *kāki*, (au dessous du genou), بتس *betis*. — courte, کاکي قندق *kāki pendek*. Il est haut en jambes, ککين *kakī-ña panjang*. Le gras de la —, جنتغ بتس *jantug betis*, Os de la —, تولغ بتس *tulang betis*. Le cheval a quatre jambes, کودايت *kūda itu binatang yang ber-kāki empat*. Jambe de ça jambe de là, چالاق *xelapak*.

Loc. Courir à toutes jambes, برلرلاری *ber-lari-lāri lekūs*. Prendre ses jambes à son cou, پيرگی لکس سرت برلاری *pergi lekūs serta ber-lāri*. Cela ne lui rend pas la — mieux faite, ايت تياد برگون *ait tiada ber-gūna pada-ña*. Les deux jambes d'un compas, دو جشک *dūa kāki jangkā*.

JAMBETTE, s. f., petite jambe, بتس قندق *kāki kexil*, بتس *betis pendek*.

JAMBETTE, dans une charpente, tunjuk lāngit.

JAMBETTE, petit couteau, قيسو کچل *pīsaw kexil*.

JAMBON, s. m., قاه بابي *pāho bābi*. — de sanglier, قاه بابي هوتن *pāho bābi hūtan*. — fumé, قاه بابي يغ *pāho bābi yang di-asāp-i*.

JAMBONNEAU, s. m., petit jambon, قاه بابي يغ کچل *pāho bābi yang kexil*.

JAMBOSE, s. m., جمبو *jambu*.

JAMROSE, s. m., جمبو اير ماور *jambu āyer māwar*.

JANTE, s. f., بيړه جنترا *birih jantrā*.

JANVIER, s. m., جناوري *janāwari*. Le mois de —, بولن جناوري *būlan janāwari*.

JAPON, s. m., نكري جافن *nagrī jāpun*.

JAPONNAIS, E, adj., در جافن *deri jāpun*. Un —, اورغ جافن *ōrang jāpun*.

JAPPEMENT, s. m., سالت *sālak*, حال ميالت *hāl meñālak*.

JAPPER, v. n., aboyer, ميالت *meñālak*.

JAQUETTE, s. f., باجو کچل *bāju kexil*, باجو قندق *bāju pendek*.

JAQUIER, s. m., فوهن نغک *pōhon nangka*.

JARDIN, s. m., تامن *tāman*, کبن *kebōn*, همفس *him-pus*. — d'agrément, تامن *tāman*. — fleuriste, تامن بوغ *tāman būnga*, تامن فشف *tāman puspa*. — potager, تامن ساير *tāman sāyur*, کبن *kebōn sāyur*. — fruitier, کبن *kebōn pōhon yang ber-būah*. — clos, کبن يغ دکليشي فاگر *kebōn pōhon yang ber-būah*.

kebòn yang di-kulit-ing-i pāgar.
Planche d'un —, قشّ *petàk*. Plante
de —, تانم کبن *tanām-an kebòn*.

JARDINAGE, s. m., horticulture,
سرب ۲ توکخ کبن *ilmu memāsangkebòn*.
Instruments de —, سرب ۲ توکخ کبن
serba-serba tūkang kebòn.

JARDINER, v. a., بکرج دکبن *be-*
karja di-kebòn, مفراوسه تانه کبن
mem-per-ūsah tñnah kebòn.

JARDINET, s. m., petit jardin,
تامن کچل *tāman kexıl*.

JARDINIER, ÈRE, s., اورخ بکرج کبن
ōrang be-karja kebòn, توکخ کبن
tūkang kebòn, تامن *tūkang*
tāman.

JARDINIÈRE, s. f., caisse dans
laquelle on cultive des fleurs, جمباغن
jembāng-an, بوغ *tampatbūnga*.

JARGON, s. m., langage corrompu,
بھاس کچوکن *bahāsa kaxūk-an*.

JARGONNER, v. n., برتیلر *ber-tēlur*,
کوست *be-litar*. Il jargonne, بچران
kūsut bixarā-ña.

JARRE, s. f., grande cruche, تمغاین
tempāyan, بویغ *būyung*.

JARRET, s. m., لوتوت *lūtut*, لوبیغ
لوت *lōbang yang* دی-بلاکخ *tempōrong lūtut*. Plier
le —, برلوتوت *ber-lūtut*.

JARRETIÈRE, s. f., تالی سارخ بتس
tālī sārung betis, تالی سارخ کاکي
tālī sārung kākī.

JARS, s. m., le mâle d'une oie,
هشن جتن *hangsa jantan*.

JASER, v. n., causer, babiller,
منچور *men-xūra*, بلیتر *be-litar*,
منچیت *men-xixit*, مغومخ *men-*
ōmory. Il ne fait que —, ای منچور
ia men-xūra bāñak.

JASER, révéler un secret, ممبوك
mem-būka rahasāa.

JASEUR, EUSE, s., اورخ فلیتر *ōrang*
pe-litar, توکخ اومخ *tūkang ōmory*,
مولت گنکو *mūlut ganggu*.

JASMIN, s. m., ملاقی *malāti*.
Fleur de —, بوغ ملاقی *būnga*
malāti. Odeur de —, باو ملاقی
bāu malāti.

JASPER, v. a., مغهپروکن *merg-*
hīram-kan.

JASPURE, s. f., هرامن *hirām-an*.

JATTE, s. f., باتل *bātil*, فاسو
pāsu, مشکق بسر *tābak*, طابق *mar-*
kolē besār. Cul-de-jatte, اورخ یغ
ōrang yang kakī-ña kākū.

JATTÉE, s. f., plein une jatte,
سغنه فاسو *sa-penūh bātil*, سغنه باتل
sa-penūh pāsu.

JAUGE, s. f., juste mesure d'un
vaisseau, د'un vase, سوکت *sūkat*,
سکاتن *sukāt-an*.

JAUGE, règle pour prendre des
mesures, هکورن *hūkūr*, هکوک *hūkūr-*
an, کایو هکورن *kāyu hūkūr-an*.

JAUGEAGE, s. m., حال مپوکت *hāl*
meñūkat, حال مشهور *hāl meng-*
hūkur.

JAUGER, v. a., مپوکت *meñūkat*,
 مشهور *meng-hūkur*. — un tonneau,
 مپوکت تنج *meñūkat tong*. — une
 pierre, مپوکت باتو *meng-hūkurbātu*.

JAUGEUR, s. m., اورع مپوکت *ōrang*
meñūkat, اورع مشهور *ōrang meng-*
hūkur.

JAUNÂTRE, adj., فیرغ *pērang*,
 مود کونخ *kūning mūda*.

JAUNE, adj., کونخ *kūning*. — clair,
 مود کونخ *kūning mūda*. — foncé,
 کونخ توا *kūning tūa*. Couleur —,
 ورن کونخ *warna kūning*. Fleur —,
 بوغ ورن کونخ *bunga warna kūning*.
 Un teint —, ایر موك یخ کونخ *āyer*
mūka yang kūning. Le jaune,
 کونخ کنیغن *kūning-an*. — d'œuf,
 میره *mērah* تلر *telòr*, کونخ تلر *kūning*
telòr.

JAUNIR, v. a., rendre jaune,
 منجدیکن *mengūning-kan*, منجدیکن
 کونخ *men-jadi-kan kūning*.

JAUNIR, v. n., devenir jaune,
 منجدادی کونخ *men-jādī kūning*.

JAUNISSE, s. f., ساکت کونخ *sākūt*
kūning.

JAVA, تانه جاو *jāwa*, جاو *tānah*
jāwa.

JAVANAIS, E, adj., در جاو *deri*
jāwa. Un Javanais, جاو سورغ *sa-*
ōrang jāwa. Mode javanaise,
 چار جاو *xāra jāwa*.

JAVELER, v. a., mettre en javelle,
 ممبرکاسی *mem-berkās-i*.

JAVELLE, s. f., برکس *berkas*,
 بیراف بابق گندم دافت اورغ فتم موتغ
be-brāpa bāñak gundum
dāpat ōrang pergetām memūtung
sa-kālī.

JAVELOT, s. m., قندهان *pandāhan*,
 لمبغ *lambūg*. Lancer un —, ملنر
 قندهان *me-luntar pandāhan*.

JE, pron. de la 1re pers. sing.
 (en parlant à des inférieurs), اكو
aku; (à des égaux), کیت *kīta*; (à des
 supérieurs), همب *sahāya*, هبم
hamba, بیت *pātek*, فاتق *bēta*.
 J'ordonne, اكو سوره *aku sūruh*. Je
 pars avec mon frère, کیت براغتک
kīta ber-angkat دغن سودار کیت
dergan sūdāra kīta. Je demande
 pardon, منت امغن *sahāya*
mintā ampun.

JÉHOVAH, الله تعالى *hūwa*,
 الله *tūhan allah*, توهن الله *taāla*.

JÉRÉMIADÉ, s. f., lamentation,
 راتف *rātap*, ندوب *nudūb*.

JÉRÉMIADÉS, lamentations de
 Jérémie, ندوب یرومیا *nudūb yer-*
meyā.

JÉRUSALEM, یروشلم *yerūsālīm*.

JÉSUS, حضرت عیسی *isa*, عیسی *isa*, *hadlirat isa*, يسوع *yesū*. Le Seigneur *Jésus*, توهن عیسی *tūhan isa*.

JÉSUS-CHRIST, عیسی المسیح *isa el-mesēh*.

JET, s. m., action de jeter, فلوتر *pe-lūtār*, فلوتارن *pe-lutār-an*, فلوتارن *pe-lempār-an*, فلوتارن *pem-buāng-an*. Un — de pierre, فلوتر باتو *sa-pe-lūtār batu*. — de lumière, سینر *sīnar*. — d'eau, چچورن ایر *xuxūr-an āyer*. Arme de —, سنجات ملوتر *senjāta me-lūtār*.

JET d'abeilles, کاون لبه یخ بهارو *kāwan lebəh yang bahāru*.

JET, rejeton, تاروق *pūxuk*, تاروق *tāruk*, تونس *tūnas*. — du bambou, ربغ *rebūng*. — des plantes parasites, تنج *tunjang*. Canne d'un seul —, تگت بوله یخ تیاد برتو *tungkat būluh yang tiāda ber-tebū-tebū*.

JET, action de jeter en moule, فنواغن *penuwāng-an*.

JETÉE, s. f., amas de pierres, môle, etc., تریس *terbis*, چروچق *xerōxok*, تیت *titi*, تیت *titī-an*. — en maçonnerie, تریس باتو *terbis batu*. — de fascinage, تریس رتخ *terbis ranting*.

JETER, v. a., lancer, ملترکن *me-lempar-kan*, ملوتر *me-lūtār*, ملترخ

me-lanting, منچمق *men-xampak*.

— des pierres, ملترکن باتو *me-lempar-kan batu*. — un projectile, ملوتر قنادهن *me-lūtār pandāhan*. — sur ou vers, ملتاری *me-lutār-i*.

Il le lui jeta au visage, دچمقپاله *di-xampak-ñā-lah* *dīa itu ka pada mukā-ñā*.

JETER, se défaire, abandonner, مبعوع *mem-būang*. — son argent, مبعوع *mem-būang wang-ñā*. — dans la mer, کدالم لاوت *mem-būang ka-dālam laut*.

JETER, pousser avec violence, renverser, مغهمسکن *meng-hampaskan*, مغهمسکن *me-rūbuh-kan*, مغهمسکن *menumbang-kan*. Il le jeta à terre, دی کبوی *di-hampaskan-ñā-lah dīa ka-būmi*. — une maison à terre, رومه مغهمسکن *me-rūbuh-kan rūmah*.

JETER, répandre, disperser, مغهمبر *meng-hambur*, منابر *menābur*. — des semences en terre, منابر بیجی *menābur biji*. — des fleurs, مغهمبر بغبوع *meng-hambur bunga-būnga*.

Les exemples suivants montreront comment les différents sens de ce verbe peuvent encore se rendre en malais. — les fondements d'une maison, ملترکن فرالاسن رومه *me-letak-kan per-alās-an rūmah*. — un voile sur, مندوخی *menudūng-i*.

— l'ancre, ملابه ساوه *me-lābuh sāuh*. — la sonde, مندوک *men-dūga*. — du feu par la bouche, مغلورکن *mengalūar-kan āpideri mūlut*. — un regard, منجلغ *men-jelīng*. — un coup d'œil de travers, مغلورکن *mergerlīng dengan ikor māta*. — des rayons, برسینه *ber-sīnar*. — en moule, منوع *menūwang*. — le sort, ملوتر اندی *me-lūtar undey*. — les dés, ممبوع *mem-būang pāri*. — de l'eau bénite, ممچق اير سمبېخ *memerxik āyer sembahyang*. — un filet, ملابه *me-lābuh pukat*. — des soupirs, مغله *mengelūh*. — des cris, برتریق *ber-terīak*, برتفق *ber-tempik*. — dans le danger, مبادو کدالم بهای *mem-bāwa ka-dālam bahāya*. — en prison, منجرانکن *memanjarākan*. — des racines, براکر *ber-ākar*. — des scions, برتونس *ber-tūnas*.
 Loc. prov. — le grappin sur quelqu'un, منداقت کواس اتس اورغ *men-dāpat kuāsa atas orang*. — son dévolu, مملیه *memilih*. — de l'huile sur le feu, مغوفق *meng-ūpak*. — son bien par les fenêtres, ممبورسکن هرتان *mem-bōros-kan hartā-ña*. — le manche après la cognée, هیلغ هاتی *hīlang hāti*, فوتس *pūtus asa*.

SE JETER, v. pron., ممبوغکن درین *mem-būang-kan dirī-ña*. Se — à

terre, مغهمفسکن درین *meng-hampas-kan dirī-ña*. Se — sur, منرکم *men-nerkam*. Se — aux pieds de quelqu'un, کفدکاکی اورغ *menihārap ka-pada kaki orang*. Se — dans le danger, ماسق بهای *māsuk bahāya*. Ce fleuve se jette dans la mer, سوغی ایت هیلر کلاوت *sūngay itu hīlir ka-laut*.

JETON, s. m., کفغ یغ دفاکی اورغ *keping yang di-pakey orang ber-māin*. — d'argent, کفغ فیرق *keping perak*. — d'ivoire, کفغ گادغ *keping gading*.

Prov. Faux comme un —, یغ *yang dusta sa-kālī*.

JEU, s. m., divertissement, ماین *māin*, فرمینن *per-māin-an*. — de billard, ماین بوله *māin bōlah*. — de dames, ماین چاتر *māin xatur*. — d'échecs, ماین گاجه *māin gajah*. — de cartes, ماین کی *māin kīya*. — de hasard, ماین جودی *māin jūdi*. Aimer le —, سوك برمین *sūka ber-māin*. Conduire un —, منجالنکن *men-jālan-kan per-māin-an*. Mettre de l'argent au —, مناره *menāruh wang*. Heureux au —, مغیچو *mūjur*. Tricher au —, رومه ماین *mergixu*. Maison de —, وایغ *rūmah māin*. — scénique, فوری *wāyang*. Le — de la fortune, فوری

کُباھن انتخ *pri ka-ubāh-an untung*.

JEU public, amusement, ترماس *termāsa*, کسکائن *ka-sukā-ān*.

JEU, plaisanterie, کورو *gūraw*, سند *senda*.

JEU, t. de mar. Un — de voiles, لایر سلگکف *lāyar sa-langkap*. Un — de rames, سلگکف *dāyung-dāyung sa-langkap*.

JEU d'une machine, facilité de mouvement, لشکر *lunggar*. Donner du —, منجدیکن لشکر *men-jadi-kan lunggar*, مېوک *mem-būka*.

Loc. Bon — bon argent, دغن *dengan sungguh*, دغن بتلن *dengan betul-ña*. Avoir le — serré, ملاکو دغن کبجاکن *me-lāku dengan ka-bijak-an*. A — découvert, دغن *dengan tulus-ña*, دغن هاتی *dengan hāti jernih*. Cacher son —, مېنیکن حالن *mem-bunī-kan hāl-ña*. Tirer son épingle du —, منداث انتخ در سواتو شکرچاان *men-dāpat untung deri suātu pe-karjā-an*.

JEUDI, s. m., هاری خمیس *hāri kamis*. — prochain, هاری خمیس *hāri kamis yang datang*.

JEUN (A), adv., بلم ماکن مینم *belum makan minum*.

JEUNE, adj., مود *mūda*, کچل *kecil*. — personne, مود اورغ *orang*

mūda. — homme, یغ مود *orang laki-laki yang mūda*, ترون *tarūna*, تمبولن *timbūl-an*. Il est encore —, ای لاکي مود *ia lagi mūda*. Le plus —, یغ لبه مود *yang lebèh mūda*. — frère, ادند *adinda*, ادق لکلاکی *adik laki-laki*. — sœur, ادق ثرمثون *adik perampūan*. Le plus — d'une famille, اتق بگسو *anak bungsu*. — maître (enfant du maître), تون کچل *tuan kecil*.

JEUNE, étourdi, évaporé, یغ ریغن *yang ringan kapalā-ña*.

JEUNE, qui n'a pas toute sa croissance, جاره *jārah*, کچل *kecil*. — plante, تانم جاره *tanām-an jārah*, تانم کچل *tanām-an kecil*. — chien, انجیج کچل *anjing kecil*. — buffle, اتق انجیج *anak anjing*. — karbau meñama.

JEÛNE, s. m., abstinance, ثواس *puasa*. Observer le —, ممکخ ثواس *memegang puasa*. Rompre le —, مېوک ثواس *mem-būka puasa*. Jour de —, هاری ثواس *hari puasa*.

JEÛNE, manque d'aliments, کورغ *kurang makan*.

JEÛNER, v. n., observer le jeûne, ممکخ ثواس *ber-puāsa*, مېمکخ ثواس *megang puasa*. Lorsque vous jeûnez, اڤیل اڤیل اڤیل *apa-bila angkaw ber-puāsa*. Il jeûna pendant

quarante jours et quarante nuits, مك
برفوساله ای امفت ثوله هاری دان امفت
ثوله مالم لمان *maka ber-puasā-lah*
īa ampat pūloh hāri dān ampat
pūloh mālam lamā-ña. — au pain
et à l'eau, ماکن روتی دان مینم ایر
mākan rōti dān mīnum āyer
sāja.

JEÛNER, manger peu ou point, ماكن سديكت *tiāda mākan*, *mākan sa-dikit*. C'est un avare, il fait jeûner ses domestiques, ای سؤرخ کیکر تیا د ای مبری مکانن کفد *ia sa-ōrang kikir tiāda ia mem-brī makān-an ka-pada hamba-hambā-ña*.

JEUNESSE, s. f., کمادان *ka-mudā-an*, ماس مود *māsa mūda*, عمر مود *umur mūda*. Au temps de sa —, قد وقت مدان *pada waktu mudā-ña*.

JEUNESSE, les personnes jeunes, سگلا اورغ *segala ōrang mūda*. Enseigner la —, معجاری اورغ *merg-ajār-i ōrang mūdā*. Les passions de la —, هوا نفسو اورغ *hawā nefsū ōrang mūda*.

JEÛNEUR, EUSE, s., يَغْ بِرْ قَاس
yang ber-puāsa, يَغْ يِاس مَمْعَ قَاس
yang biāsa memegāng puāsa.

JOAILLERIE, s. f., pierres, ^۱جوهر *jawher-jawher*, ^۲ثمرات *permāta-permāta*. Commerce de —, ^۱فرویات *perniagā-an permāta*.

JOAILLIER, ÈRE, s., جوہری *jaw-harī*, قندی قمرات *pandey permāta*.

JOCRISSE, s. m., اورغ بوده *ōrang bōdoh*.

JOIE, s. f., گلمارن *ka-gamār-an*,
 كسكان *ka-sukā-an*, مسرة *meserrāt*,
 ريوه *riyūh*, ترماس *termāsa*. Les
 joies du ciel, گلمارن سورك *ka-ga-*
mār-an suwarga. Jour de —, هاري
 هاري راي *hāri ka-sukā-an*,
 افى تند كسكان *hāri rāya*. Feude —,
 اپى تاندا *ka-sukā-an*. Cris de —,
 سورك *sūrak*. Danser de —, منارى
 كارن كسكان *menārikārna ka-sukā-*
an. Qui cause de la —, يغمبرى
 يانغ ممبرى *yang mem-brī ka-sukā-an*.
 Entrez dans la — de votre Sei-
 gneur. ماسقله كدالم كسكان تونم *māsuk-*
lah ka-dālam ka-sukā-an tūan-
mu. Fille de —, فرمفون جالغ *pe-*
rampūan jālang, سندل *sundal*.

JOIGNANT, E, adj., contigu, یغ
 دکت *yang dekàt*, یغ رافت *yang*
rāpat, یغ برهوبخ *yang ber-hūbung*.

JOINDRE, v. a., faire toucher, approcher, ajouter, مغھوبشکن *meng-hūburg-kan*, مېټ *meñambat*, منبت *menambat*, مراټ *me-rāpat*. — des mots, مغھوبشکن فرکټان *meng-hūburg-kan per-katā-an*. — maison à maison et champ à champ, مښکن رومہ کفد رومہ دان *mushkan romah kufd romah dan*.

بندڻ ڪڍڻ *menambat-kan rūmah ka-pada rūmah dān mengupl-kan bendang ka-pada bendang.*

JOINDRE, unir, allier, ممڙسڻاڪن *mem-pe-sertā-kan.* — l'utile à l'agréable, ڀڃڻ ڀڃڻ *mem-pe-sertā-kan bārang yang ber-gūna dengan bārang yang ka-sukā-an.* — les mains, ملهڻ *me-līpat tāngan.* Ce que Dieu a joint (les époux), ڀڃڻ الله سڌه ڀڃڻ *bārang yang allah sudah ber-jodō-kan.*

JOINDRE, rencontrer, ڀڃڻ *ber-temū dengan,* ممڙسڻاڪن *menghampīr-i,* ڀڃڻ *ber-jumpa.*

JOINDRE, v. n., être joint, جڏي *jādi rāpat.*

SE JOINDRE, v. pron., ملڪت *me-lekāt,* جڏي ڀڃڻ *jāditer-sambat,* ممڙسڻاڪن *meñertā-i.* Personne n'osait se — à eux, ملڪ تڏاڻه *maka bārang sa-ōrang tiadā-lah berāni lekāt ka-pada marīka-itu.*

JOINT, E, part. pas. du v. joindre, ajouté, uni, تڙهڻ *ter-hūbung,* تڙهڻ *te-rāpat,* تڙهڻ *ter-sambat,* تڙهڻ *ter-tambat.* Prier les mains jointes, تڙهڻ تڙهڻ *ber-dōā dengan tāngan ter-līpat.*

CI-JOINT, دڻ ڏي *dengan ini.* La lettre ci-jointe, دڻ سورت *sūrat yang dengan ini.*

JOINT, s. m., point de jonction, تڙهڻ *tumpat per-hubūng-an,* تڙهڻ *tampat sambūng-an.*

JOINTURE, s. f., سنڌي *sendi,* رواسن *ruwās-an,* رڙاڻن *rapāt-an.* — des membres, سنڌي اڱوڻ *sendi anggōta.*

JOLI, E, adj., gentil, agréable, مول *mūlik,* چنڻ *xantik,* فرمي *permey,* بيسي *bisey,* ايلڻ *ēlok,* باڱس *bāgus,* انڊه *indah-indah.* — enfant, انڻ مول *ānak mūlik.*

Jolie fille, انڻ فرميون ڀڃڻ *ānak perampūan yang xantik.* De jolis yeux, مات ڀڃڻ *māta yang bisey.* Il a un — visage, ايلڻ مڪان *ēlok mukā-ña.* Jolie maison, رومه ڀڃڻ *rūmah yang bāgus.* Un — habit, ڦڪاين ڀڃڻ *pakēy-an yang indah-indah.* Une jolie brise, اڱن ڀڃڻ *āngin yang sepī-sepī.*

JOLIMENT, adv., d'une manière jolie, bien, بايق *bāik,* دڻ بايق *dengan yang bāik,* دڻ مولڻ *dengan mūlik-ña.* Cela est — travaillé, ايت دڪرڙاڪن دڻ ڀڃڻ *itu dikarjā-kan dengan yang bāik.*

JONG, s. m., plante, ڪرڇ *kerxut,* رنڻ *rantik,* ڀوله *būluh,* روتن *rōtan.* Corbeille de —, ڀاڪل ڊرڻ ڪرڇ *bākul deri-pada kerxut.*

JONCHER, v. a., مغھبوری *merg-hambūr-i*. — un chemin de fleurs, مغھبوری جالان دغن بوغ *merg-hambūr-i jālan dergan būga*.

JONCTION, s. f., union, assemblage, فرھبوغن *per-hubūng-an*, فرتمون *per-temū-an*, کرٹان *ka-rapāt-an*, تمغت فرتمون *tampat per-temū-an*. La — de deux chemins, تمغت فرتمون دو جالان *tampat per-temū-an dūa jālan*.

JONGLER, v. n., مپولف *meñūlap*.

JONGLERIE, s. f., سولف *sūlap*, سلاپان *sulāp-an*.

JONGLEUR, s. m., پپولف *peñūlap*, توكخ سلاپان *tūkang sulāp-an*.

JONQUE, s. f., navire chinois, اجغ *ejūng*, کفل چين *kapāl xīna*.

JOUE, s. f., پپي *pīpi*. La — droite, پپي کائن *pīpi kānan*. Sur ses deux joues, قد دو ففین *pada dūa pīpī-ña*. — rougissante, ففي *ffī*, پپي یغ برسری *pīpi yang ber-srī*. — creuse, پپي یغ لکتو *pīpi yang lekòk*. Donner sur la —, ممبری تمفیلغ *mem-brī tampīlīg*, مخفیلغ *menam-pīlīg*.

Mettre en JOUE میتار *mītar*.

JOUER, v. n., برماين *ber-māin*. — au billard, برماين بوله *ber-māin bōlah*. — aux dames, برماين چاتر *ber-māin xātur*. — aux échecs, برماين گاجه *ber-māin gājah*. — aux

cartes, برماين کی *ber-māin kīya*. Ils se levèrent pour jouer, مك باغله *maka bāngun-lah marīka-itu ākan ber-māin*. — (à un jeu de hasard, aux dés), برجودی *ber-jūdi*. — quelque chose à un jeu de hasard, مفرجدیکن *mem-per-judī-kan*.

JOUER, folâtrer, s'amuser, برگورو *ber-gūraw*, برسد *ber-senda*. —, comme les enfants, مشکلت *merg-gelūt*, مغوسق *merg-ūsik*.

JOUER, d'un instrument que l'on touche, ممتق *mèmetik*. — de la lyre, ممتق کچاشی *memetik kexāpi*. — de l'orgue, ممتق ارغون *memetik orga-nōn*. — avec un archet, مغیسل *mergīsīl*. — du violon, رباب مغیسل *mergīsīl rabāb*.

JOUER, faire un personnage, فرفور *pura-pūra*, مرٹاکن *me-rupā-kan*.

JOUER SUR la scène, برماين وايغ *ber-māin wāyang*.

Manière de rendre différentes acceptions de ce verbe en malais. — des armes, برماين سنجات *ber-māin senjāta*. — du bâton, برماين تگکت *ber-māin tungkat*. — des gobelets, مپولف *meñūlap*. — des yeux, برماين مات *ber-māin mātā*. — des jambes, لاری لکس *lārī lekàs*. — du pouce, ممیلغ وغ *mem-bīlang wang*. — sa vie, مپوگکن پراو *mem-pōgkēn prāu*.

mem-būang-kan nāwā-ña. — de malheur, ڪن انتغ مالغ *kena untung mālang.* — de bonheur, منداث انتغ *men-dāpat untung bāik.*

SE JOUER, v. pron., برماين *ber-māin.* C'est là que toutes les bêtes des champs venaient se jouer, ڪن سڪلين حيوان دفادغ برماين دسان *maka sa - kalī - an heivān di-pādang ber-māin di-sāna.*

SE JOUER de quelqu'un, مفرماينڪن *mem-per-māin-kan ōrang.*

JOUET, s. m., سرب فرمين *serba per-māin-an,* بارغ فرمين *bārang per-māin-an.* — d'enfant, بارغ فرمين اتق *bārang per-māin-an ānak.*

JOUET, ce qui sert d'amusement, objet favori, تماغن *timang-an.*

JOUET, personne dont on se moque, اورغ يغ دفرماينڪن *ōrang yang di-per-māin-kan.*

JOUEUR, EUSE, s., qui est occupé à jouer, اورغ برماين *ōrang ber-māin.*

JOUEUR, qui aime le jeu, يغ سوك *yang sūka ber-māin.* — aux jeux de hasard, پنجدی *pen-jūdi.*

JOUEUR de gobelets, پڙولف *pe-nūlap.*

JOUEUR de flûte, يغ تاهو مينف *yang tāhu menūp bangsi.*

JOUFFLU, E, adj., يغ ثفين بتر *yang pipi-ña buntar.*

JOUG, s. m., دامن *dānam,* لمبارن *lembār-an.* Mettre le —, مغناڪن *mergenā-kan dānam.* Secouer le —, منچابت دامن *men-xābut dānam.* Mon — est doux et mon fardeau est léger, موده دان لمبارنڪ ايت *lembār - an - ku itu mudah dān tangūng - an - ku ada rīngan.* Un — (une paire), سكو *sa-gū.* Un — de bœufs, سكو لمبو *sa-gū lembu.*

JOUG, au fig., servitude, sujétion, فرسهيان *per-hambā-an,* فرسهيان *per-sahayā-an.* Mettre sous le —, مفرهباڪن *mem-per-hambā-kan.* S'affranchir du —, ملفسڪن درين *me-lepās-kan diri-ña deri-pada per-hambā-an.*

JOUIR, v. n., avoir l'usage, la possession d'une chose, ممپئاي *mem-puñā-i,* براوله *ber-ūleh,* منداث *men-dāpat.* — d'une grande fortune, ممپئاي ككيان يغ بايق *mem-puñā-i ka-kayā-an yang bāik.* — d'une bonne réputation, براوله نام *ber-ūleh nāma yang bāik.* Il jouit du revenu de cette terre, اي داث تانه ايت *ia dāpat hasil tanah itu.* — d'une femme, برڪنالي سورغ فرمغون *ber-kenāl-i-sa-ōrang perampūan.*

JOUIR, éprouver du plaisir, du bien-être, مراس *me-rāsa,* برسوك *ber-sūka,* مراس ايتق *me-rāsa ēnak.*

— de la santé, *مراس سلامت me-rāsa salāmat*. — du plaisir, *مرسای me-rasā-i ka-sukā-an*.
Savoir — de la vie, *تا هو هیدف tāhu hīdup dangan sūka hāti*. — de la tranquillité, *اد برستوس ada ber-santawsa*.

JOUISSANCE, s. f., possession, *فرالین per-ulēh-an*, کدشاتن *ka-dapāt-an*, قندقاتن *pen-dapāt-an*. — d'un usufruit, *فرالین حاصل per-ulēh-an hāsil*.

JOUISSANCE, plaisir, *سکچت suka-xita*, *کسکآن ka-sukā-an*, کمر *gamār hāti*, لذت *lezat*, ایتق *ēnak*.

JOUJOU, s. m., jouet d'enfant, *بارغ فرمینن اتق bārang per-māin-an ānak*.

JOUR, s. m., clarté, lumière du soleil, *سیخ sīang*, *سیخ هاری sīang hāri*, *نهار nahār*. Il faisait —, *مک maka hāri pūn sīang-lah*. Il fait —, *سده سیخ هاری sudah sīang hāri*. Pendant le —, *قد سیخ هاری pada sīang hāri*. Le point du —, *دینهارī dīn-hāri*. Déclin du —, *قتخ petūng*.

— et nuit, *قد سیخ دان مالم pada sīang dān mālām*. Prière du —, *سمبایغ النهار sembahyang en-nahār*.

Loc. Mettre au —, publier, faire connaître, *میتاکن me-ñatā-kan*. Mettre un livre au —, *منچفکن کتاب*

men-xāp-kankitāb. Mettre quelque chose dans son —, *منچفکن me-nunjuk-kan*. Clair comme le —, *پات سکالی pāta sa-kālī*. Voir le —, *جادی ظاهر jādi nāta*, *جادی ظاهر jādi tlāhir*. C'est le — et la nuit, choses tout-à-fait différentes, *بارغ bārang ber-lāin-an sa-kālī*.

JOUR, s. m., espace de vingt-quatre heures, de douze heures, *هاری hāri*, *یوم yūm*. Un —, *سهارī sa-hāri*, *سواتو هاری suātu hāri*. Le milieu du —, *تغه هاری tengah hāri*, *رمبغ rembang*. Les longs jours, où le soleil est plus longtemps sur l'horizon, *هاری فنجخ hāri panjang*. Les courts jours, *هاری قندق hāri pendek*. Dans les jours d'hiver, *دین pada hari-hāri mūsīm dīngin*. Quatre ou cinq jours, *امفت لیم هاری ampat lima hāri*. Chaque —, *تیف هاری tiap-tiap hāri*, *سهر هاری sa-hari-hāri*. Tous les deux jours, *لقس سواتو sa-hari-hāri lepās suātu hāri*, *سلغ سهارī selang-selang sa-hāri*. — de fête, *هاری رای hāri rāya*, *هاری بسر hāri besār*. Le — de l'an, *تاهن هاری hāri tāhun bahāru*. A un certain —, *قد هاری pada hāri ānu*. De — en —, *در سواتو هاری داتخ کقد سواتو هاری deri suātu hāri dātang ka-pada*

suātu hāri. Assigner un —, منتونکن
سواتو هاری *menantū - kan suātu hāri*. Le — du dimanche, هاری
hāri. Le — du dimanche, هاری
hāri aḥad. Pendant quatre
jours, امفت هاری لان *ampat hāri*
lamā-ṇa. Tout le long du —, سفتنج
هاری *sa-panjang hāri*. Le dernier —,

هاری قیامة *hāri kiāmat*. L'ancien
des jours, l'Eternel, القديم *el-kadīm*.

Les noms des jours de la semaine
en malais sont : Dimanche, هاری احد
hāri aḥad, هاری مئگو *hāri minggo*.

Lundi, هاری ثین *hāri senein*, هاری
اثنین *hāri isnein*, هاری اثنین *hāri*
iṣānin. Mardi, هاری ثلاثا *hāri ṣe-*
lāṣa. Mercredi, هاری اربعاء *hāri*
arba, هاری ربيع *hāri rabū*. Jeudi,
هاری خميس *hāri kamīs*. Vendredi,
هاری جمعة *hāri jumaat*. Samedi,
هاری سبت *hāri sabtu*.

JOUR, temps de la vie, عمر هيدث
umur hīdup. Cela n'aura pas lieu
de nos jours, ایت ییاد اکن جادی ثد
هيدث کیت *itu tiāda ākan jādi*
pada umur hīdup kīta. A la fin de
ses jours, ثد کسداهن کهدوقن *pada*
ka-sudāh-an ka-hīdup-an-ṇa.

JOURNAL, s. m., feuille qui donne
les nouvelles, سورت خبر *sūrat*
ḵabar.

JOURNAL, relation jour par jour,
سورت چتر سهرهاری *sūrat xeritrā*
sa-hari-hāri.

JOURNALIER, ÈRE, adj., de chaque
jour, یخ سهرهاری *yang sa-sa-hāri*,
یخ سهرهاری *yang sa-hari-harī-an*.
Travail —, فکرجان سهرهاری *pe-*
karjā-an sa-sa-hāri. Service —,
کبکتین سهرهاری *ka-bakti-an sa-*
hari-harī-an.

JOURNALIER, homme qui travaille
à la journée, اورغ اوڤه *ōrang ūpah*.

JOURNALISTE, s. m., ثپورت سورت
خبر *peñūrat sūrat ḵabar*.

JOURNÉE, s. f., intervalle du
lever au coucher du soleil, هاری
جالن *hāri*. Une — de chemin, هاری
jālan sa-hāri. Une — de
travail, کرج سهرهاری *karja sa-hāri*.
Travailler toute la —, بکرج سفتنج
هاری *be-karja sa-panjang hāri*.
Etre payé à la —, منداث اوڤه
سهرهاری *men-dāpat ūpah sa-hari-*
hāri.

JOURNELLEMENT, adv., ثیف ۲ هاری
تیپ-تیپ هاری *tīap-tīap hāri*,
sa-hari-hāri.

JOÛTE, s. f., combat pour s'exercer,
پرمینن تمبق سورغ دغن سورغ
per-māin-an tumbak sa-ōrang dengan
sa-ōrang.

JOÛTE, de coqs, سابغ *sābung*.
Coq de —, هایم سابغ *hāyam sābung*.

JOÛTER, v. n., faire des joutes,
برمینن تمبق سورغ دغن سورغ
ber-māin tumbak sa-ōrang dengan sa-
ōrang, برتمبق *ber-tumbak-tumbak*.

—, en parlant des coqs, میایخ me-
nāburg.

JOVIAL, E, adj., سکیخت *suka-xita*,
ریوه *riyūh*, یخ سوک هاتی *yang sūka*
hāti. Complexion joviale, فراخی یخ
سکیخت *perāngi yang suka-xita*.
Conversation joviale, فرتتورن یخ
ریوه *per-tutūr-an yang riyūh*.

JOYAU, s. m., ثمرات *permāta*,
رتن *ratna*, جوهر *jawher*. Diffé-
rentes sortes de joyaux, رتن متو
مانکم *ratna mutū mānikam*. Orné
de joyaux, برتاتهن رتن متو مانکم
bertātah-kan ratna mutū mānikam.
Commerce de joyaux, فرنیکان ثمرات
perniagā - an permāta. Boîte à
joyaux, چمبل ثمرات *xembul per-*
māta. Les joyaux de la couronne,
ثمرات مکتو *permāta makōta*.

JOYEUSEMENT, adv., دغن کسکائن
dengan ka-sukā-an, دغن برسوک
dengan ber-sūka, دغن مسرة *dengan*
meserrat. Ils mangent et boivent
—, مریکیت ماکن دان مینم سرت,
مریسکسکائن *marika-itu mākan dān*
mīnum serta ber-suka-sukā-an.

JOYEUX, EUSE, adj., سکیخت *suka-*
xita, گمر *gamār*, هاتی برسوک *ber-*
sūka hāti, ریوه *riyūh*. Il est ex-
trêmement —, ای ترللو سکیخت *ia*
ter-lālu suka-xita. Il s'en retourna
tout —, ای فولغله دغن گمرن *ia*
pūlang-lah dengan gamār-ña.

JUBÉ, s. m., منبر *minber, mimber*.
Prov. Venir à —, انت میرهکن
onta meñerāh-kan dirī-ña.

JUBILATION, s. f., کسکائن *ka-*
sukā-an, گمارن *ka-gamār-an*.

JUBILÉ, s. m., معاف دوس *maāf*
dōsa, امقونن یخ دکرنیاکن ستو فاث
ampūn-an yang di-karuniā-kan
santo pāpa.

JUCHER, v. n., برهغکف *ber-hing-*
gap. Les faisans juchent sur les
arbres, ندر و ایت برهغکف اتس چاوغ
tezraw-tezraw itu ber-
hinggap atas xāwang pōhon
kāyu.

JUCHOIR, s. m., ۲ برهغکف
tampat būrung-būrung ber-hing-
gap.

JUDAÏSME, s. m., religion juive,
اگام یهودی *agāma yehūdī*.

JUDICATURE, s. f., condition de
juge, جباتن حاکم *jabāt-an hākīm*,
فغکت حاکم *parakat hākīm*. —,
فکرچائن حاکم, fonction de juge,
pe-karjā-an hākīm.

JUDICIAIRE, adj., حکم *hukum*,
چار حکم *xāra hukum*. Ordre —,
تیتہ حکم *tītah hukum*. Acte —,
فربوatan چار حکم *per-buāt-an xāra*
hukum.

JUDICIEUSEMENT, adv., دغن بیچمن
dengan bijak-ña, دغن بودی بیچار
dengan būdi bixāra.

JUDICIEUX, EUSE, adj. *بيحق* *bijak*, *بيحقسان* *bijaksāna*, *بديمان* *budimān*, *بربودى* *ber-būdi*.

JUGE, s. m., *حاکم* *hākīm*, *قاضى* *kādli*. — *intègre*, *حاکم یخ عادل* *hākīm yang ādil*. Il est le — des vivants et des morts, *ای حاکم سکل* *ia hākīm segala orang yang hidup dān yang mati*. Le — des —, le juge suprême, *قاضى القضاء* *kādli ul-kudlāt*. — d'instruction, *حاکم یخ مرقسای اورخ* *hākīm yang memreksā-i orang ber-sālah*. Le livre des juges (Bible), *سورت سکل حاکم* *sūrat segala hākīm-hākīm*.

JUGEMENT, s. m., sentence, *حکم* *hukum*, *کفتوسن حکم* *ka-putūs-an hukum*. — *équitable*, *حکم یخ بنر* *hukum yang benar*. J'ai craint vos jugements, *درقد حکم ام سده کتاکت* *deri- pada hukum- hukum- mu sudah ku-takut*. Prononcer un —, *حکم موتسکن* *memūtus-kan hukum*. Mettre quelqu'un en —, *مندعوائى* *men-dawā-i orang*. — par défaut, *حال محکمکن کارن تاد ماو* *hāl merg- hukum- kan kārna tiāda māu merg-hādap*. — de Dieu, *توله الله* *tulah allah*. — de Dieu, l'ordalie, *سقمه مپلم* *sumpàh meñelām*. Le jour du —, *هارى قیامة* *hārī kiāmat*, *اخر زمان* *akīrat*.

اُداع *ākīr zemān*. Le champ du —, *قیامة* *pādang kiāmat*.

JUGEMENT, opinion, *سنگ* *sangka*, *فخرسائن* *peng-rasā-an*, *فکیرن* *pikīr-an*, *فمنداعن* *pemandang-an*. Quel est votre —, *اى سنگ تون* *apa sangka tūan*. À mon —, *فد فخرسائن* *pada peng-rasā-an kīta*. Donner son — sur quelque chose, *ممبرى فمنداعن اتس سواتو فرکار* *membrī pemandang-an-ña atas suātu porkāra*. — *téméraire*, *فکیرن دغن* *pikīr-an degan tiāda sebāb-ña*.

JUGEMENT, faculté de l'entendement, *عقل* *aqal*, *بودى* *būdi*. — *perspicace*, *عقل تاجم* *aqal tājam*. — *clair*, *بودى یخ ترخ* *būdi yang terang*. — *parfait*, *بودى یخ سمقرن* *būdi yang sempurna*. Lorsqu'on perd le —, *تکال هیلخ بودى* *tatkāla hilang būdi*. Homme de —, *اورخ* *orang ber-aqal*, *اورخ برعقل* *orang ber-būdi*.

Prov. Beaucoup de mémoire et peu de —, *ترايغت بايق دان کورخ بودى* *ter-ingat bāñak dān kūrang būdi*.

JUGER, v. a., rendre la justice, *محکمکن* *meng-hukum*, *محکم* *hukum-kan*, *موتسکن حکم* *memūtus-kan hukum*. — *un criminel*, *سورخ برساله* *meng-hukum-kan sa-orang ber-sālah*. Il viendra — les

vivants et les morts, ای اکن داتخ
 مُحکَمکن سکل اورغ یخ هیدف دان یخ
 ماتی *ia ākan dātang meng-hukum-*
kan segala orang yang hidup dan
yang mati. Un roi doit — avec
 justice, هارس سَورغ راج مُحکَمکن
 دغن سبتلی *hārus sa-ōrang rāja*
meng-hukum-kan dengan sa-betül-
ña.

JUGER, former un jugement, être
 d'opinion, سڭک *sangka*, مپڭک *me-*
ñangka, فیکر *pikir*, میمیکر *memikir*,
 مڭیر *menyira*, مڭاکه *meny-āgah*.
 Vous jugez bien, تون سڭک بنر *tūan*
sangka benār. Jugez, monsieur,
 تون فیکرله تون *pikir-lah tūan.* Si vous
 jugez que cela soit bon, جکلو تون
 فیکرله تون *jikalaw tūan pikir*
itu baik. — des autres par soi-
 même, مڭکاکن لاین اورغ اد سڭرت
 سندریں *meñangkā-kan lain orang*
ada seperti sendirī-ña.

JUGER, décider, arranger une
 affaire, مپلیسکن *meñelesèy-kan.*
 — un différend, مپلیسکن چدرا
 مپلیسکن *meñelesèy-kan xidrā.*

JUGULAIRE, adj., در رڭکوڭن *deri*
rengkūng-an, در لیهر *deri lēher.*
 Veine —, اورت لیهر *urat lēher.*

JUGULER, v. a., étrangler, مڭوجت
 مڭوجت *men-cekèk.*

JUGULER, tourmenter, مڭبری سوسه
 مڭبراسی *mengerās-i.*

JUIF, IVE, adj., یهودی *yehūdī.*
 Un —, سَورغ یهودی *sa-ōrang ye-*
hūdī. La religion juive, اگام یهودی
agāma yehūdī.

JUILLET, s. m., جولای *jūlay.* Le
 mois de —, بولن جولای *būlan*
jūlay.

JUIN, s. m., جون *jūn.* Le mois
 de —, بولن جون *būlan jūn.*

JUIVERIE, s. f., quartier des juifs,
 کَمڭسڭ اورغ یهودی *kampung orang*
yehūdī.

JUJUBE, s. f., fruit, بدار *bidāra,*
 بوه بدار *būah bidāra.*

JUJUBIER, s. m., ثوهن بدار *pōhon*
bidāra.

JULEP, s. m., منومن درفد ایر دان
 شربة *minūm-an deri-pada āyer*
dān šarbat.

JUMEAU, ELLE, s., né d'une même
 couche, کَمباری *kambar,* کَمباری
kam-
bār-i. Deux frères jumeaux, دو
 سودار لکلاکی کَمبار *dūa sūdāra laki-*
lāki kamar. Deux filles jumelles,
 دو اناک پرامپوان کَمبار *dūa anak peram-*
pūan kamar. Accoucher de —,
 برانق کَمباری *ber-ānak kambār-i.*

JUMEAUX, à deux, par paires,
 برکَمبار *ber-kambar.*

JUMENT, s. f., cavale, کود بتین
 کُدا بتینا *kūda betina.*

JUPE, s. f., سارغ اورغ فرمفون
 سارون *sārun orang perampūan.*

JUPITER, s. m., planète, مشتری *muštarī*.

JUPON, s. m., سارغ دباوه *sāruṅ di-bāwah*.

JURÉ, E, part. pas. du v. jurer, برسمفه *di-sumpah*. Fidélité jurée, برسمفه ستی *satia yang di-sumpah*.

JURÉ, celui qui a fait serment, اورغ یغ سده برسمفه *orang yang sudah per-sumpah*. Ennemi —, سترو یغ ساغت بنچی *satrū yang sangat bençi*.

JUREMENT, s. m., سمفه *sumpah*, برسمفاهن *ber-sumpāh-an*. Mais à cause de ses jurements, تتافی اوله *tetāpi ūleh kārna segala per-sumpāh-an*.

JUREMENT, blasphème, حال مغهوجت نام الله *hāl merg-hūjat nāma allah*.

JUREMENT, imprécation, حال مغهوجت *hāl meñumpah*.

JURER, v. a., faire serment, برسمفه *ber-sumpah*. — fidélité, برسمفه ستی *ber-sumpah satia*. — par Dieu, برسمفه دغن نام الله *ber-sumpah dengan nāma allah*, مغمبل الله اکن *meng-ambil allah ākan saksi*. — faux, بوهغ *ber-sumpah dengan bōhong*, ماکن سمفه *mākan sumpah*. — sur l'évangile, برسمفه اتس انجیل *ber-sumpah atas injil*. Gardez-vous de —, جاغن

كامو برسمفه *jāngan kāmū ber-sumpah*. — en vain, برسمفه سی *ber-sumpah sia-sia*.

JURER, blasphémer, نام مغهوجت الله *merg-hūjat nāma allah*.

JURER, faire des imprécations, مغهوجت *meñumpah*.

JURER, ne pas se convenir, تیاد تیاد برقتوتن *tiada patūt, tiada ber-patūt-an*.

JUREUR, s. m., qui jure beaucoup, یغ برسمفه بائق *yang ber-sumpah bāñak*, یغ بیاس مغهوجت *yang biāsa meñumpah*.

JURIDICTION, s. f., pouvoir de juge, کواس حکم *parentah, kuāsa hukum*, حکومت *hukūmat*.

JURIDICTION, ressort, دایرة حکم *dāirat hukum*. Cela est dans sa —, ایت ددالم دایرة حکم *itu di-dalam dāirat hukum-ña*.

JURIDIQUE, adj., یغ اتس فرنته حکم *yang atas parentah hukum*.

JURISCONSULTE, s. m., حکیم *hakīm*, فقیه *fakīh*.

JURISPRUDENCE, s. f., science du droit, علم حکم *ilmu hukum*.

JUS, s. m., liqueur tirée par pression, ایر *āyer*. Le — d'un citron, ایر سبوه لیمو *āyer sa-būah limaw*. Exprimer le — d'un citron, عمره سبوه لیمو *memerāh sa-būah limaw*. —, obtenu par la coction, کوه *kūwah*.

Loc. Le — de la treille, ایر اغگور *āyer anggūr*.

JUSANT, s. m., سورت *sūrut*, ایر *āyer sūrut*, پاشخ تورن *pāsang turun*. Le temps du —, وقت ایر *waktu āyer sūrut*. Le flot et le —, ایر فاشخ دان ایرسورت *āyer pāsang dān āyer sūrut*.

JUSQUE, prép., همگی *sampey*, ههنگ *hingga*, داتخ کفد *dātang ka*, داتخ کفد *dātang ka-pada*. Jusqu'ici, همگی *sampey* این *sampey ini*, همگی سکارخ *sampey sakārang*, ههنگ این *hingga ini*. Jusqu'au genou, ههنگ لوت *hingga lūtut*. Depuis le commencement jusqu'à la fin, درقد فرملائن *deri-pada permulā-an-ña dātang ka-pada kasudāh-an-ña*. Jusqu'à quand? براه *brāp* لاماکه *lamā-kah*.

JUSTE, adj., équitable, honnête, عادل *ādil*, بتل *betül*, بنر *benār*, لورس *lūrus*. Car Dieu est —, کارن هواد عادل *kārna hūwa ada ādil*. Comme c'était un homme —, سدخ اد ای سورخ عادل *sedang ada ia sa-ōrang ādil*. Jugement —, حکم یخ عادل *hukum yang ādil*. — et craignant Dieu, لورس سرت *lūrus serta tākut* اکن الله *akan allah*.

JUSTE, vertueux, صالح *ṣāliḥ*.

JUSTE, légitime, fondé, یخ هارس *yang hārus*, یخ فاثت *yang pātut*. La — colère de Dieu, مرک الله یخ *murka allah yang hārus*. — châtement, سقس یخ فاثت *siksa yang pātut*.

JUSTE, exact, بتل *betül*. Mesure —, هوکر یخ بتل *hūkur yang betül*. Balance —, تباغن یخ بتل *timbang-an yang betül*. — prix, هرک بتل *harga betül*, هرک سرف *harga sar-rap*. Son coup d'œil est —, متان *matā-ña tājam*. Cet habit est un peu —, باجوایت سسق سدیکت *bāju itu sesək sa-dikit*. Voix —, سوار یخ مردو *suāra yang merdu*.

JUSTE, adv., دغن سبتلی *betül*, دغن سبتلی *dengan sa-betül-ña*. Mesurer —, مغهورک دغن سبتلی *meng-hūkur dengan sa-betül-ña*. C'est — l'homme qu'il faut, بتل ای اورخ یخ *betül ia orang yang pātut*.

JUSTEMENT, adv., avec justice, دغن سبنر *ādil*, دغن سغاتن *benār-ña*, دغن سغاتن *pātut-ña*. Nous sommes — punis, کامی کن سقس دغن سغاتن *kāmi kena siksa dengan sa-pātut-ña*.

JUSTEMENT, précisément, بتل *betül*, دغن سبتلی *dengan sa-betül-ña*, تادی *sakārang ini*, تادی ای داتخ *tādī*. Il arrive —, تادی ای داتخ *tādī ia dātang*.

JUSTE-MILIEU, s. m., یغ تغه بتل *yāng tengah betul*, یغ سدغ *yāng sedang*.

JUSTESSE, s. f., ثری یغ بتل *prī yang betul*, ثری یغ فأت *prī yang pātut*.

JUSTICE, s. f., vertu morale qui fait rendre à chacun ce qui lui appartient, عادل *ādil*, عدالة *adālet*, کبنارن *ka-benār-an*, کبتولن *ka-betūl-an*. Rien ne convient mieux à un roi que la —, سواتو ثری تیاداد *suātu prī tiāda ada ter-bāik ākan rāja deri-pada ādil itu*. La — et la paix s'embrasseront, عدالة دان دامی *adālet dān dāmey ākan ber-kūcup-kūcup-an*. Les voies de la —, جالن عدالة *jālan adālet*.

JUSTICE, droit, jugement, حق *hak*, حکم *hukum*. Demander —, حقت *me-minta hak-ña*. La — de Dieu, حکم الله *hukum allah*. Faire — de quelqu'un, میقساکن *meñiksā-kan* اورغ *orang*. Se faire — à soi-même, میقساکن سندرین *meñiksā-kan sendirī-ña*. Rendre la —, میحکمکن *merg-hukum-kan*. Rendre — à celui qui a droit, مبنرکن *mem-benār-kan* بارغ سیاف یغ بنر *bārang siāpa yang benār*. Se rendre — à soi-même, مبری حق قد دیری *mem-brī hak pada dīri*.

JUSTICIABLE, adj., soumis à la juridiction de, یغ دباوه حکم *yāng di-bāwah hukum*.

JUSTIFIABLE, adj., qui peut être justifié, یغ دافت دعادلکن *yāng dāpat di-ādil-kan*.

JUSTIFIANT, E, adj., qui justifie, یغ میعادلکن *yāng merg-ādil-kan*, یغ میقدسکن *yāng merg-ḡudus-kan*.

JUSTIFICATION, s. f., حال میعادلکن *hāl merg-ādil-kan*, حال مبنرکن *hāl mem-benār-kan*, تعديل *taḡdīl*. Il est ressuscité pour notre —, ای دیبختکن اکن تعديل کابی *īa di-bang-ḡit-kan ākan taḡdīl kāmī*.

JUSTIFICATION, sanctification, حال میقدسکن *hāl merg-ḡudus-kan*.

JUSTIFIER, v. a., میعادلکن *merg-ādil-kan*, مبنرکن *mem-benār-kan*. Mais comme il voulait se —, تتافی *tetāpi* سدغ دکهندکن میعادلکن سندرین *sedang di-ka-hendak-ī-ña merg-ādil-kan sendirī-ña*.

JUSTIFIER, prouver, montrer, مننجقکن *men-nun-juk-kan*, مندیلکن *men-delīl-kan*.

JUSTIFIER, prouver, montrer, مننجقکن *men-nun-juk-kan*, مندیلکن *men-delīl-kan*.

JUSTIFIER, sanctifier, میقدسکن *merg-ḡudus-kan*.

JUVÉNIL, E, adj., مود *mūda*. Forme juvénile, مود روف *rūpa mūda*.

JUXTAPOSER, v. a., مناره دکت *me-nāruh dekāt*, موبوه دکت سکالی *mem-būbuh dekāt sa-kālī*.

K

K, s. m., کا *kā*, la onzième lettre de l'alphabet, در حرف یغ کسلس *huruf yang ka-sa-belàs deri alif-bā-tā*.

Un K majuscule, کا بسر *kā besār*.

Un k minuscule, کا کچل *kā kexil*.

KADELÉE, s. f., espèce de haricot de l'Inde, کدلی *kedeli*.

KADI, s. m., قاضی *kādli*.

KAKATOUÈS, s. m., ککتو *kakatūa*.

KAKE, s. f., espèce de figue, سا-جنس بوه ارا *sa-jenīs būah arā*.

KAKEBLAK, s. m., لیفس *sa-jenīs līpas*.

KARRY, s. m., mets indien, گولی *gūley*. La partie liquide du —, کوه گولی *kūwah gūley*.

KANGIAR, s. m., sorte de poignard, خانجر *kanjar*.

KANGUROO ou KANGAROU, s. m., کانگورو *kanğūru*.

KASTAN, s. m., turban ture, دستر ترک *destar turk*.

KAWI, s. m., langue, کاوی *kāwi*.

KCHATRIYA, s. m., seconde caste dans l'Inde, چتری *xatṛiya*.

KEBIR, adj., grand, کبیر *kabīr*.

KÉBLAH, s. m., direction pendant la prière, قبله *keblat*.

KÉPI, s. m., کفیه اورغ سلدادو *kopīah ōrang soldādo*.

KERMÈS, s. m., insecte qui vient sur le chêne et sert à teindre en écarlate, خرمن *kermiz*.

KERMESSE, s. f., هاری رای دالم *hāri rāya dālam suātu mūkīm*.

KESRA, s. m., signe voyelle, کسره *kesrah*, بارس دباوه *bāris di-bāwah*.

KETMIE, s. f., espèce de mauve, بوغ وقت *būrga waqtu*.

KHAN, s. m., espèce d'hôtellerie pour loger des étrangers, تمفت وقف *tam-pat wekif*, رومه وقف *rūmah wekif*.

KHAZINÉ, s. m., trésorerie, خزانة *kizānat*.

KILO, s. m., ريبو *rību*.

KILOGRAMME, s. m., سربيو گرم *sa-rību gerām*, دوکتی *dūa katī*.

KILOMÈTRE, s. m., سربيو متر *sa-rību meter*, سواتو ميل *suātu mīl*.

KINO, s. m., گته گمبر *gambīr*, گته گمبر *getāh gambīr*.

KIOSQUE, s. m., فراغینن *per-anğīn-an*.

KIRSCH, s. m., سجنس ارق *sa-jenīs āraq*.

KNOUT, s. m., چمق *xemūk*. Recevoir le —, دچمق *di-xemūk*.

KOGIA, s. m., riche marchand,
کوجہ *kōjah*.

KORBAN, s. m., sacrifice, offrande,
کربان *korbān*.

KOUFIQUE, s. m., ancienne écriture arabe, حرف عرب یغ لام *huruf arab yang lāma*.

KYBIELLE, s. f., longue suite de choses, جملة یغ بیراف *jumlat, yang بیراف*

yang be-brāpa bāñak. Une — d'invectives, چلائن یغ بیراف باقی *xelā-an yang be-brāpa bāñak*.

Une — d'accusations, تدوهن یغ تزلالو باقی *tudūh-an yang ter-lālu bāñak*.

KYSTE, s. m., کندیغ *kandung*, ککوت *kakūwat*.

L

L, s. m., لی *le*, la douzième lettre de l'alphabet, حرف یغ کدو بلس در *huruf yang ka-dūa belās deri alif-bā-tā*.

Un L majuscule, لی بسر *le besār*.

Un L minuscule, لی کچل *le kexıl*.

LA, art. et pron. fém. de *le*. v. LE.

LÀ, adv., دسیت *sāna*, سان *ītu*, ایت *di-sītu*, دسان *di-sāna*. Dans ce lieu-là, دالم تمفت ایت *dālam tampat ītu*. Lorsque je suis arrivé là, ایتیل کیت داتغ دسیت *apa-bila kīta dātang di-sītu*. Là-haut, سان داتس *sāna di-ātas*. Là-anprès, سان دکت *sāna dekāt*. Attendez-là, ننتیله دسیت *nanti-lah di-sītu*. Par là, کسیت *ka-sītu*, کسان *ka-sāna*. De là, درسان *deri sītu*, درسان *deri sāna*. Pour cette cause-là, در سبب ایت

deri sebàb ītu. Celui-là, ایت *īa ītu*. Que dites-vous là? تون *apa tūan kāta ītu*. Ici et là, سین سان *sīni sāna*.

Loc. Il faut en passer par là, تیاد دافت تیاد *tiāda dāpat tiāda*.

De LÀ, adv., de cette cause là, در سبب ایت *deri sebàb ītu*, در کارن ایت *deri kārna ītu*.

De LÀ, prépos., et au-delà, de l'autre côté. De là les monts, دبالق *di-bālīq gūnurg*.

AU-DELÀ, par-delà, adv., encore plus, لبه قول *lebèh lāgi*, لبه پولا *lebèh pūla*.

Deçà et DELÀ, de côté et d'autre, دسین دسان *di-sīni di-šāna*.

Dès LÀ, adv., cela étant, جکلو *jikalaw demikīan*, سبب *sebàb demikīan*.

LABEUR, s. m., کرج یغ سوکر *karja yang sūkar*.

LABIAL, E, adj., در بیبر *deri bibir*.
Artère labiale, اورت بیبر *urat bibir*.
Lettre labiale, حرف یغ داوچف دغن *huruf yang di-ūxap dengan bibir*.

LABIÉ, E, adj., سروف بیبر *sa-rūpa bibir*. Fleur labiée, بوغ یغ *bunga yang sa-rūpa bibir*.

LABORATOIRE, s. m., تمفت بکرج *tampat be-karja*. — pharmaceutique, تمفت توکخ اوبت بکرج *tampat tūkang obat be-karja*, تمفت مشرجاکن *tampat mengarjā-kan obat*.

LABORIEUSEMENT, adv., دغن *dengan rājīn*, دغن اوسه *dengan ūsah*.

LABORIEUX, EUSE, adj., qui travaille beaucoup, راجن *rājīn*, یغ *yang ber-ūsah*, یغ سوکر *yang sūka karja*. Enfant —, اتق *anak yang rājīn*.

LABORIEUX, qui demande du travail, pénible, difficile, یغ سوکر *yang sūkar*. Travail —, کرج یغ سوکر *karja yang sūkar*.

LABOUR, s. m., فراساھن تانه *per-ūsah-an tñnah*.

LABOURABLE, adj., یغ دافت دتغال *yang dāpat di-tanggāla*. Terres

labourables, تانه یغ دافت دتغال *tñnah yang dāpat di-tanggāla*.

LABOURAGE, s. m., حال منغال *hāl menanggāla*, فنغکلائن *penanggālā-an*, حال ملوکو *hāl me-lūku*.

LABOURER, v. a., منغال *mentanggāla*, ملوکو *me-lūku*, مامل *memāxul*. — un champ avec la charrue. منغال فادغ *menanggāla pādang*. — un jardin avec une houe, مشرجاکن تامن دغن فامل *mengarjā-kan tñman dengan pāxul*, مامل *memāxul*, منچغکل *men-xangkul*. — avec une paire de bœufs, منغال *menanggāla dengan sa-gū lembu*.

LABOUREUR, s. m., فنغال *penanggāla*, اورغ یغ فراسه تانه *orang yang per-ūsah tñnah*.

LABYRINTHE, s. m., جان یغ کوست *jālan yang kūsut*, جان یغ فوتر *jālan yang pūtar-pūtar*.

Fig. —, affaires embrouillées, فکرجاکن یغ کوست *pe-karjā-an yang kūsut-kūsut*.

LAC, s. m., تاسق *tāsik*, دانو *dā-naw*. Un —, سبوه تاسق *sa-būah tāsik*. Très grand —, تاسق یغ مها *tāsik yang mahā lūwas*. Les bords du —, تاسق تقي *tepī tāsik*. Quelle est la profondeur de ce — ? براف دالم تاسق ایت *brāpa dālam tāsik itu*.

LACER, v. a., serrer avec un lacet, *مغیكت دغن تالی جلوجر* *merg-ikat dengan tāli jalūjur*.

LACER la voile, t. de mar., attacher la voile à la vergue, *منبتكن لايرقد* *menambat-kan lāyar pada pābūwan*.

LACÉRATION, s. f., حال منچارق *hāl men-xārik*.

LACÉRER, v. a., منچارق *men-xārik*, مغويق *mergōyak*.

LACET, s. m., cordon, *تالی جلوجر* *tāli jalūjur*. — de soie, *تالی جلوجر* *tāli jalūjur deri-pada sūtra*.

LACET, lacs, جرت *jerāt*. Tendre un —, *ماسخ جرت* *memāsang jerāt*.

Fig. —, pièges, embûches, *ادغ* *ādang*.

LÂCHE, adj., non tendu, ample, *کندر* *kendur*, *لنگر* *lunggar*, *هولر* *hūlur*. Cette corde est trop —, *تولالو کندرتالی ایت* *ter-lālu kendur tāli itu*.

LÂCHE (ventre), trop libre, چیرت *xīrit*, چاهر *xāhar*.

LÂCHE, au fig., sans vigueur, *تالی* *lāley*, *لمبت* *lambat*. Ouvrier —, *توکخ یخ لالی* *tūkang yang lāley*.

LÂCHE, poltron, چابر *xābar*, *فناکت* *penākut*, *تیاد برانی* *tiāda berāni*.

LÂCHE, qui n'a que des sentiments vils, méprisables, *هین* *hīna*, *هاتی یخ هین* *kejī*. Cœur —, *هاتی یخ هین* *hāti yang hīna*. Action —, *فربواتن* *per-buāt-an yang kejī*.

LÂCHEMENT, adv., négligemment, *دغن لالین* *dengan lāley-ña*, *دغن مالسن* *dengan mālas-ña*. Travailler —, *بکرج دغن لالین* *be-karja dengan lāley-ña*.

LÂCHEMENT, sans cœur, à la manière d'un poltron, *دغن چابرک* *dengan xābar-ña*, *دغن کچبارن* *dengan ka-xabār-an*. Fuir —, *لاری دغن چابرک* *lāri dengan xābar-ña*.

LÂCHER, v. a., détendre, *مغندرکن* *mergendur-kan*, *مغهورل* *merg-hūlur*, *مغوری* *merg-ūrey*. — une corde, *مغندرکن تالی* *mergendur-kan tāli*.

LÂCHER, laisser aller, *ملفسکن* *me-lepàs-kan*, *ملوخت* *me-lūput*. — un prisonnier, *سورخ یخ* *me-lepàs-kan sa-ōrang yang ter-panjāra*. — un cheval, *ملفسکن* *me-lepàs-kan kūda*.

Loc. — le ventre, *منچارق* *men-xāhar*. — la bride à ses passions, *منورت هوا نفسون* *menūrut hawā nefsū-ña*. — pied, *کبلاکخ* *pergi ka-blākang*, *لاری* *lāri*. — prise, *سده دقکخن* *me-lepàs-kan bārang yang sudah*.

di-pegàng-ña. — de l'eau, کنچخ *kenxing*, مېوڅ ایر *mem-būang āyer*.

— un vent, کنتت *kuntut*. — un coup de fusil, منبک *menembak*.

— une écluse, مېوک فتواير *mem-būka pintu āyer*.

LÂCHETÉ, s. f., poltronnerie, قري کورڅ براني *prī yang xābar*, کورڅ براني *kūrang berāni*.

LÂCHETÉ, action basse, قربوانن ځي کجي *per-buāt-an yang kejī*.

LACONIQUE, adj., قندق *pendek*. Lettre —, سورت ځي قندق *sūrat yang pendek*. Réponse claire et —, جواب ځي ترڅ دغن قندق *jawāb yang trəng dengan pendek*.

LACRYMAL, E, adj., ايرمات ټون *āyer mātā pūña*. Canal —, جالن *jālan āyer mātā*.

LACS, s. m., cordon délié, تالی *tālī*, فیت *fita*. — de soie, تالی سوتر *tālī sūtra*.

LACS, lacet, nœud coulant, جرت *jerāt*, سمفل هيدف *simpul hīdup*.

Tendre un —, مماسخ جرت *memāsang jerāt*. Lancer un —, منچمق جرت *men-xampak jerāt*. Pris dans un —, ترکن جرت *ter-kena jerāt*.

LACTÉ, E, adj., qui ressemble au lait, ساځي ايرسوسو *sa-bāgey āyer sūsū*.

Voie LACTÉE, رای ځي ټوته *jālan rāya yang pūtiḥ di-lāngit*, ايوو بټخ *ibu bintang*.

LACTIFÈRE, adj., ځي مېري ايرسوسو *yang mem-brī āyer sūsū*.

LACUNE, s. f., کورڅ *kūrang*, چله *xeləḥ*, تمفت کوسخ *təmpat kōsong*. Ce livre n'est pas complet, il y a de grandes lacunes, مک کتاب ايت *maka kitāb itu tiāda genəp hāña bāñak kūrang dālam-ña*.

LADRE, adj., لېپړه, برکت *ber-kusta*, کدل *kedəl*, برکدل *ber-kedəl*. Un —, سورڅ برکت *sa-ōrang ber-kusta*, اورڅ ځي برځپاک کت *orang yang ber-peñākit kusta*. — vert, اودق *ūduk*.

LADRE, insensible, ځي تياد مراس *yang tiāda me-rāsa*, کاکو *kāku*.

LADRE, au fig., avare, اورڅ کيکر *orang kikīr*. — vert, اورڅ ځي کيکر *orang yang kikīr sa-kālī*.

LADRERIE, s. f., lèpre, کت *kusta*, ځپاکت کت *peñākit kusta*.

LADRERIE, hôpital de lépreux, رومه اورڅ برکت *rūmah orang ber-kusta*.

LADRERIE, insensibilité, صفة ځي تياد مراس *šifat yang tiāda me-rāsa*.

LADRERIE, avarice, کيکرن *kikīr-an*.

LAGUNE, s. f., دانو *dānaw*, تمغت *tampat rūwa dekāt laut*.

LAI, E, adj. Frère —, اورغ راهب *orang rāhib yang ber-kedmat*.

LAID, E, adj., difforme, désagréable à la vue, بروث بورق *be-rūpa būruk*, بروث جاهت *be-rūpa jāhat*, بروث کجی *be-rūpa kejī*, اوده *ūdah*. Homme —, اورغ یخ بروث بورق *orang yang be-rūpa būruk*, اورغ اوده *orang ūdah*.

LAID, déshonnête, تیاد کجی *kejī*, تیاد سنوه *tiāda senūnuh*. Ce qu'il dit est bien —, کتان ایت باقی کجی *katā-ña itu bāñak kejī*. Parole laide, فرکتان یخ کجی *per-katā-an yang kejī*.

LAIDEUR, s. f., روث بورق *rūpa būruk*, روث جاهت *rūpa jāhat*, ثری یخ اوده *rūpa kejī*, ککجین *ka-kejī-an*. La — de cette action, ککجین *ka-kejī-an per-buāt-an itu*.

LAIE, s. f., femelle du sanglier, بابی هوتن بتین *bābi hūtan betīna*.

LAINAGE, s. m., marchandise de laine, دگاغن درثد بولو دمب *dagāng-an deri-pada būlu domba*.

LAINE, s. f., بولو دمب *būlu domba*, بولو کمبش بریری *būlu kambing biri-*

biri, صوف *şūf*. — blanche, بولو دمب یخ فوته *būlu domba yang pūtih*. — fine, بولو دمب یخ هالس *būlu domba yang hālus*. Ouvrier en —, نوکخ بولو دمب *tukang būlu domba*. Etoffe de —, سقلات *saķelāt*, صوف *şūf*. Vêtement de —, فکاین درثد سقلات *pakēy-an deri-pada saķelāt*. Des bas de —, سارخ کاکي درثد بولو دمب *sārung kākī deri-pada būlu domba*.

LAINE, cheveux crépus, فثوه *papūwah*.

Loc. prov. Se laisser manger la laine sur le dos, یخ دنبساکن اورغ *yang di-binasakan orang dengan tiāda ber-sungut*.

LAINEUX, EUSE, adj., سروث بولو *sa-rūpa būlu domba*, یخ *yang ber-şūf*.

LAÏQUE, adj., یخ ماموم *māmūm*, تیاد تریم سرالدرجه *yang tiāda tarīma ser ed-darajat*.

LAISSE, s. f., تالی ایکت انجخ *tālī ikat anjing*.

LAISSER, v. a., se séparer de, abandonner, برچری *ber-xerèy*, منغئلکن *meninggal-kan*. Il laisse sa femme, ای برچری دغن بنین *ia ber-xerèy dengan binī-ña*. Je laisse mon cheval ici, اکو منغئلکن کداک *aku meninggal-kan kudā-ku di-sini*. Il laissa son enfant dans

la ville, دتغځلکښپاله انقن ددالم نځری *di-tinggal-kan-ñā-lah ānaḡ-ña di-dālam nagrī*.

LAISSER, remettre, confier, مېړهکن *meñeruh-kan*, مېړنارهکن *mem-per-tāruh-kan*. Je vous laisse mon fils, دام اکو مېړهکن انقن لکلاکي قدام *āku meñeruh-kan ānaḡ-ku laki-lāki padā-mu*. Il lui laissa sa bourse, دښترارهکنپاله قندين کفدان *di-per-tāruh-kan-ñā-lah pandi-ña ka-padā-ña*.

LAISSER, léguer, منځکلکن *mening-gal-kan*. Il laissa ses biens à une autre personne, سده ای منځکلکن *sudah ia mening-gal-kan hartā-ña pada orang lain*. Je laisse mon argent à mes enfants, اکو منځکلکن وځک قدانق ۲ک *āku meninggal-kan wang-ku pada ānaḡ-ānaḡ-ku*. — une bonne réputation, منځکلکن نام یځ بايق *mening-gal-kan nāma yang baīḡ*.

LAISSER, s'abstenir de, cesser, بيرهنتی درځد *ber-henti deri-pada*. Il laissa son travail, بيرهنتیله ای درځد *ber-henti-lah ia deri-pada karjā-ña*.

LAISSER faire, permettre, بير *bīar*, ممير *mem-bīar*. Laissez faire cela, بيرله اورځ مموت ایت *bīar-lah orang mem-būat itu*. Laissez-le entrer, بيرله دی ماسق *bīar-lah dīa māsuk*. Laissez-moi parler, بيرله

کران همب برکات *bīar-lah kir-ī-ña hamba ber-kāta*.

LAISSER aller, ملفسکن *me-lepās-kan*. Laissez-le aller, دی لفسکنله *lepās-kan-lah dīa*.

Ne pas LAISSER de. Il est pauvre mais il ne laisse pas d'être bon, ای اورځ مسکین تتاځی ای اورځ بايق جوځ *ia orang meskīn tetāpi ia orang baīḡ jūga*. Il ne laisse pas de parler, ای برکات جوځ *ia ber-kāta jūga*.

Loc. — derrière soi, مندهلوی *men-dahulū-i*. — dans l'embarras, تیدام مېری تولځ *tiāda mem-brī tūlung*. Laissez-le en paix, جاځن مغهارو دی *jāngan merg-hāru dīa*. Laissez-moi tranquille, اکو مغځځکوکن *jāngan-lah merg-garggū-kan āku*.

— sans nouvelles, تیدام مېری خبر *tiāda mem-brī kabār*. — à l'abandon (négliger), ملايکن *me-lāley-kan*. — à la merci, تیدام ملهراکن *tiāda memeliharā-kan*. Il y a à prendre et à — dans cela, اد بايق *ada baīḡ dān* ada jāhat dālam itu. Il y laissera la vie, ای اکن ماتی دسان *ia ākan māti di-sāna*. — à bon compte, منجول موره *mem-brī mūrah* *men-jūal mūrah*. Je vous laisse à penser, تون ځيکرله *tūan pīkir-lah*. — tomber l'ancre, ملايه *me-lā-buh*.

LAIT, s. m., ایر سوسو *sūsu*, ایر سوسو *āyer sūsu*. Une tasse de —, سمشکتی *sa-mangkōk āyer sūsu*. Traire un animal pour en avoir le —, ممر سوسو *memerāh sūsu*. Pain au —, روتی ایر سوسو *rōti āyer sūsu*. — caillé, دادی *dādi*, ایر سوسو *āyer sūsu yang bakū*. Petit —, ایر دادی *āyer dādi*. Et ses mamelles donnèrent du —, مک *maka jādī ber-āyer-lah susū-ña*. Frères de —, اتق سسون *ānak susū-an*. Dent de —, پورتام گیگی *portāma gīgi*. Cochon de —, اتق بابی یغ لاکى میوسو *ānak bābi yang lāgi meñusu*. Avec le —, درثد مدان *deri-pada mudā-ña*.

LAIT de poule, میرد تلهام یغ *mērah telōr hāyam yang di-xampur dengan āyer pānas dān gūla*.

LAIT végétal, ایر تمبوهن یغ فوته *āyer tumbūh-an yang pūtih*.

LAITAGE, s. m., سکل مکان یغ درثد *segala makān-an yang deri-pada āyer sūsu*.

LAITANCE ou LAITE, s. f., منی ایکن *menī ikan*.

LAITERIE, s. f., lieu où l'on conserve le lait, تمطت ایر سوسو *tampat āyer sūsu*.

LAITERIE, crêmerie, کدی اورغ *kadēy ōrang jūal āyer sūsu*.

LAITEUX, EUSE, adj., سروث ایر *sa-rūpa āyer sūsu*. Plante laiteuse, تمبوهن یغ ایرن سروث ایر *tumbūh-an yang āyer-ña sa-rūpa āyer sūsu*.

LAITIER, ÈRE, s., توکخ ایر سوسو *tūkang āyer sūsu*. Vache laitière, لمبو بتین یغ ممبری ایر سوسو *lembu betina yang mem-brī āyer sūsu*.

LAITON, s. m., تمباک کونخ *tembāga kūning*, لویغ *lōyang*. Fil de —, کاوت تمباک کونخ *kāwat tembāga kūning*.

LAIZE, s. f., largeur d'une étoffe, لیبرن کاین *lēbar-ña kāin*.

LALAN, s. f., nom d'une plante graminée, لالغ *lālang*.

LAMBEAU, s. m., تمفل *tampal*, کاین ستمفل *perxah*. Un —, کاین ستمفل *kāin sa-tampal*. Un — de drap, سقلات ستمفل *saqelāt sa-tampal*. En lambeaux, ترچارق *ter-xārik*, یغ بورق سکالی *yang būruk sa-kālī*. Des habits en lambeaux, فکاین یغ *pakēy-an yang ter-xārik*, فکاین یغ بورق سکالی *pakēy-an yang būruk sa-kālī*.

LAMBIN, E, adj., لبت *lēna*, لمبت *lambat*, یغ برلمبتان *yang ber-lambāt-an*. C'est un —, ای سورغ لبت *ia sa-ōrang lēna*.

LAMBINER, v. n., برلین *ber-lēna*, برلېت *ber-lambat*, ملېت *me-lambat*.

LAMBOURDE, s. f., pièce de bois sur laquelle on pose les solives, راسق *rāsuk*.

LAMBRIS, s. m., revêtement des murs, سالت *sālut*, پېلوتن *peñalūt-an*. — de bois, پېلوتن ټاڼن *peñalūt-an pāpan*.

LAMBRISSEUR, v. a., revêtir de lambris, مېآلوت *meñālut*. — de bois, مېآلوت دغن ټاڼن *meñālut dergan pāpan*. — de marbre, مېآلوت دغن باتومرم *meñālut dergan batu mar-mor*.

LAME, s. m., feuille, plaque, داون *dāun*, څرادر *prāda*. — d'or, داون *dāun amās*. — de cuivre, داون تمباک *dāun tembāga*.

LAME, fer d'une arme, d'un instrument, مات *māta*. — d'un glaive, مات څډغ *māta pedang*. — d'un couteau, مات څيسو *māta pisaw*. — d'une lance, مات لمېخ *māta lembing*. — d'un criss damasquiné, مات کرس یخ برځامر *māta kris yang ber-pāmur*. — d'un glaive à deux tranchants, مات څډغ یخ ماکن دو بله *māta pedang yang mākan dūa beləh*. — d'une arme bien aiguisée, مات سنجات یخ تراسه *māta senjāta yang ter-āsah*.

LAME, vague, الن *ālun*, امېق *ombak*, گلېخ *gelumbang*. Forte —, الن یخ بسر *ālun yang besār*. Le bâtiment se trouvait entre deux fortes lames, کفل ایت اداله انتاردو *kəfl itū adā-lah antāra dūa ombak besār*.

LAMENTABLE, adj., déplorable, یخ هارس درتافي *yang harus diratāp-i*, یخ هارس دتغیسی *yang harus di-tangīs-i*, یخ کیساغن *yang ka-sayāng-an*.

LAMENTABLEMENT, adv., اتس څری *atas pri yang ka-sayāng-an*.

LAMENTATION, s. f., راتف *rātap*, بیجی راتف *biji rātap*, تغیس *tangīs-an*.

LAMENTATIONS de Jérémie, ندوب یرومیا *nudūb yermiyā*.

LAMENTER, v. a., déplorer, مرتافي *me-ratāp-i*, منغیسی *menangīs-i*. — la mort de son enfant, منغیسی اتقن یخ ماتی *menangīs-i ānak-ña yang māti*.

SE LAMENTER, v. pron., مراتف *me-rātap*, مناغس *menangīs*. Et tous les habitants de la ville se lamentaient, مک سکل ایسی نکری ایت *maka segala isi nagri itū me-rātap-lah*.

LAMINAGE, s. m., action de laminer, حال منجاغت *hāl men-jāngat*.

LAMINER, v. a., منجدیکن تیفس *men-jadī-kan tīpis*, منیفسکن *menī-pis - kan*, منجائت *men - jāngat*.
Étain laminé, تیمه تیفس *tīmah tīpis*.

LAMINOIR, s. m., فنجائت *pen-jāngat*, فركاكس فنجائت *perkākas pen-jāngat*.

LAMPADAIRE, s. m., یغ مہاوسولہ *yāng mem-bāwa sūluh*, یغ مہاوفلیت *yāng mem-bāwa palita*.

LAMPE, s. f., فلیت *palita*. — de cuivre, فلیت تمباک *palita tembāga*. — de terre, فلیت دردت تانه *palita deri-pada tānah*. Allumer la —, فلیت مہاسغ *memāsang palita*. Éteindre la —, فلیت مہامدم *memādam palita*. — ardente, فلیت یغ بریال *palita yāng ber-nāla*.

LAMPER, v. a., t. pop., boire avidement, مغیرف *merg-irup*.

LAMPION, s. m., فلیت کچل *palita kexil*.

LAMPISTE, s. m., توکغ فلیت *tūkang palita*.

LAMPYRE, s. m., کونف *kōnang*, ائی *api-āpi*.

LANCE, s. f., arme à long manche et à fer pointu, تمباک *tumbak*, کوجر *kūjur*, لمبغ *lembing*. Une —, تمباک *tumbak sa-bātang*. Le manche d'une —, باتغ تمباک *bātang tumbak*. La lame d'une —, مات تمباک *māta tumbak*. Percer avec une —, مرادقکن

مرادقکن *me-rādaḡ-kan kūjur*, مرادقکن *me-rādaḡ-kan lembing*.

LANCÉOLÉ, E, adj., qui a la forme d'une lance, سروف مات تمباک *sa-rūpa māta tumbak*, سروف مات لمبغ *sa-rūpa māta lembing*. Feuille lancéolée, داون یغ سروف مات تمباک *dāun yāng sa-rūpa māta tumbak*.

LANCER, v. a., jeter avec force, ملتر *me-lempar*, ملوتر *me-lūtar*, ملترق *men - xampak*, ملترق *me-lanting*. — des pierres, ملترق باتو *me-lempar-kan bātu*. — avec la fronde, مغلالی *merg-ali-āli*. — le disque, ملوترقن چکر *me-lūtar-kan xakra*. — un harpon, ملوتر قیارت *me-lūtar pi-ārit*. — les grappins, ملترق ساوه تربغ *men - xampak sāuh terbaḡ*. — des flèches avec un arc, مہانکن فانه *memānah-kan pānah*. — des rayons, برسینر *ber-sinar*. — des regards de travers, مغرلغ دغن ایکر مات *mergerling dengan īkor māta*. — à l'eau, منچبرکن *men-xebur-kan*. — un bâtiment, ملنچرکن کفل *me-lunxur-kan kapāl*.

SE LANCER, v. pron., مپربوکن درین *meñerbū-kan dirī-ña*, منرکم *mener-kam*.

LANCETTE, s. f., instrument de chirurgie, تاجی *tāji*. Donner un coup de —, منچوچق *men-xūxuk*.

LANCHE, s. f., t. de mar., espèce d'embarcation, لنچ lanxang.

LANCIER, s. m., cavalier armé d'une lance, اورڭ يڭ ماکي تمق ōrang yang memākey tumbak, اورڭ تکلان ōrang tikām-an.

LANDAU, s. m., کریت امغت رود karēta ampat rōda.

LANDE, s. f., قادیع پادیع pādang bel-antāra, تانه قاسر tānah pāsir, تانه یڭ تیاد مبری حاصل tiāda mem-brī hāsīl.

LANGAGE, s. m., بهاس bahāsa, لغة logat.

— de la cour, دالم بهاس bahāsa dālam, — élevé, بهاس تڭکی bahāsa tīnggi.

— bas, بهاس هین bahāsa hīna. — corrompu, بهاس کچوکن bahāsa kaxūk-an.

Les qualités du —, صفة بهاس sifat bahāsa.

Les règles du —, شرط بهاس šart bahāsa, شرط لغة šart logat.

La science du —, علم النحو ilmu en-nehū.

Il a un très beau —, ترلانو بايق بهاس ter-lālu bāik bahasā-ña, ای قندی ia pandey ber-kata-kāta.

LANGE, s. m., کاین lampin, کاین kāin lampin. Envelopper de langes, ممایب دڭن لڭن ۲ mem-bābat dengan lampin-lampin. Vous trouverez l'enfant enveloppé de langes, مک کامو اکن مندافت کانتق ایت تربابت

۲ دڭن لڭن ۲ maka kāmū ākan mendāpat kānak itu ter-bābat dengan lampin-lampin.

LANGOUREUX, EUSE, adj., qui est en langueur, له lemāh, لایو lāyu.

LANGOUREUX, qui marque de la langueur, برندو be-rindu, مورڭ mūrung. Son —, بوپی برندو būni be-rindu.

LANGOUSTE, s. f., هودڭ کارڭ hūdang kūrang.

LANGOUTI, s. m., چاوت xāwat.

LANGUE, s. f., لیده tidah. La — de l'homme, لیده اورڭ tidah ōrang.

— de bœuf, لیده لمبو tidah lembu.

— d'oiseau, لیده بورڭ tidah būrung.

— mince, لیده نیفس tidah nīpis.

— épaisse, لیده تبل tidah tebāl.

Mauvaise —, لیده جاهت tidah jāhat. Les artères de la —, اورت لیده ūrat tidah.

Le filet de la —, تالی tāli tidah.

Le bout de la —, لیده tidah.

En forme de —, هوجڭ لیده hūjung tidah.

sa-rūpa tidah.

Tirer la —, منجولرکن لیده men-jūlur-kan tidah.

LANGUE, langage, بهاس bahāsa,

بهاس ملايو malaise, لغة logat.

— chinoise, بهاس bahāsa malāyu.

— du pays, بهاس bahāsa xīna.

La — noble, بهاس نڭری bahāsa nagrī.

بہاس *bahāsa bangsāwan*. — corrompue, بہاس کچوک *bahāsa kaxūk-an*. Les langues anciennes, بہاس ۲ *bahāsa-bahāsa yang lāma*. Les langues orientales, بہاس ۲ *bahāsa-bahāsa mašrak*. Les règles d'une —, شرط بہاس *šart bahāsa*, شرط لغت *šart logat*. Apprendre une —, برآجر سوانو بہاس *ber-ājar suātu bahāsa*. Professeur de —, گورو بہاس *gūru bahāsa*. Mettre dans une — (traduire), مہباساکن *mem-bahasā-kan*.

Loc. L'avoir sur le bout de la —, همپئر ماو کات ایت *hampir māu kātā itu*. — grasse (difficulté à parler), لیدہ برت *līdah brāt*. — bien pendue, مولت فنجیج *mūlut panjang*. — flatteuse, لیڈہ یخ تاهو ممبوجق *līdah yang tāhu mem-būjuk*. Coup de —, امفت *umpat*. Quiconque retient sa — mérite le nom de sage, بارغ سیاہ منہانی لیڈہن ایت برودی *bārang siāpa menahān-i līdah-ña itu ber-būdi namā-ña*.

LANGUETTE, s. f., petite langue, لیڈہ کچل *līdah kexil*.

LANGUETTE, ce qui ressemble à une petite langue, یخ سروف لیڈہ کچل *yang sa-rūpa līdah kexil*. — d'une balance, انق لیڈہ تمباغن *anak līdah timbāng-an*.

LANGUEUR, s. f., کلامن *ka-lemāh-an*, کلتن *ka-letēh-an*.

LANGUIR, v. n., être en langueur, se consumer, منجادی له *men-jādi lemāh*. — de faim, درفد منجادی له *men-jādi lemāh deri-pada lāpar-ña*.

LANGUIR, souffrir de l'ennui, s'attrister, منجادی مورغ *men-jādi mūrung*, غاغت *gāngut*. — d'amour, منجادی مورغ درفد برهین *men-jādi mūrung deri-pada berahī-ña*.

LANGUIR, soupirer après, مرندواکن *me-rindu ākan*.

LANGUISSANT, E, adj., débile, له *lemāh*, لته *letēh*, لمبت *lembut*.

LANGUISSANT, passionné, یخ برندو *yang be-rindu ākan*.

LANGUISSANT, pâle, fané, یخ لایو *yang lāyu*.

LANIÈRE, s. f., تالی درفد کولت *tālī deri-pada kūlit*, جاغت *jāngat*.

LANTERNE, s. f., تغلغ *terglong*. — de papier, تغلغ قرطاس *terglong kartās*. — de verre, تغلغ کاج *terglong kaxa*. — magique, تغلغ فپولف *terglong peñūlap*.

LANTERNER, v. n., être irrésolu, جای بمبغ هاتی *jādiimbang hāti*.

LANTERNER, différer, remettre, برلغت *ber-targguh*, برلغت ۲ *ber-lambat-lambat*.

LANTERNERIE, s. f., discours frivoles, فرکتان یخ سی ۲ *per-katā-an yang siat-siat*.

LANTERNIER, s. m., qui fait ou vend des lanternes, توکخ تغلغ *tūkang tenglong*.

LANTERNIER, irrésolu, lambin, اورغ yang bimbang hāti, یغ بمبغ هاتی *ōrang lambat*.

LAPER, v. n., منجیلت *men-jilat*, مغیرف *mery-irup*.

LAPEREAU, s. m., کلنچی کچل *ke-linxi kexil*, انق کلنچی *anak ke-linxi*.

LAPIDAIRE, s. m., قندی فرمات *pandey permāta*, جوهری *jawhari*.

LAPIDATION, s. f., حال ملوتر دغن *hāl me-lūtar dengan batu*.

LAPIDER, v. a., ملتاری *me-lutār-i*, ملوتر دغن باتو *me-lūtar dengan batu*, رجم *rejem*. — une femme adultère, سوری سورغ فرمئون یغ *me-lutār-i sa-ōrang perampuan yang ber-zinā*.

LAPIN, s. m., کلنچی *kelinxi* (on a quelquefois traduit ce mot par فلندق *pelanduk*).

LAPINE, s. f., femelle du lapin, کلنچی بتین *kelinxi betina*.

LAPIS-LAZULI, s. m., لازوردی *lāzuwerdi*, باتو لازوردی *batu lāzuwerdi*.

LAPS, s. m. — de temps, لام *lamā-ña*. Après un certain laps de temps, ستله بیراف لام *sa-telūh bebrāpa lamā-ña*.

LAQUAIS, s. m., ساکی *sākey*, بودق *būdak*.

LAQUE, s. f., sorte de gomme, همبالو *damarāk*, چت *xāt*, *hambālaw*.

LARCIN, s. m., 1°, action de dérober, فنچریئن *pen-xurī-an*. 2°, chose dérobée, چریئن *xurī-an*, کچریئن *ka-xurī-an*.

LARD, s. m., لتق بابی *lemāk bābi*.

— frais, لتق بابی یغ بهارو *lemāk bābi yang bahāru*. — rance, لتق بابی یغ تشق *lemāk bābi yang tengik*.

LARDER, v. a., mettre des lardons, ممبوه لتق بابی *mem-būbuh lemāk bābi*.

LARDER, au fig., percer de coups, منچوچق *men-xūxuk-xūxuk*.

LARDOIRE, s. f., فنچوچق اکن ممبوه *pen-xūxuk ākan mem-būbuh lemāk bābi pada dāgīng*.

LARDON, s. m., لتق بابی یغ دبوه فد *lemāk bābi yang di-būbuh pada dāgīng*.

Fig., raillerie, سندیرن *sindīr-an*.

LARGE, adj., qui a de la largeur, لیبر *lēbar*, لوس *lūwas*, چوفل *xūpul*, بیدغ *bīdang*, بوکتی *bōkaḥ*. Chemin —, جالان لیبر *jālanlēbar*. Une étoffe —, کاین یغ لیبر *kāin yang lēbar*. Champ —, فادغ لوس *pādang lūwas*. Des

manches larges, تاغن باجو یخ لوس *tāgan bāju yang lūwas*. La proue du bâtiment est —, مک هلون فراهو *maka halūwan prāhu itu xūpul*. Il a la poitrine —, ددā-ña bīdāng. Large de poitrine, برداد بیدغ *ber-dāda bīdāng*. Il a cent coudées de long et deux coudées de —, سراتس هست فنجنغن دان دو هست لیبرن *sa-rātus hasta panjang-ña dān dūa hasta lebar-ña*. Rendre —, ملیبرکن *me-lebar-kan*.

LARGE, au fig., libéral, موره *mūrah*.

Loc. Prendre le —, منجاوهکن *men-jāuh - kan dirī - ña*. Gagner le —, لاری *lāri*. En long et en —, قد بوجر دان قد لتغ *pada būjur dān pada lintang*.

LARGEMENT, adv., généreusement, abondamment, دغن کماهن *dengan ka-murāh-an*, دغن کلغاهن *dengan ka-limpāh-an*.

LARGESSE, s. f., libéralité, distribution d'argent ou d'autre chose, کرنی *karunā*, انگره *anugrah*. Faire des largesses, ممبری کرنی *mem-brī karunā*, مغنکرهکن *meng-anugrah-kan*.

LARGEUR, s. f., لیبرن *lebar-ña*, کلواس *ka-luwās - an*, لتغ *lintang*. La — du chemin, لیبرن جالن

lebar-ña jālan. Sa — est de trois brasses, لیبرن تیگ دف *lebar-ña tiga depa*. Sa longueur est égale à sa —, فنجنغن دان لیبرن سام *panjang - ña dān lebar-ña sāma*. La — d'une main, ستق *sa-tampak*.

LARGUE, adj., lâche, qui n'est pas tendu, هولر *hūlur*, کندر *ken-dur*, کورغ کنجخ *kūrang kenxang*. Vent —, اغن کنجخ *āgin kenxang*, اغن یخ بایق *āgin yang bāik*.

LARGUER, v. a., t. de mar., lâcher, مغهولر *meng-hūlur*. Larguez la corde, هولرله تالی *hūlur-lah tāli*.

LARME, s. f., ایر مات *āyer mātā*. Verser des larmes, مناغس *menāngis*, کلور ایر مات *ka-lūar āyer mātā*. Répandre des larmes de joie, مناغس کارن کسکآن *menāngis kārna ka-sukā - an*. Ses larmes coulaient, برلینغ له ایر متان *ber-līnang-līnang-lah āyer mātā - ña*. Essuyer ses larmes, مپاڤو ایر متان *meñāpu āyer mātā - ña*.

Fig. Essuyer les larmes de quelqu'un, le consoler, مغهیرکن اورغ *meng-hībun-kan ōrang*.

LARMES de crocodile, larmes feintes, ایر مات بوای *āyer mātā buāya*, ایر مات یخ ثرثور *āyer mātā yang pura-pūra*.

LARME, goutte, petite quantité, تیتق *tītik*, سدیکت *sa-dikit*. Une —

d'eau-de-vie, ستیق برندی *sa-titiḱ berandi*, سدیکت ارق *sa-dīkit āraḱ*.

LARMIER, s. m., espèce de gouttière, کومی منیرسکن ایر *kūmey menīris-kan āyer*, سلورن *salūran*.

LARMOYER, v. n., مناعس *menāngis*.
چوچر ایر مات *xūxur āyer mātā*.

LARRON, ESSE, s., فنچوری *pen-xūri*, قیامن *peñāmun*. — domestique, فنچوری یغ منمفخ درومه *pen-xūri yang menumpang di-rūmah*. On crucifia avec lui deux larrons, ترصلیبکنله سرتان دو اورغ قیامن *ter-salīb-kan-lah sertā-ña dūa ōrang peñāmun*.

Prov. S'entendre comme des larrons en foire, موافقه اکن منیفر *muwāfakat ākan menīpu ōrang*.

LARVE, s. f., premier état d'un insecte, ملات یغ ملات *mulā-ña binātang yang me-lāta*.

LARYNGITE, s. f., ساکت باره فد *sākit bārah pada kapāla rengkung*.

LARYNX, s. m., کفال رغکغ *kapāla rengkung*.

LAS, SE, adj., fatigué, لله *lelāh*, فایه *letèh lesū*, قنت *penāt*, پایه *pāyah*, چائی *xāpé*. — de marcher, لله برجال *lelāh ber-jālan*.

LAS, dégoûté, ennuyé, مول *mūwal*, گشگو *gangu*. — de la vie,

تیاد ماو هیدف لاگی *tiāda māu hīdup lāgi*.

LASCIF, IVE, enclin à la luxure, کاتل *gātal*, فغیدم *perg-hīdam*, دوکان *dōkāna*. Cette femme est très lascive, فرغون ایت ساغت کاتل *per-ampūan ītu sārgat gātal*.

LASCIVETÉ, s. f., شهوة *šahwat*, هیدم *hīdam*, فری یغ کاتل *prī yang gātal*.

LASSANT, E, adj., یغ مللهکن *yang me-lelāh-kan*.

LASSER, v. a., مللهکن *me-lelāh-kan*, ممتکن *memenāt-kan*.

LASSER, dégoûter, ennuyer, مغشگشگوکن *merg-ganggū-kan*, مغشگادهکن *merg-gādoh-kan*.

SE LASSER, v. pron., منجادی لله *men-jādi lelāh*, منجادی قنت *men-jādi penāt*. Se —, se dégoûter, برمول *ber-mūwal*.

LASSITUDE, s. f., کللاه *ka-lelāh-an*, کفیان *ka-penāt-an*, کفیان *ka-payāh-an*. Sa — était telle qu'il ne pouvait plus marcher, مک کللاه *mek klālah*, سکیئن ساغت هغک ای تیاد *sakīen sārgat hīngga īa tiāda dāpat ber-jālan lāgi*.

LATENT, E, adj., بونی *būni*, یغ تیاد کللهاتن *sem-būni*, یغ *yang tiāda ka-lihāt-an*, غایب *gāib*.

LATÉRAL, E, adj., يڭ دسبله *yang di-sa-belàh*. Porte latérale, قٲتو *pintu yang di-sa-belàh*.

LATIN, E, adj., لاتن *lātin*. La langue latine, بهاس لاتن *bahāsa lātin*.

LATITUDE, s. f., t. d'astronomie et de géographie, جاوهن درٲد خط *jāuh - ņa deri-pada kət istiwa*.

LATITUDE, espace, liberté d'action, کيباسن *ka-bebās-an*.

LATRIE, s. f., بقتی کٲد الله *bakti ka-pada allah*, سمبه سجود کٲد الله *sembah sujud ka-pada allah*.

LATRINES, s. f. pl., جمن *jam-ban*, ٲرلندوغن *tendas*, ٲرلندوغن *per-lindung-an*.

LATTE, s. f., لنتی *lantey*. — de palmier, لنتی نیڭ *lantey nīburg*. Faire des nattes, مامارڭ لنتی *memā-rang lantey*.

LATTER, v. a., ماماسڭ لنتی *memā-sang lantey*, ممبویه لنتی *mem-būbuh lantey*.

LAUDANUM, s. m., روح اٲون *rūh apiūn*.

LAUDATIF, IVE, adj., يڭ موجی *yang memūji*.

LAURIER, s. m., درنه *daf-nah*.

Fig. Victoire, gloire, ٲشلاهن *perg-alāh-an*, کملیان *kā-muliā-an*.

LAVAGE, s. m., حال مٲچیکن *hāl meñuxi-kan*, ٲمٲچیکن *peñuxi-an*, ٲمبسوهن *pem-basūh-an*, ٲمبنران *pem-binarā-an*.

LAVANDIÈRE, s. f., اورڭ ٲرمٲون يڭ *orang perampūan yang meñuxi kاین*.

LAVE, s. f., بارڭ چاپر يڭ کلور درٲد *bārang xāer yang ka-luar deri-pada gunung api*.

LAVEMENT, s. m., action de laver, حال مٲچیکن *hāl meñuxi-kan*, ٲمبسوهن *pem-basūh-an*. Le — des pieds, ٲمبسوهن کاکي *pem-basūh-an kaki*.

LAVEMENT, elystère, اوبت سمٲتن *obat sumpit-an*. Donner un —, ٲماسٲکن اوبت سمٲتن *me-māsuk-kan obat sumpit-an*.

LAVER, v. a., nettoyer avec un liquide, منٲچوی *men-xūxi*, مٲچوی *meñuxi*, ممباسه *mem-bāsuh*. — du linge, مٲچوی کاین *meñuxi kاین*. — une plaie avec du vin, مٲچوی *meñuxi lūka* دغن ایر اغٲور *dengan āyer arggūr*, ممباسه لوك *mem-bāsuh lūka*. Il lava les pieds de ses disciples, کککاکي *di-bāsuh-ņā-lah kaki-kaki murīd-ņa*. Sa figure étant lavée, باسهلہ مکان *bāsuh-lah mukā-ņa*. Manger avec les mains non lavées, ماکن دغن تاغن ؟ تباد ترباسه *mākan*.

dengan tǎngan-tǎngan tiāda ter-
bāsuh.

LAVER le corps, مەندیکەن me-
mandi-kan. — un cadavre, مەندیکەن
میت me-mandi-kan mayet. Elle
lava son enfant, مەندیکەنپالە انقەن
maka di-mandi-kan-ñā-lah ānak-
ñā. — en frottant avec un cosmé-
tique, مەلۇملاش me-lūngir.

LAVER, terme de peinture, مەلۇمس
me-lūmas. — avec de l'encre de
Chine, مەلۇمس دغەن دواۋە چىن me-
lūmas dergan dawāt xīna.

SE LAVER, v. pron., مەندى mandi,
دەرىن meñūxi dirī-ñā. Allez
vous laver dans le Jourdain, فەركەلە
vous laver dans le Jourdain, فەركەلە
دەرىن مەندىكەن دەرىن ددالم يەردىن
mandi-kan dirī-mu di-dālam
yordēn. Se laver après avoir
satisfait aux besoins naturels,
استىنجا istinjā. Se laver avant la
prière, وضو wadlū.

Loc. — ses péchés avec ses
larmes, مەنەس سەبەب مەسەل دەردە دسان
menāngis sebāb meñesāl deri-pada
dosā-ñā. — un affront, مەباسە ارغ
dosā-ñā. — un affront, مەباسە ارغ
مەم-بەسۇھ arang yang di-
mūka. — la tête à quelqu'un,
مەنەسەكەن ارغ دغەن فەركەنەن يەكەس
me-nistā-kan orang dergan per-
katā-an yang krās. Je m'en lave
les mains, مەم تىاد ماو ماسق دالم
هەمب تىاد ماو فەركەنەن ايت
hamba tiāda māu
māsuk dālam pe-karjā-an itu.

A laver la tête d'un âne ou d'un
maure on y perd sa lessive, ارغ
ايت جەكەلە دباسە دغەن اير ماور سەكەلە
arag itu jikalaw
di-bāsuh dergan āyer māwar sa-
kāli pūn tiāda ākan pūtih.

LAVETTE, s. f., فەپاۋە كچەل اكن
مەپوچى فەكەنەن دان مەكەتق
peñāpu
kexil ākan meñūxi pīnggan dān
mangkok.

LAVEUR, EUSE, s., يەمپوچى yang
meñūxi. — de vaisselle, يەمپوچى
فەكەنەن دان مەكەتق yang meñūxi pīng-
gan dān mangkok. — de linge,
دوبى dōbi, بىنار bināra.

LAVIS, s. m., manière de laver
un dessin, مەلۇمس كەمبەر
hāl me-
lūmas gambar.

LAVOIR, s. m., نەقت اورغ مەپوچى
نەقت اورغ مەپوچى
tampat orang meñūxi kāin,
تەمپەت فەمباسە
tampat pem-bāsuh.

LAVURE, s. f., اير چوچى فەيرغ
اير چوچى فەيرغ
āyer xūxi pīring mangkok.

LAXATIF, IVE, adj., يەمپەنچاھر
يەمپەنچاھر
yang men-xāhar. Remède —
اوبەت
obat men-xāhar, اوبەت
obat pen-xāhar.

LAYETTE, s. f., پەتقە
پەتقە
peti kexil, پەتقە كەيو
peti kāyu.

LAYETTE, linge pour un enfant,
سەگەلە فەكەنەن كەتق ۲ كچەل
segala pakēy-
an kānak-kānak kexil, كەين ۲ لەفەن
kāin-kāin lampin.

LAZARET, s. m., رومه اورغ ساکت *rūmah ōrang sākit*.

LE, m., LA, f., LES, pl. art., یغ *yang*, ایت *itu*. Le roi, یغ راج *yang rāja*. v. Gramm.

LE, m., LA, f., LES, pl. pron. Se rendent en malais par les pronoms personnels. Je le regarde, همب *hamba* me-*līhat* *dīa*. Je les aime, همب مغاسه اکن مریکیٹ *hamba mengāsih ākan marīka-itu*.

LÉ, s. m., largeur d'une étoffe, لیبرن کاین *lēbar-ña kāin*.

LÈCHE, s. f., tranche de quelque chose qui se mange, سهیرس *sa-hīris*. Une — de lard, سهیرس لقی *sa-hīris lemāk bābi*.

LÈCHEFRITE, s. f., فکثر یغن *perg-gorēng-an*, کوالی *kuwālī*.

LÈCHER, v. a., منجیلت *men-jīlat*, ملولم *me-tūlum*. Les chiens venaient lui — ses plaies, داتغله انجشخ ۲ *dātang-lah anjing-anjing men-jīlat puru-purū-ña*. — les doigts, ملولم جاری *me-tūlum jāri*.

Loc. On s'en lèche les doigts, cela est excellent à manger, باقی *bāñak sedap rasā-ña*. Un ours mal léché, homme grossier, سؤرغ یغ بروف بورق *sa-ōrang yang be-rūpa būruk*, اورغ فکثک *ōrang pergkuh*.

LEÇON, s. f., instruction, فثجارجن *perg-ajār-an*. — pour enseigner à lire les livres religieux, فثجیئن *perg-ajī-an*. Une — d'une heure se paie une piastre, مک فثجارجن سواتو *maka perg-ajār-an suātu jām di-bāyar suātu ringgit*. Donner une —, مشاجر *meng-ajar*. Qui donne des leçons, فثجارجو *perg-ajar, gūru*.

LEÇON, ce que l'on apprend, فثلا جارجن *ajār-an*, پل-فثلا جارجن *pel-ajār-an*. Il sait sa —, ای سده تاهو اجارنن *īa sudah tāhu ajār-an-ña*. Prendre une —, براجر *ber-ajar*. Prendre une — de danse, براجر مناری *ber-ajar menāri*.

LEÇON, avis, conseil, نصیحة *na-ṣihat*.

LEÇON, réprimande, هردق *hardik*. Donner une bonne — à quelqu'un, مغهردق اورغ *meng-hardik ōrang*, مشجاری *meng-ajār-i*.

LECTEUR, TRICE, s., یغ مباح *yang mem-bāxa*, فثباح *pem-bāxa*.

LECTURE, s. f., فثمچان *pem-baxā-an*, بچان *baxā-an*. La — des journaux, سورت خبر *pem-baxā-an surat kabar*. Cabinet de —, تفت اورغ مباح سورت خبر *tampat ōrang mem-bāxa surat kabar dān kitāb-kitāb*.

LÉGAL, E, adj., conforme à la loi, یغ منورت عادة *yang menūrut ādat*,

يغ منورت اندغ *yang menūrut undang-undang*, حلال *halāl*.

LÉGALEMENT, adv., سرت تورت *serta turut adat*.

LÉGALISER, v. a., مغوساكن *menguasā-kan*, مقسيسكن *meñaksī-kan*, منكهكن *menegūh-kan*. — un passeport, مغوساكن سورت لفس *menguasā-kan sūrat ləpās*. — une signature, مقسيسكن تافق تاغن *meñaksī-kan tāpāk tāngan*.

LÉGALITÉ, s. f., حال يغ حلال *hāl yang halāl*, قري يغ منورت عادة *prī yang menūrut ādat*. La — d'un acte, حلال سواتو قربواتن *halāl-ña suātu per-buāt-an*.

LÉGAT, s. m., envoyé diplomatique du pape, فسوره فاف *pe-sūruh pāpa*.

LÉGATAIRE, s., اورغ منريم *orang yang menarīma*, وصية *pem-brī-an wasīyat*. — universel, اورغ يغ منريم وصية سكلين *orang yang menarīma pem-brī-an wasīyat sa-kalī-an harta orang māti*.

LÉGATION, s. f., charge de légat, فسوره دغن سكل فغريغن *jawāt-an pe-sūruh pāpa*.

LÉGATION, ambassadeur et toute sa suite, فسوره دغن سكل فغريغن *pe-sūruh dengan segala peng-iringan-ña*.

LÉGENDAIRE, s. m., auteur de légendes, صاحب الحكاية اورغ مرحوم *sahib el-hikāyat orang marhūm*.

LÉGENDE, s. f., livre de la vie des saints, حكاية اورغ مرحوم *hikāyat orang marhūm*, حكاية اورغ قديس *hikāyat orang kadīs*.

LÉGENDE, sur une pièce de monnaie, تليس اتس سكفغ وغ *tulis-an atas sa-kepèng wang*.

LÉGER, ÈRE, adj., qui ne pèse guère, ريغن *rīngan*, هريغن *harīngan*, كورغ برت *kūrang brāt*. Mon fardeau est —, تغوغنك ادر يغن *tanggūng-an-ku ada rīngan*. Le bois est plus — que le fer, كايو *kāyu itu rīngan deri-pada besi*. Trop —, ترلالو ريغن *ter-lālu rīngan*.

LÉGER, agile, prompt, چفت *xepāt*, لاجو *lāju*, لنجر *lanxar*, قنتس *pantas*. Sa marche est légère, چفت جالني *xepāt jalān-ña*. Il était porté sur une nuée légère, اي برکندران داتس اون يغ لاجو *ber-kandarā-an di-ātas āwan yang laju*. Un bateau —, فراهو يغ *prāhu yang lanxar*. Cheval —, کود قنتس *kūda pantas*.

LÉGER, peu important, ريغن *rīngan*, هين *hīna*. Péché —, دوس *dōsa rīngan*. Maladie légère, ساكت يغ ريغن *sakit yang rīngan*. Légère tribulation, کسکارن يغ ريغن *kēs-kār-n yang rīngan*.

ka-sukār-an yang ringan. Cette nourriture légère, رونی ایت یخ *rōti itu yang hīna*.

LÉGER, facile, موده *mudah*. Ce travail est —, فکرچان ایت موده *pe-karjā-an itu mudah*.

LÉGER, inconstant, بمبغ هاتی *bim-bang hāti*, کورغ ایت *kūrang ingat*. Homme —, اورغ یخ بمبغ هتین *orang yangimbang hati-ña*.

LÉGER, en parlant des couleurs, مود *muda*. Couleur légère, ورن مود *warna muda*. Vert —, هیجو مود *hijaw muda*.

Habit LÉGER, کاین نیفس *kāin nīpīs*.

Vent LÉGER, اغن هالس *āgin hālus*. Parler à la légère, برکات *ber-kāta dangan tiāda preksa*.

LÉGÈREMENT, adv., avec légèreté, دغن تیاد برت *dengan tiāda brāt*.

LÉGÈREMENT, inconsiderément. Croire —, فرچای دغن تیاد فرقس *perxāya dangan tiāda preksa*. Passer — sur un point, برکات سدیکت *ber-kāta sa-dikit deri-pada suātu porkāra*.

LÉGÈRETÉ, s. i., فری یخ ریغن *pri yang ringan*, کرغان *ka-ringān-an*. La — d'une faute, فری ساله یخ *pri sālāh yang ringan*.

LÉGÈRETÉ, agilité, قنسن *pantas-ña*, قنسان *pantās-an*. Il court

avec —, ای لاری دغن قنسن, *ia lāri dangan pantas-ña*.

LÉGÈRETÉ, imprudence, inconstance, بمباغن هاتی *bimbāng-an hāti*, کورغ ایت *kūrang ingat*.

LÉGION, s. f., corps de gens de guerre, کتبوکن *ka-tumbūk-an*, کیاکن *ka-baīāk-an*. Douze légions d'anges, دو بلس کتبوکن اورغ ملایکه *dūa belās ka-tumbūk-an orang malāikat*.

LÉGISLATEUR, TRICE, s., یخ *yang men-jadi-kan hukum*, یخ منجدیکن اندغ *yang men-jadi-kan undang-undang*.

LÉGISLATIF, IVE, adj., یخ منجدیکن *yang men-jadi-kan hukum*. Corps —, مجلس اورغ یخ منجدیکن *mejlis orang yang men-jadi-kan hukum*.

LÉGISLATION, s. f., droit de faire des lois, حق منجدیکن حکم *hak men-jadi-kan hukum*.

LÉGISLATION, corps de lois, حکم *hukum*, سکل اندغ *segala undang-undang nagrī*. — musulmane, شریعة *seriat*. — de Moïse, توریت *tawrit*.

LÉGISLATURE, s. f., le corps législatif, یخ منجدیکن مجلس اورغ حکم *mejlis orang yang men-jadi-kan hukum*.

LÉGISLATURE, durée du temps où le corps législatif est réuni,

session, وقت سکل اورغ منجديکن *waktu segala orang men-jadī-kan hukum ada bermusāwarat*.

LÉGISTE, s. m., مولانا *fakīh*, فقيه *mūlānā*.

LÉGITIMATION, s. f., action de légitimer un enfant, حال محلا لکن *hāl merg-halāl-kan ānak*.

LÉGITIME, adj., qui a les conditions requises par la loi, حلال *halāl*, yang منورت عادة *menūrut ādat*. Enfant —, انق حلال *ānak halāl*, انق کاوین *ānak kāwīn*. Gouvernement —, فرته یغ حلال *parentah yang halāl*.

LÉGITIME, juste, convenable, فاثت *pātut*, هارس *hārus*, بتل *betul*. Désir —, ایغن یغ فاثت *ingīn yang pātut*.

LÉGITIME, s. f., portion accordée aux enfants par la loi, انق فون بهکیئن *ānak pūna bahagī-an yang halāl*.

LÉGITIMEMENT, adv., دغن حلال *dengan halāl*.

LÉGITIMER, v. a., rendre légitime un enfant naturel, محلا لکن انق *merg-halāl-kan ānak*.

LÉGITIMER, rendre juste, légitime, مهرارسکن *merg-hārus-kan*.

LÉGITIMITÉ, s. f., ثری یغ حلال *pri yang halāl*, حلال *halāl*. La

— de cette action, حلالی ثریواتن *ait halāl-ña per-buāt-an itu*.

LEGS, s. m., don laissé par testament, ممبریئن وصية *pem-brī-an wasiyat*. — de mille piastres, ممبریئن وصية سربو رنغت *pem-brī-an wasiyat sa-rību ringgit*. Recevoir un —, منریم ممبریئن وصية *menarima pem-brī-an wasiyat*. — pieux, وقف *waqef*.

LÉGUER, v. a., donner par testament, ممبری دغن سورت وصية *mem-brī dergan sūrat wasiyat*, موصیتکن *me-wasiyat-kan*. Il légua sa maison à sa femme, دوصیتکناله رومن کفد *di-wasiyat-kan-ñā-lah rūmah-ña ka-pada istri-ña*.

LÉGUME, s. m., fruit des plantes légumineuses, کالج *kāxang*. —, plantes potagères, سایر سیورن *sāyur-sayūr-an*.

LÉGUMINEUX, EUSE, adj. Plante légumineuse, فوکق یغ ممبری کالج *pōkok yang mem-brī kāxang*.

LENDEMAIN, s. m., ايسق *esuk*, کسوکن هرین *esuk-ña*, ايسقن *esuk-an harī-ña*. Le — il partit, کسوکن هرین فون ای فرکی *ka-esuk-an harī-ña pūn ia pergi*.

LENT, E, adj., lambat, لمبت *lambat*, لالی *lāley*. Il est — dans son travail, مک لمبت *maka lambat ia pada pe-karjā-an-ña*. — à venir,

لين داتڭ *lēna dātang*. Prompt à écouter et — à parler, فتنس اكن *fantas* *ākan men-dengar dān lēna ākan ber-kāta*. — à croire, سکن هاتی *segān hāti ākan per-xāya*. Poison —, راجن یغ لبت *rāxun yang lambat me-garjā-kan*.

LENTE ou LENDE, s. f., تله رکتو *telòr kùtu*.

LENTEMENT, adv., فرلاهن ۲ *perlāhan-perlāhan*, لبت *lambat*. Marcher —, برجالن فرلاهن ۲ *ber-jālan perlāhan-perlāhan*. Croître —, لبت *lambat ber-tumbuh*.

LENTEUR, s. f., manque d'activité, indolence, فری لبت *prī lambat*, فرلباتن *per-lambāt-an*, فری یغ لین *prī yang lēna*.

LENTILLE, s. f., légume, مجیو *miju-miju*. Manger des lentilles, ماکن مجیو *me-mākan miju-miju*.

LENTILLE, tache de rousseur, تاهی لالت *tāhi lālat*.

LENTILLE, verte convexe, کاج *kāxa būlat*, کاج افی *kāxa āpi*, کاج تروفتڭ *kāxa trōpong*.

LÉOPARD, s. m., هریوتلف *harī-maw teləp*, هریواکر *harī-maw ākar*, هریوکبڭ *harī-maw kum-bang*.

LÉPRE, s. f., کست *kusta*, کدل *kedəl*, کورو *kūru*. — à sa dernière

période, اودق *ūduk*. Frappé de la — (par un châtement de Dieu), کدل توله *kedəl tūlah*.

LÉPREUX, EUSE, adj., برکست *ber-kusta*, برکدل *ber-kedəl*. Un —, سورڭ برکست *sa-ōrang ber-kusta*, اورڭ یغ ساکت کست *ōrang yang sākit kusta*.

LÉPROSERIE, s. f., رومه اورڭ *rūmah ōrang ber-kusta*, رومه اورڭ ساکت کست *rūmah ōrang sākit kusta*.

LEQUEL, LAQUELLE, pron. relat., یغ *yang*. La maison dans — vous demeurez, رونه ایت یغ تون دودق *rūmah itu yang tūan dūduk dālam-ña*.

LEQUEL? interrogatif, سیاف *siāpa*, اف *apa*, سیاف یغ *siāpa yang*, سیاف *apa yang*. — des deux? سیاف *siāpa deri-pada dūa ini*. — des deux partira? سیاف *siāpa deri-pada dūa ini yang ākan pergi*.

LES, art. pl., v. LE.

LÈSE, adj., qui blesse. Crime de — majesté, درهاک کفد راج *durhāka ka-pada rāja*. Crime de — nation, خیانه *kīānat*, ساله بسرلاون قوم *sālāh besār lāwan kaum*.

LÉSÉ, E, part. pas. du v. léser, blessé, کن لوک *kena lūka*, برلوك *ber-lūka*.

LÉSÉ, puis souffre un dommage,
 یخ کن روگی *yang kena rūgi*.

LÉSER, v. a., blesser, مروسفکن
me-rūsak-kan, ملکان *me-lukā-*
kan.

LÉSER, offenser, منچلاکن *men-*
xelā-kan.

LÉSER, faire tort, مرگیکن *me-rugī-*
kan, مبری روگی *mem-brī rūgi*.

LÉSINE, LÉSINERIE, s. f., ککیرن
kikīr-an, حال مچن *hāl meñim-*
pan.

LÉSINER, v. n., مچن *meñimpan*,
 جادی اورغ کیکر *jādi ōrang kikīr*.

LÉSION, s. f., blessure, لوک *lūka*.

LÉSION, dommage, روگی *rūgi*.

LESSIVE, s. f., لندی *lindi*. Baquet
 à —, فاسو لندی *pāsu lindi*, تغ لندی
tong lindi. Eau de —, ایر لندی
āyer lindi.

LESSIVER, v. a., دغن لندی *meñuxi*
dengan lindi.

LEST, s. m., تولق بار *tulak bāra*.
 Débarquer du —, مٹکھ تولق بار *me-*
mungah tulak bāra.

LESTE, adj., léger, adroit, قنٹس
pantas, چٹ *xepāt*, باغت *bāgat*.

LESTE, légèrement vêtu, یخ ماکي
yang memākey kāin تپس
tīpis.

LESTEMENT, adv., دغن قنٹسن
dengan pantas-ña, دشن چٹن
dengan xepāt-ña.

LESTER, v. a., موت تولق بار *me-*
mūat tulak bāra. Ce navire est
 mal lesté, مک کفل ایت کورغ بايق
maka kapāl itu kūrang
bāik tulak barā-ña.

LÉTHARGIE, s. f., فپاکت ماو تیدر
peñakit māu tīdor-tīdor sāja.

Fig. —, négligence, insensibilité,
 ثری یخ لالی *prī yang lāley*.

LÉTHARGIQUE, adj., لالی *lāley*, کاکو
kāku.

LETTRE, s. f., caractères de l'al-
 phabet, حرف *huruf*, حروف *hurūf*,
 افسار *aksāra*. — forte, dure, حرف
 کرس *huruf krās*. — douce, حرف
 لبت *huruf lembut*. — majuscule,
 حرف بسر *huruf besār*. — minus-
 cule, حرف کچل *huruf kexil*. —
 droite, حرف بتل *huruf betul*. —
 italique, حرف میرغ *huruf mīring*.
 Graver des lettres, مٹوکر حرف
meng-ukir huruf.

LETTRE, épître, سورت *sūrat*,
 سورت کریم *sūrat kīrīm-an*. Longue
 —, سورت فنجخ *sūrat panjang*,
 سورت لنجت *sūrat lanjut*. Une
 petite —, سورتخ *sa-pūtung*
 سورت یخ فندق *sūrat yang*
 پندک *pendek*. Envoyer une —, مٹهنترکن
 سورت *meng-hantar-kan sūrat*,
 ملايخکن سورت *me-lāyang-kan*

sūrat. Lire une —, مباح سورت *mem-bāxa sūrat*.

Les Belles-LETTRES, علم سورت *ilmu sūrat*, علم کتاب *ilmu kitāb*. Aimer les Belles —, سوک بلاجر *sūka bel-ājar*. Homme de —, اورغ *orang* *ālim*.

LETTRE, au fig., texte, sens littéral. La — tue et l'esprit vivifie, حرف ایت متمکن تنافی روج ایت *huruf itu me-matī-kan tetāpi rūh itu meng-hidup-kan*. Ecrire en — d'or, منولسکن دغن *menūlis-kan dengan āyer amās*.

LETTRE, E, adj., اورغ *orang* *ālim*, اورغ برعلم *orang ber-ilmu*, حکیم *hakīm*.

LEUCORRHÉE, s. f., fleurs blanches, ثوته قیهن *pūtih-putih-an*.

LEUR, adj., poss., دی ثون *dīa pūña*, مرکبیت ثون *marīka-itu pūña*. — maison, دی ثون رومه *dīa pūña rūmah*. — nourriture, مکانن مرکبیت *makān-an-ña*, مکانن *makān-an marīka-itu*. Leurs père et mère, ایو بفاک *ibu bapā-ña*, ایو *ibu bāpa marīka-itu*. Cette maison est la —, رومه *rūmah itu rūmah-ña*. v. Gram.

LEUR, pron. pers., à eux, à elles, اکن دی اورغ *padā-ña*, فداک *dīa orang*, فدا مرکبیت *pada ma-*

rīka-itu. Dites — que, کتاله اکن دی *katā-lah ākan dīa orang bahwa*. Il le — donna, دبر یکنیاله *dī-bri-kan-ña-lah itu pada marīka-itu*.

LEURRE, s. m., appât, piège, فرتقون *umpan*, راجق *rāxik*, *per-tipū-an*.

LEURRER, v. a., attirer, tromper, مبوجق *mem-būjuk*, منیفو *menipu*, مفردیاکن *mem-per-dayā-kan*.

LEVAIN, s. m., ce qui sert à faire lever la pâte, خمیر *ḡamīr*, راکي *rāgi*. Un peu de — aigrit toute la pâte, سدیکت خمیر ایت مخمیرکن *sa-dīkit ḡamīr itu meng-ḡamīr-kan sa-genāp gumpal tepung*. Mettre du — dans la pâte, ممبویه راکي فدا ثغ *mem-būbuh rāgi pada tepung*. Sans — (azime), فاطر *faṭīr*.

LEVAIN, germe, doctrine, اصل *aṣal*, فقجارج *peṅ-ajār-an*. — de discorde, اصل فربتاهن *aṣal per-bantāh-an*. Gardez-vous du — des pharisiens, فلهرکنله دریم درفد خمیر *peliharā-kan-lah derī-mu derī-pada ḡamīr (peṅ-ajār-an) orang farīsī*.

LEVANT, s. m., l'orient, le point où le soleil se lève, تیمر *tīmur*, مشرق *mašraq*. Du — au couchant, در مشرق داتخ کمغرب *derī mašraq dātang ka-magrab*.

LEVANT, adj., qui se lève, se dit du soleil. Le soleil —, متہاری یغ, mata-hāri yang terbit.

LEVÉE, s. f., action de lever, حال مغشکت hāl meng-angkat. — de troupes, حال مغرہکن رعیۃ hāl mengeràh-kan rayat, اغکاتن ang-kāt-an. — des lettres, حال مغمبل hāl meng-ambil sūrat-sūrat.

LEVÉE, digne, تربس terbis.

LEVER, s. m., action de se lever, حال باغن hāl bāgun. Le moment du — du roi, کتیک راج باغن kotika rāja bāgun. Au — du soleil, قد کتیک متہاری تربت pada kotika mata-hāri terbit.

LEVER, v. a., hausser, مغشکت meng-angkat, منگیکن meninggi-kan.

— un fardeau, باغن مغشکت meng-angkat bāban. — la tête, مغشکت مغشکت meng-angkat kapāla. Levez-le plus haut, اغکتله ایت لبہ تشکی angkat-lah itu lebèh tinggi.

LEVER, dresser, mettre debout, مندریکن men-dirī-kan. Levez-le sur ses pieds, دریکنله دی ایت dirī-kan-lah dīa itu.

LEVER, prendre une partie sur un tout, مغمبل meng-ambil. Levez-en six coudées pour faire un habit, امبلله انم هست اکن ممبوت سواتو باجو ambul-lah anəm hasta ākan mem-būat suātu bāju.

LEVER les mains, منادهکن کدو تاغن menādah-kan ka-dūa tāgan. — au dessus de la tête (par respect), منجنجیح men-junjung. — une armée, مغرہکن رعیۃ mengeràh-kan rayat, مغشکت قرغ meng-angkat prang. — un tribut, ممنت اوقتی me-minta ūpatī, منتت اوقتی menuntut ūpatī. — l'ancre, ممبگر ساوه mem-bongkar sauh. — l'ancre, mettre à la voile, برلایر ber-lāyar. — la main (jurer), لاری مپقه meñumpah. — le pied, لاری lāri, براغت ber-angkat. — les yeux au ciel, منغاده menengāduh, منغاده menengāduh ka-lāngit. — un plan, ممبوت قتا mem-būat petā. — la séance, مموتسکن بچار memūtus-kan bixāra.

LEVER, v. n., pousser, en parlant des végétaux, برتبه tumbuh, برتبه ber-tumbuh. Et le blé leva aussitôt, مک سنتر جوک برتبهله کندم ایت maka sa-bentar jūga ber-tumbuh-lah gundum itu.

LEVER, fermenter, برخیر ber-ḡamīr. Le levain fait — la pâte, مک مک خیرایت منخمیرکن تفع ایت maka ḡamīr itu men-ḡamīr-kan tepung itu.

SE LEVER, v. pron., باغن bāgun, نایق bangkit, تربت terbit, نایق nāik, تبل timbul. Il se lève à quatre heures du matin, ای باغن ای فوکل امغت فاکی ia bāgun pūkul

ampat pāgi. Le soleil se lève, *mata-hāri terbit*. Il se leva et partit, *ای بر بشت لالو فرکی* *ia ber-bangkit lālu pergi*. Se —, se tenir debout, *بردیری* *ber-dīri*.

LEVIER, s. m., قناتخ *penāting*, *پنگ-ورگیل* *perg-urkil*.

LÉVIS, adj. Pont-levis, *چمباتن یخ* *jambāt-an yang di-angkat orang*.

LÉVITE, s. m., لی *lebi*, لیوی *lēwi*.

LÉVITIQUE, s. m., troisième livre de l'ancien testament, *امامة* *imāmat*.

LÈVRE, s. f., *بیر* *bibir*. — supérieure, *بیر داتس* *bibir di-atas*. — inférieure, *بیر دباوه* *bibir di-bawah*.

D'après le *مکوت سکل رجراج* *makōta segala raja-rāja*: Des lèvres épaisses indiquent la sottise, *بیر مولت یخ تبل ایت تند حاقه دان* *bibir mūlut yang tebāl itu tanda hamakat dān kūrang būdi*; Des lèvres minces indiquent l'attention, *بیر مولت یخ نیفس ایت تند* *bibir mūlut yang nīpis itu tanda ingat*; Des lèvres moyennes sont la marque d'un jugement parfait, *بیر مولت یخ سدغ ایت تند* *bibir mūlut yang sedang itu tanda ka-sempurnā-an būdi dān bixāra*; Des lèvres rouges indiquent la bonté, *بیر مولت*

bibir mūlut yang mērah itu tanda ka-baik-an; Des lèvres blanches indiquent une personne babillarde, *بیر مولت یخ* *bibir mūlut yang pūtih itu tanda rampus*; Des lèvres moyennes entre rouges et blanches, indiquent le savoir et l'intelligence, *بیر مولت یخ سدغ قد انتار میره دان* *bibir mūlut yang sedang pada antāra mērah dān pūtih itu tanda fehem dān akal*. Avoir sur le bord des lèvres, *دکت برکات* *dekāt ber-kāta*. Se mordre les lèvres, se repentir, *مپسل* *meñesāl*. Il m'honore des lèvres, *ای دغن بیران معمرمتکن اکو* *ia dengan bibir-bibir-ña meng-hor-mat-kan āku*. Les lèvres de la vulve, *بیر فوکی* *bibir pūki*.

LÉVRIER, m., LEVRETTE, f., نام *nāma* *سجنس انجخ یخ باق قنس* *sa-jenīs anjing yang bānāk pantas*.

LEVURE, s. f., *راکی* *kamīr*, *خیر* *rāgi*.

LEXICOGRAPHE, s. m., صاحب کتاب *ṣāhib kitāb* *لغة* *logat*.

LEXIQUE, s. m., کتاب *kitāb* *لغة* *logat*.

LÉZARD, s. m., le petit — domestique, *چچق* *xexək*, *چیکق* *xēwak*. —, le gecko, *توکی* *gēkok*, *کیکت* *tōké*, *توکی* *tōkeḱ*, *تکی* *tokē*. — volant, *چچق کوبن* *xexək kūbin*,

خجق تربڭ *xexàk terbang*. — d'une autre espèce, بشكارڭ *bingkārung*.

LÉZARDE, s. f., crevasse d'un mur, بلاهن قد تمبق *belāh-an pada temboḱ*.

LÉZARDER, v. a., مبلهكن تمبق *mem-belāh-kan temboḱ*. Un mur lézardé, تمبق يڭ تربله *temboḱ yang ter-belāh*.

LIAISON, s. f., jointure, union, هبوغن *hubūng-an*, فرهبوغن *per-hubūng-an*, فرتباتن *per-tambāt-an*, اكاتن *ikāt-an*, فراكاتن *per-ikāt-an*, سمبوغن *sambūng-an*. — des lettres, هبوغن حروف *hubūng-an hurūf*. — de deux pièces de bois, فرتباتن دو باتڭ كايو *per-tambāt-an dua bātang kāyu*.

LIAISON, amitié, intimité, صحابة *ṣoḥābat-ṣoḥabāt-an*. Former une — برصحابه *ber-ṣoḥābat*, صحابة برصحابه *ṣoḥābat-ber-ṣoḥābat*.

LIAISON, rapport, برسمان *ber-samā-an*.

Faire la — d'une sauce, منجديكن *men-jadi-kan kēuwah kental*.

LIANE, s. f., تانم يڭ ميليت *tanām-an yang me-lilit*.

LIANT, E, adj., souple, élastique, لمت *lambut*, انجت *enjut*.

Fig. —, doux, affable, سوثن *sūpan*, مانس *mānis*. Caractère —, فراڭي يڭ مانس *perāngi yang mānis*.

LIARD, s. m., دويت *dūit*. Un —, سڪڻڭ دويت *sa-kepèng dūit*.

LIASSE, s. f., بشكس قرطاس *burg-kus ḱarṭās*.

LIBATION, s. f., فرسمباهن چوچر *per-sem-bāh-an xūxur-xuxūr-an*.

Fig. Faire des libations, مينم بايق *mīnum bāñak āyer arg-gūr*.

LIBELLE, s. m., سورت يڭ منچلاكن *sūrat yang men-xelā-kan*, سورت سنديرن *sūrat sindir-an*.

LIBELLE de divorce, سورت طلاق *sūrat ṭalāk*.

LIBELLISTE, s., يڭ ممبوت سورت منچلا *yang mem-būat sūrat men-xelā*.

LIBÉRA, s. m., prière pour les morts, سمبيڭ كارن اورڭ ماتي *sembahyang kārna ōrang mātī*.

LIBÉRAL, E, adj., qui aime à donner, موره هاتي *mūrah hāti*, درماون *dermāwan*.

Une main libérale, تاغن موره *tā-ḡan mūrah*. Un roi sage et —, راج بديمان لاڭي درماون *rāja budimān lagi dermāwan*.

LIBÉRAL, qui professe des idées de liberté, يڭ سوك اكن كيپاسن *yang sūka ākan ka-bebās-an*.

LIBÉRALEMENT, adv., دغن مورهن *dengan mūrah-ña*, دغن كمرهن

dengan *ka-murāh-an*, دغن کلفاهن
dengan *ka-limpāh-an*.

LIBÉRALISME, s. m., profession
de doctrine libérale, سوك كلکون
يغ بیس *sūka ka-lakū-an yang*
bēbas.

LIBÉRALITÉ, s. f., penchant à
donner, کمرهن *ka-murāh-an*, فری
درمان *pri dermāwan*. Voilà une
marque de sa —, انيله تند کمرهن
inī-lah tanda ka-murāh-an-ña.

LIBÉRALITÉS, dons faits par libé-
ralité, انکره *karunā*, کرنی *anugrah*.
Je suis riche de vos libéralités, همب
تون *hamba kāya deri-*
pada karunā tūan.

LIBÉRATEUR, TRICE, s., ثلوقت *pe-*
lūput, يغ ممردهکاکن *yang me-mar-*
dahikā-kan Dieu est mon —, هو
جوك ثلوقتک *hūwa jūga pe-lūput-*
ku.

LIBÉRER, v. a., ملفسکن *me-lepās-*
kan, ممبيسکن *mem-bēbas-kan*. —
d'une dette, ملفسکن درقدهوتغ *me-*
lepās-kan deri-pada hūtang.

SE LIBÉRER, v. pron., ملفسکن
me-lepās-kan diri-ña.

LIBERTÉ, s. f., par opposition à
servitude, حال مردهیک *hāl marda-*
hika, کمردهکاکن *ka-mardahikā-an*.
Où est l'esprit du Seigneur là est
la —, دمان اد روح مها بسرتوهن
اد کمردهکاکن *di-māna ada*
rūh mahā besār tūhan di-sāna

ada ka-mardahikā-an. Mettre en
—, ملفسکن *me-lepās-kan*, منبسکن
menebūs-kan, ممردهکاکن *me-mar-*
dahikā-kan.

LIBERTÉ, pouvoir d'agir, de
choisir, کيباسن *ka-bebās-an*, اختيار
دودق دغن, *ikhtiyār*. Vivre en —, دودق
کيباسن *dūdūq dengan ka-bebās-an*.
— de commerce, کيباسن فرنيگامن
ka-bebās-an perniagā-an. — poé-
tique, کيباسن توکخ فتن *ka-bebās-an*
tūkang pantun. — de la presse, حق
سکل اورغ منولس بارغ فکيرن دان منجف
دي ايت *hak segala orang menūlis*
bārang pikir-an-ña dān mengexap
dia itu.

LIBERTÉ d'esprit, تيا د حال اورغ
مشغول *hāl orang tiāda mešgūl*.

LIBERTÉ, permission, اذن *izin*.
Accorder la — de, ممبری اذن اکن
mem-brī izin ākan.

LIBERTÉS, de trop grandes fami-
liarités, کلبکون اورغ فرلنتی *ka-lakū-*
an orang perlantey.

LIBERTÉ, manière d'agir trop
hardie. Prendre trop de —, ترلالو
برانی *ter-lālu berāni*.

LIBERTIN, E, adj., déréglé dans
ses mœurs, ريسو *rīsaw*, دوکان *dō-*
kāna, گاتل *gātal*, فرلنتی *perlantey*.
Un —, سورغ ريسو *sa - orang*
rīsaw.

LIBERTINAGE, s. m., débauche, کلهون ريسو *ka-lakū-an rīsaw*, ثرى دوكان *pri dōkāna*.

LIBERTINAGE, irrégion, ککراغن دين *ka-kurāng-an dīn*.

LIBIDINEUX, EUSE, adj., برشهوة *ber-šahwat*.

LIBRAIRE, s., اورغ منجول كتاب *orang men-jūal kitāb*.

LIBRAIRIE, s. f., كدى اورغ منجول كتاب *kadey orang men-jūal kitāb*.

LIBRAIRIE, commerce de livres, ثرىنياگان كتاب *perniaga-an kitāb*.

LIBRE, adj., sans contrainte, بیس *bēbas*, تىاد ترهان *tiāda ter-tāhan*. — de faire le commerce, بیس برداگ *bēbas ber-dāgāng*.

LIBRE, qui n'est point esclave, ترلکس *ter-lepūs*, مردھیک *mardahika*, لوط *lūput*. Nous ne sommes pas les enfants de l'esclave, mais تىاد کامى انق ۲ سہای *tiāda kāmī ānaḡ-ānaḡ sahāya* ثرمفون هاک انق ۲ مردھیک ثرمفون *tiāda kāmī ānaḡ-ānaḡ sahāya* *perampūan hāna ānaḡ-ānaḡ mardahika perampūan*.

LIBRE, qui n'est pas marié, بوجع *būjang*. Une femme —, سؤرخ *sa-ōrang perampūan yang būjang*.

LIBRE, licencieux, کيان *gibāna*, دوكان *dōkāna*.

LIBRE, indépendant, تىاد تعلق *tiāda taloḡ*. Pays —, نگرى يڭ تىاد *nagrī yang tiāda taloḡ*.

LIBRE, non serré, lâche, لشکر *lunggar*, تراورى *ter-ūrey*. Cette roue est —, رود ايت لشکر *rōda itu lunggar*.

LIBRE-ARBITRE, s. m., اختيار *ikhtiyār*.

LIBREMENT, adv., دغن کيياسن *dengan ka-bebās-an*, دغن اختيار *dengan ikhtiyār*, دغن سوك سنديرى *dengan sūka sendiri*.

LICE, s. f., arène, تمغت بربل *tam-pat ber-lumba*. Entrer en —, au fig., s'engager dans une contestation, ماسق ثرىبتاهن *māsuk per-bantāh-an*.

LICENCE, s. f., permission, اذن *izin*, کيياسن *ka-bebās-an*. Il est sorti sans —, اى سده کلور تىاد دغن *ia sudah ka-lūar tiāda dengan izin*. — par écrit, سورت اذن *sūrat izin*.

LICENCE, patente, brevet, سورت *sūrat* اذن اکن ملکون سواتو فکرچان *izin ākan me-lakū-kan suātu pe-kearjā-an*.

LICENCE, trop de hardiesse. Il prend trop de —, اى ترلالو برانى *ia ter-lālu berāni*.

LICENCE, dérèglement de mœurs, کلهون اورغ دوكان *ka-lakū-an*.

ōrang dōkāna, فری فرلنتی *prī per-lantey*.

LICENCE, liberté poétique, کبیاسن *ka-bebās-an tūkang pan-tun*.

LIGENCIER, v. a., congédier, ممبری *mem-brī mūhun*, ممبری اذن *mem-brī izin pūlang*, ملفسکن *me-lepās-kan*.

LIGENCIEUX, EUSE, adj., déréglé, contraire à la pudeur, دوکان *dōkāna*, کورخ سنونه *kūrang perlantey*, فرلنتی *senūnuh*.

LICHEN, s. m., لومت *lūmut*.

LICITATION, s. f., vente par enchère, لیخ *lēlang*.

LICITE, adj., permis, حلال *halāl*, ایت *pātut*. Cela n'est pas —, ایت *itu tiāda halāl*.

LICITEMENT, adv., دغن حلالی *dengan halāl-ña*.

LICOL ou LICOU, s. m., سنتاجی *sentāji*.

LICORNE, s. f., quadrupède fabuleux à une corne, بناتخ یخ برکاکی امفت *binātang yang berkāki empat dān ber-tanduk sātu*. —, le rhinocéros à une corne, بادق *bādaḡ gājah*.

LIE, s. f., dépôt que fait une liqueur, تاهی *tāhi*, همفاس *hampas*, چیرت *xirit*, کره *keruh*. — de vin, تاهی اغاور *tāhi arggūr*.

La LIE du peuple, اورخ هین دین *ōrang hīna dīna*.

LIE, E, part. pas. du v. lier, تربیت *ter-ikat*, کبت *kebāt*, تربیت *ter-tambat*. Pieds et mains liés, تربیت کاکی دان تاغن *ter-ikat kāki dān tāngan*. Une sauce liée, کوه *kūwah yang kental*.

LIEGE, s. m., arbre, فوهن کایو کابس *pōhon kāyu gābus*. Bouchon de —, سمبت کایو کابس *sumbat kāyu gābus*.

LIEN, s. m., ایکت *ikat*, فغیکت *perg-ikat*, فغبت *kebāt*, فغبت *pergebāt*, فغبت *penambat*. — de fer, فغیکت بسی *perg-ikat besi*. — de rotin, فغبت روتن *penambat rōtan*. Le — d'une gerbe, فغیکت برکس *perg-ikat berkas*.

LIEN, corde, ruban, تالی *tālī*.

LIEN, chaîne, رنتی *rantey*, بلغکو *belunggu*.

Fig. Les liens du mariage, فربهوغن کاوین *per-hubūng-an kāwīn*. Les liens de l'esclavage, کتوان *per-hambā-an*, کتوان *ka-tawān-an*. Etre dans les liens de l'esclavage, اد دالم فربهان *ada dālam per-hambā-an*.

LIER, v. a., مغیکت *meng-ikat*, مغببت *mergebāt*, مغببت *menambat*. — des gerbes, مغببت *meng-ikat berkas*. — avec

une corde, *مغیخت دغن تالی* *merg-ikat dergan tāli*. — et délier, *مغیخت دان مغوری* *merg-ikat dān merg-ūrey*.

LIER, unir, joindre, *مغوبوځن* *merg-hūbung-kan*. — des lettres dans l'écriture, *مغوبوځن حرف* *merg-hūbung-kan huruf*.

LIER amitié, *برصحبابة صحبائن* *ber-ṣoḥābat-ṣoḥābāt-an*.

LIER une sauce, *منجړدیکن کوه کنتل* *men-jadī-kan kūwah kental*.

SE LIER, v. pron., *مغیخت درین* *merg-ikat diri-ña*. Se — par serment, *برجنجی دغن سمفه* *ber-janji dergan sumpah*.

LIERRE, s. m., *اویت* *ōyot*. Couronne de —, *مکوت داون اویت* *makōta dāun ōyot*.

LIEU, s. m., *تمفت* *tampat*. — vaste, *تمفت یخ لوس* *tampat yang lūwas*. — étroit, resserré, *تمفت* *tampat sesàk*. — solitaire, *تمفت سوپی* *tampat sūñi*. — habité et fréquenté, *تمفت یخ معموردان رامی* *tampat yang mamūr dān rāmey*. — éloigné, *تمفت یخ جاوه* *tampat yang jāuh*. — natal, *تمفت داره* *tampat tumpah dārah*. Changer de —, *برپنده* *ber-pindah*. En ce —, *این* *dālam tampat ini*. En tout —, *دسموا* *di-samuā tampat*. Etre sur les lieux, *اد حاضر*

ada hādhir. Les saints lieux (chrétiens), *تمفت یخ توهن عیسی سده* *tampat yang tūhan isa sudah hidup dālam-ña*, (musulmans) *احرام* *ihrām*. Visiter les saints lieux (chrétiens), *مغنیخ قبور* *merg-anjung kubur tūhan isa*, (musulmans) *نایق حاج* *nāiq ḥāj*.

LIEU public, place publique, *فکن* *pakān*, *فاسر* *pāsar*.

LIEUX d'aisance, *جمن* *jamban*.

Mauvais LIEU, *رومه سندل* *rūmah sundal*.

Avoir LIEU, *جادی* *jādī*. Cela n'aura pas —, *ایت تیاد اکن جادی* *itu tiāda akan jādī*. Avoir — d'espérer, *اد سبب اکن هارف* *ada sebab akan hārap*.

Loc. En temps et —, *فدکین* *pada kotika dān tampat yang pātut*. Ce n'est pas le — de parler, *تیاد فانت برکات سکارغ* *tiāda pātut ber-kāta sakārang*. C'est un homme de bas —, *اصلی* *aṣal-ña hina*. N'avoir ni feu ni —, *جادی اورغ مسکین سکالی* *jādī orang meskīn sa-kālī*. Dans ces bas lieux, *دالم دنیا این* *dālam duniā ini*.

LIEU, place, rang. En premier —, *فد ملاک* *portāma*, *فد ملاک* *pada mulā-ña*. Au — de, *گنتی* *ganti*. Tenir — de, *مغنتی* *merg-ganti*.

LIEU, contrée, pays, نگرى *nagrī*, بنو *benūa*. Suivant les usages du —, تورت عادة نگرى *tūrut ādat nagrī*.

LIEUE, s. f., une heure de marche, فرسخ *farsak*, سواتو جام *suātu jān*, سواتو جام برجان *suātu jān ber-jālan*. Eloigné d'une —, سواتو جام جاوهن *suātu jān jāuh-ña*. —, quatre kilomètres, امفت ميل فرنچس *ampat mīl franxis*.

LIEUTENANT, s. m., qui commande en l'absence du chef, خليفة *kalīfat*, فغكنتى *perg-ganti*. — général du royaume, فغكنتى راج *perg-ganti rāja*.

LIEVRE, s. m., كويلو *kowēlu*.

LIGAMENT, s. m., muscle qui lie, رباطان *ribātān*.

LIGATURE, s. f., bande pour lier, تالى *tālī*, كاين بيت *kāin babāt*.

LIGATURE de sapèques, سيكت *sīkat*, دويت *sa-ikat dūit*.

LIGNAGE, s. m., extraction, اصل *aṣal*. Homme de haut —, اورغ يڭ *orang yāng aṣal-ña* اصلن تڭكى *ōrang yāng aṣal-ña tinggi*, اورغ بڭساون *ōrang bang-sāwan*.

LIGNE, s. f., trait, rangée, بارس *bāris*, بنجي *banjar*, خط *kaṭ*, سطر *seter*, مسطر *mester*. — droite, بارس يڭ بتل *bāris yāng betul*. — courbe, بارس بڭكوك *bāris bengkok*.

Une — tracée. لاجر *lājūr*, گارس *gāris*. Etre en —, بر بنجي *ber-banjar*.

Loc. Aller sur une même —, موافقة *muwāfakat*. Deux lignes parallèles, دو بارس يڭ سام جاوهن *dūa bāris yāng sāma jāuh-ña antarā-ña*.

La LIGNE, l'équateur, خط استوا *kaṭ istiawā*, بارس فريغاهن دنيا *bāris per-tergāh-an duniā*.

LIGNE de pêcheur, تالى كايل *tālī kail*, فنجڭ *panxing*. Pêcher à la —, مغايل *mengāil*, ممانڭ *meman-xing*.

LIGNE, cordeau, تالى *tālī*, سيغت *sīpat*. — de charpentier, تالى سيغت *tālī sīpat*. — de sonde, تالى دوک *tālī dūga*.

LIGNE, suite de descendants d'une race, سلسله *silsilet*.

LIGNÉE, s. f., race, enfants, ثورفو *pūpu*, بڭس *bangsa*, اصل *aṣal*, اتق *anak*, فراناکن *per-anāk-an*. Il a une nombreuse —, اتق چچون بايق *anak xuxū-ña bāñak*.

LIGNEUX, EUSE, adj., سروف کايو *sa-rūpa kāyu*, برذات کايو *ber-dzāt kāyu*.

LIGUE, s. f., confédération, فرهبوغن *per-hubūng-an*, فرجنجڭن *per-janji-an*, سگل تمن يڭ برفاکت *segala temān yāng ber-pākat*.

LIGUE, complot, cabale, قهرهون *per-hubūng-an* orang *durhaka*.

LIGUER (SE), v. pron., موافقة *muwāfakat*, برجنجی *ber-janji*.

LIMACE, s. f., limaçon sans coquille, اونم یخ تیاد برکولت کرس *unam yang tiada ber-kūlit krās*.

LIMAÇON, s. m., اونم *unam*, برکولت کرس *unam ber-kūlit krās*, کلبوی *kelambūi*. Coquille de —, کولت اونم *rūmah unam*, کولت اونم *kūlit unam*.

Escalier en LIMAÇON, تشك قوتر *tangga pūtar-pūtar*.

LIMAILLE, s. f., تاهی کیکر *tāhi kikīr*, کیکرن *kikīr-an*. — de fer, سربق بسی *serbuk besī*, کیکرن بسی *kikīr-an besī*.

LIMBES, s. m. pl., t. de théol., جهیم *jahīm*.

LIME, s. f., کیکر بسی *kikīr besī*. — plate, کیکر فاطر *kikīr pātar*. — en queue de rat, کیکر ایکر تیکس *kikīr ikor tikus*. Grosse —, کیکر یخ کاسر *kikīr yang kāsar*. — douce, کیکر هالس *kikīr hālus*.

LIMER, v. a., مغیکر *mengikīr*, برتاتر *ber-tātar*. — un barreau de fer, مغیکر سباتخ بسی *mengikīr sabatang besī*.

LIMER les dents, مندابع *men-daburg*. Des dents limées, کیکر یخ *gigi yang daburg*.

LIMER, corriger avec soin, polir, ممیکر *mem-baik-i*.

LIMITE, s. f., قشگر *peminggir*, فربتاسن *bātas*, تپی *tepī*, فرهنگمان *per-batās-an*, دایره *dāirat*, باتو باتس *per-hinggā-an*. —, borne, منتون *bātu bātas*. Fixer les limites, منتون قشگر *menantū-kan peminggir*. Qui n'a pas de —, تیاد ترهنگ *tiada ter-hinggā*.

LIMITÉ, E, part. pas. du v. limiter, دباتسکن *di-bātas-kan*.

LIMITÉ, fixé, ترتتو *ter-tantu*.

LIMITÉ, circonscrit, یخ ترهنگ *yang ter-hingga*, سمفت *sendet*, سمفت *sumpit*.

LIMITER, v. a., donner des bornes, مغیکری *meminggir-i*, ممباتسکن *mem-bātas-kan*, مغهنگکان *meng-hinggā-kan*.

LIMITER, fixer, déterminer, منتون *menantū-kan*. — le prix du pain, منتون هرک روتی *menantū-kan harga rōti*.

LIMITROPHE, adj., یخ برهنگیرن *yang ber-pinggir-an*, یخ دکت *yang dekāt*, رافت *rāpat*, دیسی *di-sisi*. Pays —, نگری یخ دکت *nagri yang*.

dekāt. Terrain —, تانه یغ رات *tānah yang rāpat*.

LIMON, s. m., vase, boue, لمر *lumpur*, له *lexàh*, له *lebùh*. Le — d'une rivière, لمر سوخی *lumpur surgey*. Dieu a formé l'homme du — de la terre, مکه دفر کانه هو الله *maka di-pe-rupā-kan-lah hūwa allah ākan mānusīa deri-pada lebùh tānah*.

LIMON, s. m., fruit, لیمو *līmaw*, لیمو کاپاس پننج *līmaw kāpas pan-jang*, لیمو نیفس *līmaw nīpis*.

LIMON d'une voiture, فاه کریت *pāho karēta*.

LIMONADE, s. f., ایر لیمو دچمفر گول *āyer līmaw di-xampur gūla*, ایر جروق *āyer jerùk*.

LIMONADIER, ÈRE, s., اورغ جول *ōrang jūal šarbat*.

LIMONIER, s. m., cheval qu'on met aux limons, کود یغ دفاسخ قد فاه *kūda yang di-pāsang pada pāho karēta*.

LIMONIER, arbre, پوهن لیمو *pōhon līmaw*.

LIMPIDE, adj., clair, هنج *hening*, جرته *jernih*, چره *xeràh*. Eau —, ایر یغ هنج *āyer yang hening*. Cristal —, کاج یغ چره *kāxa yang xeràh*. Rendre —, منهنجن *meng-henng-kan*.

LIMPIDITÉ, s. f., فری یغ هنج *prī yang henng*, چره *prī yang xeràh*.

LIMURE, s. f., action de limer, حال برتاتر, حال مغیکر *hāl mergikir*, *hāl ber-tātar*.

LIN, s. m., plante, کتان *ketān*, بیجی کتان *rāmi*, *biji ketān*.

LIN, toile, کاین کتان *kāin ketān*. Toile de fin —, کاین کتان یغ هالس *kāin ketān yang hālus*.

LINCEUL, s. m., کافن *kefan*, کاین *kāin*, کافن *kāin kefan*, سلیمت *salimut*. Mettre dans un —, مغفانی *merge-fān-i*.

LINÉAIRE, adj., سروو بارس *sa-rūpa bāris*, یغ جادی دغن بارس *yang jādī dengan bāris*.

LINÉAMENT, s. m., traits de la figure, فارس *pāras*.

LINGE, s. m., کاین ۲ *kāin*, کاین سارغ *kāin sārung*. — grossier, کاین کاسر *kāin kāsar*, کاین هالس *mestūli*. — fin, کاین هالس *kāin hālus*. — sale, کاین کوتر *kāin kōtor*. Changer de —, مپالن کاین *meñālīn kāin*.

LINGER, ÈRE, s., توکخ کاین *tūkang kāin*, یغ جول کاین *yang jūal kāin*, یغ منجهاهت کاین *yang men-jāhit kāin*.

LINGERIE, s. f., commerce de linge, ٢ فرنیگان کاین *perniagā-an kāin-kāin*, ٢ دگاغن کاین *dagāng-an kāin-kāin*. —, lieu où l'on serre le linge, ٢ تفت سمن کاین *tampat simpan kāin-kāin*.

LINGOT, s. m., or ou argent en barre, باتغ امس *bātang amàs*, باتغ فیرق *bātang pēraḡ*. Un — d'or, سباتغ امس *sa-bātang amàs*.

LINGUAL, E, adj., لیده ثوک *līdah pūña*. Veine linguale, اورت لیده *ūrat līdah*. Lettre linguale, حرف لیده *huruf līdah*.

LINGUISTE, s. m., اورغ یغ تاهو *orang yang tāhu be-brāpa bahāsa*, یغ فهم قد علم بهاس *yang fēhem pada ilmu bahāsa*.

LINGUISTIQUE, s. f., علم بهاس *ilmu bahāsa*, فتهون بیراف بهاس *pergatahū-an be-brāpa bahāsa*.

LINIMENT, s. m., فرارافن *per-urāp-an*, اوبت مغورف *obat meng-urap*.

LINON, s. m., toile de lin claire, کاین کتان یغ هالس *kāin ketān yang hālus*.

LINTEAU, s. m., امبغ داتس *ambang di-ātas*.

LION, NE, s., animal, سیغ *sīnga*, اسد *asad*. Un —, سیغ جتن *sīnga jantan*. Une lionne, سیغ بتین *sīnga betina*. Courageux comme un —,

برانی سمرت سیغ *berāni seperti sīnga*.

LION, signe du zodiaque, برج الاسد *burj ul-asad*.

LIONCEAU, s. m., petit du lion, اتق سیغ *sīnga kexil*, اناک سیغ *ānak sīnga*.

LIPPE, s. f., یبیر دباوه یغ تبل *bībīr di-bāwah yang tebāl*. Faire la —, boudier, مزاجق *me-rājuk*.

LIPPU, E, adj., qui a une grosse lippe, یغ یبیرن دباوه اد تبل *yang bībīr-ña di-bāwah ada tebāl*.

LIQUÉFIER, v. a., منچایرکن *men-xāer-kan*, مغهنچرکن *meng-hanxur-kan*.

SE LIQUÉFIER, v. pron., منچادی چایر *men-jādi xāer*.

LIQUEUR, s. f., boisson, ایر *āyer*, منومن *minūm-an*. — fermentée, منومن یغ ترخیر *minūm-an yang ter-kamīr*. — forte, منومن یغ کرس *minūm-an yang krās*, ارق *arak*.

LIQUIDATION, s. f., action de régler un compte, حال مبندهگن هتوغن *hāl mem-banding-kan hitūng-an*.

LIQUIDE, adj., چایر *xāer*, بارغ *bārang yang xāer*. —, en fusion, لبر *lebūr*.

LIQUIDE, clair, net, پات *ñāta*, بایق *bāik*. Dix mille piastres d'argent —, سلقس رگت یغ بایق *sa-laksa ringgit yang bāik*.

LIQUIDER, v. a., régler, fixer ce qui était indéterminé dans un compte, *مبندغکن هتوغن* *mem-bandīng-kan hitūng-an*.

SE LIQUIDER, v. pron., s'acquitter, éteindre ses dettes, *مبایر هوتغن* *mem-bāyar hūtaṅ-ña*.

LIQUIDITÉ, s. f., ثری بارغ یغ چایر *prī bāraṅ yang xāer*.

LIQUORISTE, s. m., اورغ یغ منجول *orang yang men-jūal minūm-an krās*.

LIBE, v. a., *مباج* *mem-bāxa*. Apprendre à —, *اچر مباج* *ajar mem-bāxa*. — un livre, *مباج سواتو* *mem-bāxa suātu kitāb*. — à haute voix, *مباج دغن سوار پارغ* *mem-bāxa dengan suāra nāring*. Faire semblant de —, *فرثور مباج* *pura-pūra mem-bāxa*. — les livres religieux, *مغاجی* *meng-āji*. — le Coran, *مغاجی قران* *meng-āji korān*.

LIRE, voir, connaître, *ملیت* *me-lihat*, *تاھو* *tāhu*. Dieu lit dans le cœur des hommes, *توھن الله ملیت* *tūhan allah me-lihat hāti orang mānusīa*. — dans les astres, *ملیت نجوم* *me-lihat nu-jūm*.

LIS, s. m., *باکخ* *bākung*. Fleur de —, *بوغ باکخ* *būnga bākung*. Le — des vallées, *باکخ دلہہ* *bākung di-lembah-lembah*. — des étangs,

باکخ ایر *bākung āyer*, *تراتی* *terātey*. Le lotus, *سروج* *serōja*.

LISERÉ, s. m., *تالی ایر* *tālī āyer*, *بیرہ* *bīrih*. — de soie, *تالی ایر دردھ* *tālī āyer deri-pada sūtra*.

LISERER, v. a., *مبویہ تالی ایر* *mem-būbuh tālī āyer*.

LISEUR, EUSE, s., *یغ سوك مباج* *yang sūka mem-bāxa*.

LISIBLE, adj., *یغ داثت دباچ* *yang dāpat di-bāxa*, *یغ کبچان* *yang kabaxā-an*. Cette lettre n'est pas —, *مک سورت ایت تید داثت دباچ اورغ* *maka sūrat itu tiāda dāpat di-bāxa orang*.

LISIÈRE, s. f., *تفی کاین* *tepī kāin*, *بیرہ کاین* *bīrih kāin*.

LISIÈRE, bornes, extrémités, *فمشکر* *peminggir*.

LISSE, adj., uni, *لیخن* *lixin*, *رات* *rāta*, *باتو* *gerūs*. Pierre —, *لیخن* *bātuixin*. Etoffe —, *کاین* *kāin gerūs*.

LISSE, poli, *اوٹم* *ūpam*.

LISSEB, v. a., rendre uni, polir, *منجدیکن لیخن* *men-jadī-kanixin*, *مغکرس مرتان* *meng-gerūs me-ratā-kan*, *مغوٹم* *meng-ūpam*.

LISSOIR, s. m., *فرکاکس مغکرس* *perkākas meng-gerūs*, *فغوٹم* *perg-ūpam*.

LISTE, s. f., catalogue, دفتر *daftar*. — de noms, دفتر نام *daftar nāma*, Etre retranché de la —, دهاښکن در دفتر, *di-hāpus-kan dēri daftar*.

LISTE civile, somme assignée à la dépense du souverain, وځ اکن *wang ākan belanja astāna rāja*.

LIT, s. m., تمفت تيدر *tampat tidor*, فرادوڼ *per-adū-an*, کت *geta*. Le — des Malais consiste ordinairement en une natte et un oreiller, تیکر دان بنتل *tīkar dān bantal*, qu'ils placent sur un endroit un peu élevé, تمفت تيدر *tampat tidor*. Bois de —, کتری کاتل *kātil*, تيلم *garèy*. Matelas de —, کاسر *kāsur*, تيلم *tīlam*. Drap de —, سلیمت *salīmut*. Etre au —, بر بارو *ber-ādu*, مېاو *ber-bāring*. Mettre au —, مېاو *mem-bāwa ka-tampat tidor*. Garder le —, تځکل دتمفت *tinggal di-tampat tidor*. — nuptial, تمفت تيدر لاکي بينی *tampat tidor lāki bīni*. Souiller le — nuptial, برمکه *ber-mūkah*. Faire un —, مغاثر تمفت تيدر *meng-ātur tampat tidor*. Au — de mort, دکټ ماتی *dekāt māti*. Mourir au — d'honneur, ماتی ددالم فرځ *māti di-dālam prāng*.

Le LIT d'une rivière, فالځ سوځی *pālōng sūngēy*.

LIT, couche, لافس *lāpis*. Un — de pierres et un — de plâtre, باتو سلاښ *bātu sa-lāpis dān kāpur sa-lāpis*.

LIT de justice, مجلس سلطانی *mejlis sultāni*.

LITANIES, s. f. pl., دعا توبه *doā tōbat*, طلبه القديس *ṭelebet el-ka-dēsīn*.

LITERIE, s. f., کاتل دان تيلم دان *kātil dān tīlam dān bantal dān lāin deri-pada itu*.

LITHOGRAPHE, s. m., جوړو فټراڼ *jūru penerā-an bātu*, توکځ *tūkang mergexāp di-bātu*.

LITHOGRAPHIE, s. f., art, فټراڼ *penerā-an dergan bātu*. —, feuilles, ترچف دباتو *tulīs-an yang ter-xāp di-bātu*.

LITHOGRAPHIER, v. a., مځف دباتو *mergexāp di-bātu*. Livre lithographié, کتاب ترچف دباتو *kitāb yang ter-xāp di-bātu*.

LITIÈRE, s. f., اسوځن *usūng-an*, جېټان *tandu*, مشکر *jem-pāna*. — de cérémonie, مشکر *mangkur*. Porter dans une —, منندو *menandu*, مځکرکن *me-mangkur-kan*.

LITIÈRE, paille qu'on met sous les chevaux, مرغ merang, رمفت کرغ *rumput krang yang di-taruh di-bawah kūda*.

LITIGE, s. m., contestation en justice, سنگیت sanggēta, دعوا dawā, فرکار bixāra. Chose en —, فرکار بچار *porkāra bixāra dawā*.

LITIGE, toute sorte de contestation, فر بستانه per-bantāh-an, چدرا *xidra*.

LITIGIEUX, EUSE, adj., contesté, دغن ارقي *yang di-dawā-kan*.

LITRE, s. m., mesure, چووق *xūpak*.

LITTÉRAL, E, adj. Sens —, ارقى *arti logat*, ارقى فرکئان *arti per-katā-an*.

LITTÉRALEMENT, adv., دغن ارقي *dengan artilogat-ña*. Traduire — une lettre, ارقى دغن سورت *meñālīn sūrat dengan arti logat-ña*.

LITTÉRATEUR, s. m., اورغ یغ فهم *orang yang fehem dalam ilmu sūrat*.

LITTÉRATURE, s. f., علم سورت *ilmu sūrat*, علم کتاب *ilmu kitāb*. — arabe, علم سورت عرب *ilmu sūrat arab*. S'appliquer à la —, مننت *menuntut ilmu sūrat*.

LITTORAL, s. m., pays le long des côtes, فسیسر *pasisir*, فنتی *pantey*, تانه هیلر *tānah hīlir*. De l'intérieur

et du —, درهولودان درهیلر *deri hūlu dān deri hīlir*. Tout le long du —, سفنج فنتی *sa-panjang pantey*. Oiseaux littoraux, بورغ فسیسر *būrung pasisir*.

LITURGIE, s. f., عادة کریمج *adat grēja*, شرط سمبیه *šart sembahyang*.

LIVIDE, adj., فوچت *pūxat*, فوچت ورن تیمه هیم *pūxat lesi*, warna *timah hitam*. Figure —, موك فوچت *mūka pūxat lesi*.

LIVRAISON, s. f., action de livrer, حال مپرهکن دگاغن *hāl meñerāhkan dagāng-an*, فپراهن بارغ دگاغن *peñerāh-an bārang dagāng-an*.

LIVRAISON, partie d'un ouvrage imprimé, بهکین کتاب *bahagī-an kitāb*.

LIVRE, s. m., کتاب *kitāb*. — manuscrit, کتاب یغ دتولس تاغن *kitāb yang di-tulis tāngan*. — imprimé, کتاب یغ ترچف *kitāb yang ter-xāp*. — relié, کتاب یغ برجیل *kitāb yang ber-jilit*. Ecrire un —, مپورت *meñūrat kitāb*. Traduire un —, مپالن کتاب *meñālīn kitāb*. Col-lationner un —, ممقابلکن کتاب *me-mukābelat-kan kitāb*. Imprimer un —, مچف کتاب *merexāp kitāb*. — d'église, کتاب سمبیه *kitāb sembahyang*. — de médecine, کتاب حکمة اوبت *kitāb hikmat obat*.

— sacré (chrétien), فرجنجيئن لام *per-janjī-an* دان فرجنجيئن بهارو *lāma dān per-janjī-an bahāru*, (musulman) قران *korān*. Parler comme un — , بركات دغن فصیحة *ber-kāta dēgan feṣihat*. Dévorer un — , مباح کتاب دغن راجن *mem-bāxa kitāb dēgan rājīn-ña*.

LIVRE, s. f., poids, کتي *katī*. La — malaise ou le کتي *katī* est du poids de 625 grammes à peu près.

LIVRÉE, s. f., ثکايں همب اورغ *pakēy-an hamba ōrang besār*, پسر *pakēy-an sākēy*.

LIVRER, v. a., mettre en main, en possession, مپرهکن *meñerāh-kan*, ممبری *mem-brī*. Je vous le livrerai, بیت اکن مپرهکن دی قد کامو *bēta ākan meñerāh-kan dīa pada kāmū*. Il le livra entre les mains des bourreaux, دسرهنکپاله دی ایت *di-serāh-kan-ñā-lah* دیا ایتو *pada ōrang peñangsāra*. — sa vie, مپرهکن جوان *meñerāh-kan jivā-ña*.

LIVRER par trahison, مپوکن *me-ñemū-kan*, مپرهکن دغن تیفو *meñerāh-kan dēgan tipu*. Un de vous me livrera, سورغ درقد کامواکن سموکن *sa-ōrang deri-pada kāmū ākan semū-kan āku*.

LIVRER à l'impression, منچفکن *men-xāp-kan*.

LIVRER une bataille, برغرغ *ber-prāng*.

SE LIVRER, v. pron., مپرهکن درین *meñerāh-kan dirī-ña*. Se — à ses passions, منورت هوا نفسون *menūrut hawā nefṣū-ña*.

LIVRET, s. m., کتاب کچل *kitāb keṣāl*.

LOBE, s. m., de l'oreille, فنجغ *panxung telīga*, هوجغ تلغ *hūjung telīga*.

LOBE, division naturelle de certains fruits, هولس *hūlas*.

LOCAL, E, adj., qui a rapport à un lieu, دتمغت *dī-tampat*, تغت فون *tampat pūña*. Coutume locale, عاده نگری *ādat tampat*, عاده تغت *ādat nagrī*. Les circonstances locales, فري حال تغت *prī hāl tampat*.

LOCAL, s. m., lieu, disposition des lieux, تغت *tampat*. Vaste — , تغت *tampat yang lūwas*. — , demeure, رومه *rūmah*.

LOCALITÉ, s. f., circonstances des lieux, فري حال تغت *prī hāl tampat*. Les localités, les lieux, تغت *tampat*.

LOCATAIRE, s., يغ ميو *yang me-ñēwa*, اورغ منغغ *ōrang menumpang*. Le — et le propriétaire, يغ *ōrang yang* مپودان يغ مبرى سيو *meñēwa dān yang mem-brī sēwa*.

LOCATIF, IVE, adj., qui regarde le locataire, یغ اورغ میپوئون *yang orang meñēwa pūña*, یغ واجب آس *yang wājib atas orang menumpang*.

LOCATION, s. f., سواں *sēwa*, سواں *sewā-an*, فرسواں *per-sewā-an*, حال ممبری سواں *tumpāng-an*, هال ممبری سواں *hāl mem-brī sēwa*.

LOCH, s. m., instrument qui sert à mesurer la vitesse d'un navire, قان اکن مغهورک لجون کفل *pāpan akan meng-hūkur lajū-ña kapal*.

LOCOMOTION, s. f., فنداه-ن *pindāh-an*, حال برنده *hāl berpindāh*.

LOCOMOTIVE, s. f., کريت افی *ka-rēta api*, کريت اسف *karēta asap*.

LOCUTION, s. f., expression, façon de parler, چار برکتکات *kalām*, چار برکتکات *xāra ber-kata-kāta*. Une bonne —, چار برکتکات یغ بايق *xāra ber-kata-kāta yang baik*.

LOF, s. m., côté du navire qui est au vent, آس اغن *atas angin*. Au —, داس اغن *di-atas angin*.

LOFER, v. n., مپوسراغن *meñūsur angin*.

LOGE, s. f., hutte, تارغ *bārung*, فندق *pondok*, خيمة *keimat*. —, habitation d'un portier, يلق قنغکو *bilik penunggu pintu*. — de théâtre, خلوة دالم رومه برومين وايغ

kalwat dālam rūmah ber-māin wāyang.

LOGEABLE, adj. Maison —, رومه *rūmah*, یغ دافت اورغ دودق دالم *yang dapat orang duduk dālam-ña*.

LOGEMENT, s. m., رومه *rūmah*, تمغت *tampat*, تمغت دودق *tampat duduk*, تمغت کدودکن *tampat ka-duduk-an*. Voici mon —, بهواين تمغت کدودکنک *bahwa ini tempat ka-duduk-an-ku*.

LOGGER, v. n., demeurer, دودق *duduk*, تشکل *tinggal*, منفغ *menumpang*, برديم *ber-diam*. Où logez-vous? دمان تون دودق *di-māna tūan duduk*. Il loge chez son ami, ای *ia tinggal di-rūmah soḥābat-ña*. Jeloge à l'hôtel, هبب منفغ دقندق *hamba menumpang di-pondok*.

Loc. Leger à la belle étoile, برومالم دلور رومه *ber-mālam di-luar rūmah*.

LOGGER, v. a., donner le logement, ممبری *mem-brī tempat*, ممبری منفغ *mem-brī menumpang*. — donner l'hospitalité, منجامو *men-jāmu*, ميميت *meñambut*.

Prov. Leger le diable dans sa bourse, ن'avoir pas le sou, کورغ *kūrang wang sa-kālī*.

LOGEUR, EUSE, s., یغ ممبری تمغت *yang mem-brī tempat*, یغ ممبری منفغ

yang mem-brī menumpang, جورو *jūru pondok*.

LOGICIEN, s. m., یغ فہم اکن علم *yang fehem ākan ilmu ingat*, ایشٹ *ahel ilmu mantik*.

LOGIQUE, s. f., art de raisonner, منطق *mantik*, علم منطق *ilmu mantik*, ایشٹ *ilmu ingat*.

LOGIS, s. m., habitation, maison, اد درومہ *rūmah*. Etre au —, ثرکی *ada di-rūmah*. Aller au —, پرسی کرومه *pergi ka-rūmah*. Changer de —, برپندہ *ber-pindah*.

LOGOGRIPE, s. m., فنرک حروف *penarka hurūf*.

LOGOMACHIE, s. f., قربتاهن کات *per-bantāh-an kāta*.

LOI, s. f., اندغ *undang-undang*, حکم *hukum*. Les lois d'un pays, نگرى اندغ *undang-undang nagri*. — religieuse, divine, شریعة *šerīat*, حکم شریعة *hukum šerīat*. — canonique, حکم خونى *hukum ka-nūni*. Sous la —, دیباو حکم *di-bāwah hukum*. La — de Moïse, توریت *tawrīt*, توریت موسی *tawrīt mūsa*. Abroger la — de Moïse, مرمق *me-rombak tawrīt*. Faire des lois, مغداکن اندغ *meng-adā-kan undang-undang*. Promulguer une —, منطبلکن اندغ *men-tabal-kan undang-undang*. Garder les lois, ملهراکن اندغ *memelihara-*

kan undang-undang. Livre de —, کتاب حکم *kitāb hukum*. Homme de —, حاکم *hākim*. Interprète de la —, مولانا *mūlānā*.

LOI, règle, principe, عادة *ādat*. Il ne connaît pas les lois de la politesse, ای تیاد تاهو عادة *ia tiāda tāhu ādat*.

LOIN, adv., à grande distance, باق جاوه *jāuh*. Bien —, ترلالو جاوه *bānāk jāuh*. Trop —, هب *ter-lālu jāuh*. Je vais —, هب جاوه *hamba pergi jāuh*. — de la ville, جاوه در نگرى *jāuh deri nagri*. Il y a un peu —, اد سدیکت *ada sa-dikit jāuh*. Venir de —, داتغ در جاوه *dātang deri jāuh*. Regarder de —, ملیت در جاوه *me-lihat deri jāuh*. Il n'ira pas —, ای تیاد اکن فرکی جاوه *ia tiāda ākan pergi jāuh*, (d'un malade) ای دکت *ia dekāt māti*. Voir de —, avoir beaucoup de prévoyance, مات جادی بیجکسان *jādi bijaksāna*, مات تاجم *māta tājam*. De — en —, جارغ *jārang*. — de, tant s'en faut, جاغنکن *jāngan-kan*. — d'être tué il n'est pas même blessé, جاغنکن *jāngan-kan di-būnuh di-lūka pūn tiāda*. — d'ici! انچت *inxit*, پله *ka-luar*. — de moi! à Dieu ne plaise, فلیس *patiyas*. Il est

— de compte, ای سست *īa sesāt*
bāñak. Ne voir pas plus — que le
 bout de son nez, تباد بر عقل *tiāda*
ber-akal, کورخ بیجق *kūrang bijak*.

LOINTAIN, E, adj., éloigné, یخ اد
 نگرى *yang ada jāuh*. Pays —, نگرى
 جاره *yang ada jāuh*. Pays —, نگرى
 جاره *nagri yang jāuh*.

LOINTAIN, s. m., éloignement,
 جاوهى *jāuh-ña*.

LOISIBLE, adj., یخ حلال *yang*
halāl.

LOISIR, s. m., سىغن *senang-ña*,
 کسناغن *ka-senang-an*. Avoir du —,
 اد سىغن *ada senang*. Il a beaucoup
 de —, ای بايق سىغن *īa bāñak senang*.
 Faites cela à vos heures de —,
 کرجاکنله ایت ائیل اد سىغن *karjā-*
kan-lah itu apa-bila ada senang.
 A —, دىغن سىغن *deri senang-ña*.

LOMBAIRE, adj., درفشکخ *deri ping-*
gang. Nerfs lombaires, اعصاب فشکخ
aşāb pinggang.

LOMBES, s. m., pl., فشکخ *pinggang*.
 Maladie des —, ساکت فشکخ *sakit*
pinggang.

LONG, UE, adj., qui a de la
 longueur, فنجخ *panjang*, لنجت *lan-*
jut. Cheveux longs, رمت فنجخ
rambut panjang. Habit —, باجو
 فنجخ *baju panjang*. Longue vie,
 ىمر لنجت *umur lanjut*. Avoir dix
 pieds de —, سىغوله کاکى فنجشن *sa-*
puloh kaki panjang-ña. Traiter

au —, برکات دىغن لنجتى *ber-kāta*
dergan lanjut-ña. Voyelle longue,
 بوبى لنجت *būñi lanjut*. Tout le —
 du jour, سىنخج هارى *sa-panjang*
hari. Tout le — du chemin, سىنخج
 جالن *sa-panjang jalan*. Chemin un
 peu —, جالن یخ جاره سديکت,
 جالن یخ جاره سديکت *jalan yang jāuh sa-dikit*. Lunette de
 longue vue, تروئخ *trōpong*. Le —
 du rivage, تورث فتى *tūrut pantey*.

LONG, en parlant du temps, لام
lāma. Deux mois, c'est bien —,
 دو بولن ایت بايق لام *dūa bulan itu*
bāñak lamā-ña. Une longue station,
 فرهنئىن یخ لام *per-henti-an yang*
lāma.

LONG, lent, لمبت *lambat*. Cet
 ouvrier est bien —, اورخ بکرج ایت
 بايق لمبت *orang be-karja itu bāñak*
lambat. Il est — à venir, ای لمبت
 داغ *īa lambat datang*.

Loc. Il en sait —, ای مفهم بايق
īa me-fehem bāñak. Connaitre de
 longue date, مغل درلام *mergenāl*
deri lāma. A la longue, فاکى جمه
pāgi jemāh. Il a les dents longues,
 ای بايق لافى *īa bāñak lāpar*. Boire
 à longs traits, مرسای بايق *me-rasā-*
bāñak. Avoir le bras —, جادى
 کواس *jādi kuāsa*.

LONGANIMITÉ, s. f., کشفناغن هاتى
ka-panjang-an hātī.

LONGE, s. f., تالى مغيکت کود *tālī*
merg-ikat kūda.

LONGER, v. a., سڦنجڻ *ber-jālan sa-panjang*. — la rivière, برجان سڦنجڻ سوڻي *ber-jālan sa-panjang sūngay*.

LONGÉVITÉ, s. f., ڦنجڻ عمر *panjang-ña umur*.

LONGICORNE, adj., برتندق ڦنجڻ *ber-tanduk panjang*.

LONGITUDE, s. f., جاوهن درڻد *jāuh-ña deri-pada kat nesif en-nahār*.

LONGTEMPS, adv., لام *lāma*. Il y a —, depuis —, لام سده *sudah lāma*. Vivre —, لام هيڊف *hidup lāma*. Aussi — que, سلام *sa-lāma*. Si —, لام سكين *sa-kīyan lāma*.

LONGUEMENT, adv., لام *lāma*. Parler —, لام برکات *ber-kāta lāma*. Vivre —, لام هيڊف *hidup lāma*.

LONGUEUR, s. f., étendue en long, ڦنجڻ *panjang*. ڦنجڻ *panjang-ña*, لنجت *lanjut-ña*. — d'un bâton, ڦنجڻ سڦڻت *panjang-ña sa-tungkat*. — du chemin, ڦنجڻ جالان *panjang jālan*. — et largeur, بوجر *bujur dān lintang*.

LONGUEUR, durée du temps, لام *lāma*. Trainer en —, برلېت ۲ *ber-lambat-lambat*, برتڻگه ۲ *ber-tangguh-tangguh*.

LONGUE-VUE, s. f., lunette, تروڦڻ *trōpong*.

LOPIN, s. m., ڦوڻڻ *panggal*, ڦوڻڻ *pūtung*, کرت *kerat*. Un —, سڦڻگل *sa-panggal*, سڦوڻڻ *sa-pūtung*.

LOQUACE, adj., ڦليتر *pe-litar*, ليده *līdah panjang*.

LOQUE, s. f., ڦڻڻ *tampal*, کاین *kāin būruk*.

LOQUET, s. m., کنڦڻ *kanxing* *pintu*, ڦڻڻ *penganxing*. Levez le —, اڱکله ڦڻڻ *angkat-lah penganxing*.

LOGNER, v. a., regarder du coin de l'œil, منڦڻ *mengerling*, منڦڻ *men-jeling*.

LOGNER, guetter, منڦڻتي *meng-hintey*.

LOGNETTE, regarder avec une lorgnette, مليهت دغن تروڦڻ کچل *me-lihat dengan trōpong kexil*, منروڦڻ *menrōpong*.

LOGNETTE, s. f., petite lunette, ڦوڻڻ کچل *trōpong kexil*.

LOGNON, s. m., چرمن مات سبله *xermin māta sa-belāh*.

LORIOT, s. m., نام سجنس بورڻ *nāma sa-jenīs būrung*, ڦڦروڻ *pa-perūwang* (R. V.)

Compère-LORIOT, grêle de pau-pière, ڦوڻه ڦولڻ اغن *pūpuh pōlong āyin*.

LORS, adv. — de, ڦد کتيک *pada kotika*. — de son arrivée, ڦد کتيک *pada kotika ia dātang*. Pour —, تڪال ايت *tatkāla itu*.

Pour — il m'était impossible, تتكال *tatkāla* itu
hamba tiāda dāpat. Dès —, depuis
—, deri-pada kotika
itu.

LOBSQUE, conj., اڤيل *apa-bila*.
— mon père parle, بڤاك بركات
apa-bila bapā-ku ber-kāta.

LOSANGE, s. m., امڤت فرسڤي *ampat*
per-segi. —, dessins sur des étoffes,
سڤت هودڤ *sepih hūdang*.

LOT, s. m., پورتيون *bahagi-*
an. Choisir un —, ميله سواتو بهڤيڤن
memilih suātu bahagi-an.

LOT, ce qui échoit dans une
loterie, اندي *undey*, ڤاري *pāri*.

Gagner le gros —, بروله اندي يڤ
ber-ūleh undey yang besār.

LOT, destinée, نصيب *untung*, نصيب
neṣīb. Un bon —, انتڤ يڤ بايڤ
untung yang bāik. Quelqu'un qui
est content de son —, اورڤ يڤ سڤڤ
orang yang senang dengan
untung-nya.

LOTTERIE, s. f., ڤلتارن اندي *pe-*
lutār-an undey, فرمينن انتڤ *per-*
maīn-an untung. Tirer la —, ملوتر
me-lūtār undey, اندي *undey*. Billet de —,
مبوع اندي *mem-būang undey*. Billet de —,
سورت اندي *sūrat undey*. Jeu de —,
فرمينن اندي *per-maīn-an undey*.

LOTION, s. f., حال مماسه *hāl mem-*
bāsuh, ڤمبوسهن *pem-basūh-an*.

LOTION, purification prescrite,
طهارة *tahārat*.

LOTO, s. m., نام سواتو فرمينن اندي
nāma suātu per-maīn-an undey.

LOTUS, s. m., سروج *serōja*. قدم
padma, تراني *terātey*.

Loc. prov. Manger du —, perdre
la mémoire, هيلڤ اغاتن *hilang ingāt-*
an.

LOUABLE, adj., digne de louange,
يڤ هارس دڤوجي *hārus di-pūji*, يڤ
yang ka-puji-an. Cela est —,
itu *hārus di-pūji*. Action —, فرپواتن يڤ
per-buāt-an yang ka-puji-
an.

LOUABLEMENT, adv., اتس فري يڤ
atas pri yang ka-puji-
an.

LOUAGE, s. m., loyer, سيو *sēwa*.
Cheval de —, كود سيو *kūda sēwa*.
Voiture de —, كريت سيو *karēta*
sēwa.

LOUANGE, s. f., فوجي *pūji*, فوجين
puji-an, ذكر *dziker*, حمد *hemed*.
— à Dieu, الحمد لله *el-hemed lillah*.

LOUANGEUR, EUSE, s., يڤ موجي
yang memūji bāñak, يڤ سوك
yang sūka memūji.

LOUCHE, adj., qui a la vue de
travers, مات جولڤ *māta jūling*,
مات جبرڤ *māta bīlas*, مات بيلس
māta jēreng. Un homme —, اورڤ

يغ متان جولغ *orang yang matā-ña jūling*.

Fig., équivoque, تباد ترغ *tiāda trāng*. Expression —, فرکمان يغ, تباد ترغ ارتين *per-katā-an yang tiāda trāng artī-ña*.

LOUCHER, v. n., منجولغ *men-jūling*.

LOUER, v. a., donner des louanges, مموجي *memūji*, منتليلكن *men-tahlil-kan*, مليان *me-muliā-kan*, تسبيح *tesbih*. — le Seigneur tout-puissant, مموجي توهن يغ مها كواس *memūji tūhan yang mahā kuāsa*.

LOUER Dieu, lui rendre grâces, مغوجف شكور *meng-ūxap šukūr*. Je loue Dieu de ce que vous n'êtes pas venu, هب مغوجف شكور كغد *hamba meng-ūxap šukūr ka-pada allah kārna sebāb angkaw tiāda dātang*.

SE LOUER, v. pron., مموجي درين *memūji diri-ña*.

SE LOUER, être satisfait, سوك *sūka*. Je me loue de sa conduite, هب سوك درؤد كلکوءنن *hamba sūka deri-pada ka-lakū-an-ña*.

LOUER, v. a., سيو *sēwa*. —, donner à louage, ممبري سيو *mem-brī sēwa*. —, prendre à louage, مپو *meñēwa*. — une maison, مپو رومه *meñēwa rūmah*. Maison à —, رومه اكن سيو *rūmah ākan sēwa*. Il loue une

voiture, دسوان سواتوكريت *di-sewā-ña suātū karēta*.

LOUER des ouvriers, مغوئه اورغ *meng-ūpah orang be-karja*. Personne ne nous a loués, بارغ *bārang sa-ōrang sudah tiāda meng-ūpah kāmī*.

SE LOUER, v. pron., منجادی اورغ *men-jādi orang gāji*. Il est loué, اى ماكن گاجي *ia mākan gāji*.

LOUEUR, EUSE, s., اورغ يغ مبري *orang yang mem-brī sēwa*. — de chevaux et de voitures, يغ مبري سيو كود دان كريت *yang mem-brī sēwa kūda dān karēta*.

LOUP, s. m., animal carnassier, گرك *gurg*, ذيب *dzüb*.

Prov. Hurler avec les loups, ماسق *masq*. كدالم كندغ كمبغ مغمبق ماسق كدالم كندغ *kādam kandug kambing meng-embik māsuk ka-dālam kandug karbaw meng-uwāk*.

LOUP-cervier, توفه *tūfah*.

LOUP-garou, سجنس قتيانق *sa-jenīs puntiānak*.

LOUPE, s. f., excroissance, tumeur, ريس *rīsa*. كوتل *kūtil*, كندغ *kandung*.

LOUPE, nœud sur l'écorce des arbres, بوچق *būxuk*, بگل *burgul*.

LOUPE, verre convexe, كاج افى *kāxa āpi*, كاج تروثغ *kāxa trō-porg*.

LOURD, E, adj., pesant, grave, باریک brāt. Fardeau —, باران یغ brāt. *bāban yang brāt*. Lourde faute, سالا ساله *sālāh yang brāt*. Il est très lourd, ای ترلاو برت *ia ter-lālu brāt*.

LOURD, difficile à digérer, چیکل *aikil*.

Fig., pénible, سوکر *sūkar*.

LOURDAUD, E, اورغ *ōrang* *pergkuh*, کاسر *ōrang kāsar*.

LOURDEMENT, adv., دغن یغ برت *dengan yang brāt*.

LOURDEUR, s. f., pesanteur, ثری *prī yang brāt*, کبرائن *ka-brāt-an*.

LOUTRE, s. f., برع *berang* *berang*, ستنج *sunting*.

LOUVE, s. f., کړک *gurg* *betina*.

LOUVETEAU, s. m., انق کړک *anak gurg*.

LOUVOYER, v. n., برلایر سمفخ سیر *ber-lāyar simpang siyur*.

LOVER, v. a., t. d. mar., ployer un cordage en rond, ملشکرکن *me-lingkar-kan*, مبلت *mem-balit*.

LOYAL, E, adj., fidèle, sincère, بنر *benār*, ستیاون *satiāwan*, لورس *lūrus*, بتل *betul*. Homme —, اورغ *ōrang* *benār*. Ami —, صحابة یغ *sohābat yang satiāwan*.

LOYALEMENT, adv., دغن سبنرک *dengan sa-benār-ña*, دغن ستی *dengan satia*, دغن سغکه *dengan sungguh-sungguh*.

LOYAUTÉ, s. f., انصاف *inṣāf*, ثری یغ *ka-betul-an*, پری یغ *prī yang lūrus*.

LOYER, s. m., prix du louage, سيو *sēwa*, وځ سيو *wang sēwa*. Le -- d'une maison, وځ سيو رومه *wang sēwa rūmah*. Donner à —, ممبری *mem-brī sēwa*. Prendre à —, مبابر *meñēwa*. Payer son —, وځ سيو رومهن *mem-bāyar wang sēwa rūmah-ña*. Bail de —, سورت *sūrat per-janji-an sēwa*.

LU, E, part. pas. du v. lire, باج *bāxa*, دباچ *di-bāxa*. Qui mérite d'être —, یغ هارس دباچ *yang hārus di-bāxa*.

LUBIE, s. f., فنکارن *penegār-an*, فنچیشن *panxīng-an*. Qui a des lubies, یغ کتکارن *yang ka-tegār-an*.

LUBRICITÉ, s. f., ثری یغ کاتل *prī yang gātal*, شهوة *śahwat*.

LUBRIQUE, adj., کاتل *gātal*, دوکان *dōkāna*, برشهوة *ber-śahwat*. Femme —, اورغ فرمفون یغ کاتل *ōrang per-ampūan yang gātal*.

LUCARNE, s. f., ناتغ داتف *nātung di-ātap*.

LUCIDE, adj., clair, net, ترغ *tràng*, عقل هنغ *henng*. Esprit —, فکرکائن *akal tràng*. Expression —, پیرکاتان *per-katā-an yang tràng artū-ña*. Urines lucides, ایرکنچغ *āyer kenxng yang henng*.

LUCIDITÉ, s. f., کتران *ka-trāng-an*, فری یغ هنغ *prī yang henng*.

LUCIFER, s. m., Satan, شیطان *sei-tān*, ابلیس *iblis*.

LUCIOLE, s. f., کونخ *kōnang-kōnang*, ائی *api-āpi*.

LUCRATIF, IVE, adj., یغ مبری لاب *yang mem-brī lāba*, یغ مبری انتغ *yang mem-brī untung*. Commerce —, پرنیگائ یغ مبری انتغ *perniagā-an yang mem-brī untung*.

LUCRE, s. m., انتغ *lāba*, untung.

LUETTE, s. f., لیده *ānak līdah*.

LUEUR, s. f., clarté, lumière faible, چهای *xahāya*, ترغ *tràng*, کابر *kābur*, سینر *sīnar*, سوغ *sūwang*. — de la lune, چهای بولن *xahāya būlan*. — blafarde, ترغ فوجت *tràng pūxat*.

Une LUEUR d'espérance, سدیکت *sa-dīkit hārap*.

LUGUBRE, adj., مورم *mūram*, غری *gundah*, والغ *wālang*, مورغ *mūrug*. Figure —, موک مورم *mūka mūram*. Habit —, کاین برکوغن *kāin ber-kabūng-an*.

Chant —, بیجی راتف *rātap*, راتف *bīji rātap*.

LUI, pron., m. de la troisième pers. sing., ای *īa*, دی *dīa*, ن *ña*.

Dites —, کتاله اکن دی *katā-lah ākan dīa*. C'est — qu'on a frappé, ای یغ سده دثوکل اورغ *īa yang sudah di-pūkul orang*.

LUI-MÊME, ای سندیری *īa sendiri*.

Il viendra lui-même, ای سندیری اکن *īa sendiri ākan dātang*.

LUIRE, v. n., برسینر *ber-sīnar*, برچهای *ber-xahāya*, برکیلغ *ber-kīlap*, چمرلغ *xemerlang*, گیلغ *gīlang-gemīlang*, برکمرلغن *ber-gemīrlāp-an*. Le soleil luit, متهای *mata-hārī ber-sīnar*. La lune commence à luire, بولن ایت *būlan itu me-mulā-i ber-xahāya*. Ses souliers luisent, سفتون برکیلغ *sapatū-ña ber-kīlap*. Les armes luisent, سنجات چمرلغ *senjāta xemerlang*.

LUISANT, E, adj., یغ کمرلغن *yang gemīrlāp-an*, گیلغ *gīlang*, چمرلغ *xemerlang*, کیلو *kīlaw*, گیلغ *gīlap*. Une étoile luisante, بتغ یغ کمرلغن *bintang yang gemīrlāp-an*. Des habits luisants, پککین یغ گیلغ *pakēy-an yang gīlang*.

LUISANT, s. m., le luisant, le lustre, فری یغ کمرلغن *prī yang gemīrlāp-an*, فری یغ کیلف *prī yang*

kīlap. Le — d'une étoffe, فري یخ *prī yang gerūs*.

LUMBAGO, s. m., ساکت فکخ *sākit pinggang*.

LUMIÈRE, s. f., clarté, splendeur, ترغ *terang, trang, چهای xahāya*.

La — du soleil, ترغ متھاری *terang mata-hāri*, چهای متھاری *xahāya mata-hāri*. La — de la lampe, ترغ

ترغ *terang palita*. — de la lune, ثلیت

ترغ *terang temāram*. La — du jour, سیخ *sīang*, سیخ هاری *sīang hāri*. Rayon de —, سینر *sīnar*.

Manquer de —, کورغ ترغ *kūrang terang*. Que la — soit faite, جدیلہ

ترغ *jadī-lah terang*. Le soleil prête sa — à la lune, متھاری ایت مہری *mata-hāri itu mem-brī pinjam xahāyā-ña ka-*

pada būlan.

LUMIÈRE, bougie, lampe, دین *dian*, ثلیت *palita*. Apportez la —, بوالہ *bawā-lah dian*, بوالہ ثلیت *bawā-lah palita*.

LUMIÈRE, vie, حیاة *umur*, حیاة *heyāt*. Commencer à voir la —, نایتر *te-per-ānak*, جادی *jādī*. Voir la —, vivre, هیدف *hīdup*.

Perdre la —, mourir, ماتی *māti*.

Fig. —, intelligence, عقل *aḳal*, بودی *būdī*. Il a des lumières, ای *ia* اورغ عالم *ia ber-aḳal*, ای اورغ عالم *ōrang ālim*. Suivre les lumières de

sa conscience, منورت سناهو هتین *menūrut sa-tāhu hati-ña*.

LUMIÈRE d'une arme à feu, لوبخ مات بدل *lobang mātā bedāl*.

LUMIGNON, s. m., le bout de la mèche d'une chandelle qui brûle, هوجخ سمبولین یخ برپال *hujung sumbu lilin yang ber-ñāla*.

LUMINAIRE, s. m., corps lumineux, فتراغن *penerang-an*. Deux grands luminaires, دو فتراغن یخ بسر *dūa penerang-an yang besar*. Tous les luminaires qui brillent au ciel, سمو فتراغن یخ برچهای دلاغت *samuā penerang-an yang ber-xahāya dilāngit*.

Le LUMINAIRE, les bougies, cierges, سکل لیلین دان سکل دین *segala lilin dān segala dian*.

LUMINEUX, EUSE, adj., یخ مہری *yang mem-brī ka-terang-an*, یخ منرغ *yang menerang*, یخ برسنارن *yang ber-sinār-an*.

LUNAIRE, adj., در بولن *deri būlan*. Cycle —, فرادارن بولن *per-idār-an būlan*. Année —, تاهن بولن *tāhun būlan*.

LUNAISSON, s. f., سبولن لان *sa-būlan lamā-ña*.

LUNATIQUE, adj., ساکت بولن *sākit būlan*.

LUNDI, s. m., اثنین *genein*, اثنین *isānīn*. Le —, هاری *hāri genein*.

LUNE, s. f., بولن *būlan*, قمر *kemer*, چندرا *xandrā*. — claire, بولن ترغ *būlanterang*. Nouvelle —, بولن بهارو *būlan bahāru*, بولن تمل *būlan timbul*. Croissant de la —, بولن لغكغ *būlan lengkung*. La — vers son troisième ou quatrième jour, بولن بندرغ *būlan benderang*. Pleine —, بولن پرنام *būlan purnāma*. Pleine — fériée, بولن پرنام رای *būlan purnāma rāya*. Déclin de la —, بولن کچل *būlan keaṣl*. Le lever de la —, بولن نایق *nāiḳ būlan*, بولن تربت *terbit būlan*. Le coucher de la —, بولن ماسق *māsuḳ būlan*, بولن تورن *turun būlan*. Le clair de la —, بولن ترغ *terang būlan*. Eclipse de —, بولن گرهان *grahāna būlan*. Le combien de la — ? بولن براپ هاری *brāpa hāri būlan*. Le septième jour de la —, بولن پادا تیج هاری *pada tūjuh hāri būlan*. Changement de —, بولن فرگنتین *per-gantī-an būlan*. En forme de —, بولن ساروپا *sa-rūpa būlan*. La lumière du soleil et de la —, بولن نور الشمس و القمر *nūr eṣ-šems u el-kemer*.

Prov. Vouloir prendre la — avec les dents, بولن هندق منچاقی *hendaḳ men-xāpey būlan*.

LUNETTE, s. f., چرمین *xermin*. — convexe, چرمین یغ مبسرکن *xer-*

min yang mem-besār-kan. — concave, چرمین یغ مچکلکن *xermin yang mengeṣl-kan*. — à longue vue, ترورغ *trōpong*.

LUNETTES, besicles, مات چرمین *xermin mātā*.

LUNETTE, ouverture ronde d'une chaise percée, بولبغ فاقن جمن *lōbang pāpan jamban*.

LUNETTIER, ÈRE, s., فندی چرمین *pandey xermin mātā*, اورغ *orang jūal xermin mātā*.

LUSTRALE, adj. f. Eau —, ابر *āyer sembah yang orang dahūlu kālā*.

LUSTRE, s. m., éclat, beauté, چهای *xahāya*, گیلغ *gīlang*. — d'une étoffe, چهای کاین ایت *xahayā-ña kāin itu*.

LUSTRE, chandelier, کاکي دين یغ *kāki dian yang ber-xābang*, برچابغ *kandil*.

LUSTRE, espace de cinq ans, لیم *lima tāhun lamā-ña*.

LUSTREER, v. a., مٹکرس *meng-gerūs*. — une étoffe, مٹکرس کاین *meng-gerūs kāin*.

LUSTRINE, s. f., کاین کرس *kāin gerūs*, کیمکا *kimkā*.

LUT, s. m., فراکت *pe-rākat*.

LUTER, v. a., مراکت *me-rākat*,
منوتف دغن فراکت *menūtup dengan*
pe-rākat.

LUTH, s. m., کچافی *kexāpi*. Jouer
du —, ممیق کچافی *memetik kexāpi*.

LUTHIER, s. m., قندی کچافی *pan-*
dey kexāpi, رباب قندی *pandey*
rabāb.

LUTIN, s. m., espèce de démon,
فولخ *pōlong*, هنتو *hantu*.

LUTIN, enfant bruyant, کاتق ۲ یخ
کاده *kānak-kānak yang sūka*
gādoh, انق دلف *ānak delup*.

LUTRIN, s. m., pupitre d'église,
تمفت کتاب راکم دالم کریج
tampat kitāb rāgam dālam grēja.

LUTRIN, ceux qui chantent au
lutrin, کاون اورغ مپای دالم کریج
kāwan orang me-nān dālam grēja.

LUTTE, s. f., combat corps à corps,
گومل *gūmul*, فرگومل *per-gumul-an*.
Lieu de la —, تمفت فرگومل *tampat*
per-gumul-an, تمفت اورغ برگومل
tampat orang ber-gūmul.

Fig., guerre, dispute, ففراغن
pe-prāng-an, فربنتاهن *per-bantāh-*
an.

LUTTER, v. n., برگومل *ber-gūmul*.
— ensemble, برگومل گومل *bēr-*
gūmul-gūmul.

LUTTER, faire des efforts pour
résister à, مشهاکن درین اکن ملاون

meny-usahā-kan diri-ña akan me-
lāwan.

LUTTEUR, s. m., اورغ برگومل
orang ber-gūmul.

LUXATION, s. f., déboîtement des
os, تکلیج *tegaliat*, تکلیجه *tega-*
lajuh.

LUXE, s. m., somptuosité excessive,
افچار یخ ساعت *upaxāra yang*
sāngat, عظمة یخ ترلالو باق *atlamat*
yang ter-lālu bānak, کسارن *ka-*
besār-an. Montrer un grand —,
منجقکن کسارن *menunjuk-kan*
ka-besār-an-ña.

LUXE dans les dépenses, profu-
sion, فمبوسن *pem-borōs-an*,
کلفاهن بلنج *ka-limpāh-an belanja*.

LUXER, v. a., déboîter un os,
تکلیج *tegaliat*, تکلیجه *tegalijuh*.

LUXURE, s. f., lubricité, فرچبولن
per-xabul-an, فری گاتل *prī gātal*.
Le péché de —, دوس فرچبولن
dōsa per-xabul-an.

LUXURIANT, E, adj., qui pousse
des jets trop abondants, یخ برتمبه
yang ber-tumbuh ter-lālu
bānak.

LUXURIEUX, EUSE, adj., lascif,
اورغ گاتل *orang xābul*, اورغ چابل
orang gātal.

LYCÉE, s. m., مدرسة *madrasat*.

LYCÉEN, s. m., فلاجر دالم مدرسة
pel-ajar dālam madrasat.

LYMEXYLON, s. m., genre d'insectes coléoptères, سمجنس کبڻج *sa-jenîs kumbang*, تڻڪاد *tangkāda*.

LYMPHE, s. f., اير توبه *āyer*, اير توبه *āyer tūbuh*, رطوبه *ruṭūbet*.

LYNX, s. m., هرېمو داهن توفه *tūfah*, *harīmaw dāhan*.

Loc. prov. Des yeux de —, مات تاجم *māta tājam*.

LYRE, s. f., instrument de musique, کچاڻي *kexāpi*.

M

M, s. m., حرف يڻ کيڻڻ بلس *me*, treizième lettre de l'alphabet, حرف يڻ کيڻڻ بلس *huruf yang ka-tiga belās deri alif-bā-tāh*.

M majuscule, مېس *me besār*, m minuscule, مې کچل *me kexl*.

MA, adj. poss. fém. de MON. Ma mère, ايوو همب *bundā-ku*, همب ڻوڻ *ibu hamba*. Ma maison, همب ڻوڻ *hamba pūña rūmah*.

MAC-ADAMISER, v. a., ممبيکي جالڻ *mem-baik-i jālan dengan batu betūl kexl dān pāsir*.

MACAQUE, s. m., منپت *munñet*.

MACARON, s. m., پاتيسserie, کوه کچل *kūweh kexl deri-pada būah bādam dān gūla*.

MACARONI, s. m., لقس بسر دان *laḡsa besār dān kōsong*.

MACÉDOINE, s. f., mets composé de toutes sortes de légumes, مڪانن *makān-an*.

deri-pada ber-bāgey-bāgey sāyur dān būah.

MACÉRATION, s. f., austérité, حال ممپکيتي توبه درين *hāl meñakīt-i tūbuh dirī-ña*, کسقساڻ توبه *ka-siksā-an tūbuh*.

MACÉRATION, séjour d'une substance dans un liquide, حال مرندم *hāl me-rendam*.

MACÉRER, v. a., mortifier son corps par des austérités, ممپکيتي توبه *meñakīt-i tūbuh*, ممپساکن توبه *meñaksā-kan tūbuh*, ممپسراکن توبه *meñangsarā-kan tūbuh-ña*.

MACÉRER, faire tremper, مرندمکن *me-rendam-kan*.

MÂCHEFER, s. m., ساغ بسی *sānga besī*.

MÂCHELIÈRE, adj. Dent —, کيکي *gigi garham*.

MÂCHER, v. a., مامه *māmah*, مشنه *mergenñah*. — de la viande, مامه داڻڻ *māmah dāgiṅ*.

Loc. prov. Ne pas mâcher ce que l'on pense, برکات دغن ترغ ber-kāta dergan trèstrang. — la besogne à quelqu'un, میدیاکن فکر جان meñediā-kan pe-karjā-an orang.

MACHIAVÉLISME, s. m., تیفو tīpu, تیفو دای tīpu dāya.

MÂCHICATOIRE, s. m., بارغ یغ دکولم bārang yang di-kūlum.

MACHINALEMENT, دغن تیاد ایغت dergan tiāda ingat, دغن تیاد سحجان dergan tiāda sahajā-ña.

MACHINATION, s. f., دای افای dāya upāya, حال مغفیاکن hāl merg-upayā-kan.

MACHINE, s. f., فکاوای pegāwey, فکاوای gāwey, فغکلیغن perg-gilīng-an, قنارن putār-an, حکمة hikmat, آلة ālat. — hydraulique, فکاوای فغکلیغن اکن منجالتکن ایر pegāwey ākan men-jālan-kan āyer. — à vapeur, فغکلیغن اسف perg-gilīng-an āsap. — de guerre, آلة فغراغن ālat pe-prāng-an, فکاوای فرغ pegāwey prāng. — automate, فربواتن حکمة per-buāt-an hikmat. Art de faire des machines, علم فربواتن حکمة ilmu per-buāt-an hikmat.

MACHINE, ruse, intrigue, دای دāya, افای upāya.

La MACHINE ronde, بلاتن دنیا bulāt-an duniā.

MACHINER, v. a., ممبوت mem-būat, مغداکن merg-adā-kan. — une trahison, ممبوت خیانة mem-būat kīānat. — ensemble, موافقة دغن muwāfaqat dergan tīpu dāya.

MACHINISTE, s. m., اورغ ممبوت orang mem-būat pegāwey, فکاوای اورغ قندی ممبوت حکمة orang pandey mem-būat hikmat, اوتس ūtas.

MÂCHOIRE, s., راهغ rahang, تولغ کیکي tūlang gigi. — supérieure, راهغ داتس rahang di-atas. — inférieure, راهغ دباوه rahang di-bawah. Os des mâchoires, تولغ راهغ tūlang rahang.

Loc. Jouer de la —, منچارق men-xāruk. C'est une —, ای اورغ ia orang perkuh, فغکه ia orang bōdoh.

MÂCHONNER, v. a., مغولم mengūlum, مامه فرلاهن māmah perlāhan-perlāhan.

MACIS, s. m., بورغ فال būrga pāla.

MAÇON, s. m., توکغ باتو tūkang batu. Maître —, کفال توکغ باتو kapāla tūkang batu. Aide —, بوجغ توکغ باتو būjang tūkang batu.

MAÇONNER, v. a., منوکغ باتو me-nūkang batu. — un mur, منوکغ تمبق باتو menūkang temboke batu.

MAÇONNERIE, s. f., فکر جان توکغ pe-karjā-an tūkang batu,

پاتو ڦربواتن توکڻ *per - buāt - an tūkang bātu.*

MACQUE, s. f., ڦموکل اکن مېړنۍ کڼج *pemūkul ākan meñerbuk ganja,* پنبه کتان *penebàh ketān.*

MACQUER, v. a., منښک کڼج *menumbuk ganja,* مېړنۍ کڼج *meñerbuk ganja,* منښه کتان *menebàh ketān.*

MACREUSE, s. f., سښس ایتق *sajenès itik.*

MACULATURE, s. f., قرطاس دڅپ *kartās di-xàp yang kaxoring - an,* قرطاس بورق *kartās būruk.*

MACULE, s. f., ټاچه، چورځ *xōring.*

MACULER, v. a., منځمارۍ قرطاس *men-xumār - i kartās yang di-xàp,* منځورځ قرطاس *men-xōring kartās.*

MADAME, s. f., تون ڦرمښون *tūan perampūan,* ستۍ *seti,* عوان *awān,* انځۍ ڦرمښون *enxi perampūan.*

MADMOISELLE, s. f., نون *nōña,* پای *ñai,* اتق دار *anak dāra.*

MADRE, E, adj., ټاچه، څلغ *palang,* هېرم *hīram,* برهېرم *ber-hīram.*

Fig., rusé, چرذق سکالی *xerdik sa-kāli,* یغ بردای *yang ber-dāya.*

MADRIER, s. m., ټاڼ تېل *pāpan tebal.*

MAFLÉ, E, یغ ڦغین بنتر *yang pipi-ña buntar.*

MAGASIN, s. m., گډځ *godong.* — d'étoffes, کاین گډځ *godong kاین.* — de marchandises, دگاڼ گډځ *godong dagāng - an.* — d'armes, گډځ سنجات *godong senjata.* — de munitions, ڦکاوی گډځ *godong pegāwey.* — de poudre, اوبت گډځ *godong obat bedil.* — boutique, کډۍ *kadey.*

MAGASINAGE, s. m., temps du séjour d'une marchandise en magasin, وقت دگاڼ تځکل دگځ *waktu dagāng - an tinggal di-godong.*

MAGASINIER, s. m., جوړو گډځ *jūru godong,* کفال گډځ *kapāla godong.*

MAGE, s. m., مجوسى *mejūs,* مجوسى *mejūsi.*

MAGICIEN, NE, s., اورځ هېاتن *orang hobāt - an,* سسترون *sastarāwan,* ڦېولف *peñūlap.* Les magiciens égyptiens, سسترون مصرى *sastarāwan meşirî.*

MAGIE, s. f., هېاتن سسترا *sastarā,* هېاتن تنوځن *hobāt - an,* منتر *mantrā,* تنوځن *tēnūng - an,* عزیمه *azīmat.* Livre de —, سورت اورځ هېاتن *sūrat orang hobāt - an,* کتاب عزیمه *kitāb azīmat,* منتر کتاب *kitāb mantrā.* Science de la —, علم هېاتن *ilmu hobāt - an.* —, science occulte, علم یغ کلف *ilmu yang gelap.*

MAGIQUE, adj., در هباتن *deri hobāt-an*. Caractères —, حرف هباتن *huruf hobāt-an*. Formule —, دعا *doā* اورخ هباتن *ōrang hobāt-an*, منترā *mantrā*, غزیمه *azīmat*, Baguette —, تفکات اورخ هباتن *tungkat* اورخ هباتن *ōrang hobāt-an*.

MAGIQUE, étonnant, ترجیران *ter-heirān*, یخ مبری حیران *yang mem-bri heirān*. Lanterne —, تغلغ فبولف *tenglong* فبولف *peñūlap*.

MAGISTER, s. m., کورو ددوسن *gūru di-dusun*, کورو دکفغ *gūru di-kampung*.

MAGISTRAL, E, adj., کورو فون *gūru pūña*.

MAGISTRAT, s. m., de l'ordre administratif, یخ ممکغ فرتنه *yang memegang parentah*. — de l'ordre judiciaire, حاکم *hākīm*, یخ ممکغ *yang memegang jawāt-an* حاکم *hākīm*.

MAGISTRATURE, s. f., dignité de magistrat, حکومه *hukūmat*, تفکات *yang memegang jawāt-an* حاکم *hākīm*.

MAGISTRATURE, les magistrats, سگل حاکم *segala hākīm*.

MAGNANERIE, s. f., art d'élever les vers à soie, علم ملهراکن هولت *ilmu memeli-harā - kan hūlat sūtra*.

MAGNANERIE, bâtiment, تمفت *tampat memeli-harā-kan hūlat sūtra*.

MAGNANIME, adj., برهاتی بسر *ber-hāti besār*, برهمة تشکی *ber-himmat tinggi*, موره هاتی *mūrah hāti*, کریم *kerīm*.

MAGNANIMEMENT, adv., دغن هاتی *dengan hāti besār*, دغن موره *dengan mūrah hāti*.

MAGNANIMITÉ, s. f., همه یخ تشکی *himmat yang tinggi*, کمرهن هاتی *ka-murāh-an hāti*.

MAGNÉTIQUE, adj., در باتو برانی *deri batu berāni*. Force —, قوه *kūwat batu berāni*. Aiguille —, جارم فدونم *jārum pa-dōman*, بسی برانی *besi berāni*.

MAGNÉTISER, v. a., مماغنکن قوه باتو *mem-bāngun-kan kūwat batu berāni*.

MAGNÉTISME, s. m., صفة باتو برانی *şifat batu berāni*.

MAGNIFICENCE, s. f., کملیان *ka-muliā-an*, کبسان *ka-besār-an*, عزة *izzat*.

MAGNIFIER, v. a., ملیاکن *memuliā-kan*, ممبرکن *mem-besār-kan*. Mon âme magnifie le Seigneur, جواک ممبرکن ما توهن *jivā-ku mem-besār-kan mahā tūhan*.

MAGNIFIQUE, adj., ملی *mulia*, ما *mahā mulia*, انده *indah-indah*.

Des habits magnifiques, فکاین *pakēy - an yang indah-indah*. Ces paroles magnifiques, فککائن یخ مهاملی ایت *per-kātā-an yang mahā mulia itu*.

MAGNIFIQUEMENT, adv., دغن *dengan ka-mulīa-an*, دغن *dengan ka-besār-an*.

MAGOT, s. m., gros singe, کر *kera*, ماوس *māwas*.

MAGOT, argent caché, و غ یخ *wang yang di-simpan*. Il a ramassé un bon —, ای سده سمن *ia sudah simpan bāñak wang*.

MAHOMET ou MOHAMMED, محمد *muhammed*. Le prophète —, نبی *nabī muhammed*, ou النبی *el-nabī*.

MAHOMÉTAN, E, adj., musulman, امة *muslim*. Les mahométans, اهل الاسلام *umat muhammed*, اهل الاسلام *ahel ul-islām*.

MAHOMÉTISME, s. m., islamisme, اکام اسلام *agāma islām*.

MAI, s. m., می *mey*. Le mois de —, بولن می *būlan mey*.

MAIE, s. f., coffre pour pétrir la farine, فراکو مروت روتی *perāku mem-būat rōti*.

MAIGRE, adj., کورس *kūrus*. Une personne —, سؤرخ کورس *sa-ōrang kūrus*. Un bœuf —, سیکر لبو یخ

کورس *sa-īkor lembu yang kūrus*. — et sec, کورس کرغ *kūrus krèng*.

MAIGRE, aliments maigres, مکانن *makān - an kūrus*, مکانن یخ *makān - an yang lāin* درفد داغ *deri-pada dāging*. Jours maigres, هاری تیاد اورغ ماکن داغ *hāri tiāda ōrang mākan dāging*.

MAIGRE, aride. Terrain —, تانه *tānah kūrus*, تانه جاهت *tānah jāhat*.

MAIGRE, exigu, fluet, سنی *senī*. Moulures maigres, کوی یخ سنی *kūmey yang senī*.

Loc. prov. Il court comme un chat —, ای قننس برجالن *ia pantas ber-jālan*.

MAIGRET, TE, adj., un peu maigre, کورس سدیکت *kūrus sa-dikit*.

MAIGREUR, s. f., ککروسن *ka-kurūs-an*, فری یخ کورس *prī yang kūrus*.

MAIGRIR, v. n., devenir maigre, منجادی کورس *men - jādī kūrus*,

مغورس *mengūrus*. Il maigrit de plus en plus, لام ماکن کورسله ای *mākin lāma mākin kūrus-lah ia*.

MAIGRIR, v. a., rendre maigre, مغورسکن *mengūrus-kan*.

MAIL, s. m., instrument de jeu, خاتوک *xātuk*, گودام *gōdam*. Jeu de —, ماین خاتوک *māin xātuk*. Boule

pour jouer au —, بوله چاتق *bōlah xātuq*, بوه چاتق *būah xātuq*.

MAIL d'armes, چقمق *xoqmar*.

MAIL, allée plantée d'arbres, هلامن دغن فوهن کايو برينجر کيرى *halāman dergan pōhon kāyu ber-banjar kīri kānan*.

MAILLE, s. f., d'un filet, مات جال *māta jāla*, لوبىغ جال *lōbang jāla*.

— d'une chaîne, مات زنتى *māta rantey*. Cotte de mailles, باجورنتى *bāju rantey*, زرة *zirat*. Anneau, حلقه *ħalkah*, حلقه *ħalkat*.

MAILLE à partir, querelle, بنته *bantah*.

MAILLET, s. m., گکندن *gegan-den*, فموکل کايو *pemūkul kāyu*.

MAILLOCHE, s. f., فموکل دغن بسين *pemūkul dergan besi-ña pen-dek*.

MAILLOT, s. m., lange, couche d'enfant, کاین لمفن *kāin lampin*.

MAILLOT, caleçon collant, چلان *xelāna ter-lālu sesàk*.

MAIN, s. f., تاغن *tāngan*. — droite, تاغن کاین *tāngan kānan*. — gauche, تاغن کيرى *tāngan kīri*. La paume de la —, تافق تاغن *tāpak tāngan*. Le revers de la —, فغکغ تاغن *purgung tāngan*. Les doigts de la —, تاغن جارى *jāri tāngan*. Les mains jointes, تاغن ليفت *tāngan lipat*.

Conduire par la —, ممىن *memim-pin*. Lever la —, jurer, مچفه *me-ñūmpah*. Tendre la —, mendier, ممت *me-minta*. Tendre la — à quelqu'un, مبرى تولغ *mem-brī tūlung*. Imposer les —, مبوبه تاغن *mem-būbuh tāngan ka-ātas*. Donner la —, منجابت تاغن *men-jābat tāngan*. Plein la —, سگشکم *sa-genggam*. Estropié d'une —, کودغ تاغن سبله *kūdung tāngan sabelāh*. Baise-main, چيم تاغن *xium tāngan*. Que votre — gauche ne sache pas ce que fait votre — droite, جاعن برى تاغنم کيرى مغتهوى اف *jāngan brī tangān-mu kīri mengatahū-i apa di-per-būat tāngan-mu kānan*. A pleines mains, دغن لمفن *dergan limpah-ña*. En venir aux mains, برفرغ *ber-prang*. De longue —, در لام *deri lamā-ña*. S'en retourner les mains vides, فرکى فولغ دغن همف تاغن *pergi pūlang dergan hampatāngan-ña*. Etre sous la —, à la —, حاضر *ada hādliir*, اد دکت *ada dekāt*. Mettre la — à l'œuvre, مملای سواتو *me-mulā-i suātu pe-karjā-an*. De — en —, کفد *deri-pada sa-ōrang kapada sa-ōrang*. Une belle —, une belle écriture, تليسن يىغ باکس *tulis-an yang bāgus*. Sous la — de Dieu, دباوه قدره الله *di-bāwah*.

ḡoderat allah. Faire — basse sur, *مشمبل meng-ambil*. Forcer la —, *مقس memaksa*. Lever la — sur, *مموکل hendak memukul*. Mettre l'épée à la —, *مغهنوس قدغ meng-hūnus pedang*. Mettre la — sur la conscience, *ممرقسای دغن هاتی memreksā-i dengan hāti yang tulus*.

MAIN de papier, vingt-cinq feuilles, *دو قوله لم لی قرطاس dūa pūloh lima ley kartās*.

MAIN-D'ŒUVRE, s. f., *فربوات per-buāt-an*.

MAIN-FORTE, s. f., *تلوغن tulūng-an*. Prêter main-forte, *منزلغ menūlung*.

MAIN-LEVÉE, s. f., *اذن یغ دداقت izin yang di-dāpat deri hukum*.

MAINT, E, adj., *ببراف be-brāpa*, *بایق bāñak*. Maintes fois, *ببراف کالی be-brāpa kālī*. Maintes personnes, *بایق اورغ bāñak orang*.

MAINTENANT, adv., *سکارغ sakā-rang*, *سکارغ این sakārang ini*.

MAINTENIR, v. a., tenir ferme, étayer, *منهگن menegūh-kan*, *منهگن menetap-kan*. — un pilier avec du fer, *منهگن تیغ دغن بسی menegūh-kan tiang dengan besi*.

MAINTENIR, protéger, soutenir, *ممهردوفی memeliharā-kan*, *مهم-هیدوپ meng-hidūp-i*. Il maintient ces gens

là, *ای ملهران مریکیت īa memeli-harā-kan marika-itu*.

MAINTENIR, affirmer, *مغات meng-āta*, *مهاکو meng-aku*. Je maintiens cela, *همب مغات ایت hamba meng-āta itu*.

SE MAINTENIR, v. pron., demeurer dans le même état, *تنگل بایق ting-gal bāik*, *تنگل تتف tinggal tetap*.

MAINTIEN, s. m., conservation, *ممهلرآن pemeliharā-an*.

MAINTIEN, contenance, *سیکف sīkap*. Prendre un —, *برسیکف ber-sīkap*.

MAIRE, s. m., chef d'un corps municipal, *کفال نگری kapālanagrī*, *فمهولو نگری panghūlu nagrī*.

MAIRIE, s. f., office de maire, *جواتن کفال نگری jawāt-an kapāla nagrī*.

MAIRIE, édifice, *بالی روع bāley rūwāng*, *رومه بچار rūmah bixāra*.

MAIS, conj., *تتافی tetāpi*, *لاکن lākin*, *ولکن welakin*, *اد فون ada pūn*. Le riz est bien blanc, mais il est cher, *برس ایت فوته تتافی ماهل brās itu pūtih tetāpi māhal*. — si cela arrive, *جادی جادی جادی tetāpi jikalaw itu jādi*. Cette femme est belle, mais méchante, *فومنون ایت ایلق فارسن تتافی جاهات perampūan itu elok pāras-ña tetāpi jāhat lakū-ña*. — il est

raconté, اد فون دچتران *ada pūn di-xeritrā-kan*.

MAIS encore, لاڳي *lāgi*. Il est non seulement beau, mais encore il est bon, ای تیاد ایلق ساج مک لاڳي اد, *ia tiāda elok sāja maka lāgi ada bāik jūga*.

MAÏS, s. m., blé de Turquie, جاکغ *jāgung*. Enveloppe du —, کلبوسغ *kelabūsurug*.

MAISON, s. f., رومه *rūmah*, رومه *rūmah tangga*, بیت *beit*. Bâtir une —, مېموت رومه *mem-būat rūmah*. Démolir une —, مروېهکن رومه *me-rūbuh-kan rūmah*. — à louer, رومه اکن سېو *rūmah ākan sēwa*. Retourner à la —, پۇلارغ کرومه *pūlarug ka-rūmah*. Ma —, رومه هېک *rūmah hamba*. Le maître de la —, تون رومه *tūan rūmah*. Gardien d'une —, فنگگو *penunggu rūmah*. — garnie, رومه دغن سربان *rūmah dangan serbā-ña*. — d'éducation, رومه اتق *rūmah anak ber-ajar*. — de jeu, رومه مینن *rūmah main-an*. — de commerce, رومه فرنیگان *rūmah perniagā-an*. — d'arrêt, فنجار *panjāra*. — de Dieu, رومه *rūmah allah*, بیت الله *beit allah*, مڭخ *grēja*. Entretenir une —, مڭخ *memegang hāl rū-*

mah tangga. — de campagne, کبن *kebōn*, تامن *tāman*.

MAISON, le personnel d'une maison, ایسی رومه *isi rūmah*. La — du roi, سکل فکاوی راج *segala pegāwey rāja*.

MAISON, race, lignée, اصل *aşal*, بڭس *bāngsa*. Il est d'une bonne —, ای سۇرغ *bāik aşal-ña*, بايق اصلن *ia sa-ōrang bangsāwan*.

MAISONNÉE, s. f., tous les habitants d'une maison, سکل ایسی رومه *segala isi rūmah*.

MAISONNETTE, s. f., petite maison, رومه کچل *rūmah kexil*.

MAÎTRE, s. m., chef d'une maison, des serviteurs, انچي *tūan*, تون *enxi*. Le — de la maison, تون رومه *tūan rūmah*. Mon —, تونک *tūan-ku*, تون هېک *tūan hamba*. Le — a parlé, انچي سده برکات *enxi sudah ber-kāta*.

MAÎTRE, propriétaire, یغ امفون *yang ampūña*, یغ برفون *yang berpūña*, فغفو *perg-ampu*. Le — de ce chien, یغ امفون انچي ایت *yang ampūña anjing itu*.

MAÎTRE, professeur, فغاجر *perg-ajar*, یغ فغاجر *yang merg-ajar*, معلم *malim*. — de danse, یغ فغاجر مناری *yang merg-ajar menārī*. — d'armes, فغاجر *yang meng-ajar*, برماین سنجات

ber-māin senjāta. — d'école, یخ *ber-māin senjāta*. — d'école, یخ
مُجَارِی کَانَق ۲ *yang merg-ajār-i kā-*
nak-kānak.

MAÎTRE, savant, قنڊیت *pandita*,
شیخ *šeik*.

MAÎTRE, qui n'est plus apprenti,
توکڙ *tūkang*, قنڊی *pandey*. —
d'hôtel, فَنجَاوَت سَتَاڻَن *pen-jāwat*
santāp-an. — des hautes-œuvres,
پَر تَنڊ *per-tanda*. — d'équipage,
توکڙ آڱ *tūkang āgung*. — débarque,
نَاخڊَا *nākodā*. — de chapelle,

جُورَو بِيَسِيَن *juru buñi-buñi-an*.

MAÎTRE, chose principale, یخ *yang*
besār. Le — autel dans une
église, مَڙِج بَسَر دَالَم گَرِیج *mezbeḥ*
besār dālam grēja. Le — câble,
تَالِ سَاوَه یخ *tālī sāuh yāng*
besār.

Loc. Faire le —, مَغَاتَس ۲ دِیرِی *merg-ātas-ātas dīri*. Se rendre —
par la force, مَعْمَبِل دَغَن کَاڻَهَن *merg-*
ambil dengan gāgah-ña, مَغَالِهَکَن
merg-ālah-kan. Se rendre — des
cœurs, مَعْمَبِل هَاتِی اَوَرُغ *merg-ambil*
hātī ōrang. Personne ne peut servir
deux maîtres, بَارُغ سَوَرُغ تِیَاد سَمَعَت,
بَارُغ سَوَرُغ تِیَاد سَمَعَت *bārang sa-ōrang*
tiāda sampat di-per-hamba ka-
bāwah dūa tūan.

MAÎTRESSE, s. f., تُون فَرْمَوَن *tūan*
perampūan, اَنځِی *enxi*. Une bonne

—, تُون فَرْمَوَن یخ بَايَق *tūan pe-*
rampūan yang bāik.

MAÎTRESSE, propriétaire, یخ *yang*
ampūna.

MAÎTRESSE, femme qui enseigne,
اَوَرُغ فَرْمَوَن یخ مَغَاَجِر *ōrang peram-*
pūan yang merg-ajar.

MAÎTRESSE, amante, کَکَاَسَه *ka-*
kāsih, اَدِنْد *adinda*. —, concubine,
کَنڊَق *kendak*, گُنڊِک *gundik*.

MAÎTRESSE, chose principale, یخ
بَسَر *yang besār*. La — ancre, سَاوَه
بَسَر *sāuh yang besār*.

MAÎTRISE, s. f., qualité de maître,
تَوَان *tuān-an*, فَر تَوَان *per-tuān-an*.

MAÎTRISE, maison où les enfants
de chœur reçoivent leur éducation
musicale, رُومَه کَانَق ۲ اَجَر مِیَاڻِی *rūmah kānak-kānak ājar me-*
ñāñi.

MAÎTRISER, v. a., مَمرِئَه کَن *memar-*
rentah-kan, مَغَالِهَکَن *merg-ālah-*
kan, مَنَاهَن *menāhan*. — ses pas-

sions, مَنَاهَن هَوَا نَفَسَوَن *menahān-i*
hawā nefsū-ña.

SE MAÎTRISER, v. pron., مَنَاهَن
دِرِیَن *menāhan dīri-ña*.

MAJESTÉ, s. f., کَمَلِیَاَن *ka-*
muliā-an, کَبَسَارَن *ka-besār-an*,
جَلَال *jetāl*, اَظْمَة *atlamat*. Avec
une grande —, دَغَن کَمَلِیَاَن بَسَر, *dengan ka-muliā-an besār*. La
— du Seigneur remplissait ce
lieu, کَمَلِیَاَن هُو مَنَهِيلَه تَمَقَت ایت

ka-muliā-an hūwa memenuh-ī-lah tampat itu. Assis à la droite de la —, دودق فدكانن جلال *dūduk pada kānan jelāl.*

MAJESTÉ, titre donné aux têtes couronnées, دولی *dūli*, حضرة *ha-dlirat*, شاه عالم *šāh ālam*. Et il dit que la prospérité de votre — augmente de plus en plus, ملك كتاله اى *maka katā-lah* دولة شاه عالم برتبة ۲ *īa dawlat šāh ālam ber-tambah-tambah.*

MAJESTUEUSEMENT, adv., دغن *dəgn*, دغن کملیان *dengan ka-muliā-an*, دغن عظمة *dengan atlamat.*

MAJESTUEUX, EUSE, adj., مہا ملی *mahā mulia*, مہا بسر *mahā besār*, عظم *atlim.*

MAJEUR, E, adj., le plus grand, یغ بسر *yang besār*, یغ لبہ *yang lebèh*. La majeure partie, یغ لبہ باقی *yang lebèh bāñak*. Le mât —, تیغ *tiang* بسر *tiang besār.*

MAJEUR, important, یغ برت *yang brāt*, فتغ *penting*. Une affaire majeure, یغ برت فکرچامن *pe-karjā-an* یغ برت, فکرکار یغ فتغ *porkāra* یغ *penting.*

MAJEUR, irrésistible, یغ تیاد دافت *yang tiāda dāpat di-lāwan*. Force majeure, یغ تیاد دافت کواس *kuāsa* یغ تیاد دافت دلاون *di-lāwan.*

MAJEUR, qui a atteint l'âge de majorité, یغ سده سمئی عمرن بالغ *yang sudah sampey umur-ña bālīg*, یغ عمرن اختیار *yang umur-ña iktiyār*, یغ عمرن دو قوله ساتو تاهن *yang umur-ña dūa pūloh sātu tāhun.*

MAJOR, s. m., pour les grades militaires, یغ فرتام *yang besār*, یغ کفال *kapāla*. Etat —, سکل هلبالغ *segala hulubālang*, سکل هلبالغ بسر *segala hulubālang besār*. Chirurgien —, دوکن بسر *dūkun besār*, طبیب یغ فرتام *tabīb yang portāma*. Trompette —, کفال *kapāla* سکل اورغ منیف نفیر *orang meniup nafiri.*

MAJOR, officier supérieur, فغھولو *panghūlu* هلبالغ *pang-lima*. — général, فغھولو فرغ *panghūlu prang*, فغھولو سکل فغھولو *panghūlu segala pang-lima prang.*

MAJORDOME, s. m., بندھاری *ben-dahāri*, فنجوات ستناقن *pen-jāwat santāp-an.*

MAJORITÉ, s. f., état du majeur, دیواس عمر اختیار *dīwāsa umur iktiyār*, دیواس عمر دو قوله ساتو تاهن *dīwāsa umur dūa pūloh sātu tāhun.*

MAJORITÉ, le plus grand nombre, لبہ درقد سته *sa-bāñak-ña*, لبہ درقد سته *lebhèh deri-pada sa-tengah.*

MAJUSCOULE, adj., لَبَّه *besàr*, لَبَّه *besàr*. Lettre majuscule, لَبَّه *lebèh besàr*. Lettre majuscule, حُرُوف *huruf besàr*.

MAL, s. m., le contraire de bien, جَاهَت *jāhat*, كَيْهَاتِن *ka-jahāt-an*.

Faire le —, مِمْبُوت جَاهَت *mem-būat jāhat*. Le bien et le —, بَايِق دَان *bāiḳ dān jāhat*. Celui qui rend le — pour le bien, يَخ *yāḡ*, مِمْبَالَس جَاهَت مَخْغَنَتِي بَايِق *mem-bālas jāhat merg-ganti bāiḳ*. La source de tous les maux, ثَوَهِن *pōhon segala ka-jahāt-an*.

MAL, douleur, maladie, سَاكِت *sakit*, فَيَاكِت *peñakit*. — de tête, سَاكِت كَفَال *sakit kapāla*. Il a — au pied, اَي سَاكِت كَاكِ *ia sakit kākī*. Faire — à quelqu'un, مِمْبِكْتِي *meñakit-i* اورغ *orang*. — caduc, پِيْتَم بَابِي *pitam bābi*. — d'enfant, سَاكِت بَرَانِق *sakit ber-ānaḳ*. — de mer, مَابِق لَاوَت *mābuk lāut*. Le — de Saint Lazare, اُنْت *untut*, فَيَاكِت *peñakit būru*. —, plaie, ulcère, لُوك *luka*, لِيَخَت *līxat*, پُورُو *pūru*, تُوَكَاḳ *tūkak*.

MAL, dommage, رُوْغِي *rūgi*, مَضْرَة *medlerat*, بَنْجَان *benxāna*. Réparer le —, مَخْغَنَتِي رُوْغِي *merg-ganti rūgi*. Causer du —, مِمْبَرِي بَنْجَان *mem-brī benxāna*.

MAL, vice, mauvaise action, فَرْبَوَاتِن جَاهَت *per-buāt-an jāhat*, سَالَه *sālah*.

MAL, peine, difficulté, سُوْسَه *sūsah*, كَسْكَارِن *ka-sukār-an*. Il gagne sa vie avec beaucoup de mal, اَي مَمْبَهَارِي مَاكِن دَغْن بَايِق سُوْسَه *ia men-xahāri mākan dengan bāñak sūsah*.

MAL, adv., كُورَغ بَايِق *kūrang bāiḳ*, كُورَغ فَاتَت *kūrang pātut*. Faire — ses affaires, مِمْبُوت فِكْرَجَانِن دَغْن مِمْبُوت كُورَغ بَايِق *mem-būat pe-karjā-an-ña dengan kūrang bāiḳ*. Parler —, بَرَكَات دَغْن كُورَغ فَاتَت *ber-kāta dengan kūrang pātut*. Se porter —, اَدَا سَاكِت *ada sakit*. Se trouver —, رِبَه فُغْسِن *rebah pingsan*. Comprendre —, سَالَه مَخْغَرْتِي *sālah merg-arti*. Prendre en —, مَغْبِل فَرْكُوسَر *merg-ambil per-gūsar*.

MALACCA, s. m., مَلَاك *malāka*. La ville de —, نَاغْرِي مَلَاك *nagrī malāka*.

MALADE, adj., سَاكِت *sakit*. Une personne —, سَاكِت سَوْرَغ *sa-ōrang sakit*. Animal —, بِنَاتَانِغ يَخ سَاكِت *binātang yāḡ sakit*. Tomber —, جَاتَه سَاكِت *jātuh sakit*. Très —, سَاكِت سَاغَات *sakit sāngat*. Dange-reusement —, سَاكِت فَايَه *sakit fāyeh*. — imaginaire, فَرْثُور سَاكِت *pāyah pura-pura sakit*. Rendre —,

ماکنکن *meñakit-kan*. Traiter un —, مغباتی اورغ ساکت *merg-obāt-i orang sākīt*.

MALADIE, s. f., ساکت *sākīt*, ثپاکت *peñakit*. Gagner une —, کن ثپاکت *kena peñakit*. Atteint d'une —, یغ کسکین *yang ka-sakīt-an*. — contagieuse, ثپاکت یغ برجشکت *pe-ñakit yang ber-jangkīt*.

MALADRESSE, s. f., فری یغ فشکه *pri yang pengkuh*, فری کورغ چفت *pri kūrang xepāt*.

MALADROIT, E, adj., فشکه *pengkuh*, کورغ فتنس *kūrang pantas*, کورغ چفت *kūrang xepāt*.

MALAIS, E, adj., ملایو *malāyu*. Un —, سورغ ملایو *sa-orang malāyu*. Les pays —, تانه ملایو *tānah malāyu*. La langue malaise, بهاس ملایو *bahāsa malāyu*.

MALAISE, s. f., état fâcheux, indisposition, شغل سوسه *sūsah*, سقؤل *suqul*, لار هاتی *lāra hāti*, کسکارن *ka-sukār-an*.

MALAISE, détresse, indigence, ککرافان *ka-papā-an*, ککرافان *ka-kurāng-an*.

MALAISE, E, adj., سوکر *sūkar*, برت *brāt*. — à faire, سوکر *sūkar di-karja*. Question malaisée à résoudre, سوال یغ مشکل *suwāl yang muškil*.

MALAISE, peu fortuné, مسکین *meskīn*.

MALAISEMENT, adv., دغن سوکر *dengan sūkar*, دغن سوسه *dengan sūsah*.

MAL-APPRI, E, adj., sans éducation, grossier, تیاد تاهو عادة *tiāda tāhu ādat*, کورغ سوثن *kūrang sūpan*, فشکه *pengkuh*.

MAL-À-PROPOS, adv., ساله وقت *sālāh waktu*, فدکتیک یغ تیاد فانت *pada kotika yang tiāda pātut*.

MALAVISÉ, E, adj., imprudent, irréflechī, تیاد بیجق *tiāda bījak*, کورغ ایغت *kūrang īngat*, تیاد بربودی *tiāda ber-būdi*.

MAL-BÂTI, E, adj., mal fait, بروث *be-rūpa būruk*, چنغل *xi-nangga*, اوده *ūdāh*.

MÂLE, adj., pour les personnes, لکلاکی *laki-lāki*. Enfant —, اتق *anak laki-lāki*.

MÂLE, fort, vigoureux, فرکاس *perkāsa*, تتف *kūwat*, اتس چار *suāra yang kūwat*. Une voix —, اتس چار *suāra yang kūwat*. D'une manière —, دغن لکلاکی *atas xāra laki-lāki*, فرکسان *dengan perkasā-ña*. Caractère —, هاتی یغ تتف *hāti yang tetap*.

MÂLE, pour les animaux et les plantes, جنتن *jantan*. Tous les animaux mâles, سکل بناتغ جنتن *segala binātang jantan*. Du chanvre —, گنج جنتن *ganja jantan*.

MALÉDICTION, s. f., کوتق *kūtuk*, لعنة *lanat*. Frappé de la — de

Dieu, لعنة الله *kena lanat allah*. De la même bouche sort la bénédiction et la —, درشد سواتو مولت *deri-pada suātu mūlut itu jūga ter-bit berkat dān lanat*. Prononcer des malédictions contre quelqu'un, اورغ مغتوکی *mergutūk-i ōrang*.

MALÉFICE, s. m., منترا *mantrā*, شون *pasūna*, هباتن *hobāt-an*. A cause de la grandeur de vos malé-fices, اوله کارن کبسان منترام *ūleh kārna ka-besār-an mantrā-mu*.

MALENCONTRE, s. f., انتخ مالغ *un-tung mālang*.

MALENCONTREUX, EUSE, adj., مالغ *mālang*, برچلاک *ber-xelāka*.

MALENTENDU, s. m., erreur, mé-prise, ساله فخرتین *sālah perg-arti-an*, سساتن *sesāt-an*.

MALÉVOLE, adj., یغ برکندق جاهت *yang ber-ka-hendaq jāhat*.

MALFAIRE, v. n., بربوت جاهت *ber-būat jāhat*. Il se plait à —, ای سوک بربوت جاهت *ia sūka ber-būat jāhat*.

MALFAISANT, E, adj., جاهت *jāhat*, یغ سوک کرج جاهت *yang sūka karja jāhat*, یغ ممبری مضرة *yang mem-brī medlerat*.

MALFAIT, E, adj., en parlant des personnes, بروث بورق *be-rūpa būruk*, اوده *ūdah*.

MALFAIT, en parlant des choses, یغ دجديکن دغن کورغ بايق *yang di-jadi-kan dergan kūrang bāik*.

MALFAITEUR, TRICE, s., اورغ *orang*, فاسق *orang fāsik*, فرلنتی *perlantey*. Les châti-ments pour les malfaiteurs, سقس *siksa pada se-gala orang fāsik*. Si cet homme n'était pas un —, جکلو اورغ این *jikalaw orang ini būkan adā-lah perlantey*.

MALFAMÉ, E, adj., یغ نام بوسق *yang namā-ña būsuk*.

MALGRÉ, prép., مسکی *maski*, دغن *dergan me-lāwan*, جکلو سکالی *jikalaw sa-kālī pūn*, تتافی *te-tāpi*, ولكن *welakin*. Il ira — la pluie, مسکی اد هوجن ای اکن فرگی *maski ada hūjan ia ākan pergi jūga*. — l'ordre, دغن ملاون *dergan me-lāwan parentah*. Il l'achètera — son père, جکلو سکالی *bapā-ña tiāda māu maka ia ākan mem-beli itu jūga*.

MALHEUR, s. m., mauvaise fortune, انتخ مالغ *untung mālang*, جاهت *jāhat*, چلاک *xelāka*. Enfant de —, انتخ چلاک *anaq xelāka*. Chercher son —, منچاری چلاک *men-xahāri xelāka*. Accroître

son —, ملهېکن چلکان *me-lebèh-kan*
 دغن انتغ مالغ, *xelakā-ña*. Par —,
 dergan untung mālāng.

MALHEUR, calamité, بلا *belā*, بلیة
beliyet, تولة *tawelet*. Tomber dans
 un grand —, کن تولة *kena tawelet*.
 Malheur! malheur à! کارم *kāram*,
 اده *āduh*, وای *wāyi*. — à moi! اده
 اکو *āduh āku*, ادوھی *adūhi*. —
 à vous, pharisiens! وای بکی کامو اورغ
 فریسی *wāyi bagi kāmū orang*
farisi.

MALHEUREUSEMENT, adv., اتس
 چلاک *atas prī yang ber-*
xelāka, دغن چلاک *dergan xelāka*.

MALHEUREUX, EUSE, adj., infor-
 tuné, qui n'est pas heureux, چلاک
xelāka, برچلاک *ber-xelāka*. Per-
 sonne malheureuse, اورغ برچلاک
orang ber-xelāka, اورغ چلاک *orang*
xelāka. Jours malheureux, هرهارى
 چلاک *hari-hāri yang xelāka*.
 Circonstances malheureuses, ثرى
 حال یغ مالغ *prī hāl yang mālāng*.

MALHEUREUX, qui est dans la
 peine, برسوسه *ber-sūsah*, روسق هاتی
rūsak hāti.

MALHEUREUX, pauvre, misérable,
 فاق *pāpa*, مسکین *meskīn*.

MALHEUREUX, méchant, scélérat,
 چلاک *xelāka*.

MALHEUREUX, qui est de mauvais
 augure, سیل *sīyal*, برسیل *ber-sīyal*.

Il a une malheureuse figure, مکاک
 سیل *mukā-ña sīyal*.

MALHONNÊTE, adj., incivil, بیادب
bī-adab, فثکه *perghukh*, تیار تاهو
 عادة *tiāda tāhu ādat*. Personne —,
 بیادب اورغ *orang bī-adab*.

MALHONNÊTE, indécent, دوکان
dōkāna, چابل *xābul*. Parole —,
 فثکمان چابل *per-katā-an xābul*.

MALHONNÊTE, sans probité,
 سفرت فنجوری *seperti pen-xūri*.

MALHONNÊTEMENT, adv., دغن
 کلکون یغ بیادب *dergan ka-lakū-an*
yang bī-adab.

MALHONNÊTETÉ, s. f., ثرى یغ فثکه
prī yang perghukh, کلکون بیادب
ka-lakū-an bī-adab.

MALICE, s. f., کجهاتن *ka-jahāt-an*,
 کراتن هاتی *hīri hāti*, هیری هاتی
karāt-an hāti. Une très-grande —,
 کجهاتن یغ ترلاو امت *ka-jahāt-an*
yang ter-lālu āmat. La — du
 monde, کجهاتن دنیا *ka-jahāt-an*
duniā. Dépouillez-vous de toute —,
 هندقله کامو منغکلکن سوما کجهاتن
hendak-lah kāmū menanggal-kan
samuā ka-jahāt-an.

Loc. Ne pas entendre — à
 بربوت اتو برکات دغن, quelque chose,
 هاتی یغ تولس *ber-būat ātaw ber-*
kāta dergan hāti yang tulus.

MALICIEUSEMENT, adv., avec ma-
 lice, دغن هیری هاتی *dergan hīri*

hāti, هاتی دغن کران *degan karāt-an hāti*, آتس ثری یغ جاهت *ātas prī yang jāhat*.

MALICIEUX, EUSE, adj., جاهت *jāhat*, برثری جاهت *ber-prī jāhat*, ناکل *nākal*.

MALIGNITÉ, s. f., دمدم *demdam*, فراخی جاهت *ka-dengkī-an*, *perāngi jāhat*.

MALIN, IGNE, adj., disposé à faire mal, جاهت *jāhat*, بردمدم *ber-demdam*. Un homme —, سورخ جاهت *sa-ōrang jāhat*,

MALIN, rusé, چردق *xerdik*. Enfant —, اتق چردق *ānak xerdik*.

MALIN, satirique, سندر *sindir*.

MALIN, nuisible, یغ ممبری مضرة *yang mem-brī medlerat*.

L'esprit MALIN, شیطان *šeitān*, ابلیس *iblis*.

MALINGRE, adj., له *lemah*, ضعیف *dlaif*.

MALLE, s. f., coffre, فتی مناره کاین *peti menāruh kāin*.

MALLE, valise, بنین *banīan*, بچ *bakxa*.

MALLE - poste, کریت باو سورت *karēta bāwa sūrat*.

MALMENER, v. a., ملکوکن دغن یغ *me-lakū-kan dengan yang krās*.

MALOTRU, E, adj. et s., بروث بورق *be-rūpa būruk*.

MALOTRU, abject, vil, هین *hīna*. C'est un —, ای سورخ هین *īa sa-ōrang hīna*.

MALPLAISANT, E, adj., یغ تیاد *yang tiāda mānis lakū-ñā*.

MALPROPRE, adj., چورغموتخ *xō-ring-mūting*, چمر *xumār*, نجس *nejis*.

MALPROPRETÉ, s. f., کچمارن *ka-xumār-an*, ثری یغ نجس *prī yang nejis*.

MALSAIN, E, adj., qui n'est pas sain, یغ تیاد بر پامن *yang tiāda ber-ñāman*, یغ تیاد بر صحت *yang tiāda ber-ṣihhat*.

MALSAIN, qui nuit à la santé, یغ ممبری مضرة *yang mem-brī medlerat*, یغ مرو سقن پامن *yang me-rūsak-kan ñāman*.

MALSÉANT, E, adj., یغ تیاد سنونه *yang tiāda senūnuh*, تیاد قات *tiāda pātut*.

MALSONNANT, E, adj., یغ کلها تن *yang ka-lihāt-an lā-wan porkāra agāma*.

MALTÔTE, s. f., exaction, بی یغ *bēya yang di-pinta dengan tiāda hak*.

MALTRAITER, v. a., faire tort, faire mal, مفرسکی *mem-per-sakit-i*, مغنیای *merg-aniāya*.

MALTRAITER de coups, مموکل *me-mūkul*, مغگوچ *merg-gōxoh*, منجو *meninju*.

MALTRAITER de paroles, ممالکی me-māki.

MALVEILLANCE, s. f., کدغکین ka-dengki-an, نية جاهت nīyet jāhat, بنجي benxi.

MALVEILLANT, E, adj., یغ برنية یغ بردغکی yang ber-nīyet jāhat, ber-dengki, بر بنجي ber-benxi.

MALVERSATION, s. f., délit commis dans l'exercice d'une charge, ساله دام فکرچان جوانن sālah dālam pe-karjā-an jawāt-an-ña.

MAMAN, s. f., t. enfantin, mère, ماء mā, ابو ibu, بند bunda.

MAMELLE, s. f., سوسو sūsu. Des mamelles pendantes, سوسو کوڤک sūsu kūpaḵ. Des mamelles arrondies, سوسو بئتر sūsu buntar. Des mamelles longues, سوسو لنجبت sūsu lanjut. Prendrela —, مپوسو meñūsu. Donner la — à un enfant, مپسوی meñūsū-i ānaḵ.

MAMELON, s. m., bout des mamelles, هوجج مات سوسو māta sūsu, هوجج سوسو hūjung sūsu.

MAMELON, monticule, بوکت بولت būkit būlat.

MAMILLAIRE, adj., یغ سروڤ سوسو yang sa-rūpa sūsu.

MAMMIFERE, adj., یغ اد سوسو ڤدان yang ada sūsu padā-ña.

MANANT, s. m., اورغ کاسر orang kāsar, اورغ ڤنگک orang pengkuh.

C'est un —, ای سؤرغ کاسر, ia sa-ōrang kāsar.

MANCHE, s. m., d'un outil, d'un instrument, ڤمکغ, ڤمکغ هولو, hūlu bātang, pemegang. Le — d'un couteau, هولو ڤسار hūlu pīsaw. Le — d'une étrille, هولو ڤنگکارق hūlu peng-gāruk. — d'un balai, ڤاتغ ساڤو bātang sāpu. — d'une charrue, ڤاتغ ڤنگکال bātang tanggāla. — d'une grande cuiller, ڤاتغ گایغ bātang gāyung.

Loc. prov. Branler dans le —, تپاد تگه kūrang tetap, تيادا تگه tiāda teguh. Jeter le — après la cognée, ڤوتس اس pūtus asa.

MANCHE, s. f., لاغن lāngan. — d'un habit, ڤاجو لاغن lāngan bāju. — d'une chemise, لاغن کمپج lāngan kamēja. Bouton de —, کنچغ لاغن kanxing lāngan bāju.

Loc. prov. Avoir quelqu'un dans sa —, دافت کواس اتس اورغ, dāpat kuāsa atas orang. C'est une autre paire de manches, ایت لاین itu lain.

MANCHE à eau, چورت xōrot, سولورن اير salūran āyer. — à vent, چورت ماسفکن اغن xōrot me-māsuḵ-kan angin.

MANCHE au jeu, ڤرمينين per-māin-an. La première —, یغ ڤرتام per-māin-an yang portāma.

MANCHETTE, s. f., ڤند ڤد لاغن bāju, renda pada lāngan bāju.

MANCHON, s. m., سارغ تاغن *sārunḡ tāngan*.

MANCHOT, E, adj., کودغ تاغن سبله *kūduḡ tāngan sa-belàh*, برتاغن سواتو *ber-tāngan suātu*.

Loc. Il n'est pas —, ای چردق *ia xerdik*, ای قندی *ia pandey*, ای بیس *ia bīsa*.

MANDARIN, s. m., منتری چین *mantri xīna*. — military, فغولو *paḡhūlu laškar xīna*. لشکر چین

MANDAT, s. m., سورت کواس *sūrat kuāsa*, سورت وکیل *sūrat wakīl*.

MANDAT de comparution, سورت سورٹ مپوره *sūrat meñūruh* *meng-hādīr-kan ōrang*.

MANDAT d'arrêt, سورت مپوره *sūrat meñūruh* *me-manjarā-kan ōrang*.

MANDAT de paiement, سورت مپوره *sūrat meñūruh* *bāyar*.

MANDATAIRE, s. m., وکیل *wakīl*.

MANDEMENT, s. m., سروهن *surūh-an*. — d'évêque, سورت اسقف *sūrat uskuf ka-pada segala ōrang yang di-bāwah hukum-ña*.

MANDER, v. a., faire savoir, ممبری *mem-brī tāhu*. — une nouvelle, مخبرترکن خبر *meng-hantar-kan kabār*.

MANDER, donner ordre de venir, مشکل *memanggil*.

MANDIBULE, s. f., mâchoire, راهغ *rāhang*, راهغ دباوه *rāhang di-bāwah*. — des oiseaux, بهکین داتس *ba-hagī-an di-ātas dān bahagī-an di-bāwah pāruh segala būruḡ*.

MANDOLINE, s. f., دندی امفت تالی *dandi ampat tāli*.

MANDRAGORE, s. f., دودایم *dūdāim*.

MANDUCATION, s. f., حال ماکن *hāl mākan*.

MANÈGE, s. m., علم مشاجر کود *ilmu meng-ājar kūda*.

MANÈGE, endroit où l'on dresse les chevaux, تمغت مشاجر کود *tam-pat meng-ājar kūda*, تمغت بلاجر *tampat bel-ājar memāxu kūda*.

MANÈGE, machine, فغکلیغن یغ *peng-gīlīng-an yang di-gīlīng ūleh kūda*.

MANÈGE, ruse, دای افای *dāya*, دای دای *dāya upāya*.

MÂNES, s. m. pl., جیو اورغ ماتی *jīwa ōrang māti*, خیال *hantu*, *keyāl*.

MANGÉ, E, part. pas. du v. manger, ماکن *mākan*, دماکن *di-mākan*, سنتف *santap*.

MANGEABLE, adj., یغ داثت دماکن *yāḡ dāpat di-mākan*. Ces fruits gâtés ne sont plus mangeables, بوه یغ بوسق ایت تیاد داثت دماکن لاگی

būah yang būsuk itu tiāda dāpat di-mākan lagi.

MANGEAILLE, s. f., nourriture que l'on donne à certains animaux, مکان بناغ *makān - an binātang*. Faire de la — pour les volailles, مېدياكن مکان هایم *meñediā - kan makān - an hāyam - hāyam*.

MANGEOIRE, s. f., auge de cheval, تفت مکان کود *tampat makān - an kūda*, فالغ *pālōg*.

MANGER, v. a., prendre de la nourriture, مکان *mākan*, ممان *me-mākan*. — (style élevé), سنتف *santap*, مېنتف *meñantap*. Il mange beaucoup, ای ماكن بايق *ia mākan bāñak*. Le malade ne veut pas —, اورغ ساكت ايت تياو ماو ماكن *ōrang sākut itu tiāda māu mākan*. — gras, ممان داغ *me-mākan dāgīng*. — le pain de la douleur, ماكن روتی *mākan rōti ka-susāh - an*. Donner à —, ممبری ماكن *mem-brī mākan*. Donner à —, traiter, منجامو *men-jāmu* اورغ *ōrang*.

MANGER, ronger, corroder, ماكن *mākan*. Ce fer est mangé par la rouille, مك بسی ايت سده دماكن كراتن *maka besī itu sudah di-mākan karāt - an*.

MANGER, dissiper, مېورسكن *mem-bōros - kan*. Il mange tout son bien, ای مېورسكن سكل هرتان *ia mem-bōros - kan segala hartā - ŋa*.

Fig. — quelqu'un (le ruiner), اورغ ماكن *mākan ōrang*. — des yeux, مندغ دغن ايغن *memandang dēgan īgīn*. — son blé en herbe, بلم دودق برلنجر دهولو *belūm dūdūq ber-lunjur dahūlu*. Les gros pois-sons mangent les petits, ايكن كچل *ikan kexil di-mākan ikan besār*. Il y a en cela à boire et à —, دالم ايت اد فركار يغ بايق *dālam itu ada porkāra yang bāik dān porkāra yang jāhat*. — de la vache enragée, جاته دالم كلغارن *jātuh dālam ka-lapār - an*.

MANGER, s. m., ce qu'on mange, مکان *makān - an*, سنتاف *santāp - an*. Un — délicat, مکان يغ سدف *makān - an yang sedāp*.

MANGE-TOUT, s. m., dépensier, يغ مېورسكن سكل هرتان *yang mem-bōros - kan segala hartā - ŋa*, اورغ *ōrang pem-bōros*.

MANGEUR, EUSE, s., qui mange beaucoup, يغ ماكن بايق *yang mākan bāñak*.

MANGOUSTAN, s. m., fruit, مڭكس *manggis*, مڭكستن *manggis - tan*.

MANGOUSTE, s. f., ichneumon, چرپلی *xerpaley*.

MANGUE, s. f., بوه مڭان *būah mangga*, ممڭلم *mampelām*. —, autre espèce, تاييس *tāis*. — grossière, هېماجڭ *hambāxang*.

MANGUIER, s. m., **فوهن مغلک** *pōhon mangga*, **فوهن مغل** *pōhon mampelām*.

MANIABLE, adj., qui se prête à l'action de la main, **لمبت** *lembūt*, **لمبت** *lembik*.

MANIABLE, facile à mettre en œuvre, **يغ دکرچاکن دغن مودهن** *yang di-karjā-kan dengan mūdah-ña*.

MANIABLE, docile, traitable, **يغ جينق فرغين** *yang jinaḡ perangī-ña*, **يغ مانس فرغين** *yang mānis perangī-ña*.

MANIAQUE, adj., **ايدن گيل** *gīla*, **ايدن** *ēdan*. Un —, **سورخ گيل** *sa-ōrang gīla*.

MANIE, s. f., **لاکاورغ کيل** *lāku* **ايدن ساکت** *sākit ēdan*, **کدنان** *ka-edān-an*.

MANIEMENT, s. m., action de manier, **فنجباتن** *pen-jabāt-an*, **فنجماهن** *pen-jamāh-an*.

MANIEMENT, administration, **فمرتاهن** *pemarentāh-an*.

MANIER, v. a., toucher, prendre, **منجابت** *men-jābat*, **منجامه** *men-jāmah*, **مکغ** *memegang*. — la rame, **منجابت دايع** *men-jābat dāyung*.

MANIER, se servir adroitement. Il manie le pinceau, **ای تاهو منولس** *ia tāhu menūlis gambar*. Il fait — le ciseau, **ای تاهو مامت** *ia tāhu memāhat*. Il manie bien les

armes, **ای تاهو برماين سنجات** *ia tāhu ber-māin senjata*.

MANIER, mettre en œuvre, **مغرجاکن** *mengarjā-kan*. Il manie bien le fer, **ای تاهو مغرجاکن بسی** *ia tāhu meng-arjā-kan besi*.

MANIER, tâter, **مراب** *me-rāba*.

MANIER, diriger, administrer, **مرته** *memarentah*.

MANIÈRE, s. f., façon, sorte, **چار** *xāra*, **فري** *prī*. — javanaise, **چار جاو** *xāra jāwa*. — de vivre, **فري هيدف** *prī hīdup*. D'une autre —, **چار لاین** *xāra lāin*. De quelle —? **بگمان** *bagimāna*. De cette —, **دمکين اين** *demikian ini*. Quelle est cette —? **اڤا چار ايت** *apa xāra itu*. De différentes manières, **برفري** *ber-prī-prī*. En aucune —, **سکلکالی** *sa-kali-kālī tiāda*. Par — d'acquit, **دغن الف** *dengan alpa*, **دغن تياڊ راجن** *dengan tiāda rājīn-ña*.

MANIÈRE, usage, coutume, **عاده** *adat*, **استعادة** *istiadat*. A la — du pays, **تورت عاده نگرى** *turut adat nagri*.

MANIÈRE de faire, d'agir, **لاکو** *laku*. Telle est sa —, **اينله لکون** *inī-lah lakū-ña*, **ای يياس بگيت** *ia biāsa bagitu*.

MANIÈRE, affectation, فری ترلانو *prī ter-lālu andam*.

De bonnes MANIÈRES, ادب *adab*, فری سوڤن *prī sūpan*. Gens de bonnes manières, اورغ براد *ōrang ber-adab*, اورغ سوڤن *ōrang sūpan*, اورغ یغ تاهو عاده *ōrang yang tāhu ādat*.

MANIÈRE, E, adj., یغ ترلانو سوڤن *yang ter-lālu sūpan*, ترلانو اندم *ter-lālu andam*.

MANIFESTATION, s. f., حال مپتان *hāl me-ñatā-kan*, کپتانه *ka-ñatā-an*.

MANIFESTE, s. m., écrit public, سورت مپتان *sūrat me-ñatā-kan*.

MANIFESTE, adj., notoire, évident, پات *ñata*, ترغ *tràng*, ظاهر *tlāhir*, مشهور *mašhūr*. Sa faute est —, پات *salah-ña ada ñata*.

MANIFESTEMENT, adv., دغن پات *dengan ñata*, دغن ترغ *dengan tràng*.

MANIFESTER, v. a., مپتان *me-ñatā-kan*, منظره کن *men-tlāhir-kan*, مشهور کن *me-mašhūr-kan*. — sa volonté, مپتان کهن دق *me-ñatā-kan ka-hendak-ña*. — sa gloire, مپتان کلیانن *me-ñatā-kan ka-mulā-an-ña*.

SE MANIFESTER, v. pron., مپتان درین *me-ñatā-kan diri-ña*.

MANIGANCE, s. f., fam., دای *dāya*, دای افای *dāya upāya*.

MANIGANCE, v. a., fam., مغفیا کن *meng-upayā-kan*, بردیا کن *ber-dayā-kan*.

MANIOC, s. m., اوبی کایو *ūbi kāyu*.

MANIPULE, s. m., ornement ecclésiastique, کاین لاغن *kāin lāngan*.

MANIPULER, v. a., مغرجا کن دغن *mengarjā-kan dengan tāngan*.

MANIQUE, s. f., سارغ تاغن یغ دفاکی *sārang tāngan yang dipakey tukang sapātu*.

MANIVELLE, s. f., سغکوتن *sanggūt-an*, قمغ *pemegang*, قموتر *pemutar*.

MANNE, s. f., matière concrète, مان *māna*.

Fig. —, nourriture, مکان *makān*.

MANNE, s. f., grand panier, نام سروڤ باکل بسر *nāma sa-rūpa bākul besār*.

MANNEQUIN, s. m., فاتغ اورغ *pātung orang*, فاتغ درقد روتن *pātung deri-pada rōtan*. — de peintre, فاتغ یغ اد سندی *pātung yang ada sendi pada anggotā-ña*.

MANŒUVRE, s. m., qui travaille de ses mains, اورغ کولی *orang kuli*, اورغ بکرج *orang be-karja*.

MANŒUVRE, s. f., action de gouverner un navire, حال مرته کفل *hal merthe kafil*.

hāl memarentah kapāl, فکرچائن *pe-karjā-an di-kapāl*.

MANŒUVRES, cordages, تالی کفل *tāli kapāl*, تالی تمالی *tāli-tumāli*.
Manœuvres dormantes, تمیرغ *tambīrang*, تالی تمیرغ *tāli tambīrang*.

MANŒUVRES, mouvement qu'on fait exécuter à des troupes, شمیرین *pem-barīs-an*, سلدادو بربارس *sol-dādo ber-bārīs*.

MANŒUVRES, moyens, دای اٹای *dāya upāya*.

MANŒUVRER, v. a., un navire, *memarentah kapāl*.

MANŒVRER, v. n., faire la manœuvre, بربارس *ber-bārīs*. Ces troupes manœuvraient, سلدادوایت *soldādo itu ber-bārīs-lah*.

MANŒVRER, user de moyens, برادای *ber-dāya*, براقای *ber-upāya*.

MANOUVRIER, s. m., اورغ افاهن *ōrang upāh-an*, اورغ بکرج *ōrang be-karja*.

MANQUE, s. m., کورغ *kūrang*, ککراغن *ka-kurāng-an*. — de connaissance, ککراغن فهم *ka-kurāng-an fehem*. — d'argent, ککراغن وغ *ka-kurāng-an wang*.

MANQUEMENT, s. m., faute, ساله *sālāh*, دوس *dōsa*.

MANQUEMENT, défaut, کورغ *kūrang*, ککراغن *ka-kurāng-an*.

MANQUER, v. a. et n., faire une faute, برساله *ber-sālāh*, بردوس *ber-*

dōsa. Combien de fois a-t-il manqué! ببراف کالی سده ای برساله *be-brāpa kālī sudah īa ber-sālāh*.

MANQUER à ses devoirs, les transgresser, مللوی *me-lalū-i*.

MANQUER, s'affaisser, ربه *rebāh*.

MANQUER, faire banqueroute, فوتس *pūtus mūdāl*.

MANQUER, faire faute, ne pas être, کورغ *kūrang*, تیاد *tiāda*. L'argent manque, وغ کورغ *wang kūrang*, تیاد *tiāda wang*. Les forces lui manquent, تیاد قوه لاکی *tiāda kēwat lāgi*.

MANQUER de parole. — aux traités, تیاد ممفیکن جنجین *tiāda meñampey-kan janjī-ña*.

MANQUER, ne pas réussir, ساله *sālāh*, تیاد دافت *tiāda kena*, ساله فوکل *tiāda dāpat*. — son coup, *sālāh pūkul*. — son projet, تیاد *tiāda sampey maḥ-ṣūd-ña*.

Loc. La — belle, درفد بهای *lepās deri-pada bahāya*.

MANSARDE, s. f., logement au comble d'une maison, لوتغ *lōtīng*, بلیق دلوتغ *bīlīq di-lōtīng*.

MANSUËTUDE, s. f., کجناکن *ka-jināk-an*.

MANTEAU, s. m., سلیمت *salīmut*, سلوبخ *selūbung*, باجو *bāju*. Porter un — برسلیت *ber-salīmut*, برفاکی

ber-pākey salīmut. Ils m'ont pris mon —, ای مغبلة سلودغشک ia merg-ambil-lah selūdung-ku deri-padā-ku. Il lui laissa son — entre les mains et s'enfuit, ای منغشکلنله بجون فد تاغن دان برلر یئنه ia menīngal-kan-lah bajū-ña pada tāngan-ña dān ber-larī-an-lah.

Loc. Il emprunte le — de la piété, ثرثورای سؤرخ برعبادة pura-pūra ia sa-ōrang ber-ibādat.

MANTEAU de cheminée, تفت دافر tampat dāpur yang ter-unjuk.

Loc. Sous le — de la cheminée, دغن تیاد پات dīam-dīam, dēgan tiāda nāta.

MANTELET, s. m., سلندغ selen-dang.

MANTÈQUE, s. f., graisse, گي gī.

MANUCODE, s. m., مائق دیوات mānuḡ dēwāta.

MANUEL, LE, adj., fait avec la main, یغ دجديکن دغن تاغن yang di-jadī-kan dēgan tāngan.

MANUEL, s. m., livre dans un petit format, کتاب کچل kitāb keṣīl. — lexique, کتاب لغة کچل kitāb loḡat keṣīl.

MANUFACTURE, s. f., fabrication, ثبواتن hāl mem-būat, pem-buāt-an, فکرجان pe-karjā-an, فراسان per-usāh-an.

MANUFACTURE, bâtiment, رومه rūmah orang be-karja.

MANUFACTURER, v. a., ممبوت mem-būat, مغرجان mengarjā-kan. — des étoffes, مغرجان کاین ۲ meng-arjā-kan kāin-kāin.

MANUFACTURIER, s. m., fabricant qui dirige une manufacture, جورو jūru rūmah orang be-karja.

MANUSCRIT, E, adj., یغ دتولس تاغن yang di-tūlis tāngan, تیاد تیرا tiāda ter-terā), سورت نسخه sūrat nusḡat. Un — arabe, سورت نسخه عرب sūrat nusḡat arab.

MANUTENTION, s. f., soin de régler, de conserver, فمکاغن pemegāng-an, قملهران pemeliharā-an, قرته parentah.

MAPPEMONDE, s. f., قنادیا petā duniā. — céleste, قنالاغت petā lāngit.

MAQUEREAU, ELLE, s., entremetteur, entremetteuse, توکخ چمبلخ tūkang xumblāng, قنجرومن pen-jurūman, سوره سروهن sūruh-surūh-an.

MAQUERELLAGE, s. m., فکرجان pe-karjā-an tūkang xumblāng.

MAQUIGNON, s. m., marchand, revendeur de chevaux, اورغ جول کود ōrang jūal kūda.

MARABOU, s. m., nom d'un oiseau, نام سجنس باغو *nāma sa-jenīs bā-ḡaw*.

MARABOUT, s. m., prêtre mahométan, امام اسلام *imām islām*.

MARAFICHER, s. m., توکخ کبن سائر *tūkhang kebōn sāyur-sayūr-an*.

MARAI, s. m., راولی *pāya*, راول *rāwa*, راولی *rāwang*, بنجه *benjah*. Herbe de —, راولی *rumpūt rāwa*.

MARASME, s. m., maigreux extrême, ککروسن یغ ساعت *ka-kurūs-an yang sāngat*, بلا سنی *belā senī*.

MARÂTRE, s. f., belle-mère, ایبو *ibu tiri*, امق تیری *amāk tiri*.

MARÂTRE, mère qui traite durement ses enfants, ایبو بغس *ibu bergis*, ایبو یغ کرس *ibu yang krās*. En —, دغن بغس *dengan bergis-ña*.

MARAUD, E, s., ثرلنتی *perlantey*, کیان *riṣaw*, بغست *bangsat*, گیبانا *gibāna*.

MARAUDE, s. f., رمقاسن *rampās-an*, جراهن *jarāh-an*.

MARAUDER, v. n., مرمقس *me-rampas*, منجاره *men-jārah*.

MARAUDEUR, s. m., اورغ مرمقس *orang me-rampas*, قنجاره *pen-jārah*.

MARBRE, s. m., مرمر *puālam*, باتو *marmor*. Pierre de —, باتو *bātu puālam*. — rouge, مرمر *puālam mērah*.

Loc. Froid comme du —, باقی *bāñak sejuk*. Dur comme du —, باقی کرس *bāñak krās*. Cœur de —, هاتی یغ کرس *hāti yang krās*.

MARBREER, v. a., ملابرکن دغن جنج *me-lābur-kan dangan jenang yang sa-rūpa marmor*.

MARBRIER, s. m., فندی کرج مرمر *pandey karja marmor*, توکخ *tūkhang batu marmor*.

MARBREURE, s. f., ورن مرمر *warna marmor*.

MARC, s. m., résidu, همقس *hampas*, فکت *pekāt*, تاهی *tāhi*. — de raisin, همقس بوه اغکور *hampas būah anggūr*. — de café, همقس قهوه *hampas kahwah*.

MARC, poids qui contient huit onces, سته کتی *sa-tergah katī*.

MARCASSIN, s. m., انتق بابی هوتن *anak babi hutan*.

MARCHAND, E, s., اورغ جول *orang jūal*, اورغ برنیاک *orang berniāga*, سوداگر *sūdāgar*, ییافری *biūpri*. — en gros, اورغ جول بورغ *orang jūal bōrong*. — en détail, اورغ *orang jūal jāgal*, اورغ *orang ber-jāgal*. — forain,

étranger, داڭځ *dāgāng*, اورځ داڭځ *ōrang dāgāng*. Bâtiment —, کفل *kapāl berniāga*, څراھو داڭځ *prāhu dāgāng*. Ville marchande, بندر *bandar*.

MARCHANDEB, v. a., مناوړ *menā-war*, منيلي *me-nīley*.

MARCHANDER, hésiter, balancer, ټرېلټ *ber-lambat-lambat*. Sans —, تيا د دځن ټرېلټ *tiāda dēngan ber-lambat*.

MARCHANDISE, s. f., بارڅ برنيکاڼ *bārang berniagā-an*, دگاځن *dagāng-an*, بارڅ دگاځن *bārang dagāng-an*, مات بند *māta benda*. — de contre-bande, دگاځن يځ دلارځ *dagāng-an yang di-lārang*, بارڅ لراځن *bārang larāng-an*.

MARCHE, s. f., action de marcher, جالان *jālan*, څرجالان *per-jalān-an*. La — d'un jour, جالان سهارى *jālan sa-hāri*. La — du temps, څرجالان *per-jalān-an waktu*. — d'une affaire, جالان فکرجان *jālan-ña pe-karjā-an*. Ouvrir la —, برجالان *ber-jālan dahūlu*. Se mettre en —, براځکت *ber-angkat*. Hâter sa —, مياغتکن لځکېن *mem-bāngat-kan langkah-ña*. Fatigué de la —, لاله برجالان *lelāh ber-jālan*. La — du soleil et de la lune, څرادران *per-idār-an mata-*

hāri dān būlan. — triomphale, څرکارن *per-arāk-an*.

MARCHE, degré, درجه *darajat*, څټکت *panykat*. — d'escalier, اتق *ānak tangga*.

MARCHE, s. m., lieu public où l'on vend, فاسر *pāsar*, فکن *pakān*. Place du —, ټټټ فاسر *tampat pāsar*. En plein —, دتغه فاسر *di-tengah pāsar*. — aux chevaux, فاسر کډا *pāsar kūda*. Jour de —, هارى فاسر *hāri pāsar*. Aller au —, څرکي کفاسر *pergi ka-pāsar*. Porter au —, مېباو کفاسر *mem-bāwa ka-pāsar*. Prix du —, هرک *harga pāsar*.

MARCHE, vente, achat, جوالان *juāl - an*, څېلېن *pem - beli - an*. Vendre à bon —, منجول موره *men-jūal mūrah*. Acheter à bon —, مېلې موره *mem-beli mūrah*.

MARCHE, convention, جنجی *janji*, څرجنجین *per-janji-an*, عقد *aḡad*. Faire un —, برجنجی *ber-janji*, برعقد *ber-aḡad*.

Loc. Par dessus le —, لاکي *lāgi*, لابه څول *lebèh lāgi*, لابه څولا *lebèh pūla*, ملاينکن *me-lāin-kan*. Faire bon — de, تيا د فضولي اکن *tiāda fedlūli ākan*.

MARCHEPIED, s. m., لافق کاکي *lāpik kākī*. La terre est son —,

بومی ایت لافق کککین *būmi itu lāpik kaki-kakī-ña*. Pour servir de —, اکن فلاقق کککاکي *ākan pe-lāpik kaki-kākī*.

MARCHER, v. n., برجالن *ber-jālan*, براشکت *ber-jālan kākī*, *ber-angkat*, فرگی *pergi*. — vite, برجالن چفت ۲ *ber-jālan xepāt-xepāt*. — lentement, برجالن فرلاهن ۲ *ber-jālan perlāhan-perlāhan*. — çà et là, برجالن سین سان *ber-jālan sīni sāna*. — devant, برجالن دهولو *ber-jālan dahūlu*. — à reculons, برجالن کبلاکخ *ber-jālan ka-blākang*. — à se fatiguer, برجالن برلهکن دیری *ber-jālan ber-lelāh-kan diri*. — à grandes enjambées, برجالن کشکخ *ber-jālan kangkang kōyak*. Manière de —, فری جالن *prījālan*. — à la rencontre, فرگی برجفت *pergi ber-jumpa*, فرگی برتو *pergi bertemū*. — sur les traces de quelqu'un, منورت لاکو جالن اورخ *menūrut lāku jālan ōrang*.

MARCHER SUR, مغیرق *meng-irīk*, منجبق *meng-injak*, منجبق *men-jejāk*. — sur le pied de quelqu'un, مغیرق کاکي اورخ *meng-irīk kākī ōrang*. — sur la terre, منجبق دبومی *men-jejāk di-būmi*.

MARCHEUR, EUSE, s., اورخ یخ *orang yang ber-jālan kākī*. —, qui aime à marcher,

یخ سوک برجالن *yang sūka ber-jālan*.

MARCOTTAGE, s. m., حال منچشکتکن *hāl men-xangkuk-kan*, چشکوکن *xangkuk-an*.

MARCOTTE, s. f., چشکت *xangkuk*.

MARCOTTER, v. a., منچشکتکن *men-xangkuk-kan*.

MARDI, s. m., ثلاثا *ṣelāṣa*, ثلاثا *ṣelāsa*. Le —, فد هاری ثلاثا *pada hāri ṣelāṣa*. Le — gras, هاری ثلاثا *hāri ṣelāṣa*. Le — gras, دهولو بولن فواس *hāri ṣelāṣa dahūlu būlan puāsa*.

MARE, s. f., لوطق *lōpak*, راو *rāwa*, تفت ایر *tampat āyer*. — bourbeuse, کوبخ *kūbang*.

MARÉCAGE, s. m., تفت راو *tampat rāwa*, تانه فای *tānah pāya*.

MARÉCAGEUX, EUSE, adj, براو *be-rāwa*, برفای *ber-pāya*. Terrain —, تانه براو *tānah rāwa*, تانه براو *tānah be-rāwa*.

MARÉCHAL, s. m. — ferrant, توکخ *tūkang*, بسی کود *besi kūda*. — vétérinaire, دوکن کود *dūkun kūda*.

MARÉCHAL, grande dignité militaire, سردار *sardār*, امیر *amīr*.

MARÉCHALERIE, s. f., art du maréchal ferrant, علم موبت بسی کود *ilmu mem-buat besi kūda*.

MARÉE, s. f., فاشخ *pāsang*, فاشخ نایت *pā-sang nāik*, فاشخ ایر *āyer pāsang*.

— descendante, فاسخ تورن *pāsang tūrun*, ايرسورت *āyer sūrut*. Grande —, فاسخ بسر *pāsang besār*, فاسخ پرنام *pāsang purnāma*. Basse —, فاسخ کرغ *pāsang kring*. — stationnaire, فرهنتین فاسخ *per-hentī-an pāsang*, ایرتنخ *āyer tenang*.

MARÉE, le courant, هارس *hārus*.

Nous partimes avec la —, مک تتکال *maka tat-kāla*, ايرسورت کیت فون برلایرله *āyer sūrut kīta pūn berlāyar-lah*.

Loc. fig. Avec vent et —, دغن *dengan senang dān santawasa*. Contre vent et —, لاون *lawan segala ka-sukār-an dān ka-sakāt-an*.

MARÉE, poisson de mer, ایکن لوت *ikan laut*.

MARGE, s. f., حاشية *hāsiyat*, تقي *tepi kartās*. Ecrire en —, قرطاس *menulis di-tepi kartās*.

MARGELLE, s. f., bord d'un puits, باتوتقی فريکی *bātu tepi prigi*.

MARGUILLIER, s. m., جوروهرت *juru harta grēja*, فنغکوگریج *penunggu grēja*.

MARI, s. m., époux, لاکي *lāki*, سوامی *suāmi*. — et femme, لاکي يني *lāki bini*, سوامی دان استری *suāmi dān istri*. Avoir un —, برلاکي *ber-lāki*.

MARIAGE, s. m., کاوین *kāwīn*, نکاح *nikāh*. Le sacrement de —, سرالخانووة *ser el-kānuwat*. — légitime, کاوین یغ حلال *kāwīn yang halāl*. Contracter un — clandestin, لاری کاوین *lāri kāwīn*. — disparate, کاوین اورغ یغ تیاد سام بغساک *kāwīn orang yang tiāda sama bang-sā-ña*. Promesses de —, فرجنجین *per-janji-an kāwīn*, جنجی *janji akan kāwīn*. Contrat de —, سورت فرجنجین کاوین *sūrat per-janji-an kāwīn*. Publication de —, خبراورغ هندق کاوین *kabār orang hendak kāwīn*. Bénédiction du —, برکة کاوین *berkat kāwīn*. Argent donné pour le —, ایسی کاوین *isi kāwīn*. Repas de —, فرجموون مقلی *per-jamū-an mempeley*. Les liens du —, فرهبوغن *per-hubung-an kāwīn*. Etat de —, حال کاوین *hāl kāwīn*. Rupture d'un — (divorce), طلاق *ṭalāk*.

MARIE, n. prop., مریم *marīam*. —, mère de Jésus-Christ, مریم بند عیسی المسیح *marīam bunda ʿisa el-mesēh*.

MARIÉ, E, part. pas. du v. marier, کاوین *kāwīn*, برکاوین *ber-kāwīn*. Personne mariée, اورغ برکاوین *orang ber-kāwīn*. Homme —, اورغ لکلاکي *orang laki-laki yang ber-istri*. Femme mariée, اورغ

فرمغون یغ برلاکی *ōrang perampūan*
 yang ber-lāki. Nouveau —, ممغلی
mempelèy.

MARIER, v. a., joindre par le
 mariage, مغاوینکن *mergāwīn*,
mergāwīn-kan, منکاحکن *me-nikāh-*
kan.

MARIER, unir des choses, مغهوبخ
merg-hūbung, مېوبه برسما *mem-*
būbuh ber-sama-sāma.

SE MARIER, v. pron., (d'un homme)
 براستری *ber-istrī*, بریننی *ber-bīni*,
 (d'une femme) برسوامی *ber-lāki*,
ber-suāmi. Se — à (épouser),
 مغوینی *mergawīn-i*, منکاحی *me-*
nikāh-i.

MARIN, s. m., homme de mer,
 انسق فراهو *ōrang lāut*, اورغ لاوت
ānaḡ prāhu, خلاشی *kalāši*, مترس
matrūs.

MARIN, E, adj., de mer, درلاوت
deri lāut. Animal —, بناتخ لاوت,
binātang lāut. Carte marine, قنالاوت
petā lāut. Veau —, انبج لاوت,
jīng lāut. Vache marine, دویغ
dūyung. Algue marine, آگر *āgar-*
āgar.

MARINE, s. f., vaisseaux, کلغکاڤن
 اڭکاتن *ka-langkāp-an kapāl*,
 اڭکاتن *angkāp-an lāut*. — militaire,
 کمڤولن کڤل فرغ *kumpul-an kapāl*

prang. — marchande, سکل کڤل
 برنیاک *segala kapāl berniāga*.

MARINE, science de la navigation,
 علم فلیارن *ilmu pe-layār-an*.

MARINE, corps des marins, سکل
 اورغ لاوت *segala ōrang lāut*.

MARINER, v. a., مرزدمکن دالم چوک
 اتو دالم ایراسن *me-rendam-kan*
dālam xūka ātaw dālam āyer
āsīn.

MARINGOUIN, s. m., sorte de cou-
 sins, نام سجنس پامق *nāma sa-jenīs*
ñāmuk.

MARINIER, s. m., celui qui conduit
 un bateau sur les rivières, معلم کڤل
 دسوغي *maḡim kapāl di-sūngēy*.

MARIONNETTE, s. f., اتق اناکن *ānaḡ-*
anāk-an, اورغ اراغن *ōrang-orāng-an*.

MARITAL, E, adj., درلاکی *deri lāki*.
 Pouvoir —, کواس لاکي *kuāsa lāki*.

MARITALEMENT, adv. Vivre —,
 دودق برسما سڤرت لاکي استری
ber-sama-sāma seperti lāki istrī.

MARITIME, adj., qui a rapport à
 la mer, درلاوت *deri lāut*. Légis-
 lation —, حکم لاوت *hukum lāut*.

MARITIME, qui est près de la mer,
 یغ دکت لاوت *yang dekāt lāut*. Côte
 —, فیسیر *tepī lāut*, تڤی *pasī-*
sir, پانتی *pantey*.

MARMAILLE, s. f. coll., petits en-
 fants, سکل کاتق ۲ کچل *segala kānaḡ-*
kānaḡ keḡil.

MARMELADE, s. f., منيسن درؤد بوه *manīs-an deri-pada būah yang māsaḥ*.

En MARMELADE, au fig., trop cuit, تړلاو ماسق *ter-lālu māsaḥ*.

MARMITE, s. f., فريق کوالی *kuwālī priuḥ*. — de fer, کوالی بسی *kuwālī besi*.

MARMITON, s. m., بودق توکخ ماسق *būdaḥ tūkax māsaḥ*, همب جوړو *hamba jūru dāpur*.

MARMOT, s. m., منيت *munṇet* بېسر *besār*.

MARMOT, petit garçon, بودق *būdaḥ laki-lāki yang kexil*.

Loc. Croquer le —, attendre, ۲ منتی *me-nanti-nanti*.

MARMOTTER, v. a., مغول *merg-ūlum*, اورخ اريغن *ūring-urīng-an*.

MARNE, s. f., espèce de terre, ناول *nāpal*, تانه قوته *tānah pūtih*.

MAROQUIN, s. m., کولت کمبڅ *kūlit kambīng yang di-sā-maḥ*.

MAROQUINER, v. a., apprêter des peaux de veau, comme du maroquin, مېامق کولت اتق لموسفرت کولت *meñāmaḥ kūlit ānaḥ lembu separti kūlit kambīng*.

MAROTTE, f., s. objet d'une passion folle, بارغ کسکامن *bārang ka-sukā-an*, تماغن *timāng-an*.

MARQUANT, E, adj., يځ بېسر *yang besār*, يځ هارس داندھکن *yang hā-rus di-indah-kan*, ترانام *ter-utāma*. Personne marquante, اورغ بېسر *ōrang besār*.

MARQUE, s. f., qui sert à désigner, témoignage, preuve, بکس *tanda*, بکس *bakàs*, علامة *alāmat*. — d'honneur, تندا کمليان *tanda ka-muliā-an*. — d'innocence, تندا کسچين *tanda ka-suxi-an*. — des pieds, بکس کاکي *bakàs kākī*. — d'amitié réciproque, تندا برصحابه صحبائن *tanda ber-ṣoḥabat-ṣoḥabāt-an*. — de compassion, تندا کسپن *tanda kasih-an*. Donner une —, مېبری تندا *mem-bri tanda*.

MARQUE sur la peau, بکس *bakàs*. —, cicatrice, فارت *pārut*, لوک *lūka*, سلافت لوک *selāput lūka*. — sur la peau provenant de maladie, چافق *xāpuḥ*. — de la petite vérole, چغځن *xāxar*. — naturelle, چارغا *xangga*.

MARQUE, empreinte, تندا *tanda*, چف *xàp*, ترا *terā*.

MARQUE, trace, بکس *bakàs*.

MARQUÉ, E, part. pas. du v. marquer, يځ دتندای *yang di-tandā-i*, يځ دچف *yang di-xàp*. — au front, يځ اد تندا دهين *yang ada tanda pada dahī-ña*. Papier —, قرطاس يځ *qartās yang ada xàp*.

ātas-ña. — de la petite vérole,
برچاق ber-xāpuk.

MARQUER, v. a., mettre une marque
sur, مند menanda, مندای me-
nandā-i, منداکن menandā-kan.
— un paquet de marchandise,
دکاښ مندای menandā-i
bungkus dagāng-an. —, faire une
empreinte, ممبوه چښ mem-būbuh
xap, منچای men-xāp-i. — du
linge, مپولم کاین meñūlam kāin,
منچای مپوچي کاین meñūji kāin. Fil à —,
بنج سولم benang sūlam, بنج سوجي
benang sūji. — en traçant une
ligne, منځگارس meng-gārīs. — avec
un fer chaud, منندای دغن بسی
menandā-i dengan besi pā-
nas.

MARQUER, indiquer, مننجکتن me-
nunjuk-kan. — le chemin à suivre,
مننجکتن جالان menunjuk-kan jalan.
— son affection, مننجکتن اخلاص
menunjuk-kan iklās-ña.

MARQUER, v. n., être marquant,
جادی جادی jādī besār, ترنام
ter-nāma.

MARQUETÉ, E, adj., برچاتر ber-
xatur, کوره kūreh, برتق be-rintik,
ترچق te-rexik.

MARQUETERIE, s. f., فربواتن کایو
فر بوتق per-buāt-an kāyu yang
be-rintik. Ouvrage de —, چاتر
xatur.

MARQUEUR, EUSE, s., اورغ یخ
ōrang yang menandā-i,
فرتند per-tanda.

MARRAINE, s. f., مق صرانی mak
šrāni. Le parrain et la —, باي
صرانی دان مق صرانی bāpa šrāni
dān mak šrāni.

MARRE, s. f., چښکل xangkul.

MARRI, E, adj., برچنت ber-xinta,
برسوسه هاتي ber-sūsah hāti, یخ
yang meñesul.

MARRON, s. m., قسطل kaṣṭal, بوه
būah kaṣṭal.

Loc. prov. Se servir de la patte
du chat pour tirer les marrons du
feu, ممکنخ اولردغن تاغن اورغ یخ لاین
memegāng ūlar dengan tāngan ōrang
yang lāin.

MARRONNER, v. n., برسوغت ber-
sūngut, مراجق me-rājuk.

MARRONNIER, s. m., فوهن قسطل
pōhon kaṣṭal.

MARS, s. m., mois, مرج marx.
Le mois de —, بولن مرج būlan
marx.

MARS, planète, مرج merrik.

MARSOVIN, s. m., لمب lumba-
lumba.

MARSUPIAUX, s. m. pl., کسکس
kuskus.

MARTEAU, s. m., ښوکل pemukul.
Battre à coups de —, مموکل memū-
kul, منځ menempa. Tête d'un —,

کفال ثموکل *kapāla pemūkul*.
Manche de —، هولو ثموکل *hūlu pemūkul*. — pour travailler aux mines، چاتق *xātuḱ*. — d'enclume، گودم *gōdam*. Frapper avec un — d'enclume، مغکودم *meng-gōdam*.

Loc. prov. Etre entre le — et l'enclume، انتاردو بهای *antāra dūa bahāya*. Avoir un coup de —، جادی گیل سدیکت *jādi gīla sadikit*.

MARTELER, v. a., battre à coups de marteau، منخف *menempa*. — de l'étain، منخف تیمه *menempa timah*.

MARTIAL, E, adj., guerrier، فرکاس *perkāsa*، برانی *berāni*. Caractère —، فراغی یغ برانی *perāngi yang berāni*. Loi martiale، حکم فرغ *hukum prang*.

MARTINET, s. m., oiseau، سجنس *sa-jenṣ*، لا یغ *lāyang-lāyang*.

MARTINET, sorte de fouet، سجنس *sa-jenṣ*، خمتی *xamotī*.

MARTYR, E, s., qui souffre et meurt pour sa foi، شهید *šahīd*، ماتی شهید *māti šahīd*. Mourir — dans la guerre sainte، ماتی شهید دالم *māti šahīd dālam*، فرغ سیل الله *māti šahīd dālam prang sebīl allah*. Vierge et —، فرلون دان سقسی ایمان *prāwan dān saḱsi imān*.

MARTYR, celui qui souffre beaucoup، یغ مرسائی باق سغسار *yang me-rasā-i bāṇaḱ sangsāra*.

MARTYRE, s. m., mort, tourment du martyr، موت کارن ایمان *maut kārna imān*، سغسار یغ درسائی کارن *sangsāra yang di-rasā-i kārna agāma*.

MARTYRISER, v. a., مپسراکن *meṇangsarā-kan*.

MARTYROLOGE, s. m., دفتر نام سقسی ایمان *daftar nāma saḱsi imān*.

MASCARADE, s. f., action de se masquer، حال منوئغ *hāl menōperg*، حال فاکی توئغ *hāl pākey tōperg*.

MASCARADE, déguisement، کسمارن *ka-samār-an*.

MASCARADE, danse masquée، فنریئن دغن توئغ *penarī-an dengan tōperg*.

MASCULIN, E, adj., appartenant au mâle، لکللاکی *laki-lāki*. Enfant du sexe —، انق لکللاکی *ānaḱ laki-lāki*.

Genre MASCULIN, pour les personnes، بخش لکللاکی *bangsa laki-lāki*; pour les animaux، جنتن *jantan*.

MASCULINITÉ, s. f., کلکین *kalakī*، لکللاکی *laki-lāki*، صفة یغ لکللاکی *ṣifat yang laki-lāki*.

MASQUE, s. m., faux visage، توئغ *tōperg*. — en papier، توئغ قرطاس *tōperg kartās*. Lever le —، بوك

توڤه *būka tōperg*. Fig., برکات ترس *ber-kāta trəs trəng*. Sous le — de l'amitié, قرثور صحابة *pura-pūra ṣoḥābat*.

MASQUER, v. a., mettre un masque sur le visage, مښناکن توڤه *mengenā-kan tōperg*.

MASQUER, déguiser, مپامرکن *me-ñāmar-kan*.

MASQUER, cacher, مښنیکن *me-ñembunā-kan*, منوڤه *menūtup*.

SE MASQUER, v. pron., منوڤه *me-nōperg*, مپامرکن درین *meñāmar-kan dirī-ña*.

MASSACRE, s. m., tuerie, قمبروهن *pem-bunūh-an*, کښوښ *ka-bunūh-an*, قښموکن *perg-amōk-an*.

MASSACRER, v. a., مېوښه *mem-būnuh*, مخامق ۲ *merg-āmoḵ-āmoḵ*. — tous les habitants d'une ville, مېوښه سکاډ ايسی نگر *mem-būnuh segala īsi nagrī*.

MASSACREUR, s. m., قمبرونه *pem-būnuh*, قښامق *perg-āmoḵ*.

MASSE, s. f., amas, تمبن *tambun*, تمبون *tambūn-an*.

MASSE, morceau, کښل *gumpal*. — de chair, کښل داڅ *gumpal dāging*.

MASSE, réunion, کښاکن *ka-bañāk-an*, سموان *samuā-ña*. La — des créanciers, اورڅ برښوښ ایت *ka-bañāk-an ōrang ber-pi-hūtang ītu*.

MASSE, le public, باڼق *ōrang bañāk*. Réunir les masses, مښهکن *mergerāh-kan ōrang bañāk*.

MASSE, capital, مودل *mūdal*. Mettre de l'argent à la —, مېری *mem-brī wang ākan mūdal*.

MASSE, gros marteau, فموکل بسر *pemūkul besār*.

MASSE d'armes, گاد *gāda*, چڼمر *xokmar*.

EN MASSE, سموان سکالی *samuā-ña sa-kālī*. دځن کښاکن *dengan ka-bañāk-an-ña*.

MASSEPAIN, s. m., کوه درڅد بوه بادم *kūweh deri-pada būah bādam tumbuk dengan gūla*.

MASSER, v. a., pétrir les chairs, مرامس توبه *me-rāmas tūbuh*, مښچکن *memījit-kan*.

MASSER, disposer en masses, مښهکن *mergerāh-kan*, مښگڼلکن *mergumpul-kan*.

MASSIF, IVE, adj., pesant, épais, برت *brāt*, کښل *kimpal*. Vase d'argent —, جښباڅن درڅد ښیرق سکالی *jembāng-an deri-pada pērak sa-kālī*.

MASSIF, au fig., grossier, lourd, قښکه *pergkuh*.

MASSIF, s. m., plantation, تنامن ۲ *tanām-an-tanām-an yang rendang*.

MASSUE, s. f., گاد *gāda*, توکم *tūkam*.

MASTIC, s. m., فراکت *pe-rākat*.

MASTICATION, s. f., action de mâcher, حال مامه *hāl māmah*.

MASTICATOIRE, adj., بارغ یخ دکنه *bārang yang di-kunūah*.

MASTIQUER, v. a., مراکت *me-rākat*. — avec du goudron, مراکت me-rākat dengan gala-gāla.

MASTURBATION, s. f., حال منچمرکن *hāl men-xumār-kan dīri*.

MASURE, s. f., کربوهن رومه *karubūh-an rūmah*.

Fig., méchante habitation, رومه *rūmah* *orang miskin*, اورغ مسکین *rūmah yang kūrgh tēgh*, رومه یخ کورغ تکه *kūrang tegūh*.

MAT, E, adj., qui n'a pas d'éclat, تیاد برجهای *pūda*, سود *sūram*, *tiāda ber-xahāya*. De l'or —, امس یخ سود *amās yang sūram*. —, non poli, تیاد تراوتم *tiāda ter-ūpam*.

MAT, adj., échec et mat, مت *mat*, تاممت *tammāt*, شاه مت *sāh mat*.

MÂT, s. m., de navire, تیغ *tiang*. Grand —, تیغ آگخ *tiang āgung*. — de beaupré, سمندیر *semandēra*. — de misaine, تیغ توفخ *tiang tūpang*. — d'artimon, تیغ فبورغ *tiang pe-nūrung*. — de hune, de perroquet, تیغ فغافه *tiang pengāpuh*. — de hune, d'artimon, تیغ فغافه بالاگخ *tiang pengāpuh*.

tiang pengāpuh blākang. — de pavillon, تیغ بندیر *tiang bandēra*.

MATADOR, s. m., homme riche, homme puissant, اورغ کای *ōrang kāya*, اورغ بسر *ōrang besār*.

MATAMORE, s. m., faux brave, ایتق اورغ فغاجق *ōrang pengāwak*, ایتق *itūq ber-tāji*.

MATELAS, s. m., کاسر *tīlam*, تیلم *kāsūr*. — de laine, تیلم بولودمب *tīlam būlu domba*. — épais, تیلم *tīlam yang tebāl*.

MATELASSIER, ÈRE, s., توکخ تیلم *tūkang tīlam*, یخ میسکی تیلم *yang mem-baik-i tīlam*.

MATELOT, s. m., خلاشی *kalāsi*, اتق فراهو *matrūs*, ماترس *prāhu*, اورغ لاوت *ōrang lāut*.

MATELOTE, s. f., هداغن درفد ایکن *hidāng-an deri-pada ikan dengan āyer arggūr*.

MATER, v. a., humilier, abattre, ملهکن *mery-hinā-kan*, مهنهکن *me-lemāh-kan*. — le corps, ملهکن *me-lemāh-kan tūbuh*.

MÂTER, v. a., un navire, ماسخ تیغ *memāsang tiang kapāl*.

MATÉRIALISME, s. m., فکیرن اورغ *pikīr-an ōrang yang meñangkal rūh*.

MATÉRIALISTE, s. m., اورغ یخ *ōrang yang meñangkal rūh*.

rūh, اورغ یغ میڭکل جیو *orang yang meñangkal jiwa*.

MATÉRIAUX, s. m., pl., باکل *bākal*, فرکاکس *perkākas*. — pour bâtir une maison, باکل رومه *bākal rūmah*, فرکاکس مموت رومه *perkākas mem-būat rūmah*.

MATÉRIEL, LE, adj., بریدن *berbadan*, برلیاک *ber-lembāga*.

MATÉRIEL, lourd, grossier, فشکه *pergkuh*, بوده *bōdoh*.

LE MATÉRIEL, le nécessaire à la culture de la terre, سکل فرکاکس اکن *sekal perkākas akan* فرلوسه تانه *per-ūsah tānah*. — de guerre, الة *alat* برفرغ *ber-prang*.

MATERNEL, LE, adj., درایبو *deri ibu*. Amour —, فغسین ایبو *pergasih-an ibu*. Biens maternels, فساک در *pusāka deri sa-belāh ibu*. Langue maternelle, بهاس ایبو *bahāsa ibu*, بهاس جاوی *bahāsa jāwi*.
MATERNELLEMENT, adv., سفرت ایبو *seperti ibu*. Elle se conduit —, سفرت لاکو ایبو *lakū-ña seperti lāku ibu*.

MATERNITÉ, s. f., فری ایبو *pri ibu*, فغکت ایبو *pangkat ibu*.

MATHÉMATIQUEN, s. m., یغ فهم فد *yang fehem pada ilmu er-riyādlāt*.

MATHÉMATIQUES, s. f., pl., علم *ilmu er-riyādlāt*, علم ریاضات *ilmu hisāb*.

MATIERE, s. f., tout ce qui tombe sous les sens, سکل یغ جانده دباوه *segala yang jatuh di-bawah pe-rasā-an kāmī*.

MATIERE, ce dont une chose est faite, باکل *bākal*. Le chanvre est la — dont on fait la toile, کنج ایت *ganja itu bākal akan mem-būat kāmī*.

MATIERE, substance, ذات *dzāt*. La — et la forme, ذات دان روف *dzāt dān rūpa*.

MATIERE, sujet, حال *hāl*, فرکار *perkāra*. Parler sur une —, برکات *ber-kāta deri-pada suātu perkāra*.

MATIERE, cause, سبب *sebāb*, Fournir — à scandale, ممبری سبب *mem-brī sebāb akan kena šak*.

MATIERE, pus, نانه *nānah*. Beau-coup de — est sorti de cet abcès, باپق *bāñak nānah sudah ka-lūar deri būrah itu*. — qui coule du cerveau, du nez, ایغس *ingus*.

MATIN, s. m., فاکی هاری *pāgi*, فکفاکی *pāgi hāri*. De grand —, فکفاکی *pāgi-pāgi*. — et soir, فاکی دان فغ *pāgi dān petang*. Se lever de bon —, باغن فکفاکی *bāngun pagi-pāgi*. Le soleil du —, متهارى فاکی *mata-hāri pāgi*. La prière du —, دعا سمبیه *sembahyang pāgi*.

فاکي هاری *doā pāgi hāri*. Demain —, ايسق فاکي *ēsuk pāgi*. L'étoile du —, بنتڭ بابي *bintang bābi*, بنتڭ *bintang kajōra*. Le — de la vie, ماس مود *ka-mudā-an*, ماس مود *māsa mūda*.

Loc. prov. Rouge au soir, pâle au matin, c'est la journée du pèlerin, کولواغت اد ميره قنڭ دان فوته فاکي مک *kalaw lāngit ada mērah petang dān pūtih pāgi maka pada hāri itu akan jādi xuāxa*.

MÂTIN, s. m., gros chien, انجڭ *anjing*, انجڭ بسر *anjing jāga*, انجڭ *besār*.

MATINAL, E, adj., qui se lève matin, يڭ باغن فکفاکي *yang bāngun pagi-pāgi*.

MATINAL, qui est du matin, فاکي *pāgi*. Visite matinale, انجوغن فاکي *anjung-an pāgi*. Rosée matinale, امبن فاکي *embun pāgi*.

MATINÉE, s. f., فاکي هاری *pāgi hāri*, بلم تڭه هاری *belum tengah hāri*. Travailler toute la —, بکرج *be-karja sampey tengah hāri*. Passer la — à dormir, تيدر سمڭي تڭه هاری *tidor sampey tengah hāri*.

MATINES, s. f., pl., سمبيڭ مالم *sembahyang mālām*, سمبيڭ تڭه مالم *sembahyang tengah mālām*.

MATOIS, E, adj., fin, rusé, چردق *xerdik*, هالس *hālus*. C'est un fin —, اي بايق چردق *ia bāñak xerdik*.

MATOU, s. m., کوچڭ جتنن *kūxing jantan*.

MATRICE, s. f., ففويه *pe-pūyuh*, فرناناکن *per-anāk-an*, کندڭ *kandung*, رحم *rahim*.

MATRICE, modèle, moule, اچون *axūan*.

MATRICULE, s. f., کتاب دفترنام *kitāb daftar nāma*. Inscrire sur la —, مندفتريکن نام اورڭ *men-daftar-kan nāma orang*.

MATRIMONIAL, E, adj., درکاوین *deri kāwīn*. Convention matrimoniale, جنبی کاوین *janji kāwīn*.

MATRONE, s. f., dame, ستی *seti*, عوان *awān*, انڭي فرمڭون *enxi per-ampūan*.

MATRONE, sage-femme, يیدن *bīdan*.

MÂTURE, s. f., les mâts d'un navire, سگل تيڭ کفل *segala tiang kapal*.

MATURITÉ, s. f., کساکن *ka-masāk-an*, فري يڭ ماسق *prī yang māsak*. Ce fruit ne viendra pas à —, بوه *būah itu tiāda akan jādi māsak*.

MATURITÉ du jugement, کسفرنآن *ka-sempurnā-an akal būdi*.

Avec MATURITÉ, دغن ايغت *dengan ingat*, دغن کرکیر *dengan*.

kira-kira, دغن بودی بچار *dengan budi bixāra*.

MAUDIRE, v. a., مغوتق *mergūtuk*, مغرامکن *meng-harām-kan*, ملعتکن *me-lanat-kan*.

MAUDIT, E, part. pas. du v. maudire, دکتوق *kūtuk*, دکتوقی *di-kutūk-i*, حرام *harām*, ملعون *melūn*. Qui est — de Dieu, یغ دکتوقی الله *yang di-kutūk-i allah*. Allez, maudits, au feu éternel, ملعون اورغ *pergī-lah kāmu hey ōrang melūn māsuk āpi yang kakal*.

Le MAUDIT, سیکوتق *sī-kūtuk*. Le — (le démon), رجم *rejīm*.

MAUGRÉER, v. n., مبنجی *mem-benxi*, مغوتق *merg-ūtuk*.

MAURE, s. m., musulman, اسلام *islām*. —, hindou, کوجه *kōjah*. —, éthiopien, حبشی *habaši*, زنگی *zangi*.

MAUSOLÉE, s. m., چندی *xandi*. —, tombeau vénéré, کرامة *kerāmat*.

MAUSSADE, adj., تباد مانس *tiāda mānis*, فغکه *pergkuh*.

MAUVAIS, E, adj., جاهت *jāhat*. Un — homme, اورغ جاهت *ōrang jāhat*. — caractère, یغ فراغی *perāngi yang jāhat*. Mauvaise conduite, یغ جاهت *ka-lakū-an yang jāhat*. Mauvaise

fortune, انتغ جاهت *untung jāhat*, انتغ مالغ *untung mālang*. Les bons et les mauvais, یغ بایق دان یغ جاهت *yang bāik dān yang jāhat*.

MAUVAIS, qui ne vaut rien, تباد *tiāda* بایق *bāik*, تباد برگون *tiāda ber-gūna*, بورق *būruk*. Mauvaise étoffe, کاین یغ تباد بایق *kāin yang tiāda bāik*. De mauvais habits, فکاین یغ بورق *pakēy - an yang būruk*.

MAUVAIS lieu, رومه سندل *rūmah sundal*.

Sentir MAUVAIS, برباو بوسق *ber-bāu būsuk*. Trouver —, تباد برکنن *tiāda ber-kenān*. Prendre en mauvaise part, امبل فرگوسر *ambil per-gūsar*.

MAXILLAIRE, adj., در راهغ *deri rāhang*. Os —, تولغ راهغ *tulang rāhang*.

MAXIME, s. f., فرکتان یغ اساس *per-katā-anyang asās*, گزندم *gurindam*, مثل *miṣal*.

MAZETTE, s. f., qui est faible, یغ له *yang lemah*, یغ ضعیف *yang dlaif*.

MAZETTE, inhabile, کورغ چغت *kūrang xepāt*.

ME, pron. pers., comme régime direct, اکو *āku*, هب *hamba*. Il me frappe, ای موکل اکو *ia memukul āku*.

ME, régime indirect, فداکو padā-ku, اکن داکو ākan dāku. Vous me donnez, تون مبری فداکو tūan mem-brī padā-ku.

MÉCANICIEN, NE, s., یغ فہم فد علم یغ فہم فداکو yang fehem pada ilmu pegāwey, اوتس ūtas.

MÉCANIQUE, s. f., علم فداکو ilmu pegāwey, فغتموون فغکلیغن perga-tahū-an per-gilīng-an.

MÉCANISME, s. m., اتورن atūr-an, فراتورن per-atūr-an. — de l'univers, اتورن سکل بارغ یغ دجدیکن الله atūr-an segala bārang yang di-jadī-kan allah.

MÉCHAMMENT, adv., دغن جاھتن dergan jāhat-ña.

MÉCHANCETÉ, s. f., کجھائن ka-jahāt-an, کبغیسن ka-bergis-an.

MÉCHANCETÉ, paroles, action méchante, فغ کجھائن per-katā-an yang jāhat, فربواتن یغ جاھت per-buāt-an yang jāhat.

MÉCHANT, E, adj., جاھت jāhat, بگس bergis, کفست kapista. Homme —, اورغ جاھت ōrang jāhat. Cette femme est méchante, اورغ فرمفون ōrang perampūan itu bergis. Langue méchante, لیدہ بیس līdah bisa, یغ سوك مغمفت yang sūka meng-umpat. Les méchants, فغ سوك مغمفت segala ōrang jāhat. Dieu punira les méchants, توهن الله tōhen allah.

اکن مپقساکن اورغ جاھت tūhan allah ākan meñiksā-kan ōrang jāhat. Devenir —, منجادی جاھت men-jādi jāhat. Le — (le démon), ابلیس iblis.

MÉCHANT, qui ne vaut rien, تیاد tiāda, تیاد برگون tiāda ber-gūna. Un — vin, ایراغکور یغ āyer arggūr yang tiāda bāik. — bois, تیاد برگون kāyu yang tiāda ber-gūna.

MÈCHE, s. f., سمبو sumbu. — d'une lampe, سمبو فلیت sumbu palīta. — en coton, سمبو درفد کافس sumbu deri-pada kāpas. — de canonnier, سمبو تونم sumbu.

MÈCHE de cheveux, سیکل رمبت sa-ikal rambut.

MÈCHE, d'un outil à percer, بسی besī, فغکیرق per-girik.

Loc. Il n'y a pas —, تیاد برافای tiāda ber-upāya. Eventer la —, مېوک رهسی mem-būka rahasīa.

MÉCOMPTE, s. m., ساله فمبلاغن sālāh pem-bilāng-an.

MÉCONNAISSABLE, adj., تیاد دافت tiāda dāpat di-kenāl.

MÉCONNAÎTRE, v. a., ne pas reconnaître, تیاد مغل tiāda mergenāl.

MÉCONNAÎTRE, désavouer, مېشکل meñangkal. مېشکالی meñangkāl-i, منکر munkir. — quelqu'un, مېشکالی meñangkāl-i ōrang.

MÉCONTENT, E, adj., تباد برکنن *tiāda ber-kenàn*, کچل هاتی *kexil hāti*; کوسر *gūsar*, گنده هاتی *gundah hāti*. Il est —, ای تباد برکنن *ia tiāda ber-kenàn*. Ne soyez pas —, جاشن تون جادی کچل هاتی *jāngan tūan jādi kexil hāti*.

MÉCONTENTEMENT, s. m., ساکت *sākit hāti*, کوسر *gūsar*.

MÉCONTENTER, v. a., ممبری ساکت *mem-brī sākit hāti*, مځکوسرکن *meng-gūsar-kan*.

MECQUE (La), ville, مکه *mek-kah*.

MÉCRÉANT, E, adj., تکر *tegār perxāya*, کورځ فرچای *kūrang perxāya*.

MÉCRÉANT, infidèle, کافر *kāfir*, یځ تباد *kūrang imān*, کورځ ایمان *yang tiāda perxāya pada allah*. Ne soyez pas —, mais fidèle, جاغله اځکوجادی کافر هان *jāngan-lah angkaw jādi kāfir hāña mūmin jūga*.

MÉDAILLE, s. f., pièce de métal frappée en mémoire de, سکفځ تذکره *sa-kep̄ng tezkeret*, سکفځ فراغاتن *sa-kep̄ng per-ingāt-an*.

MÉDAILLE, objet de dévotion, سکفځ یځ ادتلادن اورځ قدیس داتس *sa-kep̄ng yang ada tulādan orang ḡadīs di-ātas-ña*.

Loc. Le revers de la —, فیتق یځ *pīhak yang kūrang bāik suātu porkāra*.

MÉDECIN, s. m., دوکن *dūkun*, طیب *ṭabīb*, دقتر *doḡtor*. — habile, دوکن یځ قندی *dūkun yang pandey*. Appeler le —, ممځکل دوکن *memang-gil dūkun*. Celui qui se porte bien n'a pas besoin de —, اورځ یځ پامن *orang yang nāman būkan ūsah ākan ṭabīb*.

Loc. prov. Médecin, guéris-toi toi-même, هی طیب سمېکنله سندریم *hey ṭabīb sembuh-kan-lah sendirī-mu*.

MÉDECINE, s. f., science, علم طیب *ilmu ṭabīb*, فځتوون اوبت *pengata-hū-an obat*. Etudier la —, بلاجر *bel-ājar ilmu ṭabīb*. Livre de —, کتاب حکمة اوبت *kitāb hikmat obat*.

MÉDECINE, remède, اوبت *obat*, قناور *penāwar*. Donner une —, ممبری اوبت *mem-brī obat*. La faculté de —, مجلس حکیم علم طیب *mejlis ḡakīm ilmu ṭabīb*.

MÉDECINER, v. a., ممبری اوبت *mem-brī obat*, مځباتی *meng-obāt-i*.

MÉDIAL, E, adj., یځ دتغه *yang di-tengah*. Lettre médiale, حرف یځ *huruf yang di-tengah per-katā-an*.

MÉDIAT, E, adj., دغن انتران *dengan antarā-ña*, برسلځ *ber-selang*.

MÉDIATEUR, TRICE, s., واسط *wāsīt*,
اورغ فرانتار *orang per-antāra*.
Jésus le médiateur de la nouvelle
alliance, واسط وصية بهارو يعنى عيسى
wāsīt waṣīyat bahāru yaṇī ʿīsa.

MÉDIATEUR, conciliateur, اورغ يڭ
orang yang men-dāmey-
kan, قندامى *pen-dāmey*.

MÉDIATION, s. f., فرانتارن *per-*
antarā-an, قندامين *pen-damēy-*
an.

MÉDICAMENT, s. m., اوبت يڭ سدى
obat yang sedīa, اوبت اباتن *obat-*
obāt-an.

MÉDICAMENTER, v. a., مغباتى *meng-*
obāt-i.

MÉDICATION, s. f., ثغبانن *peng-*
obāt-an, حال مغباتى *hāl meng-*
obāt-i.

MÉDICINAL, E, adj., اوبت *obat*,
يڭ مېهېكن *yang meñembuh-kan*.
Potion médicinale, نمون اوبت
minūm-an obat. Plante médicinale,
تنبوهن يڭ مېهېكن *tumbūh-an yang*
meñembuh-kan.

MÉDINE, s. f., ville, مدينه *medī-*
nah. La ville de —, نكرى مدينه
nagrī medīnah.

MÉDIOCRE, adj., entre le grand
et le petit, سدغ *sedang*, سدران
sedrāna, اڭهارى *ugahāri*. Un nez
d'une longueur —, هيدغ يڭ سدغ
hīdung yang sedang. D'une taille
—, سدران توبهين *sedrāna tūbuh-ña*.

Prix —, هرڭ اڭهارى *harga uga-*
hāri. Homme bien —, اورغ هين
orang hīna, اورغ يڭ كورغ عقلن
orang yang kūrang akal-ña.

MÉDIOCREMENT, adv., سدغ *sedang*,
دغن سدغ *dengan sedang-ña*.

MÉDIOCRITÉ, s. f., كسداغن *ka-*
sedāng-an, ثرى يڭ سدغ *prī yang*
sedang, ثرى يڭ سدران *prī yang*
sedrāna, پڭكت فرتغاهن *pangkat*
per-tengāh-an.

MÉDIRE, v. n., مغمفت *meng-*
umpat, ممفتھكن *mem-fitnah-kan*,
اجوجه *ajūjah*. — de quelqu'un,
اجوجه درثد اورغ *ajūjah deri-pada*
orang.

MÉDISANCE, s. f., امفت *umpat*,
پڭمفتان *peng-umpāt-an*, فتنه *fitnah*,
اجججاهن *ajujāh-an*.

MÉDISANT, E, adj., يڭ مغمفت *yang*
meng-umpat, پڭمفت *peng-umpat*,
يڭ ممفتھكن *yang mem-fitnah-kan*.

MÉDITATIF, IVE, adj., يڭ سوك مرغ
yang sūka me-ranung, يڭ سوك مېكر
yang sūka memikir, ترفكور *ter-*
fakūr.

MÉDITATION, s. f., opération de
l'esprit qui s'applique à quelque
sujet, رنڭ *ranung*, فلكيرن *pikīr-an*,
فرغاتن هاتى *per-ingāt-an hāti*.
Sujet de —, باكل فرغاتن هاتى
per-ingāt-an hāti.

MÉDITER, v. a., مرنج *me-ranung*,
میکر *memikir*, مغریر *mengira-
ngira*, تَبَخ مَبَخ *timbang-menim-
bang*, تَفَكُر *tefekkür*. — un sujet,
مرنج اتس سواتو فرکار *me-ranung atas
suātu porkāra*, سواتو فرکاری
mengira-ngirā-i suātu porkāra.

MÉDITER, projeter, chercher des
moyens, مغثیاکن *meng-upayā-kan*.

MÉDULLAIRE, adj., برسمم *ber-
sumsum*. Os —, تولخ سمس *tulang
sumsum*.

MÉDUSE, s. f., اکت لات *aktat*,
kūlat laut.

MÉFAIT, s. m., فر باتن یخ جاهت
per-buāt-an yang jāhat, ساله *sālah*.
Il a été puni pour ses méfaits,
سده ای دستساکن سبب فر باتن یخ
sudah ia di-siksā-kan
sebab per-buāt-an-ia yang jāhat.

MÉFIANCE, s. f., شک *šak*, فری
کورخ فرچای *prī kūrang perxāya*.

MÉFIANT, E, adj., کورخ فرچای
kūrang perxāya, یخ مناره شک
menāruh šak, گنده *gundah*.

MÉFIER (SE), v. pron., تیاد فرچای
tiāda perxāya, مناره شک
menāruh šak. Se méfier de,
مناره شک اتس *menāruh šak atas*.

MÉGARDE, s. f., کورخ ایغت *kūrang
ingat*. Il l'a fait par —, دبو تکناله

ایت دغن کورخ ایغت *di-buāt-kan-
ñā-lah itu dengan kūrang ingat*.

MÉGERE, s. f., femme méchante,
اروخ فرمغون یخ بغس *orang peram-
pūan yang bergis*.

MÉGISSERIE, s. f., حال مپاق کولت
کیجخ *hāl meñāmak kūlit kijang*.

MÉGISSIER, s. m., توکخ سامق کولت
کیجخ *tūkang sāmak kūlit kijang*.

MEILLEUR, E, adj., له بایق *lebeh
baik*. Etre un peu —, اد له بایق
ada lebeh baik sa-dikit.
— que, بایق درد *baik deri-pada*,
له بایق درد *lebeh baik deri-pada*,
تر بایق درد *ter-baik deri-pada*. Le
ciel est — que la terre, سورک تر بایق
suwarga ter-baik deri-pada duniā ini. Devenir —,
منجادی *men-jādi lebeh baik*. Ren-
dre —, مییکی *mem-baik-i*. Il
est le — de tous, ای تر بایق سکالی
ia ter-baik sa-kālī.

Loc. prov. Le meilleur n'en vaut
rien, سواتو فون تیاد بایق *suātu pūn
tiāda baik*.

MÉJUGER, v. n., ساله معجمک *sālah
meng-hukum*, ساله میکر *sālah me-
mikir*.

MÉLALÉUQUE, s. f., کایو فوته *kāyu
pūtih*.

MÉLANCOLIE, s. f., دوک *dukā*,
کد کامن *ka-dukā-an*, دکچت

duka-xita, سوسه هاتی *sūsaḥ hāti*, شغل *ṣugul*.

MÉLANCOLIQUE, adj., triste, chagrin, مورخ *mūrang*, غاغت *ḡāḡut*, مومر *mūram*, بردکچت *ber-duka-xita*, برسوسه هاتی *ber-sūsaḥ hāti*.

MÉLANGE, s. m., union de plusieurs choses, چمپورن *xampūr-an*, هومل *pen-xampūr-an*, فنجمپورن *hūlam*, کچوکن *kaxūk-an*.

MÉLANGE, croisement de races, بکق بناتخ در دو جنس *bekāk binātang deri dūa jenīs*.

MÉLANGE de littérature, باکی ۲ *bāḡey-bāḡey sūrat ilmu kitāb*.

MÉLANGER, v. a., منچمفر *men-xampur*, مچمفرلکن *meng-hūlam-kan*, مچامچکن *mengāxuk-kan*.

MÉLASSE, s. f., تگولی *targūli*, ایر گول *āyer gūla*.

MÊLÉ, E, part. pas. du v. mêler, چمفر *xampur*, دچمفر *di-xampur*, فالو *hūlam*, برهولم *ber-hūlam*, پالو *pālu*, باور *bāur*, کاخوک *kāxuk*. Vin —, ایر اغکور یخ دچمفر *āyer anggūr yang di-xampur*.

MÊLÉ, embrouillé, کوست *kūsut*. Du fil —, بنغ یخ کوست *benḡ yang kūsut*.

MÊLÉE, s. f., contestation, combat opiniâtre, کلاهی *kelāhi*, فرغ یخ *prang yang ter-lālu krās*.

MÊLER, v. a., منچمفر *men-xampur*, مچمفرلکن *meng-hūlam*, مچامچکن *mengāxuk-kan*, — de l'eau avec du vin, منچمفر ایر اغکور دغن ایر *men-xampur āyer anggūr dergan āyer*. Le vinaigre et l'huile ne peuvent se mêler, چوک دغن میتق تیاد داثت *xūka dergan mīṇak tiāda dāpat di-xampur*.

MÊLER, confondre, باور منچمفر *men-xampur bāur*, مچامچکن *mengāxuk-kan*.

MÊLER, brouiller, مچوسستن *meng-ūsut-kan*. — du fil, مچوسستن بنغ *mengūsut-kan benḡ*.

SE MÊLER, v. pron., s'occuper de, فضولی *fedlūli*, ممفضلیکن *mem-fedlūli-kan*, مغلغکران *mengelanggarā-kan*. Mêlez-vous de vos affaires, فضلیله اکن فکرچانم ایت *fedlūli-lah ākan pe-karjā-an-mu itu*. Se — de ses propres affaires, مغلغکران فکرچان سندرین *mengelanggarā-kan pe-karjā-an sendiri-ña*. Se — des affaires des autres, ماسق فکرچان اورغ لاین *māsuk pe-karjā-an ōrang lain*. Se — à la conversation, ماسق دالم *māsuk dālam bixāra*.

MÉLODIE, s. f., لاکو *lāgu*, راکم *rāgam*, بیئن *buñi-an*, ناین *ñāñi-an*. — douce, لاکو یخ مانس *lāgu yang mānis*.

MÉLODIEUSEMENT, adv., دغن مردو
dengan merdu, دغن لاگو یغ بايق
dengan lagu yang baik.

MÉLODIEUX, EUSE, adj., مردو
merdu. Voix mélodieuse, سوار یغ
suāra yang merdu.

MÉLODRAME, s. m., للاکن دغن بیئن
lələkon dengan bunī-an.

MÉLOMANE, s., اورغ یغ سوك دغر
orang yang suka dengar bunī-bunī-an.

MELON, s. m., مندیکی *mandikey*,
 کمندیکی *kamandikey*. Une couche
 de melons, سفتق مندیکی *sa-petək*
mandikey.

MELON d'eau, سمغن *semangka*.

MÉLONGÈNE, s. f., aubergine,
 ترغ *terung*.

MEMBRANE, s. f., سلافت *selāput*,
 کولت *kulit*, جلجال *jala-jāla*,
 اغشية *igašyat*.

MEMBRE, s. m., partie du corps,
 اغکوت *anggōta*, عضو *udlow*. Les
 membres de l'homme, سکل اغکوت
 توبه اورغ مانسی *segala anggōta*
tubuh orang mānusīa. Douleur
 dans les membres, سغل قد سکل
 سغال pada *segala anggōta*.
 — viril, بوتنه *būtuh*, ذکر *dzakar*.

MEMBRE d'une société, سکوتو
sakūtu, تم *temàn*, اغکوت *anggōta*.

— du conseil, سکوتو مشاوره *sakūtu*
mušāwarat. Parmi les membres

de l'Eglise, اغکوت الكنيسة
di-antāra segala anggōta el-kanī-
set. Un — de sa famille, سورغ
 درقد کلورگان *sa-ōrang deri-pada*
kulawargā-ña.

MEMBRE, partie, بهکین *bahagi-an*.

MEMBRU, E, adj., qui a de gros
 membres, یغ اغکتنان بسر
yang anggōtā-ña besār.

MEMBRURE, s. f., totalité des
 membres, سکل اغکوت *segala*
anggōta.

MEMBRURE, pièce de bois épaisse,
 باتغ کایو یغ تبل
bātang kāyu yang
tebāl.

MÊME, adj., qui n'est point autre,
 جوك *jūga*, سام *sāma*, جوك
sāma jūga. Le —, دی جوك *dīa*
jūga. La — plante, ایت جوك
tanām-an itu jūga. Ces gens sont
 les mêmes que nous avons vus au
 marché, سده *marīka-itu jūga yang*
kita sudah lihat di-pāsar. De la
 — figure, سروف *sa-rūpa*. Il a la
 — patience, صبرک اد سام *sabar-ña*
ada sāma. Son caractère est tou-
 jours le —, فرغین ستیاس سام
perangī-ña santiāsa sāma. Il n'est
 pas le — qu'autrefois, ای تیاد سام
 سمرت دهولو *ia tiāda sāma seperti*
dahūlu.

MÊME, avec un pronom, دیری
 دیری *sendiri*, کندیری *ken-*

MÉMORABLE, adj., هارس دايشتكن *hārus di-īngat-kan*, هارس دکنشکن *hārus di-kenāng-kan*.

MÉMORIAL, s. m., chose destinée à rappeler à la mémoire, تند فراغاتن *tanda per-īngāt-an*.

MENAÇANT, E, adj., یخ مغامخ *yang merg-āmarγ*, ترللو بسر *ter-lālu besār*. Un homme —, سؤرخ یخ مغامخ *sa-ōrang yang merg-āmarγ*, اورخ *ōrang peng-āmarγ*. Un danger —, بهای یخ ترللو بسر *bahāya yang ter-lālu besār*.

MENACE, s. f., حال مغامخ *hāl merg-āmarγ*, اچو *āxu*.

MENACER, v. a., faire des menaces, مغامخ *merγ-āmarγ*. — de mort, مېمېونه مغامخ اکن مېونه *mem-būnuh*. Je vois qu'il me menace de son glaive, هېب لېت *hamba* دامن هېب دغن فدغن *lihat di-āmarγ-ña hamba dergan pedāng-ña*.

MENACER, pronostiquer. Les nuages nous menacent de la pluie, رڤان اون مځندځ هوجن *rupā-ña āwan mengandung hūjan*. Cette maison menace ruine, رومه ایت *rūmah itu* سڅرت ماو روږه رڤان *seperti māu rūbuh rupā-ña*.

MÉNAGE, s. m., tenue d'une maison, حال رومه تغځ *hāl rūmah tangga*. Bonne femme de —, اورخ *ōrang*.

فرمفون یخ تاهو مځخ حال رومه تغځ *ōrang perampūan yang tāhu megāng hāl rūmah tangga*.

MÉNAGE, famille, ایسی رومه *isi rūmah*. Entretien d'un —, نفقه *nefakat* ایسی رومه *isi rūmah*. Dépense pour l'entretien d'un —, بلنج اکن نفقه ایسی رومه *belanja akan nefakat isi rūmah*.

MÉNAGE, association d'un homme et d'une femme, حال لاکي ینی *hāl lāki bini*. Il fait bon — avec sa femme, مک ای هیدف بايق ۲ دغن ښین *maka ia hidup baik-baik dergan binī-ña*. Il a mis sa fille en —, دکاوینکډپاله اتق دران *di-kāwīn-kan-ña-lah anak darā-ña*.

MÉNAGE, meubles, سکل سرب *segala serba rūmah*. Acheter un nouveau —, مېلی سرب رومه یخ *mem-beli serba rūmah yang bahāru*. Faire le —, مځاترکن سکل *merγ-atur-kan segala serba rūmah*.

MÉNAGE, économie. Vivre de —, هیدف دغن سدران *hidup dergan sedrāna*.

MÉNAGEMENT, s. m., circonspection, کبجاکن *ka-bijāk-an*.

MÉNAGER, v. a., économiser, مېنمپن *menimban*, منا ره *menāruh*. — de l'argent, مېنمپن ورغ *menimban wang*.

MÉNAGER, vivre sobrement, منجیت

men-jīmat, هیدف دغن سدران *hīdup dergan sedrāna*.

MÉNAGER, prendre soin, ملهراکن
memeliharā-kan. Il ménage ses
sujets, ای ملهراکن رعیتين *ia meme-*
liharā-kan rayat-ña. — sa santé,
ملهراکن توبه درین *memeliharā-kan*
tūbuh deri-ña.

MÉNAGER, diriger, ordonner,
مخاترکن *memarentah-kan*, ممرتهکن
merg-atur-kan. — sa voix, ممرتهکن
memarentah-kan suarā-ña.
— des couleurs, مخاترکن ورن *merg-*
atur-kan warna-warna.

MÉNAGER, user peu d'une chose,
چارخ ماکي *jārang memākey*. Il
ménage son cheval, کدان چارخ
kudā-ña jārang di-pākey-
ña. Il ménage ses paroles, ای تیاد
ia tiāda ber-kāta bāñak.
Ne ménager personne, برکات دغن
ber-kāta dengan
tiāda me-lihat orang.

SE MÉNAGER, v. pron., ملهراکن
memeliharā-kan diri-ña.

MÉNAGER, ÊRE, adj., qui entend le
ménage, اورخ یغ ممخغ حال رومه تغلک
orang yang memegang hāl rūmah
tangga, اورخ یغ تاهو ممخغن
yang tāhu meñimban, یغ هیدف دغن
yang hīdup dergan sedrāna,
سدراڼ اورخ جیت *orang jimat*.

MÉNAGERIE, s. f., فرهمغونن سکل
per-himpūn-an segala
rūpa binātang, تمغت فلها رسکل روځ
tampat pelihāra segala rūpa
binātang.

MENDIANT, E, adj., اورخ ثمنت
orang pe-minta, اورخ منت *orang*
minta-minta. Religieux —, فقیر
faqīr, درویش *derwīš*. Les quatre
mendiants, figues, raisins secs,
amandes et avelines, بوه ارا دان زیب
būah arā
dān zabīb dān būah bādām dān
būah bunduk.

MENDICITÉ, s. f., حال منت *hāl*
minta-minta, حال ممنت درما *hāl*
me-minta dermā, فممتان *pe-mintā-*
an. Réduit à la —, جادی اورخ څاف
jādi orang pāpa.

MENDIER, v. n., minta-
minta, ممنت درما *me-minta dermā*,
ممنت صدقه *me-minta sedekat*. —
son pain, ممنت رزقین *me-minta*
rezeqi-ña. — le secours de quel-
qu'un, ممنت تولغ *me-minta tūlung*.

MENÉE, s. f., اڅای افای
dāya upāya.

MENER, v. a., conduire, مشهتر
merg-hantar, مېاو *mem-bāwa*,
مننتن *menuntun*. — quelqu'un
dans la voie, مشهتر اورخ دجالن
merg-hantar orang di-jālan. Il a
mené le voleur, دېواله اورخ فنجپوری

ait *di-bawa-ñā-lah orang pen-xūri itu*. — un cheval par la bride, *mem-bāwa kūda dangan pegang kakang*. — un aveugle, *menten orang būta*. — par la main, *memimpin*. — des animaux, *merg-hālaw binātang*. Ce chemin mène à la ville, *jalan itu menuju nagrī*. Tout chemin mène à Rome, *be-brāpa jalan akan mem-būat suātu pe-karjā-an*.

MENER, être à la tête, *مغضلان* *mergapalā-kan*, *مغضن* *merg-anjur*.

MENER, gouverner, diriger, *مرته* *memarentah*. — rudement, *مرته* *memarentah dangan yang krās*. Il est mené par sa femme, *ia di-parentah-kan oleh binī-ña*.

MENER, diriger. — de front deux affaires, *membuat dua pe-karjā-an sakali*. — une vie tranquille, *hidup dangan senang*. Il mène grand train, *ada peng-iring-ña bānuk*.

MÉNÉTRIER, s. m., *بدون* *bidūwan*.

MENEUR, EUSE, s., celui qui mène, *پهغهنتر* *perg-hantar*, *پهغهنتر* *perg-anjur*, *کفال* *kapāla*.

MENINGE, s. f., membrane du cerveau, *سلافت اوتق کفال* *selāput ūtak kapāla*.

MÉNORRHAGIE, s. f., *حیض یغ* *heidl yang ter-lālu bāñak*.

MENOTTE, s. f., petite main, *تاغن کچل* *tāngan kexil*.

MENOTTES, fers, *لنگو* *lunggu*, *تاغن لنگو* *lunggu tāngan*. Mettre les —, *مبلنگو تاغن* *mem-belunggu tāngan*.

MENSONGE, s. m., *بوهغ* *bōhong*. — évident, *بوهغ پات* *bōhong nāta*. Dire un —, *برکات یوهغ* *ber-kāta bōhong*.

MENSONGE, au fig., illusion, erreur. Dans ce monde il n'y a qu'illusion et —, *دالم دنیا این اد خیال* *dālam duniā ini ada keyāl dān tīpu sāja*.

MENSONGER, ÈRE, adj., faux, *دستا* *dusta*, *بوهغ* *bōhong*. Récit —, *چترای یغ دست* *xeritrā yang dusta*.

MENSTRUES, s. f. pl., *چمر کاین* *xumār kāin*, *حایض* *hāidl*, *حیض* *heidl*. Jours de —, *هارى چمر کاین* *hāri xumār kāin*.

MENSUEL, LE, adj., *بولن* *būlan*, *سببولن* *sa-sa-būlan*. Gages mensuels, *گاجى بولن* *gāji būlan*. Paiement —, *فمبارن سببولن* *pembayār-an sa-sa-būlan*. Etat —, *دفتر سبولن* *daftar sa-būlan*.

MENSUELLEMENT, adv., قد تيف ۲ *qad tifa*,
pada tiap-tiap bulan.

MENTAL, E, adj., یخ باطن *yik bāṭin*,
yang bāṭin, دالم کیر *dālam kīra*.
دالم عقل *dālam akal*.

MENTALEMENT, adv., دغن کیر *dagan kīra*,
dengan kīra, دغن ایغت *dengan irgat*.

MENTERIE, s. f., قمبوغن *pem-bohōng-an*,
کدستان *ka-dustā-an*.

MENTEUR, EUSE, اورغ بریوهغ *orang ber-bōhong*,
قمبوغن *pem-bōhong*, فندست *pen-dusta*.
Grand —, پمبوغن بسر *pem-bōhong besār*.

MENTHE, s. f., plante aromatique,
سلاسی *sulāsi*.

MENTION, s. f., سبوتن *sebūt-an*,
ذکر *dziker*. — honorable, سبوتن
حرمة *sebūt-an dengan hormat*.

MENTIONNÉ, E, part. pas. du v.
mentionner, مذکور ترسبت *ter-sebūt*,
mezkūr, ترمذکور *ter-mezkūr*. Qui
est — ci-dessus, این یغ ترسبت داتس
این *yang ter-sebūt di-atas ini*.

MENTIONNER, v. a., میتکن *meñe-būt-kan*. Ne mentionnez pas son
nom, جاغن اغکو میتکن نام *jāngan
argkaw meñebūt-kan namā-ña*.
Qui mérite d'être mentionné, یخ
دستکن *yang hārus akan di-sebūt-kan*.

MENTIR, v. n., بریوهغ *ber-bōhong*,
مبوغن *mem-bōhong*, بردست *ber-dusta*,
برکات دست *ber-kāta dusta*. — sans
honte, تیاد مالو *tiada mālū*. Prenez garde
de —, جاغلنه کامو مبوغن *jāngan-lah
kāmu mem-bōhong*. Je ne mens pas,
تیاد اکو بردست *tiada aku ber-dusta*.

MENTON, s. m., داکو *dāgu*. D'après
l'auteur du *Makōta segala raja-
rāja*: Un — pointu indique un
manque de sagesse et de juge-
ment, داکو یخ تیرس ایت تند کورغ
*dāgu yang tirus itu tanda kūrang būdi dān
kūrang bixāra*; Un — large indique
la fierté, داکو یخ بسر ایت تند تکبر
*dāgu yang besār itu tanda teke-
bur*; Un — moyen est la marque
d'un jugement parfait., داکو یخ سدغ
*dāgu yang sedang itu tanda ka-sempurnā-an
bixāra*.

MENTOR, s. m., guide, conseiller,
اورغ یخ تولغ بچار *orang yang tūlung
bixāra*, معلم *malim*.

MENU, E, adj., پتیت *petit*, کچل *kecil*. —
mince, نیفش *nīpis*. — bétail, بناغ
کچل *binātang jīnak kecil*. —
gibier, فربرون کچل *per-burū-an
kecil*. Menue monnaie, ووغ تمباک *wang
tembaga*. — peuple, رعیة *rayat*,

دغن تيار *orang hina dina*.
Couper en tranches menues, *مغیرهس*
مغیرهس *meng-hiris nipis*. Le — d'un
repas, دفتر ستاڤن *daftar santāp-*
an.

MENUISERIE, s. f., art de travailler
le bois, علم کرج کایو *ilmu karja*
kāyu.

MENUISERIE, ouvrage de menui-
serie, ڤربواتن توکڤ کایو *per-buāt-an*
tūkang kāyu.

MENUISIER, s. m., توکڤ کایو *tūkang*
kāyu, ڤندى کایو *pandey kāyu*.

MÉPHITIQUE, adj., بوسق *būsuk*,
برباو بوسق *ber-bāu būsuk*. Air —,
هوا یڤ برباو بوسق *hawā yang ber-*
bāu būsuk.

MÉPRENDRE (SE), v. pron., ساله
ساله مغیر *sālah meng-arti*, مغیرتی
sālah mengira, ساله ملیت *sālah*
me-lihat, مېست *meñesāt*.

MÉPRIS, s. m., ڤنچچاڤن *xūxa*,
pen-xuxā-an, حال ملیت موده *hāl*
me-lihat mūdah, کهنائن *ka-hinā-*
an. Tomber dans le —, کن چوچ
kena xūxa, دلپت موده *di-lihat*
mūdah, جادی هین *jādi hina*.

MÉPRIS des richesses, ڤری تيار
میلشکن کیائن *prī tiāda mem-*
bīlang-kan ka-kayā-an. — des
louanges, ڤری تيار مغندهکن ڤچيئن
prī tiāda meng-indah-kan pujī-
an.

Au **MÉPRIS**, adv., دغن تيار
مغندهکن *dergan tiāda meng-*
indah-kan. Au — des lois du
pays, دغن تيار مغندهکن حکم
نکری *dergan tiāda meng-indah-*
kan hukum nagrī.

MÉPRISABLE, adj., هین *hina*,
يڤ هارس دهنانکن *keji*,
hārus di-hinā-kan. Devenir —,
منجادی هین *men-jādi hina*.

MÉPRISE, s. f., erreur, ساله *sālah*,
ڤرساتن, *salāh-an*, سست *sesāt*,
per-sesāt-an. Par —, دغن سستن
دغن کورڤ ايغت *dergan sesāt-ña*,
dergan kūrang ingat.

MÉPRISE, v. a., avoir du mépris
pour, ملپت موده *me-lihat mūdah*,
مغنهکن *me-mūdah-kan*, مغنهکن
meng-hinā-kan, منچوچ *men-xūxa*.
Il méprise tout le monde, ای ملیت
موده اکن سکليئن اورڤ *ia me-lihat*
mūdah ākan sa-kali-an orang. Ne
méprisez pas les petits, جاغن
جڤن مغنهکن اورڤ کچل *jāngan meng-hinā-*
kan orang kexil.

MÉPRISE, ne faire aucun cas de,
تيار ميلشکن *tiāda mem-bīlang-kan*,
تيار مغندهکن *tiāda meng-indah-kan*,
مغايکن *meng-ābey-kan*. — les
plaisirs de ce monde, تيار ميلشکن
کسکان دنيا اين *tiāda mem-bīlang-*
kan ka-sukā-an duniā ini. Il

kāsih bāñak. Dieu — , شکور بکی *šukūr bagī allah*. — ! (je vous remercie), ترم لسه سام تون *tarīma kāsih sāma tūan*.

MERCIER, ÈRE, s., اورغ جوالن *ōrang juāl-an*, اورغ برکدی *ōrang ber-kadèy*. — chinois, توکخ کلنتخ *tūkang klontong*.

MERCREDI, s. m., ربع اربعا *arbā*, ربع رابو *rabu*. Le — , هاری اربعا *hāri arbā*. Le — des cendres, هاری ربع اکن *hāri rabu ākan sambut hābu*.

MERCURE, s. m., عطارد *uṭarid*.

MERCURE, vif-argent, ایر فیرق *āyer pērak*, راس *rāsa*, زیبق *zībek*.

MERCURE, entremetteur d'affaires d'amour, فنجرومن *pen-jurūman*.

MERCURIALE, s. f., réprimande, دغن ایر فیرق *hardik*, نست *nīsta*.

MERCURIEL, LE, adj., دغن ایر فیرق *dengan āyer pērak*, زیبق *zībek*. Friction mercurielle, فشروتن دغن *perg-urūt-an* دغن ایر فیرق *pērak*. Pilules mercurielles, انتل *untal* زیبق *zībek*.

MERDE, s. f., excrément, تاهی *tāhi*. — de chien, تاهی انجخ *anjing*.

MERDE d'oie (couleur), ورن اتار *warna antāra hijaw dān kūning*.

MERDEUX, EUSE, adj., بر تاهی *ber-tāhi*, یخ اد تاهی *yang ada tāhi* *padū-ña*.

MÈRE, s. f., ایبو *ibu*, بند *bunda*, اندق *mā*, امق *mak*, امق *amak*, اندق *induk*. Père et — , ایبو باف *ibu bāpa*, ایه دان بند *ayah dān bunda*. Enfants d'une même — , اتق سیو *anak sa-ibu*. N'avoir plus ni père ni — , تیاد بر ایبو باف *tiāda ber-ibu bāpa*. Voici votre — , لیته اېوم *lihat-lah ibū-mu*. Grand'mère, نیتق فرمفون *nēnek perampūan*. Belle — , mère de l'autre époux, متوق فرمفون *mentūwak perampūan*. Belle — , marâtre, مق تیری *mak tiri*. — adoptive, ماء اغکت *mā anghat*. — nourrice, ماء اینغ *mā inang*, اینغ فغاسه *inang perghāsuh*. Quatre poussins avec leur — , اتق هایم اغت ایگر دغن ابون *anak hāyam ampat ikor dengan ibū-ña*.

Fig. L'Eglise est notre — , الكنيسة *el-kanīset* *ada ibu pada kāmī*. Branche — , چابغ بسر *xābary besār*. — de girofle, ایبو *ibu xengkeh*. — اندق *induk mutiāra*.

MÈRE, source, cause, اصل *aşal*. L'oisiveté est la — de tous les vices, کلاسن ایت اصل سکلین *ka-malās-an itu aşal sa-kalī-an ka-jahāt-an*.

MÉRIDIEN, s. m., grand cercle de la sphère passant par les pôles, دائرة *daīrat neṣif en-nahār*.

MÉRIDIENNE, s. f. Ligne —, خط *kaṭ neṣif en-nahār*.

MÉRIDIONAL, E, adj., کسلاتن *ka-selātan*, کسبله سلاتن *ka-sa-belāh selātan*. Pays —, نکری یغ کسبله *nagrī yang ka-sa-belāh selātan*.

MÉRITANT, E, adj., برهال *ber-pahāla*, مستحق *mustehikē*. Homme —, اورغ یغ برهال *orang yang ber-pahāla*.

MÉRITE, s. m., ce qui rend digne de récompense ou de punition, فہال *pahāla*, جاس *jāsa*. Un grand —, پھال بزر *pahāla besār*. Obtenir des mérites, براوله فہال *ber-ūleh pahāla*. Rendre à chacun selon ses mérites, ممبالسکن فدا ماسخ ۲ سورغ *mem-bālas-kan pada māsing-māsing sa-ōrang sa-kedar per-buāt-an-ña*. Par les mérites de notre Seigneur, کارن فہال *kārna pahāla tūhan kāmī*. Homme de —, اورغ سمفرن, *orang sempurna*, اورغ بايق *orang bāik*.

MÉRITER, v. a., être digne, هارس *hārus*, فأت *pātut*. — le ciel, هارس ماسق سورک *hārus māsuḱ suwarga*. Il mérite d'être puni, هارس ای دسقساکن *hārus ia di-*

siksā-kan. — des louanges, هارس دثوجی *hārus di-pūji*.

MÉRITOIRE, adj., برجاس *ber-jāsa*. Action —, ثربواتن یغ برجاس *per-buāt-an yang ber-jāsa*.

MERLIN, s. m., (Mar.), تالی تیفس *tālī tipis serta kūwat*.

MERLUCHE, s. f., morue sèche, کرغ ایکن کایو یغ کرغ *ikan kāyu yang krang*.

MERVEILLE, s. f., chose rare, extraordinaire, ثربواتن یغ عجب *per-buāt-an yang ajeb*, عجیة *ajibat*, معجزة *muḟizat*.

A MERVEILLE, بايق سکالی *bāik sa-kālī*.

MERVEILLEUX, EUSE, adj., یغ انده ۲ *yang ka-xengāng-an*, کچخاغن *indah-indah*, عجب *ajeb*, ترحیران *ter-heirān*, یغ ممبری حیران *yang mem-brī heirān*. Flèche merveilleuse, اتق فانه یغ سقتی *anak pānah yang saḱti*. Force merveilleuse, کسقتین *ka-saḱti-an*.

MÉSALLIANCE, s. f., کلون اورغ یغ *kāwin*, تیاد سام بغان *tiāda sāma bangsā-ña*.

MÉSALLIER, v. a., مغاویکن اورغ *mergāwin-kan*, یغ تیاد سام بغان *orang yang tiāda sāma bangsā-ña*.

SE MÉSALLIER, v. pron., مغوینی *mergawin-i*, اورغ یغ کورغ بغان *orang yang kūrang bangsā-ña*.

MÉSAVENTURE, s. f., چالاک *xelāka*,
مالغ *untung mālang*.

MÉSESTIMER, v. a., تيار مغندهكن *tiāda meng-indah-kan*.

MÉSINTELLIGENCE, s. f., چدر *xidrā*,
سليسه *salisih*, ثر بنتاهن *per-*
bantāh-an.

MÉSINTERPRÊTER, v. a., ساله مغرتي *sālāh meng-arti*.

MESQUIN, E, adj., چيكر *kikir*.

MESQUIN, pauvre, هين *hīna*,
مسكين *meskin*.

MESQUINEMENT, adv., دغن يكرن *dengan kikir-ña*.

MESQUINERIE, s. f., كيكيرن *kikir-*
an, كمسكين *ka-meskin-an*.

MESSAGE, s. m., سروهڻ *surūh-*
an, كيرم *kirīm-an*, پغتوسن *peng-*
utūs-an, رساله *risālet*.

MESSAGE, nouvelle, خبر *ḵabar*.

MESSAGER, ÈRE, s., فسوره *pe-sūruh*,
اورغ *pa-kirim*, اتوسن *utūs-an*,
مباو *orang mem-bāwa*. — de con-
fiance, فسوره يځ كفرچيان *pe-sūruh*
yang ka-perxayā-an. —, porteur
de nouvelles, يځ مباو خبر *yang mem-*
bāwa ḵabar. — d'Etat, فسوره راج *pe-sūruh rāja*. — de malheur,
يځ مباو خبر جاهت *yang mem-bāwa*
ḵabar jāhat.

MESSAGER, signe avant-coureur,
تند *tanda*, علامه *alāmat*.

MESSAGERIE, s. f., فڪرجاءن فسوره
pe-karjā-an pe-sūruh, فڪرجاءن
pe-karjā-an orang mem-
bāwa.

MESSE, s. f., مس *mīsa*, سمبهيڄ
sembahyang mīsa. Chanter
la —, مياڻي مس *me-ñāñi mīsa*.
Célébrer la —, مڻوت مس *mem-*
būat mīsa. Servir la —, منولڻ مس
menūlung mīsa, برخدمه فد مس
ber-ḵedmat pada mīsa. Entendre
la —, مندغر مس *men-dergar mīsa*.
— basse, مس يځ دباڄ ساج *mīsa*
yang di-bāxa sāja.

MESSÉANT, E, adj., تيار سنونه *tiāda*
senūnuh, تيار فانت *tiāda pātut*.

MESSIE, s. m., مسيح *mesēh*. Le —,
مسيح *el-mesēh*. Faux messies, مسيح
mesēh yang dusta.

MESSIEURS, s. m. pl., تون *tūan-*
tūan.

MESURABLE, adj., يځ دافت دسوكت
yang dāpat di-sūkat, يځ دافت دهوڪر
yang dāpat di-hūkur.

MESURAGE, s. m., action de me-
surer, حال ميوڪت *hāl meñūkat*,
حال مشهورڪر *peñukāt-an*,
هال مغهڪورن *hāl meng-hūkur*,
perg-hukūr-an.

MESURE, s. f., سوڪت *sūkat*,
سڪاتن *sukāt-an*, کوله *kūlah*,
تاڪر *tākar*. Cent mesures de riz,
برس سرائس سوڪت *brās sa-rātus*

sūkat. Cinquante mesures d'huile, دغن سدران *mīnak lima pūloh kūlah*. — comble, سكاتن مبع *sukāt-an mumbang*. On se servira envers vous de la — dont vous vous serez servi envers les autres, دغن سكاتن يڭ مان كامو سوكتكن مك *dengan sukāt-an yang māna kāmū sūkat-kan maka pada kāmū ākan di-sūkat-kan pūla*.

MESURE de longueur, هوك *hūkur*, هكورن *hukūr-an*. Prendre —, مغبل هكورن *meng-ambil hukūr-an*. — d'un habit, هكورن باجو *hukūr-an bāju*. Dieu ne donne pas son esprit par —, تباد الله كرنياكن *tiāda allah karu-niā-kan ruh itu sa-hūkur-hūkur*.

MESURE en versification, عروض *arūdl*.

MESURE en musique, راگم *rāgam*, لاگو *lāgu*.

MESURE, moyens, افاى *upāya*. Prendre ses mesures, برافاى *ber-upāya*.

MESURE, limite, قدر *kedar*. Suivant la — de ses forces, دغن سقدر *dengan sa-kedar kuasā-ña*. Selon la — de sa faute, سقدر سالهن *sa-kedar sālāh-ña*.

MESURE, modération, جيت *pri jimat*, ثرى سدغ *pri sedang*, دغن سدران *sedrāna*. Avec —, دغن سدران

dengan sedang, دغن سدران *dengan sedrāna*. Garder la — en tout, هيدف دغن سقاتن *hidup dengan sa-pātut-ña*.

Etre en MESURE de faire, دافت *dāpat mem-būat*.

A MESURE qu'il est plus riche, ماكن كاي ماكن كيك *mākin kāya mākin kikir*. il est plus avare,

Outre MESURE, ترلاوamt *ter-lālu* amat. Avec poids et —, دغن تباغن *dengan timbāng-an dān hukūr-an*.

MESURÉ, E, part. pas. du v. mesurer, تركوله *ter-kūlah*, دسوك *di-sūkat*, هوك *hūkur*, دهوك *di-hūkur*.

MESURÉ, modéré, جيت *jimat*, سدغ *sedang*.

MESURER, v. a., avec une mesure de capacité, مپوكت *meñūkat*. — avec une mesure de longueur, مغهورك *meng-hūkur*. — du riz, مپوكت برس *meñūkat brās*. — une terre, مغهورك تانه *meng-hūkur tānah*. — à la coudée, مغهست *meng-hasta*.

— avec un cordeau, ميفت *meñūpat*.

— au تاكر *tākar*, مناكر *menākar*.

— avec le compas, مغهورك دغن *meng-hūkur dengan jangka*.

Si le ciel pouvait être mesuré, جكلو لاغت ايت دافت دهوكرن *jika-law lāngit itu dāpat di-hūkur-kan*.

MESURER, diviser, régler, مېهاځي *mem-bahāgi*, مغاثر *meng-ātur*. Il ne sait pas — son temps, ای تیاد تاهو *ia tiāda tāhu mem-bahāgi waktū-ña*.

SE MESURER avec quelqu'un, دغن اورغ *ber-lumba-lumba dengan orang*.

MESUREUR, s. m., اورغ مپوکت *orang meñukat*, اورغ مغهوکر *orang meng-hūkur*, توکخ هوکر *tukang hūkur*.

MESUSER, v. n., faire un mauvais usage, سالاھ ماکي *sālah memā-key*.

MÉTACARPE, s. m., تاغن *tāngan*, تغه تاغن *tergah tāngan*. Les os du —, تغه تاغن *tulang-tulang tergah tāngan*.

MÉTAIRIE, s. f., کبن *kebòn*, تانه *tānah sēwa*.

MÉTAL, s. m., لوېخ *kangsa*, سربق کخس *lōyang*. Poudre de —, سربق کخس *serbuk kangsa*. Fil de —, کاوت *kawat*. Graveur sur —, توکخ اوکر *tukang ukir kangsa*. Fondre du —, ملبر *me-lebūr*. — en fusion, کلپورن *ka-lébūr-an*.

MÉTALLURGIE, s. f., art de tirer des mines, de travailler des métaux, علم مغرجاکن مریو دان مموت کخس *ilmu mengarjā-kan mariyaw dān mem-būat kangsa*.

MÉTAMORPHOSE, s. f., transformation, جلم *jalma*. —, changement, اباهن *ubāh-an*.

MÉTAMORPHOSER, v. a., transformer, منجلمان *men-jalmā-kan*.

MÉTAMORPHOSER, faire changer, مغوبهکن *meng-ūbah-kan*.

SE MÉTAMORPHOSER, v. pron., منجلم *men-jalma*.

MÉTAPHORE, s. f., اثمائن *upamā-an*, مجاز *mejāz*.

MÉTAPHORIQUE, adj., فری اثمائن *prī upamā-an*, مجازی *mejāsī*.

MÉTAPHYSIQUE, s. f., علم باطن *ilmu bāṭin*.

MÉTATARSE, s. m., کاکی *kāki*, تغه کاکی *tergah kāki*. Les os du —, تغه کاکی *tulang-tulang di-tergah kāki*.

MÉTAYER, ÈRE, s., یغ مملهاکن کبن *yang memelihara-kan kebòn*.

MÉTEMPSYCOSE, s. f., ښچلمان *pen-jalmā-an*, ښداهن جیو *pindāh-an jīwa*.

MÉTÉORE, s. m., چیرت ښتخ *xīrit bintang*.

MÉTHODE, s. f., manière de faire, فری کلکون *prī ka-lakū-an*, فری جالن *prī jālan*. — d'enseignement, فرته *prī meng-ājar*, قشجارن *parentah peng-ajār-an*, شرط اکن مغاجر *šart ākan meng-ajār*.

MÉTHODE, coutume, habitude, چار, *xāra*, کيسان *ka-biasā-an*.

MÉTICULEUX, EUSE, adj., فثاكت *penākut*, يڭ ساغت برتاکت *yang sāngat ber-tākut*. Un homme —, سا-ōrang پناکوت *sa-ōrang penākut*.

MÉTIER, s. m., profession, نکاڭن *tukāng-an*, کفنداین *ka-pandēy-an*, کرج *karja*, فکرجان *pe-karjā-an*, جواتن *pen-xaharī-an*, فنچهرین *jawāt-an*. Exercer un —, منوکڭ *menūkang*. Exercice d'un —, فنکاڭن *penūkang-an*. Quel est son —? کرجان توکڭ مس *karjā-ña apa*. Il est or-fèvre de son —, کرجان توکڭ مس *karjā-ña tūkang mās*. Apprendre un —, براجر سواتو فکرجان *ber-ajar suātu pe-karjā-an*. Qui exerce un —, توکڭ *tūkang*, فندی *pandey*. Corps de —, کڭسی توکڭ *kongsi tūkang-tūkang*. Avoir cœur au —, مېبوت سواتو فکرجان دڭن راجن *mem-būat suātu pe-karjā-an dengan rājīn-ña*. Gâter le —, منجول *men-jūal* دگاڭن ترللو موره *dagāng-an ter-lālu mūrah*.

MÉTIER, machine, فکاوی *pegā-vey*. — de tisserand, فیس *pīsa*, فېبلوتن *pem-belūt-an*. — à broder, فېداڭن *pe-bidāng-an*.

MÉTIS, SE, adj., يڭ تفرانق دردد *yang te-*

per-ānak deri-pada sa-ōrang pū-tih dān sa-ōrang hītam.

MÈTRE, s. m., نام سواتو هکورن *nāma suātu hukūr-an sa-kira-kira dūa hasta panjang-ña*.

MÈTRE, en poésie, عروض *arūdl*.

MÉTROLOGIE, s. f., فڭهون تباڭن *pengatahū-an timbāng-an dān hukūr-an*.

MÉTROPOLE, s. f., ایبو نگرى *ibu nagrī*.

MÉTROPOLITAIN, E, adj., ایبو نگرى *ibu nagrī pūña*.

MÉTROPOLITAIN, s. m., arche-vêque, فڭهولو اسقف *panghulu uskup*.

METS, s. m., مکان *makān-an*, هداڭن *hidāng-an*, تېل *tambul*, سچین *sajī-an*. — (en style élevé), فرستافن *per-santāp-an*, ستافن *santāp-an*. — délicat, مکان يڭ *makān-an yang sedāp*.

METTRE, v. a., مناره *menā-ruh*, مېبوت مېبوت *mem-būbuh*, ملتقن *me-letāk-kan*. — sur la table, مناره *menāruh ātas mēja*. — du bois sur le feu, مېبوت کایو اتس افی *mem-būbuh kāyu ātas āpi*. — devant, مېبوت دهداڭن *mem-būbuh di-hadāp-an*.

Ce mot peut se rendre en malais de bien des manières selon les circonstances; en voici des exemples.

— en ordre, مغائر *merg-atur*. — en terre, منام *menānam*. — en œuvre (enchâsser), مغارغ *mergārang*, مناتهن *menātah-kan*. — au rebut, مبرغ *mem-būang*. — en évidence, مپتان *me-ñatā-kan*. — debout, مندریکن *men-dirī-kan*, منکاکن *menegā-kan*. — à part, مپکوکن *meñakū-kan*, مغاشغن *merg-āsing-kan*. — sous les yeux (exposer un cas), مغدوکن *merg-adū-kan*. — à la porte, مپهن *me-ñāh-kan*, مغلورکن *mergalūar-kan*. — en réserve, مچن *meñimpan*. — la main sur, ممغ *memegang*, منغف *menangkap*. — en prison, منجارکن *memanjarā-kan*. — à mort, مبونہ *mem-būnuh*. — en fuite, ملریکن *me-larī-kan*. — sur le trône, مرجانکن *me-rajā-kan*. — en état de, مغوساکن *me-iguasā-kan*. — en pièces, منچارق ۲ *men-xārik-xārik*. — en main, مپهنکن *meñerāh-kan*. — bas (déposer), منورنکن *menūrun-kan*. — bas (faire ses petits), برانق *ber-ānaḥ*. — une chose à profit, ممفرکنانکن *mem-per-gunā-kan* بارغ *bārang*. — fin à, موتسکن *memūtus-kan*, مغهابسکن *merg-hābis-kan*. — à quia, مندیکن *men-diam-kan*.

METTRE, se servir, se vêtir, ماکي *memākey*, مغن *mergena*. — un bel

habit, ماکي باجو یغ انده *memākey bāju yang indah*. Il ne met pas de gants, ای تیاد فاکی سارغ تاغن *ia tiāda pākey sārung tǎngan*.

SE METTRE, v. pron., مېوبه درین *mem-būbuh diri-ña*.

SE METTRE à, مملای *me-mulā-i*. Se — à la tête de, مغفلاکن *mengapalā-kan*. Se — en voyage, براغکت *ber-angkat*. Se — en colère contre quelqu'un, مراهي *me-marāh-i*.

MEUBLE, adj., que l'on peut remuer, بارغ اغکت ۲ *bārang angkat-angkat*, یغ دافت دقندهکن *yang dāpat di-pindah-kan*. Biens meubles, هرت یغ دافت دقندهکن *harta yang dāpat di-pindah-kan*.

Terre MEUBLE, تانه لوتق *tānah lūnaḥ*.

MEUBLE, s. m., tout ce qui sert à meubler, سرب رومه *serba rūmah*. Les meubles de cette maison sont de bois précieux, سرب رومه ایت *serba rūmah itu deri-pada kāyu yang indah*. Ache-ter des meubles neufs, مېلی سرب *mem-beli serba rūmah yang bahāru*.

MEUBLER, v. a., ملغف دغن سرب *me-langkap dengan serba rūmah*. — une maison, ملغف *me-langkap rūmah dengan serbā-ña*. Une maison meublée, سېوه رومه یغ لغف دغن *sewuh rumah yang lūgaf dǎngan*.

سربان *sa-būah rūmah yang langkap dengan serbā-ña*.

MEUBLER sa tête de connaissances, منداث بیراف فقهون *men-dāpat be-brāpa pengatahū-an*, علم برافر بیراف *ber-ājar be-brāpa ilmu*.

MEULE, s. f., pierre servant à broyer, باتو کسارن *bātu kisār-an*.

— de moulin, باتو فغکلیغن *bātu peng-gilīng-an*. — à aiguiser, à polir, چانی *xāney*. Aiguiser sur la —, منچانی *men-xāney*.

MEULE de foin, تمبون رمفت کرغ *tambūn-an rumput krīng*. — de paille, تمبون مرغ *tambūn - an merāng*.

MEUNIER, s. m., celui qui gouverne un moulin, جورو فغکلیغن *jūru peng-gilīng-an*, توکغ فغکلیغن *tūkang peng-gilīng-an*.

MEURTRE, s. m., قمنوهن *pem-bunūh-an*, قمنوهن دغن سحاج *pem-bunūh-an dengan sahajā-ña*. Commettre un —, ممبونه *mem-būnuh*, مغماق *merg-āmok*.

MEURTRE, au fig., grand dommage, کرکین بئر *ka-rugī-an besār*.

MEURTREIER, ÈRE, s., qui commet un meurtre, قمنونه *pem-būnuh*. C'est un —, ای سورغ قمنونه *ia sa-ōrang pem-būnuh*. Armes meurtrières, سنجات قمنونه *senjata pem-būnuh*.

MEURTRIÈRE, s. f., ouverture dans un mur pour tirer sur l'ennemi, لوبغ دتبق بنتغ *lobang di-tembok bintīng*.

MEURTREIR, v. a., faire une meurtrissure, مپغت *meñepit*, ملوک *me-lūka*, مرمقکن *me-remūk-kan*.

MEURTRISSURE, s. f., لم *lebām*, لوک *lūka*, بغکق *bangkak*.

MEUTE, s. f., کتمبون انجغ فربرون *ka-tumbūk-an anjīng per-burū-an*.

MI, particule indéclinable pour demi, تشه *tergah*. Mi-chemin, تشه جان *tergah jālan*. A mi-jambe, قد تشه بتس *pada tengah betīs*. A la mi-carême, قد تشه بولن فواس *pada tengah būlan puāsa*.

MIASMES, s. m. pl., هوا یغ برجشکت *hawā yang ber-jangkīt*.

MIAULEMENT, s. m., غیغ *ngeyōng*.

MIAULER, v. n., مغيغ *me-ngeyōng*.

MICHE, s. f., petit pain rond, سبجی روتی بولت *sa-biji rōti būlat*.

MICMAC, s. m. fam., دای *dāya*, مصلحه *meşlehat*.

MICROCÉPHALE, adj., qui a une petite tête, یغ کچل کفالان *yang kexil kapalā-ña*.

MICROCOSME, s. m., monde en abrégé, عالم صغیر *ālam seqir*.

MICROPODE, adj., qui a des petits pieds, یغ کچل ککین *yang kexil kakī-ña*.

MICROSCOPE, s. m., چرمن یخ *xermin yang mem-besarkan*.

MIDI, s. m., le milieu du jour, متهاری تغه *tengah hāri*, متهاری تغه *mata-hāri tinggi*, رمبرخ *rembang*, ظهر *tluhr*. Depuis le matin jusqu'à —, درفد قاکي هاری داتغ کغد تغه, هاری *deri-pada pāgi hāri dātang ka-pada tengah hāri*. A —, تتکال *tatkāla rembang*, فد جام فوکل *pada jām pūkul dūa belās*. Au moment de —, فد وقت ظهر *pada waktu tluhr*. L'avant —, بلم تغه هاری *belum tengah hāri*. L'après —, لالو تغه هاری *lālu tengah hāri*.

Le MIDI, le sud, سلان *selātan*, سبله دقسین *daqsīna*. Au —, سبله سلان *sa-belūh selātan*. Vent du —, اغن *āngin selātan*. — pour l'hémisphère sud, اتار *utāra*.

Loc. Fig. Le — de la vie, فد *pada tengah ka-hidūp-an orang mānusīa*.

Prov. Chercher — à quatorze heures, منچهاری فربتاهن *men-xa-hāri per-bantāh-an*.

MIE, s. f., partie molle du pain, روتی *isi rōti*. Pain qui a beaucoup de —, روتی یخ اد بابق اسین *rōti yang ada bānāk isi-ña*.

MIEL, s. m., مادیو *mādu*, ایر مادیو *āyer mādu*. — sauvage, ایر مادیو

āyer mādu hūtan. Rayon de —, اندغ مادیو *indung mādu*, سارخ لبه *sārang lebāh*, سوالخ *suwā-lang*. Mouche à —, لبه *lebāh*. Ses paroles sont douces comme une mer de —, فرکتانن ایت مانس سمرت, لوت ایر مادیو رفات *per-katā-an-ña itu manis seperti laut āyer mādu rupā-ña*.

Loc. prov. Un peu de fiel gâte beaucoup de —, نیل ستیق روستق *nīla sa-titik rūsak sūsu sa-belānga*. La lune de —, فرتام بولن دالم حال کاوین *portāma būlan dālam hāl kāwīn*.

MIEN, NE, adj. poss., اکو فون *āku pūña*, همب فون *hamba pūña*. Ce livre est le —, کتاب ایت همب فون *kitāb itu hamba pūña*, کتاب ایت همب *kitāb itu kitāb hamba*. (v. Gramm.)

MIETTE, s. f., ریمه *rēmah*, رافه *rāpīh*. — de pain, روتی ریمه *rēmah rōti*. Réduire en miettes, مریمه اکن *me-rēmah-rēmah-kan*. Les chiens mangent les miettes qui tombent de la table de leurs maîtres, انجخ ۲ *anjing-anjing ada mākān deri-pada rēmah yang jātuh deri atas māyidet tūan-tūan-ña*.

MIEUX, adv., له بايق *lebèh bāik*.

Il chante —, ای مپای له بايق *ia me-ñāñi lebèh bāik*. Il est un peu —, ای اد له بايق سديكت *ia ada lebèh bāik sa-dīkit*. — que tout cela, له بايق درؤد ايت *lebèh bāik deri-pada itu*. Aimer —, اغر *āgur*. J'aime — cette étoffe que l'autre, هب اغر کاین ايت درؤد یغ *hamba āgur kāin itu deri-pada yang lain*. Le —, یغ تر بايق *yang ter-bāik*, یغ بايق سکالی *yang bāik sa-kālī*. De son —, دغن *dergan sa-kuasā-ña*. A qui mieux —, برلب *ber-lumba-lumba*.

MIGNARD, E, adj., چتق *xantik*, مانس *mānis*. Visage —, موک *mūka xantik*.

MIGNARDER, v. a. fam., مموجق *mem-būjuk*, منچمو *men-xumbu*.

MIGNON, NE, adj., چتق *xantik*, یسی *mānis*, مولق *mūlik*, اتق *bisey*. Cet enfant est très —, ایت بايق چتق *anak itu bānak xantik*.

MIGNON, bien-aimé, تماغن *tīmāng-an*, ککاسه *ka-kāsih*. Il est le — de sa mère, ای تماغن ابون *ia tīmāng-an ibū-ña*.

MIGNONNEMENT, adv., دغن چتقن *dergan xantik-ña*, دغن مولقن *dergan mūlik-ña*.

MIGNOTER, v. a., مموجق *mem-būjuk*, منچمو *men-xumbu*, مشولت *meng-ūlit*.

MIGRAINE, s. f., ساکت کفال *sākit kapāla*, قنغ کفال *pening kapāla*, فده کفال *pedih kapāla*, غلو *ngelū*.

MIGRATION, s. f., d'un peuple, کفنداهن قوم *ka-pindāh-an kaum*.

MIGRATION de certaines espèces d'animaux. Le temps de la — des hirondelles, براغتک *māsa būrung lāyang-lāyang ber-angkat pada tiap-tiap tāhun*.

MIJOTER, v. a., faire cuire doucement, مناتق فرلاهن *menānak perlāhan-perlāhan*.

MIL, adj. numér., pour la supputation des années, ریبو *rību*. En l'année — huit cent, دهن سربو *pada tāhun sa-rību dulāpan rātus*.

MIL, MILLET, s. m., رند *randa*.

MILAN, s. m., oiseau de proie, بورغ لغ *būrung lang*.

MILICE, s. f., l'art de la guerre, قشهرن فرکار فرغ *ilmu prang, pengatahū-an porkāra prang*. La vie de l'homme sur la terre est une —, فرراغن اد فده مانسی داتس بومی *pe-prang-an ada pada mānusīa di-ātas būmī*.

MILICE, armée, تانتارا *tantāra*, بال هلبالغ دان رعية *bāla tantāra, hulubālang dān rayat*. La — des cieux, تانتارا سگال لاغت *tantāra segala lāngit*.

MILIEU, s. m., کتغاهن *tengah*, کتغاهن *ka-tergāh-an*, فرتغاهن *per-tergāh-an*. Au —, دتغه *di-tergah*, دتغه *pada tengah*. Au — du combat, دتغه فرغ *di-tergah prang*. — de la nuit, تغه مالم *tengah malam*. — du jour, تغه هاری *tengah hāri*, متهارى *mata-hāri rembang*. Le — de la vie de l'homme, کتغاهن کهدوئن *ka-tergāh-an ka-hidūp-an orang mānusīa*. Le — du corps, تغه *pinggang*.

MILIEU, parmi, انتارا *antāra*. Au — de tout cela, ددالم انتارايت *di-dālam antāra itu*. Au — de la route, دد انتارا جان *pada antāra jālan*. Au — des hommes, دانتارا *di-antāra orang mānusīa*, دالم دنيا *dālam duniā*.

Loc. Point de —, تيا دات تيا د *tiāda dāpat tiāda*. Point de —, il faut combattre ou mourir, تيا دات *tiāda dāpat tiāda ber-prang ātau māti*.

MILITAIRE, adj., فرغ *prang*, در *deri prang*, فرغان *pe-prāng-an*. L'art —, علم فرغ *ilmu prang*.

Service —, خدمه فرغ *kedmat prang*.

Ecole —, مدرسه علم فرغان *madrasat ilmu pe-prang-an*. Uniforme —, فکاین سدادو *bāju prang*, باجو فرغ *pakēy-an soldādo*. Musique —, علم مېوت *segala bunyi-bunyi-an prang*. Architecture —, فقهون *ilmu mem-buat bintang*, فکرجان بلورتي *pengatahū-an pe-karjā-an baluwarti*. Heure —, کتيك بتل سکالي *kotika betul sakali*.

MILITAIRE, s. m., homme de guerre, اورغ فرغ *orang prang*, سدادو *soldādo*.

MILITANT, E, adj., فرغ *pemerang*, يغ برغ *yang ber-prang*. L'église militante, الكنيسة فرغ *el-kanīset pemerang*, سگل اغکوت الكنيسة داتس *segala arggōta el-kanīset di-atas būmi*.

MILITER, v. n., برغ *ber-prang*, مرغ *memerang*, ملاون *me-lāwan*.

MILLE, adj., numér., ريبو *rību*. Un —, سريبو *sa-rību*. — hommes, سريبو اورغ *sa-rību orang*. Deux — chevaux, دو ريبو کود *dūa rību kūda*. Dix —, سلقس *sa-laksa*.

MILLE, un grand nombre, بايق *bāñak*. — afflictions, بايق کسکارن *bāñak ka-sukār-an*. — gens l'ont fait, بايق اورغ سده بوت ايت *bāñak*.

orang sudah buat itu. — fois, *bāṇaḥ kāli.* Il y en a mille et —, *ada bāṇaḥ sa-kāli.*

MILLE, s. m., mesure itinéraire, *mīl.*

MILLENAIRE, s. m., mille ans, *sa-rību tāhun la-mā-ña.*

MILLE-PIEDS, s. m., scolopendre, *līpan.*

MILLET, s. m., *رند جاو randa*, *رند جاو randa jāwa.*

MILLIAIRE, s. et adj., borne qui marque les milles, *باتو تند میل bātu tanda mīl.*

MILLIARD, s. m., *سریبو جوت sa-rību jūta.*

MILLIÈME, adj. Le — en rang, *کسریبو ka-sa-rību.*

MILLIÈME, la — partie, *ثربیو pe-rību.*

MILLIER, s. m., *ریبو rību.* Un —, *sa-rību.* Par milliers, *بربریو be-rību-rību.*

MILLION, s. m., *جوت jūta.* Un —, *سجوت sa-jūta.*

MILLIONNAIRE, s. au fig., très-riche, *باقی کاوی bāṇaḥ kāya.*

MIMIQUE, s. f., art de parler par le geste, *پڻهون تشکھ لاکو pengatahū-an tīngkah lāku.*

MINARET, s. m., *منارة menāret.*

MINAUDE, v. n., *مشیپاسی درین meng-hiyās-idirī-ña*, *منجدیکن درین men-jadī-kan dirī-ña mujelis.*

MINGE, adj., qui a peu d'épaisseur, *مفیس tīpis*, *نیفیس nīpis*, *مفیس mimpis.* Etoffe —, *کاین تیفس kāin tīpis.* Planche —, *پان تیفس pāpan tīpis.*

Prov. — comme la langue d'un chat, très-mince, *تیفس سکالی tīpis sa-kāli.*

Fig. —, médiocre, *سدیکت sa-dīkit.* Un — mérite, *یغ سدیکت pahāla yang sa-dīkit.*

MINE, s. f., air, visage, *موک mūka*, *ایر موک āyer mūka*, *درج durja*, *وجه wajah.* — ignoble, *موک کچی mūka hīna*, *مک کچی mūka kejī.* Prendre une — sévère, *مماسمکن مکان me-māsam-kan mukā-ña.*

MINE, l'extérieur, *روپ rūpa.* Il a bonne —, *روپان باق rūpā-ña bāḥ.* — agréable, *روپ مانس rūpa mānis.* Il a la — insolente, *روپان rupā-ña jemāwa.*

MINE, manières, contenance, *سیکف sīkap*, *لاکو lāku.* Il a la — guerrière, *سیکفن فرکاس sīkap-ña perkāsa.* Il a la — d'un voleur, *لکون سفرت اورغ lakū-ña separti* *orang pen-xūri.* Faire

triste —, جادی مورخ *jādi mūrūg*.
Faire des mines, agacer par des regards, مات برماين *ber-māin māta*,
مغرل *mengerling*. Faire — de, فرور *pura-pūra*.

MINE, s. f., excavation creusée pour en tirer les métaux, تبخ *tambang*,
مريو *marīyaw*. — d'or, تبخ امس *tambang amās*.
— d'étain, تبخ تيمه فوته *tambang tīmah pūtih*. Ouvrir une —, مموك *mem-būka* *tambang*. Exploiter une —, منبغ *menambang*,
مغکالی *merg-gālī* *tambang*. Descendre dans une —, تورن کدالم تبخ *tūrun ka-dālam tambang*. — avec des galeries, کولغ *kōlong*.

MINE, minéral, تانه تبخ *tānah tambang*. — de plomb, کافر هيم *kāpur hītam*. Dessiner à la — de plomb, منولس دغن کافر هيم *menūlis dergan kāpur hītam*.

MINE, cavité pour faire sauter par le moyen de la poudre, کلين اکن *galī-an ākan* *me-letūs*.

MINER, v. a., faire une mine, ترس دباوه *merg-gālī trūs di-bāwah*. — une forteresse, مغکالی *merg-gālī trūs di-bāwah kōta*.

Fig. —, ruiner, détruire, مروسقن *me-rūsak-kan*, مبنساکن *mem-bina-sā-kan*. — la santé du corps, مروسقن توبه *me-rūsak-kan tūbuh*.

MINERAL, s. m., تانه تبخ *tānah tambang*, تانه مريو *tānah marīyaw*. — d'étain, تانه تيمه فوته *tānah tīmah pūtih*.

MINÉRAL, s. m., معدن *maḍīn*.

MINÉRAL, E, adj., معدنی *maḍenī*.

MINÉRALOGIE, s. f., علم المعادن *ilmu'l-maḍāḍīn*. (معدن)

MINEUR, s. m., qui travaille aux mines, اورغ منبغ *ōrang menambang*, کولی کولغ *kūli kōlong*.

MINEUR, E, adj., moindre, کچل *lebèh kexil*, يغ کورغ *yang kūrang*.

MINEUR, qui n'a point atteint l'âge de majorité. Enfant —, انق *anak yang belum akal bālig*. — (en France), اورغ يغ *ōrang yang belum dūa pūloh sātu tāhun umur-nā*.

MINIATURE, s. f., کمبر کچل درغد *gambar kexil deri-pada mūka ōrang*.

Fig. يغ کچل دان مولق *yang kexil dān mūlik*.

MINIME, adj., très-petit, peu important, کچل سکالی *ter-kexil, kexil sa-kālī*. Sa valeur est —, هراگان *hargā-nā ter-kexil*.

MINIMUM, s. m., le plus petit degré, فري يغ ترللو کچل *prī yang ter-lālu kexil*, ترللو زنده *ter-lālu rendah*. Le — d'une amende, دند يغ *denda yang ter-lālu kexil*.

MINISTÈRE, s. m., charge, جواتن *jawāt-an*, فنجاتن *pen-jawāt-an*. Le — de la parole, جواتن کلام *jawāt-an kalām*. Les travaux du —, فنجاتن کرج *karja pen-jawāt-an*. Pour recevoir ce —, اکن تریم *ākan tarīma pen-jawāt-an īni*.

MINISTÈRE, service, خدمة *kedmat*. Pour que notre — ne soit pas déshonoré, سقای خدمة ایت *supāya kedmat itu jāngan di-per-xelā-kan*. Le — des autels, امامة *imāmat*, خدمة مذبح *kedmat mezbēh*.

MINISTÈRE, administration gouvernementale, ثرته *parentah*. — du trésor, ثرته بیت المال *parentah beit el-māl*.

MINISTÈRE, entremise, فرانتراان *per-antarā-an*. Par le — de son frère, دغن فرانتراان سودراک *dergan per-antarā-an sūdarā-ña*.

MINISTÉRIEL, LE, adj., منتری *mantrī*, درفد منتری *deri-pada mantrī*. Lettre ministérielle, سورت *sūrat deri-pada mantrī*.

MINISTRE, s. m., celui dont on se sert dans l'exécution de quelque chose, خادم *kādīm*, فنجاتو *pen-jāwat*, فکاو *pegāwey*. Les anges sont les ministres de Dieu, ملايكة *malāikat itu kādīm allah*. Les prêtres qui sont les

ministres du Seigneur, امام خادم هو *imām kādīm hūwa*. — de l'autel, خادم مذبح *kādīm mezbēh*. Le — de Jésus-Christ parmi les nations, فنجاتو درفد فیهق عیسی المسیح دانتار *pen-jāwat deri-pada pihak īsa el-mesēh di-antāra segala kalāik itu*. Il est le — de Dieu pour exécuter la vengeance en punissant ceux qui font le mal, ای فکاو *allāh suātu pem-balās-an ākan mem-brī siksa pada orang yang menanjā-kan jāhat*.

MINISTRE d'Etat, منتری *mantrī*. — sage, منتری بیجقسان *mantrī yang bijaksāna*. Premier —, فردان *ferdāna mantrī*, وزیر *wezir*, منکوبوی *marḡku būmī*. Nommer —, منغشکت قد فغشکت منتری *menḡ-angkat pada pangkat mantrī*, منجديکن *men-jadī-kan mantrī*. Conseil des ministres, مجلس سکل منتری *mejlis segala mantrī*. — des finances, بندهار *bendahāra*. — de l'intérieur, دالم منتری *mantrī dālam*.

MINISTRE, envoyé diplomatique, اتوسن *utūs-an*, وکیل *wakīl*. — plénipotentiaire, اتوسن مطلق *utūs-an mutleḡ*.

MINIUM, s. m., سدالغکم *sadalergam*.

MINOIS, s. m., visage d'une jolie personne, *موک اورغ چنتق* *mūka ōrang xantik*.

MINORITÉ, s. f., le petit nombre, *بلاغن یغ کورغ* *bilāng-an yang kū-rang*, *جملة کچل* *jumlat kexil*.

MINORITÉ, état d'une personne mineure, *عمر سلاکی بلم عقل بالغ* *umur sa-lāgi belum akal bāliq*. (En France), *حال اورغ یغ بلم دو* *hāl ōrang yang belum dūa pūloh suātu tāhun umur-ña*.

MINUIT, s. m., *تغه مالم* *tengah mālam*. Il était — *تغه مالم* *passé*, *تengah mālam sudah lālu*. A —, *مالم وقت تغه مالم* *pada waktu tengah mālam*.

MINUSCULE, adj., *یغ کچل* *yang kexil*. Lettre —, *حرف یغ کچل* *huruf yang kexil*.

MINUTE, s. f., *منیت* *menit*. Pendant une heure et vingt minutes, *سواتو جام دان دو قوله منیت لام* *suātu jām dān dūa pūloh menit lamā-ña*. L'aiguille des minutes, *جارم منیت* *jārum menit*.

MINUTE, instant, moment, *ساعة* *sāat*. A la —, *دالم ساعة* *dālam sa-sāat*. A chaque —, *قد سکل کتیک* *pada segala kotika*.

MINUTE, original d'un écrit, *فوهن* *krağn pōhon sūrat*, *کراغن اصلی* *original*.

karāng-an aṣalī. — chez un notaire, *سجل* *sejil*.

MINUTER, v. a., faire la minute d'un écrit, *مغارغ فوهن سورت* *mergā-rang pōhon sūrat*.

MINUTIE, s. f., bagatelle, *بارغ* *bārang*, *بارغ کچل* *sa-dikit*, *بارغ یغ سی ۲* *bārang yang sia-sia*, *بارغ یغ تیاد براڤ گنک* *bārang yang tiāda brāpa gunā-ña*.

MINUTIEUX, EUSE, adj. Homme —, *اورغ یغ بر دیری آتس بارغ یغ سی ۲* *ōrang yang ber-diri atas bārang yang sia-sia*. Recherche minutieuse, *فنجهرین اکن فکار یغ تیاد براڤ گنک* *pen-xahari-an ākan porkāra yang tiāda brāpa gunā-ña*.

MIRACLE, s. m., *معجزة* *mujizat*, *عجایب* *ajāyib*, *چغاغن* *xengāng-an*.

MIRACLE, chose étonnante, digne d'admiration, *فکرچاءن یغ مبری* *pe-karjā-an yang mem-brī heirān*.

MIRACULEUX, EUSE, adj., *سباکی* *sa-bāgey*, *یغ تر حیران* *ter-heirān*. Homme —, qui fait des miracles, *اورغ یغ مبروت* *ōrang yang mem-būat ajāyib*.

MIRE, s. f., *مات بدل* *māta bedil*, *بسی تجوئن* *besi tujū-an*. Point de —, *سارن* *sasār-an*. Point de —, *کهندق* *ka-hen-dak*, *سهاج* *sahāja*.

MIRER, v. a., viser, مِتر *mītar*,
مبتولی *mem-betūl-i*, منوجو *menūju*.
—, regarder avec attention, مَنَدَغ
memandang, منیلک *menīlik*.

MIRER, aspirer à, convoiter,
مَهِنداکِ *meng-hendāk-i*.

SE MIRER, v. pron., مَنِیلک *menīlik* موک
درین دالم چرمن *menīlik mūka*
dirī-ña di-dālam xermin.

MIRLITON, s. m., سُلیغ *sūling*, بخشی
بوله *bangsi būluh*.

MIROIR, s. m., چرمن *xermin*,
موک *xermin mūka*. — en
verre, چرمن کاج *xermin kāxa*. —
en métal, چرمن باج *xermin bāja*.
Regarder dans un —, ملیت فد چرمن,
me-lihat pada xermin. Les yeux
sont le — de l'âme, مک مات ایت
چرمن قلب *maka māta itu xermin*
kelbu. Des œufs au —, تله هایم
تلر هایم *telòr hāyam māsak*
māta karbau.

MIROITER, v. n., réfléchir la lu-
mière, برکیلتکن *ber-kīlat-kan*.

MIROITIER, s. m., اورغ یغ جول
توکخ *orang yang jūal xermin*, چرمن
توکخ *tūkang xermin*.

MIS, E, part. pas. du v. mettre,
بویه *būbuh*, تاره *tāruh*.

MISAINÉ, s. f. Voile de —, لایر
تیغ *lāyar tūpang*. Mât de —,
تیغ *tiang tūpang*. Vergue de —,
تیغ *tiang tūpang*. Hisser
فون تیغ *pabūwan tūpang*.

la —, تارق نایق لایر توغ *tārik nāik*
lāyar tūpang.

MISANTHROPE, s. m., اورغ یغ
ممنچی سام اورغ *orang yang mem-*
benxi sāma orang. —, mélanco-
lique, مورغ *mūrug*, برشغل *ber-*
sugul.

MISCIBLE, adj., qui peut se mêler,
یغ دافت دچمفر *yang dapat di-*
xampur.

MISE, s. f., ce qu'on met, تروهن
تارُھ-ان, قناره *pe-tāruh*. Sa — est
de cent piastres, ایت سراتس
تروهن *tarūh-an-ña itu sa-rātus*
ringgit. Le total des mises, جملة
جملت *jumlat segala tarūh-*
an. — de fonds, وغ مودل *wang*
mūdal. — au jeu, وغ قناره
wang pe-tāruh. — à prix, تاور *tāwar*. —
en œuvre (enchâssure), تاتاهن
tatāh-an.

MISE, action de mettre. — en
train, حال ملای *hāl me-mulā-i*.
— en liberté, حال ملفسکن
hāl me-lepās-kan. — en accusation, حال
منکاسی اورغ *hāl menukās-i orang*.
— en vente, حال مبابو منجول
hāl mem-bāwa men-jūal.

MISE, manière de se vêtir, چار
فکاین *xāra pakēy-an*. Sa — est
décente, فکاین سنونه
pakēy-an-ña senūnuh. Cela n'est plus de —,
ایت تیاد دفاکی اورغ لاکی
itu tiāda di-pakēy orang lagi.

MISÉRABLE, adj., malheureux, دالم کسکارن *ber-xelāka*, *dālam ka-sukār-an*, کسین *kasih-an*. Des misérables, اورغ کسین *ōrang kasih-an*. Mener une vie —, هیدف دغن کسکارن *hīdup dengan ka-sukār-an*.

MISÉRABLE, pauvre, سیق *sīyak*, فاف *pāpa*, مسکین *meskīn*. Il paraît très —, ای ثون ترلانو سیق رفان *īa pūn ter-lālu sīyak rupā-ña*.

MISÉRABLE, méprisable, هین *hīna*, یغ کهنان *yang ka-hinā-an*.

MISÉRABLEMENT, adv., اتس فری *ātas prī*, یغ برچالاک *yang ber-xelāka*, دغن سوسه *dengan sūsah*.

MISÈRE, s. f., état malheureux, چلاک *xelāka*, سغسار *sangsāra*, کسکیتن *ka-sakit-an*. Personne dans la —, اورغ چلاک *ōrang xelāka*.

MISÈRE, pauvreté, indigence, کفغان *ka-papā-an*, کمسکین *ka-meskīn-an*. Très-grande —, کفغان *ka-papā-an yang sāngat*.

MISÈRE, peine, difficulté, کسساهن *ka-susāh-an*, کسکارن *ka-sukār-an*. Les misères de ce monde, کسکارن *ka-sukār-an duniā īni*.

MISÈRE, bagatelle, بارغ یغ سی *bārang yang sia-sīa*, بارغ یغ تیاد *bārang yang tiāda*, براف هرگان *brāpa hargā-ña*. Gronder pour des misères, منست سبب فرکار یغ

سی *me-nista sebāb porkāra yang sia-sīa*.

MISÉRICORDE, s. f., vertu qui porte à avoir compassion des misères d'autrui, رحمة *rahmat*, کسین *kasih-an*. La — de Dieu, الله رحمة *rahmat allah*. Le trône de la —, عرش *arās rahmat*. Traiter avec —, ملکون دغن کسین *me-lakū-kan dengan kasih-an*. Œuvres de —, فکرچان کسین *pe-karjā-an kasih-an*.

MISÉRICORDE, pardon, grâce, امفن *ampun*, کرنی *karunīa*. Demander —, ممنت امفن *me-minta ampun*. Faire —, مبری امفن *mem-brī ampun*, مغسهای *mengasih-ān-i*. Par la — du roi, دغن کرنی راج *dengan karunīa rāja*.

MISÉRICORDE! کسین *kasih-an*.

MISÉRICORDIEUX, EUSE, adj., رحمان *rahmān*, رحیم *rahīm*, برکسین *ber-kasih-an*. Au nom du Dieu clément et —, بسم الله الرحمن الرحيم *bismillahi er-rahmāni er-rahīmī*. Dieu est — envers ses serviteurs, الله مغسهای هبک *allah mengasih-ān-i hambā-ña*. Un juge —, حاکم یغ برکسین *hākīm yang ber-kasih-an*. Bienheureux sont ceux qui sont —, parce qu'ils obtiendront miséricorde, برهیکاله سکل اورغ *berhikālah sēkal ōrang* یغ مغسهای کارن *yang mengasih-ān-i karān* مریکیت جواک *merikīti jōak* اکن

رحمة *ber-bahagiā-lah segala orang yang mengasih-ān-i kārna marika-itu jūga ākan ber-ūleh rahmat.*

MISSEL, s. m., کتاب میس *kitāb mīsa.*

MISSION, s. f., envoi, charge, commission, رسالة *risālet*, ارسال *irsāl*, فتوحون *surūh-an*, فرستادن *perg-utūs-an*, فاسن *pāsan*. Envoyer en —, مپوره *me-nūruh*. Il a rempli la — que lui avait donnée le roi, سده ای ملوکون *sudah ia me-lakūkan pāsan rāja itu*. Accepter une —, منجنجخ فاسن *men-junjung pāsan.*

MISSIONNAIRE, s. m., رسول *rasūl*, اتوسن *pe-sūruh*, اتوس *ūtus*, ثوره *utūs-an*. — apostolique, ثوره رسولی *pe-sūruh rasūli.*

MISSIVE, s. f., lettre, سورت کریم *sūrat kirīm-an*. Recevoir une —, منریم سورت کریم *menarīma sūrat kirīm-an.*

MITAINE, s. f., سارخ تاغن *sārunḡ tāḡan.*

MITE, s. f., très-petit insecte, گگت *gegāt*, گگس *gegàs*, ننت *natnat.*

MITIGATION, s. f., adoucissement, حال مریشکن *hāl me-rīngan-kan*, حال ملبتکن *hāl me-lembut-kan.*

MITIGER, v. a., adoucir, alléger, مریشکن *me-lembut-kan*, مریشکن *me-rīngan-kan*, مغورغن *mengū-rang-kan.*

MITONNER, v. a., faire cuire à petit feu, برتاق *ber-didih*, برتاق *ber-tānaḡ*, پرتاق *perlāhan-perlāhan.*

Fig. —, cajoler, dorloter, مبوجق *mem-būjuk*, منچبو *men-xumbu.*

MITOYEN, NE, adj., یخ دتغه *yang di-tergah*, انتار کدوان *antāra ka-duā-ña*. Mur —, تمیق دتغه *temboḡ di-tergah*. Puits —, فریگی دتغه *prīgi di-tergah.*

MITRAILLE, s. f., سکل روڤ بسی *segala rūpa besī tuā*, اغگور *ang-gūr*, بوه اغگور بسی *būah anggūr besī.*

MITRAILLER, v. a., منبق دغن بوه *menembak dengan būah anggūr besī.*

MITRE, s. f., coiffure que portent les évêques quand ils officient, تاج *tāju usḡuf.*

MIXTE, adj., چمفر *xampur*, ترچمفر *ter-xampur*, ترسوسن *ter-sūsun*, در بیراف جنس *deri be-brāpa jenīs.*

MIXTION, s. f., چمفورن *xampūr-an.*

MIXTURE, s. f., چمفرچمفورن *xampur-xampūr-an*, اوبت *xampūr-an obat.*

MOBILE, adj., qui peut être mû, یغ برگرک *yang ber-gràk*, یغ بوله *yang bûleh di-gràk-kan*, یغ لکس برکنج *yang lekàs ber-gunxang*. La surface — des eaux, موك ایریغ لکس برکنج *mûka āyer yang lekàs ber-gunxang*.

MOBILE, changeant, یغ لکس براوبه *yang lekàs ber-ūbah*. Cœur —, هاتی یغ لکس براوبه *hāti yang lekàs ber-ūbah*. Fêtes mobiles, رای هاری یغ براله *hāri rāya yang ber-ālih*.

MOBILE, s. m., qui meut, یغ مشگرک *yang meng-gràk-kan*. L'eau est le — de cette machine, ایرایت یغ مشگرک فغکلشن ایت *āyer itu yang meng-gràk-kan perg-ilang-an itu*. Force —, کواس مشگرک *kuāsa meng-gràk-kan*.

MOBILE, cause, motif, سبب *sebàb*, اصل *āṣal*. Le — de ses actions est l'avarice, ککیرن ایت قریواتن ایت *āṣal per-buāt-an-ña itu kīkīr-an adā-ña*.

MOBILIER, s. m., les meubles d'une maison, سکل سرب رومه *segala serba rūmah*. Un — tout neuf, سرب رومه یغ بهارو *serba rūmah yang bahāru*. Riche —, سرب رومه یغ انده ۲ *serba rūmah yang indah-indah*.

MOBILIER, ÈRE, adj., درسرب رومه *deri serba rūmah*. Vente mobilière,

جوالن سکل سرب رومه *juāl-an segala serba rūmah*.

MOBILITÉ, s. f., facilité à être mû, قری یغ لکس برگرک *prī yang lekàs ber-gràk*.

Fig., inconstance, قری یغ لکس براوبه *prī yang lekàs ber-ūbah*.

MODE, s. f., usage, عادة *ādat*. Suivant la —, تورت عادة *tūrut ādat*.

MODE, manière, guise, چار *xāra*. C'est la dernière —, ایت چار بهارو *ītu xāra bahāru*. Une vieille —, چارلام *xāra lāma*.

MODE, pour ce qui concerne l'habillement, چار فکاین *xāra pakēy-an*. Il s'habille à la — de la cour, ای برفاکی چار اورغ دالم *īa ber-pākey xāra ōrang dālam*. Suivre les modes, تورت برفاکی *ber-pākey tūrut xāra-xarā-an*.

MODE, goût, fantaisie, سوك *sūka*. Vivre à sa —, هیدف تورت سوك *hīdup tūrut sūka sendirī-ña*.

MODE, s. m., état, forme, قری *prī*. — de gouvernement, قری قرتنهان *prī parentāh-an*.

MODE, en musique, راکم *rāgam*, لاگو *lāgu*.

MODÈLE, s. m., تلادن *tulādan*, خنتو *xonto*, دینه *dīnah*. — d'écriture, تلادن سورت *tulādan sūrat*,

چتوتلیس *xonto tulis-an*. Selon le —, تورت تلادن *turut tulādan*, اتس تلادن *ātas tulādan*. Faites selon le —, کوکرجاکنله اتس تلادن *kaw - karjā - kan - lah ātas tulādan*.

MODÈLE, imitation, représentation en petit, کمبر *gambar*, تلیس *tulis-an*.

MODELER, v. a., مرفاکن *me-rupā-kan*, ممبوت تلادن *mem-būat tulādan*. — une statue en terre, مرفاکن سواتو *me - rupā - kan suātu pātung dengan t̄anah liat*.

SE MODELER, v. pron., منورت *menūrut*. Se modeler sur les gens de bien, منورت فربواتن اورغ بايق *menūrut per-buāt-an ōrang bāik*.

MODÉRATEUR, TRICE, s., qui règle, qui dirige, فغاثر *peng-ātur*, ثمرته *pemarentah*.

MODÉRATEUR, qui retient, qui ralentit, یغ مناهن *yang menāhan*.

MODÉRATION, s. f., retenue, mesure sage, یغ سدغ *pri yang sedang*.

MODÉRATION, sobriété, tempérance, کچرماتن *pri jimat*, کاکریمات *ka-xeremāt-an*.

MODÉRÉ, E, part. pas. du v. modérer, سدغ *sedang*, سدران *se-drāna*. Prix —, هرک یغ سدغ *harga yang sedang*, هرک اگهارى *harga ugahāri*.

MODÉRÉMENT, adv., دغن جیتين *dengan jimat-ña*, اتس فرى یغ سدران *ātas pri yang sedrāna*.

MODÉRER, v. a., tempérer, مناهن *menāhan*, مینغ *meñenang*. — la concupiscence, هوانفسو مناهن *menahān-i hawā nefsu*.

MODÉRER, diminuer, مغورغکن *mengūrang - kan*. — la chaleur, مغورغکن کفناسن *mengūrang - kan ka-panās-an*.

SE MODÉRER, v. pron., se contenir, مناهن درین *menāhan diri-ña*.

MODERNE, adj., nouveau, récent, یغ سکارغ *yang sakārang*. Usages modernes, عادة *ādat bahāru*. Les anciens et les modernes, یغ لام دان یغ بهارو *yang lāma dān yang bahāru*. Suivant les modes modernes, تورت *turut wāra sakārang* این *ini*.

MODERNISER, v. a., ممبروئى *mem-baharū-i*.

MODESTE, adj., qui a de la modestie, سنونه *senūnuh*, تولس *tulus*. Contenance —, سیکف یغ سنونه *sikap yang senūnuh*.

MODESTE, qui a de la pudeur, مالو *mālu*.

MODESTE, médiocre, سدغ *sedang*, سدران *se-drāna*.

MODESTEMENT, adv., دغن سنونه *dengan senūnuh*.

MODESTIE, retenue dans la manière de se conduire, ثرى ىغ سنونه *prī yang senūnuh*, كالكون ىغ سنونه *kalakū-an yang senūnuh*.

MODESTIE, pudeur, ثرى ىغ مالو *prī yang mālu*.

MODICITÉ, s. f., ثرى ىغ تىاد بايق *prī yang tiāda bāñak*, ككران *ka-kurāng-an*, ثرى ىغ سدیکت *prī yang sa-dikit*.

MODIFICATION, s. f., changement, ثرى ىغ بايق *per-ubāh-an*.

MODIFICATION, adoucissement, حال مریغنکن *hāl me-rīngan-kan*.

MODIFIER, v. a., changer, مغوبهن *meng-ubah-kan*.

MODIFIER, diminuer, adoucir, مریغنکن *mengūrang-kan*, مریغنکن *me-rīngan-kan*.

MODIQUE, adj., ىغ تىاد *kexil*, بايق *yang tiāda bāñak*.

MODISTE, s., qui fait des objets de mode, ىغ جادی توکخ منجاهت *yang jādi tūkang men-jāhūt pakēy-an xāra bahāru*.

MODULATION, s. f., لاکو *lāgu*, راکم *rāgam*.

MOELLE, s. f., substance contenue dans la cavité des os, سمس *sumsum*, سمس تولخ *ūtak*. — des os, سمس تولخ *sumsum tūlang*, سمس تولخ *ūtak tūlang*. — épinière, سمس تولخ بلاکخ *sumsum tūlang blākang*.

MOELLE des plantes, surtout lorsqu'elle est flexible, همفور *hem-pūlu*.

MOELLE, au fig., ce qu'il y a de plus essentiel, اوتق *ūtak*. La — d'un discours, اوتق ثرکتان *ūtak per-katā-an*.

MOELLEUX, EUSE, adj., qui a de la moelle, برسمم *ber-sumsum*. Os —, تولخ *tūlang sumsum*, تولخ *tūlang ber-sumsum*.

MOELLEUX, doux, لمت *lembut*. Paroles moelleuses, ثرکتان ىغ لمت *per-katā-an yang lembut*. Etoffe moelleuse, کاین ىغ قوه سرت لمت *kāin yang kūwat serta lembut*. Voix moelleuse, سوار ىغ پارخ سرت *suāra yang nārīng serta mānis*. Vin —, ایراغور ىغ کرس دغن *āyer anggūr yang krās dengan sedūp-ña*.

MŒURS, s. f., pl., coutumes, عادة *adat*.

MŒURS, habitudes, manière de vivre, لاکو جالن *lāku jālān*. Bonnes —, لاکو جالن ىغ سنونه *lāku jālān yang senūnuh*, بايق *lāku jālān yang bāik*. Mauvaises —, لاکو جالن ىغ جاهت *lāku jālān yang jāhat*. Corrompre les —, مروسقن لاکو جالن اورخ *me-rūsak-kan lāku jālān orang*. Gens sans —, اورخ ىغ تىاد سنونه *orang yang*

tiāda senūnuh, اورغ دوكان *ōrang*
dōkāna, اورغ چابل *ōrang xābul*.

MŒURS sociales, morale publique,
ادب *adab*.

MOI, pron. pers., اكو *āku*, هب
hamba. v. ME.

MOI-même, اكو سندیری *āku sen-*
dīri, هب سندیری *hamba sen-*
dīri.

MOIGNON, s. m., reste d'un
membre coupé, کورغ *kūduṅg*.

MOIGNON, reste d'une branche
coupée, تڭگل *tunggul*.

MOINDRE, adj., plus petit, moins
considérable, له کچل *lebèh kexil*,
کورغ *kexil deri-pada*, کچل درغ
kūrang deri-pada. Ce vin est
— que l'autre, ایر اغکورایت کورغ
āyer anggūr itu kūrang bāik deri-pada yang lāin.
Un — prix, هرک یغ کورغ *harga*
yang kūrang.

Le MOINDRE, یغ کچل سکالی *yang*
kexil sa-kālī, ترله کچل *ter-lebèh*
kexil, ترله کورغ *ter-lebèh kūrang*.
Au — prix, فد هرک یغ ترکچل *pada*
harga yang ter-kexil. Il n'y a pas
le — morceau de pain, مک روتی
maka rōti itu sa-dikit pūn tiāda.

MOINE, s. m., راهب *rāhib*.

Prov. Gras comme un moine,
گمت سکالی *gumùk sa-kālī*.

MOINEAU, s. m., بورغ فیثت *būrang*
pīpīt.

Prov. Tirer sa poudre aux
moineaux, ممبورسکن وغن *mem-*
bōros-kan wang-ña.

MOINS, adj. de comparaison,
کورغ *kūrang*. — grand, کورغ بسر
kūrang besār. — savant que vous,
کورغ کورغ قندی درغ دتون *kūrang pandey*
deri-pada tūan. Il n'y a pas —
que cela, تیاد کورغ درغ دایت *tiāda*
kūrang deri-pada itu. Cent — un,
کورغ کورغ اس سراتس *kūrang asa sa-*
rātus. Plus ou —, له کورغ *lebèh*
kūrang. Ni plus ni —, تیاد له تیاد
tiāda lebèh tiāda kūrang.
Il y a dix piastres de —, سغوله
sa-pūloh ringgīt ada
kūrang. En — d'un an, کورغ درغ
kūrang deri-pada sa-tāhun.
Plus vous parlez — il écoute, مک
ماکن له تون کات مک ماکن کورغ ای
maka mākin lebèh tūan kāt
maka mākin kūrang ia dengar. Il
n'en faut pas — que je paie, مک
maka hārus
hambu mem-bāyar jūga. En — de
rien, مک فد کتیک ایت جوک *maka*
pada kotika itu jūga. Pas le —
du monde, تیاد سکالی *tiāda sa-kālī*.

Au MOINS, سکورغ *sa-kūrang*,
سماج *semāja*. Au — une fois l'an,
سکورغ سگاهن سکالی *sa-kūrang-ña*
sa-tāhun sa-kālī.

A MOINS que, ملاينکن *me-lāin-kan*. Ne lui donnez pas à manger à — qu'il ne travaille, جاشن بری *jāngan brī dīa mākan me-lāin-kan iā hendak be-kanja*.

Le MOINS, کورخ سکالی *kūrang sa-kālī*. ترليه کورخ *ter-lebèh kūrang*.

MOIRE, s. f., موری *mūri*, کاین *kāin mūri*. Soie moirée, سوتر موری *sūtra mūri*.

MOIS, s. m., بولن *būlan*, شهر *šeher*. Au troisième jour du — de Janvier, فديتک هاری بولن جناوری *pada tiga hāri būlan janāwari*. Pendant trois —, تیک بولن لماک *tiga būlan lamā-ña*. Le — dernier, بولن یغ لالو *būlan yang lālu*. Le — prochain, بولن یغ دانخ *būlan yang dātang*. Le présent —, بولن این *būlan ini*. Les gages de deux —, دو بولن گاجی *gāji dua būlan*. De — en —, بولن *pada tiap-tiap būlan*. Pour les noms des douze mois de l'année mahométane, v. Dict. malais, au mot بولن *būlan*.

MOISE, s. f., pièces de bois qui servent à maintenir une charpente, سوكخ *sōkong-sōkong*.

MOÏSE, موسی *mūsa*. Le prophète —, نبی موس *nabī mūsa*. La loi a été donnée par Moïse, تورات سده *tawrāt sūdah di-brī ūleh mūsa*.

MOISI, E, part. pas. du v. moisir, باسی *bāsi*, لائق *lāpuḥ*. Le pain est tout —, روتی ایت سده باسی *rōti itu sudah bāsi*.

MOISIR, v. n., منجادی باسی *men-jādi bāsi*, برلاق *ber-lāpuḥ*.

MOISSURE, s. f., باسی *bāsi*, لائق *lāpuḥ*, ثری باسی *pri bāsi*. La — a gâté cela, باسی سده مروستکن ایت *bāsi sudah me-rūsak-kan itu*.

MOISSON, s. f., récolte des grains, ثوین *per-humā-an*, ثوین *penu-wēy-an*, ثقتامن *pergetām-an*. Le temps de la —, ماس ثوین *māsa penuwēy-an*, موسم بود بواهن *mūsīm būah-buāh-an*. Jusqu'à la —, سحی *sampey ka-pada pergetām-an*.

MOISSONNÉ, E, part. pas. du v. moissonner, هوم *hūma*, دهوم *di-hūma*, توی *tūwey*, کتم *ketām*.

MOISSONNER, v. a., faire la récolte des grains, مشوم *merg-hūma*. منوی *menūwey*, مشتم *mergetām*. — le blé, مشتمکن گندم *mergetām-kan gundum*. — le riz, منوی قادی *menūwey pādī*, ممتخ قادی *memūtung pādī*. Ceux qui sèment et ceux qui moissonnent, اورخ یغ منابردان اورخ یغ مشتم *orang yang menābur dān orang yang mergetām*. — un champ, مشمائی *merg-humā-i pādang*.

Fig. La mort a moissonné un grand nombre d'hommes, باقی اورغ *bāñak orang sudah mati*. Moissonner des lauriers, منداخت که *men-dāpat gah*. Celui qui sème du vent moissonne la tempête, یخ *ber-benih kan angin* بر بنهکن اغن مک ای اکن مشتمکن فوئخ *maka akan mergetam-kan pūting beliyung*.

MOISSONNEUR, EUSE, s., اورغ مشهور *orang meng-hūma*, اورغ قوی *orang penūwey*, اورغ فغتم *orang pergetam*.

MOITE, adj., لغس *lengās*, باسه *bāsah sa-dikit*.

MOITEUR, s. f., ثری یخ لغس *pri yang lengās*, باسهن *basāh-an*.

MOITIÉ, s. f., تغه *tengah*, ثارو *pāro*, سغه *per-dūa*. Une —, سغه *sa-tengah*, سفارو *sa-pāro*, سفردو *sa-per-dūa*. — eau et — vin, سغه ابر دان سغه اغکور *sa-tengah āyer dān sa-tengah arggūr*. A la — du mois, فد تغه بولن *pada tengah bulan*. A — chemin, فد تغه جالن *pada tengah jalan*. A — mort, سغه ماتی *sa-tengah mati*. Couper par —, مموتخ دو *memūtung dūa*. Partager par —, ممهاکی دو *mem-bahāgi dūa*.

Fig., la femme à l'égard de son mari, بینی *bīni*, استری *istri*. Il est venu avec sa —, ای سده داتخ دغن *ai sude datang dengan*.

استرین *ia sudah datang dengan istri-ña*.

Loc. Cette personne est — chair — poisson, on ne sait ce qu'elle est, اورغ تیاد تاهو سیاف ای اد *orang tiada tahu si-apa ia ada*.

MOLAIRE, adj. Dent —, کیکی گرهه *gigi garham*.

MÔLE, s. m., jetée, digne, تمبق *tembok*, فمانخ *terbis batu*, تیتین *xerōxok*, تیتین *titī-an*.

MOLÉCULE, s. f., petite partie organique, جزء صغیر *juza seqir*.

MOLESTER, v. a., مشکاده *meng-gādoh*, مشداکن سوسه *meng-adā-kan sūsah*, ممبری سوسه *mem-brī sūsah*, مپسق *meñesak*, مپسق *meng-ūsik*. — quelqu'un اورغ مشکادوهی *meng-gādoh-i orang*. Que personne ne me moleste! جاغن بارغ سورغ *jāngan barang sa-ōrang meng-adā-kan sūsah padā-ku*.

MOLLASSE, adj., لمبت *lembik*, لمبت *lembut*. Peau —, کولت لمبت *kulit lembik*.

MOLLEMENT, adv., دغن لمبتن *dengan lembut-ña*, دغن سدغن *dengan sedap-ña*.

MOLLEMENT, lâchement, دغن *dengan malas-ña*.

MOLLESSE, s. f., qualité de ce qui est mou, پری یغ لبٲ *prī yang lembut*, پری یغ لبٲ *prī yang lembik*, کلبوتن *ka-lembūt-an*.

MOLLESSE, lâcheté, paresse, کمالسن *ka-malās-an*.

MOLLET, TE, adj., un peu mou, لبٲ *lembut*, لبٲ سډیکٲ *lembut sa-dikit*. Lit —, کاسرلبٲ *kāsūr lembut*.

Œufs **MOLLETS**, تله تغه ماسق دالم *telòr tergaḥ māsak dālam āyer*.

MOLLET, s. m., gras de la jambe, بوٲ بتس *janturḡ betis*, بوٲ بتس *būah betis*, بلاکخ بتس *blākḡ betis*.

MOLLETON, s. m., étoffe douce et chaude, کاین لبٲ دان فانس *kāin lembut dān pānas*.

MOLLIR, v. n., devenir mou, منجادی لبٲ *men-jādi lembut*, منجادی کندر *men-jādi kendur*.

MOLLIR, manquer de force, منجادی له *men-jādi lemāḥ*.

MOMENT, s. m., instant, کتیک *koṭika*, ساعٲ *sāat*, سبٲتر *sa-bentar*.

Un —, سکتیک *sa-koṭika*, ساعٲ *sa-sāat*, سډجف مات *sa-kejap mātā*.

Attendre un —, ننٲ سکتیک *nanti sa-koṭika*. Encore un —, سکتیک *sa-koṭika lāgi*. En un —, لاگی *sa-koṭika lāgi*. En un —, دغن ساعٲ *dergan sa-sāat*. Au —

de la mort, فد کتیک موت *pada koṭika maut*. A un bon —, فد کتیک *pada koṭika yang bāik*. Du premier —, درملان *deri mulā-ña*. Du — que (dès que), دم *demi*.

Du — que j'entendis cela, دم هب *demi hamba sudah dengar itu*. A tout —, سٲیاس *santiāsa*. Dans un — il viendra, تادی ای اکن داتخ *tādi ia ākan dātang*. Il y a un — qu'il est parti, تادی ای سده فرگی *tādi ia sudah pergi*. Dans ce —, فد کتیک ایت *pada koṭika itu*. Ce — ci, سکارخ *sakārang ini*.

MOMENTANÉ, E, adj., یغ سکتیک لمان *yang sa-koṭika lamā-ña*.

MOMENTANÉMENT, adv., دغن سبٲتر *dergan sa-koṭika sa-bentar*.

MOMERIE, s. f., affectation, déguisement de sentiments, فکرچان *pe-kaṛjā-an yang xūlas*, یغ چولس *pura-pūra*. Ce n'est qu'une —, ایت فرفور ساج *itu pura-pūra sāja*.

MOMIE, s. f., میت یغ تفرمهٲ اکن *mayet yang te-pe-rampah-rampah-kan serta jādi krèḡ*, مومیا *mūmīya*.

MON, MA, adj. poss., اکو فون *āku pūña*, هب فون *hamba pūña*. Mon livre, هب فون کتاب *hamba*

pūña kitāb, كتاب هب *kitāb hamba*,
 هب كتاب *kitāb-ku*. Ma maison, هب
 رومه *hamba pūña rūmah*, هب رومه
rūmah hamba, رومه هب *rūmah-ku*
 (v. Gram.).

MONACAL, E, adj., راهب *rāhib*
pūña. Habit —, راهب ثوب فكاين
rāhib pūña pakēy-an, فكاين راهب
pakēy-an rāhib.

MONARCHIE, s. f., gouvernement
 d'un état régi par un seul chef,
 كرجاءن يغ برکفال *sultānet*,
 كارجاءن *ka-rajā-an yang ber-kapāla*
 ساتو *sātu*.

MONARCHIQUE, adj., سلطاني *sul-*
tāni, برکفال ساتو *ber-kapāla sātu*.
 Gouvernement —, فمرنتاهن
pemarentāh - an kapāla sātu,
 فمرنتاهن سلطان *pemarentāh - an*
sultān.

MONARCHISTE, s. m., اورغ يغ سوك
 كرجاءن يغ برکفال ساتو
orang yang sūka ka-rajā-an yang ber-kapāla
sātu.

MONARQUE, s. m., سلطان *rāja*,
 شاه *sāh*, يغ دفترون *yang*
di-per-tūan, بگند *baginda*. Un —
 libéral, سورغ راج يغ موره
sa-ōrang rāja yang mūrah. Le —
 suprême, Dieu, توهن الله *tūhan allah*.

MONASTÈRE, s. m., رومه اورغ
 رومه اورغ *rūmah orang ber-ibādat*.

ثرتاف *rūmah orang per - tāpa*,
 يرتاف *per-tapā-an*. Chef de —,
 كفال رومه اورغ يرتاف
kapāla rūmah orang per-tāpa. Entrer dans un —,
 ماسق رومه اورغ برعبادة
māsukrūmah orang ber-ibādat.

MONCEAU, s. m., تمبن *tambun*,
 تمبون *tambūn - an*, تفق *tumpuk*.
 — de blé, تمبون گندم *tambūn - an*
gundum. — de pierres, تمبون باتو
tambūn - an bātu. Par monceaux,
 برتبن *ber-tambun-tambun*. Mettre
 en —, منبن *menambun*.

MONDAIN, E, adj., در
 چاردنيا *deriduniā*. *xāra duniā*.
 Plaisirs —, كسكان دنيا
ka-sukā - an duniā. Homme —, اورغ يغ سوك
 اكن دنيا *orang yang sūka akan*
duniā.

MONDANITÉ, s. f., vanité mon-
 daine, كسيان دنيا *ka-siā - an duniā*,
 بارغ يغ سي *bārang yang sia-siā*.

MONDE, s. m., عالم *ālam*,
 دنيا *lāngit dān būmi*, لاغت دان بوي
 دنيا *saḥ ālam*. Roi du —, اورغ يغ
 كفتوسن عالم *pada ka - putūs - an ālam*. Depuis la
 création du —, درشد حد اساس دنيا
deri-pada had asās duniā. Le —
 a été fait par lui, دنيا سده دجديكن
 دنيا *duniā sudah di-jadi-kan*
 اولهن *ūleh-ña*.

MONDE, la terre, بومی *būmi*, دنیا *duniā*, مرچفاد *jāgat* جاگت *mar-xapāda*. Aux extrémités du —, قد هوجج بومی *pada hūjung būmi*. Faire le tour du —, مغلیشی بومی *megulīng-i būmi*. La boule du —, بولاته دنیا *bulāt-an duniā*. Dans ce —, sur la terre, دالم دنیا این *dālam duniā ini*. Le nouveau —, l'Amérique, نگرى امریک *nagrī amrīka*. Mettre au —, برانق *ber-ānaq*.

L'autre MONDE, اخره *aķirat*. Dans l'autre —, دالم اخره *dālam aķirat*. Aller dans l'autre —, ماتى *māti*.

MONDE, les hommes, سکلین اورغ *sa-kalī-an ōrang mānusīa*, مانسی *sa-kalī-an ōrang kātā itū*. Jésus-Christ a racheté le —, توهن عیسی سده منسکن. Tout le — dit cela, سکلین اورغ کات ایت *sa-kalī-an ōrang kātā itū*. Jéhovah a racheté le —, توهن عیسی سده منسکن. N'accusez pas le —, اورغ *tūhan īsa sudah mene-būs-kan ōrang mānusīa*. Il y a beaucoup de —, اد بائق اورغ *ada bānaq ōrang*. Il est là avec tout son —, ای اد سان دغن سکل اورغن *īa ada sāna dengan segala ōrang-ña*. Le grand —, سکل اورغ بسر *segala ōrang besār*. Le — savant, سکل *segala ōrang pandita*.

Ainsi va le —, دمکین لاکو جالن اورغ *demikīan lāku jālan ōrang mānusīa*, بکتوله حال کلکون دنیا *baqitū-lah hāl ka-lakū-an duniā*.

Le MONDE, les gens mondains. Le — ne peut pas vous haïr. ایسی *īsi duniā tiāda sampat mem-benxi kāmū*.

MONDÉ, E, part. pas. du v. monder, برسه *bresih*, چره *xerūh*.

MONDER, v. a., منجره *men-xerūh*, مبرسه *mem-bresih*. — du riz, منجره *men-xerūh brās*.

MONÉTAIRE, adj., وع ثون *wang pūña*. Atelier —, تفت منف وع *tampat menempa wang*.

MONITEUR, s. m., qui avertit, فلاجر *perg-ājar*, فمجار *pembixāra*, نصیحه *yang mem-brī naṣīhat*.

MONITEUR, écolier chargé d'instruire ses condisciples, فلاجر *pel-ājar yang meng-ajār-i temān-ña bel-ājar*, کاکق *kākak*.

MONITION, s. f., avertissement, نصیحه *ajār-an*, فلاجر *bixāra*, نصیحه *naṣīhat*.

MONNAIE, s. f., pièce de métal marquée au coin du souverain, وع *wang*, وع *uwang*, وع *wang ter-tempa*, درهم *derham*, دینار *dīnār*. Une pièce de —, سکفغ وع *sa-kepèng*.

wang. — d'or, وڭ امس wang
amàs. — de cuivre, وڭ تباڭ wang
tembāga. Petite —, وڭ فچه wang
pexàh. Papier —, وڭ قرطاس wang
kartās. — courante, وڭ يڭ لاکو wang
yang lāku. Mettre de la —
en circulation, وڭ ملکوکن me-lakū-
kan wang. Changer de la —,
مغهورف meng-hūrup. Battre —,
وڭ menempa wang. Fausse —,
وڭ لنڭچ wang lanxung.

MONNAIE, lieu où l'on bat la —,
وڭ رومه تمف rūmah tempa wang.

Loc. prov. Rendre à quelqu'un
la — de sa pièce, مبالسکن انیای
mem-bālas-kan aniāya.

MONNAYAGE, s. m., fabrication
de la monnaie, وڭ حال منڤ hāl
menempa wang.

MONNAYER, v. a., faire de la
monnaie, وڭ منڤ menempa wang.
Argent monnayé, وڭ ترتمف wang ter-
tempa. —, donner l'empreinte à la
monnaie, وڭ منڭچ men-xàp wang.

MONNAYEUR, s. m., توکڭ تمف وڭ
tūkang tempa wang, وڭ اورڭ منڤ
orang menempa wang. Faux —,
وڭ اورڭ منڤ orang menempa
wang lanxung.

MONOCLE, s. m., lunette d'un
seul verre, چرمن مات ڦد سبله xer-
min māta pada sa-belàh.

MONOGAMIE, s. f., حال اورڭ يڭ
hāl orang yang ber-
istri sātu.

MONOGRAMME, s. m., علامة
alāmat nāma, چڭف نام xàp
nāma.

MONOLITHE, adj., يڭ برباتو ساتو
yang ber-bātu sātu.

MONOMANIE, s. f., حال اورڭ کيل
hāl orang gila
yang sangka sātu sāja.

MONOPOLE, s. m., بورڭ bōrong.
Faire le —, مبورڭ mem-bōrong.

MONOPOLEUR, s. m., ڦمبورڭ pem-
bōrong, اورڭ يڭ مبورڭ orang yang
mem-bōrong.

MONOSYLLABE, s. m., ڦرکتان يڭ
per-katā-an yang ber-
hijā sātu.

MONOTHÉISME, s. m., حال مڭپه ڦد
hāl meñembah pada
suātu ilah sāja.

MONOTHÉISTE, s. m., يڭ مڭپه ڦد
yang meñembah pada
suātu ilah sāja.

MONOTONE, adj., qui est presque
toujours sur le même ton, بوڭ يڭ
būñi yang suātu rāgam,
بوڭ يڭ براولڭ ۲ راکڭ būñi yang ber-
ulang-ulang rāgam-ña.

MONSEIGNEUR, s. m., تونمب tūan-
hamba, تون بسر tūan besār.

MONSIEUR, s. m., تون tūan, تونک
tūan-ku. Si — désire examiner

cette affaire, جکلو تون سوك فرقس *jikalaw tūan sūka preksa*
porkāra itu. A — le gouverneur, کفد تون گوبرنر
ka-pada tūan gubernur. Appelez ces messieurs, فغکله تون ۲ ایت
pangil-lah tūan-tūan itu.

MONSTRE, s. m., animal dont la conformation est contraire à l'ordre de la nature, بوت رقساس *raksāsa*, بوت *būta*.

MONSTRE, individu laid, difforme, یغ بروف جاهت *yang be-rūpa jāhat*, یغ رفاک اوده *yang rupā-ña ūdah*.

MONSTRE, au fig., féroce, dénaturé, اورغ یغ جاهت سکالی *orang yang jāhat sa-kālī*.

MONSTRUEUSEMENT, adv., excessivement, ترلالو امت *ter-lālu amat*, بانق سکالی *bāñak sa-kālī*. — gros, ترلالو بسر *ter-lālu besār*.

MONSTRUEUX, EUSE, adj., qui tient du monstre, سروف رقساس *sa-rūpa raksāsa*.

MONSTRUEUX, terrible, hideux, هیان *heibānu*, یغ کچشاغن *yang ka-xengān*, اوده یغ *yang ūdah*.

MONSTRUEUX, excessif, ترلالو بسر *ter-lālu besār*, ترلالو بانق *ter-lālu bāñak*. Sa tête est monstrueuse, کفالان ترلالو بسر *kapalā-ña ter-lālu besār*.

MONSTRUOSITÉ, s. f., caractère de ce qui est monstrueux, رو فقساس

rūpa raksāsa, رو فجاهت *rūpa jāhat*.

MONSTRUOSITÉ, ce qui est excessif, یغ ترلالو بسر *yang ter-lālu besār*. Son crime est une —, سالهن ترلالو *sālah-ña ter-lālu besār*.

MONT, s. m., montagne, بوکت *būkit*, گونغ *gūnung*.

Fig. Promettre monts et merveilles, منجنجی ماو مبری بانق *men-janji māu mem-brī bāñak*. Par monts et par vaux, de tous côtés, درفد سماو فیهق *deri-pada samuā pihak*.

MONTAGNARD, E, adj., یغ تشکل *yang tinggal di-gūnung*. Un —, سوره گونغ *sa-ōrang gūnung*.

MONTAGNE, s. f., گونغ *gūnung*, بوکت *būkit*. Grande —, گونغ بسر *gūnung besār*. Haute —, گونغ یغ *gūnung yang tinggi*. Le sommet d'une —, فنجق گونغ *puncak gūnung*, کمنچق بوکت *kamunxak būkit*. Sur le côté de la —, دیسله گونغ *di-sabelah gūnung*. Le pied d'une —, کاکي گونغ *kāki gūnung*. Derrière la —, دیبلاکخ گونغ *di-blākang gūnung*, دیبالق گونغ *di-bālīk gūnung*. — volcanique, گونغ برافی *gūnung ber-āpi*. Gravier une —, نیکی گونغ *naik-i gūnung*. Descendre de la —, تورن در گونغ *turun deri gūnung*. Chaîne de montagnes, گونغ کنوغن

gūnury-gūnūy-an. Le Dieu des montagnes, دیو کونخ *dēwa gūnury.*

Loc. prov. La — a enfanté une souris, درباق کرج منداخت سدیکت, *deri bānak karja men-dāpat sa-dikit untung.*

MONTAGNEUX, EUSE, adj., برکونخ *ber-gūnury*, فته دغن کونخ *penūh dengan gūnury.* Pays —, نگری یخ *nagri yang penūh dengan gūnury.*

MONTANT, E, adj., qui monte, ایر یخ *yang nāik.* Marée montante, ایر یخ *āyer yang nāik*, ایر فاسخ *āyer pāsang.*

MONTANT, s. m., d'une porte, جنج *jenang.* Les montants d'une échelle, ایبو تغل *ibu tangga.*

MONTANT, vapeur, odeur piquante, وانی یخ کرس *wāngi yang krās.*

MONTANT, somme, total, جملة *jumlat,* هتوغن *hitūng-an.*

MONT-DE-PIÉTÉ, s. m., رومه ممکخ *rumah memegāng gādey.*

MONTÉE, s. f., تمفت نایق *tampat nāik.* — rapide, تمفت نایق یخ چورم *tampat nāik yang xūram.*

MONTER, v. n., se transporter en haut, نایق *nāik.* — vite, نایق لکس *nāik lekās.* — lentement, نایق *nāik perlāhan-perlāhan.* — et descendre, نایق دان تورن *nāik dān tūrun.* — sur un cheval,

نایق کاتس کود *nāik ka-ātas kūda.*

— sur une montagne, نایق کاتس کونخ *nāik ka-ātas gūnury.* — un cheval, نایکی کود *nāik-i kūda.* —

une montagne, نایکی کونخ *nāik-i gūnury.* — un escalier, نایق تغل *nāik tangga.*

Le soleil monte encore, نایق متهاری لاکي نایق *mata-hāri lāgi nāik.* Sa prière monte au ciel, نایق دعا نایق کسورک *doā-ña nāik kasuwarga.* — à bord, نایق کفل *nāik kapāl.* — les degrés des

honneurs et de la grandeur, نایق نایق فشکت حره دان کسارن *nāik pangkat hormat dān ka-besār-an.* — sur le trône, نایق راج *nāik rāja.*

Le prix en est monté, هرکان سده *hargā-ña sudah nāik.* — grimper, منجبت *memanjat,* منداکی *men-dāki.* — à un arbre, منجبت

فوهرن *memanjat pōhon.* — à la surface, منبل *menimbul.* — à

graine, بر بیجی *ber-biji.* — à tige, بر باتخ *ber-bātang.* Un arbre qui monte très-haut, فوهرن یخ بر باتخ تگل *pōhon yang ber-bātang tinggi.* — une rivière, مودق *mūdik.*

MONTER, v. a., porter en haut, منایکن *me-nāik-kan,* منایکی *me-nāik-i,* منگیکن *meninggi-kan.*

MONTER, arranger, ajuster des pièces, مراقت *me-rāpat.*

MONTER, enchâsser, arranger, مغارغ *mengārang.*

MONTER une montre, مونتراجام *memūtar jām urūlis*.
 MONTER la garde, منجاک *men-jāga*, برجاک *ber-jāga*.

SE MONTER la tête, منجادی هاغت *men-jādi hāngat*, منجادی ماره *men-jādi mārāh*.

MONTEUR, s. m., ouvrier qui monte, ٹھارے پھارے *pergārang*, یغ مراٹ *yang me-rāpat*. Ouvrier —, توکھ ٹھارے *tūkang pergārang*.

MONTICULE, s. m., بوست *būsut*, بوکت یغ کچل سکالی *būkit yang kexəl sa-kālī*.

MONTRE, s. f., échantillon, چنت *xonto*, ماچم *māxam*, تلادن *tulā-dan*. Mettre en —, مفر تنجکھن *mem-per-tunjuk-kan*. Se mettre en —, مفر تنجکھن درین *mem-per-tunjuk-kan diri-ña*.

MONTRE, petite horloge, جام *jām*, اورولس *urūlis*. Une — en or, اورولس درفد امس *deri-pada aməs*. Aiguille d'une —, اورولس جارم *jārum jām urūlis*.

MONTREER, v. a., faire voir, indiquer, منجکھن *menunjuk*, منجکھن *menunjuk-kan*, مفر لہٹکھن *mem-per-lihat-kan*. — le chemin, منجکھن جالن *menunjuk jālan*. — son courage, منجکھن *menunjuk-kan branī-ña*.

MONTRER, prouver, expliquer, مپتاکن *me-ñatā-kan*, منرکھن *mene-*

rang-kan, منظاہرکن *men-tlāhir-kan*. — clairement, مپتاکن دغن ترغ *me-ñatā-kan dergan trəng*.

MONTRER, enseigner, مشاجر *meng-ajar*. — à lire, مشاجر مباح *meng-ajar mem-bāxa*. — à quel-qu'un, مشجاری اورغ *meng-ajar-i orang*.

SE MONTRER, v. pron., منجکھن *menunjuk-kan diri-ña*, جادی *jādi ka-lihāt-an*. Le soleil ne se montre pas, متہاری تیاد کلہاتن *mata-hāri tiāda ka-lihāt-an*. Se — libéral, منجکھن کمرادن *menunjuk-kan ka-murāh-an-ña*.

MONTUREUX, EUSE, adj., برگونخ *ber-gūnug-gunug-an*, فنه *penuh dergan gūnug*.

MONTURE, s. f., کنسکھن *ka-naik-an*. Le cheval est une bonne —, کودایت کنسکھن یغ بایق *kūda itu ka-naik-an yang bāik*.

MONTURE, ajustage de pièces, arrangement, حال مراٹ *hāl me-rāpat*, حال مشارغ *hāl mengārang*, کراغن *karāng-an*.

MONUMENT, s. m., marque de souvenir, تند کٹھان *tanda ka-irgāt-an*, علامه *nišān*, نشان *alāmat*, تند تذکره *tanda tezkeret*. Eriger un —, مندریکھن تند کٹھان *men-dirī-kan tanda ka-irgāt-an*.

MONUMENT, édifice imposant, فراساهن یخ بسه *per-usāh-an yang besār*, فراساهن یخ ملی *per-usāh-an yang mulā*.

MONUMENT, tombeau, قبر *kubūr*, چندی *xandi*. Elever un — sur une tombe, مندریکن نشان داتس قبر *men-dirī-kannīšān-di-ātas kubūr*.

MOQUER (SE), v. pron., مندر *meñindir*, منترواکن *men-ter-tawā-kan*, مفرگورون *mem-per-gūraw-kan*, مفرماینکن *mem-per-māin-kan*. Ils se sont moqués de lui, مریکیت *marīka-ītu sudah sindir-kan dīa*. Vous vous moquez d'eux, اغکواکن ترتواکن دی *angkaw ākan ter-tawā-kan dīa*. Ne vous moquez pas des pauvres, مک اورخ مسکین ایت جاغن دسدرکن *maka orang meskīn itu jāngan di-sindir-kan ūleh-mu*.

SE MOQUER, ne pas prendre au sérieux, ne pas faire cas. Il se moque de mes avertissements, تیاد ای دغر *tiāda īa dengar peng-ajār-an-ku*.

Loc. prov. La pelle se moque du fourgon, une personne se moque d'une autre qui aurait autant de sujet de se moquer d'elle, اورخ *orang ka-xelā-an meñindir-kan* کچلآن مپندرکن اورخ کچلآن یخ لاین *orang ka-xelā-an yang lāin*.

MOQUERIE, s. f., سندیرن *sindir-an*, کترتوان *ka-ter-tawā-an*. Je suis devenu la — de tout le monde, اکو سده جادی کترتوان ثد سما اورخ *aku sudah jādi ka-ter-tawā-an pada samuā orang*.

MOQUEUR, EUSE, adj. et s., فیندر *peñindir*. Chassez le —, انچتکنله *inçit-kan-lah orang peñindir itu*.

MORAL, E, adj., qui regarde la morale, بایق *bāik*, سنونه *senūnuh*, بیجن *bijik*, ادب *adab*. Conduite morale, کلکون یخ سنونه *ka-lakū-an yang senūnuh*.

MORAL, métaphysique, عقلی *akli*.

MORAL (LE), disposition morale, عقل *akal*, فراغی *perāngi*.

MORALE, s. f., doctrine des mœurs, کبیجکن *ka-bijik-an*, کییکن *ka-baik-an*, شرط ادب *ilmu adab*, علم ادب *šart adab*.

MORALEMENT, adj., اتس فری ادب *atas prī adab*, دغن سنونه *dengan senūnuh*.

MORALISER, v. n., faire de la morale, متاچر ادب *meng-ājar adab*.

MORALISER, v. a., rendre moral, منجدیکن سنونه *men-jadī-kan senūnuh*.

MORALISTE, s. m., گورو *gūru*, فندیت *pandita*, فتاچر ادب *peng-ājar adab*.

MORALITÉ, s. f., caractère moral, ثرى يڭ سونوہ *prī yang senūnuh*, ثرى ادب *prī adab*.

MORALITÉ, leçon, réflexion, اجارن ادب *ajār-an adab*.

MORALITÉ, sens, but moral, معنى *manā*.

MORBIFIQUE, adj., يڭ مبرى ساكت *yang mem-brī sākit*.

MORCEAU, s. m., partie détachée d'un tout, كرت *krāt*, فُغُكَل *panggal*, باهڭيَن *bahagi-an*, سڤوتڭ *sa-pūtung*. Un —, سكرت *sa-krāt*, سڤُغُكَل *sa-panggal*. Un gros —, سڤوتڭ بَسَر *sa-pūtung beşār*. Un — de pain, سڤوتڭ روتى *sa-pūtung rōti*. —, fragment, سيس *sīsa*. —, lambeau, فِرَجَه *perxah*.

MORCELEER, v. a., مہاڭي *mem-bahāgi*, ممتڭ *memūtung*, ممتڭل *memanggal*.

MORCELLEMENT, s. m., حال مہاڭي *hāl mem-bahāgi*, حال ممتڭل *hāl memanggal*.

MORDANT, E, adj., qui mord, يڭ مڭيگت *yang merg-gīgīt*.

Fig. chaud, piquant, فِدَس *pedàs*, فِدِه *pedìh*. —, satirique. Paroles mordantes, فِرَكْتَان يڭ تاجم *perkatā-an yang tājam*. Caractère —, فِرَاڭي تاجم *perāngi tājam*, بَغْس *bergīs*.

MORDANT, s. m., qui corrode, بارڭ يڭ ماكن *bārang yang mākān*, Un — qui corrode le fer, بارڭ يڭ ماكن بَسِي *bārang yang mākān besī*. بارڭ يڭ مڭارتكن بَسِي *bārang yang mergārat-kan besī*.

MORDICUS, adv., avec ténacité, دغن كرس *dengan krās*.

MORDILLER, v. a., مڭيگت *merg-gīgīt*.

MORDRE, v. a., مڭيگت *merg-gīgīt*. Le poisson mord à l'hameçon, اِيَكَن مڭيگت امڭن *ikan merg-gīgīt umpan*. Faire —, مڭيگتكن *merg-gīgīt-kan*. —, avec le bec, مامكت *memāgut*, مامتڭ *memātuk*.

MORDRE, creuser, entamer, ماكن *mākān*. La lime mord l'acier, كِيَكِر ايت ماكن اتس باج *kikir itu mākān atas bāja*. Le ciseau mord sur la pierre, ايت ماكن اتس فاهت باتو *pāhat itu mākān atas bātu*. L'ancre ne mord pas, ساوه ايت تِيَاد *sāuh itu tiāda mākān*.

Loc. prov. Il n'y saurait mordre, تِيَاد اِي اكن دافَت *tiāda īa ākan dāpat*. S'en mordre les doigts, مِپَسَل *meñesāl*. Chien qui aboie ne mord pas, اِنَجِڭ يڭ مِپَالَتِي تِيَاد مڭيگت *anjing yang meñālak tiāda merg-gīgīt*. Mordre la poussière, مَاتِي دَدَالَم *māti di-dālam prāng*.

MORDU, E, part. pas. du v. mordre, دِيگِت *di-gīgīt*, گِيگِت *gīgīt*.

— avec le bec, *فاقت pāgut, فاتق pātuk.*

MORE ou MAURE, s., اورغ حبشی *ōrang habāši, هيمت اورغ هيمت ōrang hitam.*

MORFONDRE (SE), se refroidir, جادی کدغین *jādi ka-dingīn-an.*

SE MORFONDRE, attendre longtemps, منتی لام *me-nanti lāma.*

MORQUE, s. f., هاتی بسر *hāti besār,* ثری یغ جماو *pri yang jemāwa.*

MORIBOND, E, adj., یغ دکت ماتی *yang dekāt mātī.*

MORIGÉNER, v. a., مغجاری *merg-ajār-i.*

MORILLE, s. f., شیطان فون روتی *šēṭān pūña rōti.*

MORNE, adj., بر دوك *ber-duka, مورغ بر دوكت ber-duka-xita, موروں mūrung, گنده گلان gundah gulāna, مورم mūram.*

MORNE, obscur, sans éclat, سورم *sūram, مورم mūram.*

MOROSE, adj., سوک چومل *sūka xūmil, بنغس پنچغ panxing, bergis.*

MORPION, s. m., terme bas, sorte de vermine, کوتو کچل *kūtu kexil.*

MORS, s. m., کاکغ بسی *besi kākang.* Prendre le — aux dents, تیاد تر تاهن *tiāda ter-tāhan lāgi.*

MORSURE, s. f., action de mordre, حال مغکینک *hāl meng-gīgīt.*

MORSURE, plaie faite en mordant, گیتین *gigīt-an.*

MORT, s. f., cessation de la vie, موت *maut, کمتین ka-matī-an.* — misérable, موت یغ کسایغن *maut yang ka-sayāng-an.* — ignominieuse, موت یغ کمتین *ka-matī-an yang aib.* — subite, کمتین یغ سکینخ *ka-matī-an yang sa-kunñung-kunñung.* Eprouver la —, مر سادی موت *me-rasā-i maut.* Mourir de sa belle —, دلوك اكن ماتی *māti pada kotika ajal-ña.* Blessé à —, دیلوك اكن ماتی *di-lūka ākan mātī.* Combattre à —, ممرغ سمغی ماتی *memerāng sampey mātī.* Envisager la — avec fermeté, بیرانی ماتی *birāni mātī.* Sous peine de —, آتس سقس کمتین *ātas siksa ka-matī-an.* Condamné à —, کن *kena hukum mātī di-būnuh.* Les ombres de la —, بایغ موت *bāyang-bāyang maut.* O mort, où est ton aiguillon? دمنانه *di-manā-tah xāxak-mu hey maut.* Lorsque le moment de sa — fut arrivé, تنکال *takāla sudah hampir kotika maut-ña.* Causer la —, ممتیکن *me-matī-kan.*

MORT, de l'âme, état de l'homme dans le péché, بر دوس *ber-dōsa.* — éternelle, جهنم *jehennam.*

MORT civile, perte des droits civils, کهلان حق نگرى *ka-hilāng-an hak nagri*.

MORT, E, part. pas. du v. mourir, ماتى *māti*. —, en parlant d'un personnage vénéré, مرحوم *marhūm*. —, d'un prince, هيلان *hilang*, مڭكت *mangkat*. —, d'une personne religieuse, وفاة *wafāt*. —, tué, assommé, ممفس *mampus*. Un —, سورخ *sūrang*. ماتى *sa-ōrang māti*, ميت *mayet*. Pâle comme un —, فوجت سڭرت *fojot sangrat*. Ensevelir un —, مغفانى ميت *mengefān-i mayet*. Enterrer un —, منامكن ميت *menānam-kanmayet*. Pleurer un —, ماتى *māti*. Le troisième jour il est ressuscité d'entre les morts, فدهارى *fa-dehāri*. يڭ كىڭ سده بڭكت درانتاراورخ متاقى *yang ka-tiga sudah bangkit deri antāra orang mati-māti*.

La mer MORTE, تاسق ماسن *tāsik māsīn*.

MORTAISE, s. f., تورق *tōriq*.

MORTALITÉ, s. f., condition de ce qui est mortel, فرى كمتين *prī ka-matī-an*, صفة كمتين *ṣifat ka-matī-an*.

MORTALITÉ, mort d'un grand nombre d'hommes ou d'animaux, كمتين بايق اورخ اتو بايق بناتڭ *ka-*

matī-an bāñak orang ātauw bāñak binātang.

MORTEL, LE, s., homme, femme, اورخ مانسى *orang mānusīa*, مانسى *mānusīa*. Les mortels, سكل اورخ *sekala orang mānusīa*. Nous sommes des mortels, كلى اين اد *kāmi ini ada mānusīa* مانسى جوك *kāmi ini ada mānusīa jūga*.

MORTEL, LE, adj., qui est sujet à la mort, يڭ كمتين *yang ka-matī-an*, فنا *fenā*. Vos corps mortels, توبه آم *tūbuh - tubuh - mu yang ka-matī-an*. Afin que ce qui est — soit absorbé par la vie, سڭاي يڭ *supāya yang ka-matī-an itu ter-telān ūleh ka-hidūp-an*.

MORTEL, qui cause la mort. Maladie mortelle, ساكت كمتين *sākit ka-mātī-matī-an*. Boisson mortelle, منومن يڭ كمتين *minūm-an yang ka-matī-an*.

MORTEL, extrême, excessif, grand, بسر *besar*, بسر سكالى *besar sa-kālī*. Chagrin —, يڭ بسر *ka-dukā - an yang besar*. Haine mortelle, كدڭكىڭ يڭ بسر سكالى *ka-dengki - an yang besar sa-kālī*. Péché —, دوس يڭ بسر *dōsa yang besar*, دوس يڭ برت *dōsa yang brāt*.

MORTELLEMENT, adv., à mort, اكن ماتى *akan māti*. Blessé —, لوك اكن ماتى *lūka akan māti*.

MORTELLEMENT, grièvement.

Pécher —, ممبوت دوس یخ برت *mem-būat dōsa yang brāt*.

MORTIER, s. m., chaux détrempée avec du sable, کافر *kāpur*, کافر کاسر *kāpur dergan pāsir*.

MORTIER, vase à piler, لسغ *lesung*, lumpang. Piler du riz dans un —, منبق فادی دالم لسغ *menumbuk pādī dālam lesung*.

MORTIER, pièce d'artillerie, فریق *prīuk*, افی *prīuk āpī*.

MORTIFIANT, E, adj., یخ ممبری سوسه *yang mem-brī sūsah*, یخ ممبری ساکت *yang mem-brī sākit hātī*.

MORTIFICATION, s. f., du corps, des sens, action d'affliger, حال ممبوسهکن *hāl meñūsah-kan*, حال ممبیکتی *hāl meñakīt-i*. — de la chair, حال ممبیکتی توبه *hāl meñakīt-i tūbuh*. — des passions, حال منهانی *hāl menahān-i hawā nefsū*.

MORTIFICATION, déplaisir, سوسه *sūsah*, سبل *sebāl*.

MORTIFICATION des chairs, de la viande, فری جادی لبِت *prī jādi lembut*, فری مول هنچر *prī mūla hanxur*.

MORTIFIÉ, E, part. pass. du v. mortifier, des chairs, de la viande, جادی لبِت مول هنچر *mūla hanxur*, جادی لبِت *jādi lembut*.

MORTIFIÉ, qui éprouve du chagrin, یخ کن سوسه *yang kena sūsah*.

MORTIFIÉ, qui commande à ses passions, یخ تاهو منهانی هوا نفسو *yang tāhu menahān-i hawā nefsū-ña*.

MORTIFIER, v. a., de la viande, des chairs, ملبتکن داغ *me-lembutkan dāging*.

MORTIFIER, affliger, ممبوسهکن *meñūsah-kan*, ممبیکتی *meñakīt-i*, ممبری سبل *mem-brī sebāl*. Se mortifier, ممبوسهکن دیری *meñūsah-kan dīri*. — ses passions, منهانی هوا *menahān-i hawā nefsū-ña*.

MORTIFIER, humilier, مشهناکن *merg-hinā-kan*.

MORT-IVRE, adj., یخ مابق سکالی *yang mābuk sa-kālī*.

MORT-NÉ, adj., یخ ماتی دالم فرت *yang māti dālam prūt ibū-ña*, ابوک *ka-babāng-an*.

MORTUAIRE, adj., در اورغ ماتی *deri ōrang māti*. Registre —, دفتر *daftar nāma ōrang māti*. Acte —, سورت مپتان اورغ *sūrat me-ñatā-kan ōrang sudah māti*.

MORUE, s. f., poisson de mer, ایکن *ikan kāyu*.

MORVE, s. f., humeur qui sort des narines, اشغ *ingus*, اشغ *esang*, ساع *sānga*.

MORVEUX, EUSE, adj., برایش یخ
ber-īngus, یخ ایش یخ قد هیدغن *yang*
īngus pada hīdung-ña.

MOSAÏQUE, s. f., ouvrage de rap-
port en petites pierres, کمبر درفد
باتو کچل یخ دکارخ *gambar deri-pada*
bātu kexil yang di-kārang, فربوانن
باتو یخ برتق *per-buāt-an bātu yang*
be-rintik.

MOSQUÉE, s. f., مسجد *mesjid*.
— qui a deux minarets, مسجد
دو مناره *mesjid dergan dūa*
menāret.

MOT, s. m., کات *kāta*, *فرکتان*
per-katā-an, *سبڊ* *sabda*. Un seul
—, *سڦاڻه کات* *sa-pātah kāta*. — à
double sens, *سڪات يڄ ارتين دو* *sa-*
kāta yang arti-ña dua. Traduire
un —, *مپالنکن سواتو فرکتان* *meñā-*
lin-kan suātu per-katā-an. Gros
—, *فرکتان يڄ کاسر* *per-katā-an*
yang kāsar. Bon —, *فرکتان يڄ*
per-katā-an yang hālus. —
du guet, *سمبوين* *sembūyan*. Donner
le — du guet, *مڻڻاکن سمبوين* *me-*
ngatā-kan sembūyan. Ne dire —
de quelque chose, *منديمکن* *men-*
diam-kan. Je n'ose dire —, *هڻب*
hamba tiāda berāni. Je veux dire un —,
سديکت *hamba māu*
kāta sa-dikīti. Dire beaucoup de
choses en peu de mots, *معنى باق*
mana bāñak

dengan per-katā-an sa-dikit. En
 un —, دغن سكات *dengan sa-kāta*.
 Se donner le —, بر جججججججج
ber-janji-janjī-an. A ces mots, تل
 بركات *telah ber-kāta bagitu.*
 Ce ne sont que des mots, ايت كتكات
itu kata-kāta sāja. Etymolo-
 gie des mots, اصل فركتان *asal per-*
katā-an. Liaison des mots, اكانن
ikāt-an per-katā-an. Dis-
 pute de mots, فربنتاهن كات *per-*
bantāh-an kāta.

MOTEUR, TRICE, adj., qui donne le mouvement, يڭ مشكر كن *yang meng-geràk-kan*, فڭهنتر *peng-han-tar*. Force motrice, كواس يڭ مشكر كن *kuāsa yang meng-geràk-kan*.

MOTIF, s. m., سبب *sebàb*, مول *mūla*, تكال *kārna*, تغال *tegāl*. Pour quel — ؟ اف سبب *apa sebàb-ña*. Sans — , دغن تباد سبب *dengan tiāda sebàb-ña*.

MOTION, s. f., mouvement, كُرْك
geràk, كُرْكَان ka-gerāk-an.

MOTION, proposition faite dans une assemblée, *فرمتان per-mintā-an.*

MOTIVER, v. a., ممبری سبب *mem-*
brī sebāb, ممتاکن اے سبب *mergatā-*
kan apa sebāb-ñā.

MOTTE, s. f., de terre, گمفل تانه
gumpal tānah. Une —, سگمفل تانه
sa-gumpal tānah.

MOU, MOLLE, adj., qui cède facilement au toucher, لمبى *lembik*, لمبى *lembut*. Beurre —, منبىك لمبى *mantēga lembik*. Terre molle, تانه لمبى *tānah lembik*. Rendre —, لمبىكن *me-lembik-kan*, لمبىكن *me-lembut-kan*.

MOU, flasque, tendre, لونق *lūnak*.

MOU, indolent, مالىس *mālas*, سگن *segàn*. Un homme —, اورغ مالىس *ōrang mālas*.

MOU, sans vigueur, لمه *lemah*. Cheval —, كود له *kūda lemah*.

Vent —, اغن له *angin lemah*. Fruit — (blet), بوه رانم *būah rānum*.

MOU, s. m., poumon de veau ou d'agneau, فارو؟ اتق لمبو اتو دمب *pāraw-pāraw ānak lembu ātaw domba*.

MOUCHARD, s. m., espion, سولو *sūlu pōlis*, ممتات *mata-māta*.

MOUCHE, s. f., insecte, لالت *lālat*. — d'une grosse espèce, لاغرو *lāngaw*. — bleue à viande, لاغرو هيجو *lāngaw hijaw*. —, œstre, لالت كربو *lālat karbau*. —, taon, لالت كود *lālat kūda*. — luisante, كونخ *kōnang*. — à miel, لبه *lebèh*. Mouche-guêpe, تبوئن *tebū-an*. Pattes de mouches, mauvaise écriture, چاكر *xākar hāyam*.

Loc. prov. Prendre la —, جادى *jādi mārāh*. On prend plus de mouches avec du miel qu'avec du vinaigre, تباد دافت مشمبل هاتى *tiāda dāpat meng-ambil hāti ōrang dangan lāku yang krās me-lāin-kan dangan lāku yang mānis meng-ambil dia itu*.

MOUCHE, petit bouquet de barbe sous la lèvre inférieure, جشگت *jāngut*, جشگت دباو بيبير *jāngut di-bāwah bibir*.

MOUCHER, v. a., مشغ *meny-esang*. — dusang, مشغكن داره *meny-esang-kan dārah*. — la chandelle, مشگتن *meny-gunting dian*.

Loc. prov. Il ne se mouche pas du pied, اى بايق چردق *ia bānak xerdik*.

MOUCHERON, s. m., petite mouche, لالت كچل *lālat kekil*, پامق *āmuk*, اگس *āgas*.

MOUCHETÉ, E, adj., فلغ *palang*, ترچق *te-rexik*, برنتق *be-rintik*.

MOUCHETER, v. a., منجدىكن فلغ *men-jadi-kan palang*, مرچق *me-rexik*.

MOUCHETTES, s. f. pl., كتش دين *gunting dian*, گتنخ ليلان *gunting lilin*.

MOUCHETURE, s. f., رنتق *rintik*, فلغ *palang*, رچق *rexik*.

MOUCHOIR, s. m., ساڻو تاغن *sāpu tāngan*. — de soie, ساڻو تاغن درڻد *sāpu tāngan deri-pada sūtra*. — de cou, کاین لهر *kāin leher*.

MOUCHURE, s. f., de chandelle, هابو دین *hābu dīan*.

MOUDRE, v. a., مڱلیڱ *meng-gīlīng*, مڱسار *mengīsar*. — fin, مڱلیڱ *meng-gīlīng lūmat-lūmat*. — du blé, مڱلیڱ کڏم *meng-gīlīng gundum*.

MOUE, s. f., ڦری یغ راجق *prī yang rājuk*, سوڻت *sūngut*. Faire la —, مڙاجق *me-rājuk*, برسوڻت *ber-sūngut*.

MOUFLE, s. f., assemblage de poulies, کافي یغ سوسن *kāpi yang sūsun*.

MOUILLAGE, s. m., لبوهن *labūh-an*, ڦلبوهن *pe-labūh-an*.

MOUILLÉ, E, part. pas. du v. mouiller, humecté, باسه *bāsah*, لغس *lēgas*. Son visage est — de ses larmes, مکان باسه دغن ایر متان *mukā-ña bāsah dēgan āyer matā-ña*.

MOUILLÉ, qui a jeté l'ancre, بربله *ber-lābuh*, تربله *ter-lābuh*.

MOUILLER, v. a., humecter, مباسه *mem-bāsah*, ملغسکن *me-lēgas-kan*. — du linge, مباسه کاین *mem-bāsah kāin*.

MOUILLER, jeter l'ancre, ملابه *me-lābuh*.

MOULAGE, s. m., action de jeter en moule, حال منوڱ *hāl menūwang*. Le — de canons, حال منوڱ *hāl menūwang mariam*.

MOULE, s. f., mollusque, کوڙځ *kū-pang*.

MOULE, s. m., forme, اچون *axūan*, کالبد *kālbud*, تواغن *tuwāng-an*. — à balle, اچون ڦلورو *axūan pelūru*. — à fondre les caractères d'imprimerie, چٽاکن *xitāk-an*. Jeter en —, منوڱ *menūwang*.

MOULER, v. a., jeter en moule, منوڱ *menūwang*. — des chandelles, منوڱ لیلن *menūwang līlin*.

SE MOULER sur quelqu'un, v. pron., au fig. se former sur, imiter, منورٽ ڦربواتن اورڱ *menūrut per-buāt-an ōrang*.

MOULEUR, s. m., ouvrier qui moule des ouvrages de sculpture, ڦنوڱ *tūkang menūwang*, توکځ منوڱ *penūwang*.

MOULIN, s. m., ڦڱلیڱن *perg-gīlīng-an*. — à bras, کسارن *kisār-an*. — à vent, ڦڱلیڱن یغ دڦوتر اغن *perg-gīlīng-an yang di-pūtar āngin*. — à vapeur, ڦڱلیڱن یغ دڦوتر اسف *perg-gīlīng-an yang di-pūtar āsap*. — à pressurer les cannes à sucre, ڦڱلیڱن تبو *perg-gīlīng-an tebū*. Meule de — باتو کسارن *bātu kisār-an*.

MOULINET, s. m., petit moulin, *پنگلیشن کچل* *peng-gilāng-an kexil*.

MOULINET, machine pour enlever ou tirer les fardeaux, *پوتارن* *putār-an*.

Faire le MOULINET avec une épée, *موتر قدغ* *me-mūtar pedang*.
Faire le —, tourner, *لیکت* *ligat*.

MOULU, E, part. pas. du v. moudre, pulvérisé, *جادی لومت* *jādi lūmat*, *یخ کلماتن* *yang ka-lumāt-an*.

MOULURE, s. f., *کومی* *kūmey*, *کومی گومی* *gūmey*.

MOURANT, E, adj., qui se meurt, *یخ هندق ماتی* *yang hendak māti*, *یخ لنپ* *yang lenīp*. Les yeux d'un —, *مات* *mat*.
ماتا اورغ یخ هندق ماتی *māta orang yang hendak māti*. Lumière mourante, *خاهی یخ لنپ* *xahāya yang lenīp*.

MOURIR, v. n., cesser de vivre, *ماتی* *māti*, *پوتس پاو* *pūtus nāwa*. —, en parlant d'un prince, *هیخ* *hīlang*, *مشکت* *mangkat*, *لنپ* *lenīp*. —, d'un personnage religieux, *وفاة* *wafāt*. —, d'un personnage marquant, *منگل* *meninggal*. — de maladie, *ماتی ساکت* *māti sākit*. — exécuté, tué, *ماتی دبونه* *māti dibunuh*. — de faim, *ماتی لافر* *māti lapar*. Vous mourrez, *اڭکواکن ماتی* *angkaw akan māti*. Etre sur le point de —, *همفر ماتی* *hampir māti*. Je meurs tous les jours,

سهراری اکو ماتی *sa-hari-hāri aku māti*. Il lui semble qu'il va —, *سمرت اکن ماتی رسان* *seperti akan māti rasā-ña*.

MOURIR au monde, *منجاوهکن دیری* *men-jāuh-kan dīri*, *درشد اورغ باقی* *deri-pada orang bāñak*. La chandelle est morte, *سده فادم* *lilin itu sudah pādam*, *لین ایت* *lilin itu sudah māti*.

MOURIR, se faner, *لايو* *lāyu*.

Loc. prov. On ne sait qui vit ni qui meurt, *کتيك موت تباد تننو* *kotika maut tiāda tantu*.

MOURIR, souffrir beaucoup, ressentir une forte impression. — de chaud, *مرسای فانس ساغت* *me-rasā-i pānas sāngat*. — de tristesse, *جادی بردوک باقی* *jādi ber-dūka bāñak*. — de rire, *ترتاو باقی* *ter-tāwa bāñak*.

MOUSQUET, s. m., *سناغ دهلولو کال* *senāpang dahūlu kālā*.

MOUSSE, s. m., jeune apprenti matelot, *بودق کفل* *būdaḡ kapāl*.

MOUSSE, s. f., plante, *لومت* *lūmut*.

Prov. Pierre qui roule n'amasse *یخ برفنده باقی کالی* *yang ber-pindah bāñak kālī tiāda akan jādi kāya*.

MOUSSE, écume, *گلبلخ* *gelembung*, *بوهی* *būhī*.

MOUSSELINE, s. f., *کاین موکه* *kāin mōgah*, *مومل* *mūmal*.

MOUSSER, v. n., se couvrir de mousse, مغکلبخ *meng-gelemburg*, بر بوهی *ber-būhi*. Le savon mousse, مغکلبخ صابون *ṣābūn meng-gelemburg*. La bière mousse, بیر ایت *bīr itu ber-būhi*.

Faire MOUSSER, au fig., exagérer, ممسکر *mem-besār-kan*.

MOUSSEUX, EUSE, adj., qui a de la mousse, برلومت *ber-lūmut*. Rose mousseuse, بوع ماوریغ برلومت *būnga māwar yang ber-lūmut*.

MOUSSEUX, qui fait de l'écume, یخ سروف بوهی *ber-būhi*, یخ سا-رُپا بوهی *yang sa-rūpa būhi*.

MOUSSON, s. f., موسم *mūsīm*. — du nord-ouest, موسم اغن بارت لاوت *mūsīm aḡin bārat lāut*.

MOUSSU, E, adj., couvert de mousse, برلومت *ber-lūmut*. Pierre moussue, باتو برلومت *bātu ber-lūmut*.

MOUSTACHE, s. f., میسی *mīsey*, مغندم *kūmīs*. Arranger la —, میسی *meng-andam mīsey*. — d'un tigre, کومس هریمو *kūmīs harīmaw*. Qui porte —, برمیسی *ber-mīsey*, برکومس *ber-kūmīs*.

MOUSTIQUAIRE, s. f., کلبو *kulam-bu*, کلبو تمفت تیدر *kulambu tampat tīdor*.

MOUSTIQUE, s. m., پامق *nāmuk*, آگس *āgas*.

MOÛT, s. m., vin doux qui n'a pas encore bouilli, ایر بوه اغکور یخ *ber-būhi*.

بلم ترخیر *āyer būah anggur yang belūm ter-ḡamīr*.

MOUTARDE, ساوی *sāwi*, بیجی ساوی *sesāwi*. Graine de —, بیجی *bīji sesāwi*.

Loc. prov. La moutarde lui monte au nez, ای جادی ماره *īa ḡādī mārāh*. C'est de la moutarde après diner, فوتس تالی ماو تب ایر *pūtus tāli māu tīmba āyer*.

MOUTARDIER, s. m., تفت *tampt*, ساوی *sesāwi*.

MOUTARDIER, qui fait et vend de la moutarde, توکخ ساوی *tūkang sesāwi*, اورخ جول ساوی *ōrang ḡūal sesāwi*.

MOUTON, s. m., دمب *domba*, کببخ بریری *bīri-bīri*, داکخ *kambīng bīri-bīri*. Viande de —, داب *dāḡīng domba*. Gigot de —, داب *pāho domba*. Peau de —, کولت داب *kūlit domba*. Troupeau de moutons, کاون کببخ بریری *kā-wan kambīng bīri-bīri*. Garder les moutons, مشکبالکن کببخ بریری *meng-gombalā-kan kambīng bīri-bīri*.

MOUTONNER, v. a., faire friser comme la laine d'un mouton, منجدیکن کریخ *men-ḡādī-kan krētīng*.

MOUTONNER, v. n., écumer, blanchir, en parlant de la mer, بر بوهی *ber-būhi*.

MOUTURE, s. f., کسارن *kisār-an*, گلیغن *giling-an*. Droit sur les moutures, چوکی کسارن *xūkey kisār-an*, بی گلیغن *bēya giling-an*.

MOUVANT, E, adj., qui se meut, یغ برکرت *yang ber-gerak*.

MOUVANT, qui n'est pas ferme, لوناک *lūnak*. Terre mouvante, تانه لوناک *tānah lūnak*.

MOUVANT, qui fait mouvoir, یغ مغترکتن *yang meng-gerak-kan*.

MOUVEMENT, s. m., transport d'un lieu dans un autre, کرت *kerak*, کاکران *ka-gerak-an*, حرکه *harakat*. — droit, کاکران بتل *ka-gerak-an betul*. Etre en —, برکرت *ber-gerak*. Mettre en —, مغترکتن *meng-gerak-kan*, منجانکن *men-jalan-kan*. Les lois du —, صفة کاکران *ṣifat ka-gerak-an*. Se donner bien du —, مغسهاکن درین *meng - usahā - kan diri-ña*.

MOUVEMENT, révolution, فرکتارن *per-kitār-an*. — du ciel, فرکتارن *per-kitār an xakrawāla*. — de la terre autour du soleil, فرجلانن بومی کلیلخ متهاری *per-jalān-an būmi kuliling mata-hāri*.

MOUVEMENT, passion, affection de l'âme. De son propre —, درفد *deri-pada ka-hendak hati-ña*. Réprimer le premier — de la colère, منهای فرملانن نغسواماره *menhāi fermlān nagsuamārah*.

menahān-i per-mulā-an nefsū amārah.

MOUVOIR, v. a., donner du mouvement, مغترکتن *meng-gerak-kan*, منجانکن *men-jalan-kan*.

SE MOUVOIR, v. pron., برکرت *ber-gerak*. برجلان *ber-jalan*.

MOYEN, NE, adj., qui tient le milieu, qui est entre, تنغه *tengah*, یغ برتغاهن *yang ber-tengah-an*. Degré —, فثکت فرتغاهن *pangkat per-tengah-an*. Nombre —, بلاغن *bilāng-an* فرتغاهن *per-tengah-an*.

MOYEN, médiocre, modéré, سدغ *sedang*, اگهارى *ugahāri*, سدران *sedrāna*. Une tête moyenne, کفال *kapāla yang sedang*. Un ton —, بوی یغ سدغ *būni yang sedang*. Il est de moyenne grandeur, یغ تگین سدغ *tinggi-ña sedang*.

MOYEN, s. m., ce qui sert pour parvenir à quelque fin, اپای *upāya*, دای *dāya*. Qui a des moyens, یغ یغ بردای *yang ber-upāya*, یغ بردای *yang ber dāya*. Tous les moyens sont épuisés, دای سده هابس سکل *sudah hābis segala dāya* اپای *upāya*. Par quel — ? بتای *betāpa*, بگمان *bagimāna*.

MOYEN, pouvoir, faculté, کواس *kuāsa*, ککواسان *ka-kuasā-an*. De tous mes moyens, دغن سبوله ۲ کواس *dengan sa-būleh-būleh kuāsa hamba*.

MOYEN, voie, chemin, جالان *jālan*.

Par ce —, دغن جالان اين *degan jālan ini*.

MOYENS, fortune, richesses, هرت

هتالهين *ka-kayā-an*, قرالين *per-ulēh-an*. Cet homme a des moyens, بايق هرت قد اورغ ايت *bāñak harta pada orang itu*, اورغ ايت اورغ کای *orang itu orang kāya*. Sans moyens, فاف *pāpa*. مسكين *meskīn*.

MOYENS de subsistance, فنجهرين *pen-xaharī-an*.

MOYENNANT, prép., دغن *degan*, سرت *serta*. — la grâce de Dieu, دغن نعمة الله *degan ni'met allah*.

MOYEU, s. m., de roue, لنگر جنترا *lingkar jantrā*.

MOYEU, jaune d'œuf, ميرہ تلسر *mērah telōr*, کونخ تلسر *kūning telōr*.

MU, E, part. pas. du v. mouvoir, دگرکڻ *gerək*, دگرکڻ کان *di-gerək-kan*.

MUABLE, adj., تياڊا *tiāda* tetap, بايق دافت دگرکڻ *yang dāpat di-gerək-kan*, بايق لکس براوبه *yang lekūs ber-ūbah*.

MUCILAGE, s. m., کنتل *kental*.

MUCILAGINEUX, EUSE, adj., برکنتل *ber-kental*, لندر *lindir*.

MUCOSITÉ, s. f., ايغس *ingus*.

MUE, s. f., changement de plumes, de poils, de peau, تکارن بولو *tukār-an būlu*. v. MUER.

MUER, v. n., changer de plumes, توکر بولو *tūkar būlu*; de poil, توکر توکر کولت روم *tūkar rūma*; de peau, توکر *tūkar kūlit*.

MUER, changer, en parlant de la voix, براوبه *ber-ūbah*. Sa voix mue, سوران براوبه *suarā-ña ber-ūbah*.

MUET, TE, adj., qui ne peut parler, کلو بيسو *bīsu*, سورد —, تولى دان بيسو *tūli dān bīsu*. Qui fait le —, يڭ فرثور بيسو *yang pura-pūra bīsu*.

MUET, silencieux, ديم *diam*, برديم *ber-diam*.

Lettre MUETTE, حرف يڭ تياڊا *huruf yang tiāda di-ūxap*, داوچف *huruf yang tiāda di-ūxap*, حرف ماتى *huruf māti*.

MUFLE, s. m., جوغر *jūngur*.

MUGIR, v. n., برتغه *ber-tangoh*, مندرم *men-derām*. Le bœuf mugit, لمبو برتغه *lembu ber-tangoh*.

MUGIR, au fig., en parlant du vent, de la mer, مندرو *men-derū*. La mer mugit, لاوت ايت مندرو *lāut itu men-derū*.

MUGISSEMENT, s. m., تغه *tangoh*, درم *derām*. — du bœuf, تغه *tangoh*.

MUGISSEMENT de la mer, درو *derū*.

MUGUET, s. m., اورغ *orang*, فمبوجق فرمفون *pem-bujuk perampūan*.

MUGUETER, v. a., منجمو فرمفون
men-xumbu perampūan, ممبوجت
mem-būjuk perampūan.

MULÂTRE, ESSE, adj., فراناکن اورغ
per-anāk-an فوته دغن اورغ هيم
orang putih dengan orang hitam.

MULE, s. f., femelle du mulet,
مغول begl *betina*.

MULE, pantoufle, چنيل *xinēla*,
چارپو *xarpu*.

MULET, s. m., مغول *begl*, *begal*,
کودا اغن *kūda āgin*.

MULETIER, s. m., کبال مغول *gom-*
bāla begl.

MULOT, s. m., تیکس تانه *tikus*
tānah.

MULTICOLORE, adj., یخ برباکی ۲
yang ber-bāgey-bāgey war-
nā-ña, هیرم *hīram*.

MULTIPLE, adj., گند *ganda*, گند
برگند *ganda-ber-ganda*.

MULTIPLICANDE, s. m., بلاغن یخ
bilang-an yang akan di-
lebèh-kan.

MULTIPLICATEUR, s. m., یخ ملهکن
yang me-lebèh-kan, یخ منبه *yang*
menambah.

MULTIPLICATION, s. f., فنباهن
penambāh-an, فریپاکن *per-bañāk-*
an.

MULTIPLICITÉ, s. f., کیپاکن *ka-*
bañāk-an, فری گند برگند *prī gan-*
a-ber-ganda.

MULTIPLIER, v. a., augmenter
une quantité, un nombre, ممبر باقی
mem-per-bañāk, منمبهکن *menam-*
bah-kan, برگند *ber-ganda*.

MULTIPLIER, v. n., augmenter en
nombre, برتبه ۲ *ber-tambah-tambah*.
Croissez et multipliez, ۲ له کامو
برائق ۲ له کامو *ber-ānak-ānak-*
lah kāmū dān ber-tambah-tam-
bah-lah kāmū.

MULTITUDE, s. f., grand nombre,
کیپاکن *ka-bañāk-an*. Une — de
personnes, کیپاکن اورغ *ka-bañāk-*
an orang. Une — de soins, کیپاکن
شغل *ka-bañāk-an šugul*. —,
foule, کمفول اورغ *kumpul-an orang*.

MULTITUDE, le peuple, اورغ باقی
orang bañāk. Se montrer à la —,
منمبجکن درین کغد اورغ باقی
menunjuk-kan diri-ña ka-pada
orang bañāk.

MULTITUDE, le vulgaire, رعیه
rayat, اورغ هین دین *orang hina-*
dīna.

MUNICIPAL, E, adj., یخ نگری فون
yang nagrī pūña. Lois municipales,
حکم نگری *hukum nagrī*. Conseil
—, مجلس کفال ۲ نگری *mejlis ka-*
pāla-kapāla nagrī.

MUNICIPALITÉ, s. f., le corps
municipal, سکلین اغکوت مجلس
کفال ۲ نگری *sa-kalī-an arggōta*
mejlis kapāla-kapāla nagrī.

MUNICIPALITÉ, circonscription de territoire administrée par un conseil municipal, دایره نگرى *dāirat nagrī*.

MUNIFICENCE, s. f., libéralité, قری درماون *ka-murāh-an*, قری درماون هاتی *ka-lim-pāh-an hāti*. C'est une marque de sa —, انيله تند كمرهنى *inī-lah tan-da ka-murāh-an-ña*.

MUNIR, v. a., pourvoir du nécessaire, ممكلن *mem-bakāl-kan*, ملگكف *me-lāngkap*, ممبیاكن *mem-biayā-kan*.

SE MUNIR, v. pron., ممبكلن درين *mem-bakāl-kan dirī-ña*.

MUNITION, s. f., قری بکالان *per-bakāl-an*, قىكوى *pegāwey*, سرب قىرغ *serba prāng*, قىقراغن *alat pe-prāng-an*.

MUQUEUX, EUSE, adj., برايشس *ber-ingus*.

MUR, s. m., muraille, دندغ *din-ding*, قىقار *pāgar*. — en maçonnerie, تمبق *tembok*, دیوالى *dīwālī*, دیوالى ۲ نگرى *dīwālī-dīwālī nagrī*. Un — de feu, سواتو دیوالى اڤى *suātu dīwālī āpi*. — d'airain, دیوالى تمباك *dīwālī tembaga*.

MÛR, E, adj., dans sa maturité, ماسق *māsak*. Des raisins mûrs, بوه اغكورىغ ماسق *būah anggūr yang*

māsak. A demi —, مشكل *mang-kal*. Trop — (blet), رانم *rānum*. Non —, منته *mentah*.

Âge MÛR, بالغ عقل *akal bālig*. Jugement —, عقل بودى يغ سمفرن *akal būdi yang sempurna*.

MURAILLE, s. f., تمبق *tembok*, دیوالى قىقار باتو *pāgar batu*.

MÛRE, s. f., fruit du mûrier, بوه كرتو *būah kerataw*.

MÛREMENT, adv., سرت قىكر *serta pikir*, دغن اغاتن *dengan ingāt-an*, سرت تمبق *serta timbang*.

MURER, v. a., entourer d'un mur, دیوالى مغللىغى *mergulitīng-i* *dengan dīwālī*, مكارى *memagār-i*. —, fermer par un mur. — une porte, قىتو دغن باتو دان كافر *merg-ikat pintu dengan batu dān kāpur*.

MÛRIER, s. m., قوهن كرتو *krataw*, قوهن كرتو *pōhon krataw*.

MÛRIE, v. n., venir à maturité, منجادی ماسق *men-jādi māsak*.

MÛRIR, en parlant d'un abcès, برنانه *ber-nānah*.

MÛRIR, v. a., faire mûrir, ماسقكن *me-māsak-kan*. Le soleil mûrit les fruits, متهارى ایت ماسقكن بوه *mata-hāri itu me-māsak-kan būah*.

MURMURATEUR, TRICE, adj., اورغ *orang ber-sungut*.

MURMURE, s. m., bruit et plaintes de personnes mécontentes, سوغت

sūrgut, کشتون *ka-sūrgūt-an*,
 تيار دغن بارغ سوغت *per-sūrgūt-an*, کول *kūlum*.

Sans aucun —, تيار دغن بارغ سوغت *tiāda dengan bārang sūrgut*. Il a
 entendu votre —, تله ددغن *telāh di-dengar-ña*
per-sūrgūt-an kāmū.

MURMURE du vent, دسغ *desing*,
 دسغ *dergung*.

MURMURE des eaux, گور *gūruh*.

MURMURER, v. n., se plaindre,
 برسوغت *ber-sūrgut*, مپوغت *meñū-*
rgut, مغول *mergūlum*. Ils murmu-
 raient contre le père de famille,
 دسوگتن اتس تون يڭ امفون رومه ايت
di-sūrgut-ña atas tūan yang am-
pūña rūmah itu.

MURMURER, en parlant du vent,
 بردسغ *ber-desing*, بردسغ *ber-dergung*.

MURMURER, en parlant des eaux,
 گور *gumūruh*.

MUSARD, E, adj., يڭ برليت *yang*
ber-lambat, يڭ برلياتن *yang ber-*
lambāt-an.

MUSO, s. m., animal gros comme
 un chevreuil, کستوري *kastūri*. —,
 civette, موسخ جبت *mūsang jebāt*.

MUSC, parfum, کستوري *kastūri*,
 جبت *jebāt*. Poche ou vessie qui
 contient le —, اندغ کستوري *indung*
kastūri.

MUSCADE, s. f., فال *pāla*. Noix
 —, بوه فال *būah pāla*. Le macis de
 la noix —, بوع فال *būnga pāla*.

MUSCADIER, s. m., فوهن فال *pōhon*
pāla.

MUSCADIN, s. m., petit maitre, fat,
 اورغ جڭگل *ōrang jenggal*.

MUSCAT, s. m., raisin, بوه اغکور
būah anggūr hijaw.

MUSCLE, s. m., داکڭ کنچڭ *dāging*
kanxing, عضله *adlelat*.

MUSCULAIRE, adj., عضله فون
adlelat pūña. Force —, قوة عضله
kūwat adlelat.

MUSCULEUX, EUSE, adj., فنه داکڭ
 کنچڭ *penūh dāging kanxing*, فنه
 عضله *penūh adlelat*.

MUSEAU, s. m., منچڭ *munxing*,
 مولت منچڭ *mūlut munxing*.

MUSÉE, s. m., رومه فرهمفونن بارغ
 يڭ انده ۲ *rūmah per-himpūn-an*
bārang yang indah-indah.

MUSELER, v. a., منوتف مولت *me-*
nūtup mūlut, مچفل مولت *meñempal*
mūlut. — un chien, مچفل مولت
 مچفل *meñempal mūlut anjing*.

MUSELIÈRE, s. f., مچفل مولت
sempal mūlut.

MUSÉUM, s. m., v. MUSÉE.

MUSICAL, E, adj., يڭ علم بيسن فون
yang ilmu buñi-buñi-an pūñ,
 راکم فون *rāgam pūña*. Echelle mu-
 sicale, تڭا راکم *tangga rāgam*.

MUSICIEN, NE, s., فهم فد علم بيسن
fehem pada ilmu buñi-buñi-an.
 —, اورغ بد ن *bidūwan*.

يغ فالو بيسين *orang yang pālu buñi-buñi-an.*

MUSIQUE, s. f., art de la —, علم بيسين *ilmu buñi-buñi-an.*

MUSIQUE, chant, concert, بوڤي راگم *būñi rāgam*, بوڤي لاگو *būñi lāgu*, بيسين *buñi-buñi-an.* Clef en —, كنڇي راگم *kunxirāgam.* Livre de —, سورت لاگو *sūrat rāgam*, سورت لاگو *sūrat lāgu.* Les instruments de —, سگل بيسين *segala buñi-buñi-an.* Compositeur de —, قندي مڃارڇ راگم *pandey mengārang rāgam.* Maître de —, گورو راگم *gūru rāgam.* Aimer la —, سوک دڃر بيسين *sūka dengar buñi-buñi-an.*

MUSQUER, v. a., parfumer de muse, ممبري باو کستوري *mem-brī bāu kastūri*, ممبروبه کستوري *mem-būbuh kastūri.*

MUSULMAN, E, s., اسلام *islām*, مسلم *muslim*, مومن *mūmin.* Un —, سؤرڇ *sa-ōrang islām.* Les musulmans, مسلمين *muslimin.*

MUTATION, s. f., changement, ڦرگنتين *per-gantī-an*, ڦرلباهن *per-ubāh-an.*

MUTILATION, s. f., چنڇ *xenxang*, حال منڇنڇ *hāl men-xenxang*, حال مڃودڇ *hāl mengūdung.*

MUTILÉ, E, part. pas. du v. mutiler, کودڇ *kūdung*, چنڇ *xenxang.*

MUTILÉ, châtré, کاسم *kāsim*, کيرى *kabiri.*

MUTILER, v. a., مڃودڇ *mengūdung*, منڇنڇ *men-xenxang.*

MUTILER, châtrer, مڃيرين *mengabiri-kan.*

MUTIN, E, adj., opiniâtre, tête, يڃ ملاون *yang me-lāwan*, تڃر *tegār*, بڃل *bīngal.*

MUTINER (SE), v. pron., مڃهارو *meng-hāru*, جادی درهاک *jadi durhāka*, مڃگمڃرکن *meng-gamparkan.*

MUTINERIE, s. f., sédition, révolte, گمڃر *gampar*, هرهار *haru-hāra*, غوغا *gawgā.*

MUTISME, s. m., ڦرى يڃ *pri yang bīsu*, ڦرى يڃ کلو *pri yang kelū.*

MUTUEL, LE, adj., برسسام *ber-sama-sāma*, سام قد سام *sāma pada sāma.* Contentement —, سوک سام *sūka sāma sūka.*

MUTUELLEMENT, adv. S'aimer —, برکاسه کسيهن *ber-kāsih-kasih-an.* Se frapper —, ڦوکل موکل *pūkul memūkul.*

MYOPE, adj., مات هائم *rābun*, رابن *māta hāyam.*

MYRIADE, s. f., لقس *laksa.* Par myriades, بولقس ۲ *ber-laksa-laksa.*

MYRIADE, quantité innombrable, تباد ڦرماناي *tiāda te-permanā-i.*

MYRIAPODE, s. m., ليڻ *līpan*, اليڻ *alīpan.*

MYROBOLAN, s. m., کدندغ *kedondong*, بوه ملاک *būah malāka*.

MYROBOLANT, E, adj., merveilleux, انده ۲, عجب *ter-heirān, ajeb*, تر حیران *indah-indah*.

MYRRHE, s. f., مر *murr*. De l'or, de l'encens et de la —, امس دان *amās dān kaminñān dān murr*. Vin mêlé de —, ایر اغکور, ایر *āyer arggūr ter-xampur degan murr*. Un bouquet de —, سواتو بغکس مر *suātu bungkus murr*.

MYRTHE, s. m., arbrisseau toujours vert, مورد *mūrd*. Le —, ثوهن مورد *pōhon mūrd*.

MYSTÈRE, s. m., رهسی *rahasia*, سر *ser*. Des mystères, رهسی ۲ *rahasia-rahasia*, اسرار *asrār*. Les mystères de la religion, فرکار اکام یغ *porkāra agāma yang gāib*. Les saints mystères (le sacrifice de la messe), فرسمبلین میس *per-sambilih-an mīsa*. Faire un — de quelque chose, مندیکن سواتو فرکار *men-diam-kan suātu porkāra*.

MYSTÉRIEUSEMENT, adv., سرت *serta* *gāib*, دیم ۲ *diam-diam*. Il s'est retiré —, ای سده لاری دیم ۲ *ia sudah lāri diam-diam*.

MYSTÉRIEUX, EUSE, adj., غایب *gāib*, سمبونی *sembūni*, کلغ *gelap*, مشکل *muškil*. Sens —, معنی یغ *mana yang gāib*.

MYSTICITÉ, s. f., recherche profonde dans les choses religieuses, حال میدق بایق سکالی دالم فرکار اکام *hāl meñdik bāñak sa-kālī dālam porkāra agāma*, فرکار یغ دالم سکالی *porkāra yang dālam sa-kālī*.

MYSTIFICATEUR, s. m., اورغ یغ *orang yang māin bōdoh*, ماین بوده *pen-xādey*.

MYSTIFICATION, s. f., فرمینن بوده *per-māin-an bōdoh*, چادی *xādey*.

MYSTIFIER, v. a., مفرمایکن *mem-per-māin-kan*, ماین بوده *māin bōdoh*.

MYSTIQUE, adj., allégorique, یغ *yang degan per-upa-mā-an*, غایب *gāib*, سمبونی *sembūni*. Sens —, معنی یغ غایب *mana yang gāib*.

MYSTIQUE, qui raffine sur les matières de dévotion et de spiritualité, یغ میدق بایق دالم فرکار عبادة *yang meñdik bāñak dālam porkāra ibadat*.

MYTHE, s. m., روایة *riwāyat*, جرترا یغ مجازی *xeritrā yang mejāzi*.

MYTHOLOGIE, s. f., حکایة دیوا *hikāyat dēwa-dēwa*, علم دیوات *ilmu dēwāta*. Etudier la —, اجر علم *ajar ilmu dēwāta*.

MYTHOLOGISTE, s. m., یغ فهم فد *yang fehem pada ilmu dēwāta*.

N

N, s. m., نى *ne*, quatorzième lettre de l'alphabet, حرف یخ کُمُفَت بلس *huruf yang ka-empat belàs deri alif-bā-tā*.

N majuscule, نى بسر *ne besàr*,
N minuscule, نى كچل *ne kexil*.

NABOT, E, s., چيبل *xēbol*. Un —, سَوْرَغ چيبل *sa-ōrang xēbol*.

NACARAT, adj., rouge clair, ميره مود *mērah mūda*.

NACELLE, s. f., فراهو کچل *prāhu kexil*, سمفن *sampan*. — d'un ballon, باکل یخ کُتُخ باوه تیخ تربخ *bākul yang gantung bāwah tiang terbang*.

NACRE, s. f., اندغ متی *indung mutia*. Boîte en —, چمبل درغد *xembul deri-pada indung mutia*.

NADIR, s. m., تمغت دلاغت یخ بتل *tampat di-lāngit yang betul di-bāwah kāki kita*.

NAGASSARI, s. m., ناگساری *nāga-sāri*.

NAGE, s. f., action de nager, حال سرت برنخ *hāl bernang*. A la —, سرت برنخ *serta bernang*. Traverser à la —, مپبرغ سرت برنخ *meñabrang serta bernang*, مرناغی *me-renang-i*.

Etre en NAGE, en sueur, برقله *ber-peluh*. Il était en —, سده کلور قلهن *sudah ka-lūar peluh-ña*.

NAGEOIRE, s. f., سیرف *sīrip*, دایغ *dāyung*.

NAGER, v. n., برنخ *renang*, برنج *bernang*. Il nage comme un poisson, ای برنخ سفرت ایکن *ia bernang se-perti ikan*. — sous l'eau, برنخ مپلم *bernang meñelam*. — à la surface de l'eau, flotter, برهاط *ber-hāñut*, قشهوئن برنخ *timbul*. L'art de —, پگاتاهوئن برنخ *pengatahū-an bernang*. Faire nager, emporter en nageant, مرنغن *me-renang-kan*.

NAGER, ramer, بردایغ *ber-dāyung*. Fig. — en grande eau, جادی *jādi dālam ka-limpāh-an*. — dans l'opulence, براوله ککیان *ber-ūleh ka-kayā-an*. — dans les plaisirs, هیدف دالم سکل کسکان *hidup dālam segala ka-sukā-an*.

NAGEUR, EUSE, s., اورغ برنخ *orang bernang*, اورغ تاهو برنخ *orang tāhu bernang*.

NAGUÈRE, adv., بهارو لالو *bahāru lālu*, بللم لام *belum lāma*, تادی *tādi*.

NAÏF, ÎVE, adj., sans artifice, بنر *ingenu*, تولى *tulus*, لورس *lurus*, بنر *benar*, هنغ *henang*, جرنه *jernih*.

Personne naïve, اورغ تولى *ōrang tulus*. Cœur —, هاتى هنج *hātihening*, هاتى جرنه *hātijernih*.

NAÏF, naïs, يىغىش *bīngung*, بوده *bōdoh*.

NAIN, E, s. et adj., كاتى *kātik*, خپىل *xēbol*, يىغ پندىك *yang pendek-pendek*. Un —, سؤرخ كاتى *sa-ōrang kātik*, يىغ پندىك *sa-ōrang yang pendek-pendek*. Arbre —, پوهن كاتى *pōhon kātik*.

NAISSANCE, s. f., كجديئن *ka-jadī-an*, فرانان *jadī-ña*, *per-anāk-an*, مولد *mawlid*. La — de Jésus-Christ, كجديئن عيسى المسيح *ka-jadī-an īsa el-mesēh*. Le jour de la —, هارى كجديئن *hāri ka-jadī-an*, هارى مولد *hāri mawlid*. Lieu de —, تمفت فرانان *tampat per-anāk-an*, تمفت تمغه داره *tampat tumpah dārah*. Aveugle de —, بوت درفد جديئن *būta deri-pada jadī-ña*.

NAISSANCE, extraction, race, اصل *aşal*, بىغش *bangsa*, كىتونن *ka-turūn-an*. De haute —, درفد اصل يىغ مىلى *deri-pada aşal yang mulīa*, يىغ بىغساون *yang bangsāwan*. Il est anglais de —, اىاله انق اعكرس *iā-lah anak inggris*.

NAISSANCE, commencement, origine, كجديئن *ka-jadī-an*, ملان

mulā-ña, فرملان *per-mulā-an*. Depuis la — du monde, درفد كجديئن دنيا *deri-pada ka-jadī-an duniā*. Apaiser des troubles dans leur —, مندىمكن كمشر فد ملان *men-dīam-kan gampar pada mulā-ña*. — du jour, دىنهارى *dinihāri*.

NAISSANT, E, adj., qui vient de naître, يىغ بهارو جادى *yang bahāru jādī*. Le temps où le monde était —, كالى دنيا بهارو جادى ايت *kālā duniā bahāru jādī itu*.

NAISSANT, qui commence, يىغ مولى *yang memūla*. Cheveux naissants, روميت يىغ مولى تمبه *rambut yang memūla tumbuh*.

NAÏTRE, v. a., venir au monde, تفرانق *te-per-ānak*. De laquelle naquit Jésus, يىغ درفدان تله تفرانق *yang deri-padā-ña telāh te-per-ānak īsa*. Qui naîtra de vous, يىغ اكن تفرانق درفدام *yang ākan te-per-ānak deri-padā-mu*.

NAÏTRE, commencer à paraître, à pousser, جادى كلهاتن *jādī ka-lihāt-an*, تمبه *tumbuh*. L'herbe naissait, رومفت ايت فون كلهاتنله *rumput itu pūn ka-lihāt-an-lah*.

NAÏTRE, provenir, être produit, داتى *dātang*, تربت *terbit*. De là naissent des disputes, در ايت داتى *deri itu dātang be-brāpa per-bantāh-an*.

Faire NAÎTRE, produire, مَـدَاكَـن *meng-adā-kan*, مَنَرَبِتْـكَن *menerbit-kan*.

NAÏVEMENT, adv., دَغْن تُولَس *dengan tulus*, دَغْن هَاتِي يَغْ هَنْغ *dengan hāti yang henng*.

NAÏVETÉ, s. f., ingénuité, candeur, فَرِي يَغْ تُولَس *pri yang tulus*, فَرِي يَغْ بَنَر *pri yang benār*.

NAÏVETÉ, simplicité naïve, كَبْغُوعْن *ka-bingūng-an*, كَبْدُوهْن *ka-bodōh-an*.

NANTIR, v. a., مَغْكَادِي *meng-gādey*, مَـنْدَار *meñandāra*.

SE NANTIR, v. pron., مَمْكَغْ كَادِي *memegāng gādey*.

NANTISSEMENT, s. m., كَادِي *gadēy-an*, سَنْدَرَاءَن *sandarā-an*.

NAPHTHE, s. m., مِيقْ تَانَه *mīñak tānah*.

NAPPE, s. f., مِيجْ كَاين *kāin mēja*, مِيجْ كَاين هَمْفَارَن *kāin hampār-an*, مِيجْ *mēja*. Mettre la —, مِِنَارَه مِيجْ *me-nāruh mēja*. — d'autel, كَاين مَذْبَح *kāin mezbēh*.

NAPPED'eau, cascade, جَرَم *jerām*. — d'eau, surface d'eau tranquille, مَوْكَا أَيْر تَدَه *mūka āyer tedōh*.

NARCOTIQUE, adj., يَغْ مَنِدْرَكَن *yang menīdor-kan*. Remède —, اَوْبَت يَغْ *obat yang menīdor-kan*.

NARD, s. m., پْلَانْتِه *nardin*. —, parfum, نَرْوَسْتُو *narwastu*.

NARGUER, v. a., مَغْجَاقْـكَن *meng-ājak-kan*, مَـنْتَنَغْ *menentang*.

NARINE, s. f., لِيَغْ هِيدَغْ *liang hīdung*, لُوبَغْ هِيدَغْ *lobang hīdung*.

NARQUOIS, E, adj., رُسْـدَقْ *xerdik*, يَغْ سُوكْ مَنِيفُو أَوْرَغْ *yang sūka menīpu orang*.

NARRATEUR, TRICE, s., أَوْرَغْ يَغْ *orang yang men-xeritrā*, مَنِجْرَتْرَا *ōrang yang men-xeritrā*, صَاحِبْ الْحِكَايَةِ *ṣāhib el-hikāyat*.

NARRATION, s. f., خَرِيْت *xerita*, خَرِيْتْرَا *xeritrā*, رَوَايَةِ *riwāyat*, حِكَايَةِ *hikāyat*, فَرْتُتُورَن *per-tutūr-an*.

NARRÉ, s. m., خَرِيْتْرَا *xeritrā*. Long —, خَرِيْتْرَا يَغْ فَنَجْجَغْ *xeritrā yang panjang*.

NARRER, v. a., مَنِجْرَتْرَا *men-xeritrā*, مَرْوَايْتْـكَن *me-riwāyat-kan*.

NASAL, E, adj., هِيدَغْ فُون *hīdung pūña*. Os —, تُولَغْ هِيدَغْ *tulang hīdung*. Lettre nasale, حَرْفْ هِيدَغْ *huruf hīdung*, يَغْ دَاوَجْـفْ دَغْن *yang di-ūxap dergan hīdung*.

NASEAU, s. m., narine du cheval et autres animaux, لِيَغْ هِيدَغْ كُود *liang hīdung kūda dān* لَآيْن *lāin*.

NASILLARD, E, adj., qui parle du nez, يَغْ بَرَابَن *yang be-rāban*, يَغْ مَغْهِيدَغْ *yang meng-hīdung*. Voix nasillarde, سَوَارْ رَابَن *suāra rāban*.

NASILLEMENT, s. m., رَابَن *rāban*, حَالْ مَغْهِيدَغْ *hāl meng-hīdung*.

NASILLER, v. u., مغيدع *merg-hidung*, برابن *be-rāban*.

NASSE, s. f., بِلَت *belāt*, بوبو *būbu*.
Placer une —, مِماسِغ بِلَت *memāsang belāt*, مِناهن بوبو *menāhan būbu*.

NATAL, E, adj., se dit du temps et du lieu de la naissance, فَراناکن *per-anāk-an pūña*. Jour —, فَراناکن هاری *hāri per-anāk-an*, هاری مولد *hāri mawlid*.

NATATION, s. f., action de nager, هَال بَرَنَغ *hāl bernang*.

NATATION, art de nager, فُغْتِهَوْن *pengatahū-an bernang*. Ecole de —, تَمَط مِغاجِر بَرَنَغ *tampat merg-ājar bernang*.

NATIF, IVE, adj., اَنَق نَگَرِي *ānaḥ nagri*. — de Malacca, اَنَق مَلَاك *ānaḥ malāka*.

NATION, s. f., بَغْس *kaum*, بَغْس *bangsa*, نَگَرِي *nagri*, خَلِيقَة *kalīkat*, pl. خَلَايِق *kalāik*. Grande —, قَوْم *kaum yang besār*. — courageuse, قَوْم يَغ بَرَانِي *kaum yang berāni*. Gens de la même —, اَوْرَغ *orang sa-kaum*. La — juive, بَغْس يَهُودِي *bangsa yehūdī*. Les nations, خَلَايِق *kalāik*. Les rois des nations, سَكُل رَجَاغ خَلَايِق *segala raja-rāja kalāik*. Toutes les nations le loueront, سَكُل خَلَايِق *segala kalāik ākan memuji dīa*.

NATIONAL, E, adj., قَوْم ثُون *kaum pūña*, دَر نَگَرِي *deri nagri*. Coutumes nationales, عَادَة قَوْم *ādat kaum*, عَادَة نَگَرِي *ādat nagri*.

NATIVITÉ, s. f., naissance de notre Seigneur, de la sainte Vierge et de quelques Saints, فَراناکن *per-anāk-an*. Au jour de la — de Jésus-Christ, قُد هَارِي فَراناکن عِيسَى الْمَسِيح *pada hāri per-anāk-an isa el-mesēh*.

NATTE, s. f., tissu de paille ou de junc ou de rotin. تِيكَر *tīkar*. — fine, تِيكَر هَالَس *tīkar hālus*. — en rotin, تِيكَر رَوْتَن *tīkar rōtan*, لَمَط *lampit*. — grossière en rotin, pour faire sécher les grains, يِدِي *bīdey*. — pour faire des sacs et des voiles, كَادُت *kādut*. — en *kājang*, en feuilles, سَامِر *sāmīr*. Rouleau de nattes, دَغْكَارَن تِيكَر *dang-kār-an tīkar*. Etendre une —, مِغْمِشْكَرَن تِيكَر *merg-hampar-kan tīkar*. S'asseoir sur une —, دَوْدُق *dūdūk di-ātas tīkar*. Une — et un oreiller (le nécessaire pour coucher), تِيكَر دَان بَنْتَل *tīkar dān bantal*.

NATTE de cheveux, رَمَبَت يَغ دَايَم *rambut yang di-ānam*.

NATTER, v. a., couvrir de nattes, مِغْمِشْكَارِي دَغَن تِيكَر *merg-hampār-i dergan tīkar*.

NATTER, tresser, *مغام* *merg-āñam*.

— des cheveux, *مغام رمت* *merg-āñam rambut*.

NATTIER, ÈRE, s., *توکخ تیکر* *tūkang tīkar*.

NATURALISATION, s. f., *حال ممبری* *hāl mem-brī hak nagrī*.

NATURALISER, v. a., donner à un étranger les droits des naturels, *ممبری حق نگرى* *mem-brī hak nagrī*, *منجديکن اورخ نگرى* *men-jadī-kan ōrang nagrī*. Il est naturalisé anglais, *ای سده جادی اورخ* *īa sudah jādi ōrang inggris*.

NATURALISER des animaux, *مميساکن* *mem-biasā-kan binātang ākan hīdup dālam suātu benūa*.

NATURALISTE, s. m., qui s'applique à l'histoire naturelle, *اورخ یغ تاهو* *orang yang tāhu prī bārang ka-jadī-an*, *عالم خلیقه* *ālim ka-lāik*. —, qui écrit sur l'histoire naturelle, *یغ مپورتکن ثری عالم* *yang meñūrat-kan prī ālam*.

NATURE, s. f., les choses créées, *بارخ یغ* *alam, kalāik*, *عالم* *alam*, *بارخ یغ* *bārang yang ka-jadī-an*. Toute la —, *سمست عالم* *samista ālam*, *یغ دتتوکن اوله* *segala ka-jadī-an*. Lois de la —, *یغ خالق عالم* *yang di-tantū-kan ūleh kālīk ālam*.

Loc. Payer tribut à la —, mourir, *مانی* *māti*.

NATURE, essence, *ذات* *dzāt*, *ثرى* *prī*. La — divine, *ذات الهیه* *dzāt ilahēt*. La — humaine, *ذات مانسی* *dzāt mānusīa*. La — du fer, *ثرى* *prī besi*. D'après sa —, *درثد* *deri-pada dzāt-ña*, *درثد ثرىن* *deri-pada prī-ña*.

NATURE, qualité, propriété, *صفة* *şifat*, *طبیعة* *tebiāt*. La — de l'aimant est d'attirer le fer, *صفة باتو* *şifat bātu berāni itu merg-hisap ākan besi*. La — de l'eau ne lui permet pas de traverser la terre argileuse, *طبیعة ایر تباد بوله منرسکن تانه لیت* *tebiāt āyer tiāda būleh menerūs-kan tānah liat*.

NATURE, le naturel, *فراغی* *perāngi*. Il est d'une bonne —, *فرغین بايق* *perāngi-ña bāik jūga*. La — de l'homme a dompté tous les animaux, *سکل بناتخ سده دفرجینقکن اوله* *segala binātang sudah di-per-jīnak-kan ūleh perāngi mānusīa*.

NATUREL, LE, adj., qui appartient à la nature, *یغ کجديئن ثون* *yang ka-jadī-an pūña*, *عالم خلیق ثون* *kalāik pūña*. Histoire naturelle, *حکایة بارخ* *hikāyat bārang ka-jadī-an*,

کتاب علم خلاق *ḵiṣat ḵalā'ik*. Science naturelle, علم خلاق *ilmu ḵalā'ik*. Livre d'histoire naturelle, کتاب علم خلاق *ḵitāb ilmu ḵalā'ik*. Droit —, حکم خلاق *ḵukum ḵalā'ik*.

NATUREL, de nature, de naissance, در دژد *deri-pada prī-ña*, در طبع *deri-pada ṭebī'at-ña*, در کجديں *deri ka-jadī-an*. Qualité naturelle, صفة طبع *ṣifat ṭebī'at*.

Défaut —, چلا در کجديں *xelā deri ka-jadī-an*. Enfant —, اناق حرام *ānak ḥarām*, اناق کفخ *ānak gam-pang*, اناق کندق *ānak kendaḵ*. Penchant —, نفسو *nefsū*, ايغن *irgin*. Suivre ses penchants naturels, منورت نفسو *menūrut nefsu-ña*.

NATUREL, vrai, بتل *betul*, سڭکه *sungguh*. Fleurs naturelles et non artificielles, بوغ سڭکه بوکن بوغ يڭ *bunga sungguh bukan bunga yang tiru sāja*. Vin —, اير *āyer*, اغکور يڭ تياد ترجمفر *ayur anggūr yang tiāda ter-xampur*.

NATUREL, franc, simple, تولى *tulus*. Homme —, اورغ تولى *orang tulus*.

NATUREL, s. m., caractère, فراغى *perāngi*, فرى *prī*. Un bon —, فراغى *perāngi yang bāik*, کمرهن *ka-murāh-an*. Mauvais —, فراغى *perāngi jāhat*. Il est d'un

— très-doux, مك ترلالو مانس فرغين *maka ter-lālu mānis perangī-ña*.

NATUREL, originaire d'un pays, اناق نگرى *anak nagrī*.

AU NATUREL, adv., تورت فرين *tūrut prī-ña*, دغن کبنارن *dengan ka-benār-an*. Peindre au —, منولس *menūlis*, گمبر دغن منيرو بارغ سسواتو *gambar dengan menūru bārang sa-suātu*.

NATURELLEMENT, adv., par une impulsione naturelle, در دژد فرغين *deri-pada perangī-ña*, اتس فرى *ātas prī ṭebī'at*. Ils agissent —, comme des animaux, در دژد فرغين *deri-pada perangī-ña*, سمرت حيوان *seperti ḥaiwān*.

NATURELLEMENT, avec franchise, دغن تولى *dengan tulus*.

NAUFRAGÉ, s. m., فچه کفل *peḵàh kapāl*, دمفر *dampar*, کران *karām-an*. Faire —, دمفر *dampar*, بردمفر *ber-dampar*, کارم *kāram*. Son navire a fait — sur un banc de sable, مك كفلن فون تردمفر فد کوسغ *maka kapāl-ña pūn ter-dampar pada gūsug*.

Fig., perte, ruine, هيلغ *hilang*, کهاغن *ka-hilāng-an*. Sa fortune a fait —, سگل هرتان سده هيلغ *segala hartā-ña sudah hilang*.

NAUFRAGÉ, E, adj., qui a fait naufrage, تر فچه *ter-peḵàh*, تردمفر *ter-dampar*, يڭ کارم *yang kāram*.

يغ سده كن كارم *yang sudah kena karam*. Navire —, فراهو يغ تردمفر *prāhu yang ter-dampar*. Gens —, اورغ كارم *ōrang karam*.

NAUSÉABOND, E, adj., qui cause des nausées, يغ كموان *yang ka-muwāl-an*, يغ ككليين *yang ka-geti-an*.

NAUSÉE, s. f., جمون *jumū-an*, كا-ككليين *ka-geti-an*, ماو منته *māu muntah*.

NAUTIQUE, adj., qui appartient à la navigation, فليارن فون *pe-layār-an pūña*. Art —, علم فليارن *ilmu pe-layār-an*. فغتمبون ملووتي *pengatahū-an me-laūt-i*.

NAUTONIER, ÈRE, s., qui conduit un navire, يغ ممرته كفل *yang memarentah kapāl*, ناخدا *nākodā*.

NAVAL, E, adj., كفل فرغ فون *kapāl prang pūña*. Combat —, فرغ دلوت *prang di-lāut*. Forces navales, سكل كفل فرغ *segala kapāl prang*. اغكاتن لاوت *angkāt-an lāut*.

NAVET, s. m., لوبق *lōbak*.

NAVETTE, s. f., navet sauvage, لوبق هوتن *lōbak hūtan*. Huile de —, ميقي لوبق *mīñak lōbak*.

NAVETTE, s. f., de tisserand, تورق *tōrak*, بلير *balīra*. — à mettre l'encens, تمفت دوف *tampat dūpa*, تمفت اوكتف *tampat ūkup*.

Fig. Faire la NAVETTE, فركي *pergi datang*.

NAVIGABLE, adj., يغ دافت دجلاني *yang dāpat di-jalān-i prāhu*. Rivière —, سوغى يغ دافت دجلاني *sūngay yang dāpat di-jalān-i prāhu*.

NAVIGATEUR, s. m., qui fait des voyages sur mer, اورغ فليارن *orang pe-layār-an*.

NAVIGATEUR, marin, خلاشى *kalāsi*, مترس *matrūs*, تاهو *tāhu*, اورغ يغ ممرته كفل *orang yang tahu memarentah kapāl*.

NAVIGATION, s. f., فليارن *pe-layār-an*. — sur mer, فليارن دلوت *pe-layār-an di-lāut*. — sur une rivière, فليارن دسوغى *pe-layār-an di-sūngay*. — à vapeur, فليارن كفل *pe-layār-an kapāl āsap*.

NAVIGATION, science de la —, علم فليارن *ilmu pe-layār-an*.

NAVIGUER, v. n., aller sur mer ou sur les rivières, برلاير *ber-lāyar*.

— le long des côtes, برلاير دكت فنتي *ber-lāyar dekāt pantey*. — sur mer, برلاير دلوت *ber-lāyar di-lāut*. ملووتي *me-laūt-i*. — dans l'océan,

ملووتي سمودرا *me-laūt-i samūdra*. — en remontant une rivière, برلاير *ber-lāyar ka-hūlu*. — en descendant une rivière, ميلير *mīlir*.

NAVIGUER, manœuvrer un navire, ملايركن فراهو *me-lāyar-kan prāhu*.

NAVIRE, s. m., *کفل* *kapàl*, *فراهو* *prāhu*, *بہترا* *bahatrā*. — de guerre, *کفل* *kapàl* *فرغ* *prang*. — marchand, *کفل* *kapàl* *بریکان* *ber-niagā-an*, *فراهو اورغ* *prāhu ōrang dāgar*. — à vapeur, *کفل* *kapàl* *اسف* *āsap*. — plat, *کفل* *kapàl* *تیخ* *tīx*. — à trois mâts, *کفل* *kapàl* *تیاغ* *tiāg*. — à deux mâts, *کفل* *kapàl* *دو تیاغ* *dūa tiāg*, *فراهو فایر* *prāhu pāyar*. — chinois, *اجغ* *ejūg*, *وگکغ* *wangkang*. — à l'ancre, *کفل* *kapàl* *یغ* *ber-lābuh*. — très chargé, *کفل* *kapàl* *یغ* *ter-sārat*. — doublé de cuivre, *کفل* *kapàl* *یغ* *ber-lāpis tembāga*. — bon marcheur, *کفل* *kapàl* *یغ* *lāju sa-kālī*. Approvisionner un —, *مبکلکن* *me-bakl-kān* *کفل* *kapàl*. V. le Dic. malais-français, aux mots: *جالر* *jālur*, *کولق* *kōlek*, *لنچخ* *kuntīng*, *بیدق* *bīduk*, *لنچخ* *lanxang*, *ریمای* *pēlang*, *ریمای* *rem-bāya*, *فیمچالغ* *penxālang*, *کربور* *kora-kōra*, *جولغ* *jūlung*, *فمايغ* *pe-māyang*, *کچی* *kexi*, *سمفن* *sampan*.

NAVRÉ, E, part. pas. du v. navrer, *یغ* *yang* *kena sūsah*. Cœur —, *هاتی* *hāti* *یغ* *di-rūsak-kan*.

NAVRER, v. a., causer une grande peine, *ممبری* *mem-brī* *سوسه* *sūsah*, *مروستقن* *me-rūsak-kan* *هاتی* *hāti*.

NAZARÉEN, NE, s., chrétien, *نصرانی* *naṣrānī*.

NE, particule négative, *تیاد* *tiāda*, *جاغن* *jāngan*. Il ne cesse de pleurer, *ای* *ia* *تیاد* *ber-henti menāngis*. Il ne veut pas, *ای* *ia* *تیاد* *mau*. Je ne suis pas riche, *تیاد* *tiāda* *hamba kāya*. Ne partez pas *جاغن* *jāngan* *انگکو* *pergi*.

NE, suivi de *que*, peut s'exprimer par *ملاینکن* *me-lāin-kan*, *ساج* *sāja*. Il ne parle que pour faire opposition, *ای* *ia* *تیاد* *ber-kāta me-lāin-kan ākan me-lāwan*. Je ne veux que du pain, *هلب* *hamba* *ماو* *māu* *روتی* *rōtī* *ساج* *sāja*.

NE précédé de *que*, peut quelquefois se supprimer ou se rendre par *ملاینکن* *me-lāin-kan*. Qui empêche que nous ne partions? *سیا* *siāpa* *ملارغکن* *lārang-kan* *کیت* *kīta* *پرگی* *pergi*. A moins qu'il n'arrive, *ملاینکن* *me-lāin-kan* *ای* *ia* *داتغ* *dātang*.

NE, après *nul*, *aucun*, *personne*, peut se rendre par *سکل* *segala* *اورغ* *ōrang*. *Nul* ne veut, *سکل* *segala* *ای* *ia* *تیاد* *mau*.

māu. Personne ne l'ignore, سکل اورغ segala orang tahu.

Loc. Ne plus ne moins, تباد لبه tiādu lebèh tiāda kūrang.

NÉ, E, part. pas. du v. naître, نى تفراتق te-per-ānak. L'homme né de la femme, مانسى mānusiā yang te-per-ānak ūleh perampūan itu. Premier —, سولغ sōlong. Dernier —, بفسو bungsu. Mort-né, كباغى ka-babāng-an. Personne bien née, اورغ يىغ بايق فرغين orang yang baik perangī-ña.

NÉANMOINS, adv., تتافى tetāpi, ولكن welekin, اد فون semāja, ada pūn.

NÉANT, s. m., rien, non-existence, تباد tiāda, كتيادان ka-tiadā-an. Le — a été avant l'être, تباد دهولو درود, تباد tiāda dahulu deri-pada ada. Dieu a tiré le monde du —, الله sūdah men-jadī-kan ālam deri-pada ka-tiadā-an. Faire rentrer dans le —, منيادان meniadā-kan.

NÉANT, le peu de valeur d'une chose. Le — des choses de ce monde, كيسيائى بارغ دنيا اين ka-sia-siā-an bārang duniā ini.

NÉANT, manque de naissance ou de mérite dans une personne. Homme de —, اورغ هين orang hina.

NÉANTS, choses de nulle valeur, بارغ يىغ تباد هرگان bārang yang tiāda hargā-ña.

NÉBULEUSE, s. f., étoile peu brillante. بىغ كورغ چيان bintang yang kūrang wahayā-ña.

NÉBULEUX, EUSE, adj., كلم كابت klām kābut, ردف radūp, برومىك ber-mēga, رمغ remang. Le ciel clair devient —, ترغ چواج منجادی كلم, ترغ træng xuāxa men-jādī klām kābut.

NÉCESSAIRE, adj., dont on ne peut se passer, واجب هارس hārus, وادجب wājib, تباد دافت تباد tiāda dāpat tiāda, اوسه ūsah, لازم lāzem. Il est — à l'homme de manger pour vivre, اد هارس اورغ ماكن اكن هيدف, ada hārus orang mākān ākan hīdup. Mal —, كسكارن يىغ تباد دافت, ka-sukār-an yang tiāda dāpat tiāda. Cela n'est pas —, ايت تباد, itu tiāda ūsah. Il est absolument —, تباد دافت تباد tiāda dāpat tiāda. L'être —, Dieu, توهن الله tūhan allah.

NÉCESSAIRE, s. m., ce qui est nécessaire à l'existence, à la subsistance, بارغ حاجة bārang hājat, لازم el-lāzem. Le — à l'entretien, نفقة nefakat.

NÉCESSAIREMENT, adv., par nécessité, دغن سهارسن dengan sa-

hārus-ña, اتس فري واجب *ātas prī yang wājib*.

NÉCESSAIREMENT, infailliblement, تباد دات تباد *tiāda dāpat tiāda*.

NÉCESSITÉ, s. f., اوسه *ūsah*, فري *prī yang wājib*. C'est une — à l'homme de mourir, اوسه *ada ūsah* اورغ مانس ماتي *ada ūsah orang mānusīa mātī*.

NÉCESSITÉ, contrainte, قفس *paksa*. کساکن *ka-sesāk-an*. Par —, سبب قفس *sebāb paksa*. Mettre dans la —, ممسکن *memaksa*, مخرسکن *mengrās-kan*.

NÉCESSITÉ, indigence, سکارن *sukār-an*, قفان *papā-an*, ککراغن *ka-kurāng-an*.

NÉCESSITÉS, besoin naturel, حاجة *hājat*. Aller à ses nécessités, قضا *kedlā hājat*, کسوغي *ka-sūngēy*.

De NÉCESSITÉ, nécessairement, دغن سهارسن *dengan sa-hārus-ña*. Qui est de —, يغ اوسه *yang ūsah*.

NÉCESSITER, v. a., contraindre à, ممسکن *memaksa*, مخرسکن *mengrās-kan*.

NÉCESSITER, rendre nécessaire, causer. Cela nécessite de grandes dépenses, ايت منت بلنج بايق *itu minta belanja bāñak*.

NÉCESSITEUX, EUSE, adj., فاف *pāpa*, مسکين *meskīn*, يغ ککراغن

yang ka-kurāng-an. Personne nécessaire, اورغ ککراغن *orang ka-kurāng-an*, مسکين اورغ *orang meskīn*.

NEC PLUS ULTRA, le dernier degré, يغ کمدین سکالی *yang kamudī-an sa-kālī*. يغ تربله جاوه *yang ter-lebèh jāuh*.

NÉCROLOGE, s. m., registre des morts, دفتر اورغ ماتي *daftar orang mātī*, دفتر کمیتن اورغ *daftar ka-matī-an orang*.

NÉCROMANCIE, s. f., magie, علم مخکل اورغ ماتي اکن منغ *ilmu memanggīl orang mātī akan menenūng*, سسترا *sastarā*.

NÉCROMANCIEN, NE, s., سستراون *sastarāwan*.

NÉCROPOLE, s. f., تفت سکل قبور *tampat segala kubūr*.

NECTAR, s. m., breuvage des dieux, منومن دیوات *minūm-an dēwāta*, ایرکالی کوثر *āyer kālī kawser*.

Fig., liqueur agréable, منومن يغ *minūm-an yang sedāp*.

NÉERLANDAIS, E, adj., ولندوی *wolanduwī*.

NEF, s. f., grande — d'une église, تفت تنغه گریج *tampat tengah grēja*. Nefs latérales, کیلقکلیکن گریج *kīlīk-kīlīk-an grēja*.

NÉFASTE, adj., چالاک *xelāka*.

Jours néfastes, هرهارى چالاک *hari-hāri xelāka*.

NÉGATIF, IVE, adj., qui exprime une négation, un refus, ڀڃڻ *yang erggan*, ڀڃڻ *yang meñang-kal*. Réponse négative, جواب ڀڃڻ *jawāb yang erggan*.

NÉGATION, s. f., l'opposé de l'affirmation, سڱڪالڻ *sangkal-an*, انڪار *inkār*, نفى *nefī*.

NÉGATION, particule qui nie, حرف نفى *huruf nefī*.

NÉGATION, absence, non-existence, ڪنڌاڻ *ka-tiadā-an*.

NÉGATIVEMENT, adv., سرت ڀڃڻ *serta erggan-ña*, بانهڪار *bi-inkār*, بنفى *bi-nefī*.

NÉGLIGÉ, E, part. pas. du v. négliger, oublié, الڦ *alpa*, لالی *lāley*.

NÉGLIGÉ, sans ornement, peu travaillé, تڀاد دهڀاسى *tiāda di-hiyās-i*, ڪورڻ هالڻ *kūrang hālus*.

NÉGLIGÉ, s. m., costume du matin, ڦڪاڻين ڦاڳي *pakēy-an pāgi*, ڦڪاڻين سهرهارى *pakēy-an sa-hari-hāri*.

NÉGLIGEMENT, adv., دڻن لالی *dengan lāley*, دڻن ڪورڻ اڻڻ *dengan kūrang ingat*.

NÉGLIGENCE, s. f., ڪلڻين *ka-lalēy-an*, ڪمالڻ *ka-malās-an*. Par —, اوله ڪلڻين *ūleh ka-lalēy-an*.

NÉGLIGENT, E, adj., لالی *lāley*, مالڻ *per-lāley*, الڦ *alpa*, مالڻ *mālas*. Personne négligente, اورڻ *orang per-lāley*, اورڻ مالڻ *orang mālas*.

NÉGLIGER, v. a., n'avoir pas le soin nécessaire de, الڦ *lāley*, الڦ *alpa*, لوڦ *lūpa*, تڀاد اڻڻ *tiāda ingat*. Il néglige son travail, اى لالی *ia lāley ākan karjā-ña*. Ne vous négligez pas, جاڻن ڪامو *jāngan kāmu alpa ākan dirī-mu*. — quelque chose, مڱاڻ ڪان *me-lāley-kan*, مڱاڻ ڪان *meng-alpā-kan*.

NÉGLIGER, ne pas mettre en usage, منڱلڪن *meninggal-kan*. — de demander du secours, منڱلڪن منت *meninggal-kan minta tūlung*. — des moyens, دای اڻای *meninggal-kan dāya upāya*.

NÉGLIGER quelqu'un, ne pas le fréquenter, le voir rarement, تڀاد *tiāda merg-anjung*, اورڻ *orang pergi*, اورڻ *berjumpa*, تڀاد ڦرڻي مليهت *tiāda pergi me-lihat*.

NÉGOCE, s. m., ڦرنڪاڻ *perniagā-an*, دڱاڻ *dagāng-an*. — très lucratif, ڦرنڪاڻ ڀڃڻ مبرى باڻق لاب *perniagā-an dagāng-an*.

per-niagā-an yang mem-brī bāñak lāba.

NÉGOCIABLE, adj., qui peut être mis en circulation (effet de commerce), *ياغ برلاکو yang ber-lāku.*

NÉGOCIANT, s. m., سوداگر *sūdāgar*, *ياغري* *ōrang dāgar*, *بياثري* *biāpri*. Riche —, سوداگر ياغ کای *sudāgar yang kāya.*

NÉGOCIATEUR, TRICE, s., qui négocie une affaire d'État, *فسوره* *pe-sūruh*, *سروهن* *surūh-an*. —, entremetteur, *اورغ فراتار* *ōrang per-antāra*, *واسط* *wāsit*.

NÉGOCIATION, s. f., *بچار* *bixāra*, *مشاوره* *mušāwarat*. Entamer une —, *مملای بچار* *me-mulā-i bixāra.*

NÉGOCIER, v. n., faire le commerce, *برنياك* *berniāga*, *برداغ* *ber-dāgar*. — sur mer et sur terre, *برداغ دلاوت دان ددارت* *ber-dāgar di-lāut dān di-dārat.*

NÉGOCIER, mettre en circulation, par ex. une lettre de change, *ملکون* *me-lakū-kan.*

NÉGOCIER, traiter une affaire, *بچاران* *bixarā-kan*, *برجنجی* *ber-janji*, *برمشاوره* *ber-mušāwarat*. — la paix, *بچاران درفد فردماین* *bixarā-kan deri-pada per-damēy-an.*

NÈGRE, adj., *هیت* *hītam*. Un —, *سورغ هیت* *sa-ōrang hītam*. Race —, *بغس هیت* *bangsa hītam.*

— d'Afrique, *کفری* *kafirī*, *کفری* *kapirī*. —, Éthiopien, *زنگی* *zangi*, *حشی* *habāsi*. — de la Nouvelle Guinée, *ثفوه* *pupūwah.*

NÉGRIER, adj., m., *ياغ مهابو* *hamba*, *ياغ مهابو* *yang mem-bāwa hamba*, *ياغ هیت* *yang mem-bāwa hītam*. Bâtiment —, *فراهو ياغ مهابو* *prāhu yang mem-bāwa hamba.*

NEIGE, s. f., *ثلج* *šalju.*

Loc. prov. Blanc comme la —, *پوته سفرت ثلج* *pūtiḥ seperti šalju*, *پوته سکالی* *pūtiḥ sa-kālī*. Faire la boule de —, *برتبه* *ber-tambah-tambah*, *منجادی باقی* *men-jādī bāñak.*

NEIGER, v. n., *ياغ جاته* *šalju yang jātuh.*

NÉNUPHAR, s. m., *تراتی* *terātey*. —, lotus, *سروج* *serōja*, *قدم* *padma.*

NÉOMÉNIE, s. f., *بولن بهارو* *būlan bahāru*, *بولن تمل* *būlan timbul*. —, fête, *هاری رای بولن بهارو* *hāri rāya būlan bahāru.*

NÉOPHYTE, s., *اورغ بهارو* *ōrang bahāru*, *اورغ بهارو ماسق اکام* *ōrang bahāru māsuḳ agāma*. Que ce ne soit pas un —, *جاغن سورغ بهارو* *jāngan sa-ōrang bahāru.*

NÉPENTHE, s. f., *داون کندي* *dāun kendi.*

NÉPHRÉTIQUE, adj., *در فغکخ* *deri pinggang*, *دربوه فغکخ* *deri būah*

pinggang. Maladie —, ساکت ٹشگٹ *sākit pinggang*, ساکت بوہ ٹشگٹ *sākit būah pinggang*.

NEPTUNE, s. m., le dieu des mers, اورت دیولوت *dēwa lāut*.

NÉRÉIDE, s. f., nymphe de la mer, بیدیداری البحر *bidiādāriul-behrī*.

NERF, s. m., اورت قوتہ *ūrat*, اورت قوتہ *ūrat pūtiḥ*, عصبہ *aṣābat*. Plur. اعصاب *aṣāb*.

Fig. Avoir du —, être fort, جادی قوتہ *jādi kūwat*.

NÉROLI, s. m., essence tirée de la fleur d'oranger, میق بوغ لیمو مانس *mīnāk būga limaw mānis*.

NERVEUX, EUSE, adj., دراورت *deri ūrat*, درعصبہ *deri aṣābat*.

Fièvre nerveuse, دم فیاکت عصبہ *demām peñākit aṣābat*.

NERVEUX, qui a beaucoup de force, تگہ *tegūh*, تگف *tegāp*, قوتہ *kūwat*.

NERVURE, s. f., parties saillantes, تولغ *tūlang*.

NET, TE, adj., propre, limpide, جرنہ *sūxi*, چوچی *xūxi*, جرنہ *jernih*, هنج *henng*, چری *xerīa*, برسه *bersih*. Les rues sont nettes, جالان *jālan* ایت سوچی *adu-ña*. Eau qui n'est pas nette, ایریغ تیاد جرنہ *āyer yang tiāda jernih*. Ce vin est —, ایراغکورايت *āyer anggūr itu henng*. Du

verre —, کاج یغ چری *kāxa yang xerīa*. Vue nette, مات چره *māta xerīh*. Voix nette, سوار پارغ *suwāra nāring*. Riz — (nettoyé), برس چره *brās xerūh*.

NET, clair, ترغ *terang*.

NET, vide, کوسخ *kōsong*. Maison nette, رومه کوسخ *rūmah kōsong*.

Loc. prov. Je veux en avoir le cœur —, هب ماو تاهوایت دغن ترغ *hamba māu tāhu itu degan terang*.

Net comme une perle, سوچی سکالی *sūxi sa-kālī*, هنج سکالی *henng sa-kālī*.

NETTEMENT, adv., انس ثری یغ *atas prī yang sūxi*. دغن سوچی *dengan sūxi*.

NETTEMENT, clairement, دغن ترغ *dengan terang*.

NETTETÉ, s. f., کسچین *ka-suxi-an*, ثری یغ هنج *prī yang henng*.

NETTOYAGE, s. m., فیچین *peñuxi-an*, حال مپوچی *hāl meñuxi*.

NETTOYER, v. a., rendre propre, مپوچی *meñuxi*, منپوچی *men-xūxi*, مبرسه *mem-bersih*, منچریاکن *men-xerīa-kan*. — des habits, مپوچی *meñuxi kاین*. — les chemins, مپوچی *mem-bersih-kan jālan*. Se nettoyer, مپوچی *meñuxi-kan dیری*. منچریاکن دیری *men-xerīa-kan dیری*.

NETTOYER, monder, منجره *men-xerüh*.

NEUF, adj. numér., سمیلن *sam-bīlan*. — fois, سمیلن کالی *sambīlan kālī*. — cents, سمیلن راتس *sam-bīlan rātus*. Dix-neuf, سمیلن بلس *sambīlan blās*. Vingt-neuf, دو ژوله *dūa pūloh sambīlan*. — heures, سمیلن فوکل *pūkul sambīlan*. Il a — ans, سمیلن تاهن *sambīlan tāhun umur-ña*.

NEUF, NEUVE, adj., fait depuis peu, بهارو *bahāru*. Maison neuve, رومه بهارو *rūmah bahāru*. Habit —, فکاین بهارو *pakēy-an bahāru*. Tout battant —, بهارو سکالی *bahāru sa-kālī*. Remettre à —, ممبروئی *mem-baharū-i*.

NEUTRALEMENT, adv., sans prendre partie ni pour l'un ni pour l'autre, میله سرت کلور درفد سبله *serta ka-lūar deri-pada sa-belāh-meña-belāh*.

NEUTRALISER, v. a., rendre neutre, میله مغلورکن درفد سبله *mergalūarkan deri-pada sa-belāh-meña-belāh*.

NEUTRALISER, rendre nul, منیداکن *meniadā-kan*.

NEUTRALISER, tempérer, mitiger, مناورکن *menāwar-kan*, ملهکن *me-lemāh-kan*.

NEUTRALITÉ, s. f., تیاد یخ ثری *prī yang tiāda tūrut sa-belāh-meñabelāh*.

NEUTRE, adj., qui n'est d'aucun parti, تیاد تورت سبله میله *tiādatūrut sa-belāh-meñabelāh*.

Genre NEUTRE, تیاد بخش لکلاکی *tiāda bangsa laki-laki tiāda bangsa perampūan*.

NEUVAIN, s. f., prières qui se font pendant neuf jours, منت دعا یخ *minta dōa yang sambīlan hāri lamā-ña*.

NEUVIÈME, adj., کمیلن *ka-sambīlan*. La — maison, رومه یخ کمیلن *rūmah yang ka-sambīlan*.

NEUVIÈME, la neuvième partie d'un tout, فرسمیلن *per-sambīlan*. Un —, سفرسمیلن *sa-per-sambīlan*. Deux —, دو فرسمیلن *dūa per-sambīlan*.

NEVEU, s. m., کیناکن *kemanākan*. —, fils du frère, اتق سودار لکلاکی *ānaḥ sūdāra laki-lāki*. —, fils de la sœur, اتق سائق لکلاکی *ānaḥ sānaḥ laki-lāki*.

NÉVRALGIE, s. f., ثپاکت عصبه *peñākit aṣabat*.

NEZ, s. m., هیدغ *hīdung*. Le dessus du —, هیدغ فکل *pangkal hīdung*. Le bout du —, هوجغ هیدغ *hūjung hīdung*. Les trous du —, لیخ هیدغ *lōbang hīdung*.

liang hīdung. Cloison du —, ساکت *sākat hīdung*. Les ailes du —, هیدغ سبله میله هیدغ *sa-belūh-meñā-belāh hīdung*. Os du —, تولغ هیدغ *tūlang hīdung*. Humeur du —, ایغس *īgus*. — proéminent, هیدغ منیغ *hīdung munxung*. — plat, هیدغ *hīdung xēper*. Suivant le *makōta rāja*: Un nez long et proéminent est la marque d'un manque de jugement et annonce la folie, هیدغ یغ فنیغ دان *hīdung yang panjang dān munxung* منیغ ایت تند کورغ بودی دان سسر *hīdung yang panjang dān munxung itu tanda kūrang būdi dān sarsar*. Un nez court et gros indique des appétits sensuels, هیدغ یغ رنده بسر *hīdung yang rendah* ایت تند شهوة *besār itutanda šahwat*. Un nez dont les trous sont larges indique la haine et la colère, هیدغ یغ لوس *hīdung* لوبغن ایت تند دغکی دان مرک *yang lūwas lōbang-ña itu tanda dengki dān mūrka*. Un nez dont la cloison est épaisse indique un grand parleur, هیدغ یغ تبل ساکت *hīdung yang* ایت تند باقی برکتکات *tebāl sākat-ña itu tandah bāñak ber-kata-kāta*. Un nez dont l'extrémité est large indique la fausseté, هیدغ یغ لبر هوچغن ایت تند دست *hīdung yang lebār hūjung-ña itu tanda dusta*. Un nez moyen in-

dique toutes sortes de bonnes qualités, هیدغ یغ سدغ ایت تند سکل قری *hīdung yang sedung itu tanda segala pri yang bāik*.

Loc. Saigner du nez, حال کلور *hāl ka-lūar dārah deri hīdung*. Moucher son nez, مغشغ *merg-esung*. Parler du nez, مغهیدغ *merg-hīdung*, برابن *be-rāban*. Fourrer son nez partout, چغر *xampur dālam segala* دالم سکل فرکار *porkāra*. Jeter à quelqu'un une chose au nez, منجاستکن کفد اورغ *men-jātuh-kan ka-pada orang*. Avoir un pied de nez, کن مانو *kena mālu*. Fermer la porte au nez à quelqu'un, اغکن ممیت اورغ *enggan meñambut orang*. Il a le nez fin, ای بانیغ *ia bāñak xerdiğ*. Montrer son nez, مننجفک درین *menunjuk-kan diri-ña*.

NEZ, la proue d'un navire, هلون *halūwan prāhu*, جوغر *jūrgur*.

NI, conj., تیاد *tiāda*, بوکن *būkan*. — or — argent, امس فون تیاد فیرق *amās pūn tiāda pēraq pūn tiāda*. — plus — moins, تیاد له *tiāda lebēh tiāda kūrang*. — l'un — l'autre, بوکن ایت بوکن *būkan itu būkan lāin*.

NIABLE, adj., یغ دافت دسغکل *yang dāpat di-sangkāl*.

NIAIS, E, adj., oiseau qui n'a pas encore de plumes, بلم اد برولو *belum ada ber-būlu*, اتي بورغ يڭ *belum ada ber-būlu*, بلم كلوردر سارڭن *anak būrung yang belum ka-lūar deri sārang-ña*.

NIAIS, au fig., simple, sot, بوده *bōdoh*, بيل *bebāl*, ييڭ *bīngung*, كورڭ چردق *kūrang xerdik*. Cet homme est bien —, اورڭ ايت بايق *orang itu bañak bōdoh*. Des manières niaises, كالكون يڭ بيل *kalakū-an yang bebāl*.

NIAISEMENT, adv., اتس ثري يڭ *atas pri yang bōdoh*, دغن *dengan bebāl-an*.

NIAISERIE, s. f., paroles frivoles, کتاکات يڭ بيل *kata-kāta yang bebāl*. —, bagatelle, بارڭ يڭ سي *bārang yang sia-sia*.

NIAISERIE, caractère niais, کدوهن *ka-bodōh-an*, کيالن *ka-bebāl-an*.

NICHE, s. f., enfoncement dans l'épaisseur d'un mur, لشکڭ ددالم متبق *lengkung di-dālam tembok*. Placer une statue dans une —, ممبوه فاتڭ *mem-būbuh pātung* pada *lengkung di-dālam tembok*.

NICHE à chien, تفت انجڭ *tampat anjing*, رومه انجڭ *rūmah anjing*.

NICHE, s. f., tour de malice, espièglerie, تيڭو *tīpu*. Faire une — à quelqu'un, منيڭو اورڭ *menīpu orang*.

NICHÉE, s. f., ايسي سارڭ *isi sārang*. — de rats, اسين سارڭ تيكس *isi-ñasārang tikus*. Une — d'oiseaux, ايت سارڭ بورڭ *sa-isi-ña sārang būrung*.

NICHER, v. n., faire son nid, ممبوت *mem-būat sārang*, برسارڭ *ber-sārang*. Ces hirondelles nichent aux fenêtres, ايت ممبوت *būrung lāyang-lāyang itu mem-būat sārang-ña pada jandēla*. Les oiseaux du ciel nichent dans ses branches, بورڭ *būrung di-lāngit ber-sārang pada xābang-ña*.

SE NICHER, v. pron., دودق *dūduk*.

Il se niche dans une hutte, ای دودق *ia dūduk dālam keimat*.

NICHER, v. a., placer dans un endroit, مندودقکن *men-dūduk-kan*, ممبوه *mem-būbuh*.

NID, s. m., رومه سارڭ *sārang rūmah*. — d'oiseau, سارڭ بورڭ *sārang būrung*, رومه بورڭ *rūmah būrung*. — de fourmis, سارڭ سمٲ *sārang semūt*, امڭ *ompong*. — d'abeilles, سوارڭ *suwālang*, مدمدوڭ *madu-madū-an*. — d'hirondelle bon à manger, بوهي *būhi* سارڭ لايڭ *sārang lāyang-lāyang būhi*.

Loc. prov. Petit à petit l'oiseau fait son nid, فلاهن *flāhen* دافت کدوکن *daft kōdōkan*.

perlāhan-perlāhan dāpat
ka-dadūk-an yang bāik.

NIÉ, E, part. pas. du v. nier,
سنگل sangkal, دسنگل di-sangkal.

NIÈCE, s. f., کمنان فرمفون kema-
nākan perampūan. —, fille du
frère, اتق سودار فرمفون ānak sūdāra
perampūan. —, fille de la sœur,
اتق سانق فرمفون ānak sānak
perampūan.

NIELLE, s. f., maladie des grains,
انتوتن antūt-an, کلورن ka-layūr-an.

NIELLE, plante, کتبر katumbar.

NIER, v. a., برسنگل ber-sangkal,
مېنگل meṅgkal. Il ne nia pas,
تیاد برسنگل tiāda ber-sangkal
īa. — une dette, مېنگل هوتغ me-
ṅgkal hūtang.

NIGAUD, E, adj., بیلوده bōdoh, بیل
bebāl.

NIMBE, s. m., مکوت سینر makōta
sīnar.

NIPA, s. m., plante, نیفه nīpah.

NIPPER, v. a., fournir de nippes,
ممبری فکاین mem-brī pakēy-an.

NIPPES, s. f. pl., فکاین pakēy-
an.

NIQUE, s. f., signe de moquerie,
de mépris, اشاره سندیرin īsārat sin-
dīr-an. Faire la —, مېندر meṅin-
dir.

NITOUCHE, s. f. Faire la sainte
nitouche, مفرشراکن درین اورغ قدس

mem-pura-purā-kandirī-ña ōrang
kudus.

NITRE, s. m., سنداو sendāwa,
گارم مسیو misīyu mentah, مسیو منته
gāram misīyu.

NITREUX, EUSE, adj., در سنداو
deri sendāwa. Acide —, اسم سنداو
āsam sendāwa. Terre nitreuse,
تانه سنداو tānah sendāwa.

NIVEAU, s. m., instrument pour
connaître si un plan est horizontal,
انتغ unting-unting, سیفت sīpat.

— à plomb, باتو سیفت bātu sīpat.

Corde à —, تالی سیفت tāli sīpat.

De NIVEAU, رات rāta, داتر dātār.

Terrain de —, تانه رات tānah rāta.

Au — de l'eau, سام رات دغن ایر
sāma rāta dergan āyer. Etre au
— de, برسام دغن ber-sāma dergan.

NIVELER, v. a., mettre de niveau,
مرتاکن me-ratā-kan, مرغ-
unting-unting.

NIVELLEMENT, s. m., action de
niveler, حال مرتاکن hāl me-ratā-
kan.

NOBLE, adj., بغساوان bangsāwan,
برغس ber-bangsa, شریف šerīf. Il
est —, ای سورغ بغساوان īa sa-
ōrang bangsāwan. — de cœur, de
sentiments, برهمة ber-himmat.

NOBLE, grand, élevé, illustre,
بسار besār, ترنام ter-nāma, ملی
mulīa.

NOBLEMENT, adv., دغن کليمان *dengan ka-muliā-an*, دغن همة يڭ *dengan himmat yang benar*. Il nous traite —, ای ملکوکن کیت دغن *ia me-lakū-kankita dengan ka-muliā-an*.

NOBLESSE, s. f., اصل بڭساوان *asal bangsawan*, ثڭکت بڭساوان *pangkat bangsawan*, فري حال اورڭ *prī hāl orang bangsawan*.

NOBLESSE, les nobles, سکل اورڭ *segala orang bangsawan*.

NOBLESSE, grandeur d'âme, همة *himmāt yang benar*.

NOCE, s. f., mariage, کاوین *kāwīn*, هاری نکاح *nikāh*. Jour de nocēs, هاری کاوین *hāri kāwīn*. Habit de —, فکاین اورڭ کاوین *pakēy-an orang kāwīn*. Repas de —, فرجموڭ ممڭلی *per-jamū-an mempeleḡ*. Célébrer des —, بربوت فرجموڭ ممڭلی *ber-būat per-jamū-an mempeleḡ*. Gens invités aux —, اورڭ يڭ ترڭڭکل کڭد *orang yang ter-pangḡil ka-pada per-jamū-an mempeleḡ*. Et la salle du festin des — fut remplie, مڪ سارتله تمڭت فرجموڭ *maka sārāt-lah tamḡāt per-jamū-an mempeleḡ itu*.

Loc. prov. N'être pas à la —, داتڭ فڊ کتيك يڭ *seperti ikan di-dālam belāt*. Arriver comme tambourin à —, داتڭ فڊ کتيك يڭ

dātang pada kotika yang baik. Faire la —, برسکسکاء *ber-suka-sukā-an*.

NOCTAMBULE, s., اورڭ يڭ تيدر *orang yang tidor serta ber-jālan*.

NOCTUELLE, s. f., papillon, کڭڭوڭو *kupu-kupu malam*.

NOCTURNE, adj., فڊ *mālam*, فڊ *pada mālam*. Trouble —, کڭڭر *gampar pada mālam*. Service —, خدمة فڊ *kedmat pada mālam*. Fantôme —, هنتو مالم *hantu mālam*. Fleur —, بوڭ مالم *bunga mālam*. Oiseau —, بورڭ مالم *burung mālam*.

NOCTURNE, s. m., partie de l'office divin, سمبهيڭ مالم *sembahyang malam*.

NODOSITÉ, s. f., بڭڭکل *bungkul*.

NOËL, s. m., fête de la nativité de Notre Seigneur, هاری رای فراناکن عيسى المسيح *hāri rāya per-anāk-an īsa el-mesēh*.

NOËL, cantique en l'honneur de la nativité, فڊ وقت فراناکن عيسى المسيح *ñān-an pada waktu per-anāk-an īsa el-mesēh*.

NĒUD, s. m., سمڭل *simpul*, سمڭولن *simpul-an*, ايکت *ikat*. — noué, سمڭولن ماتي *simpul-an māti*. — qui peut se défaire, سمڭولن هيدڭ *simpul-an hīdup*. — coulant,

مچفل *jerât*. Faire un —, مچفل *meñimpul*. Défaire un —, مچفل *mem-būka simpul-an*. — qui sert à attacher deux choses, مچفل *per-hubūng-an*. — à une étoffe, à un mouchoir, مچفل *buntil*. Faire un — à un mouchoir, مچفل *mem-buntil*.

NŒUD dans le bois, مات کایو *māta kāyu*. — aux arbres, بشکل *bungkul*. — sur les vieux arbres, بوجوک *būxuk*.

NŒUD du junc, du roseau, بوکو *būku*, روس *rūwas*, تېبۇ *tebū-tebū*. Qui a des nœuds, بېرېکبوكو *ber-buku-būku*, بېرېتېبۇ *ber-tebū-tebū*.

NŒUD, articulation des doigts, راکو بوکو جاری *būku jāri*.

NŒUD, lien, مچفل *per-hubūng-an*. — du mariage, مچفل *per-hubūng-an kāwīn*.

NŒUD de la ligne du loch, تندا *tanda pada tāli ukūr-an lajū-ña kapāl*.

NŒUD, ascendant de la lune, راهو *rāhu*. — descendant de la lune, کدو *kedū*.

NOIR, E, adj., هیت *hītam*. Cheval —, کود هیت *kūda hītam*. Cheveux noirs, رمبت هیت *rambut hītam*. Les hommes de la race noire, اورغ هیت *ōrang hītam*. Pain —, روتی هیت *rōti hītam*, روتی کاسر *rōti kāsar*.

Noir comme un corbeau, هیت سکاکی *hītam sa-kāli*.

NOIR, livide, لم *lebām*. Son corps est — à cause des coups qu'il a reçus, لم سبب دقوکل *tūbuk-ña lebām sebāb di-pūkul*.

NOIR, obscur, کلف *gelap*, کلف *gelap kātup*. Chambre noire, بیلک کلف *bīlik gelap*. Nuit noire, مالم کلف کاتف *mālam gelap kātup*.

NOIR, triste, mélancolique, مورغ *mūrug*.

NOIR, en parlant des crimes, بسر *besār*, ساغت *sāngat*, بابق *bāñak*. Noire trahison, بیغ بسر *kiānat yang besār*. Malice noire, کجهاتن بیغ ساغت *ka-jahāt-an yang sāngat*. Il a l'âme noire, ای بابق جاهت *ia bāñak jahāt*.

NOIR, s. m., la couleur noire, هیت *hītam*. Le —, هیت *hītam*, کھتام *ka-hitām-an*. — pour noircir les dents, باج *bāja*. Un —, un nègre, سورغ هیت *sa-ōrang hītam*.

Loc. prov. Ne voir, dans un livre, que du noir et du blanc, تیاد *tiāda tāhu bāxa*. Si vous lui dites blanc, il vous répondra noir. ای هندق ملاون کات *ia hendaq melāwan kātā*.

NOIRÂTRE, adj., هیت سدیکت *hītam sa-dikit*.

NOIRCEUR, s. f., qualité par laquelle les choses sont noires, فري يڭ هيتم *ka-hitām-an*, فري يڭ هيتم *prī yang hitam*.

NOIRCEUR, énormité d'un crime, فري يڭ سالت *prī sālāh yang sāngat*.

NOIRCIR, v. a., rendre noir, مڭهيتكن *meng-ḥitam-kan*. — les dents, ملابركن كيكي دغن باج *me-lābur-kan gigi dengan bāja*.

NOIRCIR, dénigrer, مڭمفت *meng-ūmpat*, منوكس *menūkas*, مڭمفتكن *mem-fitnah-kan*.

NOIRCIR, v. n., devenir noir, منجادی هيتم *men-jādi hitam*. —, devenir obscur, منجادی كلث *men-jādi gelāp*.

NOISE, s. f., فريبتاهن *bantah*. فريبتاهن *per - bantāh - an*. Chercher —, منجهاری بته *men-xahāri bantah*. Commencer la —, مملای بر بته *me-mulā-i ber-bantah*.

NOISETIER, s. m., فوهن بندق *pōhon bunduk*.

NOISETTE, s. f., بوه بندق *būah bunduk*. — d'Inde, l'arec, بوه ڭينڭ *būah pīnang*. — deterre, l'arachide, كاڭڭ گورڭ *kāxang gōreng*.

NOIX, s. f., بوه يڭ كرس كولتن *būah yang krās kūlit-ña*. — de coco, بوه کلاڤ *būah kelāpa*, بوه پير *būah ŋīyur*. — européenne, بوه کلاڤ *būah kelāpa irūpa*. —

muscade, بوه ڭال *būah pāla*. — d'arec, بوه ڭينڭ *būah pīnang*. — de kemiri, بوه کيميري *būah kemiri*. Coquille de —, تمفورڭ *tempōrong*. Chair de la —, ايسي بوه کلاڤ *isi būah kelāpa*. Huile de —, ميڭق *mīñak kelāpa*.

NOM, s. m., نام *nāma*, اسم *ism*. — d'une montagne, نام گونڭ *nāma gūnurg*. — d'homme, نام اورڭ *nāma ōrang*. — célèbre, نام يڭ مشهور *nāma yang mašhūr*. Liste de noms, دفتر نام *daftar nāma*. Changement de —, تڪارن نام *tukār-an nāma*. — de naissance, نام داڭڭ *nāma dānging*. — qu'on reçoit à l'âge viril, نام گلر *nāma gelār*. — substantif, نام ذات *nāma dzāt*, نام کئدائن *nāma ka-adā-an*. — abstrait, نام صفة *nāma šifat*. Du même nom, نام سنام *sa-nāma*. Appeler quelqu'un par son —, مڭگل اورڭ *memanggil ōrang dengan namā-ña*. Au —, نام اتس *ātas nāma*. Au — du roi, نام راج *ātas nāma rāja*. Au — de Dieu, نام اتس تته *ātas tūtah rāja*. Au — de Dieu, بسم الله *bism-illahi*. Au — du Dieu élément et miséricordieux, بسم الله الرحمن الرحيم *bism-illahi er-rahmān er-rahīm*. Au — du père et du fils et du Saint-

دغن نام باف دان اتق دان روح, Esprit, dengan nāma bāpa dān al-qadus dangan nāma bāpa dān ānak dan rūh ul-kudus.

NOM, réputation, نام nāma. Un beau —, نام یخ بایق nāma yang bāik. Un mauvais —, نام بوسق nāma būsuk.

NOMADE, adj., یخ مخمبار yang mengumbāra, یخ برهاپت کسان کماری yang ber-hāñut ka-sāna ka-māri. Tribu —, بخش اورغ مخمبار bangsa orang mengumbāra. Des peuples nomades, اورغ یخ برهاپت کسان کماری orang yang ber-hāñut ka-sāna ka-māri.

NOMBRABLE, adj., یخ داؤت دیلخکن yang dāpat di-bilang-kan, یخ داؤت یخ دحسابکن yang dāpat di-hisāb-kan.

NOMBRE, s. m., بلاغن bilāng-an, عدد hisāb, hitung-an, aded. — rond, بلاغن بولت bilāng-an būlat. — divisible, بلاغن یخ bilāng-an yang dāpat di-bahagi-kan. — pair, بلاغن کئف bilāng-an genap. — impair, بلاغن کئجیل bilāng-an gāsāl, ganjil. La science des nombres, علم حساب ilmu hisāb.

NOMBRE, quantité, کیپاکن ka-bañāk-an. Un grand — d'hommes, اورغ کیپاکن ka-bañāk-an orang. Un certain —, ببراف be-brāpa, ببراف be-brāpa bañāk. Un petit —

d'hommes, سدیکت اورغ sa-dikit orang.

Sans NOMBRE, adv., تیاد تفرمنائی tiāda te-permanā-i, تیاد تر حساب tiāda ter-hisāb.

Le livre des NOMBRES, le quatrième livre de Moïse, سورت بلاغن sūrat bilāng-an, سورت العداد sūrat el-adād.

NOMBRE, v. a., میلخ mem-bilang, مخسابکن mem-bilang-kan, میلخکن meng-hisāb-kan, مخسیتخ meng-hitung, مفرمنائی mem-permanā-i. Qui pourrait les —? سیاف داؤت? siāpa dāpat mem-bilang-kan dā.

NOMBREUX, EUSE, adj., یخ بایق yang bañāk.

NOMBRI, s. m., پوست pūsāt. Lier le — aux enfants, منجاهت men-jāhit pūsāt.

NOMENCLATURE, s. f., liste de mots, دفتر فرکتان daftar per-katā-an, دفتر نام daftar nāma.

NOMINAL, E, adj., دغن نام dengan nāma, دغن سبت نام dengan sebūt nāma. Appel —, حال مخکل دغن hāl memanggil dengan nāma.

NOMINATIF, IVE, adj., par noms, qui contient les noms. Liste nominative, دفتر سکل نام daftar segala nāma.

NOMINATION, s. f., action de nommer à une place, حال مڭڭت *hāl meng - angkat*. —, droit de nommer à un emploi, حق مڭڭت *hak meng - angkat* *ka-pada suātu jawāt-an*.

NOMMÉ, E, part. pas. du v. nommer, دسبت برنام *di-sebūt, ber-nāma*, دنامای *di-namā-i*.

NOMMÉ à une dignité, à un emploi, داڭت *di-angkat*. — évêque, داڭت فد ثڭت اسقف *di-angkat pada pangkat uskup*.

A point **NOMMÉ**, يڭ بتل *yang betül*. *pada kotika yang betül*.

A jour **NOMMÉ**, دتنتوکن يڭ هاری *di-tantū-kan*. *pada hari yang di-tantū-kan*.

NOMMEMENT, adv., کتهوی *ka-tahū-i*, یایت *iā-itu*, یعنی *yanī*.

NOMMER, v. a., dire le nom d'une personne ou d'une chose, مپت نام *meñebūt nāma*. — quelqu'un par son nom, مپتکن اورڭ دغن نام *meñebūt-kan orang dergan namā-ña*.

NOMMER, donner un nom, منامای *me-namā-i*, ممبری نام *mem-brī nāma*. Comment cela se nomme-t-il? ایت اڭ نام *itu apa namā-ña*.

NOMMER à un emploi, مڭڭت *meng-angkat*. Le roi l'a nommé ministre, راج سده مڭڭت دی کفد *rāja sudah meng-*

angkat dīa ka-pada pangkat man-trī.

NOMMER, instituer, quelqu'un son héritier, مڭوارثکن *meng - wārīṣ-kan*.

NON, adv., ت *ta*, تا *tā*, تیدق *tīdaq*, تیاد *tiāda*, بوکن *būkan*. — nécessaire, تۆسه *ta-ūsah*. Il dit —, ماک ای لات تیدق *maka ia kātā tīdaq*. Je pense que —, هب کیر *hamba kīra tiāda*. Les gens — solvables, یڭ تیاد دافت مبابر *orang yang tiāda dāpat membāyar*. Le oui et le —, بهکن دان *behkan dān būkan*. **NON** seulement, بوکن ساج *būkan sāja*.

NONAGÉNAIRE, adj., یڭ سمیلن ثوله *yang sambīlan pūloh* *tāhun umur-ña*.

NONANTE, adj., سمیلن ثوله *sambīlan pūloh*.

NONCE, s. m., ambassadeur du pape, فسوره فاف *pe-sūruh pāpa*, وکیل فاف *wakīl pāpa*.

NONCHALAMMENT, adv., دغن *dengan ka-malās-an*, دغن سگن *dengan segàn-ña*.

NONCHALANCE, s. f., کلاس *ka-malās-an*, کسگن *ka-segàn-an*.

NONCHALANT, E, adj., négligent, paresseux, مالس *mālas*, سگن *segàn*, لالی *lāley*, الف *alpa*.

NONE, s. f., heure canoniale,
 تین سبھیغ ٹوکول تین
sembahyang pūkul
tīga.

NON-ÊTRE, s. m., کیدان ka-
tiadā-an.

NONNE, s. f., religieuse, فرمفون یغ
 پرامپوان یغ پیر - تاپا.
perampūan yang per - tāpa.

NONOBTANT, prép., مسکی maski,
 وکیلین welekin, تتافی tetāpi. — son
 arrivée, مسکی ای داتغ maski ia
dātang.

NONPAREIL, LE, adj., تیا د تارک
 تیادا تارā-ña. تیا د برسام
tiāda ber-
sāma, تیا د بندغن
tiāda banding-
ña, تیا د کبندیغن
tiāda ka-bandīng-
an.

NON-SENS, s. m., تیا د معان
 تیادا تیاد هرتین
tiāda hartī-ña.

NON-VALEUR, s. f., یغ تیا د هرگان
 یغ تیادا هارگā-ña, تیا د گناک
tiāda gunā-ña.

NORD, s. m., septentrion, اوتار
 اوتارا utāra, قفسین paksīna.

Pays situés au —, بنو یغ کسبله اوتار
benūa yang ka-sa-belāh utāra.

Vent du —, اغن اوتار āgin utāra.

Etoile du —, بنتغ قطب bintang ku-
tub. Le pôle —, قطب اوتار kutub

utāra. — est, تیر لوت timur laut.

— — est, اوتار سمات تیر utāra sa-
māta timur. — ouest, بارت لوت

bārat laut. — — ouest, اوتار بارت
 اوتارا utāra bārat laut.

NORMAL, E, adj., یغ مبری تلادن
 یغ مبری tulādan, یغ مبری
 یغ مبری xonto. Ecole
 normale, école destinée à former
 des maitres, سکولا اکن مشجاری اورغ
 سکولا akan meng-ajar-i
 orang peng-ajar. État —, فری یغ
 پری یغ ber-atur.

NOSTALGIE, s. f., la maladie du
 pays, رندو رندو اکن نگرین
 rindu dendam akan nagrī-ña,
 رندو رندو اکن رومه بغان
 rindu dendam akan
 rūmah bapā-ña.

NOTA, s. m., remarque à la
 marge ou au bas d'un écrit, حاشیة
 hāshiyat.

NOTABLE, adj., considerable, re-
 marquable, یغ هارس انده indah,
 یغ هارس harus di-indah-kan.
 Paroles notables, فرکتان یغ هارس
 فرکتان harus per-katā-an yang harus
 di-indah-kan. Perte —, روگی یغ
 روگی rugi yang bāñak.

NOTABLES, les personnes les
 plus considérables. Les notables
 d'un pays, اورغ کای orang kāya,
 اورغ بسر دالم نگرى orang besār
 dalam nagrī. Assemblée des nota-
 bles, فرهمفونن اورغ بسر per-him-
 pūn-an orang besār.

NOTAIRE, s. m., دبیر dubīr.

NOTAMMENT, adj., استیمو istimēwa.

NOTARIAT, s. m., جباتن دیبر *jabāt-an dubīr*, فکر جاتن دیبر *pe-karjā-an dubīr*.

NOTE, s. f., marque, تند *tanda*, اثان *ingāt-an*. Mettre des notes au bas d'un écrit, مبوبه تند دباوه سورت *mem-būbuh tanda di-bāwah sūrat*. — infamante, تند کملون *tanda ka-malū-an*.

NOTE de musique, تند راکم *tanda rāgam*, تند لاکو *tanda lāgu*.

NOTE, commentaire, تفسیر *tafsīr*, عبارة *ibārat*. Le Nouveau Testament avec des notes, سورت فرجنجین *sūrat per-janjī-an* بهارو دغن تفسیر *bahāru deryan tafsīr*.

NOTE, mémoire, compte, سورت *sūrat hūtang*. Donnez - moi *ma* — , بريله سورت هوتشک *brī-lah sūrat hūtang-ku*.

NOTER, v. a., faire une marque, prendre note, مبوبه تند *mem-būbuh tanda*, منداى *menandā-i*, مغيغت *meng-ingat*. Notez mes paroles, ايشغله اكن فرکتانک *ingat-lah ākan per-katā-an-ku*.

NOTER, mettre en écrit, منولس *menūlis*. Notez cela, تولسله ایت *tūlis-lah itu*.

NOTICE, s. f., سورت یخ ممبری تاهو *sūrat yang mem-brī tāhu*.

NOTIFICATION, s. f., حال ممبری *hāl mem-brī tāhu*, قمبرین تاهو

pem-brī-an tāhu, قبتان *pe-ñatā-an*.

NOTIFIER, v. a., ممبری تاهو *mem-brī tāhu*, ممبری معلوم *mem-brī malūm*, میتان *me-ñatā-kan*, معلومکن *me-malūm-kan*.

NOTION, s. f., connaissance, تاهو *tāhu*, تهون *tahū-an*, معرفه *marifat*, تهون یخ *ingāt-an*. — exacte, بتل *tahū-an yang betul*.

NOTION, idée, قغلها تان *perg-lihāt-an*, قمنداغن *pemandāng-an*.

NOTOIRE, adj., پات *ñāta*, مشهور *mašhūr*, معلوم *malūm*, تنتو *tantu*. Un fait — , قریواتن یخ پات *per-buāt-an yang ñāta*. Rendre — , میتان *me-ñatā-kan*.

NOTOIREMENT, adv., دغن پات *deryan ñāta*.

NOTORIÉTÉ, s. f., کپتان *ka-ñatā-an*.

NOTRE, adj. poss., pl. NOS (à vous et à nous), کیت ثون *kīta pūña*. — maison, کیت ثون *kīta pūña rūmah*, رومه کیت *rūmah kīta*. Nos biens, هرت کیت *harta kīta*. — , à nous exclusivement, کامی ثون *kāmi pūña*. — père qui êtes aux cieux, باپ کامی یخ اد دسورک *bāpa kāmi yang ada di-suwarga*. Ces biens sont les nôtres, هرت ایت هرت کامی *harta itu harta kāmi*.

NOURRISSANT, E, adj., یخ مشقونکن *یح مشقونکن*,
yang mengenāng-kan, یخ مشقوتکن
yang meng-kūwat-kan.

NOURRISSON, s. m., اتق یخ مپوسو
ānak yang meñusu, اتق یخ لاکی
anak yang lagi di-
susu-i.

NOURRITURE, s. f., aliments, مکانن
makān-an, ستافن رزقی *rezeki*,
santāp-an, لایقن ایافن *ayāpan*,
lāwuk, مسار *musāra*, هداغن *hidāng-*
an. Servir de la —, مپاو مکانن
mem-bāwa makān-an, مشقکت
merg-angkat hidāng-an.
 Donner la — et le vêtement, مپری
mem-brī makān-
an dān pakēy-an. La parole de
 Dieu est la — du cœur, کلمه الله
kalimat allah
itu jādi rezeki kelbu.

NOUS, pron. pers., (moi et vous),
 کیت *kīta*. — autres, کیت اورغ *kīta*
orang. — ferons bien de partir,
 کیت بایق کیت فرگی *bāik kīta pergi*. —,
 pour je, کیت *kīta*. — voulons, کیت
 ماو *kīta mau*. —, (exclusivement),
 کامی *kāmi*. — vous demandons,
 کیت درشد تون کامی *kāmi minta deri-*
pada tūan. Donnez-nous, بریله فد
brī-lah pada kāmi. Quant à
 —, اکن کامی *akan kāmi*. — mêmes,
 کامی سندیری *kāmi sendiri*. — tous,

همب سکلین *hamba sa-kali-an*,
 فاتق سکلین *pātek sa-kali-an*.

NOUVEAU, NOUVEL, LE, adj., بهارو
bahāru. Livre —, کتاب بهارو *kitāb*
bahāru. Habit —, فکاین بهارو
pakēy-an bahāru. — marié, بهارو
bahāru kāwīn. Le nouvel an,
 تاهن بهارو *tāhun bahāru*. La saison
 nouvelle (le printemps), سفریخ
sepring, موسم بهارو *mūsīm bahāru*.
 Le — monde, نگرى امریک *nagrī*
amrīka. La nouvelle lune, بولن
būlan bahāru, بولن قبل *būlan*
timbul. Le — Testament, فرجنجین
per-janjī-an bahāru.
 L'homme — (purifié), اورغ یخ
orang yang di-per-
baharū-i.

De NOUVEAU, adv., de rechef,
 اد ثول *ada pūla*,
 اد لاکی *ada lagi*, سبرمول *sa-ber-*
mūla.

NOUVEAUTÉ, s. f., qualité de ce
 qui est nouveau, فری یخ بهارو *pri*
yang bahāru, کبهرون *ka-baharū-*
an.

NOUVEAUTÉ, chose nouvelle, بارغ
bārang bahāru. Il aime les
 nouveautés, ای سوك بارغ یخ بهارو
ia sūka barang yang bahāru. Mar-
 chand de nouveautés, اورغ جول
orang jūal kāin ba-
hāru.

NOUVELLE, NOUVELLES, s. f., خبر, *kabar*, ورت *berita*, wartā. Bonne —, خبر یغ بائق *kabar yang baik*. Je n'ai pas de ses nouvelles, هب تیاد دغر در دی ایت *hamba tiādadengarderi dīa'itu*. Quelle —? خبر اڤا *apa kabar*.

NOUVELLE, histoire, conte, حکایه *hikāyat*, قصه *keisat*. Une jolie —, حکایه یغ باکس *hikāyat yang bagus*.

NOUVELLEMENT, adv., بهارو *bahāru*, بهارو سکارخ *bahāru sakā-rang*, بهارو تادی *bahāru tādi*, بهارو کین *bahāru kini*. — fait, یغ بهارو *yang bahāru jādī*.

NOUVELLISTE, s. m., یغ سوک دغر *yang sūka dengar berita*, یغ *yang sūka dengar berita*, یغ سوک مېاو خبر *yang sūka mem-bāwa kabar*, فنجبر *pen-kabar*.

NOVEMBRE, s. m., نومبر *nūbember*. Le mois de —, بولن نومبر *būlan nūbember*.

NOVICE, adj., qui a pris nouvelle-ment l'habit de religieux dans un couvent, اورخ راهب یغ بهارو *orang rahib yang bahāru*, اورخ فرتاک یغ *orang per-tāpa yang bahāru*. Directeur des novices, کورو اورخ *gūru orang per-tāpa bahāru*.

NOVICE, apprenti, peu exercé, اورخ یغ بلم بیاس *orang yang belum biāsa*.

NOVICIAT, s. m., état des novices avant leur profession, temps d'é-preuve, فرتاک یغ بهارو *pri orang per-tāpa yang bahāru*, کتیک فرتاجان *kotika per-xobā-an*.

NOVICIAT, apprentissage, فلاجان *pel-ajār-an*.

NOYADE, s. f., حال ملسکن اورخ *hāl me-lemās-kan orang dālam āyer*, حال منغلککن بېراف *hāl menenggelām-kan be-brāpa orang sa-kālī*.

NOYAU, s. m., بیجی بوه *biji būah*, بیجی باتو *biji krās*, بوه یغ بر بیجی *biji krās*. Fruits à noyaux, بوه یغ بر بیجی *biji krās*, بوه *būah yang ber-biji krās*, یغ بر بیجی باتو *būah yang ber-biji batu*.

NOYAU, au fig., principe, origine, اصل *aşal*, مول *mūla*.

NOYÉ, E, part. pas. du v. noyer, یغ *lemās dālam āyer*, یغ *yang sudah tenggelām*.

NOYER, v. a., faire sombrer, منغلککن *menenggelām-kan*.

NOYER, causer une suffocation dans l'eau, ملسکن دالم ایر *me-lemās-kan dālam āyer*, مشیلککن دغن *merg-hīlang-kan dengan mī-num*. — le chagrin dans le vin, منغلککن کساهن دالم ایر اغگور *menenggelām-kan ka-susāh-an dā-lam āyer arggūr*.

NOYER, inonder, مغمى me-lampar.

SE NOYER, v. pron., mourir dans l'eau, ماتى لمس دالم اير *māti lemàs dālam āyer*. Se — (se faire périr dans l'eau), ملسكن درين دالم اير *me-lemàs-kan dirī-ña dālam āyer*. Se noyer dans les larmes, مناعس *menāgis ter-lālu bāñak*.

NOYER, s. m., ثوهن كلاڤ اير وڤ *pōhon kelāpā irūpa*. —, muscadier, ثوهن ڤال *pōhon pāla*.

NU, E, adj., non vêtu, découvert, تلنجج *telanjang*, ليله *lēleh*. Le corps —, توبه تلنجج *tūbuh telanjang*. Tête nue, كفال تلنجج *kapāla telanjang*. Pieds nus, كاكي تلنجج *kāki telanjang*. Tout —, — comme un ver, تلنجج سكالى *telanjang sakālī*. Ils étaient nus, مك اداله اى *maka adā-lah ia telanjang*.

NU, dégarni, گندل *gundul*, بوتق *būtak*, سوله *sūlah*. Les arbres étaient nus, ثوهن ايت گندلله *pōhon itu gundul-lah*.

NU, sans ornement, دغن تياڊ *dengan tiāda per-hiyās-an*. La façade de cette maison est nue, تياڊ فرهياسن ڤد موک رومه ايت *tiāda per-hiyās-an pada mūka rūmah itu*. Murailles nues, دغن تياڊ *tembok dengan tiāda per-hiyās-an*.

NU, dénué, seul, ڤاف *pāpa*, دوغ *dōwarg*, ساج *sāja*. La vérité nue,

کبنارن ساج *ka-benār-an sāja*. Maison nue, رومه دغن تياڊ سربان *rūmah dengan tiāda serbā-ña*. Pays —, بنو دغن تياڊ تمبوهن *benūa dengan tiāda tumbūh-an*. Terrain —, تانه کرڠ *tānah krīng*. Épée nue, ڤدڠ يڠ ترهونس *pedang yang ter-hūnus*. Observer à l'œil —, مليت *me-lihat dengan mātasāja*, چرن *menḍag dengan tiāda* ممدغ دغن تياڊ ڤاکی *memandang dengan tiāda pākey xermin ataw trōporng*.

A NU, à découvert, دغن پات *dengan nāta*. Montrer sa pensée à —, مننججکن ڤکیرن دغن پات *menunjuk-kan pikir-an-ña dengan nāta*. Monter un cheval à —, منيکی کود *me-naik-i kūda dengan tiāda pakēy-an-ña*.

NUAGE, s. m., اونغ *āwan*, اونغ *āwang*, ميک *mēga*. — blanc, اونغ ڤوتيه *āwan pūtih*. — sombre, اونغ ريغ *āwan remang*. — pluvieux, يڠ *āwan yang mengandung hūjan*. Des nuages réunis, سکاون اونغ *sa-kāwan āwan*. Le ciel des nuages, اڠکاس اونغ *angkāsa āwan-āwan*. Couvrir le ciel de nuages, منودغ *menūdurg langit dengan āwan-āwan*.

NUAGEUX, EUSE, adj., براون *ber-āwan*, برميک *ber-mēga*.

NUAGEUX, terne (pierrerie), ڤود *pūda*, مورم *mūram*.

NUANCE, s. f., جنس ۲ سواتو ورن *jenis-jenis suātu warna*. — foncée, ورن تو *warna tuā*. — légère, ورن مود *warna mūda*. —, mélange de plusieurs couleurs, چمخورن ورن ۲ *xampūr-an warna-warna*.

NUANCE, différence, فربدان *per-bedā-an*, فرلینن *per-lāin-an*. Une faible —, فربدان یغ سدیکت *per-bedā-an yang sa-dikit*.

NUANCE, v. a., assortir les couleurs, منچمخورن ورن سرت مختارکن *men-xampur-kan warna serta meng-atur-kan dāa*.

NUBILE, adj., یغ هارس *bāliq*, دیواس *yang harus di-kāwīn*, دیواس *dīwāsa*. Cette fille n'est pas encore —, مک اتق فرمفون ایت بلم بالغ, *maka anak perampūan itu belum bāliq*.

NUBILITÉ, s. f., فیری یغ بالغ *prī yang bāliq*, ماس عقل بالغ *māsa akal bāliq*.

NUDITÉ, s. f., état d'une personne nue, فیری یغ تلنجخ *prī yang telanjang*, کتلنجان *ka-telanjang-an*.

NUDITÉ, les parties naturelles, کملوئن *ka-malū-an*. Afin que ne paraisse pas la honte de votre —, سفای جاشن کلہاتن کملوئن کتلنجانم *supāya jāngan ka-lihāt-an ka-malū-an ka-telanjang-an-mu*.

NUE, s. f., nuage, اون *āwan*. Le sommet de cette montagne apparaît

au dessus des nues, کمینچق کونخ ایت *kumincaq gūnux* *itu ka-lihāt-an atas āwan-āwan*. L'éclair sillonne les nues, کیلت ایت *kīlat itu sā-burg-menāburg di-dālam āwan*.

Loc. Fig. Élever une personne aux nues, ممچیکن اورخ ترلالو باق *memuji-kan orang ter-lālu bānaq*. Du haut des nues, در لاغت *deri lāngit*.

NUÉE, s. f., اون *āwan*. Une — ténébreuse, اون یغ کلف *āwan yang gelap*. Une — lumineuse, اون یغ *āwan yang ber-xahāya*. Il leur parlait d'au milieu de la colonne de —, دالم تیخ اون ای سده, *dālam tiang āwan ia sudah be-firmān ka-pada marika-itu*.

Fig. Une — de témoins qui nous environnent, یغ ممکاری *āwan saksi-saksi yang memagar-i kāmī*.

NUÉE, multitude, باق *bānaq*, کیپاکن *ka-bānaq-an*. Une nuée d'oiseaux, بورخ ۲ یغ ترلالو باق *bū-rung-būrung yang ter-lālu bānaq*.

NUIRE, v. n., faire tort, porter dommage, ممبری روکی *mem-brī rūgi*, ممبری مضرة *mem-brī medlerat*, مروسقکن *me-rūsak-kan*, مرکیکن *me-rugi-kan*. Cette nourriture nuit à la santé, مک مکانن ایت مروسقکن

بدن *maka makān-an itu me-rusak-kan badan*. Se — à soi-même, مروسقن دیری *me-rusak-kan diri*. — à la réputation, مشغت *meng-umpat*, اجوجه *ajūjah*.

Loc. prov. Trop parler nuit, چاغن بركات بايق *jāngan ber-kāta bāñak*, كات بايق ممبری مضرة *kāta bāñak mem-brī medlerat*.

NUISANCE, s. f., dommage, روگی *rūgi*, مضرة *medlerat*.

NUISIBLE, adj., جاهت *jāhat*, یخ *yāng* ممبری مضرة *yāng membri medlerat*, یخ مروسقن *yāng me-rusak-kan*. — à la vue, یخ مروسقن مات *yāng me-rusak-kan mata*.

NUIT, s. f., مالم *mālam*, ليلة *leilat*. La — dernière, سالم *sa-mālam*, مالم لالو *mālam lālu*. La — prochaine, سالم داتغ *mālam dātang*. Bonne — ! مالم بايق *mālam bāik*. On arrivait à la —, مك هاری ثون *maka hāri pūn mālam-lah*. Lorsqu'il fut —, سته هاری مالم *sa-telah hāri mālam*. Avant dans la —, سته جاوه مالم *sa-telah jāuh mālam*. Le milieu de la —, تشه مالم *tengah mālam*. Toute la —, سفنجخ *sa-panjang mālam*. Jour et —, سیخ دان مالم *sīang dān mālam*. Une — obscure, یخ کلف *yāng gelap*. Passer la — quelque part, برمالم *ber-mālam*. Bonnet

de —, کرپس مالم *karpus mālam*. Oiseau de —, بورغ مالم *būrung mālam*. Fleurs de —, بوغ مالم *būnga mālam*. Flambeau de la —, l'astre des nuits, بولن *būlan*. La — du tombeau, قبور *kubūr*. La — du néant, کتیدان *ka-tiādā-an*. La — des temps, کال یخ جاوه لالو *kāla yāng jāuh lālu*.

NUITAMMENT, adv., قد مالم *pada mālam*, قد کتیک مالم *pada kotika mālam*. Voler —, منچوری قد کتیک مالم *men-āuri pada kotika mālam*.

NUL, LE, adj., aucun, تیاد *tiāda*, سواتو تیاد *suātu tiāda*, سواتو تیاد *suātu pūn tiāda*. — plaisir, تیاد *tiāda ka-sukā-an*. Nulle paix pour l'impie, تیاد دای قد اورغ *tiāda dāmey pada orang fāsik*. — homme n'est arrivé, سورغ *sa-ōrang pūn tiāda dātang*.

NUL, sans valeur, inutile, تیاد *tiāda hargā-ña*, تیاد برگون *tiāda ber-gūna*. C'est un homme —, اورغ ایت تیاد برگون *orang itu tiāda ber-gūna*.

NUL, annulé, ترهمش *ter-hampus*. Rendre —, منیدان *meniādā-kan*, مشهمسکن *meng-hampus-kan*.

NULLEMENT, adv., تیاد سکالی *tiāda sa-kālī*, چاغن سکالی *jāngan sa-kālī*, بونک *būkan*. Je ne veux —, همب

تیاد ماو سکالی *hamba tiāda māu sa-kāli*. Il n'est — savant, بونک ای *būkan ia sa-ōrang pandey*.

NULLITÉ, s. f., défaut qui rend nul, یغ تیاد قوه *pri yang tiāda kūwat*, قوه یغ کتیدان *pri yang ka-tiādā-an*.

NULLITÉ, manque de talent, de moyens, یغ تیاد برکون *pri yang tiāda ber-gūna*. Cet homme est une —, اورغ ایت تیاد برکون *ōrang itu tiāda ber-gūna*.

NUMÉRAIRE, s. m., argent, monnaie, وځ *wang*, وځ تونی *wang tūney*, وځ ترتم *wang ter-tempa*.

NUMÉRAL, E, adj., qui marque un nombre, یغ بلاغن *yang bilāng-an*, یغ بلاغن فون *bilāng-an pūña*. Lettre numérale, حرف بلاغن *huruf bilāng-an*.

NUMÉRATIF, s. m., نام هتوغن *nāma hitūng-an*, یغ دفاکی اکن مځسابکن *yang di-pākey ākan meng-hisāb-kan*.

NUMÉRATION, s. f., l'art de nombrer, علم حساب *ilmu hisāb*.

NUMÉRATION, manière d'écrire un nombre en chiffres, قری منولس هتوغن *pri menūlis hitūng-an* دغن اځک *dengan angka*.

NUMÉRIQUE, adj., هتوغن فون *hi-tūng-an pūña*, حساب فون *hisāb pūña*.

NUMÉRIQUEMENT, adv., تورت هتوغن *tūrut hitūng-an*, حساب تورت *tūrut hisāb*.

NUMÉRO, s. m., نومبر, اځک *angka*. — trois, نومبر تیک *nūmber tiga*. Marchandise du premier —, دگاغن نومبر ساتو *dagāng-an nūmber sātu*.

NUMÉROTÉ, v. a., مېسوبه نومبر *mem-būbuk nūmber*, منولس اځک *menūlis angka*.

NUMISMATIQUE, s. f., علم سکل *ilmu segala rūpa derham*, علم درهم تذکره *ilmu derham tezkeret*.

NUPTIAL, E, adj., ممفلی فون *mem-pelèy pūña*. Lit —, تمفت تدر ممفلی *tampat tīdor mempeleḡ*. Habit —, فکاین یغ فانت دغن فرجیون ممفلی *pakēy-an yang pātut dengan per-jamū-an mempeleḡ*.

NUQUE, s. f., تنگوک *tengkuk*, تنگوک *tengkuk*.

NUTRITIF, IVE, adj., یغ مځنځکن *yang mengēnāng-kan*, یغ مځنونکن *yang meng-kūwat-kan* بدن *badan*.

NYOTICORAX, s. m., بورغ فځگت *būrung punggok*.

NYPHE, s. f., فری *feri*. — céleste, بدیاداری *bidiādāri*, انتق *anak dāra kayāngan*.

NYPHE, chrysalide, اندق *induk*.

o, s. m., ^أ o, la quinzième lettre de l'alphabet, حرف یخ کلم بلس در *huruf yang ka-lima belàs deri alif-bū-tā*.

Un o majuscule, ^أ o *besür*.

Un o minuscule, ^ا o *kexil*. o long, ^ا o *panjang*. o bref, ^ا o *pendek*.

ô! interj., يا *yā*, هي *hey*, ايو *āyo*. O Dieu! يا الهی *yā ilahī*. O mon enfant! هي انك *hey ānak-ku*. O malheureux! هي اورخ چلاك *hey ōrang xelāka*. O si je pouvais! يا *ya jika āku dāpat*. O ma bien-aimée! ايو ادند *āyo adinda*.

OASIS, s. f., تمغت تانه هيدف دتغه *tampat tānah hīdup di-tergah gūron*.

OBÉDIENCE, s. f., ثرى *pri yang talok*, بقتى *bakti*.

OBÉDIENCE, ordre ou congé par écrit donné à un religieux, سورت *sūrat izin yang di-brī ka-pada sa-ōrang rāhib*.

OBÉIR, v. n., منورت *menūrut*, دغر دغارن *men-dergar*, منجنجخ تته *dengar-dengār-an*, *men-*

junjung tītah, فاته *pāteh*. — à quelqu'un, منورت اورخ فون کات *menūrut ōrang pūña kātā*. — à ses passions, منورت هوا نفسون *menūrut hawā nefsū-ña*. On doit — à l'ordre du roi, مك تته راج ايت هندقله *maka tītah rāja itu hendak-lah di-junjung*. Vous ne m'avez pas obéi, سده تياد کامو دغر اکن داکو *sudah tiāda kāmū dengar ākan dāku*. Les vents et la mer lui obéissent, سکل اغن دان تاسق دغر *segala āngin dān tāsik dengar-dengār-an ākan dīa*.

OBÉISSANCE, s. f., فنورتن *penu-rūt-an*, بقتين *ka-bakti-an*, طاعة *tāat*, دغر دغارن *dengar-dengār-an*. — à l'ordre de son père, فنورتن *penurūt-an parentah* بقتين فد الله *bapā-ña*. — à Dieu, بقتين *ka-bakti-an pada allah*. Espérant en votre —, سمل هارث کغد طاعتم *sambīl hārap ka-pada tāat-mu*. L'obéissance est meilleure que le sacrifice, مك دغر دغارن ايت لبه بايق *maka dengar-dengār-an itu lebèh bāik deri-pada per-sembāh-an sambīlih-an*. Vivre sous l'obéissance, هيدف دباو *hīdup di-bāwah parentah*.

OBÉISSANT, E, adj., فاته *pāteh*, یخ *yang ber-bakti*, منشر *yang menengar*, تیتہ *men-junjung titah*. Nous serons obéissants, اکن منشر *kāmiākan menengar*.

OBÉLISQUE, s. m., تیخ لنچف یخ *tiang lunxip yang ber-segi empat*.

OBÉRÉ, E, part. pas. du v. obérer, یخ برهوتغ بائق *yang ber-hutang bāñak*.

OBÉRER, v. a., endetter, مبوبه بائق *mem-būbuh bāñak hutang atas orang*.

S'OBÉRER, v. pron., منجادی برهوتغ بائق *men-jādi ber-hutang bāñak*.

OBÈSE, adj., برتبمن *gumuk*, منجادی *ber-tambun*. Devenir —, منجادی *men-jādi gumuk*.

OBÉSITÉ, s. f., کگموکن *ka-gumūk-an*, برتبمن *prī yang ber-tambun*.

OBIT, s. m., سمبہخ اکن اورغ ماتی *sembahyang akan orang mātī*.

OBJECTER, v. a., opposer, ملاون *me-lāwan*, اغکن *ergan*.

OBJECTER, reprocher, منچلا *men-xelā*.

OBJECTION, s. f., opposition, کلوانن *ka-lawān-an*, کثگانن *ka-erggān-an*.

OBJECTION, reproche, چلان *xelā-an*.

OBJET, s. m., chose, بارغ *bārang*, بارغ یخ برکون *porkāra*. — utile, بارغ یخ *bārang yang ber-gūna*. — d'une grande valeur, بارغ یخ بائق هرکاک *bārang yang bāñak hargā-ña*. Un joli —, بارغ یخ باکس *bārang yang bāgus*.

OBJET, ce qui affecte les sens. — de la vue, یخ کلہاتن *yang ka-lihāt-an*. — de l'ouïe, یخ کدغارن *yang ka-dergār-an*.

OBJET, sujet sur lequel se porte une action, cause d'un sentiment. — de l'amour, یخ دکسہی *yang di-kasih-i*. — des désirs, یخ داغینی *yang di-ingīn-i*.

OBJET, but, یخ دکنداکي *yang di-ka-hendāk-i*, یخ دسہاج *yang di-sahāja*.

OBJURGATION, s. f., نست *nista*, هر دق یخ کرس *hardik yang krās*.

OBLATION, s. f., 1°, action d'offrir, حال مہمہکن *hāl meñembah-kan*, حال مفرمہمہکن *hāl mem-per-sem-bah-kan*. 2°, résultat, chose offerte, سمباہن *sembāh-an*, فرسمباہن *per-sem-bāh-an*.

OBLIGATION, s. f., engagement où l'on est par rapport à certains devoirs, هارس *hārus*, کہروسن *ka-harūs-an*, واجب *wājib*, فرض *feredl*. C'est une — pour moi, واجب اتسک *wājib atas-ku*. C'est une — pour

les serviteurs, هارس جوڻ ڏس سڳل
hārus jūga pada segala hamba.

OBLIGATION, nécessité, contrainte,
 ڪڪراس *ka-krās-an*, ڦڪس *paḥsa*,
 سياست *siyāsāt*.

OBLIGATION, acte par lequel on
 s'oblige à payer une somme, فرجنيڻ
per-janji-an ākan mem-
bāyar, سورت ٽڱڱ هوڻ *sūrat*
tanggun hūtang.

OBLIGATOIRE, adj., qui a la force
 d'obliger, يڱ واجب *yang wājib*, يڱ
 فرض *yang feredl*, هارس يڱ هارس
hārus. Service —, خدمت يڱ واجب
kedmat yang wājib. Prière —,
 سمبهيڱ يڱ فرض *sembahyang yang*
feredl. Il est — de se laver les
 pieds, ڪاڪي فرض مباسه ڪاڪي
feredl mem-
bāsuh kāki. Rendre —, مفرضڪن
mem-feredl-kan, مڱهارسڪن
meng-
hārus-kan.

OBLIGÉ, E, part. pas. du v. obliger,
 contraint, ڏڦڪس *di-paḥsa*, ترڦڪس
ter-paḥsa.

OBLIGÉ, obligatoire, nécessaire,
 هارس يڱ *yang hārus*, واجب يڱ *yang*
wājib.

OBLIGÉ, qui a contracté une obli-
 gation, يڱ سده برجنجي *yang sudah*
ber-janji.

OBLIGEAMMENT, adv., دڱن سوڪ
 اڪن ممبري تولڱ *dengan sūka ākan*
mem-brī tūlung.

OBLIGEANCE, s. f., سوڪ اڪن ممبري
 تولڱ *sūka ākan mem-brī tūlung*.

OBLIGEANT, E, adj., qui aime à
 obliger, يڱ سوڪ ممبري تولڱ *yang*
sūka mem-brī tūlung.

OBLIGER, v. a., contraindre, مڱس
memaksa, مڱياسڪن *meñiyāsāt-kan*.
 Obligez-le de payer, ڦڪساله ڏي مڱاير
paksā-lah dīa mem-bāyar.

OBLIGER, porter, exciter, مڱرڪن
meng-gerak-kan, مڱاجڪ *meng-*
ajak, مڱاوا *mem-bāwa*. Quel motif
 l'a obligé? اوله سبب اف اي ڏرڪرڪن
uleh sebab apa ia di-gerak-
kan.

OBLIGER, imposer obligation de,
 مڱنجدڪن واجب *men-jadi-kan wājib*,
 مڱهارسڪن *meng-hārus-kan*.

OBLIGER, rendre service, ممبري
 تولڱ *mem-brī tūlung*, مڱنڪراهي *meng-*
anugrah-i.

S'OBLIGER, v. pron., s'engager,
 مڱاڪو برجنجي *ber-janji*, مڱاڪو *meng-aku*,
 مڱاڪو برقول *ber-kaul*. Je m'oblige, هب
 مڱاڪو برجنجي *hamba ber-janji*, هب
 مڱاڪو *hamba meng-aku*.

OBLIQUE, adj., جولڱ *xūru*, جولڱ
jūling, مڱرڱ *lintang*, مڱرڱ *mīring*.
 Angle —, ڦنڱورو يڱ چورو *pen-*
jūru yang xūru.

OBLIQUEMENT, adv., دڱن
 دڱن جولڱ *dengan xūru*, دڱن جولڱ
dengan jūling.

OBLIQUITÉ, s. f., فري يڭ جوالڭ *prī yang jūling*, فري يڭ ميرڭ *prī yang mīring*.

OBLITÉRE, v. a., مغهاڭس *merg-hāpus*, مغهياڭكن *merg-hīlang-kan*.

OBLONG, UE, adj., فنجڭڭ *panjang*. Sphéroïde —, بولت فنجڭڭ *būlat panjang*.

OBOLE, s. f., كڭڭ *kepīng*. قيس *pītis*.

OBREPTICE, adj., يڭ دداڭت دڭن *yang di-dāpat dengan dāya*, يڭ دداڭت دڭن تيساڭ كات بنر *yang di-dāpat dengan tiāda kāta benār*.

OBSCÈNE, adj., چابل *xābul*, دوكان *dōkāna*. Paroles obscènes. فرڪئان *per-katā-an yang dōkāna*.

OBSCÉNITÉ, s. f., فرچبولن *per-xabūl-an*, فرسندالن *per-sundāl-an*, كلڪوئن دوكان *ka-lakū-an dōkāna*.

OBSCUR, E, adj., ténébreux, qui n'est pas clair, كلف *kelām*, كلف *gelap*, گوليتا *gulita*, كابر *kābur*, سورم *sūram*, رڭڭ *remang*. Une nuit obscure, مالم يڭ كلف *mālam yang gelap*. Temps —, لاڭت كلف *lāngit kelām*, لاڭت رڭڭ *lāngit remang*. Vue obscure, مات كابر *māta kābur*. — (en parlant des couleurs), تورا *tuā*. Rouge —, ميره تورا *mērah tuā*.

OBSCUR, peu intelligible, غايب *gāib*, سمبوني *sembūni*. Sens —, مانا يڭ غايب *mana yang gāib*.

OBSCUR, peu connu, abject, هين *hīna*. Homme d'une naissance obscure, اورڭ يڭ هين اصلن *ōrang yang hīna asal-ña*.

OBSCURCIR, v. a., rendre obscur, مڭگلفكن *mergelām-kan*, مڭگلفكن *merg-gelap-kan*. Les nuages obscurcissent le ciel, ايت مڭگلفكن *āwan-āwan itu mergelām-kan lāngit*.

S'OBSCURCIR, v. pron., منجادي *men-jādi kelām*, منجادي كلف *men-jādi gelap*, منجادي سورم *men-jādi sūram*. La vue s'obscurcit, مات جادي كابر *māta jādi kābur*.

OBSCUREMENT, adv., اتس فري يڭ *atas prī yang gelap*, دڭن كلف *dengan gelap*, دڭن كلف *dengan kelām*.

OBSCURITÉ, s. f., privation de la lumière, كلامن *kelām-an*, ككلامن *ka-kelām-an*, ككلاڭن *ka-gelap-an*, گوليتا *gulita*. — profonde, كلف كلف *kelām kābut*.

OBSÉCRATIONS, s. f. pl., حال *hāl merg-ūxap dōā*, طلبات *talebāt*.

OBSÉDER, v. a., tourmenter par des importunités, مڭگڭوكن *merg-ganggu-kan*, مڭهارو *merg-hāru*.

— quelqu'un par des demandes, مغشكوكون اورغ دغن فرمتان *mery-gangū-kan ōrang degan per-mintā-an*. Obsédé du démon, دهارو *di-hāru sētān*.

OBSEQUES, s. f. pl., قنمان اورغ *qenman ōrang*, ماتى *penanām-an ōrang māti*, فغريغن ميت *perg-irīg-an mayet*. — (d'un prince), فراراکن ميت *per-arāk-an mayet*.

OBSEQUIEUX, EUSE, adj., يغ سوئن *yig sūan*, سانتون ترلالو بايق *yang sūpan santun ter-lālu bāñak*, يغ مبرى حرمة ترلالو بايق *yang mem-brī ĥormat ter-lālu bāñak*.

OBSERVABLE, adj., qui peut être observé, يغ دافت دلکون *yig dāpat di-lakū-kan*.

OBSERVANCE, s. f., حال ملکون *hāl me-lakū-kan*. — des usages, *hāl me-lakū-kan undang-undang*.

OBSERVATEUR, TRICE, s., qui obéit aux lois, qui suit les règles, يغ *yig*, اورغ *orang* *yang me-lakū-kan*. — des commandements de l'Eglise, يغ ملکون فبروهن الكنيسة *ōrang yang me-lakū-kan peñūrūh-an el-kaniset*.

OBSERVATEUR, contemplateur, qui examine, يغ مندغ *yang memandag*, يغ ممرقس *yang memreksa*.

OBSERVATION, s. f., action d'observer la loi, sa promesse, حال

ملکون *hāl me-lakū-kan*, حال *hāl*, مپيکن *hāl meñampey-kan*.

OBSERVATION, action de contempler, de considérer, حال مندغ *hāl memandag*, فمنداغ *pemandāng-an*. —, action d'épier, حال مغهنتى *hāl mery-hintey*.

OBSERVATION, réflexion, remarque, اغائن *ingāt-an*, کغائين *ka-ingāt-an*, فکيرن *pikīr-an*.

OBSERVATOIRE, s. m., منارة اهل *menāret ahel nujūm*, منارة اورغ *menāret ōrang*, مغامت اماتى فرادارن بنتغ *meng-āmat-amāt-i per-idār-an bintang-bintang*.

OBSERVER, v. a., accomplir, ملکون *me-lakū-kan*, منورت *menūrut*, مپيکن *meñampey-kan*. — les commandements de Dieu, ملکون *me-lakū-kan*, فبروهن الله *peñūrūh-an allah*. — l'ordre du roi, منورت *menūrut*, تته راج *tītah rāja*. — sa promesse, مپيکن جنجى *meñampey-kan janji*.

OBSERVER, faire attention, remarquer, برايغت *ber-ingat*, مغشغت *mery-ingat*, مندافت *men-dāpat*. Lire un livre et y — bien des fautes, سرت مندافت *sarta men-dāpat*, ببراف ساله دالمى *mem-bāxa kitāb serta men-dāpat be-brāpa sālāh dālam-ña*.

OBSERVER, regarder, مَندَع me-mandang, مَغات اَمَاتِي merg-āmat-amāt-i. — le cours du soleil et de la lune, مَغات اَمَاتِي فَرَادَارَن مَتَهَارِي merg-āmat-amāt-i per-idār-an mata-hāri dān būlan.

OBSERVER, épier, espionner, مَنِغَق menēngok, مَهِنتِي merg-hintey, مَبُول meñūlu. — l'ennemi, مَبُول مَبُول مَبُول meñūlu mūsuh.

s'OBSERVER, v. pron., être accompli, دَلَكُون di-lakū-kan, دَسَمَفِيَن di-sampey-kan.

s'OBSERVER, être circonspect, جَادِي بِجَقْسَان jādī bijaksāna.

OBSESSION, s. f., 1°, action d'obséder, هَال مَهَارُو hāl meng-hāru. 2°, état d'une personne obsédée du démon, هَال اَوْرَغ يَغ دَهَارُو prī hāl ōrang yang di-hāru sētān.

OBSTACLE, s. m., سَاكَت sākāt, كَسَاكَت ka-sakāt-an, سَخَكُون sang-kūt-an, فَتَاكَهَن penegāh-an. Faire —, مَبَغَك meñangkut, مَنَكَهَن menegāh-kan.

OBSTINATION, s. f., كَتَاكَرَن ka-tegār-an, فَرِي يَغ تَكُر prī yang tegār, فَرِي يَغ بِيغَل prī yang bīngal.

OBSTINÉ, E, adj., opiniâtre, تَكُر tegār, بِيغَل bīngal, كَفَال كَرَس ka-pāla krās. Un enfant —, اَتَق يَغ ānak yang tegār.

OBSTINÉMENT, adv., دَغَن تَكُرَن dengan tegār-ña, اَس فَرِي يَغ بِيغَل ātas prī yang bīngal, دَغَن كَرَس dengan krās.

OBSTINER, v. a., rendre opiniâtre, مَنَكُرَن menegār-kan.

s'OBSTINER, v. pron., جَادِي تَكُر jādī tegār, جَادِي بِيغَل jādī bīngal.

OBSTRUCTION, s. f., سَاكَت sākāt, كَسَاكَت ka-sakāt-an, سَخَكُون sang-kūt-an. — des voies urinaires, سَلَسِم selesīma. — dans la gorge, چَكُك ækek. — du sang, بَوَسَخ دَارَه būsung dārah.

OBSTRUÉ, E, part. pas. du v. obs-truer, تَرَسَاكَت ter-sākāt. Rue obs-truée, لُورَغ يَغ تَرَسَاكَت lūrung yang ter-sākāt.

OBSTRUER, v. a., مَبَاكَت meñākat, مَبَغَك meñangkut. — un passage, مَبَاكَت جَالَن meñākat jālān.

OBTÉPÉRER, v. n., مَنُورَت menūrut. — à un ordre, مَنُورَت فَرَتَه menūrut parentah.

OBTENIR, v. a., بَرَاوَلَه ber-ūleh, مَنَدَاَت men-dāpat. — une faveur, بَرَاوَلَه كَرَنِي ber-ūleh karunīa. — de la grandeur, بَرَاوَلَه كَبَسَارَن ber-ūleh ka-besār-an. Faire —, بَفَرَاوَلَه_KAN be-per-ūleh-kan.

OBTENTION, s. f., فَرَالَهِن per-ulēh-an, فَتَدَاَتَن pen-dapāt-an.

OBTUS, E, adj., کورخ *tumpul*, کورخ *kurang tājam*. Angle —, فنجورو تمل *pen-jūru tumpul*.

OBUS, s. m., فلورو ائی *pelūru āpi*

OBUSIER, s. m., فریق ائی *prīuk āpi*.

OBVIER, v. n., منکه *menegāh*, ملارغ *me-lārang*, مغهبت *meng-hambat*.

OCCASION, s. f., circonstance favorable, کتکان *kotikā-ña*, مسان *masā-ña*. کتیک یغ بائق *kotika yang bāik*, وقت یغ فانت *waktu yang pātut*. Attendre l'occasion, منتیکن *me-nanti-kan kotika yang bāik*.

OCCASION, sujet. Ce qui donne lieu à, مول *mūla*, فوهن *pōhon*, کارن *kārna*, سبب *sebāb*. Voilà l'occasion de la discorde, ملان چدرا *inilah mulā-ña xidra*.

OCCASIONNELLEMENT, adv., موده *mudah-mudah-an*, سکینخ *sa-kunūng-kunūng*.

OCCASIONNER, v. a., مغداکن *meng-adā-kan*, منجدیکن *men-jadi-kan*. — du chagrin, مغداکن سوسه *meng-adā-kan sūsa*.

OCCIDENT, s. m., مغرب *bārat*, متہاری تورن *mata-hāri tūrun*. A l'occident, کسبلہ بارت *ka-sa-belāh bārat*, اتس اغن *atas āgin*.

OCCIDENTAL, E, یغ کسبلہ بارت *yang ka-sa-belāh bārat*. Les pays occidentaux, نگری یغ کسبلہ بارت *nagrī yang ka-sa-belāh bārat*. La côte occidentale, تانہ ٹیسر بارت *tānah pasisir bārat*.

OCCIPITAL, E, adj., بلاکخ کفال *blākang kapāla pūña*. Artère occipitale, اورت بلاکخ کفال *ūrat blākang kapāla*.

OCCIPUT, s. m., بلاکخ کفال *belā-kang kapāla*.

OCCULTE, adj., بونی *būni*, باطن *sem-būni*. غایب *gāib*, باتن *bātin*. Choses connues et choses occultes, بارغ یغ پات دان بارغ یغ *bārang yang nāta dān bārang yang sem-būni*. Sciences occultes, علم یغ کلف *ilmu yang gelap*.

OCCULTEMENT, adv., اتس فری یغ *atas prī yang sem-būni*, دغن دیم *dengan dīam-dīam*, منچرچوری *men-xuri-xūri*.

OCCUPATION, s. f., جواتن *jawāt-an*, فکاجن *pegāng-an*. — importante, جواتن یغ تغکی *jawāt-an yang tinggi*.

OCCUPATION, affaire, travail, کرج *karja*, فکرجان *pe-karjā-an*. — pénible, فکرجان یغ برت *pe-karjā-an yang brāt*.

OCCUPATION, habitation, کدیامن *ka-diām-an*, کددوکن *ka-dudūk-an*. L'occupation d'une maison, کدیامن

دالم سواتورومه *ka-diām-an dālam suātu rūmah*. Troupes d'occupation, نگرى سلدادو يڭ مغاول *soldādo yang mengāwal nagrī*.

OCCUPÉ, E, part. pas. du v. occuper, qui a de l'occupation, يڭ اورڭ *orang yang ada be-karja*.

OCCUPÉ, habité. Maison occupée, رومه يڭ اورڭ دودق دالم *rūmah yang orang dūdūk dālam-ña*, رومه يڭ *orang dūdūk dālam-ña*, رومه يڭ *rūmah yang di-dūdūk-i orang*.

OCCUPER, v. a., tenir, être dans un emploi, ممكڭ جواتن *memegāng jawāt-an*.

OCCUPER, habiter, منديامي *men-diām-i*, مندودوكى *men-dūdūk-i*. — une maison neuve, رومه مندودوكى *men-dūdūk-i rūmah baharu*.

OCCUPER, être dans un lieu, برتمڭت *ber-tampat*. L'armée occupe la campagne, بال تتاربرتمڭت دڭادڭ *bāla tantāra ber-tampat di-pādang itu*.

OCCUPER, s'emparer, مغالهنك *meng-ālah-kan*. L'ennemi occupa la ville, موسه ايت ڭون مغالهنكله نگرى *mūsuh itu pūn meng-ālah-kan-lah nagrī*.

OCCUPER, donner du travail, ممبرى كرج *mem-brī karja*, مغوثه *meng-ūpah*. — un ouvrier, ممبرى *mem-brī karja pada*

tūkang, مغوثه اورڭ بکرج *meng-ūpah orang be-karja*.

S'OCCUPER, v. pron., مشهاكن *meng-usahā-kan diri-ña*, درين *diri-ña*, بکرج *be-karja*. S'occuper d'une affaire, مشهاكن درين اكن سواتو *meng-usahā-kan diri-ña akan suātu pe-karjā-an*.

OCCURRENCE, s. f., فرتمون *temū*, فرتمون *per-temū-an*.

Océan, s. m., لوت بسر *lāut besār*, سمودرا *samūdra*, محيط *muḥīt*. — occidental, لوت بسرکبله بارت *lāut besār ka-sa-belāh bārat*. L'océan, la grande mer qui environne toute la terre, البحر المحيط *el-beḥr el-muḥīt*.

OCHLOCRATIE, s. f., gouvernement du bas peuple, ڭمرنتاهن اورڭ هين *pemarentāh-an orang hīna dīna*.

OCEE, s. f., باتوكونڭ باكل جنڭ *bātu kūnīng bākal jenāng*, جنڭ كونڭ *jenāng kūnīng*.

OCTAÈDRE, s. m., يڭ دلائن مكان *yang dulāpan mukā-ña*.

OCTAVE, s. f., دلائن *dulāpan hāri lamā-ña*. Le jour de l'octave, هارى يڭ كدلائن *hāri yang ka-dulāpan*.

A L'OCTAVE, en musique, تشكين *terggi-ña dulāpan būni*.

OCTOBRE, s. m., اکتوبر *aktüber*.

Le mois d'octobre, بولن اکتوبر *būlan aktüber*.

OCTOGÉNAIRE, adj., یخ دلائن فوله *yang dulāpan pūloh tāhun umur-ña*.

OCTOGONE, adj., یخ بروث دلائن *yang be-rūpa dulāpan per-segi*.

OCTROI, s. m., concession d'une grâce, انگره *anugrah*, کرنی *ka-runia*.

OCTROI, droit sur les denrées, چوکی *xūkey*, بی *bēya*. Payer l'octroi, ممباير چوکی *mem-bāyar xūkey*.

OCTROYER, v. a., مغنکرهکن *meng-anugrah-kan*, مغنریاکن *mengarunia-kan*, ممبری انگره *mem-brī anugrah*, ملولس *me-lulus*.

OCTULAIRE, adj., مات ثون *māta pūña*. Nerf —, اورت مات *ūrat māta*, عصبه مات *aṣabat māta*. Témoïn —, اورغ سقسی یخ سده لیت *orang saksi yang sudah lihat*.

OCTULISTE, s. m., طیب مات *ṭabīb māta*, دوکن یخ معباتی مات *dūkun yang meng-obāt-i māta*.

ODE, s. f., شعر یخ تشکی *ṣīaṛ yang tinggi*.

ODEUR, s. f., باو *bāu*, باهو *bāhu*. — agréable, باو یخ سدف *bāu yang*

sedap. — aromatique, باو یخ هارم *bāu yang hārum*. Mauvaise —, باو یخ بوسق *bāu yang būsuk*. Qui a de l'odeur, یخ بر باو *yang ber-bāu*. Sans —, تیاد بر باو *tiāda ber-bāu*. Les odeurs, les parfums, بوبوون *bau-bau-an*.

Prov. Mourir en — de sainteté, مات سفرت اورغ قدس *māti seperti orang kudus*.

ODIEUX, EUSE, adj., یخ کبنجین *yang ka-benxi-an*, یخ هارس دهنان *yang hārus di-hinā-kan*, عیب *aib*.

L'ODIEUX, چلا *xelā*, کچلان *ka-xelā-an*. L'odieux en retombe sur lui, چلاک ایت اتسن جوک *xelā-ña itu atas-ña jūga*.

ODONTALGIE, s. f., douleur des dents, ساکت گیکي *sakit gigi*.

ODORANT, E, adj., یخ بر باو *yang ber-bāu*, یخ واغی *yang wāngi*, یخ سمریق *yang semerbak*.

ODORAT, s. m., فنچیم *pen-xiūm*. — fin, فنچیم یخ تاجم *pen-xiūm yang tājam*.

ODORIFÉRENT, E, adj., هارم *hārum*, یخ سمریق *yang wāngi*, یخ سمریق *yang semerbak*.

ŒCUMÉNIQUE, adj., universel, عام *āmm*, عامة *āmmet*, مطلق *mut-lek*. Epître —, رساله یخ عام *risālet yang āmm*.

ŒIL, s. m., pl. YEUX, مات *māta*. Un — مات سيجي *māta sa-bīji*. Les deux yeux, مات کدو *māta ka-dūa*. — droit, مات کانن *māta kānan*. — gauche, مات کیری *māta kīri*. L'angle interne de l'œil, سودت مات *pōhon māta*. L'angle externe de l'œil, سūdut māta. Qui a des yeux, برمات *ber-māta*. Des yeux gonflés, مات بالٹ *māta bālūt*. Des yeux chassieux, مات نیلس *māta nīlas*. La prunelle de l'œil, بیجی *bīji māta*. Le blanc des yeux, پوتیرن مات *pūtih-ña māta*. Paupière des yeux, کلوٹق مات *kalūpak māta*. Clin d'œil, کجف مات *kejāp māta*. A l'œil nu, دغن تباد چرمن مات *dergan tiāda xermin māta*. Devant les yeux, دهدافن *di-hadāp-an*. Fixer les yeux sur, مندغ *memandang*. Lever les yeux au ciel, منغاده *menengāduh*.

Loc. Les ministres sont les yeux du prince, منتری ۲ ایت ادممات راج *mantrī-mantrī itu ada mata-māta rāja*. L'œil du jour, متہاری *mata-hāri*. Mettre sous les yeux, مننجقکن *menunjuk-kan*. Sauter aux yeux, جادی پات *jādi nāta*. On voit une paille dans l'œil de son prochain et on ne voit pas une poutre dans le sien, سیکر کومن دبنوچین دافت

دلپت تنافی کالجہ برتخکف دباتغ هیدغ *sa-ikōr kūman di-benūa xīna dāpat di-līhat tetāpi gājah ber-tangkap di-bātang hīdurg tiāda sedār*.

D'après *Boḳārī* de *Jōhor*: De grands yeux annoncent la paresse, مات یغ بسرایت تند کمالسن *māta yang besār itu tanda ka-malās-an*. Des yeux petits indiquent la sottise, مات یغ کچل ایت تند سرسر *māta yang kecil itu tanda sarsar*. Des yeux moyens indiquent une personne qui remplit ses engagements et cherche à faire plaisir, مات یغ سدغ ایت تند ممپشیکن جنجی دان *māta yang sedang itu tanda meñampey-kan janji dān meñukā-kan hāti*. Des yeux creux indiquent la haine et la méchanceté, مات یغ لکتق ایت تند دغکی دان بنچان *māta yang lekòk itu tanda dengki dān benzāna*. Des yeux saillants indiquent une grande fausseté, مات یغ تغکی ایت تند بابق تیغو *māta yang tinggi itu tanda bāñak tīpu*. Des yeux dont le clignotement est lent indiquent un manque de sagesse et de jugement, مات یغ لمبت برکلف ۲ ایت *māta yang lambat ber-kelip-kelip itu tanda kūrang būdi dān kūrang bixāra*. Des yeux dont le clignotement est rare indiquent de la sagesse

et un jugement parfait, مات یغ جارغ *māta yang jārang* ber-*kelip-kelip itu tanda ka-sempurnā-an būdi dān bixāra*. Des yeux très noirs indiquent une personne qui apprécie bien les choses, مات یغ *māta yang hītam sāngat itu tanda ka-baik-an kira-kira*. Des yeux bleus indiquent un manque de pudeur, مات یغ *māta yang biru itu tanda tiāda mālu*. Si les yeux sont tellement bleus clair qu'ils approchent du blanc, ils indiquent toutes sortes de mauvaises qualités, جکلور د ر د ساعت بیرو *jikalaw deri-pada sāngat biru mūda māta itu hampir putih warnā-ña ada itu tanda segala ka-xelā-an*. Des yeux rouges sont une marque de courage, مات یغ *māta yang mērah itu tanda berāni*. Des yeux bleus approchant du jaune indiquent une grande méchanceté, مات یغ *māta yang biru itu yang hampir kūning warnā-ña itu tanda bāṇak ka-jahāt-an*. Des yeux d'un gris cendré indiquent la vertu, مات یغ *māta yang*

کبیکن *māta yang kelābu itu tanda segala ka-bijik-an*.

ŒIL, trou, لوبغ *lōbang*, مات *māta*. L'œil d'une aiguille, لوبغ جارم *lōbang jārūm*, مات *māta jārūm*.

ŒIL, bourgeon, bouton, تونس *tūnas*.

ŒIL-DE-BŒUF, s. m., lucarne ronde, تگکف بولت *tingkap būlat*.

ŒILLADE, s. f., coup d'œil, إشارة *išārat māta*, کرلغ *kerling māta*. Lancer une —, مشرلغ *mergerling*, برمان مات *ber-māin māta*.

ŒILLÈRE, adj. Dent —, گیلکی اسو *gigi āsu di-ātas*.

ŒSOPHAGE, s. m., کرغکوغن *ka-rengkūng-an*.

ŒUF, s. m., تلر *telòr*. Un —, تلر *telòr sa-biji*. — de poule, تلر هایم *telòr hāyam*. — de fourmi, تلر سمت *telòr semūt*. — de pou (lente), تلر کوتو *telòr kūtu*. — de poisson, تلر ایکن *telòr ikan*. Des œufs de poisson salés (objet de commerce), تروروبو *trūbu*, ou تروبق *trūbuk*. Coque d'œuf, تلر کولت *kūlit telòr*. Jaune d'œuf, تلر *mērah telòr* ou کونخ *kūning telòr*. Blanc d'œuf, پوتیه *pūtih telòr*. Le germe d'un —, فوست تلر *pūsāt telòr*, Pondre des œufs, برتلر *ber-telòr*.

Couver des œufs, تلمر مغمرم *mergeràm telòr*. Faire éclore des œufs, منتس *menetàs telòr*. — frais, تلمر بهارو *telòr bahāru*. — gâté, تلمر بوسق *telòr būsuk* ou تلمر تمل *telòr timbul*. Des œufs à la coque, تلمر تشه ماسق *telòr tengah māsak dālam āyer*. Des œufs au miroir, تلمر مات *telòr mātā karbaw*. — frit dans le beurre, تلمر گورغ *telòr gōreng*. — cuit dur, تلمر ماسق کرس *telòr māsak kràs*. — salé, تلمر اسن *telòr āsin*.

Loc. prov. Plein comme un —, تلمر پنه سکالی *penùh sa-kālī*. Donner un — pour avoir un bœuf, ممبری *mem-brī* سدیکت هندق مندافت بابق *sa-dīkit hendakmen-dāpat bāñak*.

ŒUVRE, s. f., ce qui est fait, فعل *faʿl*, ثربواتن *per-buāt-an*, عمل *amal*, ثربواتن *pe-karjā-an*. Les œuvres de l'homme, فعال اورغ *faʿāl ōrang*. Les œuvres d'un roi juste, عادل عمل راج یغ عادل *amal rāja yang ādil*. Les œuvres de Dieu, بارغ یغ دجدیکن الله *bārang yang di-jadi-kan allah*. — surérogatoire, نفلة *nefilat*. Leurs œuvres les suivent, من کرجکرچاک برتورت سام *maka karja-karjā-ña ber-turut sāma dengan marika-itu*. Ne détruisez pas l'œuvre de Dieu, جاخلله اغکومرمتق ثربواتن الله

jāngan-lah angkaw me-rombak per-buāt-an allah. Bonne œuvre, عمل *amal*, کبقتین *ka-baktī-an*. Faire une bonne —, بربوت عمل *ber-būat amal*. Donation pour œuvres pieuses, وقف *wakef*.

Les œuvres de miséricorde spirituelles sont: 1° Enseigner les ignorants, معجاری اورغ بوده *merg-ajār-i ōrang bōdoh*. 2° Corriger les pécheurs, منست دغن چرمت دان *menista dengan xeremāt dān kāsih hātī ōrang yang ber-sālāh*. 3° Donner conseil à ceux qui en ont besoin, ممبری نصیحة ثد یغ برکنان *mem-brī naṣīhat pada yang ber-gunā-ña*. 4° Consoler les affligés, مغهیرکن اورغ یغ سوسه هتین *meng-hibur-kan ōrang yang sūsah hātī-ña*. 5° Souffrir avec patience les défauts du prochain, مناهن دغن صبر هاتی *menāhan dengan ṣabar hātī ka-sālāh-an temān*. 6° Pardonner à ceux qui nous ont offensés, مغمفونى اورغ یغ برساله ثد کامی *meng-ampūn-i-ōrang yang ber-sālāh pada kāmī*. 7° Prier pour les vivants et pour les morts et pour ceux qui nous persécutent, یغ هدث دان یغ سده ماتی دان کارن *ber-doa kanda allah kārna yang hīdup dān yang*

*sudah mātī dān kārna yang meng-
hambat kāmī.*

Les œuvres de miséricorde corporelles sont: 1° Donner à manger à ceux qui ont faim, ممبری ماکن *mem-brī mākan pada yang ber-lāpar.* 2° Donner à boire à ceux qui ont soif, ممبری مینم فد یخ *mem-brī mīnum pada yang ber-dahāga.* 3° Vêtir les nus, ممبری فکاین فد یخ تلنجخ *mem-brī pakēy-an pada yang telanjang.* 4° Recevoir les étrangers, تریم اورخ *tarīma ōrang āsing.* 5° Visiter les malades et les prisonniers, براولخ *ber-ūlang yang sākīt dān yang ter-pāsung.* 6° Racheter les captifs, منبسکن توانن *menebūs-kan tawān-an.* 7° Ensevelir les morts, ماتى *meng-ḡubūr - kan ōrang mātī.* L'œuvre de chair, ستوبه *sa-tūbuh.* Les œuvres de la chair sont, la fornication, l'impureté, l'impudicité, la dissolution, اد فون سکڤر بواتن *ada pūn segala per-buāt-an dāḡing itu ada per-mukāh-an per-sundāl-an ka-xumār-an per-xabūl - an.* Main - d'œuvre, کرج *karja.* Prix de la main-d'œuvre, اوڤه *upah.*

Mettre à L'ŒUVRE, سوره کرج ساج *sūruh kerja sāja.* Se mettre à

l'œuvre, مملای کرج *me - mulā - i kerja.*

Exécuteur des hautes ŒUVRES, فلباى *pelabāya, per - tanda.*

OFFENSANT, E, adj., یخ ممبری ساکت *yang mem-brī sākīt hātī,* یخ مبدت *yang meñedūt.*

OFFENSE, s. f., outrage, injure, بنچان *māki, xelā-an, benxāna.*

OFFENSE, faute, péché, ساله *sālah,* دوس *dōsa.* Commettre une —, برساله *ber-sālah,* بردوس *ber-dōsa.* Pardonnez-nous nos offenses, امغنیله *ampunī - lah pada kāmī segala sālah kāmī.*

OFFENSER, v. a., faire une offense, une injure à, برساله فد *ber-sālah pada,* منچالاکن *men - xelā - kan,* ممبری ساکت هاتی *mem - brī sākīt hātī.* Ceux qui nous ont offensés, اورخ یخ سده برساله فد کامی *orang yang sudah ber-sālah pada kāmī.*

OFFENSER, choquer, ملاون *me-lāwan.* — la bienséance, ملاون فری *me-lāwan prī yang senū-nuh.*

OFFENSER Dieu, pécher, برساله بردوس *ber-sālah pada allah, ber-dōsa.*

S'OFFENSER, v. pron., مشغبل فرگوسر *meng-ambil per-gūsar.* مناره ساکت کن سنه *menāruh sākīt hātī,* هاتی

kena suntuh. Ne vous en offensez pas, *جاغن امل فرکوسر jāngan ambil per-gūsar*.

OFFENSIF, IVE, adj., dont on se sert pour attaquer, *يغ دفاکی اکن* *yang di-pākey ākan me-langgar*, *ملشکر* *yang di-pākey ākan me-nerbu*. Armes offensives, *سنجات اکن ملشکر* *senjata ākan me-langgar*.

OFFENSIVE, s. f., attaque, *حال* *ملشکر* *hāl me-langgar*, *فبربون* *peñerbū-an*. Prendre l'offensive, *ملشکر* *me-langgar*, *مېربو* *meñerbu*.

OFFERTOIRE, s. m., وقت میس امام *waktu mīsa imām* *اغکت فرسمباھن* *argkat per-sembah-an*.

OFFICE, s. m., service, assistance, *بقی* *bakti*, *کبقتین* *ka-bakti-an*. Bon — *کبجیکن* *ka-bakti-ān*, *کبقتین* *ka-bijik-an*.

OFFICE, divin, *کفد الله* *ka-bakti-an ka-pada allah*, *سمبھ* *sembahyang*. Livre d'office, *کتاب* *kitab* *sembahyang*.

OFFICE, emploi, *جباتن* *jabāt-an*, *جواتن* *jawāt-an*, *فکاغن* *pegāng-an*, *خدمة* *kedmat*. Exercer un —, *منجابت* *men-jābat*, *برخدمة* *berkedmat*.

OFFICE, devoir, *فرض* *feredl*. Il est de mon —, *فرض اتس اکو* *feredl atas aku*.

OFFICE, lieu où l'on prépare le manger, et où l'on conserve ce qui dépend du service de la table, *تغت میدیاکن مکانن دان سمغن سرب* *tampat meñediā-kan makān-an dān simpan serba mēja*.

OFFICIAL, s. m., juge ecclésiastique, *قاضی الكنيسة* *kadli el-kanīset*.

OFFICIANT, s. m., امام یغ مېوت *imām yang membuat sembahyang dālam grēja*, *فغھولو سېمبھ* *panghulu sembahyang*.

OFFICIEL, LE, adj., qui est d'office, *يغ جباتن فوک* *yang jabāt-an pūña*.

OFFICIEL, qui est déclaré par l'autorité, *يغ دپتانک اوله یغ امفون* *yang di-ñatā-kan ūleh yang ampūña parentah*.

OFFICIER, v. n., faire l'office divin à l'église, *جادی فغھولو سېمبھ* *jādi panghulu sembahyang dālam grēja*.

OFFICIER, s. m. *فغھولو* *panghulu*, *فکاوی* *pegāwey*. Tous les officiers du roi, *سکل فکاوی راج* *segala pegāwey rāja*. Sous-officier, *الفیرس* *alpères*.

OFFICIER, qui a un emploi, *فنجابت* *pen-jāwat*.

OFFICIEUX, EUSE, adj., *موره* *mūrah*, *يغ سوك مېری تولغ* *yang sūka membrī tūlung*. Mensonge —, *بوھغ اکن*

اورغ *bōhong ākan menūlung*
ōrang.

OFFRANDE, s. f., ce qu'on offre à Dieu, سباهن *sembāh-an*, فرسباهن *per-sembāh-an*, قربان *qorbān*. — faite au prêtre, فتر *pitra*. — faite à un supérieur, هدية *hadiyat*.

OFFRANT, s. m., celui qui offre, يغب *yag meñembah-kan*, يغب مباو *yag mem-bāwa*, يغب ممبرى *yag mem-brī*. Vente au plus — et dernier enchérisseur, حال منجول *hāl men-jūal* pada *ōrang yang hendak mem-brī lebèh wang*, حال مليخ *hāl me-lēlang*.

OFFRE, s. m., 1°, action d'offrir, حال مفرسباهن *hāl mem-per-sembah-kan*, حال مباو *hāl mem-bāwa*. 2°, ce que l'on offre, فرسباهن *per-sembāh-an*.

OFFRIR, v. a., مفرسباهن *mem-per-sembah-kan*. — un présent, هدية مفرسباهن *mem-per-sembah-kan hadiyat*, مغهديتن *merg-hadiyat-kan*. Si vous offrez votre présent à l'autel, جكلواغكو فرسباهن *jikalaw angkaw per-sembah-kan hadiyat-mu di-ātas mezbeh*. — au roi, مفرسباهن *mem-per-sembah-kan ka-padarāja*. — un sacrifice, مفرسباهن

mem-per-sembah-kan *sambilih-an*, مچيلهن قربان *meñambilih-kan qorbān*. Il l'offrit en holocauste, مك دفرسباهن كپاله دى ايت *maka di-per-sembah-kan-ñā-lah dia itu akan per-sembāh-an tunu-tunū-an*. — de l'encens, مشوكف *merg-ūkup*, باكر دوف *bākar dūpa*.

OFFRIR, présenter, donner, مباو *mem-bāwa*, مغنجقكن ممبرى *merg-unjuk-kan mem-brī*. — à manger, مباو *mem-bāwa makān-an*. — plus que le nécessaire, ممبرى له *mem-brī lebèh deri-pada xūkup*. — une chique de bétel, مغنجقكن سته *merg-unjuk-kan sepāh*. — le choix, ممبرى ثيله *mem-brī pilih*. — la main à une dame, ممثن *memimpin*. — ses respects, ممبرى حرمة *mem-brī hormat*, ممبرى سلام *mem-brī salām*. — un prix (marchander), مناوړ *menāwar*.

S'OFFRIR, v. pron., مفرسباهن *mem-per-sembah-kan diri-ña*. S'offrir en sacrifice, مغربانكن *merg-korbān-kan diri-ña*.

S'OFFRIR, se présenter, مننجقكن *menunjuk-kan diri-ña*.

OFFUSQUER, v. a., empêcher de voir, مشكلفن *merg-gelāp-kan*, ممتانكن *mem-butā-kan*. — la raison,

مڭگلفکن بودی اورغ *meng-gelap-kan būdi ōrang*.

OFFUSQUER, troubler, مېشغکن *mem-bīngung-kan*.

OFFUSQUER, choquer, مېنهدت *meñe-dūt*.

OGIVE, s. f., لشکخ کلودن *lengkung kelūdan*. En —, دغن روڤ لشکخ *dengan rūpa lengkung kelūdan*.

OGRE, s. m., رقساس یغ ماکن داڭخ *rakṣāsa yang mākan dāḡiṅ ōrang*.

Fig., اورغ یغ ماکن بايق *ōrang yang mākan bāñak*, پنچارق *pen-xāruk*, قندمڤ *pen-demāp*.

OH, interj. qui marque l'étonnement, ايو *āyo*. —, marquant la pitié, اده *āduh*, ادوهی *adūhi*. —, marquant le mépris, چه *xih*. —, marquant l'approbation, ايا *iḡā*, يا *yā*. Oh! je le crois, ايا هېم فرچای *iḡā hamba perxāya*.

OH çà! Oh là! هی *hey*.

OH çà! mon enfant, هی انك *hey ānak-ku*.

OHÉ, interj., pour appeler, هی *hey*.

OIE, s. f., گنڭس *gangsa*, هڭس *haṅsa* ou اغس *aṅsa*.

Fig., personne 'niaise, اورغ بوده *ōrang bōdoh*. Il est bête comme une —, ايا بايق بوده *ia bāñak bōdoh*.

Patte d'oie, rencontre de plusieurs chemins, ٢ تڭت فرتمون جالان *tampat per-temū-an jālan-jālan*.

OIGNON, s. m., باوغ *bāwang*. — rouge, ميره باوغ *bāwang mērah*. — blanc, ail, ڤوته باوغ *bāwang pūtiḡ*, داسن *dāsun*. Une planche d'oignons, باوغ سڤيتق *sa-pētaḡ bāwang*. Odeur d'oignon, باو باوغ *bāu bāwang*. Soupe à l'oignon, سوڤ *sōp bāwang*. Sauce à l'oignon, باوغ *sōp bāwang*. Etre en rang d'oignons, برتورت تروتن *bertūrūt-turūt-an*.

OIGNON, tumeur douloureuse aux pieds, کوتل ڤد کاکي *kūtil pada kaki*.

OINDRE, v. a., مڭگوسق *meng-gōsoḡ*, مپاڤو دغن مييق *meng-ūrap meñāpu dengan mīñak*. Il a oint mes pieds, اى سده مڭگوسق کککککک *ia sudah meng-gōsoḡ kaki-kaki-ku*. — un malade avec l'huile sainte, مڭگورڤ اورغ ساکت دغن مييق قدس *meng-ūrap ōrang sākit dengan mīñak kudus*. Vous l'oindrez, اڭکو *angkaw ākan meng-urāp-i dīa*.

OINT, E, part. pas. du v. oindre, دساڤو دغن اورڤ *di-sāpu dengan mīñak*.

L'OINT du seigneur, le Messie, المسیح *el-mesēḡ*.

OISEAU, s. m., بورغ *būrung*, مانق *mānuk*, اڭكس *ugkas*. — mâle, بورغ *būrung jantan*. — femelle, بورغ *būrung betina*. Les oiseaux du ciel, دلاغت بورغ *būrung-būrung di-lāngit*. — apprivoisé, بورغ جيتق *būrung jīnak*. — sauvage, بورغ *būrung satwā*. L'oiseau est envolé, سده تربخ بورغ *būrung sudah terbang*. Chant des oiseaux, پاپي بورغ *pāpi būrung*. Nid d'oiseau, سارغ بورغ *sārang būrung*. Chasse aux oiseaux, فمبرون بورغ *pemburū-an būrung*. Filet à prendre des oiseaux, جارغ *jāring*. Tendre le filet à prendre les oiseaux, ممتخج *mem-bentang jāring*. — de paradis, مانق ديوات *mānuk dēwāta*. سوڤو *sōpo*.

Loc. A vol d'oiseau, en ligne droite, بتل سكالی *betul sa-kālī*.

OISEAU, instrument dont les manœuvres se servent pour porter le mortier, بکس اکن مباوکاڤر *bakās akan mem-bāwa kāpur*.

OISELER, v. n., tendre des filets, des lacets, pour prendre des oiseaux, مرتخکن جارغ منڭکف بورغ *merentang - kan jāring menangkap būrung*.

OISELEUR, s. m., اورغ قنڭکف بورغ *orang penangkap būrung*, فیکت *pemikat būrung*.

OISELIER, s. m., اورغ یخ مملهران *orang yang memelihara - kan būrung*, اورغ جول بورغ *orang jūal būrung*.

OISEUX, EUSE, adj., qui par goût ou par habitude ne fait rien, اورغ *orang yang tiāda ber - kerja*, یخ تید سوك *sūka be-kerja*, اورغ لیغه *orang lēngah*.

OISEUX, en parlant des choses, inutile, تید برکون *tiāda ber-gūna*, فرکئان *per-katā-an yang sia-sia*, سی *sia-sia*, ۲

OISIF, IVE, adj., qui ne fait rien, qui est sans occupation, خلی *kālī*, لالی *lāley*, تید براوسه *tiāda ber-ūsah*, تید بکرج *tiāda be-kerja*. Pourquoi êtes vous ici oisifs? مڭاف کامو بردیری *meng-āpa kāmū ber - diri di-sini kālī*. Rester —, تڭکل *tinggal lāley*, دغن تید *tinggal dengan tiāda be-kerja*.

OISILLON, s. m., petit oiseau, بورغ کچل *anak būrung*, اتق بورغ *būrung kecil*.

OISIVETÉ, s. f., کلهون اورغ یخ تید *ka-lakū-an orang yang tiāda be-kerja*, کمالسن *ka-malās-an*, فری یخ خلی *prī yang kālī*.

OISON, s. m., petit de l'oie, اتق *anak hangsa*.

Olison, au fig., idiot, اورغ بوده *orang bōdoh*.

Oléagineux, Euse, adj., يغ برميتق *yang ber-miñak*, يغ ممبرى ميتق *yang mem-brī miñak*. Graines oléagineuses, بجيجى يغ ممبرى ميتق *biji-biji yang mem-brī miñak*.

Olfactif, ive, adj., de l'odorat, نفچم فون *pen-xiūm pūña*. Nerf —, اورت نفچم *urat pen-xiūm*.

Oliban, s. m., encens mâle, لبان *lubān*.

Olubrius, s. m., pédant, اورغ ايتق برتاجى *orang pengāxak*, فطاجق *itik ber-taji*.

Oligarchie, s. f., فمرتاھن اورغ سمديكت *pemarentāh - an* اورغ bangsawan yang sa-dikit.

Olivâtre, adj., زيتونى *zeitūni*, ورن زيت *warna zeit*.

Olive, s. f., زيت *zeit*, زيتون *zeitūn*. Huile d'olive, ميتق زيتون *miñak zeitūn*.

Olivier, s. m., فوهن زيت *pōhon zeit*, فوهن زيتون *pōhon zeitūn*. Montagne des oliviers, بوكت زيتون *būkit zeitūn*.

Olographe, adj., يغ دتولس اورغ *yang di-tulis orang sendiri*.

Olympe, s. m., سورك, le ciel, suwarga. —, le ciel des divinités païennes, كياھن *kayāngan*.

Ombelliflore, adj., يغ بھان سفرت فايج رھان *yang bungā-ña seperti pāyung rupā-ña*.

Ombelliforme, adj., يغ سفرت فايج رھان *yang seperti pāyung rupā-ña*.

Ombilic, s. m., nombril, فوست *pūsāt*.

Ombilical, E, adj., فوست فون *pūsāt pūña*. Cordon —, تالى فوست *tālī pūsāt*. Hernie ombilicale, فياكت *peñākit būrut pūsāt*.

Ombage, s. m., لندغ *lindung*, ناولغ *per-lindung-an*, فرلندوھن *per-nawung-an*.

Fig., soupçon, شك *śak*. Donner de l'ombrage, ممبرى شك *mem-brī śak*.

Ombage, E, part. pas. du v. ombrager, برلندغ *ber-lindung*, ترلندغ *ter-lindung*, برناولغ *ber-nawung*, تده *tedòh*. — par un arbre, برناولغ دباوه فوهن *ber-nawung di-bāwah pōhon*.

Ombager, v. a., donner de l'ombre, ملندوھى *me-lindung*, ملندوھى *mē-lindung-i*, منوھى *me-nawung-i*. Qui ombrage, يغ رمفق *yang rampak*, يغ رندغ *yang rendang*.

Fig. —, protéger, ملندغ *me-lindung*.

Ombageux, Euse, soupçonneux, دھيان, يغ كن شك *yang kena śak*.

OMBRAGEUX, peureux, فُناکت *pe-nākut*. Cheval —, کود فُناکت *kūda penākut*.

OMBRE, s. f., بايغ *bāyang*. L'ombre d'une montagne, بايغ کونځ *bāyang gūnurg*. Les ombres de la mort, موت *bāyang-bāyang maut*. Craindre son —, تاکت اکن بايغ ديري, *tākut ākan bāyang dīri*. Courir après une —, هندق منچائي بايغ *hendak men-xāpey bāyang*. Projeter de l'ombre, ممبايغن *mem-bāyang-kan*.

OMBRE, ombrage, لندځ *lindung*, ناوځ *nāwung*, تده *teddh*. Vous êtes au soleil, et moi, je suis à l'ombre, اغکو دودق دوانس دان هب دودق دتده *angkaw dūduk di-pānas dān hambā dūduk di-teddh*. Etre à l'ombre d'un arbre, برناوځ دباوه فوهن *ber-nāwung di-bāwah pōhon*.

OMBRE, protection. A l'ombre de vos ailes, فُد تده سايغم *pada teddh sāyap-mu*.

OMBRE, esprit, fantôme, بايغ ۲ *bāyang-bāyang*, هنتو *hantu*.

Loc. C'est l'ombre et le corps, دو اورځ يځ تياد دافت برچري *dūa ōrang yang tiāda dāpat ber-xerèy*. Passer comme l'ombre, لنځ لکس *lenñap lekàs*. Pas l'ombre d'une espérance, فُتس اس *pūtus asa*. Mettre quelqu'un à l'ombre, منجران *memanjarā-kan*.

OMBELLE, s. f., parasol, فاځ *pāyung*, چترا *xeterā*. Ouvrir une —, ممبځن *mengembang-kan* *pāyung*, ممبوک فاځ *mem-būka pāyung*.

OMBRE, v. a., mettre les ombres à un tableau, فُد کبر, منولس بايغ ۲ *menūlis bāyang-bāyang pada gambar*.

OMELETTE, s. f., دادر *dādar*, تله کورځ *telòr gōreng*. — aux fines herbes, تله کورځ دغن رمځه ۲ *telòr gōreng dengan rampah-rampah*.

OMETTRE, v. a., manquer, منځکلن *meninggal-kan*. — la prière, منځکلن *meninggal-kan sembahyang*.

OMETTRE, oublier, négliger, ملغاکن *me-lupū-kan*, ملايکن *me-lāley-kan*.

OMETTRE, passer sous silence, منډيکن *men-dīam-kan*.

OMISSION, s. f., حال منځکلن *hāl meninggal-kan*, کورځ ملکون *kūrang me-lakū-kan*.

OMNIBUS, s. m., کريت بسر مان *karēta besār māna segala ōrang būleh māsuk*.

OMNICOLORE, adj., هيرم *hīram*, يځ برباکي ۲ ورنان *yang ber-bāgey-bāgey warnā-ña*.

OMNIPOTENCE, s. f., قدرة *koderat*, فري يځ ما کواس *prī yang mahā*.

kuāsa. L'omnipotence de Dieu, *قدرة الله koderat allah*.

OMNISCIENCE, s. f., connaissance infinie de Dieu, *معرفة الله marifat allah*.

OMOPHAGE, adj., qui mange de la viande crue, *يغ ماكن داكغ منته yang mākan dāng mentah*.

OMOPLATE, s. f., *بليكت balikat*.

ON, pron. indéf. m., *اورغ orang*, *دي اورغ dia orang*. On dit, *اورغ orang kata*. On mange, *اورغ orang mākan*. Peut-on partir?

داكته اورغ فرگي dāpat - kah orang pergi. Il faut que l'on vienne, *هارس harus dia orang datang*. On peut aussi rendre la phrase par le passif. On a trouvé, *سده ددافت sudah dāpat*, *سده ددافت sudah di-dāpat*. Quelquefois on peut se supprimer. On voit des gens qui, *ادا اورغ يغ ada orang yang*.

ONAGRE, s. m., âne sauvage, *كلدي kaldey hūtan*, *كلدي لير kaldey liar*.

ONANISME, s. m., *حال منچمکن hāl men-xumār-kan dāri*.

ONC ou ONQUES, adv., *تياد فرنه tiāda pernah*. On ne vit — une chose pareille, *تياد فرنه اورغ مليهت tiāda pernah orang me-lihat bārang demikān*.

ONCE, s. f. Ce mot peut se rendre par *تاھل tāhil*, $\frac{1}{16}$ du *کتی katī* ou livre malaise.

ONCLE, s. m., frère du père, *سودار باھ sūdāra bāpa*, *مامق mā-mak*, *عم amm*. —, frère de la mère, *سودار ماء sūdāra mā*. Frère plus âgé du père ou de la mère, *فائوا uwā*, *اوق uwak*, *فائوا pā-tuā*. *فائوا pā-uwak*. Jeune frère du père ou de la mère, *فامود pā-mūda*, *فامن pāman*. —, en style élevé, *مند mamanda*.

ONCTION, s. f., 1°, action d'oindre, *فغرافن hāl meng-urap*, *فغرافن peng-urap-an*. L'huile de l'onction, *ميتق فغرافن mīnak peng-urap-an*. 2°, résultat, *فغرافن urap-an*, *فغرافن ka-urap-an*. L'onction que vous avez reçue, *فغرافن ايت يغ كامو سده ka-urap-an itu yang kāmū sudah tarīma*. Extrême - onction, (le sacrement de l'onction), *سر ser el-murādla*. Donner l'extrême-onction, *ممبري سر المراضى mem-brī ser el-murādla*, *ممبري ميتق mem-brī mīnak kudus*.

ONCTION, mouvement de la grâce, *حرکة نعمة harakat ni'met*.

ONCTION, souplesse dans un discours, *فرکئان لبث per-katā-an lembut*.

ONCTUEUX, EUSE, adj., huileux, *ber-mīnak*, برومىق *ber-lemak*, لندر *lindir*.

ONCTUEUX, qui a de l'onction, *yāng lembut*.

ONDE, s. f., flot, *ombak*, الن *ālun*, كلبخ *gelumbang*. Ondes écumantes, *ombak* امبق *yāng ber-būhi*.

ONDE, eau, *āyer*, اير — limpide, *āyer yāng henng*. Sur la terre et sur l'onde, *di-dārat dān di-lāut*.

ONDÉ, E, adj., façonné en ondes, *yāng ber-pāmur*.

ONDÉE, s. f., هوجن *hūjan* لبّ *lebāt*.

ONDOYANT, E, adj., *yāng ber-ombak*, امبق *yāng ber-ālun*, بركارن *yāng ber-kibār-an*. Vagues ondoyantes, *ombak yāng ber-ālun*. Drapau —, *tunggul* تغل *yāng ber-kibār-an*.

ONDOYER, v. n., flotter par ondes, *ber-ombak*, برالان *ber-ālun*, مغالان *meng-ālun*, بركلبخ *ber-gelumbang*.

ONDOYER, v. a., baptiser, منوخ *menūwāng āyer ātas kapāla dergan nāma bāpa dān*

ānak dan rūh ul-kudus. —, baptisiersans les cérémonies ordinaires, *mem-brī ser el-mamūdīt tiāda dergan pajāng-an-ūa*.

ONDULATION, s. f., *prī yāng ber-kibār-an*, فرى *hāl ber-gōyāng seperti ālun*.

ONDULER, v. n., *ber-kibar*, حال *ber-gōyāng seperti ālun*.

ONÉREUX, EUSE, adj., *brāt*, سوك *sūkar*. Tutelle onéreuse, *wilāyet yāng brāt*. Affaire onéreuse, *pekarjā-an yāng sūkar*.

ONGLE, s. m., *kūku*. — des doigts, *kūku jāri*. Couper les ongles, *mergerāt kūku*. Donner un coup d'ongle, *men-xākar*. — qu'on a laissé croître, *xanggey*.

ONGLE, griffes de plusieurs animaux, *tāring*, *kūku*.

Loc. prov. Avoir de l'esprit jusqu'au bout des ongles, *ber-akal bānak*. Donner sur les ongles, *me-nista*, ميقس *me-niksa*. Savoir une chose sur l'ongle, *mergatahū-i dergan sempurna*.

ONGLÉE, s. f., جاری کا کودر ساعت
 جَدِغینِ *jāri kaku deri sāngat ka-
 dingin-an.*

ONGUENT, s. m., اوبت *obat*, اوبت
 مِیقِ *obat mīnak*, فرارائن *per-urāp-
 an.*

ONGUIFORME, adj., سروف کُکُو
sa-rūpa kūku.

ONOMATOPEE, s. f., معنی یَغ تورت
 مَنا *mana yang turut būni.*

ONYX, s. m., ثروات اُونمِ *permāta
 ūnam.*

ONZE, adj., num., سبلس *sa-belàs.*
 — personnes, سبلس اورغِ *sa-belàs
 orang.* — chevaux, کُودِ سبلس *sa-
 belàs kūda*, کُودِ سبلس ایکرِ *kūda
 sa-belàs īkor.* Il est — heures,
 سبلس پُکُلِ *pūkul sa-belàs.* Il a —
 ans, سبلس تاهنِ عمرِ *sa-belàs
 tāhun umur-ña.*

ONZIÈME, adj. num., کسبلس
ka-sa-belàs. Le -- jour, ثد هاری
 پَدَا *pada hāri yang ka-sa-
 belàs.* On dit aussi: ثد سبلس هاری
 پَدَا *pada sa-belàs hāri būlan,* le
 onze du mois.

ONZIÈME, s. m., la onzième partie
 d'un tout, ثر سبلسِ *per-sa-belàs.*
 Un —, سث سبلسِ *sa-per-sa-belàs.*

OPACITÉ, s. f., ثری یَغ تیاد هَنغِ
 پَرِ *prī yang tiāda henng,* ثری یَغ تیادِ

ثری یَغِ *prī yang tiāda jernih,* جرنه
 پَرِ *prī yang tiāda xerāh.*

OPALE, s. f., ثر مات یَغ بیرو مودِ
 پَرِمَاتَا *permāta yang biru mūda
 warnā-ña.* Selon J. Rigg. بدوری
bidūri.

OPAQUE, adj., تیاد هَنغِ *tiāda
 henng,* تیاد جرنه *tiāda jernih,* تباد
 تیاد *tiāda xerāh.*

OPÉRA, s. m., وایغ بدونِ *wāyang
 bidūwan.* Le théâtre de l'Opéra,
 وایغ بدونِ رومه *rūmah wāyang bidū-
 wan.*

OPÉRATEUR, TRICE, s., یَغ مخرجاکن
 یَغِ مَغارجَا-کانِ *yang mengarjā-kan,* یَغِ
 مَلَکُکُنِ *yang me-lakū-kan.*

OPÉRATION, s. f., action d'opérer,
 پَکَرجَا-انِ *pe-karjā-an,* ثربواتنِ *per-
 buāt-an,* حالِ مَلَکُکُنِ *hāl me-lakū-
 kan.* — de commerce, ثر جَجانِ
 پَکَرجَا-انِ *pe-karjā-an perniagā-an.*

OPÉRATION, calcul, حالِ مَحسَابکُنِ
 هَالِ مَغارِ-هِسَاب-کانِ *hāl meng-hisāb-kan.*

OPÉRATION militaire, حالِ
 مَغارِکُنِ بَالِ تَتَارِ *hāl meng-gerak-
 kan bāla tantāra.*

OPÉREER, v. a., produire un effet,
 مَغارجَا-کانِ *mem-būat mengarjā-
 kan,* مَلَکُکُنِ *me-lakū-kan.* — un
 miracle, مَغارِ عَجایِبِ *mem-būat
 ajāyib.* Cette médecine n'opère pas,
 اوبتِ ایتِ تیادِ فُکُلِ *obat itu tiāda*

pūkul, بركون اوبت ايت تباد *ōbat itu tiāda ber-gūna*.

OPÉRER, calculer, محاسبكن *meng-hisāb-kan*.

S'OPÉRER, v. pron., منجادی *men-jādi*. Ces travaux se sont opérés bien rapidement, فكريان ايت سده *pe-karjā-an itu sudah jādi lekās*.

OPHICLEIDE, s. f., موري يڭ سفرت *mūri yang seperti ūlar rupā-ña*.

OPHIDIENS, s. m., سكل بناتڭ يڭ *segalabinātang yang seperti ūlar rupā-ña*.

OPHIOLÂTRE, adj., يڭ ميميه اولر *yang meñembah ūlar*.

OPHIOPHAGE, adj., يڭ ماكن اولر *yang makan ūlar*.

OPHTHALMIE, s. f., فپاكت مات *peñākit māta*.

OPIACER, v. a., ممبوت اوبت دغن *mem-buat obat dengan apiūn*.

OPIAT, s. m., اوبت افون *obat apiūn*.

OPINER, v. n., مغلوركن سڭكان *mengaluar-kan sangkā-ña*, مغات *mengāta rasā-ña*, مپلڭكر *me-ñelengkar*.

OPINIÂTRE, adj., تڭر *tegār*, يڭل *bīngal*, كرس كفال *krās kapāla*, اغكار *kapāla bātu*, انگارا *angkāra*. Un enfant —, بوق يڭ تڭر

būdak yang tegār. Combat —, فرڭ *prang yang ter-lalu krās*. Maladie —, ساكت فايه *sākit pāyah*, فپاكت يڭ بركنجڭ *peñākit yang ber-kanjang*.

OPINIÂTREMENT, adv., دغن تڭر *dengan tegār-ña*, دغن اغكار *dengan angkarā-ña*.

OPINIÂTRE, v. a., rendre opiniâtre, منكرن *menegār-kan*.

S'OPINIÂTRER, v. pron., منجادی *men-jādi tegār*, منجادی يڭل *men-jādi bīngal*.

OPINIÂTRETÉ, s. f., فري يڭ تڭر *prī yang tegār*, كنگارن *ka-tegār-an*, فري يڭ يڭل *prī yang bīngal*.

OPINION, s. f., avis, sentiment, jugement, بچار *bixāra*, فكيرن *pikīr-an*, سڭكا *sangka*, فنداقت *pendāpat*, كران *kirā-an*. Suivant mon —, فد بچار هب *pada bixāra hamba*. L'opinion publique, سڭكا اورڭ بابق *sangka orang bāñak*.

OPIUM, s. m., افون *apiūn*. — préparé pour être fumé, ماد *mādat*, چنڊو *xandu*. Fumeur d'opium, فمادت *pe-mādat*, اورڭ *orang* مڭسيف چنڊو *meng-hisap xandu*. Sédiment de l'opium, يبرق چنڊو *bēraḳ xandu*.

OPPORTUN, E, adj., هارس *hārus*, پاتوت *pātut*, لايق *lāiḳ*. Temps —,

کتيک يڭ هارس *koṭika yang hārus*,
وقت يڭ فانت *waktu yang pātut*.
En temps — , فانت يڭ وقت *pada*
waktu yang pātut. Il n'est pas —
de partir, تياڊ هارس فرکي *tiāda*
hārus pergi.

OPPORTUNITÉ, s. f., کهروسن *ka-*
harūs-an, کفتوتن *ka-pātut-an*.

OPPORTUNITÉ, occasion favorable,
کتيک يڭ بايق *koṭika yang bāik*,
وقت يڭ فانت *waktu yang pātut*.

OPPOSANT, E, adj., يڭ ملاون *yang*
me-lāwan, يڭ منگه *yang menegàh*,
فتنتڭ *penentang*.

OPPOSÉ, E, part. pas. du v. oppo-
ser, contraire, برلئين *ber-lain-an*.
Des qualités opposées, صفة يڭ
برلئين *ṣifat yang ber-lain-an*.

OPPOSÉ, placé en regard, دموك
di-mūka, دهڊائن *di-hadāp-an*,
بردمڤق *ber-dompak*, برتنتڭ *ber-*
tentang.

OPPOSER, v. a., placer une chose
qui fasse obstacle, مېوبه ساکت *mem-*
būbuh sākat. — une digue à la
mer, منربس لاوت *menerbis laut*.
— un adversaire à, ملاون *me-*
lāwan, مېاوا اورڭ لاوان *me-bāwa orang lāwan*.

OPPOSER, placer vis-à-vis, مېوبه
mem-būbuh ber-tentang.

S'OPPOSER, v. pron., ملاون *me-*
lāwan, منگه *menegàh*, مغهبت *meng-*
hambat, مناهن *menāhan*. S'oppo-

ser à l'ennemi, ملاون موه *me-lāwan*
mūsuḥ. S'opposer à la vente, منگهن
اورڭ منجول *menegàh-kan orang*
men-jual.

OPPOSITE, s. m., دهڊائن *di-hadāp-*
an, دوك *di-mūka*. Qui est à
l'opposite, يڭ دموك *yang di-mūka*,
يڭ برتنتاڭ *yang ber-tentang-an*.

OPPOSITION, s. f., empêchement,
حال ملاون *hāl me-lāwan*, حال
منگه *hāl menegàh*, فتنگاهن *penegāh-*
an, فتنتاڭ *penentang-an*. Faire de
l'opposition, ملاون *me-lāwan*.

OPPRESSÉ, E, part. pas. du v.
oppresser, سسق *sesak*, ترسسق *ter-*
sesak. Poitrine opprimée, داد سسق
dāda sesak.

OPPRESSER, v. a., presser, gêner,
مېنسک *meñesak*, مېنسک *meñesak-*
kan.

OPPRESSER, opprimer, مغنيای
meng-aniāya.

OPPRESSEUR, s. m., يڭ مغنيای *yang*
meng-aniāya, ظالم *tlālim*. Un
prince — , راج يڭ ظالم *rāja yang*
tlālim.

OPPRESSIF, IVE, adj., يڭ مغنيای
yang meng-aniāya. Moyens oppres-
sifs, جان کڤقساڭ *jālan ka-*
paksā-an.

OPPRESSION, s. f., انيای *aniāya*,
فتنگاهن *perg-gagāh-an*, کساڭ
ka-sesak-an, کڤقساڭ *ka-paksā-an*.

OPPRESSION, difficulté de respirer,
داد کسان *ka-sesāk-an dāda*.

OPPRIMÉ, E, part. pas. du v.
opprimer, ترسی *ter-aniāya*, ترسی
ter-sesāk, یخ دگهای *yang di-*
gagāh-i.

OPPRIMER, v. a., مغبای *merg-*
aniāya, میاستن *meñiāsāt-kan*,
مغهای *merg-gagāh-i*, میست *meñe-*
sāk. — les serviteurs de Dieu,
مغبای اتس سکل هب الله *merg-ani-*
āya ātas segala hamba allah. Ils
oppriment le peuple, م ای میاستن
مک *maka iā meñiāsāt-kan kaum*.
Ne vous oppriment-ils pas? بوکنکه
مریکیت مغهای کامو *būkan-kah*
marika-itu merg-gagāh-i kāmū.

OPPROBEE, s. m., کچلاء *ka-xelā-*
an, کمولون *ka-malū-an*, فضیحة *fe-*
dlīhat. Son — ne sera pas effacé,
کچلاءنن تیاد اکن دهافسکن
ka-xelā-an-ña tiāda ākan di-hāpus-kan.

OPTER, v. n., میله *memilih*.

OPTICIEN, s. m., versé dans l'op-
tique, یخ فهم قد علم فلهاتن *yang*
fehem pada ilmu perg-lihāt-an.

OPTICIEN, qui construit des ins-
truments d'optique, توکغ چرمن مات
tūkang xermin mātā.

OPTION, s. f., 1°, action d'opter
پمیلین *pemilih-an*, اختیار *ikhtiyār*.
2°, résultat, پیلین *pilih-an*.

OPTIQUE, s. f., science de la
lumière et des lois de la vision,

فتتهون صفة مات *pergatahū-an sifat*
mātā, علم فلهاتن *ilmu perg-lihāt-*
an.

OPTIQUE, perspective, apparence
des objets éloignés, کلھاتن بارغ یخ
ka-lihāt-an bārang yang jāuh.

OPULENCE, s. f., ککیان *ka-kayā-*
an, حال هرتاون *hāl hartāwan*.

OPULENT, E, adj., کای *kāya*, کای
kāya sa-kālī, هرتاون *hartā-*
wan.

OPUSCULE, s. m., کتاب کچل *kitāb*
kexil.

OR, particule, مک *maka*. Or,
sachez, مک کتهوی اولهم *maka ka-*
tahū-i ūleh-mu. Or, racontez-nous
cette histoire, بايقله غکو منچرتراکن
bāiqlah anghaw men-
xeritrā-kan hikāyat itu. Or ça,
مک بهو این *maka bahwa ini*.

OR, s. m., métal, امس *amàs*, مس
màs, کنچان *kanxāna*. Or d'une
qualité supérieure, امس توا *amàs*
tuā. — d'une qualité inférieure,
امس مود *amàs mūda*. — fin, امس
کرجخ *amàs kerjang*. — battu, امس
فاجل *amàs pājal*. — au titre de
24 carats, امس سغوله متو *amàs sa-*
pūloh mutū. — contrôlé, امس فادو
amàs pādu. — bruni, امس یخ ترسافو
amàs yang ter-sāpu. Une feuille
d'or, فراد امس *prāda amàs*. Fil
d'or, کاورت امس *kāwat amàs*. Chaîne

d'or, رنتی امس *rantey amās*. Drap d'or, کاین امس اماسن *kāin amās-amās-an*. — en poudre, امس اورغ *amās ūrug*. Une mine d'or, تبغ *tambag amās*, مریو امس *marīyaw amās*. Ecrire en lettres d'or, میالت دغن ایر امس *menūlis dergan āyer amās*. Couvrir d'or, میالت دغن امس *meñālut dergan amās*. La soif de l'or, لوب اکن امس *lōba ākan amās*.

D'OR, یغ کماسن *yang ka-amās-an*, درفد امس *deri-pada amās*. Vase d'or, باجن یغ کماسن *bājan yang ka-amās-an*.

ORACLE, s. m., وحی *wahī*, سوار *suāra*. — des dieux, سوار دیوات *suāra dēwāta*.

ORACLE (en parlant d'une personne). C'est l'oracle du lieu, ای اورغ امت بدیمان دالم نگر *ia orang amat budimān dālam nagri*.

ORAGE, s. m., ریبوت *rībut*, طوفان *tūfān*. Il s'éleva un —, مک تورنله *maka tūrun-lah āgin rībut*.

ORAGE, au fig., malheur, بلا *belā*, چالاک *xelāka*.

ORAGE, trouble, agitation, کفر *gampar*, هرهار *haru-hāra*.

ORAGEUX, EUSE, adj., تمفیس *tam-pīas*. Jour —, هاری تمفیس *hāri tampīas*.

OBAISON, s. f., discours, فرکتان *per-katā-an*, بچار *bixāra*. — funèbre, ندوب *nudūb*, ندبة *nudbet*.

ORAISON, prière, سمبیه *sembahyang*, دعا *doā*, صلوة *ṣelūt*. — dominicale, سمبیه توهن عیسی ثون *sembahyang tūhan īsa pūna*. Lire une —, ممباچ دعا *mem-bāxa doā*. — mentale, سمبیه دهاتی *sembahyang di-hāti*. Livre d'oraison, کتاب *kitāb sembahyang*, کتاب *kitāb doā*.

ORAL, E, adj., دغن لیده *dergan līdah*. Tradition orale, درفد *deri-pada līdah*. Lide اورغ *xerīta deri-pada līdah*. orang, حدیث *ḥadiṣ*. Enseignement —, ثجبارن دغن فرکتان بوکن دغن, *perg-ajār-an dergan per-katā-an būkan dergan tulīs an*.

ORANG, s. m., اورغ *orang*.

ORANG-outang, du malais, اورغ *orang hūtan*, homme des bois, homme sauvage. Quant au singe auquel nous donnons ce nom, il se nomme en malais ماوس *māwas*. Un orang-outang, سیکر ماوس *sa-īkor māwas*.

ORANGE, s. f., لیو مانس *līmaw mānīs*. Ecorce d'orange, کولت لیو *kulīt līmaw mānīs*. Fleur d'oranger, بوغ لیو مانس *būnga līmaw mānīs*. Eau de fleur d'oranger,

ایربوغ لیمو مانس *āyer būnga līmaw mānis*.

ORANGÉ, E, adj., میره کونخ *mē-rah kūning*, ورن جشک *warna jirga*.

ORANGEADE, s. f., منومن درقد جرق *minūm-an deri-pada jeruk dān līmaw mānis dān gūla*.

ORANGER, s. m., فوهن لیمو مانس *pōhon līmaw mānis*.

ORANGERIE, s. f., تمغت فلهار فوهن *tampat pelihāra pōhon līmaw mānis*.

ORATEUR, s. m., اورغ قندی برکتکات *orang pandey per-kata-kāta*, اورغ *orang fesiḥ*. — sacré, اورغ *orang pandey ber-kuḥbat*.

ORATOIRE, adj., qui appartient à l'orateur, بچار فون *bixāra pūña*. Art —, علم بچار *ilmu bixāra*.

ORATOIRE, s. m., lieu destiné à la prière, لغکر *langgar*, تمغت سمبېخ *tampat sembahyang*.

ORBE, s. m., cercle, فرادارن *per-idār-an*, فرکتارن *per-kitār-an*. L'orbe de Saturne, فرادارن بنتخ زحل *per-idār-an bintang zuhal*.

ORBICULAIRE, adj., qui est de figure ronde, یغ بولت *yang būlat*.

ORBITE, s. m., chemin que décrit une planète, جالنی بنتخ برایدنر *jālan-*

ña bintang ber-idār, فرادارن *per-idār-an*.

ORBITE de l'œil, مات بنگکی *bingkey māta*, لیغ مات *liang māta*, لوبخ مات *lobang māta*.

ORCHESTRE, s. m., ensemble de musiciens, یغ فالو *per-himpūn-an orang yang pālu buñi-buñi-an*, فرهمفون بدون *per-himpūn-an bidūwan*.

ORCHESTRE, lieu où se tiennent les musiciens, یغ فالو *tampat orang yang pālu buñi-buñi-an*, بالی کندغ *bāley gen-dang*.

ORCHIS, s. m., اغکرق *anggrek*.

ORDALIE, s. f., سمغه کارو *kāraw*, سمغه *sumpah*. — de l'huile bouillante, برکارو میق فانس *ber-kāraw mīnāk pānas*. — du feu, افی *sumpah ūji āpi*. — de l'eau, سمغه *sumpah meñelām*.

ORDINAIRE, adj., accoutumé, سدکال *sadakāla*, تورت عادة *biāsa*, حال یغ سدکال *turut ādat*. Etat —, هال یغ *hāl yang sadakāla*. Dépense —, بلنج سفرت یاس *belanja seperti biāsa*. Son travail —, فکرچان یغ *pe-karjā-an yang ia biāsa mengarjā-kan-ña*.

ORDINAIRE, commun, médiocre, هین *hina*, الخ *alang*, بارغ *bārang*, سدراڻ *kapālang*, کفالغ *bārang*.

sedrāna. Les gens ordinaires, اورغ *orang yang hina*. Ce n'est pas un homme — بوکن ای بارغ *būkan ia bārang-bārang orang*.

A l'ORDINAIRE, تورت عادة *tūrut ādat*. Il sortit à son — مک کلورله *maka ka-lūar-lah ia tūrut ādat-ña*.

D'ORDINAIRE, pour l'ordinaire (le plus souvent), سابق کالی *sa-bānak kālī*, ترکادغ *ter-kādaṅ-kādaṅ*.

ORDINAIREMENT, adv., کادغ *kādaṅ-kādaṅ*, سدکال *sadakāla*, میغ *mēmang*, تورت عادة *tūrut ādat*.

ORDINATION, s. f., action de conférer les ordres sacrés, حال ممبری *hāl mem-brī ser el-darajat*.

ORDONNANCE, s. f., arrangement, اتورن *atūr-an*, ترتیب *tertib*. — des fleurs, اتورن بغوغ *atūr-an bunga-bunga*.

ORDONNANCE, loi, règlement, فرمان *firmān*, تیتہ *tītah*, حکم *hukum*. Cela est contraire à l'ordonnance royale, ایت ملاون تیتہ راج *itu melāwan tītah rāja*. Habit d'ordonnance, فکاین سلدادو *pakēy-an sol-dādo*.

ORDONNANCE médicale, اوبت *obat-obat*.

ORDONNANCEUR, v. a., écrire au bas d'un mémoire l'ordre d'en payer le montant, منولس اتس سورت هتوغن

menūlis atas surat hitung-an hendak mem-bayar.

ORDONNATEUR, s. m., یغ مختارکن *yang meng-atur-kan*. Dieu est le grand — de l'univers, الله یغ سده *allah yang sudah meng-atur-kan duniā*.

ORDONNER, v. a., ranger, مختار *meng-atur*, مختارکن *meng-atur-kan*. — parfaitement toutes choses, مختارکن سکل فرکار دغن سمفرن *meng-atur-kan segala porkāra dengan sempurna*. — sa conduite, مختارکن *meng-atur-kan lāku jālan-ña*.

ORDONNER, commander, برتیتہ *ber-titah*, منتیکن *menitah-kan*, برسبد *ber-sabda*, برپاسن *ber-pasān*, مپوره *meñūruh*. Le roi ordonna, مک راج فون برتیتله *maka rāja pūn ber-titah-lah*. — de se taire, مپوره *meñūruh diam*.

ORDONNER, faire une prescription médicale, منولس سورت اوبت *menūlis surat obat*.

ORDONNER, conférer les ordres de l'Église, ممبری سرالدرجه *mem-brī ser el-darajat*.

ORDRE, s. m., arrangement, régularité, اتورن *atūr-an*, ترتیب *tertib*. L'ordre des mots, اتورن فرکتان *atūr-an per-katā-an*. En — براتر *ber-atur*, فدتغتن *māsing-māsing pada tempat-ña*. En — de

bataille, برابرس *ber-bāris*, ايكٲ *ikat prang*. Mettre en —, مځاتړكن *merg-atur-kan*.

ORDRE, paix, tranquillité, سنتوس *santawsa*. L'ordre règne dans ce pays, نځړی ایت سنتوس *nagri itu santawsa*.

ORDRE, commandement, ٲٲه *tītah*, پسن *pasàn*, اردی *urdi*. C'est l'ordre du roi, این ٲٲه راج جوځ *ini tītah rāja jūga*. — par écrit, سورت ٲٲه *sūrat tītah*. Demander des ordres, منت اردی *mintā urdi*.

Le sacrement de l'ORDRE, سر الدرجة *ser el-darajat*.

ORDRE, compagnie, confrérie, فرسكٲون *per-sakutū-an*.

ORDURE, s. f., excréments et autres impuretés du corps, تاهي *tāhi*, چيرٲ *xīrit*. — de la tête, تاهي کفال *tāhi kapāla*. Ce chien a fait là son —, انځ ایت سده بيرق, انځڼ *anjing itu sudah bērak di-sīna*.

ORDURES, débris, balayures, سمفه *sampah*. Un panier d'ordures, باكل *bākul sampah*.

ORDURE, saleté, obscénité, کچمارن *ka-xumār-an*, ٲرچبولن *per-xabul-an*.

ORDURIER, ÈRE, adj., يځ چمر *yang xumār*, يځ چابل *yang xābul*. Paroles ordurières, فرکتان چمر

فرکتان چابل *per-katā-an xumār*, فرکتان چابل *per-katā-an xābul*.

OREILLE, s. f., کوفځ *telīga*, کوفځ *kūping*. Le bout de l'oreille, چورځ *xūping telīga*. Le cartilage de l'oreille, داون تلېځ *dāun telīga*. Partie inférieure de l'oreille, فنجځ *panxung telīga*. Le bord de l'oreille, ٲلٲان تلېځ *pe-lipāt-an telīga*. La partie de l'oreille qui se joint à la tête, ٲوهن تلېځ *pōhon telīga*. Le trou de l'oreille, لوبځ *lobang telīga*, ليځ تلېځ *liang telīga*. Boucle d'oreille, کرابو *krābu*.

Pendants d'oreilles, انتځ *anting-anting*. Rouleaux qu'on porte aux oreilles, سوبځ *sūbang*. Fleurs qu'on porte derrière les oreilles, سنځ *sunting*. Cure-oreille, چځکل تلېځ *xungkil telīga*. Dur d'oreille, باغل *bāngal*. Percer les oreilles, منچوچق *men-xūxuk telīga*. برتنده ترس *ber-tindih trūs telīga*. Couper les oreilles, مځرت تلېځ *mergerāt telīga*. Tintement d'oreilles, دځځ *dengung telīga*. دځځ تلېځ *desing telīga*. Avoir des oreilles, برتلېځ *ber-telīga*.

Selon l'auteur du *Makōta rāja*: De grandes oreilles indiquent la sagesse et l'attention et sont aussi l'indice d'un caractère emporté, mais dont l'emportement est de

courte durée, تلیخ یغ بسرایت تند *teliŋg yāng bēsar-ān*.
 بودی دان ایغت تتائی سکره فون سکره *telīnga yāng besār itu tanda būdi dān ingat tetāpi sigrāh gūsar dān sigrāh pūn hīlang gūsar-ña*. Des oreilles petites sont un indice de manque de franchise, et de beaucoup de défauts, تلیخ یغ کچل ایت تند کورخ *telīnga yāng kexil itu tanda kūrang kabēnār-an dān bāñak ka-salāh-an jūga*.

Loc. Ouvrir les oreilles, prêter l'oreille, مندغر *men-dengar*, مغلخ *meng-eling* *telīnga*. Avoir l'oreille basse, هات *hātī*, هات *hātī*. Faire la sourde —, تیاد ماودغر *tiāda māu dengar*. Par dessus les oreilles, ترلانو باقی *ter-lānu bāñak*. Les oreilles d'une marmite, تلیخ فریق *telīnga prīuk*.

OREILLER, s. m., بنتل *bantal*, سراك *bantal kapāla*, سارخ *sarāga*. Taie d'oreiller, بنتل *sārung bantal*.

OREILLETTE, s. f., cavité du cœur, لیغ قلب *liang kelbu*.

ORÉMUS, s. f., prière, سمبېخ *sembahyang*, صلاة *selāt*.

ORFÈVRE, s. m., توکخ *tūkang* *amās*, پندی کورس *pandey kūrus*. Habile —, یغ باقی *yāng bāñak*.

فندی *tūkang amās yāng bāñak pandey*.

ORFÈVBERIE, s. f., l'art des or-fèvres, کفنداین *ka-pandēy-an* *amās*.

ORFÈVRERIE, ouvrages confec-tionnés par l'orfèvre, فربواتن *per-buāt-un amās*.

ORGANE, s. m., partie du corps servant à exercer une fonction quel-conque, اڭکوت یغ دفاکی *ālat*, *anggōta yāng di-pākey*. L'organe de l'ouïe, فندغر *pen-dengar*. L'or-gane de l'odorat, فنجیم *pen-xiūm*. L'organe de la vue, فغلېت *perg-līhat*.

ORGANE, voix, سوار *suāra*. Il a un bel —, سواران باقی *suarā-ña bāñak*.

ORGANE, entremise. L'Ambassa-deur est l'organe du roi, فسوره ایت *pe-sūruh itu ber-kāta ganti rāja*.

ORGANISATION, s. f., manière dont un corps est organisé, کلشکافن *ka-langkāp-an*, اتورن *atūr-an*.

ORGANISER, v. a., ملشکافی *me-langkāp-i*. Dieu a organisé le corps de l'homme d'une manière admi-rable, الله سده ملشکافی توبه مانسی *allah sudah me-langkāp-i tubuh mānusia dengan prī yāng indah-indah*.

ORGANISER, arranger, disposer, *مغانرکن meng-atur-kan*.

ORGANISTE, s., *قندی برماین ارغن pandey ber-māin organ*.

ORGE, s. f., *شعیر šair, جو jaw*. Pain d'orge, *روتی درثد تئغ شعیر rōti deri-pada tepūng šair*.

Loc. Grossier comme du pain d'orge, *فثکه بāñak kāsar, پنگکھ pengkuh*.

ORGIES, s. f. pl., débauches de table, *جموئن اورغ بردمف دمافن jamū-anōrang ber-demāp-demāp-an*.

ORGUE, s. m. ou pl. ORGUES, s. f., *ارغن organ, ارغنون organōn*. Jouer de l'orgue, *برماین ارغنون ber-māin organōn*. Facteur d'orgue, *قندی pandey organōn*. Souffleur d'orgue, *بوجغ مغنچق همبوسن ارغنون būjang meng-injak hambūs-an organōn*.

ORGUEIL, s. m., *هاتی بسر hāti besār, لاکو یغ چثقت lāku yang xongkak, لاکو اورغ کاجق lāku ōrang kākak, غرور gurūr, تکبر tekebur*.

Loc. prov. Lorsque l'orgueil chemine devant, honte et dommage suivent de bien près, *اورغ چثقت orang xongkak lekās ākan kena mālu dān rūgi*.

ORGUEILLEMENT, adv., *دغن dagan, اتس dangan hāti besār*.

اغکھ atas pri yang xongkak.

ORGUEILLEUX, EUSE, adj., *اگکھ angkuh, چثقت xongkak, کاجق kākak, بجثقت jemāwa, بوجک borngkak*. Un —, *اورغ اگکھ ōrang angkuh, اورغ جوا ōrang jemāwa*.

ORIENT, s. m., partie ou point du ciel où le soleil se lève, *تیمر timur, مشرق mašrak*. De l'orient à l'occident, *در مشرق داتخ کمغرب deri mašrak dātang ka-magrab*.

ORIENTAL, E, adj., *کسبله ka-sa-belāh timur, کسبله مشرق ka-sa-belāh mašrak*. La côte orientale, *فتق تیمر pantey timur*. Les pays orientaux, *نگری یغ کسبله تیمر nagri yang ka-sa-belāh timur*.

ORIENTALISTE, s. m., *اورغ یغ فهم ōrang yang fehem pada ba-hāsa kaum-kaum yang tinggal di nagri ka-sa-belāh timur*.

ORIENTER, v. a., *مبویه کتیمر membubuh ka-timur*.

Mar. ORIENTER les voiles, *مماسخ memāsang segala lāyar, سکل لایر menārīk tāli kelāt*.

S'ORIENTER, v. pron., *منچهاری men-xahāri timur, بردیری تیمر ber-diri ka-timur*.

ORIFICE, s. m., *مولت mūlut, لوبغ pembukā-an, فمکاهان lōbang*.

L'orifice d'une cruche, مولت تمغاین *mūlut tempāyan*.

ORIFLAMME, s. f., étendard, تشکل *turgul ber-xāwarg*.

ORIGINAIRE, adj., انق نگری *ānak nagrī*. Une personne — de Malacca, سوره انق ملاک *sa-ōrang ānak malāka*.

ORIGINAIREMENT, adj., در ملاک *deri mulā-ña*, فرتام *portāma*.

ORIGINAL, s. m., primitif, یخ لام *yang lāma*, یخ سدی *yang sadīa*, سورت یخ لام *kāš*. Ecrit —, *sūrat yang lāma*. Une personne lit l'original et une autre personne regarde la copie (pour collationner), سوره مباح کتاب یخ لام دان سوره *sa-ōrang mem-bāxa kitāb yang lāma dān* لاین ملیت کتاب یخ بهارو *sa-ōrang lāin me-tihat kitāb yang bahāru*.

ORIGINAL, singulier, bizarre, عجب *ajeb*, یخ صفتن سندیری *gerīb*, *yang sifat-ña sendīri*.

ORIGINALITÉ, s. f., qualité de ce qui est original, de ce qui est neuf, فری *prī yang bahāru*, فری یخ بهارو *prī yang kāš*, خاصية *kāš* *prī yang sifat-ña sendīri*.

ORIGINALITÉ, singularité, فری یخ *prī yang ajeb*, عجب *prī yang sifat-ña sendīri*.

ORIGINE, s. f., principe, commencement, مول *mūla*, فوهن *pōhon*, اصل *ašal*, اساس *asās*. L'origine de son être, مول کدائن *mūla ka-adā-an-ña*. — d'une querelle, فوهن چدرا *pōhon xidrā*. L'origine des rois d'Achem, اصل رجراج اچه *ašal raja-rāja axeh itu*. Depuis l'origine du monde, درود اساس *deri-pada asās duniā*. Dans l'origine, فد ملاک *pada mulā-ña*. Dès l'origine, در ملاک *deri mulā-ña*.

ORIGINEL, LE, adj., اصلی *ašalī*, یخ در ملاک *yang deri mulā-ña*. Péché —, دوس اصلی *dōsa ašalī*.

ORIGINELLEMENT, adv., فد ملاک *padu mulā-ña*, در ملاک *deri mulā-ña*.

ORION, s. m., constellation, بنج *bintang el-jabār*.

ORIPEAU, s. m., cuivre poli qui a l'apparence de l'or, مس فراد *mās prāda*.

ORIPEAU, vieux vêtement brodé, کاین کاماسن یخ توا *kāin ka-amās-an yang tuā*.

ORME, s. m., دردار *derdār*, فوهن *pōhon derdār*.

ORNÉ, E, part. pas. du v. orner, ترهیس *hīyas*, ترهیس *ter-hīyas*. — de pierres précieuses, تانه دغن فرمات *ter-hīyas dengan permāta*, تانه دغن فرمات *tātah dengan permāta*.

ORNEMANISTE, s. m., qui fait des ornements, یخ مغھیس *yang meng-hiyas*, توکھ مغھیس *tukang meng-hiyas*.

ORNEMENT, s. m., فرھیا سن *per-hiyās-an*, دندان *dandan*, دندانن *dandān-an*, رمبی *rambey*. Les ornements d'un autel, فرھیا سن مذبح *per-hiyās-an mezbek*. — de la couronne, مکوت فرھیا سن *per-hiyās-an makōta*. Divers ornements d'or et d'argent, باکی ۲ فرھیا سن درفد امس *bāgey-bāgey per-hiyās-an deri-pada amās dān pērak*. Il est l'ornement de son siècle, مک ایاله *mak iā-lah* فرھیا سن زمانی *per-hiyās-an zemān-ña*. — en broderies, شسف *suji-an*. — en fleurs, پوسپا *puspa*.

ORNEMENTS, habits sacerdotaux, امامن شکاين *pakēy-an imām*.

ORNEMENTATION, s. f., حال فری یخ *hāl meng-hiyās-i*, ترھیس *prī yang ter-hiyas*.

ORNEE, v. a., مغھیس *meng-hiyas*, ممبیسکن *mem-bisey-kan*, مندندان *men-dandān-i*. — un palais, مالکی مغھیا سی *meng-hiyās-i mālīgey*. Il a orné le ciel, ای سده ممبیسکن لاغت *iā sudah mem-bisey-kan lāngit*. — de joyaux, مناتھکن دغن ثمرات *menātah-kan dengan permata*.

ORNÈRE, s. f., بکس جالن کریت *bakàs jālan karēta*, بکسن فداقی *bakās-ña pedāti*.

ORNITHOLOGIE, s. f., histoire naturelle des oiseaux, معرفه بورخ ۲ *marifat būrung-būrung*.

ORPHELIN, E, adj., یتیم *piātu*, یتیم *yatim*. Un enfant —, اتق یتا تو *anak piātu*. Une orpheline, اتق یتا تو *anak piātu perampūan*. — de sa mère, یخ تیاد برابو *yang tiāda ber-ibu*. Tuteur d'orphelin, ولی اتق یتیم *wali anak yatim*. Opprimer l'orphelin, مغھیا ی اتق یتا تو *meng-anīya anak piātu*.

ORPIMENT, s. m., براغن *barāngan*.

ORTEIL, s. m., جاری کاکی *jāri kākī*. Le gros —, ایبو کاکی *ibu kākī*. Le petit —, کلخکخ کاکی *kelingking kākī*. Les ongles des orteils, کوکو *kūku jāri kākī*.

ORTHODOXE, adj., مومن *mūmin*, اورخ یخ صح *orang yang seh*. Un —, سورخ مومن *sa-orang mūmin*. Les orthodoxes et les hérétiques, اورخ *orang mūmin*, مومن دان اورخ بدعه *dān orang bedat*.

ORTHODOXIE, s. f., دین یخ صح *dīn yang seh*, کفرچیا ن یخ بنر *ka-perxayā-an yang benār*.

ORTHOGRAPHE, s. f., علم املا *ilmu imla*, فقهون مغھوبخ *ilmu imla*.

حروف *pergatahū-an merg-hūburg hurūf*. Ancienne —, املا لام *imla lāma*. Nouvelle —, املا بهارو *imla bahāru*.

ORTHOGRAPHIER, v. a., مغربوڻ *merg-hūburg hurūf*. Ce mot n'est pas bien orthographié, مك *maka* فرڪٽاءِ ايت تياد بايق فرھيوڻ *per-katā-an itu tiāda baik* حروف *per-hubūng-an hurūf-ña*.

ORTHOGRAPHIQUE, adj., املا ٿون *imla pūna*, ڀڃ تورت فرھيوڻ حروف *yang tūrut per-hubūng-an hurūf*.

ORTIE, s. f., جلاتڻ *jilātang*, داوڻ *dāun gātal*. (Marsden, ڪلوي *kalūwi*.) Toile d'ortie, ڪاين درٿ *kāin deri-pada jilātang*, جلاتڻ *kāin deri-pada jilātang*, مومل *mūmal*.

ORYZA, s. m., ڦاڏي *pādi*.

ORYZIVORE, adj., ڀڃ ماڪن ڦاڏي *yang mākan pādi*.

OS, s. m., تولڻ *tulang*, عظم *atlem*. — du bras, تولڻ لاڻ *tulang lāngan*. — de l'épaule, بليڪٽ *balikat*. — de la cuisse, تولڻ ڦاه *tulang pāho*. — péroné, تولڻ ڪرڻ *tulang krèng*. La moelle des —, اوتق تولڻ *utak tulang*. Fracture d'un —, ڦاٽڻ تولڻ *pātah-ña tulang*. Dislocation d'un —, تڪليٽ *tegaliat*.

Loc. N'avoir que la peau et les os, ڪورس ڪرڻ *kūrus krèng*. Il ne

fera pas de vieux os, تياڊ اي اکڻ *tiāda ĩa ākan jādī tuā*. Il y laissera ses os, اي اکڻ ماتي دسان *ĩa ākan māti di-sāna*. Jusqu'à la moelle des os, سمڻي دڏام سڪالي *sampey di-dālam sa-kālī*.

OSCILLATION, s. f., ڀڃ ڀڙي *āyun*, بوي *būway*, ڀڃ برڳوڻ *prī yang ber-gōyang*, ڀڃ ڀڙي *prī anggul*, ڀڃ ڀڙي *hūyung*.

OSCILLER, v. n., برڳوڻ *ber-gōyang*, ڀڃ ڀڙي *ber-āyun*, برھوڻ *ber-hūyung*. Faire —, مغڪوڻ *merg-gōyang*, ممبوي *mem-būway*, مغڻي *merg-āyun*.

OSÉ, E, adj., qui a de l'audace, ڀڃ ڀڙي *yang berāni*.

OSER, v. n., براني *berāni*. — entreprendre, براني برڇاڪڻ *berāni ber-xākap*. Ne pas — parler, تياڊ برڪات *tiāda berāni ber-kātā*. Quiconque osera le combattre, بارڻ *bārang-siāpa berāni me-lāwan dīa*.

OSIER, s. m., ڦوهڻ ڪندروس ڪچل *pōhon gandarūsa kexīl*. Ouvrage d'osier, راڻ *rāga*.

OSSELET, s. m., petit os, تولڻ ڪچل *tulang kexīl*.

OSSEMENTS, s. m. pl., تلاڻ *tulāng-an*, تولڻ تلاڻ *tulang-tulāng-an*, عظام *īlām*. Des monceaux d'ossements, ٽمبن ٽمبن ٽمبن *timbun-timbun tulang-an*.

OSSEUX, EUSE, adj., سروث تولخ *sa-rûpa tûlang*, سباکی تولخ *sa-bāgey tûlang*, برتولخ *ber-tûlang*.

OSSIFICATION, s. f., حال منجادی *hāl men-jādī tûlang*, کجدین تولخ *ka-jadī-an tûlang*.

OSSIFIÉ, E, part. pas. du v. ossifier, جادی تولخ *jādī tûlang*.

OSSIFIER, v. a., منجادیکن تولخ *men-jadī-kan tûlang*.

s'OSSIFIER, v. pron., منجادی تولخ *men-jādī tûlang*.

OSSUAIRE, s. m., تولخ تلاغن *tûlang-tulāng-an*.

OSTENSIBLE, adj., qui peut être montré, یغ دافت دتجنک *yang dā-pat di-tunjuk-kan*.

OSTENSIBLE, évident, clair, بات *ñāta*, ظاهر *ilāhir*.

OSTENSIBLEMENT, adv., دغن بات *dengan ñāta*, دغن ترغ *dengan tràng*.

OSTENSOIRE, s. m., تفت فرتنجق *tampat per-tunjuk el-korbān el-muḳadas*.

OSTENTATION, s. f., فقچاکن *penga-xāk-an*. Par —, دغن کاچقن *dengan kāxak-ña*.

OSTÉOLOGIE, s. f., فقتهون تولخ *pengatahū-an tûlang-tûlang*, معرفه *marifat ilām*.

OSTRACISME, s. m., exil pour dix ans, قسبواغن سغوله تاهن لان *pembuāng-an sa-pūloh tāhun lamā-ña*.

OSTROGOT, s. m., homme qui ignore les usages, اورغ یغ تیاد تاهو *ōrang yang tiāda tāhu ādat*, عاده *bi-adab*.

OTAGE, s. m., سندان *sandāra*, فقاکو *perg-aku*.

OTALGIE, s. f., douleur d'oreille, ساکت تلیغ *sākit tēlinga*.

ÔTER, v. a., tirer une chose de la place où elle était, مغبل *merg-ambil*, مغشکت *merg-argkat*. Otez cela de ma maison, امبلله ایت در الم *ambil-lah itu deri dālam rūmah - ku*. Il ôta le couvercle, داغکتباله توتف ایت *di-argkat-ñā-lah tūtup itu*.

ÔTER, quitter, منغکلکن *mening-gal-kan*. — un habit, باجو منغکلکن *meninggal-kan bāju*.

ÔTER, faire cesser, مغهیلغکن *merg-hilang-kan*. Cette médecine ôte la fièvre, دم مغهیلغکن *obat itu merg-hilang-kan demām*. — une tache, چورغ مغهیلغکن *merg-hilang-kan xōring*.

ÔTER, retrancher, مومتغ *memūtung*, مغشکت *merg-argkat*. De quatre ôtez deux, در اومت اغکتله دو *deri ampat argkat-lah dūa*.

s'ÔTER, v. pron., برپه *ber-ñāh*, منجاوهکن درین *men-jāuh-kan dirī-ña*. Otez-vous de là, پهله در سان *ñāh-lah deri sāna*.

Loc. Oter son chapeau à quelqu'un, مبرى تابى *mem-brī tābeḵ*.

OU, conj., آو *ātaŋ*. Du cuivre — du fer, تباک آو بسى *tembāga ātaŋ besī*. Ceci — cela, اين آو ايت *ini ātaŋ itu*. Quant à vous, êtes-vous un homme — un singe? اد فون اکن *ada pūn ākan angkaw ini mānusiā-kah ātaŋ kerā-kah*.

Avec interrogation ou se rend quelquefois par انتہ *antah*. Revient-il — ne reviendra-t-il pas? انتہ اى اکن کمالى انتہ تياڊ *antah īa ākan kombāli antah tiāda*.

Avec les noms de nombre ou se supprime ordinairement. Trois — quatre, تين امپت *tiga ampat*. Cinq — six personnes, ليم ائم اورڻ *lima anam ōrang*.

où, adv., مان *māna*, دمان *di-māna*. — tombe la flèche, là se trouve de l'eau, فانه ائق جاتهن ائق *di-māna jātuh-ña ānaḵ pānah itu adā-lah āyer*. Où? دماناکه *di-manā-kah*. — est-il? دماناکه اداى *di-manā-kah ada īa*.

Vers où, کمان *ka-māna*. — allez-vous? کمان تون فرکى *ka-māna tūan pergi*. Où? کماناکه *ka-manā-kah*.

D'où, در مان *deri māna*. D'où vient-il? در مان اى داتڻ *deri-māna īa dātang*.

Partout où, دمان *di-mana-māna*, سمان *sa-mana-māna*, بارڻ *bārang di-māna*.

où, à quoi, ماو *māu*, هندق *hendak*. — voulez-vous en venir? اى *apa* تون ماو *tūan māu*. — tend ce discours? اى هندقن بچار ايت *apa hendak-ña bixāra itu*.

OUAILLE, s. f., chrétien par rapport à son pasteur, دباوه فرته امام *yang di-bāwah parentah imām (gombāla)*.

OUAIS, interj. de surprise, d'étonnement, واہ *wāh*.

OUATE, s. f., کافس هالس *kāpas hālus*.

OUATER, v. a., ممبوه کافس هالس *mem-būbuh kāpas hālus*. — un habit, ممبوه کافس هالس دالم کسين *mem-būbuh kāpas hālus dālam kāin bāju*.

OUBLI, s. m., manque de souvenir, کلفان *ka-lupā-an*, خلاف *kilāf*.

OUBLI des injures, pardon, امفونن *ampūn-an*.

OUBLIE, s. f., pâtisserie très-mince, کوه چغت *kūweh xepit*.

OUBLIER, v. a., ملوف *lūpa*, ملوف *me-lūpa*, ملوف ايت *me-lūpa iŋgat*. J'ai appris, mais j'ai oublié, همب سده اجر تتافى همب سده لوف جوک *hamba sudah ājar tetāpi hamba sudah lūpa jūga*. N'oubliez pas,

جاغن لوڤ *jāngan lūpa*. Faire — ,
ممبرلڤاکن *mem-per-lupā-kan*.

OUBLIER, ne pas faire attention
ا، تياد ايغت *tiāda īngat*. — le dan-
ger, اکن بهاي تياد ايغت *tiāda īngat*
ākan bahāya.

OUBLIER, négliger, مغلڤاکن *meng-*
alpā-kan. — son devoir, مغلڤاکن
مبارغ يڤ فرض *meng-alpā-kan bārang*
yang feredl.

OUBLIER, pardonner, مشغوني
meng-ampūn-i. — une offense,
مشغوني قد اورغ سالهن *meng-am-*
pūn-i pada ōrang sālāh-ña.

S'OUBLIER, v. pron., ne pas songer
ا soi, ملڤاکن درين *me-lupā-kan*
dirī-ña, تياد ايغت اکن درين *tiāda*
īngat ākan dirī-ña.

S'OUBLIER, s'abandonner à
quelque passion, منورت هوا نفسون
menūrut hawā nepsū-ña.

OUBLIEUX, EUSE, adj., لڤلڤاڤان
lupa-lupā-an, يڤ ملوڤ *yang me-*
lūpa, يڤ لوڤ لکس *yang lūpa lekàs*.

OUEST, s. m., couchant, occident,
متهاري *bārat*, مغرب *magrab*, ماتى
mata-hāri māti. Vent d'ouest,
اڤڤين بارت *āngin bārat*. A l'ouest,
کسله بارت *ka-sa-belāh bārat*. De
l'ouest à l'est, دروڤد بارت کتير
deri-pada bārat ka-timur. Nord — ,
بارت لاوت *bārat laut*. — nord — ,
بارت سمات اوتار *bārat sa-māta*

utāra. Sud — , بارت دای *bārat*
dāya. — sud — , بارت سمات سلان
bārat sa-māta selātan.

OUF, interj. de douleur, وای *wāyi*,
هى *hey*.

OUI, particule affirmative, ايا *iyā*,
يا *ya*, بهکن *behkan*, بلی *bela*. —
vraiment, يا سڤڤه *yā sungguh*. —
ou non, بهکن اتوبوکن *behkan ātaw*
būkan. Est-ce — ou non? بهکنکه
behkan-kah ātaw tiādā-
kah. Je crois que — , همب کيربگيت
hamba kīra bagitu.

OUI, E, part. pas. du v. ouïr,
تردغر *ter-dengar*, يڤ کدغارن *yang*
ka-dengār-an.

OUI-DIRE, s. m., کات اورغ *kāta*
ōrang.

OUIE, s. f., sens, فڤنغر *penergar*,
فڤنڤدغر *pen-dengar*. L'ouïe et
l'odorat, فڤنغر دان فڤنچيم *penergar*
dān pen-āiūm.

OUIES, s. f. pl., ايسڤ *isang*. Les
ouïes de ce poisson sont vermeilles,
ايسڤ ايکن ايت ميره *isang ikan itu*
mērah.

OUIR, v. a., دغر *dengar*, مندغر
men-dengar, منڤر *menengar*. — la
messe, منڤر ميس *menengar mīsa*.
همب سده دغر کات اورغ *hamba sudah*
dengar kāta ōrang. — des témoins,
مندغر اورغ سڤسى *men-dengar ōrang saksī*.

OURAGAN, s. m., ريبب *rībut*, طوفان *tūfān*.

OURDIR, v. a., ليدغ *līdang*. —, entrelacer, مغنيم *meng-anjam*.

OURDIR une trahison, مغفياكن *meng-upayā-kan kīānat*.

OURLER, v. a., منجاحت تقي كاين *men-jāhit tepī kāin*, مموت فغكر *mem-būat pinggir kāin*.

OURLET, s. m., تقي كاين *tepī kāin*, فغكر كاين *pinggir kāin*.

OURS, s. m., بروغ *brūang*, بروغ جنتن *brūang jantan*.

Loc. prov. C'est un — mal léché, اي بروغ بورق لاكي فغكه *īa be-rūpa būruk lāgi pengkuh*. Vendre la peau de l'ours avant de l'avoir mis à terre, بلم دودق برلنجر *belum dūduk ber-lunjur dahūlu*.

OURSE, s. f., femelle de l'ours, بروغ بيتن *brūang betina*.

OURSE, constellation. La grande —, بنتغ بيدق *bintang bīduk*.

OURSIN, s. m., لندق لاوت *landak lāut*.

OURSON, s. m., انتق بروغ *ānak brūang*.

OUTIL, s. m., فكاوى *pegāwey*, فاوى *pāwey*, آلة *alat*. Les outils d'un charpentier, سكل فكاوى توكلخ *segala pegāwey tūkang kāyu*.

OUTILLER, v. a., ممبرى فكاوى *mem-brī pegāwey*, ممبرى آلة *mem-*

brī alat. — un ouvrier, ممبرى فكاوى *mem-brī pegāwey pada tūkang*.

OUTRAGE, s, m., بنچان يغ برت *benxāna yang brāt*, چلا *xelā*, فنجلاين *pen-xelā-an*, فضيحة *fedli-hat*, ماکي *māki*. Cruel —, فضيحة يغ *fedlihat yang sāngat*.

OUTRAGER, v. a., ماکي *me-māki*, مضغيتکن *mem-fedlihat-kan*, مغهوجت *men-xelā-kan*, ماکي اورغ *meng-hūjat*. — quelqu'un, ماکي اورغ *me-māki orang*.

OUTRAGER, ravager, dévaster, مبنساکن *me-rūsak-kan*, مبنساکن *mem-binasā-kan*.

OUTRAGEUSEMENT, adv., دغن *dengan*, بنچان *serta me-māki*.

OUTRAGEUSEMENT, avec excès, تولاو بايق *ter-lālu bāñak*.

OUTRANCE (À), loc. adv., تولاو بايق *ter-lālu bāñak*, بايق سکالي *bāñak sa-kālī*. Persécuter quelqu'un à —, مغهبت اورغ تولاو بايق *meng-hambat orang ter-lālu bāñak*.

OUTRE, s. f., peau accommodée pour mettre le vin, l'huile, خيك *kīk*. Devenir comme une —, منجادی *men-jādi*, سفرت خيك *seperti kīk*.

OUTRE, prép. de lieu, au delà, دسبرغ *di-sabrang*, دسله *di-sabelah*, دبالتق *di-bālīk*. — mer,

لاوت *di-sabr-ang lāut*. Passer —, لالولفو *lālu lampaw*. Il passa —, لالولفوله ای *lālu lampaw-lah īa*.

D'OUTRE EN —, ترس سکالی *trūs sa-kālī*.

EN OUTRE, de plus, لاگی *lāgi*, لاگی پولا *lāgi pūla*, له پولا *lebèh pūla*, سباگی لاگی *sa-bāgey lāgi*, شهادان *šahadān*, تمانن پولا *tam-bāh-an pūla*, کمدین درفدایت *ka-mudī-an deri-pada itu*. En — de cela, لاگی درفدایت *lāgi deri-pada itu*.

OUTRÉ, E, adj., exagéré, excessif, لافو *lampaw*, یغ امت ساعت *yang amat sārgat*.

OUTRÉ, irrité, کوسر *gūsar*, ماره *mārah*.

OUTREQUIDANCE, s. f., فری کاجتی *prī kākaj*, تکبر *tekebur*.

OUTREMER, s. m., لازوردی *lāzu-werdi*, Bleu d'outremer ورن لازوردی *warna lāzuwerdi*.

OUTRE-MESURE, loc. adv., ترلالو *ter-lālu*, ترلالو باقی *ter-lālu bāñak*. Manger —, ماکن ترلالو *mākan ter-lālu bāñak*.

OUTRE-PASSER, v. a., مللوی *me-lalū-i*, ملشکه *me-langkah*, ملفو *me-lampaw*.

OUTREER, v. a., porter les choses trop loin, مپاو ترلالو جاوه *mem-bāwa*

ter-lālu jāuh, ملفوکن *me-lampaw-kan*.

OUTRER, pousser la patience à bout, مارهکن اورغ *me-mārah-kan ōrang*.

OUTRER, accabler, surcharger de travail, ممبراتی *mem-brāt-i*.

OUVERT, E, part. pas. du v. ouvrir, بوك *būka*, تربوک *ter-būka*. Porte ouverte, فتو تربوک *pintu ter-būka*. Une boîte ouverte, ختی یغ تربوک *peti yang ter-būka*. A cœur —, دغن هاتی فوته *dengan hāti pūtih*. Entre - ouvert, تربوک سدیکت *ter-būka sa-dikit*. La fleur est ouverte, بوغ ایت ترکبش *bunga itu ter-kembang*. La bouche ouverte, مولت *mūlut ter-būka*, مولت ترغاع *mūlut ter-ḡāga*. Champ —, تانه *tānah lāpang*, فادغ *pādang*. Ville ouverte, نگر یغ تیاد برنتخ *nagrī yang tiāda ber-binting*.

OUVERTEMENT, adv., دغن ترغ *dengan trāng*, دغن کلواسن *dengan ka-luwās-an*, دغن پات *dengan nāta*, دهدافن اورغ *trāng trūs*, ترغ ترس *di-hadāp-an ōrang*, ظاهر *tlāhir*. Dites-le-nous —, کتاکنله ایت دغن *katā-kan-lah itu dengan ka-luwās-an*.

OUVERTURE, s. f., trou, espace vide, کبکامن *ka-bukā-an*.

OUVERTURE, fente, crevasse, چله *xelah*. تتاسن *tetās-an*.

OUVERTURE, passage, تروسن *terūs-an*, لوبځ *lōbaŋ*.

OUVERTURE, action d'ouvrir, حال مېوک *hāl mem-būka*. A l'ouverture du livre, سرت مېوک کتاب *serta mem-būka kitāb*.

OUVERTURE, début, commencement, فرملان *per-mulā-an*. L'ouverture d'un discours, فرملان بچار *permulā-an bixāra*.

Les OUVERTURES d'une maison, portes et fenêtres, قندولان جندیل *qindulan jandēla rūmah*.

OUVERTURE de cœur, sincérité, franchise, فری یځ توله *prī yang tūlus*, فری هاتی یځ جرڼه *prī hāti yang jernih*.

OUVERTURE d'esprit, عقل تاجم *aḳal tājam*.

OUVRABLE, adj. Jour —, هاری *hāri* اورځ *ōrang be-karja*.

OUVRAGE, s. m., œuvre, travail, کارج *karja*, فکرچان *pe-karjā-an*, فرېوان *per-buāt-an*. Commencer un —, ملامی فکرچان *me-mulā-i pe-karjā-an*. — de menuiserie, فرېوان *per-buāt-an tūkang kāyu*.

OUVRAGE, fortification, بنڅ *bin-tiŋ*.

OUVRAGE, production de l'esprit, مغارځ کتاب *kitāb*. Composer un —, مغارځ کتاب *mengārang-kan kitāb*.

OUVRANT, E, adj., qui s'ouvre, یځ دیوک *yang di-būka*. A porte ouvrante, قندول دیوک اورځ *pada kotika pintu di-būka ōrang*.

OUVRÉ, E, adj., travaillé, یځ دیکرجان *yang di-karjā-kan*.

OUVREUR, EUSE, s., یځ مېوک *yang mem-būka*. Une ouvreuse d'huîtres, سورځ فرمفون یځ مېوک تیرم *sa-ōrang perampūan yang mem-būka tīram*.

OUVRIER, ÈRE, s., travailleur, اورځ اورځ افاهن *ōrang be-karja*, اورځ کولی *ōrang upāh-an, kūli*. Louer des ouvriers, مغوځه اورځ بکرج *merg-ūpah ōrang be-karja*. Il y a peu d'ouvriers, اد سډیکت اورځ بکرج *ada sa-dikit ōrang be-karja*. L'ouvrier mérite son salaire, اورځ اورځ بکرج اد مستحق اکن اوښ *ōrang be-karja ada mustehikḳ ḳān upah-ña*.

OUVRIER, qui a appris un état, کفو *tūkang*, پندی *pandey*, کفو *kimpu*. — maçon, باتو *tūkang bātu*. Un habile —, توکځ یځ پندی *tūkang yang pandey*, توکځ چفت *tūkang xepāt*.

OUVRIR, v. a., مېوک *mem-būka*. — une porte, مېوک قندول *mem-būka pintu*. — la main, مېوک تاغن *mem-*

būka tāngan. — un livre, مېوك كتاب *mem-būka kitāb.* — l'intelligence, مېوك عقل *mem-būka akal.* — les yeux à un aveugle, مات اورغ, مېوكاڼ مات اورغ *mem-bukā-kan māta orang būta.* — à quelqu'un, مېوكاڼ اورغ *mem-bukā-i orang.* Ouvrez-moi la porte, بکيله هېب فتوايت *buka-i-lah hamba pintu itu.*

OUVRIR, commencer, مېلاى *me-mulā-i,* مېوك *mem-būka.* — un discours, مېلاى بچار *me-mulā-i bixāra.* — une école, مېوك سکولا *mem-būka sekula.* — une boutique, مېوك کدى *mem-būka kadèy.*

Les exemples suivants montreront différentes manières de rendre ce verbe en malais. — un chemin, مېوك جالان *mem-būka jālan.* — les bras, مېدغښکان تاغن *mengedang-kan tāngan.* — un parapluie, مېمېشکان فاىغ *mengembang-kan pāyung.* — la bouche, مېشکان مولت *me-nyangā-kan mūlut.* — la bouche (pour parler), مېوك مولت *mem-būka mūlut.* Ne pas ouvrir la bouche, مېندېکن درين *men-dīam-kan dirī-ña.* — (écarter) les jambes, کڅکڅ *kangkang.* — une mine, مېشکالى تبغ *meng-gālī tambang.*

s'OUVRIR, v. pron., جادى بوک *jādi būka,* تېرېوک *ter-būka.* La porte s'ouvrit d'elle-même, فتوايت

فون تېرېکاله سنديرى *pintu itu pūn ter - bukā - lah sendiri.* Le ciel s'ouvrit, تېرېکاله لاغت *ter-bukā - lah lāngit.*

s'OUVRIR, se fendre, éclater, مېله مېم-بېلاڅ *mem-belāh.*

s'OUVRIR, s'épanouir, بېرکېمېش *ber-kembang.* La fleur s'ouvre, بوغ *būga ber-kembang.*

OUVROIR, s. m., تمقت بکرج *tam-pat be-karja.*

OVAIRE, s. m., فوهن تلر *pōhon telòr,* اندق *induk.*

OVALE, adj., بولت تلر *būlat telòr,* بېنترتلر *buntar telòr.*

OVATION, s. f., فېمېن دغن سورق *puji-an dengan sūrak.*

OVIFORME, adj., سېروڤ تلر *sa-rūpa telòr.*

OVIPARE, adj., يېغ بېرتلر *yang ber-telòr.* Les serpents et les oiseaux sont des animaux ovipares, اولر دان *ūlar dān* بورغ ايت اد بناغ بېرتلر *būrung itu ada binātang ber-telòr.*

OXYORAT, s. m., mélange d'eau et de vinaigre, چمفورن اېردغن چوک *xampūr-an āyer dengan xūka.*

OXYDE, s. m., rouille, کراتن *karāt-an.* — de fer, کراتن بېسى *karāt-an besī.*

OXYDER (S'), v. pron., بېرکارت *ber-kārat.*

OXYGÈNE, s. m., base de l'air vital, روح الحيوه *rūh ul-hēyut.*

OXYMEL, s. m., liqueur faite de miel et de vinaigre, منومن درود ایر *minūm-an deri-pada āyer mādu dergan xūka.*

OXYSACCARUM, s. m., mélange de sucre et de vinaigre, چمفورن گول *xampūr-an gūla dergan xūka.*

OYANT, E, s., celui auquel on rend compte, اورغ مندغر فرکران *ōrang men - dergar per - kirā-an, صاحب الحساب ṣāhib el - hi-sāb.*

OZÈNE, s. m., ulcère putride du nez, ثورو هیدغ یغ بوسق *pūru hīdung yang būsuq.*

P

P, s. m., في *pe*, la seizième lettre de l'alphabet, حرف یغ کئم بلس در *huruf yang ka-anām belās deri alif-bā-tā.*

P majuscule, في بسر *pe besār,*

P minuscule, في کچل *pe kezil.*

PACAGE, s. m., تانه رمفت *tānah rumput,* فادغ رمفت *pādargrumpūt.*

PACAGER, v. n., faire paître, faire pâturer, مېاو بناغ ماکن رمفت *mem-bāwa binātang mākan rumput.*

PACHA, s. m., باشا *baša,* باشه *bašah.*

PACIFICATEUR, s. m., یغ مندایمکن *yang men-dāmey-kan,* قندای *pen-dāmey.*

PACIFICATION, s. f., فردامین *per-damēy-an.*

PACIFIER, v. a., rétablir la paix entre, مندایمکن *men-dāmey-kan,* مفردامین *mem-per-dāmey-kan,*

منصلاحسن *men - ṣelāh - kan.* Il pacifie tout, ای فردامیکن سموان *īa per-dāmey-kan samuā-ña.*

PACIFIQUE, adj., qui aime la paix, بردای *ber-dāmey,* صلح *ōrang ṣalīh.* Bienheureux les pacifiques! برهکیاله سکل اورغ یغ بردای *ber-bahagiā-lah segala ōrang yang ber-dāmey.*

La mer PACIFIQUE, لاوت سلان *lāut selātan yang tedōh.*

PACIFIQUEMENT, adv., دغن دای *dengan dāmey,* دغن صلاح *dengan ṣelāh.*

PACOTILLE, s. f., ۲ دگاغن *ber - bāgey - bāgey dagāng-an yang kūrang hargā-ña.*

PACTE, s. m., جنبجی *jānji,* فرجنبجین *per-jānji-an,* فقة *faqat,* سورت *šart.* — par écrit, سورت *sūrat per-jānji-an.* Garder

un —, مملہراکن فرجنجیئن *memeli-harā-kan per-janjī-an*. Rompre un —, مربیق فرجنجیئن *me-rombak per-janjī-an*. Je ferai un — avec vous, اکواین اکن مندریکن فرجنجیئنک *aku ini akan men-dirī-kan per-janjī-an-ku dengan segala kāmū*.

PACTISER, v. n., برجنجی *ber-janjī*, موافقه *muwāfaqat*.

PAGAIE, s. f., کایه *kāyuh*, فغایه *pergāyuh*. Se servir d'une —, برکایه *ber-kāyuh*. Gouverner une pirogue au moyen d'une —, مغایه *merg-āyuh*.

PAGANISME, s. m., اکام سکل اورغ *agāma segala orang kāfir būta*. Les dieux du —, سکل دیوات *segala dēwāta*, برهال *ber-hāla*.

PAGE, s. m., jeune serviteur auprès d'un prince, کنانغ *konāng-an*, ککنانغ *ka-konāng-an*, بودق *būdak*, ساکی *sākey*.

Loc. prov. Effronté comme un —, چغی سکالی *xingī sa-kālī*.

PAGE, s. f., un des côtés d'un feuillet, موک *mūka*, لاجر *lājūr*. A la dixième page de ce livre, فد موک کشفوله کتاب این *pada mūka ka-sa-pūloh kitāb ini*. Combien de pages? براف لاجر *brāpa lājūr*.

PAGINER, v. a., منولس اغک فد سکل *menūlis angka pada segala lājūr kitāb*.

PAGNOTE, s. m., fam., poltron, چابر *xābar*.

PAGODE, s. f., رومه برهال *rūmah berhāla*. Une — chinoise, رومه برهال چین *rūmah berhāla xīna*.

PAGODE, idole, برهال *berhāla*.

PAÏEN, NE, adj., کافر *kāfir*, اورغ *orang meñembah berhāla*. Un —, سورغ کافر *sa-orang kāfir*. Prêtre —, فغبولوکافر *pang-hūlu kāfir*. Prêcher l'Evangile aux païens, منخطبتکن انجیل فد اورغ کافر *men-kutbat-kan injīl pada orang kāfir*.

PAILLARD, E, adj., چغی *xingī*, کاتل *xābul*, دوکان *dōkāna*, گاتل *gātāl*.

PAILLASSE, s. f., grand sac rempli de paille qu'on étend sur un lit, کاسریغ دایسی مرغ *kāsur yang di-isi meràng*.

PAILLASSE, s. m., bateleur, جوکت *jūget*.

PAILLASSON, s. m., تیکر کاسر درفد *tīkar kāsar deri-pada meràng*.

PAILLE, s. f., tuyau et épi des graines, مرغ *meràng*, جرای *jerāmi*. Une botte de —, سبرکس مرغ *sa-berkas meràng*, سیکت مرغ *sa-ikat meràng*. Un cent de —, سراتس *sa-rātus berkas meràng*. Chapeau de —, توفی درفد مرغ *tōpi deri-pada meràng*. Comme la — سثرت جرای *semptée par le vent*.

يغ *seperti jerāmi yang terhambur*. Menue — (balle), سک *sekām*, هف *hampa*. — de riz, هف *hampa pādi*.

Loc. prov. Voir une paille dans l'œil de son prochain et ne pas voir une poutre dans le sien, بتخ دلاغت *bintang di-lāngit dāpat di-bilang tetāpi ārang di-mūka tiāda sedār*. Etre comme rats en paille, سهرت *seperti tīkus jātuh ka-berās*. Coucher sur la paille, جادی مسکین سکالی *jādi meskīn sa-kālī*. Un homme de paille, اورخ *ōrang hīna*.

PAILLETTE, s. f., تترافن *te-terāp-an*. — d'or, تترافن امس *te-terāp-an amās*.

PAIN, s. m., روتی *rōti*. — de froment, روتی گندم *rōti gundum*. — blanc, روتی فوته *rōti pūtih*. — noir, روتی هیتم *rōti hītam*. — bis, روتی کاسر *rōti kāsar*. — frais, روتی بهارو *rōti bahāru*. — rassis, روتی لام *rōti lāma*. — fermenté, روتی برخمیر *rōti ber-kamīr*. — sans levain, فطیر *faṭīr*. — pas assez cuit, روتی بنتت *rōti bantut*. Croûte de —, کولت روتی *kūlit rōti*. Mie du —, ایسی روتی

īsi rōti. Un —, روتی سبوه *rōti sa-būah*. Un petit — rond, روتی سیجی *rōti sa-bīji*. Une bouchée de —, روتی سسوف *rōti sa-sūwap*. Un morceau de —, روتی سفوتخ *rōti sa-pūtung*. — bénit, روتی قدس *rōti kudus*. L'homme ne vit pas seulement de pain, تیا اوله روتی ساج *tiāda ūleh rōti sāja mānusia hīdup*. Le pain des anges, ال قربان المقدس *el-ḡorbān el-muḡada-s*.

PAIN, nourriture, رزقی *rezekī*, منچهارى *rōti*. Chercher son —, رزقین *men-xahāri rezekī-ña*. Gagne —, فنچهریئن *pen-xaharī-an*. Donnez-nous aujourd'hui notre pain de chaque jour, روتی کامی *rōti kāmī sa-hari-hāri brī-lah ākan kāmī pada hāri īni*. Sهرهاری بریله اکن کامی فد هاری این

Loc. Faire perdre le goût du —, محبوبه اورخ *mem-būnuh ōrang*.

L'arbre à PAIN, فوهن سوکن *pōhon sūkun*.

PAIN de cire, de benjoin, etc., تمخ *tampang*.

PAIR, E, adj., égal, semblable, pareil, برسام *sāma*, برسام *ber-sāma*, یغ ستار *yang sa-tāra*. Ils sont — et compagnon, دی اورخ برسام *dīa ōrang ber-sama-sāma*. Marcher de —, برجالن برسام *ber-jālan ber-sama-sāma*. Il va de — avec les

grands personnages, ای ستار دغن *ia sa-tāra dengen ōrang besār.*

PAIR en nombre, گنڤ *genəp.*

Jouer à — ou impair, برماين گنڤ *ber-māin genəp gāsāl.*

PAIRE, s. f., couple, deux choses de même espèce, کړ پاسڅ *pasang, کړو gū, جودو jōdo, کلامن kelāmin, راکت rākit, دو dūa.* Une —, سفا سڅ *sa-pāsang, سفا سڅ sa-pāsang, سفا سڅ sa-pāsang, سفا سڅ sa-pāsang.* Une — de chaussures, سفا سڅ *sa-pāsang sapātu.* Une — de gants, سفا سڅ *sapātu.* Une — de sars, سفا سڅ *sarung tāngan sa-pāsang.* Une — de bœufs, سڅو لېبو *sa-gū lembu.* Une — d'ailes, سڅو لېبو *sāyap sa-jōdo.* Une — de tourterelles, بورڅ تګور *būrung tekūkursā-kelāmin.* Une — d'amis, دو اورڅ یځ بر صڅابة *dūa ōrang yang ber-ṣohābat.* Une — d'oreilles, دو تلیڅ *dūa telīga.* — de ciseaux, گنڅ *guntīng.* Une — de culottes, سواتو سلور *suātu seluar.* Par —, بر پاسڅ *ber-pāsang, بر جودو ber-jōdo, بر کلامن ber-kelāmin.*

Loc. prov. C'est une autre paire de manches, ایت اد لاین *itu ada lāin.*

PAISIBLE, adj., d'humeur douce et pacifique, سوک بردامی *sūka ber-dāmey, صلیح ṣalīḥ.* Nous sommes

des gens paisibles, کامی این اورڅ *kāmi īni ōrang ṣalīḥ.*

PAISIBLE, tranquille, سڅ *senəng, برسڅ ber-senəng.*

PAISIBLE, qui n'est pas inquiété, برستوس *ber-santawsa.* Un royaume —, کرجان یځ برستوس *ka-rajā-an yang ber-santawsa.*

PAISIBLEMENT, adv., en paix, دغن دامی *dengan dāmey.*

PAISIBLEMENT, tranquillement, دغن سڅ *dengan senəng.*

PAISIBLEMENT, en sécurité, دغن کستوسان *dengan ka-santawsa-an.*

PAÎTRE, v. a., brouter l'herbe, ماکن رمڅت *mākan rumput, ماکن رمڅت mākan rumput di-pādang.* Les bœufs paissent l'herbe des champs, لېبو ایت ماکن رمڅت *lembu - lembu itu mākan rumput di-pādang.*

PAÎTRE, faire paitre, مڅکېال *meng-gombālā, مڅکېالکن meng-gombālā-kan.* Il paissait des troupeaux de moutons, اداله ای مڅکېالکن *adā-lah ia meng-gombālā-kankāwan kambing domba-domba.* Paissez mes agneaux, کېالکنه سکل *kāmbālā-ku gombālā-kan-lah domba-dombā-ku.* Où paissent-vous? انق دمباک کېالکنه دمباک *gombālā - kan - lah segala ānak dombā-ku gombālā-kan-lah domba-dombā-ku.* Où paissent-vous? دمان اڅکو مڅکېال *di-māna arḡkaw*

merg-gombāla. Qui paît parmi les lis, یخ مغکمال دانتارغبوغ باکخ *yarg merg-gombāla di-antāra bunga-būrga bākurg*.

PAIX, s. f., دای *dāmey*, سلام *salām*, فردماین *per-damēy-an*, علامه *selāh*. Signal de —, علامه *alāmat per-damēy-an*. Au temps de —, قد کال فردماین *pada kāla per-damēy-an*. Parole de —, فردماین *per-katā-an per-damēy-an*. Traité de —, فرجیحیئ *per-janjī-an per-damēy-an*. Juge de —, حاکم یخ مندامیکن *hākīm yarg men-dāmey-kan*. Troubler la —, مشهربروکن فردماین *merg-haru-birū-kan per-damēy-an*. Le baiser de —, چیم فردماین *xīum per-damēy-an*. Que la — soit avec vous! السلام علیکم *es-salām aleikum*.

PAIX, repos, assurance, tranquillité, کسناغن *ka-senārg-an*, فرتتافن *per-tetāp-an*, سجهتر *sejah-tra*, سلامة *salāmat*, کستوساغن *ka-santawsā-an*. Vivre en —, هیدف *hīdup dergan ka-senārg-an*, هیدف دغن کستوساغن *hīdup dergan ka-santawsā-an*. La — du cœur, فرتتافن هاتی *per-tetāp-an hāti*.

PAIX! silence, دیم *dīam*.

PAL, s. m., پieu, سول *sūla*. Suppliee du —, سلاغن *sulā-an*.

PALAIS, s. m., استان *astāna*, مالگی *māligēy*. — royai, راج استان *astāna rāja*. Le personnel du —, ایسی استان *īsi astāna*. Révolution de —, گمفر دالم استان *gampar dā-lam astāna*.

PALAIS de la bouche, لاغت ۲ *lārgit-lārgit mūlut*. Je ferai que votre langue s'attachera à votre palais, لیدهم اکو اکن فرلکتنن *āku ākan per-lekāt-kan līdah-mu ka-pada lārgit-lārgit mūlut-mu*.

PALAN, s. m., t. de mar., کافی دان *kāpi dān tāli*. مغلکت بابن *ākan merg-angkat bāban*.

PALANQUIN, s. m., sorte de litière, جهمان *usūrg-an*, جهمان *jempāna*, براسوغن *tandu*. Etre en —, براسوغن *ber-usūrg-an*. Porter dans un —, منندو *menandu*. Porteur de —, منندو *ōrang menandu*. — de cérémonie, مشکر *margkur*. Porter quelqu'un dans un — de cérémonie, ممشکرکن *me-margkur-kan*.

PALATALE, s. f., حرف یخ داوچف *huruf yang di-ūxap*. درلاغت مولت *deri lārgit mūlut*.

PALE, s. f., bout plat d'un aviron, داوین *dāun dāyung*.

PALE d'un moulin, etc., فتوایر *pintu āyer*.

PALE de calice, کاین توتف چاون *kāin tūtup xāwan kudus*. قدس

PÂLE, adj., blême, فوجت *pūxat*,
موك فوجت *pērang*. Figure —, فوجت
mūka pūxat. — d'effroi, فوجت
درود تاكت *pūxat deri-pada tākut*.

PÂLE, peu foncé, مود *mūda*.
Vert —, هيجو مود *hijaw mūda*.

PÂLE, en parlant de la lumière,
سورم *sūram*. Sa lumière était —,
سورمله چيان *sūram-lah xahayā-
ña*.

PALÉE, s. f., rang de pieux
تربس درود فنجخ *terbis deri-pada panxang-pan-
xang*.

PALEFRENIER, s. m., اورغ فنجكود *orang penurngu kūda*, سايس *sāis*.

PALÉOGRAPHIE, s. f., science des
عريفه كتاب لام *marifat kitāb-kitāb lāma*.

PALET, s. m., چكر *tempung*, فنجخ
xakra. Jouer au —, برماين فنجخ *ber-
māin tempung*. Lancer un —, منفع
menempung.

PALETOT, s. m., باجولور *bāju
lūar*.

PALETTE, s. f., فلتق *pe-lentik*.

PALETTE de peintre, فائن جنخ
پاندي منولس كمبر *pāpan jènang
pandey menūlis gambar*.

PALETTE, t. de chirurgie, باتل داره
باتل اورت يغ دكرت *bātīl dārah ūrat yang
di-kerāt*. Une — de sang, سباتل
داره *sa-bātīl dārah*.

PALÉTOUVIER, s. m., بريغن *berīngin*.

PÂLEUR, s. f., كفتجان *ka-puxāt-
an*, فري يغ فوجت *pri yang pūxat*.

PALIER, s. m., فتهنيس دتخك *tampat per-henti-an di-tangga,
تفاكن تهاك *tapāk-an tangga*.*

PALINODIE, s. f., rétractation de
ce qu'on a dit, حال منكر كات درين *hāl munkir kātā diri-ña*.

PÂLIR, v. n., devenir pâle, منجادی
فوجت *men-jādi pūxat*. Les rayons
du soleil pâlirent, سينر متهاري فون
سinar mata-hāri pūn
jadi-lah pūxat. Pâlir sur les livres,
براجر سمعي جادی لله *ber-ājar
sampey jādī lelāh*. Faire pâlir,
منجديكن *memūxat-kan*, فوجت
men-jādī-kan pūxat.

PALIS, s. m., فنجخ *panxang*.
Enfoncer des palis, منهنجكن فنجخ
meng-hunjam-kan panxang.

PALISSADE, s. f., فاكر *pāgar*,
ترغكير *trangkeyra*. — de fortifica-
tion, فاكر بنتغ *pāgar binting*.

PALISSADER, v. a., entourer de
palissades, ممكاري *memāgar*,
مغليلغ دغن فنجخ *memagār-i,
meng-utiling dengan panxang*. — un
jardin, ممكاري تامن *memagār-i
tāman*.

PALISSER, v. a., — des arbres,
مشيكت چابخ ۲ فوهن فد فاكر اتو فد
مengk-ikat xābang-xābang

pohon pada pagar ataw pada kisi-kisi.

PALLADIUM, s. m., chose qui conserve, qui protège, بارغ یخ ملهراکن *bārang yang memeliharā-kan*, بارغ یخ ملندغ *bārang yang me-lindung*.

PALLIATIF, IVE, adj., qui ne guérit qu'en apparence, یخ مناور *yang menāwar* tetāpi tiāda meñembuh-kan. Ce remède n'est qu'un —, مک اوت *maka* aیت مناور tetāpi tiāda meñembuh-kan.

PALLIER, v. a., déguiser, couvrir une chose qui est mauvaise, منوتف *menūtup*. — une faute, منوتف ساله *menūtup sālāh*.

PALLIUM, s. m., ثکاین قشهورلو اسقف *pakēy-an panghulu usquf*.

PALMA - CHRISTI, s. m., جارق *jaraq*. v. Ricin.

PALMAIRE, adj., تافق فوک *tāpak pūña*. Musele —, عضلة تافق تاغن *adlelat tāpak tāgan*. Face —, تافق تاغن *tāpak tāgan*.

PALME, s. m., mesure qui est de l'étendue de la main ouverte, تافق *tāpak*. Large d'un —, ستافق لیرون *sa-tāpak lebar-ña*.

PALME, s. f., branche de palmier, داون لنتر *dāun ānaw*, داون انو

dāun lontar, خرما *dāun kormā*.

Fig. Remporter la —, براوله مکوت *ber-ūleh makōta ka-menāng-an*.

PALMIER, s. m., ثوهن خرما *pohon kormā*, ثوهن لنتر *pohon lontar*, ثوهن انو *pohon ānaw*. Vin de —, نیر *nīra*, توق *tūwak*.

PALMIPEDE, adj., برکاکي فیهه *ber-kāki pīpīh*.

PALMISTE, s. m., لنتربرامبت *lontar ber-umbut*.

PALPABLE, adj., qui se fait sentir au toucher, یخ دافت دجامه *yang dāpat di-jāmah*, یخ دافت دراب *yang dāpat di-rāba*.

Fig. —, clair, évident, پات *ñāta*, ترغ *terang*.

PALPER, v. a., منجمه *men-jāmah*, مراب *me-rāba*.

PALPER de l'argent, le recevoir, منریم وغ *menarīma wang*.

PALPITANT, E, adj., یخ بردبر *yang ber-debūr*.

PALPITATION, s. f., دبر *debūr*, دارن *debār-an*.

PALPITER, v. n., بردبر *ber-debūr*, کمتر *gumetār*. Son cœur palpite, هتین بردبر *hati-ña ber-debūr*.

PALTOQUET, s. m., t. pop., اورغ *orang pengkuh*, کاسر *orang kāsār*.

PÂMER, v. n., et se pâmer, v. pron., *فغسن pingsan*, *مرج murxa*, *کلاغر kelāgar*.

PAMOISON, s. f., *حال فغسن hāl pingsan*, *کلاغر kelāgar*. Tomber en —, *ره فغسن rebāh pingsan*, *منجادی فغسن men-jādi pingsan*.

PAMPHLET, s. m., *سورت سندیرین sūrat sindīr-an*.

PAMPHLÉTAIRE, s. m., *یغ منولس یغ سندیرین yang menūlis sūrat sindīr-an*, *پندر peñindir*.

PAMPLEMOUSSE, s. f., *لیو بسر limaw besār*, *لیو بتاوی limaw batāwi*.

PAMPRE, s. m., *چاځ فوهن اغکور xābary pōhon anggūr*.

PAN, s. m., d'un habit, *فنج punxa*, *فنج پانxury*. Le — de son habit, *فنج بجون punxa bajū-ña*.

PAN d'un mur, *فنجورو mūka*, *پن-juru*. Une tour à six pans, *مناره یغ مکان ام menāret yang mukā-ña anām*.

PANACÉE, s. f., *اوبت فد سکلین فپاکت ōbat pada sa-kalī-an peñākit*.

PANACHE, s. m., *جبل jambul*. Il a un — à son chapeau, *اد جبل ada jambul pada kopīah-ña*.

PANACHÉ, E, adj., de plusieurs couleurs, *هیرم hīram*, *ورناک warnāk*, *یغ بریاکی yang ber-bāgey warnā-ña*.

PANADE, s. f., *سوف روتی sōp rōti*.

PANADER (SE), v. pron., marcher avec ostentation, *برجالن سرت مغیکل ber-jālan serta meng-igal*.

PANARIS, s. m., *کلر وتن ka-lurūt-an*.

PANCARTE, s. f., tarif, *دفتر هرک daftar harga bārang dagāng-an*.

PANCARTE, placard, affiche, *سورت یغ دلکتکن sūrat yang dilekāt-kan*.

PANDIT, s. m., *فندیت pandita*.

PANÉGYRIQUE, s. m., éloge, مدح *madah*, خطبة یغ موجی *kuṭbat yang memūji*, *فجفجیئن puji-puji-an*.

PANER, v. a., *مبویه روتی membūh rōti*, *منوتف دغن روتی menūtup dengan rōti*.

PANETIER, s. m., *توکخ روتی tūkang rōti*, *فنججوت تناکن penānak*, *فنججوات تناکن pen-jāwat tanāk-an*. Le grand —, *فنججولو اتس سکل فنججوات تناکن panghulu atas segala pen-jāwat tanāk-an*.

PANETIÈRE, s. f., *کندغ مباو روتی kandung mem-bāwa rōti*.

PANICUM, s. m., espèce de millet, *سجنس جو sa-jenès jaw*.

PANIER, s. m., *کرنجج bākul*, *کرنجج kranjang*. — pour récolter le riz et le poivre, *برونغ brōnong*. — pour mettre sur une bête de somme,

رڱڱ *ringga*. — qui se porte sur le dos, رڱڱڱ *rangking*. — pour porter la résine, امبڱ *ambong*. — en osier, رَاڱ *rāga*. — de fleurs, باكل بوڱ *bākul būnga*. Six paniers de tubercules, اوبى انم كرنڱج *ūbi anām kranjang*. Dix paniers de résine, دامر سڱوله امبڱ *dāmar sa-pūloh ambong*. Cinq paniers d'huîtres, تيرم ليم رَاڱ *tīram lima rāga*.

Loc. prov. C'est un panier percé, مېبلنجان سوان وڱن *īa membelanjā-kan samuā-ña wang-ña*.

PANIQUE, s. f., كڱجوتن *ka-kejut-an*, هرهار *haru-hāra*.

PANNE, s. f., graisse, لڱ بابى *lemak bābi*. T. de mar. Vaisseau en —, حال كڱل يڱ لايرن تياڱ ماكن, هال كاپال يانڱ لايار-نا تيادا ماكان اڱرين *hāl kapāl yang lāyar-ña tiāda mākan aṅgin*.

PANNEAU, s. m., surface enfermée dans une bordure, پتاك *petak*. Cette porte a quatre panneaux, امڱت پتق *ampat petak* pada فتق ايت *pintu itu*.

PANNEAU, piège, جرت *jerat*. Donner dans le —, كڱن جرت *kena jerat*.

Fig. —, تيفو *tīpu*. Faire tomber dans le —, منڱون *menipukan*.

PANORAMA, s. m., فڱلهاتن يڱ *perg-lihāt-an yang berkuliling-an*.

PANSE, s. f., fam., ventre, فرت *prūt*. Grosse —, فرت بسر *prūt besār*. Avoir la — pleine, جادى *jādi kenāng*.

PANSEMENT, s. m., d'une blessure, حال مبابتن لوك *hāl mem-bābat-kan lūka*.

PANSER, v. a., une blessure, مبابتن لوك *mem-bābat-kan lūka*.

PANSER des animaux, ملهراكن *memeliharā-kan binātang*, مڱمبلانكن *merg-gombalā-kan binātang*.

PANTALON, s. m., vêtement depuis la ceinture jusqu'au talon, سلور *seluar*, سلور فنجڱ *seluar panjang*.

PANTALONNADE, s. f., bouffonnerie, سند *senda*, گورو *gūraw*.

PANTHÉISTE, s. m., اورڱ يڱ فرچاى *ōrang yang per-xāya samista ālam ada allah*.

PANTHÈRE, s. f., هريمو هيتم *harimaw hitam*, هريمو كڱمڱ *harimaw kumbang*.

PANTIN, s. m., figure de carton qui se meut avec des fils, فاتڱ دڱن *pātung dengan anggōta yang ber-gerāk*.

PANTOMIME, s. f., art d'imiter par le geste, علم برکات دڱن تڱکه لاکو *ilmuber-kāta dengan tingkah lāku*, فرمينن تڱکه لاکو *per-main-an tingkah lāku*.

PANTOUFLE, s. f., چنیل *xinēla*,
چرپو *xarpu*, سڀاتو مالم *sapātu mālam*. Une paire de pantoufles,
سڀاسڀ چنیل *sa-pāsang xinēla*.

PAON, s. m., oiseau, مرق *merək*,
مرق چنن *merək jantan*. — qui
fait la roue, مرق یغ مڱیل *merək yang meng-igal*. Queue de —,
مرق ایکر *ikor merək*. Plume de —,
بولو مرق *būlu merək*.

PAONNE, s. f., مرق بتین *merək betina*.

PAPA, s. m., t. enfantin, باڻ
bāpa. Grand-papa, bon papa, نینق
nēnek laki-lāki.

PAPAL, E, adj., du pape, ڦاڻ ڦوک
pāpa pūña, کڦال الكنيسة ڦوک *ka-pāla el-kanīset pūña*.

PAPAYE, s. f., ڦڦای *papāya*.

PAPAYEE, s. m., ڦوهن ڦڦای *pōhon papāya*.

PAPE, s. m., ڦاڻ *pāpa*, کڦال
الكنيسة کتولیک *kapāla el-kanīset katōlīka*.

PAPELARD, s. m., fam., hypocrite,
اورڻ منافق *orang munāfiq*.

PAPERASSE, s. f., سورت سراتن یغ توا
sūrat-surāt-an yang tuā, سورت
سراتن یغ تیاد برکون لاڳی
sūrat-surāt-an yang tiāda ber-gūna lāgi.

PAPETERIE, s. f., manufacture de
papier, مڱت مڱت مڱت قرطاس
mem-būat kartās.

PAPETERIE, boutique de papetier,
کڙی اورڻ جول قرطاس
kadēy ōrang jūal kartās.

PAPETIER, s. m., fabricant de
papier, اورڻ مڱت قرطاس
mem-būat kartās. Ouvrier —,
توکڻ قرطاس *tūkang kartās*.

PAPETIER, marchand de papier,
اورڻ جول قرطاس
orang jūal kartās.

PAPIER, s. m., قرطاس *kartās*,
کرتس *kartas*. — brouillard, قرطاس
kartās melār. — à lettre,

قرطاس سورت *kartās sūrat*. — bordé

قرطاس دڻن ڦڦکر هیتم *kartās dengan pinggir hitam*. —

blanc, قرطاس ڦوته *kartās putih*.

Gros —, قرطاس کاسر *kartās kāsar*.

— fin, قرطاس هالس *kartās halus*.

— de Hollande, قرطاس ولند *kartās wolanda*. — chinois, قرطاس چین

ورڻ *kartās xīna*. — monnaie, قرطاس

ورڻ *wang kartās*. — timbré, قرطاس دڻن

چڦ *kartās dengan xāp*. Rame

de —, کڙی قرطاس *kōdi kartās*,

کڻدڻ قرطاس *gundung kartās*.

Commerce de —, ڦرنیکان قرطاس

perniagā-an kartās.

PAPIER, écrit, سورت سراتن *sūrat-surāt-an*. Montrer ses papiers,

منڱجکڻ سورت معاف *menunjuk-*

kan sūrat mēāf.

Loc. prov. Figure de papier mâché, موك فوجت *mūka pūxat*.

PAPILLON, s. m., insecte, کوڤو *kūpu*, مرام کڤوڤو *kupu - kūpu*, راما-راما *rama-rāma*.

PAPILLOTE, s. f., قرطاس کچل *kartās keṣil* mem-bābat īkal rambut, قرطاس مڭيکت *kartās merg-īkat* xexentung.

PAPILLOTER, v. n., en parlant des yeux, برکلف *ber-kelip-kelip*.

PAPILLLOTER, mettre des cheveux en papillotes, مڭيکت دڭن قرطاس کچل *mem-bābat īkal ram-but dengan kartās keṣil*.

PAPOUS ou PAPOUAS, s. m., قڤوه *papūwah*.

PÂQUE ou PÂQUES, s. f., فاسڭ *fāsak*. Le jour de —, هاري فاسڭ *hāri fāsak*. La fête de —, هاري راي *hāri rāya fāsak*. La semaine de —, فاسڭ جمعة *jumaat fāsak*.

Célébrer la —, مڭيکت فاسڭ *memegang fāsak*. Le repas de la —, فرستائڭ *per-santāp-an fāsak*. Manger la —, سنتف فاسڭ *santap fāsak*.

Des œufs de —, تلر هاري فاسڭ *telor hāri fāsak*. Faire ses pâques, سمبت القربان المقدس قد ماس فاسڭ *sambut el-ḳorbān el-muḳadas pada māsa fāsak*. Pâques fleuries, اڤاد ارق داون *aḥad ārak - dāun-dāun*.

PAQUEBOT, s. m., تمباڭن مڭاوسورت *tambāng-an mem-hāwa sūrat dān bungkus*.

PAQUET, s. m., assemblage de choses enveloppées ensemble, بڭكس *bungkus*, تڭكس *turgkus*, گندڭ *gundung*. Un — de linge sale, سڭكس كاين كوتر *sa-bungkus kāin kōtor*. Deux paquets de lettres, سورت دو بڭكس *sūrat dua bungkus*.

Un gros —, بڭكس بسر *bungkus besār*. Mettre en —, مڭكسكن *mem-bungkus-kan*.

PAQUET, au fig., personne lourde, اورڭ يڭ تبڭن توڭڭ *orang yang tam-bun tūbuh-ña*.

PAR, prép., au travers de, ترس *trūs*, لتس *lintas*. Passer — la forêt, برجالن ترس هوتن *ber-jālan trūs hūtan*. Ce chemin passe — le milieu de la ville, من جالڭ ايت *maka jālan itu trūs di-tergah nagri*. La clarté de la lune arrive — la fenêtre, ترڭ بولڭ ايت ترس جنديل *tràng bulan itu trūs jandēla*. Voyager — (à travers), برجالن لتس *ber-jālan lintas*, ملتس *me-lintas*.

PAR, exprimant la cause, le moyen, اوله *uleh*, درڤد *deri-pada*, دڭن *dengan*, دم *demi*. — Jésus Christ notre Seigneur, اوله عيسى *uleh ĩsa el-mesēh tūhan kāmī*. — le roi, اوله راج *le roi*.

ūleh rāja. Cela a été vu — moi, ایت سده دلیت اولهک *itu sudah dilihat ūleh-ku*. Par la raison, اوله سبب *ūleh sebàb*, درقد سبب *deri-pada sebàb*. Regarder par la fenêtre, درقد جندیل *tēngok deri-pada jandēla*. Entrer — la porte, ماسق *māsuk deri-pada pintu*. — la miséricorde de Dieu, دغن *dengan rahmat allah*. — ce moyen, دغن جالان این *dengan jālan ini*. — Dieu, دم الله *demi allah*. — ma vie, دم پواک *demi űawā-ku*.

On verra par les exemples suivants comment cette préposition peut encore se rendre en malais. — delà de la mer, دسبرخ لاوت *disabrang laut*. — deçà du grand chemin, دسین جالان رای *di-sini jālan rāya*. — la langue du prophète, آتس لیده نبی *atas lidah nabī*. — terre et — mer, ددارت *di-darat*. Répéter — deux fois, دو برکات قول *ber-kāta pūla dūa kālī*. Marcher — troupe, برجالن برکاون *ber-jālan ber-kāwan*. Deux — deux, بدو *ber-dua-dūa*. — ici, دسین *di-sini*. — là, دسان *di-sāna*. — ci — là, دسین سان *di-sini-sāna*.

PARABOLE, s. f., similitude, allégorie, فرائمان *per-upamā-an*, مثل *miṣal*, تمثيل *taṁṣil*, عبارة *ibārat*,

اندی *andey-andey-an*. Expliquez-nous cette —, ایتیکنله قد کامی *artī-kan-lah pada kāmī per-upamā-an itu*. Dire des paraboles, مغوچف مثل *merg-ūxap miṣal-miṣal*.

PARABOLE, géom., بارس بتق *bāris bantuq*.

PARACLET, s. m., consolateur, فغیبر *perg-hibur*, فغلیفر *perg-lipur*.

PARACLET, le Saint Esprit, روح *rūh ul-kudus*.

PARADE, s. f., pompe, ostentation, اچار *upaxāra*, کملیان *ka-muliā-an*. Cheval de —, کود اچار *kūda upaxāra*. Lit de —, تمفت اچار میت *tampat upaxāra mayet*.

PARADE, montre, étalage, فنجوکون *penunjūk-an*.

PARADE, exercice militaire, بارس *bāris*, ترماس *termāsa*. Faire la —, بربارس *ber-bāris*.

PARADIS, s. m., فردوس *firdaws*, جنة *jennat*, سورک *suwarga*. — terrestre, تامن کسکاءن *tāman kasukā-an*. L'arbre de vie au milieu du —, فوهن کایو کهدوفن قد سام تغه *pōhon kāyu ka-hidūp-an pada sāma tengah tāman itu*. Vous serez aujourd'hui avec moi dans le —, هاری این اغکواکن اد *hāri ini*

angkaw ākan ada serta dengan āku di-dālam firdaws. Le fleuve du — des mahométans, کوثر *kaw-ṣer*. — d'Indra, کُندِراَن *ka-indrā-an*.

Fig., lieu délicieux, تمغت کسکاء *tamgat ka-sukā-an*.

L'oiseau de PARADIS, سوڤو *sōpo*, مائق دیوات *mānuḥ dēwāta*.

PARADOXE, s. m., فرکتان یخ ملون *per-katā-an yang me-lāwan pikir-an segala orang*.

PARAGE, s. m., extraction, qualité, اصل *aṣal*, بخش *bangsa*. Personne de haut —, اورغ در بخش تشکی *orang deri bangsa tinggi*.

PARAGE, lieu, endroit, تمغت *tam-pat*, فیهق *pīhaḥ*. La mer est très-calme dans ces parages, مک لاوت ایت *maka lāut itu amat tedòh pada pīhaḥ ini*.

PARAGRAPHÉ, s. m., section d'un chapitre, d'un discours, فرکار *por-kāra*, بهائی سواتو فصل *bahagī-an suātu faṣal*.

PARAÎTRE, v. n., être visible, se faire voir, کلہاتن *ka-lihāt-an*, جادی کلہاتن *jādi ka-lihāt-an*, ظاهر *tlāhir*. Le navire paraît dans le lointain, مک کفل ایت کلہاتن در *maka kapāl itu ka-lihāt-an deri jāuh*. Une comète parut l'année dernière, مک سبوه بنتغ برایکر *maka sūwah bintagh braikar*.

کلہاتنہ قد تاهن یخ لالو *maka sa-būah bintang ber-ikar ka-lihāt-an-lah* pada tahun yang lalu. Rien de pareil n'a encore paru, بلم قرنه کلہاتن *belum pernah ka-lihāt-an barang yang sa-bāgey-ña*. Un fantôme parut, مک داتغلہ هتو *maka dātang-lah hantu*.

PARAÎTRE, venir en présence, مشهادت *meng-hādap*. — devant le roi, مشهادت راج *meng-hādap rāja*.

PARAÎTRE, sembler, مروث *me-rūpa*, رڤان *rupā-ña*, سروث *sa-rūpa*. Il est autre qu'il paraît, ادان لاین در رڤان *adā-ña lāin deri rupā-ña*. Bien des gens paraissent sages, بابق اورغ اد برودی رڤان *bānāk orang ada ber-būdi rupā-ña*. Cela paraît ainsi, مک رڤان بگیت *maka rupā-ña bagitu*. Il paraît vouloir pleuvoir, رڤان ماو هوجن *rupā-ña māuhujan*. Faire paraître, faire voir, montrer, مفرلیهتکن *mem-per-lihat-kan*, مننجفکن *menunjuk-kan*. Faire —, mettre en présence, منداثگلکن *meng-hādap-kan*, منداتگلکن *men-dātang-kan*.

PARALLÈLE, adj., سام جاوهن انتراک *sāma jāuh-ña antarā-ña*. Deux lignes parallèles, دو بارس یخ سام *dūa bāris yang sāma jāuh-ña antarā-ña*.

PARALLÈLE, s. m., comparaison, فر بندیشن *ka-bandīng-an*, کبندیشن

اکن منورنکن کيلت *kāwat ākan me-nūrun-kan kīlat*.

PARAVENT, s. m., لندغ *lindung*, لندغ اغن *lindung āngin*.

PARC, s. m., enclos entouré de murs etc., planté d'arbres, تامن يغ *tāman yang ber-pāgar*, رمب *rimba ka-sukā-an*.

PARC d'artillerie, تمغت سکل الله *tampat segala ālat prang*. — aux projectiles, تمغت فلورو *tampat peluru*.

PARC pour le bétail, کندغ *kan-dang*. — de buffles, کندغ کربو *kan-dang karbau*. Renfermé dans un —, ترکندغ *ter-kandang*.

PARCAGE, s. m., séjour des moutons parqués, حال دمب ۲ يغ ترکندغ *hāl domba-domba yang ter-kandang*.

PARCELLE, s. f., petite partie, سفوتغ *bahagi-an kexil*, کچل *sa-pūtung kexil*.

PARCE QUE, conj., سبب *sebāb*, درکارن *kārna*, تگل *tegāl*, درکارن *deri kārna*, سدغ *sedang*. — son père est malade, سبب بڤاک ساکت *sebāb bapā-ña sākit*. Je ne veux pas, — cela est défendu, همب تباد *hamba tiāda māu tegāl itu di-lārang-kan*. Il fait obscur — le soleil est couché, سدغ متهاری سده ماسق مک جادی کلغ

sedang mata-hāri sudah māsuk maka jādi gelap.

PARCHEMIN, s. m., کولت دمب يغ *kulit domba yang di-samak*. Ecrire sur du —, منولس اتس کولت *menulis atas kulit domba*.

PARCHEMINÉ, E, adj., سفرت کولت *seperti kulit domba yang di-samak rupā-ña*.

PARCIMONIE, s. f., فري جيت *prī jīmat*, ککیرن *kikīr-an*.

PARCIMONIEUX, EUSE, adj., جيت *jīmat*, ککیر *kikīr*, تاهو سمغن *tāhu simpan*.

PARCOUEIR, v. a., courir çà et là, برجالن سین سان *ber-jālan sēni sāna*.

PARCOURIR, aller d'un bout à l'autre, traverser, برجالن ترس *ber-jālan trūs*, مللوی *me-lalū-i*, ملنتس *me-lintas*. Il a parcouru la ville, سده ای برجالن ترس نکری *sudah ia ber-jālan trūs nagrī*. — des bois et des forêts désertes, مللوی ببراف *me-lalū-i be-brāpa hutan rimba bel-antāra*. Le soleil parcourt les douze signes du zodiaque en un an, مک بروج الفلك يغ *makaburūj el-falak yang dua belās itu pūn di-per-īdar-kan mata-hāri pada sa-tāhun sa-kālī*.

PARCOURIR, faire le tour, visiter, منجلاڻي *men-jalān-i*, مڱليلڻي *me-ṁguliling-i*, منجاجة *men-jājah*. J'ai parcouru la plantation, سده هنب *sudah hamba men-jalān-i kebōn*.

PARCOURIR des yeux, مليهت دڱن *me-lihat dergan lekūs*. — un livre, مباح ڪتاب دڱن لڪس *mem-bāxa kitāb dergan lekās*.

PARCOURS, s. m., chemin parcouru, جالڻ يڱ دجالاڻي *jālan yang di-jalān-i*.

PAR-DESSUS, s. m., باجو ڦنجڱ لور *bāju panjang lūar*.

PAR-DEVANT, loc. prép., دهداڻن *di-hadāp-an*.

PARDON, s. m., rémission d'une faute, d'une offense, امڱن *ampun*, امڱونين *ampūn-an*, ڪمڱونين *ka-ampūn-an*, معاف *maāf*. — des péchés, ڪمڱونين دوس *ka-ampūn-an dōsa*. Obtenir le —, منداثت امڱن *men-dāpat ampun*. Je demande —, هنب منت امڱن *hamba minta ampun*.

Loc. prov. Pour néant demande pardon qui pardonner ne veut, يڱ تياڊ ماو مبري امڱن تياڊ اي اڪن منداثت *yang tiāda māu mem-brī ampun tiāda īa ākan men-dāpat ampun*.

PARDONNABLE, adj., يڱ دافت دامڱنڪن *yang dāpat di-ampun-kan*.

Faute —, ساله يڱ دافت دامڱنڪن *sālāh yang dāpat di-ampun-kan*.

PARDONNER, v. a., accorder le pardon, مڱمڱونين *merṁ-ampun*, مڱمڱونين *merṁ-ampūn-i*, ملڱسڪن *me-lepās-kan*, معافڪن *me-maāf-kan*. Je lui pardonne, هنب مڱمڱونين ڏڊاڻ *hamba merṁ-ampūn-i padā-ña*. Pardonnez moi, je vous en prie, اڦاله ڪران دامڱونين *apā-lah kirā-ña di-ampūn-i ūleh-mu ākan hamba*. Dieu pardonne au pénitent, الله مڱمڱونين دوس اورڱ يڱ برتوبت *merṁ-ampūn-i dōsa orang yang ber-tōbat*. Pardonnez et on vous pardonnera, لڱسڪنله مڪ ڪامو اڪن *lepās-kan-lah maka kāmū ākan di-lepās-kan*. Dieu vous pardonne votre péché, دمعافڪن الله دسام *di-maāf-kan allah dosā-mu*. Pardonnez-nous comme nous pardonnons à ceux qui nous ont offensés, امڱنيله ڏڊاڻي سڪل ساله ڪامي سڦرت *lāgi kāmī āni merṁ-ampūn-i pada orang yang ber-sālāh pada kāmī*.

PARDONNER, excuser, ممبري معاف *mem-brī maāf*, معافڪن *me-maāf-kan*.

Loc. La mort ne pardonne à personne, تياڊ اورڱ مانسي يڱ دافت *tiāda orang mānusia*

yang dāpat lepās deri-pada maut.
Cette maladie ne pardonne jamais,
ساکت ایت کمیتین sākit itu ka-
mati-matī-an.

PARÉ, E, part. pas. du v. parer,
orné, ترهیس ter-hīyas. Comme une
épouse parée pour son époux, سڤرت
سورڤ فرمڤون مڤلی یغ تله ترهیس بکی
seperti sa-ōrang perampūan
mempeièy yang telāh ter-hīyas bagī
lakī-ña.

PARÉ, en ordre, préparé, تراتر
ter-atur, ترلڤکف ter-langkāp.

PARÉ, à couvert, برلندڤ ber-lin-
dung, ترلندڤ ter-lindung.

PARÉ, évité, دتشکسن di-tangkis-
kan.

PAREIL, LE, adj., égal, semblable,
سام sāma, بڤیت bagītu, ستار sa-tāra,
سباڤین sa-bāgey-ña. Ces deux étoffes
ne sont pas pareilles, دو کاین ایت
دوا کاین dūa kاین itu tiāda sāma.
— en âge, عمرک umur-ña sāma.
D'une forme pareille, رڤان rupā-
ña sāma. Leur conduite est pareille,
سام کلکونن sāma ka-lakū-an-ña.
Cette femme n'a pas sa pareille,
اورڤ فرمڤون ایت تید ترائ orang pe-
rampūan itu tiāda tarā-ña. J'ai
vu un cheval —, هڤ سده لیت
هڤ سده لیت hamba sudah
lihat sa-ikor kūda yang bagītu
rupā-ña. On n'a rien vu de —,
تید فرنه اورڤ ملیت بارڤ سباڤین

tiāda pernah orang me-lihat bārang
sa-bāgey-ña.

PAREIL, qui. correspond avec,
بندرڤ benderang, سندرڤ sa-ben-
derang, جودو jōdo, سڤسڤ songsong.

PAREIL, tel, de cette espèce,
دمکین demikīan. Un — livre, کتاب
کتاب demikīan. Vous avez fait une pareille faute,
اڤکو سده بوت ساله یغ دمکین بسر
angkaw sudah būat sālāh yang
demikīan besār.

PAREILLEMENT, adv., دمکین جوک
demikīan jūga, اتس فری یغ سروڤ
ātas pri yang sa-rūpa, سام جوک
sāma jūga.

PAREMENT, s. m., ornement,
فرهياسن per-hiyās-an. — d'autel,
فرهياسن مڤبچ per-hiyās-an mezbéh.
— des manches d'un habit, فڤلوتن
پنالوتن tağan bāju.

PAREMENT, surface apparente d'un
ouvrage, موک یسڤ لور mūka yang
lūar, موک یغ دهياسی mūka yang
di-hiyās-i.

PARENT, E, s., qui est de même
famille, de même sang, سانق sānaḥ,
سانق سودار per-damping, فردمڤڤ
sānaḥ sudāra. Proche —, سانق یغ
سانق sānaḥ yang damping. Qui
est —, برسانق ber-sānaḥ. Les pa-
rents, قندمڤڤ pen-damping-dam-
ping.

PARENTS, le père et la mère, ايوو *ibu bāpa*, ايه بند *ayah bunda*. Il se rappelait ses —, ترکنخله اى *ter-kenāng-lah ia ākan ayah bundā-ña*.

PARENTS ascendants, نينق مويغ *nēnek mōyang*. Nos premiers — (Adam et Eve), ادم دان حوا *adam dān hawā*.

PARENTS, descendants, اتق چوجو *ānak wūxu*.

PARENTÉ, s.f., consanguinité, ثقوون *pupū-an*, اصل *aṣal*, داره داگخ *dārah dāgīng*. Degré de —, ساتق *sānaḥ sa-pūpu*.

PARENTÉ, tous les parents, famille, کلورک *kulawarga*, بغس *barṣa*. Sa —, sa famille, کلورکان *kulawar-gā-ña*, بغسان *barṣā-ña*.

PARENTHÈSE, s. f., mots qu'on insère dans une —, فركتان سسيغن دالم *per-katā-an sisīp-an dālam suātu bixāra*.

PARER, v. a., orner, embellir, مندنای *merg-hiyās-i*, مشهباسى *mendandān-i*, ميميسكن *mem-bīsey-kan*. — un autel, مذبج *merg-hiyās-i mezbéh*.

PARER, mettre en ordre, préparer, ملخكف *merg-ātur-kan*, مغاتركن *me-lāngkap*.

PARER, mettre à couvert, ملندگن *me-lindung-kan*. — du soleil, ملندگن درفد فانس متهارى *me-lin-*

dung-kan deri-pada pānas mata-hāri.

PARER, éviter, منغكسكن *menang-kis-kan*, مبالهكن *meñālah-kan*. — de part et d'autre, برتغكس تغكسن *ber-tāngkis-tāngkis-an*.

SEPARER, v. pron., s'orner, مشهباسى *merghiyās-i diri-ña*. Se —, éviter, مللوئى *me-lalū-i*. Se — d'un danger, مللوئى بهای *me-lalū-i bahāya*.

PARESSE, s. f., كلاس *ka-malās-an*, كسكائن *ka-segān-an*. Fuyez la —, للوله درفد كلاس *latū-lah deri-pada ka-malās-an*.

PARESSEUX, EUSE, adj., مالس *mālas*, سگن *segān*, لالی *lāley*. Un —, اورغ سگن *orang mālas*, اورغ مالس *orang segān*, فرلالی *per-lāley*. Etre —, جادی مالس *jādi mālas*. Mener une vie paresseuse, هيدف دغن مالس *hīdup dengan mālas sāja*.

Prov. Gens paresseux jamais riches, اورغ مالس تباد اكن جادی كای *orang mālas tiāda ākan jādi kāya*.

PARESSEUX, s. m., animal, ماميفره تاردیگراد *kūkang*.

PARFAIRE, v. a., terminer, achever, مشهباسكن *meñudah-kan*, مېدهكن *merg-hābis-kan*. — un ouvrage, مشهباسكن فكرجان *merg-hābis-kan pe-karjā-an*.

PARFAIRE une somme, la compléter, مگنفاي جمله *merg-genāp-i jumlat*.

PARFAIT, E, part. pas. du v. par-faire, complet, گنڻ *genəp*, کامل *kāmil*. La somme est parfaite, جملة *jumlāt* ایت سده گنڻ *itu sudah genəp*.

PARFAIT, qui a toutes les qua-lités, سڀڻ *sempurna*, اتم *utāma*. Dieu est —, الله جو ڀڃ سڀڻ *allah jūa yang sempurna*. Celui qui ne pêche pas par sa langue est un homme —, بارڻ سڀڻ تيار برسته ڦڏ, بارڻ ڪتڪات اياهه سڀڻ ڪتڪات *bārang sa-ōrang tiāda ber-suntuh pada kata-kāta iā-lah sa-ōrang laki-lāki sempurna*. Si tu veux être —, جڪلو اڻڪو هندن جادي سڀڻ, *jikalaw angkaw hendak jādī sempurna*.

PARFAIT, tout-à-fait, سکالي *sa-kāli*. Un parfait honnête homme, سا-ōrang ڀڃ عادل سکالي *sa-ōrang yang ādil sa-kāli*. C'est un parfait im-bécile, اى سڀڻ بدهه سکالي *iā sa-ōrang bōdoh sa-kāli*.

PARFAIT, terme de grammaire, prétérit parfait, وقت ڀڃ تله سده لالو *waktu yang telāh sudah lālu*.

PARFAITEMENT, adv., d'une ma-nière parfaite, دڻ سڀڻ *dengan sempurna*, آس ڦري ڀڃ سڀڻ *atas pri yang sempurna*. Aimer —, مڃاسه آس ڦري ڀڃ سڀڻ *mengāsīh atas pri yang sempurna*.

PARFAITEMENT, complètement, سا-گنڻ *sa-genəp-ña*, سکالي *sa-kāli*. Il est — guéri, اى سده سڀه سکالي *ia sudah sembuh sa-kāli*.

PARFOIS, adv., ڪاڏڻ *kādaṅ*, ٽرڪاڏڻ *ter-kādaṅ*, بارڻ ڪالي *bārang kāli*.

PARFUM, s. m., senteur agréable, اوڪڻ *ūkup*, باو *bāu*, دوڻ *dūpa*, Le — de la rose, باو بوڻ ماور *bāu būnga māwar*.

PARFUM, chose dont il s'exhale une odeur agréable. Des parfums, اوڪڻ اڪوڻ *bau-baū-an*, بو بووڻ *ūkup-ūkūp-an*, استڻگي *istanggi*.

PARFUMÉ, E, part. pas. du v. par-fumer, درقي *di-raḁsi*.

PARFUMÉ, aromatique, هارم *hārum*, واڻي *wāngi*, سمر بڻ *semerbak*. Une odeur parfumée, باو ڀڃ هارم *bāu yang hārum*.

PARFUMER, v. a., مڃوڪڻ *meng-ūkup*, مرقي *me-raḁsi*, مڃهارمڪن *meng-hārum-kan*. — une maison, مرقي رومه *me-raḁsi rūmah*. — les cheveux, مڃهارمڪن رمت *meng-hārum-kan rambut*.

SE PARFUMER, v. pron., مرقي *me-raḁsi* ڦڪاين درين *pakēy-an diri-ña*.

PARFUMERIE, s. f., fabrication de parfums, حال مموت بو بووڻ *hāl mem-būat bau-baū-an*.

PARFUMEUR, EUSE, s., اورڻ جول *orang jūal bau-baū-an*.

PARI, s. m., gageure, قاره *pe-tāruh*.

PARIA, s. m., اورغ تياد بر بخش *orang tiāda ber-bangsa*, اورغ يڭ *orang yang asal-na hīna*.

PARIER, v. a., تاره *tāruh*, بر تاره *ber-tāruh*, مناره *menāruh*. Je parie dix piastres, هيب تاره سغوله رڭكت *hamba tāruh sa-pūloh ringgit*.

PARIEUR, EUSE, s., اورغ يڭ بر تاره *orang yang ber-tāruh wany*.

PARITÉ, s. f., égalité entre deux choses, ثر بنديڭ *bandīng-an*, ثر بنديڭ *per-bandīng-an*, بر سمان *ber-samā-an*.

PARITÉ, comparaison, similitude, مثل *misal*, ثر افمان *per-upamā-an*.

PARJURE, s. m., faux serment, سغه يڭ دست *sumpah yang dusta*.

PARJURE, qui fait un faux serment, يڭ بر سغه دست *yang ber-sumpah dusta*, يڭ ماكن سغه *yang mākān sumpah*. Cet homme est un —, اورغ ايت سده ماكن سغه *orang itu sudah mākān sumpah*.

PARJURER (SE), v. pron., ماكن سغه *mākān sumpah*.

PARLEMENT, s. m., مجلس سگل *mejlīs segala orang besār*, مجلس کرجان *mejlīs ka-rajā-an*.

PARLEMENTAIRE, adj., مجلس *mejlīs ka-rajā-an pūña*. Usages parlementaires, عادة مجلس *adat mejlīs ka-rajā-an*.

PARLEMENTAIRE, s., chargé de négocier entre deux parties qui se battent, فسوره اكن مېچراكن دغن *pe-sūruh ākan mem-bixarā-kān dengan mūsuh*.

PARLEMENTER, v. n., برېچار *ber-bixāra*, مېچار *mem-bixāra*. — pour la paix, مېچراكن درڭد حال *mem-bixarā-kan deri-pada hāl per-damēy-an*.

PARLER, v. n., برکات *ber-kāta*, مغوچر *meng-ūxap*, مغوچف *meng-ūjar*. — beaucoup, برکات بايق *ber-kāta bāñak*. Celui qui parle, يڭ *yang ber-kāta*. — des autres,

برکات درڭد اورغ لاین *ber-kāta deri-pada orang lain*. — trop, برکات *ber-kāta ter-lālu bāñak*.

— bien, برکات بايق ؟ *ber-kāta bāik-bāik*.

— en secret, برکات دالم بمبو *ber-kāta dālam bambu*. — à cœur

ouvert, برکات ترس ترغ *ber-kāta trūs trāng*. — avec arrogance, دغن *ber-kāta dengan kaxak*.

Parlez! دكات اولهم *katā-lah*, دكات اولهم *di-kāta ūleh-mu*. — une langue,

برکات دغن بهاس *ber-kāta dengan bahāsa*. — arabe, برکات دغن بهاس *ber-kāta dengan bahāsa arab*,

برکات عرب *ber-kāta arab*. — au nom de Dieu, الله نام *ber-kāta ātas nāma allah*. — à (adres-

ser la parole à quelqu'un), مڭتاي *mengatā-i*. — tout bas, بريستق

برکات اتس نام الله *ber-kāta ātas nāma allah*. — à (adres-

ser la parole à quelqu'un), مڭتاي *mengatā-i*. — tout bas, بريستق

برکات اتس نام الله *ber-kāta ātas nāma allah*. — à (adres-

ber-bisik. — du nez, برابن *be-rāban*. — parler mal de quelqu'un, مشفت *meny-umpat*. —, causer, بر بنجخ *ber-banxang*, برتوت *ber-tūtur*. — (en parlant d'un haut personnage qui s'adresse à des inférieurs), بر سبد *ber-sabda*, بر تته *ber-tītah*. — à un haut personnage, سبه *sembah*, مچبه *meñembah*.

PARLER, s. m., langage, manière de parler, برکات *prī ber-kāta*.

PARLEUR, EUSE, s., اورخ یخ برکات *orang yang ber-kāta*. Grand —, فلیتر *pe-litar*, لیده فنجخ *līdah pan-jang*, مولت گنگو *mūlut ganggu*.

PARLOIR, s. m., بیلق بچار *bīlīk bixāra*, تمفت اورخ برکات *tampat orang ber-kāta*, تمفت اورخ بر بنجخ *tampat orang ber-banxang*.

PAMI, prép., دتغه *antāra*, انتار *di tengah*, در *deri*. — les honnêtes gens, انتار اورخ بايق *antāra orang bāīk*. Le démon se trouvait parmi les anges, ایت اداله فد انتار, مک ابلیس *maka iblis itu adā-lah pada antāra segala malāikat*. — le peuple, انتار قوم *antāra kaum*, انتار اورخ بايق *antāra orang bāīk*. L'ivraie — le blé, رمفت رمفوتن *rumpūt-rumpūt-an di-tengah-tengah gundum*.

PARODIE, s. f., تیرون یخ سندر *tirū-an yang sindir*.

PARODIER, v. a., منیروسرت *menīru sarta meñindir-kan*.

PAROI, s. f., دندخ *dinding*. —, mur, تمبق *tembok*.

PAROI, surface intérieure, موك *mūka di-dālam*.

PAROISSE, s. f., موك *mūkim*, مکیم *mukim*. Grande —, موك بسر *mūkim besūr*. Le pasteur de la —, کمال *gombāla mūkim itu*.

PAROISSIAL, E, adj., موك فون *mūkim pūna*.

PAROISSIEN, NE, s., تن سکر میج *temàn sa-grēja*, تن سموک *temàn sa-mūkim*.

PAROLE, s. f., mot articulé, کات *kāta*, فرکتان *per-katā-an*, قول *kaul*, کلمه *kalimat*. — (d'un prince), سبد *sabda*, تته *tītah*. — (de Dieu, d'un prince), فرمان *firmān*. Une —, سغانه کات *sa-pātah kāta*. Ecoutez deux ou trois paroles, دغرله دو تیک *degar-lah dūa tiga pātah kāta*. — prononcée, فرکتان یخ *per-katā-an yang di-ūxap*. — dure, کات کرس *kāta krās*. — douce, فرکتان یخ له لب *per-katā-an yang lemāh lembut*. Ce n'est pas là la — qu'il a dite, ایت بوکن کات یخ *itu bukan-ña kāta yang di-katā-kan-ña*. Suivant sa —, تورت کتان *tūrut katā-ña*. — de

vérité, قوله الحق *kāta bendr*, *kaulah el-hak*. Il a le don de la —, *ia sa-ōrang fesih*. Prendre la —, ملاءى بركات *me-mulā-i ber-kāta*.

PAROLE, promesse, جنجى *janji*. Il tient sa —, اى تتف اتس جنجين *ia tetap atas janji-ña*. Donner sa —, برجنجى *ber-janji*.

PAROXYSMES, s. m., accès, redoublement d'une maladie, ساون *sāwan*. — d'épilepsie, ساون بابى *sāwan bābi*.

PARQUER, v. a., mettre dans une enceinte, dans un pare, مغندغ *mengandang*, ماسقكن بناغ دالم كندغ *me-māsuk-kan binātang dālam kandang*.

PARQUET, s. m., certaine place dans un tribunal, سواتو تمغ دكدغ *suātu tampat di-godong bi-xāra*.

PARQUET, compartiment en bois qui forme un plancher, داسر فافن *dāsar pāpan*, فاكوفافن *pāgu pāpan*.

PARQUETER, v. a., ممبوت داسر فافن *mem-buat dāsar pāpan*.

PARRAIN, s. m., celui qui tient une personne sur les fonts du baptême, باف نصرانى *bāpa naṣrāni*, فا صرانى *pā ṣrāni*.

PARRICIDE, s., qui tue son père ou sa mère, ثمبونه باف *pem-būnuh bāpa*, ثمبونه ما *pem-būnuh ma*.

PARRICIDE, s. m., crime que commet le —, ثمبون باف *pem-bunūh-an bāpa*.

PARSEMÉ, E, part. pas. du v. par-semer, تمبر *tābur*, تمبر *temābur*. ترهمبر *ter-hambur*, برسيرت *ber-sirat*. Le ciel — d'étoiles, لاغت تمبر دغن بنتغ *lāngit temābur dengan bintang*. Etoffe parsemée de perles, كاين *kāin*, برسيرت متيار *kāin ber-sirat mutiāra*.

PARSEMER, v. a., منابر *menābur*, مغهمبر *merg-hambur*. — un chemin de fleurs, منبورى جالان دغن بوغ *menabūr-i-jālan dengan būga*.

PART, s. f., portion, بهيكن *bahagī-an*. Trois parts, une pour moi et deux pour vous, تيك بهيكن سهيكن *tiga bahagī-an sa-bahagī-an ākan*, اكن هب دو بهيكن اكن اغكو *bahagī-an sa-bahagī-an ākan angkaw*. Trois parts égales, تيك بهيكن *tiga bahagī-an yang sāma rata*. Chacun sa —, سسورغ *sa-sa-ōrang bahagī-an-ña*. Je veux ma —, هب ماو بهيكنك *hamba māu bahagī-an-ku*. Marie a choisi la meilleure —, مريم سده *marīam sudah pilih bahagī-an yang bāik itu*.

PART, lieu, endroit, تمغ *tampat*, فيق *pīhak*. Venir de quelque —, داتغ درؤد سواتو تمغ *dātang deri-pada suātu tampat*. J'irai autre —,

هاب اکن فرکی قد تمفت یغ لاین *ham-ba akan pergi pada tempat yang lain*. De toutes parts, درفد سکل فیتق *deri-pada segala pihak*.

Mettre à PART, میگون *meñakū-kan*, مشاشکن *merg-asing-kan*. Prendre — à un travail, دالم ماسق *māsuk dālam suātu pe-karjā-an*. Ne prenez pas en mauvaise —, جاغلنه امل فرکوسر *jāngan-lah ambil per-gūsar*. Pour ma —, اکن هاب *akan hamba*. Percer de — en —, منیکم ترس کلاکخ *menikam trūs ka-blākang*. De — et d'autre (des deux côtés), در سبله میله *deri sa-belāh-meñā-belāh*. Faire — d'une nouvelle, مبری خبر *mem-brī kabar*. Billet de faire —, سورت یغ مبری تاهو *sūrat yang mem-brī tāhu*.

A PART, ماسخ *māsing*, ساکو *sāku*. Chacun à —, ماسخ^۲ سسورخ *māsing-māsing sa-sa-ōrang*.

PARTAGE, s. m., 1°, action de partager, فمهاگین *pem-bahagi-an*, حال مهابکی *hāl mem-bahāgi*. — d'une succession, بارخ فساك *bārang pusāka*. 2°, résultat, بهگیئن *bahagi-an*, فر بهگیئن *per-bahagi-an*. Voilà mon —, بهو این بهگیئنك *bahwa ini bahagi-an-ku*.

PARTAGÉ, E, part. pas. du v. partager, بهاکي *bahāgi*, تر بهاکي *ter-ba-*

hāgi. — en deux, تر بله *ter-belāh*, دو بهاکي *di-bahāgi dūa*.

PARTAGER, v. a., مهابکی *mem-bahāgi*, مهبگیئن *mem-bahagi-kan*. — une succession, مهبگیئن فساك *mem-bahagi-kan pusāka*. — par moitié, دو مهابکی *mem-bahāgi dūa*. — en deux (fendre), مبله *mem-belāh*.

PARTAGER, prendre part à. — les bénéfices avec quelqu'un, مغبل *merg-ambil sa-bahagi-an deri-pada lāba*.

PARTAGEUR, s. m., یغ مهبگیئن *yang mem-bahagi-kan*.

PARTANT, adv., par conséquent, کارن ایت *deri sebāb itu*, کارن ایت *kārna itu*. Vous avez promis de l'argent, — vous devez le donner, اغکو سده برجنجی ماو مبری و غ مک *argkaw sudah ber-janji māu mem-brī wang maka deri sebāb itu harus argkaw mem-brī dāa itu*.

PARTENAIRE, s., برسکوتو *temàn*, برسکوتو *ber-sakūtu*.

PARTERRE, s. m., jardin ou partie de jardin orné de fleurs, تامن *tāman*, تامن بغبوغ *tāman bunga-būnga*, تامن فشف *tāman puspa*.

PARTERRE d'une salle de spectacle, تمفت دتغه بیلقی ماین وایغ *tam-pat di-tergah bilik māin wāyang*.

PARTI, s. m., union de plusieurs personnes, *فرتمان per-temān-an*, *فرسکتون per-sakutū-an*, *فرغیرین per-irīng-an*. Le — des rebelles, *فرسکتون اورغ درهاک per-sakutū-an ōrang durhāka*. Prendre — pour, *بسرت be-serta*, *مېرتای me-nertā-i*, *منورت menūrut*.

PARTI, résolution, *قصد keṣad*, *کسديں ka-sudī-an*. Prendre un —, *مغصدکن merg-keṣad-kan*. C'est un — pris, *سده دقصدکن sudah di-keṣad-kan*.

PARTI, traitement, *کلکون ka-lakū-an*. Faire un mauvais — à quelqu'un, *ملکون اورغ دغن یغ me-lakū-kan ōrang degan yang jāhat*.

PARTI, utilité, *فرگنآن per-gunā-an*. Tirer — d'une chose, *مفرگنآن mem-fer-gunā-kan* *سواتو بارغ suātu bārang*.

PARTI, profession. Prendre un —, *میلہ فکرچان memīlih pe-karjā-an*. Prendre le — de l'épée, *مېندغ فدغ meñandang pedang*.

PARTIAL, E, adj., *یغ تورت سبله yang tūrut sa-belāh*.

PARTIALITÉ, s. f., *فری اورغ یغ prī ōrang yang tūrut sa-belāh*, *پنابلان peñabelāh-an*.

PARTICIPANT, E, adj., *یغ مندافت بهکین yang men-dāpat bahagī-an*, *یغ براوله فرسکتون yang ber-ūleh*

per-sakutū-an. Nous sommes participants de la nature divine, *کامی براوله فرسکتون اکن فراغی الله kāmī ber-ūleh per-sakutū-an ākan per-rāngi allah*.

PARTICIPATION, s. f., action de participer, *حال مندافت بهکین hāl men-dāpat bahagī-an*. Entrer en — des biens de l'Eglise, *مندافت بهکین در سکل کییکن الكنيسة men-dāpat bahagī-an deri segala ka-baik-an el-kanīset*.

PARTICIPATION, connaissance, *تاهو tāhu*, *فرغتھون pergatahū-an*. Cela a été fait sans ma —, *ایت سده جادی*, *یتاد دغن فرغتھونک itu sudah jādi tiāda degan pergatahū-an-ku*.

PARTICIOPE, s. m., t. de grammaire, *کلمة یغ مغان صفة kalimat yang mengatā-kan sifat*. Le — présent s'exprime en malais, en plaçant avant le verbe un des mots, *سرت serta*, *دغن degan*, *سمبل sambil*. En ouvrant, *سرت مېوک serta mem-būka*. Marcher en lisant, *برجالن ber-jālan serta mem-bāxa*. Le — passé s'exprime par le radical du verbe seul ou précédé de *سده sudah* ou du préfixe *تر ter*. Ouvert, *بوک būka*, *سده بوک sudah būka*, *تر بوک ter-būka*.

Le — présent pris substantive-ment s'exprime par le moyen du préfixe *ف pe*. Et le — passé au

moyen du préfixe ك *ka* ou فر *per* et du suffixe ان *an*. Le voyant et le vu, يڭ فڭليت دان يڭ كلهاتن *yang peng-lihat dān yang ka-lihāt-an*. Le chassant et le chassé, دان فڭبورو *pembūru dān per-burū-an*.

PARTICIPER, v. n., مندافت بهڭيڭن *men-dāpat bahagī-an*, براوله *ber-ūleh per-sakutū-an*. — au gain, مندافت بهڭيڭن لڭب *men-dāpat bahagī-an lāba*. — aux sacrements de l'Eglise, منريم سرا *menarīma ser-ser el-kanī-set*.

PARTICULARISER, v. a., rendre particulier, مېكوكن *meñakū-kan*, مڭساڭكن *meng-āsing-kan*.

PARTICULARISER, faire connaître les détails, منچترڭا حال احوال *men-xeritrā hāl aḥwāl*.

PARTICULARITÉ, s. f., circonstance particulière, حال سواتو فرکار *hāl suātu porkāra*. Raconter une histoire avec toutes ses particularités, منچترڭا کن سواتو حکایه دڭن سکل حال *men-xeritrā-kan suātu hi-kāyat dengan segala hāl aḥwāl-ña*.

PARTICULE, s. f., petite partie, بهڭيڭن سڭپوتڭ کچل *sa-pūtung kexil*, ترکچل *bahagī-an ter-kexil*, ذرة *dzerret*. Une —, سڭپوتڭ کچل *sa-pūtung kexil*, سذرة *sa-dzerret*.

PARTICULIER, ÈRE, adj., propre, دی فون فونک *yang pūña*. Son patrimoine —, دی فون فونک *pusakā-ña*, هرت *dīa pūña pusāka*. Bien —, هرت *harta ōrang pūña*.

PARTICULIER, extraordinaire, peu commun, ساڭت اامت *amat*, ساڭت *sāngat*, کڭنداین يڭ *bāñak*. Talent —, کڭنداین يڭ *ka-pandēy-an yang sāngat*.

PARTICULIER, seul, اسڭ *asing*, سڭورڭ *sa-ōrang*. Chacun en —, ماسڭ ۲ سڭورڭ *māsing-māsing sa-sa-ōrang*.

PARTICULIÈREMENT, adv., استيمو *istimēwa*.

PARTICULIÈREMENT, beaucoup, surtout, ترلالو *ter-lālu*, سكالی *sa-kālī*. — beau, ترلالو ایلک *ter-lālu elok*. — grand, بسرسکالی *besar sa-kālī*.

PARTIE, s. f., بهڭيڭن *bahagī-an*, سڭفوتڭ *sa-pūtung*, سڭفوتڭ *sa-pang-gal*. Petite —, بهڭيڭن يڭ کچل *bahagī-an yang kexil*. La troisième — (d'un tout), سڭفوتڭ *sa-per-tiga*. La quatrième —, سڭوکو *sa-sūku*.

La cinquième —, سڭفرلیم *sa-per-tima*. Parties homogènes, بهڭيڭن *bahagī-an sāma jēnīs*.

PARTIE, lieu, تمڭت *tampat*. Dans cette — de la terre, فڭد تمڭت بومي ایت *pada tampat būmī itu*. De toutes

les parties du monde, درٲد سکل نگرى, *deri-pada segala nagri*.

PARTIE, celui auquel on est opposé. Avoir à faire à forte —, ملاون اورغ قوۋه *me-lāwan orang kūwat*.

PARTIE de jeu, فرمينين *per-māin-an*. Jouer une — aux échecs, برماين *ber-māin* گاجه سواتو کالى *gājah suātu kālī*.

PARTIE de plaisir, repas, فرجموون *per-jamū-an*.

LES PARTIES naturelles, کملوون *ka-malū-an*, فرج *ferj*. (Chez l'homme.) La verge, فلر *pelèr*, بوته *būteh*, ذكر *dzakar*. Le gland حشفۋه *hešefet*. Le prépuce, کولف *kūlop*. Les testicules, بوۋه فلر *būah pelèr*. Le scrotum, تفت بوۋه فلر *tampat būah pelèr*. (Chez la femme), فوكى *pūki*. Le clitoris, كلنت *kelintat*.

Plaque qui sert à couvrir les parties naturelles des enfants, (pour les garçons), فلر فليرن *peler-pelèr-an*, (pour les filles), چافغ *xāpīng*.

En PARTIE, adv., دغن سفارو *dengan sa-pāro*, دغن سېهگين *dengan sa-bahagī-an*.

PARTIEL, LE, adj., يغ سېهگين ساج *yang sa-bahagī-an sāja*, يغ سفارو *yang sa-pāro*, تباد گنځ *tiāda genāp*. Eclipse partielle, گرهان يغ *grahāna yang tiāda genāp*.

Faire un paiement —, مېاير سېهگين *mem-bāyarsa-bahagī-an* هوتغ ساج *hūtang sāja*.

PARTIELLEMENT, adv., دغن سېهگين *dengan sa-bahagī-an*.

PARTIR, v. n., se mettre en chemin, براغکت *ber-angkat*, فرگى *pergi*, کلور *pergi ber-jālan*, کور *ka-luar*. Le lendemain le roi partit, کسوکن هرين مک راج فون براغکت *ka-esūk-an hari-ña maka rāja pūn ber-angkat*. Il est parti pour la ville, اى سده کلور فرگى کنگرى *ia sudah ka-luar pergi ka-nagri*. Il ne part pas de l'église, تباد اى *tiāda ia ka-luar deri grēja*. Partez! انچت *ñah-lah*, پهل *inait*. — pour un voyage sur mer, برلاير *ber-lāyar*. Le navire est parti, پراهو ايت سده برلاير *prāhu itu sudah ber-lāyar*.

PARTIR, tirer son origine, اد اصلن *ada asal-ña*, درٲد *deri-pada*. Partir d'un cœur sincère, دٲد هاتى يغ *deri-pada hātī yang pūtih*.

PARTIR, éclater, ملتس *me-letūs*. La bombe part, فلورو افى ملتس *pelūru āpi me-letūs*. — d'un éclat de rire, تر تاو گلنق *ter-tāwa gelāk-gelāk*. A — de, en commençant, درٲد *deri-pada*. A — d'aujourd'hui, درٲد هارى اين *deri-pada hāri ini*.

PARTISAN, s. m., celui qui est du parti de quelqu'un, اورغ مغيرغ *orang meng-iring*, اورغ منورت *orang menūrut*.

PARTITION, s. f., partage, division, قسمة *pem-bahagi-an*, قسمة *per-bahagi-an*.

PARTOUT, adv., en tous lieux, قد دسموا *di-samuā tampat*, قد دسموا *pada sa-bārang tampat*. Dieu est —, الله اد دسموا *allah ada di-samuā tampat*.

PARTOUT, en quelque lieu que ce soit, دمان *di-mana-māna*, دمان *sa-mana-māna*, بارغ دمان *bārang di-māna*.

PARTURITION, s. f., حال براتق *hāl ber-ānak*.

PARURE, s. f., ornement, قرياسن *per-hiyās-an*. — d'or, درقد *d'or*, قرياسن *per-hiyās-anderi-pada amās*.

PARURE, garniture, كراغ *karāng-an*. — de diamants, درقد انتن *karāng-an deri-pada intan*.

PARVENIR, v. n., arriver au terme, arriver à, مپي *meñampey*, منداتغ *men-dātang*. Nous parvinmes à la montagne, مك كامي قون سمى ككونغ *maka kāmī pūn sampey ka-gū-nung*. Son nom est parvenu aux oreilles du roi, مك نمان داتغله سمى *maka namā-ña dātang-lah sampey ka-telīnga rāja*. Il est parvenu à l'âge de cinquante ans,

سده سمى عمرن ليم قوله تاهن *sudah sampey umur-ña lima pūloh tāhun*. Faire —, مپيكن *meñampey-kan*, منداتغن *men-dātang-kan*. Que Dieu fasse —, دسميكن *di-sampey-kan allah kirā-ña*.

PARVENIR, s'élever, obtenir, براوله *ber-ūleh*, مندات *men-dāpat*. — aux grandeurs, براوله كبسارن *ber-ūleh ka-besār-an*. — à un emploi, براوله جواتن *ber-ūleh jawāt-an*. — à son but, براوله مقصودن *ber-ūleh makṣūd-ña*.

PARVENU, s. m., qui a fait fortune, يى سده براوله ككيان *yang sudah ber-ūleh ka-kayā-an*, يى *yang bahāru jādī orang besār*.

PARVIS, s. m., هلامن *halāman*. — d'une église, هلامن كريج *halāman grēja*. — d'un palais, هلامن مالكى *halāman māligey*.

PAS, s. m., mouvement du pied en avant pour marcher, جغكه *jang-kah*, لغكه *langkah*. Marcher cent —, برجالن سراتس لغكه *ber-jālan sa-rātus langkah*. Marcher à grands —, برجالن ككغ *ber-jālan kang-kang*. Forcer le —, برجالن لكس *ber-jālan lekās*. Marcher à — comptés, برجالن قراهن *ber-jālan perlāhan*. Il marche à — accélérés, ترالو چغت جالن *ter-lālu xepāt*

jālan - *ña*. Diriger ses — vers, *ber-jālan ka-pada*.
Retourner sur ses —, *ber-jālan pulang*. — à —, *ber-jangkah-jangkah*.

PAS, démarche, allure, *ثرى جالان* *prī jālan*, *جهجق* *jejāk*. Un — assuré, *ثرى جالان يث* *prī jālan yang tetap*.

PAS, trace, vestige, *جهجق* *jejāk*, *بکس کاکى* *bakàs kākī*. Suivre les —, *منورت جهجق* *menūrut jejāk*. Des — d'homme sur le sable, *بکس کاکى اورغ اتس فاسر* *bakàs kākī orang atas pāsir*.

PAS de porte, *باتودباوه فتو* *bātu di-bāwah pintu*.

Loc. Faire un faux —, *کلنچر* *kelinçir*.

Fig. Faire un faux —, *مبوت ساله* *mem-buat sālāh*. Etre dans un mauvais —, *جادی دالم کسکارن* *jādī dālam ka-sukār-an*. A chaque — (à chaque instant), *ثد سکل کتیک* *pada segala kotika*. De ce — (à l'instant), *سکارغ این* *sa-kārang ini*. Avoir le — sur, *برجالن دهولو* *ber-jālan dahūlu*.

PAS, adv. de négation, *تیاد* *tiāda*, *تیدق* *tidaq*. Je ne veux —, *هنب* *hamba* *تیاد ماو* *tiāda māu*. Il n'ira —, *ای تیاد اکن فرکی* *ia tiāda akan pergi*. — un ne le sait, *سورغ فون* *sūrang fon*.

تیاد ناهو *sa-orang pūn tiāda tāhu*. N'entendez - vous — ? *تیداکه اغکو* *tiadā-kah angkaw dengar*. Ne faites —, *جاغن* *jārgan*. N'allez —, *جاغن فرکی* *jārgan pergi*. N'est —, *تیاد بونک* *tiāda*. Ce n'est — mon enfant, *بونکله ای انق* *bū-kan-lah ia anak-ku*. — seulement cela, *بونک ایت ساج* *būkan itu saja*. — encore, *بلم* *belum*. Il n'est — encore arrivé, *بلم ای داغ* *belum ia datang*. — du tout, *تیاد سکالی* *tiāda sa-kālī*.

PASUAL, E, adj., *در فاسخ* *deri fāsak*. Agneau —, *انق دمب هاری* *anak domba hāri fāsak*. Cierge —, *دین یغ دفاشخ ثد کتیک* *dian yang di-pasang pada kotika fāsak*. Temps —, *ماس رای* *māsarāya fāsak*. Communion pascalle, *سمبت القربان المقدس ثد* *sambut el-korbān el-mukadas pada kotika fāsak*.

PASQUIN, s. m., bouffon, *اورغ* *orang ber-senda*, *بادت* *bādut*.

PASQUINADE, s. f., *سورت سندیرن* *sūrat sindir-an*.

PASSABLE, adj., *سدغ* *sedang*, *هرک یغ* *sedrāna*. Prix —, *سدغ* *harga yang sedang*.

PASSABLEMENT, adv., *سدغ* *sedang*, *بایق سدیکت* *sa-dikit*. — bon, *بایق سدیکت* *bāyik sa-dikit*.

PASSAGE, s. m., action de passer, فرجلانن ترس *per-jalān-an trūs*, لالو *lalū-ña*. Le — de l'armée, فرجلانن بال تئار *per-jalān-an bāla tantāra*.

PASSAGE, endroit où l'on passe, فلانتران *pel-antarā-an*, تروسن *terūs-an*, جالن *jālan*. — sur le terrain de quelqu'un, جالن دئانه *jālan di-tānah* اورغ *jālan di-tānah orang*.

PASSAGE, voyage sur l'eau, تئانغن *tumpāng-an*, فليارن *pe-layār-an*. Bateau de —, فراهو تئانغن *prāhu tumpāng-an*. Son — fut de dix jours, مكن سغوله هاري فليارنن *maka sa-pūloh hāri pe-layār-an-ña*. — de la ligne, كتيك كفل لالو دباوه *kotika kapāl lālu di-bāwah kaṭ istiivā*.

PASSAGE d'une rivière, d'un détroit, فئبرانغن *peñabrāng-an*.

PASSAGE, transition, فئگنتين *peng-ganti-an*. — du jour à la nuit, فئگنتين هاري دان مالم *peng-ganti-an hāri dān mālam*.

PASSAGER, ÈRE, adj., qui passe, لالو *yang lālu*, لالو لالو *lālu lālang*, فلينتس *pe-lintas*.

PASSAGER, qui ne dure pas, يئ *yang* هابيس لكس *hābis lekàs*, تياد *tiāda tetap*, فنا *fenā*. Plaisirs passagers, كسكائن يئ هابيس لكس *ka-sukā-an yang hābis lekàs*. Vie

passagère, كهدوئن يئ فنا *ka-hidūp-an yang fenā*.

PASSAGER, sur un navire, اورغ *orang* منغغ *menumpang*.

PASSANT, s. m., يئ برلالو *yang berlalu*, يئ لالو لفه *yang lālu lampoh*. Appeler les passants, ممغكل اورغ *memanggil orang* يئ لالو لفه قد جالن *yang lālu lampoh pada jālan*.

PASSAVANT, s. m., سورت اذن *sūrat izin*.

PASSE, s. f., action de passer, لالو حال *hāl lālu*.

PASSE à l'escrime, تمفل *tampil*.

PASSE, canal étroit, جالن سمفت *jālan sumpit*.

PASSÉ, E, part. pas. du v. passer, سده *sudah*, تله *telah*, لالو *lālu*, سده *sudah lālu*. L'année passée, تاهن يئ تله لالو *tahun yang telah lālu*.

PASSÉ, ce qui a été autrefois, دهولو *dahulu*. Les temps passés, دهولو كال *dahulu kālā*. Fleur passée, بوغ يئ لايو *bunga yang layu*.

Loc. prov. Ce qui est passé ne peut revenir, يئ سده لالو تياد دافت داتغ *yang sudah lālu tiāda dāpat datang pūla*.

PASSE-CARREAU, s. m., فائن ائتين *pāpan apit-an* يئ دفاكي توكغ جاهت *yang di-pakey tukang jāhit*.

PASSE-DEBOUT, s. m., سورت اذن *sūrat izin* لالو *lālu*.

PASSE-DROIT, s. m., کرنی یغ ملاون *karunīa yang me-lāwan hak*.

PASSE-LACET, s. m., جارم کاسر *jārum kāsar* me-māsuk-kan tāli jalūjur.

PASSEMENT, s. m., تالی رند *tāli āyer*. — رند امس *d'or, renda amàs*.

PASSEMENTIER, ÈRE, s., توکخ رند *tūkang renda*, پندی تالی ایر *pandey tāli āyer*.

PASSE-PARTOUT, s. m., اتق کنجی *ānak kunxi māling*.

PASSE-PASSE, s. m. Tour de —, سولف *sūlap*. Faire des tours de —, مپولف *meñūlap*.

PASSEPORT, s. m., سورت معاف *sūrat maāf*, سورت اذن اکن برجالن *sūrat izin ākan ber-jālan*. Demander un —, منت سورت معاف *me-minta sūrat maāf*. Montrer son —, مننجقکن سورت معاف *menunjuk-kan sūrat maāf*. Viser un —, ممبوه تند اتس سورت معاف *mem-būbuh tanda atas sūrat maāf*.

PASSER, v. n. et a., aller d'un lieu dans un autre, لالو *lālu*. — près, لالو دکت *lālu dekāt*. — par la fenêtre, لالو ترس جنديل *lālu terūs jandēla*. Il est passé à quatre heures, ای سده لالو فوکل امفت *ia sudah lālu pūkul ampat*. — un pont, لالو دجباتن *lālu di-jambāt-an*.

— outre, لالو لوفو *lālu lampaw*, لالو لوفه *lālu lampoh*. Le lévite passa outre, مک اورخ لبی ایت لالو لوفه *maka ōrang lebi itu lālu lampoh-lah*.

PASSER, traverser, aller au delà, ملنتس *me-lintas*, مللوئی *me-lalū-i*.

— la forêt, ملنتس رومب *me-lintas rimba*. Il passa des bois et des plaines, ای مللويله بيراو هوتن دان *ia me-lalu-i-lah be-brāpa hutan dān pādang*. — par dessus, franchir, ملشکه *me-langkah*. — par dessus une ligne, ملشکه گارس *me-langkah gāris*.

PASSER, s'écouler, finir, لالو *lālu*, لوخت *lūput*, لنف *lenāp*, هيلخ *hīlang*. Le temps passe, وقت لالو *waktu lālu*. La fièvre passera, دم ایت اکن هيلخ جوک *demām itu ākan hīlang jūga*. Le monde passe, مک دنيا لالو لنف *maka duniā lālu lenāp*. Le ciel et la terre passeront, لاغت دان بومی اکن لوخت *lāngit dān būmi ākan lūput*.

PASSER un liquide (filtrer), منافسکن *menāpis-kan*. — une sauce, منافسکن *menāpis-kan kūwah*.

PASSER au tamis (tamiser), مغایق *merg-āyak*.

PASSER de l'autre côté de l'eau, مپیرغ *meñabràng*. — une rivière, مپیرغ سوغی *meñabràng sūngay*. Faire —, مپیرغکن *meñabràng-kan*.

PASSER, avoir cours, برلاکو *ber-lāku*. Monnaie qui passe, وڭ یخ برلاکو *wang yang ber-lāku*.

SE PASSER, avoir lieu, منجادی *men-jādi*, چوڭل *xūpul*. Ce qui se passera l'année prochaine, یخ اکن *yang ākan jādi pada tāhun yang dātang*. Passe! soit, بایقله *bāik-lah*.

Les exemples suivants indiqueront différentes manières de rendre ce verbe en malais. O vous qui passez par le chemin! هی سما *hey samuā kāmū yang lālu lampoh pada jālan*. Ils ont passé la Mer Rouge, مریکیت سده ملتس لوت قلزم *marika itu sudah me-lintas lāut kulzum*. L'hiver est passé, موسم *mūsīm dīngin sudah lālu*. Nous avons passé par le feu et par l'eau, کلمی سده ماسق کدالم اثی *kāmi sudah māsuk ka-dālam āpi dān ka-dālam āyer*.

— par le trou d'une aiguille, ماسق *māsuk trūs māta suātu jārūm*. Leurs maisons passeront à d'autres, رومه ۲ اکن *rūmah-rūmah-ān ākan bālīk ka-pada orang lain-lain*. — l'épée au travers du corps, منیکم ترس کلاکڭ *menikam trūs ka-blākang*. — à l'ennemi, لالو کفد *lālu ka-pada mūsuh*. — d'un

navire dans un autre, فنده درسبوه *pindah deri sa-būah kapāl ka-pada sa-būah kapāl yang lain*. — en revue, ممرقس *memreksa*. Cela est passé de mode, ایت تیاد تورت عادت لاکی *itu tiāda tūrut ādat lāgi*. Cela lui passera devant le nez, ای تیاد اکن *ia tiāda ākan dāpat itu*. Passez ce chapitre, باچ فصل *jāngan bāxa faṣal itu*. — l'éponge dessus, مڭاڭسکن *meng-āpus-kan*. Jusqu'à ce que soit passé votre courroux, سهڭن مرکام *sa-hingga murkā-mu lālu lampoh*. Il passe pour un homme de bien, نام اک نام اورڭ باقی *namā-ña nāma orang bāik*. — sous silence, تیاد مپیت *tiāda meñebūt*.

PASSEREAU, s. m., بورڭ ڭيفت *būrūng pīpit*.

PASSERELLE, s. f., جيبان سمفت *jambātan sum-pit pada orang ber-jālan kākī*.

PASSE-TEMPS, s. m., فرمينن *per-māin-an*.

PASSEUR, EUSE, s., یخ مپیرڭکن *yang meñabrang-kan*, اورڭ فرهو *orang prāhu meñabrang*.

PASSIBLE, adj., یخ داقت مرسای *yang dāpat me-rasā-i*.

PASSIBLE, qui doit subir, یخ کن *yang kena*. — d'une amende, یخ کن *yang kena denda*.

PASSIF, IVE, adj., qui souffre, qui endure, یغ تغلغ *yang tanggung*, یغ مندریت *yang men-derita*, یغ مراس *yang me-rāsa*.

PASSIF, qui n'agit point, یغ بر دیم *yang ber-dīam*, تیاد بکرج *tiāda be-karja*.

PASSIF, ce qui est dû par, l'opposé de crédit. Dette passive, هوتغ *hūtang*, هوتاغ *hutāng-an*. — et actif, هوتغ دان فهوتغ *hūtang dān pi-hūtang*.

PASSION, s. f., penchant, هوا *hawā*, هوا نفسو *hawā nepsū*, کئشین *ka-īngin-an*, هیدم *hīdam*, چت راس *çita rāsa*. Retenir ses passions, مناهانی هوا نفسون *menahān-i hawā nepsū-ña*. Suivre ses passions, منورت هوا نفسون *menūrut hawā nepsū-ña*.

PASSION, amour, فری براهی *prī berāhi*, کئشین *ka-īngin-an*, عشق *īşk*. Aimer à la —, ساعت براهی *sāngat berāhi*.

PASSION, souffrance, سغسار *sang-sāra*, کسکیتن *ka-sakīt-an*. La — de notre Seigneur Jésus - Christ, سغسار عیسی المسیح توهن کامی *sangsāra īsa el-mesēh tūhan kāmī*. Dimanche de la —, احد سغسار *aḥad sangsāra*. Sermon sur la —, خطبة درود سغسار *kuṭbat deri-pada sang-sāra tūhan kāmī*.

Loc. Souffrir mort et —, مرسای *me-rasā-i sangsāra* یغ ساعت *yang sāngat*.

PASSIONNÉ, E, part. pas. du v. passionner, برایشن *ber-īngin*, برهوا *ber-hawā nepsū*, هاتی فانس *hāti pānas*, براهی *berāhi*. Etre — pour, برایشن اکن *ber-īngin ākan*, برهیکن *berahī-kan*. Il est —, هتین *hatī-ña pānas*. Amour —, عشق یغ ساعت *īşk yang sāngat*.

PASSIONNEMENT, adv., دغن برهیکن *dengan berahī-kan*. Aimer —, براهی دغن یغ ساعت *berāhi dengan yang sāngat*.

PASSIONNER, v. a., مغهاگتن *meng-hāngat-kan*.

SE PASSIONNER, v. pron., منجادی *men-jādi hāngat*. Se —, s'emporter, منجادی ماره *men-jādi mārāh*.

SE PASSIONNER pour, devenir fortement épris de, براهی اکن *berāhi ākan*.

PASSOIRE, s. f., تفسن *tapīs-an*, ابق *āyak*.

PASTÈQUE, s. f., melon d'eau, سمغان *semangka*.

PASTEUR, s. m., کببال *gombāla*. Le — est pour le troupeau, کببال ایت کارن دباب *gombāla itu kārna dombā-ña*.

PASTEUR, qui exerce une autorité paternelle, کببال *gombāla*. — d'une

paroisse, گمبال موم *gombāla mū-kim*. Les rois sont les pasteurs des peuples, رجراج ایت گمبال مانسی *raja-rāja itu gombāla mānusia*. Le bon —, گمبال یغ بائق *gombāla yang baik*.

PASTILLE, s. f., انتل *untal*. — de sucre et de jus de fruit, اندی ۲ *undey-undey*, انتل درؤد گول *untal deri-pada gula*. — à brûler, انتل *untal wāngi*. — d'encens, انتل *untal wāngi*. — درؤد دوف *untal deri-pada dūpa*.

PASTORAL, E, adj., گمبال فون *gombāla pūña*, چارگمبال *xāra gombāla*. Charge pastorale, فکرچان *pe-karjā-an gombāla*. Bâton —, تونگت گمبال *tungkat gombāla*. Chant —, پینن گمبال *ñāñ-an gombāla*.

PATACHE, s. f., sorte de voiture, ساتوروف کريت *sātu rūpa karēta*.

PATATE, s, f., اوبی بسر *ubi*, اوبی کتیل *katēla*. — douce, اوبی مانس *ubi mānis*.

PATATRAS, interj., بوی بارغ یغ *būñi bārang yang jātuh*.

PATAUD, s. m., dodu, بنتر *buntar*, گومت *gumuk*.

PATAUD, grossier, فشکه *pengkuh*, کاسر *kāsar*.

PATAUGER, v. n., برجالن دالم ایر *ber-jālan dālam āyer* اتودالم لفر *ātaw dālam lumpur*.

PATAUGER, au fig., s'embarrasser dans son discours, بریچار دغن کوستن *ber-bixāra degan kūsut-ña*.

PÂTE, s. f., تفع *tepung*, باسه *tepung bāsah*, ادونن *adōn-an*.

Pétrir la —, مرامسکن تفع *me-rāmas-kan tepung*. — levée (fermentée), تفع یغ ترخیر *tepung yang ter-kanmīr*. Faire lever la —, منخمیرکن تفع *men-kanmīr-kan tepung*. — d'Italie (vermicelle), لکس *laksa*.

Loc. prov. Mettre la main à la pâte, ماسق فکرچان *māsuk pe-karjā-an*. Etre comme un coq en pâte, هیدف دغن سنخ *hīdup degan senang*. C'est une bonne pâte d'homme, بائق فرغین *baik perang-ña*.

PÂTÉ, s. m., داغ یغ ماسق دالم تفع *dāgīng yang māsak dālam tepung*, چلکوتی *xelakōti*, ادونن *adōn-an*.

Loc. prov. Hacher comme chair à pâté, مغمیرس ۲ *meng-hiris-hiris*.

PÂTÉE, s. f., مکانن بناتغ درؤد روتی *makān-an binā-tang deri-pada rōti dān dāgīng yang sedā*.

PATELIN, E, adj., فبوجو دغن تیفو *pem-bujuk degan tīpu*.

PÂTÈNE, s. f., فیرغ میس *pīring mīsa*.

PATENÔTRE, s. f., سمبېخ *sembahyang*, صلاة *selāt*. —, cha-pelet, تسبېح *tesbih*.

PATENT, E, adj., évident, manifeste, پات *nāta*, معلوم *maḷūm*, ظاهر *tlāhir*. Une chose patente, فركار يڭ *frakar ying*.
پات *porkāra yang nāta*.

PATENT, scellé en forme, دچف *di-xàp*. Lettres patentes, سورت يڭ *sūrat ying*.
دچف *sūrat yang di-xàp*.

PATENTE, s. f., سورت فركجان *sūrat pe-karjā-an*, سورت اذن اكن *sūrat izin*,
ملكوكن سواتو فركجان *akan me-lakū-kan suātu pe-karjā-an*.

PATENTER, v. a., ممبرى سورت *mem-brī sūrat pe-karjā-an*, فركجان *an*.

PATER, s. m., oraison dominicale, سماء يڭ دفرتوهن فون *sembahyang yang di-per-tuhan puña*, باف کامي *bāpa kāmī*.

PATERNEL, LE, adj., باف فون *bāpa puña*, در باف *deri bāpa*. Maison paternelle, رومه باف *rūmah bāpa*, بچار *astāna āyah*. Avis —, نصيحه باف *naṣiḥat bāpa*. Succession paternelle, فساک درفد باف *pusāka deri-pada bāpa*.

PATERNELLEMENT, adv., سفرت *seperti bāpa*. Agir —, بربوت *ber-būat seperti bāpa*.

PATERNITÉ, s. f., فثکنت باف *kat bāpa*, کندان باف *ka-adā-an bāpa*.

PÂTEUX, EUSE, adj., qui est comme de la pâte, سفرت تفغ باسه *seperti tepung bāsah*.

PÂTEUX, pas assez cuit, بنتت *bantut*. Pain —, روتي بنتت *rōti bantut*.

PATHÉTIQUE, adj., يڭ مشكر قكن *yang meng-gerāk-kan hāti*, يڭ *yang me-lembut-kan hāti*.

PATHOLOGIE, s. f., علم فپاکت *ilmu peñākit*, ففهبون فپاکت *pergatahū-an peñākit*.

PATIBULAIRE, adj. Mine —, موک *mūka orang jāhat*.

PATIENCE, adv., دغبن صبر *dengan sabar*. Endurer —, مندریت *men-derita dengan sabar*. Espérer —, هارف دغبن صبر *harap dengan sabar*.

PATIENCE, s. f., vertu qui fait supporter les adversités, صبر *sabar*, کسبارن *ka-ṣabār-an*, کتهانن *ka-tahān-an*, تحمل *tehemmul*. Ayez —, je vous en prie, يا تون صبرله *yā tūan ṣabar-lah kirā-ña*. Vous avez besoin de —, کامو براوسه *kāmu ber-ūsah ākan ka-tahān-an*. Endurer quelque chose avec —, منصبرکن *men-ṣabar-kan*.

PATIENT, E, adj., اورغ صبر *orang ṣabar*, برصبر *ber-ṣabar*, تاهو صبر

tāhu şabar, صبور *şabūr*, یخ مناهن
 یخ *yang menāhan diri-ña*, یخ
 فنجخ هتین *yang panjang hati-ña*.
 Soyez — هندقله کامو صبر, *hendak-*
lah kāmū şabar. La charité est pa-
 tiente, صبور, محبة ایت اد *muḥabat itu*
ada şabūr. J'ai été — اکوسده,
 اکو sudah menahān-i
diri-ku. Le — vaut mieux que le
 fort, تربایق اورغ یخ فنجخ هتین درؤد,
 اورغ فرکاس *ter-bāik orang yang*
panjang hati-ña deri-pada orang
perkāsa.

PATIENT, s. m., condamné à la
 peine capitale, یخ دحکم اکن ماتی,
 یخ *yang di-hukum akan māti*
di-būnuh.

PATIENTER, v. n., منصبرکن *men-*
şabar-kan, مناهن درین *menāhan*
diri-ña.

PATIN, s. m., کاست یخ برسی
 کاست *kāsut yang*
ber-besī di-bāwah-ña seperti lūnas
prāhu.

PATINEB, v. n., glisser sur la glace
 بزلاری داتس ایربکو,
 دغن کاست یخ برسی دباوهن سفرت
ber-lāri di-ātas āyer
bakū dengan kāsut yang ber-besī
di-bāwah-ña seperti lūnas prāhu.

PATINER, v. a., manier indis-
 crètement, منجابت ۲ *men-jābat-*
jābat, برابر *me-raba-rāba*.

PATINEUR, s. m., یخ بزلاری دغن
 کاست یخ دباوهن سفرت لونس فراهو
yang ber-lāri dengan kāsut yang
di-bāwah-ña seperti lūnas prāhu.

PÂTIR, v. n., souffrir, کن *kena*,
 منغکغ *menanggung*. مراس *me-rāsa*.
 — beaucoup, کن بایق سوسه *kena*
bāñak sūsah. — pour quelqu'un,
 منغکغ ساله اورغ لاین *menanggung*
sālāh orang lain.

PÂTIS, s. m., terre en friche,
 تانه رمفت *tānah rumput*.

PÂTISSERIE, s. f., pâte préparée,
 assaisonnée et cuite, جواده *juādah*,
 دادر *dādar*, ۲ کوه *kūweh-kūweh*.

PÂTISSIER, ÈRE, s., توکخ جواده
tūkang juādah, ۲ توکخ *tūkang*
kūweh-kūweh.

PATOIS, s. m., بهاس کچوکن *bahāsa*
kaxūk - an, بهاس گونخ *bahāsa*
gūnung.

PATRAQUE, s. f., فکاو یخ کورغ
 بایق *pegāwey yang kūrang bāik*,
 فکلیغن یخ کورغ بایق *peng - gilīng-*
an yang kūrang bāik.

PÂTRE, s. m., کمال *gombāla*,
 اورغ منجاک دمب *orang men-jāga*
domba.

PATRIARCAL, E, adj., چار بطریق
xāra betrik, فون *betrik*
pūña.

PATRIARCAT, s. m., dignité de
 patriarche, فککت بطریق *pangkat*
betrik.

PATRIARCHE, s. m., بطریق *betrik*.

PATRIARCHE, saint personnage de l'Ancien Testament, اب *aba*, plur. ابا *abā*.

PATRIE, s. f., نگرى باف *nagrī bāpā*, نگرى سنديرى *nagrī sendiri*.

—, lieu de naissance, تفت تفت داره *tampat tumpah dārah*. Amour de la —, چنت کاسه اکن نگرى باف *xinta kāsih ākan nagrī bāpā*.

PATRIMOINE, s. m., bien qui vient du père ou de la mère, فساك *pusāka*, هرت فساك *harta pusāka*, هرت هرتا *harta peninggāl-an*. — paternel, فساك در باف *pusāka deri bāpā*. Dissiper son —, ممبروسکن *mem-bōros-kan* هرت فساك *harta pusakā-ña*.

PATRIMONIAL, E, adj., فساك فون *pusāka pūña*. Terre patrimoniale, تانه فساك *tānah pusāka*.

PATRIOTE, s., اورخ يڭ محاسه نگرى *orang yang mengāsih nagrī bapā-ña*.

PATRIOTISME, s. m., فغسين اکن *pengāsih-an ākan nagrī bāpā*.

PATRON, NE, s., فلندڭ *pe-lindung*, جنجوغن *junjung-an*, يڭ *yang me-lindung-kan*, يڭ *yang memelihara-kan*. Saint —, قديس يڭ ملندڭکن *kadīs yang me-lindung-kan*. La sainte

Vierge Marie est la patronne de la France, قديسه مريم ايت يڭ ملندڭکن *kadīsah mariām itu yang me-lindung-kan nagrī fran-xis*.

PATRON d'une barque, يڭ ممرته *yang memarentah prahu kexil*.

PATRON, le maître d'une maison, تون رومه *tuan rumah*.

PATRON, s. m., تالادن *tulādan*, ماچم *māxam*, دينه *dīnah*, تالادن يڭ *xonto*. Nouveau —, تالادن يڭ *tulādan yang bahāru*.

PATRONAGE, s. m., protection, secours, فرلندوڭن *per-lindung-an*, فرتلوڭن *per-tulung-an*.

PATRONAL, E, adj. Fête patronale, هارى راي القديس *hāri rāya el-kadīs*, هارى راي قديس يڭ ملندڭکن *hāri rāya kadīs yang me-lindung-kan*.

PATRONNER, v. a., protéger, مبرى *me-lindung-kan*, تولڭ *mem-brī tulung*.

PATRONYMIQUE, adj. Nom —, نام *nāma bangsa*, اصل *nāma asal*.

PATROUILLE, s. f., سمبڭ *sambang*. Faire la —, برکاول سمبڭ *ber-kāwal sambang*.

PATTE, s. f., pied des animaux, کاکي بناڭ *kāki binātang*, des oiseaux, des insectes, کاکي بناڭ *kāki binātang*. Les pattes d'un

oiseau, کاکي بورغ *kāki būrug*. Animaux à quatre pattes, بناثغ برکاکي *binātang ber-kāki ampat*. — de devant, کاکي دهدافن *kāki di-hadāp-an*. — de derrière, کاکي کاکي دیبلاکغ *kāki di-blākang*. Marcher à quatre pattes, تاغن افس کاکي *ber-jālan atas kāki tāngan seperti binātang*.

PATTES d'une ancre, داوڻ ساوه *dāuڻ sāuh*.

PATTES de mouche, griffonnage, چاکر هایم *xākar hāyam*.

Loc. prov. Graisser la — à quelqu'un, ممبری سوڻ *mem-brī sūwap*.

PATTE-D'OIE, s. f., place où se réunissent plusieurs chemins, تمفت *tampat per-temū-an jālan-jālan*.

PATTU, E, adj., یغ ککین بریولو *yang kakī-ña ber-būlu*.

PÂTURAGE, s. m., تانه رمفت *tānah rumpūt*, قادغ رمفت *pādang rumpūt*.

PÂTURE, s. f., nourriture des animaux, مکان بناثغ *makān-an binātang*. Leurs cadavres seront la — des oiseaux du ciel, مک بشکین *maka bangkey-ña nanti ada ākan makān-an pada būrug-būrug di-lāngit*.

PAUME, s. f., le dedans de la main, تاڻق تاڻق *tāpak tāpak tāngan*, تلاڻق *telāpak*.

PAUPÉRISME, s. m., فری بايق اورغ *prī bāñak ōrang meskīn dālam nagrī*.

PAUPIÈRE, s. f., کلوق مات *kelūpak māta*. Les cils des paupières, رومروم یغ قڈ کلوق مات *ruma-rūma yang pada kelūpak māta*.

Fig. Fermer les paupières, تیدر *tīdor*. Ouvrir les paupières, جاڻ *jāga deri-pada tīdor*.

PAUSE, s. f., فرهنتین *per-henti-an*, وقف *wekīf*. Faire une —, برهنتی *ber-henti*. — dans la lecture, وقف *wekīf*.

PAUVRE, adj., مسکین *meskīn*, سیتی *pāpa*, سیتی *siyak*. Une personne —, سورغ مسکین *sa - ōrang meskīn*. Devenir —, منجادی مسکین *men-jādi meskīn*. Faire l'aumône aux pauvres, ممبری صدقة قڈ اورغ مسکین *mem-brī sēdekāt pada ōrang meskīn*. Dieu enrichit les pauvres, الله مغیاکن *allah mergayā-kan ōrang pāpa*.

PAUVRE, mendiant, فمنت *pe-minta*, اورغ فمنت *ōrang pe-minta*. — honteux, یغ مالو ممنت *ōrang meskīn yang mālu me-minta*. Bienheureux les pauvres d'esprit,

برهنگیاله سکل اورغ یغ فاف پوان *ber-bahagiā-lah segala orang yang pāpa hāwā-ña*.

PAUVRE, bas, misérable, هین *hīna*, چالاک *xelāka*. Il a une — mine, هین رفان *hīna rupā-ña*. C'est un — sire, ای سؤرغ هین *ia sa-ōrang hīna*.

PAUVRE, qui manque, qui laisse à désirer, یغ کورغ *yang kūrang*. Son discours est —, بچران بابق کورغ *bixarā-ña bāñak kūrang*. Terrain —, تانه یغ *tānah kūrus*, تانه یغ *tānah yang kūrang bāik*.

PAUVRE, terme de tendresse. Mon — enfant, ایا انقل *ia ānak-ku*. Mon — ami, ایا صحابتک *ia šohābat-ku*.

PAUVREMENT, adv., چار اورغ *šar*, سفرت *xāra orang meskīn*, سفرت *seperti orang meskīn*. Habillé —, برفاکی چار اورغ مسکین *ber-pākey xāra orang meskīn*. Vivre —, هیدف سفرت اورغ مسکین *hidup seperti orang meskīn*.

PAUVRESSE, s. f., اورغ فرمفون یغ *orang perampūan yang minta-minta*.

PAUVRETÉ, s. f., indigence, کمسکین *ka-meskīn-an*, ککراغن *ka-kurāng-an*. — extrême, کفغافن یغ مها بسر *ka-papā-an yang mahā besār*. Afin

que vous devinssiez riches parsa —, سغای کامواین منجادی کای اوله کفغافن *supāya kāmū ini men-jādi kāya ūleh ka-papā-an-ña*.

PAVAGE, s. m., قندسارن *pen-dasār-an*. Le — des rues de la ville, قندسارن جالن جالن نگری ایت *pen-dasār-an jālān-jālān nagrī itu*.

PAVANER (SE), v. pron., مشیکل *meng-igal*, برگمبیر *ber-gambīra*.

PAVÉ, s. m., pierre servant à paver, باتو داسر *bātu dāsar*.

PAVÉ, chemin, endroit pavé, داسر *dāsar*. — en marbre, داسر *dāsar puwālam*. — en bois, داسر کایو *dāsar kāyu*.

Loc. Fig. Etre sur le —, تیاد *tiāda ber-tampat ka-diām-an*. Battre le — (flâner), مغمبار *mengumbāra*.

PAVER, v. a., منداسرکن *men-dasār-kan*. — une rue avec des briques, منداسرکن جالن دغن باتو باکر *men-dasār-kan jālān dergan batu bākar*.

PAVEUR, s. m., اورغ یغ منداسرکن *orang yang men-dasār-kan jālān*, توکغ فاسغ باتو داسر *tukang pāsang batu dāsar*.

PAVILLON, s. m., sorte de tente, مماسخ *keimat*. Tendre un —, مماسخ *memāsang keimat*.

PAVILLON, bâtiment léger, بَالِي *bāley*, رومه فراڭين *rūmah per-angin-an*: (sur l'eau), بَالِي كَمْبَڠ *bāley kambang*.

PAVILLON, bannière, étendard, علم *bandēra*, تَغْكُل *turgul*, علم *alam*, فَنجِي *panji*. Arborer le —, مَمَاسَخ بَنْدِير *memāsang bandēra*. Baisser le —, مَنُورَنَكَن بَنْدِير *menū-run-kan bandēra*. Le — français, بَنْدِير فَرَنجِس *bandēra franxis*. Mât de —, تِيغ بَنْدِير *tīang bandēra*. — distinctif, تَغْكُل عَلَامَة *tunggul alāmat*. Le — royal, علم كَرَجَاَن *alam ka-rajā-an*.

PAVOISER, v. a., مَمَاسَخ سَكُل بَنْدِير *memāsang segala bandēra*. — un navire, مَغْهِيَا سِرَت مَمَاسَخ *meng-hiyās-ikapāl serta memāsang segala bandēra*.

PAVOT, s. m., بُوغ مَادَت *būnga mādat*, بُوغ أَفِيُون *būnga apiūn*.

PAYABLE, adj., يَغ دَاوَت دَبَاير *yang dāpat di-bāyar*, يَغ هَارِس دَبَاير *yang harus di-bāyar*. — à vue, تِيَاد دَاوَت تِيَاد دَبَاير فَد فَعْلَهَاتِن *dapat tiāda di-bāyar pada peng-lihāt-an*.

PAYE ou PAIE, s. f., مَسَار *musāra*, مَسَار *mušāra*. Il disait aux soldats: contentez-vous de votre —, مَك بَرَكَاالَه اِي فَد اَوْرَغ فَرِغ, مَدَاكَنَلَه دَرِم دَغَن مَسْرَام *maka ber-*

katā-lah iā pada orang prang memadā-kan-lah diri-mu dengan musarā-mu. La mort est la — du péché, مَسَار دُوس اِيَت مَوْت *musāra dōsa itu maut*.

PAYE, gages, salaire, اَوْثَه *ūpah*. Donner la — aux ouvriers, مَمْبَاير اَوْثَه *mem-bāyar ūpah* فَد اَوْرَغ بَكْرَج *pada orang be-karja*.

Mauvaise PAYE, قَمْبَاير بُورُق *pem-bāyar būruk*.

PAYEMENT ou PAIEMENT, s. m., بَايَارَن *bayār-an*, قَمْبَايرَن *pem-bayār-an*. — par termes, اَغْسُورَن *angsūr-an*.

PAYER, v. a., مَمْبَاير *mem-bāyar*. — une dette, مَمْبَاير هَوْتَه *mem-bāyar hūtang*. — le prix, مَمْبَاير هَرَك *mem-bāyar harga*. — les ouvriers, مَمْبَاير اَوْثَه فَد اَوْرَغ بَكْرَج *mem-bāyar ūpah pada orang be-karja*. — l'amende, مَمْبَاير دَنَد *mem-bāyar denda*. — comptant, مَمْبَاير تُونِي *mem-bāyar tūney*. — par termes, اَغْسُورَن *angsūr*.

PAYER en marchandise, مَمْبِيغ *menimbang*. Du poivre payé avec du sel, لَاد دَمْبِيغ دَغَن كَارَم *lāda di-timbang dengan gāram*. — la victoire de sa vie, بَرَاوَلَه كَمَنَاغَن دَغَن *ber-ūleh ka-menāng-an dengan timbang nāwā-ña*.

PAYER, récompenser, rendre la pareille, مَمْبَالَسَكَن *mem-bālas-kan*.

Je lui paierai cela, اکو اکن مبالسکن *aku akan mem-bālas-kan itu padā-ña*. — d'ingratitude, مبالسکن جاھت گنتی بایق *mem-bālas-kan jāhat ganti bāik*.

Fig. PAYER sa dette à la nature, ماتی *māti*, هیلخ *hīlang*.

PAYER pour les autres, منغشخ *menangk*, ساله اورغ لاین *menanggung sālāh orang lāin*.

PAYEUR, s. m., celui qui paie, اورغ ممباير *orang mem-bāyar*, پمباير *pem-bāyar*.

PAYEUR, homme chargé de payer, جورو ممباير *jūru mem-bāyar*.

PAYS, s. m., région, contrée, تانه *tānah*, بنو *benūa*, نگرى *nagrī*.

Un bon —, تانه یغ بایق *tānah yang bāik*. — montagneux, تانه برکونخ *tānah ber-gūnūng*.

— plat, تانه رات *tānah rāta*.

— étranger, نگرى *nagrī*.

— *nagrī āsīng*. Visiter, parcourir un —, منجلانی نگرى *men-jalān-i nagrī*. Un —, سبه نگرى *sa-būah nagrī*.

— Les pays malais, تانه ملايو *tānah malāyu*.

— L'intérieur d'un —, هولو *hūlu*. Bannir quelqu'un d'un —,

مبوغ در لور نگرى *mem-būang deri lūar nagrī*. La langue du —,

بهاس نگرى *bahāsa nagrī*, بهاس

جاوى *bahāsa jāwi*. Maladie du —,

رندودندم اکن نگرى *rindu dendam*

akan nagrī-ña. Le — des nations, تانه خلائق *tānah ḡalāiḡ*.

PAYS, patrie, نگرى باف *nagrī bāpa*, نگرى اصل *nagrī aṣal-ña*.

Nul n'est bon prophète dans son —, بوکن اد سورغ نبى تياد برحمة ملاينکن

بukan ada sa-ōrang nabī tiāda ber-ḡormat me-lāin-kan dālam nagrī aṣal-ña.

PAYSAGE, s. m., بنو *dēsa*, کبرديس *benūa*. —, peinture, کبرديس *gambar dēsa*.

PAYSAGISTE, s. m., توکغ کبرديس *tūḡang gambar dēsa*.

PAYSAN, NE, s., homme, femme

de la campagne, اورغ هولو *orang hūlu*.

—, دوسن *orang dūsun*.

اورغ برلادغ *orang ḡunūng*, اورغ کونخ *orang ber-lādang*.

Fig. C'est un gros —, ای سورغ *ia sa-ōrang ḡunūng yang pengkuh*.

PÉAGE, s. m., چوکى *bēya*, خوکى *xūkey*.

—, وغ بي *wang bēya*. Payer

le —, ممباير بي *mem-bāyar bēya*.

Recevoir le —, مغبل بي *merḡambil bēya*.

Lieu où l'on perçoit

le —, رومه بي *rūmah bēya*, تمغت

چوکى *tampat xūkey*.

PEAU, s. f., partie extérieure de

l'animal, کولت *kūlit*, بلولخ *betūlang*,

کولت جيلت *jilit*. Une — blanche, کولت

یغ فوته *kūlit yang pūtiḡ*. — dure,

کولت کرښ *kūlit kr̥s*. — de chèvre,
 کولت کمښ *kūlit kambing*. — de
 bœuf, بلولخ لمبو *belūlang lembu*. —
 d'animal de différentes couleurs,
 بلخ *belang* Le tigre en mourant
 laisse sa — هریمو ماتې منځکلکن بلڅن,
harimaw mātī meninggal-kan
 کولت یخ *belang-ña*. — tannée, بلولخ یخ
kūlit yang di-samak. بلولخ یخ
belūlang yang di-samak.
 Dépouiller de sa — (écorcher),
 مغولیت *mengulit-i*, مغوش *mengūpas*.
 — dont un serpent s'est dépouillé,
 سارخ اولر *sārang ūlar*. Maladie de
 —, کورو *kūru*.

Loc. Avoir soin de sa —, ملهراکن
memeliharā-kan deri-ña.

PEAU, enveloppe de fruits, کولت
kūlit būah. Oter la — d'un
 fruit (peler), مغوبق بوه *mengūbak*
būah, مغوش بوه *mengūpas būah*.

PECCADILLE, s. f., دوس کچل
dōsa kezil, دوس ریڅن *dōsa rīngan*.

PÊCHE, s. f., fruit à noyau, تغاح
tuffāh farsī.

PÊCHE, s. f., action de pêcher,
 پنچهریڼ ایکن *pen-xaharī-an*
 ایکن, حال منځکلک ایکن, *hāl me-*
nangkap ikan.

PÊCHÉ, s. m., دوس *dōsa*, ساله
sālah, کسلاهن *ka-salāh-an*. —
 actuel, دوس فعلی *dōsa faḷī*. —

originel, دوس اصلی *dōsa asalī*.
 — mortel, دوس برت *dōsa brāt*.
 — véniel, دوس ریڅن *dōsa rīngan*.
 Les sept péchés capitaux, توجه
 کفال دسان *tūjuh kapāla dōsa-ña*,
 توجه دوس یخ څوهن دوس لاین
tūjuh dōsa yang pōhon dōsa lāin.
 L'orgueil, بشکو هاتی *bongkak hātī*.
 L'avarice, ککیرن *kikīr-an*. L'impu-
 reté, فرچولن *per-xabul-an*.
 L'envie, کدغکین *ka-dengki-an*. La
 gourmandise, کدماښ *ka-demāp-an*.
 La colère, اماره *amārah*. La
 paresse, کسځان *ka-segān-an*. Con-
 fesser ses péchés, مغاکو دسان *meng-*
āku dōsa-ña. L'absolution des
 péchés, کښون دوس *ka-ampūn-*
an dōsa.

PÉCHER, v. n., transgresser la loi
 divine, بردوس برساله *ber-dōsa*, ber-
sālah, بریوت دوس *ber-būat dōsa*.
 — gravement, بریوت دوس برت *ber-*
būat dōsa brāt. — véniellement,
 بریوت دوس ریڅن *ber-būat dōsa*
rīngan. Où est l'homme qui ne
 pêche pas? دمناته اورخ یخ تیاد بردوس
di-manū-tak orang yang tiāda
ber-dōsa. Mon père, j'ai péché
 contre le ciel et devant vous, یا باڼ
 فاتق سده بردوس سورک دان
yā bāpa pāteḷ sudah

ber-dōsa ka-pada sūwarga dān di-hadāp-an-mu. — contre les commandements de Dieu, مللوی فبروهن *me-lalū-i peñurūh-an allah.*

PÊCHER, n'avoir pas les qualités requises, کورځ *kūrang.* Ce vin pêche par la couleur, اغځورایت *anggūr itu kūrang bāik warnā-ña.*

PÊCHER, v. a., prendre du poisson, منځپهاری ایکن *men-xahāri ikan,* منځکف ایکن *menangkap ikan.* — à la ligne, منځایل *menjail,* منځایل *memanxing.* Ligne à —, تالی فنجځ *tālī panxing,* تالی کایل *tālī kail.* Perche de la ligne à pêcher, جورن کایل *jūran kail.* — au filet, منځال *men-jāla,* مموکت *memukat,* منځگوک *menargok.* Filet à —, جال *jāla,* فوکت *pukat,* تځگ *tang-gok.*

PÊCHER des perles, مپلم مشبل *meñelām meng-ambil mutiāra.*

PÊCHER, s. m., arbre, فوهن تفاح *pohon tuffāh farsī.*

PÊCHERIE, s. f., تفت اورځ منځکف *tampat orang menangkap ikan,* سیرق *sēroq.*

PÊCHEUR, PÊCHERESSE, s., qui commet des péchés, بردوس *ber-dōsa.* Un —, سؤرځ بردوس *sa-ōrang ber-dōsa.* Un — pénitent,

سؤرځ بردوس یځ نوبه *sa-ōrang ber-dōsa yang tōbat.*

PÊCHEUR, EUSE, s., qui pêche des poissons, نالاین *nalāyan,* اورځ *orang men-xahāri ikan.* — à la ligne, فځایل *orang pengail.* — au filet, اورځ *orang pen-jāla,* فوکت *orang pemukat.* Bateau —, فراهو *prahu orang men-xahāri ikan.* Je vous ferai devenir pêcheurs d'hommes, اکو *aku hendak jadī-kan kāmū nalāyan mānusīa.*

PÉCORE, s. f., animal, bête, بناځ *binātang,* حیوان *heywān.*

PÉCORE, au fig., sot, stupide, دوده *bōdoh,* گیل *gila,* دؤغو *dūngu.*

PECTORAL, E, adj., داد فون *dāda pūña.* Artère pectorale, اورت داد *urat dāda.* Boisson pectorale, minūm-an ōbat dāda.

PÉCULE, s. m., وځ یځ دسمفن *wang yang di-simpan.*

PÉCUNE, s. f., وځ *wang.*

PÉCUNIAIRE, adj., وځ فون *wang pūña.* Amende —, دند وځ *denda wang.*

PÉDAGOGIE, s. f., حال مملهران *hāl memeliharā-kan kānak-kānak,* حال مځجاری بودق *hāl meng-ajār-i būdak-būdak.*

PÉDAGOGUE, s. m., یغ مہراکن *yang memeliharā-kān kānak-kānak*, یغ مخجاری بودق *yang meng-ajār-i būdak-būdak*, کورو *gūru*.

PÉDALE, s. f., son grave, de certains instruments, یغ سايٹ *būñi yang sāyup*.

PÉDALE d'un métier de tisserand, سندغ *sandang*.

PÉDANT, E, adj., برچوشر *ber-xūpar*, اورغ لیوت *jemāwa*, اورغ لیوت *ōrang lēwat*.

PÉDANTERIE, s. f., چوشر *xūpar*, پری یغ جموا *prī yang jemāwa*.

PÉDANTISME, s. m., کلکون اورغ *ka-lakū-an* برچوشر *ber-xūpar*.

PÉDÉRASTE, s. m., لواط *lawwāt*.

PÉDESTRE, adj., یغ بردیری *yang ber-dīri*, یغ برکاکي *yang ber-kāki*.

Statue —, فاتغ اورغ بردیری *pātung* اورغ *ber-dīri*.

PÉDESTREMENT, adv., دغن کاکي *dengan kāki*. Voyager —, برجالن *ber-jālan kāki*.

PÉDICURE, s. m., دوکن فد ثپاکت *dūkun pada peñākit kāki*, کاکي *dūkun kapālan*.

PÉDILUVE, s. m., فرمندین کاکي *per-mandī-an kāki*.

PÉDONCOULE, s. m., تڭکي *tangkey*. — d'une fleur, بوغ تڭکي *tangkey būnga*.

PÉGASE, s. m., cheval fabuleux, کود سمبرانی *kūda sembrāni*.

PEIGNE, s. m., سیکت *sīsir*, سیکت *sikat*. — fin, سیسر کرف *sīsir kerap*, سیسر هالس *sīsir hālus*. — d'ivoire, سیسر درفد گادغ *sīsir deri-pada gāding*. —, dans un métier de tisserand, سیسر *sīsir*.

Fig. Sale comme un —, بابق کوتور *bāñak kōtor*.

PEIGNÉ, E, part. pas. du v. peigner, que l'on a peigné, دیسیر *di-sīsir*.

PEIGNÉ, ajusté, soigné, اندم *andam*, تراندم *ter-andam*.

PEIGNER, v. a., میسیر *meñīsir*, میسیر *meñikat*. — les cheveux, میسیر *meñīsir rambut*. — la laine, میسیر بولو دمب *meñīsir būlu domba*.

PEIGNOIR, s. m., pour le bain, کاین بساهن *kāin basāh-an*.

PEINDRE, v. a., figurer les objets par les traits, les couleurs, منولس گمبر *menūlis gambar*. — un lion, منولس گمبر سڭ *menūlis gambar sīnga*. Apprendre à —, بلاجر منولس گمبر *bel-ājar menūlis gambar*.

PEINDRE, enduire de couleur, مخچنکن *meng-exāt-kan*.

PEINDRE, décrire, منصفنکن *men-sifat-kan*.

PEINE, s. f., châtement, سقس *siksa*, حکم *hukum*, عقوبه *uḡubat*, عذاب *adzāb*, جزا *jezā*. Encourir une —, کن سقس *kena siksā*. — de l'enfer, سقس نازک *siksa nā-raka*. Condamné à la — de mort, دحکم اکن ماتى دبوته *di-hukum ākan māti di-būnuh*. Qui mérite une —, يڭ هارس دسقساکن *yang hārus di-siksā-kan*. Echapper à une —, لپاس درى سقس *lepās deri-pada siksā*. — corporelle, سقس توبه *siksa tūbuh*. — du talion, حکم قصاص *hukum ḡiṣās*.

PEINE, difficulté, affliction, سوسه *sūsah*, کسهاڼ *ka-susāh-an*, سککارن *ka-sukār-an*. Les peines de cette vie, کسهاڼ کهدوشن اين *ka-susāh-an ka-hidūp-an īni*. Une grande —, کسهاڼ يڭ ساغت *ka-susāh-anyang sāngat*. Faire connaître ses peines, مڭتاکن سوسه هتين *mergatā-kan sūsah hatī-ña*.

PEINE, anxiété, inquiétude, دوك *dūka*, شرچنتان *per-xintā-an*, شغل *ṣuḡul*, سوسه روسق هاتى *rūsak hāti*, سوسه *sūsah*. Ne vous en faites pas de —, جاڭن امبل سوسه *jāngan ambil sūsah*.

PEINE, tourment, souffrance, سڭسار *sangsāra*, ساکت *sākit*. Endurer des peines excessives,

مرساي سڭسار يڭ ساغت *me-rasā-i sangsāra yang sāngat*.

PEINE, travail, اساهن *usāh-an*, فکرجاڼ *pe-karjā-an*. — inutile, اساهن يڭ سى ۲ *usāh-an yang sia-sia*. Ce n'est pas la —, تباد هارس *tiāda hārus di-ūsah-kan*, تباد اوسه *tiāda ūsah*. Ne prenez pas la —, جاڭن مڭوسهکن ديري *jāngan mēng-ūsah-kan diri*. Sans —, دڭن سڭ *dengan senāng*.

PEINE, salaire, اوڭه *ūpah*. Payer l'ouvrier pour sa —, مبرى وڭ اوڭه *mem-brī wang ūpah pada tūkang*. Homme de —, اورڭ اوڭه *ōrang ūpah*.

A PEINE, aussitôt que, بهارو *bahāru*, دم *demi*. A peine était-il arrivé, سده بهارو اى داتڭ *sudah bahāru iā dātang*.

A PEINE, difficilement, دڭن سوسه *dengan sūsah*. A peine trouve-t-on de l'eau, دڭن سوسه اورڭ دافت اير *dengan sūsah ōrang dāpat āyer*.

PEINER, v. a., causer de la peine, مبرى سوسه هاتى *mem-brī sūsah hāti*, مڭساراکن *meṅangsarā-kan*, مڭيکتى *meṅakūt-i*.

PEINER, v. n., avoir de la peine, برسوسه هاتى *ber-sūsah hāti*. Je peine de cela, همب برسوسه هاتى در *hamba ber-sūsah hāti deri itu*.

SE PEINER, v. pron., می‌پسهن دیری
meñūsah-kan dīri.

PEINT, E, part. pas. du v. peindre,
ترتولس *ter-tūlis*, ترگمبر *ter-gambar*.

PEINT, mis en couleur, دسافو جنغ
di-sāpu jenang.

Etoffe PEINTE, کاین باتق *bātik*,
کاین یغ *kain yang ber-petā*.

PEINTRE, s. m., artiste, قندی منولس
کمبر *pandey menūlis gambar*,
قنولس *tūkang gambar*, قنولس
penūlis. Chevalet de —, کدکود قد
kuda-kūda pada gambar.

PEINTRE en bâtiment, توکخ چت
tūkang xāt, توکخ جنغ *tūkang jenang*.

PEINTURAGE, s. m., فکرچان توکخ
چت *pe-karjā-an tūkang xāt*.

PEINTURE, s. f., ouvrage de
peintre, تلیسن *tulis-an*, کمبر *gam-*
bar, تلیسن کمبر *tulis-an gambar*,
گامبارن *gambār-an*, قتا *petā*. Collec-
tion de peintures (musée), تمشت
tampat perhimpūn-an gambar.

PEINTURE, l'art de peindre, علم
کمبر *ilmu gambar*, علم منولس کمبر
ilmu menūlis gambar.

PEINTURE, couleur posée, چت
xāt, جنغ *jenang*. — fraîche, چت
بهارو *xāt bahāru*.

PEINTURE, description, حال
منصفکن *hāl men-sifat-kan*.

PEINTURER, v. a., ملابر دغن جنغ
me-lābur dengan jenang, ملولت دغن
جنغ *me-lūlut dengan jenang*, مچتکن
meng-xāt-kan.

PELE, E, part. pas. du v. peler,
کوفس *kūpas*, ترکوفس *ter-kūpas*,
کلوفس *kelūpas*, کوبق *kūbak*.

PÊLE-MÊLE, loc. adv., confusé-
ment, چمفر *xampur*, لتغ فوکخ *lin-*
tang pūkang. Ils se sauvèrent —,
مر بکیت ثون لریله لتغ فوکخ
ma-rīka-itu pūn larī-lah lintang
pūkang.

PELER, v. a., ôter le poil, مشبل
بولو *meng-ambil būlu*.

PELER, enlever l'écorce, مغوفس
مغوفس *mergūpas*, مغوبق *mergūbak*,
مغولوفس *mergelūpas*. — un fruit, بوه
mergūpas būah. — un arbre, مغولوفس
mergelūpas pōhon.

PELER, v. n., changer de peau,
توکر کولت *tūkar kūlūt*.

PÉLERIN, s. m., حاج *hāji*. Habit
de —, فکاین حاج *pakēy-an hāji*.
Le bâton du —, تشکت حاج *tung-*
kat hāji.

PÉLERINAGE, s. m., حج *haji*. Ob-
tenir le mérite d'un —, براوله فحال
حج *ber-ūleh pahāla haji*. Entre-
prendre un —, نایق حاج *nāik*
hāji.

PÉLICAN, s. m., oiseau aquatique,
بورغ اغکخ *būrung enggang*.

PELISSE, s. f., باجو درفد کولت *bāju deri-pada kŭlit*, باجو یغ *bāju yang ber-lāpis būlu*.

PELLE, s. f., چشکل *xangkul*, سودق *sūduk*, فاجل *pāxul*. Le fer d'une —, بسی چشکل *besi xangkul*. Le manche d'une —, کایو چشکل *kāyu xangkul*. Prendre avec une —, منچشکل *men-xangkul*, مپودق *meñūduk*.

Prov. La — se moque du fourgon, اورغ برچلا یغ مپندرکن اورغ برچلا *orang ber-xelā yang meñindir-kan orang ber-xelā yang lain*.

PELLÉE ou PELLETÉE, s. f., شه *penüh sa-xangkul*.

PELLETERIE, s. f., art d'accorder les peaux en fourrures, علم مموت *ilmu membuat pakēy-an deri-pada kŭlit yang ber-būlu*.

PELLETERIE, fourrures, فکاین *pakēy-an kŭlit yang ber-būlu*.

PELLETIER, ÈRE, s., qui prépare et vend les fourrures, توکخ مشرجاکن *tūkang mengarjā-kan kŭlit yang ber-būlu*.

PELLIOULE, s. f., peau très-mince, کولت یغ تیفس *kŭlit yang tīpis*, سلافت *selāput*.

PELOTE, s. f., petite balle de fil ou de laine roulée, توکل *tūkal*,

لیکس *likas*. — de fil, توکل بئغ *tūkal bendang*.

PELOTE, coussinet à épingles, بئتل قیتی *bantal peniti*.

PELOTER, v. a., mettre en pelote, منوکل *menūkal*, ملیکس *me-likas*.

PELTON, s. m., petite pelote, گمفل *gumpal*, نوکل *tūkal*.

PELTON, subdivision d'un bataillon, کئین سواتو کتوبون لشکر *bahagī-an suātu ka-tumbūk-an laškar*.

PELOUSE, s. f., نانه رمفت *tānah rumput*, رمفت هالس *rumput halus*.

PELUCHE, s. f., étoffe à poils longs d'un côté, کاین یغ بربولو فنجخ *kāin yang ber-būlu panjang*.

PELURE, s. f., کولت بوه *kŭlit būah*, کولت سایر *kŭlit sāyur*. — d'oignon, کولت باوغ *kŭlit bāwang*.

PÉNAL, E, adj., یغ منتت سقس *yang menuntut siksa*. Lois pénales, حکم یغ منتت سقس *hukum yang menuntut siksa*.

PÉNALITÉ, s. f., قری سقس *siksa*, یغ منتت سقس *pri yang menuntut siksa*.

PÉNATES, s. m. pl., dieux domestiques, دیوات یغ ملندغکن *dēwāta yang me-lindung-kan*.

PÉNATES, au fig., patrie, نگری *nagri* *bāpa*. Regagner ses —, فوئغ کفد نگری بغان *pulang ka-pada nagri bapā-ña*.

PÉNATES, habitation, تمغت کدیامن *tampat ka-diām-an*.

PENAUD, E, adj., یغ کن مالو *yang kena mālu*, دهشة یغ کن *yang kena dahšat*.

PENCHANT, s. m., pente, کتروئن *ka-turūn-an*, تمغت میرغ *tampat miring*. Sur le — de la montagne, فد کتروئن بوکت ایت *pada ka-turūn-an būkit itu*. Etre sur le — d'un précipice, اد دتقی تو بر *ada di-tepī tūbir*.

Fig. همفر روسق بناس *hampir rūsak bināsa*.

PENCHANT, inclination, اینغن *ingīn*, کئینن *ka-ingīn-an*, چت *xita*, کهنندق *ka-hendak*. Résister à son —, مناهن کئینن, *menāhan ka-ingīn-an-ña*. — pour, مک ترلالو باقی *ka-ingīn-an ākan*. Il a de très-bons penchants, ماک ترلالو باقی *maka ter-lālu baik wita-ña*. — au mal, concupiscence, هوا نفسو *hawā nepsū*. Suivre son — au mal, منوروت هوا نفسو *menūrut hawā nepsū-ña*.

PENCHER, v. a., baisser, incliner une chose de côté, منچندرغکن *men-xonderòng-kan*, میرغکن *me-miring-kan*, میشتکن *meñingit-kan*. — la tête, منچندرغکن کفال *men-xonderòng-kan kapāla*.

PENCHER, v. n., چندرغ *xonderòng*, میرغ *miring*, برسیغت *ber-*

singit, مغیلغ *merg-eling*. Le navire penche, فراهو ایت میرغ *prāhu itu miring*. Un arbre dont les branches penchent, ثوهن یغ چابغن چندرغ *pōhon yang xābang-ña xonderòng*. Ils penchent pour la religion, مریکیت مغیلغ کفد اکام *marika-itu merg-eling ka-pada agāma*.

SE PENCHER, v. pron., منندق *menunduk* *diri-ña*, منچندرغکن *men-xonderòng-kan diri-ña*.

PENDABLE, adj., یغ هارس ماتی *yang harus mātī di-gantung*.

PENDAISON, s. f., action de pendre, مغکتنغ حال *hāl merg-gantung*. —, supplice, گنتوئن *gantūng-an*.

PENDANT, prép., durant un certain temps, سمئارا *semantāra*, سدغ *sedang*, سلام *sa-lāma*, فدکتیک *pada kotika*, فدا تار *pada antāra*. — qu'il vit, سمئارا ای هیدف *seman-tāra ia hīdup*. — tout le temps que, سا-لاما-ئا *sa-lamā-ña*. — qu'il dort, سدغ ای تیدر *sedang ia tīdor*. — qu'il disait cela, فدکتیک برکتاله ای *pada kotika ber-katā-lah ia itu*.

PENDANT, E, adj., qui pend, برکتغ *ber-gantung*, ترهولر *ter-hūlur*.

PENDANT, tombant. Mamelles pendantes, سوسو کوئق *sūsu kūpak*. Ses joues sont pendantes, فئین جبل *pipi-ña jumbil*.

Procès PENDANT, qui n'est pas décidé, دعا يڭ بلم قوتس *dawā yang belum pūtus*.

PENDANT, s. m., pareil, بندرڭ *benderang*. Le —, سبندرڭ *sa-benderang*.

PENDANTS D'OREILLES, s. m. pl., انتڭ *anting-anting*.

PENDARD, E, s., ريسو *rīsaw*, بغست *bangsat*, گيان *gibāna*.

PENDILLER, v. n., برجنټي *her-jantey*, برگنتڭ بركارن *ber-gantung ber-kibār-an*, برگنتڭ سرت بزگو يڭ *ber-gantung serta ber-gōyang*. Faire —, منجنتيكن *men-jantey-kan*.

PENDRE, v. a., attacher en haut, مڭنتڭ *meng-gantung*. — un habit à un clou, مڭنتڭ باجو ڦد فاکو *meng-gantung bāju pada pāku*. — un voleur, مڭنتڭ سؤرڭ ڦنجوري *meng-gantung sa-ōrang pen-xūri*. Condamné à être pendu, حکم اکن ماتي *hukum akan mātī di-gantung*. Faire —, مڭنتڭ *meng-gantung-kan*.

PENDRE, v. n., برگنتڭ *ber-gantung*, برجنټي *ber-jantey*, ترهولر *ter-hūlur*. Une épée pend à sa ceinture, سيلاه *sa-bilah pedang* ber-gantung pada sandang-ña. Laisser — ses jambes, منجنتيكن *men-jantey-kan kaki-ña*. Son habit pend jusqu'au talon, بجرون *bajū-ña*.

ترهولر سمڭي تومتس *bajū-ña ter-hūlur sampey tūmīt-ña*.

SE PENDRE, v. pron., مڭنتڭن *meng-gantung-kan diri*. Se — à un arbre, مڭنتڭن ديري ڦد *meng-gantung-kan diri pada sa-bātang pōhon*.

PENDU, E, part. pas. du v. pendre, گنتڭ *gantung*, ترگنتڭ *ter-gantung*.

Loc. prov. Avoir la langue bien pendue, ڦليتر *pe-litar*, ليده ڦنجڭ *līdah panjang*. Sec comme un pendu, کورس سکالي *kūrus sa-kālī*.

PENDULE, s. m., poids d'une horloge, بواين *bawāy-an*.

PENDULE, horloge, جام دغن بواين *jām dengan buwāy-an*.

PÈNE, s. m., ليده کنجي *līdah kunxi*.

PÉNÉTRABILITÉ, s. f., صفة يڭ *sifat yang dāpat di-terūs-kan*.

PÉNÉTRABLE, adj., يڭ دافت دمسوکی *yang dāpat di-masūk-i*, يڭ دافت دترسکن *yang dāpat di-terūs-kan*, يڭ ترلنتس *yang ter-lintas*.

PÉNÉTRANT, E, adj., qui pénètre, يڭ ماسق *yang māsuk*, يڭ منرس *yang menerūs*.

Fig. Regard —, مات تاجم *māta tājam*. Esprit —, بودي يڭ ترڭ سکالي *būdī yang trāng sa-kālī*.

PÉNÉTRANT, qui se fait sentir, يڭ درسای *yang di-rasā-i*. Un froid

ديغن يڭ درساى اورغ دغن, très —
 dingin yang di-rasā-i orang
 dengan sāngat.

PÉNÉTRANT, qui émeut. Paroles
 پرنکتهان يڭ ملبتهکن هاتی, pénétrantes,
 per-katā-an yang me-lembut-kan
 hāti.

PÉNÉTRATION, s. f., action de pé-
 nétrer, حال ماسق, hāl māsuk, حال
 منرسکن, hāl menerūs-kan, حال
 ملتس, hāl me-lintas.

PÉNÉTRATION, vivacité d'esprit,
 sagacité, پرى بودى يڭ ترغ, pri būdi
 yang trəng, پرى عقل يڭ تاجم, pri
 akal yang tājam.

PÉNÉTRÉ, E, part. pas. du v. pé-
 nétrer, دمسوکی, di-masūk-i.

PÉNÉTRÉ, touché, جادى لبت,
 jādī lembut, ترهنچر, ter-hanxur.
 Un cœur —, هاتی يڭ ترهنچر, hāti
 yang ter-hanxur.

PÉNÉTRER, v. a., entrer, percer,
 ماسق, māsuk. — dans une maison,
 ماسق رومه, māsuk rūmah. — pro-
 fondément, ماسق دالم سکالی, māsuk
 dālam sa-kālī. Un clou qui ne
 pénètre pas (dans le bois), فاكو يڭ,
 pāku yang tiāda māsuk, فاكو تيا
 دالم, pāku tiāda mākan.

PÉNÉTRER, traverser, منرسکن, me-
 nerūs-kan, ملتس, me-lintas. Les
 rayons du soleil pénètrent le verre,
 سينر متهارى ايت منرسکن کاج, sinar

mata-hāri itu menerūs-kan kāxa.
 — jusqu'aux os, ملتس کتولغ, me-
 lintas ka-tūlang, لالو ترس کتولغ,
 lālu terūs ka-tūlang.

PÉNÉTRER, arriver jusqu'à, سمنى
 کغد, sampey ka-pada. Votre lettre
 a pénétré jusqu'au roi, سورتم ايت
 سده سمنى کغد راج جورک, sūrat-mu
 itu sudah sampey ka-pada rāja
 jūga.

PÉNÉTRER, parvenir à connaître,
 مڭتهوى, mēngatahū-i. J'ai pénétré
 son intention, هب مڭتهويله کهندتن,
 hamba mēngatahū-i-lah ka-hen-
 dak-ña.

PÉNÉTRER, émouvoir, ملبتهکن
 هاتی, me-lembut-kan hāti, مڭهنچرکن
 هاتی, mēng-hanxur-kan hāti. Son dis-
 cours pénètre les cœurs, بجران ملبتهکن,
 bixarā-ña me-lembut-
 kan hāti orang.

PÉNIBLE, adj., qui donne de la
 peine, برت, brāt, سوکر, sūkar, يڭ
 ملهکن, yang me-lemah-kan. Tra-
 vail —, فکرجادن يڭ برت, pe-karjā-
 an yang brāt. — à faire, سوکر
 دکرچ, sūkar di-karja.

PÉNIBLEMENT, adv., دغن سوسه,
 dengan sūsah. Il marche —, اى
 برجالن دغن سوسه, ia ber-jālan
 dengan sūsah.

PÉNINSULE, s. f., جزيرة, jezīret.

PÉNIS, s. m., فلر, pelèr, بوتنه, bütuh,
 عورة, ūrat.

PÉNITENCE, s. f., repentir, سسل هاتی *sesəl hāti*, توبة *tōbat*. La — هارس سسل هاتی doit être sincère, هاتى *hārus sesəl hāti* ايت جادى سغله ۲ *itu jādi sungguh-sungguh*. Prêcher la —, منخطبة اكن توبة *men-kutbat akan tōbat*. Habit de —, كايين اورغ *kāin orang* برتوبه *ber-tōbat*, كايين اورغ *kāin orang per-tāpa*. Les psaumes de la —, مزمور توبة *mezmūr tōbat*.

PÉNITENCE, mortification, austérité, تاف *tāpa*. Faire —, برتاف *ber-tāpa*.

PÉNITENCE, punition imposée, سقس *siksa*. — trop forte, سقس *siksa yang ter-lālu sāngat*. Mettre en —, ميقساكن *me-nūksā-kan*.

Le sacrement de PÉNITENCE, سر التوبة *ser el-tōbat*. Les trois parties du sacrement de — sont: la contrition, la confession et la satisfaction, مك تيك بهكئين سر التوبة ايت *maka tiga ba-hagī-an ser el-tōbat itu iā-itu portāma sesəl hāti ka-dūa akū-an dōsa ka-tiga pem-bayār-an dosā-ña*. Le tribunal de la —, تمغت اورغ *tampat orang meng-āku dosā-ña*.

PÉNITENCIER, s. m., امام يغ تريم *imām yang tarima peng-akū-an dōsa*.

PÉNITENCIER, prison, فنجار *pan-jāra*.

PÉNITENT, E, s., qui fait pénitence, اورغ برتاف *orang ber-tāpa*, اورغ *orang* فرتاف *per-tāpa*.

PÉNITENT, qui se repent, اورغ *orang* برسسل *ber-tōbat*, اورغ *orang* برتوبه *ber-sesəl hatī-ña*. L'homme — demande pardon à Dieu, اورغ يغ برتوبه ايت منت امغن *orang yang ber-tōbat itu minta ampun ka-pada allah*. Absoudre un —, ممبرى امغن فد اورغ *mem-bri ampun pada orang ber-tōbat*.

PENNE, s. f., بولو بورغ *bulu bū-rung*.

PENSANT, E, adj., يغ برفيكر *yang ber-pikir*, يغ تركنغ *yang ter-kenang*, يغ براغت *yang ber-ingat*.

PENSÉE, s. f., opération de l'esprit, كراءن *pikir*, فكيكرن *pikīr-an*, فكيكرن يغ ملئ *kirā-an*. Une belle —, فكيكرن يغ ملئ *pikīr-an yang mulia*.

PENSÉE, souvenir, اغائن *ingāt-an*, كناعن *kenāng-an*. La — de la mort, اغائن اكن موت *ingāt-an akan maut*.

PENSÉE, opinion, conviction, بچار *pen-dapāt-an*, فخرسان *peng-rasā-an*. Dans ma —,

قد فندفاتنك *pada pen-dapāt-an-ku*,

قد بچار هب *pada bixāra hamba*.

PENSÉE, dessein, intention, نية *nīyet*, كهدق *ka-hendaḥ*.

PENSER, v. n., avoir des pensées, réfléchir, فیکر *pikir*, بر فیکر *ber-pikir*, کیر *kīra*, مشیر *mengīra*. Il

pensait en lui-même, ددالم ای فیکرله *dālam ai fikirle*.

هتین *ia pikir-lah di-dālam hati-ña*. Qu'en pensez-vous? ائ تون کیر *ai tun kīr*.

apa tūan kīra. Il n'en pense rien,

بارغ سواتو فون تیاد دکران *bārang suātu pūn tiāda di-kirā-ña*. — à

soi, بر فیکر اکن درین *ber-pikir akan diri-ña*.

PENSER, considérer, examiner,

منبغ فیکر بائق *pikir bāik-bāik*, منبغ *menimbang*,

اغن *ārgan-ārgan*, تفکر *tefekkur*. Pensez-y bien, فیکرله

پیکرله *pikir-lah bāik-bāik*. Marcher

en pensant, برجالان اغن *ber-jālan ārgan-ārgan*.

PENSER, se souvenir, ترکنغ *ter-*

kenang, برایت *ber-ingat*. Il pensait

à son père et à sa mère, ترکنغله ای

ترکنغله ای *ter-kenang-lah ia*

اکن ایوبشان *akan ibu bapā-ña*. Sans y —,

دغن تیاد برایت *dengan tiāda ber-*

ingat.

PENSER, imaginer, s'imaginer, سڭک

sangka, مڭک *meṅangka*. Il pense

que ce monde ne finira pas, دسڭک

di-sangkā-ña. دنیای این تیاد اکن هابس

duniā ini tiāda akan hābis.

PENSER, croire, کیر *kīra*, مشیر

mengīra, فیکر *pikir*. Il pense que

nous ferons bien d'y aller. ای کیر *ai kīr*.

بايق کیت شرکی کسان *ia kīra bāik*

kita pergi ka-sāna. Je pense que

c'est un homme de bien, هب فیکر

hamba pikir ia sa-

ōrang bāik.

PENSEUR, EUSE, s., فغیغت *peng-*

ingat, فکور *fakūr*.

اورغ یغ تورت *orang yang turut*

اختیارک *orang yang turut iktiyār-*

ña.

PENSIF, IVE, adj., برمانغ *ber-mā-*

nung, مورغ *mūrung*, فکور *fakūr*.

PENSION, s. f., logement et nour-

riture, تمغاغن *tumpāng-an*. Se mettre

en —, منمغ *menumpang*.

PENSION, lieu où l'on est logé

et nourri, رومه اورغ منمغ *rūmah*

orang menumpang.

PENSION, somme annuelle pour

la dépense, وڭ بلنج فدتیف ٢ تاهن

wang belanja pada tiap - tiap

tāhun.

PENSION, maison d'éducation, رومه

رومه *rūmah menumpang* بودق ٢ بلاجر

būdaḥ-būdaḥ bel-ājar.

PENSIONNAIRE, s., qui paie une

pension, اورغ منمغ درومه اورغ

orang menumpang di-rūmah orang.

PENSIONNAIRE, qui reçoit une

pension, اورغ یغ براوله وڭ بلنج فدت

orang yang ber-ūleh

wang belanja pada tiap-tiap tahun.

PENSIONNAT, s. m., سکولا اتق منفع, sekula anak menumpang.

PENSIONNER, v. a., ممبری وځ بلنج, mem-brī wang belanja pada tiap-tiap tahun.

PENSUM, s. m., سقس کرج ځد کاتق, siqsa kerja pada kanak di-sekula.

PENTAGLOTTE, adj., دالم ليم بهاس, dalam lima bahāsa.

PENTAGONE, adj., بر پنجورو ليم, ber-pen-jūru lima.

PENTATEUQUE, s. m., توريت, taw-rīt, التورات el-tawrāt.

PENTE, s. f., endroit d'un terrain qui va en penchant, کترونن, ka-turūn-an, تمفت ميرغ, tampat miring. — douce, کترونن يځ موده, ka-turūn-an yang mudah. — rapide, کترونن يځ چورم, ka-turūn-an yang xūram.

PENTE, inclination, کڅښن, ka-ingin-an. — au mal, کڅښن کفد يځ, ka-ingin-an ka-pada yang jāhat.

PENTEÔTE, s. f., خمسين, kamsin. Fête de la —, هاری رای خمسين, hāri rāya kamsin.

PENTUBE, s. f., انسل, ensil. — d'une porte, انسل ځتو, ensil pintu.

PENULTIÈME, adj., يځ دهولو درځد, yāng dahulu deri-pada yāng di-blākang, يځ دبلاکڅ سکالی, yāng di-blākang, سکالی

کورځ ساتو, yāng di-blākang sa-kālī kūrang sātu.

PÉNUBIE, s. f., disette extrême, ککراڅن, ka-kurāng-an, کسکینن, ka-meskīn-an. — d'argent, ککراڅن, ka-kurāng-an wang.

PÉPIE, s. f., ځپاکت لیده بورځ, pe-ñākit lidah būrang.

PÉPIN, s. m., بیجی بوه لیو دان بوه, bījī būah limaw dān būah mandike y dān lāin-lāin deri-pada itu.

PÉPINIÈRE, s. f., réunion de jeunes plantes, ټنامن څو هن, tanām-an pōhon-pōhon. —, terrain, کبن ټامن, kebōn tanām-an pōhon-pōhon.

PÉPINIÉRISTE, s. m., توکڅ کبن, tūkang kebōn tanām-an pōhon-pōhon.

PERCALE, s. f., toile de coton blanche, کاین کافس څوته, kāin kāpas pūtih.

PERÇANT, E, adj., يځ, yāng tājam. Un poinçon —, ځنچوچق يځ تاجم, pen-xūxuk yāng tājam. Vue perçante, مات تاجم, mātu tājam. Cri —, تمفق, tempik, سوار, sūrak. Voix perçante, يځ پارځ, suāra yāng nāring.

PERCÉ (EN), adv. Mettre un tonneau en —, ممبوک تځ, mem-būkatōng.

PERCÉ, E, part. pas. du v. percer, کورق, girik, تر کیرق, ter-girik.

gōrek, *ترچوچق xūxuk*, *ترچوچق ter-xūxuk*, *تمبس tembus*. —, dans la longueur, *بولغ bōlong*.

Loc. fig. Un panier —, *اورغ یخ* *orang yang mem-bōros-kan hartā-ña*.

PERCE-BOIS, s. m., *کببخ kumbarg*.

PERCÉE, s. f., ouverture, passage, *جالان jālan*, *کککاء ka-bukā-an*. Faire une —, *مبوك جالان mem-būka jālan*.

PERCEMENT, s. m., *پنچچوکن pen-xuxuk-an*. — d'une montagne, *پنچگلین ترس کونخ peng-gālī-an trūs gūnuy*. — dans la longueur, *پمبولون pem-bolōng-an*.

PERCE-OREILLE, s. m., *اولر کوفخ* *ular kūping*.

PERCEPTEUR, s. m., des impôts, *اورغ مغبل چوکى* *orang meng-ambil xūkey*, *اورغ orang meng-ambil ūpati*.

PERCEPTIBLE, adj., qui peut être perçu par les sens, *یخ دافت دراس* *yang dāpat di-rāsa*, *یخ کلہاتن yang ka-lihāt-an*.

PERCEPTIBLE, qui peut être perçu, *یخ دافت دامبل* *yang dāpat di-ambil*.

PERCEPTION, s. f., sentiment que produit l'impression d'un objet, *راسان rasā-an*, *پراسان pe-rasā-an*.

PERCEPTION, recette, *حال مغبل* *hāl meng-ambil ūpati*.

PERCEPTION, charge de percepteur, *فکرچان اورغ مغبل اوڤتی* *pe-karjā-an ōrang meng-ambil ūpati*.

PERCER, v. a., faire un trou dans, *مغکیرق* *meng-girik*, *منچوچق* *men-xūxuk*, *مغکالی* *meng-gālī*, *منبس* *menembus*. — du bois, *مغکیرق کایو* *meng-girik kāyu*. — une montagne, *مغکالی ترس کونخ* *meng-gālī trūs gūnuy*. — dans la longueur, *مبولغ* *mem-bōlong*. — les oreilles, *برتندہ* *ber-tindih trūs tetīng*.

PERCER, passer au travers, *منرسکن* *menerūs-kan*, *مغکیرق ترس* *meng-girik trūs*, *منیکم ترس* *menīkam trūs*. La pluie a percé l'habit, *هوجن ایت* *hūjan itu sudah menerūs-kan bāju*, *هوجن سده ماکن* *hūjan sudah mākān trūs bāju*.

PERCER, ouvrir, *منوسق* *menūsuk*, *منتس* *menetās*. — un abcès, *منوسق* *menūsuk bīsul*. — avec une arme pointue, *منیکم* *menīkam*, *منچوچق* *men-xūxuk*. — la cuisse, *منیکم فاه* *menīkam pāho*. Il le perça de son criss, *دیکماله دی دغن کرسن* *di-tīkam-ñā-lah dia dengan krīs-ña*.

PERCER, frayer, *مبوك* *mem-būka*. — une forêt, *مبوك جالان دالم ریمب* *mem-būka jālan dālam rimba*. — une rue, *مبوك لورغ* *mem-būka lūrung*.

PERCER la foule, تفل کدالم اورغ *tampil ka-dālam ōrang bāñuk*.

PERCER l'avenir, ملیت بارغ یغ بل *me-lihat bārang yang belum ada*.

PERCER, v. n. La vérité perce, کبنارن جادی پات *ka-benār-an jādi nāta*. Il percera par sa science, ای اکن دافت نام سبب کفندایسن *ia akan dāpat nāma sebāb ka-pandēy-an-ña*.

SE PERCER, v. pron., منیکم درین *menikam diri-ña*. Se — réciproquement, برتیکم تکامن *ber-tikam-tikām-an*.

PERCEVOIR, v. a., recevoir, recueillir les revenus, مشبل *merg-ambil*, منریم *menarīma*. — les impôts, مشبل چوکی *merg-ambil xū-key*, مشبل اوقتی *merg-ambil ūpatī*.

PERCEVOIR, recevoir une impression, مراس *me-rāsa*, ملیت *me-lihat*, مندغر *men-dergar*.

PERCHE, s. f., long bâton, longue baguette, تشکت *turkat*, سانش *sātang*, باتغ *bātang*. — d'une ligne à pêcher, جوارن کایل *juwāran kail*. —, gaffe, گاله *gālah*. Pousser un bateau avec une —, برگاله *ber-gālah*.

PERCHE, mesure, تشکت هکورن *turkat hukūr-an*.

PERCHER, v. n. et SE PERCHER, v. pron., هگکف *hangkap*, برهگکف *ber-hangkap*, هگکف *hinggap*. Se

— sur une branche d'arbre, برهگکف *ber-hangkap*, کفد چابغ فوئن کایو *ka-pada xābang pōhon kāyu*.

PERCHOIR, s. m., امفغ بورغ *empang buring*, امفغ کروغن *empang kurūng-an*.

PERCLUS, E, adj., تمفغ *timpang*, فنجغ *pinxang*, بغکغ *bungkang*. — de la main, چاق *xāpik*. Il est — de tous ses membres, مک سکل *maka segala ang-gotā-ña pūn timpang*.

PERÇOIR, s. m., فنچوچق *pen-xūxuk*, فغکیرق *perg-girik*, کردی *gurdi*.

PERCUSSION, s. f., action de frapper, حال منوکل *hāl menūkul*. —, choc, سنتوهن *suntūh-an*, فنتوهن *peñuntūh-an*.

PERCUTER, v. a., مپنته *meñuntuh*, منوکل *menūkul*, تبرق *tubrūq*.

PERDANT, E, adj., qui souffre une perte, یغ کن روکی *yang kena rūgi*, یغ کهلاغن *yang ka-hilāng-an*. — au jeu, یغ مالغ *yang mālang*, یغ کاله *yang kālah*.

PERDITION, s. f., کبنسائن *ka-binasā-an*. Le chemin de la —, جالن *jalan ka-binasā-an*. Aujourd'hui, فد هاری کبنسائن *pada hāri ka-binasā-an*.

PERDRE, v. a., cesser d'avoir, هیلغ *hilang*, مشبلغ *merg-hilang*.

— son argent, هیلغ وغن *hīlang wang-ña*. — la grâce de Dieu, هیلغ نعمة الله *hīlang niṣmet allah*. — le temps, هیلغ کتیک *hīlang ko-tika*. Il ne perdra pas son mérite, مغهیلغ فهلان *meng-hīlang pahalā-ña*. Il perdra son âme, ای اکن مغهیلغ جوان *ia akan meng-hīlang jiwā-ña*. —, essuyer une perte, کن روگی *kena rūgi*. — son chemin, برست *ber-sesāt*. — une bataille, داله *di-ālah*. — la vue, منجادی بوت *men-jādi būta*. — ses forces, منجادی له *men-jādi lemàh*. — la vie, ماتی *māti*. — haleine, جادی ترمغه *jādi ter-mengah-mengah*. — la tête, منجادی کیل *men-jādi gīla*. — terrain, براندر *ber-undur*. Il a perdu son père et sa mère, ایوبقان سده ماتی *ibu bapā-ña sudah māti*. Cet arbre a perdu ses feuilles, داون ۲ فوهن *dāun-dāun pōhon itu sudah lūruh*.

PERDRE, v. a., ruiner, endommager, مروسقن *me-rusak-kan*, مغهیلغن *mem-binasā-kan*, مغهیلغن *meng-hīlang-kan*. Cet homme vous perdra, اورغ ایت اکن مروسقن کامو *orang itu akan me-rusak-kan kāmū*. L'inondation a perdu le blé, گندم ایربه ایت سده مبنساکن *āyer bah itu sudah mem-binasā-kan gum-dum*. Il alla perdre ces meurtriers,

ای فرکیلغ مغهیلغن اورغ فبنونه ایت *ia pergi-lah meng-hīlang-kan orang pem-bunuh itu*.

PERDRE, débaucher, مروسقن *me-rusak-kan*. — les jeunes gens par de mauvais conseils, مروسقن اورغ مود دغن نصیحه یغ جاهت *me-rusak-kan orang mūda dengan naṣīhat yang jāhat*.

PERDRE quelqu'un, l'égarer, مپستکن اورغ *meñesāt-kan orang*.

Loc. prov. A laver la tête d'un maure on perd sa lessive, اورغ هیتم ایت جکلودباسه دغن ایرماورسکالی فون *orang hītam itu jikalau di-bāsuḥ dengan āyer māwar sa-kālī pūn tiāda akan pūtih*.

SE PERDRE, v. pron., disparaître, لئف *lenñap*, جادی هیلغ *jādi hīlang*. Il s'est perdu dans la foule, ای لئفله *ia lenñap-lah dālam orang bāñak itu*.

SE PERDRE, périr, کارم *kāram*, هیلغ *hīlang*. Le navire s'est perdu, کفل ایت سده کارم *kapal itu sudah kāram*.

SE PERDRE, s'égarer, برست *ber-sesāt*. Se perdre dans un bois, برست *ber-sesāt dālam hūtan*.

SE PERDRE, se ruiner, se détruire, مروسقن درین *me-rusak-kan diri-ña*, مغهیلغن درین *meng-hīlang-kan diri-ña*.

PERDU, E, part. pas. du v. perdre, *sudah hilang*. Des biens perdus, *harta yang sudah hilang*.

PERDU, naufragé, *sudah karam*,

PERDU, abandonné, *piātu*, *ter-tinggal* *ka-tinggal-an*.

PERDU, ruiné, abîmé, *rusak*, *binasa*.

Travail PERDU, *pe-karjā-an yang sia-sia*. Ni — ni gagné, *tiada untung tiada rugi*. Puits —, *tubir*. Pays —, *tampat yang di-rimba bel-antara*. Sentinelle perdue, *pergawal yang ka-hilang-an*, *pergawal yang sangat ber-bahaya*. Tout est —, *putus asa-lah*. Il est — de réputation, *namā-ña būsuk*. Femme perdue, *sundal*.

Loc. Crier comme un —, *berteriak ter-lalu bānak*. A temps —, *pada kotika yang tiada karjā-ña*.

PÈRE, s. m., *bāpa*, *pā*, *ayah*, *ayahnda*. Un bon —, *bāpa yang baik*. Honore ton —, *beri-lah angkaw hormat akan*

bapā-mu. O mon — ! *hey bapā-ku*. Le — du sultan, *ayahnda sultān*. Qui n'a pas de — *yang tiada ber-bāpa*. Tu seras le — de plusieurs nations, *maka angkaw ada akan bāpa ka-ramēy-an kalāik*. J'étais le — des pauvres, *akū-lah bāpa bagi orang meskīn*.

PÈRE, titre que l'on donne à Dieu, *bāpa*. Notre — qui êtes dans les cieux, *bāpa kami yang ada di-suwarga*.

Grand-PÈRE, *nenek laki-laki*. Nos pères (nos ancêtres), *nenek moyang kami*.

Beau-PÈRE, (mari de la mère), *bāpa tiri*. Beau — (père de l'autre époux), *mentuwaḥ laki-laki*.

PÈRE adoptif, *bāpa angkat*.

PÈRE de famille, *kapāla isi rūmah*.

Loc. De — en fils, *turun turun* *deri bāpa ka-pada anak xuxū-ña*. Le — du mensonge, *iblis, setān*.

PÈRÉGRINATION, s. f., *per-jalān-an yang jauh*, *per-jalān-an ka-pada nagri asing*.

PÉREMPTOIRE, adj., décisif, یخ
موتسکن *yang memūtus-kan*.

PER FAS ET NEFAS, loc. adv.,
دغن سکل دای اقای *dengan segala*
دغن حلال دان حرام *dāya upāya*,
دغن *halāl dān harām*.

PERFECTIBLE, adj., یخ دافت
yang *dāpat di-sempurnā-*
kan, یخ ترسمفرن *yang ter-sempur-*
na.

PERFECTION, s. f., qualité de ce
qui est parfait, سمفرنان *sempurnā-*
an, کمفرنان *ka-sempurnā-an*,
پری یخ گنث *pri yang genāp*.
Avancer tous les jours dans le
chemin de la —, سهراری منجادی
sa - hari - hāri men - jādī
lebèh bāik.

PERFECTIONNEMENT, s. m., 1°, ac-
tion de perfectionner, حال مپفرنان
hāl meñempurnā - kan,
پنمفرنان *peñempurnā - an*. 2°, résultat,
فرسمفرنان *per-sempurnā-an*.

PERFECTIONNER, v. a., rendre
parfait, مپفرنان *meñempurnā-kan*,
مگنثکن *meng-genāp-kan*.

PERFECTIONNER, améliorer, cor-
riger, ممبکی *mem-baik-i*, منجاری
meng-ajār-i.

SE PERFECTIONNER, v. pron.,
منجادی لبه بایق *men-jādī lebèh bāik*.

PERFIDE, adj., traitre, برخیانة
ber - *kiānat*, درهاک *durhāka*,
کفست دست *ber-durhāka*, بدرهاک

kapista dusta. Cet homme est —,
اورغ ایت برخیانة *orang itu ber-*
kiānat.

PERFIDEMENT, adv., دغن خیانة
اتس ثری درهاک *dengan kiānat*,
آتس پری *atas pri durhāka*.

PERFIDIE, s. f., خیانة *kiānat*,
کدرهاکان *ka-dur-*
hakā-an, کلکون خیانة *ka-lakū-an*
kiānat, سمو *semū*.

PERFORER, v. a., مخکیرق ترس
meng-girik trūs.

PÉRI, E, part. pas. du v. périr,
سده هیلغ *sudah hilang*, بناس *bināsa*,
هنچر لوله *hanxur*
للوله *luluh*.

PÉRI, naufragé, سده کارم *sudah*
kāram, تردمفر *ter-dampar*.

PÉRI, mort, ماتی *māti*.

PÉRIARDE, s. m., جال جتغ *jāla*
جانتون *jangtun*, سلافت جتغ *selāput jan-*
tung.

PÉRIOLITER, v. n., بر بهای *ber-*
bahāya, دافت کن بهای *dāpat kena*
bahāya.

PÉRIL, s. m., بهای *bahāya*, مار
māra, مار بهای *māra bahāya*. —
certain, بهای یخ تنو *bahāya yang*
tantu. Echapper au —, مللوی بهای
me-lalū-i bahāya, لفس درود بهای
lepūs deri-pada bahāya. Eloigner
un —, منجاوهکن بهای *men-jāuh-*
kan bahāya. Que Dieu préserve

monseigneur de tout — تون هب،
 دفلهران الله کراں درڌ سکل بهای
tūan hamba di-peliharā-kan allah
kirā-ña deri-pada segala bahāya.
 — demort, موت بهای *bahāya maut.*

Mettre en —, ممبری بهای *mem-brī*
bahāya. Au — de sa vie, سرت
 بلنجاکن جوان *serta belanjā-kan*
jiwā-ña. — dans la ville, — dans
 la solitude, — sur mer, دالم بهای
 باهای نگری بهای دگورن بهای دلاوت
bahāya di-dālam nagri bahāya di-gūron
bahāya di-lāut.

PÉRILLEUX, EUSE, adj., بر بهای
ber-bahāya.

PÉRIMÉ, E, adj., تیاد کواس لاگی
 یخ کتکان سده لالو،
tiāda kuāsa lāgi, sudah lālu.

PÉRINÉE, s. m., هبوغن ښنت
hubūng-anpantat, tāli āyer.

PÉRIODE, s. f., espace de temps,
 کال *kāla*, ماس *māsa*, زمان *zemān.*

PÉRIODE, révolution des astres,
 فرادارن *per-idār-an*, فرکتارن *per-*
kitār-an. — du soleil, فرادارن متهارى
per-idār-an mata-hāri.

PÉRIODE, phrase composée de
 plusieurs membres, دایرة کلام *dāirat*
kalām.

PÉRIODE, s. m., le plus haut point,
 یخ باقی سکالی *yang ter-lālu,*
 یخ باناک سا-کالی *yang bāñak sa-kālī.* Il est à la plus
 haute — de sa grandeur, ای سده

جادی ترلالو بسر
ēa sudah jādi ter-
lālu besār.

PÉRIODIQUE, adj., qui arrive à
 des temps fixes, یخ داتغ قول قد وقت
 یخ تنتو *yang datang pula pada*
waktu yang tantu.

PÉRIOSTE, s. m., سلافت تولغ
selāput tūlang.

PÉRIPHRASE, s. f., تعبیر *tabīr.*
 Employer une —, متعیرکن
men-tabīr-kan.

PÉRIR, v. n., prendre fin, ماتی
 ماتی *māti.* هیلغ *hīlang,* جادی بناس *jādi*
bināsa. — de faim, ماتی لاغر *māti*
lāpar. — par le fer, ماتی دتیکم
māti di-tīkam. Il a péri sur le
 champ de bataille, ای سده ماتی
 میدان فغراغن *ēa sudah māti di-*
mēdān pe-prāng-an. Faire —,
 مبنساکن *meng-hīlang-kan,* مبنساکن
mem-binasā-kan. —, faire nau-
 frage, کارم *kāram,* دمفر *dampar.*
 Le bâtiment a péri, کفل ایت سده
 کارم *kapāl itu sudah kāram.* —,
 tomber en ruine, روبه *rebūh,* روبه
rūbuh.

PÉRISABLE, adj., یخ برکفتوسن
 یخ فنا *yang ber-ka-putūs-an,* یخ فنا
fenā. Ce monde —, دنیا این یخ فنا
duniā ini yang fenā. Une vie —,
 کهدوشن یخ فنا *ka-hidūp-an yang*
fenā.

PÉRISTYLE, s. m., سرمبی *surambi.*

PÉRITOINE, s. m., سلافت فرت *selāput prūt*, جال ايسى فرت *jāla īsi prūt*.

PERLE, s. f., متيار *mutiā*, متيار لولو *mutiāra, lūlu*. Deux perles, متيار لولو دو *mutiāra dūa bīji*, متيار مات *lūlu dūa māta*. De grosses perles, متيار بسر *mutiāra besār*. Une — d'un grand prix, متيار سيجي *mutiāra sa-bīji*, يڭ تر لولو بسر هرگان *yang ter-lālu besār hargā-ña*. Un collier de perles, متيار سوتس *mutiāra sa-ūtas*. Enfiler des perles, متيار منچوق *men-āūxuk mutiāra*. Orné de perles, برتاتمکن متيار *ber-tātah-kan mutiāra*. Pêcher des perles, ميلم مشبل متي *meñelām merg-ambil mutiā*. Naïre de —, يڭ اندغ متي *indung mutiā*. Coquillage à —, لوكن متيار *lūkan mutiāra*.

PERMANENCE, s. f., durée constante, ininterrompue, ثري يڭ تيا *pri yang tiāda ber-henti*, برهنتي *pri yang tiāda ber-henti*, ثري يڭ تڭکل سنڤاس *pri yang ting-gal santiāsa*.

PERMANENT, E, adj., stable, تڭه *tegùh*, تتف *tetap*. Position permanente, تڭه يڭ تڭه *ka-duduk-an yang tegùh*.

PERMANENT, éternel, بقا *bakā*, ککل *kakal*.

PERMÉABLE, adj., يڭ دافت دتروسي *yang dāpat di-terūs-i*. — à l'eau,

يڭ دافت دتروسي اير *yang dāpat di-terūs-i āyer*.

PERMETTRE, v. a., donner liberté, pouvoir de, ممبري موهن *mem-brī mūhun*, ممبري اذن *mem-brī izin*, ممبري ييبس *mem-brī bēbas*. — de partir, ممبري موهن *mem-brī mūhun akan pergi*. Si vous permettez, جكلو دبري *jikalaw di-brī ūleh tūan-hamba*.

PERMETTRE, tolérer, ne pas empêcher, تيا *tiāda menegahkan*.

PERMIS, E, part. pas. du v. permettre, لولس *bīyar*, دبري *di-brī*, لولس *lulus*, ييبس *bēbas*. S'il est — de parler, جك لولس برکات *jika lulus ber-kāta*.

PERMIS, licite, حلال *halāl*, تيا لارغ *tiāda lārang*.

PERMIS, s. m., permission écrite, سورت *sūrat mūhun*, سورت *sūrat izin*, کيباسن *ka-bebās-an*.

PERMISSION, s. f., موهن *mūhun*, ييبس *bēbas*, اذن *izin*. Demander une —, ممنت موهن *meminta mūhun*. Accorder une —, ممبري موهن *mem-brī mūhun*.

PERMUTATION, s. f., échange, فنکارن *penukār-an*.

PERMUTER, v. a., منوکر *menūkar*, برتوکر تکارن *ber-tūkar-tukār-an*.

PERNICIEUX, EUSE, adj., یخ مبری *yāḡ mem-brī medlerat*, مضرة *yāḡ mem-brī medlerat*, بچار یخ *wikil*. Conseil —, مکانن یخ چیکل *bixāra yāḡ mem-brī medlerat*. Mets —, *makān-an yāḡ wikil*.

PÉRONÉ, s. m., توله کرغ *tulang krèng*.

PÉROREASON, s. f., فرکتان فیهیسین *per-katā-an peng-habīs-an*, فیهیسین *perg-habīs-an bixāra*.

PÉRORE, v. n., discourir, برکتکات *ber-kata-kāta*.

PERPENDICULAIRE, adj., یخ بردیری *yāḡ ber-dīri betul*. Ligne —, بتل *yāḡ ber-dīri betul*. Ligne —, بتل اتس باتودوڭ *betul atas batu dūga*.

PERPÉTRER, v. a., ملکون *me-lakū-kan*, مشرجاکن *mergarjā-kan*.

PERPÉTUEL, LE, adj., continuuel, تیاڊ برهنٹی *yāḡ santiāsa*, تیاڊ برهنٹی *tiāda ber-henti*.

PERPÉTUEL, qui dure toute la vie d'un homme. Bannissement —, قمبرواغن سمفی ماتی *pem - buāḡ - an sampey māti*.

PERPÉTUELLEMENT, adv., سدکال *sadakāla*, سنتیاس *sa - nantiāsa*, دغن تیاڊ برهنٹی *dengan tiāda ber-henti*.

PERPÉTUER, v. a., مغلکن *merg-akal-kan*, ملنچتکن *me-lanjut-kan*.

PERPÉTUITÉ, s. f., فری یخ تیاڊ *pri yāḡ tiāda ber-henti*, برهنٹی *pri yāḡ tiāda ber-henti*,

فری یخ ککل *pri yāḡ kakal*. A perpétuité, قد سلماک *pada sa-lama-lamā-ña*.

PERPLEXE, adj., inquiet, irrésolu, یخ بمبغ هاتی *yāḡ gundah*, یخ بمبغ هاتی *yāḡ bimbang hati-ña*.

PERPLEXITÉ, s. f., فری یخ کنده *pri yāḡ gundah*, بمبغ هاتی *bimbang hāti*.

PERQUISITION, s. f., فنجهرین *pen - axaharī - an*, فرقساڭ *preksā-an*.

PERRON, s. m., سغان *sepāna*.

PERROQUET, s. m., بورغ *būrung nūri*, بورغ لوری *būrung lūri*. — vert des îles Nias, کیکت *kēkek*.

Mât de PERROQUET, تیغ فغاڤه *tiāḡ pengāpuh*. Voile de —, لایر *lāyar pengāpuh*.

PERRUQUE, s. f., femelle du perroquet, بورغ لوری بتین *būrung nūri betina*.

PERRUQUE, s. f., کفیه درفد رمت *kopiah deri-pada rambut*, کرفس رمت *karpus rambut*.

PERRUQUIER, s. m., قندی کرفس *pandey karpus rambut*.

PERRUQUIER, barbier, توکغ چوکر *tukang xukur*, فنجچوکر *pen-xukur*.

PERSAN, E, adj., عجم *ajem*, فارسی *fārisi*. Un —, اورغ عجم *orang ajem*, اورغ فارسی *orang fārisi*.

PERSE, s. f., عجم *ajem*. La —, نگرى فارسى *nagrī ajem*, نگرى عجم *nagrī fārisi*.

PERSÉCUTER, v. a., مذهبى *merg-hambat*, مغنياكن *merg-aniayā-kan*, مغككاهى *merg-gagāh-i*. Il a persécuté le pauvre, اى سده مذهبى *ia sudah merg-hambat orang meskīn*. Heureux ceux qui sont persécutés! برهنگياله اورغ يڭ *ber-bahagiā-lah orang yang di-per-hambat*.

SE PERSÉCUTER les uns les autres, برهذبى همبائن *ber-hambat-hambāt-an*.

PERSÉCUTEUR, TRICE, s., مذهبى *perg-hambat*, اورغ ظالم *orang tlālim*. J'ai été un —, اکواين دهولو, *aku ini dahulu kala adā-lah sa-orang perg-hambat*.

PERSÉCUTION, s. f., 1°, action de persécuter, مذهبى پڭ *perg-hambāt-an*, مغنياان *perg-aniayā-an*. 2° résultat, فرانيان *per-aniayā-an*, فرهذبائن *per-hambāt-an*.

PERSÉVÉRANCE, s. f., فرنگجائڭ *per-kanjāng-an*, فرتتائڭ *per-tetāp-an*.

PERSÉVÉRANT, E, adj., اورغ يڭ *orang yang ber-kanjāng*, برنگج *orang yang tinggal tetāp*.

PERSÉVÉRER, v. n., continuer avec constance, برنگج *ber-kanjāng*, تڭگل تڭگل *tinggal tetāp*, ثابت *tinggal sābit*. — jusqu'à la fin, برنگج هڭگل كسداهن *ber-kanjāng hingga ka-sudāh-an*, تڭگل ثابت *tinggal sābit sampey tammat*. — dans la foi, دالم *dālam imān*, تڭگل تڭگل *tinggal tetāp dālam imān*.

PERSIENNE, s. f., كسكىسى جنديل *kisi-kisi jandēla*.

PERSIFFLAGE, s. m., حال مڭدر *hāl meñindir*, سڭدڭڭ *sindir-an*.

PERSIFFLER, v. a., مڭدركن *meñindir-kan*, مڭمراينكن *mem-per-māin-kan*.

PERSIL, s. m., داون كمبر *dāun katumbar*.

PERSISTER, v. n., برنگج *ber-kanjāng*, تڭگل تڭگل *tinggal tetāp*.

PERSONNAGE, s. m., homme remarquable, اورغ بسر *orang besār*, اورغ يڭ مشهور *orang kāya*, اورغ نام *orang yang maṣhūr namā-ña*.

PERSONNALITÉ, s. f., caractère de ce qui est personnel, ذات دڭرى *dzāt dīri*, ذات اورغ دڭرى *dzāt orang dīri*, وجود *wujūd*.

PERSONNE, s. f., اورغ *orang*, مريك *marika*. Une bonne —, سورغ بايق *sa-orang bāik*. Un certain nombre de personnes, ببراف اورغ *be-brāpa orang*. Beaucoup de personnes, بايق اورغ *bāñak orang*. Les

personnes instruites, اورغ قندى ايت *orang pandey itu*. Ces personnes, *marika-itu*. En —, سنديرى *sendiri*. Lui en —, اى سنديرى *ia sendiri*. Il vient en —, اى سنديرى *ia sendiri datang*. Ne pas faire acception de —, تىاد منيلق موك, *tiada menilik muka orang*. Payer de sa —, دغن بلنج پوان, *dengan belanja nawā-ña*.

PERSONNE, de la Trinité, اقنوم *uknūm*. Il y a trois personnes en un seul Dieu, اد تىك اقنوم قد سواتو الله, *ada tiga uknūm pada suātu allah*.

PERSONNE, corps, figure, extérieur, اوق *āwak*, بدن *badan*, روف *rūpa*, رومان *rūman*. Sa —, اوقن *āwak-ña*, بدننى *badan-ña*. Il est bien fait de sa —, رفاك بايق, *rupā-ña bāik*.

Gramm. 1ère —, celle qui parle, يىغ برکات *yang ber-kāta*. 2ème —, celle à laquelle on parle, يىغ اورغ *yang orang ber-kāta*. 3ème —, celle de laquelle on parle, يىغ اورغ برکات درفدان *yang orang ber-kāta deri-padā-ña*.

PERSONNE, nul, aucun, تىاد سورغ *sa-orang tiada*. Il n'y a — comme lui, تىاد سورغ فون سماك, *tiada sa-orang pūn samā-ña*.

PERSONNE, quelqu'un. Si — ose, جك اد اورغ برانى *jika ada orang berāni*.

PERSONNEL, LE, adj., propre à chaque personne, سنديرى فون *sendiri pūña*. Faute personnelle, ساله *sālah sendiri pūña*. Droit —, حق اورغ سنديرى فون, *hak orang sendiri pūña*.

PERSONNELLEMENT, adv., سنديرى *sendiri*, اورغ سنديرى *orang sendiri*.

PERSONNIFIER, v. a., مېشكاكن بارغ, *meñangkā-kan barang* ada seperti *orang*. — le vice, مېشكاكن كجهاتن اد سورغ جاهت *meñangkā-kan ka-jahāt-an ada sa-orang jāhat*. — la lune, مېشكاكن بولن اد بر عقل سورغ *meñangkā-kan bulan ada ber-akal seperti sa-orang*.

PERSPECTIVE, s. f., aspect des objets vus de loin, كلهاتن بارغ يىغ, *ka-lihāt-an barang yang jauh*. —, art, جاوه علم كلهاتن بارغ يىغ *ilmu ka-lihāt-an barang yang jauh*.

En PERSPECTIVE, adv., dans l'éloignement, در جاوه *deri jauh*.

PERSPICACITÉ, s. f., فرى يىغ چردق *prī yang xerdik*, فرى يىغ عارف *prī yang ārif*, عريفن *arif-an*.

PERSUADER, v. a., مغفلق *menempelak*, منجقكن دغن ترغ *menunjuk-kan dengan terang*, بموجب *mem-bujuk*, هاتى اورغ *mengambil hati orang*.

SE PERSUADER, v. pron., مېمكر *memikir*, مېشك *meñangka*.

PERSUASIF, IVE, adj., یغ برتعلق *yang ber-tempelak*, مومت مانس *mūlut mānis*.

PERSUASION, s. f., تعلق *tempelak*, کسغکوهن *ka-surgūh-an*.

PERSUASION, croyance, فکیرن *pikīr-an*, کسغکان *ka-sargkā-an*.

PERTE, s. f., dommage, هلاغن *hilāng-an*, روگی *rūgi*. کرکین *ka-rugī-an*. — d'argent, هلاغن وځ *hilāng-an wang*. — de l'honneur, فیری *hilāng-an nāma*, فیری *pri hilang nāma*. — d'un ami, هیلغن صحابه *hīlang-ña sohābat*, متین صحابه *matī-ña sohābat*. Causer une —, ممبری روگی *membrī rūgi*. Souffrir une —, کن روگی *kena rūgi*. Réparer une —, مځنتی روگی *meng-ganti rūgi*. Vendre à —, منجول دغن روگی *men-jūal dengan rūgi*.

PERTE, destruction, ruine, کنسان *ka-binasā-an*, کرساکن *ka-rusāk-an*. La — de la ville, کنسان نگرى *ka-binasā-an nagrī*.

PERTE, privation, ککراغن *ka-kurāng-an*. — d'appétit, ککراغن *ka-kurāng-an lāpar*.

PERTE, damnation, کوتق *kūtuk*. — éternelle, کوتق یغ ککل *kūtuk yang kakal*.

A PERTE d'haleine, سمفی تباد *sampey tiāda ber-nefas*

lāgi. A — de vue, نیاد کلهانن لاکى *tiāda ka-lihāt-an lāgi*. En pure —, دغن تیاد برگون سکالى *dengan tiāda ber-gūna sa-kālī*.

PERTINACITÉ, s. f., فری یغ تکر *pri yang tegar*, فری یغ ییشل *pri yang bingal*.

PERTINEMENT, adv., دغن فانتن *dengan pātut-ña*, اتس فری یغ لایق *atas pri yang laik*.

PERTINENT, E, adj., فانت *pātut*, لایق *laik*, ستوجو *sa-tūju*.

PERTUISANE, s. f., لمبغ *lambing*.

PERTURBATEUR, TRICE, v., اورغ *orang yang meng-hāru*, یغ مغهارو *orang yang meng gampar-kan nagrī*, فغکاده *perg-gādoh*.

PERTURBATION, s. f., هارو *hāru*, گامفر *gampar*, گاده *gādoh*.

Astron. PERTURBATION d'une planète, سست بنتغ *sesat bintang*.

PERVERS, E, adj., اغکار *angkāra*, جاغت *kapista*, فاسق *fāsik*, ناکل *nākal*. Cet homme est —, اورغ ایت اغکار *orang itu angkāra*.

PERVERSION, s. f., 1°, action de pervertir, حال مروسفکن *hāl merusak-kan*, حال مپستکن *hāl merēsāt-kan*. 2°, résultat, کرساکن *ka-rusāk-an*, فریساتن *per-sesāt-an*.

PERVERSITÉ, s. f., کجهاټن *ka-jahāt-an*, فاسق *prī fāsik*. La — du cœur humain, کجهاټن هاتی *ka-jahāt-an hāti* orang *mānusīa*.

PERVERSITÉ, action perverse, قربواتن جاهت *per-buāt-an jāhat*.

PERVERTIR, v. a., مرو سقن *me-rūsak-kan*, مېنساکن *mem-binasā-kan*, مېنسټکن *meñesāt-kan*. — le cœur, مرو سقن هاتی *me-rūsak-kan hāti*. — les jeunes gens, مېنسټکن *meñesāt-kan* orang *mūda*.

SE PERVERTIR, v. pron., منجادی *men-jādi angkāra*, منجادی *men-jādi jāhat*.

PESAMMENT, adv., دغن برتن *dengan brāt-ña*. Habillé —, برفاکی *ber-pākey pakēy-an yang brāt*. Marcher —, بر جالن *ber-jālan serta lenā-ña*.

PESANT, E, adj., lourd, برت *brāt*. Fardeau —, بابن برت *bāban yang brāt*. Cela est très —, ایت اد باټق *itu ada bāñak brāt*. Rendre —, مېرټکن *mem-brāt-kan*.

PESANT, onéreux, برت *brāt*, سوکر *sūkar*.

PESANT, lent. Esprit —, عقل یخ *aqal yang gāwal*. Nourriture pesante, difficile à digérer, مکائن *makān-an yang xikil*. Il

a la langue pesante, برت لیدهن *brāt līdah-ña*.

PESANTEUR, s. f., برتن *brāt-ña*, کبرائن *ka-brāt-an*. Sa — est de vingt livres, برتن دو ټوله کټی *brāt-ña dūa pūloh katī*. — d'une charge, کبرائن فکولن *ka-brāt-an pikūl-an*.

PESANTEUR, lenteur, ټرلباتن *per-lambāt-an*, ټری یخ لین *prī yang lēna*. — d'esprit, عقل یخ ګاؤل *prī aqal yang gāwal*.

PESÉE, s. f., 1°, action de peser, فنباغن حال *hāl menimbang*, فنباغن *penimbang-an*. 2°, ce qui est pesé en une fois, یخ دتبع ټد سکالی *yang di-timbang pada sa-kālī*, یخ کتباغن *yang ka-timbāng-an*.

PÈSE-LIQUEUR, s. m., ټرکاګس منبېخ *perkākas menimbang*, بارغ یخ چایر *bārang yang xāer*, ټرکاګس منبېخ ارت *perkākas menimbang ārak*.

PESER, v. a., juger avec des poids la pesanteur, منبېخ *menimbang*. — du sel, منبېخ ګارم *menimbang gāram*. — du riz, منبېخ بریس *menimbang brās*. — avec des balances justes, منبېخ دغن تباغن یخ *menimbang dergan timbāng-an yang betūl*. — de nouveau, منبېخ ټول *menimbang pūla*.

PESER, considérer, منبېخ *menimbang*, مېکرکن *memikir-kan*. Pesez bien vos paroles, ټبغله باټق ٢ ټرکټانم *memikir-kan*.

timbang-lah bāik-bāik per-katā-an-mu.

PESER, v. n., avoir du poids, *ada brāt*, اد برت *ada brāt-ña*. Cette caisse pèse cent livres, *peti itu sa-rātus katī brāt-ña*.

PESER, être à charge, *jādi brāt*, جادی برت *jādi sūkar*, جادی سوکر.

Ce secret lui pèse, *sūkar pada dia simpan rahasāa itu*. — sur l'estomac, *jādi xīkil*, جادی چیکل.

PESER sur, incommoder, *meñesāk-kan*, مېسېکن سوسه *mem-brī sūsak*. — sur le peuple, *meñesāk-kan orang*, مېسېکن اورغ. — sur, appuyer sur, *menekàn*, منندس *menindis*.

PESEUR, EUSE, s., *yang menimbang*, یغ منېځ *penimbang*, ښېځ *juru timbāng-an*, جوړو تېاڅن.

PESON, s. m., balance romaine, *dāxing*, داکسېن *katī-an*.

PESTE, s. f., maladie contagieuse, *sampar*, وبا *tāun*, وېا *wabā*. Mourir de la —, ماتې درود, *māti deri-pada sampar*.

Fig. PESTE, personne dont la fréquentation est pernicieuse. Nous avons trouvé cet homme qui est une —, کلمې سده منداقت لکلاکې اېن, *kāmi sudah men-*

dāpat laki-lāki ini ada suātu sampar.

PESTER, v. n., *jādi mārah*, جادی ماره. — contre quelqu'un, *me-marāh-i orang*, مېراهې اورغ.

PESTIFÈRE, adj., qui communique la peste, *yang men-jangkit-kan sampar*, یغ مېځکېکن سمفر, *yang meñampey-kan sampar*.

PESTIFÈRE, E, adj., *bersamper*, برسېمر *kena sampar*, کن سمفر.

PESTILENCE, s. f., *sampar*, سمفر, *peñākit sampar*, ښاکت سمفر.

PESTILENTIEL, LE, adj., *sampar*, سمفر, *ber-jangkit*, مېځکېکن. Maladie pestilentielle, *peñākit sampar*, ښاکت یغ مېځکېکن, *peñākit yang ber-jangkit*. Fièvre pestilentielle, *demām sampar*, دم سمفر.

PET, s. m., *kuntut*, بېت *bumāta*.

PÉTALE, s. f., *dāun būng*, داون بوغ.

PÉTARD, s. m., *petàs*, ښاسن *petās-an*.

PÉTAUDIÈRE, s. f., *per-himpūn-an orang yang meng-hāru*, فرهمفونېن اورغ.

PÉTER, v. n., faire un pet, *ber-kuntut*.

PÉTER, éclater avec bruit, *me-letup*, ملټف.

PETILLANT, E, adj., qui petille, *yang me-letūs*. Petillant, qui brille, *yang kemirap*.

PETILLEMENT, s. m., *letūs*.

PETILLER, v. n., *me-letūs*. Le sel petille dans le feu, *garam itu me-letūs dalam api*.

PETILLER, briller, *gemirap*.

Il petille de colère, *ai sa'at mara*, *ia sangat marah seperti ular ber-balit-balit lakū-ña*.

PÉTIOLE, s. m., *tangkai daun*.

PETIT, s. m., animal nouvellement né, *anak*. Les petits de la tourterelle, *anak-anak burung tekukur itu*.

PETIT, E, adj., peu volumineux, *kecil*, *segitir*. — pays, *nagari kecil*. Petite maison, *rumah kecil*.

Plus —, *lebih kecil*. Les grands et les petits, *yang besar dan yang kecil*. Petite monnaie, *wang kecil*, *wang pejah*. Se faire —, *menjadi kecil*.

Rendre —, *mengecilkan*.

PETIT, d'une petite espèce, *katak*. De petites volailles, *hayaam katak*.

PETIT, bas, *hina*, *heker*. Le — peuple, *orang hina dina*. Cela est —, *itu ada hina*.

PETIT, petite quantité, faible. Petite dépense, *belanja yang sedikit*. Petit vent, *angin yang lemah lembut*. C'est une petite tête, *akal-ña kurang*.

PETIT À PETIT, *perlahan-perlahan*.

EN PETIT, *fi es-segitir*.

PETITEMENT, adv., en petite quantité, *dengan sedikit*.

PETITEMENT, pauvrement, *dengan miskin*.

PETITEMENT, étroitement, *dengan sesak-ña*.

PETITESSE, s. f., exiguité de volume, *kecil-an*, *pri yang kecil*.

PETITESSE, bassesse, *ka-hinā-an*. — d'esprit, *ka-hinā-an budi*.

PETITE-VÉROLE, s. f., *penakit kumbuh-an*.

PETIT-FILS, s. m., *xūxu laki-laki*. Petite-fille, *xūxu perampuan*. Arrière-petit-fils, *xixit*.

PÉTITION, s. f., سورت فرمتان *sūrat per-mintā-an*. Faire une —, ممبوت سورت فرمتان *mem - būat sūrat per-mintā-an*. Remettre une —, ممفرسمبکن سورت فرمتان *mem-per-sembah-kan sūrat per-mintā-an*.

PÉTITIONNAIRE, s. m., یغ مغهتر *yāng meng - hantar sūrat per-mintā-an*.

PÉTIT-LAIT, s. m., ایر دادی *āyer dādi*.

PÉTIT-NEVEU, s. m., اتق کمانکن *ānak kemanākan*, اتق سودار مینسن *ānak sūdāra mīsan*. Petite-nièce, اتق فرمغون سودار مینسن *ānak - per-rampūan sūdāra mīsan*.

PÉTRI, E, part. pas. du v. pétrir, رامس *rāmas*.

PÉTRIFICATION, s. f., changement en pierre, حال جادی باتو *hāl jādi bātu*.

PÉTRIFICATION, chose pétrifiée, بارغ یغ سده جادی باتو *bārang yāng sudah jādi bātu*.

PÉTRIFIÉ, E, part. pas. du v. pétrifier, سده جادی باتو *sudah jādi bātu*.

PÉTRIFIER, v. a., منجدیکن باتو *men-jādī-kan bātu*.

Fig., interdire, glacer, ممبری *mem-brī dahšat*.

SE PÉTRIFIER, v. pron., منجادی باتو *men-jādī bātu*.

PÉTRIN, s. m., تفت رامس تفع *təmpat me-rāmas tepəng*.

Loc. Etre dans le pétrin, جادی دالم کسکارن *jādī dālam ka-sukār-an*.

PÉTRIR, v. a., رامس *me-rāmas*. — de la pâte, تفع رامس *me-rāmas tepəng*.

PÉTROLE, s. m., میق باتو *mīñak bātu*, میق تانه *mīñak tānah*.

PÉTULANCE, s. f., فری فرغ فرس *prī prəng-prūs*, فری یغ هاغت *prī yāng hāngat*.

PÉTULANT, E, adj., فرغ فرس *prəng-prūs*, هارغ *hāngat*, برهاغت *ber-bāngat*, هاتی فانس *hāti pānas*.

PEU, adv., دیکت *dikit*, سدیکت *sa-dikit*, تیاد باقی *tiāda bāñak*.

— de gens, سدیکت اورغ *sa-dikit ōrang*. — d'argent, سدیکت وغ *sa-dikit wang*. — de mérite, سدیکت

سدهال *sa-dikit pahāla*. Encore un —, سدیکت لاگی *sa-dikit lāgi*. — après,

سدیکت کمدین *sa-dikit kamudī-an*. — utile, تیاد باقی کنان *tiāda bāñak gunā-ña*. — cher, تیاد براى

تیاد براى *tiāda brāpa bāñak hargā-ña*. Quelque —, بارغ سدیکت *bārang sa-dikit*. Tant soit —,

سدیکت ساج *sa-dikit sāja*. Il convient à un roi de manger —, هارس راج ایت کورغ ماکن *hārus rāja-itu*

kūrang mākan. — puissant, کورغ *kūrang kuāsa.* Un — de temps, سبتر *sa-bentar*, سکتیک *sa-kotika*, ساعه *sa-sāat.* Encore un — de temps, لاکي سکتیک *lāgi sa-kotika.* — à —, ٢ لاهن *perlāhan-perlāhan*, سديکت سکالي *sa-dīkit sa-kālī.* Sous —, سبتر *sa-bentar*, کلتي *kolāk.* A — près, سکرکیر *sa-kira-kīra.* A — de chose près, تباد جاوه *tiāda jāuh.* — s'en faut, تباد کورغ بايق *tiāda kūrang bāñak.* Si. — que vous voudrez, براف *brāpa sa-dīkit tūan māu.* Homme de —, اورغ هين *ōrang hīna.* Homme de — de foi, اورغ يڭ کورغ ايمان *ōrang yang kūrang imān-ña.*

PEUPLADE, s. f., قوم اورغ اسڭ *kaum ōrang āsing.*

PEUPLE, s. m., multitude d'hommes, d'un même pays, d'une même religion, قوم *kaum*, بغس *bangsa.* Le — juif, اورغ يهودي *kaum ōrang yehūdi.* Un — courageux, قوم يڭ براني *kaum yang berāni.* Alors tout le — répondit, مك ساهتله سموا قوم *maka sāhut-lah samuā kaum itu.*

PEUPLE, le vulgaire, la foule, اورغ هين دين رعية *ōrang hīna dīna*, بايق اورغ *ōrang bāñak.* Rassembler le —, مغشفنكن

رعية *meng-himpun-kan segala rayat.* Les oppresseurs des peuples, يڭ مغنيای اتس سگل همب الله *yang meng-aniāya atas segala hamba allah.* Le rebut du —, اورغ بوسق *ōrang būsuk.*

PEUPLÉ, E, part. pas. du v. peupler, رامي *rāmey*, معمور *māmūr.* Pays —, رامي يڭ نگرى *nagrī yang rāmey*, نگرى يڭ معمور *nagrī yang māmūr.* Tous les lieux sont-ils peuplés, ou ne le sont-ils pas? سگل تمغت معمورکه اتو تباد معمورکه *segala tampat māmūr-kah ataw tiāda māmūr-kah.*

PEUPLÉ d'animaux, اد بايق بنانڭ *ada bāñak binātang dālam-ña.* Forêt peuplée d'animaux sauvages, هوتن يڭ بايق بنانڭ لير دالمن *hutan yang bāñak binātang liar dālam-ña.*

PEUPLER, v. a., remplir d'habitants, مرامیکن *me-rāmey-kan.* — un pays, مرامیکن نگرى *me-rāmey-kan nagrī.* — un étang de poissons, ممبوه ايکن دالم سبوه کولم *mem-būbuh ikan dālam sa-būah kūlam.*

PEUPLER, v. n., se multiplier, ٢ براتق *ber-ānak-ānak.*

PEUPLIER, s. m., حور *hawwer.* Des planches de bois de —, فائڭ *pāpan kāyu hawwer.*

PEUR, s. f., تَاكُتْ *tākut*, كَتَكُوتُنْ *ka-takūt-an*, كُتُّتَارَنْ *ka-gentār-an*, تَاكُتْ دَغْنْ *heibat*. — ridicule, تَاكُتْ دَغْنْ *heibat*. — *ridicule*, تَاكُتْ دَغْنْ *heibat*. — *de la mort*, مَاتِي تَاكُتْ *tākut dergan tiāda sebāb-ña*. — *de la mort*, مَاتِي تَاكُتْ *tākut-an māti*. Avoir —, تَاكُتْ *tākut*, غَمَمْ مَنَاكُتْ *menākut*, غَمَمْ *ngeməm*. Faire —, مَبْرِي مَنَاكُتْ *menakūt-i*, مَبْرِي *mem-bri* *heibat*. De — que, اَگَرْ جَاغَنْ *agar jāgan*.

PEUREUX, EUSE, adj., فَاكْتُ *penā-*
kut, كُنْتُرْ *yang ber-tākut*, گَنْتَرْ
gentar. Un homme — سَوْرُغْ فَاكْتُ
sa-ōrang penākut.

PEUT-ÊTRE, adv., بارغ کالی *bārang kālī*, موده مداهن *kālāw-kālāw*, سیاف *mūdah-mudāh-an*, انته *antah*, تاهو *siāpa tāhu*. — il viendra, بارغ کالی ای اکن داتغ *bārang kālī ia ākan dātang*. — il le pourra, موده مداهن ای اکن داثت *mūdah-mudāh-an ia ākan dāpat*.

PHALANGE, s. f., des doigts, روس جاری *rūwas jāri*.

PHALÈNE, s. f., كوفو مال *kūpu mālam*.

PHARE, s. m., grand fanal sur
une tour, مرجو افى *merxu āpi*,
تد افى دڤڤڤر *merxu sūwar*,
لوت *tanda āpi di-pinggir lāut*.

PHARISIEN, s. m., اورغ فریسی
ōrang farīsi. Malheur à vous, pha-

وی بگی کامو اورغ فریسی
wey baqī kāmū ōrang farīsi.

Fig. —, hypocrite, **اورغ منافق**
ōrang munāfik.

PHARMACIE, s. f., art de préparer
des médicaments, علم توکخ اوبت
ilmu tūkang obat.

PHARMACIE, lieu où les médicaments sont préparés, رومه اوبت *rūmah ōbat*, کدی اوبت *kadèy ōbat*.

PHARMACIEN, s. m., توکڻخ اوبت
tūkang obat.

PHARYNX, s. m., رَعْلَج *reng-*
kung.

PHASE, s. f., diverses apparences
des planètes, اباهن کلهاتن بتخ برادر
ubāh-an ka-lihāt-an bintax ber-
īdar. Les phases de la lune sont: la
nouvelle lune, la pleine lune, le
premier et le dernier quartiers, سکل
کلهاتن بولن ایت یاءیت بولن بهارو بولن
فرنام دان بولن فربانی *segala ka-li-*
hāt-an būlan itu iā-itu būlan ba-
hāru būlan purnāma dān būlan
perbāni.

PHÉNOMÈNE, s. m., tout ce qui tombe sous nos sens, سكل بيح جاته *segala yang jātuh di-bāwah pe-rasā-an kāmī*.

PHÉNOMÈNE, tout ce qui est extraordinaire, سگل یخ تر حیران *segala yag ter-heirān*.

PHILANTHROPE, s. m., qui aime
ses semblables, یغ مغاسه سام مانسی

yang mengāsih sāmā mānusīa, صحابة
مانسى *ṣohābat mānusīa*.

PHILANTHROPIE, s. f., فحسين اكن
مانسى *pergasih-an ākan mānusīa*.

PHILHARMONIQUE, adj., يغ سوك
yang *suka pada ilmu buñi-buñi-an*.

PHILOLOGIE, s. f., علم لغة *ilmu logat*.

PHILOLOGIQUE, adj., علم لغة فون
ilmu logat pūña.

PHILOGUE, s. m., اورغ يغ فهم قد
orang yang *fehem pada ilmu logat*, اورغ يغ قندى قد بهاس
yang *pandey pada bahāsa*.

PHILOSOPHALE, adj. (pierre), pré-
tendue transformation des métaux
en or, هجر الفلاسفة *hejer el-filāse-
fet*: au fig., chose difficile à trouver,
دافت بارغ يغ سوك ددافت *bārang yang sū-
kar di-dāpat*.

PHILOSOPHE, s. m., قنديت *pan-
dita*, حكيم *hakim*, فيلسوف *feilesūf*.

PHILOSOPHIE, s. f., حكمة *hikmat*,
فلسفة *fiilsafat*.

PHILTRE, s. m., قنار *penāwar*,
منوم قنار *minūm-an penāwar*,
هباتن *hobāt-an*.

PHLEGMATIQUE, adj., بلغمى *bel-
gemi*, برداهق *ber-dāhaq*.

PHLEGME, s. m., بلغم *belgem*, داهق
dāhaq.

PHONÉTIQUE, adj., سوار فون *suāra
pūña*.

PHONIQUE, s. f., art de combiner
les sons, علم بوي *ilmu būñi*, شرط
بوي *ṣart būñi*.

PHOQUE, s. m., انجغ لوت *anjing
lāut*.

PHRASE, s. f., assemblage de mots
ayant unsens complet, هبوغن فركتآن
يغ هبوغن جادى كنف *hubūng-an per-
katā-an yang mañā-ña jādi genāp*.

PHYSISIE, s. f., بلا سنى *belā senī*,
ككروسن *ka-kurūs-an*. Mourir de —,

ماتى بلا سنى *māti belā senī*.

PHYSICIEN, s. m., عالم خليفة *ālim
kalikat*, اورغ يغ تاهو فرى بارغ
orang yang *tāhu pri bārang ka-jādī-an*.

PHYSIOGNOMONIE, s. f., علم قيافة
ilmu kiāfat.

PHYSIOLOGIE, s. f., science des
principes de l'économie animale,
فغتهون فربواتن بدن *pengatahū-an
per-buāt-an badān*, علم تركيب
ilmu terkīb ul-heiwān.

PHYSIONOMIE, s. f., l'air, les traits
du visage, موك *mūka*, درج *durja*,
وجه *wajah*. — douce, موك مانس
mūka mānis. Belle —, درج يغ ايلق
durja yang ēloq. Une mauvaise —,
موك يغ جاهت *mūka yang jāhat*.

PHYSIONOMISTE, s., اورغ قيافة
orang *kiāfat*, اورغ تاهو علم قيافة
orang *tāhu ilmu kiāfat*.

PHYSIQUE, s. f., science, علم خليفة
ilmu kalikat.

PHYSIQUE, adj., naturel, طبعية *ṭabi'at*, علم خلیقة *tūrut ilmu kalikāt*.

PHYSIQUE, s. m., extérieur d'une personne, فارس *pāras*, روف *rūpa*, ترلانو, D'un très-beau — ایلتن فارس *ter-lālu elok pāras-ña*.

PHYSIQUEMENT, adv., réellement, absolument, سنگه *sungguh*, سکالی *sa-kālī*. — impossible, تیاد دافت *tiāda dāpat sa-kālī*.

PIAFFER, v. a., مهاجق *mengāxak*.

PIAILLER, v. n., منجیخت *men-xīxīt*.

PIAILLERIE, s. f., چیخت *xīxīt*.

PIANISTE, s., اورغ ماین *ōrang māin piāno*.

PIANO, s. m., پیانو *piāno*.

PIASTRE, s. f., ریگ *ringgit*, ریل *réal*. — d'Espagne, ریگت گردن *ringgit gurdan*. — à colonnes, ریگت ماریم *ringgit marīam*. — mexicaine, ریگت جانق *ringgit jānīk*.

PIC, s. m., instrument en fer, بسی فنچوچ *besi pen-xūxuk*.

PIC, montagne élevée, فنچق *punxak*, کنچق *kamunxak*, گونچ *kamunxak gūnurg*.

A PIC, loc. adv., بتل اتس باتو *betul atas batu dūga*.

PICOTEMENT, s. m., گاتل *gātal*. — sur la langue, dans la gorge, فدس *pedàs*.

PIOOTER, v. a., پیکه *men-xāxah*, مشکرتق *meng-gertak*.

— la peau, منچاچه کولت *men-xāxah kūlīt*. —, comme un oiseau, ترفاکت *ber-pāgut-pāgut*.

PIOOTIN, s. m., کوله مکانن کود *kūlah makān-an kūda*.

PIE, s. f., oiseau, موری *mūrey*.

Prov. Bavarder comme une —, برکتکت *men-xura-xūra*, باپق *ber-kata-kāta bāñak*.

PIE, adj., noir et blanc, فلغ *palang*. Cheval —, کود فلغ *kūda palang*.

PIE, adj., pieux. Œuvre —, وقف *wakef*, عبادة *ka-baktī-an*, بکتین *ibādat*.

PIÈCE, s. f., morceau, fragment, قوتخ *krāt*, فغگل *panggal*, پوتور *pūturg*. Une —, سکر *sa-krāt*, سفوتخ *sa-panggal*, سفغگل *pūturg*.

PIÈCE, lambeau, تفل *tampal*, منفل *perxa*. Mettre une —, منفامل *menampal*. Déchirer en pièces, منچارق *men-xārik-xārik*.

On verra par les phrases suivantes les différentes manières de rendre ce mot en malais: Quatre pièces de soie, سوتر امفت کایو *sūtra ampat kāyu*. — de monnaie, تیک *kepīng*. Trois pièces d'or, تیک *tiga kepīng amàs*. — au jeu des échecs, بوه چاتر *būah xātur*.

— d'écriture, سورت *sūrat*, سراتن *surāt-an*. — justificative, سورت *surāt-an*. — de bois, سباغ *sūrat delil*. Une — de vin, سا-باتان *sa-bātaṅ kāyu*. Une — de terre, بندغ *bendaṅ*. — d'eau, مینن وایغ *kūlam*. — de théâtre, مینن وایغ *maīn-an wāyaṅ*. — de musique, راکم *lāgu*, راکم *rāgam*. —, gratification, بکسس *baksis*. Donner la —, ممبری بکسس *mem-brī baksis*. — dans une maison, بیلک *bilik*. Maison à six pièces, رومه یخ انم بیلک *rūmah yang anəm bilik dālam-ña*. — d'orfèvrerie, فربوانن قندی *per-buāt-an pandey kūrur*. — de gibier, ایکر *ikor*. Quatre pièces de gibier, فربروئن امفت ایکر *per-burū-an ampat ikor*.

PIED, s. m., کاکي *kāki*, فاد *pāda*, قدم *kadam*. Les pieds d'une personne, کاکي اورغ *kāki orang*. — droit, کاکي کانن *kāki kānan*. — gauche, کاکي کیری *kāki kīri*. Le dessus du —, اتسن کاکي *atas-ña kāki*. Le dessous du —, تافق کاکي *tāpak kāki*. La cheville du —, مات کاکي *māta kāki*. Le talon du —, کاکي تلنجخ *tūmit*. Pieds nus, کاکي تلنجخ *kāki telanjang*. — bot, کاکي چاق *kāki xāpik*. — de cheval, کاکي کود

kāki kūda. — de bœuf, کاکي لمبو *kāki lembu*. — de devant, کاکي دهادان *kāki di-hadāp-an*. — de derrière, کاکي دبلاکخ *kāki di-blā-kang*. Trace des pieds, بکس کاکي *bakās kāki*.

PIED, base, کاکي *kāki*, الس *ālas*, لافق *lāpik*. — d'une montagne, کاکي گونخ *kāki gūnurg*. — d'un mur, کاکي تمق *kāki temboḳ*. — d'un arbre, کاکي فوکک *kāki pōkok*. — d'une table, کاکي میج *kāki mēja*.

PIED d'arbre, toute la plante, پوکک *pōkok*, باتخ *bātaṅ*. Quatre pieds de bana nier, امفت فوکک فیسخ *ampat pōkok pīsang*.

Appuyer le — sur, منکن دغن کاکي *menekān dengan kāki*. Gens de —, اورغ برکاکي *orang ber-kāki*. Fouler aux pieds, مغیرق *merg-irik*. Fig. مغهناکن *merg-hinā-kan*. Marcher sur la pointe des pieds, در کاکي سمفی *ber-jālan men-jin-jāṅ*. De — en cap, کفال *deri kāki sampey kapāla*. En —, یغ بردیری بتل *yang ber-diri betul*. Je ne mettrai pas les pieds chez lui, هب تیاد ماو مغنجق دی *hamba tiāda māu merg-injak dia pūña rūmah*. Aller sur le même —, برجالن برسسام *ber-jālan ber-sama-sāma*. Donner un coup de —, منندغ *menendang*,

منرجح *menerjang*. Avoir le — dans l'étrier, سدى اكن براڭكت *sedia ākan ber-angkat*. Avoir un — dans la tombe, دكت ماتى *dekāt māti*. Lâcher —, براندر *ber-undur*. Mettre une armée sur —, مڭرھکن رعية *mengerāh-kan rayat*. Ne savoir sur quel — danser, تباد براڭاى لاکى *tiāda ber-upāya lāgi*. Remettre sur l'ancien —, مڭاترن سبگمان دهولو *meng-atur-kun sa-bagimāna dahulu*. Se jeter aux pieds de quelqu'un, مڭبه کاکى اورڭ *meñembah kākī ōrang*.

PIED, mesure, کاکى *kākī*. Dix pieds de long sur trois pieds de large, فنجشن سڭوله کاکى دان ليرن *fenjšan sŕgulah kākī dan lēr*. فنجشن سڭوله کاکى دان ليرن *fenjšan sŕgulah kākī dan lēr*. تيڭ کاکى *panjang-ña sa-pūloh kākī dān lebar-ña tiga kākī*.

Prov. Avoir un — de nez, کن مالو *kena mālū*.

PIED-À-TERRÉ, s. m., تمفت کديامن *tempat ka-diām-an kexil*.

PIÉDESTAL, s. m., لائق *ālas*, لائق *lāpik*. — d'une statue, لائق *lāpik*. — d'une colonne, لائق *lāpik tiang*.

PIÉGE, s. m., machine pour attraper les animaux, نالى جرت *jerat*, تالى جرت *tālī pemikat*. —, رتس جارت *jaring*. —, trappe, جابق *jābak*, فرڭکف *serkap*, فرڭکف *perangkap*. —, pour prendre les bêtes sauvages, کلورن *kelubūran*,

سرلڭ *serling*. —, pour prendre les éléphants, کده *kedah*. Tendre un —, مڭبتڭ *memāsang jerāt*, مڭبتڭ *mem-bentang jaring*. Prendre au —, منجارت *men-jerāt*, منجارت *men-jaring*, مڭرکف *meñerkap*, مڭرکف *me-rāxik*. Pris au —, کن جرت *kena jerāt*, کن جارت *kena jaring*, کن راجق *kena rāxik*.

Fig. —, embûche, تيڭو دای *tipu dāya*, ادڭ *adang*. Dresser des pièges, مڭادڭ *meng-adang*. Donner dans le —, کن تيڭو دای *kena tipu dāya*.

PIE-MÈRE, s. f., سلافت اوتق کڭال *selāput utak kapāla*.

PIERRE, s. f., باتو *bātu*, حجر *hejer*. — dure, باتو کرس *bātu krās*. —

tendre, باتو لمبى *bātu lembik*. Un pont de —, جباتن درڭد باتو *jam-bātan deri-pada batu*. Tailleur de —, توکڭ باتو *tukang batu*, (sculpteur) فڭوکر باتو *perg-ūkir batu*, (lapidaire) فڭوکر فرمات *perg-ūkir permāta*. — à aiguiser, باتو فڭاسه *bātu perg-āsah*. — à fusil, باتو اڭپى *bātu api*. — ponce, باتو تمبل *bātu timbul*. — précieuse, فرمات *permāta*, رتن *ratna*. — de touche, باتو اوجى *bātu ūji*. — d'aimant, باتو برانى *bātu berāni*. — de bézoard, مستيك *mustika*. — d'autel,

باتو مذبح *bātu kudus*, باتو قدس *bātu mezbéh.* — noire, que les pèlerins baisent à la Mecque, حجر *hejeru'l eswed.* — à broyer, باتو گیلغ *bātu giling.* — angulaire, باتو فنجورو *bātu pen-jūru.* — sépulcrare, باتو قبور *bātu kubūr.* — d'achoppement, باتو کستوهن *bātu ka-suntūh-an.* Heurter le pied contre une —, منتهکن کاکی قد باتو, *meñuntuh-kan kākī pada bātu.* Ne pas laisser — sur —, تیساد *tiāda meninggal-kan sa-būah bātu ter-susun atas bātu.* Jeter des pierres à quelqu'un, باتو ملوتر دغن *me-lūtar degan bātu.* Lancer des pierres avec une fronde, مشاللی *meng-ali-āli.* Unjet de — (distance), باتو سفلوتر *sa-pe-lūtar bātu.* Cœur de —, هاتی کرس *hātīkrās.* Maladie de la —, فپاکت کارغ *peñākīt kārang.*

PIERRERIES, s. f. pl., سکل فرمات *segala permāta,* ماتو مانکم *ratna mātu mānikam.*

PIERREUX, EUSE, adj., qui est plein de pierres, باتو دغن فنه *penūh degan bātu.* Chemin —, جالان فنه *jālan penūh degan bātu.*

PIERREUX, de la nature de la pierre, برباتو *ber-bātu,* سباگی باتو *sa-bāgey bātu.*

PIERRIEB, s. m., شریق اثی *prīuk āpi.*

PIÉTÉ, s. f., dévotion, عبادة *ibādat,* تقيّة *tekiyet,* کبقتین *ka-bakti-an.* — sincère, عبادة یغ سغکه *ibādat yang sungguh.* — filiale, کاسن انتق *kāsīh-ña anak akan ibu bapa.*

PIÉTINEB, v. a., مغیرق ۲ *meng-irīk-irīk,* ممنتغ کاکی *mem-banting kākī.*

PIÉTON, E, s., qui va à pied, اورغ *orang ber-jālan kākī.*

PIÉTRE, adj., کورغ چفت *kūrang xepāt,* تیاد براف فندی *tiāda brāpa pandey.* Un — ouvrier, توکغ یغ *tūkang yang kūrang xepāt.*

PIEU, s. m., تورس *tūrus.* —, palis, فنجغ *panxang.* Etablir des pieux, منجغ *memanxang.* — pour empaler, سول *sūla,* فبول *peñūla.* Barrage en pieux, چروچق *xerō-xok.*

PIEUSEMENT, adv., دغن عبادة *degan ibādat,* دغن تقيّة *tekiyet.*

PIEUX, EUSE, adj., برعبادة *ber-ibādat,* سلیح *salih.* Un homme —, سورغ برعبادة *sa-ōrang ber-ibādat,* سورغ سلیح *sa-ōrang salih.*

PIFFRE, RESSE, s., gourmand, glouton, *فنچارق pen-xāruk*.

PIGEON, s. m., *فراتی perapāti*, *مراتی merapāti*, بورغ دار *būrung dāra*. — sauvage de couleur verte, *پونی pūney*. — vert et violet, *پونی pūney jambu*. — de couleur brune, *پونی تانه pūney tānah*. — de couleur brun-clair, *بالم bālam*.

PIGEONNEAU, s. m., *ائق مرثاتی ānak merapāti*.

PIGEONNIE, s. m., *رومه مرثاتی rūmah merapāti*.

PIGNON, s. m., *دندغ منغاخ اثف dindig menanggung ātap rūmah*.

PIKLE, s. m., poids, *پیکل pīkul*.

PILASTRE, s. m., *تیخ یغ بفرسکی tiang yang be-per-segi ampat*.

PILE, s. f., amas de choses rangées les unes sur les autres, *تبن timbun, tambun, تبنون tambūn-an*. Une — de bois, *کایو ستمبون kāyu sa-tambūn-an*. Par piles, *برتبين ۲ ber-tambun-tambun, برسوسن ۲ ber-susun-susun*. Mettre en —, *منبن menambun*.

PILE d'un pont, *تیخ جبانتان tiang jambātan*.

PILE d'une pièce de monnaie, *بلاکخن سکفغ وڭ blākhang-ña sa-kepang wang*.

PILÉ, E, part. pas. du v. piler, *سربق تمبرق ter-tumbuk, سربق*

serbuk, توتق tūtuk. Riz qui n'est pas bien —, *برس براته bràs ber-antah*.

PILER, v. a., *منبق menumbuk*, *مغالو merg-ālu, مبربق meñerbuk*, *منبق قادی menūtuk*. — duriz, *منبق قادی menumbuk pādi*. — dans un mortier, *مغالو دالم لسخ merg-ālu dālam lesung*.

PILIER, s. m., *تیخ tiang*. — en pierres, *تیخ باتو tiang bātu*. — en bois, *تیخ کایو tiang kāyu*. — en marbre, *تیخ مرمر tiang marmor*.

Fig. C'est un — du palais, *ای سنتیاس داستان ia santiāsa di-astāna*.

PILLAGE, s. m., 1°, action de piller, *حال رمفاس hāl me-rampas*, *فنجران pen-jarāh-an, فچونن peña-mūn-an*. — d'une ville, *فنجران pen-jarāh-an nagrī*. 2°, résultat, butin, *رمفاس rampās-an, جران jarāh-an, کرساکن ka-rusāk-an*.

PILLARD, E, adj. et s., *فنجران pen-jarah, فپامن peñāmun*. Un — *سورغ فپامن sa-ōrang peñāmun*.

PILLÉ, E, part. pas. du v. piller, *رمفاس rampas, ترمفاس te-rampas, جاره jarah, سامن sāmūn*. Ville pillée, *نگری یغ ترمفاس nagrī yang te-rampas*. Personne pillée, *اورغ*

یغ کرماشن *orang yang ka-rampās-an*.

PILLER, v. a., مرشس *me-rampas*, منجاره *men-jārah*, مرت *me-rebūt*, مرشس میامن *meñāmun*. — une ville, مرشس میامن *me-rampas nagri*. — des pèlerins, یغ نایق حاج *meñāmun orang yang nāik haji*.

PILON, s. m., انتن *ālu*, الو *ālu besī*. — de fer, الو بسی *ālu besī*. — de bois, کایو قنبق *kāyu penumbuk*.

PILORI, s. m., تیغ مالو *tiang mālu*.

PILOTAGE, s. m., art de conduire un navire, علم فلیارن *ilmu pe-la-yār-an*. —, action de conduire un bâtiment à l'entrée et à la sortie d'un port, حال باو کفل ماسق اتو کلور *hāl bāwa kapāl māsuk ātaw ka-lūar deri kuāla*.

PILOTE, s. m., معلم *maḥim*, معلم جورو مودی *maḥim kapāl, jūru mūdi*.

PILOTER, v. a., conduire un navire, ممگخ کودی کفل *memegāng kamūdi kapāl*.

Fig. —, servir de guide, مشهنتر *merg-hantar*.

PILOTER, v. a., enfoncer des pilotis, ممبوه تیغ همبارو *mem-būbuh tiang hambāru*, ماسقن فنیچخ دالم تانه *me-māsuk-kan panxang dālam tānah*.

PILOTIN, s. m., مرید معلم *murīd maḥim*, بلاجر فتهون فلیارن *orang bel-ājar pergatahū-an pe-layār-an*.

PILOTIS, s. m., تیغ همبارو *tiang hambāru*, تیغ یغ دباوه تانه *tiang yang di-bāwah tānah*, فنیچخ دباوه *panxang di-bāwah rumah*.

PILULE, s. f., انتل *untal*. Mettre en pilules, مشتل *merg-untal*. Avaler des pilules, منلن انتل *menelān untal*.

PIMENT, s. m., چلی *xābe*, چلی *xīli*. —, poivre long, لاد فنیچخ *lādu panjang*.

PIMPANT, E, adj., تره یاسی *ter-hiyās-i*, یغ ماکم فکاین باکس *yang memākey pakēy-an bāgus*.

PIN, s. m., صنوبر *sanūber*.

PINACLE, s. m., فنیچق *punxaq*, رگکت *ringkit*. Le diable le plaça sur le — du temple, مک ابلیس *maku iblīs ber-dirī-kan dīa di-ātas ring-kit kabah*.

Fig. Etre sur le —, جادی اورغ *jādi orang besār*.

PINCE, s. f., سفت *sepīt*, ففت *peñepīt*. — en fer, سفت درود بسی *peñepīt deri-pada besī*. — d'un crabe, سفت کتم *sepīt ketām*. —, levier de fer, فغشکل بسی *perg-ungkil besī*, فنانغ بسی *penūtīng besī*.

PINCÉ, E, part. pas. du v. pincer, *سفت seṭit*, ترسفت *ter-seṭit*. — avec les doigts, چوبت *xūbit*. —, serré, *فیبخت pīxīt*. —, coupé avec l'ongle, *گنتس gentas*, ترگنتس *ter-gentas*.

PINCÉ, saisi, *سغکت sanggut*.

PINCEAU, s. m., *پنآپو چت peñāpu xāt*, *فرکاکس فنولس چت per-kākas penūlis xāt*.

PINCÉE, s. f., *چیتین jentik*, *خوبت-an xubīt-an*, *سنگوتن sanggūt-an*.

PINCE-MAILLE, s. m., *اورغ کیکر ōrang kikir*.

PINCEMENT, s. m., *حال مپخت hāl meṇepīt*, *چیتین xubīt-an*.

PINCER, v. a., *مپخت meṇepīt*. — avec les doigts, *منچوبت men-xūbit*. — en serrant, *میمچتنکن memāxīt-kan*.

PINCER, couper des bourgeons avec les ongles, *مگنتس merg-gentas*.

PINCER, saisir, *مپگنت meñanggut*.

PINCER un instrument de musique, *ممتق memetik*.

PINCETTE, s. f., pour le feu, *سفت seṭit āpi*, *پنپخت افی peñepīt āpi*. —, pour arracher le poil, *سفت seṭit jarggut*, *انگکف angkup*.

PINGRE, s. m., avare, *اورغ کیکر ōrang kikir*.

PINTADE, s. f., *هایم متیار hāyam mutiāra*.

PIOCHE, s. f., outilaratoire, *چشکل xangkul*, *فاجل pāxul*. — de mineur, *چاتق xātuk*.

PIOCHER, v. a., travailler avec la pioche, *منچشکل men-xangkul*. — la terre, *منچشکل تانه men-xangkul tānah*.

PIOCHER, au fig., travailler avec ardeur, *مشرج دغن راجن mergarja dengan rājin-ña*.

PIOCHEUR, s. m., *اورغ منچشکل ōrang men-xangkul*.

PIOCHEUR, au fig., homme laborieux, *اورغ راجن ōrang rājin*.

PION, s. m., au jeu des échecs, *بیدق bīdaq*, *بوه چاتر būah xātur*, *افت اپیت āpit-apīt-an*.

PIPE, s. f., futaille, *فیفا pīpā*, *تورغ tōrg*. Une — de vin, *سواتو فیفا ایر suātu pīpā āyer anggūr*.

PIPE, s. f., à fumer, *فیفا pīpā*, *ادوتن udūt-an*, *ادودن udūd-an*. — en terre, *فیفا درؤد تانه pīpā deri-pada tānah*. Tête de —, *کفال فیفا kapāla pīpā*. Tuyau de —, *بانغ فیفا bātang pīpā*. Charger une —, *مغیسی merg-isi pīpā*. Fumer une — de tabac, *مغیسف سواتو فیفا تمباکو merg-hisap suātu pīpā tembāko*. Cure-pipe, *چشکل فیفا xangkil pīpā*.

PIPEAU, s. m., flûte champêtre, *سولغ گمبال sūling gombāla*, *بغسی bargsi gombāla*.

PIPEAU, pour prendre les oiseaux, سولخ فمیکت *sūling pemikat*. —, gluaux, کایو گنه بورخ *kāyu getàh būrung*.

PIPÉE, s. f., حال میکت بورخ سرت, سولخ فمیکت *hāl memikat būrung serta sūling pemikat*.

Fig. —, tromperie, تیفو *tīpu*.

PIPER, v. a., contrefaire le cri des oiseaux pour les attirer et les prendre, میکت بورخ سرت منیف سولخ, فمیکت *memikat būrung serta menūp sūling pemikat*.

Fig. —, tromper, منیفو *menīpu*, مفردیاکن *mem-per-dayā-kan*.

PIQUAGE, s. m., حال منچاچه باتو, — d'une meule de moulin, حال مناجمکن باتو کسارن *hāl men-āxah batu. hāl menājam-kan batu kisār-an*.

PIQUANT, s. m., بارخ دوری *dūri*, یخ هوچشن تاجم *bārang yang hū-jung-ña tājam*.

PIQUANT, E, adj., qui pique, یخ منچوچق *yang men-xūxuk*.

PIQUANT, qui fait une impression vive sur l'organe du goût, فدس *pedūs*, اسم *āsam*. Sauce piquante, کوه یخ اسم *kūwah yang āsam*. —, extrêmement froid. Un vent —, یخ ساعت دیغن *āgin yang sāngat dīgin*.

PIQUANT, au fig., offensant, mordant, سندر *sindir*. Paroles piquantes,

سندر فرکتان *per-katā-an sindir*.

PIQUE, s. f., arme, تمبق *tumbak*. La lame d'une —, مات تمبق *māta tumbak*. La hampe d'une —, باتغ *bātang tumbak*. Percer avec une —, مرادکن *menumbak*, مرادکن تمبق *me-rādaḱ-kan tumbak*.

PIQUE, brouillerie, aigreur, کرانن *karāt-an hāti*, دمدم *demdam*. Avoir une — contre quelqu'un, مناره دمدم *menāruh demdam*.

PIQUÉ, E, part. pas. du v. piquer, چوچق *xūxuk*, ترچوچق *ter-xū-xuk*. —, aiguillonné, دگرتق *di-ger-tak*.

PIQUÉ à l'aiguille, تکت *tekāt*, تیکم ججق *tīkam jejāḱ*.

PIQUE-NIQUE, s. m., فرجهون مان, ماسخ^۲ اورخ مباو سهداغن *per-jamū-an māna māsing-māsing orang mem-bāwa sa-hidāng-an*.

PIQUEUR, v. a., percer légèrement avec une pointe, منچوچق *men-xūxuk*, منوسق *menūsuk*. — avec une aiguille, منوسق دغن جارم *menūsuk dengan jārum*.

PIQUER, aiguillonner, مشگرتقکن *meng-gertak-kan*. — un cheval, مشگرتقکن کود *meng-gertak-kan kūda*.

Fig. —, exciter, مهاجق *meng-ājak*, مشغوق *meng-ūpak*.

PIQUER, comme fait un oiseau, مامگت *memāgut*, مامتق *memātuk*,

منچوتق *men-xōtok*. —, en parlant des insectes, مښت *meñergat*.

PIQUER, faire des piqures à la peau, منچاچه *men-xāxah*.

PIQUER, faire des points, منيک *menikam jejāk*, مېوچى *me-ñūji*. — le collet d'un habit, مېوچى *meñūji lēher bāju*.

PIQUER, larder, منچوچق مېوبه لى *men-xūxuk mem-būbuk lemāk bābi*.

PIQUER, avoir un goût âcre, اد *ada pedàs*.

PIQUER vers, diriger vers, منوجو *menūju*. Il piqua vers le cap, مښت *maka ber-lāyar-lah ĩa menūju tanjung*.

SE PIQUER, v. pron., se glorifier, مغاچق *mergāxak*. Se — de naissance, سبب اصلن *mergāxak sebāb aṣal-ña*.

SE PIQUER, se fâcher, جادى ماره *jādi mārāh*.

SE PIQUER, se gâter. Ce vin se pique, اير اغکور ايت جادى اسم *āyer anggūr ĩtu jādi āsam*. Ce drap se pique, سقلات ايت دروسق ککت *saqlat ĩtu di-rusak gegāt*.

PIQUET, s. m., petit pieu, تورس *tūrus*, فاسق *pāsak*.

PIQUET de soldats, فسوکن *pasūk-an*, کاول *kāwal*.

PIQUETTE, s. f., boisson acidulée, منومن يڭ اسم *minūm-an yang āsam*.

—, vin de mauvaise qualité, اير اغکور *āyer anggūr yang kū-rang bāk*.

PIQUEUR, s. m., homme chargé de dresser les chevaux, فغاچر کود *perg-ājar kūda*. —, homme chargé de conduire une meute de chiens, اورڭ مغالو سکاون انجڭ *ōrang merg-ālāw sa-kāwan anjng*.

PIQUEUR, EUSE, ouvrier qui pique à l'aiguille, اورڭ منيک ججق *ōrang menikam jejāk*.

PIQÛRE, s. f., blessure que fait ce qui pique, چاچه *xāxah*, چوچقن *xūxuk-ña*. — d'insectes, سڭت *sergat*.

PIQÛRE à l'aiguille, سڭين *suji-an*, ثرى يڭ تيکم ججق *prī yang tīkam jejāk*.

PIRATE, s. m., اورڭ فرمق *ōrang pe-rompak*, اورڭ لانن *ōrang lānun*, اورڭ باجق *ōrang bājak*.

PIRATER, v. n., مرهق *me-rompak*, مباحق *mem-bājak*.

PIRATERIE, s. f., métier de pirate, رومپاک *rompak*, رومپاکن *rompāk-an*. Navire qui sert à la —, فراهر رومق *prāhu rompak*.

PIRE, adj., له جاهت *lebèh jāhat*, له بورق *lebèh būruk*. La dernière erreur est — que la première, مښت *maka jādi sesūt*.

yang ter-kamudi-an lebeh jāhat deri-pada yang portāma itu. Le —, *yang būruk sa-kāli*, یخ جاہت سکالی *yang jāhat sa-kāli*.

PIROGUE, s. f., *prāhu* قراہو کچل *keẖil*, *smāpan* سمفن, *ketūlus* کلولس.

PIROUETTE, s. f., *hāl ōrang* حال اورخ برٹوشخ *ber-pūsing atas hujung suātu kākī* اتس هوجخ سواتو کاکی.

PIROUETTER, v. n., *ber-pūsing atas hujung suātu kākī* برٹوشخ اتس هوجخ سواتو کاکی.

PIS, s. m., *tétine de la vache, de la brebis, etc., sūsu binātang* سوسو بناخ.

PIS, adv., *lebèh jāhat* لہ جاہت. Ils ont fait — que leurs pères, ای سده برپوت جاہت لہ درثد بٹغان *ia sudah ber-būat jāhat lebeh deri-pada bapa-bapā-ña.* Qui — est, *yang lebèh jāhat lagi.* De mal en —, در یخ جاہت *deri yang jāhat ka-pada yang lebèh jāhat lagi.*

PISCINE, s. f., *réservoir d'eau, kūlam* کولم, *tampat mandi* تفت مندی *mandi.* A certaines époques un ange descendait dans la —, سُرُخ ملائکہ *sa-ōrang malāikat tūrun pada bārang kotika ka-dālam kūlam itu.*

PISÉ, s. m., *dindingtānah* دندخ تانه.

PISSAT, s. m., *āyer kenxing binātang* ایر کنجخ بناخ.

PISSEMENT, s. m. (de sang), *hāl mergenxing-kan dārah* حال مغنجخن داره.

PISSER, v. n., *kenxing* کنجخ, *kemah, būang āyer.* — au lit, *kenxing di-tampat tīdor.* — sur quelque chose, *mergenxing-i* مغنجخ تیدر.

PISSER, v. a., *mergenxing-kan* مغنجخن, *du sang, mergenxing-kan dārah* مغنجخن داره.

PISSOIR, s. m. et PISSOTIÈRE, s. f., *tampat kenxing* تفت کنجخ, *tampat būang āyer* بوخ ایر.

PISTACHE, s. f., *de terre, kāxang gōreng* کالجخ کورخ.

PISTE, s. f., *bakàs kākī* بکس کاکی, *rūnut.* La — d'un animal, *bakàs kākī sa-ikor binātang.* Suivre les voleurs à la —, *menūrut bakàs kākī ōrang pen-xūri.* منورت بکس کاکی اورخ فنچوری.

PISTIL, s. m., *ālu dālam kelūpak būnga* الو دالم کلوفق بوخ.

PISTOLE, s. f., *monnaie, dīnar* دینر.

PISTOLET, s. m., *bedil keẖil* بدل کچل.

PISTON, s. m., *peng-hīsap, kūt hambūs-an* فٹھیسف کولت همبوسن.

PITANCE, s. f., portion de vivres, مسار *musāra*, مكان *makān-an*, رزقي *rezekī*.

PITEUX, EUSE, adj., digne de pitié, يغب هارس دكسهي *yang harus di-kasih-ān-i*, يغب فانت دسيغي *yang pātut di-sayāng-i*.

PITIÉ, s. f., compassion, كسهن *kasih-an*, سايب *sāyang*, بلس *belās*, رحمة *rahmat*, شفقة *šefakat*. Avoir —, مغبسهنك *mengasih-ān-i*, مغبسهنك *mengasih-an-kan*, ميغي *meñā-yāng-i*. Ayez — de nous, كسهنله *kasih-an-lah ākan kāmī*. Digne de —, كسهن *kasih-an*, يغب *yang harus di-kasih-ān-i*.

PITON, s. m., fer tourné en anneau, فاكوبسي يغب سروف چنچن *pāku besi yang sa-rūpa xinxin*.

PITON, s. m., pointe élevée d'une montagne, كمنچق كونغ *kamunxak gūnung*.

PITOYABLE, adj., qui excite la pitié, كسهن *kasih-an*, يغب هارس *yang harus di-kasih-ān-i*.

PITOYABLE, méprisable, هين *hīna*.

PITOYABLE, qui a de la pitié, يغب *yang harus di-kasih-ān-i*.

PITTORESQUE, adj., يغب هارس دكبر *yang harus di-gambar*, يغب انده *yang indah pandāng-an-ña*.

PITUITE, s. f., بلغم *belgem*.

PIVERT, s. m., oiseau, بلاتق *belātuk*, فلاتق *pelātuk*.

PIVOT, s. m., فوست *pūsāt*, فاكوب *pāku*, قنارن *putār-an*. Le — du monde, فاكوبومي *pāku būmī*.

PIVOTER, v. n., tourner, ليكت *līgat*, فوسخ *pūsing*.

PLACAGE, s. m., فلوطن *peñalūt-an*.

PLACARD, s. m., écrit qu'on affiche, سورت تيته *sūrat mālūm*, سورت يغب دلكتكن *sūrat tītah*, سورت يغب دلكتكن *sūrat yang di-lekāt-kan*.

PLACARDE, v. a., afficher un placard, ملكتكن *me-lekāt-kan*, منفلكن *menampal-kan*. — un ordre du roi, ملكتكن سورت تيته راج *me-lekāt-kan sūrat tītah rāja*. — à la porte de la ville, ملكتكن قد فتو *me-lekāt-kan pada pintu nagrī*.

PLACE, s. f., emplacement, espace, lieu, تمفت *tampat*, كلواسن *ka-luwās-an*. — vaste, تمغب يغب لوس *tampat yang lūwas*. — publique, ميدان *mē-dān*, له *lebūh*. — devant un palais, هلامن *halāman*. — du marché, فاسر *pāsar*. Beaucoup de marchandises sur la —, بايق دكاغن دفاسر *bāñak dagāng-an di-pāsar*. Trouver une —, مندافت تمفت *men-dāpat tampat*. S'asseoir à la première —, دودق قد تمفت يغب فرتام *dūduk pada*.

tampat yang portāma. La dernière —, *tampat yang ter-kamudi-an*. A sa —, *قد تمقتن* pada *tampat-ña*. — vacante, *تمقت* *tampat yang hampa*. Je vais vous préparer une —, *اکو فرکی* *aku pergi ber-jālan ākan me-langkap tampat bagi kāmū*. Prendre — à table, *دودق ڌد میج* *dūduk pada mēja*. Prendre une — dans un navire, dans une maison, etc., *منمغ* *menumpang*. Faire —, *مېوک جالان* *mem-būka jālān*. Etre à la — de quelqu'un, *مغکتیکن اورغ* *merg-ganti-kan ōrang*. Mille hommes sont restés sur la —, *سربو اورغ* *sa - rību ōrang sudah māti di-mēdān pe-prāng-an*.

PLACE, ville de guerre, forteresse, *کوتا* *kōta*, *نگری یغ برنتخ* *nagrī yang ber-binting*.

PLACE, emploi, *جواتن* *jawāt-an*.

PLACEMENT, s. m., d'argent, *حال* *hāl* *mem - brī* *wang mākan būga*.

PLACENTA, s. m., *اوری* *ūrey*.

PLACER, v. a., mettre dans un lieu, *مناره* *menāruh*, *مېوبه* *mem-būbuh*. Où voulez-vous — cette caisse, *فتی ایت تون ماو تاره دمان* *petī itu tūan māu tārūh di-māna*. — les gens chacun à sa place, *مغاترکن اورغ*

مغاسخ ۲ ڌد تمقتن *merg-atur-kan ōrang māsing-māsing pada tampat-ña*. Bien — ses aumônes, *مېبری صدقه* *mem-brī sedekat dengan būdi bixāra*. — ses espérances en quelqu'un, *مغهارف اکن* *merg-hārap ākan sa-ōrang*. Etre bien placé, *یغ بايق* *dāpat tampat yang baik*. Argent placé à intérêts, *وځ یغ بر بوغ* *wang yang ber-būga*.

PLACER, procurer un emploi, *ماسقکن دالم جباتن* *memāsuk - kan dālam jabāt-an*.

PLACER, accommoder, *منمغکن* *menumpang-kan*. — quelqu'un dans un hospice, *اورغ دالم رومه* *menumpang-kan ōrang dālam rūmah ōrang sākīt*.

PLACER, établir, *مندودقکن* *men-dūduk-kan*. Ce père a placé ses enfants, *اورغ ایت سده مندودقکن* *ōrang itu sudah men-dūduk-kan ānak-ānak-ña*.

SE PLACER, v. pron., prendre une place, *دودق* *dūduk*.

SE PLACER, entrer dans un emploi, *ماسق جباتن* *māsuk jabāt-an*.

PLACET, s. m., demande par écrit, *سورت فرمتان* *sūrat per - mintā-an*.

PLACIDE, adj., *برسنگ* *ber-senang*, *بردامی* *ber-dāmey*.

PLAFOND, s. m., *فانس* *pāgu*, *لاغت ۲* *pātas, lāngit-lāngit*.

PLAFONNER, v. a., مېموبه کافر ډډا کو, *mem-būbuh kāpur pada pāgu*.

PLAGE, s. f., rivage de la mer, پانتې *panthey*, فېسېر *pasīsir*. Tout le long de la —, سېنجېخ فنتې *sa-pan-jang pantey*.

PLAGE, région, contrée, قطر *kutr*.

PLAGIAIRE, s. m., qui pille les ouvrages des autres, فېنجوري کراغن *pen-xūri karāng-an sūrat ōrang lāin*.

PLAIDER, v. n., contester quelque chose en justice, مندعو *men-dawā*, برسېگېت *ber-sanggēta*, برگام *ber-gāwam*. — au sujet d'une succession, مندعو کارن هرت فېنګالان *men-dawā kārna harta peninggāl-an*. — par avocat, فېنچېم مولت *pinjam mūlut*.

PLAIDEUR, EUSE, s., qui plaide, مندعو *pen-dawā*, اتق کلام *ānak gāwam*, يانګ سوک مندعو *yang sūka men-dawā*.

PLAIDOIRIE, s. f., دعو *dawā*, گام *gāwam*, بېچار *sanggēta*, بېچار *bixāra*.

PLAIDOYER, s. m., بېچار دعو *bixāra dawā*.

PLAIE, s. f., blessure, لوك *lūka*. Laver une —, مېباسه لوك *mem-bāsuḥ lūka*. Sonder une —, مندوک لوك *men-dūga lūka*. Quelles sont ces plaies qui sont à vos deux mains?

اڅاته سکل لوك اين ډډا کو تاغن *apā-tah segala lūka ini pada ka-dūa tāngan-mu*.

PLAIE, fléau, توله *tulah*, بلا *belā*, توله *tawelet*, بلیه *beliyet*. — envoyée par Dieu, توله الله *tulah allah*. Sept anges tenant les sept plaies, توجه ملايکه *tūjuh malāikat* مېمېگان *ka-tūjuh belā*.

PLAIGNANT, E, s., فېجادو *peng-ādu*, اورغ ښه *penūduh*. Le —, اورغ *ōrang yang meng-ādu*, اورغ *ōrang peng-ādu*.

PLAIN, E, adj., uni, پلات *rat*, تانه رات *rāta*, داتر *dātar*. Pays —, تانه رات *tānah rāta*. Plaine campagne, بندغ *bendang* رات *rāta*. Linge —, کاین *kāin lixin*, کاین تیاد برېوڅ *kāin tiāda ber-būnga*.

PLAIN-CHANT, s. m., پاپي گريج *ñāñi grēja*.

PLAINDRE, v. a., مېياغي *meñayāng-i*, مرتافي *me-ratāp-i*. — quelqu'un, مېياغي اورغ *meñayāng-i-ōrang*. Etre à —, يانګ هارس دسيانګي *yang hārus di-sayāng-i*. Etre plaint, درتافي *di-ratāp-i*.

SE PLAINDRE, v. pron., se lamenter, مراتف *me-ratāp*.

SE PLAINDRE, porter plainte, مېجادو *mengādu*, منوده *menūduh*.

PLAINE, s. f., فادغ *pādag*, تانه *tānah lāpang*. Une vaste —, فادغ يڭ لوس *pādag yang lūwas*. La — liquide, لاوت *lāut*.

Fig. La PLAINE céleste, لاغت *lāngit*.

PLAIN-PIED (DE), loc. adv., سام تار *sāma tāra*. Toutes les chambres sont de plain-pied, سكل يلق ايت *sekala bīlik itu ada sāma tāra*.

PLAINTE, s. f., lamentation, راتف *rātap*, بيڭي راتف *biji rātap*, بيڭي سابق *biji sābak*, تڭيسن *tangīs-an*.

PLAINTE, en justice, ادو *ādu*, پڭ-ادو *peng-adū-an*, پڭدوهن *penu-dūh-an*, چيم *xīma*.

PLAINTIF, IVE, adj., فرندو *pe-rindu*. Chant —, بوڭي فرندو *būñu pe-rindu*.

PLAIRE, v. n., être au gré de, مېكاكن سوك *mem-brī sūka*, مېككن *meñukā-kan*, بركنن *ber-kenàn*, مېنڭكن *meñenàng-kan*. Cela me plaît, ايتوله هېب بركنن *itū-lah hamba ber-kenàn*. Ses paroles me plaisent beaucoup, هېب سوك ساغت درشد *hamba sūka sāngat deri-pada katā-ñā*. Qui plaît, يڭ مېري سوك *yang mem-brī sūka*. Que vous plaît-il? اڭ تون سوك *apa tūan sūka*. —, satisfaire, مېداكن *mema-dā-kan*.

PLAIRE, vouloir, trouver bon, دفرکنکن *di-per-kenàn-kan*, مڭقبولکن *meng-kabūl-kan*. Il plut à Dieu d'écouter sa prière, ملك *maka di-per-kenàn-kan allah ākan per-mintā-an-ñā itu*. Ce qui vous plaît, اڭ يڭ تون قبولکن *apa yang tūan kabūl-kan*. S'il plaît à Dieu, انشا الله *inšā-allah*. A Dieu ne plaise, فليس *palīyas*. Donnez, s'il vous plaît, منت تون کاسه *mintā tūan kāsih*.

SE PLAIRE, v. pron., être content, سوك *sūka*. Se plaisir à soi-même, سوك اكن درين *sūka ākan dirī-ñā*.

SE PLAIRE, prendre plaisir à, سوك *sūka*. Se plaisir à étudier, سوك بلاجر *sūka bel-ajar*.

SE PLAIRE réciproquement, برسکڪان *ber-suka-sukā-an*.

PLAISANCE, s. f., (lieu de), تڭت *tampat ka sukā-an*. Maison de —, رومه کڪان *rūmah ka-sukā-an*, بالي دتغه تامن *bāley di-tengah tāman*.

PLAISANT, s. m., اورڭ برسند *orang ber-senda*, جناک *jenāka*, برگورو *ber-gūraw*.

PLAISANT, E, adj., qui plaît, يڭ مېري سوك *yang mem-brī sūka*, کڭن قبول *kenàn, kabūl*.

PLAISANT, beau, agréable, ايلق *elok*, مانس *mānis*, مولق *mūlik*, سدق *sedāp*.

PLAISANTER, v. n., badiner, برسند *ber-senda*, برجانك *ber-jenāka*, مغكورو *merg-gūraw*. — avec quelqu'un, برسند دغن سورغ *ber-senda dergan sa-ōrang*. En plaisantant, ماین دغن ماین *maīn sāja*.

PLAISANTER, railler quelqu'un, میندرکن اورغ *meñindir-kan ōrang*.

PLAISANTERIE, s. f., سند *senda*, گورو *gūraw*. ماین *māin*, مینن *maīn-an*. Sans —, سغكه *surguh-surguh*, تید دغن ماین *tiāda dergan māin*.

PLAISIR, s. m., joie, contentement, سوك *sūka*, كسكان *ka-sukā-an*, ائق *ēnaq*, لذة *lezat*, غيرة *geirat*, منتت *menuntut* سوك *sūka hatī-ña*. Faire avec —, بر بوت دغن سوك هاتی *ber-būat dergan sūka hātī*. Les plaisirs de ce monde ne sont pas éternels, كسكان دنیا این تید ككل *ka-sukā-an dūniā ini tiāda kakal adā-ña*. Vivre dans les plaisirs, هیدف دالم كسكان دان لذة *hīdup dālam ka-sukā-an dān lezat*. Les plaisirs de l'autre vie, لذة اخرة *lezat aqirat*.

PLAISIR, volonté, choix, سوك *sūka*, كهندق هاتی *ka-hendaq*, رضا *redlā*. A votre bon —, تون فوك سوك *tūan pūña sūka*. Le bon — du roi, كهندق هاتی *ka-hendaq hātī rāja itu*. Prendre — à, برکنن *ber-kenan*, براهی اکن *berāhi ākan*.

PLAISIR, bon office, كجیكن *ka-bijik-an*, تولغ *tūlung*. Faire — à quelqu'un, مموت كجیكن اكسن اورغ *mem-būat ka-bijik-an ākan ōrang*, ممبری تولغ *mem-brī tūlung*.

PLAISIR, pâtisserie, oublie, كوه *kūweh*, چفت *xepit*.

PLAN, s. m., surface plane, موك *mūka*, رات *rāta*.

PLAN, dessin d'un bâtiment, دینه *dīnah*, چنت *xonto*. — d'une maison, دینه رومه *dīnah rūmah*. — géométral d'une maison, چنت *xonto kāki rūmah*. Faire un —, مموت دینه *mem-būat dīnah*.

PLAN, ordre, arrangement, رنچان *ranxāna*, كراغن *karāng-an*, اتورن *atūr-an*. — d'une lettre, رنچان *ranxāna sūrat*.

PLAN, projet, بچار *bixāra*, افای *upāya*. Le — du roi est tout-à-fait bon, سبايقاله بچار راج *sa-bāiḡ-ñā-lah bixāra rāja*. Former un —,

ممیوکن *meng-upayā-kan*, مغفیاکن *memayū-kan*.

PLAN, E, adj., plat, uni, رات *rāta*. Surface plane, موک یغ رات *mūka yang rāta*. Les planes rives de la rivière, تپی سوغی یغ رات *tepi sūngay yang rāta*.

PLANCHE, s. f., فائن *pāpan*. — de chêne, فائن کایو جاتی *pāpan kāyu jāti*. Scier des planches, مغگرگاجی فائن *meng-garagaji pāpan*. — rabotée, فائن لیچن *pāpan lixin*. Une —, فائن سیله *pāpan sa-bilah*.

PLANCHE, dans un jardin, سواتو *suātu pētaḥ dālam tāman*.

PLANCHÉIER, v. a., منداسرکن دغن *men-dāsar-kan dengan pāpan*.

PLANCHER, s. m., لنتی *lantey*, فاکو *pāgu*. — supérieur, تینگکت *tingkat*, لوتغ *lōting*.

Fig. Le PLANCHER des vaches, دارت *dārat*.

PLANCHETTE, s. f., petite planche, فائن کچل *pāpan keḥl*. — pour écrire, لوح فائن *lōḥ pāpan*. —, bar-deau, سیرف *sīrap*.

PLANÇON, s. m., چغک *xangkuk*, چغکوکن *xangkūk-an*.

PLANE, s. f., outil, رمبس *rimbas*, بلغ *beliyung*.

PLANER, v. a., polir avec la plane, مریمس *me-rimbas*.

PLANER, v. n., se soutenir en l'air, لا یغ *lāyang*.

PLANÉTAIRE, adj., بتغ برایدردون *bintang ber-īdar pūña*.

PLANÈTE, s. f., بتغ برایدردون *bintang ber-īdar*, بتغ سیارة *bintang siyārat*. Les noms des planètes sont: Mercure, عطارد *uṭārid*. Vénus, زهره *zahrāt*. La Terre, بومی *būmi*. Mars, مریخ *merrik*. Jupiter, مشتری *muštārī*. Saturne, زحل *zuḥal*. Herschell, سبهو بتغ برایدردون *sa-būah bintang ber-īdar*.

PLANISPHERE, s. m., تلین فلک *tulis-an falak*, اتس بارغ یغ رات *ātas bārang yang rāta*, تلین بلاتن *tulis-an bulāt-an duniā ātas kartas*.

PLANT, s. m., بیت *bibit*, چغک *xangkuk*, تونس *tūnas*. Repiquer du —, منام بیت *mem-bibit*, منام چغک *menānam xangkuk*.

PLANTAGE, s. f., action de planter, فننام *penanām-an*, حال منام *hāl menānam*. Le — des cannes à sucre, فننام تنبو *penanām-an tebū*.

PLANTATION, s. f., action de planter, فننام *penanām-an*.

PLANTATION, terrain planté, کبن *kebōn*. — de jeunes arbres, کبن *kebōn pōhon* - پوهن ۲ مود.

mūda. — de riz, لادغ *lādang*, ساوه *sāwah*.

PLANTE, s. f., تنام *tanām-an*.

— rampante, تانم یغ مپولر *tanām-an yang meñūlur*, تانم یغ ملات *tanām-an gang me-lāta*. La racine d'une —, اکر تانم *ākar tanām-an*.

Les plantes, سکل تانم تانم *segala tānam-tanām-an*, سکل تبه تمبوھن *segala tumbuh-tumbūh-an*.

La PLANTE du pied, تاقق کاکي *tāpaq kākī*, تلاقق کاکي *telāpaq kākī*.

PLANTER, v. a., mettre en terre une plante, منام *menānam*. — un arbre, منام فوهن *menānam pōhon*. — des choux, منام کوبس *menānam kūbis*. — par rangée, منام بر بنجر *menānam ber-banjar-banjar*. — un jardin, تمنی تانم *menanām-i tāman*.

PLANTER, ficher en terre un pieu, ملتق فنجخ *me-lantak panxang*.

PLANTER la foi, ممباو ایمان *mem-bāwa imān*.

PLANTER là quelqu'un, منگلکن اورغ *meninggal-kan orang*.

SE PLANTER devant quelqu'un, بر دیری بتل دهداث اورغ *ber-diri betul di-hadāp-an orang*.

PLANTEUR, s. m., اورغ منام *orang menānam*, اورغ تانم *orang penā-man*, توکغ کبن *tūkang kebōn*.

PLANTOIR, s. m., en bois, کایو قنام *kāyu penānam*. — en fer, بسی قنام *besi penānam*.

PLANTON, s. m., فسوره هلبالغ *pe-sūruh hulubālang*.

PLAQUE, s. f., table de métal, فراد *prāda*. — de fer, فراد بسی *prāda besi*. —, ornement à une ceinture, قندغ *pending*. —, ornement en forme de croissant qui s'attache au cou, دوک *dūkuk*.

PLAQUÉ, E, part. pas. du v. plaquer, سالت *sālut*, ترسالت *ter-sālut*, تاته *tātah*.

PLAQUER, v. a., appliquer une chose plate sur une autre, مپالت *meñālut*, مناته *menātah*. — avec de l'or, مپالت دغن امس *meñālut dergan amās*, مغماسی *meng-amās-i*.

PLASTRON, s. m., فراد داد *prāda dāda*. — de cuirasse, داد باجو بسی *dāda bāju besi*.

PLAT, s. m., vaisselle de table, چيفر *pinggan*, فيرغ *pīring*, چيفر *xēper*. Un — creux, دالم *pinggan' dālam*. Un grand —, یغ *pinggan yang besār*. — de métal, فون *pūwan*, تالم *tālam*.

PLAT, mets, هداغن *hidāng-an*, سيجين *saji-an*, تبل *tambul*. Un — de viande, سهداغن داغ *sa-hidāng-an dāging*. Un — de riz, سهداغن ناسی *sa-hidāng-an nāsī*.

PLAT, la partie plate. Le — d'un sabre, بله گولک *beləh gölək*.

Le — de la main, تاقق تاغن *tāpak tāngan*.

PLAT, E, adj., uni, رات *rāta*. Terrain —, تانه رات *tānah rāta*.

Toit —, اتف رات *ātap rāta*.

PLAT, dont les parties ne sont guère plus élevées les unes que les autres, چيهر *xēper*, رنده *rendah*. Assiette plate, فيرخ چيهر *pīring xēper*. Bateau —, فراهو رنده *prāhu rendah*.

PLAT, insipide, امبر *ambar*.

Fig. Cheveux plats, رمبت لس *rambut lemās*. Langage —, بهاس *bahāsakaxūk-an*. Ventre —, کچوک *bahāsakaxūk-an*. Bourse plate, فرت کوسخ *prūt kōsong*. Calme —, کندوهن بسر *ka-tedōh-an besār*. Nez —, هيدخ فيغه *hīdung pīpīh*. Tomber à plate terre, à — ventre, تيرجرومس *ter-jerūmus*.

PLAT-BORD, s. m., بيبر فراهو *bībīr prāhu*, رمبت *rimbat*.

PLATEAU, s. m., d'une balance, داوون تباغن *dāun narāxa*, داوون تيمباغن *dāun timbāng-an*. — à thé, à bétel, پوان *pūwan*, تالم *tālam*. — à pied, چران *xerāna*, فاهر *pāhar*.

PLATEAU, terrain élevé, تانه رات *tānah rāta* yang tinggi.

PLATE-BANDE, s. f., فتيق کچل دکن *pētaḥ keḥil di-kebōn*.

PLATE-FORME, s. f., terrasse formant la couverture d'un bâtiment, اتف رومه يڭ رات *ātap rūmah yang rāta*.

PLATINE, s. m., امس کودق *amās kōdoḥ*, امس فوته *amās pūtiḥ*.

PLATITUDE, s. f., بارغ يڭ هين *bārang yang hīna*. Faire des platitudes, مغرجاکن فکرجاڭن يڭ هين *mengarjā-kan pe-karjā-an yang hīna*.

PLÂTRAGE, s. m., سلوتن کافر *salūt-an kāpur*.

PLÂTRAGE d'un champ, فغمبورن *peng-hambūr-an* کافر هالس فد بندغ *kāpur hālus pada bendang*.

PLÂTRAS, s. m., کرمباکن تمبق *ka-rombāk-an temboḥ*.

PLÂTRE, s. m., کافر *kāpur*, کافر هالس *kāpur hālus*. Sac de —, کارغ کافر *kārong kāpur*. Statue de —, فاتغ درفد کافر *pātung deri-pada kāpur*.

PLÂTRER, v. a., enduire de plâtre, ملابر دغن کافر *me-lābur dergan kāpur*, مغاقرکن *mengāpur-kan*.

PLÂTRER un champ, مغمبور کافر *meng-hambur* هالس ممجاکن تانه *kāpur hālus mem-bajā-kan tānah*.

PLÂTRIER, s. m., توکغ کافر *tūkang kāpur*, پاندی ملابر دغن کافر *pandey me-lābur dergan kāpur*.

PLAUSIBLE, adj., یخ بوله دتریم
 yang bŭleh di-tarīma, یخ کفرچیان
 yang ka-perxayā-an. Preuve —,
 کسقیسن یخ بوله دتریم
 yang bŭleh di-tarīma.

PLÈBE, s. f., سکل اورغ هین دین
 segala orang hīna dīna.

PLÉBÉIEN, s. m., اورغ کچل
 kexəl, رعیة rayat.

PLÉBISCITE, s. m., نیة ایسی نکری
 nīyet īsi nagrī.

PLÉIADES, s. f. pl., constellation,
 کرتیک kartika, بتغ باق bintang
 bāñak.

PLEIN, E, adj., rempli, قنه penùh,
 توغ یخ ber-īsi. Tonneau —, یخ
 tōng yang penùh. Le sac est —,
 قنه kārōng itu sudah
 penùh. Une coupe pleine de vin,
 پیال برایسی ایراغکور
 piāla ber-īsi
 āyer anggūr. A moitié —, سغه قنه
 sa-tergah penùh. — comme un
 œuf, قنه سکالی penùh sa-kālī. —
 d'esprit, قنه عقل penùh akal.
 Pleine lune, بولن فرنام bŭlan pur-
 nāma. Une pleine main, سگشکم
 sa-genggam. Leurs yeux sont pleins
 d'adultère, دغن فرمکاهن
 mata-matā-ña penùh dengan per-
 mukāh-an.

PLEIN, complet, ستنق genəp, ستنق
 sontok. Un jour —, سگنق هاری
 sa-genəp hāri, ستنق هاری sontok

hāri. Un mois —, ستنق بولن sontok
 bŭlan. — pouvoir, کواس مطلق
 kuāsa mutlek. Je n'ai pas trouvé
 tes œuvres pleines devant Dieu,
 سده تیاد اکو مندافت فربواتن ۲ کنف
 sudah tiāda āku men-
 dāpat per-buāt-an-per-buāt-an-
 mu genəp di-hadāp-an allah.

PLEIN, qui abonde en quelque
 chose, قنه penùh. Jardin — de
 fruits, کبن قنه بوه kebōn penùh
 bŭah.

PLEINE, bête qui porte des petits,
 بنتغ buntng. Cette vache est pleine,
 لمبو بتین ایت اد بنتغ lembu betīna
 itu ada buntng.

Loc. Avoir le ventre —, جادی
 jādī kenñang. Il mourut —
 de jours, ای متیله سدغ اداک سورغ
 ia matī-lah sedang adā-
 ña sa-ōrang tuā sa-pūwas-pūwas.
 Crier à pleine tête, برتریق دغن
 ber-terīak dengan suāra
 nāring. A pleines voiles, دغن لایر
 dengan lāyar kenwang. A
 pleines mains, دغن کیانک dengan
 ka-bañak-an.

En PLEIN, au milieu, فد تشه pada
 tengah. En — midi, فد تشه هاری
 pada tengah hāri. En pleine mer,
 فد تشه لوت pada tengah lāut.

Tout PLEIN, beaucoup, باق
 bāñak, باق سکالی bāñak sa-kālī.

Trop PLEIN, *سَبَقْ sebàk*, *فَنه لَهه penùh limpah*.

PLEINEMENT, adv., absolument, entièrement, *سَكَالِي sa-kālī*, *آتس atas prī yang genàp*. — connu, *پَات nāta sa-kālī*.

PLÉNIEB, ÈRE, adj., *يَغ yang genàp*. Indulgence plénière, *امْثَن ampun siksā* *dōsa yang genàp*, *امْثَن سَكِيلْن سَقْس ampun siksā dōsa*. — *ampun sa-kālī-an siksā dōsa*.

PLÉNIPOTENTIAIRE, s. m., *وَكِيل wakīl*, *وَكِيل مَطْلَق wakīl mutleḳ*.

PLÉNITUDE, s. f., *كَكْنَانْ ka-genàp-an*, *كَفْنُوْهْ ka-penùh-an*, *فَنه پَرِي يَغ pri yang penùh*. La — des temps, *كَكْنَانْ وَقْت ka-genàp-an waktu*. La — de la divinité, *كَفْنُوْهْ إِلَهَة ka-penùh-an ilahēt*.

PLÉONASME, s. m., *كَلْفَاهَنْ كَات ka-limpāh-an kāta*, *كَات لَبِه دَرْدْ kāta lebèh deri-pada hājat*. — *حَاجَة kāta lebèh deri-pada hājat*.

PLÉTHORE, s. f., *كَلْفَاهَنْ دَارَه ka-limpāh-an dārah*, *صِفَة كِبَاكِنْ دَارَه sifat ka-baṅāk-an dārah*.

PLEURÉ, E, part. pas. du v. pleurer, *دَتَغِيْسِي di-tāngīs-i*. Digne d'être —, *يَغ هَارَس دَتَغِيْسِي yang harus di-tāngīs-i*.

PLEURER, v. n., *مَنَآغْس menāngīs*. — de joie, *مَنَآغْس كَارْن كَسْكَانْ me-nāngīs kārna ka-sukā-an*. — quel-qu'un, *مَنَآغْسِي اَوْرَغ menāngīs-i-ōrang*.

— ensemble, *بَرَتَاغْس تَغِيْسَن ber-tāngīs-tāngīs-an*. Il sortit et pleura amèrement, *مَك فَرَكِيلَه اَي كَلُور دَان maka pergī-lah īa ka-lūar dān tāngīs-lah pāhīt-pāhīt*.

PLEURÉSIE, s. f., *سَاكْت رُوسُكْ sākīt rūsuḳ*, *سَاكْت چَوچُق sākīt xūxuḳ*.

PLEUREUR, EUSE, s., *يَغ يِيَاَس yang biāsa menāngīs*. — aux funérailles, *يَغ مَنَآغْسِي اَوْرَغ مَاتِي yang menāngīs-i ōrang mātī*. Saule —, *فُوْهَنْ كُنْد رُوس يَغ تَرَهْوَلَر چَاغْشَن pōhon ganda-rūsa yang ter-hūlur xābary-ña*.

PLEURS, s. m. pl., *اَيْرِمَات āyer mātā*. Essuyer les —, *مَآفُوْ اَيْرِمَات meñāpu āyer mātā*. Ses — coulaient, *بَرَلِيْنْغ اَيْرِمَات ber-līnang-līnang āyer mātā-ña*. Etre tout en —, *مَنَآغْس تَرَلَالُوْ بَاغْ meñāngīs ter-lālu bāṅāk*.

Fig. Pleurs de crocodile, *اَيْرِمَات يَغ فَرُفُور āyer mātā yang pura-pūra*.

PLEUVOIR, v. impers., *بَرَهُوْجَن ber-hūjan*, *اَدَا هُوْجَن ada hūjan*, *هُوْجَن تُوْرَن hūjan tūrun*. Il pleut très fort, *اَدَا هُوْجَن لَبْت ada hūjan lebūt*. Faire —, *مَمْرَهْجَانِي mem-per-hujān-i*. Faire tomber quelque chose comme de la pluie, *مَمْرَهْجَانِي merg-hujān-i*. Faire tomber des

heurs comme de la pluie, مغسجانی *meng-hujān-i būya*. Le Seigneur fit tomber une pluie de souffre et de feu, مگ هو سده مغسجانی بلیرغ *maka hūwa sudah meng-hujān-i balērang dān āpi*.

PLÈVRE, s. f., سلافت روسق *selā-pūt rūsuq*.

PLI, s. m., لفاتن *lipāt-an*. — d'une étoffe, لفاتن کاین *lipāt-an kāin*. Marque d'un — (faux pli), مغهیلغن لفاتن *bakās lipāt*. Faire disparaître les plis, مغهیلغن لفاتن *meng-hīlang-kan lipāt-an*.

PLI, rides, فرلفاتن *per-lipāt-an*.

PLI, enveloppe d'une lettre, لفاتن *lipāt-an*, سالت *sālut*. Tirer une lettre de son —, مېوک سورت درښد *mem-būka surat deri-pada lipāt-an-ña*.

PLI, habitude, کيساڼ *ka-biasā-an*. Il a pris son —, ای سده بیاس *ia sudah biāsa*.

PLIABLE, adj., یغ دافت دلیفت *yang dāpat di-līpat*.

PLIAGE, s. m., حال ملیفت *hāl melīpat*, فلغاتن *pe-lipāt-an*.

PLIANT, E, adj., لبق *lembik*, لبت *lembut*, لیت *liat*.

PLIANT, qui se plie, یغ لیفت لفاتن *yang lipāt-lipāt-an*, یغ دلیفت *yang di-līpat*. Table pliante, میج لیفت *mēja lipāt-lipāt-an*. Chaise

pliante, کرسی یغ دلیفت *krusi yang di-līpat*.

PLIÉ, E, part. pas. du v. plier, لیفت *līpat*, ترلیفت *ter-līpat*.

PLIER, v. a., mettre en un ou plusieurs doubles, ملیفت *me-līpat*. — du linge, ملیفت کاین *me-līpat kāin*.

PLIER, fléchir, ملیفت *me-līpat*. — les genoux, ملیفت لوت *me-līpat lūtut*, ملوت *me-lūtut*. — les genoux devant les idoles, مېه برهال *meñembah berhāla*.

PLIER, courber, مېنتق *mem-bantuk*, ملنتر *me-lentur*. — du rotin, مېنتق روتن *mem-bantuk-kan rōtan*. — des branches d'arbres, ملنتر چابغ فوهن کایو *me-lentur xābang pōhon kāyu*.

Fig. —, accoutumer, مېیسان *mem-biasā-kan*.

PLIER, v. n., se courber, چندرغ *xonderōng*. Les branches des arbres pliaient, چابغ فوهن کایو چندرغله *xābang pōhon kāyu xonderōng-lah*.

Fig. —, se soumettre, منندق *menunduk*, منندقن درین *menunduk-kan dirī-ña*.

PLIER bagage, décamper, برقده *ber-pindah*.

PLIEUR, EUSE, s. f., توکخ لیفت *tūkang lipāt*, اورغ فلیفت *ōrang pe-līpat*.

PLIOIR, s. m., فركا كس فليفت *per-kākas pe-līpat*.

PLISSÉ, E, part. pas. du v. plisser, ترليفت *ter-līpat-līpat*.

PLISSER, v. a., مليفت *me-līpat-līpat*.

PLOMB, s. m., تيمه هيم *timah hītam*. — blanc, تيمه ثوته *timah pūtiḥ*. — rouge, سدلغكم *sadalenggam*. Gouttière de —, فنچورن درؤد تيمه هيم *panxūr-an deri-pada timah hītam*. Des balles de —, فلورو *pelūru*. Menu —, سمبورن *sambūr-an*. — de sonde, باتو دوک *bātu dūga*.

A PLOMB, بتل *betūl*. Etre à —, برديري بتل *ber-dīri betūl*.

PLOMBEE, v. a., garnir de plomb, ممبوه تيمه هيم *mem-būbuh timah hītam*. — une canne, ممبوه تيمه هيم *mem-būbuh timah hītam* pada *hūjung turgkat*. —, apposer un sceau de plomb, ماسخ *memāsang* xap *timah*.

PLOMBIER, s. m., توکخ تيمه هيم *tūkang timah hītam*, قندی تيمه هيم *pandey timah hītam*.

PLONGÉ, E, part. pas. du v. plonger, سلم *selam*, ترسلم *ter-selam*, رندم *rendam*. — dans l'eau, ایر, ترسلم دالم *ter-selam dālam āyer*.

PLONGÉ dans la douleur, دالم *dālam ka-dukā-an*.

PLONGEON, s. m., action de plonger, ميلم *hāl meñelām*. Faire un —, ميلم سواتو کالی *meñelām suātu kāli*.

PLONGER, v. a., ميلمکن *meñelām-kan*, مرندمکن *me-rendām-kan*. — dans la mer, ميلمکن کدالم لاوت *me-ñelām-kan ka-dālam laut*.

Fig. — quelqu'un dans le chagrin, مندکان اورغ *men-dukā-kan orang*. — un poignard dans le sein, منيک *menikam* dergan *kris ka-dāda*.

PLONGER, v. n., ميلم *meñelām*, مرندم *me-rendam*. — dans l'eau, ميلم کفد ایر *meñelām ka-pada āyer*.

SE PLONGER dans le vice, مبابو *mem-bāwa* dirī-ña *ka-pada ka-jahāt-an*.

PLONGEUR, s. m., يڭ ميلم *yang meñelām*. — qui pêche des perles, اورغ يڭ ميلم مغمبل متيار *orang yang meñelām merg-ambil mutiāra*.

PLOYER, v. a., courber, plier, مملنتق *mem-bantuk*, ملنتر *me-lentur*.

PLUIE, s. f., هوجن *hūjan*. — fine, هوجن رنتق *hūjan rintik-rintik*. Une — forte, يڭ لبث *hūjan yang lebat*. Une — de perles, هوجن متيار *hūjan mutiāra*. Le temps des pluies, موسم هوجن *mūsim hūjan*. — d'orage, هوجن ريبت *hūjan ribut*. Eau de —, ایر هوجن *āyer hūjan*. La — cesse, هوجن برهنتي *hūjan*.

hūjan ber-henti. Trempé par la —, کهمجان *ka-hujān-an*.

PLUMAGE, s. m., سکلین بولو سیکر *sa-kali-an būlu sa-ikor bū-rung*.

PLUMASSEAU, s. m., فپاڤو کچل درډ *peñāpu kezil deri-pada būlu būrung*. —, compresse de charpie, سمفل *sempal*.

PLUMASSIER, ÈRE, s., توکڅ بولو بورڅ *tūkang būlu būrung*, اورڅ جول بولو *orang jūal būlu būrung*.

PLUME, s. f., بولو بورڅ *būlu būrung*. — d'autruche, بولو *būlu būrung onta*. Les premières plumes, بولو ڤاڤت *būlu pāhat*. Garni de plumes, ببرولو *ber-būlu*. Arracher les plumes, منچابت بولو *men-xābut būlu*. Lit de —, کاسر بولو بورڅ *kāsūr būlu būrung*.

Fig. Laisser de ses plumes, کن روځي *kena rūgi*.

PLUME, pour écrire, قلم *ḵalam*, مهورت بولو *būlu meñūrat*. — métallique, قلم بسی *ḵalam besī*. Porte —, سارڅ قلم *sārung ḵalam*. Tailler une —, مرنچڅ قلم *me-ranxung ḵalam*. Mettre la main à la —, ملائی منولس *me-mulā-i menūlis*.

PLUMEAU, s. m., جېبل بولو *jam-bul būlu*, فپاڤو درډ بولو بورڅ *pe-ñāpu deri-pada būlu būrung*.

PLUMER, v. a., منچابت بولو بورڅ *men-xābut būlu būrung*, جلورو *jalūru*.

Fig. — quelqu'un, مشېبل اورڅ *men-ambil orang pūña wang dergan dāya*.

PLUMET, s. m., جېبل *jambul*.

PLUMETIS, s. m., sorte de broderie, سواتو جنس سېچين *suātu jenès suji-an*.

PLUPART (LA), s. f., سبايق *sa-bāñak*, له درډ سته *lebèh deri-pada sa-tergah*. La — des gens, سبايق اورڅ *sa-bāñak orang*. La — des fois, سبايق کالی *sa-bāñak kālī*. La — du temps, ترکادڅ *ter-kādang*.

PLURALITÉ, s. f., le plus grand nombre, له در سته *lebèh deri sa-tergah*, کپیاکن *ka-bañāk-an*. A la — des voix, درډ کپیاکن سوار *deri-pada ka-bañāk-an suāra*. —, multiplicité, له در سواتو *lebèh deri suātu*, کپیاکن *ka-bañāk-an*.

PLURIEL, LE, adj., بايق *bāñak* *yang bāñak*. Nombre —, بلاغن *bilāng-an bāñak*. Le —, جمع *hāñak*, بايق *jema*.

PLUS, adv., له *lebèh*, لاځي *lāgi*. — grand, له بسر *lebèh besār*. Beaucoup —, له بايق *lebèh bāñak*. — de cent chevaux, له درډ سراتس

کود *lebèh deri-pada sa-rātus kūda*.

— que le nécessaire, لبه درفد چوکف *lebèh deri-pada wūkup*. — que cela, لبه درفد ایت *lebèh deri-pada itu*. Qui a-t-il de — ? افا لاکي *apa lagi*. Sans — ? تیاد لاکي *tiāda lagi*.

De PLUS, en outre, تمباهن *tambāh-an*, قول *tambāh-an pūla*, ساکی قول *sa-bāgey pūla*, ارکین *arkīyan*, شهدان *ṣahadān*, و بعد *wa-bād*.

Le PLUS, سکالی *sa-kālī*, بايق *bānak*, ترلالو *ter-lālu*. Le — savant, یغ فندی سکالی *yang pandey sa-kālī*. Le — grand, تر بسر *ter-besār*, ترلالو *ter-lālu besār*. Le — et le moins, یغ لبه دان یغ کورخ *yang lebèh dān yang kūrang*.

PLUS, répété, ماکن *mākin*. — il est âgé — il est pauvre, ماکن توا *mākin tuā* یا ماکن فاف *pāpa*. D'autant — méchant qu'il est — riche, ماکن کای ای ماکن جاهت *mākin kāya ia mākin jāhat*.

PLUS, avec négation, تیاد لاکي *tiāda lagi*. — d'espoir, تیاد هارف *tiāda hārap lagi*. — de crainte, تیاد تاکت لاکي *tiāda tākut lagi*. Je n'y tiens —, همب تیاد دافت مناهن *hamba tiāda dāpat menāhan lagi*.

Au PLUS, tout au plus, سلبه ۲۰ *sa-lebèh-lebèh-ña*. Douze au —,

سلبه ۲۰ *sa-lebèh-lebèh-ña* دو بلس *dūa belàs*.

PLUS ou moins, à peu près, لبه *lebèh kūrang*, سکرکیر *sa-kīra-kīra*. Ni — ni moins, تیاد لبه تیاد *tiāda lebèh tiāda kūrang*, کورخ *bagitu bānak*.

De PLUS en —, برتبه ۲ *ber-tambah-tambah*. Tant et —, دغن *dengan ka-limpāh-an*.

PLUSIEURS, adj., بايق *bānak*, بیراف *be-brāpa*. — personnes, بايق اورخ *bānak orang*. — couleurs, ۲ ورن *bāgey-bāgey warna*. — fois, بیراف *be-brāpa kālī*. Après — jours, کمديئن درفد بیراف هاری *kamudi-an deri-pada be-brāpa hāri*.

PLUS TÔT, adv., دهولو *dahulu*, لبه دهولو *lebèh dahulu*. Venez plus tôt, تون داتغله دهولو *tūan dātang-lah dahulu*.

PLUTÔT, adv., اغر *angur*, لبه بايق *lebèh bāik*. — mourir, اغرله ماتى *angur-lah mātī*. Gardez-vous — de parler, بايق جاغن اغکو برکات *lebèh bāik jāgan angkaw ber-kāta*.

PLUVIALE, adj. f. Eau —, ایر *āyer hūjan*.

PLUVIER, s. m., چرولخ *weruling*.

PLUVIEUX, EUSE, adj., تمفیس *tampīas*, هوجن ثون *hūjan pūña*.

Jour —, هاری تڦیس *hāritampias*,
هاری هوجن *hāri hūjan*. Vent —,
اغن هوجن *āgin hūjan*.

PNEUMATIQUE, adj., هوا ڦون *hawā*
pūña. Machine —, ڦرکاکس همبوسن هوا,
perkākās hambūs-an hawā, ڦرکاکس,
مڦهیسف هوا *perkākās meng-hisap*
hawā.

PNEUMATIQUE, s. f., science,
ڦڦهپون هوا *pergatahū-an hawā*,
علم هوا *ilmu hawā*.

PNEUMONIE, s. f., ڦڦکت ڦارو,
bangkak pāraw-pāraw, ڦڦاکت ڦارو,
peñākūt pāraw-pāraw.

POCHE, s. f., sac qui tient au
vêtement, ساکو *sāko*, کندڦ *kan-*
dung. — pleine, ساکو ڦنه *sāko penūh*.

Argent de —, وڦ ساکو *wang sāko*,
وڦ کندوڦ *wang kandūng-an*.

POCHE, jabot d'un oiseau, تمبولق
tembōloq.

POCHER, v. a., les yeux, ممبوت لم,
mem-būat lebām pada mātā.

PODAGRE, s. m., سغل *seŋgal*, سغل
اورڦ ڦڦ *seŋgal kākī*. Un —, اورڦ ڦڦ
ōrang yang sākūt seŋgal.

POÈLE, s. m., drap mortuaire,
کاین ڦڦ داتس ڦڦ اورڦ *kefan*,
کاین *kāin yang di-ātas peti orang*
māti.

POÈLE, s. f., ustensile de cuisine,
باجن *bājan*. — en métal, کوالی

kuwālī. — en terre, بلاڦ *belāŋga*.
ڦرڦدڦ دالم کوالی, ڦرڦدڦ
rendang dālam kuwālī.

POÊLE, s. m., fourneau, تنور *ten-*
nūr, دائر *dāpur*. — en fonte, دائر
دای *dāpur besi*.

POÊLON, s. m., کوالی کچل *kuwālī*
kexil.

POÈME, s. m., سلوک *siar*, شعر
selōka, ڦنتن *pantun*.

POÉSIE, s. f., نظم *siar*, شعر
natlem. La —, علم شعر *ilmu siar*.

POÈTE, s. m., ڦڦارڦ *penḡā-*
rang siar, ڦندى برشعر *pandey ber-*
siar. — renommé, ڦندى برشعر ڦڦ,
pandey ber-siar yang
ter-mašhūr.

POÉTIQUE, adj., چار شعر *xāra*
siar. Licence —, بیسن ڦندى برشعر,
bēbas-ña pandey ber-siar. Feu —,
ڦیرات ڦیرة شعر *geirat siar*.

POIDS, s. m., pesanteur, برت *brāt*,
کبراتن *ka-brāt-an*. Du — de cent
livres, سراتس کتی برتن *sa-rātus*
katī brāt-ña.

POIDS à peser, باتو تباڦن *bātu*
timbāng-an, باتو داڦڦ *bātu dāxing*,
باتو بڦڦکل *bātu bungkal*. — vérifié,
باتو داڦڦ ڦڦ اد ڦڦڦن *bātu dāxing*
yang ada xāp-ña. — à peser l'or,
بڦڦکل *bungkal*. Le — d'une roupie,
ڦڦڦل *jampal*. Gardez-vous d'avoir

deux —, جاغن اد فدام دو باتو *jāgan ada padā-mu dūa bātu bungkal*.

POIDS, importance, charge, کبرانن *ka-brāt-an*, تشکوشن *tangūng-an*, کساهن *ka-susāh-an*. Le — d'un travail, کبرانن فکر جادن *ka-brāt-an pe-karjā-an*. Je ne puis pas porter seul le — de vos affaires, تياد دافت *tiāda dāpat āku sa-ōrang sendiri menanggung ka-susāh-an kāmū*.

POIGNANT, E, adj., يخ مپاکتن هاتي *yang meñakit-kan hāti*.

POIGNARD, s. m., سيور *kris*, سوار *sēwar*, خنجه *bādek*, کانسار *kanjar*. Porter un —, مپاکي کيس *memākey kris*. Tirer son —, منچابت کيس *men-xābut kris*.

POIGNARDER, v. a., مينيم دغن کيس *menikam dengan kris*, منچوچق *men-xūxuk dengan kris*.

POIGNÉE, s. f., contenu de la main, گنگم *genggam*. Une — de riz, سا-گنگم برس *sa-genggam brās*. A poignées, en abondance, دغن کلفاهن *dengan ka-limpāh-an*. Se donner une — de main, برجابت تاغن *ber-jābat tāgan*.

POIGNÉE, au fig., petite quantité, سديکت *sa-dikit*. Une — de gens, سديکت بارغ اورغ *bārang ōrang sa-dikit*.

POIGNÉE, partie d'un objet par où on le prend, هولو *hūlu*, پمگخ *pe-megang*, سڤک *sampak*. La — d'un glaive, هولو فدغ *hūlu pedang*.

POIGNET, s. m., jonction du bras et de la main, بوکو تاغن *būku tāgan*, فرگلان تاغن *per-gelāng-an tāgan*.

POIL, s. m., بولو *būlu*, روم *rūma*. — de la poitrine, بولو داد *būlu dāda*. — d'une étoffe, بولو کاین *būlu kāin*. — d'un animal, روم بناتخ *rūma binātang*. — follet, بولو قاهت *būlu pāhat*, يغ بهارو تبه *yang bahāru tumbuh*. —, cheveux, رومت *rambut*. —, barbe, جڭگت *janggut*.

POILU, E, adj., بر بولو *ber-būlu*, بروم *be-rūma*.

POINÇON, s. m., pour percer, فڭکيرق *peng-girik*, پنچوچق *pen-xūxuk*, جارم *jārum*.

POINÇON de graveur, مبي فڭوک *besi peng-ūkir*.

POINÇON, morceau d'acier gravé en relief, چف *xàp*, مبي مناره چف *besi menāruh xàp*. —, pour l'or et l'argent, چف اجين *xàp ujī-an*.

POINÇONNER, v. a., مناره چف *menāruh xàp*, مبوبه چف *mem-būbuh xàp*. — de l'or ou de l'argent, مبوبه چف اجين *mem-būbuh xàp ujī-an*.

POINDRE, v. n., commencer à paraître, ممول *me-mūla*. Le jour commence à —, سيخ ممول *sīang me-mūla*, مكن هاري فون سيخ *maka hārī pūn sīang*. Le riz commence à —, فادي ملاي تبه *pādi me-mulā-i tumbuh*.

POING, s. m., تنجو *tinju*, كشمك *genggam*. Donner des coups de —, منجو *meninju*, مغكوجه *meng-gō-xoh*. Se donner réciproquement des coups de —, برتنجو تنجون *ber-tinju-tinjū-an*. Montrer le — à quelqu'un, مغكوكن تنجو كموك اورغ *meng-axū-kan tinju ka-mūka ōrang*.

POINT, s. m., dans une étoffe, مات بنغ *māta benang*. Des points faits à l'aiguille تيكم جبجق *tikam jejək*.

POINT géométrique, تيتق *titik*, نقطه *noḡtah*. — de section, تيتق *titik* قمتوغن *pemutūng-an*. — central, تيتق فوسام تغه *pūsāt*, فوست *pūsāt* *titik pada sāma tengah*. — central du cercle, فوست بولت *pūsāt būlat*. — diacritique, نقطه *noḡtah*, تند *tanda*. — interrogatif, تند فرتپان *per-tañā-an*. — voyelle, بارس *bāris*, حركة *ḥarakat*.

POINT (article), فرکار *porkāra*. — de foi, فرکار ايمان *porkāra imān*. Le premier —, فرکار يغ فترام *por-*

kāra yang portāma. Le — principal, فوهن فرکار *pōhon porkāra*. Le — de la discussion, فرکار چدرا *porkāra xidrā*. — d'honneur, فرکار حرمة *porkāra ḥormat*.

POINT du jour, دهناري *dinhāri*, فدكيتك *fejer*. Au — du jour, مكن همفرله *pada kotika dinhāri*. Le — du jour allait paraître, مكن همفرله *maka hampir-lah fejer*.

POINT, état, situation, حال *hāl*. Voici le — où il en est, مكن اتوله *maka itū-lah hāl-ña*.

POINT, moment, كيتك *kotika*, ساعة *sāat*. Notre vie n'est qu'un —, كهدوفن كامى ادساعة ساج *ka-hidūp-an kāmī ada sa-sāat sāja*.

Faire le POINT, t. de marine, مننداي فدتا لاوت جالني كفل *me-nandā-i pada petā lāut jālan-ña kapāl*.

POINT de la boussole, مات فدومن *māta padōman*.

POINT d'appui, تكن *tekān*, تفت *tampat per-sandār-an*.

POINT de vue, نظر *netler*. — de vue, but, intention, قصد *keṣad*, نية *nīyet*.

A POINT, بتل چوكف *betul*, بتل *betul xukup*. Viande cuite à —, دايغ يغ ماسق بتل چوكف *dāging yang māsak betul xukup*. Arriver à —, دايغ فدتكيتك يغ فات *dātang pada kotika yang pātut*. Au

dernier —, à la fin, *pada* *ākir-ña*. De tout —, absolument, *sa-kāli*. Bien de tout —, *bāik sa-kāli*. Examiner de — en —, *memeriksa dengan saksamā-ña*.

Sur le POINT, *hampir*, دکت *dekāt*. Sur le — de mourir, *hampir māti*.

POINT, note, *tanda*. Un bon —, *suātu tanda yang bāik*. —, au jeu, *bilāng-an*. Rendre des points, *men-nīwas*.

POINT, adv. de négat., *tiāda*, *būkan*. Il n'a — d'argent, *tiāda wang padā-ña*. — de nouvelles, bonnes nouvelles, *tiāda kabar maka kabar bāik jūga*. Etes-vous fâché? point, *tūn mārēkah*, *tūan mārēkah*; *būkan*. — du tout, *tiāda sa-kāli*.

POINTAGE, s. m., action de pointer, *hāl mītar*. Le — du canon, *hāl mītar marīam*, *mītar-ña marīam itu*.

POINTE, s. f., bout piquant et aigu, *hūjung*, *māta*. La — d'une épée, *hūjung pedang*. La — des herbes, *hūjung rumput*. La —

d'une flèche, *māta ānak pānah*. Emousser une —, *menumpul-kan hūjung*.

POINTE de terre (cap), *tanjung*. — de terre (extrémité d'une terre), *hūjung tānah*.

POINTE d'un rocher, *punxak kārang*. — d'une montagne, *kamunxak gunung*.

POINTE, petit clou, *pāku besi dengan kapāla kexil*.

POINTE, épigramme, *sin-dīr-an*.

POINTER, v. a., diriger vers, *mītar*, *membetul-i*. — un canon, *mītar marīam*.

POINTER, marquer avec des points, *mem-būat titik*, *menanda dengan titik*.

POINTEUR, s. m., *yang mītar*, *penūju*.

POINTEUR, qui marque avec des points, *yang menanda dengan titik*.

POINTILLER, v. a., piquer, *men-xūxuk*, *menīkam*.

POINTILLER, v. n., disputer sur des riens, *ber-bantah atas porkāra yang sia-sia*.

POINTU, E, adj., *lunxip*, *tājam*. Epée très-pointue, *ūdēg*

پښ بابق لښځ *pedang yang bāñak lunaxip*. Menton —, داگو پښ تیرس *dāgu yang tirus*.

Fig. Esprit —, تاجم فهم *tājam fehem*, چردق *xerdiq*, هالس *hālus*.

POINT-VOYELLE, s. m., حرکه *ha-rakat*.

POIREAU, s. m., plante, باوغ فنجخ *bāwang panjang*.

POIREAU, verrue, کوتل *kūtil*.

POIS, s. m., légume, کالجخ *kāxang*.

Des — verts, کالجخ هیجو *kāxang hījaw*. Des — secs, کالجخ کرځ *kāxang kring*. Cosse de —, کولت *kūlit kāxang*. Une planche de — (dans un jardin), سفتیق کالجخ *sa-pētaq kāxang*.

Loc. Donner un — pour avoir une fève, ممبری سدیکت هندق مندافت *mem-brī sa-dīkit hendak men-dāpat bāñak*.

POISON, s. m., du règne animal, راجن *bisa*. — minéral, راجن *rāxun*. — végétal, اوڤس *ūpas*, ایغه *īpoh*. Il n'y a aucun —, تیادیس *tiāda bisa dālam-ña*. Contre-poison, فناور سکل راجن *penāwar segala rāxun*. L'hérésie est comme un —, بدعة ایت سفرت راجن *bedat itu seperti rāxun*.

POISSARD, E, adj., اورځ کاسر *ōrang kāsar*, اورځ هین *ōrang hīna*. Genre

—, چار اورځ کاسر *xāra ōrang kāsar*.

POISSÉ, E, part. pas. du v. poisser, دگوسق کلکال *di-gōsoq gala-gāla*.

Du fil —, پښ دگوسق کلکال *benang di-gōsoq gala-gāla*.

POISSER, v. a., ملولت دغن دامر *me-lulut dengan dāmar*, مغکوسق *me-gōsoq*, دغن کلکال *gala-gāla*.

POISSON, s. m., ایکن *īkan*. — sec, ایکن کرځ *īkan kring*. — salé, ایکن *īkan āsin*. — grillé, ایکن *īkan gōreng*. Les poissons, signe du zodiaque, برج الحوت *burj ul-hūt*. Les gros poissons mangent les petits, ایکن کچل دماکن ایکن بسر *īkan kewil di-mākan īkan be-sār*.

POISSON d'avril, au fig., فرتهوون *per-tipū-an*.

POISSONNERIE, s. f., نمقت اورځ *tampat ōrang jūal īkan*, فاسرایکن *pāsar īkan*.

POISSONNEUX, EUSE, adj., فنه ایکن *penùh īkan*, پښ بابق ایکن دالمی *yang bāñak īkan dālam-ña*. Cette rivière est poissonneuse, سوځی ایت *sūngēy itu penùh īkan*.

POITBAIL, s. m., داد کود *dāda kūda*. Ce cheval a le — large, بیدغ داد کود ایت *bīdang dāda kūda itu*.

POITRINAIRE, adj., یخ ساکت بلا یخ
 یان *yang sākīt belā senī*.

POITRINE, s. f., داد *dāda*. Oppression de —, داد سست *sesāk dāda*. Il se frappait la —, ایاله منفر ددان, *iā-lah menampar dadā-ña*.

Selon *Boḳāri* de *Jōhor*. Une poitrine large est une marque de négligence et de paresse, داد یخ *dāda* ییدغ ایت تندالف دان مالس *yāng bīdang itu tanda alpa dān mālas*. Une poitrine moyenne annonce la sagesse et un jugement sain, داد یخ سدغ ایت تندبودی دان *dāda yang sedang itu tanda būdi dān bixāra yang bāik*.

POITRINE, les poumons, فارو *pāraw-pāraw*.

POIVRE, s. m., لاد *lāda*, لاد لچل *lāda kexil*. — blanc, لاد فوته *lāda pūtih*. Grain de —, بوترلاد *būtīr lāda*. — de Cayenne, لاد میره *lāda mērah*, چابی *xābe*. — long, لاد *lāda panjang*, چابی جاو *xābe jāwa*. — cubèbe, لاد برایکر *lāda ber-īkor*. Plantation de —, کبن لاد *kebōn lāda*.

POIVRE, v. a., محبوبه لاد *mem-būbuh lāda*.

POIVRIER, s. m., فوهن لاد *pōhon lāda*.

POIVRIÈRE, s. f., تمفت لاد *tampat lāda*.

POIX, s. f., گلکال *gala - gāla*, دامر *dāmar*. Barbouiller avec de la —, ملابردغن گلکال *me-lābur dergan gala - gāla*. — liquide, گلکال یخ چایر *gala - gāla yang xāer*.

Loc. prov. Noir comme —, هیتم *hitam sa-kāli*.

POLAIRE, adj., یخ دسبله قطب *yāng di-sa-belāh kutub*. Etoile —, بتغ *bintang kutub*. Cercle —, بولت قطب *būlat kutub*. Région —, دایره قطب *dāirat kutub*.

PÔLE, s. m., قطب *kutub*. — nord, قطب اثار *kutub utāra*. — sud, قطب سلاتن *kutub selātan*. Hauteur du —, کتخگین قطب *ka-tinggī-an kutub*.

POLEMIQUE, adj., یخ بر بته *yāng ber - bantah*. Ouvrage —, سورت یخ بر بته *sūrat yang ber-bantah*. Ecivain —, پورت یخ بر بته *peñūrat yang ber-bantah*.

POLI, E, part. pas. du v. polir, اوتم *ūpam*, تراوتم *ter-ūpam*. Du cuivre —, تمباک یخ تراوتم *tembāga yang ter-ūpam*.

POLI, uni, لیجن *līxin*, — luisant, چهای *xahāya*. —, des étoffes, کرس *gerūs*.

POLI, civil, تاهو عاده *tāhu ādat*, ستنن *sūpan*, سوتن *ber-adab*, برادب *santun*, برچمبو *ber-xumbu*. Une

personne polie, اورغ یخ تاهو عادة
orang yang tāhu ādat.

POLICE, s. f., ordre établi pour la sûreté, پولس *pōlis.*

POLICE d'assurance, سورت جنجی
سورت جنجی *sūrat janji ganti rūgi.*

POLIMENT, adv., d'une manière polie, دغن سوخن *degan sūpan-ña,*
دغن ادب *degan adab.*

POLIR, v. a., rendre uni et luisant, مغوسق *meng-ūpam,*
مغوسق *meng-gōsok.* — du marbre, مغوسق
مغوسق *meng-ūpam marmor.* — les
dents, بریسو *ber-sīsu.*

POLIR, l'esprit, les mœurs, ممیسکی
ممیسکی *mem-baik-i,* مشاجرکن ادب *meng-
ājar-kan adab,* منجینکن *men-
jīnak-kan.*

POLISSAGE, s. m., حال مغوسق *hāl
meng-ūpam,* ثغفامن *perg-upām-an.*
— des dents, سیسو *sīsu.*

POLISSEUR, EUSE, ثغوسق *perg-
ūpam,* فندی مغوسق *pandey meng-
ūpam.*

POLISSOIR, s. m., فرکاکس ثغوسق
فرکاکس *perkākas perg-ūpam.*

POLISSON, NE, adj., گیان *gibāna.*

POLISSONNERIE, s. f., فریواتن اورغ
فریواتن اورغ *per-buāt-an orang gibāna.*
—, obscénité, فرچبولن *per-xabūl-
an.*

POLITESSE, s. f., ادب *adab,* ثری
ثری سوخن *prī sūpan,* ستن سوخن

لككؤن اورغ *prī sūpan santun,*
لككؤن *ka-lakū-an orang sūpan.*

Loc. prov. Brûler la —, ملشكر
ملشكر *me-langgar ādat.*

POLITIQUE, s. f., art de gouverner
les États, علم فمرتهن نكری *ilmu
pemarentāh-annagrī,* دای فمرتهن
دای فمرتهن *dāya pemarentāh-an.*

POLITIQUE, s. m., اورغ یخ تاهو
اورغ یخ تاهو *orang yang tāhu me-
marentah nagrī.*

POLLEN, s. m., لبه بنه بوغ *lubūh
benih būnga.*

POLLUER, v. a., منچسکن *me-
nejis-kan,* منچسکن *men-xumār-
kan.*

SE POLLUER, v. pron., منچسکن
منچسکن *men-xumār-kan diri-ña.*

POLLUTION, s. f., فچمارن *pen-
xumār-an.*

POLLUTION nocturne, احتلام
احتلام *ihtilām.*

POLTRON, NE, adj., چابر *xābar,*
کورغ برانی *penākut,* کورغ
کورغ *brāni.* Un —, سورغ چابر *sa-orang
xābar.*

POLTRONNERIE, s. f., ثری یخ چابر
ثری یخ چابر *prī yang xābar,* کچبارن *ka-xabār-
an.*

POLYANDRIE, s. f., حال فرمفون یخ
حال فرمفون یخ *hāl perampūan yang ber-
lāki bāñak.*

POLYGAMIE, s. f., حال اورغ لکلاکی
حال اورغ لکلاکی *hāl orang laki-laki*

yang ber-bini bāñak, حال فرمدون
hāl per-madū-an.

POLYGLOTTE, adj., یخ دتولس دالم
yang di-tulis dālam
be-brāpa bāñak bahāsa.

POLYGONE, adj., یخ برنجورو باقی
yang ber-pen-jūru bāñak.

POLYPE, s. m., ایکن گُریت
ikan gurita.

POLYPIER, s. m., تمت ایکن گُریت
tampat ikan gurita.

POLYSCOPE, s. m., تروثخ یخ
trōpong
yang mem-per-bāñak-kan bārang
yang di-lihat.

POLYSYLLABE, adj., باقی فرهبوغن
bāñak per-hubūng-an kāta.

POLYTHÉISME, s. m., سابق دیو
bāñak dēwa, دیوات dēwāta.

POLYTHÉISTE, s., اورغ یخ فرچای
ōrang yang per-xāya
ākan bāñak dēwa, اورغ یخ فرچای
ōrang yang per-xāya
ākan dēwāta.

POMMADE, s. f., اورفاراڤن
urāp-an, فرارافن per-urāp-an.

POMMADER, v. a., ملولت دغن
me-lūlut dengan urāp-
urāp-an.

POMME, s. f., تفاح tuffāh. Trois
pommes, تفاح تیک بوہ
tuffāh tīga
būah. — de terre, اوبی بڭکال
ubi
berggāla. — d'or, لیومانس
līmaw
mānis. — d'Adam, بوہ فیسخ
būah

pisang. — de chien, دودام
dūdāim.
— de pin, بوہ صنوبر
būah şanūber.

Fig. Pomme de discorde, ثوهن
pōhon per-bantāh-an.

La POMME d'une canne, کفال
kapāla tungkat.

POMMEAU, s. m. — d'une épée,
هولو فدڭ
hūlu pedang. — d'une
selle, هولو فلان
hūlu pelāna.

POMMER, v. n., جادی بولت سفرت
jādi būlat seperti telòr. Chou
pommé, کوبس تلر
kūbis telòr.

POMMETTE, s. f., petite boule,
بلاتن کچل
bulāt-an kexìl.

Os des POMMETTES des joues,
تولغ مات
tūlang mātā.

POMPE, s. f., appareil superbe,
کلیان
ka-muliā-an, کبسان
ka-besār-an, اڭچار
upaxāra. — royale,
کلیان کرچان
ka-muliā-an ka-
rajā-an. — triomphale,
فراراکن
per-arāk-an.

POMPES, vanités, کسسیان
ka-siā-
siā-an.

POMPE funèbre, فشریغن میت
perg-irīng-an mayet.

POMPE, s. f., appareil hydrau-
lique, بمب
bomba, همبوسن
ham-
būs-an āyer. — aspirante, بمب
bomba meng-hisap. — à
chaîne, بمب رنتی
bomba rantey.
Corps de —, باتڭ بمب
bātang bom-
ba, فنچورن بمب
panxūr-an bomba.
Piston de —, فڭهیسف بمب
perg-

hīsap bomba, کولت بمب مشیفت ایر, *kūlit bomba merg - hīsap āyer*. Soupape de —, لیده بمب, *līdah bomba*. Brimbale de —, بواين بمب, *buwāy-an bomba*. Robinet de —, xerāt *bomba*. چرت بمب.

POMPER, v. a., بمب منارق *menārik* *bomba*, منب ایردغن بمب *menimba āyer dergan bomba*.

POMPEUSEMENT, adv., دغن کملیان, *dergan ka-muliā-an*, دغن کسارن, *dergan ka-besār-an*.

POMPEUX, EUSE, adj., ملی *mulīa*, *yang indah-indah*. Habits —, فکاین یغ انده ۲, *pakēy-an yang indah-indah*.

POMPIER, s. m., qui fait des pompes, قدی بمب *pandey bomba*.

POMPIER, ^۱qui fait agir les pompes, اورغ جاک *būjang bomba*, *ōrang jāga bomba*.

POMPON, s. m., جمبل *jambul*, جمبل فرهاسن کفیه *jambul per-hiyās-an kopīah*.

POMPONNER, v. a., parer, مشیاسی *merg-hiyās-i*.

PONCE (PIERRE), s. f., باتو تمل *bātu timbul*.

PONCE, petit sac rempli de charbon pilé, قدی کچل ایسی لبه ارغ *pundi keaṛl īsī lubūh ārang*.

PONCEAU, adj. Couleur —, میره *mērah tuā*.

PONCER, v. a., polir avec la pierre ponce, مشکوست دغن باتو تمل *merg-gōsoḵ dergan bātu timbul*.

PONCER, avec du charbon pilé, ملولت دغن لبه ارغ قد کمبر یغ دتیکم اکن منولس کمبرایت اتس قرطاس اتو *me-lūlut dergan lubūh ārang pada gambar yang di-tikam ākan menūlis gambar itu atas kar-tās ātaw ātas kāin*.

PONCTUALITÉ, s. f., سقمان *sak-samā-ña*, کبتول *ka-betūl-an*.

PONCTUATION, s. f., تند *tanda*, نقطه قد تلیسن *noḵtah pada tulīs-an*.

PONCTUEL, LE, adj., سقسام *sak-sāma*, قد کتیک بتل *pada kotika betūl*.

PONCTUELLEMENT, adv., دغن *dergan sak-samā-ña*, دغن *dergan betūl-betūl*.

PONCTUER, v. a., مبوبه نقطه قد *mem-būbuh noḵtah pada tulīs-an*.

PONDÉRABLE, adj., یغ دافت دتمبغ *yang dāpat di-timbang*, کتماغن *ka-timbāng-an*.

PONDÉRATEUR, TRICE, adj., یغ *yang menimbang-kan*, فتمبغ *penimbang*.

PONDÉRATION, s. f., تمباغن *tim-bāng-an*, فتمباغن *penimbāng-an*.

PONDÉRER, v. a., منمباغی *menimbang-i*, منمبغکن *menimbang-kan*.

PONDRE, v. a., برتلر *ber-telòr*. Cette poule ne veut pas —, هایم *hāyam* itu *tiāda māu ber-telòr*. La tortue pond dans le sable, مک قنپوایت برتلر ددالم فاسر, *maka penñu itu ber-telòr di-dālam pāsir*.

PONEY, s. m., کودکچل *kūda kexìl*.

PONT, s. m., construction sur une rivière, جباتن *jambātan*, تیتی *tīti*, تیتین *tītī-an*. Petit —, — pour les piétons, فلبن *palemban*. — levis, جباتن اغکت *jambātan angkat-angkāt-an*, جباتن جشکت *jambātan jungkat-jungkāt-an*. — en pierre, جباتن باتو *jambātan bātu*. — en bois, تیتین کایو *tītī-an kāyu*. Qui a un —, برجباتن, *ber-jambātan*. Passer sur un —, لالو دجباتن *lālu di-jambātan*. Jeter un — sur une rivière, ممبوت جباتن *mem-buat jambātan ka-sabràng sūngey*. L'arche d'un —, لنگکج جباتن *lengkung jambātan*. La tête d'un —, کفال جباتن *kapāla jambātan*. Péage d'un —, بی جباتن *bēya jambātan*. Gardien d'un —, قننگو جباتن *penunggu jambātan*. — d'un navire, تیلک *tīngkat*, تیلک کفل *tīngkat kapāl*, کلومت *galūmat*. — d'une barque, جوبج *jūburg*.

PONTIFE, s. m., امام بسر *imām besār*, قشهلو امام *panghulu imām*.

PONTIFICAL, E, adj., امام بسر فوک *imām besār pūña*. Habits pontificaux, فکلین امام بسر *pakēy-an imām besār*.

PONTIFICALEMENT, adv., چار امام *چارا imām besār*. Officier —, برامامة چار امام بسر *ber-imāmat xāra imām besār*.

PONTIFICAT, s. m., امامة *imāmat*, درجة امام بسر *darajat imām besār*.

PONTON, s. m., pont de bateaux, جباتن فراهو *jambātan prāhu-prāhu*.

POPULACE, s. f., اورغ هین دین *ōrang hīna-dīna*, بال *bāla*.

POPULAIRE, adj., اورغ بائق فوک *ōrang bāñak pūña*. Se rendre —, دفرکنکن اورغ بائق *di-per-kenānkan ōrang bāñak*.

POPULARITÉ, s. f., کلکون اورغ *ka-lakū-an ōrang men-xahāri pujī-an deri-pada ōrang bāñak*, حال اورغ ممبوجق اورغ بائق *hāl ōrang mem-būjuk ōrang bāñak*.

POPULATION, s. f., سکل ایسی *segala isi nagri*. La — de la ville est de vingt mille âmes, سکل ایسی نگیری ایت دو فوله ربو اورغ *segala isi nagri itu dua pūloh ribu ōrang bāñak-ña*.

POPULEUX, EUSE, adj., رامی *rāmey*, معمر *māmūr*. Ville populeuse, نگرى يڭ رامى ساغت *nagrī yang rāmey sāgāt*.

PORC, s. m., بابى *bābi*. — sauvage, بابى هوتن *bābi hūtan*. Chair de —, داڭڭ بابى *dānging bābi*. Graisse de —, لى بابى *lemāk bābi*. Soie de —, بولوبابى *būlu bābi*.

PORCELAINE, s. f., مڭتى چين *mangtok çina*.

PORC-ÉPIC, s. m., لندق *landak*, بابى لندق *bābi landak*. Piquant de —, دورى لندق *dūri landak*.

PORCHE, s. m., رمبت *rambat*, سربى *surambi*.

PORCHER, ÈRE, s., گبال بابى *gombāla bābi*.

PORE, s. m., les pores de la peau, لوبڭ رومن *lōbang rūman*, لوبڭ رومرو *lōbang ruma-rūma*.

POREUX, EUSE, adj., برلوبڭ *ber-lōbang-lōbang*.

PORPHYRE, s. m., مرمر ميره اتو هيچو, سرت برنتق *marmor mērah ātaw hījaw serta be-rintik*.

PORT, s. m., lieu propre à recevoir les vaisseaux, فلپوهن *pe-la-būh-an*. — à l'embouchure d'une rivière, موار *muwāra*, کوال *kuāla*.

Un bon —, فلپوهن يڭ بايق *pe-la-būh-an yang bāik*. Entrer dans le —, ماسق کوال *māsuk kuāla*. Sortir

du —, کلور دژد موار *ka-luar deri-pada muwāra*.

Fig. Arriver à bon —, منداقت مقصودن *men-dāpat maqşūd-ña*, منداقت بارڭ سکان *men-dāpat bārang sukā-ña*. Il les a conduits au — où ils voulaient arriver, اى سده هتيركن مريكيت كغد فلپوهن كزىدوئن *ia sudah hantar-kan marika-itu ka-pada pe-labūh-an ka-rindū-an-ña*.

PORT, ville maritime, بندر *bandar*. Capitaine du —, شاهبندر *šāh-bandar*, فڭهولو موار *panghulu muwāra*. Ce — est franc, تباد مك دبندرايت *tāda maka di-bandar itu tiāda bēya pe-labūh-an*.

Fig. —, lieu de repos, de sûreté, تڭت فرهنتين *tampat per-hentī-an*, تڭت كسنتوسان *tampat ka-santaw-sā-an*.

PORT, s. m., ce qu'un bâtiment peut porter, مواتن *muāt - an*. Le — de ce bâtiment est de cent koyans, مك مواتن قراهوایت سراتس *maka muāt-anprāhu itu sarātus kōyan*. Frais de —, وڭ تڭاڭن *wang tumpāng-an*. Franc de —, وڭ تڭاڭن لڭس *lepās wang tumpāng-an*.

PORT d'armes, اذن ميكل سناڭ *izin memikul senāpang*.

PORT, attitude, سيكف *sikap*, فرديرن *per-dirī-an*. Il a un beau

—, سیکفن بايق جوك *sikap-ña bāik*
jūga. Avoir un — dégaḡé, برسیکف
 فتنس *ber-sikap pantas*.

PORTABLE, adj., یغ داث دبائو
yang dāpat di-bāwa, یغ داث دفیکل
yang dāpat di-pikul.

PORTAGE, s. m., فمبوائن *pem-
 bawā-an*, فیکولن *pikul-an*, فغھتارن
perg-hantār-an.

PORTAIL, s. m., فتنو یغ بسر *pintu
 yang besār*.

PORTANT, E, adj. Bien —, بر یامن
ber-nāman, برسالامه *ber-salāmat*.
 Mal —, ال *lemah*, ساکت *sākit*.

PORTATIF, IVE, adj., یغ سنخ دبائو
yang senang di-bāwa.

PORTE, s. f., ouverture pour en-
 trer ou sortir, فتنو *pintu*, باب *bāb*.
 — de maison, فتنورومه *pinturūmah*.
 — du palais, فتنواستان *pintu
 astāna*. — de ville, فتنونگری *pintu
 nagrī*. — de fer, فتنوبسی *pintu
 besi*. — cochère, فتنوگر بیخ *pintu
 garbang*. — secrète, فتنومالغ *pintu
 māling*. — à deux battants, فتنو
 فتنو *pintu rangkap*. — vitrée,
 فتنو کاج *pintu kāxa*. — étroite,
 فتنو یغ سفت *pintu yang sumpit*.
 Avoir une —, بر فتنو *ber-pintu*.
 Cette maison a deux portes, رومه
 رومه *rūmah itu ber-pintu*
 دوا. Ouvrir une —, مبولک فتنو
di-bāwa.

mem-būka pintu, Fermer une —,
 فتنو منوتف *menūtup pintu*. Frapper
 à une —, کتو فتنو *ketok pintu*.

— entr'ouverte, فتنو یغ تربولک سفارو
pintu yang ter-būka sa-pāro. En-
 trer par la —, ماسق فتنو *māsuk
 pintu*. Garder la —, منغکوفتنو
menunggu pintu. Les jambages
 d'une —, جنغ فتنو *jenang pintu*.

Le seuil d'une —, امبغ دبائو *ambang
 di-bāwah*. Le linteau d'une —,
 امبغ داتس *ambang di-atas*. Les
 pentures d'une —, انس فتنو *ensil
 pintu*. La serrure d'une —, کنجی
 فتنو *kunxi pintu*. Le loquet d'une
 —, کنج فتنو *kanxing pintu*. Le
 marteau d'une —, فتنو *pergetok,
 pemālu pintu*. La — du
 ciel, فتنو سوارو *pintu suwarga*. Les
 portes de l'enfer, فتنو گر بیخ نارك
pintu garbang nāraka.

Fig. La — de la science, فتنو
 معرفه *pintu marifat*. La — des
 dignités, فالن کبسان *jālan ka-
 besār-an*. Etre aux portes de
 la mort, دکت ماتی *dekāt mātī*.
 Mettre à la — مپکن *me-nāh-kan*.
 Prendre la —, فتنو کلور *pergi ka-
 luar*. Mettre la clef sous la —,
 لاری دغن تیاد ممایر هو تھ *lāri dengan
 tiāda mem-bāyar hūtang*.

PORTÉ, E, part. pas. du v. porter,
 دبائو *bāwa*, دی دبائو *di-bāwa*.

PORTÉ, transporté, ترفیکل *ter-pikul*, تراوسخ *ter-dūkurg*, تر-*ter-ūsurg*.

PORTÉ à, incliné à, برکنن *ber-kenan*, برکنن سودی *sūdi*. — aumal, برکنن *ber-kenan akan* باړغ یخ جاهت *bārang yang jāhat*. Le roi est — à l'écouter, من راج سودی مندغر دی *maka rāja sūdi men-dengar dīa*.

PORTE-CIGARE, s. m., فیفا چروتو *pīpā xerūtu*. —, étui, تمفت چروتو *tampat xerūtu*.

PORTE-CRAYON, s. m., فکاوی مخک *pegāwey memegāng pensil*.

PORTÉE, s. f., ventrée, بنتخ *bunting*. Sa — est de dix petits, بنتخن سفوله *bunting-ña sa-pūloh ānak*. Elle a eu cinq petits d'une —, سده ای *sudah ĩa ber-ānak lima ānak pada suātu kālī*.

PORTÉE, temps de la —. La — de l'ânesse est de onze mois, بنتخن کلدی بتین ایت سلس بولن لما *bunting-ña kaldey betina itu sabelàs būlan lamā-ña*.

PORTÉE, distance, جاوهن *jāuh-ña*. Une — de voix, سروه جاوهن *sa-rūwah jāuh-ña*, سرواهن *sa-ruwāh-an*. — de la vue, یوجان *yojāna*. Une — de canon, سفنق *sa-penembak marīam*. A la

— du canon, دباوه سفنق مریم *bāwah penembak marīam*. La — de ses forces, سکوسان *sa-kuasā-ña*.

PORTE-ÉTENDARD, s. m., اورغ *orang*, میکل بندیر *memikul bandēra*.

PORTEFAIX, s. m., اورغ کولی *orang kūli*, اورغ فوشوغ *orang peng-ūsung*.

PORTEFEUILLE, s. m., تمفت سورت *tampat sūrat*, سورت کندوغن *sūrat kandūng-an*. —, charge de ministre, جواتن منتری *jawāt-an mantrī*.

PORTE-MANTEAU, s. m., bois pour suspendre les habits, سمفر *sampir*, سمفرین *sampir-an*.

PORTE-MANTEAU, valise, کفیه *kopīah*, بنین *banīan*.

PORTE-PLUME, s. m., فکاوی مخک قلم *pegāwey memegāng kalam*.

PORTER, v. a., soutenir en l'air, être chargé du poids de, مباو *mem-bāwa*, میکل *memikul*, مغهنتر *merg-hantar*. — une lettre, سورت مباو *mem-bāwa sūrat*, مغهنتر سورت *merg-hantar sūrat*. — un fardeau, مېکل بابن *memikul bāban*. — dans un sac, dans une bourse, مشدغ *mergandurg*. — dans son sein, مشدغ جادی بنتخ *jādi bunting*, حامل *hāmīl*. — sous le bras, مغلیک *mergīlīk*. — dans les bras, منجیح *men-jingjing*. — sur l'épaule ou sur la hanche, مغبن

merg-ambin, مڭندڭ *merg-gendung*,
منجولڭ *men-jūlang*. — un enfant
sur la hanche dans une pièce
d'étoffe, مڭبين انڭ *merg-ambin*
ānaḱ. — un enfant à califourchon
sur la hanche ou sur l'épaule,
منجولڭ انڭ *men-jūlang ānaḱ*.

PORTER, transporter, مېاو *mem-*
bāwa, مېكل *memīkul*, مڭهنتر *merg-*
hantar, منڭڭ *menumpang*. — avec
un bâton sur l'épaule, مېكل *memī-*
kul. — à plusieurs, au moyen de
perches, مڭوسڭ *merg-ūsung*. — une
litière, مڭوسڭ اسوڭن *merg-ūsung*
usūng-an. — sur le dos, مڭڭكت
merg-angkut, مڭگالڭ *merg-gālas*.
— sur le dos ou sur la hanche,
مندوڭڭ *men-dūkung*.

PORTER, exciter, مڭاجڭ *merg-*
ajak, مڭوڭڭ *merg-ūpak*.

PORTER, supporter, مڭانڭ *menang-*
gung. — une peine, مڭڭڭڭ سڭس
menanggung siḱsa. — la peine du
péché, مڭڭڭڭ سڭس دوس *menang-*
gung siḱsa dōsa.

PORTER, se servir, مېاڭي *memākey*,
مڭن *mergena*, مڭناڭن *mergenā-kan*.
— des habits de soie, مېاڭي ڭڭاڭين
memākey pakēy-an sūtra. —
un nom, مېاڭي نام *memākey nāma*.
— des fleurs derrière les oreilles,
برسنتڭ *ber-suntīng*. — les armes,
سڭجات مېاڭي *memākey senjāta*. —

l'épée, مېاڭي ڭدڭ *memākey pedang*.
un anneau, مېاڭي چڭچڭن *memākey*
xinxin.

PORTER du fruit, بېروه *ber-būah*.

PORTER, v. n., être soutenu,
منڭکن *menekàn*. Faire porter, منڭکن
menekàn-kan. Faire porter une
poutre sur un mur, مڭکنڭ ڭندڭ
menekàn-kan gelondong
ātas tembok.

SE PORTER, v. pron., aller vers,
ڭرڭان *ber-jālan*, ڭرڭي *pergi*, ڭرڭي
pergi menūju. La foule s'est
portée là, مڭ اورڭ باڭي ايت ڭرڭيله
maka orang bāṅak itu pergi-
lah ka-sāna.

SE PORTER fort pour quelqu'un,
مڭكوڭي اورڭ *merg-akū-i orang*.

SE BIEN PORTER, جادي بېرامن
jādi ber-nāman.

Loc. Qui porte bateau (d'une
rivière, يڭ دافت دڭالاني ڭراهو *yang*
dāpat di-jalān-i prāhu. — témoi-
gnage, مېري سڭسي *mem-brī saḱsi*,
نايڭ سڭسي *nāik saḱsi*. — le deuil,
برڭابڭ *ber-kābung*. — secours,
مېري تولڭ *mem-brī tūlung*. — la
main sur quelqu'un, مېوڭل اورڭ
memūkul orang. — ses pas vers,
ڭرڭان منوڭو *ber-jālan menūju*.
— une santé, مڭڭڭڭڭ *merg-angkap*.
— aux nues, مېوڭي ترلاو باڭي
me-mūji ter-lālu bāṅak. — en terre,

مقبورکن *merg-kubūr-kan.* — pré-judice, ممبری روگی *mem-brī rūgi.* Argent qui porte intérêt, وڭ یخ *wang yang ber-būnga.* — le joug, منځځ لبارن *menangguny lem-bār-an,* (être soumis), ترتعلق *ter-talok.* — bonheur, ممبری انتځ بايق *mem-brī untung bāik.*

PORTEUR, EUSE, s., qui porte, مځباو *ōrang mem-bāwa,* پځمباو *pem-bāwa,* مځمکل *ōrang mem-kul.* — de lettres, اورځ مځباو سورت *ōrang mem-bāwa sūrat,* فقهنترسورت *peng-hantar sūrat.* — de litière, اورځ اوسځ *ōrang ūsung,* پځوسځ *peng-ūsung.*

PORTE-VOIX, s. m., تروځ *trōpong,* تروځ برکات *trōpong ber-kāta.*

PORTIER, ÈRE, s., فنځگو قټو *penunggu pintu.* Le — d'une maison, فنځگو قټو روځ *penunggu pintu rūmah.* Office de —, فکرچائن فنځگو *pe-karjā-an penunggu pintu.*

PORTIÈRE, s. f., porte de carrosse, قټو کریت *pintu karēta.*

PORTIÈRE, rideau, تیری قټو *tīrey pintu.*

PORTION, s. f., part, partie d'un tout, بهځین *bahagī-an.* — d'héritage, بهځین ښاک *bahagī-anpusāka.* Grande —, بهځین یخ بسر, *bahagī-an yang besār.* Divisé en trois por-

tions, دبهځین تیځ *di-bahagī-kan tīga.*

PORTION, ration, traitement, مسار *musāra,* فلابر *pe-lābur.*

PORTIQUE, s. m., سرمبی *surambi,* رمبت *rambat.*

PORTRAIT, s. m., image d'une personne, گمبر *gambar,* تلادن *tulā-dan,* تلیسن *tulīs-an.* Faire le — de quelqu'un, منولس گمبر سورځ *menūlis gambar sa-ōrang.*

PORTRAIT, description, څېراتن *peñūrāt-an.*

POSE, s. f., action de poser, حال *hāl menāruh,* قټروهن *penarūh-an,* حال مېوبه *hāl mem-būbuh,* حال ملتق *hāl me-letāk.*

POSE, attitude, سیکف *sikap,* کلکون *ka-lakū-an.*

POSÉ, E, part. pas. du v. poser, تاره *tāruh,* بوبه *būbuh,* ترتلق *ter-letāk.*

Bien posé, qui a une bonne réputation, یخ بايق نام *yang bāik namā-ña.*

POSÉ, grave, prudent, سنځ *senang,* بیج *bījak.*

POSÉ que, جکلو سکالی فون بځیت *jikalaw sa-kālī pūn bagītu.*

POSÉMENT, adv., څرلاهن *perlāhan-perlāhan,* دځن سنځ *dengan senang.* Parler —, برکات څرلاهن *ber-kāta perlāhan-perlāhan.*

POSER, v. a., placer, mettre, مناره *menāruh*, مبوبه *mem-būbuh*. — à terre, مناره دتانه *menāruh di-tānah*. — un livre sur une table, مبوبه *mem-būbuh* كتاب *kitāb* atas *mēja*. — l'arme à terre, مناره سناغ كانه *menāruh senāpag ka-tānah*. — les armes, دردت *ber-henti* deri-pada *prang*.

POSER, établir, fixer, ملتنكن *me-letak-kan*, مندودكن *men-dūduk-kan*. — la première pierre, ملتنكن *me-letak-kan* باتو *bātu* yang *portāma*. — de nouvelles lattes (pour un plancher), ماسخ لنتي *memāsang lantey* yang *bahāru*. — un piège, مناهن جرت *menāhan jerāt*. — un enfant sur le ventre, منهارفكن *menihārap-kan* anak.

POSER une question, برسوال *ber-suwāl*. — des chiffres, منولس *menūlis* angka.

POSER, v. n., prendre une attitude, برسيفك *ber-sikap*.

POSER, se trouver sur, ترتق *ter-letak*, برديري *ber-diri*. Une poutre qui pose sur un mur, كلندخ *gelondong* *ter-letak* atas *tembok*.

SE POSER, v. pron., مبوبه *mem-būbuh* درين *diri-ña*, دودق *dūduk*.

Un oiseau se pose sur une branche, سيكر بورغ *di-puñā-i*.

sa-ikor *būrung* angkap pada *xābang* *pōhon kāyu*.

POSITIF, IVE, adj., certain, constant, تننو *tantu*, سغكه *sungguh*, تيته *kūnun*. Un ordre —, تيته *tintah* yang *tantu*. Ceci est —, اتوله *itu-lah* *sungguh*. Une nouvelle positive, خبر *kabar* yang *tantu*. Un signe —, علامه *alamat* yang *tantu*.

POSITION, s. f., situation, état, كدودكن *ka-dudūk-an*.

POSITION, point où un lieu est placé, تمفت *tampat*, كدودكن *ka-dudūk-an*. La — de ce fort est très-bonne, بايق *bāik* sa-kāli *tampat kōta itu*.

POSITION, circonstances, فري *prī*, حال *prī hāl*. La — est ainsi, فري *prī hāl itu* ada *demikian*.

Etre en POSITION de, pouvoir, سمفت *sampat*, بوله *būleh*. Etre en — de rendre service, ممبري *mem-brī* تولغ *tūlung*. N'être pas en — de, تيا د سمفت *tiāda sampat*.

POSITIVEMENT, adv., سغكه *sungguh*, دغن *dengan* sa-sungguh-ña, دغن *dengan* tantu.

POSSÉDÉ, E, part. pas. du v. posséder, دپيائي *di-puñā-i*.

POSSÉDÉ du démon, کن جن *kena jin*, ترکن اوله جن *ter-kena ūleh jin*.

POSSÉDER, v. a, avoir à soi, en son pouvoir, ممپئای *mem-puñā-i*, اد اڤڤاد *ada padā-ña*, ممکڤ *meme-gang*. — beaucoup de biens, ممپئای *mem-puñā-i*, بابق هرت *mem-puñā-i bāñak harta*. — la science, ممپئای علم *mem-puñā-i ilmu*. — l'autorité, ممکڤ *memegang* parentah. Possédez-vous? ادا که فڤام *adā-kah padā-mu*.

POSSÉDER, être instruit dans. Il possède la grammaire, ای تاهو علم *ia tāhu ilmu nehū*.

POSSÉDER, en parlant des passions qui dominent. L'avarice le possède, ای کیکر سکالی *ia kikir sa-kālī*.

SE POSSÉDER, v. pron., مناهن *menāhan diri-ña*.

POSSESSEUR, s. m., یغ برڤون *yang ber-puñā*, یغ امڤون *yang ampuñā*, تون یغ امڤئای *yang ampuñā-i*, مالک *tūan, mālīk*. — d'une maison, یغ امڤون رومه *yang ampuñā rūmah*. — légitime, یغ امڤئای دغن حق *yang ampuñā-i dengan hak*.

POSSESSIF, IVE, adj., یغ مننچق *yang menunjuk* کڤئان *ka-puñā-an*.

POSSESSION, s. f., action de posséder, jouissance, حال ممپئای *hāl mem-puñā-i*, حال ممکڤ *hāl meme-*

gāng, حال براوله *hāl ber-ūleh*. La — d'une maison, حال ممپئای رومه *hāl mem-puñā-i rūmah*. Mettre en —, ممڤمڤئان *merg-ampuñā-kan*. Entrer en — de l'estime publique, براوله نام یغ بابق *ber-ūleh nāma yang bāik*.

POSSESSION, chose possédée, propriété, کڤئان *ka-puñā-an*, ملک *milk*, ڤرالین *per-ulēh-an*. C'est sa —, اتوله کڤئان *itū-lah ka-puñā-an-ña*. Des possessions, هرت بند *hartabenda*, بارغ یغ دڤئای *bārang yang di-puñā-i*. Il a beaucoup de possessions, بابق هرت بندا *bāñak harta bendā-ña*.

POSSESSION, état d'un possédé, ڤری یغ کن جن *prī yang kena jin*.

POSSIBILITÉ, s. f., ڤری یغ دافت *prī yang dāpat*, سڤافتن *sa-dāpat-ña*.

POSSIBLE, adj., یغ دافت *yang dāpat*, یغ بوله *yang būleh*, دافت *tiada būleh jādi*. Cela n'est pas —, ایت تیاد بوله جادی *itu tiada būleh jādi*. Son —, سڤافتن *sa - dāpat - ña*. Autant que —, سبوله *sa-būleh-būleh-ña*. Comment est-il — ? مان بوله *māna būleh*. —, peut-être, بارغ کالی *bārang kālī*.

گدڻ *maka adā-*
lah bāñak orang minta jādī jūru
godong. —, qui demande à être
 admis dans une maison religieuse,
 اورڻ ڀڃ *mint masuk* رومہ اورڻ
orang yang minta masuk
rūmah orang ber-ibadat.

POSTULER, v. a., منت *minta*,
 ممت *me-minta*, موهن *memūhun*.
 — un emploi, منت ماسق جوانن
minta masuk jawāt-an.

POSTURE, s. f., سڪف *sikap*,
 کلکون *ka-lakū-an*. Prendre une —,
 برسڪف *ber-sikap*.

POT, s. m., en métal battu, باجن
bājan yang kena tukul.
 — en terre, بلاڻ *belānga*. Couvercle
 de —, ساو بلاڻ *sāu belānga*. — à
 l'eau, کندي *kendi*, بوڻڻ *būyung*,
 (en cuivre), سڱو *sangku*. — de fer,
 کوالي *kuwālī*, کاوه *kāwah*. Sorte de
 grand —, تمڦاڻ *tempāyan*. Un
 grand — de graisse, ستڦاڻ مپق
sa-tempāyan mīñak.

POT, marmite, فريق *prīuk*. — à
 faire cuire le riz, فريق ناسي *prīuk*
nāsi. — en cuivre, فريق تمباک *prīuk*
tembāga. Le dessous d'un —,
 پانتات فريق *pantat prīuk*. Cuillère
 à —, گاڻڻ *gāyung*, چيدق *xīduq*,
 سيبر *sībur*.

pot de chambre, مشڪن فڱڪن *mang-*
kok purgok.

Loc. prov. Bête comme un —,
 باڻڻ ڀڃ *bāñak bōdoh*. Sourd
 comme un —, تولى سڪالي *tūli sa-*
kālī. C'est le — de terre contre
 le — de fer, اورڻ کچل لاون اورڻ بسر
orang kezil lawan orang besar.

POTABLE, adj., ڀڃ دافت دمينم *yang*
dāpat di-minum, کمنومن *ka-minūm-*
an. Cette eau n'est pas —, اير ايت
 اير ايت *āyer itu tiāda dāpat*
di-minum.

POTAGE, s. m., سوڦ *sōp*. — gras,
 سوڦ داڱڻ *sōp dāgīng*. — maigre,
 سوڦ سايور *sōp sāyur*.

POTAGER, ÈRE, adj., plantes pota-
 gères, سايور سيورن *sāyur-sayūr-an*.
 Jardin —, کبن سايور سيورن *kebōn*
sāyur-sayūr-an.

POT-AU-FEU, s. m., داڱڻ دغن اير
 داڱڻ دغن دالم فريق *dāgīng dengan āyer*
dālam prīuk.

POT-DE-VIN, s. m., cadeau, بڳسس
baksis.

POTEAU, s. m., تيڻڻ *tiang*, کايو
 تيڻڻ کايو *tiang kāyu*, جراجق *jarājak*. Atta-
 ché à un —, ترمبت فد تيڻڻ *ter-tam-*
bat pada tiang.

POTELÉ, E, adj., بئنر *buntar*, تبڻ
 تبڻ دنق *tambun denòk*. Des joues
 potelées, فڻڻي بئنر *pīpi buntar*.

yang hārum. — médicinale, اوبت
obat lūmat. De l'or en —,
 امس اوری *amās ūrey*. Sucre en —,
 گول فاسر *gūla pāsir*. Tabac en —,
 تمباکو هالاس *tembāko hālus*,
 تمباکو هیدغ *tembāko hīdug*.

Fig. Jeter de la — aux yeux,
 منیپو اورغ *menīpu ōrang*.

POUDRE à tirer, مسیو *mesīyu*,
 اوبت بدل *obat bedil*.

Loc. Il n'a pas inventé la —,
 ای سؤرغ یغ کورغ چردق
ia sa-ōrang yang kūrang xerdiq.

POUDRER, v. a., مشهوری دغن
mexg-hambūr-i dengan lūmat.

POUDREUX, EUSE, adj., برلومت
ber-lūmat, یغ باقی *ber-dūli*,
 یان دولی *yang bāñak dūli padā-ñā*.

POUDRIER, s. m., boîte pour
 mettre de la poudre, تمفت لومت
tampat lūmat.

POUDRIER, qui fait la poudre à
 canon, توكغ مسیو *tūkang mesīyu*.

POUDRIÈRE, s. f., تمفت سمن مسیو
tampat simpan mesīyu, اوبت
 کدغ *godong obat bedil*.

POUILLEUX, EUSE, adj., برکوتو *ber-
 kūtu*, یغ اد باقی کوتو *ada bāñak kūtu padā-ñā*.

POULAILLER, s. m., lieu où cou-
 chent les poules, رومه هایم *rūmah*

hāyam, کندغ هایم *kandang hāyam*,
 کروغن هایم *kurung-an hāyam*.

POULAILLER, marchand de vo-
 lailles, اورغ جول هایم *ōrang jūal
 hāyam*.

POULAIN, s. m., jeune cheval,
 انق کود *ānak kūda*.

POULE, s. f., هایم بتین *hāyam
 betina*. — pondeuse, هایم
 برتلر *hāyam ber-telòr*. — couveuse,
 هایم مشرم *hāyam mergeràm*.
 — d'eau, هایم ایر *hāyam āyer*.
 — sauvage, هایم هوتن *hāyam
 hūtan*.

Fig. Poule mouillée, poltron,
 اورغ چابر *ōrang xābar*.

POULET, s. m., انق هایم *ānak
 hāyam*. — assez gros pour être
 rôti, هایم فرغکغ *hāyam peranggag*.

POULETTE, s. f., هایم کادس *hāyam
 gādis*.

POULICHE, s. f., انق کود بتین *ānak
 kūda betina*, کود کادس *kūda gādis*.

POULIE, s. f., کری کافی *kāpi*,
 کره *karèy*.

POULS, s. m., نادى *nādi*. Tâter
 le —, مراب نادى *me-rāba nādi*,
 منجمه نادى *men-jāmah nādi*.
 Battement du —, کتن نادى *ketòk-
 ñā nādi*.

POUMON, s. m., فارو *pāraw* —
 رابو *pāraw*, رابو *pe-pāraw*, رابو *rābu*.

Branches du —, چابغ فارو *xābang*
pāraw-pāraw. Ulcère au —, فورو
pūru pāraw-pāraw. Inflam-
 mation du —, ساکت باره فد فارو
sākit bārah pada pāraw-pāraw.
 Maladie des poumons, فپاكت فارو
peñākit pāraw-pāraw, بلا سنی
belā senī.

POUPE, s. f., بورت کفل *būrīt*
kapāl, بریتن *burīt-an*. De la — à
 la proue, در بورت کهلون *deri būrīt*
ka-halūwan. Avoir le vent en —,
 اورغ اغان در بلاکخ *āryin deri blākang*.

POUPÉE, s. f., petite figure, jouet
 d'enfant, بوم *būma*, بنیک *bonēka*,
 اورغ اراغن *ānaḡ-anāk-an*, اتق اناکن
ōrang-orāng-an.

POUR, prép., marquant la desti-
 nation, اکن *ākan*, فد *pada*. — lui,
 اکن دی *ākan dia*. Ces armes sont
 — vous, سنجات این اکن تون *sen-*
jāta ini ākan tūan. — toujours,
 فد سلمان *pada sa-lama-lamā-ña*.

POUR, en faveur, à cause de,
 کارن *kārna*, سبب *sebàb*, تگل *tegāl*.

— sa santé, کارن سلامت *kārna*
salāmat-ña. Prier — quelqu'un,
 منت دعا کارن اورغ *mintā ḡā kārna*
ōrang Donner l'aumône — (l'amour
 de) Dieu, ممبری صدقة کارن الله *mem-*
brī ṣedeḡat kārna allah. Puni —
 ses péchés, دسقس سبب دسان *di-*
siksa sebàb dosā-ña. — quel
 motif? اف سببن *apa sebàb-ña*.

POUR, au lieu de, گنتی *ganti*, فد
pada tampat. Gouverner —
 le roi, ممرته گنتی راج *memarentah*
ganti rāja. Allez-y — moi, فرگله
 اغکو گنتی هب *pergī-lah angkaw*
ganti hamba.

POUR, quant à, سفرت *seperti*, بهو
bahwa, تتناغن *tentāng-an*, اکن *ākan*.
 — l'opium, quand il en entrera
 dans le port de Padang, سفرت افیون
 ائیل ماسق کوال فادغ *seperti apiūn*
apa-bila māsuk kuāla pādang.
 — moi, je ne partirai pas, اکن داکو
 مک تیاد اکو ماو فرگی *ākan dāku*
maka tiāda āku māu pergi.

POUR, avec, moyennant, دغن
dengan. Acheter une maison —
 mille piastres. مبللی سبوه رومه دغن
 سربو رگت *mem-belī sa-būah*
rūmah dengan sa-rību ringgīt.

POUR que, سقای *supāya*. — que
 vous soyez heureux, سقای تون جادی
 براتخ *supāya tūan jādi ber-untung*.
 — qu'il vienne lui-même, سقای ای
 داتخ سندیری *supāya ia dātang sen-*
diri.

POUR peu que, سدیکت *maski*
maski sa-dikīt.

POUR ou contre, اکن اتو لاون
ākan ātaw lāwan.

Partir POUR la chasse, فرگی مبرو
pergi mem-būru.

Trois piastres POUR chaque per-
 sonne, تیگ رگت سسورغ *tiga ring-*
gīt sa-sa-ōrang.

Changer du sel POUR du riz, کارن سبب ایت *sebàb itu*, گارم دتوکر برس *gāram di-tūkar bràs*.

Je le prends POUR un homme riche, همب کیر ای سؤرخ کای *hamba kīra ia sa-ōrang kāya*.

Mourir POUR mourir, دودق ماتی *dūduk māti*, بر دیری ماتی سرب ماتی *ber-diri māti serba māti*.

POURBOIRE, s. m., بقسس *baksis*, سروغن *surūng-an*.

POURCEAU, s. m., بابی *bābi*. — gras, بابی تمبن *bābi tambun*. Etable à pourceaux, کندغ بابی *kandang bābi*.

POURCHASSER, v. a., مغهبت *meng-hambat*, مغوسر *meng-ūsir*.

POURFENDEUR, s. m., fanfaron, فتاغج *pergāxak*.

POURPARLER, s. m., بچار *bixāra*, مشاوره *mušāwarat*. Etre en —, بر مشاوره *ber-mušāwarat*.

POURPIER, s. m., کروکت *kerūkut*.

POURPRE, s. m., اوغو *ūngu*. —, étoffe, کاین ورن اوغو *kāin warna ūngu*.

POURPRÉ, E, adj., اوغو ورنان *ūngu warnā-ña*.

POURQUOI, conj., کارن *kārna*, سبب *sebàb*, تگل *tegàl*. Je ne sais pas —, همب تیا د تاهو ائ سبین *hamba tiāda tāhu apa sebàb-ña*.

C'est —, کارن سبب ایت *sebàb itu*, ایت *kārna itu*.

POURQUOI, marquant l'interrogation, کارن ائ *apa sebàb*, مٹاف *kārna apa*, بتاف *betāpa*, مٹاف *menāpa*, گناف *gunāpa*. — êtes-vous venu, کارن ائ اغکو داتخ کماری *kārna apa angkaw dātang kamāri*. — pas? ائ سبب تیا د *apa sebàb tiāda*.

POURRI, E, part. pas. du v. pourrir, هنجی *būruk*, بورق *būruk*, بوسق *būsuk*, رثوی *repūwi*, فاوی *pāwi*. Fruit —, بوہ بوسق *būah būsuk*.

Planche pourrie, فائن یغ بورق *pāpan yang būruk*. Poisson —, ایکن *ikan būsuk*, یغ هاپر *ikan yang hānir*.

POURRI, v. a., corrompre, gâter, منجدیکن بوسق *men-jadi-kan būsuk*, ممبروکن *mem-būruk-kan*.

POURRI, v. n., se gâter, se corrompre, منجادی بوسق *men-jadi būsuk*, هنجی *hanxur*. Ces fruits pourrissent, بوہ ایت جادی بوسق *būah itu jādī būsuk*. Après la mort notre corps pourrit, هابس *hābis*, ماتی بدن کیت جادی هنجی *māti badān kīta jādī hanxur*.

POURRITURE, s. f., حال جادی *hāl jādī būsuk*, کبسوکن *ka-būsuk-an*.

POURSUITE, s. f., action de poursuivre, *فُتْهِبَاتِن* *perg-usir-an*, *فُتْهِبَاتِن* *perg-hambāt-an*.

POURSUITE, soin pour obtenir une chose, *فُتْهِبَرِيْن* *pen-xahārī-an*.

POURSUITE, action en justice, *فُتْهُوْن* *perg-adū-an*, *فُتْهُوْن* *pen-nudūh-an*, *دَعَا* *dawā*.

POURSUIVANT, E, adj., qui intente un procès, *يُغِ مَبَاوِ بَیْجَار* *yang mem-bāwa bixāra*, *فُتْهُادُو* *perg-ādu*, *فُتْهُادُو* *penūdūh*, *فُتْهُادُو* *pen-dawā*.

POURSUIVRE, v. a., courir après pour atteindre, *مُغُوسِر* *meng-ūsir*, *مُجْجَر* *mergejār*, *مُغْهِبَت* *meng-hambat*. — l'ennemi, *مُغُوسِر مَوْسَه* *meng-ūsir mūsuh*. Cinq hommes en poursuivront cent, *لِمِ اَوْرُغْ اَكْنِ مَغُوسِر* *lima orang akan meng-ūsir sa-rātus*. Je les poursuivrai l'épée dans les reins, *اَكُو اَكْنِ مَغْهِبَتِ بَلَاكُغْ* *aku akan meng-hambat blākang marika-itu dergan pedang*. — le gibier, *مَمْبُورُو* *mem-būru*.

POURSUIVRE, persécuter, *مُغْهِبَت* *meng-hambat*, *مُغْنِيَاي* *meng-anāya*, *مِيكِيْتِي* *meñakīt-i*.

POURSUIVRE, rechercher, *مِنْجَهَارِي* *men-xahārī*. — les grandeurs, *مِنْجَهَارِي كِبْسَارِن* *men-xahārī ka-besār-an*.

POURSUIVRE, agir par les voies de la justice, *مُغْهُادُو* *meng-ādu*, *مَبَاوِ*

بَیْجَار *mem-bāwa bixāra*, *مَمْنُودَه* *menūdūh*, *بِرْسَغْكِيت* *ber-sanggēta*, *مَمْنُودَه* *men-dawā-i*.

POURSUIVRE, continuer, *مَمْنُورِت* *menūrut*, *مَمْنُورِت لَآكِي* *mem-būat lāgi*.

— son chemin, *مَمْنُورِت جَالِنِن* *menūrut jālan-ña*. Poursuivez votre lecture, *بَخَا-لَه لَآكِي* *baxā-lah lāgi*.

POURTANT, conj., *تَتَآپِي* *tetāpi*, *وَلَكِن* *welekin*, *هَان* *hāña*. Il est savant et — il n'est pas sage, *اِي فُتْدِي جَوَكُ تَتَآپِي تِيَادَا اِي بَرَبُودِي* *ia pandey jūga tetāpi tiāda ia ber-būdi*.

POURTOUT, s. m., *كُلِيلِيغْن* *kulitīng-an*, *دَايِرَة* *dāirat*.

POURVOIR, v. n., donner ordre à, avoir soin, *مَمْلَهَارَكْن* *men-jāga*, *مَمْلَهَارَكْن* *memeliharā-kan*, *مَمْبَرِي* *mem-brī*. — à la sécurité de la ville, *مَمْلَهَارَكْن* *men-jāga hāl ka-santawsā-an nagrī*. Dieu pourvoit à la nourriture de ses serviteurs, *اَللّٰهُ مَمْبَرِي رَزَقِي فُتْهُمَبَاك* *allah mem-brī rezeḳi pada hambā-ña*.

— au bien de ses sujets, *مَمْلَهَارَكْن* *memeliharā-kan rayat-ña*.

POURVOIR, v. a., munir, *مَمْلَغْكَف* *me-langkap*, *مَمْبَكْلَكْن* *mem-bakāl-kan*. — une maison de meubles, *مَمْلَغْكَف رُومَه دَغْن سَرَبَان* *me-langkap rūmah dergan serbā-ña*.

SE POURVOIR pendant la saison des pluies, *مَمْبَكْلَكْن دَرِيْن فُتْهُوْسَم هُوْجِن*

mem - bakāl - kan dirī-ña pada mūsīm hūjan.

POURVOYEUR, EUSE, s., qui fournit la nourriture aux habitants d'une maison, يخ مباو مكانن فدایسی رومه *yang mem-bāwa makān-an pada īsi rūmah.*

POURVU QUE, loc. conj., اصل *aşal*, ملاينكن *me-lāin-kan*, جك *jika*, دافت *dāpat*, لامن *lāmun*. Cela se peut pourvu qu'il vienne lui-même ici, ايت بوله جوك اصل *ait bולה جوك اصل* اى اكن شركى جك اد اورغ مشنتردى *īa ākan pergi jika ada orang meng-hantar dīa.*

POUSSE, s. f., jet, petite branche, تاروك *tārūk*, تونس *tūnas*. — du bambou, ربخ *rebūng*.

POUSSER, v. a., faire effort contre quelque chose, منولك *menūlak*, مناق *menāpak*. Ne me poussez pas, جاجن منولك هب *jāgan menūlak hamba*. — en avant, كهداث منولك *ka-hadāp-an*. — sur, faire tomber sur, مبربون *meñerbū-kan*. — en arrière, مخندركن *meng-undur-kan*. — avec les cornes, منندك *menanduk*. — avec le pied, منندمكن *menendang-kan*. — avec le poing, مننجو *meninju*.

POUSSER, faire avancer, مپورغ *meñūrug*. — une chaise, مپورغ *meñūrug krusī*.

POUSSER, presser, مسقن *meñe-sāk-kan*, ممقس *memaksa*.

POUSSER, exciter à, مخاجق *meng-ājak*, مشهارو *meng-hāru*. — quel-qu'un à entrer dans une affaire, مخاجق اورغ ماسق سواتو فكريجان *meng-ājak orang masuk suātu pe-karjā-an*. — un cheval, مشرتكن *mengertak-kan kūda*.

POUSSER des cris, برتريق *ber-terīak-terīak*.

POUSSER des soupirs, مشله *me-ngeluh*.

Fig. — à la roue, aider, منولخ *menūlung*. — un ouvrage, منجانكن *men-jālan-kan pe-karjā-an*.

POUSSER. v. n., croître, تمبه *tumbuh*, تونس *tūnas*. Le riz commence à —, فادى ايت *pādi itu me-mulā-i tumbuh*. — des racines, براكر *ber-akar*. — des rejetons, برتاروك *ber-tārūk*, برتونس *ber-tūnas*. Les nouvelles branches poussent, چابخ مود *xābang mūda itu ber-tūnas*. Faire —, منمبكن *menumbuk-kan*.

POUSSIÈRE, s. f., دولى *dūli*, له *lubūh*, دبو *debū*, لبو *lebū*, هابو *hābū*,

لومت *lumat*. La — s'élève dans l'air, دولی براغت کندر *dūli ber-angkat ka-udara*. Secouer la —, دولی مغیر *mengirap dūli*. Réduit en —, سده جادی لبه *sudah jādi lubūh*. Tu es — et tu retourneras en —, لبه ادم دان کفد لبه جوک اغکو, *lubūh adā-mu dān ka-pada lubūh jūga angkaw ākan kombāli*.

Fig. —, néant, bassesse, سمفه *sampah*. Tirer quelqu'un de la —, منغیکن اورغ در دام سمفه *meninggikan ōrang deri dālam sampah*.

POUSSIF, IVE, adj., ترايسق *ter-isaq*, داد سسق *sesaq dāda*.

POUSSIN, s. m., هيام فون اتق کچل *hāyam pūña ānak keçil*.

POUTRE, s. f., گلندغ *gelondong*. — placée en travers, الغ *alang*.

Prov. Voir une paille dans l'œil de son prochain, et ne pas voir une — dans le sien, سيكر كومن *sa-ikor kūman di-benūa xīna dāpat di-līhat tetāpi gājah ber-tangkap di-bātang hīdurg tiāda sedār*.

POUVOIR, v. a., être en état de, بوله *būleh*, دافت *dāpat*, سمفت *sampat*. S'il peut, جك اى بوله *jika ĩa būleh*. Pourrez-vous tenir la promesse? داتكه تون ممفيكن جنجى *dāpat-kah tūan meñampey-kan*

janji. Ne — pas, تيا د بوله *tiāda būleh*, دافت تيا دافت *tiāda dāpat*. Si nous ne pouvons pas, جكلو تيا د كيت *jikalaw tiāda kīta būleh*. Tout ce que je puis faire, بارغ يغ كيت *bārang yang kīta dāpat karjā-kan*.

POUVOIR, être suffisant, چوكف *xūkup*, سمفى *sampey*. Une livre de pain peut le rassasier, ساتوكتى *sātu katī rōti xūkup mergenñang-kan dia*.

POUVOIR, être capable, savoir, تاهو *tāhu*, براوله *ber-ūleh*. Il peut manger du poisson, اى تاهو ماکن *ĩa tāhu mākan ĩkan*. Il ne peut pas écrire, تيا د تاهو منولس *ĩa tiāda tāhu menūlis*. Le prince ne pouvait ni manger ni dormir, تيداله بکند براوله سنتف دان تيدر *tiādā-lah baginda ber-ūleh santap dān tīdor*.

Ne POUVOIR rien y faire, تيا د برافاى *tiāda ber-upāya*.

N'en POUVOIR plus, تيا د بوله تاهن *tiāda būleh tāhan lāgi*.

PEUT-ÊTRE, بارغ کالى *bārang kālī*. S'il se peut, جك دافت جادی *jika dāpat jādi*. Puisse-t-il être que Dieu fasse arriver, الله دسمفيكن الله *bārang di-sampey-kan allah apā-lah kirā-ña*. Je ne puis m'empêcher de, تيا د دافت تيا د *hamba tiāda dāpat tiāda*.

POUVOIR, s. m., puissance, force, کواس *kuāsa*, ککواسان *ka-kuasā-an*, گاهی *gāhi*, قدرة *koderat*. En son —, دباوه کواس *di-bāwah kuasā-ña*. Un homme de —, اورغ کواس *orang kuāsa*, بسر اورغ *orang besār*. De tout son —, دغن سکواس *dengan sa-kuasā-ña*, دغن سقوة ان *dengan sa-kūwat-kūwat-ña*. Donner le —, ممبری کواس *mem-brī kuāsa*. Plein —, کواس یغ مطلق *kuāsa yang mutleḱ*.

POUVOIR, autorité, droit, ڤرتنه *parentah*, حکم *hukum*, حق *hak*. Son — s'étend sur tout le pays, ڤرتنه اتس سکالین نگری *parentah-ña atas sa-kali-an nagri*. — de gouverner, حق مرتنهکن *hak memarentah-kan*. Sous son —, دباوه حکن *di-bāwah hukum-ña*. Prêtre qui a les pouvoirs (pour exercer le saint ministère), امام یغ براذن *imām yang ber-izin*.

PRAIRIE, s. f., تانه رمفت *tānah rumpūt*, فادغ رمفت *pādang rumpūt*. L'herbe des prairies, رمفت فادغ *rumpūt pādang*. Paître dans la —, ماکن رمفت دفاغ *mākan rumpūt di-pādang*.

Fig. L'émail (fleurs) des prairies, بوع فادغ *bunga pādang*.

PRAIRIE, s. f., بادم زندغ دغن گول *bādam rendang dengan gula*.

PRATICABLE, adj., یغ دافت دفاکی *yang dāpat di-pākey*. Chemin —, جان یغ دافت دجلانی *jālan yang dāpat di-jalān-i*.

PRATICIEN, s. m., celui qui est expérimenté dans son art, اورغ یغ برچوب دالم فکرجانن *orang yang ber-xōba dālam pe-karjā-an-ña*.

PRATIQUE, s. f., ce qui est réduit en acte, فکرجان *pe-karjā-an*, ڤربوانن *per-buāt-an*. Accomplir les pratiques religieuses, ملکون فکرجان اگام *me-lakū-kan pe-karjā-an agāma*.

PRATIQUE, usage, coutume, عادة *adat*, کیسان *ka-biasā-an*. La — de ce pays, عادة نگری این *ada nagri ini*.

PRATIQUE, chaland, اورغ یغ بیاس *orang yang biāsa pada suātu kadèy*.

PRATIQUE, adj. Instruction —, ڤنجارن اکن ملکون فکرجان *peng-ajār-an ākan me-lakū-kan pe-karjā-an*.

PRATIQUER, v. a., faire, exercer, ممبرت ممبرجاکن *mem-būat mengerjā-kan*. — une ouverture, ممبرت لوبغ *mem-būat lobang*. — la justice, ممبرت عادل *mem-būat adil*.

PRATIQUER, accomplir, ملکون *me-lakū-kan*. — la loi de Dieu, ملکون ڤرورهن الله *me-lakū-kan peñurūh-an allah*.

PRATIQUER, fréquenter, برجيتق *ber-jīnak-jīnāk-an*. — les gens de bien, دغن برجيتق جناکن *ber-jīnak-jīnāk-an* dengan segala orang baik.

PRÉ, s. m., تانه رمفت يڭ تياد لوس *tānah rumput yang tiada lūwas*.

PRÉALABLE, adj., يڭ دهولو *yang dahulu*, يڭ مندهلوی *yang men-dahulū-i*. Conditions préalables, فرجنجيتن يڭ دهولو *per-janjī-an yang dahulu*.

PRÉAMBULE, s. m., مول فرکئان *mūla per-katā-an*.

PRÉCAIRE, adj., qui ne s'exerce que par tolérance, avec incertitude, تياد تتي *tiāda tantu*, تياد تتي *tiāda tetap*.

PRÉCAUTION, s. f., soin pris d'avance, prudence, کئڭاتن *ka-īngāt-an*, جاک *jāga*, کبجاکن *ka-bijāk-an*, بودی بچار *būdī bixāra*. Il faut faire cela avec —, هارس ممبوت ايت *hārus mem-buat itu dengan bijaksanā-ña*, دغن بودی *dengan būdi bixāra*.

PRÉCAUTIONNER, v. a., مڭيڭتکن *meng-īngat-kan*.

SE PRÉCAUTIONNER, v. pron., برڭاک *ber-īngat*, برڭاک *ber-jāga*.

PRÉCÈDEMENT, adv., دهولو *dahulu*, دد زمان *lebèh dahulu*, دهولو *pada zemān dahulu*, قرب کال *purba kāl*.

purba kāl, دهولو کال *dahulu kāl*.

PRÉCÉDENT, E, adj., يڭ دهولو *yang dahulu*, قرب لام *purba lāma*, اول *āwal*. Le traité —, فرجنجيتن يڭ *per-janjī-an yang dahulu*. Le gouverneur —, تون گوبرنر يڭ لام *tūan gūbernur yang lāma*. Le jour —, کلارن *kelamārīn*.

PRÉCÉDER, v. a., aller, marcher devant, برجالن دهولو *ber-jālan dahulu*, مندهلوی *men-dahulū-i*, مڭغالاکن *mengapalā-kan*, مڭانجر *meng-anjur*.

PRÉCÉDER, être auparavant, اد دهولو *ada dahulu*. Le chapitre qui précède, فصل يڭ دهولو *faṣal yang dahulu*.

PRÉCEPT, s. m., règle, enseignement, شرط *ṣarṭ*. Les préceptes de cette science, شرط علم ايت *ṣarṭ ilmu itu*.

PRÉCEPT, ordre, commandement, فېروهن *peñurūh-an*. — divin, فېروهن الله *peñurūh-an allah*. — de l'Eglise, فېروهن الكنيسة *peñurūh-an el-kanīset*.

PRÉCEPTEUR, s. m., فڭاجر *peng-ājar*, گورو *gūru*. Un — savant et prudent, يڭ فندی لاکي بڭقتسان *gūru yang pandey lagi bijaksāna*.

PRÉCEPTORAT, s. m., فڭاڭت فڭاجر *pangkat peng-ājar*, جواتن فڭاجر *jawāt-an peng-ājar*.

PRÉCESSION, s. f., des équinoxes, حرکت نقطه نوروز *ḥarakat noktah nūrūz*.

PRÊCHE, s. m., sermon, خطبة *ḥuṭbat*. Entendre le —, مندغر خطبة *men-dengar ḥuṭbat*.

PRÊCHER, v. a., منخطبة *men-ḥuṭbat*. — l'Evangile, منخطبتكن *men-ḥuṭbat-kan injil*. Se — soi-même, منخطبتكن درين *men-ḥuṭbat-kan diri-ña*. — le carême, منخطبة قد وقت بولن ثواس *men-ḥuṭbat pada waktu būlan puāsa*.

PRÊCHER, recommander, مبرى *mem-brī naṣīhat*.

PRÊCHEUR, s. m., يڭ برخطبة *yang ber-ḥuṭbat*.

PRÉCIEUSEMENT, adv., avec soin, دغن ايغت *dengan rājin*, دغن ايغت بايق *dengan ingat bāik-bāik*. Conserver —, سمئن دغن راجن *simpan dengan rājin*.

PRÉCIEUX, EUSE, adj., de grand prix, انده *indah*, انده *indah-in-dah*, يڭ بسر هرگان *yang besār har-gā-ña*. Vêtement —, فکاین يڭ انده *pakēy-an yang indah-indah*. Biju d'un travail —, جوهر يڭ انده *jawher yang indah-indah* ثربواتن *per-buāt-an-ña*.

PRÉCIEUX, qui nous est cher, ککاسه *ka-kāsih*. Enfant —, اتق يڭ *anak yang ka-kāsih*.

Des pierres PRÉCIEUSES, ثمرات *permāta*, رتن *ratna*.

PRÉCIPICE, s. m., gouffre, توبر *tūbir*. Tomber dans le —, جاته *jātih* کدالم توبر *jātih ka-dālam tūbir*. Fig. Grand danger, malheur, باي *bahāya*, کينسان *ka-binasā-an*. Marcher sur le bord du —, منورت جالن باي *menūrut jālān bahāya*.

PRÉCIPITAMMENT, adv., دغن کوفه *dengan gūpuh*, گوفه *gūpuh-gūpuh*.

PRÉCIPITATION, s. f., action de précipiter, حال منرجنکن *hāl menerjun-kan*.

PRÉCIPITATION, grande hâte, ثرى *prī yang gūpuh*, باغت بڭاتن *bāngat-bāngāt-an*.

PRÉCIPITÉ, E, part. pas. du v. précipiter, دترجنکن *di-terjun-kan*.

PRÉCIPITER, v. a., jeter de haut en bas, منرجنکن *menerjun-kan*, مبروکن *meñerbū-kan*. Ils voulaient le — dans le précipice, قصد هندق *keṣad-ña hendak menerjun-kan dia sa-panjang terjal*.

PRÉCIPITER, hâter. — sa course, بولارى لکس *ber-lāri lekās*. — une affaire, مباحثکن فکر جان *mem-bāngat-kan pe-karjā-an*.

SE PRÉCIPITER, v. pron., se jeter, مبروکن درين *menerjun diri-ña*.

SE PRÉCIPITER, se porter vers, برلاری کفد *ber-lāri ka-pada*. Se — dans le danger, لاری ماسق بهای *lāri māsuk bahāya*. Se —, fondre sur, منرکم *menerkam*.

PRÉCIS, E, adj., fixe, déterminé, tantu بتل *betül*, ستوجو *sa-tūju*, هاری یخ تتو *hāri yang tantu*. Des paroles tout-à-fait précises; فرکتان یخ بتل سکالی *per-katā-an yang betül sa-kālī*.

PRÉCIS, s. m., abrégé, اجمال *ijmāl*, فرکتان یخ ترسمغن *per-katā-an yang ter-simpan*.

PRÉCISEMENT, adv., exactement, دغن سقمان *dengan saksamā-ña*, بتل *betül*.

PRÉCISER, v. a., fixer, présenter d'une manière précise, منتوکن *men-nantū-kan*, مننجق دغن تتون *men-nunjuk dengan tantū-ña*.

PRÉCISION, s. f., exactitude, کانتون *ka-tantū-an*, کبتول *ka-betül-an*. Avec —, دغن سقمان *dengan saksamā-ña*.

PRÉCOCE, adj., mûr avant le temps, بلم اد مسان *belum ada masā-ña*, لکس ماسق *lekàs māsak*. Des fruits précoces, بوه یخ لکس ماسق *būah yang lekàs māsak*.

PRÉCONISER, v. a., louer, موجی *memūji*. Se —, موجی درین *memūji diri-ña*.

PRÉCURSEUR, s. m., اورغ یخ برجالان *orang yang ber-jālan di-hadāp-an*, یخ مندهلوی *yang men-dahulū-i*. Signe —, علامه *alāmat*. Ce sont des signes précurseurs d'une grande guerre, من تند این *maka tanda ini jādī alāmat prang besār*.

PRÉDÉCESSEUR, s. m., یخ سده اد *yang sudah ada dahulu*, یخ *yang lāma*.

PRÉDESTINATION, s. f., décret de Dieu, تقدیر *taqdīr*, اجل *ajal*.

PRÉDESTINÉ, E, adj., que Dieu a destiné à la gloire éternelle, یخ *yang di-taqdīr-kan allah ākan ka-hidūp-an kakal*.

PRÉDESTINER, v. a., منتقدیرکن *men-taqdīr-kan*, میمون *memayū-kan*. Ceux qu'il a prédestinés, سکل *segala orang yang telāh di-taqdīr-kan-ña*.

PRÉDICATEUR, s. m., یخ برخطبة *yang ber-kuṭbat*, خطیب *kaṭīb*. — éloquent, یخ قندی برکات *kaṭīb yang pandey ber-kāta*, خطیب *kaṭīb yang feṣīh*.

PRÉDICATION, s. f., خطبة *kuṭbat*, ثعجارن *peng-ajār-an*.

PRÉDICTION, s. f., prophétie, نبوة *nubūwet*. —, divination, تنغ *tenung*,

تنبؤن *tenūng-an.* —, conjecture,
فتركان *penarkā-an.*

PRÉDILECTION, s. f., لبه سوك *lebèh sūka.* Par —, سبب لبه سوك *sebàb lebèh sūka.*

PRÉDIRE, v. a., prophétiser, برنبوة *ber-nubūwet.* —, par prétendue divination, برتنوع *ber-tenūng.* — quelque chose, منتحن *menenūng-kan.* —, conjecturer, منرك *menarka.*

PRÉDOMINANT, E, adj., يغ لبه قوة *yang lebèh kūwat.*

PRÉDOMINER, v. n., جادی لبه قوة *jādi lebèh kūwat,* منيوس *menīwas.*

PRÉÉMINENCE, s. f., ثغكت يغ لبه *thəgkat yang lebèh tinggi.* Qui a la —, يغ دثغكت لبه *yang di-pangkat lebèh tinggi.*

PRÉEXISTANT, E, adj., يغ جادی *yang jādi dahūlu,* يغ اد دهولو *yang ada dahūlu.* L'âme est-elle préexistante au corps? اداكه جيو *adā-kah jīwa* *jādi dahūlu deri-pada badān.*

PRÉEXISTENCE, s. f., كداءن يغ *ka-adā-an* *yang dahūlu.*

PRÉEXISTER, v. n., جادی دهولو *jādi dahūlu,* اد دهولو *ada dahūlu.*

PRÉFACE, s. f., مقدمة *mukaddamat,* *mukadamat.*

PRÉFECTURE, s. f., circonscription territoriale soumise à un préfet,

سبوه نكري دغن دايرتن *sa-būah nagri dergan dāirat-ña.*

PRÉFECTURE, charge de préfet, ولاية *wilāyet.*

PRÉFÉRABLE, adj., يغ لبه بايق *yang lebèh bāik,* يغ هارس دثيله *yang hārus di-pilih.*

PRÉFÉRENCE, s. f., choix, ثملين *pemilih-an,* اغورن *angūr-an.*

PRÉFÉRER, v. a., choisir, ميميله *memilih.*

PRÉFÉRER, aimer mieux, اغر *angur,* سوك *sūka.* Lequel préférez-vous? يغ مان تون سوك *yang māna tūan sūka.*

PRÉFET, s. m., ثغبولو سبوه نكري *panghulu sa-būah nagri dergan dāirat-ña,* والي *wāli.* — de police, ثغبولو فولس *panghulu pōlis.*

PRÉFIX, E, adj., arrêté, déterminé, يغ دنتون *yang di-tantū-kan.*

PRÉJUDICE, s. m., روگی *rūgi,* بنچان *benxāna,* مضرة *medlerat.* Au —, اكن روگی *akan rūgi.* Porter —, ممبری *mem-brī rūgi,* ممبری روگی —, مضرة *mem-brī medlerat.* Sans —,

تيا دغن روگی *tiāda dergan rūgi.*

PRÉJUDICIALE, adj., يغ ممبری *yang mem-brī rūgi,* يغ مرکيكن *yang me-rugi-kan.*

PRÉJUDICIER, v. n., ممبری روگی *mem-brī rūgi,* مرکيكن *me-rugi-kan,*

مضرة ممبرى *mem - brī medlerat*. Cette faute préjudicière à sa réputation, ساله ايت اكن ممبرى مضرة قد *sālāh itu ākan mem-brī medlerat pada namā-ña*.

PRÉJUGÉ, s. m., ce qui a été jugé auparavant et sans examen, يخ *yāḡ* yang di-hukum sa-belūm preksa.

PRÉJUGÉ, opinion, فكيرن *pikir-an*, وهم *wehem*.

PRÉJUGÉ, signe de ce qui doit arriver, علامة *alāmat*.

PRÉJUGÉ, erreur, سساتن *sesāt-an*.

PRÉJUGER, v. a., décider une question avant de l'avoir approfondie, موتسكن بچار تياد دغن فرقس *memūtus-kan bixāra tiāda dengan preksa*.

PRÉJUGER, prévoir par conjecture, مغير *menḡira*, مبخكاكن *meñāḡ-kā-kan*.

PRÉLAT, s. m., امام *imām*, امام بسر *imām besār*.

PRÉLEVER, v. a., مغبل دهولو *meng-ambil dahūlu*.

PRÉLIMINAIRE, adj., qui précède la matière principale. يخ دهولو *yāḡ dahūlu*. Discours —, بچار يخ دهولو *bixāra yāḡ dahūlu*. Préliminaires de la paix, فركار بچار فرديان *por-kāra bixāra per-damēy-an*.

PRÉLUDE, s. m., راگم يخ دماين *rāḡm yāḡ di-māin dahūlu*.

PRÉLUDE, ce qui annonce, علامة *alāmat*.

PRÉMATURÉ, E, adj., بلم اد مسان *belum ada masā-ña*, يخ لكس داتخ *yāḡ lekàs dātāḡ*. Fruit —, بوه يخ *būah yāḡ lekàs māsak*. Accouchement —, گكورن اتق *gugūr-an ānaḡ*. Il a une mort prématurée, اى ماتى لاگى مود *ia mātī lāḡi mūda*.

PRÉMÉDITATION, s. f., action de préméditer, حال ميكر دهولو *hāl memikīr dahūlu*.

PRÉMÉDITATION, dessein réfléchi, مقصود نية *sahāja, nīyet*, دغن سحجان *makṣūd*. Avec —, دغن سحجان *dengan sahajā-ña*.

PRÉMÉDITER, v. a., ميكر دهولو *memikīr dahūlu*.

PRÉMICES, s. f. pl., les premiers fruits, هولو حاصل *hūlu*, هولو *hūlu*, هلولون *hāṣil, hulu-hulū-an*. Des — de tous vos fruits, درقد هولو سموا *deri-pada hūlu samuā hāṣil-mu*. Une gerbe des — de vos moissons, سبركس درقد هولو فثتامن *sa-berkas deri-pada hūlu pergetām-an-mu*. Pour être des — consacrées à Dieu, اكن منجادی هلولون *ākan men-jādi hulu-hulū-an baḡi allah*.

PREMIER, ÈRE, adj., فرتام *portāma*, يخ فرتام *yāḡ āwal*. Le —, *āwal*.

portāma, یخ دھولو *yang dahūlu*, مول *mūla*. La première maison, یخ فرتام *rūmah yang portāma*. Le — chapitre, فصل یخ فرتام *faṣal yang portāma*. Le — parti, یخ فرتام یخ دلہتن *yang ber-angkat dahūlu*. Le — qu'il vit, فرتام یخ دیلیات *portāma yang di-lihat-ña*. Le — et le dernier, یخ اول دان یخ اخر *yang āwal dān yang ākīr*, فرتام *yang portāma dān yang kamudī-an*. Le — né, انق *ānak sōlong*. Le — ministre, مشکو *ferdāna mantri*, منتری *ferdāna mantri*.

ممشکو *ferdāna mantri*, بومی *maraku būmi*, وزیر *wezīr*. Les premiers temps, دھولو کال *dahūlu kīla*. Les gens des premiers temps, اورغ دھولو کال *ōrang dahūlu kāla*. Au — jour du mois, فد فرتام هاری *pada portāma hāri būlan*. Pour la première fois, فد فرتام کالی *pada portāma kāli*.

PREMIÈREMENT, adv., ملول *mula-mūla*, دھولو *dahūlu*, سبرمول *sa-ber-mūla*.

PRÉMUNIR, v. a., مپدیاکن دھولو *meñediā-kan dahūlu*, ملشکف دھولو *me-langkap dahūlu*.

PRENABLE, adj., یخ *yang*, place, ville, داث داله *dāpat di-ālah*.

PRENDRE, v. a., ممشکو *me-megang*, منشکف *menangkap*, مراغ *me-rāgāng*. — une épée, منشکف

memegang pedang. — un cheval par la bride, ممشکو کلخ کود *meme-gang kakang kūda*. — le pouvoir en main, ممشکو فرته *memegang parentah*. — avec des pincettes, ممشکو دغن ففت *memegang dengan penepit*. — un voleur, منشکف سورغ *menangkap sa-ōrang penxūri*.

PRENDRE, emporter, se procurer, ممشکو *merg-ambil*, مشکف *merg-angkat*. — dans une caisse, ممشکو *merg-ambil deri dālam peti*. — un précepteur, ممشکو کورو *merg-ambil gūru*.

PRENDRE, se servir, مامکی *memā-key*. — un habit, مامکی باجو *memā-key bāju*. — une cotte de mailles, مامکی زره *memākey zirah*.

PRENDRE, accepter, recevoir, منیرم *menarīma*, ممشکو *meñambut*.

PRENDRE, dérober, منچوری *menxūri*. Il m'a pris mon argent, و غ *wang hamba di-xuri-ñā-lah*.

PRENDRE, s'approprier, ممشکو *merg-ampuñā-i*, ممشکو *merg-ambil*. — le droit d'un autre, ممشکو حق *merg-ambil hak orang lain*.

PRENDRE, exiger, demander, منت *minta*. — cinq piastres pour son travail, منت لیم رگت سبب کر جان *minta lima ringgit sebab karjā-ña*.

Les exemples suivants indiquent la manière de rendre en malais un bon nombre des acceptions de ce verbe. — au piège, *مراجق mer-rāxiq*, *منجابق men-jābaq*. — (faire prisonnier), *مناون menāwan*. — femme, *برینی ber-bīni*. — les ordres, *منجنج تته men-junjung titah*. — garde, *برایغت ber-īngat*, *برجاا ber-jāga*. — soin, *مملهران memeliharā - kan*. — patience, *برضبر ber-ṣabar*. — son repas, *ماکن mākan*. — un médicament, *ماکن اوبت mākan obat*. — un bain, *مندى mandi*. — congelé, *برموهن ber-mūhun*. — sur soi (à sa charge), *منشگخ menarggung*. — à témoin, *مغبل سقسى merg-ambil saksi*. — la peine, *مغوسهکن merg-ūsah-kan*. — en mauvaise part, *مغبل فرگوسر merg-ambil per-gūsar*. — du délai, *برتغه ber-tangguh*. — de l'embonpoint, *جادی گتق jādī gumùk*. — la fuite, *لاری lāri*. — la liberté de, *ممبرنیکن دیری mem-branī-kan dīri*. — sous sa protection, *ملندغکن me-lindung-kan*. — un engagement, *برجنجی ber-janji*. — haleine, *برنفس ber-nefas*. — par la main (conduire), *ممپن memimpin*. — le devant, *پرگی دهولو pergi dahulu*. — à gauche, *برجان ککیری*

ber-jālan ka-kīri. — une attitude, *برسیکث ber-sikap*. — de l'âge, *جادی توا jādī tuā*. — une maladie, *کن ساکت kena sākit*. — en pitié, *مپایغن menāyang-kan*. — une religion, *ماسق اگام māsuk agāma*. — la hauteur du soleil, *مشهورک meng-hūkur ka-tīng-gī-an mata-hāri*. — racine, *براکر ber-akar*. — cours, *برلاکو ber-laku*. —, se geler, *جادی بکو jādī bakū*. Le ciseau ne prend pas (sur un corps dur), *پیسوایت تیاد ماکن pīsaw itu tiāda mākan*.

Loc. prov. Vouloir — la lune avec les dents, *هندق منچائی بولن hendak men-xāpey būlan*. S'y —, *برافای ber-upāya*. Se — de vin, *جادی مابن jādī mābuk*.

PRENEUR, EUSE, s., *یغ بیاس منشگخ yang biāsa menangkap*. — de crevettes, *یغ منشگخ هودغ yang menangkap hūdang*. — de café, *یغ بیاس مینم ایر قهوه yang biāsa mīnum āyer kahwah*.

PRÉNOM, s. m., *نام نصرانی nāma naṣrāni*, *نام داآخ nāma dāgīng*.

PRÉOCCUPATION, s. f., *سغل ṣugul*.

PRÉOCCUPATION, prévention, *شك šak*.

PRÉOCCUPÉ, E, part. pas. du v. préoccuper, *مشغول me-ṣgūl*.

PRÉOCCUPER, v. a., absorber l'attention, *مشغولکن me-meṣgūl-kan*.

PRÉPARATEUR, s. m., qui prépare, یغ میدی *yang meñedia*, پندی *peñedia*, یغ ملخکف *yang me-langkap*.

PRÉPARATIF, s. m., کلخکاف *ka-langkāp - an*, اغکاتن *angkāṭ - an*. Faire des préparatifs, ملخکف *me-langkap*. Préparatifs de guerre, الة *ālat* فقران *pe-prāṅ-an*.

PRÉPARATION, s. f. 1°, action de préparer, حال میدیان *hāl meñedia-kan*, فیدیان *peñedia-an*, حال ملخکف *hāl me-langkap*. 2°, résultat, کسدیان *ka-sediā-an*. — à l'Evangile du salut, کسدیان انجیل سلامة *ka-sediā-an injil salāmat*.

PRÉPARÉ, E, part. pas. du v. préparer, سدی *sedīa*, مستعد *mustaid*, ترلخکف *ter-langkap*. Nourriture préparée, یغ سدی مکان *makān-an yang sedīa*. Tout est —, سکلین *sa-kali-an sudah ter-langkap*.

PRÉPARER, v. a., apprêter, disposer, میدیان *meñedia-kan*, ملخکف *me-langkap*, مستعدکن *mustaid-kan*, میگرهکن *meñinggarāh - kan*, میخاضرکن *meng-hādīr-kan*. — de la nourriture, میدیان مکان *meñedia-kan makān-an*, میخاضرکن *meng-hādīr-kan makān-an*. — une maison, un logement, ملخکف *me-langkap* رومه *rūmah*. — les voies du Seigneur, جالن میگرهکن *jalan megrāhkan*.

مها بسر توهن *meninggarāh-kan jalan mahā besār tūhan*. — des cuirs, مپامق کولت *meñamāk kūlit*.

SE PRÉPARER, v. pron., برلخکف *ber-langkap*, برحاضر *ber-hādīr*, میدیان کن درین *meñedia-kan dirī-ña*. Se préparer à la guerre, برلخکف *ber-langkap* اکن برفرغ *akan ber-prāṅ*.

PRÉPONDÉRANT, E, adj., یغ له برت *yang lebèh brāt*, یغ له قوه *yang lebèh kūwat*.

PRÉPOSÉ, E, s., فغبولو *panghulu*, قنجاوت *pen-jāwat*. — à la garde des eunuques, سدسید *panghulu segala sida-sida*. — de la douane, فنچوکی *pen-xūkey*.

PRÉPOSER, v. a., ممبوه اتس *mem-būbuh atas*, ممبری جواتن *mem-brī jawāt-an*. — un gouverneur à une ville, منجدیکن کوبزراتس سبوه نگری *men-jadī-kan gūbernur atas sa-būah nagrī*. Il le préposa à l'administration de toute l'Egypte, دجدیکنپاله دی مگو بومی اتس سلوره *di-jadī-kan-ñā-lah dīa mangku bumi atas seluruh tanah mesir*.

PRÉPOSITION, s. f. t. de gram., حرف کهدائن فرکسان *huruf ka-hadāp-an per-katā-an*.

PRÉPUCE, s. m., کولف *kūlop*. Qui a le — (incirconcis), برکولف *orang ber-kūlop*.

PRÉROGATIVE, s. f., avantage, honneur attaché à certaines dignités, *حرمه untug, منفعة menefiat, حرمة hormat.*

PRÈS, prép., marquant la proximité, *دکت dekāt, همپیر hampir, دسیسی damping, آره ārah, دیسیسی di-sisi.* Il est —, *ای اد دکت īa ada dekāt.* — de la ville, *همپیر نگری hampir nagrī.* Il est — de huit heures, *همپیر فوکل دلائن hampir pūkul dulāpan.* Il a — de cinquante ans, *ای همپیر لیم فوله تاهن īa hampir lima pūloh tāhun umur-ña.* —, sur le point de, *پارسis, ناریس nāris, همپیر hampir.* — de mourir, *همپیر ماتی hampir māti.*

A peu PRÈS, environ, *آگه āgah, سکرکیر sa-kira-kīra.* A peu — cent, *سکرکیر āgah sa-rātus, سکرکیر sa-kira-kīra sa-rātus.* A beaucoup —, *جاوه jāuh.* Y regarder de —, *ممرقس دغن سقماس memrek-sa dengan saksamā-ña.*

Prov. Avoir la tête — du bonnet, *لکس ماره lekās mārāh.*

PRÉSAGE, s. m., augure, *علامة alāmat, فده pedāh, فداهن pedāh-an, تند tanda.*

PRÉSAGER, v. a., *مبری علامة دهولو mem-brī alāmat dahūlu.*

PRÉSAGER, conjecturer, *مشاکه meng-āgah.*

PRESBYTE, adj., *یغ منفق در جاوه yag menampak deri jāuh.*

PRESBYTÈRE, s. m., *رومه امام rūmah imām, رومه کمال موم rūmah gombāla mūkim.*

PRESCIENCE, s. f., *فغتهون در حال pēngatahū - an deri hāl yang belum jādi.*

PRESCRIPTION, s. f., extinction d'une dette, *لالو کتکان هتک هیلخ حق lālu kotikā-ña hingga hilang hak atas hūtang.* Perdu par —, *للف lelēp.*

PRESCRIPTION, règle, précepte, *شرط šart, تیتة tītah.* Les prescriptions religieuses, *شریعة šerīat, شرط اکام šart agāma.*

PRESCRIPTION médicale, *اوبت ۲ obat-obat.*

PRESCRIBE, v. a., ordonner, *مپوره meñūruh, منیتة menītah.*

SE PRESCRIRE, v. pron., se perdre par prescription, *جادی للف jādī lelēp.*

PRÉSEANCE, s. f., droit de prendre place au dessus de quelqu'un, *حق haq dūduk pada tempat lebēh tinggi.*

PRÉSENCE, s. f., *هدافن hadāp-an, حضرة hadlīrat.* En —, *دهدافن di-hadāp - an, فده حضرة pada hadlīrat.* En — du Seigneur tout-puissant, *فده حضرة توهن یغ مها کواس pada hadlīrat tūhan yang mahā*

kuāsa. Se mettre en la — de Dieu, مغیثت بهو توهن الله اد حضر *meng-ingat bahwa tūhan allah ada hadlir*. Etre en —, مغهادف *meng-hādap*. — réelle, وجود *wujūd*.

PRÉSENT, E, adj., هادف *hādap*, حاضر *hadlir*, موجود *mawjūd*. Vous tous présents ici, کاموسکلین یغ *kāmu sa-kālī-an yang hadlir di-sini*. Absent de corps, mais — en esprit, غایب دغن توبه *gāib dengan tubuh hāña hadlir dengan nūwa*. Dieu est — partout, توهن الله اد *tūhan allah ada di-samuā tampat*. Etre —, مغهادف *meng-hādap*. Tous les princes étaient présents, مک سکل رجراج *maka segala raja-rāja pūn meng-hādap*.

PRÉSENT, qui existe actuellement, یغ اد سکارغ *yang ada sakārang*. Le siècle, le monde —, عالم *alam yang sakārang ini*. Les choses présentes, فرکار یغ *porkāra yang sakārang ini*. Au temps —, قد وقت یغ سکارغ *pada waktu yang sakārang ini*. Dans la présente lettre, دالم *dalam surat ini*.

À PRÉSENT, سکارغ *sakārang*. Dès à —, در سکارغ این *deri sakārang ini*. Jusqu'à —, سمفی سکارغ *sampey*

sakārang. Quant à —, اکن سکارغ *akan sakārang ini*.

PRÉSENT, s. m., d'étiquette, ofrande, هدیه *hadiyat*, فرسباهن *per-sembah-an*.

PRÉSENT, don, faveur, انگره *anugrah*, کنی *karunā*. Faire un —, مغنکرهکن *meng-anugrah-kan*.

PRÉSENT, cadeau, بگکس *bergkis*, تند هیدف *bakàs tubuh*, چندرمات *xāndor mātā*. Donner quelque chose en —, ممبگکسکن *mem-bergkis-kan*. Un — envoyé, کرین *kirīm-an*. — en aumône, درما *dermā*.

PRÉSENT, don pour corrompre, سوڤ *sūwap*. Corrompre par un —, ممبری سوڤ *mem-brī sūwap*.

Un petit PRÉSENT, un pourboire, سرونغ *surūng-an*, بقسس *baksis*.

PRÉSENTABLE, adj., یغ بوله *yang būleh di-per-sembah-kan*, هارس دهادفکن *yang harus di-hādap-kan*.

PRÉSENTATION, s. f., action de présenter, حال ممفرسباهکن *hāl mem-per-sembah-kan*, حال مغنچتکن *hāl meng-unjuk-kan*, حال مغهادفکن *hāl meng-hādap-kan*. v. présenter. La — de la sainte Vierge, ستی مریم *seti marīam di-hādap-kan ka-pada mahā besār tūhan*.

PRÉSENTEMENT, adv., سکارغ sa-kārang, سکارغ این sakārang ini. — il est à Malacca, سکارغ ای اد sakārang ia ada di-nagrī malāka. Prendre congé —, سکارغ برموهن ber-mūhun sakārang.

PRÉSENTER, v. a., offrir à un supérieur, مفرسمهکن mem-per-sembah-kan. — au roi, مفرسمهکن ممبری mem-per-sembah-kan ka-pada rāja. — des fleurs, مفرسمهکن ممبری mem-per-sembah-kan bunga-bunga. — une requête, مفرسمهکن ممبری mem-per-sembah-kan sūrat per-mintā-an. Si vous voulez — votre don à l'autel, چکلو اچکوهندق فرسمهکن هدیتم داتس مذیج jikalaw angkaw hendak per-sembah-kan hadiyat-mu di-ātās mezbēh.

PRÉSENTER, tendre vers quelqu'un, مغنچقکن meng-unjuk-kan. — la main, مغنچقکن تاغن meng-unjuk-kan tāgan. Il présenta la lettre à l'envoyé, سورت دائجقکنسالا di-unjuk-kan-ñā-lah sūrat itu ka-pada utūs-an. — une chique de betel, مغنچقکن سفه meng-unjuk-kan sepāh. — une coupe, مبولغ فیال meñūlang piāla.

PRÉSENTER, amener, mettre en présence, مغهادفکن meng-hādap-kan. On lui présentait les malades, دهادفکن اورغلله کفدان سکل

اورغ ساکت di-hādap-kan orang-lah ka-padā-ña segala orang sākīt. Il lui en fut présenté un qui devait dix mille talents, ترهادفکنله کفدان سؤرغ یغ برهوتغ سلقس بهار ter-hādap-kan-lah ka-padā-ña sa-orang yang ber-hūtang sa-laksa bahāra.

PRÉSENTER, apporter, donner, ممبری ممبری mem-bāwa, ممبری ممبری mem-brī. — le corps à l'église, ممبری ممبری mem-bāwa mayet ka-grēja. — ses respects, ممبری حرمة mem-brī hormat, ممبری سلام mem-brī salām.

PRÉSENTER, expliquer, exposer, ممبری ممبری me-ñātā-kan, ممبری ممبری me-nerang-kan.

SE PRÉSENTER, v. pron., venir en présence, مغهادف meng-hādap. Se présenter au roi, مغهادف راج meng-hādap rāja. Se présenter chez quelqu'un, faire visite, مغنچق meng-anjung. Se présenter, être présent, apparaître, جادی jādi, حاضر hadir. Se présenter à la vue, جادی لیهاتن jādi ka-lihāt-an.

PRÉSERVATIF, IVE, adj., بارغ یغ bārang yang memeliharā-kan. Médecine préservative, اوبت یغ منکهکن فیاکت obat yang mene-gāh-kan peñākīt.

PRÉSERVER, v. a., garantir du mal, ممبری ممبری memeliharā-kan,

منووغی *menawūng-i*, ملندځکن *me-lindung-kan*. — du danger, ملهراکن *memeliharā-kan deri-pada mara-bahāya*. Préservé du péché, ترقلهار درځد دوس *ter-peli-hāra deri-pada dōsa*. — du soleil, ملندځکن درځد متهاری *me-lindung-kan deri-pada mata-hāri*. Dieu m'en préserve! پاتیس *patiyas*.

SE PRÉSERVER, v. pron., ملهراکن *memeliharā-kan diri-ña*, درین *me-lindung-kan diri-ña*.

PRÉSIDENCE, s. f., fonction de président, ثمرتاهن مجلس *pemarentāh-an mejlis*, جواتن فقهولو مجلس *jawāt-an panghulu mejlis*.

PRÉSIDENT, s. m., کفال مجلس *kapāla mejlis*, فقهولو مجلس *panghulu mejlis*.

PRÉSIDER, v. a., occuper la première place dans une assemblée, مشغلاکن مجلس *mergapalā-kan mejlis*, ممرته مجلس *memarentah mejlis*, جادی کفال مجلس *jādi kapāla mejlis*.

PRÉSIDER, avoir la direction, ممرتهکن *memarentah-kan*. Dieu préside à l'ordre de l'univers, الله *allah memarentah-kan sa-kalī-an ālam*. Le soleil pour — au jour et la lune pour — à la nuit, متهاری ثد ثمرتاهن سیغ *tiada bānāk-ōrang*.

مالم *mata-hāri* دان بولن فد ثمرتاهن مالم *pada pemarentāh-an siang dān būlan pada pemarentāh-an malam*.

PRÉSUMPTION, s. f., conjecture, آگه *āgah*, سځک *sangka*.

PRÉSUMPTION, opinion trop avancée de soi-même, فری یغ اغکار *prī yang angkāra*, فری یغ جماو *prī yang jemāwa*.

PRÉSUMPTUEUX, EUSE, adj., اغکار *angkāra*, جماو *jemāwa*. Un —, سورغ اغکار *sa-ōrang angkāra*.

PRESQUE, adv., همفر *hampir*, پارس همفر *hampir-hampir*, ناریس *ñāris*. — mort, ماتى همفر *hampir mātī*, پارس ماتى *ñāris mātī*. — touché, همفر *hampir-hampir* کن *kena*. — plus, تیار لاکى *tiada lagi* *hampir-hampir tiada lagi*.

PRESQU'ILE, s. f., جزیره *jeziret*.

PRESSANT, E, adj., qui presse, qui insiste, یغ مغاجت *yang meng-ajak*, فغاجت *perg-ajak*.

PRESSANT, urgent, ساغت *sāngat*, حاجه یغ *brāt*. Un besoin —, حاجه یغ *hājat yang sāngat*.

PRESSE, s. f., concours, foule, کیاکن اورغ *ka-sesāk-an*, کسان *ka-baṇāk-an orang*. Sortir de la —, کلور در سست اورغ *ka-luar deri sesāk orang*. Il n'y a pas —, تیار *tiada bānāk orang*.

PRESSE, machine pour presser, افیتن *apīt-an*. — à imprimer, افیتن *apīt-an penerā-an*. Mettre un ouvrage sous —, منراکن کتاب *menerā-kan kitāb*.

La PRESSE, l'imprimerie, فتران *penerā-an*, حال منچف *hāl men-xāp*. La liberté de la —, اذن اکن *izin ākan* منراکن سکل جنس سراتن *menerā-kan segala jènīs surāt-an*.

PRESSÉ, E, part. pas. du v. presser, تراچق *tekàn*, دافت *di-āpīt*, تراچق *ter-ājak*. — par le besoin, ترسق *ter-sesàk*.

PRESSSENTIMENT, s.m., راس تردهولو *rāsa ter-dahūlu*, فکیرن یغ علامه *pikīr-an yang alāmat*. Le — que j'avais de son arrivée s'est vérifié, مک فکیرنک یغ علامه داتغ ایت سده *maka pikīr - an - ku yang alāmat dātang-ña itu sudah di-benār-kan*.

PRESSSENTIR, v. a., prévoir par un mouvement intérieur, مراس لبه *me-rāsa lebèh dahūlu*, مغیر *me-rāsa lebèh dahūlu*, مغیر *me-gīra dahūlu*.

PRESSSENTIR, sonder, chercher à savoir, منچوب *men-xōba*, میدق *meñdīk*.

PRESSER, v. a., comprimer, appuyer sur, منکن *menekàn*, منچیتق *men-xītak*, مغافت *merg-āpīt*. مننده *menindih*. — du linge, کاین منچیتق *menindih*.

men-xītak kāin. — une orange, مغافت لیومانس *merg-āpīt līman mānīs*.

PRESSER, serrer, pousser, مپسق *meñesàk*. On nous presse, کامی دسق *kāmi di-sesàk* اورغ *ōrang*.

PRESSER, exciter, مغاجق *merg-ājak*. Pressez-le d'accepter, اجقله *ājak-lah* دی اکن منریم *dī ākan menarīma*.

PRESSER, solliciter, exiger, مناکه *menāgih*, منتت *menuntut*. — de payer, مننت هوتغ *menuntut hūtang*.

PRESSER, tourmenter, opprimer, مپوسهکن *meñiyāsāt-kan*, مپاستکن *meñūsah-kan*. — le peuple, مپاستکن قوم *meñiyāsāt-kan kaum*.

PRESSER, forcer, ممقس *memaḵsa*. Pressez-les d'entrer, ایت قفساله اورغ *paḵsā-lah* ایت ماسق *ōrang itu māsuq*.

PRESSER, mettre en presse, مغافت *merg-āpīt*. — un livre pour le relier, مغافت کتاب اکن منچیلت دی *merg-āpīt kitāb ākan men-jīlit* ایت *dīa itu*.

PRESSER, se porter sur, pour suivre, مپربو *meñerbu*, مغهبت *merg-hambat*. — l'ennemi, مغهبت *merg-hambat mūsuh*.

PRESSER, faire hâter, مپکرهکن *meñigrāh - kan*. — un travail, مپکرهکن فکرچان *meñigrāh-kan pe-karjā-an*.

PRESSER dans les bras, مملق *me-melûk*.

SE PRESSER, v. pron., se serrer, برسق *ber-sesâk*. Se presser, se hâter, برسکره *ber-sigrâh*, درین برسکره *ber-sigrâh diri-ña*.

PRESSION, s. f., حال منکن *hâl menekân*, فشختن *peng - apît - an*. Exercer une — sur quelqu'un, ممرس اورغ *memaksa orang*.

PRESSOIR, s. m., افیتن *apît-an*, کمپان *kempâ-an*. — pour la canne à sucre, افیتن تبو *apît-an tebû*.

PRESSURAGE, s. m., action de pressurer, حال مغاقت *hâl meng-apît*, حال ممره *hâl memerâh*.

PRESSURER, v. a., مغاقت *meng-apît*, ممره *memerâh*. — des raisins, مغاقت بود اغکور *meng-apît būah anggūr*.

PRESSURER, obtenir par force, براوله دغن قفس *ber - ūleh dengan paksa*.

PRESTANCE, s. f., سیکف یغ ملی *sikap yang mulia*.

PRESTATION, s. f., de serment, حال برسقمه *hâl ber-sumpah*.

PRESTE, adj., چفت *pantas*, چفت *xepât*.

PRESTEMENT, adv., دغن فتنس *dengan pantas-ña*, دغن چستن *dengan xepât-ña*.

PRESTESSE, s. f., فتناس *pantās-an*, کچفان *ka-xepât-an*.

PRESTIDIGITATEUR, s. m., فبولف *peñūlap*, توکخ سلافن *tūkang sulāp-an*.

PRESTIDIGATION, s. f., سلافن *sulāp-an*, فپلافن *peñūlāp-an*.

PRESTIGE, s. m., سولف *sūlap*, سلافن *sulāp-an*.

PRESTIGE de l'imagination, خیال *keyâl*.

PRÉSUMABLE, adj., یغ اکن داکه *yang ākan di-āgah*, یغ تراکه *yang ter-āgah*.

PRÉSUMER, v. a., conjecturer, مڠاگه *meng-āgah*, مڠانگا *meñangka*. — le mal, سڠک اتس *sangka ātas*, مناره شک اتس *menārūh šak ātas*.

PRÉSUMER de soi-même, جادی جاو *jādi jemāwa*.

PRÉSURE, s. f., بارغ یغ مېکوکن ایر *bārang yang mem-bakū-kan āyer sūsū*.

PRÊT, E, adj., préparé, en état de, ترلشکف *sedia*, لاشکف *langkap*, ترلشکف *ter-langkap*, حضر *hadlir*. Le dîner est —, مکان ادسدى *makān-an ada sedia*. Le navire est — à partir, کفل ایت ترلشکف اکن برلایر *kapal itu ter-langkap ākan berlāyar*. Se tenir —, برلشکف *ber-langkap*.

PRÊT, s. m., action de prêter, حال مېرى فنجم *hâl mem-brī pin-jam*. Faire un —, مېرى فنجم *mem-*

brī pinjam. Faire un — considérable d'argent, ممبری قنچم ورغ بائق *mem-brī pinjam wang bāñak*.

PRÊT, chose prêtée, قنچامن *pin-jām-an*. — volontaire, قنچامن دغن *pin-jām-an dengan iktiyār*. — à intérêt, قنچامن ورغ بربوغ *pin-jām-an yang ber-būga*. — gratuit, قنچامن ورغ تیاد بربوغ *pin-jām-an yang tiāda ber-būga*. Inscrire un —, قنچامن منولس *menūlis pin-jām-an*.

PRÉTENDANT, E, s., ورغ منت *yang minta*, ورغ منتنت *yang menuntut*. Plusieurs prétendants à l'emploi d'interprète, بائق اورغ منت جادی *bāñak orang minta jādī jūru bahāsa*.

PRÉTENDRE, v. a., aspirer à, minta, منتنت *menuntut*. — à une charge, منت ماسق جوائن *minta māsuk jawāt-an*.

PRÉTENDRE, avoir intention, قصد *keşad*, مہاج *meñahāja*.

PRÉTENDRE, soutenir, affirmer, مهاکو *merg-aku*.

PRÉTENDU, E, adj., faux, supposé, پورا-پورا *pura-pūra*.

PRÉTENDU, E, s., futur époux, future épouse, تناغن *tunāng-an*. C'est sa prétendue, فرمون اتوله تناغن *perampūan itū-lah tunāng-an-ña*.

PRÊTE-NOM, s. m., اورغ ورغ ممبری *orang yang mem-brī pinjam namā-ña*.

PRÉSENTIEUX, EUSE, adj., جماو *jemāwa*, اغکار *anykāra*.

PRÉSENTION, s. f., قننتون *penuntūt-an*, قنکین *penagih-an*.

PRÉSENTION, volonté, قصد *keşad*, کهندق *ka-hendak*.

PRÉSENTION, espérance, هراغن *harāp-an*.

PRÊTER, v. a., donner à condition qu'on rendra, ممبری قنچم *mem-brī pinjam*, کاسه قنچم *kāsih pinjam*. — cent piastres, ممبری قنچم سراتس *mem-brī pinjam sa-rātus ringgit*. Prêtez - moi trois pains, قنچمله کران فداک تیک بوه روتی *pin-jam-lah kirā-ña padā-ku tiga būah rōti*.

PRÊTER l'oreille, مغیلخ تلیم *merg-eling telīng*, فاسخ کوئخ *pāsang kūping*.

PRÊTER secours, ممبری تولخ *mem-brī tūlung*, منولخ *menūlung*, ممتو *mem-bantu*.

PRÊTER main forte, مقس *me-maksa*.

PRÊTER serment, برسغه *ber-sumpah*.

PRÊTER, supposer. On lui prête bien des vertus, اورغ مهاکو بائق *orang merg-aku bāñak ka-bijik-an padā-ña*.

PRÊTER, s'étendre, مولر *mūlur*, جادی لمبت *jādi lembut*. Cette corde prête, مولر تالی *tālī itu mūlur*.

SE PRÊTER, v. pron. Se — mutuellement, بر قنچم فنچامن *ber-pinjam pinjam-an*. Se prêter, se laisser aller, consentir, مغبولکن *meng-kabul-kan*. Se prêter aux désirs de quelqu'un, مغبولکن اکن کهندق اورغ *meng-kabul-kan akan ka-hendaq orang*.

PRÊTEUR, EUSE, adj., يغ ممبری قنچم *yang mem-brī pinjam*. — d'argent à intérêt, يغ ممبری قنچم وغ بر بوغ *yang mem-brī pinjam wang berbunga*.

PRÊTEXTE, s. m., فثورور *pura-pūra*, حجة *hujet*. Ce n'est qu'un —, ایت فثورور ساج *itu pura-pūra sāja*. Sous — de mettre à la voile, فثورور هندق بر لایر *pura-pūra hendaq ber-lāyar*.

PRÊTEXTER, v. a., ممفثرانکن *mem-pura-purā-kan*, ممبری حجة *mem-brī hujet*.

PRÊTOIRE, s. m., ایوان *eivān*. Ils n'entrèrent pas dans le —, مک *maka tiadā-lah marika-itu māsuk ka-dālam eivān*.

PRÊTRE, s. m., امام *imām*, قادری *pādrī*. — du Très-Haut, الله تعالی *imām allah taāla*. Le grand —, امام بسر *imām besār*. Les princes

des prêtres, کفال ۲ امام *kapāla-ka-pāla imām*. — des idolâtres, فثورولو *panghūlu kāfir*.

PRÊTRISE, s. f., امامة *imāmat*. Etre revêtu de la —, بر امامة *ber-imāmat*.

PREUVE, s. f., تند *tanda*, سقسی *saksī*, علامة *ka-saksī-an*, دلیل *alāmat*, دلیل *detil*. — évidente, تند يغ ترغ *tanda yang trang*. — d'amitié sincère, تند تولس اخلاص *tanda tulus iklās*. Cet écrit est une — du paiement, سورت این *sūrat ini jādi tanda pem-bayār-an*. C'est une — que le jour du jugement est proche, ایت علامة هاری قیامة همفر *itu alāmat hāri kīāmat hampir*. Fournir des preuves, ممبری تند *mem-brī tanda*, سقسی *mem-brī saksī*.

PREUX, adj., m., brave, vaillant, فثورولو *punggāwa*, فركاس *perkāsa*, برانی *berāni*.

PRÉVALOIR, v. n., avoir l'avantage sur, منغ *menang*, مغالهنکن *meng-ālāh-kan*, بر کلین اتس *ber-kalebēh-an atas*. Qui prévaut, منغ *yang menang*. — contre quelqu'un, مغالهنکن اورغ *meng-ālāh-kan orang*.

SE PRÉVALOIR de sa naissance, ممبرکن درین سبب اصلن *membrīn dīn sabb aslin*.

mem - besār - kan diri - ŋa sebāb aṣal-ŋa.

PRÉVARICATEUR, TRICE, s., درهاک *durhāka*, یغ برخیانة *yang ber-kiānat*, مرتد *murtad*, برمعیة *ber-meṣiyet*. Les prévaricateurs tomberont, اورغ درهاک ایت اکن جاته *ōrang durhāka itu akan jatuh*. Une troupe de prévaricateurs, سواتو *suātu kāwan* اورغ یغ برخیانة *ōrang yang ber-kiānat*. Une prévaricatrice, فرمغون یغ برمعیة *per-ampūan yang ber-meṣiyet*.

PRÉVARICATION, s. f., کلشکاهن *ka - langkāh - an*, معصية *meṣiyet*. Toute — aura un châtimeut, سواتو *sa-suātu* کلشکاهن اکن براوله کبلاس *ka-langkāh-an akan ber-ūleh ka-balās-an*. Où il n'y a pas de loi, il ne peut y avoir de —, دمان بوکن *di-māna būkan ada bārang* اد بارغ شریعة دسان لاکی بوکن اد بارغ *ṣeriat di-sāna lagi būkan ada bārang ka-langkāh-an*.

PRÉVARIQUER, v. n., بدرهاک *ber-durhāka*, برخیانة *ber-kiānat*, ملشکه *me-langkah*, جادی مرتد *jādi murtad*. Les pasteurs ont prévarié contre moi, سکل کمال سده درهاک *segala gombāla sudah durhāka ka-padā-ku*. Dans lequel à prévarié Judas, یغ درفدان یهودا *yang deri - padā - ŋa ye-hūda sudah murtad*.

PRÉVENANCE, s. f., manières obligantes, ثری لاکو یغ مانس *prī lāku yang mānis*.

PRÉVENANT, E, adj., obligant, یغ سوک منولغ *yang sūka menūlung*.

PRÉVENANT, gracieux, agréable, سوڤان *sūpan*, مانس *mānis*. Manières prévenantes, لاکو یغ مانس *lāku yang mānis*.

PRÉVENIR, v. a., devancer, مندهلوی *men-dahulū-i*. — le temps d'un paiement, دهولو *dehulo* مبابرله دهولو *mem-bāyar lebèh dahulū deri-pada janji*.

PRÉVENIR, empêcher, منکهکن *menegāh-kan*. — le mal, منکهکن یغ *menegāh-kan yang jāhat* جاهت.

PRÉVENIR, informer par avance, ممبری تاهودهلوی *mem-brī tāhu dahulū*, مغیغتکن *meng-ingat-kan*. — des dangers de la mer, مغیغتکن *meng-ingat-kan bahāya* بهای لوت *lāut*.

PRÉVENTIF, IVE, adj., qui empêche, یغ منکهکن *yang menegāh-kan*.

PRÉVENTION, s. f., préoccupation de l'esprit, فکیرن *pikīr-an*, وهم *wehem*.

PRÉVENU, E, part. pas. d. v. prévenir, empêché, تکه *tegāh*, ترتکه *ter-tegāh*.

PRÉVENU, informé, یغ تاهودهلوی *yang tāhu dahulū*.

PRÉVENU, présumé coupable, accusé, توده *tūduh*, یخ کتدوهن *yang ka-tudūh-an*. Le —, اورخ کتدوهن *orang ka-tudūh-an itu*.

PRÉVISION, s. f., فظلماتن اکن یخ *per-lihāt-an ākan yang belum datang*.

PRÉVOIR, v. a., ملیت دهولو *me-lihat dahulu*, مغیر *mengira*. — un malheur, ملیت دهولو بلا یخ اکن داتخ *me-lihat dahulu belu yang akan datang*. Je prévois qu'il viendra, ملیت دهولو ای اکن داتخ *hamba kira bahwa ia akan datang*.

PRÉVOYANCE, s. f., کیجقسان *ka-bijaksanā-an*, بودی *būdi*, بچار بودی *būdi bixāra*.

PRÉVOYANT, E, adj., بجقسان *bijaksāna*, بر بودی *ber-būdi*, یخ *yang ber-ingat*.

PRIAPISME, s. m., ساکت ذکر برکبش *sakit dzakar ber-kembang*.

PRIE-DIEU, s. m., تمفت برلوت *tampat ber-lūtut*.

PRIER, v. a., بر دعا *ber-dōā*, منت دعا *menta dōā*, برسمبش *ber-sembahyang*, مغوچ صلوات *meng-uxap selawāt*. — Dieu, دعا کفد الله *menta dōā ka-pada allah*. — avec humilité, منت دعا دغن کزندهن هاتی *menta dōā dengan ka-rendāh-an hāti*. — avec persévérance, منت دعا *menta dōā dengan*

per-kanjāng-an. — mentalement, منت دعا دغن عقل *menta dōā dengan akal*. Enseignez-nous à —, هندقله کراک مشاجر کامی برسمبش *hendak-lah kirā-ña meng-ajar kami ber-sembahyang*. Priez pour nous, بر دعا له کارن کامی *ber-dōā-lah kārna kami*.

PRIER, demander, منت *menta*, مومهن *memūhun*. — quelqu'un de faire une chose, منت اورخ مموت *menta orang mem-buat suatu pe-karjā-an*. Je prie, je vous prie, کراک *kirā-ña*, افاله کراک *apā-lah kirā-ña*. Où est-il allé (dites-moi) je vous prie? کمان کراک *ka-māna kirā-ña ia sudah pergi*. N'oubliez pas, je vous prie, جاعن لوٹ *jāngan lupa*.

PRIER, inviter, مشکل *memanggil*, ممفرسلاکن *mem-per-silā-kan*. — de dîner, مشکل ماکن *memanggil mā-kan*. — d'une noce, ممفرسلاکن اکن *mem-per-silā-kan akan per-jamū-an* مفرموی *mempelèy*.

PRIÈRE, s. f., دعا *dōā*, سمبش *sembahyang*, صلاة *ṣelāt*, pl. صلوات *ṣelawāt*, فرمتان دعا *per-menta-an dōā*. — avant le repas, دعا تتکال *dōā tatkalā māu mākan*. — après le repas, دعا سهابس ماکن *dōā sa-hābis mākan*. — du matin, سمبش صبح *sembahyang subh*, سمبش فاکی هاری *sembahyang pāgi*

hāri. — de midi, سَمْبِيخْ ظَهْر *sembahyang tluhr.* — de l'après-midi, سَمْبِيخْ عَصْر *sembahyang așer.* — au coucher du soleil, سَمْبِيخْ مَغْرِب *sembahyang magrab.* — du soir, سَمْبِيخْ عِشَاء *sembahyang ișā,* مَالَم *sembahyang mālam.* Le lieu de la —, تَمَطَّ سَمْبِيخْ *tampat sembahyang.* Le temps de la —, وَاقْتُ سَمْبِيخْ *waktu sembahyang.* — pour les morts, سَمْبِيخْ كَارْنِ اَوْرَعْ *sembahyang kārna ōrang māti.* La — de la foi, دَعَا يَغْ دَعْنِ *per-mintā-an dōa yang dergan imān.* Livre de prières, كِتَاب سَمْبِيخْ *kitāb sembahyang.* Exaucer la — de quelqu'un, مَنَدَغَر دَعَا اَوْرَعْ *men-dengar dōa ōrang.*

PRIEUR, s. m., supérieur de monastère, شَيْخ *šeik,* كَفَالِ اَوْرَعْ بَرَعَادَة *kapāla ōrang ber-ibādat.*

PRIMAIRE, adj., فَرْتَام *portāma.* Planètes primaires, بَنَتَخْ بَرَايْدِرِ يَغْ فَرْتَام *bin-tang ber-īdar yang portāma.* Ecole —, سَكُولَا كَانَقْ ٢ *sekūla kānak-kānak.* Enseignement —, فَشْجَارَنْ *per-ajār-anyang portāma.*

PRIMAT, s. m., اسْقَفِ يَغْ فَرْتَام دَالَم *uskuf yang portāma dālam suātu ka-rajā-an.*

PRIMAUTÉ, s. f., دَرَجَة يَغْ لَبَه تَغْكِي *darajat yang lebèh tinggi.* Avoir la —, بَرَفَشْكَتْ لَبَه تَغْكِي *ber-pangkat lebèh tinggi.*

PRIME, s. f., la première des heures canoniales, فَرْتَام وَقْتُ سَمْبِيخْ *portāma waktu sembahyang.*

PRIME, s. f., prix d'encouragement, ثَوَاب *şawāb,* جَزَا *jezā.*

PRIME d'assurance, اَوْفَه كَنْتِي رَوْكِي *upah ganti rūgi.*

PRIME - ABORD (DE), loc. adv., مَوْلَا *mula-mūla,* بَرْمَوْل *ber-mūla.*

PRIMER, v. n., tenir le premier rang, جَادِي يَغْ فَرْتَام *jādi yang portāma.*

PRIMER, v. a., مَغَالِهْكَن *meny-ālah-kan,* مَنَغْ *menàng.*

PRIMEUR, s. f., première saison, اَوَّل مَوْسَمِ بُوَه دَان سَايِر *āwal mūsīm būah dān sāyur.*

PRIMITIF, IVE, adj., فَرْتَام *portāma,* مَوْلَا *mūla,* اَصْلِي *așali,* يَغْ *yang ter-lebèh dahulu.* Valeur primitive, هَرَكْ يَغْ فَرْتَام *harga yang portāma.* Existence primitive, وُجُودِ اَصْلِي *wujūd așali.* Les temps primitifs, قُرْبِ كَال *purba kāla.* Mots primitifs, ثَوَهَنْ فَرَكْتَاَنْ *pōhon per-katā-an.* Les couleurs primitives, وَرَنْ ٢ فَلَاعِي *warna-warna palāng-i.*

PRIMITIVEMENT, adv., ثَدْ مَلَان *pada mulā-ña,* ثَدْ اَصْلَنْ *pada așal-ña.*

PRIMOGENITURE, s. f., كَسْلَوَنْ *ka-solōng-an.*

PRINCE, s. m., souverain, بگند *baginda*, راج *rāja*. — puissant, بگند یغ کواس *baginda yang kuāsa*.

PRINCE, fils de roi, فترا *putrā*, اتق *ānak rāja*. — royal, — impérial (héritier présomptif de la couronne, راج مود *rāja mūda*.

PRINCES du sang royal, رجراج *raja-rāja*. Les princes tributaires, رجراج یغ تعلق *raja-rāja yang talok*.

Fig., le premier. Le — des apôtres, رسول فترس *rasul petrus*. Le — des ténèbres, ابلیس *iblis*.

PRINCESSE, s. f., فتری *putrī*, اتق *ānak rāja perampūan*. Madame la —, تون فتری *tūan putrī*.

PRINCESSE, souveraine d'un État, راج فرمفون *rāja perampūan*, فرمیسوری *permīsuri*.

PRINCIER, ÈRE, adj., چارراج *xāra rāja*. Vêtement —, فکاین چارراج *pakēy-an xāra rāja*. Avec une magnificence princière, دغن افچار *dengan upaxāra rāja*.

PRINCIPAL, E, adj., qui est le premier, le plus important, اکغ *agung*, کفال *kapāla*, یغ بسر *yang besār*. Le — ouvrier, توکغ اکغ *tūkang agung*. La principale récolte, پوپل اکغ *pūpul agung*. Le — ministre, منتری یغ بسر *mantri yang*

besār, فردان منتری *ferdānamantri*, وزیر *wezir*. Les principaux d'un pays, اورغ کای ددالم نگرى *orang kāya di-dālam nagrī*.

PRINCIPAL, s. m., somme capitale, مودل *mūdal*, فوکق *pōkok*. — et intérêts, مودل دغن بسوغ *mūdal dengan būnga*.

PRINCIPALEMENT, adv., ترله *ter-lebèh*, استمیو *istimēwa*, قول *ter-lebèh pūla*, استمیو لاکى *istimēwa lāgi*.

PRINCIPAUTÉ, s. f., dignité de prince, فثکت راج *pangkat rāja*. —, domaine d'un prince, کرجان *ka-rajā-an*, تانه راج *tānah rāja*.

PRINCIPAUTÉ, troisième ordre de la hiérarchie céleste, فثهلون *pang-hulū-an*.

PRINCIPE, s. m., cause première, فوهن *pōhon*. Dieu est le — de toutes choses, یغ درفدای *allah ada pōhon yang deri-padā-ña sa-kalī-an ka-adā-an jādi*.

PRINCIPE, origine, اصل *aşal*, فثکل *pangkal*. Depuis son —, درفد اصلن *deri-pada aşal-ña*.

PRINCIPE, cause naturelle, فوهن *pōhon*, سبب *sebāb*. — de discorde, فوهن چدرا *pōhon xiderā*. Le — de la maladie, سبب ساکت ایت *sebāb sākit itu*.

PRINCIPES d'une science, ثوهن علم *thoehn ʿilmu*.

PRINCIPE, vérité première, کبنارن یخ جادی ثوهن *ka-benār-an yang jādi pōhon*.

PRINTANIER, ÈRE, adj., بهاری *be-hāri*.

PRINTEMPS, s. m., ربیع *rebīa*, سهریخ *seprīng*, اول موسم فانس *āwal mūsīm pānas*.

Fig. Le — de la vie, کمدائن *ka-mudā-an*, عمر مود *umur mūda*.

PRIORITÉ, s. f., ثری یخ دهولو *prī yang dahulu*.

PRIS, E, part. pas. du v. prendre, saisi, ترغکف *ter-targkap*, فکخ *pegang*. —, serré, pincé, ترسفت *ter-sepēt*. —, enlevé, ترامبل *ter-ambil*. —, volé, ترچوری *ter-xūri*. —, au piège, ترکن راجق *ter-kena rāxik*. —, enraciné, سده براکر *sudah ber-ākar*.

PRISE, s. f., 1°, action de prendre, حال منغکف *hāl menangkap*. — de corps, حال منغکف اورغ *hāl menangkap orang*, سیاست بدن *siyā-sat badān*. — d'une ville, حال منغکف *hāl meng-ālah nagrī*. — d'eau, ثغلیرن ایر *perg-alir-an āyer*. — de possession, ثغمفای *perg-ampuñā-i*. 2°, chose prise, capture, butin, رمفاسن *rampās-an*, ربوتن *rebūt-an*, جراهن *jarāh-an*.

Une — de tabac, سمجتق تباکو هیدغ *sa-jentik tembāko hīdug*.

Avoir une PRISE avec quelqu'un, بر بته بتهان *ber-bantah-bantāh-an*.

Avoir PRISE sur quelqu'un, جادی برکواس اتس اورغ *jādi ber-kuāsa atas orang*. Lâcher prise, ملفسکن *me-lepūs-kan*.

PRISER, v. a., mettre le prix à une chose, منیلکن *me-nīley-kan*, مھرگاکن *merg hargā-kan*. — une étoffe, منیلکن کاین *me-nīley-kan kāin*.

PRISER, estimer, مئدهکن *merg-indah-kan*. — un livre, مئدهکن *merg-indah-kan kitāb*.

PRISER, aspirer du tabac par le nez, ماکي تباکو هیدغ *memākey tembāko hīdug*.

PRISEUR, s. m. Celui qui met à prix, یخ مھرگاکن *yang merg-hargā-kan*.

PRISEUR, qui prend du tabac, یخ سوک فاکی تباکو هیدغ *yang sūka pākey tembāko hīdug*.

PRISME, s. m., فرسیم *presīm*. Le — est un morceau de verre triangulaire, فرسیم ایت یایت سکف کاج *presīm itu iā-itu sa-kepīng kāxa dengan tiga per-segi*.

PRISON, s. f., فنجار *panjāra*, کورغن *pasūng-an*, فسوغن *kurūng-an*, گدغ باتو *godōng batu*. — noire,

گدغ *godong gelup*. La porte d'une —, فتو فنجار *pintu panjāra*. Gardien d'une —, فثهلو فنجار *panghulu panjāra*, جورو فثوغن *juru pasung-an*. Mettre en —, مناره دالم فنجار *menāruh dālam panjāra*, مموغ كدالم فنجار *membuang ka-dālam panjāra*. J'étais en —, اداله اكو دالم فنجار *adā-lah aku di-dālam panjāra*.

PRISONNIER, ÈRE, s., اورغ ترفنجار *orang ter-panjāra*, اورغ ترفاسغ *orang ter-pasung*. — pour dette, اورغ ترفنجار سبب هوتغ *ter-panjāra sebab hutang*. Elargir un —, ملفسكن اورغ *me-lepās-kan orang deri dālam panjāra*.

PRISONNIER de guerre, تاون *tāwan*, تاون *tawān-an*. Etre fait —, منجادی تاون *men-jādi tawān-an*. Faire des prisonniers, مناو *menāwan*. Payer la rançon des prisonniers, منبوسى تاون *menebūs-i tawān-an*.

PRIVATION, s. f., action de priver, فمبولوسن *pem-bulūs-an*.

PRIVATION, manque, ككراغن *ka-kurāng-an*. — de nourriture, ككراغن *ka-kurāng-an makān-an*.

PRIVATION, perte, كهلاغن *ka-hilāng-an*. — de la vue, كهلاغن مات *ka-hilāng-an māta*.

PRIVÉ, E, part. pas. du v. priver, qui manque, كورغ *kurang*. — qui a perdu. — de raison, سده هيلغ *sudah hilang akal-ña*. — de ses droits, سده هيلغ سكل حقن *sudah hilang segala hak-ña*.

PRIVÉ, qui n'a aucun emploi public, يغ تياد فثكغ جواتن *orang yang tiada pegang jawāt-an*.

PRIVÉ, personnel. De son autorité privée, دغن كواس درين *dengan kuāsa diri-ña*. Propriété privée, يغ اورغ فون *yang orang pūña*.

PRIVÉ, apprivoisé, جينق *jīnak*. Cerf —, روس جينق *rūsa jīnak*.

PRIVÉ, s. m. Lieu d'aisances, جبن *jamban*, تندس *tendas*.

PRIVER, v. a., ôter à quelqu'un ce qu'il possède, مغبل يغ اورغ فون *meng-ambil yang orang pūña*, مرغس *me-rampas*, مربت *me-rebūt*, منجورى *men-xūri*. — de la raison, مغهيلغن عقل *meng-hilang-kan akal*. — de la vie, ممبونه *mem-būnuh*. — quelqu'un de ses enfants, ممبولسكن *mem-bulūs-kan*.

PRIVER, apprivoiser, منجينقكن *men-jīnak-kan*. — des animaux, منجينقكن بناغ *men-jīnak-kan binātang*.

PRIVILÈGE, s. m., حق *hak*, حق *hak yang mengaxualikan*. — de la noblesse, حق اورغ *hak orang bangsawan*.

PRIVILÈGE, don, فمبرين *pem-brī-an*.

PRIVILÉGIÉ, E, adj., یخ سده دافت *yīx sūde dāft*, یخ *yang sudah dāpat haq*, یخ *yang di-karuniā-i*.

PRIX, s. m., valeur d'une chose, ce qu'on en paie, هرک *harga*, قدر *kedar*. — élevé, هرک تشکی *harga tinggi*, هرک بسر *harga besar*. — modéré, یخ سدغ *harga yang sedang*, هرک اکهارى *hargaugahāri*. — fixe, هرک ماتی *harga māti*. Le — du marché, هرک فاسر *harga pāsar*. Vendre à vil —, منجول دغن *men-jūal dengan harga hīna*. Le — baisse, هرک تورن *harga turun*. Au dessous du —, هرک دباوه *di-bāwah harga*. — d'achat, هرک فمبلین *pōkok*, هرک *harga pem-beli-an*. C'est le — du sang, هرک داره اداى ایت *harga darah adā-ña itu*. Quel est le — de ce riz? براى هرکائ برس ایت *brāpa hargā-ña brās itu*. Chose de —, chose précieuse, بارغ یخ انده *bārang yang indah-indah*.

PRIX, récompense, حسنة *hisnat*, ثواب *ṣawāb*. Tous courent, mais un seul remporte le —, سکلیئن ایت *skaliin aitu*, لاری بربل ۲ تتافى سورغ جوك براوله *lari bərbil 2 tetafi sorog jōk braulah*, حسنة *sa-kali-an-ña itu lāri ber-lumba-lumba tetāpi sa-ōrang jūga*

ber-ūleh hisnat. Le — du travail, اوڤه *upah*, حسنة *hisnat*.

Loc. N'importe à quel —, par tous les moyens, دغن سکل دای افای *dengan segala dāya upāya*. Chacun vaut son —, ماسخ ۲ دغن قدرن *māsing-māsing dengan kedar-na*.

PROBABILITÉ, s. f., vraisemblance, ثرى یخ بنر رڤان *prī yang benār rupā-ña*.

PROBABLE, adj., چالقی *xālaq*, یخ بنر رڤان *yang benār rupā-ña*. Cela n'est pas —, ایت تیاد بنر رڤان *itu tiāda benār rupā-ña*.

PROBABLEMENT, adv., موده مداهن *mūdah-mudāh-an*, بارغ کالی *bārang kāli*. Il viendra —, موده مداهن ای *mūdah-mudāh-an iā ākan dātang*.

PROBATION, s. f., temps d'épreuve, وقت فرچباءن *waktu per-xobā-an*.

PROBE, adj., یخ بائق *yang bāiq*, یخ عادل *yang ādil*, ستیاون *satiāwan*, یخ لورس هتین *yang lūrus hati-ña*.

PROBITÉ, s. f., کبتولن *ka-betūl-an*, کلروسن هاتی *ka-baik-an*, ستی *satia*.

PROBLÉMATIQUE, adj., douteux, تیاد تتو *tiāda tantu*, راجن *rājan*, تیاد ترغ *tiāda trang*.

PROBLÈME, s. m., فنرك *penarka*, مسألة *mesālet*, سوال *suwāl*, suāl.

— difficile, *فكر يمشك penarka yang muškil*. Résoudre un —, *فكر بتاركان be-tarkā-kan penarka*.

PROCÉDÉ, s. m., manière d'agir, *فكرى كالكون ka-lakū-an, جالان pri jālan*. Bon —, *فكرى كالكون يمشك ka-lakū-an yang bāik*. Le — de cet homme n'est pas convenable, *فكرى جالان اورغ ايت pri jālan ōrang itu tiāda pātut*.

PROCÉDER, v. n., provenir, *تربت تورن terbit, turun*. — d'un cœur pur, *تربت درؤد هاتى يمشك جرنه terbit deri-pada hātī yang jernih*.

PROCÉDER, agir en justice, *بردعوا ber-dawā, برگام ber-gāwam*.

PROCÉDER, agir, faire, *ملكون me-lakū-kan, ميموت mem-buat*. — avec rigueur, *ملكون دغن كرس me-lakū-kan dergan krès*.

PROCÉDER, se conduire, *ملكون me-lakū-kan diri*.

PROCÉDURE, s. f., *سنگيت sanggēta*, *بچار bixāra*, *حال مندعوا hāl men-dawā*.

PROCÈS, s. m., instance devant un juge, *دعوا dawā, گام gāwam*, *گامى gāwey*. Intenter un —, *مندعوا men-dawā*. Intenter un — à quelqu'un, *مندعواى men-dawā-i, مغادو meng-ādu*, *حال اتس سورغ sa-ōrang*. Qui intente un —, *مندعوا pen-dawā*.

PROCESSION, s. f., marche religieuse, *ارق ارک arak, فشران peng-arāk-an, فراغكاتن per-angkat-an*. Se mettre en —, *براغكت ber-ang-kat*. Aller en —, *برارق ber-arak*. Porter, conduire en —, *مغارق meng-arak*.

PROCHAIN, E, adj., qui est proche, *فكر يمشك يمشك يمشك yang dekāt, فخر يمشك يمشك yang lebèh dekāt*. Le village —, *دوسن دوسن دوسن dūsun itu yang dekāt*.

PROCHAIN, qui est près d'arriver, *فخر دهادان yang dātang, فخر كديش yang di-hadāp-an, فخر كديش kamudī-an*. L'année prochaine, *فخر تاهن yang dātang*. La saison prochaine, *فخر دهادان mūsīm yang di-hadāp-an*.

PROCHAIN, s. m., son semblable, *تمن temàn, تمن مانسى temàn mānusiā, سام مانسى sāma mānusiā*. Nous devons aimer le —, *هارس harus kāmī mengāsīh temàn mānusiā*. Qui est mon — ? *سياف سماك مانسى siāpa samā-ku mānusiā*.

PROCHAINEMENT, adv., *لكس جوك lekès jūga, لاكي سديكت هارى lāgi sa-dikit hārī*.

PROCHE, adj., qui est près ou auprès, *همفر hampir, دكت dekāt*. Le royaume de Dieu est —, *كرجان ka-rajā-an allah ada*.

hampir. L'été est —, همقرله موسم *hampir-lah mūsīm pānas*.

PROCHES, les parents, سائق *sānaḵ*, كلورك *kulawarga*, سوار يغ *sudāra yang dekāt*.

PROCLAMATEUR, s. m., اورغ *orang ber-serū-serū-kan*, برسروراك *orang yang me-ñātā-kan*.

PROCLAMATION, s. f., سروءن *serū-an*, كپتائن *ka-ñātā-an*. —, écrit, سورت يغ معلومكن *sūrat yang me-mālūm-kan*.

PROCLAMER, v. a., ميرو *meñerū*, مورتابن *me-mālūm-kan*, مورتابن *me-wartā-kan*. — au son de la caisse, منوبتبكن *menabal-kan*, منوبتبكن *me-nōbat-kan*. Le souverain fut proclamé, بگند سده دطبلكن *baginda sudah di-ṭabal-kan*.

PROCRÉATION, s. f., حال براتق *hāl ber-ānaḵ*.

PROCRÉER, v. a., براتق *ber-ānaḵ*.

PROCURATION, s. f., وكالة *wikālet*. — écrite, سورت وكالة *sūrat wikālet*.

PROCURER, v. a., ممبرى *mem-brī*, مچيكن *meñampey-kan*, مبابو *mem-bāwa*. — des vivres, ممبرى مكانن *mem-brī makān-an*.

PROCURER, occasionner, مغداكن *meng-adā-kan*. — des désagréments, مغداكن كساهن *meng-adā-kan ka-susāh-an*.

SE PROCURER, v. pron., مندافت *men-dāpat*, براوله *ber-ūleh*. Se procurer de l'argent, مندافت وغ *men-dāpat wang*.

PROCUREUR, s. m., fondé de pouvoir, وكيل *wakīl*. — du roi, راج *wakīl rāja*. Etre —, بروكيل *ber-wakīl*. Etablir un —, موكيلكن *me-wakīl-kan*.

PRODIGALITÉ, s. f., حال مبورسكن *hāl mem-bōros-kan*, حال مبوبغ *hāl mem-būang*.

PRODIGE, s. m., چشاغن *xengāng-an*, عجيبه *ajībat*, علامة *alāmat*, معجزة *mujizat*. Faiseur de —, يغ *yang ber-būat mujizat*.

PRODIGIEUSEMENT, adv., excessivement, ترلالو *ter-lālu*. — grand, ترلالو بسر *ter-lālu besār*.

PRODIGIEUX, EUSE, adj., چشغ *xengang*, عجب *ajeb*.

PRODIGUE, adj., dissipateur, يغ *yang mem-būang wang-ña*, يغ مبورسكن هرتاك *yang mem-bōros-kan hartā-ña*, پمبروس *pem-bōros*. — de paroles, يغ بركات ترلالو باقى *yang ber-kāta ter-lālu bāñāḵ*, فليتر *pelēter*.

Loc. prov. A père avare, enfant —, باف كيكمر مك انقن مبورس *bāpa kikīr maka ānaḵ-ña pem-bōros*.

PRODIGUE, (pris en bonne part), extrêmement libéral, ترلانو موره *ter-lālu mūrah*.

PRODIGUER, v. a., dissiper, مبعوڻ *mem-būang*, مبورسكن *mem-bōros-kan*. — son argent, مبعوڻ وڻ *mem-būang wang-ña*. — ses biens, مبورسكن هرتان *mem-bōros-kan hartā-ña*.

PRODIGUER, ne pas épargner, مبعوت ترلانو بايق *mem-būat ter-lālu bāñak*. — ses paroles, بركات ترلانو *ber-kāta ter-lālu bāñak*. — ses serments, برسحه دغن تباد *ber-sumpah dengan tiāda sebāb-ña*.

PRODUCTEUR, TRICE, s., qui produit, يڻ منجديكن *yang men-jadī-kan*, يڻ ممبري *yang mem-brī*, يڻ مغلوركن *yang mengalūar-kan*.

PRODUCTIF, IVE, adj., يڻ ممبري *yang mem-brī*. Commerce —, لاب فرنيگائڻ يڻ ممبري *perniagā - an yang mem-brī lāba*. Terre productive, تانه يڻ برحاصل *tānah yang ber-hāsil*.

PRODUCTION, s. f., 1°, action de produire, حال براتق *hāl ber-ānak*, حال منجديكن *hāl men-jadī-kan*. 2°, ce qui est produit, يڻ دجديكن *yang di-jadī-kan*, كجديڻ *ka-jadī-an*. — de l'esprit humain (invention), ايجاد *ijād*. 3°, revenu, حاصل *hāsil*.

PRODUIRE, v. a., engendrer, براتق *ber-ānak*. Tout animal produit son semblable, سكل بناتڻ براتق يڻ سام *segala binātang ber-ānak-kan yang sāma diri-ña*.

PRODUIRE, créer, منجديكن *men-jadī-kan*. Tout ce qui existe a été produit par Dieu, سكل ڪڏائڻ سده *segala ka-adā - an sudah di-jadī-kan allah*.

PRODUIRE, rapporter, donner un avantage, ممبري *mem-brī*, ممبري حاصل *mem-brī hasil*. Argent qui produit un intérêt, وڻ يڻ ممبري بوڻ *wang yang mem-brī bunga*, وڻ يڻ *wang yang ber-bunga*. Tout ce que la terre produit, بارڻ يڻ *bārang yang di-hasil-kan būmi*. Cet arbre produit beaucoup de fruits, مڪ ڦوهڻ ايت *maka pōhon itu mem-brī bāñak būah*, مڪ ڦوهڻ ايت *maka pōhon itu bāñak būah-ña*.

PRODUIRE, causer, occasionner, مڻجداڪن *men-jadī-kan*, مڻجداڪن *meng-adā-kan*. — des maladies, منجديڪن ڦاڪت *men-jadī-kan peñākit*. — de la douleur, مپڪيتي *meñakit-i*. — de la colère, ممرڪان *me-murkū-kan*. — des dissensions, منبلڪن چڊرا *menimbul-kan xidrā*. Cet auteur a produit beaucoup d'ouvrages, مڪ اورڻ ڦغارڻ ايت سده *segala karya yang di-jadī-kan oleh penulis itu sudah banyak*.

مغارکن بیراف کتاب *maka orang pangarang itu sudah mengarang-kan be-brāpa kitāb.*

PRODUIRE, exposer à la vue, amener, مننچکن *menunjuk-kan*, محاضرن *merg-hādhir-kan*, مېاو *mem-bāwa*. — des papiers, مننچکن *menunjuk-kan sūrat*. — des témoins, مېاو سقی *mem - bāwa saksi*.

PRODUIRE, introduire, باو مشهادت *bāwa merg-hādap*. — un homme à la cour, مېاو اورغ مشهادت *mem-bāwa orang merg-hādap rāja*.

SE PRODUIRE, v. pron., se faire connaître, مننچکن درین *menunjuk-kan diri-ña*. Se produire, se présenter, مشهادت *merg-hādap*.

PRODUIT, s. m., résultat, ښخ *yang di-jadi-kan*, کجديئن *ka-jadi-an*.

PRODUIT, revenu, حاصل *hāsil*.

PROÉMINENT, E, adj., جشکر *jeng-kir*, منچ *munxung*. Nez —, هيدغ *hidung munxung*.

PROFANATEUR, TRICE, s., اورغ ښخ *orang yang me-nejīs-kan bārang yang kudus*.

PROFANATION, s. f., حال منچکن *hāl me-nejīs-kan*, ښچارن *pen-xumār-an*.

PROFANE, adj., contre le respect dû aux choses saintes, نجس *nejīs*,

حرام *harām*. Quant à toi — et impie, اکن اغکو ښخ نجس دان فاسق *akan angkaw yang nejīs dān fāsik*.

PROFANE, l'opposé du sacré, عام *ām*. Distinguer entre le sacré et le —, مېداکن دانتار قدس دان دانتار, عام *mem-bedā-kan di-antāra kudus dān di-antāra ām*. Des discours vains et profanes, فرسوران سی ۲ ښخ *per-suarā-an sia-sia yang kibar*.

PROFANER, v. a., traiter avec irrévérence les choses sacrées, منچکن *me - nejīs - kan*, منچمرکن *men-xumār-kan*, مغرامکن *merg-harām - kan*. — mon alliance, منچکن فرجنيئنک *me - nejīs - kan perjanji-an-ku*. Ils ont profané votre temple, ای سده منچکن کعبه *ia sudah me-nejīs-kan kabah-mu*.

PROFANER, faire un mauvais usage, مېالای *meñalāh-i*. — les dons du roi, مېالای انگره راج *meñalāh-i anugrah raja*. — le nom de Dieu, مېت نام الله دشن سی ۲ *meñebūt nāma allah dergan sia-sia*.

PROFÉRER, v. a., مغوچف *merg-ūxap*, مغتاکن *mergatā-kan*. — des paroles, مغوچف فرکتان *merg-ūxap per-katā-an*. — le nom de Dieu, مغوچف نام الله *merg-ūxap nāma allah*.

PROFÈS, ESSE, adj., اورغ ښخ سده *orang yang sude* برنیة تغلک دالم فرستون اورغ برعبادة

ōrang yang sudah ber-niyet tinggal dalam per-sakutū-an ōrang ber-ibādat, یغ سده برنذر yang sudah ber-nazar.

PROFESSER, v. a., avouer publiquement, مغاکو *meng-āku*, ممبری *mem-brī saksi*. — la religion chrétienne, ممبری سقس درثد *mem-brī saksi deri-pada agāma mesēhi*.

PROFESSER, exercer un métier, un art, منوڪھ جباتن *menūkang*, ممبری *memegāng jabāt-an*.

PROFESSER, enseigner, مغاجر *meng-ājar*. Commencer à —, ملائی *me-mulā-i meng-ājar*.

PROFESSEUR, s. m., فغاجر *peng-ājar*, گورو *gūru*, معلم *malim*. — de langues, فغاجر بهاس *peng-ājar bahāsa*.

PROFESSION, s. f., déclaration publique, فغاکون *peng-akū-an*. — de foi, شهادة *śahādat*. Paroles de la —, کلمة شهادة *kalimat śahādat*.

PROFESSION, état, condition, توكاڻ *tukāng-an*, جباتن *jabāt-an*. Entrer dans une —, ماسق جباتن *māsuk jabāt-an*.

PROFESSION, action de faire des vœux, برنذر حال *hāl ber-nazar*.

PROFESSORAT, s. m., جباتن فغاجر *jabāt-an peng-ājar*, فغاکت فغاجر *pagkat peng-ājar*.

PROFIL, s. m., سبله موك *sa-belāh mūka*.

PROFIT, s. m., gain, avantage, لاب *lāba*, انتغ *untung*. Avec —, دغن *dengan lāba*. Faire beaucoup de —, مندافت بايق انتغ *men-dāpat bāñak untung*. Partager le —, ممبری *mem-bahāgi lāba*.

PROFIT, utilité, فایدة *fāidat*, گون *gūna*. Mettre à —, مندافت فایدة *men-dāpat fāidat*.

PROFITABLE, adj., qui donne du profit, یغ ممبری *yang mem-brī lāba*, یغ ممبری *yang mem-brī untung*.

PROFITABLE, utile, بر فایدة *ber-fāidat*, بر گون *ber-gūna*.

PROFITER, v. n., faire un gain, مندافت انتغ *men-dāpat untung*, بر اوله *ber-uleh lāba*.

PROFITER, tirer avantage, مندافت فایدة *men-dāpat fāidat*.

PROFITER, rapporter du profit, ممبری *mem-brī lāba*. Ce commerce lui a profité, فرنیکان ایت *perniagā-an itu sudah mem-brī lāba*.

PROFITER, être utile, جادی بر گون *jādi ber-gūna*. Le bien volé ne profite pas, هرت یغ دچوری ایت تیاد *harta yang di-xūri itu tiāda ber-gūna*.

PROFITER, croître, se fortifier, برتبه *ber-tumbuh*, جادی قوه *jādi kūwat*.

PROFOND, E, adj., دالم *dālam*. Un puits —, دالم پریگی *prigi yang dālam*. Fossé —, فارت دالم *pārīt dālam*. Un — savoir, فتهون یغ دالم *pengatahū-an yang dālam*. Arbre qui a de très profondes racines, پوهن یغ براکر دالم سکالی *ber-ākar dālam sa-kālī*. Une pensée profonde, فکیرن یغ دالم *pikīr - an yang dālam*.

PROFOND, grand, extrême. Chagrin —, دکت یغ امت ساغت *duka-xita yang āmat sāngat*. Garder un — silence, دیم سکالی *dīam sa-kālī*. Un — scélérat, اورغ یغ جاهت سکالی *ōrang yang jāhat sa-kālī*. Faire une profonde salutation, مچبه *me-ñembah*. — sommeil, تیدر پادر *tīdor nādar*.

PROFOND, mystérieux, caché, ترنبونی *ter-būni*, ترسمبونی *ter-sem-būni*. Mystère —, رهسی یغ ترسمبونی *rahasia yang ter-sem-būni*.

PROFONDEMENT, adv., دالم *dālam*. Creuser —, مگکالی دالم *meng-gālī dālam*.

PROFONDEMENT, extrêmement, دغان یغ ساغت *dergan yang sāngat*. — affligé, بردکت دغان یغ ساغت *ber-duka-xita dergan yang sāngat*.

PROFONDEUR, s. f., دالم *dālam*, دالمی *dālam-ña*, کدلامن *ka-dalām-an*. Cinq brasses de —, لیم دث دالم *lima depa dālam-ña*. Quelle en est la —? برای دالم *brāpa dālam-ña*. — du cœur humain, دالم هاتی *dālam-ña hāti mānusīa*. — d'une rivière, کدلامن سوخی *ka-dalām-an sūngay*. — d'une maison, پنجشن رومه *panjang-ña rūmah*. — de la mer, کدلامن لوت *ka - dalām-an lāut*, توبر *tūbir*. Sonder une —, مندوک *men-dūga*.

PROFUSION, s. f., کلفاهن *ka-līm-pāh-an*, ترلالو باقی *ter-lālu bāñak*, ترلالو امت *ter-lālu āmat*. Donner de l'or à —, مبری امس ترلالو باقی *mem-brī amās ter-lālu bāñak*.

PROGÉNITURE, s. f., les enfants, فراناکن *per-anāk-anak*, اتق *anak-ānak*, اتق چوچو *anak-xūxu*. Sans —, تیاد براتق *tiāda ber-ānak*.

PROGRAMME, s. m., سورت اتورن *sūrat atūr-an*.

PROGRÈS, s. m., mouvement en avant, حال منجال *hāl men-jālan*.

PROGRÈS, accroissement, کتباهن *ka-tambāh-an*. — de la science, کتباهن معرفه *ka-tambāh-an marīfat*. Cet enfant fait des —, مک اتق *maka anak itu bel-ajar bāik-bāik*.

PROGRESSER, v.n., avancer, منجّالان *men-jālan*, منورت جالان *menūrut jālan*.

PROGRESSER, croître, برتبه *bertambah-tambah*.

PROGRESSIF, IVE, adj., يّج برجالان *yang ber-jālan-jālan*, يّج برتبه *yang ber-tambah-tambah*.

PROGRESSION, s. f., mouvement en avant, حال برجالان كهداث *hāl ber-jālan ka-hadāp-an*.

PROGRESSION, suite non interrompue, تورت تورت *tūrut-turūt-an*.

PROGRESSIVEMENT, adv., برفشكت *ber-pangkat-pangkat* دغن تياد برهنتي *ber-pangkat-pangkat dengan tiāda ber-henti*.

PROHIBÉ, E, part. pas. du v. prohiber, لارغ *lārang*, ترلارغ *ter-lārang*, حرام *haram*, امت *amat*, قنغ *qanḡ* *harām*. Ceci est —, ايت ترلارغ *itu ter-lārang*. Chose prohibée, بارغ *barang* لاراغ *larāḡ-an*.

PROHIBER, v. a., ملارغ *me-lārang*, منكه *menegāh*, ممنتغ *memantang*, مغرامكن *meng-harām-kan*. — l'entrée des marchandises, دكاغ *dagāḡ-an* ماسق *masuk*. Qui prohibent le mariage, يّغ ملارغ *yang me-lārang* اورغ كاوين *orang kawin*.

PROHIBITION, s. f., لاراغ *larāḡ-an*, حال ملارغ *hāl me-lārang*, قنكاهن *penegāh-an*.

PROIE, s. f., ce que les animaux carnassiers ravissent pour manger, رمفاسن *rampās-an*. Saisir une —, مرمفس رمفاسن *me-rampasrampās-an*. Dévorer sa —, ماکن رمفاسن *mākan rampās-an-ña*. Bête de —, بناتغ يّغ بوس *binātang yang būwas*. Oiseau de —, روى *rūwey-rūwey*, روق *rūwaḡ-rūwaḡ*, الف *ālap-ālap*.

PROIE, butin, رمفاسن *rampās-an*, ربوتن *rebūt-an*, جراهن *jarāh-an*. Partager la —, ممهاگي رمفاسن *mem-bahāgi rampās-an*.

Etre en PROIE au chagrin, دودق *duduk* دالم فرچتئان *dālam per-xintā-an*.

Loc. Cette maison a été la — des flammes, رومه ايت سده *maka rūmah itu sudah di-mākan api*.

PROJECTILE, s. m., corps lancé, سگل بارغ يّغ دلوتراتودچفق *segala barang yang di-lutar ataw di-xampak*.

PROJET, s. m., dessein, intention, كهندق *ka-hendak*, مقصود *maḡşūd*, ارادة *saḡāja*, قصد *iradat*, بچار *bixāra*. Il a exécuté son —, اى سده دافت مقصود *ia sudah dūpat maḡşūd-ña*. Le — du roi est bon, بايق بچار راج *bāiḡ bixāra rāja*.

PROJET, plan, دینه *dīnah*, چنت *xonto*, رنجان *ranxāna*. Faire un —, مموت دینه *mem-būat dīnah*. — de lettre, سورت رنجان *ranxāna sūrat*.

PROJETER, v. a., former un projet, مېچار *meng-hendak* مېچار *mem-bixāra*, مېشای *meñahaja*, مېشای *meng-upāya*.

PROLÉGOMÈNES, s. m. pl., مقدمة *mukaddamat yang panjang*.

PROLÉTAIRE, s. m., اورغ هين *orang hina*, اورغ مسكين *orang meskin*.

PROLIFIQUE, adj., يڅ دافت براتق *yang dapat ber-ānak*, يڅ *bīyak*.

PROLIXE, adj., لنجت *lanjut*, فنېڅ *panjang*. Discours —, بچار فنېڅ *bixāra panjang*.

PROLIXITÉ, s. f., کلنجوتن *ka-lanjūt-an*.

PROLONGATION, s. f., action de prolonger, حال منېڅکن *hāl memanjang-kan*, منېڅاځن *peman-jāng-an*.

PROLONGATION, délai, فرتڅکوهن *per-tangūh-an*.

PROLONGER, v. a., faire durer plus longtemps, منېڅکن *meman-jāng-kan*, ملنېڅکن *me-lanjut-kan*.

— la vie, منېڅکن عمر *meman-jāng-kan umur*.

PROLONGER, étendre, continuer, منېڅکن *memanjang-kan*. — une ligne, منېڅکن بارس *memanjang-kan bāris*.

SE PROLONGER, v. pron., منېځادی *men-jādi lebeh panjang*. Se — jusqu'à, سمې *sampey*. Ce sentier se prolonge jusqu'à la route royale, مک سمغاځن ایت سمې *maka simpāng-an itu sampey ka-jālan rāya*.

PROMENADE, s. f., action de se promener, فرجالان *per-jalān-an*, پسهيارن *paseyār-an*. Aller à la —, فرکې برجالان *pergi ber-jalān-jalan*.

PROMENADE, lieu où l'on se promène, هلامن *halāman*, تمفت څسیر *tampat peseyar*. Cette — est belle, تمفت څسیر ایت بايق جوک *tampat peseyar itu bāik jūga*.

PROMENER, v. a., mener à la promenade, منېځالځن *men-jālan-kan*, مېباو څسیر *mem-bāwa paseyar*. — un enfant, منېځالځن اتق *men-jālan-kan ānak*, مېباو اتق څسیر *mem-bāwa ānak paseyar*.

PROMENER, conduire, مېباو *mem-bāwa*, مېهنتر *meng-hantar*. Il promena les nouveaux arrivés par la ville, مک اورغ بهارو ایت دېواله

کلیخ نگرى *maka orang bahāru itu di-bawa-nā-lah kulīling nagrī.*

PROMENER sa vue, ملیت کلیخ *me-lihat kulīling.*

SE PROMENER, v. pron., برجالن ۲ *ber-jālan-jālan*, فیسر *paseyar*. Se promener dans le jardin, برجالن ۲ *ber-jālan-jālan di-dālam tūman*. Se promener pendant deux heures, فیسر دو جام لمان *paseyar dūa jām lamā-nā.*

PROMENEUR, EUSE, s., اورغ یخ *orang yang ber-jālan-jālan*, برجالن ۲ *orang yang paseyar*, اورغ یخ فیسر *orang yang sūka paseyar*. La place est pleine de promeneurs, هلامن ایت فنه سستق *halā-man itu penuh sesak deri-pada ka-bañāk-an orang yang ber-jālan-jālan.*

PROMESSE, s. f., جنجی *janji*, فرجنجین *per-janji-an*. — sérieuse, فرجنجین یخ سگه *per-janji-an yang sungguh*. Tenir sa —, مپفیکن *meñampey-kan janji-nā*. Manquer à sa —, مغوبکن جنجین *meng-ubah-kan janji-nā*. Libéré d'une —, لفس درود جنجین *lepas deri-pada janji-nā*. Il tient à sa —, *maka ia teguh atas janji-nā*. — de mariage, جنجی ماو کاوین *janji māu kawin*.

PROMETTRE, v. a., donner parole de, s'engager à, برجنجی *ber-janji*, مېوت فرجنجین *mem-buat per-janji-an*. — de l'argent, مېرى برجنجی *ber-janji mem-brī wang*.

PROMETTRE, faire espérer, مېرى هارث *mem-brī harap*. Un jeune homme qui promet, اورغ مود یخ *orang muda yang di-harap-i.*

SE PROMETTRE, v. pron., espérer, هارث *harap*, مېهارث *meng-harap*. Il se promet du secours, ای هارث اکن تولغ *ia harap akan tulung.*

SE PROMETTRE mutuellement, برجنجی جنجین *ber-janji-janji-an*. Se promettre une fidélité mutuelle, برجنجی برستی ستیان *ber-janji ber-satia-satia-an*.

PROMINENT, E, adj., یخ لبه تېگی *yang lebèh tinggi.*

PROMISCUITÉ, s. f., چمفورن *xam-pūr-an*.

PROMONTOIRE, s. m., هوجج تانه *hujung tanah*, تنج *tanjung*. Doubler un —, برلایر بکلیخ تنج *ber-lāyar ber-kulīling tanjung*.

PROMOTEUR, s. m., qui excite, یخ مېباغت *yang mem-bāngat*, فېباغت *pem-bāngat*.

PROMOTION, s. f., action d'élever à une dignité, حال منغلیکن *hāl*

meninggī-kan, حال مشکت *hāl meŋgī-kan*,
 meŋg-angkat.

PROMOUVOIR, v. a., منگیکن *me-ninggī-kan*, مشکت *meŋg-angkat*.
 — un prêtre à l'épiscopat, منگیکن *meninggī-kan*
 imām jādi uskup.

PROMPT, E, adj., rapide, diligent,
 تفکس *lekàs*, چت *xepàt*, تانگاس *tangkas*,
 پانتاس *pantas*, باغت *bāngat*, گوپه *gūpuh*. Un — voyage, جالن *jālan*
 یغ *yang lekàs*. — à donner du secours, مبری *mem-brī*
 تولغ *tūlung*. — comme l'éclair, تفکس سفت *seperti kilat*. Esprit
 —, عقل چردق *akal xerdik*.

PROMPT, irascible, فرس *pràng*, پراس *prūs*,
 برباغت *ber-bāngat*, باغات *bāngat*-
an.

PROMPTEMENT, adv., لکس *lekàs*, سگره *sigràh*,
 باغت *bāngat*, باغات *bāngat*, گوپه *gūpuh*. Partir —,
 گوپه *gūpuh-gūpuh*. Il est venu le plus — possible,
 مک سباغت *mak sa-bāngat*, داتغن *dātang*
 تاغ *-tāng*.

PROMPTITUDE, s. f., diligence, لاکو *lakū*,
 پری *pri* یغ *yang lekàs*, تانگاس *tangkas*,
 پانتاس *pantās*, کپانتان *ka-bāngat*, کپانتان *ka-*
xepāt-*an*.

PROMPTITUDE, colère, emporte-
 ment, ماره *mārah*.

PROMULGATION, s. f., حال مورتان *hāl me-wartā-kan*,
 حال معلومن *hāl me-malūm-kan*.

PROMULGUER, v. a., مورتان *me-wartā-kan*,
 معلومن *me-malūm-kan*.

PRÔNE, s. m., فحجان *perg-ajār-an*,
 خطبة *ḫuṭbat*.

PRÔNER, v. a., faire le prône, مغجاری *merg-ajār-i*,
 برخطبة *ber-ḫuṭbat*.

PRÔNER, faire des remontrances, منکر *menegūr*.

PRÔNER, vanter, تولاو بايق *memūji ter-lālu bāñak*.

PRÔNEUR, s. m., qui loue avec exagération, تولاو بايق *yang me-mūji ter-lālu bāñak*.

PRONOM, s. m., کات یغ گنتی نام *kāta yang ganti nāma*.

PRONONCÉ, E, part. pas. du v. prononcer, اوچت *ūxap*, سبت *sebūt*.

PRONONCÉ, s. m. Le — d'un jugement, کفتوسن حکم *ka-putūs-an ḥukum*,
 فرکئان حکم *per-katā-an ḥukum*.

PRONONCER, v. a., articuler, pro-
 férer, مغرچفت *merg-ūxap*, میپت *meñebūt*,
 مغتاکن *mengatā-kan*, ملفظکن *me-lefeṭl-kan*. — des
 mots, مغرچفت فرکئان *merg-ūxap per-katā-an*. —
 clairement, مغرچفت *merg-ūxap dengan trāng*.
 — le nom de Dieu, نام الله *mīp nam allāh*.

meñebùt nāma allah. Les Arabes ne peuvent pas — le *g*, مک اورغ *maka* عرب ایت تیاد دافت مشتاکن کا *ōrang arab itu tiāda dāpat meng-atā-kan gū.*

PRONONCER un jugement, محکمکن *meng-hukum-kan.*

SE PRONONCER, v. pron., manifester son sentiment, میتاکن قننداغن *me - ñatā - kan pemandāng - an - ña.*

PRONONCIATION, s. f., قچاڭ *perg-uxāp-an*, حال مشتاکن *lefetl*, *hāl mengatū-kan*, بوی سوار *būñi suāra.* — claire, قچاڭ یغ ترغ *perg-uxāp-an yang trāng*, لفظ یغ *lefetl yang trāng.* La — d'une lettre, بوی سواتو حرف *būñi suātu huruf.* — vicieuse, بوی یغ ساله *būñi yang sālāh.*

PRONOSTIC, s. m., conjecture, کیر *kīra*, فکرکړان *per-kirā-an.*

PRONOSTIC, signe, présage, علامه *alāmat.*

PRONOSTIQUER, v. a., مبری علامه *mem-brī alāmat.*

PROPAGATEUR, TRICE, s., یغ *yang mem-per-bāñak-kan*, قنبه *penambah.*

PROPAGATION, s. f., حال مفر بائقن *hāl mem-per-bāñak-kan*, قنبیاکن *pem-bañāk-an*, قنباهن *penambah-an.*

PROPAGER, v. a., مفر بائقن *mem-per-bāñak-kan.* — des plantes, مفر بائقن تنامن *mem-per-bāñak-kan tanām-an.* — la science, مښیدفکن علم *meng-hīdup-kan ilmu.* — et affermir la religion, مښیدفکن دان متفکن اکام *meng-hīdup-kan dān menetāp-kan agāma.*

PROPAGER, répandre, publier, ممبرتان *mem-britā-kan.* Cette nouvelle s'est propagée promptement, مک خبرایت دبرتان دغن لکس *maka kabār itu di-britā-kan dengan lekās.*

SE PROPAGER, produire, برانق *ber-ānak.* Le bananier se propage, مک فوهن فیسخ ایت برانق *maka pōhon pīsang itu ber-ānak.*

SE PROPAGER, croître, augmenter, برتبه *ber-tambah-tambah,* دفر بائق *jādi bāñak,* جادی بائق *di-per-bāñak.* Lorsque le genre humain se fut propagé, اقیل مانسی *apa-bila mānusiā-mānusiā itu sudah di-per-bāñak.*

PROPENSION, s. f., penchant, inclination, سوك *sūka*, ایغن *īgin.* Il a de la — pour l'étude, ای سوك *īa sūka bel-ājar.* — au bien, ایغن اکن یغ بائق *īgin ākan yang bāñk.*

PROPHÈTE, s. m., نبی *nabī.* Un —, سا-ōrang nabī. — de

Dieu, الله *nabī allah*. Faux —, النبی *nabī dusta*. Le —, مرتبة نبی *el-nabī*. Dignité de —, mertabat *nabī*. Nul n'est — en son pays, بوکن اد سورخ نبی *nabī tiāda sa-sūrang nabī* تیاره ملاینکن دالم نکرى اصلن *būkan ada sa-ōrang nabī tiāda ber-hormat me-lāin-kan dālam nagrī asal-ña*.

PROPHÉTESSE, s. f., نبیه *nabiyah*.

PROPHÉTIE, s. f., نبوة *nubūwet*.

Esprit de —, روح نبوة *rūh nubūwet*.

PROPHÉTIQUE, adj., نبوی *nabawi*, سوار —, نبی فون *nabī pūña*. Voix —, سوار نبی *suāra nabī*.

PROPHÉTISER, v. a., برنبوة *ber-nubūwet*. Il prophétisa que Jésus devait mourir, برنبوتله ای هو عیسی *ber-nubūwet-lah ia bahuwa isa nanti mātī*.

PROPICE, adj., favorable, قنیلک *penilik*, غفور *yang sāyang*, اکو اکن سا یخ *aku akan sāyang padā-ña*. Je lui serai —, مومنت —, کتیک یخ بایق *kotika yang bāik*.

PROPORTION, s. f., قدر *kedar*, نسهبته *nesebet*, ثربندیخن *per-bandīng-an*. — juste, قدر یخ بتل *kedar yang betul*. Il n'y a aucune — entre ces deux choses, مکن اتاردو فکرار این

تیاد سکلکالی اد ثربندیخن *maka antāra dūa porkāra ini tiāda sa-kali-kali ada per-bandīng-an*.

PROPORTIONNÉ, E, part. pas. du v. proportionner, لایق *pātut*, لا یق *lāik*, سمعی *sampey*, چوکف *xūkup*, سام هوکرن *sāma hūkur-ña*. Sa hauteur est proportionnée à sa largeur, مکن تشکین اد فانت دغن لیبرن *maka tirggi-ña ada pātut dengan lebar-ña*.

PROPORTIONNEMENT, adv., دغن دغن لایقن *dengan sa-kedar*, سقدر *dengan lāik-ña*.

PROPORTIONNER, v. a., مېوت سام *mem-buat sāma*, منجیدکن سام دغن *men-jadī-kan sāma dengan*, فانت منجیدکن *men-jadī-kan pātut*. — ses dépenses à sa bourse, مېوت بلنجاک سام دغن وغن *mem-buat belanjā-ña sāma dengan wang-ña*. — la longueur à la largeur, منجیدکن فنجن اکن جادی فانت دغن لیبرن *men-jadī-kan panjang-ña akan jadi pātut dengan lebar-ña*.

PROPOS, s. m., résolution, intention, کهندق *ka-hendaq*, سهاج *sa-hāja*, مقصود *maḡṣūd*. Un ferme —, کهندق یخ تتف *ka-hendaq yang tetap*. De — délibéré, دغن سهاج *dengan sahajā-na*. A quel — êtes-vous venu? اف کهندق تون داتخ *apa ka-hendaq-ña tūan datang*.

PROPOS, discours, تتورن *tutūr-an*, بچار *bixāra*. Mauvais —, تتورن, tutūr-an yang jāhat. —, vains discours, تتورن یغ سی ۲ *tutūr-an yang siā-siā*. Quels — tenez-vous? اقاته حال بچرام *apā-tah hāl bixarā-mu*.

À PROPOS, à temps convenable, فڊ وکتڻ *pada kotikā-ña*, وقت *pada waktu yang pātut*.

À PROPOS, il faut, هارس *hārus*. Il est à propos que vous partiez, هارس تون براغت *hārus tūan ber-angkat*.

À PROPOS de, touchant, تتاغن *tentāng-an*. A propos de cette lettre, تتاغن سورت اين *tentāng-an sūrat īni*.

PROPOSER, v. a., مننجق *menunjuk*, مناره دهڊاڻن *menantū-kan*, ممباو کهداڻن *menāruh di-hadāp-an*, ممباو کهداڻن *mem-bāwa ka-hadāp-an*. Je vous ai proposé la vie ou la mort, کهدوڻ *ka-hidūp-an dīn ka-matī-an āku sudah tunjuk di-hadāp-an-mu*. Le plaisir qui lui était proposé, کسکان یغ برتتو فڊان *ka-sukā-an yang ter-tantu padā-ña*. — un accommodement, فرجنجیڻ *menunjuk per-janji-an*. — de se marier, منت کاوین *menta kāwīn*. — une énigme, بترکاکن سواتو فنرک *be-tarkā-kan suātu penarka*.

PROPOSER, promettre, برجنجی *ber-janji*. — un prix, ماو برجنجی *ber-janji māu mem-brī hisnat*.

SE PROPOSER, v. pron., avoir dessein, مغهندق *meng-hendak*, برنیة *ber-nīyet*.

PROPOSITION, s. f., فنجوکن *pe-nunjuk-an*, حال مناره دهڊاڻن *hāl menāruh di-hadāp-an*. —, chose proposée, یغ ترتنجق *yang ter-tunjuk*. — d'accommodement, فرجنجیڻ *per-janji-an yang ter-tunjuk*. Et tout le peuple dit: cette — est bonne, مک سکڻف قوم کتاله بابقله *maka sa-genāp kaum katā-lah bāik-lah per-katā-an itu*. Les pains de —, روتی هادف ۲ *rōti hādap-hādap*.

PROPRE, adj., qui appartient exclusivement, امڻون *ampūña*, ڦون *pūña*, یغ دیری *yang dīri*, یغ خاص *yang kās*. Sa — vie, کهدوڻ دیری *ka-hidūp-an dīri*. Sa — louange, فچيڻ دیری *pūji-an dīri*. Sa — maison, رومه یغ دی *rūmah yang dīa pūña*. De sa — main, دغن تاغن درین *dengan tāngan dīri-ña*. Sa — personne, سندرین *sendirī-ña*. Ce sont ses propres paroles, مک فرکتان ایت جوک یغ دکتاکن *maka per-katā-an itu jūga yang*

di-katā-kan-ña. Voler de ses propres ailes, ملايخ اتس سايف *me-lāyang atas sāyap sendiri*. Le — frère, سودار بتل *sudāra betül*. Le corps qui est — à chaque plante, فد سكل بنه توبه يڭ خاص *pada segala benih tubuh yang khas*.

PROPRE, apte à, convenable, پاتوت *pātut*, لايق *lāik*, هارس *hārus*, فات *pātut*, يڭ بايق *yang bāik*. Mot —, فرکئان يڭ فات *per-katā-an yang pātut*. Temps — à, کتيك *katika*, يڭ فات اکن *yang pātut akan*. — à l'enseignement, لايق *lāik*, اکن مغاجر *akan meng-ajar*. Bois — à la construction d'une maison, کايو يڭ بايق اکن جادی فرکا کس *kayu yang bāik akan jadi perkakas mem-buat rumah*.

PROPRE, net, چوچی *sūxi*, چوچی *xūxi*, برسه *bresih*. Linge —, کاین *kāin*, يڭ چوچی *yang xūxi*. Souliers propres, کاست يڭ برسه *kāsut yang bresih*.

PROPRE, s. m., attribut distinctif, صفة *şifat*, فري *pri*, طبيعة *tebiat*. Le — de l'homme, صفة اورغ مانسی *şifat orang manusia*. C'est le — de l'oiseau de voler, مک تربغ ايت *maka terbang itu pri burung*.

PROPRE, propriété. Avoir en —, ممفای *mem-puñā-i*. Les propres

paternels, فساك يڭ درباب *pusaka yang deri bāpa*.

PROPREMENT, adv., avec propreté, دغن برسه *dengan sūxi*, دغن سوچی *dengan bresih*, اتس فري يڭ سوچی *atas pri yang sūxi*.

PROPREMENT, particulièrement, اتس فري يڭ بتل *atas pri yang betül*, دغن سفتين *dengan seperti-ña*.

PROPRETÉ, s. f., کسچين *ka-suxi*-an, فري يڭ سوچی *pri yang sūxi*. La — du corps, کسچين توبه *ka-suxi-an tubuh*.

PROPRIÉTAIRE, s. m., qui possède en propre, يڭ امفون *yang ampūña*, مالک *mālik*. Le — d'une maison, يڭ امفون رومه *yang ampūña rumah*. Le — et l'usufruitier d'une terre, يڭ امفون تانه دان يڭ مشبل حاصل *yang ampūña tanah dan yang meng-ambil hasil tanah itu*. Rien ne prouve qu'il est le —, تيداله تند سسواتو فون يڭ ای امفون *tiadā-lah tanda sa-suātu pūn yang ia ampūña itu*.

PROPRIÉTÉ, s. f., هرت *harta*, بارغ *bārang-bārang*, کفپان *ka-puñā-an*. Votre —, هرتام *hartamu*, بارغ کفپانم *bārang ka-puñā-an-mu*. Cette terre est ma —, مک *maka*, تانه ايت کفپان کيت *tānah kita*. Droit

de —, حق کفپان *hak ka-puñā-an*.

PROPRIÉTÉ, qualité, ثرى *prī*, صفة *ṣifat*. La — du fer est d'être pesant, مك كبراتن ايت ثرى بسى *maka ka-brāt-an itu prī besī*.

PROPRIO-MOTU, loc. adv., دغن اختيار *dengan iktiyār-ña*.

PROBATA (AU), loc. adv., دغن قدرن *dengan kedar-ña*.

PROROGATION, s. f., délai, remise, فرتغکوهن *per-tanggūh-an*.

PROROGEE, v. a., منعکهن *menanggūh-kan*, ممفرتغکهن *mem-per-tanggūh-kan*. — une assemblée, مجلس ممفرتغکهن *mem-per-tanggūh-kan mejlis*.

PROSCRIPTION, s. f., condamnation à mort sans formes judiciaires, کفتوسن حکم دپونه دمنان *ka-putūs-an hukum di-būnūh di-mana-māna*. —, bannissement, فبواغن *pem-buāng-an*, حال ممبوغ درفد نگرى *hāl mem-būang deri-pada nagrī*.

PROSCRIRE, v. a., condamner à mort sans formes judiciaires, منعکهن *meng-hukum di-būnūh di-mana-māna*.

PROSCRIRE, bannir, ممبوغ *mem-būang*, مغلورکن درفد نگرى *mengalūar-kan deri-pada nagrī*. — un scélérat, ريسو درفد نگرى *rīsaw deri-pada nagrī*. — un mot de la langue,

ممبوغ سفانه کات درفد بهاس *mem-būang sa-pātah kātā deri-pada bahāsa*.

PROSCRIRE, abolir, منیداکن *meniadā-kan*. — de vieux usages, منیداکن عادة لام *meniadā-kan ādat lāma*.

PROSCRIT, E, part. pas. du v. proscire, یخ کن حکم دپونه دمنان *yang kena hukum di-būnūh di-mana-māna*. Un —, ريسو یخ هارس *rīsaw yang hārus di-būnūh di-mana-māna*.

PROSCRIT, banni, یخ کن حکم دبوغ *yang kena hukum di-būang*, اورغ *ōrang ka-buāng-an*.

PROSE, s. f., کراغن سورت یخ تیاد *karāng-an sūrat yang tiāda śīar*.

PROSÉLYTE, s., یخ دخیل *dekīl*, یخ *yang bahāru māsuk agāma*. Faire un —, منجدیکن سورغ *men-jadī-kan sa-ōrang dekīl*. Soit juif soit —, ماو اورغ *māu orang yehūdi māu orang dekīl*.

PROSÉLYTISME, s. m., غیره اکن *geirat ākan*, منجدیکن اورغ دخیل *men-jadī-kan orang dekīl*.

PROSODIE, s. f., عروض *arūdl*.

PROSPECTUS, s. m., سورت اتورن *sūrat atūr-an kitāb*.

PROSPÈRE, adj., یخ بایق *yang bāik*, یخ برکون *yang ber-gūna*, یخ مبرى انتغ *yang mem-brī untug*.

Un vent —, اڠن يڠ بايق *āngin yang baik*.

PROSPÉRER, v. n., براتخ *ber-untung*, برسمه *ber-salāmat*, برتبه *ber-tambah*, برلاکو *ber-lāku*. Ce qu'il fait prospérera, بارخ يڠ دبتن *bārang yang di-būat-ña akan ber-untung*. Tout lui prospérait, اداله اى سورخ يڠ براتخ *adālah ia sa-ōrang yang sa-ber-untung*.

PROSPÉRITÉ, s. f., دولة *dawlat*, انتخ بايق *untung baik*, سجهتر *sejahtera*, كستوسان *ka-santawsā-an*. La — de l'insensé le perdra, دولة اورخ كيل اكن مغييلخن *dawlat orang gila akan meng-hilang-kan dāa*.

PROSTERNÉ, E, part. pas. du v. prosterner, تهراف *tihārap*, ترتهراف *ter-tihārap*, ترسخر *ter-sungkur*.

PROSTERNEMENT, s. m., سمبه *sembah*, حال منهارف *sujud*, حال منهارف *hāl menihārap*, حال ميه *hāl me-ñembah*.

PROSTERNER (SE), v. pron., منهارف *menihārap*, منهارفن درين *menihārap-kan diri-ña*, ميه *meñembah*, ميخر *meñungkur*, سجد *sujud*. Se — devant le souverain, ميه دولي *meñembah dūli baginda*. Se — aux pieds de, سجد كغد كاكي *sujud ka-pada kākī*. Prosternez-vous et adorez la statue, هندقله كامو *hendaklah kamu*

جانه ترسخر دان سجد ميه فاتخ ايت *hendaklah kamu jatuh ter-sungkur dān sujud meñembah pātung itu*. Faire —, منهارفن *menihārap-kan*.

PROSTITUÉE, s. f., سندل *sundal*. Une —, سورخ سندل *sa-ōrang sundal*.

PROSTITUER, v. a., livrer à l'impudicité d'autrui, مبري اكن جادي *mem-brī akan jādī sundal*. Gardez-vous de — votre fille, جاغلله كامو مبري انقم فرمئون اكن *jāngan-lah kāmū mem-brī anak-mu perampūan akan jādī sundal*.

PROSTITUER, avilir, مغيجن *mengeji-kan*, مغيحن *meng-hinā-kan*.

SE PROSTITUER, v. pron., منجادي *men-jādī sundal*, منجادي *men-jādī dōkāna*. Se —, se déshonorer, مغيجن درين *mengeji-kan diri-ña*.

PROSTITUTION, s. f., فرسندالن *per-sundāl-an*. Elle a corrompu la terre par sa —, اى سده مروسقن بومي *ia sudah me-rusak-kan būmī ūleh per-sundāl-an-ña*. Lieu de —, رومه سندل *rūmah sundal*.

PROSTRACTION, s. f., كلتين *ka-letēh-an*, كلامن *ka-lemāh-an*.

PROTECTEUR, TRICE, s., جنجورن *junjūng - an*, يڠ ملندغكن *yang*

me-lindung-kan, يَغ مملهران *yang memelihara-kan*. Un puissant —, برکواس *junjung-an yang ber-kuāsa*. — des orphelins, يَغ یتیم *yang memelihara-kan ānak-ānak yatim*. Je suis ton —, اکوله فریسی بکیم *akū-lah prisey bagi-mu*.

PROTECTION, s. f., action de protéger, لندغ *lindung*, فرلندوغن *per-lindung-an*, فلهار *pelihāra*, فملهران *pemelihara-an*.

PROTECTION, secours, aide, تولغ *tulung*, فرتلوغن *per-tulung-an*. Demander —, منت تولغ *minta tulung*. Accorder —, مبری تولغ *mem-brī tulung*.

PROTÉGER, v. a., ملندغکن *me-lindung-kan*, مملهران *memelihara-kan*. — contre les rayons du soleil, ملندغکن درؤد متهاری *me-lindung-kan deri-pada mata-hāri*. Il faut que le roi protège ses sujets, هندقله *hendak-lah rāja itu memelihara-kan rayat-ña*. Que Dieu le protège, ای دفلهران *ia di-peliharā-kan allah apā-lah kirā-ña*.

PROTESTANT, E, s. et adj., اورغ *orang* يَغ اغکن دغر الكنيسة کتولیک *yang erggan dengar el-kaniset katōlika*. Religion protestante, اکام اورغ يَغ اغکن دغر الكنيسة کتولیک

agāma orang yang erggan dengar el-kaniset katōlika.

PROTESTATION, s. f., assurance, promesse, کتقسین *ka-saksī-an*, حال مېغکنهن *hāl meñurguh-kan*.

PROTESTATION contre, کغکنان *ka-erggān-an*, کتقسین لاون *ka-saksī-an lāwan*.

PROTESTER, v. a., assurer, promettre, برسقی *ber-saksī*, مېغکنهن *meñurguh-kan*.

PROTESTER, v. n., refuser, اغکن *erggan*. — contre, مېغکنکن *meng-erggan-kan*.

PROTOCOLE, s. m., formulaire, سورت شرط فراتورن *surat šart per-atūr-an*.

PROTOCOLE, procès-verbal d'une conférence diplomatique, دفتر سکل *daftar segala porkāra yang dibixarā-kan ūleh pe-sūruh-pe-sūruh raja-rāja*.

PROTONOTAIRE, s. m., دبیر يَغ فرتام *dubir yang portāma*, کفال جورو *kapāla jūru tūlis*.

PROTOTYPE, s. m., تلادن *tulādan*, تلادن يَغ فرتام *tulādan yang portāma*.

PROTUBÉRANCE, s. f., بارغ *bārang yang jengkir*. —, بېگل *bungkul*.

PROUE, s. f., هلون *halūwan*, جوغر *jūngur*. La — d'un navire

de guerre, هلون كفل فرغ *halūwan kapul prang*. De la poupe à la —, در بورت كهلون *deri būrit ka-halūwan*.

PROUESSE, s. f., قربواتن فهلوان *per-buāt-an pahluwān*, قربواتن *per-buāt-an* اورغ فرکاس *per-buāt-an orang per-kāsa*.

PROUVABLE, adj., یغ دافت دتنجفکن *yang dāpat di-tunjuk-kan*, یغ دافت *yang dāpat di-saksī-kan* دتسیکن.

PROUVER, v. a., مننجفکن *menunjuk-kan*, مپتان *me-ñatū-kan*, مندلیلکن *mem-brī saksī* ممبری سقسى *men-delil-kan*. — la vérité, مننجفکن *menunjuk-kan ka-benār-an* کبنارن.

PROVENANCE, s. f., marchandise qui provient d'un pays, در دگاغن یغ *dagāng-an yang deri suātu nagrī*.

PROVENANCE, origine, اصل *aşal*.

PROVENIR, v. n., جادی *jādi*, تربت *terbit*. Sa maladie provient d'une chute, درفد جادی *sakit-ña itu jādi deri-pada jātuh-ña*.

PROVERBE, s. m., مثل *mişal*, pl. امثال *aṣāl*. Comme dit le vieux —, سفرت برکات مثل اورغ یغ سدی ایت *seperti ber-kāta mişal orang yang sadia itu*. Le livre des proverbes de Salomon, سورت امثال سليمان *sūrat aṣāl solīmān*.

PROVIDENCE, s. f., حکمة الهية *ḥik-mat ilahēt*, قدرة الله *koderat allah*, فملهاران *pemeliharā-an*. Décrets de la —, تقدير الله *taqdir allah*. S'abandonner à la —, توکل فد تقدير *tawekkul pada taqdir allah*.

PROVIGNER, v. a., منام چابغ فوهن *menānam xābang pōhon anggūr*.

PROVIN, s. m., چابغ فوهن اغکور *xābang pōhon anggūr yang di-tānam*.

PROVINCE, s. f., نگار *nagāra*, بنو *jajāh-an*, دایرة *dāirat*, دیس *dēsa*. Cette ville, la reine des provinces, نگرى ایت *nagrī itu pang-hūlu segala nagāra*. Les cent vingt-sept provinces, سرانس دو فوله توجه *sa-rātus dua pūloh tūjuh nagāra*. En —, دلور ایسو نگرى *di-luar ibu nagrī*.

PROVISION, s. f., بکل *bakāl*, بکالن *bakāl-an*. — de riz, بکالن برس *bakāl-an brās*. Faire des provisions, ممبکل *mem-bakāl*. — de bouche, زواده *zuwā-dah*, رزقي *rezekī*.

PROVISIONS, munitions, الله فغراغن *alat pe-prāng-an*.

PROVISIONNEL, LE, adj., یغ دهولو *yang dahūlu*, باکل *bākal*. Traité —, سورت باکل فرجنجین *sūrat bākal per-janjī-an*.

PROVISOIRE, adj., یغ لبه دهولو *yang lebeh dahulu*, یغ بلم تتف *yang belum tetap*, یغ اکن دگنتی *yang akan di-ganti*. Arrangement — اتورن یغ, *atūr-an yang lebeh dahulu*.

PROVISOIREMENT, adv., temporairement, قد سکتیک ساج *pada sa-kotika sāja*, بلم دنتونکن *belum di-tantū-kan*.

PROVOCATEUR, TRICE, adj., فثاجق *perg-ajak*, فثوقق *perg-ūpak*, فثوسق *perg-ūsik*.

PROVOCATION, s. f., فثجاکن *perg-ajak-an*, فنتتاغن *penentāng-an*, فثفاکن *perg-upāk-an*, فثچومن *perg-axūm-an*.

PROVOQUER, v. a., exciter à, défier, مغاجق *merg-ajak*, منتتاغ *menentang*, مغوقق *merg-ūpak*, مغاچم *merg-axum*, مغوسق *merg-ūsik*, مغهروکن *merg-harū-kan*.

PROXÈNETE, s. m., فنجیرومن *pen-jurūm-an*, توکغ چبلغ *tūkang xum-blāng*.

PROXIMITÉ, s. f., voisinage, همغیرن *hampīr-an*, دکت *dekāt*, فردکاتن *per-dekāt-an*. A cause de la — de sa maison, سبب دکت رومس *sebab dekāt rūmah-ña*. Qui est à —, برهمغیرن *ber-hampīr-an*.

PROXIMITÉ, parenté, فکلورگان *pe-kulawargā-an*.

PRUDE, adj., یغ فثفور ترلالو سنونه *yang pura-pūra ter-lālu senūnuh*.

PRUDEMMENT, adv., دغن بدین *dengan budī-ña*, دغن بجقسناک *dengan bijaksanā-ña*. Il agissait —, مک اداله ای کرچاکن دغن بجقسناک *maka adā-lah ia karjā-kan dengan bijaksanā-ña*.

PRUDENCE, s. f., کبجاکن *ka-bijāk-an*, کبجقسناک *ka-bijaksanā-an*, بودی *būdī*, بچار بودی *būdī bixāra*. Celui qui n'agit pas avec — ne doit pas être appelé sage, اورغ یغ تیاد *orang yang tiada karja dengan būdi bixāra itu tiada ber-būdī namā-ña*.

PRUDENT, E, adj., بیجق *bijak*, بچار بودی *ber-būdī*, بجقسناک *bijaksāna*, بدمان *budīmān*. — comme le ser-pent, بجقسناک سلاکو اولر *bijaksāna sa-lāku ūlar*. Cet homme paraît —, مک اورغ ایت بجقسناک رفاک *maka orang itu bijaksāna rupā-ña*. Un conseil —, بچار یغ بایق *bixāra yang bāik*.

PRUNE, s. f., بوه اجاص *būah ijāṣ*. Noyau de —, باتو بوه اجاص *bātu būah ijāṣ*.

PRUNEAU, s. m., بوه اجاص یغ کرغ *būah ijāṣ yang krīg*.

PRUNELLE, s. f., pupille, partie de l'œil au milieu, مات بیجی *biji*

māta. Conserver comme la — de l'œil, مملهران دغن ايغت بايق ۲, *me-me-liharā-kan dengan ingat bāik-būik*.

Loc. prov. Jouer de la —, مشرلخ مەرلڭ دغن ايگر مات *mengerling dengan īkor māta*, برماين مات *ber-māin māta*.

PRUNIER, s. m., فوهن اجاص *pōhon ijās*.

PRURIT, s. m., گاتل کولت *gātal kūlit*.

PSALMISTE, s. m., auteur de psaumes, فغارغ مزموړ *pergārang mezmūr*. Le —, نبى داود *nabī dāūd*.

PSALMODIER, v. n., برمزموړ *ber-mezmūr*.

PSAUME, s. m., مزموړ *mezmūr*, زبور *zebūr*. — de la pénitence, مزموړ توبت *mezmūr tōbat*.

PSAUTIER, s. m., سورت سكل مزموړ ۲, *sūrat segala mezmūr - mezmūr*, كتاب سكل مزموړ *kitāb segala mezmūr*.

PSEUDO, partic., faux, دست *dusta*.

PSEUDONYME, s. m., نام يځ دست *nāma yang dusta*.

PSEUDO-PROPHÈTE, s. m., نبى دست *nabī dusta*.

PSORIQUE, adj., سروث کودس *sarūpa kūdis*.

PSYCHOLOGIE, s. f., معرفة النفس *maʿrifat un-nefs*.

PTARMIQUE, adj., t. de méd., qui provoque l'éternument, يځ مبرسكن *yang mem-bersin-kan*.

PUAMENT, adv., avec puanteur, دغن بوسق *dengan būsuk*.

PUAMENT, effrontément, دغن تياد تاهو مالو *dengan tiadatāhumālu*, دغن موک فافن *dengan mūka pāpan*.

PUANT, E, adj., qui sent mauvais, يځ بوسق *yang būsuk*. Un œuf —, تلر بوسق *telor būsuk*. —, fétide, اړغ *āring*, امس *āmis*, هاپر *hānir*. —, rance, هافق *hāpak*.

PUANT, au fig., grossier, impudent, يځ تياد تاهو مالو *yang tiadatāhu mālu*, موک فافن *mūka pāpan*.

PUANTEUR, s. f., باو بوسق *bāu būsuk*, باو هاپر *bāu hānir*.

PUBÈRE, adj., عقل بالغ *bāliq*, يځ بوله *diwāsa*, اکل باليغ *aḳal bāliq*, يځ کاوين *būleh kāwīn*. Cette fille n'est pas encore —, مک انتق فرمفون *maka ānak perampūan itu belum bāliq*, بلم ديوسان *belum diwasā-ña*.

PUBERTÉ, s. f., فرى يځ بالغ *prī yang bāliq*, عقل بالغ *prī aḳal bāliq*.

PUBIS, s. m., اړى ۲ *ari-āri*. Os —, تولغ کملون *tulang ka-malū-an*, اعظم اړى ۲ *aṭlem ari-āri*.

PUBLIC, IQUE, adj., يځ عامه *yang āmmet*, ايسى نگرى فون *isi nagrī*.

pūña, قوم فون *kaum pūña*. La chose publique, بارغ يڭ عامة *bārang yang āmmet*. Autorité publique, فرنه نگرى *parentah nagrī*. Le bien —, سلامه ايسى نگرى *salāmat isi nagrī*. L'opinion publique, فنذاقن ايسى نگرى *pen-dāpat-ña isi nagrī*. Personne publique, رصاحب *vêtu de l'autorité publique*, صاحب *ṣahib ḥukum*. Trésor —, بيت المال *beit ul-māl*. Place publique, له *lebùh*, له نگرى *lebùh nagrī*. Marché —, فاسر فكن *pakàn*, فاسر *pāsar*.

Femme PUBLIQUE, سندل *sundal*.

PUBLIC, connu, manifeste, بات *nāta*, مشهور *mašhūr*, معلوم *maḷūm*, خبر يڭ بات *telēle*. Bruit —, اخبار *ḫabar yang nāta*. Cela est —, ايت *itu nāta*, ايت مشهور *itu mašhūr*.

PUBLIC, s. m., le peuple, رعية *rayat sa-kalī-an*, اورغ بايق *orang bāñak*. Le —, سكل اورغ يڭ *segala orang yang āmm*. Réunir le —, مغمفلكن رعية *mengumpulkan rayat*. Parler en —, بركات *ber-kūta di-hadāp-an orang bāñak*. Dédans —, ددهافن اورغ بايق *ber-kūta di-hadāp-an orang bāñak*.

PUBLICAIN, s. m., fermier des droits publics, فنچوكى *pen-xūkey*. Un —, سورغ فنچوكى *sa-ōrang pen-xūkey*.

PUBLICATION, s. f., action de publier, حال ميٽان *ḥāl me-ñatā-kan*, حال معلومكن *ḥāl me-maḷūm-kan*.

PUBLICISTE, s. m., معلم شريعة *maḷim šerīat*.

PUBLICITÉ, s. f., كٽان *ka-ñatā-an*, شهرة *šuhrat*. La — de sa faute, كٽان سالهن ايت *ka-ñatā-an sālāh-ña itu*.

PUBLIER, v. a., ميٽان *me-ñatā-kan*, مورتان *me-wartā-kan*, منخطبتكن *me-maḷūm-kan*, مشهوركن *me-mašhūr-kan*. Publiez-le sur les toits, هندقله كامو خطبتكن ايت داتس اتف ٢ *hendak-lah kāmukṭbat-kan itu di-atas atap-atap rūmah*. — au son de la caisse, منبلكن *menabal-kan*. — un secret, مبكاكن رهسى *mem-bukā-kan rahasīa*. — un livre, منظاهركن كتاب *men-tlāhir-kan kitāb*, منراكن كتاب *menerā-kan kitāb*.

PUBLIQUEMENT, adv., بات ٢ *nata-nāta*, ددهافن *dergan nāta*, اورغ بايق *di-hadāp-an orang bāñak*. Je vous ai enseigné —, اكو سده مغاجر كامو بات ٢ *aku sudah meng-ajar kāmū nata-nāta*.

PUCE, s. f., كوتو انجڭ *kūtu anjing*. Prov. Avoir la — à l'oreille, جادى مشغول *jādi mešgūl*.

PUCELAGE, s. m., فردران *per-darā-an*, بکر *biker*, ثری یخ بلم *prī yang belūm sa-tūbuh*.

PUCELLE, s. f., فراون *prāwan*, اناک دارا *ānak dāra*, اناک گادس *ānak gādis*.

PUCERON, s. m., کوتو فوهن *kūtu pōhon*, کوتو داون *kūtu dāun*, فیغکخ *piyanggang*.

PUDEUR, s. f., مالو *mālu*, یغ مالو *mālu yang senūnuh*. Il n'a plus de —, تیاد ای مالو لاکي *tiāda īa mālu lāgi*.

PUDIBOND, E, adj., برمالو *ber-mālu*, یغ مالو *yang mālu*.

PUDICITÉ, s. f., کسچین *ka-suxi-an*, کسچین هاتی *ka-suxi-an hāti*, ثری یغ سنونه *prī yang senūnuh*.

PUDIQUE, adj., سنونه *senūnuh*, سوچی *sūxi*. Une personne —, سورخ یغ سنونه *sa-ōrang yang senūnuh*. Un cœur —, هاتی یغ سوچی *hāti yang sūxi*.

PUDIQUEMENT, adv., دغن کسچین *degan ka-suxi-an hāti*, اتس *atas prī yang senūnuh*.

PUEB, v. n., sentir mauvais, برباو *ber-bāu būsuk*. Viande qui pue, داڭخ یغ برباو بوسق *dānging yang ber-bāu būsuk*. — de la bouche, برباو بوسق مولت *ber-bāu būsuk mūlut*. Il pue le tabac, ای

برباو تمباکو *īa ber-bāu tembūko*. Faire —, ممفربوسقکن *mem-per-būsuk-kan*.

PUÉRIL, E, adj., qui appartient à l'enfance, اناک کچل فون *ānak kexil pūña*. Jeu —, فرمینن اناک کچل *per-māin-an ānak kexil*.

PUÉRIL, frivole, سی *sia-sia*. Occupation puérile, فکرجان یغ *pe-karjā-an yang sia-sia*.

PUÉRILITÉ, s. f., ثری کانتق *prī kānak-kānak*, کلکون کانتق *ka-lakū-an kānak-kānak*.

PUGILAT, s. m., حال مغکوخه *hāl meng-gōxoh*, حال منجو *hāl meninju*.

PUÎNÉ, E, adj., ادق *ādik*, ادند *adinda*. Mon frère —, ادقک لکلاکي *ādik-ku laki-laki*. Ma sœur puînée, ادقک لکلاکي *ādik-ku perampūan*.

PUIS, adv., après, ensuite, کمدين *kamudi-an*, دان دبلاکخ *dān blākang*, لاکي *dān lāgi*.

Et PUIS, en outre, لاکي فون *lāgi pūn*, وبعء *wa-bad*, تباهن فول *tambāh-an pūla*, لاین ردفد ایت *lāin deri-pada itu*. Et —? افا لاکي *apa lāgi*.

PUISARD, s. m., تمفت فکمقولن ایر *tampat pe-kumpul-an āyer*.

PUISER, v. a., منب *menimba*. — de l'eau à un puits, منب ایر

دفریگی *menimba āyer di-prīgi*.
— à la source, منب درؤد مات ایر *menimba deri-pada mātā āyer*.
Ce navire puise, فراهو ایت ماکن ایر *prāhu itu mākan āyer*.

PUISER dans. — dans la bourse
de ses amis, منت وع قد صحابتن *me-minta wang pada ṣohābat-ña*.
Il a puisé sa science dans les livres,
ای سده براوله فثتهون سرت مباح *ia sudah ber-ūleh pengata-*
hū - an serta mem - bāxa kitāb-
kitāb.

PUISQUE, conj., کارن *sedang*, سده *sedang*,
kārna, سبب *sebàb*. — le soleil est
couché, سده متباری سده ماسق *sedang*
mata-hārī sudah māsuk. — il ne
veut pas, کارن تید ای ماو *kārna*
tiāda ia māu. — il en est ainsi,
nous ferons bien de partir, سبب اد
سبب *sebàb ada* دمکین بایقله کامی فرکی
demikian bāik-lah kāmī pergi.

PUISSamment, adv., avec force,
دغن کوسان *dergan kuasā-ña*.

PUISSamment, extrêmement, ترلالو
ter-lālu. Il est — riche, ای ترلالو کای
ia ter-lālu kāya.

PUISSANCE, s. f., force, pouvoir,
کواس *kuāsa*, فغوسان *perguasā-an*.
De toute sa —, دغن سکوسان *dergan*
sa-kuasā-ña. La — des passions,
کواسان هوا نفسو *kuasā-ña hawā*
nefsū. Qui donne la —, یخ مبری
yang mem-brī kuāsa. Toute

— m'a été donnée, سما فغوسان تله
samuā perguasā-an
telāh di-brī-kan padā-ku. Il n'y a
pas de — qui ne vienne de Dieu, تید
بارغ فغوسان ملاینکن درؤد فیهق الله
tiāda bārang perguasā-an me-
lāin-kan deri-pada pihak allah.

PUISSANCE, autorité, فرنه *paren-*
tah, حکم *hukum*, فغوسان *perguasā-*
an. Avoir sous sa —, ممرته *mema-*
rentah, مغمفو *merg-ampu*. Tous
les pays qui sont sous ma —,
سکل نگیری یخ دباوه حکم *segāla*
nagrī yang di-bāwah hukum-ku.
Soumettre à sa —, منعلقن *menq-*
lok-kan. Les puissances de l'Eu-
rope, سکل رجراج دبنو ایروث *segala*
raja-rāja di-benūa irūpa. Les
puissances, cœur des anges, فغوسان
perguasā-an. Les puissances de
l'enfer, سیطان *iblis*, ابلیس *šeitān*.
La — des ténèbres, کواس ککلامن
kuāsa ka-kelām-an.

Etre en PUISSANCE, avoir l'auto-
rité, مغمف فرنه *memegang parentah*.
En — de, sous l'autorité de, دباوه حکم
di-bāwah hukum. En — de mari,
دباوه حکم لاکي *di-bāwah hukum*
lāki. En — de tuteur, دباوه فغمفو
di-bāwah perg-ampu.

PUISSANCE, faculté, صفة *ṣifat*.
L'intelligence et la volonté sont
des puissances de l'âme, مک بودی
دان کهندق ایت اد صفة جیو *maka*

būdi dān ka-hendak itu ada sifat jīwa.

PUISSANT, E, adj., کواس *kuāsa*, برکواس *ber-kuāsa*, قادر *kādir*. Un monarque —, بکنده یغ برکواس *baginda yang ber-kuāsa*. Le Tout-Puissant, Dieu, یغ مهاکواس *yang mahā kuāsa*, القادر *el-kādir*. Car le Tout-Puissant a fait de grandes choses, کارن القادر سده بریوت ببراف *kārna el-kādir sudah ber-būat be-brāpa porkāra besār-besār*. Qui est — en paroles et en œuvres, یغ غالب دغن فریوتان دان *yang gālib degan per-buāt-an dān per-katā-an*.

PUISSANT, robuste, قوة *kūwat*, تکف *tegup*.

PUISSANT, qui a de l'embonpoint, گمت *gumuk*, تمبن *tambun*.

PUITS, s. m., فریگی *prīgi*, سومر *sūmur*, تلاك *telāga*. Un — très profond, فریگی یغ بابق دالم *prīgi yang bāñak dālam*. Creuser un —, یغی مغکالی فریگی *meng-gāli prīgi*. Le — de l'abîme, فریگی توبر *prīgi tūbir*. Conduire dans le — de la perdition, منورنکن کدالم فریگی کنساعن *menūrun-kan ka-dālam prīgi ka-binasā-an*.

Fig. C'est un Puits de science, یغی پغتوهنن ترللو بابق *pergatahū-an-ña ter-lālu bāñak*.

PULLULER, v. n., multiplier avec rapidité, دفر باپکن لکس *di-per-bāñak-kan lekās*.

PULMONIE, s. f., ثپاکت فارو۲ *peñākit pāraw-pāraw*.

PULMONIQUE, adj., یغ ساکت فارو۲ *yang sākit pāraw-pāraw*.

PULPE, s. f., substance charnue des fruits, داگخ بوه *dāgīng būah*. — du coco, کرمبل *kerambil*.

PULSATION, s. f., دبر *debār*, دبارن *debār-an*. — de l'artère, دبر اورت *debār urat nādi*.

PULVÉRISATION, s. f. 1°, action de pulvériser, حال ملومتکن *hāl me-tūmat-kan*, حال ملولهن *hāl me-lūluh-kan*. 2°, résultat, کلماتن *kalumāt-an*.

PULVÉRISER, v. a., réduire en poudre, ملومتکن *me-tūmat-kan*, ملولهن *me-lūluh-kan*, میفشکن *me-mīpis-kan*, میمری *memīrey*.

Fig. —, réduire à néant, منیداکن *meniadā-kan*.

PUNAISE, s. f., فیجت *pījat*, قندغ *pīndīng*.

Prov. Plat comme une —, بابق تیفس *bāñak tīpis*.

PUNCH, s. m., منومن درفد ارق دان *minūm-an deri-pada ārak dān tēh dān gūla*.

PUNIR, v. a., مقس *meñīksa*, میاست *meñīyāsāt*, مغمکن *meng-ḥukum-kan*. — les coupables,

برسالة *meñiksā-kan segala orang ber-sālah*. — de mort, ماتی دیونه *meng-hukum-kan akan māti di-bunuh*. — d'une amende, دند *mergenā-kan denda*. Etre puni, کن سقس *kena siksa*.

PUNISSABLE, adj., یغ هارس دسقساکن *yang harus di-siksā-kan*. Toute personne coupable est —, سکل اورغ *sekala orang ber-sālah harus di-siksā-kan*. Action —, فریواتن یغ کن حکم *perbuāt-an yang kena hukum*.

PUNITION, s. f., 1°, action de punir, حال مپقس *hāl meñiksa*, حال میاست *hāl meñiyāsāt*. En —, اکن مپقساکن *akan meñiksā-kan*. 2°, peine, سقس *siksa*, کتقساکن *ka-siksā-an*, سیاست *siyāsāt*. — corporelle, سقس بدن *siksa badān*. Exempter d'une —, ملفسکن درؤد *me-lepās-kan deri-pada siksa*. — divine, توله الله *tulah allah*.

PUPILLE, s. f., la prunelle de l'œil, بیچی مات *biji mata*.

PUPILLE, s., enfant sous la conduite d'un tuteur, یتیم *yatīm*, محجور *mehjūr*.

PUPITRE, s. m., تمفت تولهس *tam-pat tulis*.

PUR, E, adj., sans mélange, تیاد *tiāda ter-xampur*, تیاد *tiāda ber-xampur*. Du vin

ایراغکور یغ تیاد ترچمفر —, *āyer anggūr yang tiāda ter-xampur*. De l'or —, امس یغ تیاد برچمفر *amās yang tiāda ber-xampur*, امس کرچمفر *amās kerjang*.

PUR, sans tache, سوچی *sūxi*, طاهر *bresih*, چری *xerīa*, طاهر *tāhīr*. Cœur —, هاتی سوچی *hāti sūxi*. Je suis — devant vos yeux, اکواد چری قد متقام *aku ada xerīa pada mata-matā-mu*. Tout est — pour ceux qui sont purs, سکل سواتو *segala sa-suātu ada tāhīr pada segala orang tāhīr*.

PUR, clair, هنڭ *henīng*, جرنه *jernih*, سمات *sa-mata-māta*. De l'eau pure, ایرهنڭ *āyer henīng*, ایرهنڭ سمات *āyer sa-mata-māta*. — comme du cristal, هنڭ سفرت هبلر *henīng seperti hablur*. Ciel —, لاغت چواچ *lāngit xuāxa*. Un son de voix —, سوار پارغ لاگی مردو *suāra nāring lāgi merdu*.

En pure perte, دغن تیاد برگون سکالی *dergan tiāda ber-gūna sa-kālī*.

PURÉE, s. f., بوبر درؤد سابر اتو درؤد *būbur deri-pada sāyur ātau deri-pada būah*.

PUREMENT, adv., d'une manière pure, آتس فری یغ سوچی *ātas pri yang sūxi*, دغن سوچی *dergan sūxi*.

PUREMENT, simplement, ساج *sāja*, جوك *jūga*.

PURETÉ, s. f., qualité de ce qui est pur, کسچین *ka-suxi-an*, ثری

ثری یخ هنج *prī yang sūxi*, پری یخ هنج *prī yang henng*. — de cœur,

کسچین هاتی *ka-suxi-an hāti*. — corporelle, کسچین بدن *ka-suxi-*

an badàn. — de l'or, ثری امس یخ *prī amàs yang sūxi*. — du

ciel, پری چواج *prī xuāxa*. — d'intention, کبتولن هاتی *ka-betül-an*

hāti.

PURGATIF, IVE, adj., فنچاهر *pen-xāhar*. Médecine purgative, اوبت فنچاهر *obat pen-xāhar*.

PURGATOIRE, s. m., ائی فوچی *āpi penñuxi*. Les âmes du —,

جیو اورغ ماتی یخ اد دالم ائی فوچی *jiwa orang mātī yang ada dālam āpi penñuxi*.

PURGER, v. a., purifier, donner un purgatif, منچاهر *men-xāhar*.

مچیکن *meñuxi-kan*.

SE PURGER, v. pron., ماکن اوبت *mākan obat pen-xāhar*.

SE PURGER, se justifier, مچیکن *meñuxi-kan diri-ña*. Se —

d'un crime, مچیکن درین درؤد ساله *meñuxi-kan diri-ña deri-pada sālāh*, مغعادلکن درین *meng-ādilkan diri-ña*.

PURIFICATION, s. f., حال مچیکن *hāl meñuxi-kan*, فچین *peñuxi-*

an, طهارة *ṭahārat*. — du corps, فچینن توبه *peñuxi-an tubuh*.

Usage de la — chez les juifs, عادة طهارة اورغ یهودی *adat ṭahārat orang yehūdi*. Lorsque le temps de sa — (de la sainte Vierge) fut accompli, من تکال کنگله سکل هاری *maka tatkāla genāp-lah segala hāri ṭahārat-ña*.

PURIFICATOIRE, s. m., کاین فوچی *kāin peñuxi xāwan kudus*.

PURIFIER, v. a. مچیکن *meñuxi-*

kan, مشغکن *meng-henng-kan*, منطاهرکن *men-ṭāhir-kan*. — son

cœur, مچیکن هنین *meñuxi-kan hātī-ña*. Ce que Dieu a purifié,

بارغ یخ الله سده منطاهرکن *bārang yang allah sudah men-ṭāhir-kan*.

SE PURIFIER, v. pron., مچیکن *meñuxi-kan diri*, منچریاکن

men-xeriā-kan diri.

PURULENT, E, adj., یخ برناه *yang ber-nānah*.

PUS, s. m., نانه *nānah*. Il sort beaucoup de — de cette plaie,

باق نانه کلوردرلوک ایت *bāñak nānah ka-luar deri lūka itu*.

PUSILLANIME, adj., چابر *xābar*, کچل هاتی *kexil hāti*, گنتر *gentar*,

پناکت *penākut*. Une personne —,

سورغ چابر *sa-orang xābar*.

PUSILLANIMITÉ, s. f., ثری یخ چابر *prī yang xābar*, فراغی اورغ یخ چابر *perāngi orang yang xābar*.

PUSTULE, s. f., ببتل *bintil*, بیسل *bisul lāda*.

PUTAIN, s. f., t. bas, فرمفون سندل *perampūan sundal*.

PUTASSIER, s. m. t. bas., اورغ *ōrang laki-lāki* لکلاکي یغ دوکان *yang dōkāna*.

PUTATIF, IVE, adj., یغ ترسغان *yang ter-sangka*, یغ ترکرکیر ساج *yang ter-kira-kira sāja*.

PUTOIS, s. m., موسغ *mūsang*.

PUTRÉFACTION, s. f., ثری یغ هنچر *prī yang hanxur*, پری یغ بوسق *prī yang būsuk*, کبسوکن *ka-būsuk-an*.

Poisson en —, ایکن بوسق *ikan būsuk*.

PUTRÉFIER, v. a., مغهنچرکن *meng-hanxur-kan*, ممبوسقکن *mem-būsuk-kan*.

SE PUTRÉFIER, v. pron., برهنچر *ber-hanxur*, منجادی بوسق *men-jādi būsuk*. Après notre mort notre corps se putréfiera, هابس ماتی ننتی *hābis māti nanti badān kīta jādi hanxur*.

PUTRIDE, adj., هاپر *būsuk*, بوسق *hāñir*. Fièvre —, دم بوسق *demām*.

būsuk. Odeur —, باویغ هاپر *bāu yang hāñir*.

PYGMÉE, s., nain, چیل *xēbol*, اورغ فندق *ōrang pendek*. Un —, سؤورغ چیل *sa-ōrang xēbol*.

PYRAMIDAL, E, adj., یغ سثرت تیغ *yang seperti tiang lunxip* لنچف رثان *rupā-ña*.

PYRAMIDE, s. f., تیغ لنچف *tiang lunxip*, هرام *hirām*, چندی *xandi*.

PYTHON, s. m., serpent, اولر ساوه *ūlar sāwah*.

PYTHON, esprit de python, جن تنغ تنوغن *jin tenūng - tenūng - an*. Cherchez - moi une femme qui ait l'esprit de —, چهریله کاموفداک *xahari-lah kāmū padā-ku sa-ōrang perampūan yang ampūña jin tenūng - tenūng - an*. Consulter ceux qui ont un esprit de —, برتیاکن *ber-tañā-kan* اورغ یغ برجن تنغ تنوغن *ōrang yang ber-jin tenūng - tenūng - an*.

PYTHONISSE, s. f., قسغ فرمفون *pe-tenūng perampūan*.

Q

Q, s. m., کی *kē*, la dix-septième lettre de l'alphabet, حرف یغ کتوجه *huruf yang ka-tūjuh* بلس درالف باتا *bèlās deri alif-bā-tā*.

Un q majuscule, کی بسر *kē besār*.

Un q minuscule, کی کچل *kē kexəl*.

QUADRAGÉNAIRE, adj., âgé de quarante ans, یغ امغت ثوله تاهن *yang amğt tōleh tahn*.

عمرن *yang ampat pūloh tāhun umur-ña.*

QUADRAGÉSIMÉ, le dimanche de la —, فرنام هاری مغکو دالم بولن, *portāma hāri minggo dālam būlan puāsa.*

QUADRANGULAIRE, adj., برنججورو *ber-pen-jūru ampat.*

QUADRICORNE, adj., برتندق امفت *ber-tanduk ampat.*

QUADRIGE, s. m., رات یخ دهیل *rāta yang di-hēla ampat kūda.*

QUADRILATÈRE, s. m., موک رات *mūka rāta yang be-per-segi ampat.*

QUADRILLE, s. m., اغکف *anggap.* Danser un —, براغکف مناری *ber-anggap menāri.*

QUADRU MANE, adj., یخ برتاغن امفت *yang ber-tāngan ampat.*

QUADRUPÈDE, adj., یخ برکاکي امفت *yang ber-kāki ampat.* Les quadrupèdes, سکل بناتخ یخ برکاکي امفت *segala binātang yang ber-kāki ampat.*

QUADRUPLE, s. m., امفت کالی *ampat kālī,* امفت کند *ampat ganda.*

QUADRUPLER, v. a., مفر بايقنن *mem-per-bāñak-kan ampat ganda.*

QUAI, s. m., چروچ *xerōxok,* چروچ *xerōxa,* قشکالان *pangkāl-an,* تیتن تربس *terbis,* تیتن *titi-an.*

QUALIFIER, v. a., مغتاکن *meng-atā-kan,* منام *me-nāma,* منصفتن *men-şifat-kan.* Il le qualifie de voleur, دکتا کنپاله دی اورخ فنجوری *di-katā-kan-ñā-lah dia orang pen-xūri.* Qui ne peut être qualifié, یخ تیاد دافت دصفتکن *yang tiada dāpat di-şifat-kan.*

QUALIFIER, donner un titre, مغکلرکن *meng-gelār-kan.*

QUALITÉ, s. f., ce qui fait qu'une chose est telle ou telle, ثری *prī,* صفة *şifat.* La — d'une terre, ثری *prī tñnah itu.* Vin de bonne —, انراغکوریغ بايق *āyer anggūr yang bāik.*

QUALITÉS, bonnes qualités, کبیکن *ka-bijik-an.* Il a toutes les qualités, سکل کبیکن ادفاد *segala ka-bijik-an ada padā-ña.*

QUALITÉ, titre, rang, قشکت *pang-kat.* — de juge, قشکت حکم *pang-kat hakim.* En sa — de prêtre, سدغ ای امام *sedang ia imām.*

QUALITÉ, titre honorifique, کلر *gelār.*

QUAND, adv., ائیل *apa-bila,* افکال *apa-kāla,* تکال *tatkāla,* ائیل همب *kotika.* — je vois, اپایل *apa-bila hamba lihat.* — il

est encore petit, تتکال ای لاگی کچل *tatkāla ia lāgi kexəl*.

QUAND? بیل اف *bīla apa*, مان بیل *māna kāla*, ائیل *apa-bīla*, بیل مان *bīla māna*. — viendra-t-il? بیل مان ای اکن داتخ *bīla māna ia ākan dātang*.

QUAND, quoyque, bien que, جکلو *jikalaw*, مسکی *maski*, سکالی ثون *sa-kālī pūn*. — cela serait ainsi, جکلودمکین *jikalaw demikian*. — même il ne voudrait pas, مسکی ای *maski ia tiāda māu*.

QUANTÀ, adv., اکن *ākan*, تتناغن *tentāng-an*, سفرت *seperti*. — à moi, اکن هب *ākan hamba*. — à cette affaire, تتناغن فکرجائن ایت *tentāng-an pe-karjā-an itu*. — aux marchandises, lorsqu'elles entreront dans le port de Padang, سفرت دگاغن ائیل ماسق کوال فادخ *seperti dagāng-an apa-bīla masuk kuāla pādang*.

QUANTIÈME, s. m., désigne l'ordre numérique, براى *brāpa*. Quel est le — du mois maintenant? براى *brāpa hāri būlan sakārang ini*. Le — êtes-vous sur la liste? براى اغکوئون *yang brāpa anykaw pūña nāma di-daftar*. Une horloge qui indique le — du mois, اورولس یخ *urūlis yang menunjuk-kan hāri būlan*.

QUANTITÉ, s. f., قدر *kedar*, بابق *bāñak*, کیاکن *ka-bañāk-an*. La — du capital, قدرک مودل ایت *kedar-ña mūdāl itu*. Grande —, بابق *bāñak*. Petite —, سدیکت *sa-dikit*. A cause de la grande — de personnes, درفدکیاکن اورغ *deri-pada ka-bañāk-an orang*.

QUARANTAINE, s. f., nombre de quarante, بلاغن امفت ثوله *bilāng-an ampat pūloh*. La sainte —, امفت ثوله هاری ثواس *ampat pūloh hāri puāsa*, بولن ثواس *būlan puāsa*.

QUARANTE, n. de nombre, امفت ثوله *ampat pūloh*. — personnes, امفت ثوله اورغ *ampat pūloh orang*. — piastres, امفت ثوله رغنکت *ampat pūloh ringgit*. Pendant — jours, امفت ثوله هاری لمان *ampat pūloh hāri lamā-ña*. Une personne âgée de — ans, اورغ یخ امفت ثوله تاهن *orang yang ampat pūloh tāhun umur-ña*.

QUARANTIÈME, adj., کثفت ثوله *ka-ampat pūloh*. La — année, فدا تاهن یخ کثفت ثوله *pada tāhun yang ka-ampat pūloh*.

QUARANTIÈME, s., la — partie, سفرامفت ثوله *sa-per-ampat pūloh*. Trois quarantièmes, تیک فرامفت ثوله *tiga per-ampat pūloh*.

QUART, s. m., سفرامفت *sa-per-ampat*, سسوکو *sa-sūku*. Trois quarts,

تیک فرامفت *tiga per-ampat*. Il est deux heures et quart, اد فوکل دو *ada pūkul dūa sa - sūku*. Un demi-quart, سوکو سته *sa-tergah sūku*. Cinq moins un —, کورخ *kūrang sa-sūku lima*. — de cerele, سفرامفت بولت *sa-per-ampat būlat*.

QUART, t. de mar., veille, جاک *jāga*, فرجکآن *per-jagā-an*. Les hommes de —, سکل اورخ یخ برجاک *segala orang yang ber-jāga*.

QUATERON, s. m., quart d'une livre, سسوکوکتی *sa-sūku katī*. Un — de beurre, سسوکوکتی منتیک *sa-sūku katī mantēga*.

QUATERON, le quart de cent, دوفوله لم *dūa pūloh lima*. Un — d'œufs, تلرهام دوفوله لم بیجی *telòr hāyam dūa pūloh lima bīji*.

QUARTIER, s. m., quatrième partie d'une chose, سفرامفت *sa-per-ampat*, سوکو *sūku*. Donnez m'en un —, بريله سوکو *brī-lah sa-sūku*. Un — de mouton, سسوکو دمب *sa-sūku domba*, سفاه دمب *sa-pāho domba*.

QUARTIER, morceau, فغکل *pang-gal*.

QUARTIER, partie d'une ville, کفخ *kampung*. Dans le — chinois, دیکفخ چین *di-kampung xīna*. Dans tous les quartiers de la ville, فد *pada segala kampung nagri itu*. Le — général,

تمفت کدوکون تون جندرال *tambat ka-dudūk-an tūan jendrāl*.

Le premier et le dernier QUARTIER de la lune, بولن فربانی *būlan per-bāni*.

Loc. Ne faire aucun —, تیاد بری *tiāda brī jīwa būnuh sāja*.

QUARTIER-MAÎTRE, s. m., جورو *jūru menumpang-kan soldādo*.

QUASI, adv., presque, همفر *hampir*, دکت *dekāt*. — honteux, همفر مالو *hampir mālu*.

QUASIMODO, s. f., هاری مشکو یخ *hāri minggo yang portāma kamudī-an deri hāri fāsak*.

QUATORZE, n. de nombre, امفت *ampat belàs*. — personnes, امفت بلس اورخ *ampat belàs orang*.

Loc. prov. Chercher midi à quatorze heures, منچهای فربتاهن *men-xahāri per-bantāh-an*.

QUATORZIÈME, adj., کمفت بلس *ka-ampat belàs*. Le — jour, فد *pada hāri yang ka-ampat belàs*.

QUATORZIÈME, s., la quatorzième partie d'un tout, فرامفت بلس *per-ampat belàs*. Un —, سفرامفت بلس *sa-per-ampat belàs*.

QUATRAIN, s. m., رباعی *rubāi*.

QUATRE, n. de nombre, امفت *ampat*, اربع *arba*. — personnes, *empat orang*. — cents, امفت راتس *empat ratus*. Les — saisons, موسم یخ کففت *mūsim yang ka-ampat*. Tous les —, کففت *ka-ampat*, کففتن *ka-ampat-ña*. — à —, برامفت ۲ *ber-ampat-ampat*. Partagé en —, دهاگی امفت *di-bahāgi empat*. Le — du mois, قد امفت هاری بولن *pada empat hāri būlan*.

Loc. Etre tiré à — épingles, براندم دغن یخ بایق *ber-andam dengan yang bāik*. Marcher à — pattes, برجالن دغن کاکي دان تاغن *ber-jalan dengan kākī dān tāngan*. Se mettre en —, مغوسهکن درین *meng-ūsah-kan dirī-ña*. Faire le diable à —, مموت بایق کاده *mem-buat bāñak gādoh*. Il travaille comme —, ای بکرج بایق سکالی *ia be-karja bāñak sa-kālī*.

QUATRE-TEMPS, s. m., امفت کتیک *empat kotika*. Jeûner les trois jours des quatre-temps, فکغ فواس *pegàng puāsa pada tiga hāri di-ampat kotikā-ña*.

QUATRE - VINGTS, n. de nombre, دولان *dulāpan pūloh*.

QUATRE - VINGT - DIX, سمیلن *sambilan pūloh*.

QUATRE-VINGT-DIXIÈME, کمیلن *ka-sambilan pūloh*.

QUATRE-VINGT-DIXIÈME, la quatre-vingt-dixième partie, سفرسمیلن *sa-per-sambilan pūloh*.

QUATRE-VINGTIÈME, nom. ord., کدلافن *ka-dulāpan pūloh*.

QUATRE-VINGTIÈME, la quatre-vingtième partie, سفردلافن *sa-per-dulāpan pūloh*.

QUATRIÈME, nom. ord., کففت *ka-ampat*. Le — mois, بولن یخ *būlan yang ka-ampat*.

QUATRIÈME, la quatrième partie, سفرامفت *sa-per-ampat*.

QUE, pron. relat., یخ *yang*, نن *nen*. Le cheval — j'ai acheté, کود *kūda yang di-belī hamba*. La maison qu'il habite, رومه یخ ای دودق ددالمن *rūmah yang ia dūduk di-dālam-ña*.

QUE interrogatif, اف *apa*. — dites-vous? اف تون کات *apa tūan kūta*. — veut-il? ماو *apa dīa māu*. — sert à l'homme de gagner le monde entier? اته افاته *antah apā-tah ber-gūna ākan mānusia jikalaw ia ber-lāba sa-kālī-an duniā*.

QUE, conj., souvent ne s'exprime pas en malais. Il faut — je le paie, هارس هب مبايردی *hārus hamba mem-bāyar dīa*. C'est à vous —

je veux parler, قد تون هب ماو برکات *pada tūan hamba māu ber-kāta*.

Cela arrive lorsqu'il forme des locutions conjonctives ou adverbiales; comme: Afin —, سغای *su-pāya*. Parce —, سبب *sebàb*. A moins —, ملائینکن *me-lāin-kan*. Soit qu'il vienne, soit qu'il ne vienne pas, ماوای دانغ ماوای تیاد *māu ia dātang māu ia tiāda dātang*.

QUE après un verbe peut souvent se rendre par, بهو *bahwa*. Je crois — l'âme ne mourra pas, هب فکر بهو *hamba pikir bahwa jīwa itu tiāda ākan māti*. Sachez — le souverain est malade, کتهوی اوله کامو بهو یغ دثرتون اد ساکت *ka-tahū-i ūleh kāmū bahwa yang di-per-tūan ada sākit*.

QUE après un comparatif de supériorité ou d'infériorité se rend par در *deri*, در د *deri-pada*. Il est plus grand — moi, ای لبه بسر در *ia lebèh besàr deri hamba*. Vous êtes moins riche — lui, تون *tūan* کورغ کای دردی *kūrang kāya deri dīa*.

Avec un comparatif d'égalité, QUE se rend par سام *sāma*, دغن *dengan*. Il est aussi grand — moi, ای سام *ia sāma besàr dengan hamba*.

Ne QUE, seulement, ساج *sāja*. Il ne faut recevoir — de l'or,

هاریس منریم امس ساج *hārus menarima amàs sāja*. Je ne parlerai — peu, اکواکن برکات سدیکت ساج *āku ākan ber-kāta sa-dīkit sāja*.

QUE indiquant l'impératif peut se rendre par, بیر *bīar*. Qu'il entre, بیرله ای ماسق *bīar-lah ia māsuk*. On peut aussi ne pas l'exprimer, ماسقله ای *māsuk-lah ia*. Qu'on se taise, اورغ جاجن برکات *jāngan ōrang ber-kāta*, دیله سکل اورغ *dīam-lah segala ōrang*.

QUE exprimant un désir se rend par بارغ *bārang*, کران *kirā-ña*. — Dieu fasse parvenir! دسمغیکن *di-sampey-kan allah*. Que ne vient-il! کران *dā-tang-lah ia kirā-ña*.

QUEL, LE, pron. rel., مان *māna*, سیاف *siāpa*, اف *apa*. Quelle personne est-ce? مان اورغ ایت *māna ōrang itu*, سیاف اورغ ایت *siāpa ōrang itu*. Laquelle de ces deux personnes? سیاف در دو اورغ ایت *siāpa deri dūa ōrang itu*. — chemin? جالان اف *jālan apa*. Le — voulez-vous? مان تون ماو *yang māna tūan māu*. De — pays? در نگرى مان *deri nagrī māna*. En — temps? اف کال *apa kāla*. Quelle heure est-il? براف ثوکل *brāpa pūkul*. — courage! اف برنین *apa beranī-ña*. Quelle gloire! براف بسر

کلیانی *brāpa besār ka-muliā-an-ña*. — que soit son ordre, je l'accepte, سبکمان فرتهن هب جنجغ, *sa-bagimāna parentah-ña hamba junjung jūga*.

QUELCONQUE, adj. indéf., بارغ *bārang* سیاف *bārang siāpa*, اف *bārang* *apa*, بارغ سسواتو *bārang sa-suātu*. Il n'y a homme — qui ne sache, tiad بارغ اورغ یغ تیاد تاهو *tiāda bārang orang yang tiāda tāhu*. Dans une place —, دتغت یغ بارغ *di-tampat yang bārang apa*.

QUELQUE, adj. indéf., بارغ *bārang*, اورغ *bārang orang*, براف *brāpa*. Y a-t-il — personne qui sait? اداک بارغ اورغ یغ تاهو *adā-kah bārang orang yang tāhu*. — chose, *bārang apa*. — grand qu'il soit, جادی براف *brāpa besār ia jādi*. Il a — cinquante ans, اد سکرکیر لیم قوله تاهن عمرک *ada sa-kira-kira lima puluh tahun umur-ña*.

QUELQUEFOIS, adv., کادغ *kādang*, ترکادغ *ter-kādang*, کالی *bārang-kālī*. Il va — à pied, — à cheval, ای برجالن ترکادغ برکاکي ترکادغ برکود *ia ber-jalan ter-kādang ber-kāki ter-kādang ber-kūda*.

QUELQU'UN, E, pron. indéf., سؤرغ *sa-orang*, بارغ اورغ *bārang orang*, بیراف *be-brāpa*, ستغه *sa-tengah*. — a dit, سؤرغ سده کات *sa-orang*

sudah kāta. Il viendra —, بارغ *bārang orang akan datang*. — a-t-il jamais vu? اداک *adā-kah bārang orang yang pernah lihat*. Quelques-uns de ces hommes, بیراف *be-brāpa deri-pada orang itu*, ستغه دراورغ ایت *sa-tengah deri orang itu*.

QUENOUILLE, s. f., تیغ راهت *tiang rāhat*.

Fig. Le royaume de France ne tombe point en —, دنکری فرنجیس *di-nagrī franxis orang perampuan tiāda dāpat jādi rāja*.

QUERELLE, s. f., بتاهن *bantah*, *bantāh-an*, فربتاهن *per-bantāh-an*, چکت *xe kit*. Etre en —, بربته *ber-bantah*. Chercher —, منچهاری *men-xahāri bantāh-an*. Entrer dans une —, ماسق فربتاهن *māsuk per-bantāh-an*. Appaiser une —, مندیکن فربتاهن *men-diamkan per-bantāh-an*.

QUERELLE, v. a., مېته *mem-bantah*, منچکت *men-xekit*. — quelqu'un, مېتاهي *mem-bantāh-i*.

SE QUERELLER, v. pron., بربته *ber-bantah-bantāh-an*.

QUERELLEUR, EUSE, adj., فېته *pem-bantah*, یغ منچهاری چکت *yang*

men-xahāri xekit, یغ سوک برکلاهی
yang sūka ber-kelāhi.

QUÉRIR, v. a., منجهاری *men-xahāri*, ممخگل *memanggil*. Il vaut mieux tenir que —, له بايق فکخ, لبه بايق فکخ, درشد چهاری *lebèh bāik pegang deri-pada xahāri*. — le médecin, ممخگل دوکن *memanggil dūkun*.

QUESTEUR, s. m., بندهار *benda-hāra*, جورو هتوغن *jūru hitūng-an*.

QUESTION, s. f., interrogation, سوال *suāl*, فرتيان *per-taṇā-an*. — et réponse, سوال دان جواب *suāl dān jawāb*. Il répondit à plusieurs questions, مک بيراف سوال دجاوب *maka be-brāpa suāl di-jawāb-ña*. — difficile, سوال یغ مشکل *suāl yang mūškil*. — épineuse et captieuse, فرتيان یغ سوکر دان چردق *per-taṇā-an yang sūkar dān xer-diḱ*.

QUESTION, matière, sujet, فکرار *porkāra*. — douteuse, فکرار یغ تباد *porkāra yang tiāda tantu*. — à résoudre, مسالة *mesālet*. Voici la personne en —, بهواين اورغ یغ *bahwa ini orang yang sudah di-kāta deri-padā-ña*. Mettre en —, مناره شک *menāruh šak*.

QUESTION, torture, سغسار *sang-sāra*, سياست *siyāsāt*. Mettre à la —, مېغساراکن *meṅsarasā-kan*.

QUESTIONNAIRE, s. m., écrit, سورت کتاب فرتيان *sūrat suāl*, کتاب فرتيان *kitāb per-taṇā-an*.

QUESTIONNER, v. a., برتاک *ber-tāṇa*, برسوال *ber-suāl*. Il questionne tout le monde, ای برتاک درشد سکل *ia ber-tāṇa deri-pada segala orang*. Si on vous questionne, جک *jika di-tāṇa orang deri-padā-mu*.

QUESTIONNEUR, EUSE, s., اورغ *orang yang ber-tāṇa-tāṇa sāja*, یغ سوک برتاک *yang sūka ber-tāṇa*.

QUÊTE, s. f., action de chercher, فنجهارين *pen-xahāri-an*. Etre en — de quelqu'un, منجهاری سورغ *men-xahāri sa-orang*.

QUÊTE, action de recueillir des aumônes, حال موغت صدقة *hāl memūngut ṣedeḱāt*.

QUÊTER, v. a., chercher, منجهاری *men-xahāri*. — des louanges, منجهاری فجيئن *men-xahāri puji-an*.

QUÊTER, recueillir des aumônes pour les pauvres, موغت صدقة کارن *memūngut ṣedeḱāt kārna orang meskīn*.

QUÊTEUR, EUSE, s., یغ منجهاری *yang men-xahāri*, یغ موغت صدقة *yang memūngut ṣedeḱāt*.

QUEUE, s. f., ذنب *ikor*, ايکر *dzeneb*. La — d'un chien, ايکر انجغ *ikor anjing*. Remuer la —,

مغیسن ایگر *men-gibas-kan ikor*.
Mettre la — entre les jambes,
منچاوتکن ایگر *men-xāwat-kan ikor*.
— d'une comète, براسف ایگر
ikor bintang ber-āsap. Qui a une
—, تیاد برایگر *ber-ikor*. Sans —, تیاد
tiāda ber-ikor, فغشک *pung-gok*.

QUEUE, tresse de cheveux, کندی
kunday. Fausse —, چار *xemāra*.
— attachée à un étendard, چار
xemāra.

Prov. Tirer le diable par la —,
منچهاری کهدوفن دغن سوکر
men-xahāri ka-hidūp-an-ña dengan
sūkar.

QUEUE, pan d'un habit, فنجج
panxung.

QUEUE, d'une fleur, d'une feuille,
تغکی *tangkey*.

QUEUE, manche, poignée, تاغن
tāgan, فمگخ *pemegang*, تغکی
tangkey.

QUEUE, extrémité de quelque
chose, هوجج *hujung*.

QUEUE, suite, train, فغریغن
perg-irang-an.

QUEUE, la fin d'une affaire,
کهیسن *ka-habīs-an*.

Qui est à la QUEUE, le dernier,
یغ کدیث *yang ka-mudī-an*.

QUEUE de billard, کایوماین بوله
kāyu māin bōlah.

A la QUEUE, l'un après l'autre,
برتورت تروتن *ber-turut-turut-an*.
A la — leu leu, هلع ماین
māin pak-pak helang.

QUEUE-DE-RAT, s. f., lime ronde,
کیکر ایگر تیکس *kikir ikor tikus*.

QUI, pron. rel., سیاف *siāpa*, مان
māna. — veut? سیاف ماو *siāpa*
māu. — est cet homme? مان اورغ
māna orang itu. — vous a
créé? سیاف سده منچادیکن کامو
siāpa sudah men-jadi-kan kumu. A —?
پدا سیاف *pada siāpa*. — sait? آته
سیاف تاهو *antah siāpa tahu*.

QUI, celui, یغ *yang*, نن *nen*.
L'homme — travaille, اورغ یغ بکرج
orang yang be-karja. La femme —
فرمغون یغ منبق برس
perampuan yang menumbuk brās.
Les arbres — sont nouvellement
plantés, یغ بهارودتنام *pohon-*
pohon yang baharu di-tanam.
Voilà — est bon, بهاواین یغ بایق
bahwa ini yang baik. — que ce
soit, بارغ سیاف *bārang siāpa*.

QUIA (ÊTRE À), تیاد دافت مبری
tiāda dapat mem-brī jawāb,
تیاد برافای لاگی *tiāda ber-upāya*
lagi.

QUICONQUE, pron. indéf., بارغ
bārang-siāpa. — veut entrer,
بارغ سیاف هندق ماسق *bārang-siāpa*
hendak masuk.

QUIDAM, s. m., *انو ānu*. Un certain —, *سا-ورڻ sa-ōrang ānu*.

QUIESCENT, E, adj. Lettre quiescente, *حرف يڻ تياڊ داوچڻ huruf yang tiāda di-ūxap*.

QUIÉTUDE, s. f., tranquillité, repos, *سنگ senang, کسناڻن ka-senāng-an, صلاح ka-santawsā-an, ستوساڻ selāh, استراحة istirāhet*. Vivre en —, *هيدڻ دغن سنگ hīdup dergan senang*.

QUILLE, s. f., d'un navire, *رندڻ rindang, لونس lūnas, ڦٽت کفل pantat kapāl*.

QUILLE, s. f., à jouer, *ڦنڦڻج panxang*. Jouer aux quilles, *برواين ڦنڦڻج ber-māin panxang*. Boule pour jouer aux quilles, *بوله ڦنڦڻج bōlah panxang*, *بوه ڦنڦڻج būah panxang*.

QUINCAILLERIE, s. f., *سرب ڦرکاڻس serba perkākas*. *درفد بسی دان تمباک deri-pada besi dān tembāga*.

QUINGONCE, s. m., *هلامن halāman*.

QUINQUAGÉNAIRE, adj., *يڻ ليم ڦوله yang lima pūloh tāhun umur-ña*.

QUINQUAGÉSIME, s. f. Le dimanche de la —, *هارى مڱكو يڻ دهولو بولن hari minggo yang dahulu būlan pūāsa*.

QUINQUENNAL, E, adj., qui dure cinq ans, *يڻ ليم تاهن لام yang lima tāhun lamā-ña*.

QUINQUENNAL, qui se renouvelle tous les cinq ans, *يڻ جادى ڦول yang jādi pūla hābis lima tāhun*.

QUINQUET, s. m., *ڦليت palita, قنديل kandil*.

QUINQUINA, s. m., *قينا کينا kīnā-kīnā*.

QUINT, s., cinquième, *سڦرليم sa-per-lima*.

QUINTAL, s. m., poids de 100 livres, *ڦيڪل pīkul*. Un —, *سڦيڪل sa-pīkul*.

QUINTE, s. f., toux violente, *باتى bātuk krūs*.

QUINTE, caprice, *کڱکارن ka-tegār-an*.

QUINTESSENCE, s. f., partie la plus subtile, *يڻ هالس bahagi-an yang hālus*.

QUINTESSENCE, ce qu'il y a de meilleur, d'excellent, *يڻ ترانام yang ter-utāma*.

QUINTEUX, EUSE, adj., *دلڻ delāp, اغکار angkāra*.

QUINTUPLE, s. m., *ليم گند lima ganda, ليم لافس lima lāpis*.

QUINTUPLER, v. a., *مڱر باڻڪن ليم mem-per-bānak-kan lima ganda*.

QUINZAINÉ, s. f., کليم بلس *ka-līma belàs*.

QUINZE, n. de nombre, ليم بلس *līma belàs*, تغه دو قوله *tengah dua pūloh*. — mille, تغه دولقس *tengah dua laksa*. Le — du mois, قد ليم *hāri būlan*. — fois, ليم بلس کالي *līma belàs kālī*.

QUINZIÈME, adj., کليم بلس *ka-līma belàs*.

QUINZIÈME, s., la quinzième partie, سقرليم بلس *sa-per-līma belàs*.

QUIPROQUO, s. m., méprise, ساله *sālah*, ساله فرکتان *sālah per-katā-an*.

QUITTANCE, s. f., سورت لقس *sūrat lepàs*, سورت تند قسيارن *sūrat tanda pem-bayār-an*, تبرية *tebriyet*.

QUITTE, adj., libéré de ce qu'il devait, لوقت *sudah lepàs*, لوقت *lūput*, تيا د برهوتخ لاكي *tiāda ber-hūtang lagi*. Etre — à —, تيا انتخ *tiāda untung tiāda rūgi*, تيا د روکی *tiāda hūtang*, تيا د هوتخ *tiāda pi-hūtang*.

QUITTER, v. a., laisser, abandonner, منغلکن *meninggal-kan*. — sa femme, منغلکن بنين *meninggal-kan binī-ña*. — le chemin, جالن منغلکن *meninggal-kan jālan*, لالو درفد جالن *lālu deri-pada jālan*. — le monde, منجاوهکن درين درفد اورغ بايق *men-*

jāuh-kan diri-ña deri-pada orang bānak. — le lit, باغن درفد تيدر *bāgun deri-pada tīdor*. — le trône, تورن در تخت کرجائن *tūrun deri takta ka-rajā-an*. — son habit, مغلورکن بجون *mengaluar-kan bajū-ña*. Cet arbre a quitté ses feuilles, فوهن ايت سده لوره داوون *pōhon itu sudah lūruh dāun-ña*.

QUITTER, lâcher, laisser aller, ممبري لقس *mem-brī lepàs*. — un débiteur, ممبري لقس اورغ برهوتخ *mem-brī lepàs orang ber-hūtang*.

QUI-VIVE, s. m., cri de la sentimentelle, سيفاته *siapā-tah*.

Loc. Etre sur le qui-vive, être attentif, être inquiet, برجاك *ber-jāga*, جادی مشغول *jādi mešqūl*.

QUOI, interrogation et pron. relat., اف *apa*. Quoi? اف *apa*, افاله *apā-lah*. Quoi! vous dormez, اف اغکوتيدر *apa angkaw tīdor*. Je ne sais —, اف اغکوتيدر *hamba tiāda tāhu apa*. Il n'y a pas de — se fâcher, اف *tiāda apa ākan jādi mārāh*. A — sert? اف گناک *apa gunā-ña*. C'est en — vous vous trompez, دالم ايت اغکوست *dālam itu angkaw sesāt*. Il y a de —, اف اد چوکف *ada xūkup*. Donnez-moi de — suffire à ma dépense, بريله يغ چوکف اکن بلنجاک *brī-lah yang xūkup ākan belanjā-ku*.

QUOI que, بارغ اف *bārang apa*.
 Quoi que ce soit, بارغ اف جادی *bārang apa jādī*, سسواتو *sa-suātu*.

QUOIQUE, conj., مسکی *maski*,
 جکلو سکالی ثون *jikalaw sa-kālī*
pūn, ولكن *welēkin*. Quoi qu'il soit
 pauvre, مسکی ای سئورغ مسکین *maski*
īa sa-ōrang meskīn.

QUOLIBET, s. m., فرمینن فرکتان *fermīnīn ferkatān*
per-mān-an per-katā-an.

QUOTE-PART, s. f., بهگین *bahagī-*
an. Il a reçu sa —, ای سده تریم

بهگین *īa sudah tarīma bahagī-*
an-āa.

QUOTIDIEN, NE, adj., سهرهاری *sa-*
hari-hārī, سهرهارین *sa-hari-*
hārī-an, هاری تیغ *tiap-tiap hārī*.
 Travail —, فکرچان سهرهاری
pekarjā-an sa-hari-hārī. Donnez-
 nous notre pain —, روتی کامی سهرهاری
 روتی اکن کامی *rōti kāmī sa-hari-*
hārī brī-lah ākan kāmī.

QUOTITÉ, s. f., جمله یغ تتو *jumlat*
yang tantu, جمله و غ یغ سئورغ اکن
 جمله و غ یغ سئورغ اکن *jumlat wang yang sa-sa-*
ōrang ākan mem-bāyar dīa.

R

R, s. m., ری *re*, la dix-huitième
 lettre de l'alphabet, حرف یغ دلاثن
 huruf yang dulāpan
belàs deri alif-bā-tā.

Un R majuscule, ری بسر *re besār*.

Un R minuscule, ری کچل *re keṣīl*.

RABAB, s. m., رباب *rabāb*.

RABÂCHAGE, s. m., الاغن کات
ulāng-an kātā.

RABÂCHER, v. n., برکتکات قول یغ
 ber-kata-kātā pūlayang
 sudah di-katā-kan, براولغ اکات
ber-ūlang-ūlang kātā.

RABAIS, s. m., diminution de prix,
 ککراغن هرک *ka-kurāng-an harga*,
 ثری هرک تورن *prī harga tūrun*.

RABAISSEUR, v. a., mettre plus bas,
 ممبود لبه باوه *mem-būbuh lebèh*
 منورنکن *bāwah, menūrun-kan*.

RABAISSEUR le prix, مغورغن
 منورنکن هرک *mergūrang-kan harga*,
 منورنکن هرک *menūrun-kan harga*.

RABAISSEUR, déprécier, مشهناکن
 مرندهنکن *me-hinā-kan, me-ren-*
 dah-kan, ملهت موده *me-lihat*
mūdah.

SERABAISSE, s'humilier, مرندھکن *me-rendah-kan diri-ña*.

RABATTRE, v. a., faire descendre, منورنکن *menūrun-kan*.

RABATTRE d'un prix, marchander, مناور *menāwar*.

RABATTRE, retrancher, مشورنکن *mergūrang-kan*.

SE RABATTRE, descendre, تورن *tūrun*. La fumée se rabat, اسف *āsap itu tūrun*.

RABBIN, s. m., قنڈیت یہودی *pan-dita yehūdi*, خطیب یہودی *kaṭīb yehūdi*.

RABÊTIR, v. a., faire devenir bête, منجدیکن *mem-bōdoh-kan*, بودہ *men-jadi-kan bōdoh*.

RABÊTIR, v. n., devenir bête, منجدادی *men-jādi bōdoh*.

RABONNIR, v. a., rendre meilleur, ممبیکي *mem-baik-i*.

RABOT, s. m., سرت *serūt*, کتم *ketām*, قاهت نجس *pāhat nejīs*.

— fin, سرت هالس *serūt hālus*.

— pour les moulures, کتم فین *ketām pīyan*. Fer du —, قاهت سرت *pāhat serūt*, فیسو کتم *pīsaw ketām*.

RABOTER, v. a., مپرٹکن *meñerūt-kan*. — des planches, مپرٹکن فافن *menerūt-kan pāpan*. Etabli à —, تفت سرت *tampat serūt*. Planure faite en rabotant, تاتل *tātal*.

RABOTEUX, EUSE, adj., کاسف *kāsap*, لکتی *lekòk*. Pierre raboteuse, باتو کاسف *bātu kāsap*. Chemin —, جانن لکتی *jālan kāsap*, لکتی *lekòk*. Très —, لکتی ۲ *lekòk-lekòk*, لکتی *lekòk-lekòk*.

RABOUGRI, E, adj., قنڈق *pendek*, کاتق *kāṭik*.

RABOUGRI, mal conformé, بروث *be-rūpa būruk*.

RACAILLE, s. f., le rebut du peuple, اورغ هین دین *ōrang hina dīna*, اورغ بوسق *ōrang būsuk*.

RACCOMMODAGE, s. m., réparation, حال ممبیکي *hāl mem-baik-i*.

RACCOMMODEMENT, s. m., فردماین *per-damēy-an*.

RACCOMMODER, v. a., réparer, ممبیکي *mem-baik-i*. — une montre, ممبیکي جام اورولس *mem-baik-i jām urūlis*. —, راپیچر, منفل *menam-pal*.

RACCOMMODER, réconcilier, مندامیکن *men-dāmey-kan*.

SE RACCOMMODER, v. pron., se réconcilier, بردامی *ber-dāmey*.

RACCOMMODEUR, EUSE, s., یخ ممبیکي *yang mem-baik-i*.

RACCORD, s. m., liaison, هبوغن *hubūng-an*, سمبوغن *sambūng-an*.

RACCORDER, v. a., مشهورنکن *meng-hūburg-kan*, ممبش *meñambury*.

RACCOURCI, E, part. pas. du v. raccourcir, فندق *pendek*, ترفندق *ter-pendek*, سگت *singkat*.

En RACCOURCI, ترسمفن *ter-simpan*, اختصار *ikhtisār*.

A bras RACCOURCIS, دغن سکواس *dengan sa-kuasā-ña*.

RACCOURCIE, v. a., rendre plus court, مندقکن *memendek-kan*, میڭکن *meṅingkat-kan*. — un habit, مندقکن باجو *memendek-kan bāju*. — un chemin, میڭکن جالن *meṅingkat-kan jālan*.

RACCOURCIR, abrégé, مختصارکن *meng-ikhtisār-kan*.

RACCROU, s. m., coup heureux, دغن انتغن *untung*. Par —, دغن تیاد سحاج *dengan tiāda sahajā-ña*.

RACCROCHER, v. a., accrocher de nouveau, مغایت فول *mengāit pūla*.

SERACCROCHER à, ممڭ *memegang*. Se — à quelqu'un, lier de nouveau amitié avec lui, برکاسه کسین فول *ber-kāsīh-kasīh-an pūla*.

RACE, s. f., بغس *bangsa*, اصل *aṣal*. La — humaine, بغس اورغ *bangsa orang mānusia*. La — blanche, بغس اورغ فوته *bangsa orang putih*. Gens d'une même —, اورغ سبغس *orang sa-bangsa*. De — arabe, اصل عرب *aṣal arab*. De

— royale, اصل راج *aṣal rāja*. Exterminer une —, ممفسکن سبغس *menumpas-kan sa-bangsa*.

RACE, sorte de gens, بغس *bangsa*.

— perverse et adultère, بغس یغ *bangsa yang kapista dān yang ber-mūkah*. O — incrédule! هی بغس یغ کورغ ایمان *hey bangsa yang kūrang imān*. — de vipères, کجدین بلودق *ka-jadī-an bilūdak*.

RACE, suite généalogique, سلسله *silsilet*, سجاره *sejārat*, سلالة *sulālat*.

RACHAT, s. m., action de racheter, حال ممبلی فول *hāl mem-belī pūla*.

RACHAT, délivrance, rédemption, قبوسن *hāl menebūs*, حال منبس *penebūs-an*, تبوسن *tebūs-an*. Argent du —, ورغ تبوسن *wang tebūs-an*, ورغ قنبس *wang penebūs..*

RACHETER, v. a., acheter de nouveau, ممبلی فول *mem-belī pūla*. Je veux — un cheval, همب هندق *hamba hendak* ممبلی فول سیکر کود *mem-belī pūla sa-īkor kūda*.

RACHETER, délivrer, dégager, منبس *menebūs*. — un captif, منبس *menebūs sa-ōrang tawān-an*, مردهکاکن *me-mārdahi-kā-kan*. Le Seigneur Jésus nous a rachetés, توهن عیسی سده منبسکن کامی *tūhan ʾīsa sudah menebūs-kan kāmī*. — de l'esclavage, در منبس

فرهبان *menebùs deri per-hambā-an*. — sa vie, منبس پوان *menebùs ñawā-ña*.

RACHETER ses péchés par l'aumône, مبرى صدقة اكن فميان دساك *mem-brī sedekāt ākan pem-bayār-an dosā-ña*.

RACHITIQUE, adj., يخ ساكت تولغ *yang sākūt tūlang*, يخ ساكت تولغ بلاك *yang sākūt tūlang blākang*.

RACINE, s. f., des plantes, اكر *ākar*. — d'arbre, اكر فوهن كايو *ākar pōhon kāyu*. — sèche, اكر *ākar yang krīng*. Bois de —, يخ كرخ *ākar yang krīng*. Bois de —, كايو اكر *kāyu ākar*. Prendre —, براكر *ber-ākar*.

RACINE, origine, فوهن *pōhon*, اصل *aṣal*, اكر *ākar*. — des mots, فوهن فركتائن *pōhon per-katā-an*. La — de tous les maux est la cupidité, اكر سكلين كجهانن ايت ادلوب *ākar sa-kalī-an ka-jahāt-an itu ada lōba*.

RACINES, plantes dont la racine est comestible, تنامن يخ اكرن دماكن *men-jādi krās*, اورغ سفرت اوبى كايو دان لوبق دان لاین *men-jādi pendek*, *tanām-an yang ākar-ña di-mākan orang seperti ūbi kāyu dān lōbak dān lain deri-pada itu*.

RÂCLER, v. a., مغيكس *mergikis*, مغورك *mergūkur*, مغكارق *merg-gāruk*.

RÂCLER, jouer mal du violon, مغيسل *mergisil*.

RÂOLOIR, s. m., كيكسن *kikis-an*, فغكارق *peng-gāruk*, ككورن *kukūr-an*.

RÂCLURE, s. f., كيكسن *kikis-an*. — d'ongles, كيكسن درفد كوكو *kikis-an deri-pada kūku*.

RACONTER, v. a., منچترآ *men-xeritrā*, مروايتكن *me-riwāyat-kan*, مميلىغ *mem-bīlang*. — une chose en détail, منچترآكن سواتو فركاردغن سكل *men-xeritrā-kan suātu porkāra dengan segala hāl ahwāl-ña*. L'auteur de cette histoire raconte, مك دچترآكن اوله يخ امغون *maka di-xeritrā-kan ūleh yang ampūña xeritrā itu*. — à, منچترآى *men-xeritrā-i*.

RACONTEUR, EUSE, s., فنجترآ *pen-xeritrā*, صاحب الحكاية *ṣāhib el-hikāyat*, دالغ *dālang*.

RACORNIR, v. a., مغرسكن *merger-rās-kan*.

SERACORNIR, v. pron., منجادی كرس *men-jādi krās*, منجادی فندق *men-jādi pendek*.

RADE, s. f., لوبهن *labūh-an*, قلبهن *pe-labūh-an*. — ouverte, non abritée, قلبهن يخ ربيع *pe-labūh-an yang rembang*.

RADEAU, s. m., راکت *rākit*, انچو *anxu*. — pour passer l'eau, راکت مپبرغ *rākit meñabrang*.

RADIATION, s. f., action de rayer, d'effacer, حال مغهاٹسکن *hāl merg-hāpus-kan*. — d'un nom sur une liste, حال مغهاٹسکن نام درُفد دفتر *hāl merg-hāpus-kan nāma deri-pada daftar*.

RADICAL, E, adj., یغ اکر ٹوک *yang akar pūña*. Feuille radicale, یغ داون *dāun yang tumbuh deri akar*. Traitement —, حال مغباتی *hāl merg-obāt-i yang sungguh-sungguh*. Guérison radicale, کسمبوهن یغ بنر *ka-sembūh-an yang benār*.

RADICALEMENT, adv., دالم اصلن *dālam asal-ña*, دغن بنرن *dengan benār-ña*.

RADIÉ, E, adj., سباکی سینر *sa-bāgey sīnar*.

RADIEUX, EUSE, adj., rayonnant, برسینر *ber-sīnar*, برسینر *ber-sīnar-sīnar*.

RADIEUX, brillant, برچهای *ber-xahāya*. Couronne radieuse, مکوت *makōta yang ber-xahāya*. Il avait un visage —, مکا گلمارن فون کلهاٹن فد مکان *maka ka-gamār-an pūn ka-lihāt-an pada mukā-ña*.

RADIS, s. m., لوبق *lōbak*.

RADOTAGE, s. m., کلکون اورغ مرابن *ka-lakū-an orang me-rāban*, بچار کوسخ *bixāra kōsong*.

RADOTER, v. n., مرابن *me-rāban*, مغاٹت *merg-āngut*. Il commence à —, ای مول مرابن *ia me-mūla me-rāban*.

RADOTEUR, EUSE, s., اورغ مرابن *orang me-rāban*, یغ مغاٹت *yang merg-āngut*.

RADOUBER, v. a., ممبیکي کفل *mem-baik-i kapāl*.

RADOUCIR, v. a., ملبتکن *me-lembūt-kan*. — le caractère, ملبتکن *me-lembūt-kan perāngi*, فراغی *me-lembūt-kan hāti*.

RAFALE, s. f., بایو *bāyu*, بادی *bādey*, ریت *rībut*. Alors le vent tomba en rafales, سته ثوٹت بایو *sa-telāh pūput bāyu*.

RAFFERMIE, v. a., متفکن *menetāp-kan*, منگھکن *menegūh-kan*. — l'autorité, متفکن قرنته *menetāp-kan parentah*. — le courage, ممبری هاتی *mem-brī hāti*, ممبرنیکن *mem-branī-kan*.

RAFFERMISSEMENT, s. m., فرتافن *per-tetāp-an*, فنگوهن *penegūh-an*.

RAFFINAGE, s. m., فچيئن *peñuxī-an*, حال مپودی *hāl meñūdi*.

RAFFINEMENT, s. m., subtilité, حال مغهلوسی *hāl merg-halūs-i*.

RAFFINER, v. a., مپوچی *meñuxī*, مپودی *meñūdi*. — le sucre, مپچيئن *meñuxī-kan gūla*. — de l'or, مپودی امس *meñūdi amās*.

RAFFINER, subtiliser, مشهلوسى
meng-halūs-i.

RAFFINERIE, s. f., تفت مپوچى
tampat meñuxi. — de sucre, تفت
مپيكن كول tampat meñuxi-kan
gūla.

RAFFOLER, v. n., منجادی ایدن
men-jādi ēdan. — de quelqu'un,
مپدفرن برهه اكن سورغ berāhiākansa-ōrang.

RÄFLER, v. a., emporter tout,
مغبل سمان سكالى meng-ambil
samuā-ña sa-kālī.

RAFRAÎCHIR, v. a., rendre frais,
مپنچنک meñejuk-kan.

RAFRAÎCHIR, rendre plus calme,
مپدفكن مندكم men-dīam-kan,
meñedap-kan.

RAFRAÎCHIR la mémoire, مغشكن
meng-ingat-kan.

RAFRAÎCHIR un canon, en humec-
ter l'intérieur, مپرومکن مریم meñi-
ram-kan mariām.

RAFRAÎCHIR les cheveux, مومتغ
memūtug rambut.

SE RAFRAÎCHIR, v. pron., منجادی
men-jādi sejuk. Se س, سبجق
prendre quelque nourriture, ماكن اتو
mākan ātaw mīnum
sa-dīkit.

RAFRAÎCHISSANT, E, adj., يغ
yang meñejuk-kan.

RAFRAÎCHISSEMENT, s. m., effet
de ce qui rafraîchit, فرى جادی سبجق
prī jādi sejuk.

RAFRAÎCHISSEMENTS, aliments
frais, ممانن makān-an, منومن
mīnum-an, ستافن santāp-an.
Prendre quelques —, ماكن سديكت
mākan sa-dīkit.

RAGAILLARDIE, v. a., مپكان هاتى
meñukā-kan hātī.

RAGE, s. f., كالفن
gālak-ña anjing
yang tākut āyer, فپاكت تاكت اير
peñākīt tākut āyer.

RAGE, passion violente, colère,
اماره amārah, مرک murka, گرم
gerām.

RAGEUR, EUSE, s., يغ لكس ماره
yang lekās mārāh.

RAGOÛT, s. m., تانن tanāk-an,
gūley-gulēy-an. Un bon
—, تانن يغ سدث tanāk-an yang
sedap.

RAGOÛTER, v. a., remettre en
appétit, ممبرى ايشن اكن ماكن mem-
brī ingin ākan mākan.

RAIDE, adj., tendu, dur, كنچغ
kenxang, تنغ tegang, كرس krās.

RAIDE, qui ne peut fléchir, كاكو
kāku. Il a les jambes raides, بتسن
betis-ña kāku.

Fig., inflexible, opiniâtre, تگر
tegār, كفال كرس kapāla krās.

RAIDE, rapide, لاجو lāju. —,
difficile à monter, très en pente,
چورم xūram.

Loc. Tomber — mort, ماتى سکنڻ *māti sa-kunṇung-kunṇung*. Tué —, *māti sa-kunṇuh sa-kāli*.

RAIDEUR, s. f., qualité de ce qui est raide, ڦرى يڻ کڻڇ *prī yang kenxang*, ککراسن *ka-krās-an*, ڦرى يڻ کاکو *prī yang kaku*.

RAIDEUR, rapidité, impétuosité, ڦرى يڻ لاجو *prī yang laju*, ڦرى چورم *prī xūram*.

RAIDEUR, opiniâtreté, ککڻارن *ka-tegār-an*.

RAIDIR, v. a., rendre raide, ممبوت *mem-buat kenxang*, منارق *menārīk kenxang*.

SE RAIDIR, v. pron., devenir raide, منجادی کڻڇ *men-jādi kenxang*.

Fig. Se —, tenir ferme, برديرى *ber-diri tetap*.

BAIE, s. f., trait tiré de long, ڦارى گارس *gāris*, ڦارس *bāris*, سطر *seṭer*.

Une — droite, ڦارى يڻ بتل *gāris yang betul*. Tracer une — sur la terre, تانه مڱگاريس *meng-gāris tanaḥ*. —, faite avec du charbon ou de la craie, چنڻڱ *xonting*.

BAIE, s. f., poisson, ايکن ڦارى *ikan pāri*.

RAIFORT, s. m., لوبق بسر *lobak besār*.

RAIL, s. m., باتڻ ڦارى اتو کايو اکن *bārang besi*

ātaḥ kāyu ākan jādi jālan rōda karēta.

RAILLER, v. a., مڱندر *meṇindir*, برگورو *ber-gūraw*. — quelqu'un, مڱگوروکن *meṇindir-kan*, مڱم-پر-گوروکن *mem-per-gūraw-kan*.

SE RAILLER de quelqu'un, مڱم-پراينکن *mem-per-māin-kan sa-ōrang*.

RAILLERIE, s. f., سڱديرن *sindir-an*, گورو *gūraw*.

Loc. Il n'entend pas la —, اى *ia sa-ōrang krās*. Raillerie à part, سڱگه *sungguh-sungguh*.

RAILLEUR, EUSE, s., ڦڱندر *peṇindir*, يڻ سوك مڱندر *yang sūka meṇindir*.

RAILWAY, s. m., جالن ڦارى *jalan besi*.

RAINURE, s. f., کومى *kūmey*, الورن *alūr-an*. Orné de —, برکومى *ber-kūmey*.

RAIS, s. m., د'une roue, انق جنترا *anak jantrā*, انق رود *anak rōda*.

RAISIN, s. m., ڦوه اغگور *būah anggūr*. Une grappe de —, سڱدن ڦوه *sa-tandan būah anggūr*. Un grain de —, سڱيچى ڦوه اغگور *sa-bēji būah anggūr*. Pepin de —, ڦوتر ڦوه *būtir būah anggūr*. Le jus du —, اير اغگور *ayer anggūr*. Raisins secs, زيب *zabīb*.

RAISINÉ, s. m., منيسن بوه اغكور *manis-an būah anggūr*.

RAISON, s. f., intelligence, بودی *būdī*, عقل *aḳal būdī*. Lorsque l'on perd la —, تتكال هيلغ بودی *tatkāla hīlang būdī*. La — lui est revenue, مك سده فولغ بدین *maka sudah pūlang budī-ña*. Un homme de —, سورغ یغ برودی *sa-ōrang yang ber-būdī*. Qui a la — saine, سیومن *siyūman*. La lumière de la —, ترغ عقل بودی *trəng aḳal būdī*.

RAISON, cause, motif, سبب *sebàb*, کارن *kārna*, مول *mūla*, تگل *tegāl*. Vous savez la —, تون تاهو سین *tūan tāhusebàb-ña*. Pour quelle —? کارن اف *apa sebàb-na*, اف سین *kārna apa*, اف ملا *apa mulā-ña*. Par la —, کارن سبب *kārna sebàb*. Sans —, تیاد دغن سین *tiāda dengan sebàb-ña*. — grave, سبب یغ برت *sebàb yang brāt*. Donner — d'une chose, مبری سبب *mem-brī sebàb*, مغتاکن کران *mengatā-kan karnā-ña*.

RAISONNABLE, adj., doué deraison, برعقل *ber-aḳal*, برودی *ber-būdī*, ناطق *nāṭik*.

RAISONNABLE, convenable, فانت *pātut*, لایق *lāik*, هارس *hārus*. Il est — de, مك هارس *maka hārus*. Conduite —, لاکو یغ فانت *lāku yang pātut*.

RAISONNABLE, modéré, passable, سدغ *sedəng*, سدران *sedrāna*. Profit —, سدغ لابیغ *lāba yang sedəng*. Prix —, هرک یغ سدران *harga yang sedrāna*.

RAISONNABLEMENT, adv., conformément à la raison, دغن بودی *dengan būdī*.

RAISONNABLEMENT, convenablement, اتس فانت *ātas pātut*, دغن سفاتن *dengan sa-pātut-ña*, بایق جوك *bāik juga*.

RAISONNEMENT, s. m., بچار *bixāra*, دلیل *delīl*, قیاس *ḳiyās*. — faux, ساله بچار یغ *bixāra yang sālāh*. — clair, دلیل یغ ترغ *delīl yang trəng*.

RAISONNER, v. n., برکنکات *ber-kata-kāta*, برکات دغن بودی *ber-kāta dengan būdī*, ممچار *mem-bixāra*, مندلیکن *men-delīl-kan*, مغقیاسکن *meng-ḳiyās-kan*. — sur tout, برکات اتس سگل فرکار *ber-kāta ātas segala porkāra*.

RAISONNEUR, EUSE, s., اورغ برکنکات *orang ber-kata-kāta*, اورغ یغ *orang yang meng-ḳiyās-kan*.

RAJEUNIR, v. a., rendre la jeunesse, مداکن *me-mudā-kan*, منجدیکن له مود *men-jadī-kan lebh mūda*.

RAJEUNIR, v. n., redevenir jeune,
 فولج جادی مود *jādi mūda*,
pūlang mūda.

RAJEUNISSEMENT, s. m., حال
 حال فولج *hāl di-mudā-kan*,
 مود *hāl pūlang mūda*.

RAJUSTEE, v. a., raccommoder,
 میبکی *mem-baik-i*.

RÂLE, s. m., گره *geròh*.

RALENTIR, v. a., rendre plus lent,
 مفر لاهنکن *mem-perlāhan-kan*,
 مفر لیتکن *mem-per-lambat-kan*.

RALENTIR, modérer, retenir, مناهن
menāhan.

RÂLER, v. n., مشگره *merg-geròh*.

RALINGUE, s. f., t. de mar., فشر
 لایر *pinggir lāyar*, بایر *bībir*
 لایر *lāyar*, تالی فشر *tālī pinggir*
 لایر *lāyar*.

RALLIEMENT, s. m., حال برهمفن
hāl ber-himpun.

RALLIER, v. a., des troupes,
 مشهمفنکن تفوکن *merg-himpun-kan*
 مشیکت فرغ یخ سده ترچه *tumpuk-an*,
 مشهمفنکن فرغ یخ سده ترچه *merg-ikat prang yang sudah ter-
 pexah*.

SE RALLIER, v. pron., برهمفن
ber-himpun.

RALLONGE, s. f., بارغ یخ دفاکی
 بارغ یخ دفاکی *bārang yang di-pakey*
 akan memanjang-kan, سئوتخ یخ
 سئوتخ یخ *sa-pūtung yang meman-
 jang-kan*.

RALLONGER, v. a., منجشکن
 memanjang-kan, منجشکن *me-lan-
 jut-kan*.

RALLUMER, v. a., ماسخ فول *me-
 māsang pūla*. Il rallume le feu,
 مک افی ایت دفاسخن فول *maka āpi*
 itu di-pāsang-ña pūla.

RALLUMER la colère, مارهکن فول
me-mārah-kan pūla. La guerre se
 rallume dans le pays, مک ددالم نگیری
 ایت بر فرغ فول *maka di-dālam*
 nagri itu ber-prang pūla.

RAMADAN, s. m., le mois du jeûne,
 رمضان *ramedlān*, بولن فواس *būlan*
puāsa.

RAMAGE, s. m., chant des oiseaux,
 پاپی بورغ *ñāñi būrung*.

RAMAIGRIR, v. a., rendre plus
 maigre de nouveau, مغورسکن فول
mergūrus-kan pūla.

RAMAIGRIR, v. n., redevenir
 maigre, جادی کورس فول *jādi kūrus*
pūla.

RAMASÉ, E, adj., تمبن
 tambun, تکف *tegàp*.

RAMASSER, v. a., faire un amas,
 un tas, منمبنکن *menimbun-kan*. —
 les ordures en tas, منمبنکن سمفه
menimbun-kan sampah.

RAMASSER, réunir, مشهمفنکن *merg-
 himpun-kan*, مشهمفلکن *mergumpul-
 kan*. — les pauvres, مشهمفنکن سکل
 اورغ مسکین *merg-himpun-kan se-
 gala orang miskin*. — beaucoup

de biens, مغمفلکن باقی هرت *me-rumpul-kan bāñak harta*.

RAMASSER, relever ce qui est à terre, مغمفلت *memūngut*, مغمفلت *merg-ambil*. Ramassez ce mouchoir, مغمفلت سافو تاغن ایت *pūngut-lah sāpu tāngan itu*.

SE RAMASSER, v. pron., se réunir, برهمفن *ber-himpun*, برکمفل *ber-kumpul*.

RAMASSIS, s. m., تمبون *timbūn-an*, بارغ یغ فغوتن *kumpul-an*, بارغ یغ فغوتن *bārang yang purgūt-an*. — de paperasses, تمبون سورت سراتن یغ لام *timbūn-an sūrat-surāt-an yang lāma*.

RAME, s. f., aviron, دایغ *dāyung*, فغایه *pergāyuh*. La bateau fut conduit à la — فراهو ایت ددایغ اورغله *prāhu itu di-dāyung orang-lah*.

RAME, à ramer les plantes grim-pantes, ساتغ *satang*, تورس *tūrus*.

RAME de papier, کودی قرطاس *kōdi kartās*, گندغ قرطاس *gundung kartās*.

RAMEAU, s. m., چابغ *xābang*, داهن *dāhan*, داون *dāun*. Ils pre-naient des rameaux de palmier, ای امبلله چابغ ۲ فوهن ۲ خرما *ambil-lah xābang-xābang pōhon-pōhon kormā*. Un — d'olivier, سواتو داهن فوهن زیت *suātu dāhan pōhon zeit*.

Fig. Présenter le — d'olivier, ممنت دای *me-minta dāmey*. Le dimanche des Rameaux, احد ارق *ahad āraḡ dāhan-dāhan*, ۲ داهن *ahad āraḡ dāhan-dāhan*, ۲ هاری مغکو ارق داون *hāri minggo āraḡ dāun-dāun*.

RAMENER, v. a., مباو قول *mem-bāwa pūla*, مباو کمبالی *mem-bāwa kombālī*. — le peuple à l'autorité royale, مباو قول رعیه کباوه فرته رجاک *mem-bāwa pūla rayat ka-bāwah parentah rajā-ña*.

RAMENER, faire revenir, مغمبلیکن *mergombali-kan*. — quelqu'un dans son chemin, مغمبلیکن اورغ کفد جالئن *mergombali-kan orang ka-pada jālan-ña*. — sous le joug, منعلقکن قول *menalok-kan pūla*.

RAMER, v. n., tirer à la rame, بردایغ *ber-dāyung*, مغایه *mergāyuh*.

RAMER des haricots, مبوبه ساتغ *mem-būbuh satang*, فد فوکک کالجغ *pada pōkok kaxang*.

RAMEUR, s. m., اورغ بردایغ *orang ber-dāyung*, اورغ فغایه *orang pergāyuh*. Banc des rameurs, تفت دودق *tampat dūduk orang ber-dāyung*.

RAMIER, s. m., مرقاتی هوتن *mera-pāti hūtan*, فونی *pūney*.

RAMIFICATION, s. f., برچابغ *prī ber-xābang*.

RAMIFIER (SE), v. pron., برچابغ *ber-xābang*.

RAMOLLI, E, part. pas. du v. ramollir, مبت جادی *jādi lembut*.

Fig. —, énérvé, efféminé, له *lemàh*.

RAMOLLIR, v. a., ملبتکن *me-lem-but-kan*, ملبتکن *me-lemбіk-kan*. — le cuir avec de l'huile, ملبتکن *me-lemбіk-kan dengan mēñak*.

SE RAMOLLIR, v. pron., منجادی *men-jādi lembut*.

RAMOLLISSEMENT, s. m., فری یخ *prī yang lembut*, فری یخ جادی *prī yang jādi lemàh*.

RAMONER, v. a., مپاڤو فنجورن اسف *meñāpu panxūr-an āsap*.

RAMONEUR, s. m., اورغ مپاڤو *orang meñāpu panxūr-an āsap*.

RAMPANT, E, adj., qui rampe, یخ منجولر *yang men-jūlur*, یخ ملات *yang me-lāta*. Animal —, بناتغ یخ *binātang yang men-jūlur*. Plante rampante, تنامن یخ ملات *tanām-an yang me-lāta*.

Fig. —, bas, vil, هین *hīna*, رنده *rendah*. Manières rampantes, لاکو *lāku yang hīna*.

RAMPE, s. f., تمفت *tampat tūrun*, تمفت میرغ *tampat mīring*.

RAMPE d'appui, کایو فمکغ *kāyu pemegang*.

RAMPER, v. n., comme les serpents, منجولر *men-jūlur*, مپولر *meñūlur*, ملات *me-lāta*. Des animaux qui rampent, بناتغ یخ منجولر *binātang yang men-jūlur*. Tout ce qui rampe, سگل سولر سلورن *segala sūlur-sulūr-an*.

RAMPER, comme les plantes, ملات *me-lāta*.

RAMPER, marcher à quatre, se traîner, مرغکت *me-rangkak*, میاوق *mem-biyāwak*.

Fig. RAMPER devant les gens puissants, مرند هکن درین دهدافن *me-rendah-kan dirī-ña di-hadāp-an orang besar*.

RANCE, adj., تاعی *tergik*, هافق *tāngay*, هافق *hāpak*. Lard —, میق *mīnak* *bābi yang tergik*.

RANCIR, v. n., منجادی تاعی *men-jādi tergik*.

RANCISSURE, s. f., فری یخ تاعی *prī yang tergik*.

RANÇON, s. f., prix du rachat d'un captif, وغ قنبس *wang penebūs*, تېوسن *tebūs-an*. Payer la — (racheter), فدا *fadā*. — de guerre, اوڤتی فرغ *ūpatī prang*.

RANÇONNER, v. a., سور ه بایراوڤتی *sūruh bāyar ūpatī prang*.

RANÇONNER, exiger ce qui n'est pas dû, مرمفس *me-rampas*.

RANCUNE, s. f., هاتی کچل *hāti keaxil*, کرانن هاتی *karāt-an hāti*,

دمدم *demdam*. Avoir de la —, مناره
دمدم *menāruh demdam*.

RANCUNIER, IÈRE, RANCUNEUX,
EUSE, adj., برهانی کچل *ber-hāti*
kexił, مناره دمدم *yang menāruh*
demdam.

RANG, s. m., rangée, جاجر *jājar*,
بنجر *banjar*, بارس *bāris*, صف *şaf*.
Un — d'arbres, کایو سبنجر *sa-banjar*
pōhon kāyu. — de
joyaux, جاجر ثروات *jājar per-*
māta. Etre en —, بر جاجر *ber-*
jājar, بر بنجر *ber-banjar*. Marcher
sur un —, بر جالن بر جاجر *ber-*
jālan ber-jājar.

RANG de soldats, بارس *bāris*,
صف *şaf*, ایکٹ فرغ *ikat prang*. Pre-
mier —, بارس دھداڤن *bāris di-*
hadāp-an. Deuxième —, بارس دتغه
bāris di-tergah. Troisième —,
بارس دبلاکځ *bāris di-blākang*. Etre
sur les rangs, بر بارس *ber-bāris*.
Les soldats se tenaient en —, مک
سلدادو ایت فون بر صف *maka sol-*
dādo itu pūn ber-şaf-şaf. Doubler
les rangs, مپوسن بارس *meñūsun*
bāris. Serrer les rangs, مراقن بارس
me-rāpat-kan bāris. Garder son —,
تینگال دبارس *tinggal di-bāris*.

RANG, dignité, grade, ثغتک *par-*
kat, مرتبة *mertabat*, درجه *darajat*.
— de prince, ثغتک کرجاڼ *parakat*

ka-rajā-an. Chacun selon son —,
ماسخ ۲ تورت ثغتکن *māsing-māsing*
turut parakat-ña, قد مرتبتن
māsing-māsing pada mertabat-ña.
Il est d'un — inférieur, مک کورخ
ثغتکن *maka kūrang parakat-ña*.
Haut —, ثغتک کبارن *parakat ka-*
besār-an. Elever à un très-haut —,
مغشکتکن قد ثغتک مها تغکی
meng-angkat-kan pada parakat mahā
tinggi. Au premier —, دتمفت فرتام
di-tampat portāma. Mettre au —
des dieux, مچاکن دغن دیو *meñamā-*
kan dengan dēwa. En — d'oignons,
برسیسی *ber-sisi*.

RANGÉE, s. f., بنجر *banjar*, جاجر
jājar, بارس *bāris*, صف *şaf*. Une
— de maisons, سبنجر رومه *sa-ban-*
jar rūmah. Par rangées, بر بنجر
ber-banjar-banjar.

RANGER, v. a., mettre en ordre,
مغاترکن *meng-atur-kan*. — les
meubles d'une maison, سرب
مغاترکن رومه *meng-atur-kan serba rūmah*.
— ses effets, مغاترکن بارخ ۲
meng-atur-kan bārang-bārang-ña.

RANGER, mettre de côté, مپورخ
کسبله *meñūrung ka-sa-belāh*. Ran-
gez ce coffre, سورغله فتی ایت کسبله
sūrung-lah peti itu ka-sa-belāh.
Faire —, faire retirer, مغندرکن
meng-undur-kan. Faites — la foule,
اندركنله اورخ باقی ایت
lah orang bānāk itu.

RANGER des troupes, مبارسکن *mem-bāris-kan*. — en bataille, *mem-bāris-kan*. — en bataille, *مغیکت فرغ meng-ikat prang*.

RANGER, mettre au rang de, میبیلغ *mem-bīlang*, میبیلغکن *mem-bīlang-kan*. Il est rangé parmi les plus grands héros, ای دیبلغکن اتار قهلوان *ia di-bīlang-kan antāra pah-luwān besār-besār*.

SE RANGER, v. pron., se mettre en ordre, en rang, مشاترکن درین *merg-ātur-kan dirī-ña*.

SE RANGER, se mettre de côté, se retirer, اندر *undur*.

Il SE RANGEA sous l'autorité du prince, مک ماسقله ای کباوه فرته بگند *maka māsuk-lah ia ka-bāwah parentah baginda itu*.

RANIMER, v. a., rendre la vie, *مغیدفکن فول merg-hīdup-kan pūla*. —, rendre de la vigueur, *مغقوتکن فول merg-kūwat-kan pūla*. —, donner du courage, ممبرنیکن *mem-branī-kan*.

SE RANIMER, v. pron., *هیدف فول hīdup pūla*, *بربغکت ber-bangkit*, *منجادی قوه فول men-jādi kūwat pūla*.

Fig. Le commerce se ranime, مک فرنیگان ای جادی رای فول *maka perniagā-an itu jādi rāmey pūla*.

RAPACE, adj., ardent à la proie, بوس *būwas*, ترکم *terkam*. Des loups rapaces viendront parmi vous, ببراف

کُرک بوس اکن ماسق داتغ کفد کامو *be-brāpa gurg būwas ākan māsuk dātang ka-pada kāmū*.

Fig. —, avide, enclin à la rapine, *فرمفس pe-rampas*. Homme —, *اورغ فرمفس orang pe-rampas*.

RAPACITÉ, s. f., *فری سولک مرمفس pri sūka me-rampas*, *لاکو یغ منرکم lāku yang menerkam*.

RAPATRIEMENT, s. m., réconciliation, *فردامین per-damēy-an*.

RAPATRIER, v. a., réconcilier, *مندامیکن men-dāmey-kan*. Je les ai rapatriés, *همب سده مندامیکن hamba sudah men-dāmey-kan marika-itu*.

RÂPE, s. f., ustensile pour râper, *ککورن kukūr-an*, *کیکر kīkir*. — à tabac, *ککورن تباکو kukūr-an tem-bāko*.

RÂPER, v. a., *مغورک mergūkur*, *مغیکر mergikīr*. — de la muscade, *مغورک بوه فال mergūkur būah pāla*.

RAPETASSER, v. a., *منغل menampal*. — un vieil habit, *منغل باجو menampal bāju yang lāma*.

RAPETISSER, v. a., *مغچلکن me-ngxil-kan*.

SE RAPETISSER, v. pron., *س'abaiss-er*, *مرندهنکن درین me-rendah-kan dirī-ña*.

RAPIDE, adj., en parlant de l'eau, *هارس درس drās*. Courant —, *هارس درس hārus drās*, *ایر درس āyer drās*.

RAPIDE, qui se fait avec rapidité,
چفت *xepàt*, تڭكس *tangkas*.

Marche —, جان چفت *jālan xepàt*.

RAPIDEMENT, adv., دڭن درس *deran dràs*, دڭن چفت *deran xepàt*.

RAPIDITÉ, s. f., کدراسن *ka-drās-an*, فری یخ *pri lāju*, لا کو تڭكس *pri yang xepàt*, لا کو تڭكس *lāku tangkas*.

RAPIDÉER, v. a., منفل *menampal*, ممبکی *mem-baik-i*.

RAPINE, s. f., pillage, concussion,
رمفاسن *rampās-an*, جراهن *jarāh-an*, ربوتن *rebūt-an*.

RAPINER, v. n., مرتب *me-rebūt*,
مڭمبل چرچوری *merg-ambil xuri*, مرمفاس *me-rampas*.

RAPPEL, s. m., حال مڭمگل کبالی *hāl memarggil kombāli*, حال مپوره *hāl meñūruh ber-bālīk*. — à l'ordre, حال منست *hāl menista*. Battre le —, مموکل کندرځ اکن *memukul genderrang ākan mengumpul-kan sol-dādo*.

RAPPELER, v. a., مڭمگل کبالی *memarggil kombāli*, مپوره برباتی *meñūruh ber-bālīk*. — à la vie, مڭمیدفکن فول *merg-hādup-kan pūla*. — à ses sens, مپدرکن *meñe-*

dār-kan. — à son origine, مڭمبلکن *mergombali-kan ka-pada asal-ña*. Dieu l'a rappelé, ای سده *ia sudah kombāli kerāmat allah*.

RAPPELER à l'ordre, منست *menista*.

RAPPELER à son esprit, se —, برایغت *ber-ingat*, مڭمیشث *merg-ingat*, ترکڭځ *ter-kenang*. — à la mémoire de quelqu'un, مڭمیشثکن *merg-ingat-kan*, مڭمیشثکن *mergengang-kan*.

RAPPORT, s. m., revenu, حاصل *hasil*. Ce champ est d'un grand —, مک باقی حاصلن فادځ ایت *maka bānak hasil-ña pādang itu*.

RAPPORT, exposé, فرادوئن *adu*, فرادوئن *per-adū-an*. — fidèle, یخ *per-adū-an yang betul*. Faire un —, مڭمادو *merg-ādu*, مڭمادوکن *merg-adū-kan hāl*.

RAPPORT, récit, چرترا *xeritrā*, چریت *xerita*, تتورن *tutūr-an*. Faire un —, منچرتراکن *men-xeritrā-kan*. Faire un — au roi, مڭمفرسمبکن کڭد راج *mem-per-sem-bah-kan ka-pada rāja*.

RAPPORT, bruit, nouvelle, خبر *kabar*, ورت *warta*, بریت *berita*. Faire un —, ممبری خبر *mem-brī kabar*. — faux, خبر یخ دست *kabar yang dusta*.

RAPPORT, conformité, liaison, *فر بنديشن ber-samā-an, پربنديشن per-bandīng-an.*

Par RAPPORT à, *تنتاغن tentāng-an, اکن کارن kārna, اکن ākan.* Par — au poivre, *لاد تنتاغن lad tentāng-an lāda keaxil itu.* Il faut faire l'aumône par — à Dieu, *هارس مبرى صدقه کارن الله hārus mem-brī şedeķat kārna allah.*

RAPPORT, éruption, *سرداوه ser-dāwah.*

RAPPORTEUR, v. a., reporter une chose au lieu où elle était, apporter avec soi d'un lieu d'où l'on revient, *مباو کبالی mem-bāwa kombālī, مهنترکن کبالی meng-hantar-kan kombālī, مباو mem-bāwa.* Il a ordonné de les — tous, *ای سده سوره āi sūde sūrah.* *مباو کبالی سکلیتن mem-bāwa kombālīsa-kālī-an-ña.* Il a rapporté beaucoup de livres de France, *ای سده مباو ببراف باقی āi sūde mēbaū bēbrāp bāñak kitāb derī nagrī prāxis.*

RAPPORTER, recueillir, retirer, *براوله ber-ūleh.* Il en a rapporté beaucoup de gloire, *ای سده براوله āi sūde bēbrāw lēh gāh.*

RAPPORTER, abroger, révoquer, *مغوهرکن meniadā-kan, مغوهرکن*

merg-ūbah-kan. — un ordre, *مغوهرکن تته merg-ūbah-kan tītah.*

RAPPORTER, raconter, *چترراکن xeritrā-kan, مبریت mem-berita, مورناکن meng-kabar-kan, مورناکن me-wartā-kan.* Il rapporte tout ce qu'il a vu, *دچترراکن سکلیتن یخ di-xeritrā-kan-ña sa-kālī-an-ña yang di-līhat-ña.*

RAPPORTER, produire, *مبرى mem-brī, حاصل مبرى mem-brī hāşıl.* Cet arbre rapporte beaucoup de fruit, *مک فوهن ایت باقی بوهن maka pōhon itu bāñak būah-ña.*

SE RAPPORTER, avoir de la conformité, *جادی برسام jādi ber-sāma.*

S'EN RAPPORTER à quelqu'un, *فرچای اکن سورخ perxāya ākan sa-ōrang.*

RAPPORTEUR, EUSE, s., mauvaise langue, *مولت فنبج mūlut panjang.*

RAPPORTEUR, qui fait un rapport, un exposé, *یخ مبرى تاهو yang mem-brī tāhu, یخ مغادو yang meng-ādu.*

RAPPRENDRE, v. a., *بلاجر قول bel-ājar pūla.*

RAPPROCHEMENT, s. m., action de rapprocher, *حال مهنترکن hāl meng-hampir-kan, فردکاتن per-dekāt-an.*

RAPPROCHEMENT, mise en regard, *فر بنديشن bandīng-an, پربنديشن per-bandīng-an.* Faire un —, comparer, *مبنديشن mem-bandīng-kan.*

RAPPROCHEMENT, réconciliation, فردماین *per-damēy-an*.

RAPPROCHER, v. a., approcher de nouveau, مغھمفرکن قول *meng-hampir-pir-kan pūla*, مندکتن *men-dekāt-kan*.

SE RAPPROCHER, v. pron., مغھمفر *meng-hampir*, مندکت *men-dekāt*.

SE RAPPROCHER, se réconcilier, بردامی *ber-dāmey*.

RAPSODIE, s. f., ramas de mauvaises compositions, سورت چمفورن *sūrat xampūr-an*, سورت چمفر باور *sūrat xampur bāur*.

RAPT, s. m., ثروگل *pe-rūgul*. Commettre un —, مروگل *me-rūgul*.

RAQUETTE, s. f., instrument pour jouer au volant, پیقق راك *peñēpaḳ rāga*.

RARE, adj., peu commun, clair-semé, جارغ *jārang*. Il est cher parce qu'il est —, ای ماهرل سبب *ā māhal sebāb jārang-ña*. Barbe —, جغت یغ جارغ *janggut yang jārang*.

RARE, excellent, singulier, انده *indah*, ماهرل *māhal*. Chose —, بارغ یغ انده *bārang yang indah*, نادره *nādirat*.

RARÉFIER, v. a., مغھالسن *meng-hālus-kan*.

RAREMENT, adv., جارغ *jārang*, اتس فري یغ جارغ *ātas pri yang jārang*.

RARETÉ, s. f., disette, ککراغن *ka-kurāng-an*, کلغارن *ka-lapār-an*.

RARETÉ, chose rare, نادره *nādirat*, بارغ یغ انده *bārang yang indah-indah*.

RAS, E, adj., qui a le poil court, یغ بلون قندق *yang bulū-ña pendek*.

RAS, rasé, چوک *xūkur*.

RAS, sans poil, uni, للس *lelās*, تانه رات *rāta*. Rase campagne, رات *tānah rāta*. Table rase, لوح فافن *lōh pāpan yang tiāda tūlis ātas-ña*. Faire table

rase, منیداکن سکلین عاده دهولو کال *meniadā-kan sa-kālī-an ādat dahūlu kāla*. A — de l'eau, ستار *sa-tāra dengan mūka āyer*. Verser à ras de bord, مغیسی *meng-isi piāla sampey ka-bībīr*.

RASADE, s. f., فیال یغ برایسی سکالی *piāla yang ber-isi sa-kālī*.

RASER, v. a., couper le poil près de la peau, منچوک *men-xūkur*. — la barbe, منچوک جغت *men-xūkur janggut*.

RASER, détruire, démolir, مرهبق *me-rombak*, مروه بکن *me-rūbuh-kan*. — une ville, مرهبق نگرى سبه *me-rombak nagrī sa-būah*.

RASER, passer très-près avec rapidité, برکیسل *ber-kīsīl*, لالو دکت *lālu dekāt sa-kālī*.

RASSÉRÉNER, v. a., rendre serein, clair, منجدیکن ترغ *men-jadi-kan trəng*.

SE RASSÉRÉNER, v. pron., جادی ترغ *jādi trəng*. Le temps s'est rasséréné, من لاغت ایت سده جادی ترغ *maka lāngit itu sudah jādi trəng*.

RASSIÉGER, v. a., مغشغ فول *me-gepəng pūla*.

RASSIS, E, part. pas. du v. rassoir, assis de nouveau, سده دودق *sudah dūdūq pūla*.

RASSIS, qui n'est plus frais. Du pain frais et du pain —, روتی بهارو *rōti bahāru dān rōti lāma*.

RASSIS, réfléchi, grave. De sens —, دغن دغن سنغ *dengan senəng, dən* دغن دغن سنغ *dengan senəng hāti*.

RASSURER, v. a., affermir, مستفکن *menetap - kan, menegūh-kan*.

RASSURER, tranquilliser, مینغن *meñenəng-kan*.

SE RASSURER, v. pron., جادی سنغ *jādi senəng*.

RAT, s. m., تیکس *tikus, منچت* *menxīt besār*. — musqué, تیکس بوسق *tikus būsuk, تیکس* *tikus kastūri*.

Prov. Etre dans un endroit comme — en paille, سفرت تیکس *seperti tikus jatuh ka-brās*.

RATAFIA, s. m., منومن درؤد بړندی *minūm-an deripada berandi dān gūla dān āyer būah*.

RATATINÉ, E, adj., کرت *kerūt, برکت* *ber-kerūt, کروکت* *kerūkut, جادی قندق سبب کروکت* *jādi pendek sebab kerūkut*.

RATE, s. f., لفه کچل *limpah kexəl, انتق لفه* *anak limpah*. Opilation de la —, کور *kūra*.

RÂTEAU, s. m., سیسر تانه *sīsir tānah, فغکارق* *rōdok, پغ-گاروک* *perg-gāruk, فغکارس* *perg-gāris*.

RÂTELER, v. a., میسر *meñsir, مغکارق* *merg-gāruk*. — la terre, میسر تانه *meñsir tānah*.

RATELIER, s. m., endroit où l'on place le fourrage qu'on donne aux animaux, تمفت رمفت کود *tampat rumput kūda*.

RATELIER, endroit où l'on pose les fusils dans une caserne, تمفت ممبویه سناغ *tampat mem-būbuh senāpang*.

RATELIER, les deux rangées de dents, گیکي داتس دان *rākang, گیکي* *gīgi di-ātas dān gīgi di-bāwah*.

RATER, v. n., مانquer, اورغ *urung, ساله* *sālah*. —, ne pas atteindre, تیا د کن *tiāda kena*. Faire —,

مغالهن *merg-ūrung-kan*, مغورغن *meñālah-kan*.

RATIERE, s. f., فرغكف *perang-kap*, جابق تيكس *jābaḳ tīkus*.

RATIFICATION, s. f., فنگوهن *pene-gūh-an*, فرتافن *per-tetāp-an*. — par écrit, سورت فرتافن *sūrat per-tetāp-an*.

RATIFIER, v. a., منگهن *menegūh-kan*, مننگهن *menetāp-kan*, مشاكو *meneg-āku*. — un traité, منگهن *menegūh-kan per-janjīn-an*.

RATION, s. f., portion de vivres, etc., مسار *musāra*, بياى *biāya*, رزقي *rezekī*. Donner la — مبرى مسار *mem-brī musāra*, مبياي *mem-biāya*.

RATIONAL, s. m., ornement du grand prêtre chez les juifs, فرچه داد *perxah dāda*. Le — du jugement, فرچه داد حكومه *perxah dāda hu-kūmat*.

RATIONNEL, LE, adj., conforme à la raison, يغ برقتوتن دغن بودى *yang ber-patūt-an dergan būdi*.

RATISSE, v. a., مغسارس *merg-gāris*, مغسارق *merg-gāruk*, مغيسكس *mergikis*. — la terre, تانه مغسارس *merg-gāris tānah*. — un cuir, مغيسكس كولت يغ دسامق *mergikis kūlit yang di-sāmaq*.

RATISSOIRE, s. f., فغسارس *perg-gāris*, فغيسكس *pergikis*.

RATTACHER, v. a., مشيكت فول *merg-ikat pūla*, منمبتكن فول *menambat-kan pūla*, مغيكف *merg-ikat*, منمبت *menambat*.

RATTRAPER, v. a., رسسيسر, منغكف *menangkap*, ممكغ فول *memegang pūla*. — un prisonnier, سوره مغكف *menangkap sa-ōrang yang sudah lāri deri panjāra*.

RATTRAPER, regagner, براوله كمبالى *ber-ūleh kombāli*, مندافت كمبالى *men-dāpat kombāli*.

RATTRAPER, rejoindre, برجف *ber-jumpa pūla*. Allez devant, je vous rattraperai, فركيله اغكو *pergi-lah angkaw dahulu aku akan ber-jumpa pūla*.

RATURE, s. m., ككيسن *kikis-an*, بكس كرق *bakàs kerik*.

RATURER, v. a., مغيسكس *mergikis*, مغسارق *mergerik*, مغهافسكن *merg-hāpus-kan*.

RAUCITÉ, s. f., كسراكن *ka-serāk-an*, فري يغ فارو *prī yang pāraw*.

RAUQUE, adj., سرق *serāk*, فارو *pāraw*. Une voix —, سوار يغ سرق *suāra yang serāk*. Bruit —, بوي *būni pāraw*.

RAVAGE, s. m. 1°, action de ravager, فبنسان *pem-binasā-an*.

2°, résultat, کرساکن *ka-rusāk-an*, کینساء *ka-binasā-an*.

RAVAGER, v. a., مروستقن *me-rūsak-kan*, مبنساکن *mem-binasā-kan*, مغارمکن *mergāram-kan*. —

une ville, مروستقن نگری سبوه *me-rūsak-kan nagrī sa-būah*. — par le fer et par le feu, مبنساکن دغن فدغ *mem-binasā-kan dergan*

دان ائی *pedang dān āpi*. La petite vérole lui a ravagé le visage, مك ثپاكت

کتبوهن ایت سده مروستقن مکان *maka peñākit ka-tumbūh-an itu sudah me-rūsak-kan mukā-ña*.

Comme un pays ravagé, سفرت *seperti nagrī yang te-rūsak*.

RAVAGEUR, s. m., قبناس *pem-bināsa*, یغ مروستقن *yang me-rūsak-kan*.

RAVALEMENT, s. m., abaissement, مغهناکن حال *hāl merg-hinā-kan*.

RAVALER, v. a., avaler de nouveau, ملولر منلن قول *menelàn pūla*, ملولر قول *me-lūlur pūla*.

RAVALER, abaisser, avilir, مغهناکن *merg-hinā-kan*, مرندهکن *me-rendah-kan*.

SERAVALER, serabaisser, مغهناکن *merg-hinā-kan diri-ña*.

RAVAUDEUR, v. a., ممییکی کاین لام *mem-baik-i kāin lāma*. — des bas, ممییکی سارغ کاکي *mem-baik-i sārung kākī*.

RAVAUDEUR, EUSE, s., یغ ممییکی *yang mem-baik-i kāin lāma*, اورغ منغل *orang menampal*.

RAVE, s. f., لوبق *lobak*. Graine de —, بیجی لوبق *biji lobak*.

RAVI, E, part. pas. du v. ravir, enlevé de force, دامبل دغن کرس *di-ambil dergan krās*, دربت *di-rebūt*, ترچوری *ter-xūri*.

RAVI, transporté de joie, en extase, راون *rāwan*, قغنسن *piğsan*. — jusque dans le paradis, تربت *terbit sampey ka-dālam firdaws*.

RAVIGOTE, s. f., کوه یغ سدث *kūwah yang sedap*, کوه یغ سدیکت *kūwah yang sa-dikit āsam*.

RAVIGOTER, v. a., مبدقن *meñe-dap-kan*, منتقن *menetap-kan*, میکان هائی *meñukā-kan hāti*.

RAVILIR, v. a., rendre vil, مغهناکن *merg-hinā-kan*.

RAVIN, s. m., چله گونخ *xeləh gūnurg*.

RAVIR, v. a., enlever de force, مغمبل دغن گاگه *merg-ambil dergan gāgah*, مریت دغن کرس *me-rebūt dergan krās*, مندهکن دغن ستق *memindah-kan dergan sintak*, منچوری *men-xūri*. — une femme ou une fille, مروگل *me-rūgul*, ملریکن سورغ فرمغون *me-larī-kan sa-orang perampūan*.

RAVIR, charmer, مشبھل هاتی اورغ *meng-ambıl hāti ōrang*.

RAVIR, causer de l'extase, du ravissement, ممبری راون هاتی *mem-brī rāwan hāti*, مراونکن *me-rāwan-kan*. Sa voix douce ravit ceux qui l'entendent, مک سوران یغ مردو ایت *maka suarā-ña yang merdu itu me-rāwan-kan segala ōrang yang men-dengar dīa*.

RAVISER (SE), v. pron., مشوبهکن *meng-ūbah-kan nīyet*.

RAVISSANT, E, adj., qui enlève par force, یغ مرمفس *yang me-ram-pas*, یغ مربت *yang me-rebūt*. Loup —, گورگ یغ مرمفس *gurg yang me-rampas*. Ce sont des loups ravisants, مریکت ادکرک یغ منرکم *marīka-itu ada gurg yang menerkam*.

RAVISSANT, merveilleux, ترحیران *ter-heirān*.

RAVISSANT, agréable, یغ ممبری *yang mem-brī sūka hāti*, یغ سوک هاتی *yang me-rāwan-kan*.

RAVISSEMENT, s. m., transport, براهی *berāhi*, سکت *suka-xita*. —, extase, راون *rāwan*, فغسن *pingsan*, لالی *lāley*.

RAVISSEUR, s. m., qui prend de force, یغ مربت *yang me-rebūt*.

RAVISSEUR, qui ravit une femme, یغ مروگل *yang pe-rūgul*, مروگل *me-rūgul*.

RAVITAILLER, v. a., une ville, مېکلکن سېوه نگرې *mem-bakāl-kan sa-būah nagrī*.

RAVIVER, v. a., rendre plus vif, مغھد فکن *meng-hīdup-kan*, مغھد فکی *meñukā-kan*. — le feu, مغھد فکی *meng-ūpak āpi*.

RAVOIR, v. a., avoir de nouveau, منداقت براوله کبالی *ber-ūleh kombālī*, منداقت *men-dāpat pūla*.

RAYER, v. a., faire des raies, مشکارس *meng-gāris*, مشکارس *meng-gāris-i*. — du papier, مشکارس *meng-gāris kartās*.

RAYER, effacer, مغهافس *meng-hāpus*.

RAYER, supprimer, abolir, مېبوغ *mem-būang*.

RAYON, s. m., trait de lumière, سینر *sīnar*, فانر *pānar*. Les rayons du soleil, سینر متھاری *sīnar mata-hāri*. — de lumière, سینر ترغ *sīnar tràng*. Jeter des rayons, برسینر *ber-sīnar*. Réfléchir les rayons, مېفولھکن *mem-pūlang-kan sīnar*, بریکلت اکن سینر *ber-kīlat-kīlat-kan sīnar*. En forme de —, سېرو ف *sa-bāgey sīnar*, سېرو ف *sa-rūpa sīnar*.

RAYON, raie, sillon. Planter en rayons, منانم بر بنجر *menānam ber-banjar-banjar*. A deux milles

de —, دو ميل برکلیخ *dūa mīl ber-kulīng*. Les rayons d'une roue, اتق جنترا *anak jantra*.

RAYON, tablette, planches superposées, فښکت *pangkat*, فائښ *pāpan*.

RAYON de miel, مادو سارڅ *sārang mādu*, مادو اندڅ *indung mādu*.

RAYONNANT, E, adj., یځ برسینر *yang ber-sinar*, یځ برجهای *yang ber-xahāya*, یځ گمړلاښ *yang gemirlāp-an*. Une couronne rayonnante, مکوت *makōta yang ber-xahāya*. Sa figure est rayonnante de joie, مک کڅمارن ټون کلهاټن ډد مکاڼ *maka ka-gamār-an pūn ka-lihāt-an pada mukā-ña*.

RAYONNEMENT, s. m., حال برسینر *hāl ber-sinar*.

RAYONNER, v. n., برسینر *ber-sinar*, برجهای *ber-xahāya*, مېمنځر *meman-xar*. Le soleil rayonne, متهاری برسینر *mata-hāri ber-sinar*.

RÉACTION, s. f., حال مبالس *hāl mem-bālas*, حال ممولځن *hāl mem-mūlang-kan*.

RÉAGIR, v. a., مبالس *mem-bālas*, ممولځ *mem-mūlang*, ممولځن *mem-mūlang-kan*.

RÉAL, s. m., pl. RÉAUX, piastre, ریل *réal*.

RÉALISER, v. a., مېښکین *meñam-pey-kan*, ملکوکن *me-lakū-kan*. — une promesse, مېښکین جنجی *me-ñampey-kan janji*.

RÉALITÉ, s. f., څری کډان *prī ka-adā-an*, صفة ذات *ṣifat dzāt*, کبتولن *ka-betūl-an*, حقیقة *ḥaḳīkat*.

En RÉALITÉ, سځکه *sungguh*, دغن *dergan sa-sungguh-ña*, دغن سبنرن *dergan sa-benār-ña*.

RÉAPPOSER, v. a., مېموبه ټول *mem-būbuh pūla*.

RÉAPPRECIER, v. a., مغهرگان ټول *meng-hargā-kan pūla*.

REBAIGNER, v. a., مندیکن ټول *me-mandī-kan pūla*.

RÉBARBATIF, IVE, adj., بغس *bergis*, ماسم *māsam*, گرم *gerām*.

Un homme —, سورڅ بغس *sa-orang bergis*. Visage —, موک ماسم *mūka māsam*.

RÉBÂTIR, v. a., منکا کبالی *menegā kombālī*, منکا ټول *menegā pūla*.

RÉBATTRE, v. a., remettre en meilleur état en battant, موکل ټول *memūkul pūla*. — un tonneau, سمځی توغ *memūkul simpey tōng*. — du coton, مېموسر ټول *mem-būsar pūla*. — un matelas, مېمروئی *mem-baharū-i tīlam*. — les cartes, منچمفر کی ټول *men-xampur kīya pūla*.

REBELLE, adj., یځ سوک مشکمر *yang sūka meng-gampar*, یځ مغهرهار *yang meng-haru-hāra*. —, traître, درهاک *durhāka*. — au roi, درهاک ډد راج *durhāka pada rāja*.

La chair est REBELLE à l'esprit,
 مک داڭخ ایت برایشن لاون روح
maka dāngix itu ber-ingin lāwan rūh.

REBELLION, s. f., هرهار *haru-hāra*, گمفر *gampar*, کدرهکان *ka-durhakā-an*, ثربواتن درهاک *per-buāt-an durhūka*.

REBÉQUER (SE), v. pron., برینته
 ber-bantah dengan kātā,
 منجواب دغن کاجقن *men-jawāb dengan kaxak-ña*.

REBIFFER (SE), v. pron., ne pas
 vouloir, refuser, اڭکن *erggan*, تیاد
tiāda māu.

REBLANCHIR, v. a., مومتکن فول
memūtih-kan pūla.

REBONDIR, v. n., مشمبل *meng-ambul*, لڤت کمبالی *lumpat kombāli*.

REBORD, s. m., فڭگر *pinggir*, تڭی
tepī, فڭگر تمل *pinggir timbul*. Le
 — d'un pont, جمباتن *pinggir jambātan*.

REBORDER, v. a., مپیرت فول
mē-ñirat pūla, برتڭیکن فول
ber-tepī-kan pūla, مموت بیره *mem-būat bīrih*, مامسڭ تالی ایر
memāsang tāli āyer.

REBOUCHER, v. a., منوت فول
menūtup pūla, ممڭلکن فول
mē-ñempal-kan pūla.

REBOURS, s. m., سبله بلاکڭ *sa-belàh blākang*, سبله یڭ کورڭ بایق

sa-belàh yang kūrang bāik. Le —
 d'une étoffe, سبله بلاکڭ کاین *sa-belàh blākang kāin*.

REBOURS, le contraire, بارڭ یڭ
 bārang yang ber-dompak,
 بارڭ یڭ لاین سکالی *bārang yang lāin sa-kāli*, خلاف *kilāf*. C'est tout le
 — de ce qu'il a dit, مک ایت لاین
maka itu lāin sa-kāli deri-pada katā-ña.

A REBOURS, AU REBOURS, دغن
 dengan lāin sa-kāli.

REBRODER, v. a., مپول فول
mē-ñūlam pūla, سمجین *mem-baharū-i sujī-an*.

REBROUSSER, v. a., relever les
 cheveux en sens contraire, میکت
mēñikat rambut lāwan tujū-an-ña.

REBROUSSER chemin, سکنڭخ
sa-kunñung-kunñung kombāli pūlang.

REBUFFADE, s. f., حال اڭکن
hāl erggan dengan kātā yang krūs.

RÉBUS, s. m., تند۲ تڭق تکی
tanda-tanda tekak-tekē.

REBUT, s. m., action de rebuter,
 حال منولق *hāl menūlak, erggan*.

REBUT, chose rebutée, سمڭه
sampah, یڭ تیاد برکون *yang tiāda bergūna*. Marchandises de —, دڭاڭن
dagāng-an yang

tiāda dāpat di-jual, دڭاڭن يڭ كورڭ, بايق *dagāng-an yang kūrang bāik*. Il est le — du genre humain, اى اى جادى *ia orang hina*, اى جادى *ia jādī ka-xelā-an mānusīa*.

REBUTANT, E, adj., يڭ سوكر *yang sūkar*, يڭ مبرى *yang mem-brī jumū*. Figure rebutante, موك ماسم *mūka māsam*.

REBUTER, v. a., rejeter, منولق *menūlak*, مبروڭ *mem-būang*. Des cinquante piastres il en a rebuté trois, درليم فوله رڭت ايت دبوڭكڭناله, *deri lima pūloh ringgit itu di-būang-kan-ñā-lah tiga*.

REBUTER, ennuyer, déplaie, مبرى *mem-brī jumū*. On est rebuté de l'entendre, مڪ اورڭ جومنڭر *maka orang jumū menengar dia*.

REBUTER, décourager, منڭابركن *men-xābar-kun*, مڭهيلڭكن هاتي *meng-hīlang-kan hāti*.

SE REBUTER, v. pron., se décourager, هيلڭ هاتي *hilang hāti*.

RÉCALCITRANT, E, adj., يڭل *hīngal*, كفال باتو *kapāla batu*, يڭ اغڭن *yang enggan*. Son caractère est —, يڭل فرڭين *bīngal perangī-ña*.

RÉCAPITULATION, s. f., اختصار *ikhtisār*, چترايڭ ترسمڭن *ceritrā yang ter-simpan*.

RÉCAPITULER, v. a., مڭختصاركن *meng-ikhtisār-kan*, مڭتاكڭن قول دڭن *mengatā-kan pūla dengan simpan-ña*.

RECARRELER, v. a., منداسركن قول *men-dāsar-kan pūla dengan batu jūbin*.

RECÈLEMENT, s. m., حال ممڭينكن *hāl meñem-bunī-kan*.

RECÈLER, v. a., garder et cacher, ممڭينكن *mem-bunī-kan*, ممڭينكن *meñem-bunī-kan*. — des effets volés, يڭ دڭورى *meñem-bunī-kan bārang-bārang yang di-xūri*. La mer recèle bien des choses précieuses, مڪ بايق بارڭ *maka bāñak bārang indah-indah ada di-dālam laut itu*.

RECÈLEUR, EUSE, s., اورڭ يڭ *orang yang meñem-bunī-kan bārang yang di-xūri*.

RÉCEMENT, adv., بهارو *bahāru*, تادى *tādi*, بلم لام *belum-lāma*. — arrivé, بهارو داتڭ *bahāru dātang*, يادى *bahāru jādī*.

RECENSEMENT, s. m., دڭنومبرمنت, بلاڭن سڭل *peñurāt-an*, ايسى نڭرى *bilāng-an segala isi nagri*.

RECENSER, v. a., faire un recensement, مپورتكن تانه مڭمور *meñū-rat-kan tānah mamūr*. — la

population d'une ville, میورتکن سکل *meñurat-kan segala isi nagri*.

RECENSER, vérifier, examiner, ممرقس *memreksa*, میندیک *meñidik*.

— un compte, ممرقس سورت هتوغن *memreksa surat hitung-an*.

RÉCENT, E, adj., بهارو *bahāru*.

Une plaie récente, لوك یغ بهارو *luka yang bahāru*. Une affliction récente, کساهن یغ بهارو *ka-susah-an yang bahāru*.

RÉCÉPISSE, s. m., سورت تند بارغ *surat tanda barang di-tarima*.

RÉCEPTACLE, s. m., تمفت فرهمفون *tampat per-himpun-an*, تمفت فکمفون *tampat pe-kumpul-an*. — de voleurs, تمفت اورغ فنجوری *tampat orang pen-xūri ber-himpun*.

RÉCEPTION, s. f., action de recevoir, فمپوتن *penarimā-an*, فمپوتن *peñambūt-an*.

RÉCEPTION, accueil, manière de traiter, حال مچیت *hāl meñambut*, فرجمون *per-jamū-an*.

RECERCLER, v. a., میچی قول *meñimpey pūla*.

RECETTE, s. f., ce qui est reçu, یغ سده دتریم *wang yang sudah di-tarima*. La — s'élève à deux cents piastres, مک یغ سده دتریم ایت *maka wang* دوراس رغت باقن *dua ratus ringgit bañak-ña*.

yang sudah di-tarima itu dua ratus ringgit bañak-ña.

RECETTE, composition de médicaments, فنجیدن اوبت *pen-jadi-an obat*.

RECEVABLE, adj., یغ بوله دتریم *yang boleh di-tarima*, یغ دافت دسمب *yang dapat di-sambut*.

RECEVEUR, EUSE, s., یغ منریم *yang menarima*, یغ مغمبل *yang meng-ambil*, فنجوریم *penarima*. — des impôts, یغ مغمبل چوکی *yang meng-ambil xūkey*, فنجوکی *pen-xūkey*, فترند *per-tanda*.

RECEVOIR, v. a., accepter, منریم *menarima*, مچیت *meñambut*, مغمبل *meng-ambil*. — de l'argent, منریم *menarima wang*. — une lettre, مچیت سورت سفوچق *meñambut surat sa-pūxuk*. — le Saint Esprit, منریم *menarima rūh ul-kudus*. Il reçoit les pécheurs, ای *ia meñambut orang ber-dōsa*. Ils ont reçu leur récompense, مریکیت سده تریم فھلان *marika-itu sudah tarima pahālā-ña*.

RECEVOIR, obtenir, مندافت *men-dāpat*, براوله *ber-ūleh*. — des coups, مندافت فوکل *men-dāpat pūkul*. — une nouvelle, مندافت خبر *men-dāpat kabar*. — des bienfaits, براوله کرنی *ber-ūleh karunā*.

— du travail, براوله فکرجان *ber-ūleh pe - karjā - an*. — l'absolution, منداقت امفن *men - dāpat ampun*.

RECEVOIR, accueillir, traiter, برجامو *ber-jāmu*, منجامو *men - jāmu*. — quelqu'un, منجامو اورغ *men - jāmu ōrang*. S'il a reçu les étrangers, جکلو ای سده برججموین اورغ اسغ *jīkalaw īa sudah ber-jamu-jamū-an ōrang āsing*.

RECEVOIR des ordres, منجنجغ *men-junjung* تیت *tītah*.

RECEVOIR une blessure, کن لوک *kena lūka*.

RECEVOIR un nom, دنمای *di-namā-i*.

RECEVOIR, donner audience. Le roi reçoit, راج دهادف اورغ *rāja di-hādap ōrang*.

RECHANGE (DE), اکن گنتی *ākan ganti*. Voile de —, لایراکن گنتی لایر, لایار *lāyar ākan ganti lāyar yang di-pāsang*.

RECHANGER, v. a., منوکر فد کدوکالی *menūkar pada ka - dūa kālī*. Changer et —, توکر منوکر *tūkar-menūkar*, توکر تکارن *tūkar-tukār-an*.

RÉCHAPPER, v. n., être délivré de. — d'une maladie, سمبه درفد ساکت *sembuh deri-pada sākit*. — d'un danger, لفس درفد بهای *lepās deri-pada bahāya*.

RÉCHAUD, s. m., دیت تفت *tāmpat dīyang*, افی تفت *tāmpat āpī*.

RÉCHAUFFER, v. a., chauffer une seconde fois, مامسکن قول *memānas-kan pūla*.

RÉCHAUFFER, échauffer, مامسکن *memānas-kan*. La mère réchauffe son enfant sur son sein, مک ایبوایت *maka ību itu memānas-kan ānak-ña di-pang-kū-ña*.

RECHERCHE, s. f., action de rechercher, فنیجهرین *pen-waharī-an*, تفحص *preksā-an*, فرقسا *preksā-an*, تیفههس *tefehhus*. Faire des recherches, منجھاری *men-wahāri*, ممرقس *mem-reksa*, متفحص *men - tefehhus*. Faire des recherches minutieuses, ممرقس دغن سقمان *memreksa degan saksamā-ña*. Faire des recherches pour connaître les besoins de ses sujets, ممرقسای کسکارن سکل *memreksā-i ka-sukār-an segala rayat itu*. Il fit des recherches pour savoir qui était arrivé, دفرقسا سیاف سده داتغ *di-preksā-ña siūpa sudah dātang*.

RECHERCHE, raffinement, فری یغ *prī yang hālus*. Il y a de la — dans son discours, بجران هالس *bixarā-ña hālus sa-kālī*. Habillé avec —, ای برفاکی ترلواندم *īa ber-pākey ter-lālu andam*.

RECHERCHER, v. a., chercher de nouveau, منچهارى قول *men-xahāri pūla*, منچهارى لاگى سكالى *men-xahāri lāgi sa-kālī*.

RECHERCHER, chercher avec soin, examiner, منچهارى *men-xahāri*, منچهارى دغن سقمان *men-xahāri dengan saqsamā-ña*, ممرقس *mem-reksa*, متفحص *meñdīk*, متفحص *men-tefehhuş*. — la cause, l'origine, منچهارى اصل *men-xahāri asal*. — un voleur, منچهارى سورخ *men-xahāri sa-ōrang pen-xūri*. Chercher et — quelqu'un, تفحص *tefehhuş men-tefehhuş sa-ōrang*.

RECHERCHER, aspirer à, برایشن *ber-īngin*. — les grandeurs, برایشن *ber-īngin ākan ka-besār-an*. — les louanges, برایشن اکن *ber-īngin ākan puji-an*. — en mariage, مینخ *memīnang*. Les fils des rois recherchaient la princesse, مک سکل اتق راج مینخ تون *maka segala ānak rāja memīnang tūan putri itu*.

RECHIGNÉ, E, part. pas du v. rechigner, بغس *bergis*, ماسم *māsam*. Visage —, موك بغس *mūka bergis*.

RECHIGNER, v. n., جادى بغس *jādi bergis*, ماسم مکان *me-māsam mukā-ña*. En rechignant, دغن موك *dengan mūka bergis*.

RECHUTE, s. f., فرى جادى ساکت *prī jādi sākit kombālī*. Faire une —, براولخ ساکت *ber-ūlang sākit*. جادى ساکت کبالی *jādi sākit kombālī*.

RÉCIDIVE, s. f., حال بردوس کبالی *hāl ber-dōsa kombālī*.

RÉCIDIVER, v. n., بردوس کبالی *ber-dōsa kombālī*. Vous êtes pardonné, gardez-vous de —, سده اغکو, دامقونی مک جاغن اغکو بردوس کبالی *sudah angkaw di-ampūn-i maka jāngan angkaw ber-dōsa kombālī*.

RÉCIF, s. m., هوجخ *kārang*, کارخ *hūjung kārang*. Un endroit plein de récifs, تفت یخ فنه کارخ *tampat yang penuh kārang*.

RÉCIPENDANT, s. m., یخ اکن *yang ākan masuk*, ماسق فرسکتون *per-sakutū-an*, یخ دسجت دالم مجلس *yang di-sambut dalam mejlis*.

RÉCIPROCITÉ, s. f., کدائن سبله *ka-adā-an sa-belāh-meña-belāh*.

RÉCIPROQUE, adj., mutuel, یخ در *yang deri sa-belāh-meña-belāh*. Secours —, تولخ در سبله مپله *tūlung deri sa-belāh-meñabelāh*.

Verbes réciproques. (Ces verbes se rendent en malais par la réduction du radical, en ayant soin de placer la particule active dans le second membre : ou bien, en joignant le préfixe *ber* بر au premier membre

et le suffixe *ان an* au second.) Se frapper réciproquement, *فُكُل مَوَكُل pūkul-memūkul*, ou bien, *بِرْفُكُل ber-pūkul-pukūl-an*. Se haïr réciproquement, *بَنِخِي مَبَنِخِي benxi-mem-benxi*, ou bien, *بِرْ بَنِخِي بِرْ بَنِخِي ber-benxi-benxi-an*. S'aimer réciproquement, *بِرْ كَاسِيَه بِرْ كَاسِيَه ber-kāsīh-kāsīh-an*.

RÉCIPROQUEMENT, adv., *در سبيله deri sa-belāh-meñabelāh*.

RÉCIT, s. m., *چَرِيَت xeritrā*, *چَرِيَتَا xerīta*, *حكاية hikāyat*, *رواية riwāyat*, *فرتورن per-tutūr-an*. Un — faux, *چَرِيَتَا xeritrā yang dusta*. Un — détaillé, *چَرِيَتَا دَغَن حَال احوال xeritrā dergan hāl ahwāl*. Allonger un —, *مَلَنْجَتَكَن چَرِيَتَا me-lanjut-kan xeritrā*. Faire un —, *مَنْجَرِيَتَا كَن men-xeritrā-kan*. Faire le — d'une histoire, *مَنْجَرِيَتَا كَن سَوَاتُو حكاية men-xeritrā-kan suātu hikāyat*.

RÉCITER, v. a., *مَغَاتَا_KAN mengatā-kan*, *مَبَاج mem-bāxa*. — sa leçon, *مَغَاتَا_KAN اَجَارَن mengatā-kan ajār-an-ña*. — ce que l'on a appris, *مَغَاتَا_KAN اَجَارَن yang di-ajar-ña*. — des vers, *مَبَاج شعر mem-bāxa šīar*.

RÉCLAMATION, s. f., action de revendiquer, *حَال مَنَت me-nuntut*, *فَنَتُون penuntūt-an*, *فَنَاكَن penagih-an*.

RÉCLAMATION, action de s'élever contre, de s'opposer, *حَال مَلَوَن hāl me-lāwan*.

RÉCLAMER, v. a., implorer avec instance, *مَوَهَن_KAN me-minta*, *مَمُوَهَن_KAN memūhun-kan*. — du secours, *مَمُوَهَن_KAN مَمُوَهَن_KAN me-minta tūlung*. — le pardon du roi, *مَمُوَهَن_KAN اَمَن رَاك memūhun-kan ampun rāja*.

RÉCLAMER, revendiquer, *مَمَنَت me-nuntut*, *مَمَنَاك me-nāgih*. — l'exécution d'une promesse, *مَمَنَت مَمَنِيَكَن مَمَنِيَكَن_KAN menuntut meñam-pek-kan janji*. — une dette, *مَمَنَاك مَمَنَاك me-nāgih hūtang*. — de quelqu'un, *مَمَنَت مَمَنَتُون me-nuntūt-i*.

RÉCLAMER, redemander, *مَمَنَت كَمَالِي me-minta kombālī*.

RÉCLAMER, contredire, s'opposer, *حَال مَلَوَن me-lāwan*. Qui est-ce qui réclame? *سِيَا مَلَوَن siāpa me-lāwan*.

RECLOSEUR, v. a., *مَمَكُون_KAN فول me-makū-kan pūla*.

RECLURE, v. a., *مَغُورُغ_KAN meng-urung-kan*.

RECLUS, E, part. pas. du v. reclure, renfermé, *يَغ دُكُورُغ_KAN yang di-kūrung-kan*.

RECLUS, solitaire, *پَرْتَا per-tāpa*. Un —, *سُورُغ پَرْتَا sa-ōrang per-tāpa*.

RÉCLUSION, s. f., état d'une personne renfermée, *فَرِي اُورُغ يَغ*

دکورغن *prī orang yang di-kūrung-kan*.

RÉCLUSION, peine afflictive, ثرى *prī orang yang di-panjarā-kan*, سقس قنچار *siksa panjāra*.

RECOIN, s. m., تمت سمبوني *tam-pat sembūni*, هونج *hūjung*.

Fig. Les recoins du cœur, خلوة *kalwat hātī*.

RÉCOLEMENT, s. m., حال ممخل *hāl memanggil pūla* اورغ سقس *orang saksi*.

RÉCOLER, v. a., ممخل قول اورغ *memanggil pūla orang saksi*, سقس *mem-rekša per-katā-an orang saksi*.

RÉCOLLECTION, s. f., recueillement, حال ميكر دالم هتين *hāl memikir dalam hatī-ña*, ثرى يغ تفكر *prī yang tefekkur*.

RECOLLEB, v. a., مراكت قول *me-rakat pūla*, ملكتن قول *me-lekāt-kan pūla*.

RÉCOLTE, s. f., moisson, فرهمان *per-humā-an*, ثنوين *penuwēy-an*, قنتمان *pergetām-an*. — des fruits, بوبواهن *būah-buāh-an*. — du poivre, قول *pūpul*. La grande — du poivre, قول اكغ *pūpul āgung*. Le temps de la — des fruits, ماس *māsa būah-buāh-an*. Le temps de la — du riz, موسم قادی *mūšim pādi*.

RÉCOLTER, v. a., les grains, مشوم *menūwey*, مغتم *mergetām*. — le riz, موتغ قادی *memūtung pādi*. — les fruits, موغت *memūrgut būah-buāh-an*. — le poivre, موثل لاد *memūpul lāda*.

RECOMMANDABLE, adj., يغ هارس *yang hārus di-pūji*, سمفرن *sempurna*, يغ بايق *yang baik*.

RECOMMENDATION, s. f., action de recommander, فجيمن *puji-an*.

RECOMMENDATION, avis, conseil, نصيحة *našihat*, فسن *pasān*. Voici *ma* —, هواين نصيحتك *bahwa ini našihat-ku*.

RECOMMENDATION de l'âme, منت دعاكارن اورغ ساكت يغ اكن ماتى *minta doā kārna orang sākit yang akan mātī*.

RECOMMANDER, v. a., ordonner, مپوره *meñūruh*. — de bien veiller, مپوره جاك بايق ٢ *meñūruh jāga bāik-bāik*.

RECOMMANDER, exhorter, مبرى *mem-brī*, نصيحة *našihat*, برفن *ber-pasān*.

RECOMMANDER, confier, منارهكن *menāruh-kan*, مپرهكن *meñerāh-kan*. — à Dieu, مپرهكن كغد الله *meñerāh-kan ka-pada allah*. — son âme à Dieu, مپرهكن جوان كغد

الله *meñeräh-kan jiwā-ña ka-pada allah.*

RECOMMANDER, parler en faveur de, *موجی memūji.*

SE RECOMMANDER, v. pron., *مبرهکن meñeräh-kan dirī-ña, منت تولغ minta tūlung.*

RECOMMENCER, v. a., *ملاى قول me-mulā-i pūla.*

RÉCOMPENSE, s. f., *اوه upah, بالس bālas, فهال pahāla.* — convenable, *اوه یخ فانت upah yang pātut.* Promettre une —, *برجنجی ber-janji māu mem-brī upah.* La — d'une mauvaise action, *بالس اتس فربواتن یخ جاهت bālas atas per-buāt-an yang jāhat.* Quelle est ma — ? *اف فهال apa pahāla ada padāku.* Votre — sera grande dans le ciel, *بسرله فهال کامو ددالم سورک be-sār-lah pahāla kāmū di-dālam sūrğa.*

RÉCOMPENSER, v. a., *مبالسکن mem-bālas-kan, ممبرى اوته mem-brī upah.* Le roi récompense ceux qui sont fidèles, *مک دبالسکن راج اتس maka di-bālas-kan rāja atas orang satiāwan.* Que Dieu veuille — votre générosité, *دبالسکن الله افاله کراک di-bālas-kan allah apā-lah kirā-ña atas ka-murāh-an-mu.* Sa perfidie sera récompensée, *خیانتن*

کون اکن دبالس kiānat-ña pūnākan di-bālas.

RECOMPOSER, v. a., *مغارغکن قول mengārang-kan pūla.*

RECOMPTER, v. a., *ممیغ قول mem-bilang pūla, مشیتخ لاکی سکالی meng-hitung lagi sa-kālī.*

RÉCONCILIATEUR, TRICE, *اورغ orang pen-dāmey, فرانتار orang per-antāra.*

RÉCONCILIATION, s. f., *فردماین per-damēy-an.* Paroles de —, *فرکتان فردماین per-katā-an per-damēy-an.* Nous avons obtenu la —, *کامی سده براوله فردماین kāmī sudah ber-ūleh per-damēy-an.*

RÉCONCILIER, v. a., *مندامیکن men-dāmey-kan.* — des ennemis, *مندامیکن اورغ یخ برسترو men-dāmey-kan orang yang ber-satrū.* Dieu qui nous a réconciliés avec lui, *الله یخ فردامیکن کامی دغن سندریں allah yang per-dāmey-kan kāmī dengan sendirī-ña.* Etre réconcilié avec Dieu, *دفردامیکن دغن الله di-per-dāmey-kan dergan allah.*

SE RÉCONCILIER, v. pron., *بردامی ber-dāmey.* Allez vous réconcilier avec votre frère, *فرکیله بردامیله دغن with your brother per-gī-lah ber-dāmey-lah dergan sūdarā-mu laki-lāki,*

RECONDUIRE, v. a., *مغهنتر قولغ meng-hantar pūlang.*

RECONFORT, s. m., consolation, *فغهورن perg-hibūr-an.*

RECONFORTER, v. a., fortifier, مقوتکن *meng-kūwat-kan*. — le cœur, متفنن هاتی *menetap-kan hāti*.

RECONFORTER, consoler, مشهبرکن *meng-hibur-kan*.

RECONNAISSABLE, adj., یخ داٹ *yang dāpat di-kenāl*, یخ ترکنل *yang ter-kenāl*.

RECONNAISSANCE, s. f., action de reconnaître, حال مغنل *hāl mergenāl*, فغنالن *pengenāl-an*.

RECONNAISSANCE, examen en détail, کفرقسآن *ka-preksā-an*, حال *hāl* مبولو *mēñūlu*, حال میدق *hāl mēñidik*.

RECONNAISSANCE, écrit, سورت *sūrat* مغاکو *meng-āku*. — d'une dette, سورت مغاکو هوتغ *sūrat meng-āku hūtang*.

RECONNAISSANCE, gratitude, شکور *šukūr*, ترم کاسه *tarīma kāsīh*.

RECONNAISSANT, E, شکور *šukūr*, یخ ترم کاسه *yang tarīma kāsīh*, یخ تاهو مغوچف شکور *yang tāhu meng-ūxap šukūr*. Soyez reconnaissants, هندقله کامواد شکور *hendak-lah kāmū ada šukūr*. Etre — envers Dieu, مغوچف شکور اکن الله *meng-ūxap šukūr ākan allah*.

RECONNAÎTRE, v. a., مغنل *meng-enāl*. — un vieil ami, مغنل صحابة *meng-enāl šohābat lāma*. Il ne le reconnut pas, parce qu'il était

déguisé, تیاد ای کنلله دی سبب ترسامر *tiāda īa kenāl-lah dīa sebāb ter-sāmar*.

RECONNAÎTRE, apercevoir, découvrir, مخفق *menampak*. — une île, مخفق سبوه ثولو *menampak sa-būah pūlaw*.

RECONNAÎTRE, observer, examiner, espionner, مننجو *meninjaw*, مرقس *memreksa*, مبولو *mēñūlu*. — une place, مننجو مغت *meninjaw tampat*. — un pays, مبولو کفد نکری *mēñūlu ka-pada nagrī*.

RECONNAÎTRE, confesser, avouer, مغاکو *meng-āku* ممبری سقسی *mem-brī saḡsi*. Je reconnais que Dieu est unique, سقسی سهای هواد الله *saḡsi sahāya bahwa adū allah tūhan yang asa*. — la vérité du Christianisme, ممبری سقسی *mem-brī saḡsi deri-pada agāma mesēhi*. — quelqu'un, مغاکو سورغ *meng-āku sa-ōrang*. — sa faute, مغاکو دسان *meng-āku dosā-ña*. — l'autorité du roi, تندق *tunduk ka-pada rāja*.

RECONNAÎTRE, avoir de la gratitude, منرم کاسه *menarīma kāsīh*, مغوچف شکور *meng-ūxap šukūr*. — un bienfait, مغوچف شکور کارن *meng-ūxap šukūr kārna ka-bijik-an*.

SE RECONNAÎTRE, v. pron., être reconnu, دکنل *di-kenāl*. Se —,

recouvrer ses sens, خبر سدر *sedâr*, اکن درین *kabar âkan dirî-ña*.
Se —, revenir à Dieu, سسل در دد *sesâl deri-pada dosâ-ña*.

RECONQUÉRIR, v. a., مغالهنن ٲول *merg-âlah-kan pûla*.

RECONSTRUIRE, v. a., ممبوت ٲول *mem-bûat pûla*, منكا لاكي سكالى *menegâ lagi sa-kâli*.

RECOPIER, v. a., ممپورت ٲول *meñûrat pûla*, منولس لاكي سكالى *menûlis lagi sa-kâli*.

RECOQUILLER, v. a., مخكولخ *merg-gûlung*.

SE RECOQUILLER, v. pron., بركولخ *ber-gûlung*, بربلت *ber-balit*.

RECORRIGER, v. a., ممبىكى ٲول *mem-baik-i pûla*.

RECOUDRE, v. a., منجاھت ٲول *men-jâhit pûla*.

RECOURBER, v. a., ممبتقن *mem-bantuk-kan*, ممبشكفن *mem-berg-koç-kan*. — du bois, ممبتقن كاىو *mem-bantuk-kan kâyu*. — du fil de fer, ممبشكفن كاوت بسى *mem-bergkoç-kan kâwat besi*.

RECOURIR, v. n., courir de nouveau, لارى ٲول *lâri pûla*.

RECOURIR, demander secours, مموهن *me-mûhun*, منت تولخ *menta tûlung*. — au médecin, ممشكل دوكن *memargil dükun*. — à la ruse, منچهارى دای افای *men-xahâri dâya upāya*.

RECOURS, s. m., refuge, لندخ *lindung*, ٲرلندوخن *per-lindung-an*.

RECOURS, action de recourir, حال ممنت تولخ *hâl meminta tûlung*.

RECOUVERT, E, part. pas. du v. recouvrir, تروتوٲ *ter-tûutup*, تروتوٲ *ter-tûdung*. — de neige, تروتوٲ *ter-tûutup dengan şalju*.

RECouvreMENT, s. m., action de recouvrer, ٲندٲاتن كبالى *pen-dapât-an kombâli*, ٲرالىهن ٲول *per-ulêh-an pûla*.

RECOURVER, v. a., acquérir de nouveau, مندافت كبالى *men-dâpat kombâli*, براوله ٲول *ber-ûleh pûla*.

— son argent, مندافت وخن كبالى *men-dâpat wang-ña kombâli*. — ses forces, جادى قوه ٲول *jâdi kûwat pûla*. — la santé, سمبه *sembuh*.

RECOURVIR, v. a., couvrir de nouveau, منوتٲ ٲول *menûutup pûla*, منودخ ٲول *menûdung pûla*.

RÉCRÉATION, s. f., ٲرمينن *per-mâin - an*, كسكان *ka - sukâ - an*, ترماس *termâsa*.

RÉCRÉER, v. a., divertir, مپكان *meñukâ-kan*.

SE RÉCRÉER, v. pron., مپكان *meñukâ-kan dîri*.

RÉCRIER (SE), v. pron., برتريٲ *ber-ter-îak*, برسرو *ber-serû*.

RÉCRIMINATION, s. f., ٲندوهن لاون *penudûh-an lâwan penûduh*.

RÉCRIMINER, v. n., مندوهی اورغ یخ *menudūh-i ōrang yang menūduh*.

RECOÛTRE, v. n., برتبه قول *bertumbuh pūla*.

RECRUESCENCE, s. f., تباهن *tambāh-an*, حال جادی لبه جاها *hāl jādi lebèh jāhat*. — de difficultés, حال جادی لبه سوسه *hāl jādi lebèh sūsah*.

RECRUE, s. f., nouvelle levée de gens de guerre, اورغ فرغ بهارو *ōrang prang bahāru*, کفولن بهارو اورغ *kumpul - an bahāru ōrang prang*.

RECRUTER, v. a., مشغولکن اورغ *mengumpul - kan ōrang prang bahāru*.

RECTANGLE, s. m., یخ برسیکو *yang ber - siku*, یخ هوجشن سیکو *yang hūjung-ña siku*.

RECTEUR, s. m., فغهورلو مدرسه *panghūlu madrasat*.

RECTEUR, chef, supérieur, فغهورلو کفال *kapāla*.

RECTIFICATION, s. f., action de rectifier, فمیسکن *pem-baik-an*, حال *hāl mem-betūl-kan*.

RECTIFIER, v. a., redresser, ممیسکی *mem-baik-i*, ممبتکن *mem-betūl-kan*.

RECTIFIER, distiller de nouveau, مغوکس قول *mengūkus pūla*.

RECTITUDE, s. f., کبتولن *ka-betūl-an*, اخلاص *iklās*. — du cœur, کبتولن اخلاص هاتی *iklās-ña hāti*, کبتولن هاتی *ka-betūl-an hāti*.

RECTO, s. m., la première page d'un feuillet, مکان سلی قرطاس *mukā-ña sa-ley kartās*.

RECTUM, s. m., تالی ثرت یخ دباوه *tālī prūt yang di-bāwah*.

REÇU, E, part. pas. du v. recevoir, تریم *tarīma*, سمبت *sambut*.

REÇU, établi, تتف *tetap*. Les usages reçus dans le pays, عاده یخ *adat yang jādi tetap dālam nagrī*.

REÇU, s. m., écrit, سورت تند تاغن *sūrat tanda tāgan*. —, quittance, سورت لغس *sūrat lepās*.

RECUEIL, s. m., کفولن *kumpul-an*, فرهمفونن *himpūn-an*, فرهمفونن *per-himpūn-an*. — de proverbes, فرهمفونن فرامفان *per-himpūn-an per-umpamā-an*.

RECUEILLEMENT, s. m., فری یخ *prī yang ber-pikir*, حال *hāl tefekkur*.

RECUEILLIR, v. a., faire la récolte, مموغت *memūngut*. — les fruits, مموغت بوه بواهن *memūngut būah-buāh-an*. — les revenus d'une terre, مموغت حاصل تانه *memūngut hāsil tānah*, مغاصلکن *meng-hāsil-kan*.

— le poivre, ممول لاد *memūpul lāda*.

RECUEILLIR, ramasser, rassembler, مغمول *mengumpul*, مغمولكن *menghimpun-kan*. — de l'argent, مغمول *mengumpul wang*.

RECUEILLIR, donner asile, recevoir, ملندغ *me-lindung*, منجامو *men-jāmu*. — les pélerins, منجامو *men-jāmu* اورغ *orang hāji*.

SE RECUEILLIR, v. pron., méditer, فیکر دالم هنین *pikir dālam hatī-ña*, تفکر *tefekkur*.

RECUIRE, v. a., cuire de nouveau, ماسق لاگی *menānak pūla*, ماسق لاگی *me-māsak lāgi sa-kālī*.

RECU, s. m., حال براندر *hāl ber-undur*, حال لغت کبلاک *hāl lumpat ka-blākang*.

RECULER, v. a., pousser en arrière, مهورغ کبلاک *meñūrung ka-blākang*, منولق سمقی اندر *menūlak sampey undur*. Reculez cette chaise, سورغله *sūrung-lah krusī itu ka-blākang*.

RECULER, retarder, éloigner, منغله *menangguh*, منجاوهکن *men-jāuh-kan*.

RECULER, v. n., aller en arrière, سورت *sūrut*, لغت کبلاک *lumpat ka-blākang*.

RECULER, rétrograder, اندر *undur*. — de dix pas, اندر سغوله *undur*.

جشکه *undur sa-pūloh jangkak*. Faire — un cheval, مغدركن كود *meng-undur-kan kūda*.

REGULONS (À), کبلاک *ka-blākang*. Marcher à —, بلاک *blākang* برجالان *ber-jālan*.

RÉCUPÉRER, v. a., recouvrer, مندافت کبالی *men-dāpat kombālī*.

RÉCUREER, v. a., مغلوسق *meng-gōsoq*, ممبرسه *mem-bersih*. — avec de la cendre, مغلوسق دغن هابو *meng-gōsoq degan hābu*.

RÉCUSER, v. a., تباد تریم *tiāda tarīma*, اغکن *erggan*, ممبرغ *mem-būang*. — un témoignage, تباد تریم *tiāda tarīma ka-saksī-an*.

RÉDACTEUR, TRICE, s., écrivain, فغارغ *pengārang*, فپورت *peñūrat*, يغ مغارغ سورت *yang mengārang sūrat*. Le — d'un journal, فغارغ *pengārang sūrat kabar*.

REDDITION, s. f., d'une place, فپراهن کوت *peñerāh-an kōta*.

REDDITION d'un compte, حال مبري فکراهن *hāl mem-brī per-kirā-an*.

REDEMANDER, v. a., demander de nouveau, منت قول *menta pūla*. —, demander de rendre, منت کبالی *menta kombālī*.

RÉDEMPTEUR, s. m., فنبس *pene-būs*, فلوٹ *pe-lūput*, خلص *pe-lūput*.

mukellîş. Mon — est vivant, *فنبسك اد* *penebûs-ku ada hîdup*.

RÉDEMPTION, s. f., تبوس *tebûs-an*, *فنبوسن* *penebûs-an*, *كلفاسن* *ka-lepâs-an*, *فلقوتن* *pe-lupût-an*, *خالص* *kalâş*. Votre — est proche, *كلفاسن كامو سده دمفخ* *ka-lepâs-an kâmu sudah damping*.

REDESCENDRE, v. n., تورن *turun pûla*.

REDEVABLE, adj., *يغ برهوتخ لاكي* *yang ber-hûtang lăgi*.

REDEVANCE, s. f., *فاجق* *pâjak*.

REDEVENIR, v. n., *منجادی ثول* *men-jâdi pûla*. — *riche*, *منجادی* *men-jâdi kâya pûla*.

REDEVOIR, v. a., *برهوتخ لاكي* *ber-hûtang lăgi*.

RÉDIGER, v. a., *منولسكن* *menûlis-kan*, *مغارخ* *mengârang*, *مپورت* *me-nûrat*. — un journal, *منولسكن سورت* *menûlis-kan sûrat kabar*. — une lettre, *مغارخ سورت* *mengâ-rang sûrat*.

RÉDIMER (SE), v. pron., *مبلى اكن* *mem-belî âkan di-lûput-kan*, *ملفسكن درين* *me-lepâs-kan dirî-ña*.

REDINGOTE, s. f., *باجو فنبجخ* *bāju panjang*.

REDIRE, v. a., *رپتر* *repéter*, *بركات ثول* *ber-kâta pûla*, *براولخ ۲ كات* *ber-*

ulāng-ulāng kâta. Ne le redites pas, *جاغن اغكو بركات ايت ثول* *jāngan angkaw ber-kâta itu pûla*.

REDIRE, blâmer, *مغهرق* *meng-hardik*, *منچلا* *men-xelâ*. Il trouve toujours à —, *سنتياس اى مغهرق* *santiâsa îa meng-hardik*.

REDITE, s. f., *الاغن كات* *ulāng-an kâta*.

REDONDANCE, s. f., *كپياكن فركئان* *ka-bañāk-an per-katâ-an dâlam suātu bixâra*.

REDONNER, v. a., donner une seconde fois, *ممبرى ثول* *mem-brî pûla*.

REDONNER, donner, *ممبرى* *mem-brî*. — du courage, *ممبرى هاتى* *mem-brî hâtî*, *ممبرينكن* *mem-branî-kan*.

REDOUBLEMENT, s. m., répétition, *ثرى فركئان* *prî ber-ganda*. Signe du — des lettres, *تشديد* *teşdid* (ت). Signe du — des mots, *اغك* *angka* (۲).

REDOUBLEMENT, accroissement, *فنباهن* *per-bañāk-an*, *پنمباھن* *penambâh-an*.

REDOUBLER, v. a., *رپتر* *réitérer*, *مغولخ* *meng-ulāng*.

REDOUBLER, accroître, augmenter, *ممبر باپنكن* *mem-per-bañāk-kan*, *ملبهكن* *menambah-kan*, *مبلهكن* *me-lebèh-kan*. — ses prières,

ممبر بايقن منت دعان *mem-per-bā-
ñak-kan minta dōā-na*. Cela
redouble son chagrin, مك ايت
مليكن دكان *maka itu me-lebèh-kan
dukā-ña*.

REDOUBLER, v. n., s'augmenter,
برتمبه *ber-tambah*, ليه جادي *jādi
lebèh*, ماكن ليه *mākin lebèh*. La
fièvre a redoublé, مك دم ايت سده,
مك جادي ليه كرس *maka demām itu
sudah jādi lebèh krās*. Sa colère
redoubla, مك ماكن هاغتله مارهن,
*maka mākin hārgat-lah mārāh-
ña*. — de jambes, برجالن ليه لكس
ber-jālan lebèh lekās.

REDOUTABLE, adj., هييان *heibān*,
غري *geri*, هية مبري ييغ *yang mem-
brī heibat*. Tourments redoutables,
سغسار ييغ غري *sangsāra yang geri*.

REDOUTE, s. f., كوت كچل *kōta
kexil*, كوبو *kūbu*.

REDOUTER, v. a., تاكت *tākut*,
مناك *menākut*. — un châtimement,
تاكت سقس *tākut siksa*. Voilà ce
que je redoute, اتوله ييغ هيب تاكتكن
itū-lah yang hamba tākut-kan.

REDRESSER, v. a., rendre droit,
مبتلكن قول *mem-betül-kan pūla*,
ملورسكن *mè-lūrus-kan*.

REDRESSER, ériger de nouveau,
منكاكن قول *menegā-kan pūla*. —
une statue, منكاكن فاتخ قول
menegā-kan pātung pūla.

REDRESSER, corriger, معجاري
merg-ajār-i.

SE REDRESSER, v. pron., se tenir
droit, بديري بتل *ber-diri betül*.

RÉDUCTIBLE, adj., qui peut être
diminué, ييغ داث دكورغن *yang
dāpat di-kūrang-kan*, ييغ داث
ييغ داث *yang dāpat di-pūtung*, ييغ
ييغ داث *yang dāpat di-tūkar*.

RÉDUCTION, s. f., action de dimi-
nuer, حال مغورغن *hāl mengūrang-
kan*.

RÉDUCTION, action de soumettre,
حال منعلقن *perg-alāh-an*,
hāl menalok-kan.

RÉDUCTION, changement, فنكارن
penukār-an.

RÉDUIRE, v. a., diminuer, مغورغن
mergūrang-kan, مومتخ *memūtung*,
مغچلكن *mergexil-kan*. — sa dépense,
مغورغن بلنجان *mergūrang-kan
belanjā-ña*. — les gages, مومتخ
گلجي *memūtung gāji*. — à de moin-
dres proportions, مغچلكن *mergexil-
kan*.

RÉDUIRE, dompter, soumettre,
مغاله *merg-ālah*, منعلقن *menalok-
kan*. — des rebelles, مغاله اورغ
merg-ālah ōrang durhāka.
— un pays, منعلقن نكري *mena-
lok-kan nagrī*.

RÉDUIRE en poudre, ملومتكن
me-lūmat-kan, مغنچركن *merg-hanxur-
kan*.

RÉDUIRE au silence, منديکن
men-dīam-kan.

RÉDUIRE une maison en cendre,
مبارکن رومه mem-bākar-kan rū-
mah.

RÉDUIRE à néant, منیداکن menī-
adā-kan.

RÉDUIRE en fractions, ممهیکن
mem-bahagī-kan. Piastres réduites
en duits, رښت دتوکر دويت ringgit
di-tūkar dūt.

RÉDUIT, s. m., retraite, petit
logement, رومه کچل rūmah kexil,
تفت سمبونی tampat sem-būni,
خلوة کچل kalwat kexil.

RÉDUPLICATION, s. f., répétition,
حال برکات hāl ber-ganda, حال برگند
hāl ber-kāta dūa kālī.

RÉÉDIFIER, v. a., فرلوسه ټول per-
ūsah pūla, منگا ټول menegā pūla.
— un autel, فرلوسه سېوه مذبح ټول per-ūsah sa-būah mezbèh pūla.

RÉEL, E, adj., بڼر benār, بتل
betul, سڅه surguh. Il pensait
que ce tigre était —, دسڅکان هریمو,
di-sargkā-ña harimaw benār.
Cela est tout-à-fait —, ایت بتل
itu betul sa-kālī.

RÉELLEMENT, adv., سېنړک sa-
benār-ña, سسڅگن sa-surguh-ña.
Ce n'était pas — de l'eau, بوکله ایر
bukan-lah āyer sa-benār-
ña. Cela est — arrivé, سسڅگن

ایت سده جادی sa-surguh-ña itu
sudah jādi.

REFAIRE, v. a., faire une seconde
fois, منجدیکن ټول men-jadī-kan
pūla, ممبوت ټول mem-būat pūla.

REFAIRE, réparer, میمیکی mem-
baik-i.

RÉFECTOIRE, s. m., یلق ماکن
bīlik mākan.

REFENDRE, v. a., fendre de nou-
veau, مېله ټول mem-belāh pūla.

RÉFÉRER, v. a., rapporter à,
مننچک menunjuk. — à la miséri-
corde de Dieu, رحمة الله منیریم سباکی
menarīma sa-bāgey rahmat allah.
L'honneur vous en est référé, اکن
ākan tūan pūna
hormat. — le choix à quelqu'un,
ممیر اورغ میلہ mem-bīyar orang
memilih.

SE RÉFÉRER, v. pron., avoir
rapport, ترهوبغ دغن ter-hūbung
dengan.

REFERMER, v. a., منوتف ټول me-
nūtup pūla, منوتف لاکي سکالي me-
nūtup lagi sa-kālī.

RÉFLECHI, E, adj., sérieux, appli-
qué, یڅ ییاس برڅیکر, راجن rājīn,
یڅ تمڅ منڅ یڅ, یڅ تیڅ منڅ یڅ,
yang biāsa ber-pikir, یڅ تیڅ منڅ یڅ,
yang timbang-menimbang. Un
homme —, سورغ راجن sa-ōrang
rājīn.

RÉFLÉCHIR, v. a., répercuter, ممبالس *mem-bālas*, ممولخکن *memū-lan-kan*. Cette montagne réfléchit le son, گونخ ایت ممبالس بوی *gūnux aitu mem-bālas būi*. — les rayons, بریکلت ۲کن *ber-sīnar-kan*, سینر *ber-kīlat-kīlat-kan sīnar*.

RÉFLÉCHIR, v. n., rejaillir, تر فچیر *ter-panxar*.

RÉFLÉCHIR, v. n., penser, considérer. مشیر *ber-pikīr*, مچیر *mergīra*, تمخ متخ *timbang-menimbang*. Agir sans —, مچوت تیاد دغن, مچوتک *mem-buat tiāda dengan ber-pikīr*. Réfléchissez sur cette affaire, فیکرله اتس فکرچان ایت *pikīr-lah atas pe-karjā-an itu*. — sur soi-même, میکر اکن درین *memikīr akan diri-ña*.

RÉFLECTEUR, s. m., یغ منسینرکن *yang men-sīnar-kan*, یغ ممبالس سینر *yang mem-bālas sīnar*, فمبالس سینر *pem-bālas sīnar*.

REFLET, s. m., سینر *kīlat*, کیت *sīnar*.

REFLÉTER, v. a., بریکلتکن *ber-kīlat-kan*, منسینرکن *men-sīnar-kan*.

REFLEURIR, v. n., fleurir de nouveau, بر بوع فول *ber-būnga pūla*.

RÉFLEXION, s. f., réverbération d'un rayon de lumière, حال منسینرکن *hāl men-sīnar-kan*, فبالسن سینر *pem-balās-an sīnar*.

RÉFLEXION, méditation, considération, فکیرن *pikīr-an*, رنخ *ranux*, فنبانخ *penimbāng-an*, رساان *rasā-an*. Etre plongé dans ses réflexions, تفکک *tefekkur*.

REFLUER, v. n., مغال کمالی *merg-ālir kombālī*. — dans l'intérieur des terres, مغال مودق *merg-ālir mūdīk*, مغال کهلو *merg-ālir ka-hūlu*.

REFLUX, s. m., mouvement de la mer, ایر سورت *āyer sūrut*, فاسخ *pāsang tūrun*, سورت *sūrut*. Le flux et le —, ایر فاسخ دان ایر *āyer pāsang dān āyer sūrut*. Flux et — des choses humaines, vicissitudes humaines, فرادارن دنیا *per-idār-an duniā ini*.

REFONDRE, v. a., منوخ فول *menū-wang pūla*, ملبر فول *me-lebūr pūla*. Ce canon a été refondu, مریم ایت سده ترنوخ فول *marīam itu sudah ter-tūwang pūla*.

REFONTE, s. f., حال ملبر فول *hāl me-lebūr pūla*.

RÉFORMATEUR, TRIOE, s., اورخ یغ *ōrang yang mem-baik-i*, اورخ *ōrang yang men-ṣeh-kan*, یغ منصحن *yang mem-baharū-i*.

RÉFORME, s. f., rétablissement dans l'ordre, حال میکی *hāl*

mem-baik-i, فمبیکن *pem-baik-an*,
فمبتولن *pem-betül-an*.

RÉFORME, changement, فراباهن
per-ubāh-an.

REFORMER, v. a., former de nouveau, مرفاکن فول
me-rupā-kan pū-la, منجدیکن فول
men-jadī-kan pūla.

RÉFORMER, diminuer, retrancher, مبروغن
mengūrang-kan, مبروغ
mem-būang. — sa dépense, مبروغن
mengūrang-kan belanjā-ña. — les abus, عادة یغ ساله
mem-būang ādat yang sālāh.

RÉFORMER, dispenser du service, ملشکن
me-lepās-kan.

RÉFORMER un ordre religieux, ممبروئی فرسکتوون اورغ برعاده
mem-baharū-i per-sakutū-an orang ber-
ibādat.

SE RÉFORMER, v. pron., se convertir, برتوبت
ber-tōbat له, منجادی بايق
men-jādī lebèh baik.

RÉFORMER, v. a., rétablir dans l'ancienne forme, corriger, changer en mieux, ممبیکن
mem-baik-i, منصمکن
men-ṣeḥ-kan, فمبتلکن فول
mem-betül-kan pūla, ممبروئی
mem-baharū-i. Les lois du pays ont été réformées,
مک حکم نگرى ایت سده دصمکن
maḥa hukum nagri itu sudah di-ṣeḥ-kan. — la religion, ممبروئی
mem-baharū-i agāma. — ses

mœurs, ممبروئی لکون *merg-ūbah-kan lakū-ña*. — son caractère, ممبروئی فرغین
merg-ūbah-kan per-rangī-ña.

REFOULER, v. a., avec les pieds, ممبروئی
merg-irīk pūla, منججق فول
men-jejāk pūla.

REFOULER l'ennemi, ممبروئی موسه
merg-undur-kan mūsuh.

REFOULER la marée, مودق
mū-dik.

REFOULER, bourrer un canon, ممبروئی
merg-āsak marīam.

REFOULOIR, s. m., فغاسق مبریم
perg-āsak marīam.

RÉFRACTAIRE, adj., rebelle, عاصی
āṣī, درهاک *durhāka*.

RÉFRACTION, s. f., چاهن سینر
per-xāh-an sīnar.

REFRAIN, s. m., اولغ الاغن کات
ūlang-ulāng-an kāta.

RÉPRÉNER, v. a., مناهن
menāhan, منکهن
menegāh-kan. — sa colère, مناهن مارهن
menāhan mārāh-ña.

RÉFRIGÉRANT, E, adj., ممبروئی
yang meñejūk-kan. Le — d'un alambic, ممبروئی ایراکن
pāsu ber-īsi āyer ākan meñejūk-kan.

REFROGNÉ, E, adj. Visage —, ممبروئی
mūka māsam, ممبروئی
mūka bergis.

REFROIDIR, v. a., rendre froid, ممبروئی
meñejūk-kan, مندیخنکن

men-dīngin-kan. La pluie refroidit l'air, مك هوجن ايت مېچكن ادر *maka hūjan itu meñejuk-kan udara*.

REFROIDIR, v. n., devenir froid, منجادی سېچ *men-jādi sejuk*. Cela refroidira bientôt, مك ايت لكس اكن *maka itu lekàs ākan jādi sejuk*.

REFROIDISSEMENT, s. m., abaissement de température, حال جادی سېچ *hāl jādi sejuk*.

REFROIDISSEMENT, indisposition, ساكت كدغين *sākit ka-dīngin-an*, برودۀ *burūdat*. Avoir un —, كن *kena dīngin*.

REFROIDISSEMENT, diminution, ككراغن *ka-kurāng-an*. — du zèle, ككراغن غيرة *ka-kurāng-an geirat*.

REFUGE, s. m., retraite, ليندغ *lin-dung*, فرلندوغن *per-lindūng-an*, معاذ *maāz*. Dieu est mon —, فرلندوغن هب ايت الله *per-lindūng-an hamba itu allah*. Lieu de —, تفت فرلندوغن *tampat per-lindūng-an*. Chercher un —, منجھاری *men-xahāri per-lindūng-an*.

REFUGIER (SE), v. pron., برلندغ *ber-lindung*. Se refugier auprès du roi, برلندغ د راج *ber-lindung pa-da rāja*.

REFUS, s. m., حال تيا د تريم *hāl tiāda tarīma*, حال اغكن *hāl eng-*

gan, كغكان *ka-erggān-an*. Cela n'est pas de —, هب تيا د اغكن ايت *hamba tiāda erggan itu*. Enfoncer jusqu'au — du mouton, ماسقن *masqen* فنيچ سمی تيا د دافت ماسق لاکي *me-māsuk-kan panxang sampey tiāda dāpat māsuk lāgi*.

REFUSER, v. a., ne pas accepter, تيا د تريم *tiāda tarīma*. Il refuse les présents, تيا د ترومان فرسباهن ايت *tiāda di-tarimā-ña per-sembah-an itu*.

REFUSER, rejeter, repousser, اغكن *erggan*. Il refuse de se prosterner devant les idoles, بهواغكنله *bahwa erggan-lah* ia deri-pada meñembah ber-hāla. Elle refuse d'être consolée, اي اغكن دهيركن *ia erggan di-hi-bur-kan*. — une demande, منولق اورغ فوك فرمتهان *menūlak orang pūña per-mintā-an*.

REFUSER, ne pas vouloir, تيا د ماو *tiāda māu*. — une grâce, تيا د ماو *tiāda māu mem-brī ka-runīa*. — d'obéir, تيا د ماو فاته *tiāda māu pāteh*. Je ne puis — mon admiration, تيا د دافت تيا د هب حيران *tiāda dāpat tiāda hamba heirān*. Le vent refuse, اغن جادی *āngin jādi bīluk*.

RÉPUTATION, s. f., تمغلق *tempe-lāk*, حال ملاون بچار *hāl me-lāwan bixāra*.

RÉFUTER, v. a., منفلتق *menem-pelāk*, ملاون بچار *me-lāwan bixā-ra*. Sa conduite réfute les calomnies, ملاون ایت یخ باقی *ka-lakū-an-ña yang bāik itu me-lāwan perkatā-an fitnah yang jāhat*.

REGAGNER, v. a., gagner ce qu'on avait perdu, منداقت کمالی *men-dāpat kombālī*, منداقت قول *men-dāpat pūla*, براوله لاکی سکالی *ber-ūleh lagi sa-kālī*. Il regagna l'argent qu'il avait perdu, مک *maka di-dāpat-ñā-lah pūla wang yang sudah hilang*. — des forces, منجادی قوه قول *men-jādi kūwat pūla*.

REGAGNER sur l'ennemi, منع قول *menang pūla*. — un fort, مغبل *merg-ambil kōta kombālī*.

REGAGNER le rivage, داتخ قول *dātang pūla ka-pantey*. — le logis, y retourner, قولخ کرومن *pūlang ka-rūmah-ña*.

REGAIN, s. m., رومت یخ دفتوخ فد *rumpūt yang di-pūtung pada ka-dūa kālī*.

RÉGAL, s. m., festin, جمون *jamū-an*, فرجمون *per-jamū-an*. Un bon —, یخ باقی *per-jamū-an yang bāik*. —, mets agréable,

یخ مکانن سدق *makān-an yang sedāp*.

RÉGAL, plaisir, سوك *sūka*. C'est un — pour moi de le voir, هب *hamba sūka me-lī-hat dīa*.

RÉGALER, v. a., donner un régal, منجامو *men-jāmu*. Qui aime à —, یخ سوك برججمون *yang sūka ber-jamu-jamū-an*.

SE RÉGALER, v. pron., ماکن مینم *mākan mīnum dengan yang bāik*. Ils se régalerent joyeusement, ای قون ماکن مینم برسکسکان *īa pūn mākan mīnum ber-suka-sukā-an*.

REGARD, s. m., action de regarder, فمنداغن *pemandāng-an*. — hardi, فمنداغن یخ برانی *pemandāng-an yang berāni*. Jeter un — de travers, مشرلخ *mergerling*. En —, vis-à-vis, برتتاغن *ber-tentāng-an*. Au —, touchant, تتاغن *tentāng-an*, اکن *ākan*.

REGARDANT, E, adj., qui est trop ménager, یخ براغت ترللو باقی فد *yang ber-ingat ter-lālu bāñak pada bārang keaṛl*.

REGARDER, v. a., jeter la vue sur, ملیت *me-līhat*. — quelqu'un, ملیت اورخ *me-līhat ōrang*. — à droite et à gauche, ملیت ککیری کانن *me-līhat ka-kīri kānan*. — avec

mépris, ملهت موده *me-tīhat mūdāh*. — attentivement, ملمات امامى *merg-āmat-amāt-i*. — en fixant, مملت *memandarg*. — de près, مملت *memīlat*. — comme en cherchant, منجلخ *men-jeling*. — à travers, épier, منغوق *menērgoq*. — en haut, منغاده *menērgāduh*. — avec bienveillance, منلىق *menīliq*. — de travers, منغلخ *mergerling*. — en face, مننتخ *menentarg*. — avec étonnement, حيران *heirān*, چغخ *xengarg*. — en pitié, مپايخ *meīā-yang*. Je le regarde comme un homme de bien, همب فیکر ای سؤرخ بايق *hamba pikir īa sa-ōrang bāik*. Regardez! ليهتله *līhat-lah*, قندغله *pandang-lah ūleh-mu*. Cela ne me regarde pas, بونک ایت همب *būkan itu hamba pūña karja*. Pour ce qui regarde cette affaire, تنتاغن فیکرچاان ایت *tentāng-an pe-karjā-an itu*.

SE REGARDER, v. pron., ملهت *me-tīhat* درین *dirī-ña*. Se — dans un miroir, منلىق مکاک یخ سدی ددالم *menīliq mukā-ña yang sedīa di-dālam xermin*.

SE REGARDER, être en face, برتتاغن *ber-tentāng-an*.

RÉGENCE, s. f., حال مرته گنتی *hāl memarentah ganti rāja*.

RÉGÉNÉRATION, s. f., فراناکن قول *per-anāk-an pūla*. Par le baptême

de la —, اوله فرمندیئن فراناکن قول *ūleh per-mandī-an per-anāk-an pūla*.

RÉGÉNÉRATION, amélioration, renouvellement, فر بیکن *per-baik-an*, فر بهروئن *per-baharū-an*.

RÉGÉNÉRER, v. a., برانقکن قول *ber-ānak-kan pūla*. Celui qui nous a régénérés, یخ سده فرانقکن کامی قول *yang sudah per-ānak-kan kāmī pūla*.

RÉGÉNÉRER, améliorer, renouveler, ممبیکى *mem-baik-i*, مم بهروى *mem-baharū-i*.

RÉGENT, E, adj., فرمته *pemarentah*, یخ مرته گنتی راج *yang memarentah ganti rāja*.

RÉGENTER, v. n., professer, متاچر *merg-ājar*.

Fig. Qui aime à —, à dominer, یخ سوك مرتهکن *yang sūka memarentah-kan*.

RÉGICIDE, s. m., assassinat d'un roi, فرمبونه راج *pem-bunūh-an rāja*.

RÉGICIDE, qui commet cet assassinat, فرمبونه راج *pem-būnuh rāja*.

RÉGIE, s. f., administration, فرمگاغن *pemegāng-an*, فرتاهن *parentāh-an*.

RÉGIE, perception des impôts, فرغمیلن چوکى *perg-ambil-an xū-key*. Bureau de la —, رومه مغمیل *rūmah merg-ambil xūkey*.

RÉGIMBER, v. n., ruer, میشت *me-ñēpak*. Cheval qui régimbe, کود یغ *kūda yang meñēpak*.

RÉGIMBER, résister, ملان *me-lāwan*, برته *ber-bantah*. La chair regimbe contre l'esprit, داگخ ایت *dāgīng itu me-lāwan rūh*.

RÉGIME, s. m., manière de vivre, فراتورن ماکن دان مین *per-atūr-an mākan dān mīnum*, فرته لا کو جالان *parentah lāku jālan*.

RÉGIME, manière de gouverner, فرمتاهن نگرى *pemarentāh-an nagrī*, فرى فرمتاهن *prī pemarentāh-an*.

RÉGIME, t. de gram., mot qui dépend d'un autre, یغ برکتخ *sa-kāta yang bergantung deri sa-kāta yang lain*.

RÉGIME, grappe, تندن *tandan*. Un — de bananes, سندن بوه فیسخ *sa-tandan būah pīsang*.

RÉGIMENT, s. m., corps de gens de guerre, فسوکن اورغ فرغ *pasūk-an ōrang prang*. — de cavalerie, فسوکن اورغ برکود *pasūk-an ōrang ber-kūda*.

Fig. —, grand nombre, کپاکن *ka-bañāk-an ōrang*.

RÉGION, s. f., بنو *benūa*, فیهق بومى *pīhak būmi*, نگرى *nagrī*, بهکین *bahagī-an būmi*. — tempérée,

بنو فانس اکهارى *benūa pānas uga-hāri*. — froide, یغ دیغن *pīhak būmi yang dingin*. — lointaine, نگرى یغ جاوه *nagrī yang jauh*. Les hautes régions de l'atmosphère, اغکاس *angkāsa*.

RÉGIB, v. a., ممرته *memarentah*, منتدیرکن *memarentah-kan*, من-تدبیر-کن *men-tadbir-kan*. — un peuple, ممرتهکن قوم *memarentah-kan kaum*.

RÉGISSEUR, s. m., یغ ممرتهکن هرت *yang kenti orang memarentah-kan harta ganti orang yang ampūña harta itu*.

REGISTRE, s. m., دفتر *daftar*, مپورت *sejil*. Ecrire sur le —, مپورت *meñūrat pada daftar*.

RÈGLE, s. f., instrument qui sert à régler, کایو سیفت *kāyu sipat*, مسطر *kāyu hukūr-an*, سیفت *mester*. — de charpentier, سیفت *sipat*, فغہکورن *peng-hukūr-an*. Tracer avec la —, میشتکن *meñūpat-kan*.

RÈGLE, loi, usage, عادة *adat*, تورت عادة *hukum*. Selon la —, مللوئى عادة *turut adat*. Violier la —, *me-lalū-i adat*.

RÈGLE, ordre, اتورن *atūr-an*. Mettre en —, مغاترکن *meng-ātur-kan*.

RÈGLE, principes, فرته *parentah*, شرط *sart*, قانون *kānūn*. Les règles

de cette science, شرط علم ایت *šart ilmu itu*. Connaître toutes les règles, شرط مغتهوئى سكل شرط *mengatahū-i segala šart*. Les règles de la grammaire arabe, شرط علم صرف عرب *šart ilmu šeref arab*. La — de nos actions et de notre conduite, شرط فربواتن دان لاکو جالان کامی *šart per-buāt-an dān lāku jālan kāmī*. Nous devons suivre cette —, هندقله کامی برجالان تورت قانون ایت *hendak-lah kāmī ber-jālan tūrut kānūn itu*.

RÈGLE, modèle, تلادن *tulādan*.

Un festin en —, فرجموون بسر *per-jamū-an besār*.

RÈGLES, menstrues, حیض *heidl*.

Les règles ont cessé, تیاد حیض لاکى *tiāda heidl lāgi*.

RÉGLÉ, E, part. pas. du v. régler, arrangé, تراتر *ter-atur*. — comme un papier de musique, تراتر دغن بیخ *ter-atur degan yang būik*. Homme —, homme sage, rangé, اورغ بیخ فانت لکون *orang yang pātut lakū-ña*.

RÉGLÉ, décidé, déterminé, ترتتو *ter-tantu*.

RÈGLEMENT, s. m., statuts, اندغ *undang-undang*. Les règlements de l'université, اندغ مدرسه *undang-undang madrasat*. Livre qui contient le —, کتاب اندغ *kitāb undang-undang*.

RÈGLEMENT, ordre à observer, فراتورن *per-atūr-an*. — de vie, فراتورن لاکو جالان *per-atūr-an lāku jālan*.

RÈGLEMENT de compte, هتوغن *hitung-an*, فركراءن *per-kirā-an*.

RÉGLER, v. a., tirer des lignes, مغكارس *meng-gāris*. — du papier, مغكارس قرطاس *meng-gāris karṭās*.

RÉGLER, diriger, conduire, arranger, ممرفته *memarentah*, مغاتركن *meng-atūr-kan*. — sa maison, ممرفته

رومن *memarentah rūmah-ña*. — les conditions d'un ferman, مغاتركن

سكل فركار فاجق *meng-atur-kan segala porkāra pājak*. — sa dépense, مغاتركن بلنجان *meng-atur-kan belanjā-ña*. — une pendule, مغاتركن هرلوجى *meng-atur-kan horlūji*, ممتلكن هرلوجى *mem-betulkan horlūji*.

RÉGLER, terminer, fixer, مپلسيكن *meñclesey-kan*. — un compte, مپلسيكن فركراءن *meñclesey-kan per-kirā-an*.

SE RÉGLER d'après la volonté de quelqu'un, منورت كهندق اورغ *menūrut ka-hendak orang*.

RÉGNANT, E, adj., بيخ مكغ فرته *yang memegang parentah*, بيخ ممرفته *yang memarentah*. Le prince —, بگند بيخ مكغ فرته *baginda yang memegang parentah*.

RÈGNE, s. m., کرجاء *ka-rajā-an*,
 فرته *parentah*, فرته تاهن *pemarentah-an*. Que votre — arrive, کرجاءم
 کرجاءم *ka-rajā-an-mu dātang-lah*.
 — paisible, کرجاءن یخ برستوس
ka-rajā-an yang ber-santawsa.
 Le — du Sultan Mansur fut de trois
 ans, مك وقت سلطان منصر ایت آس
 تحت کرجاءن ایت تیك تاهن لما
maka waktu sultān manşur itu
atas takta ka-rajā-an itu tiga
tahun lamā-ña.

RÉGNER, v. n., براج *be-rāja*,
 ممكخ کرجاءن *jādi rāja*, جادی راج
memegang ka-rajā-an, برکرجاءن
ber-ka-rajā-an, ممكخ فرته *memegang*
parentah. Dieu régnera éternelle-
 ment, هو ممكخ کرجاءن سمفی ککل
hūwa memegang ka-rajā-an sam-
pey kakāl. C'est par moi que les
 rois règnent, اوله کیت رجراج ممكخ
 کرجاءن *ūleh kita raja-rāja meme-*
gāng ka-rajā-an. Ils régneront
 avec le Christ pendant mille ans,
 مریکیت اکن برکرجاءن سرت دغن
 المسیح سربو تاهن لما
marika-itu akan ber-ka-rajā-an sarta dengan
el-mesēh sa-ribu tāhun lamā-ña.
 La mort règne depuis Adam, موت
 برکرجاءن درؤد ادم *maut ber-ka-rajā-*
an deri-pada ādam. — sur, مرته
 ممكخ فرته آس *memegang parentah atas*. — sur un pays,
 مرتهکن نکری *memarentah-kan*

nagri. — sur un peuple, مرتهکن
 سواتو قوم *memarentah-kan suātu*
kaum.

RÉGNER, avoir autorité sur,
 ممكفوکن *merg-ampū-kan*. Qu'ils
 règnent sur les animaux, هندقله ای
 ممكفوکن سکل بناغ *hendak-lah ia*
merg-ampū-kan segala binātang.

REGORGER, v. n., déborder, abon-
 der, ملفه *me-limpah*, ملفر
me-lampar, ممكفه *merg-ampuh*. Il
 regorge de biens, هرت بابق سکالی اد
 هارتا باناک سا-کالی ادا
padū-ña.

REGOÛTER, v. a., مرسای فول
me-rasā-i pūla, منچوب فول
men-xōba pūla.

REGRATTER, v. a., ممكقارق فول
merg-gāruk pūla, ممكقارس فول
merg-gāris pūla.

REGRET, s. m., chagrin que cause
 une perte, چنت *xinta*, رندو *rindu*,
 فیلو هاتی *pilu hāti*. La mort de son
 ami lui a donné de grands regrets,
 ای برچنت سبب صمحاتن ماتی
ia ber-xinta sebab soḥābat-ña māti.

REGRET, déplaisir, peine, سوسه
 ساکت هاتی *sūsah hāti*, ساکت هاتی
 دکت *duka-xita*. Quitter
 معکلکن دغن سوسه هاتی, —
meninggal-kan dengan sūsah hāti.
 Donner du —, مبری ساکت هاتی
mem-brī sākit hāti.

REGRET, repentir, سسل *sesàl*,
 هاتی سسل *sesàl hāti*, توبت *tōbat*.
 Eprouver du —, برسسل *ber-sesàl*.
 — d'avoir péché, سسل درؤد دوس *sesàl deri-pada dōsa*.

REGRETTABLE, adj., یخ مبری *yx mabrī*,
 فرچتءان *yang mem-brī per-xintā-*
an, یخ هارس اورخ برسسل درؤدان *yang hārus ōrang ber-sesàl deri-*
padā-ña.

REGRETER, v. a., être affligé
 d'une perte, برچنت *ber-xinta*,
 برسوسه هاتی *ber-sūsah hāti*. — la
 perte de son argent, برچنت سبب *ber-xinta sebàb ka-*
hilāng-an wang-ña.

RÉGULARISER, v. a., ممبتلكن *mem-*
betul-kan, مماتكن *memātut-kan*,
 مغاتركن *meng-atur-kan*. — un
 compte, ممبتلكن هتوغن *mem-betul-*
kan hitūng-an.

RÉGULARITÉ, s. f., فری یخ فأتت *frī yx pātut*,
 فراتورن *per-atūr-*
an, كبتولن *ka-betul-an*, جالن یخ *jālan yx pātut*.

RÉGULATEUR, s. m., qui règle,
 یخ مغاتركن *yang meng-atur-kan*, فغاتر *peng-atur*.

RÉGULIER, ÈRE, adj., selon les
 règles, réglé, تراتر *ter-atur*, یخ دغن *yx dēng*,
 ترتیب *yang dēng tertīb*. Gouver-
 nement —, فمرتاهن یخ تراتر *pema-*
rentāh-an yang ter-atur.

RÉGULIER, exact, ponctuel, con-
 forme au devoir, یخ بائق *yx baik*,
 فأتت *pātut*, بتل *betul*. Vie régu-
 lière, لاکو جالن یخ بائق *lāku jālan yx baik*.

RÉGULIÈREMENT, adv., اتس فری *ats frī*,
 یخ براتر *ātas prī yx ber-atur*,
 دغن سفاتتن *dēng sa-pātut-ña*.

RÉHABILITER, v. a., rétablir dans
 son premier état, dans ses droits,
 مبری قول حق یخ سدی *mem-brī*
pūla hak yx sadīa. — quelqu'un
 dans l'estime publique, میبکی حرمة *me-baik-i-hormat sa-ōrang*.

REHAUSSER, v. a., hausser davan-
 tage, faire paraître davantage,
 منغیكن *meninggī-kan*. — une
 maison, منغیكن رومه *meninggī-kan*
rūmah. — le prix, منایقكن هرک *me-nāik-kan harga*. — le mérite
 de quelqu'un, موجی سورخ *memūji*
sa-ōrang. — la réputation, منبلكن *menimbul-kan nāma*. — d'or,
 مناتكن دغن امس *menātah-kan*
dēng amās. Sa beauté est re-
 haussée par la parure, مک ایلغن *maka elok-ña*
di-tambāh-i ūleh per-hiyās-an.

RÉIMPRIMER, v. a., مغچف قول *meng-exup pūla*, منرا قول *menerā*
pūla. Un livre réimprimé, کتاب یخ *kitāb yx ter-terā pūla*.

REINE, s. f., راج فرمئون *rāja*
 فرمیسوری *perampūan, permīsūri*.

— régnante, راج فرمون یغ مرته *raja perampūan yang memarentah.* — du ciel, فرمیسوری سورک *permisūri suwarga.* — des anges, فرمیسوری سکل ملایکه *permisūri segala malāikat.*

Fig. La — des cités, ایبو نگرى *ibu nagrī.*

REINS, s. m. pl., بوه فغغ *būah pinggang,* ککلیلی *kerinjal,* گیلی-گیلی *gili-gili.* Pierre dans les —, باتو بوه فغغ *bātu būah pinggang.*

REINS, les lombes, فغغ *pinggang.* Mal de —, ساکت فغغ *sākit pinggang.* Ceindre les —, مبارت فغغ *mem-bārut pinggang.*

REINS, épine dorsale, بلاک *blākang,* تولغ بلاک *tulang blākang.* Casser les —, ماتهکن تولغ بلاک *memātah-kan tulang blākang.*

Loc. C'est Dieu qui sonde les cœurs et les reins, من الله یغ منجوب *maka allah yang men-xōba segala hāti dān segala būah pinggang.*

Prov. Poursuivre quelqu'un l'épée dans les reins, ممفس اورغ دغن یغ *memaksa orang dergan yang krās.* Cet homme a les reins forts, il est riche, ایت بابق کای *orang itu bāñak kāya.*

RÉINTÉGRER, v. a., remettre quelqu'un dans le premier état, مندودقکن *men-*

dūdūk-kan orang dalam tempat yang dahulu.

RÉINTÉGRER, remettre en possession, ممفپاکن فول *mem-puñā-kan pūla.*

RÉINVITER, v. a., مفرسلاکن فول *mem-per-silā-kan pūla,* مخکل فول *memargil pūla.*

RÉTÉTERER, v. a., براولغ *ber-ūlang,* بر بوت لآگی *ber-ūlang-ūlang,* بر بوت لآگی *ber-būat lāgi sa-kāli.* — une demande, ممت لآگی سکالی *me-minta lāgi sa-kāli.*

REJAILLIR, v. n., jaillir d'un point à un autre, بر فنجمر *ber-panxar,* مرجق *me-rexik.*

REJAILLIR, rebondir, ملغت کبلاک *me-lumpat ka-blākang,* مغبل *meng-ambul.*

REJET, s. m., action de rejeter, حال مغغکنکن *pem-buāng-an,* هال مغغ-ergan-kan *hāl meng-ergan-kan.*

REJET, nouvelle pousse, تونس *tūnas,* فوجق درفد اکر *pūxuk deripada ākar.*

REJETER, v. a., repousser, renvoyer, ملفر کمبالی *menūlak,* مملسکن *me-tempar kombālī,* مملسکن *mem-bālas-kan.* — une faute sur un autre, منغکغکن ساله اتس اورغ لاین *menanggung-kan sālāh atas orang lāin.*

REJETER, vomir, ممت *muntah.* Ce malade rejette tout ce qu'il

prend, اورغ ساکت ایت منته سموان
 orang sūkit itu muntah
 samuā-ña yang di-mākan-ña.

REJETER, ne pas agréer, اغٹکن
 erggan, تباد تريم tiāda tarīma,
 مشکل meñangkal. — une requête,
 تباد تريم سورت فرمتان tiāda tarīma
 sūrat per-mintā-an. Il rejette les
 conseils, ای مشغٹکنک نصیحة
 ia merg-erggan-kan naṣiḥat.

REJETON, s. m., pousse, تونس
 tūnas, تاروق tāruḥ.

REJETON, enfant, descendant, ائق
 ānaḥ, فراناکان per-anāk-an.

REJOINDRE, v. a., réunir des par-
 ties qui avaient été séparées, مراٹکن
 me-rāpat-kan pūla, مشهور یشکن
 meng-hūburg-kan pūla, مفرقون
 mem-per-temū-kan.

SE REJOINDRE, v. pron., برتمو قول
 ber-temū pūla, برجفت قول
 jumpa pūla, جادی رافت jādi
 rāpat.

RÉJOUIR, v. a., donner de la joie,
 مبری سوك meñukā-kan, هاتی
 mem-brī sūka hāti, مشغٹکن
 merg-gamār-kan. — tout le monde,
 مبراکن سكل اورغ meñukā-kan se-
 gala orang. Cette lettre l'a beau-
 coup réjoui, مك سورت ایت سده
 sūrat itu sudah mem-brī bānaḥ
 sūka hāti pada dīa. Le vin réjouit

le cœur, مك ابر اغٹور مبراکن هاتی
 maka āyer anggūr meñukā-kan
 hāti.

SE RÉJOUIR, v. pron., برسوك ber-
 sūka, براوله سچت ber-gamār,
 مبراکن دیری ber-ūleh sūka-xīta,
 meñukā-kan dīri. Se réjouir en-
 semble, برسكسكان ber-suka-sukā-
 an.

RÉJOUISSANCE, s. f., كسكان ka-
 sukā-kan, كگمارن ka-gamār-an,
 ترماس ter-māsa. Jour de —, هاری
 hāri ka-sukā-an, هاری
 هاری رای hāri termāsa,
 hāri rāya. Le bruit du canon en
 signe de —, بوي مریم اکن تندكسكان
 būni mariam ākan tanda ka-sukā-
 an.

RELÂCHE, s. f., interruption,
 فرهنتین per-hentī-an. Etudier sans
 —, بلاجر دغن تباد برهنتی
 bel-ājar degan tiāda ber-henti.

RELÂCHE dans un voyage sur mer,
 فرسغٹاهن per-singgāh-an. Faire
 une —, مشغٹه meñingghah.

RELÂCHÉ, E, part. pas. du v. re-
 lâcher, détendu, کندر kendur.

Fig. Un homme qui est fort —,
 سورغ فرلنتی sa-orang perlantey.

RELÂCHEMENT, s. m., diminution
 de tension, فری یغ جادی کندر
 pri yang jādi kendur.

RELÂCHEMENT du ventre, جبرت
 xīrit.

RELÂCHEMENT, manque d'énergie,
کلاهن *ka-lemāh-an*.

RELÂCHER, v. a., faire qu'une chose
soit moins tendue, مغندرکن *mengen-*
dur-kan, مغهولرکن *meng-hūlur-kan*.
— des cordes, مغندرکن تالی *mengen-*
dur-kan tāli.

RELÂCHER, mettre en liberté,
ملفسکن *me-lepās-kan*. — un pri-
sonnier, ملفسکن اورغ در فنجار *me-*
lepās-kan ōrang deri panjūra.

RELÂCHER d'un prix, مغورغن هرک *mengūrang-*
kan harga.

RELÂCHER, v. n., s'arrêter en
voyage, مشگه *meñingah*. Il relâcha
dans cette île, ای سگهله قد فولو ایت *ia*
singgalah-pada pūlaw itu.

SE RELÂCHER, v. pron., se dé-
tendre, منجادی کندر *men-jādi ken-*
dur.

SE RELÂCHER, diminuer, منجادی
کورغ *men-jādi kūrang*. Son zèle
se relâche, غیرتن کورغ *geirat-ña*
kūrang. Le commerce se relâche,
فرنیگان ایت کورغ رامی *perniagā-*
an itu kūrang rāmey.

RELAIS, s. m., station, فرهنتین
per-hentī-an, فرسنگاهن *per-sing-*
gāh-an. — de poste, فرگنتین کود
per-ganti-an kūda.

De RELAIS, یغ اکن گنتی *yang*
ākan ganti. Habits de —, فکاین
pakēy-an ākan sālin.

RELAPS, E, adj., مرتد قول *murtadd*
pūla.

RELATER, v. a., مبریت *mem-be-*
rīta, مپیت *meñebūt*.

RELATIF, IVE, adj., qui a quelque
rapport à, یغ ترهوبغ دغن *yang ter-*
hūbung dengan.

RELATION, s. f., rapport d'une
chose à une autre, قربندیغن *per-*
bandīng-an, قهرهوبغن *per-hubūng-*
an, انتساب *intisāb*. Il n'y a aucune
— entre ces deux choses, مک انتار
maka antāra dūa porkāra itu tiāda
per-bandīng-an.

RELATION, commerce, liaison,
قهرهوبغن *per-ṣohabāt-an*, فرصحابتن
per-hubūng-an. Nos relations avec
Siam ont cessé, مک قهرهوبغن کیت
maka per-hubūng-an kita dengan sīam sudah
pūtus. Avoir des relations avec
une femme, چمفر دغن سورغ فرمفون
ṣampur dengan sa-ōrang peram-
pūan.

RELATION, narration, récit, چریت
xerīta, روایه *riwāyat*. — d'un
voyage sur mer, چریت فلیارن
xerīta pe-layār-an.

RELATIVEMENT, adv., تتاغن *ten-*
tāng-an, اکن *ākan*, سفرت *seperti*,
دغن قربندیغن *dengan per-bandīng-*
an.

RELAYER, v. n., prendre des chevaux frais, مفرگنتیکن کود *mem-per-ganti-kan kūda*.

RELAYER, v. a., remplacer un autre dans un travail, برگنتی *ber-ganti*.

SE RELAYER, v. pron., se remplace, برگنتی ۲ *ber-ganti-ganti*. Ces gens se relayent pour veiller, مریکیت برگنتی ۲ جاڭ *marika-itu ber-ganti-ganti jāga*.

RELÉQUER, v. a., مېوڅ *mem-buāng*, مندهکن کتفت جاوه *memindah-kan ka-tampat jāuh*. — dans une île, مېوڅ کغد سېوه فولو *mem-buāng ka-pada sa-buāh pūlaw*.

RELENT, s. m., باو باسی *bāu bāsi*, باو لافق *bāu lāpuk*. Sentir le —, بر باو باسی *ber-bāu bāsi*.

RELEVAILLES, s. f. pl., برکه اتس *berkat* فرمفون کدیئن درقد ای براتی *atas perampūan kamudi-an deri pada ia ber-ānak*.

RELEVÉE, s. f., après-midi, لفس *lepàs* تغه هاری *tergah hāri*, تغه هاری لالو *tengah hāri lālu*. A une heure de —, فد جام فوکل ساڅو لفس, تغه هاری *pada jām pūkul sātu lepàs tengah hāri*.

RELEVER, v. a., rétablir, remettre debout, منکا کمبالی *menegā kombālī*, مندریکن فولا *men-dirī-kan pūla*, مېسکی *mem-baik-i*. — une colonne, مندریکن فولا سباڅ تیڅ *men-dirī-*

kan pūla sa-bātang tiang. — un rempart, منکا فولا بښڅ *menegā pūla binting*. — un enfant, مېڅکنک اتق *mem-bangkūt-kan ānak*.

RELEVER, hausser, منځیکن *meninggī-kan*. — un terrain, منځیکن تانه *meninggī-kan tānah*.

RELEVER, retrousser, مېڅڅ *meñingsing*. — son habit, مېڅڅ کاین *meñingsing kāin*.

RELEVER, louer, rehausser, موجی *memūji*. — une bonne action, موجی فربواتن یڅ بايق *memūji per-buāt-an yang baik*.

RELEVER le courage, مېرنیکن *mem-branī-kan*.

RELEVER une faute, منځچکن ساله *menunjuk-kan sālāh*.

RELEVER la garde, مڅکتی اورڅ *meng-ganti ōrang kāwal*.

RELEVER d'un engagement, ملڅسکن *me-lepàs-kan deri per-janji-an*.

RELEVER, v. n., de maladie, سمېه *sembuh*. —, dépendre de, برگتڅ *ber-gantung*.

SE RELEVER, v. pron., باڅن *bāngun*, برېڅکت *ber-bangkūt*, برډیری *ber-dirī betūl*. Il s'est relevé plusieurs fois la nuit dernière, بیراف *be-brāpa kālī* کالی ای سده باڅن سمالم *ia sudah bāngun sa-mālam*.

BELIÉ, E, part. pas. du v. relier, سواتو, برجیل *ber-jilit*. Un livre —

برجیلت *suātu kitāb yang ber-jilit*.

RELIEF, s. m., ouvrage relevé en bosse, یخ تمل *yang timbul*. Lettres en —, حرف تمل *huruf timbul*.

RELIER, v. a., lier de nouveau, منگیکت قول *merg-ikat pūla*.

RELIER un livre, منجیلت کتاب *men-jilit kitāb*, مغربو یخ کتاب *merg-hūbung kitāb*.

RELIEUR, EUSE, s., توکخ منجیلت *tukang men-jilit*, فنجیلت *pen-jilit*, یخ مغربو یخ کتاب *yang merg-hūbung kitāb*.

RELIGIEUSEMENT, adv., d'une manière religieuse, دغن عبادۀ *dengan ibādat*, دغن بقتی *dengan baḳti*. Vivre —, هیدف دغن بربوت بقتی *hidup dengan ber-būat baḳti*.

RELIGIEUX, EUSE, adj., qui appartient à la religion, اکام فون *agāma pūña*, براکام *ber-agāma*. Pratiques religieuses, اکام عاده *adat agāma*. Liberté religieuse, کبابسن اکام *ka-bebās-an agāma*, حال بیس اکام *hāl bēbas agāma*.

RELIGIEUX, pieux, برعبادۀ *ber-ibādat*, برایمان *ber-īmān*, تقي *teḳi*. Une personne religieuse, سؤورخ *sa-ōrang ber-ibādat*, سؤورخ *sa-ōrang ber-īmān*.

RELIGIEUX, s. m., engagé par des vœux, اورخ فرتاف *ōrang per-*

tāpa, درویش *derwīs*, برعبادۀ *ōrang ber-ibādat*.

RELIGIEUSE, s. f., فرتاف فرمفون *per-tāpa perampūan*.

RELIGION, s. f., culte rendu à la divinité, اکام *agāma*, دین *dīn*, بقتی *baḳti*. Embrasser une —, ماسق اکام *māsuk agāma*. Avoir une —, براکام *ber-agāma*. La — chrétienne, اکام مسیحی *agāma meṣēhi*. La — musulmane, اکام اسلام *agāma islām*. La — de nos ancêtres, اکام نینتی *agāma nēnek moyang kāmī*. Renoncer à sa —, جدای مرتد *jādi murtadd*, میثکل اکام *me-ṅangkal agamā-ña*. Guerre de —, فرخ سیل الله *prang sebīl allah*.

RELIGION, piété, croyance, عبادۀ *ibādat*, ایمان *īmān*. Avoir de la —, برعبادۀ *ber-ibādat*, برایمان *ber-īmān*.

RELIGUEUX, s. m., چندی *xandi*, فتی اکن مچفن سسسان *peti akan meṇimban sīsā-sīsā-an*.

RELIGUEUX, s. m., ce qui reste dû, کتخکالان *ka-tinggāl-an*, لهن *lebèh-ña*, فنشکل هوتخ *peninggal hūtang*. Fig. — d'un repas, سیس *sīsā*, ریمه *rēmah*.

RELIGUEUX, s. f., سسسان *sīsā-sīsā-an*, بکس اورخ مرحوم *bakās orang marhūm*. Les reliques des saints, سسسان القدیسین *sīsā-sīsā-an el-ḳadīsīn*. Honorer les reliques

des saints, برحمة قد سسسان ber-hormat pada sisa-sisa-an el-ḡadīsīn.

Prov. Je n'ai pas grande foi à ses reliques, همب تباد فرچای اکن hamba tiāda perxāya ākan dīa.

RELIRE, v. a., مباحثول mem-bāxa pūla.

RELIURE, s. f., علم فکرچان ilmu men-jilit, منجیل کتاب pe-karjā-an men-jilit kitāb. Atelier de —, تفت توکخ tampat tūkar men-jilit kitāb.

RELIURE, manière dont un livre est relié, فری یخ برجیلت prī yang ber-jilit, فرهبوشن کتاب per-hubūng-an kitāb.

RELUIRE, v. n., برچهای ber-xahāya, برکمرلاثن ber-kīlaw, گیلخ گیلخ gilang-gemilang, چمرلخ xemerlang, برکلیت ber-kīlat. Les diamants reluisent, باتو انتن ایت برچهای bātu intan itu ber-xahāya. Leurs armes reluisaient, سنجتان فون چمرلخ senjatā-ña pūn xemerlang. Souliers qui reluisent, سفاتو یخ برکلیت sapātu yang ber-kīlat.

RELUISANT, E, adj., کیلو kīlaw, گیلخ گیلخ gilang, گیلخ gīlap, گمرلاثن ge-mirlāp-an, چمرلخ xerlang, الماع ilmā.

RELUQUER, v. a., مغلخ mergerling, مغلختی meng-hintey.

REMANIEMENT, s. m., حال ممیکی hāl mem-baik-i, حال ممهروی hāl mem-baharū-i.

REMANIER, v. a., manier de nouveau, مراب قول me-rāba pūla, منجابت قول men-jābat pūla. Manier et —, مرراب me-raba-rāba.

REMANIER, raccommoder, refaire, ممهروی mem-baik-i, ممهروی mem-baharū-i.

REMANIER, changer, modifier, مغلوکن meng-ubah-kan.

REMARIER, v. a., مغاوینکن mengāwīn-kan pūla.

SE REMARIER, v. pron., d'un homme, براستری قول her-istrī pūla. Se —, d'une femme, برلاکی قول ber-lāki pūla.

REMARQUABLE, adj., بات nāta, هارس داندھکن indah, hārus di-indah-kan, دایشتکن hārus di-īngat-kan. Œuvre —, فربواتن per-buāt-an yang indah-indah.

REMARQUE, s. f., ایغاثن īngāt-an, فغاثن perg-īngāt-an. Faire une —, مغلخت meng-īngat.

REMARQUER, v. a., marquer de nouveau, مند قول menanda pūla.

REMARQUER, observer, برایشت ber-īngat, مغلخت meng-īngat, ملیت

me-lihat. Remarque, ايفتله *ingat-lah*. Remarque qu'il est jeune, هندقله تونهب ايفت اكن دى اورغ مود *hendak-lah tūan-hamba ingat akan dia orang muda ada-na*. — beaucoup de choses auxquelles d'autres ne font pas attention, مليهت بيراف فركار يغ دالفاكن اورغ *me-lihat be-brāpa porkāra yang di-alpā-kan orang lain*. Faire —, ميفشتكن *merg-ingat-kan*.

REMARQUER, reconnaître, distinguer, مغل *mengenāl*. Je l'ai remarqué dans la foule, دكنلله هب *di-kenāl-lah hamba akan dia di-antāra orang bānāk*.

REMBARQUER, v. a., موتكن فول *me-muat-kan pūla di-kapāl*.

SE REMBARQUER, v. pron., نايق *nāiḳ pūla ka-kapāl*.

REMBARRER, v. a., repousser vigoureusement, منولق *menūlak*, ميانهت دغن يغ كرس *meñāhut dengan yang krās*.

REMBLAI, s. m., terre rapportée, تانه يغ دباو *tānah yang di-bāwa*.

REMBLAI, action de remblayer, تانه حال منوهي دغن تانه *hāl memenūh-i dengan tānah*, فنبونن تانه *penimbun-an tānah*.

REMBLAYER, v. a., منوهي دغن تانه *memenūh-i dengan tānah*. — un

fossé, منوهي فارت دغن تانه *memenūh-i pārit dengan tānah*.

REMOÛTER, v. a. — un os, مموبه *mem-būbuh pada tempat-na tulang yang sudah tegalāt*.

REMBOURRER, v. a., مغيسي *merg-isi*. — avec du coton, مغيسي دغن *merg-isi dengan kāpas*. — une selle avec du crin, مغيسي فلان *merg-isi pelāna dengan rambut gambung kūda*.

REBOURSABLE, adj., يغ هارس *yang harus di-bayar*.

REBOURSEMENT, s. m., حال مبابير *hāl mem-bāyar*, قميسارن *pembayār-an*, حال مبالس *hāl mem-bālas wang*.

REBOURSER, v. a., مبابير *mem-bāyar*, مبالس *mem-bālas wang*, مپيله *meñilih*. — les dépenses, مبابير *mem-bāyar belanja*. — quelque'un de ses avances, يغ مبالس *mem-bālas wang yang sudah di-belanja orang*. — une perte, مپيله كركين *meñilih ka-rugi-an*.

REMBRUNIR, v. a., rendre brun, منجديكن *merg-hitam-kan*, هيم مانس *men-jadī-kan hitam mānis*.

Fig. Visage rembruni, موك سورم *mūka sūram*, موك مورم *mūka mūram*.

REMÈDE, s. m., ثنار *ōbat*, فنار *penāwar*. — en poudre, لومت *ōbat lūmat*. Donner un —, مبری *mem-brī ōbat*. Prendre un —, فاکي اوبت *mākan ōbat*, پکي اوبت *pākey ōbat*. — contre la fièvre, اوبت دم *ōbat demām*.

Prov. Il y a — à tout, fors à la mort, تيا دای افای لاون موت *tiāda dāya upāya lāwan mant*.

REMÉDIABLE, adj., یغ دافت داباتی *yāng dāpat di-obāt-i*, یغ دافت دتلوغي *yāng dāpat di-tulūng-i*.

REMÉDIER, v. a., مغباتي *meng-obāt-i*. — de bonne heure, مغباتي *meng-obāt-i dengan si-grah*.

Fig. Je ne puis y remédier, تيا دافت هب منولخ *tiāda dāpat ham-ba menūlung*, هب تيا دافت هب منولخ *ham-ba tiāda ber-upāya*.

REMÊLER, v. a., منچمفر ثول *men-xampur pūla*.

REMÉMORER, v. a., مغیختکن *meng-ingat-kan*.

REMENER, v. a., مغنتر فوئخ *meng-hantar pūlang*, مولخکن *memūlang-kan*.

REMERCIER, v. a., منریم کاسه *menarīma kāsīh*, مبری شکور *mem-brī šukūr*, مغوچف شکور *meng-ūxap šukūr*. Je vous remercie, هب منریم *hamba menarīma kāsīh*, تریم

کاسه *tarīma kāsīh pada tūan*. — Dieu pour ses bienfaits, مغوچف شکور کفد الله کارن سکل انگرهن *meng-ūxap šukūr ka-pada allah kārna segala anugrah-ña*.

REMERCIER, refuser honnêtement, تيا د تریم *tiāda tarīma*. — quelqu'un de ses offres de service, تيا د تریم تولخ در سورخ *tiāda tarīma tulung deri sa-ōrang*.

REMERCIER, congédier, ملفسکن *me-lepās-kan*. — un employé, ملفسکن سورخ در فد جباتن *me-lepās-kan sa-ōrang deri-pada jabāt-an*.

REMERCEMENT, s. m., تریم کاسه *tarīma kāsīh*, شکور *šukūr*. Lettre de —, سورت اکن تریم کاسه *sūrat ākan tarīma kāsīh*. Mille remerciements au Seigneur, سربو شکور بکی *sa-ribu šukūr bagī tūhan*. — venant du cœur, شکور یغ تربت *šukūr yang terbit deri-pada hāti*.

REMETTRE, v. a., mettre de nouveau, مبوبه ثول *mem-būbuh pūla*. — à la voile, برلایر ثول *ber-lāyar pūla*. — à sa place, مبوبه فد تفتن *mem-būbuh pada tempat-ña*. Remettez votre épée dans le fourreau, کبلیکنله فدغم کفد تفتن *kombalī-kan-lah pedang-mu ka-pada tempat-ña*.

REMETTRE, rétablir, مپیکن *me-ñembuh-kan*. — d'une frayeur,

متفکن هاتی *menetap-kan hāti*.
— des personnes bien ensemble,
مندامیکن اورغ *men-dāmey-kan*
ōrang.

REMETTRE, livrer, مبرهن *meñe-
ràh-kan*, ممبری *mem-brī*. — en
main, مبرهن کفد تاغن *meñeràh-
kan ka-pada tāgan*. — une lettre,
ممبری سورت *mem-brī sūrat*.

REMETTRE, rendre, مغبلیکن
mengombali-kan.

REMETTRE, différer, برتغکه *ber-
tangguh*, منغکهکن *menangguh-kan*,
ملبتکن *me-lambat-kan*. — toujours,
تغکه برتغکه *tangguh-ber-tangguh*.

REMETTRE, pardonner, مشغن
meng-ampun, مشغونی *meng-
ampūn-i*, ملفسکن *me-lepūs-kan*, معافکن
me-maāf-kan. Afin qu'il vous re-
mette vos péchés, سفای ای مشغونی
سپایا یرا مغ-
ampūn-i pada kāmu segala dōsa.
Beaucoup de péchés lui sont remis,
دسان یغ باقی ایت ترامغن فدان
*dosā-
ña yang bāñak itu ter-ampun
padā-ña*. Il lui remit sa dette,
مک ای مشغونی هوتغن ایت
*maka ia
meng-ampūn-i hūtang-ña itu*. Re-
mettez, et il vous sera remis, لفسکنله
لپاس-کان-لاک
*lepās-kan-lah
maka akan kāmū di-lepās-kan*.

REMETTRE, mettre en dépôt, con-
fier, مناره *menāruh*, مغمانکن
*meng-
amānat-kan*.

SE REMETTRE, v. pron., d'une
maladie, برسمبه *ber-sembuh*.

SE REMETTRE bien avec quel-
qu'un, مندای دغن سورغ *men-dā-
mey dengan sa-ōrang*.

SE REMETTRE entre les mains de
Dieu, مبرهن کفد رحمة الله
*meñeràh-kan dirī-ña ka-pada
rahmat allah*.

RÉMINISCENCE, s. f., فراغانن *per-
ingāt-an*.

REMISE, s. f., action de remettre,
de livrer, حال ممبری *hāl mem-brī*,
حال مبرهن *hāl meñeràh-kan*.

REMISE, délai, ڤرتشگوهن *per-
tangguh-an*.

REMISE, grâce, pardon, امغن
ampun, کئمفونن *ka-ampūn-an*.

REMISE, abri pour un carosse,
بغسل تفت کريت *bagsal tempat
karēta*.

RÉMISSIBLE, adj., یغ دافت دامغنکن
yang dāpat di-ampun-kan.

RÉMISSION, s. f., pardon, grâce,
امغن *ampun*, کئمفونن *ka-ampūn-
an*. La — des péchés, کئمفونن
ka-ampūn-an dōsa. Obtenir
la — des péchés, براوله کئمفونن دسان
ber-uleh ka-ampūn-an dosā-ña.

RÉMOLADE, ou RÉMOULADE, s. f.,
کوه درفد چوک دان سساوی دان لاین
*kūwah deri-pada wūka
dān sesāwi dān lāin deri-pada
itu*.

REMONTER, v. n., monter de nouveau, نایق ٲول *nāiḱ pūla*. — sur le trône, نایق راج ٲول *nāiḱ rāja pūla*. — à l'origine, نایق کٲد اصلن *nāiḱ ka-pada aṣal-ña*.

REMONTER, v. a. — une rivière, مبدی *mūdīḱ*. — son écurie, مبدی کود بهارو *mem-belī kūda bahāru*. — une montre, مومتراجام *memūtar jām*. — le courage, مبری هاتی *mem-brī hāti*. — des souliers, ممیسی سٲاتو *mem-baīḱ-i sapātu*.

REMONTRANCE, s. f., représentation, ٲرغدوَن *perg-adū-an*.

REMONTRANCE, avertissement, ٲرغداجارن *perg-ajār-an*.

REMONTRER, v. a., montrer de nouveau, مننجٲکن ٲول *menunḱan pūla*, مغاجر ٲول *merg-ājar pūla*.

REMONTRER, représenter, مغادو *merg-ādu*.

REMONTRER, avertir, مغجاری *merg-ajār-i*.

Prov. C'est Gros-Jean qui remontre à son curé, اورغ ٲوده هندق *ōrang bōdoh*, مغجاری اورغ ٲندی *hendaḱ merg-ajār-i ōrang pandey*.

REMORDRE, v. a., mordre de nouveau, مغکیگت ٲول *merg-gīgīt pūla*.

REMORDS, s. m., سسل *sesāl*, سسل هاتی *sesāl hāti*. — inutile, سسل

یغ سی ٲ *sesāl yang sia-sīa*. Rongé par le —, دماکن سسل هاتی *di-mākan sesāl hāti*.

REMORQUE, s. f., تند *tonda*. Etre à la —, دتند *di-tonda*.

REMORQUER, v. a., منند *menonda*, مغهل *merg-hēla*, منارق *menārīḱ*. Il remorqua ce navire jusqu'à l'embouchure de la rivière, مک کٲل ایت *maka kapāl itu pūn di-tondā-ña ka-muwāra*.

REMORQUEUR, s. m., ٲنند *penonda*, مک کٲل *kapāl menonda*.

REMORQUEUR, locomotive, کریت *karēta āpi*.

RÉMOULEUR, s. m., توکغ ٲغاسه *tūkang perg-āsah*, ٲندی مغاسه ٲیسو *pandey merg-āsah pīsaw*.

REMOUS, s. m., t. de mar., ایر *āyer alūr-an prāhu*, اولق ایر *ūlak āyer*.

REMPAILLER, v. a., مٲوبه مرغ ٲول *mem-būbuk meràng pūla*.

REMPAILLEUR, EUSE, اورغ مٲوبه *ōrang mem-būbuk meràng pada krusī*, مرغ ٲد کرسی *tūkang kisi-kisi krusī*.

REMPART, s. m., levée qui défend une place, بنتق *bintīng*, بنتق *temboḱ*, کوت *kōta*, کو بو *kūbu*. Muni de —, بر بنتق *ber-bintīng*.

REMPART, ce qui protège, لندغ *lindurg*.

REMPLOÛANT, s. m., qui remplace, *فگنتی* *per-ganti*, *یغ برگنتی* *yang ber-ganti*.

REMPLACEMENT, s. m., *گنتی* *ganti*, *فرگنتین* *per-ganti-an*. Il vient en — d'un autre, *ای داتغ گنتی اورغ* *ia dātang ganti orang lain*.

REMPLOÛER, v. a., *مگنتی* *merg-ganti*. Il remplace son père sur le trône, *ای مگنتین کرجان ایند* *ia merg-ganti-kan ka-rajā-an ayahnda*. —, donner un successeur, faire remplacer, *مفرگنتین* *mem-per-ganti-kan*.

SE REMPLACER alternativement, *برگنتی* *ber-ganti-ganti*.

REMPLEIR, v. a., emplir, *منوهی* *memenūh-i*, *مغیسی* *merg-isi*. — un tonneau, *منوهی ساتوتغ* *memenūh-i sātu tong*. — un sac, *مغیسی کارغ* *merg-isi kārang*. — son ventre, *مغیسی فرتن* *merg-isi prūt-ña*.

REMPLEIR, combler, *مپوبون* *meñebū-kan*. — un fossé, *شارت* *meñebū-kan pārit*.

REMPLEIR, occuper une place. Dieu remplit le ciel et la terre, *الله ملفوتی لاغت دان بوی* *allah me-lipūt-i lāngit dān būmi*. Les étrangers remplissent la ville, *اورغ* *orang*, *اسغ ایت باتق سکالی دالم نگر* *āsing itu bāñak sa-kālī dālam nagrī*. Son nom remplit le monde, *مک نمک ایت مشورفد سکلین نگر*

maka namā-ña itu maṣhūr pada sa-kālī-an nagrī.

REMPLEIR, accomplir. Il remplit ses engagements, *ای ممفیکن جنجین* *ia meñampey-kan janjī-ña*. — ses désirs, *منوهی حسرة* *memenūh-i hesrat*.

REMPLEIR bien tous ses moments, *مغفیاکن تیف ۲ ساعه دغن سفرین* *merg-upayā-kan tiap-tiap saat dengan seperiti-ña*.

REMPLEISSAGE, s. m., action de remplir, *حال منوهی* *hāl memenūh-i*, *حال مغیسی* *hāl merg-isi*.

REMPLEISSAGE, ce qui sert à remplir, *باکل مغیسی* *bākal merg-isi*.

REMPORTEUR, v. a., emporter ce qu'on avait apporté, *مباو کبالی* *mem-bāwa kombālī*.

REMPORTEUR, obtenir, *براوله* *ber-ūleh*. — la victoire, *براوله کمنان* *ber-ūleh ka-menāng-an*. — le prix, *براوله حسنة* *ber-ūleh hisnat*.

REMUANT, E, adj., brouillon. *گشگو* *gangu*, *یغ سوك كاده* *ganggu*, *یغ سوك گاده* *yang sūka gādoh*.

REMUÉ, E, part. pas. du v. remuer, *گويغ* *gerāk*, *ترگرق* *ter-gerāk*, *گويغ* *gōyang*, *ترگويغ* *ter-gōyang*, *گنجغ* *gunxang*, *ترگنجغ* *ter-gunxang*, *اجق* *ājak*, *تراجق* *ter-ājak*, *کاجق* *kāxuk*, *ترکاجق* *ter-kāxuk*.

REMUE-MÉNAGE, s. m., dérangement de meubles, سرب رومه دباوسين serba rūmah di-bāwa sīni sāna.

REMUE - MÉNAGE, trouble, هارو hāru, گاده هریرو haru - būru, گاده gādoh.

REMUER, v. a., mouvoir quelque chose, مغشوق مغشوق merḡ-gerāk, مغشوق merḡ-gōyang. — la main, مغشوق merḡ-gerāk tāngan. — la tête, مغشوق مغشوق merḡ-gōyang kapāla. Faire —, مغشوق مغشوق merḡ-gerāk-kan, مغشوق مغشوق merḡ-gōyang-kan.

REMUER, exciter, émouvoir, مغشوق merḡ-ūpak, مغشوق merḡ-harū-kan, مغشوق merḡ-ājak. — le peuple, مغشوق رعية merḡ-ūpak rayat, مغشوق رعية merḡ-harū-kan rayat.

REMUER la terre, تانه مغشوق merḡ-gālī tānah.

Fig. — ciel et terre, مغشوق سكل meng-ambil segala dāya upāya.

REMUER v. n. et SE REMUER, v. pron., برگرک ber-gerāk, برگرک ber-gōyang.

RÉMUNÉRATEUR, TRICE, s., مبالس pem-bālas, مبالس yang mem-bālas. Il est le —, مبالس ثواب āi pem-bālas sawāb.

RÉMUNÉRATION, s. f., مبالس ka-balās-an, مبالس pem-balās-an, مبالس ثواب upāh-an, مبالس sawāb. Obtenir une grande —, براوله ثواب ber-ūleh sawāb besār.

RÉMUNÉRER, v. a., مبالس mem-bālas, مبالس merḡ-upāh-i. Un roi doit — la fidélité, مبالس راج maka aīta mem-bālas-kan hārus rāja itu mem-bālas-kan ātas orang satiāwan.

RENAISSANCE, s. f., ثواناکن per-anāk-an pūla.

RENAÎTRE, v. n., naître de nouveau, ثواناکن ثواناکن di-per-ānak-kan pūla, ثواناکن te-per-ānak-kan, ثواناکن جادی jādi pūla. Vous qui êtes renés, ثواناکن ثواناکن kāmū yang sudah di-per-ānak-kan pūla. — de l'eau et de l'esprit, ثواناکن ثواناکن di-per-ānak-kan deri-pada āyer dān rūh. — au bonheur, ثواناکن جادی jādi ber-bahagīa pūla.

RENAÎTRE, croître de nouveau, ثواناکن tumbuh pūla. L'herbe renaît, ثواناکن رومط rumpūt tumbuh pūla.

RÉNAL, E, adj., مبالس buāh pinggang pūña. Veine rénale, مبالس اورت buāh pinggang. Douleur rénale (néphrétique), مبالس ساکت sākit buāh pinggang.

RENARD, s. m., ثعلب *rūbeh*, روبه *rūbeh*, شاذ *šāleb*.

Fig. C'est un fin —, ای اورغ *ā ōrang xerdik*.

RENCHÉRIR, v. a., rendre plus cher, منایقن هرک *me - nāiḡ - kan* harga.

RENCHÉRIR, v. n., devenir plus cher, منجادی لبه ماهر *men - jādi lebèh māhal*.

RENCONTRE, s. f., فرتمون *per-temū-an*, قندقاتن *pen-dapāt-an*, سو *sūwa*. Faire une —, برتمو *ber-temū*, منداقت *men-dāpat*. Il fit une mauvaise —, مک ای فون کد تاغن چلاک *maka ā fūn ka-datāng-an xelāka*. Aller à la —, مچیت مغالو *merg-ēlu*, مچیت *meñambut*.

RENCONTRE, combat, قفراغن *pe-prāng-an*.

De RENCONTRE, qui n'est pas neuf. Marchandise de —, دکاغن *dagāng-an yang tiāda bahāru*.

RENCONTRER, v. a., برتمو *ber-temū*, برجفت *ber-jumpa*, برسو *ber-sūwa*. Il rencontra une maison, ای برتموله *ā ber-temū-lah sa-būah rūmah*. — quelqu'un dans le chemin, برجفت دغن سورغ دجالن *ber-jumpa dengan sa-ōrang di-jālan*. — rarement, جاراغ برسو *jāraḡ ber-sūwa*. Faire —, مفرتمون *me-frtemū*.

mem-per-temū-kan, برسواکن *ber-suwā-kan*.

SE RENCONTRER, v. pron., avoir lieu, اد *ada*, جادی *jādi*. Quelque-fois il se rencontre des hommes qui, مک بارغکالی اد اورغ یغ *maka bāraḡ-kālī ada ōrang yang*.

RENDEZ-VOUS, s. m., جنبی اکن *janji ākan ber-temū*. —, lieu, تمتت فرتمون *tampat per-temū-an*.

RENDORMIR, v. a., منیدرکن فول *menīdor-kan pūla*.

SE RENDORMIR, v. pron., تیدر فول *tīdor pūla*.

RENDRE, v. a., restituer, renvoyer, مولغکن *mergombalī-kan*, مغبلیکن *memūlaḡ-kan*, مبالس *mem-bālas*.

— un argent volé, مغبلیکن ورغ یغ *mergombalī-kan wang yang di-xūri*. — une chose empruntée, مولغکن بارغ یغ دقچیم *memūlaḡ-kan bāraḡ yang di-pinjam*. — un salut, مبالس تابق *mem-bālas tābeḡ*. Que Dieu vous le rende! الله *di-bālas-kan allah apā-lah kirā-ña itu pada tūan*. — à chacun selon ses œuvres, مبالس فد سسورغ اتس کرجای *mem-bālas pada sa-sa-ōrang ātas karjā-ña*. — le mal pour le bien, مبالس کجهاتن کنتی کییکن *mem-bālas ka-jahāt-an ganti ka-baik-an*.

RENDRE, payer, مبابر *mem-bāyar*. Rendez-moi ce que vous me devez,

بايرله فداكو بارغ يڭ اغكو برهوتڭ *bāyar-lah padā-ku bārang yang angkaw ber-hūtang*. Rendez à César ce qui est à César, بايرله بارغ يڭ قيصر فون *bāyar-lah bārang yang kēšar pūna pada kēšar*.

RENDRE, produire, برحاصل *ber-hāsil*, حاصل ممبرى *mem-brī hāsil*. Cette terre rend beaucoup, مك تانه *maka tānah itu bānāk hāsil-ña*.

RENDRE, rejeter, مته *muntah*, يبرق *bēraḱ*. — par haut et par bas, مته دان يبرق *muntah dān bēraḱ*.

RENDRE, traduire, مپالن *meñālīn*. — en français, مپالن كهد بهاس فرنيچس *meñālīn ka-pada bahāsa prancis*.

RENDRE, faire devenir, منجديكن *men-jadī-kan*. — riche, مڭياكن *mengayā-kan*. Différentes manières de rendre ce verbe en malais: Rendez compte de votre administration, بريله فركران بندهرينم *brī-lah per-kirā-an bendaharī-an-mu*. Il rendit l'esprit, فوتسله پاو *pūtus-lah nāwa*. — grâce, مشوچف شكور *meng-ūxap šukūr*. — témoignage, ممبرى سقى *mem-brī saḱsi*. — un son clair, ممبرى بوڭي يڭ پارغ *mem-brī būni yang nāring*. — une mauvaise odeur, بر باو بوسق *ber-bāu būsuk*. — à quelqu'un sa parole, درفد جنجبن *me-lepās-kan ōrang deri-pada janji-ña*.

— la vie, مغهيدفكن قول *merg-hī-dup-kan pūla*. — service, ممبرى تولغ *mem-brī tūlung*. — la santé, ممبرهن *meñembuh-kan*. — visite, مغنجنج *meng-anjung*. — ses respects, ممبرى حرمة *mem-brī ḥormat*. — l'âme, فوتس پاو *pūtus nāwa*.

SE RENDRE, v. pron., فرنگى *pergi*. Se — à la maison, فرنگى كرومه *pergi ka-rumah*. Se —, se soumettre, مبرهنك درين *meñerāh-kan diri-ña*. Se —, devenir, منجداى *men-jādī*. Se — méprisable, منجداى هين *men-jādī hīna*. Se — caution, مڭاكو *meng-āku*.

RÊNE, s. f., تالى ككڭ *tālī kakang*, تالى توم *tālī tūm*.

Fig. Tenir les rênes du gouvernement, ممكڭ فرته *memegūng parentah*.

RENÉGAT, E, s., مرتد *murtadd*.

RENFERMÉ, E, part. pas. du v. renfermer, كورڭ *kūrung*. —, em- prisonné, تر فنجار *ter-panjāra*.

Sentir le RENFERMÉ, بر باو باسى *ber-bāu bāsi*, بر باو لائق *ber-bāu lāpuk*.

RENFERMER, v. a., enfermer de nouveau, مغورغكن قول *mengūrur-kan pūla*.

RENFERMER, enfermer, منوتف ددالم *menūtup di-dālam*, مغورغكن

menjūrung-kan. —, emprisonner,
منجراکن *memanjarā-kan.*

RENFERMER, contenir. Ce livre
renferme bien des vérités, بايق
bāñak ka-benār-
an *dālam kitāb ini.* La mer ren-
ferme des choses précieuses, مك
maka *dālam laut itu ada bārang-bārang*
yang indah-indah.

RENFLER, v. n., منجادی بشکتی
men-jādi bangkak.

RENFONDER, v. a., منولى كدام
me-nūlak ka - dālam, ماسقن
me-māsuk-kan.

RENFORCER, v. a., rendre plus
fort, مغقوتكن *meng-kūwat-kan.*

RENFORCER, augmenter, مبايقن
mem-bāñak-kan, منبه *menambah.*

RENFORT, s. m., تباهن كواس
tam-bāh-an kuāsa.

RENGAÎNER, v. a., مناره دالم سارغ
menāruh dālam sārung. — son
épée, مناره قدغن دالم سارغ
menāruh pedang-ña dālam sārung.

RENGORGER (SE), v. pron., برسيف
ber-sikap tekebur.

RENGRAISSER, v. a., faire rede-
venir gras, مشكمكن قول
meng-gumuk-kan pūla.

RENGRAISSER. v. n., redevenir
gras, منجادی كمت قول
men - jādi gumuk pūla.

RENIER, v. a., ميشكل *meñang-*
kal, منكر *munkir.* Quiconque me
reniera devant les hommes, je le
renierai devant mon père, بارغسياف
ميشكل اكن داکو دهدافن مانسی اكو
این لاکی ماو ميشكل اكن دی دهدافن
bārang-siāpameñangkalākan
daku di-hadāp-an mānusia āku
ini lagi māu neñangkal ākan dīa
di-hadāp-an bapā-ku. — la foi,
ميشكل ايمان *meñangkal imān.* Vous
n'avez pas renié mon nom, مك
اغكو *maka angkaw*
sudah tiāda meñangkal namā-ku.

RENIFLER, v. n., منچيم سرت برنفس
men-xiūm serta ber-nefas.

RENOM, s. m., réputation, نام
nāma, گه *gāh.* Bon —, نام
بايق *nāma yang bāik.* Acquérir du —,
براوله *ber-ūleh gāh.*

RENOMMÉ, E, part. pas. du v.
renommer, élu de nouveau, دثيله
di-pilih pūla.

RENOMMÉ, fameux, مشهور *maš-*
hūr, ترنام *ter-nāma,* يڭ كئامن
yang ka-namā-an. Guerrier —,
هلبالڭ *hulubālang yang mašhūr.*
Homme — par sa science, يڭ
اورغ *orang yang ter-*
nāma sebab ka-pandēy-an-ña.

RENOMMÉE, s. f., نام *nāma,* گه
gāh. Mauvaise —, نام يڭ بوسق
yang būsuk.

Prov. Bonne — vaut mieux que ceinture dorée, نام یخ بایق اد لبه بایق *nāma yang bāiḳ ada lebèh bāiḳ deri-pada ka-kayā-an*.

RENOMMER, v. a., élire de nouveau, میله څول *memilih pūla*.

RENONCER, v. n., quitter, منځکلن *meninggal-kan*. — au trône, منځکلن تخت کړجان *meninggal-kan takta ka rajā -an*. — aux plaisirs, منځکلن سکل کسان *meninggal-kan segala ka-sukā-an*.

RENONCER, renier, rejeter, میځکل *meṅangkal*, مېوځ *mem-būang*. — à sa foi, ایمان میځکل *meṅangkal imān*. — au démon, مېوځ شیطان *mem-būang šeiṭān*.

RENOUER, v. a., nouer une chose dénouée, مېځلن څول *meṅimpul-kan pūla*, مځیکت څول *meny-ikat pūla*.

Fig. — un traité, مېوت فرجنيځن *mem-būat per-janji-an pūla*. — amitié, جادی صحابه څول *jādi ṣoḥābat pūla*.

RENOUVELER, v. a., مېهروى *mem-baharū-i*. — un traité, مېهروى فرجنيځن *mem-baharū-i per-janji-an*. — la face de la terre, مېهروى موک بومي *mem - baharū - i mūka būmi*.

RENOUVELER, changer, مځکتیکن *meny-ganti-kan*. — le mobilier د'une maison, مځکتیکن فرکاکس

رومه *meny-ganti-kan perkākas rūmah*.

RENOUVELER, réitérer, مېوت څول *mem-būat pūla*. — une demande, منت څول *minta pūla*.

SERENOUELER, v. pron., دېهروى *di-baharū-i*. Se renouveler de jour en jour, دېهروى درځد سهارى کغد *di-baharū-i deri-pada sa-hāri ka-pada sa-hāri*.

RENOUVELLEMENT, s. m., ښهروڼ *pem-baharū-an*. Il nous a sauvés par le baptême et par le — du Saint-Esprit, مکه ای سده منخلاصکن *kami* اوله فرمندین دان ښهروڼ روح *maka ia sudah men-ḳalās-kan kāmī ūleh per-mandī-an dān pem-baharū-an rūh ul-ḳudus*.

RENOVATEUR, TRICE, adj., یخ مېهروى *yang mem-baharū-i*.

RENOVATION, s. f., حال مېوت څول *hāl mem - būat pūla*, حال مېوت بهارو *hāl mem-būat bahāru*. — des vœux, حال برنیة څول *hāl ber-niyet pūla*.

RENSEIGNEMENT, s. m., ښېجوک *penunjuk-an*, خبر *ḳabar*. Donner des renseignements, مېرى تاهو *mem-brī tāhu*.

RENSEIGNER, v. a., enseigner de nouveau, مغاچر څول *meny-ājar pūla*.

RENSEIGNER, donner des renseignements, مېرى تاهو *mem - brī tāhu*.

RENTE, s. f., revenu annuel, حاصل *hāṣil*, بوع ووع *būga wang*, حاصل بوع دبری قد تیاف ۲ تاهن *hāṣil yang di-brī pada tiap-tiap tāhun*.

RENTIER, ÈRE, s., اورع بوع براوله *ōrang yang ber-ūleh hāṣil pada tiap-tiap tāhun*.

RENTAIRE, v. a., جرومت *jerū-mat*, منیسق *menīsik*.

RENTANT, E, adj., یغ کدالم *yāng ka-dālam*. Angle —, فنجورو یغ *pen-jūru yang hūjung-ña ka-dālam*.

RENTÉE, s. f., action de rentrer, retour, حال ماسق قول *hāl māsuk pūla*, حال قولغ *hāl pūlang*.

RENTÉE de fonds, قنرومان ووع *penarimā-an wang*.

RENTRE, v. n., entrer de nouveau, ماسق قول *māsuk pūla*. Sortir par une porte et — par l'autre, کلوردر سواتو فتودان ماسق قد فتو یغ *ka-lūar deri suātu pintu dān māsuk pada pintu yang lain*.

RENTRE, retourner, revenir, قولغ *pūlang*, کبالی *kombāli*. Il est rentré à minuit, سده قولغ *tergah malam ia sudah pūlang*.

RENTRE en soi-même, فکر دالم *pikir dalam hati-ña*.

RENTRE, v. a., porter dedans, ماسقن *me-māsuk-kan*, مباو دالم

mem-bāwa dālam. — des marchandises dans le magasin, ماسقن *me-māsuk-kan da-gāng-an ka-dālam godōng*.

RENVERSE (A LA), تلنتخ *telentang*. Tomber à la —, جاته تلنتخ *jātuh telentang*. Etre couché à la — (sur le dos), تر تلنتخ *ter-telentang*. Se coucher à la —, منلنتخ *mene-lentang*.

RENVERSE, E, part. pas. du v. renverser, بنتن *bantun*, تر بنتن *ter-bantun*, روبه *rūbuh*. — de cheval, بنتن در اتس کود *bantun deri atas kūda*.

RENVERSE, sens dessus dessous, بالتق *bālik*, بالتق بله *bālik-belāh*.

RENVERSEMENT, s. m., action de renverser, قنبتونن *pem-bantūn an*, قنبلیکن *pem-balik-an*. — d'esprit, ککلان *ka-gilā-an*, کبدوهن *ka-bodōh-an*.

RENVERSEMENT, au fig., ruine, قنبنسان *pem-binasā-an*. Le — d'un État, قنبنسان کرجان *pem-binasā-an ka-rajā-an*.

RENVERSER, v. a., faire tomber, مبنتن *mem-bantun*, مرو بهکن *me-rūbuh-kan*, منجاتهکن *men-jātuh-kan*. Le vent renverse des arbres, اغن ایت مبنتن قوهن کایو *āngin itu mem-bantun pōhon kāyu*.

RENVERSER, mettre le dessus dessous, مبالقن *mem-bālik-kan*.

RENVERSER. au fig., détruire, ممریق ممبرساکن *mem - binasā - kan*, ممبرق *me-rombak*, ممبرق بله *mem - bālik - belah*.

SE RENVERSER, v. pron., se mettre à la renverse, منبرقاتكن درين *men-jātuh-kan diri-ña*, منلنتخ *menelentang*.

RENVOI, s. m., action de renvoyer, ممولشكن حال *hāl memūlang-kan*, مموليلكن حال *hāl mengom-bali-kan*.

RENVOI, congé. — d'une personne, حال ملفسكن اورخ *hāl me-lepās-kan ōrang*.

RENVOI, ajournement, تارخه *targuh*.

RENVOI, signe qui renvoie à une citation, تند منبرق قد لاین تمفت *tanda menunjuk pada lāin tampat*.

RENOYER, v. a., envoyer de nouveau, مپوره پول *meñūruh pūla*, موميرم پول *mengirim pūla*.

RENOYER, faire retourner, ممولشكن *memūlang-kan*, مموليلكن *mengom-bali-kan*. — quelqu'un, مپوره پولاخ *meñūruh pūlang*.

RENOYER, congédier, ملفسكن *me-lepās-kan*. — un domestique, ملفسكن سورخ گاجي *me-lepās-kan sa-ōrang gāji*.

RENOYER, remettre à un autre temps, برتارخه *ber-targuh*. — à

huitaine, بارخ توجه هاري *ber-targuh bārang tūjuh hāri*.

RENOYER, repercuter, فالومغندرکن *pālu meng-undur-kan*, بالس کمالی *bālas kombālī*. — des rayons, برکيلتن سينر *ber-kilat-kan sinar*.

RENOYER à un autre endroit d'un livre, منبرق قد لاین تمفت *menunjuk pada lāin tampat*.

REPAIRE, s. m. — de voleurs, گوه اورخ فپامن *gūah ōrang peñā-mun*. — de tous les oiseaux impurs, کروهن سکالين بورخ بروغن يخ *kurūng-an sa-kali-an būruḡ-burūng-an yang nejīs*. Cette ville est devenue le — des dragons, نگرى ايت سده جادی کديامن ننگناک *nagrī itu sudah jādi ka-diām-an naga-nāga*.

REPAÎTRE, v. a., donner à manger, ممبرى مکان *mem-brī makān-an*.

SE REPAÎTRE, v. pron., ماکن *mākan*. Ces animaux se repaissent de chair, مک بناتخ ايت ماکن داگخ *maka binātang itu mākan dāḡing*.

Fig. Se — de vaines espérances, هارث اکن بارخ يخ سى ۲ *hārap ākan bārang yang sia-sīa*.

Prov. Se — de vent et de fumée, براين اکن فچين *ber-irgin ākan puji-an*.

RÉPANDRE, v. a., verser, منوچر *menūwang*, منمغه *menumpah*, منوچر *men-xūxur*. — de l'eau, اير *men-xūxur*.

menūwang āyer. Je répandrai mon esprit sur eux, اکواکن منوغ روحک *aku ākan menūwang rūh-ku ka-ātas marika-itu*. — le sang, منغه داره *menumpah darah*. — des larmes, منچوچر ایر *men-xūxur āyer māta*. Répandez votre cœur devant Dieu, چوچرله راس هاتی کامودهداثن الله *xūxur-lah rāsa hāti kāmū di-hadāp-an allah*. — son sang pour sa religion, ماتی کارن اکام *māti kārna agamā-ña*.

RÉPANDRE, disperser, مغمبر *merg - hambur*, میتر *meñtrat*, منجری بریکن *men - xerèy - berèy-kan*. — du riz, مغمبر برس *merg-hambur bràs*.

RÉPANDRE, donner, distribuer, ممبری *mem-brī*. — beaucoup d'aumônes, ممبری بایق صدقه *mem-brī bāñak sedekat*.

RÉPANDRE, étendre au loin. Le soleil répand sa lumière, متهارى *mata-hāri itu memanaxur-kan xahayā-ña*. — une nouvelle, معلومکن خبر *memalūm-kan kabur*.

SE RÉPANDRE, v. pron., برهمبورن *ber-hambūr-an*, کهمبورن *ka-hambūr-an*. La fumée du feuse répandit, مکن اسف اثی ایت کهمبورنله *maka āsap āpi itu ka-hambūr-an-lah*. Parfum qui se répand dans l'air, بوون یغ هارم ترکیبر دادر *baū-an yang*

hārum ter-kībar di-udara. La nouvelle s'est répandue dans les environs, خبرایت جدیله معلوم برکیلخ *kabar itu jadī-lah malūm ber-kutīlīng*. Se — en longs discours, منبجشکن یچار *memanjang - kan bixāra*.

RÉPANDU, E, part. pas. du v. répandre, versé, توغ *tūwang*, ترغه *ter - tumpah*. Sang —, داره ترغه *dārah ter-tumpah*. Riz —, برس *bràs ter-sīrat*.

RÉPANDU, étendu au loin. Nom — dans le monde, نام یغ مشهور *nāma yang mašhūr*.

RÉPANDU, dispersé, برکفان *ber-kapār-an*, ترچری بری *ter-xerèy-berèy*.

RÉPARABLE, adj., یغ دافت دیسکی *yang dāpat di-baik-i*, یغ بوله دفریسیکی *yang būleh di-per-baik-i*.

RÉPARAÎTRE, v. n., برکلهاتن قول *ber-ka-lihāt-an pūla*, منبل قول *menimbul pūla*.

RÉPARATEUR, TRICE, s., یغ میسکی *yang mem-baik-i*.

RÉPARATION, s. f., حال میسکی *hāl mem-baik-i*, فریسیکن *per-baik-an*. Mille piastres pour la — d'une maison, سربورثکت اکن میسکی سبه *sa-ribu ringgit ākan mem-baik-i sa-būah rūmah*.

RÉPARATION, compensation, قبالسن *pem-balās-an*.

RÉPARER, v. a., remettre en bon état, rétablir, ميمبكي *mem-baik-i*.

— une montre, ميمبكي جام اورولس *mem-baik-i jām urūlis*. — sa fortune, براوله كيكيان قول *ber-ūleh ka-kayā an pūla*. — sa réputation, براوله نام يڭ بايق قول *ber-ūleh nāma yāng baik pūla*.

RÉPARER, faire réparation. — une faute, مبابرساله *mem-bāyar sālāh*. — un dommage, مبالس *mem-bālas kà-rugī-an*.

RÉPARER les torts, venger les injures, مپوچى ارغ دموك *meñuxi ārang di-mūka*.

RÉPARTIE, s. f., réplique, جواب *jawāb*, ساهت *sāhut*.

RÉPARTIR, v. n., répliquer, منجواب *men-jawāb*, ممبرى جواب *membri jawāb*, مپاهت *meñāhut*.

REPARTIR, v. n., partir de nouveau, براغكت قول *ber-angkat pūla*. —, retourner, مولغ *memūlang*, قولغ *pūlang*.

RÉPARTIR, v. a., partager, مپهاكى *mem-bahāgi*. — un héritage, مپهاكى *mem-bahāgi pusāka*.

RÉPARTITION, s. f., قسمة *pem-bahagi-an*. — des intérêts d'argent, قسمة بون وڭ *pem-bahagi-an būrga wang*.

REPAS, s. m., مكان *makān-an*, سنتاڭن *santāp-an*. A l'heure du —, فدكتيك ماكن *pada kotika mākan*.

Après le —, كديئن درفد ماكن *kamudī-an deri-pada mākan*.

Faire deux — par jour, ماكن دو كالى *mākan dūa kālī sa-hāri*.

Inviter à un —, ممشكل اورغ ماكن *memargil orang mākan*. Grand —, repas prié, فرجمون *per-jamū-an*.

Donner un —, ميموت فرجمون *mem-būat per-jamū-an*, منجامو اورغ *men-jāmu orang*. Inviter à un —, مپلاكن اورغ ماكن *meñilā-kan orang mākan*. — de nocces, فرجمون مفلى *per-jamū-an mēmpelēy*.

REPASSAGE, s. m., des couteaux, مغازه حال *hāl merg-āsah*. — du linge, مگكرس كاين حال *hāl merg-gerūs kāin*.

REPASSER, v. n., passer de nouveau, لالو قول *lālu pūla*, برلالو قول *ber-lālu pūla*, برجالان قول *ber-jālan pūla*. — sur un pont, برجالان قول *ber-jālan pūla di-jambātan*. Passer et —, لالو لالغ *lālu lālang*.

REPASSER, v. a., traverser de nouveau, مپيرغ قول *meñabrang pūla*. — une rivière, مپيرغ سوڭى *menabrang sūngēy pūla*.

REPASSER, aiguiser, مغازه *merg-āsah*, منچانى *men-xāney*. — les couteaux, مغازه قيسو *merg-āsah pīsaw*. Pierre à —, باتو مغازه *bātu perg-āsah*.

REPASSER du linge, *مُحْكِرْس كَايْن* *meng-gerùs kâin*.

REPASSER dans la mémoire, *مُحْكِرْس مِغَاتِي فُول* *meng-ingāt-i pūla*. — une leçon, *مُحْكِرْس اَجَارِن* *meng-ingāt-i ajār-an*.

REPASSER un compte, *مَرْقَس هِتُونْ* *memreksa hitung-an pūla*.

REPASSEUR, s. m., de couteaux, *مُحْكِرْس تَوَكْج* *tūkang meng-āsah*, *فَدِي* *pandey men-xāney*.

REPASSEUSE, s. f., *مُحْكِرْس يَخ* *perampūan yang meng-gerùs kâin*.

REPATRIER, v. a., rendre quelqu'un à sa patrie, *مُحْكِبَلِيْن اَوْرُخْ فُولُخ* *mengombali-kan orang pūlang ka-nagrī bapā-ña*.

SE REPATRIER, v. pron., *مُحْكِبَالِي* *mengombali pūlang ka-nagrī bāpa*.

REPÊCHER, v. a., *مُحْكِبَلِ دَر دَالَم اير* *meng-ambil deri dālam āyer*.

REPENDRE, v. a., pendre de nouveau, *مُحْكِتَخْ فُول* *meng-gantung pūla*.

REPENTANT, E, adj., *يَخ بَرَسَسَل* *yang ber-sesàl*, *يَخ بَرْتَوْبَة* *yang ber-tōbat*. Un pécheur — *سُورُخْ بَرْدُوس*, *sa-ōrang ber-dōsa yang ber-tōbat*.

REPENTIR (SE), v. pron., *مِيسَل* *meñesàl*, *مِيسَل دَرِين* *meñesàl dirī-ña*, *بَرْتَوْبَة* *ber-tōbat*. Se — du péché,

مِيسَل دَرْدُودُوس *meñesàl deri-pada dōsa*. Je me repents amèrement, *مَكْ هَمْب سَاغْت مِيسَل* *maka hamba sāngat meñesàl*.

REPENTIR, s. m., *سَسَل* *sesàl*, *تَوْبَة* *tōbat*. Un véritable — *سَسَل هَاتِي يَخ بَنَر* *sesàl hātī yang benār*.

RÉPERCUSSION, s. f., renvoi, réflexion des sons, etc., *كَبَالَسْن* *ka-balās-an*, *بَالَسْن* *bālas-ña*.

RÉPERCUTER, v. a., réfléchir, renvoyer, *مِمْبَالَس* *mem-bālas*, *مِمْبَالَس كَمْبَالِي* *mem-bālas kombālī*, *مِمْبَالَس كَان* *mem-ūlang-kan*. — le son, *مِمْبَالَس بُونِي* *mem-bālas būnī*. — les rayons, *مِمْبَالَس كَان سِينَر* *mem-ūlang-kan sīnar*.

REPÈRE, s. m., marque, trait, *تَنْدَا* *tanda*, *بَارِس* *bārīs*.

RÉPERTOIRE, s. m., table, دفتر *daftar*.

RÉPÊTER, v. a., dire ou faire plusieurs fois, *مِمْبَالَس بَرَاوَلُخ* *ber-ūlang*, *مِمْبَالَس بَرَاوَلُخ ۲ كَات* *ber-ūlang-ūlang kātā*. — alternativement, *مِمْبَالَس بَرَاوَلُخ الَاغْن* *ber-ūlang-ūlang-an*.

RÉPÊTER, dire de nouveau, rapporter, *بَرَكَات فُول* *ber-kātā pūla*, *بَرَكَات لَآغِي سَكَالِي* *ber-kātā lāgi sakālī*. — dix fois, *بَرَكَات سَفُولَه كَالِي* *ber-kātā sa-pūloh kālī*.

RÉPÉTER, faire de nouveau, ممبوت لاڳي *mem-būat pūla*, ممبوت لاڳي ساڪالي *mem-būat lāgi sa-kāli*. Cette horloge répète les heures, اورولس ايت فوڪل دو ڪالي *urūlis itu pūkul dūa kāli*.

RÉPÉTER ce qu'on a entendu, ممبوت لاڳي بارغ سده ددغرڻ *mergatā-kan bārang yang sudah di-dengar-ña*.

RÉPÉTER, réciter, برڪات *ber-kāta*, منچرڻا *men-xeritrā*. Répétez votre leçon, ڪتاله اچارڻ *katā-lah ajār-an-mu*.

RÉPÉTITEUR, s. m., اورغ براولڻ *orang ber-ūlang-ūlang*.

RÉPÉTITION, s. f., action de répéter, حال برڪات لاڳي *ulāng-an*, حال برڪات لاڳي ساڪالي *hāl ber-kāta lāgi sa-kāli*, حال ممبوت *hāl mem-būat pūla*. — d'un mot, حال برڪات لاڳي *ulāng-an kāta*.

RÉPÉTITION, essai, چوب *xōba*. On a fait la — de cette pièce de théâtre, سده چوب برماين وايغ *orang sudah xōba ber-māin wāyang itu*.

REPEUPLER, v. a., مرامين ڦول *me-rāmey-kan pūla*, معمورڪن ڦول *me-māmūr-kan pūla*.

REPIQUER, v. a., پيڪر ڦول *men-xūxuk pūla*, مينڪم ڦول *menūkam pūla*.

REPIQUER, transplanter, منانم ڦول *menānam pada lāin tampat*.

RÉPIT, s. m., ڦرهنتين *per-hentī-an*, ڦرهنتين ڪم *per-hentī-an kukum*, ڦرتڱوھن *per-tangguh-an*. — de trois jours, برتڱه بارغ تينڪ *ber-tangguh bārang tiga hāri*.

REPLACER, v. a., ممبوت ڦول *mem-būuh pūla*.

REPLANTER, v. a., منانم ڦول *menānam pūla*. — un arbre, منانم ڦوڪو *menānam pōkok pūla*. — un jardin, منانم ڪبن ڦول *menanām-i kebōn pūla*.

REPLET, ÈTE, adj., ڳڻق *gepùk*, ڳڻق *gumùk*.

REPLI, s. m., لفاتن *lipāt-an*.

REPLI, sinuosité, ڪرت *kerūt*.

Fig. Les replis du cœur, خلوة *kalwat hāti*.

REPLIER, v. a., مليشت ڦول *me-lipāt pūla*. Repliez votre serviette, ليفتله توال ايت *lipāt-lah tuāla itu*. Il se replie comme un serpent, سڦرت اولر بريالت ۲ لڪون *seperiti ūlar ber-bālīt-bālīt lakū-ña*.

RÉPLIQUE, s. f., جواب *jawāb*, ڦمبالسن *pem-balās-an*.

RÉPLIQUER, v. a., faire une réplique, منجواب *men-jawāb*, مبري *men-jawāb*.

مپاهت *mem-brī jawāb*, جواب *meñāhut*, مبالس کات *mem-bālas kāta*. Jen'ai rien à — à ces paroles, من سواتو فون تيا دهمب منجواب اكن *maka suātu pūn tiāda hamba men-jawāb ākan per-katā-an itu*.

RÉPONDANT, E, adj., qui répond, يڭ منجواب *yang men-jawāb*.

RÉPONDANT, caution, يڭ مڭاكو *yang merg-āku*, فڭاكو *perg-āku*.

RÉPONDRE, v. a. et n., faire une réponse, ممبرى منجواب *men-jawāb*, مپاهت *mem-brī jawāb*, مپاهت *meñāhut*, مبالس کات *mem-bālas kāta*. Je ne puis — همب تيا دافت منجواب, *hamba tiāda dāpat men-jawāb*. Ils répondirent amen, مريکيئت *marika - itu meñāhut dān ber-kāta amīn*. Vous avez bien répondu, اغكو سده *angkaw sudah meñāhut dengan sa-betūl-ña*. — à, مپهوتي *meñahūt-i*. — à une lettre, مبالس سورت *mem-bālas sūrat*. — à un salut, مبالس تابق *mem-bālas tābek*.

RÉPONDRE, s'accorder, être vis-à-vis, ادا سام بنديڭن *ada sāma bandīng-an*, برتتاڭن *ber-tentāng-an*. Cela ne répond pas aux conventions, من ايله تيا د سام بنديڭن دڭن *maka inī-lah tiāda*

sāma bandīng-an-ña dengan janji itu.

SE RÉPONDRE en chœur, برساهت *ber-sāhut-sahūt-an*.

RÉPONDRE, être caution, مڭاكو *merg-āku*. — de quelqu'un, مڭكوى *merg-ākū-i*. Je réponds de lui, c'est à moi que vous en demanderez کيت اين مڭكوى دى درڭد *kita inī merg-ākū-i dīa deri-pada tāngan-ku angkaw būleh menuntūt-i dīa*.

RÉPONSE, s. f., جواب *jawāb*, ساهت *sāhut*, فمبالسن *pem-balās-an*. — douce, جواب يڭ لبت *jawāb yang lembut*. — à une question, جواب اكن سوال *jawāb ākan suāl*. — à une lettre, سورت فمبالسن *pem-balās-an sūrat*. Par demandes et réponses, دڭن سوال دان جواب *dengan suāl dān jawāb*.

REPORTER, v. a., porter une chose où elle était, مباو فولڭ *mem-bāwa pūlang*.

REPOS, s. m., privation de mouvement, سکنه *sakinat*. En —, ساکن *sākin*.

REPOS, relâche, فرهنتيئن *per-hentī-an*. Jour de —, هارى فرهنتيئن *hāri per-hentī-an*. Lieu de —, تمغت فرهنتيئن *tampat per-hentī-an*. Prendre du — après la fatigue, برهنتى درڭد لله *ber-henti deri-pada lelāh*. Voilà mon — pour toujours,

انیله فرهنتینک سمی ککل *inī-lah per-hentī-an-ku sampey kakal*.
 منچهای فرهنتین, *men - xahāri per - hentī - an*. Ils
 n'auront de — ni jour ni nuit, تیداد
 ای براوله بارغ فرهنتین سیخ دان مالم
tiāda ia ber-ūleh bārang per-
hentī-an siang dān mālam.

REPOS, quiétude, tranquillité,
 سنغ *senang*, کسانغ *ka-senāng-an*,
 کستوسا *ka - santawsā - an*. Vivre
 en —, هیدف دغن سنغ, *hidup dengan*
senang. — de l'esprit, هاتی
per-tetāp-an hāti. Le — éternel,
 کستوسا ددالم سورک *ka-santawsā-*
an di-dālam sūwarga. Qui n'a pas
 de —, برلیسه *ber-tisah*, کنده
gundah.

REPOS, sommeil, تیدر *tidor*, ادو
ādu. Ne pouvoir prendre du —,
 تیداد بوله تیدر *tiāda būleh tidor*. Le
 champ du —, قمر قبر *tampat kubūr*.

REPOSER, v. a., poser dans une
 position tranquille, مبارغن *mem-*
bāring-kan, میندرکن *meñandar-kan*,
 مینغن *meñenāng-kan*. Il n'a pas
 où — sa tête, تفت بوکن اد فدان بارغ
būkan ada padā-ña bārang tampat di-māna
ia ber-bāring-kan kapalā-ña. Cette
 espérance repose l'âme, هراقن ایت
ia sudah ber-henti pada hāri
yang ka-tūjuh. Dormez maintenant

مبویه قول *REPOSER, replacer, mem-būbuh pūla*. Il repose la
 coupe sur la table, دبوین قول چاون
di-būbuh-ña pūla xāwan
 اتاس میج *ātas mēja*.

REPOSER, v. n., dormir, تیدر
tidor, برادو *ber-ādu*. Il n'a pas
 reposé cette nuit, ای تیداد تیدر سمالم
ia tiāda tidor sa-mālam.

REPOSER, être appuyé contre,
 برساندر *ber-sandar*,
 گندغ *gindang*, بربارغ *ber-bāring*.
 Ici repose, سین بربارغ *sini ber-*
bāring. Qu'il repose en paix, علیه
 السلام *aleihi es-salām*.

REPOSER, être placé sur, برالس
ber-ālas. La colonne repose sur
 une pierre de marbre, مک تیغ ایت
maka tiang itu ber-ālas sa-bātu marmor. Ce dis-
 cours ne repose sur rien, مک توتر
 ایت تیداد برالس *maka tūtur itu tiāda*
ber-ālas.

SE REPOSER, v. pron., dormir,
 تیدر *tidor*, برادو *ber-*
ādu, بربارغ *ber-bāring*.

SE REPOSER, cesser, برهنتی *ber-*
henti, بردیم *ber-diam*. Se — en
 chemin, برهنتی دجالن *ber-henti di-*
jālan. Il se repose le septième jour,
 ای سده برهنتی فد هاری یغ کتوجه
ia sudah ber-henti pada hāri
yang ka-tūjuh. Dormez maintenant

et reposez-vous, تیدرله دان برهنتیله *tīdor-lah dān ber-hentī-lah kāmū*. L'arche se repose sur le mont Ararat, بر دیله بهترا ایت داتس *ber-dīam-lah bahatrā itu di-ātas gūnūng ararāt*.

SE REPOSER SUR, se fier à, مشهارف *meng-hārap*, فرچای اکن *perxāya ākan*, گندع برگتسخ *ber-gantung*, گندع *ginding*.

REPOSOIR, s. m., تفت فرهتین *tampat per-hentī-an*.

REPOUSSANT, E, adj., dégoutant, یغ مبری جو *yang mem-brī jumū*, کوالن یغ کگلین *yang ka-gelī-an*, *ka-muwāl-an*.

REPOUSSE, v. a., parer, renvoyer, مبالسکن *menangkis-kan*, مبالسکن *mem-bālas-kan*. — une flèche, منغسکن انق فانه *menangkis-kan anak pānah*.

REPOUSSER, résister, faire reculer, مغندرکن منولق *menūlak*, مغندرکن *meng-undur-kan*. — une demande, منولق فرمتان *menūlak per-mintā-an*, تیاد تریم فرمتان *tiāda tarīma per-mintā-an*. — la force par la force, منولق گاگه دغن گاگه *menūlak gāgah dengan gāgah*. — l'ennemi, مغندرکن موسه *meng-undur-kan mūsuh*. Se — réciproquement, تولق *tūlak-menūlak*.

REPOUSSER une tentation, ملاون *me-lāwan* فرچبان *per-xobā-an*.

REPOUSSER, v. n., pousser de nouveau, تبه فول *tumbuh pūla*. Ces plantes repoussent, مک تمان *maka tanām-an itu tumbuh pūla*.

REPOUSSOIR, s. m., فرکاکس فنولق *perkakas penūlak*.

RÉPRÉHENSIBLE, adj., یسخ هارس *yang harus di-hardik*, یغ فانت دچلای *yang pātut di-xelā-i*.

RÉPRÉHENSION, s. f., هردق *hardik*, نست *nista*.

REPRENDRE, v. a., prendre de nouveau, مغبل کمالی *meng-ambil kombālī*, منغف کمالی *menangkap kombālī*, ممگ فول *memegang pūla*. — ce qui avait été donné, مغبل *meng-ambil kombālī barang yang sudah di-brī*. — un oiseau, سیکر کمالی *menangkap kombālī sa-īkor burung*. — son épée, فدع فول *memegang pedang pūla*. — la mer, برلایر فول *ber-lāyar pūla*. — ses fonctions, ماسق جواتن فول *māsuk jawāt-an-ña pūla*. Le fort est repris, مک کوت ایت فون دالهن فول *maka kōta itu pūn di-ālah-kan pūla*. Que je ne vous y reprenne pas! جانله اغکوبوت ایت لاگی *jāngan-lah angkaw būat itu lāgi*.

REPRENDRE, recouvrer. — ses esprits, سدر فول *sedar pūla*. — ses

forces, منجادی قوه ثول *men-jādi kūwat pūla*.

REPRENDRE, continuer ce qui avait été interrompu. — un discours, ملائی قول برکات *me-mulā-i pūla ber-kāta*. — une pièce de théâtre, ملائی قول برواین وایش *me-mulā-i pūla ber-māin wāyang*. — une histoire depuis le commencement, منچترکان حکایه درفد ملان *men-xerit-rā-kan hikāyat deri-pada mulā-ñā*.

A REPRENDRE, سبرمول *sa-ber-mūla*.

REPRENDRE, revenir à un premier état. La rivière a repris, ایرسوغی سده *āyer sūngēy sudah bakū pūla*. — racine, براکر قول *ber-ākar pūla*. Il reprit, ای برکات قول *ia ber-kāta pūla*.

REPRENDRE, blâmer, censurer, منست *me-nista*, مشهریق *merg-har-dik*, منچلا *men-xelā*. — quelqu'un, منست اورغ *me-nista ōrang*.

REPRÉSAILLE, s. f., قبلاسن *pem-balās-an*. User de —, مبالسن *mem-bālas-kan*.

REPRÉSENTANT, s. m., فغانتی *perg-ganti*, وکیل *wakīl*. Le — du roi, فغانتی راج *perg-ganti rāja*. Vous serez mon —, تون همب اکن *tūan hamba ākan wakīl-ku*.

REPRÉSENTATION, s. f., exhibition, exposition devant les yeux, قنچوکن *penunjuk-an*.

REPRÉSENTATION, faste, pompe, انچار *upaxāra*.

REPRÉSENTATION par la peinture ou la sculpture, تلادن *tulādan*, گمبر *gambar*, فاتغ *pātung*.

REPRÉSENTATION théâtrale, وایش *wāyang*.

REPRÉSENTATION nationale, ثرهمفونن سکل اورغ فلین *per-himpūn-an segala ōrang pilih-an*, مجلس کرجاان *mejlīs ka-rajā-an*.

REPRÉSENTATION, remontrance, فغدوون *perg-adū-an*.

REPRÉSENTER, v. a., présenter de nouveau, مشهادوکن قول *merg-hādap-kan pūla*, متحاضرکن قول *merg-hādīr-kan pūla*.

REPRÉSENTER, tenir la place, گنتی *ganti*, متگنتی *merg-ganti*, وکیل *jādi wakīl*. L'Ambassadeur représente le roi, اتوسن ایت *utūs-an itu ganti rajā-ñā*.

REPRÉSENTER, jouer le personnage de, فثرور *pura-pūra*, مپامر *meñāmar*, منیرو *menīru*.

REPRÉSENTER, exhiber, exposer, محدوکن *merg-adū-kan*. — son état, محدوکن حالو *merg-adū-kan hāl-ñā*.

REPRÉSENTER, peindre, منولس کمبر *menūlis gambar*, مڭکمبرکن *meng-gambar-kan*, مرفاکن *me-rupā-kan*. Quelle est la maison représentée? رومه مان یغ دکمبرکن ایت *rūmah māna yang di-gambar-kan itu*.

REPRÉSENTER, être le type, figurer, جادی اکن تلادن *jādi akan tulādan*.

REPRÉSENTER une chose au vif (en parlant), منچتراکن سواتو فکرار دغن, ترغ *men-æritrā-kan suātu por-kāra dengan tràng*.

REPRÉSENTER, paraître grand. Cet homme représente bien, اورغ ایت *orang itu baik rupā-ña*, بايق رفاڭ *orang itu baik*, اورغ ایت بايق کلک وئوڭ *orang itu baik ka-lakū-an-ña*.

SE REPRÉSENTER, v. pron., se présenter de nouveau, حاضر قول *hādhir pūla*, مڭهادف قول *meng-hādap pūla*, مننجقکن درين قول *menunjuk-kan deri-ña pūla*.

SE REPRÉSENTER, s'imaginer, مڭڭ *meñangka*, مڭگیر *mengīra*. Représentez-vous un homme tout petit, سڭکاکنله اولهم سؤورغ کچل سکالی *sangkā-kan-lah ūleh-mu sa-ōrang kexil sa-kāli*.

RÉPRESSION, s. f., حال مناهن *hāl menāhan*, فنهان *penahān-an*, فنڭاهن *penegāh-an*.

RÉPRIMANDE, s. f., نست *nista*, اجارن *hardik*, بڭکل *bangkil*, هردق *hardik*.

ajār-an. Une — sévère, نست یغ *nista yang krās*. — douce, تکر *tegur*.

RÉPRIMANDER, v. a., مشهردق *meng-hardik*, منست *me-nista*, مڭبڭکل *mem-bangkil*, مڭجاری *meng-ajār-i*. Ne le réprimandez pas, جاعن اغکو *jāngan angkaw meng-hardik dīa*. — amicalement, منگر *menegūr*.

RÉPRIMER, v. a., مناهن *menāhan*, منڭهن *menegāh-kan*. — sa colère, مارهن *menāhan mārāh-ña*. Celui qui ne sait pas — ses passions, اورغ یغ تیاد تاهو مناهن هوا نفسون *orang yang tiāda tāhu menāhan hawā nefsū-ña*.

REPRIS, E, part. pas. du v. reprendre, pris de nouveau, ترامبل قول *ter-ambil pūla*, ترامبل کمالی *ter-ambil kombālī*, ترڭکف قول *ter-tangkap pūla*.

REPRIS, censuré, averti, دهردق *di-hardik*, دنست *di-nista*.

Un REPRIS de justice, اورغ یغ حکم *orang yang sudah kena hukum*.

REPRISE, s. f., action de reprendre, فڭمیلان قول *perg-ambil-an pūla*. — d'une ville, فڭلاهن قول *peng-alāh-an pūla*. A plusieurs reprises, ٢ اولغ *ter-kādang*.

REPRISE à une étoffe, تيسق *tīsīk*.
Faire une —, منيسق *menīsīk*.

RÉPROBATION, s. f., حال مبروع *hāl mem-būang*, قمبرواغن *pem-buāng-an*, قنلاكن *penulāk-an*, لعنة *lanat*.

REPROCHE, s. m., بىگل *bargkil*, چلا *xelā*. Faire des reproches, منچلا *men-xelā*. — amical, تکر *tegūr*. — de la conscience, سسل *sesul*, هاتی سسل *sesul hāti*.

REPROCHER, v. a., faire des reproches, مېگلکن *mem-bargkil-kan*, منچلا *men-xelā*. Ne reprochez pas au pénitent ses fautes, مک اورغ یغ مېسل ایت جاغن دبگلکن *maka orang yang meñesul itu jāngan di-bargkil-kan ūleh-mu bārang sālāh-ña*. Il leur a reproché leur incrédulité, ای سده ایمان مېگلکن انسن کورغ ایمان *mem-bargkil-kan atas-ña kūrang imān-ña*. — amicalement, منکرکن *menegūr-kan*.

REPRODUCTION, s. f., فراناکن *per-anāk-an*, فرپاکن *per-bañāk-an*.

REPRODUIRE, v. a., présenter de nouveau, مېخاضرکن فول *merg-hādīr-kan pūla*, منېچککن فول *menunjuk-kan pūla*.

SE REPRODUIRE, v. pron., en parlant des plantes, تبه *tumbuh*, تبه فول *tumbuh pūla*. Se —, en

parlant des animaux, برانق *ber-anāk*, مېرپايق *mem-per-bañāk*. Se —, se présenter de nouveau, منېچککن درین فول *menunjuk-kan diri-ña pūla*.

REPROMETTRE, v. a., برجنجی فول *ber-janji pūla*.

RÉPROUVÉ, E, part. pas. du v. réprouver, یغ کبواغن *yang ka-buāng-an*, تربوغ *ter-buāng*. — de Dieu, یغ دبوغکن الله *yang di-buāng-kan allah*. —, maudit, کوتق *kūtuk*, یغ ککتوک *yang ka-kūtuk-an*.

RÉPROUVER, v. a., rejeter, مبروع *mem-būang*, منولق *menūlak*. — une mauvaise doctrine, مبروع اجارن یغ *mem-būang ajār-an yang jāhat*. —, condamner, مېچککن *merg-hukum-kan*.

REPTILE, s. m., animal qui rampe, بئاتغ یغ مېولر *binātang yang meñulur*, بئاتغ یغ مرغک *binātang yang merangkak*. Les reptiles, سکل بئاتغ یغ *segala binātang yang me-rangkak dān yang me-ñulur*, سکل سولر سلورن *segala sūlur-sulūr-an*.

REPU, E, part. pas. du v. repaître, سده کنېغ *kenñang*, کنېغ *kenñang*.

RÉPUBLICAIN, E, s., یغ سوك *yang sūka pema-rentāh-an orang bañāk*.

RÉPUBLICAIN, adj., چار ڦمرتاهن *xāra pemarentāh-an* اورځ بايق *ōrang bāñak*. Constitution républicaine, شرط ڦمرتاهن اورځ بايق *ṣart pemarentāh-an ōrang bāñak*.

RÉPUBLIQUE, s. f., ڦمرتاهن اورځ بايق *emarentāh-an ōrang bāñak*.

RÉPUDIATION, s. f., طلاق *ṭalāk*, سارځ *sāraḥ*, ڦمبواغن *pem-buāng-an*. Acte de —, سورت طلاق *sūrat ṭalāk*.

RÉPUDIER, v. a., renvoyer sa femme avec les formes légales, مپارځ *meñaraḥ*, منطلاق *men-ṭalāk*. Il répudia son épouse, دبوځکښاله بنين *di-būang-kan-ñā-lah bini-ña*.

RÉPUDIER, rejeter, مېوځ *mem-buāng*.

RÉPUGNANCE, s. f., جموون *jumū-an*, حال تياډ *ka-geli-an*, برکنن *hāl tiāda ber-kenàn*.

RÉPUGNANT, E, adj., contraire, لاون *lāwan*, يځ ملاون *yang me-lāwan*.

RÉPUGNER, v. n., être opposé, ملاون *me-lāwan*. — à la raison, ملاون بوډي *me-lāwan būdi*.

RÉPUGNER, avoir de la répugnance, ځلي *geti*, جمو *jumū*, تياډ برکنن *tiāda ber-kenàn*.

RÉPUGNER, causer, inspirer de la répugnance, جادي ککليڼ *jādi ka-geli-an*.

RÉPULSION, s. f., ڦنلاکن *penulāk-an*. Force de —, کواس ڦنلاکن *kuāsa penulāk-an*.

RÉPUTATION, s. f., renom, estime, نام *nāma*. Une bonne —, نام يځ بايق *nāma yang bāik*. Mauvaise —, نام *nāma būsuk*. Faire une bonne —, منځلکن نام *menimbulk-an nāma*. Flétrir la — de quelqu'un, منچلاکن نام اورځ *men-xelākan nāma ōrang*. Homme sans —, اورځ يځ تياډ څون نام سکالي *ōrang yang tiāda pūña nāma sa-kāli*, اورځ کلف *ōrang glāp*.

RÉPUTER, v. a., مځير *kīra*, مځير *meḡira*, ميمکر *memikīr*. Je le répute homme de bien, همب ښکر *hamba pikīr* ای سؤرځ بايق *ia sa-ōrang bāik*.

REQUÉRIR, v. a., منتت *menuntut*, منت *menta*. Cela est requis par l'honneur, منک ايت دنتت اوله *maka itu di-tuntut ūleh hormat*. — du secours, منت تولځ *menta tūlung*. — le paiement d'une dette, مناکه هوتځ *menāḡih hūtang*.

REQUÊTE, s. f., demande par écrit, سورت ڦرمټان *sūrat per-mintā-an*, سورت ڦمهورن *sūrat pe-muhūn-an*. Faire présenter une —, مچيکن *meñampey-kan sūrat per-mintā-an*. Il fit parvenir la — au souverain, دڦرسمېکښاله

سورت فرمستان ایت کباوه دولی یغ دفترون
di-per-sembah-kan-ñā-lah sūrat
per-mintā-an itu ka-bāwah dūli
yang di-per-tūan.

REQUIEM, s. m., سمبیه کارن اورغ
sembahyang kārna orang
māti. Messede —, میس کارن اورغ ماتی,
mīsa kārna orang māti.

REQUIN, s. m., ایکن هیو *hīyaw*,
 چوچت *ikan xūxut.*

REQUIS, E, part. pas. du v. requé-
 rir, demandé, exigé, تونت *tuntut*,
 دتنت *di-tuntut.* Comme il est —,
 سمرت دتنت *seperti di-tuntut.*

REQUIS, nécessaire, هارس *hārus*,
 واجب *wājib.* Il est — de moi,
 واجب اتسک *wājib atas-ku.*

REQUIS, convenable, فأت *pātut*,
 عمر یغ فأت —, لایق *lāik.* L'âge —,
 یمور *umur yang pātut.*

RÉQUISITION, s. f., action de
 requérir, فنتوتن *penuntūt-an*,
 فنکهن *penagih-an*, فرمستان *per-*
mintā-an.

RESCINDER, v. a., منیداکن
meniadā-kan, مربق *me-rombak.*
 — un contrat, مربق فرجنجیئن *me-*
rombak per-janjī-an.

RESCRI, s. m., ordonnance,
 سورت تیه *sūrat tūtah.*

RÉSEAU, s. m., petit rets, جال
jāla kexil. Un — de soie,

جال کچل درفد سوتر
jāla kexil
deri-pada sūtra.

RÉSERVE, s. f., action de résér-
 ver, فچولین *pengaxuwali-an.*
 Faire des réserves, مچولین *menga-*
xuwali-kan. Sans —, دغن تباد
dengan tiada mengaxu-
wali-kan. Tous les hommes sans
 —, سکل اورغ سکلین *segala orang*
sa-kali-an. A la —, ملاینکن *me-*
lain-kan, کچوالی *kaxuwali.*

RÉSERVE, provision, épargne,
 بارغ یغ ترسمفن *bakāl-an*,
bārang yang ter-simpan. Mettre
 en —, مچن *menīmpān*, مناره *me-*
nāruh. Mettre de l'argent en —,
 مچن وارغ *menīmpān wang.*

RÉSERVE, discrétion, کبجاکن *ka-*
bijāk-an.

RÉSERVÉ, E, adj., discret, retenu,
 یغ بچقسان *yang bijaksāna.*

RÉSERVER, v. a., garder, مچن
meñīmpān, مناره *menāruh.* Vous
 avez réservé le bon vin, اغکو سده
angkaw su-
dah simpan āyer anggūr yang
bāik. Il est réservé au feu, ای
 ترسمفن کفدافی *ia ter-simpan ka-*
pada api. Ne m'avez-vous pas ré-
 servé une bénédiction? تیدا که اغکو
tiadā-kah
angkaw simpan bagī pāteḱ bārang
sa-berkat. — pour, destiner à,
 میوکن *memayū-kan*, منتوکن *menan-*
tū-kan.

RÉSERVOIR, s. m., d'eau, کولم *kū-lam*, تفت فرهشونن ایر *tampat per-himpūn-an āyer*.

RÉSIDENT, E, adj., اورغ یغ دودق *ōrang yang dūdūk*, فندودق *pen-dūdūk*.

RÉSIDENCE, s. f., demeure ordinaire, کدیامن *ka-diām-an*, کددوک *ka-dudūk-an*. Lieu de la —, تفت *tampat dūdūk*, کددوک *tampat ka-dudūk-an*, تفت دیم *tampat diām*. — royale, مالکی *mālīgey ka-dudūk-an* راج *rāja*, استان *astāna*.

RÉSIDENT, s. m., envoyé, اتوسن *utūs-an*.

RÉSIDENT, chef d'un comptoir européen, فیتور *pētor*, یغ ممغ فرتنه *yang memegāng parentah*.

RÉSIDER, v. n., faire sa demeure, دودق *dūdūk*, دیم *diām*, تینگل *ting-gal*. Il réside à Malacca, ای دودق *ia dūdūk di-nagrī malāka*. Depuis que nous résidons sur cette montagne, سلام کیت دودق *sa-lāma kīta dūdūk di-ātas gūnūng itu*. Le sultan réside à Johor, مک سلطان ایت برتخت *maka sultān itu ber-takta ka-rajā-an di-nagrī jōhor*.

RÉSIDER, être, exister dans, اد *ada*, دودق *dūdūk*. La sagesse ré-

side en lui, مک بودی ایت اد دالمی *maka būdi itu ada dālam-ña*.

RÉSIDU, s. m., restant, باقی *bāki*, سیس *sīsa*, فینگالان *peninggāl-an*. — d'une dette, باقی هوتغ *bāki hū-tang*.

RÉSIDU, ce qui reste d'une chose dont on a ôté la partie qui a de la valeur, همفاس *hampas*. — de la canne à sucre, همفاس تبو *hampas tebū*.

RÉSIGNATION, s. f., action de résigner un office, un bénéfice, حال *hāl meñerāh-kan* مپرهکن جواتن *jawāt-an*. حال منغکلکن جواتن *hāl meninggāl-kan jawāt-an*.

RÉSIGNATION, soumission à la volonté de Dieu, صبر *ṣabar*, استسلام *istislām*, توكل *tawekkul*.

RÉSIGNER, v. a., céder, se démettre en faveur de quelqu'un, مپرهکن *meñerāh-kan*. — son âme à Dieu, مپرهکن جوان کفد الله *meñerāh-kan jiwā-ña ka-pada allah*.

SE RÉSIGNER, v. pron., se soumettre, منندقن *menunduk*, دیری *menunduk-kan diri*. Se — à la volonté de Dieu, مپرهکن درین *meñerāh-kan diri-ña ka-pada allah*.

RÉSILIATION, s. f., حال مرتبق *hāl me-rombak*, حال مچهافس *hāl meng-hāpus*.

RÉSILIER, v. a., casser, annuler, مربق *me-rombak*, منداكن *menia-dā-kan*, مرفق *merg-hāpus-kan*.

— un contrat, مرفق فرجنيان *me-rombak per-janji-an*.

RÉSINE, s. f., دامر *dāmar*. — venant du sapin, دامر صنوبر *dā-mar šanūber*. Un panier de — , دامر سكرنجج *dāmar sa-kranjang*.

RÉSINEUX, EUSE, adj., بردامر *ber-dāmar*. Arbre — , فوهن دامر *pō-hon dāmar*.

RÉSIPISCENCE, s. f., توبة *tōbat*. Venir à — , برتوبة *ber-tōbat*.

RÉSISTANCE, s. f., qualité par laquelle un corps résiste à l'action d'un autre corps, ثري يغ مناهن *prī yang menāhan*, كنكارن *ka-te-gār-an*. Chose de — , بارغ يغ قوة *bārang yang kūwat*, بارغ يغ تکر *bārang yang tegār*. Ce drap est sans — , سقات ایت تباد قوة *sake-lāt itu tiāda kūwat*. Pièce de — , (dans un repas), سغوتغ داگغ يغ بسر *sa-pūtug dāgğing yang besār*.

RÉSISTANCE, opposition, قلوآن *pe-lawān-an*. Se rendre sans faire — , مبرهکن درین تباد دغن ملون *meñerāh-kan diri-ña tiāda dengan me-lāwan*.

RÉSISTER, v. n., ne pas céder, endurer, مناهن *menāhan*. — aux

tourments, مناهن سغسار *menāhan sangsāra*.

RÉSISTER, être contre, s'opposer, ملون *me-lāwan*. — au démon, ملون قد ابليس *me-lāwan pada iblis*. — jusqu'au sang, ملون سغی *me-lāwan sampey xū-xur dārah*. Dieu résiste aux superbes, الله اد ملون سکل اورغ يغ *allah ada me-lāwan se-gala ōrang yang besār hati-ña*.

RÉSOLU, E, part. pas. du v. résoudre, dissous, هنچر *hanxur*, ترهنچر *ter-hanxur*. — en poussière, ترهنچر لوله *ter-hanxur lūluh*.

RÉSOLU, décidé, arrêté, تنتو *tantu*, ترنتو *ter-tantu*, ترپایو *ter-pāyu*, تکه *tegūh*.

RÉSOLU, déterminé, hardi, برانی *berāni*.

RÉSOLUMENT, adv., avec une résolution fixe, دغن تنتو *dengan tantu*, دغن تکه *dengan tegūh*.

RÉSOLUMENT, hardiment, دغن برین *dengan berāni-ña*.

RÉSOLUTION, s. f., — de l'eau en vapeur, حال ایرمنجادی اوڤ *hāl āyer men-jādi āwap*.

RÉSOLUTION d'un contrat, حال مربق فرجنيان *hāl me-rombak per-janji-an*.

RÉSOLUTION, dessein, سهاج *sa-hāja*, نية *nīyet*.

RÉSOLUTION, courage, برانی *ber-rāni*. Un homme de —, سَوْرُغْ برانی *sa-ōrang berāni*.

RÉSONNANCE, s. f., بُوِي *būni*, بر بُوِي *prī yang ber-būni*, دَسْخ *desing*.

RÉSONNER, v. n., retentir, بر بُوِي *ber-būni*, بر دَرِي *ber-derèy*. Cette cloche résonne bien, لَوِجْخ ایت *lōxing itu ber-būni dengan yang baik*. Sa voix résonne comme le tonnerre, سَوْران *suarā-ña seperti guruh*.

RÉSOUDRE, v. a., dissoudre, مَحْمُجْکَن *meng-hanxur-kan*. — en poussière, مَحْمُجْکَن اکن منجادی دُولی *meng-hanxur-kan ākan men-jādi dūli*. La chaleur résout l'eau en vapeur, مَک اير منجادی اوڤ اوله *maka āyer men-jādi āwap ūleh ka-panās-an*. — une tumeur, مَحْمِلْغَن بَارَه *meng - hīlang - kan bārah*.

RÉSOUDRE, expliquer, مَشْعَبَارَه *meng-ībārat*, مَحْمُجْکَن *meng-arti-kan*. — un problème, مَنَرکَاکَن قَنَرک *menarkā-kan penarka*. — une question, مَنَجَوَاب سَوَال *men-jawāb su il*.

RÉSOUDRE, annuler, détruire, مَرْمَق *me-rombak*. — un contrat, مَرْمَق فَرَجَنجِيَن *me-rombak per-janjī-an*.

RÉSOUDRE, arrêter, décider, مَمَاو *memāyu*, مَنَتَوکَن *menantū - kan*, سَوْدِي *sūdi*.

RÉSOUDRE, terminer, arranger, مَمْلِسِيکَن *meñelesèy-kan*.

SE RÉSOUDRE, v. pron., devenir, مَنَجَادِي *men-jādi*. Se — en cendre, مَنَجَادِي هَابُو *men-jādi hābu*.

SE RÉSOUDRE, prendre une résolution, سَوْدِي *sūdi*. Il ne peut pas se — à partir, تِيَاد اِي دَاڤَت سَوْدِي *tiāda iā dāpat sūdi ākan ber-angkat*.

RESPECT, s. m., vénération, حَرَمَة *hormat*, سَمْبَه *sembah*, تَطْلِم *tatlīm*. Saluer avec —, مَمْبَرِي سَلَام دَغَن *mem-brī salām dengan hormat*. Il entra dans la mosquée avec —, مَک اِي ڤُون مَاسَق کَدَالَم *maka iā pūn māsuk ka-dālam mesjid dengan hormat*.

RESPECT, compliment, سَلَام *salām*, تَابَق *tābek*. Envoyer ses respects, مَغِيرِم سَلَام *mengirim salām*. مَغِيرِم سَمْبَه *mengirim sembah*.

RESPECT humain, تَاکَت کَات اَوْرَغ *tākut kātā ōrang*.

Au RESPECT de, à raison de, پَار رَپُورْت اِیْت *tentang-an itu*.

BESPECTABLE, adj., يَغ تَرَحْمَة *yang ter-hormat*, يَغ هَارَس دَحْرَمَاتِي

yang harus di hormāt-i, محترم
muhtašem.

RESPECTER, v. a., porter respect,
معيه meñembah, معمرمكن merg-
ħormat-kan, ممبرى حرمة mem-brī
ħormat, متعظيمين men-taṭṭim-kan,
معفاكين merg-apā-kan. — le Sul-
tan, معيه سلطان meñembah sulṭān.
— son précepteur, ممبرى حرمة كعد
كرون mem-brī ħormat ka-pada
gurū-ña. Il ne me respecte plus,
هاب تياد داڤاكنس لاڠي hamba tiāda
di-apā-kan-ña lāqi.

RESPECTER, épargner. Le village fut abîmé, la maison du chef seulement fut respectée, دوسن ایت سده دبنساکن مک رومه فشهولو ساج تیاد دبنساکن *dūsun itu sudah di-bina-sā-kan maka rūmah parghūlu sāja tiāda di-binasā-kan.*

RESPECTIF, IVE, adj., ماسع ٢ ثون *māsiṅ-māsiṅ pūña*. Droits respectifs, ماسع ٢ ثون حق *māsiṅ-māsiṅ pūña hak*.

RESPECTIVEMENT, adv., ماسخاً
māsiḡ-māsiḡ.

RESPECTUEUSEMENT, adv., دَعْنُ
 حَرْمَة *dergan ĥormat*. Il me reçut
 — هَمْب فُون دَسْمَبْتَالَه دَعْنُ حَرْمَة ,
hamba pūn di-sambut-ñā-lah
dengan hormat.

RESPECTUEUX, EUSE, adj., qui
porte respect, *ياغ مبرى حرمة yang*

mem-brī hormat, سنتن santun,
سوفن sūpan, يخ تاهو عادة yang tā-
hu ādat.

RESPIRABLE, adj., یغ دافت دنفسکن
yang dāpat di-nefas-kan.

RESPIRATION, s. f., **نفس** *nefas*,
تيف *hawā*. Chaque —, **نفس** *tiap-tiap nefas yang*
ماسق *māsuk ka-lūar*. Retenir sa —, **مناهن** *menāhan nefas*. —
 pénible (asthme), **سسق** *sesək*
داد *dāda*, **اسق** *isak*.

RESPIRER, v. a., attirer l'air et le repousser par le mouvement des poumons, مَنَارِقُ *ber-nefas*, مَاسِقُ كَلُورِنَفَسِ *menārik nefas*, مَاسِقُ كَلُورِنَفَسِ *māsuk ka-lūar nefas*. Maintenant, je puis — سَكَارِغُ جَوُّ هَمْبِ بُولِه *sakārong jūga hamba bū-leh ber-nefas*. — un air pur, بَرِنَفَسْكَنِ اُدَرِیْغِ سَوْجِی *ber-nefas-kan udara yang sūxi*.

RESPIRER, prendre haleine, avoir
quelque relâche, برنفس *ber-nefas*,
برهنتي *ber-henti*.

RESPIRER, vivre, هيدف *hīdup*.
 Tout ce qui respire, سكل يخ هيدف
segala yang hīdup. Il respire en-
 core, هيدف مك اى لآقي *maka ĩa*
lāqi hīdup.

RESPIRER après, désirer vivement. Il ne respire que vengeance, *یا بر دمدم ساج* *ia ber-demdam sāja*.

RESPLENDIR, v. n., برچهای *ber-xahāya*, گمیرلپ *gemirlap*, گیلخ گمیلخ *gīlang-gemīlang*.

RESPLENDISSANT, E, adj., گیلخ *gīlang*, گیلپ *gīlap*, چمرلخ *xemerlang*.

RESPONSABILITÉ, s. f., تشکوعن *tanggūng-an*, اکوئن *akū-an*.

RESPONSABLE, adj., qui doit répondre, garant, یخ منغخ *yang menanggung*, پنغخ *penanggung*, یخ *yang meng-aku*, پنگاکو *peng-aku*.

RESSAC, s. m., امبق *ombak*, کلور *gelūra*, باکت *bākat*.

RESSAISIR, v. a., منغکفت فول *menangkap pūla*, ممغخ فول *memegang pūla*.

RESSAUTER, v. a., ملغت فول *melumpat pūla*, ملغت کبالی *me-lumpat kombāli*.

RESSEMBLANCE, s. f., rapport, conformité, برسمان *ber-samā-an*, سام روف *sāma rūpa*, ساروف *sa-rūpa*.

RESSEMBLANT, E, adj., فتنن *pan-tan*, یخ ساروف *yang sa-rūpa*, یخ *yang ber-sāma*, باکی *bāgey*, لکسان *lakṣāna*, اقام *upāma*.

RESSEMBLER, v. n., avoir de la ressemblance avec, اد سام *ada sāma*, مپروف *meñarūpa*, بروف سام *be-rūpa sāma*, اد سفرت *ada seperti*,

جادی لکسان *jādi lakṣāna*. Sa voix ressemble au tonnerre, اد سوران *ada seperti suarā-ña*. Ce portrait vous ressemble, مک کمبر این سام دغن تون *maka gambar ini sāma dergan tūan*.

RESSENTIMENT, s. m., faible attaque d'un mal qu'on a eu, راس یخ کمیدن *rāsa yang kamudi-an*.

RESSENTIMENT, sentiment qui réagit sur l'âme, هاتی ساکت *sākit hāti*.

RESSENTIMENT, rancune, دمدم *demdam*, کچل هاتی *kexil hāti*.

RESSENTIR, v. a., sentir, éprouver, مرأس *me-rāsa*, مرأسی *me-rasā-i*. — les tourments, مرأسی شغسار *me-rasā-i sangsāra*. — de la peine, مرأسی دکت *me-rasā-i duka-xita*. Il ressent vivement la mort de son ami, مک ای ساعت دکت درفد حال *maka ia sāngat duka-xita deri-pada hāl soḥābat-ña sudah māti itu*. — bien des calamités, کن باقی بلا *kena bāñak belā*.

SE RESSENTIR, v. pron., éprouver les suites, مرأس کمیدن *me-rāsa kamudi-an*.

RESSERRÉ, E, part. pas., du v. resserrer, étroit, سفت *sumpit*, فیچتی *pīxaḥ*. Habitation resserrée, رومه *rūmah*, فیچتی *pīxaḥ*. Lieu —, تفت

سقى *tampat sesàk*. Esprit —, عقل
قدق *aḳal pendek*.

Etre RESSERRÉ, être constipé,
میچسمن یغ سکت سلسیم *yang sākīt selesīma*.

RESSERRER, v. a., presser, میچسمن
memīxak-kan. — une ville, میچسمن
memīxak-kan nagrī. Ils te
resserrèrent de toutes parts, ای اکن
میچسمن دیکودرد سکلیئن فیتق
ākan memīxak-kan dīkaw deri-
pada sa-kalī-an pīhak.

RESSERRER, diminuer, مغورغن
meḡūrang-kan. — ses bienfaits,
مغورغن کرنیاک *meḡūrang-kan ka-*
runiā-ña.

RESSERRER, serrer davantage.
— un nœud, میچسمن لبه کرس
meḡ-ikat simpul lebèh krās. —
les liens de l'amitié, منگهن صحباتن
meneguh-kan soḡbāt-an.

RESSERRER, remettre en place,
مبوه قد تفتن *mem-būbuh pada*
tampat-ña.

SE RESSERRER, v. pron., se fer-
mer, منوتف دیری *menūtip dīrī*.

RESSORT, s. m., فرى یغ انجت
prī yang enjut.

RESSORT, morceau d'acier, باج
bāja yang enjut.

Fig. RESSORT de l'âme, کوه *kū-*
wat.

RESSORT, moyens, دای *dāya*,
افای *upāya*. Faire jouer des res-
sorts, بردای افای *ber-dāya-upāya*.

RESSORT, s. m., étendue de juri-
diction, دایره حکم *dāirat ḥukum*,
سلوره تانه یغ دباره فرته
selūruh tānəh yang di-bāwah parentah.

RESSORTIR, v. n., être du ressort,
اد دالم دایره حکم *ada dālam dāirat*
ḥukum.

RESSORTIR, v. n., sortir de nou-
veau, کلور قول *ka-lūar pūla*.

RESSOUDER, v. a., متریکن قول
mematerī-kan pūla.

RESSOURCE, s. f., expédient, دای
دای *dāya*, افای *upāya*, عقل *aḳal*. Em-
ployer des ressources, بردای *ber-*
dāya, برافای *ber-upāya*. Un homme
de —, سوره بر عقل *sa-ōrang ber-*
aḳal, سوره جردق *sa-ōrang xer-*
dik. Sans —, تیاد برافای لاکى
tiāda ber-upāya lāgi.

RESSOURCE, secours, تولغ *tūlung*,
قولغ *penūlung*. Lui seul est votre
—, ای سوره ساج یغ قولغ تون
īa sa-ōrang sāja yang penūlung
tūan.

RESSOUVENIR, s. m., اغاتن *ingāt-*
an, کناغن *kenāng-an*.

RESSOUVENIR (SE), v. pron., se
rappeler, میچسمن قول *meḡ-ingat*
pūla, ترکنغ قول *ter-kenang pūla*,
سدر قول *sedār pūla*. Ressouvenez-
vous de votre promesse, ایغته قول
īngat-lah pūla ākan

janjī-mu. Faire —, مغیثکن فول *meng-iyat-kan pūla*.

RESSUSCITER, v. a., ramener de la mort à la vie, ممبختکن *mem-bangkīt-kan*, مغیثدکن فول *meng-hīdup-kan pūla*. — les morts, ممبختکن اورغ ماتی *mem-bangkīt-kan ōrang māti*. Celui qu'il avait ressuscité d'entre les morts, یغ تلہ *yang te-lāh di-bangkīt-kan-ña deri antāra ōrang māti*.

RESSUSCITER, ranimer, renouveler, منجگان *men-jagā-kan*, مغیثدکن میکان *meng-hīdup-kan pūla*. Ressuscitez la grâce de Dieu qui est en vous, جگاکنله کرنی الله یغ اد دالم *jagā-kan-lah karunīa allah yang ada dālam-mu*. Ce verre de vin l'a ressuscité, سواتو کلس اغکور ایت سده *suātu glās anggūr itu sudah meñukā-kan dīa*. — une querelle, مغیثدکن فول سواتو فربتناهن *meng-hīdup-kan pūla suātu per-bantāh-an*.

RESSUSCITER, v. n., بخت فول *bangkīt pūla*, بریخت *ber-bangkīt*. Je ressusciterai le troisième jour, کمدین در دتیک هاری اکواکن بخت *kamudī-an deri-pada tiga hā-ri āku ākan bangkīt pūla*. Il est ressuscité, ای سده بخت *ia sudah bangkīt*.

RESTANT, s. m., ce qui reste, پنیگگال *peninggāl-an*. Le —, ستنگل *sa-tinggal*.

RESTAURANT, s. n., établissement de restaurateur, رومه مکان *rūmah makān-an*.

RESTAURATEUR, TRICE, s., traiteur, جورو مکان *jūru makān-an*, جورو رومه مکان *jūru rūmah makān-an*.

RESTAURATEUR, qui rétablit, ممبکی *mem-baik-i*.

RESTAURATION, s. f., réparation, حال ممبکی *pem-baik-an*, هال ممبکی *hāl mem-baik-i*.

RESTAURER, v. a., réparer des édifices, ممبکی *mem-baik-i*. — une maison, ممبکی رومه *mem-baik-i rūmah*.

RESTAURER, remettre en santé, rendre la vigueur, مپه *meñembuh*, مغقوتکن *meng-keuwat-kan*. Cette nourriture restaure, مکان ایت *makān-an itu meng-keuwat-kan ōrang*.

RESTAURER les sciences et les arts, مغیثدکن علم حکمة *meng-hīdup-kan ilmu hikmat*.

SE RESTAURER, v. pron., prendre de la nourriture, ماکن *mākan*.

RESTE, s. m., ce qui reste d'un tout, پنیگگال *peninggāl-an*, بارغ یغ *bārang yang tinggal*. Le —, les restes, سیس *sisa*, باقی *bāki*,

سليم *sa-lebèh-ña*. Voici les restes
du dîner, انيله سسان مكانن *inī-lah*
sisā-ña makān-an. Les restes d'un
défunt, هابوميت *hābu mayet*, تولغ
tūlang. Le — de ma vie, سلام هيب
اكن هيدف لاکي *sa-lāma hamba*
ākan hīdup lāqī.

Loc. Je ne suis pas comme le
— des hommes, بهوبون اکواد سفرت *bahwa būkan āku*
ada seperti mānusīa lāin-lāin.
C'est un — de potence, ای سوره *ia sa-ōrang jāhat*,
هارس ای *hārus ia māti di-gan-*
tung. Il est parti sans demander
son —, ای سده فرکی لکس *ia su-*
dah perqi lekàs.

Et le RESTE, دان لاین درقدايت
dān lāin deri-pada itu.

De RESTE, يَخْ لبه *yang lebèh*.
Il y a eu quatre piastres de —,
يَخْ لبه ايت امفت رڭت *yang lebèh*
itu ampat ringgit.

Du RESTE, تمباھن قول *tambāh-an*
pūla.

RESTER, v. n., être de reste, تَغْكَل *tīnggal*. Il reste un enfant de lui, اناك سَوْرُعْ يَغْ تَغْكَل دَرْدَان *anak sa-ōrang yang tīnggal deri-padā-ña*. Il ne reste que l'espérance, هَرافَن *harāp-an sāja yang tīnggal*.

RESTER, demeurer, دودق *dūdūk*,
 ديم *dīam*, تغكل *tinggal*. Il reste à

la ville, *īa* ای دودق دالم نگرۍ
dūdūḡ dālam nagrī.

RESTER sur le champ de bataille,
 ماتی دڦادغ فمراغن *māti di-pādang*
pe-prāng-an. Il n'en reste aucun
 vivant, سواتو پون تیاد لاڳی هیدف
suātu pūn tiāda lāgi hīdup.

RESTITUER, v. a., rendre, **مغيبيلكن**
mengombali-kan, **مماالسكن** *mem-*
bālas-kan, **ممولشكن** *memūlang-kan*.
 — un bien volé, **مغيبيلكن بارغ**
دچوری *mengombali-kan būrang*
yang di-xūri.

RESTITUER, réparer, *میںلہ* *meñlih*,
میںلہ *mem-baik-i*.

RESTITUTION, s. f., action de rendre, *حال مضمبيلكن* *hāl mizmūm-bālī-kan*, *فببلاس* *pem-balās-an*, *فلاغن* *pulāng-an*.

RESTITUTION d'un texte, حال
منصیکن سواتو نص *hāl men-seh-*
kan suātu nas.

RESTREINDRE, v. a., réduire,
مغورعان *mergūrang-kan*, مندقن
memendek-kan.

RESTREINT, E, part. pas. du v.
restreindre, سَدَت *sendet*, سَمَطَت
sumpit, تَرَهَّقْ *ter-hingga*.

RESTRICTION, s. f., **فرهنگدان** *per-hinggā-an*, **حال مغورغان** *hāl mērgū-rang-kan*. Qui est sans —, **تیا** *tiāda* **ترهنگا** *ter-hingga*.

RÉSULTAT, s. m., باغن *bārgun*,
کسداهن *ka-sudāh-an*, اخر *ākīr*.

Le —, باغنس *bāgun-ña*. Quel en sera le —? ائ کسداهنن ایت *apa ka-sudāh-an-ña itu*. En —, اخرن *ākīr-ña*.

RÉSULTER, v. n., جادی درؤد *jādi deri-pada*. Que résultera-t-il de là? ائ اکن جادی درؤد ایت *apa ākan jādi deri-pada itu*.

RÉSUMÉ, s. m., اختصار *ikṭiṣār*. En —, دغن کات یغ قندق *dengan kṭa yang pendek*, دغن دغن *dengan sa-dikit per-katā-an*.

RÉSUMER, v. a., مختصارکن *merg-ikṭiṣār-kan*. — en peu de mots, دغن سدیکت فرکتان *mengatā-kan dengan sa-dikit per-katā-an*.

RÉSURRECTION, s. f., کبختکن *ka-bangkīt-an*, قیامة *kiāmat*. Après sa —, کمدیئن درؤد کبختکنن *kamudī-an deri-pada ka-bangkīt-an-ña*. Je suis la — et la vie, اکو این اد *aku ini ada kiāmat dān ka-hidūp-an*. Au jour de la —, فد هاری قیامة *pada hāri kiāmat*.

RÉTABLIR, v. a., میسکی *mem-baik-i*, منگا کمبالی *menegā kombāli*. — la réputation de quelqu'un, میسکی نام سورخ *mem-baik-i nāma sa-ōrang*. — la religion, مشیدفکن اکام *merg-hidup-kan agāma*. — la santé, میهنکن *meñembuh-kan*.

SE RÉTABLIR, v. pron., recouvrer la santé, سمبه *sembuh*.

RÉTABLISSEMENT, s. m., action de rétablir, تمیسکن *pem-baik-an*.

RÉTABLISSEMENT, guérison, فرسمبوهن *per-sembūh-an*, عافیة *āfiyat*.

RETARD, s. m., retardement, فرلایتن *per-lambāt-an*, کلباتن *ka-lambāt-an*, کلنجونن *ka-lanjūt-an*. —, délai, فرتغکوهن *per-tanggūh-an*.

RETARDATAIRE, adj., یغ برلست *yang ber-lambat*, یغ برلین *yang ber-lēna*, فرلالی *per-lāley*.

RETARDER, v. a., différer, remettre, ملبتکن *me-lambat-kan*, منغکه *menanggūh*. — l'inhumation d'un corps, ملبتکن حال منامکن میت *me-lambat-kan hāl menānam-kan mayet*. —, remettre de jour en jour, تغکه *tanggūh-ber-tanggūh*.

RETARDER, retenir, ralentir, مناهن *menāhan*, ممرلاهکن *memerlāhan-kan*, میشتک *meñangkut*.

RETARDER, v. n., être en retard, ملبت *me-lambat*, ملنجت *me-lanjūt*, ممرلاهکن *memerlāhan*, برلین *ber-lēna*. — d'un mois, ملبت سبولن لاک *me-lambat sa-būlan lamā-ña*.

RETEINDRE, v. a., منچلف قول *men-xelōp pūla*.

RETENIR, v. a., détenir, garder, ممکخ *memegang*, مناره *menāruh*, میهن *meñimpan*. — le bien d'autrui,

مکښ هرت یځ لاین اورځ فون *me-megang harta yang lain orang pūna*. Je veux — cet argent, هبم *hamba hendak menyimpan wang itu*. — le salaire des travailleurs, تیاد بایر کاجی اورځ *tiada bayar gaji orang bekerja*.

RETENIR, arrêter, empêcher, منځنې *menegah-kan*, مناهن *menāhan*, منهانی *menahān-i*. Ne me retenez pas plus longtemps ici, جاشن تون منهانی هبم له لام دسین *jāgan tūan menahān-i hamba lebèh lama di-sini*. — son haleine, مناهن نفس *menāhan nefas-ña*.

RETENIR, réprimer, modérer, مناهن *menāhan*. — sa colère, مناهن مارهن *menāhan mārāh-ña*. — ses passions, مناهن هوا نفسون *menāhan hawā nefsū-ña*.

SE RETENIR, v. pron., s'empêcher de, مناهن دیری *menāhan diri*. Se — de pleurer, مناهن دیری در مناعس *menāhan diri deri menāngis*. Ne pouvoir se — de rire, تیاد داثت *tiada dapat menāhan diri deri ter-tawa*.

RÉTENTION, s. f., obstruction d'humeur, بوسځ *būsyng*. — d'urine, سلسم *selesima*.

RETENTIR, v. n., résonner, rendre un son, بر بوی *ber-būni*, بر دیری *ber-derèy*, بردځ *ber-dengung*.

RETENTISSANT, E, adj., یځ بر بوی *yang ber-būni*, یځ کمرنځ *yang gemerinxing*, یځ بردځ *yang berdengung*. Cymbale retentissante, کوڅ یځ کمرنځ *kūpak yang gemerinxing*.

RETENTISSEMEFT, s. m., دځ *dengung*, کمرنځ *gemerinxing*, حال *hāl* بر بوی *ber-būni*.

RETENU, E, adj., modéré, circon-spect, سنون *senūnuh*, سوڼ *sūpan*, یځ تاهو مالو *yang tāhu mālu*.

RETENUE, s. f., t. de finance, وځ *wang yang ter-simpan*.

RETENUE, modération, modestie, کلکون یځ سنون *ka-lakū-an yang senūnuh*, څری یځ سوڼ *pri yang sūpan*, څری یځ مالو *pri yang mālu*. Il n'a plus aucune —, ای تیاد مالو *ia tiada mālu lagi*.

RÉTICENCE, s. f., حال مېنځن *hāl mem-bunī-kan*, حال تیاد مځتاکن *hāl tiada mengatā-kan*.

RÉTICULAIRE, adj., en forme de réseau, لجال *jala-jāla*.

BÉTIF, IVE, adj., یځل *bīngal*, انق یځل *tegār*. Enfant —, کود جاهت *ānak bīngal*. Cheval —, کود جاهت *kūda jāhat*.

RÉTINE, s. f., سلافت مات *selāput mātā*.

RETIRÉ, E, part. pas. du v. retirer. — des affaires, معزول *mazūl*.

RETIRÉ, rétréci, کروت *kerūt*, کر وکت *kerūkut*.

RETIRÉ, solitaire, سوپی *sūñi*. Un endroit —, تمتع یغ سوپی *tampat yang sūñi*.

RETIRER, v. a., tirer de nouveau, منارِق پولا *menāriḳ pūla*.

RETIRER, ôter d'un endroit, مغبیل *meng-ambil*, منارِق *menāriḳ*. — quelqu'un de l'eau, در سورغ *deri sārang*, دالم ایر *dālam āyer*. — de prison, در ملفسکن *deri malfaskan*, فنجار *me-lepās-kan deri panjāra*. Ne retirez pas votre main de dessus votre serviteur, کراک منہانی *kirāk menahāni*, جآغن کیرآ-نآ مہناہن-ی تآغنم در دھبام *jāngan kirā-ña menahān-i tāngan - mu deri-pada hambā - mu*. Retirez-lui le glaive des mains, چاہتلہ فدغ در دالم تاغنی *xābut - lah pedang deri dālam tāngan-ña*.

RETIRER, cesser d'accorder, rétracter. — sa protection, تیاد *tiāda me-lindung-kan lāgi*. — sa promesse, منکر *munkir deri-pada janji*.

RETIRER, recueillir. — du profit, براولہ *men-dāpat untung*, انتغ *ber-ūleh untung*. — quelqu'un chez soi, ممبری مہفغ دالم رومہ *mem-brī menumpang dālam rūmah*.

SE RETIRER, v. pron., reculer, سورت *undur*, اندر *undur-lah*. Retirez-vous, سورت *undur-lah*. Les

eaux se retirent, ایر سورت *āyer sūrut*. Se — chez soi, کرومہ *pūlang ka-rūmah*. Se —, s'éloigner, منجاوہکن درین *men-jāuh-kan dirī-ña*. Se — du monde, منجاوہکن درین *men-jāuh-kan dirī-ña deri-pada orang bāñak*. Il s'est retiré à la campagne, ای دودق *ia dūduk di-padang*. Se —, quitter les affaires, معزولکن دیری *me-mazūl-kan dirī*.

SE RETIRER, se raccourcir, برکرت *ber-kerūt*, جادی فندق *jādī pendek*.

RETOMBER, v. n., tomber une seconde fois, جاتہ پولا *jātuh pūla*. — malade, جاتہ ساکت پولا *jātuh sākit pūla*, جادی ساکت کمالی *jādī sākit kombālī*. — dans le péché, بردوس پولا *ber-dōsa pūla*.

Que son sang RETOMBE sur nous ! بايقله جوک دارهن داتغ کاتس کامی *bāiḳ-lah jūga dārah-ña dātang ka-ātas kāmī*. La perte retombera sur moi, اکو اکن منغکغ کرکینن ایت *aku akan menanggung ka-rugi-an itu*.

RETORDRE, v. a., ممثل پولا *me-mintal pūla*, ممره پولا *memerāh pūla*. — du fil, ممثل بنغ *memintal benang*.

Prov. Donner du fil à —, ممبری *mem-brī sūsah*.

RÉTORQUER, v. a., مبالس کات *mem-bālas kāta*, مبالس دلیل *mem-bālas delil*.

RETORS, E, adj., qui a été tordu, ترفٹل فول *ter-pintal pūla*.

Fig. —, fin, rusé, چردق *xerdik*, بابق هالس *bāñak aḳal*, بابق عقل *bāñak hālus*. C'est un homme —, ای سؤرخ چردق *ia sa-ōrang xerdik*.

RETOUCHER, v. a., toucher de nouveau, منجابت فول *men-jābat pūla*.

RETOUCHER, corriger, میسکی *mem-baik-i*.

RETOUR, s. m., action de retourner, de revenir, فلاغن *pulāng-an*, حال فولغ *hāl pūlang*, کبالی *kombāli*. Le — à la maison, حال فولغ *hāl pūlang ka-rūmah*. Au — de la chasse, وقت فولغ در فبرون *waktu pūlang deri pem-burū-an*. Le — du printemps, کبالی وقت بهاری *kombāli waktu behāri*. Il est de —, ای سده فولغ *ia sudah pūlang*. — à Dieu, توبه *tōbat*. Faire un — sur soi-même, برایشت *ber-ingat atas diri-ña*.

RETOUR, ce qu'on ajoute à une chose qu'on troque contre, یغ لاکي *yang lāgi*, یغ له *yang lebeh*. Troquer un cheval et donner dix piastres en —, منوکر سیکر کود دان مبری سفوله رشکت *menūkar sa-ikōr kūda dān* *mem-brī sa-pūloh ringgit lāgi*.

En RETOUR, réciprocité, à cause de, کارن *kārna*, سبب *sebàb*. En — de ses services, کارن بقتین *kārna bakti-ña*.

SANS RETOUR, à jamais, سمعی ککل *sampey kakal*.

RETOURNER, v. n., aller de nouveau dans un lieu où on a déjà été, کبالی فولغ *pūlang*, کبالی *kombāli*, کبالی فولغ *kombāli pūlang*. — à son pays, فولغ کنکرین *pūlang ka-nagri-ña*. — au palais, کبالی فولغ کمالکی *kombāli pūlang ka-māligey*. Comme un chien retourne à son vomissement, سفرت سیکر انجیح یغ کبالی کفد *separtī sa-ikōr anjing yang kombāli ka-pada muntah-ña*. Tu retourneras en poussière, کفد له *ka-pada lubūh jūga angkaw akan kombāli*. Chacun s'en retourne chez soi, فولغ کروسین *māsing-māsing pūlang ka-rūmah-ña*.

RETOURNER à Dieu, برتوبه *bertōbat*. — dans le sein de Dieu, کبالی کرامة الله *kombāli kerāmat allah*.

RETOURNER, v. a., tourner d'un autre sens, مبالق *mem-bālīk*. — un habit, مبالق *mem-bālīk pakēy-an*. — une carte, مبالق کی *mem-bālīk kīya*. Il est retourné, ای ایت تربالق *ia itu ter-bālīk*. — un sol, مشکالی *meng-gālī tānah*.

Loc. Vous ne savez pas de quoi il retourne, de quoi il s'agit, اشکو انگکو *angkaw tiāda tāhu porkāra itū.*

SE RETOURNER, v. pron., بر بالی *ber-bālīk.* Se —, regarder derrière soi, بر پالینگ *ber-pālīng.*

S'en RETOURNER, s'en aller, فولغ *pūlang.*

RETRACER, v. a., tracer de nouveau, مېموت دینه فول *mem-būat dīnah pūla,* مخمېرکن *merg-gambar-kan.*

RETRACER, raconter les choses passées, مېرېځناکن *me-ranxanā-kan,* منېچترانکن *men-xeritrā-kan.*

RÉTRACTATION, s. f., حال مېشکل *hāl meñangkal,* حال منکر *hāl munkir,* قېځباهن *perg-ubāh-an.*

RÉTRACTER, v. a., مېشکل *meñangkal,* منکر *munkir,* مېځوبه *merg-ūbah.*

SE RÉTRACTER, v. pron., se dédire, مېشکل کات درین *meñangkal kāt dirī-ña.*

RETRAITE, s. f., action de se retirer, اندورن *undūr-an,* حال براغکت *hāl ber-angkat pūlang.* Heure de la —, وقت براغکت فولغ *waktu ber-angkat pūlang.* Battre la —, ممالو کنډرغ براغکت فولغ *memālu genderang ber-angkat pūlang,* ممالو کنډرغ سمېوین فولغ *memālu*

genderang sembūyan pūlang. Battre en —, اندر *undur.*

RETRAITE, état d'une personne retirée des affaires, حال اورغ یغ *hāl orang yang mazūl.* Prendre sa —, مېمزلکن درین *me-mazūl-kan dirī-ña.*

RETRAITE spirituelle, فکرچان *pe-karjū-an per-tapā-an.*

RETRAITE, solitude, کسان *ka-asā-an,* فراسیغن *per-asīng-an.*

RETRAITE, lieu retiré, تمغت یغ *tampat yang sūnī.*

RETRAITE, lieu de refuge, فرلندوغن *per-lindūng-an,* تمغت فرلندوغن *tampat per-lindūng-an.*

RETRANCHEMENT, s. m., action de retrancher, حال مومتغ *hāl memūturg,* حال مشرت *hāl mergerūt.*

RETRANCHEMENT, travaux pour se couvrir, palissade, فاکر *pāgar,* ترغکیر *trangkeyra.* —, fortification, کوبو *kūbu,* بنتغ *bingting,* تمبک *tembok.*

RETRANCHER, v. a., ôter, supprimer, séparer, مومتغ *memūturg,* مشرت *mergerūt,* مېموغ *mem-būang.* — la moitié des gages, مومتغ سته گاجی *memūturg sa-tergah gāji.* — un homme de la société, مېموغ سورغ *mem-būang sa-ōrang.* — quelqu'un de la communion des fidèles, مېموجلکن سورغ درفد جمعة *mergū-xil-kan sa-ōrang deri-pada ju-maat.*

RETRANCHER, faire des retranche-
ments, ممبوت کو بر *memagār-i*,
برکلیغ *mem-būat kūbu ber-ku-*
tīling.

RÉTRÉCI, E, part. pas. du v. ré-
trécir, سَمَطَتْ *sumpit*, فَيَجِيءُ *pīxak*,
سَسَقَ *sesak*, جَادَى كَرْت *jādi kerūt*.

Esprit RÉTRÉCI, عقل قندق *aḳal*
pendek.

RÉTRÉCIR, v. a., **مغر وكتن** *merge-rūkut-kan*, **مچٹکن** *meñumpit-kan*, **میسٹکن** *meñesak-kan*.

SE RÉTRÉCIR, v. pron., منجادی
کروکت *men-jādi kerūkut*, منجادی
سمفت *men-jādi sumpit*.

RÉTRÉCISSEMENT, s. m., حال منجادی کرت *hāl men-jādī kerūt*,
 ثری یغ کروکت *prī yāng kerūkut*,
 ثری یغ سُمُت *prī yāng sumpūt*.

RETREMPER, v. a., tremper de
nouveau, مِمْلِمْ قَوْلِ *meñelàm pūla*,
مِنْجَلْفِ قَوْلِ *men-xelòp pūla*.

RETREMPER, redonner de la force,
مغقوتكن قول *meng-kūwat-kan pūla.*

RÉTRIBUER, v. a., *مماير اوڻه* *mem-bāyar ūpah*, *مغفاهي* *menḡ-upāh-i*, *مماير گاجي* *mem-bāyar gāji*.

RÉTRIBUTION, s. f., بالى *bālas*,
 فربلاسن *per-balās-an*. — du
 travail اوفه *ūpah*, گاجى *gāji*.

RÉTROACTIF, IVE, adj. Effet —,
 کواس آتس یغ سده لالو *kuāsa ātas*
yang sudah lālu.

RÉTROCÉDER, v. a., ممبری کبالی
mem-brī kombālī, مولشکن *memū-*
lan-kan.

RÉTROCESSION, s. f., حال مولى گن
hāl memūlāng-kan, حال مبرى كمالى
hāl mem-brī kombāli.

RÉTROGRADE, adj., يڭ كېلاڭخ *yang*
ka-blākang. Marche — جان كېلاڭخ
jālan ka-blākang.

RÉTROGRADER, v. n., اندر *undur*,
برجالن کلاکم *ber-jālan ka-blākang*.

RÉTROSPECTIF, IVE, adj., يَـعْ مَـنْـدَـعْ
 كِبْلَاكْ *yang memendang ka-blākang.*

RETROUSSER, v. a., relever en haut, مَيْشِغْ meñingsing, مَيْغُلْ meñargul. — les manches de son habit, مَيْشِغْ لَأَغْنِ بَاجُو meñingsing lāgan-ña bāju.

RETROUVÉ, E, part. pas. du v.
 retrouver, دافت *dāpat*, تردافت *ter-*
dāpat. Mon enfant était perdu et
 il est —, مك انقك سده اد هيلخ دان,
 سده تردافت *maka ānaḵ-ku sudah*
ada hīlaṅ dān sudah ter-dāpat.

RETROUVER, v. a., مندافت *men-*
dāpat, مندافت قول *men-dāpat*
pūla, برتو *ber-temū*. — l'argent qui
 était perdu, اد يغ سده اد مندافت و غ
men-dāpat *wang yang sudah*
ada hilang.

SE RETROUVER, v. pron., منجادی
 فول *men-jādi pūla*, برتو فول *ber-*
temū pūla. Se — riche, منجادی

کای فول *men-jādi kāya pūla*. Ils se séparent espérant se —, مریکیت *marika-itu ber-xerèy serta hārap akan ber-temū pūla*.

RETS, s. m., filet, جرت *jeràt*, جارغ *jāring*, جال *jāla*. Prendre dans ses —, منجرت *men-jeràt*.

RÉUNION, s. f., action de réunir, de joindre, حال مراقن *hāl me-rāpat-kan*.

RÉUNION, réconciliation, فردماین *per-damēy-an*.

RÉUNION, assemblée, فرهمفونن *per-himpun-an*, فکمفونن *pe-kumpul-an*. Lieu de —, تمقت فرهمفونن *tampat per-himpun-an*.

RÉUNIR, v. a., joindre, مراقن *me-rāpat-kan*, مفرتموکن *mem-per-temū-kan*. Il réunit la tête au corps, دفترموکپاله کفال دغن توبه *di-per-temū-kan-ñā-lah kapāla dergan tūbuh*.

RÉUNIR, réconcilier, مندامیکن *men-dāmey-kan*.

RÉUNIR, rassembler, مشهمفونن *merg-himpun-kan*, مشهمفلکن *merg-umpul-kan*. Faire —, مفرهمفونن *mem-per-himpun-kan*.

SE RÉUNIR, v. pron., se joindre, منجادی رافت *men-jādi rāpat*.

SE RÉUNIR, se rassembler, برهمفنن *ber-himpun*, برکشفن *ber-kumpul*.

Les membres du conseil se réunirent, مک سکل اورغ مجلس ایت *maḡa segala orang mejlis itu ber-himpun-lah*. Se —, se joindre à, مپرتای *meñertā-i*.

RÉUSSIR, v. n., برلاکو *jādi*, براتغ *ber-lāku*, براتغ *ber-untung*. Son affaire n'a pas réussi, تیداله جادی *tiadā-lah jādi pe-karjā-an-ñā*. Il n'a pas encore réussi dans son dessein, بارغ کهندقن ایت بلم *bārag ka-hendak-ñā itu belum ber-lāku atas-ñā*. Tout lui réussit, ای سؤرغ براتغ *ia sa-orang ber-untung*. Le blé réussit bien dans cette terre, گندم ایت تمبه *gundum itu tum-buh bāik dālam tānah ini*.

RÉUSSITE, s. f., bon succès, اتغ *untung*, حال برلاکو *bāik*, *hāl ber-lāku*.

REVALIDER, v. a., محلالکن *merg-halāl-kan*.

REVANCHE, s. f., قبالاسن *pembalās-an*. Prendre sa —, مبالس *mem-bālas*. En —, اکن مبالس *akan mem-bālas*, هندق مشمبلیکن *hendak mengombalī-kan*.

REVANCHER (SE), v. pron., مبالس *mem-bālas*.

RÊVE, s. m., songe qu'on fait en dormant, ممپی *mimpi*, ممپین *mimpī-an*. Un beau —, میغ انده ۲ *mimpi yang indah-indah*.

REVÊCHE, adj., rude, âcre, ماسم *māsam*, سفت *sepāt*, سدل *sedāl*.

Fruit —, ماسم بود *būah māsam*.

Fig. Homme —, اورغ بغس *ōrang bergis*. Visage —, موك ماسم *mūka māsam*.

RÉVEIL, s. m., باغن *bāngun* جاك *jāga*. L'heure du —, كتيك باغن *kotika bāngun*. — en sursaut, كجت *kejūt*.

RÉVEILLE-MATIN, s. m., horloge, اورولس يغ ممپيكن لوجغ اكن مباغنكن *urūlis yang mem-buñi-kan lōxing ākan mem-bāngun-kan ōrang*.

RÉVEILLER, v. a., tirer du sommeil, مباغنكن *mem-bāngun-kan*, مئجتكن *men-jagā-kan*, مئجتكن *mengejūt-kan*. — à cinq heures, مباغنكن *mem-bāngun-kan pada jām pūkul lima*. Il le réveilla et lui dit: levez-vous vite, مك اى جگاكنله دى سبدان باغنله *maka ia jagā-kan-lah dīa sabdā-ña bāngun-lah lekàs*.

RÉVEILLER, exciter, ranimer, مغوثق *meng-ūpak*, مغثركن *meng-grāk-kan*.

SE RÉVEILLER, v. pron., برجاك *ber-jāga*, باغن درؤد تيدر *bāngun deri-pada tīdor*. Il se réveilla, مك برجگاله اى *maka ber-jagā-lah ia*. Réveillez-vous, vous qui dormez!

برجگاله اغكو يغ تيدر *ber-jagā-lah angkaw yang tīdor*. Il se réveilla en sursaut, تر كجتله اى *ter-kejūt-lah ia*. Se —, se ranimer, سدر *sedār*, سدر اكن درين *sedār ākan dirī-ña*, منجادی راجن قول *men-jādi rājīn pūla*.

RÉVEILLEUR, s. m., اورغ يغ *ōrang yang men-jagā-kan*, منجگاكن *men-jagā-kan*, اورغ يغ مباغنكن *ōrang yang mem-bāngun-kan*.

RÉVEILLON, s. m., ماكن ئد تغه مالم *mākan pada tengah mālām*. Donner un —, ممبرى ماكن ئد تغه مالم *mem-brī mākan pada tengah mālām*.

RÉVÉLATION, s. f., action de révéler, de faire connaître, ئمبكان *pem-bukā-an*, كئتان *ka-ñatā-an*, كئتان *ka-turūn-an*. — d'un secret, د'un mystère, رهسى ئمبكان *pem-bukā-an rahasia*. Vous attendez la — de notre Seigneur, كامو منتيكن *kāmu me-nantī-kan ka-ñatā-an tūhan kāmī*. De peur que la grandeur de mes révélations, سفاى جاغن اكو مغانس ۲ *segala ka-turūn-an*.

RÉVÉLATION divine, وحى *wahī*. Les révélations de saint Jean (l'Apocalypse), وحى يحيى *wahī yah-yā*.

RÉVÉLER, v. a., découvrir, faire connaître une chose secrète, مَبُوكْ *mem - būka*, مَبُوكْ مَبُوكْ *me-ñatā-kan*, مَبُوكْ مَبُوكْ *men-teletē-kan*, مَبُوكْ مَبُوكْ *men-tlāhir-kan*, مَبُوكْ مَبُوكْ *mema-lūm-kan*. — un secret, مَبُوكْ رَهْسى *mem-būka rahasīa*. — une chose cachée, مَبُوكْ رَهْسى *men-tlāhir-kan bārang yang gāib*. — à tous les peuples, مَبُوكْ رَهْسى *me-ma-lūm-kan pada segala bangsa sa-kali-an*.

SE RÉVÉLER, v. pron., مَبُوكْ دِيرى *me-ñatā-kan diri*, مَبُوكْ دِيرى *menunjuk-kan diri-ña*. Se —, devenir connu, مَبُوكْ دِيرى *men-jādi ñata*. Sa sagesse se révéla, مَبُوكْ دِيرى *budī-ña pūn jādi ñata*.

REVENANT, s. m., هَنْتُو *hantu*. Des contes de —, مَبُوكْ دِيرى *xerit-rā hantu*. Apparition de —, مَبُوكْ دِيرى *ka-lihāt-an hantu*. Peur des revenants, مَبُوكْ دِيرى *tākut hantu*.

REVENDEUR, EUSE, s., اَوْرَغْ جُول *orang jūal*, اَوْرَغْ جُول *orang jūal jāgal*.

REVENDIQUER, v. a., مَبُوكْ دِيرى *mintā kombālī*.

REVENDEUR, v. a., vendre de nouveau, مَبُوكْ دِيرى *men-jūal pūla*. —, vendre ce qu'on a acheté, مَبُوكْ دِيرى *men-jūal bārang*

yang sudah di-beli-ña. Acheter en gros et — en détail, مَبُوكْ دِيرى *beli bōrong dān jūal jāgal*.

REVENIR, v. n., venir de nouveau, مَبُوكْ دِيرى *dātang kombālī*, مَبُوكْ دِيرى *mergombālī*, مَبُوكْ دِيرى *pūlang*, مَبُوكْ دِيرى *dātang pūla*. — à la maison, مَبُوكْ دِيرى *pūlang ka-rūmah*, مَبُوكْ دِيرى *dātang kombālī ka-rūmah*. — d'un voyage, مَبُوكْ دِيرى *dātang kombālī deri per-jalān-an*. — à l'esprit, مَبُوكْ دِيرى *dātang pūla ka-pada pikīr-an*, مَبُوكْ دِيرى *merg-ingat pūla*. — de ses erreurs, مَبُوكْ دِيرى *pūlang deri sesāt-ña*. — à la charge, مَبُوكْ دِيرى *dātang pūla*, مَبُوكْ دِيرى *mintā pūla*. Aller et —, مَبُوكْ دِيرى *pergi bālīk kombālī*. — à Dieu, مَبُوكْ دِيرى *ber-tōbat*.

REVENIR, croître de nouveau, مَبُوكْ دِيرى *tumbuh pūla*. Ses cheveux reviennent, مَبُوكْ دِيرى *rambut-ña tumbuh pūla*.

REVENIR à soi, سَدَرْ *sedār*.

REVENIR d'une maladie, سَمَبَه *sembuh*.

REVENIR, résulter. Il en revient de la gloire, مَبُوكْ دِيرى *orang ber-ūleh gāh deri itu*. Cela revient au même, مَبُوكْ دِيرى *ada sāma jūga*.

REVENIR, plaire. Cela ne me revient pas, هب تباد سوك ايت *hamba tiāda sūka itu*.

POUR EN REVENIR à l'histoire de *Srī Kāma*, سبرمول اكن حكاية سري *Srī Kāma*, سبرمول اكن حكاية سري *sa-ber-mūla ākun hikāyat srī rāma itu*.

Loc. Il revient de l'autre monde, اى سمرت اورغ بهارو *ia separtī ōrang bahāru*. — sur l'eau, rétablir sa fortune, برانتغ قول *ber-untung pūla*.

REVENU, s. m., produit annuel, rente, حاصل *hāsil*. Cette terre est d'un grand —, تانه ايت بايق حاصل *tānah itu bāñak hāsil-ña*.

RÊVER, v. n., faire quelque songe, برعمفى *ber-mimpi*. — toute la nuit, برعمفى سفتنجخ مالم *ber-mimpi sa-panjang malam*. — un rêve, برعمفى سواتو ممفین *ber-mimpi suātu mimpī-an*. Je rêvais que j'entraais dans la mosquée, مك كيت برعمفى ماسق كدالم *maka kita ber-mimpi māsuk ka-dālam mesjid*. — de, ممفیکن *me-mimpī-kan*. Chose rêvée, یخ *yang ter-mimpi*. Faire —, برعمفیکن *be-per-mimpī-kan*.

RÊVER, être en délire, ممغیکو *merg-igaw*.

RÊVER, méditer, مرنغ *me-ranung*, ترفکورو *ter-fakūr*.

RÊVER, désirer, برايشن *ber-īngin*. Il ne rêve que richesses, اى برايشن

اكن ککيان ساج *ia ber-īngin ākan ka-kayā-an sāja*.

RÉVÉRBÉRATION, s. f., de la lumière, حال مبالس چهای *hāl mem-bālas xahāya*, قبلالسن چهای *pem-balās-an xahāya*. — de la chaleur, حال مبالس فانس *hāl mem-bālas pānas*.

RÉVÉRBÈRE, s. m., چرمين یخ مبالس *xermin yang mem-bālas xahāya*. —, lanterne, تغلغ کاج یخ *terglorg kāxa yang di-pāsang ōrang pada jālan nagri*.

REVERDIR, v. a., مغیجوکن قول *merg-hijaw-kan pūla*.

REVERDIR, v. n., منجادی هیجو قول *men-jādi hijaw pūla*, برداون قول *ber-dāun pūla*.

RÉVÉRENCE, s. f., respect, vénération, حرمة *hormat*, حرمان *hormāt-an*. Traiter avec —, ممبرى حرمة *mem-brī hormāt*. Saluer avec —, ممبرى سلام دغن حرمة *mem-brī salām dergan hormāt*.

RÉVÉRENCE, inclination, salut, سلام *salām*, سمبه *sembah*. Faire sa —, ممبرى سلام *mem-brī salām*, (à un souverain), ممبه *meñembah*.

RÉVÉREND, E, adj., ترحمة *ter-hormat*, هارس دحرماتی *hārus di-hormāt-i*.

RÉVÉRER, v. a., مغرمتمکن *merg-hormat-kan*, ممبرى حرمة *mem-brī*

hormat, محبة *meñembah*. — les reliques des saints, معمرمتكن *meng-hormat-kan sisa-sisā-an el-kadīsīn*.

RÊVERIE, s. f., pensée chimérique, ٢ فکیرن یخ سی *pikīr-an yang sia-sia*.

RÊVERIE, délire, ائگو *igaw*, غیکو *ngiku*.

REVERS, s. m., côté d'une chose opposé à celui qui se présente d'abord, بلاکخ *blākang*, بلاکخن *blākang-ña*, بالی *bālīk*. Le — de la montagne, بلاکخ گونخ *blākang gūnug*. Le — de la main, فکخخ *punggung tāngan*.

Fig. Le — de la médaille, سبله *sa-belāh yang kūrang* بائق *bāik*, سبله بلاکخ *sa-belāh blākang*.

REVERS, accident fâcheux, انتخ *untung mālang*, انتخ جاهت *untung jāhat*.

REVÊTEMENT, s. m., ثپلوتن *peña-lūt-an*, الاسن *alās-an*.

REVÊTIR, v. a., donner des habits, ممبری فکاین *mem-brī pakēy-an*. — les pauvres, ممبری فکاین اکن *mem-brī pakēy-an ākan ōrang meskīn*. — d'une robe d'honneur, مغرنیاکن خلعة *mengaru-niā-kan kīlat*.

SE REVÊTIR, ممای *memākey*, مغن *mengena*. Se — d'habits précieux, مهای درود فکاین یخ انده ٢ *me-*

mākey deri-pada pakēy-an yang indah-indah.

REVÊTIR quelqu'un d'un titre, مغکلرکن ممبری کلر *mem-brī gelār*, سورخ *meng-gelār-kan sa-ōrang*.

REVÊTIR, couvrir, orner, مپالت *meñālut*, مغالاس *meng-ālas*. Et ces bâtons, il les revêtit d'or, دان باتخ *dān bātang kāyū itu di-sālut-nā-lah dangan amās*. — de soie le fond d'une caisse, مغالاس فتی دغن سوتر *meng-ālas peti dangan sūtra*.

REVÊTU, E, part. pas. du v. revê-tir, برفاکی *ber-pākey*.

REVÊTU, recouvert, orné, سالت *sālut*, ترسالت *ter-sālut*, الاس *ālas*, ترالاس *ter-ālas*.

REVÊTU d'un titre, برکلر *ber-gelār*.

RÊVEUR, EUSE, adj., qui rêve, qui pense, اورخ برمغی *ōrang ber-mimpi*, اورخ برفکور *ōrang ber-fakūr*, اورخ بروانخ *ōrang ber-mānug*.

RÊVEUR, qui dit des choses extravagantes, اورخ برابن *ōrang ber-rāban*.

REVIREMENT, s. m., ثمبلیکن *pembalik-an*, فراباهن *per-ubāh-an*.

REVIREE, v. n., بالی *bālīk*, ببرالقی *ber-bālīk*. —, virer de bord, ممیلک *mem-bīluk*.

RÉVISER, v. a., ممرقس ثول *mem-reksa pūla*, ممرقس لاکى سکالی *mem-reksa lagi sa-kālī*.

RÉVISION, s. f., حال ممرقس فول *hāl memreksa pūla*, فرقسان فول *preksā-an pūla*.

REVIVRE, v. n., revenir à la vie, هيدف فول *hīdup pūla*. Les morts revivront, سکل ماتی اکن هيدف فول *segala māti ākan hīdup pūla*. —, ressusciter, بر بښکت *ber-bangkit*.

REVIVRE, renaître, se renouveler, se ranimer. Le commerce revit, فرنيکائن ايت جادی رای فول *per-niagā-an itu jādi rāmey pūla*.

Faire REVIVRE, rendre la vie, ressusciter, مغهيدفکن فول *merg-hīdup-kan pūla*, مېښکتکن *mem-bangkit-kan*.

Faire REVIVRE, ranimer, renouveler, مرا ميکن *me-rāmey-kan*, مېهروئی *mem-baharū-i*.

Faire REVIVRE, rendre les forces, مغقوتکن فول *merg-kūwat-kan pūla*.

RÉVOCATION, s. f., action d'annuler, حال مينداکن *hāl meniadā-kan*, فښاهن *perg-ubāh-an*.

RÉVOCATION, destitution, حال مېچتکن درؤد فښکت *hāl memexāt-kan deri-pada pangkat*.

REVOIR, v. a., voir de nouveau, مليت فول *me-līhat pūla*, لاگی سکالی *me-līhat lāgi sa-kālī*. Au —, اکن مليت کمالی *ākan me-līhat kombālī*.

REVOIR, examiner de nouveau, ممرقس فول *memreksa pūla*.

RÉVOLTANT, E, adj., ترلالو امت ساعت *ter-lālu āmat jāhat*, ساعث *sāngat kejī*.

RÉVOLTE, s. f., غوغا *gampar*, درهاک *durhāka*, گاوگا *gawgā*.

RÉVOLTE, E, s., اورغ درهاک *ōrang durhāka*, عاصی *āṣī*.

RÉVOLTER, v. a., porter à la révolte contre l'autorité, مغقوکن اورغ اکن مېوت درهاک *merg-grāk-kan*, *ōrang ākan mem-būat durhāka*, مندرهاککن *men-durhakā-kan*.

SE RÉVOLTER, v. pron., مندرهاک *men-durhāka*, مېوت درهاک *mem-būat durhāka*, مغقوکن *merg-gampar*, ملاون *me-lāwan*. Se — contre son souverain, مندرهاک اکن راج *men-durhāka ākan rāja*. Les enfants se révolteront contre leur père et mère, اتق ۲ اکن ملاون ايوبښاي *anak-ānak ākan me-lāwan ibu bapā-ña*. La chair se révolte contre l'esprit, داځع ايت براين لاون روح *dāgīng itu ber-īngin lāwan rūh*.

RÉVOLU, E, achevé, accompli, هابس *hābis*, لالو *lālu*, سده *sudah*, گنځ *genāp*. L'année n'est pas encore révolue, مک تاهن بلم هابس *maka tāhun belum hābis*. Il a trente ans révolus, عمرن تيک فوله *umur-ña tīga pūloh* تاهن لالو *tāhun lālu*.

RÉVOLUTION, s. f., retour d'un astre au point de son départ, فرادارن *per-idār-an*, فرکتارن *per-kitār-an*.

— du soleil, فرادارن متهارى *per-idār-an mata-hāri*. — de la sphère céleste, فرادارن چکروال *per-idār-an xakrawāla*.

RÉVOLUTION, changement, فرايهان *per-ubāh-an*. — religieuse, فرايهان *per-ubāh-an agāma*. — politique, فمبيلکن کرجاڻ *pem-balik-an ka-rajā-an*.

RÉVOLUTIONNAIRE, adj., يڻ سوک *yang sūka pem-balik-an ka-rajā-an*, يڻ سوک کفر *yang sūka gampar*.

RÉVOLUTIONNER, v. a., مخکڻ مڻ *meng-gampar-kan*, مخڻ هراڻ *meng-haru-harā-kan*, مخڻ هڻ *meng-ubah-kan*.

RÉVOQUER, v. a., مڇڻکن *memexāt-kanderi-pada pangkat*, معزولکن *me-mazul-kan*.

RÉVOQUER, annuler, منيداکن *meniadā-kan*, مخڻ هڻ *meng-ubah-kan*. — un testament, وصية منيداکن *meniadā-kan wasiyat*.

RÉVOQUER en doute, اڻڻن فرچاى *erggan perxāya*.

REVUE, s. f., inspection, recherche, فرقساڻ *pandāng-an*, فرقساڻ *preksā-an*. — militaire, بارس *bāris*, فرقساڻ بال تٽار *preksā-an*

bāla tantāra, Passer une —, ممرقس بال تٽار *memreksa bāla tantāra*.

REZ-DE-CHAUSSEE, s. m., تفت *tampat rāta dengan tānah*, يڻ سرات دڻ داسر *yang sa-rāta dengan dāsar*.

RHABILLAGE, s. m., raccommo-dage, حال ممبيکي *hāl mem-baik-i*, فمبيلکن *pem-baik-an*.

RHABILLER, v. a., donner de nouveaux habits, ممبرى فکابن بهارو *mem-brī pakēy-an bahāru*.

RHABILLER, raccommo-der, ممبيکي *mem-baik-i*.

RHÉTEUR, s. m., فندی برکتکات *pandey ber-kata-kāta*, فحاجر اکن *perg-ājar ākan ber-kāta*.

RHÉTORIQUE, s. f., علم بچار *ilmu bixāra*, علم برکتکات *ilmu ber-kāta*.

RHINOCÉROS, s. m., quadrupède, چرل بادق *bādaḥ*. Corne de —, چرل بادق *xūla bādaḥ*, تندق بادق *tanduk bādaḥ*.

RHINOCÉROS, oiseau, اڻڻڻ *eng-gang*.

RHOMBE, s. m., امفت فرسڻي *ampat per-segi*, روڻ چاتر *rūpa xātur*.

RHUBARBE, s. f., راوند *rāwand*. RHUM, s. m., برندی درفد اير گول *berandi deri-pada āyer gūla*.

RHUMATISME, s. m., سغل *sergal*, فپاکت سغل *peñākit sergal*.

RHUME, s. m., سلیمت *selimat*.

— de cerveau, نزلت *nuzlet*, زکام *zūkām*.

RHYTHME, s. m., قافیه *kāfiyat*.

RIANT, E, adj., gracieux, agréable, چنتق *permey*, فرمی *mānis*, مانس *xantik*, یغ مبری سوک هاتی *yang mem-brī sūka hātī*. Visage —, موك مانس *mūka mānis*. Un jardin —, تامن یغ فرمی رفان *tāman yang permey rupā-ña*. Des idées riantes, فکیرن یغ مبری سوک هاتی *pikīr-an yang mem-brī sūka hātī*.

RIBAUD, E, adj., terne bas, دوکان *dōkāna*, چندال *xandāla*.

RIBOTER, v. n., ماکن مینم رامی سکالی *mākan mīnum rāmey sa-kālī*, برجمبون *ber-jamu-jamū-an*.

RIBOTEUR, EUSE, s. m., یغ *orang yang sūka ber-jamu*, قندمف *pen-demāp*.

RICANER, v. n., میندر *meñindir*, ترتاو تیاد دغن سبین *ter-tāwa tiāda dengan sebāb-ña*.

RIC-À-RIC, loc. adv., دغن بتل *dengan betul sa-kālī*.

RICHE, adj., opulent, qui a beaucoup de biens, کای *kāya*, غان *gāna*, اورغ *hartāwan*. Homme —, هرتاوان *orang kāya*. Il est devenu riche, ای سده جادی اورغ کای *ia sudah jadi orang kāya*. Tous les hommes, grands et petits, riches et pauvres,

سکال اورغ بسرکچل کای مسکین *segala orang besār kexil kāya meskīn*. Quelquefois — et quelquefois mendiant, سکالی کای دان سکالی ثمنت *sa-kālī kāya dān sa-kālī pe-minta*. Un mauvais —, اورغ کای یغ تیاد *orang kāya yang tiāda kasīh - an - ña ākan orang meskīn*.

RICHE, magnifique, précieux, انده *indah*, ملی *mulīa*. Des habits riches, فکاین یغ انده *pakēy-an yang indah-indah*.

RICHE en beauté, بائق ایلک سکالی *bāñak ēlok sa-kālī*.

RICHE en couleur, یغ ورنان بائق *yang warnā-ña bāñak sa-kālī*.

Moisson RICHE, فرهمان یغ بائق *per-humā-an yang bāñak*.

RICHEMENT, adv., magnifiquement, دغن کسارن *dengan ka-besār-an*, دغن کملیان *dengan ka-mulīa-an*. Vivre —, هیدف دغن کسارن *hidup dengan ka-besār-an*. Se vêtir —, برفاکی فکاین یغ انده *ber-pākey pakēy - an yang indah-indah*.

RICHESSSE, s. f., abundance de biens, ککیان *ka-kayā - an*. Richesses, ککیان *ka-kayā - an*, فرالین *per-ulēh-an*, هرت *harta*, بند *benda*. De grandes richesses, ککیان یغ بائق *ka-kayā - an yang*

bāñak. Acquérir des richesses
براوله کچیان *ber-ūleh ka-kayā-*
an.

RICIN, s. m., ou palma-Christi,
plante, قوهن جارق *pōhon jārak*.
Huile de —, میق جارق *mīñak*
jārak.

RICOCHER, v. n., مغبل *meng-*
ambul.

RICOCHET, s. m., امل *ambul*,
قغمبولن *peng-ambūl-an*.

Par RICOCHET, indirectement,
چورو *xūru*.

RIDE, s. f., کرت *kerūt*, کروتن
kerūt-an. Les rides de la peau,
کروتن کولت *kerūt-an kūlūt*.

RIDÉ, E, part. pas. du v. rider,
کیست *kerūt*, برکرت *ber-kerūt*, کیسوت
kīsut. Un front —, داهی برکرت
dāhi ber-kerūt.

RIDEAU, s. m., تیری *tīrey*, کلبو
kulambu, تابر *tābir*. — de lit, تیری
کلبو *tīrey kulambu*. Qui a des
rideaux, برکلبو *ber-kulambu*. Tirer
le —, مپگکف تیری *meñngkap*
tīrey, مپشغ تیری *meñngsing tīrey*.
Ouvrir les rideaux, مبولک تیری
mem-būka tīrey. Baisser le —,
ملاهبکن تیری *me-lābuh-kan tīrey*.

RIDER, v. a., مشرکن *mengerūt-*
kan, مگسیت *mengīsut*.

SE RIDER, منجادی کرت *men-jādī*
kerūt.

RIDICULE, adj., هارس دسندرکن
hārus di-sindir-kan, هارس دترتواکن
hārus di-ter-tawā-kan. Se rendre
—, ملکوکن درین هارس دسندرکن
اورغ *me-lakū-kan dirī-ña hārus*
di-sindir-kan orang. Tourner en
—, مترواکن *meñindir-kan*,
ter-tawā-kan.

RIEN, s. m., néant, nulle chose,
سواتواپ تیدق *ka-tiadā-an*,
suātu apa tidaq. Comme —,
سلاکوکتیدان *sa-laku ka-tiadā-an*.
Réduire à —, منیدان *meniadā-*
kan. Bon à —, تیاد برگون
tiāda ber-gūna. Cela ne fait —,
تیاد اف *tiāda apa*. Il ne sait —,
سواتوفون *suātu pūn tiāda ia*
tāhu. Homme de —, اورغ هین
orang hīna, اورغ بوسق *orang būsuk*.
En un — de temps, دالم سواتوکتیک
dālam suātu kotika. Est-il — qui
soit plus utile? اداکه بارغ یغ لبه برگون
adā-kah barang yang lebèh ber-
gūna. Comme si de — n'était,
سپرتی تیاداد *seperti tiāda ada*. Des
riens, بارغ یغ سی ۲ *barang yang*
sia-sia, ایسغ ۲ *isang-isang*. Faire des
riens, مشرجاکن فکرچان یغ سی ۲
mengarjā-kan pe-karjā-an yang
sia-sia.

RIEUR, EUSE, s., qui rit, qui aime
à rire, اورغ یغ ترتاو *orang yang ter-*
tāwa, اورغ یغ سوك ترتاو *orang yang*

sūka ter-tāwa. Avoir les rieurs de son côté, برتن دغن اورغ تراتو *ber-temàn degan orang ter-tāwa*.

RIEUR, railleur, اورغ میندر *orang meñindir*, پیندر *peñindir*.

RIGIDE, adj., sévère, austère, کرس *kràs*, تکر *tegàr*, کنج *kenjang*. Un homme —, سؤرغ کرس *sa-ōrang kràs*.

RIGIDITÉ, s. f., ککراسن *ka-krās-an*, کتکارن *ka-tegār-an*, ثری یغ *pri yang kenjang*.

RIGOLE, s. f., سلورن *alūr-an*, الورن *salūr-an*, فنجورن *panxūr-an*.

RIGORISME, s. m., علم ادب یغ ترلانو, *ilmu adab yang ter-lālu kràs*.

RIGORISTE, s., اورغ یغ ترلانو کرس *orang yang ter-lālu kràs* atas ilmu adab.

RIGOUREUSEMENT, adv., دغن کرس *dengan kràs*, دغن بغس *dengan bergis-ña*. Traiter quelqu'un —, ملکون سؤرغ دغن یغ کرس *me-lakū-kan sa-ōrang degan yang kràs*. Cela est — vrai, ایت بتل *ait betul* سکالی *itul betul sa-kālī*.

RIGOUREUX, EUSE, adj., très-sévère, rude, کرس *kràs*, بغس *bergis*, ثغیای *peng-aniāya*. Ordre —, تیتہ *tītah yang kràs*. Châtiment —, سقس یغ کرس *siksa yang kràs*. Homme —, اورغ بغس *orang bergis*. Sévère et —, کرس دان بغس *kràs*

dān bergis. Froid —, دیشن یغ ساعت, *dīngin yang sāngat*. Examen —, فرقس دغن سقسماک *preksa degan saksamā-ña*.

RIGOUREUX, exact, بتل *betul*, ۲ شگه *sungguh-sungguh*. Démonstration rigoureuse, دلیل یغ بتل *detil yang betul*. Garder un jeûne —, ۲ شگه دغن فواس *memegang puasa degan sungguh-sungguh*.

RIGUEUR, s. f., sévérité, dureté, کرس *kràs-ña*, ثغراسن *pengrās-an*, انیای *aniāya*. Traiter quelqu'un avec —, ملکون سؤرغ دغن یغ کرس *me-lakū-kan sa-ōrang degan yang kràs*. A cause de la — du froid, درفد ساعت دیشن *deri-pada sāngat dīngin*.

RIGUEUR, exactitude, کبتولن *ka-betul-an*. A la —, دغن کبتولن *dengan ka-betul-an*, دغن بتلن *dengan betul-ña*.

RIME, s. f., سابع *seja*, ساییک *sāyak*, کافیه *kāfiyat*. — riche, سابع یغ بائق سکالی *seja yang bāiḳ sa-kālī*. — fausse, یغ جشگل *seja yang janggal*.

Prov. Qui n'a ni — ni raison, یغ تیاد ارتین *yang tiāda artī-ña*.

RIMER, v. n., se terminer de même, par un même son, برشعر *ber-siār*, بر سابع *ber-seja*.

RIMER, s'accorder, اد ثربندیغن *ada per-bandīng-an*. Ces deux

choses ne riment pas, دوفرکارایت *dūa porkāra*
 tiāda per-bandīng-an antarā-
 ña.

RIMER, v. a., faire des vers,
 mettre en vers, نظم شعر *natlem*
šiar, منشعرکن *men-šiar-kan*. Faire
 — des membres de phrase en prose,
 سجع الکلام *seja el-kalām*.

RINCE-BOUCHE, s. m. مشکن برکم *margkoḥ ber-kemūr*.

RINCEB, v. a., مباسه *mem-bāsuh*,
 مپوچی دغن ایر *meñūxi dergan*
āyer. — du linge, مباسه کاین *mem-*
bāsuh kāin. — en plongeant dans
 l'eau, مرندم *me-rendam*. Se — la
 bouche, برکم *ber-kemūr*.

RIPAILLE, s. f., grande chère,
 قندماش *per-jamū-an*, فرجمون
pen-damāp-an. Faire —, برججمون,
 برسکسکان دغن *ber-jamu-jamū-an*,
 ماکن مینم *ber-suka-sukā-an dergan*
mākan mīnum.

RIPOSTER, v. n., répondre vive-
 ment, ممبری جواب لکس *mem-brī*
jawāb lekās, منجواب دغن باغت
men-jawāb dergan bāngat.

RIRE, v. n., ترتاو *ter-tāwa*. —
 aux éclats, ۲ ترتاوگلک *ter-tāwagelāk-*
gelāk. — de bon cœur, ۲ ترتاوری
ter-tāwa rāmey-rāmey. — sans
 sujet, ترتاو دغن تیاد سبب *ter-tāwa*
dergan tiāda sebāb-ña. Ne riez

pas, جاغن ترتاو *jāngan ter-tāwa*.
 — de quelqu'un, ترتاوکن اورغ *ter-*
tawā-kan ōrang, (railler) میندر
meñindir.

RIRE, badiner, ne pas parler
 sérieusement, برماین *ber-māin*, تیاد
 دغن سغکه *tiāda dergan sungguh*.
 Ils se battent pour —, مریکیت,
 برفرغ تیاد دغن سغکه *marika-itu*
ber-prang tiāda dergan sungguh.

RIRE de, ne pas se soucier de.
 Je ris de ces choses, هب تیاد فدولی
hamba tiāda pedūli
ātas porkāra itu.

RIRE, RIS, s. m., action de rire,
 ترتوان *ter-tawā-an*.

RISÉE, s. f., کترتوان *ka-ter-tawā-*
an. Je suis devenu la — du peuple,
 اکو سده جادی کترتوان فد قوم
āku sudah jadi ka-ter-tawā-an pada
kaum.

RISIBLE, adj., propre à faire rire,
 یغ مبری اورغ ترتاو *yang mem-brī*
orang ter-tāwa.

RISIBLE, digne de moquerie, هارس
hārus di-ter-tawā-
kan.

RISQUE, s. m., péril, danger, بهای
bahāya. Il n'y a aucun —, تیاد بهای
tiāda bahāya.

RISQUER, v. a., hasarder, mettre
 en danger, منجباى انتغ *men-xobā-i*
untung, مبوبه دالم بهای *mem-būbuk*
dālam bahāya. — au jeu, مناره

mēnāruh. — sa vie, مبلنجان جوان *mem-belanjā-kan jiwā-ña*.

SE RISQUER, v. pron., ماسق بهای *māsuk bahāya*.

RISSOLEE, v. a., گورغ *gōreng*, ممشگخ *memanggax*.

RIT ou RITE, s. m., عادة *ādat*, استعادة *istiādat*. Les rites religieux, استعادة سمبېخ *istiādat sembahyang*.

RITUEL, s. m., کتاب استعادة سمبېخ *kitāb istiādat sembahyang*.

RIVAGE, s. m., فسیسر پنتی *pantey*, پاسیسیر *pasisir*, تپی لوت *tepi lāut*. Près du —, دکت فنتی *dekāt pantey*. Le sable du —, فاسر فنتی *pāsir pantey*. Tout le long du —, سفنجخ فنتی *sa-panjang pantey*. Suivre le —, مپوسر فنتی *meñusur pantey*. — d'un fleuve, تپی سوغی *tepi sūngay*.

RIVAL, E, s., فلېب *pe-lumba*, لاون *lāwan*.

RIVALISER, v. n., بربل *ber-lumba*, ملاون *me-lāwan*. — ensemble, بربل ۲ *ber-lumba-lumba*. Faire —, ملباکن *me-lumbā-kan*.

RIVALITÉ, s. f., فربلبان *per-lumbā-an*, فربندېغن *per-bandīng-an*.

RIVE, s. f., تپی *tepi*, تبېخ *tebīng*, فېنگر *pinggir*. — d'une rivière, تپی سوغی *tepi sūngay*. — d'un bois, تپی هوتن *tepi hūtan*.

RIVER, v. a., ملتق *me-lantak*, ممبنتکن دغن لتق *mem-bantuk-kan dengan lantak*.

RIVIÈRE, s. f., سوغی *sūngay*, باتخ *bātax*, آیر *āyer*, کالی *kālī*. Bras de —, اتق سوغی *anak sūngay*. Embouchure d'une —, کوال *kuāla*, موار *muwāra*. Traverser une —, مېبرغ *meñabrang sūngay*. Remonter une —, مودق *mūdīk*. Descendre une —, مشېلر *meng-hilir*. Oiseau de —, بورغ سوغی *būrung sūngay*.

Prov. Porter de l'eau à la —, مېبوغ کدارم لوت *mem-būang gāram ka-dālam lāut*.

RIVIÈRE de diamants, تالی لېهر *tālī lēher deri-pada bātu intan*.

RIXE, s. f., querelle, کلاهی *kelāhi*, بنته *bantah*.

RIZ, s. m., non décortiqué, فادی *pādi*, ارز *āruz*. — décortiqué, برس *bràs*, ارز *āruz*. — nettoyé, برس *bràs xeruh*. — cuit, ناسی *nāsi*, ایمی *imēy*. — réduit en bouillie, بوبرناسی *būbur nāsi*. — à moitié cuit, ارن *āron*. — grillé, امفخ *empīng*. — glutineux, فولت *pūlut*.

RIZ cultivé dans des terres basses et humides, فادی ساوه *pādi sāwah*. — cultivé dans des terrains secs, فادی لادغ *pādi lādang*. Semer le — en pépinière, مېایت فادی

mem-bāyat pādi. Planter le —, *menānam pādi*. Semer le — dans des terrains secs, pour ne pas être replanté, *menūgal*. Planter de —, *bībit pādi*. Couper le —, *memūtung pādi*, *mengetām pādi*. Piler le —, *menumbuk pādi*. Cuire le —, *menānak nāsi*, *māsak nāsi*. Un plat de —, *sa-hidāng-an nāsi*. Farine de —, *tepūng brās*. Pain de —, *rōti brās*. Eau de —, *āyer nāsi*, *kanji*. Grenier à —, *jelāpang pādi*, *rangkiyāng*.

RIZIÈRE, s. f., dans les terres humides, *sāwah*. Une —, *sa-petak sāwah*. — dans les terrains secs, *lādang*, *gāga*.

ROBE, s. f., *kabāya*, *bāju*, *bāju panjang*, *salimut*. — d'honneur, *jubbet*. — de docteur, *kūlit binātang*, *belang*.

ROBE, pelage d'un quadrupède, *kūlit binātang*, *belang*. **ROBINET**, s. m., *xerāt*.

ROBUSTE, adj., *kūwat*, *tegāp*, *tegūh*. Il a un corps —, *tūbuh-ña kūwat*, *tūbuh-ña tegūh*.

tubuh-ña tegāp. Une foi —, *īmān yang tegūh*.

ROO, s. m., *bātu*, *bātu kārang*. Bâter une maison sur le —, *mem-per-ūsah-kan rūmah di-atas bātu*.

ROCAILLE, s. f., *per-ūsah-an yang sa-rūpa kārang*.

ROCHE, s. f., *kārang*, *bātu*, *bātu kārang*. Frappez la — et il en sortira de l'eau, *hendak-lah angkat palu-kan bātu kārang itu maka ayer akan terbit dari-pada-ña*.

ROCHER, s. m., *kārang*, *kārang bātu*. — escarpé, *tāpat*. Un —, *sa-būah kārang*. La pointe d'un —, *punxak kārang*. L'extrémité d'un —, *hujung kārang*. Crevasse dans un —, *welāh kārang*.

ROCHEUX, **EUSE**, adj., *penūh dangan kārang*, *penūh dangan bātu*.

RÔDER, v. n., *ber-jālan sāna sīni*, *menyumbāra*. — autour de la maison, *ber-jālan kuliling rūmah itu*.

RÔDEUR, EUSE, s., اورغ کمبار *orang kumbāra*, اورغ کلان *orang kelāna*.

RODOMONT, s. m., فغاچق *perg-axak*, ایتق برتاجی *itik ber-tāji*.

RODOMONTADE, s. f., فرکتان فغاچق *per-katā-an pergāxak*.

ROGATIONS, s. f., jours de prière, هاری بسر اکن منت دعا کفد الله *hāri besār ākan minta dōā ka-pada allah*. Rogations, prières publiques au printemps pour les biens de la terre, صلوات الربيع *ṣelawāt er-rebiā*.

ROGATONS, s. m. pl., restes de viandes, سپس مکانن *sīsa makān-an*.

ROGNE, s. f., gale invétérée, کورو *kūru*, گورق *gūraq*, کودس *kūdis*.

ROGNER, v. a., retrancher, ôter des extrémités d'une étoffe, etc., مونتخ فغکر *me-ranxung*, مونتخ فغکر *memūtung pinggir*, مندقن *menden-dek-kan*, مغورغکن *mergūrang-kan*. — une pièce d'argent, مونتخ فغکر *memūtung pinggir wang*. — les ongles, مونتخ کوکو *memūtung kūku*.

ROGNON, s. m., بوه فغشغ *būah pinggang*, گلیلی *gili-gili*.

ROGNURE, s. f., de bois, تاتل *tātal*. — de branches, رتیشن *ranting-an*. — d'étoffe, گنتیشن کاین *gunting-an kain*.

ROGNURES, restes, سپس *sīsa*.

ROGUE, adj., سمبغ *sombong*, بسر هاتی *besār hāti*.

ROI, s. m., monarque, راج *rāja*, اچی یخ دثرتون *yang di-per-tūan*, سلطان *ājī*, شاه *rātu*, سکل *śāh*, سکل *sultān*. Les rois de Perse, راجا راجا *segala raja-rāja ajem*. Les ordres du —, تیتہ راج *tītah rāja*, سبده راج *sabda rāja*. Au nom du —, دغن نام راج *dergan nāma rāja*. Le palais du —, استان راج *astāna rāja*. Les trésors du —, فر بندھاران راج *per-bendaharā-an rāja*. Coutume des grands rois, عاده راجا راجا *adat raja-rāja yang besār*. — de gloire, سلطان یخ *sultān yang mahā mulia*. Vive le — ! هیدلہ راج *hidup-lah rāja*, هیدلہ سلطان *hidup-lah sultān*. Le feu —, راج مرحوم *rāja marhūm*. Le — des rois, راج سکل *rāja segala rāja*. Jésus le — des Juifs, عیسی راج اورغ یہودی *isa rāja orang yehūdi*. Le livre des rois, سورت سکل سلطان *sūrat segala sultān*. Le jour des rois, هاری رای *hāri rāya tiga rāja*. Devenir —, نایق راج *nāik rāja*. Elire un —, مرجان *me-rajā-kan*. Détrôner un —, منورنکن در تخت کرجان *menūrun-kan deri takta ka-rajā-an*.

ROIDE, adj., v. RAIDE.

RÔLE, s. m., liste, catalogue, دفتر *daftar*, سجل *sejil*. — d'équipage, دفتر نام سگل اورغ یغ اد دکل *daftar nāma segala orang yang ada di-kapal*.

RÔLE, ce que doit réciter un acteur, سواتو بهکین وایغ *suātu ba-haḡi-an wāyang*.

RÔLE, pelote de tabac, لفغ *lem-perg*.

ROMAINE, s. f., peson, داچغ *dāxing*, کتین *katī-an*. Le poids d'une —, باتو داچغ *bātu dāxing*. Le crochet d'une —, کایت داچغ *gāit dāxing*. Peser avec une —, داچغ منبغ دغن *menimbang dengan dāxing*.

ROMAN, s. m., چترآ *xeritrā*, حکایه *hikāyat*, روائه *riwāyat*, سورت شخبر *sūrat peng-kabar*. On en a fait un —, دجديکن سواتو کتاب اکن مپاکن —, درقد سگل کلکون اورغ یغ براهی ایت اکن یغ دبرهیکن ایت *di-jadī-kan suātu kitāb ākan me-ñatā-kan deri-pada segala ka-lakū-an orang yang berāhi itu ākan yang di-berahi-kan itu*.

ROMANCE, s. f., فتن *pantun*. Chanter une —, برقتن *ber-pantun*.

ROMANCIER, s. m., توکخ چترآ *tūkang xeritrā*, صاحب الرواية *sāhib er-riwāyat*.

ROMANESQUE, adj., یغ رمبغ *yang rambang* - rambang, باطل *bātil*, سواغی *suwāngi*.

ROMANTIQUE, adj., ترالو فری *ter-lalu permay*, یغ مروکن *yang merāwan-kan*.

ROMPRE, v. a., briser, mettre en pièces, ممخ *memexah*, مانه *memā-tah*, مرمبق *memūtus-kan*, مرمبق *me-rombak*. — les jambes, ممچکن *memexah-kan tūlang orang*. — une porte, ممچه فتنو *memexah pintu*. — le pain, ممچکن *memexah-kan rōti*. — le cou, ممتکن لهر *memātah-kan lēher*. — une corde, موتسکن تالی *memūtus-kan tāli*.

Fig. — l'amitié, موتسکن تالی *memūtus-kan tāli*, فرهبوغن صحابه *per-hubūng-an ṣoḡābat*. — un engagement, مرمبق فرجنجین *me-rombak per-janjī-an*. — un mariage, مرمبق نکاح *me-rombak nikāh*. — le jeūne, ممبوك فواس *mem-būka puāsa*. — ses chaînes, ملفسکن درین *me-lepās-kan diri-ña*. — le silence, تیاد برديم لاکی *tiāda ber-dāam lāgi*, ملامی برکات *me-mulā-i ber-kāta*. — la tête à quelqu'un, منجدیکن کفال اورغ فوسغ *men-jadī-kan kapāla orang pūsing*. — avec quelqu'un, برچری دغن سورغ *ber-xerēy dengan sa-orang*.

ROMPRE, exercer, habituer, **مُجَارِي**
meng-ajār-i, **مِمِيسَاكَن** *mem-biasā-*
kan. — aux affaires, **مِمِيسَاكَن اَكَن**
mem-biasā-kan ākan pe-
karjā-an.

ROMPU, E, part. pas. du v. rompre,
 brisé, **پَخَا** *pexāh*, **تَرْپَخَا** *ter-pexāh*,
پَاتَا *pātah*, **پُتُوس** *pūtus*, **رُوم-**
بَاک *rom-bak*, **تَرْوَمَبَک** *te-rombak*.

ROMPU, exercé, habitué, **بِیَاسَا**
biāsa.

A bâtons ROMPUS, **دَغَن فَرَهَنَتِیَن**
dergan per-hentī-an, **دَغَن تَرَکَادَغ**
dergan ter-kādang.

RONCE, s. f., **فَرُوقُک** *perūpok*, **اَوَنُق**
ūnak. Terre qui produit des ronces,
تَانَه یَاغ مَنُهِن کَن فَرُوقُک *tānah yang*
menumbuh-kan perūpok. Peut-on
 cueillir des figues sur des ronces?
اَدَا کَه اَوَرُغ فُوغَت بُوَه اَرَا دَرُود اَوَنُق ۲
adā-kah orang pūrgut būah arā
deri-pada ūnak-ūnak.

Fig. Trouver partout des ronces
 et des épines, **دَغَن کَسَاهَن دَان**
بَر تَمُو دَغَن کَسَاکَرَن *ber-temū dergan ka-susāh-*
an dān ka-sukār-an.

ROND, E, adj., formant une boule,
بُولَات *būlat*. Une pierre ronde, **بَاتُو**
بُولَات *bātu yang būlat*. Demi-
 rond, **تَغَه بُولَات** *tengah būlat*.

ROND, cylindrique, **پَارَس** *pāras*.
 Pilier —, **تِیَغ فَارَس** *tīang yang*
pāras. Compte —, **بِلَاغَن یَغ کُف**
bilāng-an yang genāp.

Fig. ROND, franc, **بَتُل** *betul*, **تُولُس**
tulus. Un homme —, **سُورَغ تُولُس**
sa-ōrang tulus.

En ROND, **سُرُوف بُولَت** *sa-rūpa*
būlat. Couper en —, **مُوتَغ بُولَت**
memūtung būlat. 'Tourner en —,
مُغِدَر *meng-īdar*.

RONDACHE, s. f., **رَاغَن** *rāgin*,
پَرِیَسِی بَسَر *prīsey besār*. Ayant
 une —, **بِرَاغَن** *be-rāgin*.

RONDE, s. f., visite de nuit, **سَمَبَغ**
sambang. Faire la —, **بِرَاوَل سَمَبَغ**
ber-kāwal sambang.

RONDE, visite, **سِلِیدِک** *silīdik*.
 Faire sa —, **مَنِلِیدِک** *menīlīdik*.
 Chemin de —, **جَالَن کِلِیَغ** *jālan*
kulīling.

A la RONDE, **بِر کِلِیَغ** *ber-kulīling*.
 Boire à la RONDE, **مَمَرَایْدَر کَن پِیَالَا**
mem-per-īdar-kan piāla.

RONDELLE, s. f., petit bouclier
 rond, **اَوَتَرَا** *ūtar-ūtar*, **کُچَل**
prīsey kexil.

RONDELLE, pièce ronde percée
 par le milieu, **بَارَغ بُولَت دَغَن لُوبَغ**
دَتَغَه *bārang būlat dergan lōbang*
di-tergah.

RONDEMENT, adv., promptement,
دَغَن لَکَس *dergan lekās*. Ils l'ont
 fait —, **دَجْدِکِنَا لَکَس اِیت دَغَن لَکَس**
di-jadī-kan -nā-lah itu dergan
lekās.

RONDEMENT, sincèrement, **دَغَن**
تُولُس *dergan tulus*.

RONDEUR, s. f., figure de ce qui est rond, *پری یخ بولت* *prī yang būlat*.

RONDEUR, franchise, *پری یخ توله* *prī yang tūlus*.

RONDIN, s. m., bois rond, *کایو بولت* *kāyu būlat*, *کایو پارس* *kāyu pāras*.

RONDIN, gros bâton, *تخت بزر* *tungkat besār*.

ROND-POINT, s. m., *تخت بولت* *tampat būlat*.

RONFLANT, E, adj., sonore, bruyant, *نارنگ* *nāring*, *گارنگ* *gārang*, *گارو* *gāraw*.

RONFLEMENT, s. m., *دنگر* *dengkur*, *گور* *gūruh*, *گارو* *gāraw*.

RONFLEUR, v. n., faire, en dormant, un bruit de la gorge et des narines, *مندنگر* *men-dengkur*.

Fig. —, faire un grand bruit, faire un bruit prolongé, *گور* *gumūruh*. Le canon ronfle, *مریم گور* *marīam gumūruh*. *مریم بر بوی* *marīam ber-būni*.

RONGÉ, E, part. pas. du v. ronger, *کیکل* *kīkil*, *دماکن* *di-mākan*. — par la rouille, *دماکن اوله کرانن* *di-mākan ūleh karāt-an*.

RONGER, v. a., couper avec les dents peu à peu, *مغیکل* *mergikil*, *مغیکت* *mergīgūt*. — un os, *مغیکل* *mergikil*, *تولخ* *tulang*.

RONGER, consumer. La rouille ronge le fer, *کرانن ایت ماکن بسی* *karāt-an itu mākan besi*.

RONGER comme un cancer, *منچرن* *men-xerna*.

Fig. — son frein, retenir son dépit, *مناهن دمدمن* *menāhan demdam-ña*.

RONGEUR, EUSE, adj., qui ronge, *یخ مغیکل* *yang mergikil*. Le vers — de la conscience, *یخ ماکن* *sesal yang mākan hāti*.

ROS, s. m., échelle du métier à tisser, *سیسر* *sīsir*.

ROSACE, s. f., *فره یاسن سروث بوغ* *per-hiyās-an sa-rūpa būnga māwar*.

ROSAIRE, s. m., *تسبیح* *tesbih*. Réciter le —, *مغوجف تسبیح* *merg-ūxap tesbih*.

ROSBIF, s. m., *داغ لبویخ فغکخ* *dāging lembu yang panggang*.

ROSE, s. f., fleur du rosier, *بوغ* *būnga māwar*. — blanche, *بوغ* *būnga māwar yang pūtih*. Guirlande de roses, *کراغن* *karāng-an būnga māwar*. Eau de —, *ایر ماور* *āyer māwar*. Couleur de —, *ورن بوغ* *warna būnga māwar*.

ROSE et **ROSÉ**, E, qui est couleur de rose, *یخ ورن بوغ* *yang warnā-ña warna būnga māwar*.

ROSEAU, s. m., رنتق *būluh*, رنتق *rantik*, روتن *rōtan*. Un — agité par le vent, سباتخ بوله یخ ترکنجخ اوله *sa-bātang būluh yang ter-gun-xang ūleh āngin*.

ROSÉE, s. f., امبن *embun*. Une goutte de —, ستیق امبن *sa-titik embun*. La — du ciel, لامبن *embun lāngit*. La — à l'extrémité des brins d'herbe, ایرامبن دهوجخ *āyer embun di-hūjung rumput*. Qui a de la —, برامبن *ber-embun*. Exposer à la —, مغبنکن *meng-embun-kan*.

ROSETTE, s. f., petite rose, بوغ *būnga māwar kewil*.

ROSETTE, nœud en forme de rose, سمفل یخ سروف بوغ ماور *simpul yang sa-rūpa būnga māwar*.

ROSIER, s. m., ثوهن ماور *pōhon māwar*, ثوهن بوغ ماور *pōhon būnga māwar*. — sauvage, ثوهن ماور هوتن *pōhon māwar hūtan*.

ROSSE, s. f., کود یخ کورخ بایق *kūda yang kūrang bāik*, کود یخ *kūda yang kūrang kūwat*.

ROSSER, v. a., t. popul., battre, ممکول *memukul*, مغهنم *meng-hantam*.

ROSSIGNOL, s. m., petit oiseau, بلبل *bulbul*. Une voix de —, سوار *suāra yang ter-lālu bāik*.

ROT, s. m., ventuosité, t. bas, سرداوه *serdāwah*.

RÔT, s. m., service de mets rôtis, مکانن داگخ فغکخ *makān-an dāgīng panggang*.

ROTATION, s. f., mouvement circulaire, فرکتارن *per-kitār-an*, حال یخ برپوتن *per-idār-an*, *hāl yang ber-pūtār*.

ROTIER, v. n., t. bas, سرداوه *serdāwah*.

RÔTI, E, part. pas. du v. rôtir, فغکخ *tūnu*, تروتونو *ter-tūnu*, فغکخ *panggang*. Un —, داگخ تونو *dāgīng tūnu*, کتوون *ka-tunū-an*.

RÔTIE, s. f., tranche de pain rôtie, سفتوخ روتی یخ تروتونو *sa-pūtung rōti yang ter-tūnu*.

ROTIN, s. m., روتن *rōtan*. Baguette de —, تونگت روتن *tungkat rōtan*. Une botte de —, سکالغ روتن *sa-gālūng rōtan*.

RÔTIR, v. a., منونو *menūnu*, فغکخ *memanggang*.

Prov. N'être bon ni à rôtir ni à bouillir, تیاد برکون سکالی *tiāda ber-gūna sa-kālī*.

RÔTISSSEUR, EUSE, s., اورغ فونو *orang penūnu*, اورغ یخ منونو *orang yang menūnu*, اورغ جول داگخ فغکخ *orang jūal dāgīng panggang*.

RÔTISSOIRE, s. f., فرکاکس فونو *perkākas penūnu*, فغکخ *pemanggang*.

ROTONDE, s. f., bâtiment rond,
رومه بولت *rūmah būlat*.

ROTULE, s. f., تمفورغ لوت *tempō-
rong lūtut*.

ROTURIER, ÈRE, adj., تياد بښاون
tiāda bargsāwan, تياد برېښس *tiāda
ber-bangsa*, اورغ هين *ōrang hīna*.

ROUCOULEMENT, s. m., کوکک
kūkuk.

ROUCOULER, v. n., برکوکت *ber-
kūkuk*, کوکوروبو *kūkurūbu*.

ROUE, s. f., machine ronde tour-
nant sur un essieu, جنټرا *jantrā*.
رود *rōda*. — d'un char, جنټرا ډډاتي
jantrā pedāti. Voiture à quatre
roues, کريت امځت رود *karēta
ampat rōda*. — d'un moulin,
جانټرا کيسارن *jantrā kisār-an*. — à
potier, فلاروق *pe-lāriq*.

Fig. Pousser à la —, مېري تولخ
mem-brī tūlung. Mettre des bâtons
dans les roues, منګهګن *menegāh-
kan*, مېري کسکارن *mem-brī ka-
sukār-an*. La cinquième — à une
voiture, اورغ يځ تياد برګون سکالي
ōrang yang tiāda ber-gūna sa-kālī.

La ROUE de la fortune, فرادارن دنيا
per-idār-an duniā, انتغ *untung*.

Faire la ROUE, se pavaner, مخيگل
meng-īgal.

ROUE, supplice, رځ *regang*.

ROUELLE, s. f., tranche, هريس
hiris-an, سڅوتغ *sa-pūtug*.

ROUER, v. a., infliger le supplice
de la roue, مرځ *me-regang*. — de
coups, مموکل بايق سکالي
memūkul bāñak sa-kālī.

ROUER, plier en rond, ملځکر
me-lingkar, مېلت *mem-balit*.
— une corde, ملځکر تالي *me-lingkar
tālī*.

ROUET, s. m., machine à roue
pour filer, جنټرا څښته *jantrā perg-
anteh*, راهت مځته بڼغ *rāhat meng-
anteh benang*.

ROUGE, adj., ميره *mērah*, ابغ
ābang, سيړه *sīrah*. Vin —, اير اغکور
āyer anggūr mērah. Couleur —,
ميره ورن *warna mērah*. Cheveux —,
ميره رمبت *rambut mērah*. Cuivre —,
ميره تمباک *tembāga mērah*. — foncé,
ميره مود *mērah tuā*. — clair,
ميره ډام *mērah mūda*. — de feu,
ميره پادم *mērah pādem*.

Loc. Il se fâche tout —, مک
هاغته امارهن *maka hāngat-lah
amārah-ña*.

La Mer ROUGE, لاوت قلزم *lāut
kulzum*.

ROUGEÂTRE, adj., ميره سديکت
mērah sa-dīkit.

ROUGEOLE, s. f., ساکت چمټو
sākūt xampak, چاچر اير *xāxar
āyer*.

ROUGEUR, s. f., فری یغ میره *pri yang mērah*.

ROUGIR, v. a., rendre rouge, میرهکن *me - mērah - kan*. — une porte, میرهکن قنتو *me-mērah-kan pintu*.

ROUGIR, v. n., منجادی میره *men-jādi mērah*. Les fruits rougissent, بوه ایت جادی میره *būah itu jādi mērah*. —, avoir honte, جادی میره تاهو مالو *jādi mērah mūka, tahu mālu*. Il rougit, سرین میره *sri-ña mērah*. — de honte, برسری *ber-srī deri*. — pada mālu.

ROUILLE, s. f., oxyde, کران *karāt-an*, تاهی *tāhi*. — de fer, کران بسی *karāt-an besī*, تاهی بسی *tāhi besī*.

ROUILLE, maladie des végétaux, انتوتن *antūt-an*.

ROUILLER, v. a., منجیدکن کارت *men-jadī-kan kārāt*.

SE ROUILLER, v. pron., برکارت *ber-kārat*.

ROUIR, v. a., مرندمکن *me-rendam-kan*. — du chanvre, مرندمکن گنج *me-rendam-kan ganja*.

ROULAGE, s. m., transport par voiture, حال مشهتر بارغ ۲ دغن فداتی *hāl meng-hantar bārang-bārang dengan pedāti*. Voiture de —, ۲ بارغ فداتی یغ موت *pedāti yang me-mūat bārang-bārang*.

ROULEAU, s. m., paquet, کلوغن *gulūng-an*. — de papier, کلوغن

gulūng-an karṭās. Du tabac en —, تباکو کلوغن *tembāko gulūng-an*.

ROULEAU, cylindre, باتغ بولت *bātang būlat*, باتغ فارس *bātang pūras*.

ROULEMENT, s. m., mouvement de ce qui roule, کلیغن *gulūng-an*, فرکلوغن *per-gulūng-an*.

ROULEMENT, bruit uniforme et continu. — de tambour, سرانگ گندرخ *sa-rāgam genderang*. — du tonnerre, کوره گنتر *gūruh guntur*.

ROULER, v. a., faire tourner, faire avancer en roulant, مشگولخ *merg-gūling*, مشگیلخ *merg-gīling*. — une pierre, مشگولخ باتو *merg-gūling bātu*. — les yeux, مات مشگولخ *merg-gūling mātā*.

ROULER, plier en rond, مشگولخ *merg-gūlung*, مشگولخ *merg-gūling*. — une natte, تیکر مشگولخ *merg-gūlung tīkar*.

ROULER, entortiller, ملشکر *me-līngkar*, ملیتکن *me - līt - kan*. — une corde, ملشکر تالی *me-līngkar tāli*.

ROULER, mettre en pelote, مشگولمکن *merg-gumpal-kan*. — les cheveux, ممبوت سغگل *mem-būat sanggul*, ممبوت کندی *mem - būat kundey*.

ROULER dans son esprit, میکر *memikir*, میچک *meñangka*.

ROULER, v. n., avancer en tournant sur soi-même, برکولخ *ber-gūling*, برکولخ *ber-gūlung*. — du haut en bas, برکولخ در اتس کبواه *ber-gūling deri atas ka-bāwah*.

ROULER, tourner, مغیر *meng-īdar*, برکیر *ber-kīsar*, برکیتار *ber-kītar*. Le firmament roule sur nos têtes, لاغت ایت مغیر اتس کفال کیت *lāngit itu meng-īdar atas kapāla kīta*.

ROULER, en parlant des vagues, برامبق *ber-ombak*, مغالان *meng-ālun*. —, en parlant d'un navire, ملغخ *me-lenggang*, کفال لموغن *kapāl lambūng-an*.

Fig. L'argent roule dans cette maison, بائق وځ دالم رومه ایت *bāñak wang dālam rūmah itu*. Il roule sur l'or et l'argent, ای بائق کای *ia bāñak kāya*. Le discours roule sur ce sujet, بچار ایت اتس فرکار ایت *bixāra itu atas porkāra itu*. Tout roule là-dessus, سموان برگتخ درایت *samuā-ña ber-gantung deri itu*.

Prov. Pierre qui roule n'amasse pas de mousse, یخ برژنده بائق کالی *yāng ber-pindah bāñak kālī tiada akan jādi kāya*.

SE ROULER, v. pron., برکولخ *ber-gūling*. Se — sur son lit, برکولخ اتس *ber-gūling atas kāsurn*.

Se — dans la fange, برکوبخ *ber-kūbang*. Se — dans l'eau, براندم *ber-indam*.

ROULETTE, s. f., petite roue, رود کچل *rōda kexil*. A roulettes, برود *be-rōda*. Chaise à roulettes, کرسی برود *krusi be-rōda*.

ROULIER, s. m., توكخ فداقی *tūkang pedāti*, اورخ مشنتر بارخ ۲ اتس فداقی *ōrang meng-hantar bārang-bārang atas pedāti*.

ROULIS, s. m., لغخن کفل *leng-gang-ña kapāl*.

ROUPIE, s. f., humeur qui coule du nez, ایغس *ingus*.

ROUPIE, s. f., monnaie, روئیه *rūpiah*.

ROUSSEUR, s. f., qualité de ce qui est roux, پری یخ میره کونخ *pri yāng mērah kūning*.

ROUSSEUR, tache rousse, انتق ۲ *intik-intik*, تاهی لالت *tāhi lālat*, خیرت لالت *xirit lālat*.

ROUSSIR, v. a., rendre roux, منجدیکن میره کونخ *men-jadi-kan mērah kūning*.

ROUSSIR, v. n., devenir roux, جادی میره کونخ *jādi mērah kūning*.

ROUTE, s. f., لورخ *jālan*, فیلان *pe-layār-an*. Grande —, جالان رای *jālanrāya*, جالان بسر *halāman*.

besār. En —, دجالن *di-jālan*. Faire —, برجالن *ber-jālan*; (sur mer), برلایر *ber-lāyar*. Faire — vers l'est, برلایر کتیم *ber-lāyar ka-timur*. Se mettre en —, براغکت *ber-arakat*; (sur mer), برلایر *ber-lāyar* لاجو *lāju*. Au milieu de la —, دتغه جالان *di-tergah jālan*. Une — unie, جالان رات *jālanrāta*. — raboteuse, جالان لکت لکت *jālan lekək-lekək*. La — du soleil, جالان متھاری *jālan mata-hāri*, فرادارن متھاری *per-idār-an mata-hāri*. La — que j'ai parcourue, سده جالان ایت یغ *jālan itu yang sudah di-jālān-i hamba*. Barrer une —, مپاکت جالان *meñakat jālan*. Indiquer la —, مننچکن جالان *menun-juke-kan jālan*.

ROUTIER, ÈRE, adj., یغ تاهو جالان *yang tāhu jālan*. Carte routière, جالان ۲ *petā segala jālan-jālan*.

ROUTINE, s. f., usage, عادة *ādat*. —, habitude, کیسان *ka-biasā-an*. Par —, سبب سده یاس *sebāb sudah biāsa*.

ROUTINIER, ÈRE, s., یغ منورت عادة *yang menūrut ādat*, یغ بریوت سبب *yang ber-būat sebāb sudah biāsa*.

ROUVRIER, v. a., ouvrir de nouveau, ممبوك *mem-būka pūla*, ممبوك *mem-būka pūla*.

لالی سکی *mem-būka lāgi sa-kālī*. Fig. — les blessures de quelqu'un, مبری دکت فول *mem-brī duka-xita pūla*.

ROUX, ROUSSE, adj., میره کونف *mērah kūning*. Cheveux —, رمب *rambut mērah kūning*. Beurre —, متیک یغ سده ماسق سمفی *mantēga yang sudah māsak sampey jādi mērah*. La lune rousse, بولن افریل *būlan aprīl*.

ROYAL, E, adj., راج فوک *rāja pūā*, کرجان *ka-rajā-an*. Trône —, تخت کرجان *tahta ka-rajā-an*. Habits royaux, فکاین کرجان *pakēy-an ka-rajā-an*. Palais —, استان راج *astāna rāja*. Famille royale, سکل انق چوچو راج *segala anak xuxu rāja*. Maison royale, سکل ایسی استان *segala isi astāna*.

ROYAL, en roi, سفرت راج *seperti rāja*, چار راج *xārarāja*. Festin —, فرجمون سفرت فرجمون راج *per-jamū-an seperti per-jamū-an rāja*.

ROYALEMENT, adv., دغن چار راج *dengan xāra rāja*, سفرت راج *seperti rāja*. Traiter —, منجامو *men-jāmu orang dengan xāra rāja*. Vivre —, هیدف سفرت راج *hidup seperti rāja*.

ROYALISTE, adj., اورغ یخ سوک *orang yang sūka parentah rāja*.

ROYAUME, s. f., کرجان *ka-rajā-an*. Un grand —, کرجان یخ بسر *ka-rajā-an yang besār*. Gouverner un —, ممرنتهکن کرجان *memarentah-kan ka-rajā-an*. — contre —, کرجان لاون کرجان *ka-rajā-an lawan ka-rajā-an*. Le — des cieux, کرجان سورک *ka-rajā-an suwarga*. Le — de Dieu est proche, کرجان الله سده دمغ *ka-rajā-an allah sudah damping*.

Prov. Au — des aveugles les borgnes sont rois, دتغت تیادلخ کات *di-tampat tiāda lang kātā bilālāng akū-lah lang*.

ROYAUTÉ, s. f., کرجان *ka-rajā-an*, مرتبة راج *mertabat rāja*, فشکت *paṅkat rāja*, سلطنة *sultānet*. Renoncer à la — (abdiquer), تورن *turun deri takta ka-rajā-an*.

RUADE, s. f., سفق *sēpak*, تندغ *tendang*.

RUBAN, s. m., فیت *fīta*, تالی *tālī*. — large, فیت لیر *fīta lēbar*. — de soie, فیت سوتر *fīta sūtra*, تالی سوتر *tālī sūtra*.

RUBANIER, ÈRE, s., توکخ فیت *tūkang fīta*, قندی تالی *pandey tālī*.

RUBÉFIER, v. a., منجدیکن کولت *men-jadī-kan kūlīt mērah*.

RUBICOND, E, adj., موك ميره *mūka mērah*.

RUBIS, s. m., pierre précieuse, مانکم *mānikam*, ياقوت *yākūt*, لال *lal*.

RUBRIQUE, s. f., sorte de terre rouge, تانه ميره *tānah mērah*.

RUBRIQUES, règles de l'office divin, عاده سمبهیخ *adatsembahyang*, شرط اکن مموت سمبهیخ *šart akan mem-būatsembahyang*, شرط بکتین *šart ka-bakti-an*.

Fig. RUBRIQUES, ruses, دای *dāya*, تیغو *tīpu*.

RUCHE, s. f., panier où l'on met les abeilles, رومه لبه *rūmah lebāh-lebāh*.

RUDE, adj., âpre au toucher, کاسف *kāsap*, گاسف *gāsap*. Une peau —, کولت یخ کاسف *kūlīt yang kāsap*. Poil —, رومت کاسف *rambut kāsap*. — (en parlant des feuilles), تمیخ *temiāng*.

RUDE, âpre au goût, اسم *āsam*, ماسم *māsam*, سغت *sepāt*, سدل *sedāl*. Ce vin est —, ایراغکور ایت اسم *āyer arggūr itu āsam*.

RUDE, grossier, violent, فشکه *pengkuh*, تیاد تاهو عاده *tiāda tāhu adat*, کاسر *kāsar*. Des manières rudes, کلکون فشکه *ka-lakū-an pengkuh*.

RUDE, austère, sévère, کرس *krās*, سوهی *sūhi*. Un homme —, بگس *bergis*.

سورخ کرس *sa-ōrang kràs*. Un visage —, موك ماسم *mūka māsam*.

RUDE, difficile, pénible, سوکر *sūkar*. Un travail —, فکرجان یغ *pe-karjā-an yang sūkar*. Un hiver —, موسم دین یغ دین ساکالی *mūsīm dīngin yang dīngin sa-kāli*. Une — tentation, یغ ساغت فرجبان *per-xobā-an yang sāngat*.

Une voix RUDE, سوار یغ سرق *suwāra yang serāk*.

RUDEMENT, adv., d'une manière rude, دغن کاسر *dengan kāsar*. —, fortement, دغن کرس *dengan kràs*.

RUDESSE, s. f., qualité de ce qui est rude, قری یغ کاسر *prī yang kāsar*, قری یغ فکک *prī yang peng-kuh*, ککراسن *ka-krās-an*.

RUDIMENT, s. m., اصل *aṣal*, پوهن *pōhon*, مول *mūla*.

RUDOYER, v. a., ملکوکن دغن یغ *me-lakū-kan dengan yang kràs*, مپرکه *meñergah*.

RUE, s. f., plante, ارود *arūda*, سداب *sedāb*.

RUE, s. f., chemin dans une ville, جان *jālan*, لبه *lebūh*, لورخ *lūrung*. Les rues de la ville, سکل *segala jālan nagri itu*. Grande —, جان بسر *jālan besār*, جان رای *jālan rāya*. Au

milieu de la —, دتغه جان *di-tengah jālan*. Au coin de la —, دهوجخ *di-hūjung jālan*. Le pavé de la —, باتو داسر جان *bātu dāsar jālan*.

RUELLE, s. f., petite rue, جان کچل *jālan kexil*, سمفت *jālan sumpit*, لورخ *lūrung*.

RUELLE du lit, دغن گری دغن *tampat antāra garèy dengan dīnding*.

RUER, v. n., lancer les pieds de derriere en l'air, میفق *meñēpak*, برسیفق *ber-sēpak*, مندغ *menendang*. Le cheval se mit à —, برسیفقله کود ایت *ber-sēpak - lah kūda itu*.

SE RUER, v. pron., se jeter impétueusement sur, منرکم *menerkam*, منمغه *menampuh*, مغامق *merg-āmok*.

RUGIR, v. n., مینکس *menīkas*, مندر *men-derū*, برتغه *ber-tangoh*. Comme un lion rugissant, سقرت *seperti sa-īkor sīngā yang menīkas*.

RUGISSEMENT, s. m., فنکاسن *penī-kās-an*, درو *derū*, تغه *tangoh*.

RUGUEUX, EUSE, adj., برکرت *ber-kerūt*, کاسف *kāsap*.

RUINE, s. f., destruction, کنسائن *ka-binasā-an*, کرتوهن *ka-runtūh-an*, کرساکن *ka-rusāk-an*. La —

d'une ville, کنسان نگرى *ka-binasā-an nagrī*.

RUINE, perte des biens, etc., کهاڻن *ka-hilāng-an*. — de la réputation, کهاڻن نام *ka-hilāng-an nāma*.

RUINES, débris, کربوهن *ka-rubūh-an*, کړنوهن *ka-runtūh-an*, کرمباڼ *ka-rombāk-an*. Les ruines d'un palais, کربوهن استان *ka-rubūh-an astāna*. Les ruines d'une ancienne ville, کرمباڼ نگرى دهولو *ka-rombāk-an nagrī dahūlu kāla*. De grandes ruines, کربوهن *ka-rubūh-an yang besār*.

RUINER, v. a., ravager, détruire, مړوسفکن *mem-binasā-kan*, مړوسفکن *me-rūsak-kan*. — un pays, مېنساکن نگرى *mem-binasā-kan nagrī*. La santé de l'homme est ruinée par les maladies, مک نوبه *maka tūbuh mānusīa itu di-binasā-kan dengan segala peñākūt*.

RUINER, causer la perte de, مغېلځکن *meng-hilang-kan*. — une personne, مغېلځکن سورځ *meng-hilang-kan sa-ōrang*.

SE RUINER, v. pron., perdre sa fortune, هيلځ سکل هرتان *hilang segala hartā-ña*. Se —, se détériorer, جادى روسق *jādī rūsak*. Sa santé s'est ruinée, له توبه جادى له *tūbuh-ña jādī lemāh*.

RUINEUX, EUSE, adj., qui menace ruine, ماو روبه *māu rūbuh*, همپى رته *hampir runtuh*.

RUINEUX, qui ruine, يځ مېنساکن *yang mem-binasā-kan*, يځ مغېلځکن *yang meng-hilang-kan*. Dépenses ruineuses, اورځ *belanja yang meng-hilang-kan orang*.

RUISSEAU, s. m., petit courant d'eau, سړوکن *ānak sūngay*, سړوکن *serōk-an*. —, canal, اليرن *alīr-an*, سلورن *salūran*.

Le RUISSEAU d'une rue, جالان اير *jālan āyer*.

Loc. Il y eut des ruisseaux de sang répandu, مک بايق داره دتفه *maka bāñak dārah di-tumpah*.

RUISSELER, v. n., مغال *meng-ālir*, مليله *me-lilih*, برفنچى *ber-panxur*, چوچر *xūxur*. L'eau ruisselle de tous côtés, مک اير مغال در سکل *maka āyer meng-ālir deri segala pīhak*. Le sang ruisselait, مغال مک داره فون *maka dārah pūn meng-ālir*.

RUMB, s. m., partie de la boussole, مات ثدومن *māta padōman*.

RUMEUR, s. f., grand bruit, کوره *gūruh*, بوبى سوار اورځ *būñi suāra orang gampar*, گيگر *gēger*.

RUMINANT, s. m., بناغ يځ مامه ييق *binātang yang māmah biak*. Le bœuf est un —, لمبو اتوله بناغ يځ

يق *lembu itū-lah binātang*
yang *māmah biāk*.

RUMINER, v. a., remâcher, مامه
يق *māmah biāk*. Vous mangerez
les animaux qui ruminent, مك بناتخ,
يق مامه ييق هندقله كامو ماكن ايت
maka binātang yang māmah biāk
hendak-lah kāmū mākan itu.

Fig. —, tourner et retourner
dans son esprit, مناره دالم هاتی
*menā-
ruh dālam hāti*, ٢ بر فکر
*ber-pikir-
pikir*, فکر بر مانخ
pikir ber-mānang.

RUPTURE, s. f., 1°, action de
rompre, فتاسن *penetās-an*, فتاهن
pematāh-an, فمچاهن *pemexāh-an*.
2°, résultat, تتاسن *tetās-an*, قتاهن
patāh-an, كفتوسن *ka-putūs-an*.
— d'une palissade, تتاسن فاکر
tetās-an pāgar. — d'un os, قتاهن
تولخ *patāh-an tūlang*.

RUPTURE, hernie, بورت *būrut*.

RUPTURE, mésintelligence, divi-
sion, چدرا *per-xerēy-an*, کچدرا
xidrā, کچدرا *ka-xidrā-an*.

RUPTURE, annulation, فرماکن
pe-rombāk-an, فمچاهن *perg-ubāh-
an*. — de la paix, فرماکن فردماین
pe-rombāk-an per-damēy-an.
— d'un traité, فمچاهن جنجی
perg-ubāh-an janji.

RURAL, E, adj., des champs,
چار دوسن *xāra dūsun*. Coutume

rurale, عاده چار دوسن *ādat xāra*
dūsun. Mœurs rurales, کلکون اورغ
ka-lakū-an ōrang dūsun.

RUSE, s. f., تیفو *tīpu*, دای *dāya*,
مصلحه *upāya*, حکمة *hikmat*, مکر
meşlehat, مکر *mekra*. Avec —,
دغن تیفو *dengan tīpu*. Se servir
de —, بردای *ber-dāya*, برافای *ber-
upāya*. — cachée, مکر یغ ترسمبونی
mekra yang ter-sembūni. — de
guerre, حکمة فرغ *hikmat prang*.
Dans la guerre la — est permise,
مک مصلحه ایت دحلالکن ددام فرغ
maka meşlehat itu di-halāl-kan
di-dālam prang.

RUSÉ, E, adj., چردق *xerdik*,
عقل فنجج *akal*, بیجق
bijak, سؤرغ چردق *panjang*. Un homme —,
sa-ōrang xerdik.

Prov. C'est un — compère,
ای سؤرغ چردق دان چولس
ia sa-ōrang xerdik dān xūlas.

RUSER, v. n., user de ruse, بردای
ber-dāya, برافای *ber-upāya*, بر تیفو
ber-tīpu, منجھاری عقل *men-xahāri*
akal.

RUSTAUD, E, adj., اورغ کونخ *ōrang*
gūnung, اورغ یغ کورغ بهاس
ōrang yang kūrang bahāsa.

RUSTICITÉ, s. f., ثری فغکه *pri*
پری یغ کاسر *pri yang*

kāsar, کلکون اورغ کونخ *ka-lakū-an ōrang gūnung*.

RUSTIQUE, adj., champêtre, چار
دوسن *xāra dūsun*, گونخ فون *gūnung*
pūña, در فادغ *deri pādang*. Tra-
vaux rustiques, دوسن اورغ فکرجاءن
pe-karjā-an ōrang dūsun, کرج
فادغ *karja di-pādang*. Chanson —,
گونخ پینن اورغ *ñāñ-an ōrang*
gūnung. Habillement —, چار
فکاین *gūnung*. Vie —, چار
هیدف اورغ *pakēy-an xāra ōrang*
dūsun. Vie —, چار
هیدف اورغ *xāra hīdup ōrang gūnung*.

Fig. **RUSTIQUE**, grossier, peu poli,
فغ کورغ *pergkuh*, کاسر *kāsar*,
فغ کورغ *yang kūrang bahāsa*. Homme
—, اورغ فغکاه *ōrang pergkuh*,
کاسر *ōrang kāsar*.

RUSTRE, adj., فغ فغکاه سکالی *yang*
pergkuh sa-kāli, فغ بوده *yang*
bōdoh.

RUT, s. m., état des bêtes fauves
lorsqu'elles sont en chaleur, فري
بناتغ ماو برجنتن *prī binātang māu*
برجنتن ماو *ber-jantan*, کلکون ماو
ka-lakū-an māu ber-jantan.

S

S, s. m., سی *se*, la dix-neuvième
lettre de l'alphabet, فغ کسمیلن
حرف در الف باتا *huruf yang ka-*
sambilan belās deri alif-bā-tā.

Un s majuscule, سی بسر *se besār*.

Un s minuscule, سی کچل *se kexəl*.

SA, adj. possess. f. de son, v. son.

SABBAT, s. m., jour du repos,
سبت *sabtu*. Le jour du —, هاری
سبت *hārisabtu*, (le samedi). Le jour
du repos chez les chrétiens est
هاری مئگو *hāriminggo*, le dimanche;
et chez les musulmans, هاری جمعة
hāri jumaat, le vendredi. Sancti-
fier le jour du —, مئغفسکن هاری

سبت *merg-kudus-kan hāri*
sabtu.

SABBAT, au fig., bruit, tumulte,
فغ فغ *ingar-bangar*.

SABLE, s. m., terre légère, menue,
فاسر *pāsir*. — fin, فاسر هالس *pāsir*
hālus. Gros — (gravier), کرسق
kersik. Comme le — de la mer,
سفرت فاسر دلاوت *seperti pāsir di-*
lāut. Banc de —, گوسنغ *gūsung*,
بتغ *betiŋg*. Qui bâtit sa maison sur
le —, فغ فراوسه رومهن داتس فاسر,
yang per-ūsah rūmah-ña di-ātas
pāsir.

SABLER, v. a., couvrir de sable,
مئغمبرکن فاسر *merg-hambur-kan*

pāsir, مېمبه فاسر *mem-būbuh*
pāsir, ممسیری *memasir-i*. — un
 chemin, مسیری جان *memasir-i*
jālan.

SABLIER, s. m., sorte d'horloge,
 جام فاسر *jām pāsir*.

SABLIER, petit vase à mettre le
 sable, تمفت فاسر *tampat pāsir*.

SABLIÈRE, s. m., تمفت مگالی فاسر
tampat meng-gāli pāsir, لوبغ فاسر
lōbang pāsir.

SABLON, s. m., فاسر ترلاو هالس
pāsir ter-lālu hālus, فاسر باکل
pāsir bākal gōsoḥ.

SABLONNEUX, EUSE, adj., بر فاسر
ber-pāsir, فنه فاسر *penūh pāsir*.

SABORD, s. m., جندیل مریم *jan-*
dēla marīam, قشو مریم *pintu*
marīam.

SABOT, s. m., کاست کایو *kāsut*
kāyu, سقاتو کایو *sapātu kāyu*.

SABOT d'un cheval, کوکو کود *kūku*
kūda.

Loc. Dormir comme un —, تیدر
tīdor lelāp.

SABOTIER, s. m., ouvrier qui fait
 des sabots, توکغ سقاتو کایو *tūkang*
sapātu kāyu.

SABOULER, v. a., tourmenter,
 مغوسق *meng-ūsik*.

Fig. —, réprimander, منست *me-*
nista.

SABRE, s. m., کلیوغ *gōloḥ*,
kelēwang. —, شمشیر *šimšir*
šimšir.

SABRER, v. a., frapper à coups
 de sabre, متق دغن کولق *menetāk*
dengan gōloḥ.

SAC, s. m., sorte de poche, کارغ
kārong, ساکو *sāko*. Un — de riz,
 سکارغ برس *sa-kārong brās*. — de
 papier, کارغ درغد قرطاس *kārong*
deri-pāda kartās. — fait de
 feuilles, کارغ درغد کونی *kārong*
deri-pada gōni. — à l'argent, قندی
pundi, کندغ *kandung*. — de nuit,
 de voyage, بچ *baḫxa*, کفیه *kopīah*.
 — à mettre le betel, کمفل *kampil*.
 Toile à faire des sacs, مستولی
mestūli.

SAC, habit de pénitence, haire,
 کبلی *kembeli*.

Loc. Homme de — et de corde,
 اورغ بگست *ōrang bangsat*, ریسو
rīsaw. Donner à quelqu'un son —,
 اورغ ملفسکن *me-lepās-kan ōrang*,
 معزولکن اورغ *me-mazūl-kan*
ōrang. Il a été pris la main dans
 le —, ای دنگکف سدغ بربوت جاهت
īa di-tangkap sedang ber-būat
jāhat.

SAC, s. m., pillage d'une ville,
 قنجر آهن *pen-jarāh-an*, رمفاسن
rampās-an.

SACCADE, s. f., secousse violente, ستوق *sintak*, بنتغ *banting*, سنتوهن *suntūh-an*, گنجخ *gunxang*.

SACCADER, v. a., donner des saccades, مغنجخ *merg-gunxang*, مېنتق *meñintak*.

SACCAGER, v. a., منجاره *men-jarah*, مرهش *me-rampas*.

SACERDOCE, s. m., prêtrise, امامة *imāmat*, فشكت امام *pangkat imām*. — saint, يڭ قدس *imāmat yang kudus*. — royal, امامه كرجاءن *imāmat ka-rajā-an*.

SACERDOCE, le corps ecclésiastique, سكل امام *segala imām*.

SACERDOTAL, E, adj., چار امام *xāra imām*, امام ثون *imām pūña*. Vêtement —, فكاين امام *pakēy-an imām*. Remplir les fonctions sacerdotales, برامامة *ber-imāmat*.

SACHANT, part. prés. du v. savoir, دغن تاهو *yang tāhu*. Le —, دغن تاهو *dengan tāhu*, دغن دسججان *dengan di-sahajā-ña*.

SACHET, s. m., petit sac, كارغ كچل *kāroṅ kekil*.

SACOCHE, s. f., bourse, فندی *pundi*, کندخ *kandung*.

SACRE, s. m., action de sacrer, حال مغورف *hāl merg-ūrap*, حال هال مغدسكن *hāl merg-kudus-kan*.

SACRÉ, E, part. part. pas. du v. sacrer, oint, اورث *ūrap*, داورث *di-*

ūrap. —, qui a reçu une consécration, قدس *kudus*, دقدسكن *di-kudus-kan*.

SACRÉ, saint, قدس *kudus*, مقدس *mukadas*. Les vases sacrés, چاون *xāwan kudus*, ثيال قدس *piāla kudus*. Lieu —, يڭت يڭ *tampat yang kudus*. La ville —, بيت المقدس *beit el-mukadas*. Histoire sacrée, حكاية اكام *hikāyat agāma*. Les livres sacrés, سورت فرجنجيين لام دان سورت *sūrat per-janjī-an lāma dān sūrat per-janjī-an bahāru*.

SACRÉ, voué, défendu, حرام *harām*. La mosquée sacrée, مسجد *mesjid el-harām*.

SACREMENT, s. m., فركار قدس *porkāra kudus*, سر *ser*. Les sacrements de l'église, الكنيسة *ser-ser el-kanīset*.

Les noms des sept sacrements sont en malais: le baptême, سر المعمودية *serel-mamūdīt*; la confirmation, سر الميرون *ser el-meyrūn*; l'eucharistie, سر القربان المقدس *ser el-korbān el-mukadas*; la pénitence, سر التوبة *ser et-tōbat*; l'extrême-onction, سر المراضى *ser el-murādla*; l'ordre, سر الدرجة *ser ed-darajat*; le mariage, سر الخانوة *ser el-kānuwat*.

Le SAINT SACREMENT, l'Eucharistie, قربان المقدس *korbān el-muḩadas*.

SACRER, v. a., oindre, مغشور *meng-ūrap*. —, conférer un caractère de sainteté, مغشودکن *meng-ḩudus-kan*, متقدیسکن *men-teḩdis-kan*.

SACRER, blasphémer, مشهورجت نام *meng-hūjat nāma allah*.

SACRIFICATEUR, s. m., اورغ یخ *ōrang yang meñambilih*, امام *imām yang meng-korbān-kan*.

SACRIFICE, s. m., offrande, فرسمباهن *per-sembah-an*. —, immolation, سمبیلین *sambilih-an*, فرسمبیلین *per-sambilih-an*, قربان *korbān*. Le — de la messe, فرسمبیلین ميس *per-sambilih-an mīsa*. Le saint —, فرسمبیلین یخ قدس *per-sambilih-an yang ḩudus*, قربان المقدس *el-korbān el-muḩadas*. — agréable à Dieu, قربان یخ *korbān yang di-redlā-kan allah*. — de justice, فرسمبیلین *per-sambilih-an adālet*. — du soir, فرسمباهن قشغ هاری *per-sembah-an petang hārī*. — pour les péchés, سمبیلین کارن دوس *sambilih-an kārna dōsa*.

SACRIFIER, v. a., مغشربانکن *meng-korbān-kan*, میله *meñam-*

bilih. — un bœuf, میله لبوسیکر *meñambilih lembu sa-ikor*. Leurs enfants qu'ils sacrifiaient aux idoles, اتق آن یخ تله دفرسمبیلکن قد *anak-ānak-ña yang telah di-per-sambilih-kan-ña pada berhāla*.

SE SACRIFIER, v. pron., se dévouer, مبلنجاکن جوان *mem-belan-jā-kan jiwā-ña*.

SACRILÈGE, s. m., action impie, profanation, فرساکن بارغ یخ قدس *pe-rusāk-an bārang yang ḩudus*.

SACRILÈGE, celui qui commet un sacrilège, اورغ یخ مروستکن *ōrang yang me-rūsak-kan bārang yang ḩudus*, اورغ یخ منجسکن بارغ قدس *ōrang yang me-nejīs-kan bārang ḩudus*.

SACRISTAIN, s. m., قشغوگر یخ *pe-nurrgu grēja*.

SACRISTIE, s. f., بیلق مچئن سکل *bilik meñimpan segala alat grēja*.

SAFRAN, s. m., ککما *kumkumā*. Fleur de —, بوغ ککما *būnga kum-kumā*. Couleur de —, ورن ککما *warna kumkumā*. — des Indes, کنٹ *kunñit*.

SAGACE, adj., بچسنان *bijak*, بیس برودی *bijaksāna, ber-būdi*, چردق *bīsa, xerdiḩ*.

SAGACITÉ, s. f., عقل *aḩal*, عقل بودی *aḩal būdi*. Homme d'une

grande —, اورغ یغ بايق عقل بدین *orang yang bānak akal budī-ña*.

SAGE, adj., prudent, circumspect, برودی *ber-būdi*, بدیمان *budīmān*, بیجق *bijak*, بیجکسان *bijaksāna*.

Un homme —, سوره بدیمان *sa-orang budīmān*. Une réponse —, جواب یغ برودی *jawāb yang ber-būdi*. Les folles dirent aux sages, مک سکل یغ بوده ایت برکتاله قد سکل *maka segala yang bōdoh itu ber-katā-lah pada segala yang bijaksāna itu*. Enfant —, بواق یغ بودق *būdak yang bāik*.

SAGE, modeste, chaste, سنونه *senūnuh*, یغ سوچی هتین *yang sūxi hatī-ña*. Une fille —, انتق داریخ *anak dara yang senūnuh*.

SAGE, profond, savant, قندی *pandey*, عالم *ālim*, حکیم *hakīm*. Un —, سوره قندیت *sa-orang pandita*, سوره قندی *sa-orang pandey*.

Le SAGE, نبی سلیمان *nabī solīmān*. Le — a dit dans ses proverbes, نبی سلیمان سده کات دالم امثالین *nabī solīmān sudah kātā dālam amṣāl-ña*.

SAGE-FEMME, s. f., بیدن *bīdan*, دوکن فرمفون *dūkun perampūan*.

SAGEMENT, adv., دغن بودی *de-ryan būdi*, دغن بودی بچار *dengan būdi bixāra*, دغن کبجاکن *dengan*

ka-bijāk-an. Se conduire —, ملکوکن *me-lakū-kan diri dengan būdi*. Il parle —, ای برکات *ia ber-kātā dengan būdi bixāra*.

SAGESSE, s. f., prudence, circumspection, بودی *būdi*, عقل بودی *akat būdi*, کبجاکن *ka-bijāk-an*. D'une grande —, بدین بايق *budī-ña bānak*. Rempli de l'esprit de —, دغن روح کبجاکن *peniuh dengan rūh ka-bijāk-an*.

SAGESSE, savoir, حکمة *hikmat*, علم *ilmu*, فتھوون *pengatahū-an*. Pour montrer sa —, کارن مپساکن *kārna me-ñatā-kan hikmat-ña*.

SAGESSE, modération, ثری یغ *prī yang sedrāna*, ثری یغ *prī yang jimat*.

SAGESSE, modestie, pudeur, ثری یغ سنونه *prī yang senūnuh*, کسچین هاتی *ka-suxī-an hātī*.

La SAGESSE Eternelle, le Verbe, الله انق *kalimat allah*, الله انق *anak allah*. La sagesse incarnée, الله جادی مانسی *anak allah jādi mānusīa*.

SAGITTAIRE, s. m., qui lance des flèches, ثمانه *pemānah*, اورغ ثمانه *orang pemānah*.

SAGITTAIRE, signe du zodiaque, برج القوس *burj ul-kawis*.

SAGOU, s. m., ساگو *sāgu*.

SAGOUTIER, ou SAGOUTIER, s. m., ساگو پوکو *pōkok sāgu*, روميا *rum-biyā*.

SAGOUIN, s. m., personne mal-propre, اورغ کوتر *ōrang kōtor*.

SAIGNÉE, s. f., ouverture de la veine pour tirer du sang, فیکان *phikan*, پم-بک-ان اورت داره *pem-bukā-an ūrat dā-rah*.

SAIGNÉE, rigole, سروکن *serōk-an*.

SAIGNER, v. a., tirer du sang en ouvrant la veine, مغرت اورت داره *mergerat ūrat dārah*.

SAIGNER, v. n., perdre du sang, مغالداره *ka-lūar dārah*, مغالداره *merg-ālir dārah*, بوع داره *būang dārah*. Il saigne du nez, مک داره *maka dārah*, کلوردرفد هیدغن *ka-lūar deri-pada hīdug-ña*.

Fig. — du nez, جادی جابر *jādi xābar*.

SAILLANT, E, adj., qui sort en dehors, جشکر *jengkir*, تر جشگل *ter-jenggol*, برانجر *ber-anjur*. —, en parlant des parties de la figure, منچ *munxung*. Lèvres saillantes, بيبير منچ *bibir munxung*.

SAILLIE, s. f., sortie impétueuse, فنجارن *hāl memanxar*, حال منچ *panxār-an*, سربوکلور *serbu ka-lūar*.

SAILLIE, avance, proéminence, هوجج *hūjung*, فري مغنجر *prī merg-anjur*, فري جشکر *prī jengkir*. En —, en relief, تمل *timbul*.

SAILLIE, emportement, ماره *mā-rah*, مرک *murka*.

SAILLIR, v. n., jaillir, منچر *me-manxar*, مېر بوکلور *meñerbu ka-lūar*.

SAILLIR, avancer en dehors, برانجر *ber-anjur*, مغنجر *merg-anjur*, ترانچق *ter-unjuk*.

SAILLIR, couvrir sa femelle, (cheval, taureau, etc.), منجتن *men-jantan*.

SAIN, E, adj., de bonne constitution, پامن *ñāman*, برپامن *ber-ñāman*, عافيه *āfiyat*, صحه *sihhat*. Un homme —, اورغ یغ برپامن *ōrang yang ber-ñāman*. Un homme — n'a pas besoin de médecin, اورغ یغ پامن بوکن اوسه اکن طایب *ōrang yang ñāman būkan ūsak ākan tabīb*. Il paraît —, پامن رفان *ñāman rupā-ña*.

SAIN, non gâté, بايق *bāik*. Un fruit —, بوه یغ بايق *būah yang bāik*. Arbre —, فوهن یغ بايق کیون *pōhon yang bāik kayū-ña*.

SAIN, salubre, بايق *bāik*. Air —, هوا یغ بايق *hawā yang bāik*. Nourriture saine, مکانن یغ بايق *makān-an yang bāik*.

Fig. SAIN, juste, orthodoxe, پامن *nāman*, بايق *bāik*, بتل *betül*. Doctrine saine, پشجارتن يڭ پامن *per-ajār-an yang nāman*. Des paroles saines, فرکتان يڭ پامن *per-katā-an yang nāman*. Une foi saine, ایمان يڭ پامن *imān yang nāman*. Homme d'un jugement —, اورڭ يڭ *orang yang bāik budī-ña*.

Loc. Revenir — et sauf, ترلڭس *ter-lepàs deri-pada ba-hāya*.

SAINDOUX, s. m., لتق بابي *lemàk bābi*, ميٽق بابي *mīnak bābi*.

SAINEMENT, adv., d'une manière saine, دڭن يڭ بايق *dengan yang bāik*, دڭن سبتلن *dengan sa-betül-ña*. Raisonner —, مېجراکن دڭن *mem-bixarā-kan dengan sa-betül-ña*.

SAINT, E, adj., essentiellement pur, consacré à Dieu, قدس *ḡudus*, سوڭي *sūxi*. Une personne sainte, سا-ورڭ يڭ قدس *sa-orang yang ḡudus*. Les saintes huiles, ميٽق قدس *mīnak ḡudus*. Une vie sainte, كهڊوڤن يڭ قدس *ka-hidūp-an yang ḡudus*. Soyez saints parce que je suis —, کامو جديله قدس سدڭ قدس اداک *kāmu jadī-lah ḡudus sedang ḡudus adā-ku*. Un — baiser, کوچڭ يڭ سوڭي *kūxup yang sūxi*. Le très-saint, يڭ ماها سوڭي *yang mahā sūxi*. Les saints personnages, مرحوم *mar-*

hūm, (védiques) مهرسي *maharesī*. Les corps de plusieurs saints qui étaient morts, بايق بدن اورڭ مرحوم *bāik badān orang marhūm yang sudah-lah margkat*. Les livres saints, کتاب يڭ قدس *kitāb yang ḡudus*, (musulman) *el-moṣṣḥaf*, القرآن *el-ḡorān*. La ville sainte (Jérusalem), بيت المقدس *beit el-muḡadas*. La sainte table, تمڭت سمبت القربان المقدس *tampat sambut el-ḡorbān el-muḡadas*. Le — sépulchre, قبور توھن *ḡubūr tūhan īsa*. La guerre sainte, فرڭ سيل الله *prang sebīl allah*. Le Saint-Esprit, روح القدس *rūh ul-ḡudus*.

SAINT, sacré, حرام *ḡarām*.

SAINT, s. m., قدیس *ḡadīs*, ولي *walī*. SAINTE, s. f., قدیسه *ḡadīseh*. Sainte Marie, قدیسه مریم *ḡadīseh mariām*. Saint Joseph, قدیس یوسف *ḡadīs yūsuf*. Le — patron, قدیس يڭ ملندڭ *ḡadīs yang me-lindang*. La — Pierre, رای قدیس پترس *hāri rāya ḡadīs petrus*. Faire la guerre aux saints, مڭجراکن ڭقراڭن *mergarjā-kan pe-prang-an lāwan segala walī*.

SAINTE-BARBE, s. f., t. de mar., endroit où l'on met la poudre, تمڭت اوبت بدل *tampat obāt bedīl*.

SAINTEMENT, adv., اتس فرى يخ *ātas pri yang kudus*, دغن *dengan lāku jālan yang sūxi*.

SAINTETÉ, s. f., qualité de ce qui est saint, قدوسن *kudūs-an*, فرى يخ *prī yang kudus*, كسچين *ka-suxi-an*. Dans la — et la justice, دالم قدوسن دان عدالة *dālam kudūs-an dān adālet*.

SAISI, E, part. pas. du v. saisir, arrêté, pris, ترغكف *tangkap*, ترغكف *ter-tangkap*.

SAISI, compris, ارتى *arti*.

SAISI, frappé, atteint, كن *kena*. — de crainte, كن تاكت *kena tākut*.

SAISIE, s. f., تشكافن *tangkāp-an*, فكاغن *pegāng-an*.

SAISIR, v. a., prendre, منغكف *menangkap*, ممكف *memegāng*. — un voleur, منغكف فنجورى *menangkap pen-xūri*. Il saisit son épée, دكفن *di-pegāng-ña pedāng-ña*. — quelqu'un par les cheveux, ممكف *memegāng orang pūña rambut*.

SAISIR, empoigner, منغكفكف *menangkap*, منچاڤى *men-xāpey*. — avec les griffes, مچبر *meñambar*. — à la gorge, منچكت لهر *men-cekèk lēher*.

SAISIR, discerner, مغرتى *merg-arti*, منغكف ارتى *menangkap arti*.

SAISIR, frapper. — d'étonnement, ممبرى *men-xerang-kan*, ممبرى *mem-brī dahsāt*. Etre saisi par la fièvre, كن دم *kena demām*, يخ كدناغن دم *yang ka-datāng-an demām*.

SAISSABLE, adj., يخ دافت دكفخ *yang dāpat di-pegāng*, يخ دافت دكفكف *yang dāpat di-tangkap*.

SAISISSEMENT, s. m., كجت *kejūt*, دهشة *dahsāt*, ككتارن *ka-gentār-an*, ماغو *māngu*.

SAISON, s. f., temps, époque, كتىك *māsa*, وقت *waktu*, ماس *kotika*, موسم *mūsīm*. La — des pluies, موسم هوجن *mūsīm hūjan*, موسم به *mūsīm bāh*. La saison sèche, موسم كمارو *mūsīm kemāraw*, موسم كمرغ *mūsīm krīng*. Les quatre saisons, امغت كتىك *ampat kotika*. Le printemps, ربيع *rebīq*, سفرىخ *seprīng*. L'été, موسم فانس *mūsīm pānas*. L'automne, موسم بوه بواهن *mūsīm būah-buāh-an*, خريف *karīf*. L'hiver, موسم دىغن *mūsīm dīngin*.

Fig. SAISON, temps propre à, كتىك *waktu yang bāik*, وقت يخ بايق *kotika yang pātut*. Hors de —, تباد وقتون *tiada waktu-ña*, قد وقت يخ تباد لايق *pada waktu yang tiada laik*.

SALADE, s. f., سلاڊ *salāda*. Huile à —, سلاڊ مٺڪا *mīṇak salāda*. Graine de —, بيجي سلاڊ *biji salāda*.

SALADIER, s. m., تمغت سلاڊ *tam-pat salāda*, ڦنگن سلاڊ *pinggan salāda*.

SALAIRE, s. m., paiement, récompense, اوڻه *ūpah*, گاجي *gāji*.

Payer le — des ouvriers, ممبري اوڻه *mem-brī ūpah* ڏاڍو ڪرڻ *mem-brī ūpah pada orang be-karja*. Recevoir le —, اوڻه منڍ *menarīma ūpah*.

SALAIRE, punition, châtement, سڙهڻ *pem-balās-an*, سڙهڻ *siksa*.

SALAISSON, s. f., action de saler, حال مڱڻ *hāl mēng-garām-i*, حال مڱڻ *hāl mēng-asām-i*.

SALAISSON, viandes, poissons salés, ڦڪاس *pekāsam*.

SALAMALEC, s. m., salut, la paix soit avec vous! سلام عليڪم *es-salām aleikum*.

SALANGANE, s. f., hirondelle dont le nid est comestible, لايڻ ٻوڙي *lāyang-lāyang būhi*.

SALARIÉ, E, part. pas. du v. salarier, يڻ ماڪن گاجي *yang mākān gāji*, يڻ ڪڙهڻ *yang ka-upāh-an*.

SALARIER, v. a., ممبري اوڻه *mem-brī ūpah*, مڱڻ *mēng-upāh-i*.

SALAUD, E, adj., sale, اورڻ ڪوٽر *orang kōtor*.

SALE, adj., malpropre, ڪوٽر *kōtor*, چورڻ *nejis*, چورڻ *xumār*, چورڻ *xōring*. Linge —, ڪاين ڪوٽر *kāin kōtor*. Une personne —, سوڙڻ ڪوٽر *sa-ōrang kōtor*. Il a les mains sales, ڏاڍو ڪوٽر *tāngan-ña kōtor*. Chemin —, boueux, بيجي جالڻ *jālan bīxak*.

SALE, obscène, چابل *xābul*, چورڻ *xumār*. Paroles sales, ڦرڪڻ چابل *per-katā-an xābul*, ڦرڪڻ چورڻ *per-katā-an xumār*. — dans la conversation, چابل مولت *xābul mūlut*, چارٽ *xārut*. Tenir des discours sales, منچارٽ *men-xārut*.

SALÉ, E, part. pas. du v. saler, اسن *āsīn*, ماسن *māsīn*. Viandesalée, اسن ڏاڱ يڻ *dāgīng yang āsīn*. Poisson —, ايڪن اسن *ikan āsīn*, ايڪن ڪرڻ *ikan krīng*. —, saumâtre, راس گارم *rāsa gāram*, ماسن *māsīn*.

SALÉ, s. m., chair de porc salée, اسن ڏاڱ بابي يڻ *dāgīng bābi yang āsīn*.

SALEMENT, adv., اتس ڦري يڻ ڪوٽر *atas prī yang kōtor*.

SALER, v. a., ممبري اوڻه *mem-būbuh gāram*, مڱڻ *mēng-garām-i*.

SALETÉ, s. f., qualité de ce qui est sale, ڦري يڻ ڪوٽر *prī yang kōtor*,

ڦري يڻ چورڻ *prī yang xumār*, ڪڪوٽر *ka-kōtōr-an*, ڪچارڻ *ka-xumār-an*, ڪچر يڻ *ka-xōring-an*.

SALETÉ, ordure, سمفه *sampah*,
داکی *daki*.

SALETÉ, obscénité, فرچبولن *per-*
xabul-an, کچمارن *ka-xumār-an*.

SALIÈRE, s. f., تمفت گارم *tampat*
gāram.

SALIN, E, adj., یغ اد گارم *yang*
ada gāram dālam-ña, یغ سروف
گارم *yang sa-rūpa gāram*, گرامن
garām-an.

SALINE, s. f., lieu où l'on recueille
le sel, گارم جادی تمفت *tampat jādi*
gāram. —, mine de sel, تمبغ گارم
tambang gāram.

SALIR, v. a., rendre sale, مغوترکن
mengōtor-kan, منچمرکن *men-xumār-*
kan, منچسکن *me-nejīs-kan*, منچورخ
men-xōring. — ses habits, مغوترکن
mengōtor-kan pakēy-an-
ña.

SE SALIR, v. pron., مغوترکن دیری
mengōtor-kan diri, منچمرکن درین
men-xumār-kan diri-ña. Se —,
devenir sale, منجادی کوتر *men-jādi*
kōtor.

SALISSANT, E, adj., یغ
yang mengōtor-kan. —, qui
se salit facilement, یغ لکس جادی
yang lekās jādi kōtor.

SALIVE, s. f., لوده *lūdah*, لیر *liur*,
ایر لیر *āyer liur*.

SALIVER, v. n., برلوده *ber-lūdah*,
برلیر *ber-liur*.

SALLE, s. f., grande pièce d'un
appartement, یلیق *bilik*. — à
manger, یلیق ماکن *bilik mākan*.
— publique, بالی *bāley*, بالی روح
bāley rūang. — d'audience, فغهدائن
perg-hadāp-an, فسیبن *pasēban*,
تمفت سمایم *tampat semāyam*. — du
conseil, فبچارن *pe-bixarā-an*, یلیق
bilik bixāra. — d'armes,
رومه بلاجر برماین سنجات
rūmah bel-ājar ber-māin senjata. —
d'entrée, انتیتران *bel-antarā-an*.

SALMIGONDIS, s. m., ragoût de
plusieurs sortes de viandes, یافن
چمفورن برباگی جنس داگخ
ayāpan xampūr-an ber-bāgey jenīs dā-
gīng.

Fig. چمفورن *xampūr-an*.

SALON, s. m., بالی *bāley*, یلیق
اورغ برهمفن *bilik orang ber-him-*
pun.

SALOPE, s. f., femme de mauvaise
vie, فرمفون جالغ *perampūan jālang*.

SALOPERIE, s. f., saleté, ککتورن
ka-kotōr-an, بارغ یغ چمر *bārang*
yang xumār.

SALPÊTRE, s. m., سنداو *sendāwa*,
گارم مسیو *mesīyu mentah*,
gāram mesīyu.

SALPÊTRIER, s. m., توکغ ماسق سنداو
tūkang māsak sendāwa.

SALPÊTRIÈRE, s. f., تمفت ماسق سنداو
tampat māsak sendāwa.

SALSEPAREILLE, s. f., چانر *xānar*, کایوچین هوتن *kāyu xīna hūtan*.

SALTIMBANQUE, s. m., جوگت *jūget*, پینولف *peñūlap*, جناک *jenāka*.

SALUBRE, adj., qui contribue à la santé, بائق *bāik*, بائق فد پامن *bāik pada nāman*. Nourriture —, مکانن *makān-an yang bāik*.

SALUBRITÉ, s. f., فري یغ بائق فد *prī yang bāik pada nāman*.

SALUER, v. a., ممبری تابق *mem-brī tābek*, سلام *mem-brī salām*, ممبری حرمة *mem-brī hormat*, منت سلامة *menta salāmat*. — un supérieur, مچیه *meñembah*. Je vous salue, هب ممبری سلام فد تونهب *hamba mem-brī salām pada tūan hamba*, السلام علیکم *es-salām aleikum*. — avec l'épée, ممبری حرمة *mem-brī hormat*, دغن فدغ *mem-brī hormat dengan pedang*. — en hissant le pavillon, ممبری حرمة دغن بندیر *mem-brī hormat dengan bandera*. — en tirant le canon, ممبری حرمة دغن مریم *mem-brī hormat dengan mariām*. Le gouverneur général fut salué par vingt-et-un coups de canon, مك *ton kōbriz jendral ayt dbrī salām*, دغن بوبی مریم ایت دو قوله ساتو کالی *maka tūan gūbernur jendral itu di-brī salām dengan būni mariām itu dūa pūloh sūtu kālī di-pāsang ōrang-lah*.

SALUT, s. m., conservation, bonheur, خلاص *kalāṣ*, سلامة *salāmat*, بهنگی *bahagiā*. Son — est en Dieu, خلاصن دغن الله *kalāṣ nā dengan allah*. Je suis ton —, اکو اد خلاصم *aku ada kalāṣ-mu*. Au jour du —, پادا هاری خلاص *pada hāri kalāṣ*. Le — éternel, یغ ککل *kalāṣ yang kakal*. Opérer son — avec crainte, مخرجان خلاص درین *mergarjā-kan kalāṣ diri-nā dengan tākut*.

SALUT, action de saluer, سلام *salām*, تابق *tābek*. — à un supérieur, سمبه *sembah*. Donner un —, کاسه ممبری سلام *mem-brī salām*, کاسه *kāsīh tābek*. Rendre un —, مپاهت مبالس تابق *mem-bālas tābek*, سلام *meñāhut salām*.

SALUT, prières suivies de la bénédiction du saint sacrement, سمبیه *sembah*, سرت بركة القربان المقدس *serta berkat el-korbān el-mukadas*.

SALUTAIRE, adj., بائق *bāik*, برگون *ber-gūna*, برسلامة *ber-fāidat*, اوبت یغ *ber-salāmat*. Remède —, بائق *obat yang bāik*. Avis —, بچار یغ برگون *bixāra yang ber-gūna*. Une paix —, فردمین یغ برسلامة *per-damēy-an yang ber-salāmat*.

SALUTATION, s. f., سلام *salām*, تابق *tābek*, سبمه *sembah*. — respectueuse, سلام دغن حرمة *salām dergan ĥormat*.

SALUTATION angélique, سبمه الملائكة ياءيت السلام عليكم يا مريم *sembah el - malāikat iā - itu es-salām aleyki yā mariām*.

SALVE, s. f., بوي بدل تند حرمة *būni bedil tanda ĥormat*. On fit une — de vingt-et-un coups de canon, مك بدل ايت فون دفاغ اورغله *maka bedil itu pūn di-pāsarġ ōrang-lah ākan tanda ĥormat dūa pūloh sātu kālī*.

SAMEDI, s. m., سبت *sabtu*, هاری *hāri* سبت *hāri sabtu*. Le — saint, سبت *sabtu dahūlu hāri fāsak*. Tous les samedis, تيف ۲ هاری *tīap-tīap hāri sabtu*.

SANCIR, v. n., t. de mar., couler bas, تگلم *tergelām*.

SANCTIFIANT, E, adj., يغ مغدسكن *yang merg-ḵudus-kan*. La grâce sanctifiante, نعمة الله يغ مغدسكن *niḡmet allah yang merg-ḵudus-kan ōrang mānusiā*.

SANCTIFICATEUR, s., يغ مغدسكن *yang merg-ḵudus-kan*.

SANCTIFICATION, s. f., تقدیس *tekdīs*, کسچین *ḵudūs-an*, تكدس *ka-suxī-an*. Dieu veut votre —,

مك كندق الله تقدیس كامو *maka ka-hendak allah tekdīs kāmū*.

SANCTIFIER, v. a., rendre saint, ميچيكن مغدسكن *meñuxī-kan*. C'est moi qui vous sanctifie, اكو اين يغ مغدسكن كامو *āku ini yang merg-ḵudus-kan kāmū*. L'autel sanctifie le don, مذج مغدسكن هدية *mezbèh merg-ḵudus-kan hadiat*.

SANCTIFIER, célébrer. — le jour du Seigneur, مغدسكن هاری يغ *merg-ḵudus-kan hāri yang di-per-tūan pūña*.

SANCTIFIER, honorer. Que votre nom soit sanctifié, نام جديله قدس *namā-mu jadī-lah ḵudus*, نام دفر سچيله کران *namā-mu di-per-suxī-lah kirū-ña*.

SE SANCTIFIER, v. pron., ميچيكن منجادی *meñuxī-kan dirī-ña*, قدس *men-jādi ḵudus*.

SANCTION, s. f., confirmation, حال فنكوهن *hāl menegūh-kan*, پنهگن *penegūh-an*.

SANCTIONNER, v. a., منكهن *menegūh-kan*, متفكن *menetāp-kan*. — un traité, منكهن حنچي *mene-gūh-kan janji*.

SANCTUAIRE, s. m., lieu saint, مقدس *maḵdis*. Profaner le —, منجسكن مقدس *me-nejīs-kan maḵdis*. Tremblez à la vue de mon —,

هندقله کامو تاکت اکن مقدسک *hen-dok-lah kāmū tākut ākan mak-dis-ku*. Le — d'une église, تمغت *tampat mezbeh* dalam grēja.

SANDAL, s. m., چندان *xendāna*.

Du bois de —, کایو چندان *kāyu xendāna*.

SANDALE, s. f., چرڼو *xarpu*. — en bois, ترومغه *terumpah*. Porter des sandales, ماماکی چرڼو *memākey xarpu*, ماماکی ترومغه *memākey terumpah*.

SANG, s. m., داره *dārah*. — chaud, داره داره *dārah pānas*, سوه *dārah sūh*. — coagulé, یغ بکو *dārah yang bakū*. Grumeau de —, علقه *alaqat*. Tumeur, amas de —, داره بوسخ *būsung dārah*. Tirer du —, مېوڅ داره *mergerat ūrat*, مېوڅ داره *mem-būang dārah*. Verser le —, داره منمغه *menumpah dārah*. Perte de —, ليله داره *lilih dārah*. Cracher le —, ملودهکن داره *me-lūdah-kan dārah*. Souiller de —, منچمرکن دغن *men-xumār-kan dēngan dārah*. Le prix du —, هرک داره *harga dārah*, اوڼه مېونه اورڅ *ūpah mem-būnuh ōrang*. Horreur du —, کتکوتن لیت داره *ka-takūt-an lihat dārah*. Sceller de son —, ماتی شهید *māti šahīd*. De — froid, دغن سسجان *dēngan sahajā-ña*. Mettre à feu et

à —, مېنساکن دغن اڅی دان ډنځ, *mem-binasā-kan dēngan āpi dān pedang*. Que son — retombe sur nous, بايق *bāiḡ* جوک داره *jūga dārah-ña dātang ka-ātas kāmī*. Son — crie vengeance, مک *maka dārah-ña ber-triāk minta ḡiṣāṣ*. Ce n'est ni la chair ni le — qui te l'ont révéle, دانه داره سده تیاډ مېتان, *dānging dān dārah sudah tiāda me-ñatā-kan itu padā-mu*. Les liens du —, کلورک *kulawarga*, دانه داره *dānging dārah*. Il est du — royal, در راج اصلن *deri rāja aṣal-ña*. Cheval de — arabe, کود *kūda aṣal arab*.

SANG-DRAGON, s. m., substance résineuse, جرنځ *jernang*.

SANGLANT, E, adj., برلومر داره *ber-lūmur dārah*, برداره *ber-dārah*. Vêtement —, فکاین یغ برلومر داره *pakēy-an yang ber-lūmur dārah*. Plaie sanglante, یغ برداره *lūka yang ber-dārah*. Bataille sanglante, فرغ مان بايق داره تمغه *prang māna bāñak dārah tumpah*.

Reproche SANGLANT, چلاڼ یغ *xelā-an yang sāngat*.

SANGLE, s. f., سابق *sābuk*. — de cuir, سابق کولت *sābuk kūlit*. —, ایکت څنگڅ *sandang*, سندنځ *ikat pinggang*.

SANGLER, v. a., مطابق *meñābuk*.
Qui est sanglé, یغ ترسابق *yang ter-sābuk*.

SANGLIER, s. m., بابی هوتن *bābi hūtan*, جیلخ *xēlerg*.

SANGLLOT, s. m., سدو *sedū*. Etouffer
ses sanglots, مناهن سدون *menāhan sedū-ña*.

SANGLOTER, v. n., مپدو *meñedū*.
Sanglotant, ترسدو *ter-sedū*.

SANGSUE, s. f., لنته *lintah*. —
d'une petite espèce qu'on trouve
dans les bois, فاجت *pāxat*, اچه
āxeh.

Fig. Homme qui suce le sang du
peuple, یغ مغهیسف اورغ فون *orang yang meng-hisap orang pūña dārah*.

SANGUIN, E, adj., بائق داره *bāñak dārah*. Cet homme est —, اورغ
orang itu bāñak dārah-ña.

SANGUINE, s. f., همتاتو *hématite*, باتو
داره *bātu dārah*.

SANGUINAIRE, adj., گالتی *gālak*,
بوس *būwas*, مابق داره *mābuk dārah*,
ماکن داره *mākan dārah*.

SANGUINOLENT, E, adj., یغ چمشر *yang xampur dēgan dārah*, یغ برورن داره
yang berwarna dārah.

SANS, prép., تباد دغن *tiāda dēgan*, تباد
دغن تباد *dēgan tiāda*, تباد

tiāda. — sa connaissance, یاد
دغن تباد *tiāda dēgan tahū-ña*.
Mettre à mort — l'ordre du roi,
مبونه دغن تباد تیتہ راج *mem-būnuh dēgan tiāda tītah rāja*. Celui qui
est — péché, یغ تباد بردوس *yang tiāda ber-dōsa*. — doute, شکہ
surgguh-surgguh. Il est — pitié,
تباد ای برکیاشن *tiāda ia ber-ka-sayāng-an*. Non — motif, دغن
دغن *dēgan sebāb-ña*.

SANS, si ce n'est avec, ملاینکن *me-lāin-kan*. Je ne puis — votre aide,
همب تباد داث ملاینکن دغن تولغ تون
hamba tiāda dāpat me-lāin-kan dēgan tūlung tūan.

SANS-CŒUR, s. m., اورغ جابر *orang xābar*, یغ تباد تاهو مالو
yang tiāda tāhu mālu.

SANTÉ, s. f., پامن *ñāman*, سلامه
salāmat, صحتہ *ṣiḥḥat*.
La — du corps, پامن توبہ *ñāman tūbuh*. En bonne —, برپامن
ber-ñāman. Ruiner sa —, مبنساکن توبہن
mem-binasā-kan tūbuh-ña. Recouvrer la —, سمبه
sembuh. Je bois à
votre —, همب مینم تون فون سلامه
hamba minum tūan pūña salāmat.

SAPAN, s. m., سفخ *sepang*. Bois
de —, کایو سفخ *kāyu sepang*.

SAPER, v. a., مشکالی در باوه *meng-gāli deri bāwah*, مبنتن
mem-ban-tun. — un mur, مشکالی در باوه

تَبَق *merg-gāli deri bāwah tem-bok.*

SAPEUR, s. m., اورغ مشکالی در باوه
orang merg-gāli deri bāwah, اورغ
مبنتن *orang mem-bantun.*

SAPHIR, s. m., باتونیل *bātu nilam.*
Couleur de —, ورن نیلم *warna nī-*
lam.

SAPIDE, adj., qui a de la saveur,
یغ اد راس فداك *yang ada rāsa*
padā-ña, یغ دافت درساءى *yang*
dāpat di-rasā-i.

SAPIN, s. m., صنوبر *sanūber.*
Bois de —, کایو صنوبر *kāyu sanū-*
ber.

SAPONAIRE, s. f., plante dont le
fruit sert de savon, لرق *lerāk.*

SAPONIFIER, v. a., منجدیکن صابون
men-jadi-kan šābūn.

SARBACANE, s. f., سمفیتن *sumpīt-*
an. Une — étroite, سمفیتن یغ سدت
sumpīt-an yang sendet.

SARCASME, s. m., سندیرن *sindīr-*
an.

SARCELLE, s. f., بلیس *batībis.*

SARCLER, v. a., مناجق *menājak,*
منچابت رمفت رمفوتن *men-xābut*
rumpūt-rumpūt-an.

SARCLOIR, s. m., تاجق *tājak.*

SARCOPHAGE, s. m., چندی *xandi,*
کرنده *keranda,* جنازة *jīnāzet.*

SARDINE, s. f., سریدغ *serīding.*

SARDOINE, s. f., سمجنس فرمات اونم
sa-jenīs permāta ūnam, عقیق *akīk.*

SARMENT, s. m., چابغ فوهن اغکور
xābang pōhon anggūr.

SAS, s. m., tamis, فغایق *āyak,*
perg-āyak, پیرو *ūru.*

SASSER, v. a., passer au sas, مغازیق
merg-āyak.

SATAN, s. m., شیطان *šēṭān.* Re-
noncer à —, مموغ شیطان *mem-būang*
šēṭān. Les fils de —, سکل اورغ
segala orang jāhat.

SATELLITE, s. m., homme armé,
فغیرغ *perg-īring,* بدوند *biduwanda.*

SATELLITE, planète du second
ordre, بنتغ برایدن یغ کدو *bintang ber-*
īdar yang ka-dua.

SATIÉTÉ, s. f., réplétion, فری کنیغ
prī kenñang, ککنپاشن *ka-kenñang-*
an, فری یغ فوس *prī yang pūwas.*
Manger jusqu'à la —, ماکن سمفی
mākan sampey jādi
kenñang.

SATIÉTÉ, dégoût, جمون *jumū-*
an.

SATIN, s. m., اطلس *aṭelas.*

SATINÉ, E, adj., سباکی اطلس *sa-*
bāgey aṭelas, سروف اطلس *sa-rūpa*
aṭelas.

Fig. یغ لیچن *yang līxin.* Peau
satinee, کولت یغ لیچن *kūlit yang*
līxin.

SATINER, v. a., lustrer, مغشس *merg-gerūs*.

SATIRE, s. f., سندیر *sindīr-an*.

SATIRIQUE, adj., سندر *sindīr*.

Paroles satiriques, فرکتان سندر *per-katā-an sindīr*.

SATIRISER, v. a., میندرکن *meñin-dir-kan*.

SATISFACTION, s. f., expiation, paiement, قمیارن *pem-bayār-an*. — pour le péché, قمیارن دوس *pem-bayār-an dōsa*.

SATISFACTION, contentement, کسانن *ka-senāng-an*, کتتاقن *ka-tetāp-an*, سوك هاتی *sūka hāti*, سکت *suka-xita*, کسکان *ka-sukā-an*. Il ressentit une grande — مك *maka di-rasa-ñā ka-sukā-an besār*.

SATISFACTOIRE, adj., یغ فاد *yang pāda*, یغ ممبار *yang mem-bāyar*.

SATISFAIRE, v. a., contenter, موسکن *memūwas-kan*, ممدان *memadā-kan*, مغنپشکن *mergenñang-kan*. — sa passion, موسکن هوا نفسون *memūwas-kan hawā nefsū-ñā*.

SATISFAIRE, donner un sujet de satisfaction, میکان *meñukā-kan*, مفرکنکن *mem-per-kenàn-kan*. — ses parents, میکان هاتی ایو باف *meñukā-kan hāti ibu bāpa*. Il fut satisfait de ces paroles, مك دفرکنله *maka di-per-kenàn-lah iā ākan per-katā-anītu*.

SATISFAIRE à, accomplir, ملکون *me-lakū-kan*, ممپیکن *meñampey-kan*. — aux commandements de Dieu, ملکون فبروهن الله *me-lakū-kan peñurūh-an allah*. — à un engagement, ممپیکن جنجی *meñampey-kan janji*.

SATISFAIRE, payer des créanciers, ممبار هوتغ *mem-bāyar hūtang*.

SATISFAIRE un besoin naturel, قضا حاجه *kedlā hājat*.

SE SATISFAIRE, v. pron., ممدان *memadā-kan dīri*, ممپیکن *meñampey-kan sukā-ñā*, ملکون کهندقن *me-lakū-kan ka-hendaq-ñā*.

SATISFAISANT, E, adj., کنن *kenàn*, قبول *kabūl*, یغ بایق *yang bāik*. Conduite satisfaisante, کلکون یغ بایق *ka-lakū-an yang bāik*.

SATISFAIT, E, part. pas. du v. satisfaire, فوس *pūwas*, کنپش *ken-ñang*.

SATISFAIT, content, سنغ *senang*.

SATURER, v. a., mélanger, منچمفورى *men-xampūr-i*.

SATURER, rassasier, موسکن *memūwas-kan*.

SATURNE, s. m., planète, بتغ زحل *bintang zuhal*.

SATYRE, s. m., دیو هوتن *dēwa hūtan*.

Fig. Un vieux —, سورغ توا یغ *sa-ōrang tuā yang dōkāna*.

SAUCE, s. f., کوه *kūwah*. La — du carry, کوه گولی *kūwah gūley*. — piquante, کوه اسم *kūwah āsam*. Trempe dans la —, چلف ددالم کوه *xelòp di-dālam kūwah*.

SAUCER, v. a., tremper dans la sauce, منچلف دالم کوه *men-xelòp dālam kūwah*, ممبره کوه *mem-būbuh kūwah*.

SAUCIÈRE, s. f., مگشکت کوه *mar-gok kūwah*.

SAUCISSE, s. f., اروتن *urūtan*. — de porc, اروتن درفد داگخ بابي *urūtan deri-pada dāgīng bābi*.

SAUCISSON, s. m., sorte de grosse saucisse, اروتن بسر *urūtan be-sār*.

SAUF, SAUVE, adj., qui n'est pas endommagé, hors de péril, سلامة *salāmat*, تباد روسق *tiāda rūsaq*, لوط *lūput*. Il est revenu sain et —, ای سده فولخ دغن سلامتین *ia sudah pūlang dengan salāmat-ña*. Il a eu la vie sauve, لوطلخ جوان *lūput-lah jiwā-ña*.

SAUF, à l'exception, ملاینکن *me-lāin-kan*, هان *hāña*. — à recommencer, ملاینکن دغن مول جوك *me-lāin-kan dengan me-mūla jūga*. Il donna tout — sa bourse, دبرپاله *di-bri-ñā-lah samuā-ña hāña pundi-ña yang tiāda di-bri-ña*.

SAUF-CONDUIT, s. m., سورت فرلندوغن *sūrat per-lindūng-an*, سورت امان *sūrat amān*.

SAUGRENU, E, adj., تباد فانت *tiāda pātut*.

SAULE, s. m., arbre, قوهن کندروس *pōhon ganda-rūsa*.

SAUMÂTRE, adj., ماسن *āsin*, ماسن *māsin*, کاست *kāsut*. Eau —, ایر ماسن *āyer māsin*.

SAUMURE, s. f., ایر گارم *āyer gāram*.

SAUNAGE, s. m., trafic de sel, فرنیگهان گارم *perniagā-an gāram*, حال ماسق گارم *hāl māsak gāram*.

SAUNER, v. a., ماسق گارم *māsak gāram*, ممبره گارم *mem-būat gāram*.

SAUNIER, s. m., توکخ ماسق گارم *tūkang māsak gāram*.

SAUPOUDRER, v. a., poudrer de sel, etc., مغمبروری دغن گارم *meng-hambūr-i dengan gāram*. — de farine, مغمبروری دغن تفخ *meng-hambūr-i dengan tepūng*.

SAUR et SAURÉ, E, adj., ورن کونخ توا *warna kūning tuā*. Poisson —, ایکن یخ داسافی *ikan yang di-asāp-i*, ایکن کرخ *ikan krīng*.

SAURER, v. a., مغشافی *meng-asāp-i*, منجمرکن *men-jumūr-kan*. — du poisson, مغشافی ایکن *meng-asāp-i ikan*.

SAUT, s. m., mouvement par lequel on saute, لمطان *lumpāt-an*,

فلطائن *pe-lumpāt-an*. Faire un —, ملطت *me-lumpat*.

Fig. D'un —, de plein —, دغن *dergan sa-bentar jūga*.

SAUT, chute d'eau, cascade, جرم *jerām*.

SAUTER, v. n., s'élever de terre avec effort, s'élancer d'un lieu à un autre, ملطت *me-lumpat*. — en arrière, ملطت کبلاکخ *me-lumpat ka-blākax*. — par la fenêtre, ملطت در جندیل *me-lumpat deri jandēla*. — en bas, ترجن *terjun*.

— dans la rivière, ترجن کدالم سوخی *terjun ka-dālam sūgey*. — à terre, ترجن کتانہ *terjun ka-tānah*.

SAUTER, v. a., franchir d'un saut, ملطاتی *me-lumpāt-i*. — un fossé, ملطاتی فارت *me-lumpāt-i pārit*.

SAUTER, omettre, مللوی *me-lalū-i*, ملطکاهی *me-lanḡkāh-i*. Sautiez quatre pages, للویله اولهم امفت *lalu-i-lah ūleh-mu ampat lājur*.

SAUTER au cou de quelqu'un, مملتق اورغ *memelūḡ ṓrang*.

Fig. Cela saute aux yeux, ایت *itu nāta sa-kāli*.

SAUTERELLE, s. f., بلالغ *bilālang*, بالغ *bālang*.

SAUTEUR, s. m., qui fait des sauts, یغ ملطت *yag me-lumpat*.

SAUTEUR, bateleur, فپوسخ *peñū-sag*.

SAUTEUR, vantard, فغاچق *pergā-xak*.

SAUTILLER, v. n., ملطت ۲ *me-lumpat-lumpat*. Sautillant, ترلطت ۲ *ter-lumpat-lumpat*.

SAUTOIR, s. m. En —, لتغ ۲ سیرغ *lintang-lintang sērug*.

SAUVAGE, adj., non cultivé, هوتن *hūtan*, در هوتن *deri hūtan*. Plante —, فوکک هوتن *pōkok hūtan*. Du miel —, ایر مادو دهوتن *āyer mādu di-hūtan*. Contrée —, هوتن *hūtan*, بلانتار *bel-antāra*.

SAUVAGE, non apprivoisé, لیر *liar*, جالغ *jālang*, در هوتن *deri hūtan*. Cheval —, کود لیر *kūda liar*.

Buffle —, کربو جالغ *karbau jālang*.

Cochon —, بابی هوتن *bābi hūtan*.

SAUVAGE, féroce, بوس *būwas*, گالغ *gālax*, گارغ *gārang*. Les animaux sauvages, مرک ستوا *morga satwā*.

Homme SAUVAGE, اورغ هوتن *ōrang hūtan*, اورغ دهوتن *ōrang di-hūtan*.

SAUVEGARDE, s. f., protection, فرلندوغن *per-lindūng-an*. —, lettre, سورت فرلندوغن *sūrat per-lindūng-an*. —, garde, اورغ کاول *ōrang kāwal*, اورغ جاک *ōrang jāga*.

SAUVEGARDER, v. a., ملندوغی *me-lindūng-i*, ملندغکن *me-lindūng-kan*.

SAUVER, v. a., préserver, ملفسکن *me-lepàs-kan*, ملوڤتکن *me-lūput-kan*, ملهراکن *memeliharā-kan*. — d'un danger, ملفسکن درڤد بهای *me-lepàs-kan deri-pada bahāya*. Sauvez-nous de nos ennemis, لفسکنله *lepàs-kan-lah kāmī deri-pada segala mūsuh kāmī*. — de la mort, ملوڤتکن پاو *me-lūput-kan nāwa*. — un malade, مپهکن اورځ ساکت *meñembuh-kan orang sākīt*.

SAUVER, protéger, ملندځن *me-lindung-kan*.

SAUVER, conserver, épargner, مپځن *meñimpan*, مناره *menāruh*.

SE SAUVER, v. pron., fuir, لاری *lāri*, مباو دیری *mem-bāwa diri*. Se — de prison, لاری در فنجار *lāri deri panjāra*. Se — en désordre, لاری لنتځ ډوکځ *lāri lintang pūkang*.

SE SAUVER, se délivrer, ملفسکن *me-lepàs-kan diri-ña*.

SE SAUVER, faire son salut, منداځت *men-dāpat ka-hidūpan kakal*.

SAUVETAGE, s. m., ډلغاسن *pe-lepās-an*, ډلغوتن *pe-lupūt-an*.

SAUVEUR, s. m., ډلمهار *pemeli-hāra*, خلاص *kalāṣ*, مخلص *mu-kellīṣ*, ډنبس *penebūs*, ډلوڤت *pe-lūput*. Il est le — de tous les hommes, ای اد ډلمهار سکلین مانسی *ia ada pemeli-hāra sa-kalī-an mānusīa*.

Notre —, مخلص کامی *mu-kellīṣ kāmī*. Il est mon —, ای خلاصک *ia kalāṣ-ku*.

SAVAMMENT, adv., دځن علم *dengan ilmu*, دځن ډځتهون *dengan pengata-hū-an*.

SAVANT, E, adj., ډندیت *pandita*, ډندی *pandey*, بر علم *ber-ilmu*, علم *ālim*, بر ډځتهون *ber-pengatahū-an*. Un homme —, سورځ عالم *sa-ōrang ālim*, سورځ ډندی *sa-ōrang pandey*.

Les savants, سکله ډندیت *segala pandita*, علما *ulamā*.

Un livre SAVANT, کتاب معرفه *kitāb maṛifat*.

SAVATE, s. f., vieux soulier, سځاتو *sapātu būruk*, چنیل توا *xinēla tuā*.

Fig. Traîner la —, جادی مسکین *jādi meskīn sa-kālī*.

SAVETIER, ÈRE, s., ouvrier qui raccommode les vieux souliers, اورځ *orang yang mem-baik-i sapātu būruk*.

SAVEUR, s. f., راس *rāsa*, رساڼ *rasā-an*. — agréable, راس یځ سدځ *rāsa yang sedap*. La — du riz, راسان ناسی *rasā-ña nāsī*.

SAVOIR, v. a., connaître, être instruit de, تاهو *tāhu*. Je sais, هوب *hamba tāhu*. Qui sait? تاهو *siāpa tāhu*, (peut-être) اته *antah*. Tu ne sais pas, اغکو تیاد تاهو *Tu ne sais pas, agko tiad tāhu*.

angkaw tiāda tāhu. — lire, تاهو
tāhu mem-bāxa. Il sait sa
 leçon, تاهو فحیئین *ia tāhu perg-*
ajī-an-ña. Sachez! کتهو یله اولهم
ka-tahu-ī-lah ūleh-mu. Qu'en sait-
 on? تاهو مان *māna tāhu.* Faire —,
 ممبری *mem-brī tāhu,* ممبری
 معلوم *mem-brī maļūm.* Afin que
 vous sachiez, تاهو اداك *dengan*
supāya tūan tāhu adā-ña. Sans
 le —, تاهو دیاد دغن *tiāda dengan*
tāhu. Le sachant, تاهو دسججان
dengan di-sahajā-ña. Dieu sait
 parfaitement, الله اعلم بالصواب *allah*
ālem bi'sṣawāb. On ne sait ce qu'il
 est devenu, تاهو برکتهون کمان فرکین
tiāda ber-ka-tahū-an ka-māna
pergī-ña.

SAVOIR, à SAVOIR, کتهو *ka-*
tahū-i, یاءیت *iā-itu,* یعنی *yanī.*

SAVOIR, s. m., érudition, connais-
 sance, تاهو سا-تاهو *sa-tāhu,* پغا-
tahū-an.

SAVON, s. m., صابون *ṣābūn.*

SAVONNER, v. a., مشکوسق دغن
meng-gōsoq dengan ṣābūn,
 صابون مپوچی دغن صابون
meñūxi dengan ṣābūn.

SAVONNERIE, s. f., تمقت ماسق
tampat māsaḳ ṣābūn.

SAVONNETTE, s. f., صابون بولت
ṣābūn būlat.

SAVONNEUX, EUSE, adj., یغ سروف
yang sa-rūpa ṣābūn.

SAVONNIER, s. m., fabricant de
 savon, توكخ ماسق صابون *tūkang*
māsaḳ ṣābūn.

SAVOURER, v. a., مرپای *me-*
rasā-i, منچوب *men-xōba.* Savourez
 un peu ce vin, چاله ایر اغکور ایت
xobā-lah āyer anggūr itu.

SAVOUREUX, EUSE, adj., سدث
sedāp, یغ سدث رساڭ *yang sedāp*
rasā-ña. لذة چت رساڭ *lezat xita*
rasā-ña, نعمة *namat.*

SCABIE, s. f., maladie de la peau,
 کورف *kūdis,* کورف *kūrap.*

SCABREUX, EUSE, adj., rude, ra-
 boteux, کاسف *kāsaḳ,* لکتو لکتو
lekàk-lekòk.

SCABREUX, difficile, dangereux,
 سوك *sūkar,* برهپای *ber-bahāya.*

SCALPEL, s. m., فیسو حجام *pīsaw*
hejām, فیسو طبیب *pīsaw ṭabīb.*

SCALPER, v. a., مغبل کولت کفال
meng-ambil kŭlit kapāla.

SCANDALE, s. m., ce qui est une
 occasion de chute, شک *ṣak,* کستوهن
ka-suntūh-an مضرة *medlerat,* چلا
xelā. Donner du —, ممبری شک
mem-brī ṣak. Eviter un —, مللوی
me-lalū-i-ṣak. Une pierre de
 —, باتو کستوهن *bātu ka-suntūh-an.*

SCANDALEUX, EUSE, adj., qui
 cause du scandale, یغ ممبری شک
yang mem-brī ṣak, کچی *kejī.* Doc-
 trine scandaleuse, یغ ممبری

شك *peng-ajār-an yang mem-brī šak*. Action scandaleuse, فکرجاءن *pe-karjā-an yang kejī*.

SCANDALISER, v. a., ممبرى شك *mem-brī šak*, مضرة *medlerat*. Quiconque scandalise, بارغ سیا ف ممبرى شك *bārang - siāpa mem-brī šak*.

SE SCANDALISER, کن شک *kena šak*. Afin que vous ne vous scandalisiez pas, سفاى جاغن کاموکن شک *supāya jāngan kāmū kena šak*.

SCAPULAIRE, s. m., تامل باهو *tam-pal bāhu*, کاین باهو *kāin bāhu*. Le saint —, کاین باهو یغ قدس *kāin bāhu yang kudus*. La société du —, فرسکتون اورغ یغ فاکی کاین باهو, *per-sakutū-an orang yang pākey kāin bāhu yang kudus*.

SCARABÉE, s. m., تڭکاد *tangkādā*.

SCARIFIER, v. a., مېمکم *mem-bekām*, مڭگاريس *meng-gāris*.

SCEAU, s. m., چف *xàp*, متری *matrèy*, خاتم *kātam*. Mettre un — sur une lettre, مېوبه چف داتس *mem-būbuh xàp di-ātas sūrat*. Le — royal, چف کرجاءن *xàp ka-rajā-an*. Le garde des sceaux, فنجوات چف راج *pen-jāwat xàp rāja*, متری یغ سمن متری *mantrī yang simpan matrèy*. Ouvrir un —, مېوک متری *mem - būka matrèy*. Muni d'un —, برچف *ber-xàp*.

Fig. Mettre le SCEAU, finir, consommer, مڭگنڭکن *meng - genàp-kan*, مڭخاتمکن *meng-kātam-kan*.

SCEAU, signe, تند *tanda*. Le — du génie, تند بودی *tanda būdi*. — d'infamie, تند کهنان *tanda ka-hinā-an*.

SCÉLÉRAT, E, adj., méchant, pervers, ريسو *rīsaw*, کڭست *kapista*, باغت *bangsat*, کيان *gibāna*, جاهت *jāhat*. Un —, سورغ ريسو *sa-ōrang rīsaw*, سورغ جاهت *sa - ōrang jāhat*. Se conduire en —, ملکوکن, مېلکوکن *me-lakū-kan dīri sePERTI rīsaw*. Cet enfant est un petit —, اتق ایت باق ناکل *ānak itu bānak nākal*.

SCÉLÉRATESSE, s. f., کجهانن *ka-jahāt-an*, فربواتن جاهت *per-buāt-an jāhat*, کلکون ريسو *ka-lakū-an rīsaw*.

SCELLÉ, s. m., sceau apposé sur des portes, etc., چف یغ دبوبه *xàp yang di-būbuh*. Mettre les scellés, منچاقي فتتوا *men - xāp - i pintu-pintu*.

SCELLER, v. a., مېوبه چف *mem-būbuh xàp*, متریکن *matrèy-kan*, مڭخاتمکن *meng-kātam-kan*. — les effets d'un défunt, مېوبه چف قد *mem-būbuh xàp pada harta peningāl-an*. — une pierre, منچاقي باتو *men - xāp - i bātu*. Qui

est scellé, یخ ترمتری *yang ter-matrèy*.

SCELLER, fixer, affermir, متفکن *menetup-kan*, منکهن *meneguh-kan*. — les gonds d'une porte, متفکن سوسق فتو *menetup-kan sūsuk pintu*. — un traité, منکهن *meneguh-kan per-janji-an*.

SCÈNE, s. f., partie du théâtre où les acteurs jouent, تمفت وایخ *tampat wāyang*. Avant —, دهولو *dahulu tempat wāyang*.

SCEPTIQUE, adj., اورغ یخ بمغ هاتی *orang yang bimbang hāti*, فثگنده هاتی *pergundah hāti*.

SCEPTRE, s. m., bâton, marque de la royauté, تشکت کرجان *tungkat ka-rajā-an*.

Fig. SCEPTRE, pouvoir souverain, فرته *parentah*. Tenir le —, ممکخ *memegang parentah*.

SCHISMATIQUE, adj., اورغ بدعة *orang bedat*.

SCHISME, s. m., بدعة *bedat*.

SCIAGE, s. m., action de scier, حال مشکرجاجی *hāl meng-garagāji*.

SCIATIQUE, s. f., goutte, سغل *sergal pangkal pāho*.

SCIE, s. f., کرجاجی *garagāji*. Dents de —, گیکلی کرجاجی *gigi garagāji*. Bran de —, سربق کرجاجی *serbuk garagāji*.

SCIEMENT, adv., دغن تهون *dengan tahū-ña*, دغن سمجان *dengan sahajā-ña*.

SCIENCE, s. f., فتهون *pergatahū-an*, معرفه *marifat*, علم *ilmu*. L'arbre de la — du bien et du mal, ثوهن *pohon kāyu pergatahū-an ākan bāik dān jāhat*. La clef de la —, ثوهن معرفه *ānak kunxi marifat*. La source de la —, ثوهن معرفه *pohon marifat*. La — et les arts, علم دان حکمة *ilmu dān hikmat*.

SCIENCE OCCULTE, سسترا *sastarā*.

SCIER, v. a., couper avec la scie, موتغ دغن مشکرجاجی *meng-garagāji*, کرجاجی *memūtug dengan garagāji*. — du bois, مشکرجاجی کایو *meng-garagāji kāyu*.

SCIEUR, s. m., celui dont le métier est de scier, اورغ یخ مشکرجاجی *orang yang meng-garagāji*.

SCINTILLER, v. n., گیلغ گیلغ *gīlang-gemīlang*, گمیرل *gemirlap*, تفرلغ *te-perlīng*. Les étoiles scintillent, بتهغ ایت کمرل *bintang itu gemirlap*.

SCION, s. m., rejeton, ربغ *rebūng*.

SCISSION, s. f., فرچراین *per-xerēy-an*, فرچدراان *per-xidrā-an*. Faire —, برچری *ber-xerēy*.

SCIURE, s. f., لبه کایو *lubuh kāyu*, تاهی کرجاجی *tāhi garagāji*.

SCOLAIRE, adj., سکولا *sekūla* *pūña*.

SCOLIE, s. f., note explicative, شرح *šereh*, تعبیر *tabīr*.

SCOLOPENDRE, s. m., insecte, لیغن *lipan*, سفاغن *hālīpan*, سفاغن *sipāsan*.

SCORBUT, s. m., سرباوان *seryāwan*.

SCORIE, s. f., تاهی *tāhi*, کخس *kangsa*, ساغ بسی *sānga besi*.

SCORPION, s. m., insecte venimeux, کال *kāla*, جشکخ *kāla jengking*.

SCRIBE, s. m., écrivain, جورو *jūru tūlis*, ثبورت *peñūrat*, اورغ *kātīb*. — expéditif, یغ *orang yang menūlis* لکس *lekās-lekās*.

SCROFULES, s. f. pl., فپاکت باک *peñākit bāka*, پورو باک *pūru bāka*.

SCROFULEUX, EUSE, adj., اورغ *orang sākit pūru bāka*.

SCROTUM, s. m., تمغت بوه فلر *tampat buah peler*.

SCRUPULE, s. m., inquiétude de conscience, گنده هاتی *gundah hāti*.

SCRUPULE, grande exactitude, سقسام *saksāma*.

SCRUPULE, doute, شک *šak*.

SCRUPULEUSEMENT, adv., exactement, دغن سقسام *dengan saksamā-ña*. Examiner —, مرقس دغن *memreksa dengan saksamā-ña*.

SCRUPULEUX, EUSE, adj., qui a des scrupules, گنده *gundah*, فپاکت *penākut*.

SCRUPULEUX, exact, سقسام *saksamā*, راجن *rājīn*.

SCRUTATEUR, TRICE, s., یغ مرقس *yang memreksa*, یغ منچوب *yang men-xōba*, فمچوب *pen-xōba*.

SCRUTER, v. a., مرقس *memreksa*, میدق دغن *men-xōba*, سقسام *meñdikh dengan saksamā-ña*. Le Seigneur scrute les cœurs, توهن مرقس سکل هاتی *tūhan memreksa segala hāti*, توهن منچوب سکل هاتی *tūhan men-xōba segala hāti*.

SCRUTIN, s. m., حال میله *hāl memilih*, فلین *pilih-an*.

SCULPTÉ, E, part. pas. du v. sculpter, فاهت *pāhat*, تر فاهت *ter-pāhat*, اوکر *ukir*, تراوکر *ter-ukir*.

SCULPTER, v. a., مامهات *memāhat*, مشوکر *merg-ukir*. — une statue, فاتف *memāhat pātung*.

SCULPTEUR, s. m., قندی مامهات *pandey memāhat*, قشوکر *perg-ukir*. — en bois, قندی مشوکر کایو *pandey merg-ukir kāyu*.

SCULPTURE, s. f., علم فاهت *ilmu pāhat*, فشوکرین *perg-ukir-an*.

SCULPTURE, ouvrage, فنانن *pahāt-an*, اکیرن *ukir-an*.

SOYLLA. Loc. prov. Tomber de Charybde en —, در بهای داتغ کهای *deri bahāya dātang ka-bahāya*.

SE, pronom. pers., دیری *diri*; مېوښکن *diri-ña*. Se bannir, درین *mem-būang-kan diri-ña*. Se tuer, مېونه دیری *mem - būnuh diri*.

Avec un verbe neutre ce pronom ne se rend pas en malais. Se promener, برجالن *ber - jĕlan - jĕlan*.

Il s'en va, ای څرگی *ĭa pergi*. S'ima-

giner, مېښک *meñangka*. Se taire, دیم *dĭam*. Se, pris impersonnellement;

On se met en route, اورڅ براغتک *ōrang ber - angkat*. Cela se fait,

ایت جادی *ĭtu jādĭ*. Cela s'accomplit,

ایت دلکوکن *ĭtu di-lakū-kan*. Cela

se dit, دکت اورڅ *di-kāta ōrang*.

SE, avec un sens de réciprocité;

ils se frappent réciproquement, ای

برڅوکل څکوکلن *ĭa ber - pūkul - pukūl-*

an.

SÉANCE. s. f., réunion, assemblée,

مجلس *mejlis*, څرهمښتون *per-him-*

pūn-an.

SÉANT, E, adj., qui réside actuel-

lement, دودق *dūduk*.

SÉANT, décent, convenable, څانت

pātut, لایق *lāik*.

SÉANT, s. m. Etre sur son —,

سندر *sandar*, دودق *dūduk*.

SEAU, s. m., تېم *timba*, تاهڅ

tāhang, Un — plein d'eau, تې څنه

ایر *timba penùh āyer*. Puiser avec un —, منځب *menimba*.

Loc. Il pleut à seaux, څوچن لبت *hūjan lebāt sa-kālĭ*.

SÉBILE, s. f., écuelle de bois, مېښکت کایو *mengkok kāyu*.

SEC, SÈCHE, adj., کرځ *krĕng*. Du

linge —, کاین کرځ *kāin krĕng*. Des

feuilles sèches, داون کرځ *dāunkrĕng*.

Poisson —, ایکن کرځ *ikan krĕng*.

Un vent —, اغن کرځ *āngin krĕng*.

Terrain —, تانه کرځ *tānah krĕng*,

(par opposition à *sāwah* ساوه) لادڅ

lādang. Temps —, کمارو *kemāraw*.

La saison sèche, موسم کمارو *mūsīm*

kemāraw. Mis à —, برکمارو *ber-*

kemāraw. Des raisins secs, زيب

zabīb. Muraille de pierres sèches,

تېمبوک *tembok*. Muraille de pierres sèches,

دري - pada *bātu tiāda dengan*

kāpur. D'un œil —, تيا دغن مناغس

tiāda dengan menāngis. Un peu de

pain —, سسوف روتي یخ کرځ, *sa-*

sūwap rōti yang krĕng. Vivre de

pain —, ماکن روتي ساج, *mākan*

rōtisāja. Un homme —, اورڅ کورس,

اورڅ *ōrang kūrūs krĕng*.

Fig. Un homme —, sévère, اورڅ

کرس *ōrang krās*. Avoir le gosier

—, بردهاڅ *ber-dahāga*.

SEC, s. m., دراتن *darāt - an*,

ککريځن *ka-krĕng-an*. Le —, يېوسه

yebūset. Ils passèrent à — au milieu

de la mer, مک ای سده برجالن فد
 مکریغن دتغه لاوت *maka ia sudah
 ber-jālan pada ka-krīng-an di-
 tengah laūt.*

SÉCATEUR, s. m., سادف *sādūp*,
 فرنغ *pe-ranting*.

SÉCHAGE, s. m., حال مغرغن
hāl megrīng-kan, پغرغن *pergrīng-
 an*, حال جادی کرغ *hāl jādi krīng*.
 — à l'air, جمورن *jumūr-an*.

SÈCHE, s. f., poisson, ایکن گریٹ
ikan gurita.

SÈCHEMENT, adv., en lieu sec,
 دتمغ کرغ *di-tampat krīng*.

SÈCHEMENT, sévèrement, froide-
 ment, دغن یغ کرس *dengan yang
 krās*.

SÉCHER, v. a., rendre sec, مغرغن
megrīng-kan. — le mortier, مغرغن
megrīng-kan kāpur. — à
 l'air, منجر *men-jumūr*. — du
 linge, منجر کاین *men-jumūr kāin*.
 — à la fumée, ملاله *me-lālih*. —
 les larmes, مپاوايرمات *meñāpu
 āyer māta*, (consoler) مشهبرکن
meḡ-hibur-kan.

SÉCHER, v. n., devenir sec, منجادی
 کرغ *men-jādi krīng*, برجر *ber-
 jumūr*. — en parlant de la végéta-
 tion, منجادی لایو *men-jādi lāyu*.

Fig. — sur pied, se consumer
 de tristesse, دودق دغن دچتاک
dūdūq dengan duka-witā-ña.

SÉCHERESSE, s. f., ککریغن *ka-
 krīng-an*. La — dura deux mois,
 ککریغن ایت اتس تانه دو بولن لمان
*ka-krīng-an itu atas tānah dūa
 būlan lamā-ña*. Le temps de la —,
 موسم کمارو *mūsīm kemāraw*.

SÉCHOIR, s. m., تمغ مغرغن
tampat megrīng-kan, فرکاکس
perkākas megrīng-kan,
 تمغ جمورن *tampat jumūr*.

SECOND, E, adj., deuxième, کدو
ka-dūa, ثانی *ṣāni*. Chapitre —,
 فصل یغ کدو *faṣal yang ka-dūa*.
 La seconde place, تمغ یغ کدو
tampat yang ka-dūa. Pour la se-
 conde fois, فد کدو کالی *pada ka-dūa
 kāli*. Au — étage, فد تشکت یغ کدو
pada tingkat yang ka-dūa. Au —
 jour du mois, فد دو هاری بولن
pada dūa hāri būlan.

SECOND, s. m., اورغ منولغ
ōrang menūlung, ثولغ *penūlung*,
 فر بلا *per-belā*. — à bord d'un
 navire, معلم اغن *maḡim āḡin*. —
 dans un duel, سقسى *sakṣi*. En —,
 فد تمغ یغ کدو *pada tampat yang
 ka-dūa*. Qui n'a pas de —, یغ تیاد
yang tiāda banding-ña, یغ
yang tiāda samā-ña. Qui
 vient en —, فندو *pen-dūa*.

SECONDAIRE, adj., یغ کدو *yang
 ka-dūa*, فد تمغ یغ کدو *pada tam-
 pat yang ka-dūa*, یغ مغیرغ *yang*

meny-iring. Les planètes secondaires, *بنتڠ برادرڠ کدو bintang beridar yang ka-dūa*.

SECONDE, s. f., court espace de temps, *ساعة sāat*.

SECONDER, v. a., aider, *منولڠ menūlung*. On l'a bien secondé, *سده دتولڠ اورڠ اکن دی sudah di-tūlung ōrang akan dīa*.

SECONDINES, s. f., pl., *اوری ūrey*.

SECOUÉ, E, part. pas. du v. secouer, *کویڠ gōyang, ترکویڠ ter-gōyang, گنڠڠڠ gunxang, ترگنڠڠ ter-gunxang, کیس kības, کیرڠ kīrap, کاجڠ kākuk*.

SECOUER, v. a., remuer, fortement, *مڠکویڠ meng-gōyang, مڠگنڠڠ meng-gunxang, مڠگیس mengības, مڠگیرڠ mengīrap, مڠگاکڠ mengākuk*. — les branches d'un arbre, *مڠکویڠ meng-gōyang xā-wang pōhon kāyu*. — un habit, *مڠگیس کاین mengības kāin*. Secouez la poussière de vos pieds, *کیسکنله kības-kan-lah dūli yang di-bāwah kaki-kaki-mu*. — la tête, *مڠگرقن کفال meng-grək-kan kapāla*.

Fig. — le joug, *ملڠسکن درین me-lepās-kan dirī-ña*.

SE SECOUER, v. pron., *مڠگیسکن درین mengības-kan dirī-ña*.

SECOURABLE, adj., qui aime à secourir, *یڠ سوك منولڠ yang sūka menūlung*.

SECOURABLE, qui peut être secouru, *یڠ دافت دتولڠ yang dāpat di-tūlung*.

SECOURIR, v. a., *منولڠ menūlung*. — un malade, *ساکت منولڠ اورڠ sakit. — les pauvres, منولڠ اورڠ مسکین menūlung ōrang meskīn*. — à la guerre, *مڠبنتو مڠبنتو mem-bantu prang*.

SE SECOURIR mutuellement, *برتولڠ تلوڠڠ ber-tūlung-tūlung - an, بنتو مڠبنتو bantu-mem-bantu*.

SECOURS, s. m., aide, assistance, *تولڠ tūlung, تلوڠڠ tulūng - an, ڤرتلوڠڠ per-tulūng - an, بلا belā*. Avec le — de Dieu, *دغن تولڠ الله dengan tūlung allah, دغن بركة الله dengan berkat allah, دغن نعمة الله dengan nimet allah*. — à la guerre, *بنتو bantu*. Au secours! *منت تولڠ minta tūlung, تولڠ ۲ tūlung-tūlung*.

SECOUSSE, s. f., *حال مڠکویڠ hāl meng-gōyang, گنڠڠڠ gunxang - an*. — de tremblement de terre, *گمپاه بومی gumpah būmi*. — d'une voiture, *بنتڠ کریت banting karēta*.

Fig. —, révolution, *گمڠر gam-par, هرهار haru-hāra*.

SECRET, s. m., ce qui doit être caché, tenu secret, *رهسی rahasīa*,

بارغ یغ غایب *bārang yang gāib*.
Confier un — à quelqu'un, مناره *menāruh rahasīa*
pada sa-ōrang. Dépositaire d'un
—, قناره رهسی *pe-tāruh rahasīa*.
Garder un —, سمپن رهسی *simpan*
rahasīa. Publier un —, مېوک رهسی
mem-būka rahasīa, مېتاکن رهسی
me-ñatā-kan rahasīa.

SECRET, moyen. Trouver le —
de faire fortune, منداقت جالان اکن
men-dāpat jalan akan ka-
kayā-an.

En SECRET, دیم *diam-diam*,
منېرچوری *men-xuri-xūri*. Sesauver
en —, منېرچوری لاری *men-xuri-*
xūri lāri. Parler en —, برکات دالم
ber-kāta dālam bambu.

SECRET, ÊTE, adj., caché, بونی
būni, تربونی *ter-būni*, سمبونی *sem-*
būni, غایب *gāib*, ترسمبونی *ter-sem-*
būni. Une pensée secrète, اغانن یغ
ingāt-anyang ter-sem-būni.
Escalier —, تځل یغ تربونی *tangga*
yang ter-būni. Porte secrète, قنوه
pintu māling. Ecriture secrète,
حرف یغ غایب *huruf yang gāib*.
Conseil —, مجلس رهسی *mejlis ra-*
hasīa.

SECRÉTAIRE, s. m., جوړو تولس
jūru tūlis, کاتب *kātib*. — d'Etat,
کاتب منتری *kātib rāja, mantri*.

SECRÉTAIRE, meuble pour écrire,
تڼت تولس *tampat tūlis*.

SECRÉTARIAT, s. m., fonction de
secrétaire, جابان جوړو تولس *jabāt-*
an jūru tūlis, فکر جابان جوړو تولس
pe-karjā-an jūru tūlis.

SECRÉTARIAT, bureau de secré-
taire, بیلق کرج جوړو تولس *bilik*
karja jūru tūlis.

SECRÈTEMENT, adv., دیم *diam-*
diam, منېرچوری *men-xuri-xūri*.

Il entra —, ای ماسقله دیم *ia*
māsuk-lah diam-diam.

SÉCRÈTE, v. a., مېوت *mem-būat*,
مېبری *mem-brī*, مېکوک *meñakū-kan*.
Le foie secrète la bile, لغه مېوت
لیمپه مېوت *limpah mem-būat ham-*
pedū itu.

SÉCRÉTION, s. f., تاهی *tāhi*.

SECTAIRE, s. m., اورغ بدعه *orang*
bedat.

SECTATEUR, s. m., فغیرغ *perg-*
iring, فغیکت *perg-ikut*, امة *umat*.

SECTE, s. f., فرسکتون *per-sakutū-*
an, فرهمفونن اورغ یخ تورت سواتو
per-himpūn-an orang yang
tūrut suatu perg - ajār - an, بدعه
bedat.

SECTION, s. f., بهکین *bahagī-an*.
Diviser en quatre sections, مېهاگی
mem-bahagi ampat. — d'un
livre, فصل *faṣal*, باب *bāb*. — mi-
litaire, فسونک *pasūk-an*.

SÉCULAIRE, adj., تیث *tiap*, سراتس
tiap - tiap sa - ratus tāhun.

Vieillard — اورغ سراتس تاهن ,
 ٻورڻ عمر *ōrang sa-rātus tāhun ʔmur-
 ña*.

SÉCULIER, ÈRE, adj., mondain,
 laïque, دنيا ٻوڻ *duniā pūña*. Un
 — , سٽورڻ دنيا *sa-ōrang duniā*,
 اورغ ٻيڻ تيار راهب *ōrang yang tiāda
 rāhib*, ماموم *māmūm*. Habit — ,
 ٻڪلين اورغ دنيا *pakēy - an ōrang
 duniā*.

SÉCURITÉ, s. f., کستوساڻ *ka-
 santawsā-an*, کتائڻ *ka-tetāp-an*,
 کسناڻ هاتي *ka-senāng-an hāti*. En
 — , ستوسا *santawsa*. Il est en — ,
 اي برستوس *ia ber-santawsa*.

SÉDATIF, IVE, adj., qui calme,
 ٻنوار *penāwar*. Médecine sédativ,
 اوبت ٻنوار *ōbat penāwar*.

SÉDENTAIRE, adj., qui sort peu,
 ٻيڻ دودق درومه *yang dūdūḷ di-rū-
 mah*, تيار سوک کور درومه *tiāda
 sūka ka-lūar deri rūmah*.

SÉDIMENT, s. m., کره *kerūh*, تاهي
tāhi, همپس *hampas*.

SÉDITIEUX, EUSE, adj., enclin à
 faire sédition, درهاک *durhāka*, ٻيڻ
 ماوهرهار *yang māu haru - hāra*.
 C'est un — , اي سٽورڻ هرهار, *ia sa-
 ōrang haru-hāra*.

SÉDITION, s. f., گمڻ *gampar*,
 هرهار *haru - hāra*, غوغا *gawgā*.
 Il y avait eu une — dans la ville,

سواتوهرهارسدهله جادي دالم نكري
*suātu haru-hāra sudah-lah jādi
 dālam nagrī*. Causer une — ,
 مڻهرهارکن *meng - haru - harā - kan*,
 امڻگمڻکن *meng-gampar-kan*.

SÉDUCTEUR, TRICE, s., ٻڻست
peñesāt. Ce — a dit, سده ٻڻست
peñesāt itu sudah ber-kāta.
 Beaucoup de séducteurs sont entrés
 dans le monde, سده ٻڻست اورغ
 باٻق اورغ ٻڻست سده *bāñak ōrang peñesāt
 sudah māsuk ka-dālam duniā*.

SÉDUCTION, s. f., حال مڻستن
hāl meñesāt-kan, کساتن *ka-sesāt-
 an*, بنجان *benxāna*. — du démon,
 وسواس *waswās*.

SÉDUIRE, v. a., tromper, cor-
 rompre, مڻستن *meñesāt - kan*,
 مڻبنجانکن *mem-benxanā - kan*. Il
 séduit le peuple, اي مڻستن رعيا
ia meñesāt-kan rayat. — par des
 flatteries, اوله بوجق مڻستن اورغ
ūleh būjuk meñesāt - kan ōrang.
 Le serpent a séduit Eve par
 ses artifices, اولر ايت سده مڻبنجانکن
*ūlar itu sudah mem-benxanā-kan hewa ūleh tipu
 dayā - ña*. — par des présents,
 مڻبري سوب *mem-brī sūwab*.

SÉDUIRE une femme, منواري سٽورڻ,
 منواري سٽورڻ *menawār - i sa-ōrang per-
 ampūan*.

SÉDUISANT, E, adj., ٻيڻ مڻستن
yang meñesāt - kan, ٻيڻ مڻبري

راون هاتی *yang mem - brī rāwan hāti*.

SEIGLE, s. m., سجنس گندم *sa-jenīs gundum*.

SEIGNEUR, s. m., داتق *tūan*, داتق *dātuk*, یغ دفرتون *yang di-per-tūan*.

Le — du pays, تانۀ *tūan tānah*.

Monseigneur, تونک *tūan-ku*. Reconnaître pour —, ممفرتون *mem-per-tūan*. Un grand —, سؤرع بښاون *sa-ōrang bangsāwan*. Le Grand —

(le Sultan), سلطان روم *sultān rūm*.

SEIGNEUR, en parlant de Dieu, توهن *tūhan*, توهن الله *tūhan allah*, هو *hūwa*, رب *rabb*. Le — votre Dieu, توهن اله *tūhan ilah-mu*. La crainte du —, تقيۀ هو *tekiyet hūwa*.

Le — des mondes, رب العالمين *rabb el - ālamīn*. Notre Seigneur Jésus-Christ, عيسى المسيح توهن کامي *īsa el-mesēh tūhan kāmī*.

SEIGNEURIE, s. f., کتوانن *ka-tuān-an*, کملیان *ka-mulīā-an*.

SEIGNEURIE, terre seigneuriale, تانۀ داتق *tānah dātuk*, ملک *milk*.

SEIN, s. m., partie du corps depuis le cou jusqu'au creux de l'estomac, داد *dāda*. Enfoncer le poignard dans le —, مينکم داد *menīkam dāda*.

SEIN, les mamelles, سوسو *sūsu*. Découvrir les seins, مليلهن سوسو *me-lēleh-kan sūsu*. Donner le — (allaier), ميسووی اتق *meñusū-i*

ānak. Prendre le —, ميسو *meñusu*.

SEIN, le giron, شکو *paṅku*, شکوۀ *paṅkū-an*, ريب *rība*. Il est sur le — de sa mère, ای دشکو *īa di - paṅku ibū - ña*. Il fut porté dans le — d'Abraham, ای تربواله کفشکوۀ ابراهيم *īa ter-bawā-lah ka - paṅkū - an ibrahīm*. Prendre sur son —, ممشکو *memangku*, مريب *me-rība*.

SEIN, matrice, ثرت *prūt*, کندغ *kandung*, رحم *rahīm*, قفويه *pe-pūyuh*. Lorsqu'il est dans le — de sa mère, ای ددالم ثرت ابون *tatkāla īa di-dālam prūt ibū-ña*. Porter dans son —, concevoir, مغندغ *mergandung*.

SEIN, le cœur, هاتی *hāti*. Conserver une pensée dans son —, مনারه اغاتن ددالم هاتی *menāruh ingāt-an di-dālam hāti*.

SEIN, intérieur, centre, دالم *dālam*, تښه *tergah*. L'or vient du — de la terre, امس ایت در دالم تانۀ *amās itu deri dālam tānah*. Au — des plaisirs, دتښه سکل کسکائن *di - tergah segala ka-sukā-an*.

SEINE, s. f., filet, فوکت *pukat*. Pêcher à la —, مموکت *memukat*.

SEING, s. m., signature, تافق *tāpak* *tārgan*, تند تافق *tanda tārgan*. Mettre son —, مبوبه تافق *mem-būbuh tāpak tārgan*.

SEIZE, nom de nombre, انم بلس *anəm beləs*. — personnes, انم بلس *anəm beləs* اورغ *anəm beləs ōrang*. — chevaux, انم بلس کود *kūda anəm beləs* اِکَر *īkor*. Le — du mois, انم بلس *anəm beləs* هاری بولن *pada anəm beləs hāri būlan*.

SEIZIÈME, adj., کتم بلس *ka-anəm beləs*. Le — chapitre, فصل *faṣal yang ka-anəm beləs*.

SEIZIÈME, la seizième partie d'un tout, سفرانم بلس *sa-per-anəm beləs*.

SÉJOUR, s. m., فرهنتین *per-hentī-an*, کدیامن *ka-diām-an*, کدوکن *per-tanggūh-an*, کدوکن *ka-duduk-an*. Lieu du —, تمفت *tampat per-hentī-an*, فرهنتین *tampat ka-diām-an*. Le — de la paix, دارالسلام *dār es-salām*. Le — des bienheureux (le ciel), سورک *suwarga*. Le — des réprouvés (l'enfer), نارک *nāraka*.

SÉJOURNER, v. n., faire un séjour dans un lieu, تینگال *tinggal*, دودک *duduk*, برتنگه *ber-tanggūh*, برهنتی *ber-henti*. Il séjourna un mois sur la montagne, مک سده تینگال سبولن *maka sudah tinggal sa-būlan īa di-gūnūng*. — trois jours, برتنگه تیگ هاری *ber-tanggūh tiga hāri*. L'eau qui séjourne dans la

plaine, ایریغ تینگال دفاذغ *āyer yang tinggal di-pādang*.

SEL, s. m., گارم *gāram*. Gros —, گارم کاسر *gāram kāsar*. — fin, گارم هالس *gāram hālus*. — marin, گارم لاوت *gāram lāut*. — gemme, گارم گونگ *gāram gūnūng*, تانه *gāram tānah*. Un grain de —, سیجی گارم *sa-biji gāram*. Vous êtes le — de la terre, کامواین ادگارم دبوی *kāmu īni ada gāram di-būmi*.

SELLE, s. f., siège pour mettre sur le dos d'un cheval, etc., فلان *pelāna*. — de cheval, فلان کود *pelāna kūda*. Etre bien en —, دودک تتف داتس کود *duduk tetap di-ātas kūda*.

SELLE, évacuation, حاجة بسر *hājat besār*. Aller à la —, قضا *kedlā hājat*, بیرق *bēraḳ*.

SELLER, v. a., مغانکن فلان *menge-nā-kān pelāna*.

SELLIER, s. m., توکغ فلان *tūkang pelāna*.

SELON, prép., suivant, تورت *tūrut*, دغن سفات *seperti*, سفرت *dengan sa-pātut*. — la parole de Dieu, تورت فرکتان الله *tūrut perkatā-an allah*. — mon avis, تورت بچار همب *tūrut bixāra hamba*. — ses ordres, سفرت تیتن *seperti titah-ña*. Il reçoit — ses

œuvres, مك دبالس دغن سفاتت كرجان *maka di-bālas degan sa-pātut karjā-ña*.

SEMAILLE, s. f., action de semer, فنبورن *hāl menābur*, حال منابر *penabūr-an*. Le temps des semailles, ماس منابر *māsa menābur*. Les semailles du riz, بايت *bāyat*.

SEMAILLES, grains, بجيجين *biji-biji-an*, بنه *benih*.

SEMAINE, s. f., جمعة *jumaat*, توجه هارى *ahad*, مئگو *minggo*, دو *tujuh hāri*. Deux semaines, دو *dūa jumaat*, جمعة *dūa ahad*. Chaque —, تيفاً جمعة *tiap-tiap jumaat*. Pendant une —, قد سواتو جمعة لان *pada suātu jumaat lamā-ña*. Au milieu de la —, قد تغه جمعة *pada tengah jumaat*.

SEMBLABLE, adj., de même nature ou qualité, qui ressemble, سام *sāma*, سلاكو *sa-rūpa*, سلاكو *sa-lāku*, سفرت *sa-upāma*, سفرت *seperti*, سبائى *demikian*, سبائى *sa-bāgey*. D'une grandeur —, سام بسر *sāma besār*. D'un rang —, سام فثكت *sāma pangkat*. Etre —, برسمسام *ber-sama-sāma*. Deux choses semblables, دو بارغ يڭ *dūa bārang yang ber-sama-sāma*. Le royaume des cieux est — à, كرجائن سورك سڤام دغن *ka-*

rajā - an suwarga sa-upāma degan. Il s' imagine qu'il n'y a pas son —, قد سڤكان تباد سورڭ *pada sangkā-ña tiāda sa-ōrang samā-ña*. J'ai vu un cheval —, همب سده ليته سيكر كود يڭ بڤيت *hamba sudah lihat sa-ikor kūda yang bagitu jūga*. Et autres choses semblables, دان بارڭ ۲ سباڭين *dān bārang-bārang sa-bāgey-ña*. On n'a encore rien vu de —, تباد *tiāda pernah ōrang lihat demikian jūga*.

SEMBLABLEMENT, adv., اتس فرى *atas pri yang sa-rūpa*, بڤيت جوك *sāma jūga*, بڤيت جوك *bagitu jūga*.

SEMBLANT, s. m., apparence, روف *rūpa*, فرفور *pura-pūra*. Il fit — d'adorer la lune, اى فرفور مڤيه *ia pura-pūra meñembah būlan*.

SEMBLER, v. n., paraître, رشان *rupā-ña*, رسان *rasā-ña*. Il semble qu'il va pleuvoir, رڤان ماو هوجن *rupā-ña māu hūjan*. Il lui semble qu'il va mourir, سڤرت اكن ماتي رسان *seperti ākan mātī rasā-ña*. Ce vin semble amer, مك ابر اغكور ايت *maka āyer anggūr itu pāhit rasā-ña*. Ce me semble, تورث همب فيكر *hamba pikir*, تورث همب *turut pe-mandāng-an hamba*. Que vous en semble? اف *apa bixāra tūan*.

SEMELLE, s. f., تافق سقاتو *tāpaḥ sapātu*, تافق كوٹ *tāpak kawṣ*. Reculer d'une —, براندر ستافق *berundur sa-tāpak*.

SEMENCE, s. f., graine, بنه *benih*, بیجی *biji*. De la bonne —, بنه یخ *benih yang baik*. — d'oignon, بنه باویق *benih bawang*. Qui ont en elles-mêmes leur —, یخ بچین دالمی *yang biji-nya dalam-nya*.

SEMENCE, pépin, noyau, بیجی *biji*, باتو *bātu*, ایسی *isi*.

SEMENCE, sperme, منی *menī*, بنه *benih*, گلدر *gelidir*.

SEMENCE, cause, قوهن *pōhon*, اصل *aṣal*. — de discorde, قوهن *pōhon per-acidra-an*.

SEMER, v. a., épandre des grains sur une terre préparée, منابر *menābur*. — dru, منابر رامی *menābur rāmey*. — à clair, منابر جارغ *menābur jārang*. — un champ, منابر منبری فادغ *menābur-ipadang*. — le riz pour le replanter, مبات *mem-bāyat*. — le riz qui ne doit pas être replanté, منوگل *menūgal*.

SEMER, répandre, مشمبر *menghambur*, منابرکن *menābur-kan*. — des fleurs tout le long du chemin, مشمبرکن بوغ شنبج جان *meng-hambur-kan bunga sa-panjang jalan*.

II.

SEMESTRE, s. m., انم بولن *anām būlan*, تغه تاهن *tergah tāhun*.

SEMEUR, EUSE, s., qui sème du grain, قنابر *penābur*, منابر *orang menābur*. Un — sortit pour semer son grain, مکلورله سورغ *maka ka-luar-lah sa-orang penābur hendak menābur biji-biji-an*.

SEMI, pour demi, تغه *tergah*. Semi-plein, تغه ثنه *tergah penih*.

SÉMINAIRE, s. m., مدرسه *madrasat*.

SÉMINARISTE, s. m., قلاجردمدرسه *pel-ajar di-madrasat*.

SEMIS, s. m., قنبورن *penabūr-an*, قنبایت بنه *tabūr-an*. — de riz, قنبایت بنه *pem-bāyat benih*.

SEMOIR, s. m., قراکس قنابر *per-kākas penābur*.

SEMENCE, s. f., réprimande, نست *nista*, هردق *hardik*, اجارن *ajār-an*.

SEMENCER, v. a., réprimander, مشمبرکن *me-nista*, مشمبرکن *meng-hardik*, مشجاری *meng-ajār-i*.

SEMPITERNEL, LE, adj., qui dure toujours, یخ ککل *yang kakal*, تیاد *tiada ber-ka-sudāh-an*.

SÉNAT, s. m., assemblée de personnes considérables dans laquelle réside une partie de l'autorité suprême, مشاوره اورغ بغساوان *muṣāwarat orang bangsāwan*, سیدغ اورغ *siḍḡ orang*.

ديوان *sidang orang tuā*, توا *dīwān*.

SÉNATEUR, s. m., membre d'un sénat, اهل الديوان *ahel ed-dīwān*.

SÉNEVÉ, s. m., moutarde, سساي *sesāwi*.

SÉNILE, adj., اورغ توا فون *orang tuā pūña*. Maladie —, فپاكت اورغ *peñākit orang tuā*. Âge —, عمر *umur tuā*.

SENS, s. m., faculté de l'animal par laquelle il reçoit l'impression des corps, راس *rāsa*, فرسان *pe-rasā-an*. Nos —, فرسان کامي *pe-rasā-an kāmī*. Un esprit ne peut pas tomber sous nos —, روح تياد *rūh tiāda būleh jātuh di-bāwah pe-rasā-an kāmī*. Les cinq —, فپنچندر *panxendar*, ليم فرسان *līma pe-rasā-an*. La vue, ففعليت *peng-lihat*. L'ouïe, ففنجيم *penengar*. L'odorat, فراس ليد *pe-rāsa lidah*. Le toucher, فراس توبه *pe-rāsa tūbuh*.

SENS, faculté de comprendre, عقل بودي *akal būdi*, عقل بودي *akal būdi*. Homme dépourvu de —, بوده *bōdoh*, کورغ بودي *kūrang būdi*, بيل *bebāl*.

SENS, avis, opinion, ففکيرن *pikīr-an*, ففنداغن *peng-lihāt-an*, ففنداغن

pemandāng-an, فففرسان *peng-rasā-an*. A mon —, ففنداغنك *pada pemandāng-an-ku*, فففرسانك *pada peng-rasā-an-ku*.

SENS, signification, ارتي *arti*, معنى *maṇa*, بوبي *būñi*. Quel en est le — ? اف ارتين *apa arti-ña*. Le — de ces paroles, ارتين ففركتائن ايت *arti-ña per-katā-an itu*. Un — profond, ارتي ففدالم *arti yang dālam*. Un — caché, ارتي ففغ غايب *arti yang gāib*. Le — de ce mot est admirable, ارتي كات ايت امت ملي *arti kātā itu āmat mulīa*. Le — de la lettre, بوبي سورت ايت *būñi sūrat itu*. A double —, ففغ معنائ دو *yang maṇā-ña dūa*.

Loc. Sens dessus dessous, لفتح *lintang pūkang*, چري بري *xerēy-berēy*, بالقي بله *bālīk-belāh*. Sens devant derrière, تربالقي *ter-bālīk*.

SENSATION, s. f., رसान *rasā-an*, كرون *karūwan*.

SENSÉ, E, adj., qui a du bon sens, بيجق *bijak*, بيجقسان *bijaksāna*, بربودي *ber-būdi*, خردق *xerdik*. Un homme —, سورغ بربودي *sa-orang ber-būdi*.

SENSÉMENT, adv., دغن بودي بچار *dengan būdi bixāra*.

SENSIBILITÉ, s. f., راس *rāsa*, راس هاتي *rāsa hātī*, چنت *xinta*,

فیلهاتی *pīlu hāti*, کفلون *ka-pilū-an*, راون *rāwan*. Exciter la —, ممبری فیلهاتی *mem-brī pīlu hāti*, مراونکن *me-rāwan-kan*.

SENSIBLE, adj., qui tombe sous les sens, qui se fait apercevoir aisément, qui est clair, یغ جاته دباوه *yāg jāta dāwah*, فرسان کامی *yāg jātuh di-bāwah pe-rasā-an kāmī*, یغ ترغ *yāg trāng*, یغ دهداغن *yāg di-hadāp-an*.

SENSIBLE, tendre, qui est aisément touché, ému, فیلهاتی *pīlu*, هاتی *hāti* لمبت *lembut*.

SENSIBLEMENT, adv., اتس قری *ātas prī* یغ درسای *yāg di-rasā-i*.

SENSUALISTE, adj., اورغ برایشن *ōrang ber-īngin*, اورغ یغ تورت نفسون *ōrang yāg tūrut nefsu-ña*.

SENSUALITÉ, s. f., کغینن *ka-īngin-an*, هوا *hawā*, نفسو *nefsu*, شهوة *šahwat*.

SENSUEL, LE, adj., voluptueux, برایشن *ber-īngin*, برنفسو *ber-nefsu*, برشهوة *ber-šahwat*. Homme —, اورغ یغ تورت نفسون *ōrang yāg tūrut nefsu-ña*.

SENTENCE, s. f., حکم *hukum*. Prononcer une —, معکم *meng-hukum*. Annuler une —, منیدان حکم *meniadā-kan hukum*.

SENTENCE, maxime, مثل *miṣal*, گزندم *gurindam*, فغات *pergāta*.

SENTENCIEUX, EUSE, adj., qui contient des maximes. Ouvrage —, کتاب یغ فنه دغن مثل *kitāb yāg penūh dēgan miṣal*.

SENTENCIEUX, qui parle par sentences, یغ برکات دغن مثل *yāg ber-kāta dēgan miṣal*.

SENTEUR, s. f., odeur, باو *bāu*, بوون *baū-an*.

SENTEUR, parfums, دوف *dūpa*, بو بوون *bau-baū-an*.

SENTIER, s. m., chemin étroit, جالن سمغاغن *simpāng-an*, جالن سُمپِت *jālan sumpit*. — dans les champs de riz inondés, گلغ *gelōng*. — dans les marécages, فلبن *palemban*.

SENTIER, au fig., voie, جالن *jālan*. Le — de la vertu, جالن کبجیکن *jālan ka-bijik-an*.

SENTIMENT, s. m., perception que l'âme a des objets par les sens, تهون *rāsa*, راس *rasā-ña*, راس یغ سدث *tahū-an*. — agréable, راس یغ سدث *rāsa yāg sedāp*.

SENTIMENT, sensibilité morale, affection, کسین راس هاتی *rāsa hāti*, کسین فیلهاتی *kasih-an*, فیلهاتی *pīlu hāti*.

SENTIMENT, avis, opinion, فکیرن *pikīr-an*, فمنداغن *pemandāng-an*, بچار *peng-rasā-an*, بچار *bixāra*. Selon mon —, تورت فمنداغنک *tūrut*

pemandang-an - ku. Quel est votre — ? اڤا بڤار تون *apa bixāra tūan.*

SENTIMENTAL, E, adj., qui a beaucoup de sensibilité, يڤخ فیلو هتین *yang pīlu hatī-ña*, يڤخ مړاس *yang me-rāsa.*

SENTIMENTAL, qui affecte le sentiment, يڤخ مېرى راون هاتى *yang mem-brī rāwan hāti*, يڤخ مېرى فیلو *yang mem-brī pīlu hāti.*

SENTINE, s. f., partie basse d'un navire où les eaux s'arrêtent et croupissent, تېم روع *rūang*, روع *timba rūang.*

SENTINELLE, s. f., soldat qui fait le guet, sa fonction, اورځ جاځ *ōrang jāga*, فځاول *pengāwal.* Faire —, بړکاول *ber-kāwal.* Relever quelqu'un de —, مځنځتى اورځ *meng-ganti ōrang pengāwal.* — perdue, يڤخ کھلاغن *pengāwal yang ka-hilāng-an.*

SENTIR, v. a., recevoir une impression par les sens, مړاس *me-rāsa*, مړسای *me-rasā-i.* — le froid, مړسای دینځن *me-rāsa dīngin*, مړسای دینځن *me-rasā-i dīngin.* — la faim, مړاس لاپار *me-rāsa lāpar.* Il sentira les tourments, سځسار *saṅsāra.* ای اکن مړسای سځسار *ia ākan me-rasā-i saṅsāra.* On m'a frappé, mais je ne l'ai pas senti, اورځ سده قالو هېم تتافى سده *ada pātut, ada lāik.* Cela sied à

تيا د هېم راس ايت *ōrang sudah pālu hamba tetāpi sudah tiāda hamba rāsa itu.*

SE SENTIR, مړاس درين *me-rāsa dirī-ña.* Se — malade, مړاس درين ساکت *me-rāsa dirī-ña sākīt.*

SENTIR, connaître, s'apercevoir, بړايغت *ber-īngat*, تاهو *tāhu.* Il sent qu'il y a une grande difficulté, ای تاهو هېو اد کسکارن بېر *ia tāhu bahwa ada ka-sukār-an besār.*

SENTIR, flairer, منځيم *men-xiūm*, منځيموى *men-xiūm-i.* Je sens l'odeur du jasmin, هېم منځيم باو ملاقى *hamba men-xiūm bāu melāti.* — une rose, بوغ ماور *men-xiūm-i būnga māwar.*

SENTIR, répandre une odeur, بړباو *ber-bāu.* Cette fleur sent bon, بوغ بړباو هارم *būnga itu ber-bāu hārum.* Cela sent mauvais, ايت بړباو بوسق *itu ber-bāu būsuk.*

SENTIR, avoir du goût, رساځ *rasā-ña.* Cette viande sent la fumée, داکڅ ايت رساځ اسف *dāgīng itu rasā-ña āsap.* Cette eau sent la terre, اير ايت رساځ تانه *āyer itu rasā-ña tānah.*

SENTIR, avoir l'apparence de, رفاځ *rupā-ña.* Cela sent l'enfant, ايت سځرت اتق رفاځ *itu seperti anak rupā-ña.*

SEOIR, v. n., اد فائت *ada pātut,* اد لايق *ada lāik.* Cela sied à

merveille, ایت فانت سکالی *itu pātut sa-kālī*. Il ne vous sied pas de vous conduire ainsi, تباد فانت ملکوکن, *tiāda pātut me-lakū-kan dirī-mu demikian*.

SÉPARABLE, adj., یغ دافت برچری, *yang dāpat ber-xerèy*, یغ دافت, *yang dāpat di-xerèy-kan*, دچریکن *yang dāpat di-āsīng-kan*.

SÉPARATION, s. f., 1°, action de séparer, فنجراین *pen-xerèy-an*, حال فنجری *hāl men-xerèy*, حال *hāl meñakū-kan*. 2°, résultat, فرسکون *per-xerèy-an*, فرچراین *per-sakū-an*, کسین *ka-āsīng-an*.

SÉPARATION, la chose qui sépare, dans les champs de riz, بتاسن *batūs-an*.

SÉPARÉ, E, part. pas. du v. séparer, چری *xerèy*, ترساکو *sāku*, ترساکو *ter-sāku*, اسینگ *āsīng*.

SÉPARÉMENT, adv., ماسینگ *māsīng-māsīng*.

SÉPARER, v. a., désunir, منچری *men-xerèy*, منچریکن *men-xerèy-kan*. Que l'homme ne sépare pas ceux que Dieu a joints, بارغ یغ الله, سده برجدوکن جاغن مانسی منچریکن *bārang yang allah sudah ber-jodō-kan jāngan mānusīa men-xerèy-kan itu*. Séparez-le du roi, چری بریکنله دی دغن راج

xerèy-berèy-kan-lah dia dengan rāja.

SÉPARER, mettre à part, میکوکن *meñakū-kan*, مغاشگن *merg-āsīng-kan*. — l'or de l'argent, میکوکن *meñakū-kan amās deri-pada pērak*. — les brebis d'avec les boucs, درود, میکوکن دمب ۲ *meñakū-kan domba-domba deri-pada kambing-kambing*.

SE SÉPARER, v. pron., برچری *ber-xerèy*, منچریکن دیری *men-xerèy-kan dirī*, مغاشگن دیری *merg-āsīng-kan dirī*. Les époux se sont séparés, مکن لاکي بينی ایت سده, *maka lāki bini itu sudah ber-xerèy*. Se — de ses amis, مغاشگن دیری درود صحابتن *merg-āsīng-kan dirī deri-pada ṣoḥābat-ña*. Se — du monde, منجاوهکن درین *men-jāuh-kan dirī-ña deri-pada ōrang bāñak*. Se — de (quitter), منگلکن *meninggal-kan*.

SEPT, nom de nomb., توجه *tūjuh*. — personnes, توجه اورغ *tūjuh ōrang*. Les — péchés capitaux, یغ کفال دسان *kapāla dosā-ña yang tūjuh*. Les — sacrements, یغ الكنيسة *ser-ser el-kanīset yang tūjuh itu*. Le chandelier à — کاکی دین یغ برچابغ توجه *kāki dīan yang ber-xābang tūjuh*. — dizaines, توجه فوله *tūjuh pūloh*.

— cents, توجہ رانس *tūjuh rātus*.

Le — du mois, توجہ هاری بولن *pada tūjuh hāri būlan*. A — heures, وقت جام فوکل توجہ *waktu jām pūkul tūjuh*.

SEPTANTE, nom de nomb., توجہ *tūjuh pūloh*. La traduction des —, فرسلینن الکتاب اوله توجہ فوله, *per-salin-an el-kitāb ūleh tūjuh pūloh ōrang*.

SEPTEMBRE, s. m., ستمبر *september*. Le mois de —, بولن ستمبر *būlan september*.

SEPTENTRION, s. m., nord, اوتار *utāra*, ثقسین *paksina*.

SEPTENTRIONAL, E, adj., کتار *ka-utāra*, سبله اوتار *sa-belāh utāra*. Les pays septentrionaux, نگرى ۲ *nagrī-nagrī yang di-sa-belāh utāra*.

SEPTIÈME, adj., کتوجہ *ka-tūjuh*. Le — mois, بولن یغ کتوجہ *būlan yang ka-tūjuh*.

SEPTIÈME, la septième partie d'un tout, سفر توجہ *sa-per-tūjuh*. Deux septièmes, دو فر توجہ *dūa per-tūjuh*.

SEPTUAGENAIRE, adj., یغ توجہ فوله *yang tūjuh pūloh tāhun umur-ña*.

SEPTUAGÉSIME, s. f., احد توجہ *aḥad tūjuh pūloh hāri dahūlu hāri fāsak*.

SEPTUPLE, adj., توجہ کالی *tūjuh kāli*, توجہ لاثس *tūjuh lāpis*.

SÉPULCRAL, E, adj., قبور ثون *kubūr pūña*. Pierre sépulcrale, *kubūr batu*. Inscription sépulcrale, سورت علامه قبور *sūrat alāmat kubūr*. Voix sépulcrale, سوار گارو *suāra gārau*.

SÉPULCRE, s. m., لیخ *kubūr*, لیخ *liang lehed*. — blanchi, قبور یغ *kubūr yang ter-lābur pūtiḥ*; fig. اورغ منافق *ōrang munāfik*. Le Saint —, قبور توهن عیسی *kubūr tūhan īsa*.

SÉPULTURE, s. f., inhumation, حال منامن میت *hāl menānam-kan mayet*, حال مشقورکن *hāl meng-kubūr-kan*, قبورن *kubūr-an*, مقبوره *makbūrat*. Au jour de ma —, قد هاری مقبورتک *pada hāri makbūrat-ku*.

SÉPULTURE, lieu où l'on enterre, قبور *kubūr*, تمفت قبور *tampat kubūr*, مقبوره *makbūrat*.

SÉQUELLE, s. f., سکل یغ مغیرغ *segala yang meng-īring*, فغیرغ *peng-īring*, یغ مپرتای *yang meñertā-i*.

SÉQUESTREER, v. a., mettre à part, مناشگن *meñakū-kan*, مناشگن *meñasing-kan*.

SÉQUESTREER, renfermer, منوتفکن *menūtup-kan*, میشت *memīngit*.

SE SÉQUESTERER, v. pron., مغاشگن درین *merg-āsing-kan dirī-ña*.

SÉRAIL, s. m., palais, استان سلطان *astāna sultān*, مالکی *mālīgey*.

SÉRAIL, harem, استان فرمفون *astāna perampūan*, بالی لراغن *bāley larāng-an*, حريم *harīm*.

SÉRAPHIN, s. m., سرفيم *serafīm*.

SEREIN, E, adj., qui est clair, doux, calme, چواچ *xuāxa*, ترغ *trəng*, تياڊ براون *tiāda ber-āwan*. Une nuit sereine, مالم چواچ *mālam xuāxa*.

SEREIN, tranquille, exempt de trouble, سنځ *senəng*, ستوس *san-tawsa*. Passer des jours sereins, هيدف دغن سنځن *hidup dengan senəng-ña*.

SEREIN, s. m., vapeur froide qui tombe le soir, قئغ *lembun petəng*.

SÉRÉNADE, s. f., فرمينن بيسين ڌڊ *per-maīn-an buñi-buñi-an* pada mālam, بيسين اکن تند حرمة *buñi-buñi-an ākan tanda hormat*.

SÉRÉNITÉ, s. f., کترانځ *ka-trəng-an*, ڌري چواچ *pri xuāxa*.

Fig. —, tranquillité, کسانځ *ka-senāng-an*, کستوسان *ka-san-tawsā-an*. — du cœur, هاتي کسانځ *ka-senāng-an hāti*.

SÉREUX, EUSE, adj., برابر *ber-āyer*. Sang —, داره يځ اد باقي برابر *dārah yang ada bānak ber-āyer*.

SERF, SERVE, adj., débiteur au service de son créancier, مورځ مشيرځ *ōrang merg-iring*.

SERGE, s. f., کاین بوله هالس *kāin būlu hālus*, کاین صوف *kāin şuf*.

SÉRIE, s. f., suite, تروتون *turūt-an*, سلسله *silsilet*.

SÉRIEUSEMENT, adv., d'une manière sérieuse, سنگه *sungguh-sungguh*, سسنگهن *sa-sungguh-ña*.

SÉRIEUX, EUSE, adj., grave, renfrogné, مورځ *mūrung*, برمانځ *ber-mānūng*. Visage —, موک مورځ *mūkā mūrung*.

SÉRIEUX, important, برت *brāt*. Une affaire sérieuse, فکرجان يځ برت *pe-karjā-an yang brāt*.

SÉRIEUX, vrai, sincère, سنگه *sungguh*. Promesse sérieuse, جنجی *janji yang sungguh*.

SERINGUE, s. f., سمځيتن *sumpīt-an*. — à lavement, اوبت *sumpīt-an obat*.

SERINGUER, v. a., منځرکن *meman-xar-kan*.

SERMENT, s. m., سمځه *sumpah*, فرسمځاهن *per-sumpāh-an*. Prêter —, برسځه *ber-sumpah*. Déferer le —, مځفاهی *meñumpāh-i*. Un faux —,

سمعه يڭ *sumpah yang dusta*.
 Faire un faux —, ماکن سمه *mākan sumpah*. Manquer à son —, مغوبکن *merg-ubah-kan sumpah-ña*.
 Assurer par —, مېشگھکن دغن سمه *meñurguh-kan degan sumpah*.
 Faire — sur l'Évangile, برسمه آتس برسمه *ber-sumpah atas injil*.

SERMON, s. m., خطبة *kutbat*,
 بixāra, قشجاران *perg-ajār-an*.

SÉROSITÉ, s. f., خلط *kilt*, اير توبه *ayer tubuh*.

SERPE, s. f., سادف *sādup*, فرتيغ *pe-rantiṅ*.

SERPENT, s. m., reptile venimeux,
 اولر *ūlar*. — capel, مورو *ūlar mūru*. — boa, ساوه *ūlar sāwah*. — d'eau, اير *ūlar āyer*. — fabuleux, ناک *nāga*. La peau d'un —, کولت اولر *kūlit ūlar*. La morsure d'un —, فائق *pātuḥ ūlar*. Le venin d'un —, بیس اولر *bīsa ūlar*.

Fig. Le vieux —, ابليس *iblis*.
 Le — d'airain, اولر تمباک ایت *ūlar tembāga itu*.

Loc. Réchauffer un — dans son sein, ملهراکن اولر *memeliharā-kan ūlar*, ملهراکن سترون *memeliharā-kan satrū-ña*.

SERPENT, instrument de musique,
 سرون *sarūney*.

SERPENTER, v. n., avoir une direction, un cours tortueux, منجولر *men-jūlur*, بریلت *ber-balit*. ۲. برکیلت *ber-kēloḥ-kēloḥ*.

SERPETTE, s. f., سادف کچل *sādup keḥl*.

SERRE, s. f., action de serrer, de presser, حال منکن *hāl menekàn*, حال مره *hāl memeràh*.

SERRE, pied des oiseaux de proie, کوکو *kūku*. Saisir dans ses serres, مېمبر *meñambar*.

SERRE, construction pour abriter les végétaux, رومه کاج *rūmah kaxa*, تمفت منام تنامن يڭ دانغ در *tompat menānam tanām-an yang datang deri nagri pānas*.

SERREMENT, s. m., action par laquelle on serre, حال منکن *hāl menekàn*.

SERREMENT de cœur, مسق هاتی *sesàḥ hāti*, سوسه هاتی *sūsah hāti*.

SERRER, v. a., presser, منکن *menekàn*, مغافت *merg-āpit*, منندس *menindis*, مننده *menindih*, مره *memeràh*.

SERRER dans les bras, مملق *meme-lūḥ*.

SERRER, mettre près à près, joindre, مراشکن *me-rāpat-kan*. — les lèvres, مراشکن *me-rāpat-kan bībīr*.

Serrez les rangs, جديله رافت بارس *jadī-lah rāpat bāris itu*.

SERRER, mettre en place, مناره *menāruh*, meñimpan. — des livres, مناره کتاب قد تمفتن *menāruh kitāb pada tampat-ña*. — son argent, منغن وغن *meñimpan wang-ña*.

SERRER quelqu'un de près, ميسق *meñesək* orang, ممقس اورغ *memaksa orang*.

SERRER, oppresser, ميسق *meñesək*. Le cœur serré, هاتي سسق *hāti sesək*.

SERRER la queue, منچاوتکن ايسر *men-xāwat-kanikor*, يغلاری سرت *yang lāri serta tākut*.

SERRURE, s. f., کنجی *kunxi*, ايو *ibu kunxi*. Le trou de la —, لوبغ کنجی *lobang kunxi*. La — d'une porte, کنجی قشو *kunxi pintu*.

Poser une —, مماسخ کنجی *memasang kunxi*.

SERRURERIE, s. f., علم ممبوت *ilmu mem-būat kunxi*.

SERRURERIE, ouvrages de serrurerie, فکرجان توکخ کنجی *pe-karjā-an tūkang kunxi*.

SERRURIER, s. m., توکخ کنجی *tūkang kunxi*, قندی کنجی *pandey kunxi*.

SERVAGE, s. m., esclavage, فرهمبان *per-hambā-an*.

SERVANT, adj., m., يغل برخدمة *yang ber-kedmat*, همب لکلاکی *hamba laki-laki*.

SERVANTE, s. f., همب فرمفون *hamba perampūan*, بودق فرمفون *būdak perampūan*.

SERVIALE, adj., يغل سوك منولغ *yang sūka menulug*, يغل سوك ممبتو *yang sūka mem-bantu*.

SERVICE, s. m., état de domesticité, فکرجان *per-hambā-an*, کتوانن *ka-tawān-an*. Se mettre en —, مفرهمبان کدرين *mem-per-hambā-kan diri-ña*.

SERVICE, emploi, office, خدمة *kedmat*, فکرجان *pe-karjā-an*. Le temps du —, وقت خدمة *waktu kedmat*. Voilà mon —, اتوله فکرجانک *itū-lah pe-karjā-an-ku*.

SERVICE divin, سمبهغ *sembahyang*, باکتی کفد الله *bakti ka-pada allah*, عبادة قد الله *ibādat pada allah*. — divin dans l'église, سمبهغ *sembahyang di-dālam grēja*.

SERVICE, assistance, bons offices, تولغ *tulug*, فرتلوغن *per-tulug-an*. Demander un —, منت تولغ *minta tulug*. Rendre un —, ممبری تولغ *mem-brī tulug*.

SERVICE militaire, فکرجان فرغ *pe-karjā-an prang*. Entrer au —, ماسق سلدادو *māsuk soldādo*.

فكرجاءن فرغ *māsuk pe-karjā-an prang*.

SERVICE de table, plat, mets, هداغن *hidāng-an*, سجيئن *sajē-an*, جمبر *jambar*. Un —, سهداغن *sa-hidāng-an*.

SERVICE de table, vaisselle, linge, etc., فركاكس ميج *perkākas mēja*. Un — complet, فركاكس ميج سلغف *per-kākas mēja sa-langkāp*.

SERVIETTE, s. f., توال *tuāla*.

SERVILE, adj., qui appartient à l'état de domestique, يسخ سام هب *yang sāma hamba*. Œuvre —, فركجاءن هب *pe-karjā-an hamba*.

SERVILE, bas, vil, هين *hīna*, كجي *keji*. Esprit —, عقل يسخ هين *akal yang hīna*.

SERVILEMENT, adv., d'une manière servile, آتس فري هب *ātas pri hamba*.

SERVILEMENT, bassement, دغن *dengan hīnā-ña*.

SERVIR, v. a., être en service, برخدمه *di-per-hamba*, برخدمه *ber-kedmat*. Il servit pendant sept ans, دفرهمباله اي توجه تاهن لان *di-per-hambā-lah ia tūjuh tāhun lamā-ña*. Personne ne peut — deux maîtres, بارغ سورغ هب تياد *bārang sa-ōrang hamba tiāda sampat di-per-hamba ka-bāwah dūa*

tūan. — le roi, برخدمه فد راج *ber-kedmat pada rāja*.

SERVIR Dieu, ميموت بقتي كقد الله *mem-buat baḳti ka-pada allah*. ميموت بربوت عبادة فد الله *ber-buat ibādat pada allah*. Le Dieu que je sers, الله فديساف اكو بربوت عبادة *allah pada siāpa āku ber-buat ibādat*.

SERVIR à table, ملاين *me-lāyan*, مياجي *meñāji*, مغيدغ *meng-hi-dang*. — son maitre, ملياني تونن *me-layān-i tūan-ña*. — de la nourriture, ملاينكن سنغ *me-lāyan-kan santap*.

SERVIR, rendre de bons offices, ايدر، منولغ *menūlung*. — un ami، منولغ سورغ صحابة *menūlung sa-ōrang ṣoḥābat*. — la messe، منولغ ميس *menūlung mīsa*.

SERVIR, v. n., être utile، برگون *ber-gūna*. Cela ne sert à rien، ايت تياد برگون *itu tiāda ber-gūna*. A quoi sert cela? اف گناي ايت *apa gunā-ña itu*. A quoi sert à un homme de gagner le monde entier? اته افاته برگون اكن مانسي وان اي *antah apā-tah ber-gūna ākan mānusia māna ia ber-lāba sa-genāp duniā*.

SERVIR DE, tenir lieu. Cela peut — d'arme، دافت جادي سنجات *itu dāpat jādi senjata*. — de père، جادي سفرت باف *jādi seperti bāpa*.

SE SERVIR, v. pron., faire son
propre service, برخدمة اكن درين
ber-kedmat ākan dirī-ña.

SE SERVIR, faire usage, مامی me-mākey. Se — de souliers, مامی memākey sapātu. Se — d'expédient, مغیاکن merg-upayākan.

SERVITEUR, s. m., domestique,
 هَمب *hamba*, فَاتِق *sahāya*, پَوتِک *pātek*, بَودَق *būdak*, خَادم *kādīm*.
 — du roi, هَمب رَاچ *hamba rāja*.
 Bon et fidèle — هَمب یَغ بَايِق دَان *hamba yang bāik dān sati-*
 اَوَان *āwan*. — inutile, هَمب یَغ تِیَاد بَرگُون *hamba yang tiāda ber-gūna*.

SERVITEUR de l'Etat, officier,
 فکاوې *pegāwey*, پنجاب *pen-jābat*.

SERVITEUR de Dieu, اورغ برعبادة
 orang ber-ibādāt, اورغ بربقی کفد
 orang ber-bakṭi ka-pada allah,
 الولی wali, عبد الله abd-ullah. Votre
 très humble —, همبام یغ هین
 hām-bā-mu yang hīna.

SERVITUDE, s. f., esclavage,
 قَرْهَمْبَان *per-hambā-an*. La mai-
 son de —, رُومَه قَرْهَمْبَان *rūmah*
per-hambā-an. Vivre dans l'état
 de —, هَيْدُف دَالَم حَال قَرْهَمْبَان *hī-*
dup dālam ḥāl per-hambā-an.
 Délivrer de la —, مَلْشَكْن دَرُفْد *me-*
lepās-kan deri-pada
per-hambā-an, مَمْرَدَهْكَان *me-mar-*
dahikā-kan.

SERVITUDE, assujétissement, obligation, *تغکون* *tangūng-an*.

SÉSAME, s. m., *لغ* *lerga*. Huile
de —, *ميتق لغ* *mīñak lerga*.

SESSION, s. f., séances d'un corps
délibérant, مشاوره *muṣāwarat*,
سیدھ *sīdang*, فرہمفون *per-him-*
pūn-an.

SEUIL, s. m., امبغ دباوه *ambang*
di-bāwah, بندل قنتو *bandul pintu*.

SEUL, E, adj., sans compagnie,
سُورُغ sa-ōrang, سُورُغ دیری sa-
ōrang dīri; سَاتو sātu, سَاج sāja.
Rester —, تَیْگَل سُورُغ tinggal sa-
ōrang. Il voyage —, اَی بَرَجَالان
ایا بَرَجَالان ia ber-jālan sa-ōrang
dīri. Il n'y en a pas un —, سَاتو
سَاتو sātu pūn tiāda. Pour cela
—, سَبَب ایت سَاج sebàb itu sāja.
Une seule fois, سَکَالی سَاج sa-kālī
sāja.

SEUL, unique, اس *asa*, تَغْكَل *tunggal*. Dieu est le — seigneur, الله اد توهن *allah ada tūhan yang asa*. C'est le — consolateur, ای فحسبر *ia peng-hibur yang asa*. Il est — d'enfant, ای اَنَق تَغْكَل *ia anak tunggal*.

SEULEMENT, adv., هان *sāja*, ساج
hāña, جو *jūa*. Trois personnes —,
 تینک اورغ *tīga ōrang sāja*. Il
 est arrivé — aujourdhui, هاری این
 سده داتخ *hārī īni sāja īa*

sudah datang. Il n'a pas — prononcé une parole, سواتوکات فون تیاډ *suātu kâta pūn tiāda di-ūxap-ña*. Non — il n'est pas mort, il n'est pas même blessé, جاغکن ای ماتی لوك فون تیاډ *jāngan-kan ia māti lūka pūn tiāda*.

SÈVE, s. f., humeur nutritive des plantes, ایرتنامن *āyer tanām-an*. Qui n'a pas de —, تیاډ کرینگ *krīng*, تیاډ تیاډا بر-ایر *tiāda ber-āyer*.

Fig., force, vigueur, کواس *kuāsa*, قوه *kūwat*.

SÉVÈRE, adj., rigide, rigoureux, کرس *kràs*, بگیس *bergis*, سوهی *sūhi*. Un maître —, تون یخ کرس *tūan yang kràs*. Châtiment —, سقس یخ *siksa yang kràs*. Gouvernement —, فرته کرس *parentah kràs*. Un juge — et juste, حکیم یخ کرس *hakīm yang kràs serta benār*. Vous êtes un homme —, سا-ōrang yang بگیس *sa-ōrang yang bergis*.

SÉVÈREMENT, adv., دغن کرس *dengan kràs*, دغن بگیس *dengan bergis*. Traiter quelqu'un —, ملکوکن *me-lakū-kan* اورغ دغن یخ کرس *ōrang dengan yang kràs*.

SÉVÉRITÉ, s. f., فری یخ کرس *prī yang kràs*, کبغیس *ka-bergis-an*. Considérez la — de Dieu, ایغتله

اکن کبغیس الله *ingat-lah ākan ka-bergis-an allah*.

SÉVICES, s. m. pl., انیای *aniāya*.

SÉVIR, v. n., en user avec rigueur, بریوت دغن کرس *ber-būat dengan kràs*.

SÉVIR, exercer des mauvais traitements, مغنیای *merg-aniāya*.

SEVRAGE, s. m., حال مبارق *hāl meñāraḥ*, فپراکن *peñārāk-an*.

SEVRÉ, E, part. pas. du v. sevrer, سارک *sāraḥ*, ترسارک *ter-sāraḥ*. Et l'enfant fut —, منک ترسارقه انق درفد *maka ter-sāraḥ-lah ānaḥ deri-pada sūsu*.

SEVRER, v. a., مبارق *meñāraḥ*. — un enfant, مبارق انق درفد سوسو *meñāraḥ ānaḥ deri-pada sūsu*.

SEXAGÉNAIRE, adj., یخ انم فوله *yang anām pūloh tāhun umur-ña*.

SEXAGÉSIME, s. f., احد انم فوله *aḥad anām pūloh hāri dahūlu hāri fāsak*.

SEXE, s. m., بگیس *bangsa*. — masculin, لکلاکی بگیس *bangsa laki-lāki*. — féminin, فرمفون بگیس *bangsa perampūan*. Qui a les deux sexes, هرمفودیت *kanṣa*. Le beau —, سکل اورغ فرمفون *se-gala ōrang perampūan*.

SEXTANT, s. m., فرکاکس مغهوکر *perkākas merg-hūkur bintang*.

—, arc de 60 degrés, لشكخ انم قوله *lengkung anàm pūloh darajat.*

SEKTE, s. f., heure canoniale,
سمبایغ تغه هاری *sembahyang terah*
hāri, سمبایغ ظهر *sembahyangtluhr*.

SEXTUPLE, adj., انم کالی *anàm*
kālī, انم لافس *anàm lāpis*.

SEXUEL, LE, adj., بخش ثون *bang-*
sa pūña. Les parties sexuelles,
 فرج *ferj*.

SHÉRIF, s. m., شريف *šerīf*.

SI, *جک jika*, *جکلو jikalaw*, *کلو kalaw*. — vous voulez, *جک تون jik tūn*.
 ماو *jika tūan māu*. S'il vient, *جکلو jikalaw* ای *dātang*.

si, dubitatif, **انتہ** *antah*. Je demande s'il viendra, **هوب تان انتہ ای** *hamba tāna antah' īa ākan dātang*. Qui est venu si ce n'est lui? **سیا یغ سده داتغ هان ای** *siāpa yang sudah dātang hāna īa dīri*. Si ce n'était, **جك** *jika* **تیاده** *tiāda*.

“SI, affirmatif, يَا بَكْت جَوْكُ *yā bagītu jūga*.

SI, adv., tellement, بَکِيت *bagītu*,
 بائِق *bānāk*. Dieu est — bon, الله
 بائِق *allah ada bagītu*
 بائِق *bāik*. L'homme est — faible, اورغ
 مانسِی *ōrang mānusia*
 بائِق *ada bagītu lemàh*. Ne criez pas
 — fort, جاغن برسرو بَکِيت کرس
jāngan ber-serū bagītu kràs. Il

n'est pas — riche que vous dites,
 īa ای تیاد باپق کای سفرت تون کات
tiāda bāñak kāya seperti tūan
kāta.

SIBYLLE, s. f., prophétesse chez les anciens, نبي نبيyah, نبى فرمقون, nabī perampūan.

SICAIRE, s. m., assassin, اورغ
 قسونه *ōrang pembunuh.*

SICCATIF, IVE, adj., **يَجِّعُ مَجْجَعًا**
yang mengereng-kan.

SICCITÉ, s. f., qualité de ce qui est sec, ککریغن *ka-kerīng-an*.

SIDÉRAL, E, adj., بنتغ ثوق *bintang*
 pūña. Révolution sidérale, فَرادارن
 بنتغ *per-idār-an bintang*.

SIÈCLE, s. m., espace de cent ans, سراتس تاهن *sa-rātus tāhun*. La durée d'un —, سراتس تاهن *sa-rātus tāhun lamā-ña*. A la fin des siècles, قد كتروسن عالم *pada ka-putūs-an ālam*. Pendant les siècles des siècles, قد سللمان *pada sa-lama-lamā-ña*. Le — futur, اكيراة *akirat*.

SIÈCLE, époque, زمان *zemān*,
 ماس *māsa*. Au — d'Alexandre, قد
 زمان اسکندر *pada zemān iskander*.

SÈCLE, le monde, دنیا *duniā*,
اورغ *ālām*. Les gens du —,
برکندق اکن دنیا *orang yang ber-ka-*
hendak akan duniā. Les enfants
de ce —, انق ۲ عالم این *anak-ānak*
ālām ini.

SIÈGE, s. m., ce sur quoi l'on s'assied, تمفت دودق *tampat dūdūk*, کرسی *krusī*. — en rotin, کرسی برکسی *krusī ber-kisi-kisi*, کرس روتن *krusī rōtan*. Le coussin d'un —, بانتل کرسی *bantal krusī*. — de parade, قتران *geta*, پترانا *petarāna*. — royal, تخت *taḡta*.

SIÈGE, résidence, تمفت دودق *tampat dūdūk*, کددوکن *ka-dudūk-an*. — épiscopal, کددوکن اسقف *ka-dudūk-an usḡuf*. Le Saint —, کددوکن کددوکن *ka-dudūk-an pā-pa di-nagrī rōma*. — d'un empire, capitale, ایبونگری *ibu nagrī*.

Le SIÈGE de l'odorat, قبة فنجیم *ḡubbat pen-āiūm*.

SIÈGE, établissement d'une armée pour attaquer une place, پنگپونگ *perḡepūḡ-an*. Mettre le —, مڡڡڡڡ *merḡepūḡ*. Faire le — d'une ville, مڡڡڡڡ نڡڡڡ *merḡepūḡ-i nagrī*. Lever le —, اندر *undur*.

SIÈGER, v. n., دودق *dūdūk*. Il siège à Rome, ای دودق نڡڡڡ روم *ia dūdūk di-nagrī rōma*.

SIEN, NE, pron. possessif, دی فون *dīa pūḡḡa*. Cette maison est la sienne, رومه این دی فون *rūmah īni dīa pūḡḡa*.

Ce pronom se rend aussi en répétant deux fois le nom de la chose

possédée. Cette maison est la sienne, رومه این رومه *rūmah īni rūmah-ḡḡa*.

Les SIENS, ses parents, کلورگاڡ *kulawargā-ḡḡa*.

Donner à chacun le SIEN, ممبری *mem-brī* pada māsiḡ-māsiḡ sa-ōrang bārang yang dīa pūḡḡa.

SIESTE, s. f., تیدر فوڡ ظهر *tīdor pada waktu tluhr*, تیدر فوڡ *tīdor pada tengah hāri*.

SIEUR, s. m., تون *tūan*.

SIFFLÉ, E, part. pas. du v. siffler, سیول *siyūl*. —, désapprouvé, moqué, منجادی اکن فیولن *men-jādi ākan pe-siyūl-an*.

SIFFLEMENT, s. m., سیول *siyūl*, فیولن *fiyūl*, حال برسیول *ḡāl ber-siyūl*, فندڡون *pen-dengūḡ-an*. — du vent, فندڡون *pen-dengūḡ-an*.

SIFFLER, v. n., برسیول *ber-siyūl*. Il siffle très-bien, ای فندی برسیول *ia pandey ber-siyūl*. — (en parlant du vent), بدڡڡ *ber-dengūḡ*.

SIFFLER, désapprouver, se moquer. Les passants te siffleront, اورڡ لالو برسیول اکن دیکو *ōrang yang lālu ber-siyūl ākan dīkaw*.

SIFFLET, s. m., بڡسی کچل *bangsi kexil*, موری کچل *mūri kexil*.

Fig. Couper le sifflet à quelqu'un, مندیکن اورڡ *men-dīam-kan ōrang*.

SIGNAL, s. m., علامه *tanda*, *آلامه* *alāmat*, *آشاره* *išārat*. — de jour, *تند* *tanda pada siang hāri*. — de nuit, *سور* *sūwar*. — de détresse, *تند کسکارن* *tanda ka-sukār-an*. — d'alarme, *سمبوين* *sembūyan*. Faire un —, en agitant quelque chose, *ملبی* *me-lambey*.

SIGNALÉ, E, adj., remarquable, *مشهور* *mašhūr*.

SIGNALEMENT, s. m., *سورت* *tanda*, *سورت موك* *sūrat tanda mūka orang*.

SIGNALER, v. a., donner le signalement, *ممبری سورت تند موك* *mem-brī sūrat tanda mūka orang*.

SIGNALER, rendre remarquable, *مشهورکن* *me-mašhūr-kan*.

SIGNALER, faire connaître, *مننجقکن* *menunjuk-kan*, *میتاکن* *me-ñatā-kan*.

SIGNALER, avertir par des signaux, *ممبری تند* *mem-brī tanda*, *مغشارتکن* *meng-išārat-kan*.

SE SIGNALER par son savoir, *مننجقکن فتهونن* *menunjuk-kan pergatahū-an-ña*.

SIGNATAIRE, s. m., *اورغ یغ سده* *orang yang sudah*, *مبوه تافق تاغن* *mem-būbuh tāpak tāngan*.

SIGNATURE, s. f., *تافق تاغن* *tāpak tāngan*, *تند تاغن* *tanda tāngan*.

SIGNE, s. m., indice, marque, *تند* *tanda*, *چن* *xina*, *آلامه* *alāmat*, *آشاره* *išārat*. — de pureté, *تند*

تند *tanda ka-suxī-an*. — de vie, *تند هیدف* *tanda hīdup*, *آلامه* *alāmat heyāt*. En — d'amitié, *آکن تند اخلاص* *ākan tanda iklās*. C'est un — que le dernier jour approche, *آیت علامه هاری قیامة فون* *itu alāmat hāri kiūmat pūn hampir-lah*. Un — des yeux, *آشاره مات* *išārat māta*. Le — de la croix, *تند صلیب* *tanda ṣalīb*. Les sacrements sont des signes sensibles, *سرا اتوله تند یغ جاته کبواه فرساعن کامی* *ser-ser itū-lah tanda yang jātuk ka-bāwah pe-rasā-an kāmī*. Faire un —, *ممبری آشاره* *mem-brī išārat*, *ممبری تند* *mem-brī tanda*. Faire un — en agitant quelque chose, *ملبی* *me-lambey*.

SIGNE, tache sur la peau, *چغاک* *xangga*.

SIGNE du zodiaque, *برج* *burj*.

SIGNER, v. a., *مناره تافق تاغن* *me-nāruh tāpak tāngan*, *مبوه تند تاغن* *mem-būbuh tanda tāngan*. — un traité, *سورت* *sūrat*, *مبوه تافق تاغن* *mem-būbuh tāpak tāngan* *فرجنجیئن* *pada sūrat per-janjī-an*.

SE SIGNER, faire le signe de la croix, *مبوت تند صلیب* *mem-būat tanda ṣalīb*.

SIGNET, s. m., *تالی تند دالم کتاب* *tālī tanda dālam kitāb*.

SIGNIFICATIF, IVE, adj., یخ باقی یخ
 یخ مبری *yang bāñak artī-ña*,
 یخ ارتی *yang mem-brī artī*.

SIGNIFICATION, s. f., ce que signifie une chose, sens, معنی ارتی *artī*,
 مانا. — d'une parole, فرکتان *artī-ña per-katā-an*. Mot qui a différentes significations, فرکتان یخ
 فرکتان یخ بر باکی ۲ *per-katā-an yang ber-bāgey-bāgey artī-ña*.

SIGNIFICATION, notification, حال
 مبرین *hāl mem-brī tāhu*, مبری تاهو
pem-brī-an tāhu. Faire une —,
 مبری تاهو *mem-brī tīhu*.

SIGNIFIER, v. a., avoir un sens, vouloir dire, اد ارتین *ada artī-ña*.
 Que signifient ces paroles? اف ارتین
 ایت فرکتان ایت *apa artī-ña per-katā-an ītu*.

SIGNIFIER, notifier, faire connaître, مبری تاهو *mem-brī tāhu*,
 مپتان *me-ñatā-kan*.

SIGNIFIER, être signe de quelque chose, اد tanda, علامه
ada alāmat.

SILENCE, s. m., cessation de bruit, état d'une personne qui se tait, دیم
dīam, حال بردیم *hāl ber-dīam*. Garder le —, بردیم
ber-dīam, بردیم *ber-dīam dīri*. Savoir garder le —,
 تاهو بردیم *tāhu ber-dīam*. Ordonner le —,
 مپوره بردیم *meñūruh ber-dīam*. Passer sous —,
 مندیمکن

men-dīam-kan. En —, دیم ۲ *dīam-dīam*.

SILENCE! دیملاه *dīam-lah*.

SILENCE, calme, یخ سوپی
 فری یخ سوپی *prī yang sūñi*, تده
 فری *prī tedòh*.

SILENCIEUSEMENT, adv., دغن دیم
 دغان دیم *dīam-dīam*. Passer —,
 برلالو دغن دیم *ber-lālu dēgan dīam*.

SILENCIEUX, EUSE, adj., qui ne parle pas, taciturne, یخ بردیم
yang ber-dīam, یخ سوک بردیم
yang sūka ber-dīam.

SILENCIEUX, calme, سوپی *sūñi*,
 هوتن یخ سوپی, هونن تده
hūtan yang sūñi.

SILEX, s. m., باتواقی *bātu āpi*.

SILIQUE, s. f., کولت کاچخ *kūlit kāxang*.

SILLAGE, s. m., جالان کفل *jālan kapāl*, ایر الورن
 فراهو *āyer alūr-an prāhu*.

SILLON, s. m., trace que fait la charrue, بکس تگکال
bakastanggāla, الورن لوکو
alūr-an lūku, لاجر *lājur*,
 الر *alūr*.

SILLONNER, v. a., faire des sillons, مپوت لاجر
 دغن تگکال *mem-būat lājur dēgan tanggāla*,
 الورن مپوت *mem-būat alūr-an*.

Fig. Les éclairs sillonnent les airs, کيلت ایت سابغ مپابخ
kīlat ītu sāburg-meñāburg.

SIMAGRÉE, s. f., manières affectées, لاكو يڭ برتڭكه *lāku yang ber-tingkah*.

SIMAGRÉE, faux-semblant de, فرثور *pura-pūra*.

SIMILAIRE, adj., سام باكي *sāma bāgey*, سام جنس *sāma jenès*.

SIMILITUDE, s. f., ressemblance, analogie, برسمان *ber-samā-an*, بنديغن *bandīng-an*.

SIMILITUDE, comparaison, فراثمان *per-upamā-an*.

SIMONIAQUE, adj., اورڭ يڭ ممبرنيكان *ōrang yang mem-ber-niaga-kan*, بارڭ يڭ قدس *bārang yang kудus*.

SIMONIE, s. f., commerce d'une chose sainte, فرنيكان بارڭ يڭ قدس *perniaga-an bārang yang kудus*. Echange d'une chose temporelle pour une chose spirituelle, بيع الدين *beia el-dīn bi el-duniā*.

SIMPLE, adj., non composé, اس *asa*, سلاڤس *sa-lāpīs*. Des fleurs simples et des fleurs doubles, بوڭ *būnga*, اس دان بوڭ سوسن *asa dān būnga sūsun*.

SIMPLE, sans luxe, سدران *sedrā-na*. Des habits simples, فكاين يڭ *pakēy-an*, سدران *sedrāna*.

SIMPLE, unique, qui est seul, ساج *sāja*. Il n'a qu'un — buffle, مڪ فدان اد كرو سيكر ساج *maka padā-ña ada karbaw sa-ikor sāja*.

SIMPLE, facile, گمڻڭ *gampang*. Cela est bien — ايت بايق گمڻڭ *itu bāñak gampang*.

SIMPLE, sans malice, naïf, تولىس *tulus*, هنگ *henng*. Un homme —, سؤورڭ تولىس *sa-ōrang tulus*. — comme la colombe, سلاكو مرڤاتي *tulus sa-lāku merapāti*. Un cœur —, هاتي يڭ هنگ *hāti yang henng*.

SIMPLE, s. m., herbe médicinale, داو ن اوبت *dāun obat*.

SIMPLEMENT, adv., naïvement, دغن تولىس *dengan tulus*, دغن تولىس *dengan tulus-ña*.

SIMPLEMENT, uniquement, ساج *sāja*, جوڭ *jūga*.

SIMPLICITÉ, s. f., qualité de ce qui est simple, candeur, تولىس *tulus-ña*, كتلوسن *ka-tulūs-an*. Il marche dans la —, اي برجالن دالم تولىس *ia ber-jalan dālam tulus-ña*. La — de l'homme juste, بتل *ka-tulūs-an orang betul*. Dieu connaît ma —, الله مڭتهوى كتلوسنك *allah meng-atahū-i ka-tulūs-an-ku*. — du cœur, هاتي *ka-tulūs-an hāti*.

SIMPLICITÉ, niaiserie, bêtise, كبدوهن *ka-bodōh-an*, كيبالن *ka-bebāl-an*, كېڭوڭن *ka-bīngūng-an*.

SIMPLIFIER, v. a., rendre simple, rendre aisé, مڭگمڻڭ *meng-gampang-kan*.

SIMULACRE, s. m., statue, **فانغ** *pāturg*. —, idole, **برهال** *berhāla*. —, fantôme, **خیال** *keyāl*. —, chose vaine, **بارغ یغ سی** *bārang yang sia-sīa*. — de royauté, **کرجان یغ** *ka-rajā-an yang sia-sīa*.

SIMULER, v. a., **مفرراکن** *mem-pura-purā-kan*. Amitié simulée, **فرصحبان یغ فرفور** *per-ṣoḥabāt-an yang pura-pūra*.

SIMULTANÉ, E, adj., **سمام** *sama-sāma*, **سکتیک** *sa-kotika*, **یغ قد سام** *yang pada sāma kotika*.

SIMULTANÉMENT, adv., **قد سام** *pada sāma kotikā-ña*.

SINAPISME, s. m., **تمفل درقد سساوی** *tampal deri-pada sesāwi*.

SINCÈRE, adj., **تولس** *tulus*, **لورس** *lūrus*, **سغکه** *sungguh*, **بنر** *benār*. Une personne —, **سورخ تولس** *sa-ōrang tulus*. Afin que vous soyez —, **سپایاکامو اد تولس** *supāyakāmu ada tulus*. Amitié —, **فرصحبان یغ سغکه** *per-ṣoḥbāt-an yang sungguh*. Cœur —, **هاتی یغ تولس** *hāti yang tulus*, **جرنه** *hāti jernih*.

SINCÈREMENT, adv., **دغن تولس** *dengan tulus*, **دغن لورس** *dengan lūrus*, **سغکه** *sungguh-sungguh*.

SINCÉRITÉ, s. f., **کلروسن** *ka-lurūs-an*, **خلاص** *iklāṣ*. Avec — et vérité, **دغن** *dengan* **کتلوسن** *ka-tulūs-an*.

an dān ka-benār-an. Nous marchons avec — devant Dieu, **دغن** *dengan* **یکلاش کلمی برجالن** *iklāṣ kāmī ber-jālan di-hadāp-an allah*.

SINCIPUT, s. m., le sommet de la tête, **باتق کفال** *batuḥ kapāla*.

SINGE, s. m., animal, **منپت** *munṇet*, **کرا** *kera*, **میا** *miyā*. — noir (semnopithèque), **لوتوغ** *lūturg*. — sans queue, **اگک** *ongka*. — à longs bras, **اواو** *auwāu*. — bigarré à longue queue, **کاهو** *kāhaw*. — petit et à queue longue et recourbée, **چکالغ** *xakālang*. — d'une grosse espèce (magot), **برق** *brūḥ*. — d'une petite espèce, **سمفی** *simpey*, **چیفی** *xipey*. — gibbon, **سیامغ** *siāmang*.

SINGER, v. a., imiter, contrefaire, **منیرو** *menīru*, **منجاجت** *men-jājat*, **منورت** *menūrut*.

SINGERIE, s. f., gestes de singe, **تنگکه منپت** *tingkah munṇet*.

SINGULARISER, v. a., **مغچولیکن** *mergaxuwali-kan*. Se —, **مغچولیکن** *mergaxuwali-kan diri-ña*.

SINGULARITÉ, s. f., ce qui fait qu'une chose est singulière, **فری یغ** *prī yang jārang*, **فری یغ عجب** *prī yang ajeb*.

SINGULARITÉ, chose singulière, **بارغ عجب** *bārang gerīb*, **بارغ اچب** *bārang ajeb*.

SINGULIER, ÈRE, adj., unique,
اس *asa*, تشکل *tunggal*.

SINGULIER, rare, جارغ *jārang*,
اند *indah*.

SINGULIER, étonnant, عجب *ajeb*,
يغ مبري حيران *ter-heirān*,
yang mem-brī heirān.

SINGULIER, bizarre, étrange, غريب
gerīb.

SINGULIER, d'homme à homme.
Combat —, برثغ سورغ لاون سورغ
ber-prang sa-ōrang lawan sa-ōrang.

SINGULIÈREMENT, adv., spéciale-
ment, دغن خصوص *dengan kusus*.

SINGULIÈREMENT, beaucoup, بايق
bāñak, امت *amat*, ترلالو *ter-lālu*.
— grand, بسر ترلالو امت *besar ter-lālu amat*.

SINISTRE, adj., funeste, malheu-
reux, برچلاك *ber-xelāka*, مالغ
mālang.

SINISTRE, fâcheux, effrayant, qui
présage des malheurs, سيل *sīyal*.
Figure —, موک سيل *mūka sīyal*.

SINOLOGUE, s., اورغ قندی دالم بهاس
چين *orang pandey dalam bahāsa xīna*.

SINON, conj., ملاينکن *hāñā*, هان
me-lāin-kan, جکلو تياد *jikalaw*
tiāda. Qui peut — vous? سياف بوله
هان *siāpa būleh hāñā ang-*
kaw. S'il veut j'irai, — mon père
ira, جکلو اي ماو اکو اکن فرگی *jikalaw*

ای تياد ماو مک بفاک اکن فرگی
jika-law iā māu āku ākan pergi jika-
law iā tiāda māu maka bapā-ku
ākan pergi.

SINUEUX, EUSE, adj., کيلک *kēloḵ*.

SINUOSITÉ, s. f., بليکو *baliku*. For-
mer des sinuosités, برکيلک *ber-*
kēloḵ-kēloḵ.

SIPHON, s. m., فنچورن *panxūr-*
an.

SIRE, s. m., titre donné à un roi,
peut se rendre par l'expression
شاه عالم *sāh ālam*.

SIRÈNE, s. f., monstre fabuleux,
بنت البجری *bint'ul'behri*.

Fig. —, femme séduisante, فرمغون
يغ ممبوجق *perampūan yang mem-*
būjuk.

SIROP, s. m., اير گول *āyer gūla*.

SIS, E, situé, دودق *dūduk*.

SITE, s. m., تفت *tampat*. Un beau
—, تفت يغ بايق *tampat yang bāiḵ*.

SITÔT, adv., aussi promptement,
بگيت لکس *bagitu lekàs*. Je n'arri-
verai pas — que vous, هب تياد اکن
سمفی بگيت لکس سفرت اغکو
tiāda ākan sampey bagitu lekàs
seperti angkaw. Il n'arrivera pas
de —, اي تياد اکن داتغ لکس
tiāda ākan datang lekàs.

SITÔT que, dès que, دم *demi*.
— qu'il fut arrivé, داتغ دم اي سده
demi iā sudah datang.

SITUATION, s. f., assiette, position, **تفت** *tampat*, **تفت کدوکن** *tampat ka-dudūk-an*. Ce fort est dans une bonne —, **باقی تفت کوت ایت** *bāiḱ tampat kōta itu*. La — des villes et des villages, **تفت کدوکن سکل** *tampat ka-dudūk-an segala nagri dān dūsun*.

SITUATION, posture, **فر دیرین** *per-dirī-an*.

SITUATION, état, **حال** *hāl*, **کدوکن** *ka-dudūk-an*, **جباتن** *jabāt-an*. — d'une affaire, **پری حالی** *prī hāl*. Telle est la —, **دمکینله پری حال** *demikīlan-lah prī hāl itu*.

SITUÉ, E, part. pas. du v. situer, **دودوک** *dūdūk*, **تر دیری** *ter-dirī*. — près de la rivière, **دودوک دکت سوچی** *dūdūk dekāt sūgēy*.

SITUER, v. a., placer, poser, **مندودوکن** *men-dūdūk-kan*, **مبویه** *mem-būbuh*, **مناره** *menāruh*.

SIX, nom de nomb., **انم** *anəm*. — personnes, **انم اورغ** *anəm ōrang*. — chevaux, **کود انم ایکر** *kūda anəm ikor*. — maisons, **انم بوه رومه** *anəm būah rūmah*. — dizaines, **انم فوله** *anəm pūloh*. — cents, **انم راتس** *anəm rātus*. — sortes, **انم روڤ** *anəm rūpa*, **انم باڳی** *anəm bāgēy*. Le — du mois, **انم هاری بولن** *pada anəm hāri būlan*.

SIXIÈME, adj., **کنم** *ka-anəm*. Le — jour, **انم هاری یغ کنم** *hāri yang ka-anəm*.

SIXIÈME, s. m., la sixième partie d'un tout, **سفرانم** *sa-per-anəm*. Deux sixièmes, **دو فرانم** *dūa per-anəm*.

SLOOP, s. m., t. de mar., **سکوچی** *sekūxi*.

SOBRE, adj., **جیمت** *jīmat*, **جین** *jīman*, **سدران** *sedrāna*. Personne —, **اورغ جیمت** *ōrang jīmat*. Soyez sobres! **هندقله کامو اد** *hendak-lah kāmū ada jīman*. Il convient que l'évêque soit —, **ک سیوکیان اسقف اد سدران** *maka sa-yōgiā-ña uskuf ada sedrāna*.

SOBREMMENT, adv., **دغن سدرنان** *dengan sedranā-ña*, **دغن چرمت** *dengan xeremāt*.

SOBRIÉTÉ, s. f., **کچرماتن** *ka-xeremāt-an*, **قناعه** *kenāṭ*, **پری جیم** *prī jīman*.

SOBRIQUET, s. m., **نام سندیرن** *nāma sindir-an*.

SOC, s. m., **نایم** *nāyam*, **لیده تشکال** *līdah targāla*, **بسی لوکو** *besi lūku*.

SOCIABLE, adj., **سوک برصحابه** *sūka ber-ṣohābat*, **جینق** *jīnaḱ*, **سوک برتمن** *sūka ber-temən*. Cet homme est —, **اورغ ایت سوک برصحابه** *ōrang itu sūka ber-ṣohābat-ṣohabāt-an*. Des animaux

sociables, بناتج جيتق *binūtang jīnak*.

SOCIAL, adj., چار فرسکتون *xāra per-sakutū-an*, چار اورغ نگرى *xāra orang nagrī*. Vertus sociales, کجیکن فرسکتون اورغ *ka-bijik-an per-sakutū-an orang*. Crime —, سالا لاون فرسکتون اورغ *salah lāwan per-sakutū-an orang*. Ordre —, پراتورن نگرى *per-atūr-an nagrī*. La vie sociale est préférable à la vie vagabonde, مک کهدون چار اورغ نگرى ایت ترله بايق درفد کهدون اورغ مغبار *maka ka-hidūp-an xāra orang nagrī itu ter-lebèh bāik deri-pada ka-hidūp-an orang mengumbāra*.

SOCIÉTAIRE, adj., سکتو *sakutu*, تم *temàn*.

SOCIÉTÉ, s. f., assemblage d'hommes unis par la nature et les lois, فرتان *per-sakutū-an*, فرتان *per-temān-an*, کرتان *ka-rapāt-an*, فرهمفونن اورغ *per-himpūn-an orang*. Vous avez été appelés à la — de son fils, کامو سده ترفشکل کفد *kāmu sudah ter-panggil ka-pada per-sakutū-an anak-nya*.

SOCIÉTÉ de commerce, فرسکتون کرفانک *per-sakutū-an orang berniaga*, کمپنى *kompanī*.

SOCIÉTÉ de savants, کرتان اورغ *ka-rapāt-an orang ber-ilmu*.

SOCIÉTÉ, réunion de personnes, فرهمفونن اورغ *jumaat per-himpūn-an orang*. Il y a là grande —, بايق اورغ برهمفن سان *bānak orang ber-himpun sāna*.

SOCIÉTÉ, personnes que l'on fréquente, صحابة *ṣohābat*. Je me plais en sa —, همب سوك اد برسسام دغن *hamba sūka ada ber-sama-sama dergan dia*.

SOCLE, s. f., کاکى *kāki*, الس *ālas*, فرالاسن *per-alās-an*.

SOCQUE, s. m., chaussure en bois, سغاتو کايو *sapātu kāyu*. —, chaussure basse, سغاتو رنده *sapātu rendah*.

SODOMIE, s. f., پالات *pālat*, لواط *lawiwāt*.

SODOMITE, adj., اورغ فالت *orang pālat*, اورغ لواط *orang lawiwāt*.

SŒUR, s. f., سودار فرمفون *sūdāra perampūan*. — aînée, کاکى فرمفون *kākaḥ perampūan*. — cadette, ادق فرمفون *ādik perampūan*. — jumelle, سودار فرمفون کمبر *sūdāra perampūan kamber*. Belle —, épouse du frère, ايفر فرمفون *īpar perampūan*. Belle —, sœur de l'autre époux, بيرس فرمفون *bīras perampūan*.

SOFA ou SOPHA, s. m., کرسى فنيجخ *krusi panjang*, کت *geta*, قتران *petarāna*.

SOI, pron. pers., *دیری dīri*, *درین dirī-ña*. Ne vivre que pour —, *هیدف کارن دیری sāja*. Avec —, *دغن درین dergan dirī-ña*. Parler de —, *برکتکات درفد درین deri-pada dirī-ña*. Revenir à —, *سدر اکن درین sedār ākan dirī-ña*. Prendre garde à —, *ایغت اکن درین ingat ākan dirī-ña*. Chez —, *دالم dālam rūmah dirī-ña*. N'avoir pas d'argent sur —, *تیاد ممباو, تیادا mem-bāwa wang*. Soi-même, *دیری dirī-ña*, *سندیری sen-diri*.

SOI-DISANT, adj., *فرفور pura-pūra*.

SOIE, s. f., *سوتر sūtra*. — blanche, *سوتر فوته sūtra pūtih*. — rouge, *سوتر میره sūtra mērah*. Etoffe de —, *کاین کاین sūtra*. Un écheveau de —, *ستوکل سوتر sa-tūkal sūtra*. Un fil de —, *سلی بنخ سوتر se-ley benang sūtra*. Ver à —, *هولت سوتر hūlat sūtra*. Cocon de —, *اندغ سوتر indurg sūtra*.

SOIES de cochon, *بولو بابی būlu bābi*.

SOIERIE, s. f., marchandise de soie, *سگل دگاغن درفد سوتر segala dagang-an deri-pada sūtra*.

SOIERIE, fabrique de soie, *تمفت tampat mem-būat sūtra*.

SOIF, s. f., altération, *دهاک dahāga*, *هاوس hāwus*. Une très-grande —, *دهاک یغ امت ساعت dahāga yang āmat sāngat*. Avoir —, *بردهاک ber-dahāga*, *برهاوس ber-hāwus*. Avoir — de la justice, *بردهاک ber-dahāga ākan adālet*. Etancher la —, *موسکن دهاک mē-mūwas-kandahāga*, *مغیلغن هوس merg-hīlang-kan hāwus*.

Fig. soif, désir immodéré, *ایغن یرین, یرین ka-irgin-an*. — des grandeurs, *ایغن اکن کسارن یرین ākan ka-besār-an*.

SOIGNER, v. a., avoir soin, traiter avec beaucoup de soin, *ملسهارکن memeliharā-kan*, *منجاک men-jāga*. — un enfant, *ملسهارکن اتق memeliharā-kan anak*. — un malade, *منجاک اورغ ساکت men-jāga orang sākit*, *منولغ اورغ ساکت mē-nūlung orang sākit*.

SOIGNEUSEMENT, adv., *دغن راجن dergan rājīn-ña*, *دغن ایغت dergan ingat*, *دغن سقسماک dergan saqsamā-ña*.

SOIGNEUX, EUSE, adj., *راجن rājīn*, *براهوس ber-ūsah*, *برهمة ber-himmat*, *سقسما saqsāma*. Cet homme est très —, *اورغ ایت باق راجن orang itu bāñak rājīn*.

SOIN, s. m., attention, application d'esprit à faire quelque chose,

کرجین *ingāt-an*, اِغَاتَن *ingat*, ایغتله *ka-rajīn-an*. Ayez bien —, ایغتله *ingat-lah bāik-bāik*. Il travailla avec —, ای بکرج دغن راجن, *ia be-karja dengan rajīn-ña*. Prendre —, مملهارکن *memeliharakan*. Ayez — que la porte soit bien fermée, جگاله قُتو بیر دتوتف, *jagā-lah pintu biar di-tutup bāik-bāik*.

soin, souci, inquiétude, چنت *xinta*, شغل *per-xintā-an*, فرچنتان *šugul*. Avoir —, برچنت *ber-xinta*. Ayez — du salut de votre âme, هندقله اغکو برچنت کارن سلامة جوام *hendak-lah angkaw ber-xinta karna salamat jiwā-mu*. Tous ses soins se portent sur son enfant, ماموچ چنت *mem-buang xinta*. Sans —, لالی *lāley*, مالس *mālas*.

SOIR, s. m., قُتغ *petang*, هاری *petang hāri*, عشا *isā*, سنج *senja*, سوری *sōré*. Du matin au —, در *deri pāgi sampey petang*. Hier —, کلارن قُتغ *kela-mārīn petang*, سمال *sa-mālam*. Demain —, ایسق قُتغ *ēsuk petang*. La prière du —, سمبیغ قُتغ *sembahyang petang*, سمبیغ عشا *sembahyang isā*, مغرب *magrab*.

yang magrab. Ecole du —, سکولا *sekula malam*. Réunion du —, فرهمقونن مالم *per-himpun-an malam*. Sacrifice du —, قُتغ هاری *per-sembah-an petang hāri*, قربان *korbān malam*. Etoile du —, بنتغ بابی *bintang petang*, بنتغ قُتغ *bintang bābi*.

Le soir de la vie, وقت عمر تو *waktu umur tuā*.

SOIRÉE, s. f., وقت قُتغ *waktu petang*, سنجکال *senja-kāla*. — d'hiver, وقت قُتغ هاری ثد موسم دیغن, *waktu petang hāri pada mūsīm dāngin*.

SOIT, adv., جدیله *bāik-lah*, بايقله *jadī-lah*, بیرله *biar-lah*. Vous le voulez: soit, تون ماو مک بايقله *tuan māu maka bāik-lah*.

sort qu'il vienne, — qu'il ne vienne pas, بايق ای داتغ بايق تیاد ای *bāik ia dātang bāik tiāda ia dātang*, ماو ای داتغ ماو تیاد ای داتغ *māu ia dātang māu tiāda ia dātang*. — l'un — l'autre, اتو ایت اتو این *ātaw itu ātaw ini*, بارغ سسواتو *bā-rang sa-suātu*.

SOIXANTE, nom de nombre, انم فوله *anām pūloh*. — personnes, انم فوله *anām pūloh*, اورغ *anām pūloh orang*. — chevaux, کود انم فوله *kūda anām pūloh*, ایکر *ikor*. — dix, توجه فوله *tūjuh pūloh*.

SOIXANTIÈME, adj., کُئِم ڦوله *ka-anàm pūloh*. Le — chapitre, فصل *faṣal yang ka-anàm pūloh*.

SOIXANTIÈME, s. m., la soixantième partie d'un tout, سڦرانم ڦوله *sa-per-anàm pūloh*.

SOL, s. m., terrain, تانه *tānah*, بومي *būmi*. — argileux, تانه لت *tānah liat*. — sablonneux, تانه ڦاسر *tānah pāsir*. — uni, تانه رات *tānah rāta*. Dormir sur le —, تيدر دتانه *tīdor di-tānah*.

SOL, pays, نڦري *nagrī*, بنو *benūa*. Le — français, نڦري ڦرنچس *nagrī pranxis*. Le — natal, تفت تغه داره *tampat tumpah dārah*.

SOLAIRE, adj., متهاري ڦوك *mata-hāri pūña*, شمسية *šemsīyet*. Année —, تاهن شمسية *tāhun šemsīyet*. Cadran —, ساعة شمسية *sāṭ šemsīyet*.

SOLDAT, s. m., اورغ ڦرغ *orang prang*, سلدادو *soldādo*, لشكر *laṣkar*, رعية *rayat*. Officiers et soldats, رعية هلبالغ دان رعية *hulubālang dān rayat*. — du Bengale, سيڦي *sīpey*, سوڦي *sūpey*.

SOLDATESQUE, s. f., les simples soldats, بال تانتار *bāla tantāra*, سكل رعية *segala rayat*.

SOLDE, s. f., paie, اوڦه گاجي *gāji*, اڦه *ūpah*, مسار *musāra*. — du soldat,

گاجي اورغ سلدادو *gāji orang soldādo*. Contentez-vous de votre —, ممدانك دريم دغن مسرام *memadākan dirī-mu degan musarā-mu*. La mort est la — du péché, مسار موت *musāra dōsa itu maut*.

SOLDER, v. a., donner une solde, مغوفه ممبري گاجي *mem-brī gāji*, مغوفه *meng-ūpah*. — des hommes de guerre, مغوفه اورغ سلدادو *meng-ūpah orang soldādo*.

SOLDER, faire l'entier paiement de, مبابير هابس *mem-bāyar hābis*.

SOLE, s. f., poisson, ايكن ليده *ikan lidah*.

SOLECISME, s. m., ساله بهاس *sālah bahāsa*.

SOLEIL, s. m., متهاري *mata-hāri*, سينر *šems*. Rayon du —, سinar متهاري *sinar mata-hāri*. Le lever du —, متهاري نايق *mata-hāri nāik*, متهاري تربت *mata-hāri terbit*. Le coucher du —, متهاري تورن *mata-hāri turun*, ماسق متهاري *mata-hāri māsuk*. La clarté du —, جهاي متهاري *xahāya mata-hāri*. Exposer au —, منجمر *men-jumūr*.

SOLENNEL, LE, adj., avec cérémonie, pompeux, عظمة *atlīm*, عظمة *atlamat*, بسر *besar*, راي *rāya*. Audience solennelle, ساميم يڦ عظم *semāyam yang atlīm*. Jour —, هاري

هاری رای *hāri besār*, هاری رای *hāri rāya*.

SOLENNELLEMENT, adv., دغن عظمة *dergan atlamat*, دغن اڤچار *dergan upaxāra*.

SOLENNISER, v. a., مملیاکن *me-muliā-kan*. — un jour de fête, مملیاکن هاری رای *me-muliā-kan hāri rāya*.

SOLENNITÉ, s. f., cérémonie, pompe, کسارن *ka-besār-an*, ماس رای *māsa rāya*.

La — des azimes, ماس رای فطیر *māsa rāya faṭīr*. Personne ne vient aux solennités, سوره تیاد داغ مملیاکن *sa-ōrang tiāda datang me-muliā-kan māsa rāya*.

SOLFIER, v. a., میت نام تند راکم *meñebūt nāma tandra* رآگام *serta me-nāni*.

SOLIDAIRE, adj., یغ منغکخ برسمسام *yang menanggung ber-sama-sama*, پنگاکو *peng-aku*.

SOLIDE, adj., qui a de la consistance, qui n'est pas liquide, بکو *bakū*, کیمپال *kimpal*.

SOLIDE, ferme, durable, تکه *tegùh*, تتف *tetap*, قوه *kūwat*. Un fort —, کوتا یغ تکه *kōta yang tegùh*. Etoffe —, کاین یغ قوه *kāin yang kūwat*.

SOLIDE, au fig., réel, constant, تکه *tegùh*, سوره *sungguh*. Amitié —, فر صحبتان یغ سکه *per-ṣohbāt-an*

yang sungguh, فر صحبتان یغ تکه *per-ṣohbāt-an yang tegùh*.

Une nourriture SOLIDE, مکانن یغ *makān-an yang baik*.

SOLIDEMENT, adv., دغن تکه *dergan tegùh*, دغن یغ قوه *dergan yang kūwat*.

SOLIDIFIER, v. a., ممبکوکن *mem-bakū-kan*. — un liquide, ممبکوکن *mem-bakū-kan* بارغ یغ چایر *bārang yang xāer*.

SOLIDITÉ, s. f., فری تکه *prī tegùh*, کتکوهن *ka-tegùh-an*, فری یغ قوه *prī yang kūwat*. La — du fort, کتکوهن کوت ایت *ka-tegùh-an kōta itu*.

SOLITAIRE, adj., سوره دیری *sa-ōrang diri*.

SOLITAIRE, désert, retiré, isolé, هوتن یغ سوپی *sūni*. Forêt —, هوتن یغ سوپی *hutan yang sūni*. Que cette nuit devienne —, باقوله مالم ایت جادی *bāik-lah malam itu jadi sūni*.

SOLITAIRE, s. m., anachorète, زاهد *zāhid*, اورغ فرتاف *ōrang per-tāpa*.

Jeu du SOLITAIRE, فرمینن یغ *per-main-an* دماين سوره دیری *yang di-māin sa-ōrang diri*.

SOLITUDE, s. f., état d'une personne seule, حال سوره دیری *hāl sa-ōrang diri*. Il aime la —, ای *ia sūku* سوك تشکل سوره دیری *tinggal sa-ōrang diri*.

SOLITUDE, lieu solitaire, lieu retiré,
تافت سوپی *tampat sūni*, گورن *gūron*.

Errer dans la —, سست ددالم تافت *sesat di-dālam tampat sūni*.
Le pélican dans la —, بورغ اغلغ *būrug enggag di-gūron*.

SOLIVE, s. f., گلگر *gelegār*.

SOLLICITATION, s. f., demande
avec instance, فرمتان *per-mintā-an*, مهمون *pemuhūn-an*. A ma —
vous êtes nommé secrétaire, کارن
فرمتاننک من اغکو جادی جورو توله
kārna per-mintā-an-ku maka angkaw jādi jūru tūlis.

SOLLICITATION, action d'exciter,
فغجاکن *peng-ajak-an*, فغفاکن *peng-upāk-an*.

SOLLICITER, v. a., demander, منت
menta, مهن *me-menta*, مهن *memūhun*. — la place de garde-ma-
gasin, منت جادی جورو گدغ *menta jādi jūru godong*.

SOLLICITER, exciter, مغاجق *meng-ajak*, مغروکن *meng-upāk*, مغروکن
meng-harū-kan, مغچم *meng-āxum*. — quelqu'un au mal, مغوق اورغ
meng-upāk orang mem-buat jāhat. Qui vous sollicite à
faire cela? سیاغ مغروکن دیکو *siāpa yang meng-harū-kan dikaw mem-buat itu*.

SOLLICITEUR, EUSE, s., celui qui
demande, اورغ یغ منت *orang yang*

me-menta, اورغ یغ مهن *orang yang memūhun*.

SOLLICITEUR, celui qui sollicite
les procès, اورغ یغ منتت حق *yang menuntut hak orang*.

SOLLICITUDE, s. f., چنت *xinta*,
فرچنتان *per-xintā-an*, شغل *šugul*.

Les sollicitudes du siècle, فرچنتان
per-xintā-an ālam ini. Soyez sans —
جاغن کامواد بفرچنتان, *jāngan kāmua ada be-per-xintā-an*.

SOLSTICE, s. m., فردریئن متهاری
per-dirī-an mata-hāri.

SOLUBLE, adj., qui peut se fondre,
اورغ یغ دافت دهنچرکن *yang dapat di-hanxur-kan*.

SOLUBLE, qui peut être résolu,
اورغ یغ دافت دارتیکن *yang dapat di-arti-kan*, اورغ یغ دافت دترکان *yang dapat di-tarkā-kan*, اورغ یغ دافت دبکان *yang dapat di-bukā-kan*. Un problème
qui n'est pas —, فنرک یغ تیاد دافت, *penarka yang tiāda dapat di-tarkā-kan*.

SOLUTION, s. f., action de se fondre,
هنچر حال جادی *hāl jādi hanxur*.

SOLUTION d'un problème, فنرکان
penarkā-an.

SOLUTION, paiement final, حال
مباير سکالی *hāl mem-bāyar sa-kālī*,
فیسارن *pem-bayār-an*.

SOLUTION de continuité, فرچراین
per-xerēy-an.

SOLVABLE, adj., **يغ دافت ممباير** *yang dāpat mem-bāyar*, **يغ بوله ممباير** *yang būleh mem-bāyar*. Caution —, **يغ دافت ممباير** *peng-āku yang dāpat mem-bāyar*.

SOMBRE, adj., **كلف** *gelap*, **كلم** *kelam*, **كليت** *gulita*, **رمغ** *remang*, **ردف** *radup*, **سورم** *sūram*. Une nuit —, **مالم** *mālam yang gelap*. Endroit —, **تفت كلف** *tampat gelap*. Un jour —, **هاري رمغ** *hāri remang*. Devenir —, **منجادی كلف** *men-jādi gelap*. Très —, **كلف كليت** *gelap gulita*.

SOMBRE, couleur qui tire sur le brun, **ورن توا** *warna tua*. Rouge —, **ميره توا** *mērah tuā*. Jaune —, **كونغ توا** *kuning tuā*.

SOMBRE, morne, chagrin, **مورم** *mūram*, **مورغ** *mūrung*, **سوسه هاتي** *sūsah hāti*. Visage —, **موك مورم** *mūka mūram*.

SOMBRE, v. n., couler bas, **تغكلم** *terggelam*, **كارم** *kāram*. Le navire a sombré, **كفل ايت سده تغكلم** *kapal itu sudah terggelam*.

SOMMAIRE, adj., court, succinet, **فندق** *pendek*, **ترسمن** *ter-simpan*. Discours —, **بچار فندق** *bicāra pendek*.

SOMMAIRE, abrégé, **اختصار** *ikhtisār*.

SOMMATION, s. f., action de sommer, **فنتوتن** *penuntut-an*, **فنگين** *penanggih-an*.

SOMME, s. f., quantité d'argent, **وڠ** *wang*, **كياكن وڠ** *ka-bañak-an wang*. Une grosse — d'argent, **بايق وڠ** *bāñak wang*.

SOMME, résultat des sommes ajoutées, **جملة** *jumlat*.

SOMME, charge, **مواتن** *muāt-an*. Bête de —, **بناغ مواتن** *binātang muāt-an*.

SOMME toute, en somme, enfin, **اخرن** *ākīr-ña*.

SOMME, s. m., **تيدور** *tidor*.

SOMMEIL, s. m., **تيدور** *tidor*. — profond, **تيدور لف** *tidor lelup*. Le — de la mort, **ماتي** *māti*, **كمتين** *ka-māti-an*.

SOMMEIL, envie de dormir, **انتق** *antuk*. Avoir —, **برانتق** *ber-antuk*.

SOMMEILLER, v. a., dormir d'un sommeil léger, **مشتق** *merg-antuk*, **ماو تيدور** *māu tidor*.

SOMMEILLER, être dans l'inertie, négliger, **لالی** *lāley*.

SOMMELIER, ÈRE, s., **جورو منومن** *jūru minūm-an*.

SOMMER, v. a., **منتت** *menuntut*: — de livrer, **مپرهن** *menuntut meñerāh-kan*. — quelqu'un de restituer, **مننت مغمبليكن** *menuntut mergombali-kan*. — de payer,

SONDAGE, s. m., قندكان *pen-dugā - an*, حال مندوك *hāl men-dūga*, حال منچشگل *hāl men-xungkil*.

SONDE, s. f., instrument pour connaître la profondeur de l'eau, دوك *dūga*, لوك *lūga*, جوج *jūja*. Le plomb d'une —, باتودوك *bātu dūga*. La ligne d'une —, تالي دوك *tālī dūga*. Jeter la —, ملقر باتودوك *me-lempar bātu dūga*, مندوك *men-dūga*.

SONDE de chirurgien, چشگل *xungkil*.

SONDER, v. a., chercher à connaître la profondeur de l'eau avec la sonde, مندوك *men-dūga*.

SONDER avec une sonde de chirurgien, منچشگل *men-xungkil*.

SONDER, au fig., chercher à connaître, ممرقس *memreksa*, منچوب *men-xōba*, ميديق *meñidik*. — les cœurs, منچوب سگل هاتي *men-xōba segala hāti*.

SONDEUR, s. m., celui qui sonde, قندوك *pen-dūga*, اورغ مندوك *ōrang men-dūga*.

SONGE, s. m., rêve d'une personne qui dort, ممفي *mimpi*, ممفي *mimpi-an*. Un beau —, ممفي يسخ انده *mimpi yang indah-indah*. Avoir des songes, برممفي ببراف ممفي *ber-*

mimpi be-brāpa mimpi-an. Interpréter les songes, مشرتيكن ممفي *meng-arti-kan mimpi-an*. متعبيركن ممفي *men-tabīr-kan mimpi-an*. Interprétation des songes, فشرتين *faširtin*.

تعبير ممفي *perg-arti-an mimpi*, ممفي *tabīr mimpi-an*. Le livre de la clef des songes, كتاب تعبیر ممفي *kitāb tabīr mimpi*. En —, دالم *dālam mimpi-an*. Apparaître en —, دالم ممفي *ka-lihāt-an dālam mimpi-an*.

SONGER, v. n., faire un songe, برممفي *ber-mimpi*. Il songe qu'il mange, ای برممفي بهوای ماکن *ia ber-mimpi bakwa ia mākan*.

SONGER, penser, considérer, ايغت *īgat*, فیکر *ber-īgat*, پیکر *pikir*. — à quelqu'un, ايغت اکن سورغ *īgat ākan sa-ōrang*. — à soi, ايغت اکن درين *īgat ākan diri-ña*. Songez-y bien, ايغته بايق *īgat-lah bāik-bāik*.

SONGER, avoir intention, برکندق *ber-ka-hendaq*. Il songe à vendre sa maison, ای برکندق اکن جول *ia ber-ka-hendaq ākan jūal rūmah-ña*.

SONGEUR, EUSE, s., يغ برممفي *yang ber-mimpi*, قممفي *pe-mimpi*, جورو *jūru mimpi-mimpi-an*.

SONNANT, E, adj., qui rend un son, يغ برروي *yang ber-būni*. Argent —,

SORCELLERIE, s. f., سسترا *sastarā*, تنوڻ *tenūng-an*, هباتن *hobāt-an*, سلاڻ *sulāp-an*, ڦسون *pasūna*. Livre de —, سورت اورڻ هباتن *sūrat ōrang hobāt-an*.

SORCIER, ÈRE, s., سستراون *sastarā-wan*, اورڻ ڦڻڻ *ōrang pe-tenūng*, ڦيولڻ *peñūlap*, اورڻ هباتن *ōrang hobāt-an*.

SORDIDE, adj., sale, vilain, ڪوٽر *kōtor*, بوسق *būsuk*.

SORDIDE, avare, ڪيڪر *kikīr*.

SORDIDITÉ, s. f., avarice, ڪڪيرن *kikīr-an*.

SORNETTE, s. f., چريت ڪوسڻ *xerīta kōsong*.

SORT, s. m., fortune, destinée, انڻ *untung*, نصيب *neṣīb*, اجل *ājal*. — heureux, انڻ بايق *untung bāik*. — malheureux, انڻ يڻ مالم *untung yang mālang*. Quelqu'un content de son —, اورڻ يڻ سنڱ دڱن انڻ *ōrang yang senḡng dengen untung-ña*.

SORT, hasard, اندي *undey*, ڦاري *pāri*. Jeter le —, ممبوڻ اندي *mem-būang undey*, ملوٽر ڦاري *me-lūtar pāri*. Quiconque tombait au —, بارڱ سياف ڪن اندي *bārang siāpa kena undey*. Le — en est jeté, بچار سده ڦوتس *bixāra sudah pūtus*.

SORT, maléfice, هباتن *hobāt-an*.

SORTABLE, adj., convenable, ڦانت *pātut*, لايڻ *lāik*. Un emploi —, جباتن يڻ ڦانت *jabāt-anyang pātut*.

SORTE, s. f., espèce, genre, ٻاڳي *bāgey*, جنس *jenis*, روڻ *rūpa*, ڦري *prī*. Différentes sortes de poisson, ٻاڳي ٢ ايڪن *bāgey-bāgey ikan*. Des marchandises de différentes sortes, بر ٻاڳي ٢ دڱاڻ *ber-bāgey-bāgey dagāng-an*. La meilleure —, جنس *jenis yang ter-utāma*. Il y a de bien des sortes d'animaux, روڻ اڌ ببراف جنس بناتڻ *jenis binātang*. Quelle —? روڻ اڌ *rūpa apa*. De toute — de livres, سڱل روڻ ڪتاب *segala rūpa kitāb*.

SORTE, manière, façon, چار *xarā*. De cette —, چار *xāra ini*, چار *xāra bagīni*. De quelle —? ٻڱمان *bagimāna*. Pourquoi s'habille-t-il de cette —? اڌ سبب اي بر ڦاڳي *apa sebab ia ber-pākey xāra ini*.

SORTIE, s. f., action de sortir, ڪلوارن *ka-luār-an*. A la — de l'église, ڪتيڪ اورڻ ڪلور در ڪريڇ *koṭika ōrang ka-lūar deri grēja*.

SORTIE, issue, ڪلور اورڻ *tampat ōrang ka-lūar*.

SORTIE, au fig., dure réprimande, نستا يڻ ڪرس *nista yang kràs*.

SORTILÈGE, s. m., هباتن *hobāt-an*, ڦسون *pasūna*, منٽرا *mantrā*, تنوڻ *tenūng-an*.

SORTIR, v. n., passer du dedans en dehors, شرکی کلور *ka-lūar*, شرکی کلور *pergi ka-lūar*, مغلور *mergalūar*. Le sang sort de la blessure, داره ایت کلور درلوك *dārah itu ka-lūar deri tūka*. — du palais, شرکی کلور دراستان *pergi ka-lūar deri astāna*. A quelle heure voulez-vous — ? کور براڤ تون ماو کلور *tūan māu ka-lūar*. — vers, à la rencontre, مغلوراری *mergaluār-i*.

SORTIR, être issu de, provenir, اصلن تربت *aṣal-ña, terbit*. Il sort de sang royal, اصلن درڤد راج *aṣal-ña deri-pada rāja*.

SORTIR, être en relief, تمبل *timbul*.

SORTIR, pousser, commencer à paraître, تبه *tumbuh*. Ses dents ne sont pas encore sorties, ککین بلم *gigi-ña belum tumbuh*.

SORTIR, v. a., porter dehors, مبلو *mem-bāwa ka-lūar*. Il sortit les marchandises, بارڤ دگاښ ایت *bārang dagāng-an itu di-bawa-ña-lah ka-lūar*. —, faire sortir, مغلورکن *mergalūar-kan*. Sortez le cheval, کلورکنله کود ایت *ka-lūar-kan-lah kūda itu*. Faire — de l'esclavage, درڤد ملفسکن *me-lepās-kan deri-pada per-hambāh-an*.

SOT, TE, adj., sans esprit, sans jugement, گیل *gila*, بوده *bōdoh*. Un homme —, سؤورڤ گیل *sa-ōrang gila*.

Un discours —, بچارگيل *bixāra gila*.

SOTTEMENT, adv., چارگيل *xāra gila*, اتس ڤری ککلاښ *ātas pri ka-gilā-an*.

SOTTISE, s. f., qualité de ce qui est sot, ککلاښ *ka-gilā-an*, کبدوهن *ka-bodōh-an*.

SOTTISE, action, parole sottise, ڤه-کارښاورڤ گیل *pe-karjā-an-ōrang gila*, بارڤ ککلاښ *bārang ka-gilā-an*. Faire des sottises, مېوت ڤه-کارښاورڤ گیل *mem-buat pe-karjā-an gila*.

SOU, s. m., وڤ تمباک *wang tem-bāga*.

Loc. N'avoir ni — ni maille, جادی مسکین سکالی *jādi meskīn sakālī*.

SIOUBASSEMENT, s. m., partie inférieure d'une construction, کاکي *kāki* ڤه-سأه *per-usāh-an*. — d'un mur, کاکي تمبوک *kāki tembok*.

SIOUBRESAUT, s. m., کچت *kejūt*, سئوھن *suntūh-an*. — d'une voiture, بانتڤ کریت *banting karēta*.

SIOUBRETTE, s. f., دڤ *dang*, هېم *hamba* ڤرامپوان *perampūan*.

SOUCHE, s. f., le bas du tronc et les racines d'un arbre, کاکي ڤوهن *kāki pōhon kāyu*, کايو کاکي *kāki pōhon kāyu*, کايو اکر *kāyu kāki pōkok*, کايو اکر *kāyu ākar pōkok*. Brûler des souches, مېوت اڤي دڤن کايو کاکي ڤوکت *memot aphi dēn kāyu kāki pōkok*.

mem-buat api dengan kayu kaki pōkok.

SOCHE, premier aïeul connu, هلبش *hulu-bangsa*.

SOCHE, sot, stupide, اورغ بوده *orang bōdoh*.

SOUCI, s. m., soin avec inquiétude, کچنتان *ka-xintā-an*, سوسه *sūshah*, شغل *šugul*. Vivre sans —, هيدث *hidh*, دغن تيادکن کچنتان *hīdup dengan tiāda kena ka-xintā-an*. Cela donne bien du —, ايت مبري بايق *ait mabrī bāyiq*, سوسه *itu mem-brī bāñak sūshah*.

SOUCIER (SE), v. pron., se mettre en peine, s'inquiéter de, منچنت *men-xinta*, برسوسه *ber-sūshah*, فضولي *fedlūli*. Ne pas se —, تياد فضولي *tiāda fedlūli*.

SOUCIEUX, EUSE, adj., يخ برچنت *yang ber-xinta*, برسوسه *yang ber-sūshah*, مشغول *mešgūl*.

SOUCOUBE, s. f., الس *ālas*. Une tasse avec sa —, مشكق دغن الس *mangkok dengan ālas-ña*.

SOUDAIN, E, adj., كنيخ *kunñung*, لكس *lekàs*, كوفه *gūpuh*.

SOUDAINEMENT, adv., سكينخ ٢ *sa-kunñung-kunñung*, تتيب *tība-tība*. Le prince mourut —, سكينخ ٢ *sa-kunñung-kunñung*, بکند هيلغله *baginda hīlang-lah*.

SOUDER, v. a., ممتريکن *memateri-kan*.

SOUDOYER, v. a., entretenir des gens de guerre, مشوئه اورغ سلدادو *men-ūpah orang soldādo*.

SOUDOYER, s'assurer le secours de quelqu'un à prix d'argent, مغماسي *men-amās-i orang*.

SOUDURE, s. f., travail de celui qui soude, فکرجان فتری *pe-karjā-an paterī*. —, composition qui sert à souder, فتری *paterī*, تشکل *tingkal*, فيجر *pījar*. —, endroit soudé, يخ دفتري *tampat yang di-paterī*.

SOUFFLE, s. m., vent que l'on fait en soufflant, تيف *tīup*, همبوسن *hambūs-an*. Le — du serpent, همبوسن اولر *hambūs-an ūlar*. Il répandit sur lui le — de vie, دتيفکنپاله فدای همبوسن کهدوشن *di-tīup-kan-ñā-lah padā-ña hambūs-an ka-hidūp-an*.

SOUFFLE, agitation de l'air, تيف *tīup āgin*.

SOUFFLE, respiration, نفاس *nefas*, نفس *hawā*. Le dernier —, نفس يخ *nefas yang ākīr*.

Loc. Il n'a qu'un — de vie, ای ساغت له *ia sāngat lemāh*, ای دکت ماتی *ia dekāt mātī*.

SOUFFLE divin, inspiration, الهام *ilhām*.

SOUFFLER, v. n., faire du vent, برهيبس *ber-tīup*, برتيف *ber-hambus*,

برفوت *ber-pūput*. Le vent souffle très-fort, اثن ایت برتف ترلاوات *āgin itu ber-tiup ter-lālu amat*. L'esprit souffle où il veut, اثن برتف *āgin ber-tiup ka-māna di-ka-hendak-i-ña*. L'esprit de Dieu souffle dessus, روح هو *rūh hūwa ber-tiup padā-ña*: Il souffla sur eux et leur dit: recevez le Saint-Esprit, من *ber-sabdā-lah ia ka-padā-ña dān ber-sabdā-lah padā-ña tarimā-lah rūh ul-kudus*.

SOUFFLER, v. a., منیف *menīup*, مغمبس *meng-hambus*, مموت *memūput*. — le feu, منیف افی *menīup āpi*. — la poussière, منیف دولی *menīup dūli*. — la chandelle, منیف دین *menīup dian*.

SOUFFLER à l'oreille de quelqu'un, ممبسکی *ber-bisik*, *mem-bisik-i*, (dire en secret) برکات دالم *ber-kāta dālam bambu*.

SOUFFLER au jeu, enlever, تیف *tiup*.

SOUFFLER, respirer, برنفس *ber-nefas*. Il souffle encore, ای برنفس *ia ber-nefas lāgi*. Il ne souffle plus, ای سده مات *ia sudah māti*.

SOUFFLER, être essoufflé, مشده *2* *mengah-mengah*.

SOUFFLER, exciter, مغوث *meng-ūpak*. Qui souffle la discorde, اورغ *orang peng-ūpak*.

SOUFFLET, s. m., instrument pour souffler, همبوس *hambūs-an*, قشمبس *peng-hambus*. — fait d'un tube, سمفین *sumpīt-an*, تروف *trōpong*.

SOUFFLET, coup du plat de la main, تمفر *tampar*, تمفیل *tampiling*. Ils lui donnaient des soufflets, مریکت برله ببراف تمفیل *marika-itu brī-lah be-brāpa tampiling padā-ña*.

Fig. SOUFFLET, affront, مالو *mālu*. Il a reçu un fameux —, ای سده کن *ia sudah kena mālu besār*.

SOUFFLETEUR, v. a., منمفر *menampar*, منمفیل *menampiling*. Une partie de ces gens le souffletaient, مک ستغه اورغ ایت منمفیل دی *sa-tergah orang itu menampiling dia*.

SE SOUFFLETEUR, mutuellement, تمفر منمفر *tampar-menampar*.

SOUFFLEUR, EUSE, s., qui souffle en poussant l'air, یغ منیف *orang yang menīup*, قنیف *penīup*, یغ مغمبس *yang meng-hambus*.

SOUFFLEUR, qui souffle à quelqu'un ce qu'il doit dire, میسق *orang mem-bisik*.

SOUFFRABLE, adj., supportable, یغ داف دتهانی *yang dāpat di-ta-hān-i*, یغ تردریت *yang ter-derita*.

SOUFFRANCE, s. f., peine, douleur,
کسکیتن *ka-sakīt-an*, سغار *sang-sāra*, تغکون *tanggūn-an*. Les
souffrances de ce monde sont pas-
sagères, مک کسکیتن دنیا این فنا جوک *maka ka-sakīt-an duniā ini*
fenā jūga adā-ña. Sermon sur les
souffrances de notre Seigneur,
کوتبات خطبة درؤد سغار توهن کامی *kuṭbat*
deri-pada sangsāra tūhan kāmī.
— morale, ساکت هاتی *sākīt hāti*,
دکچت سوسه هاتی *duka-*
xita.

SOUFFRANT, E, adj., یخ کسکیتن
yang ka-sakīt-an, یخ مرسائی شغسار
yang me-rasā-isangsāra, یخ مندریت
yang men-derita. L'Eglise souf-
frante, سکل جیو یخ دالم اثی څپوچی
segala jiwa yang dālam āpi
peñuxi.

SOUFFRIR, v. n., éprouver de la souffrance, مندریت *men-derīta*, برتاهن *ber-tāhan*, براس *be-rāsa*. Elle souffrait beaucoup, مندرتاله ای *men-deritā-lah īa ter-lālu brāt*.

SOUFFRIR, v. a., endurer, supporter, مناهن *menāhan*, منغغ *menanggung*, مرساي *me-rasā-i*. Je ne puis — cela, هب تياد بوله مناهن *hamba tiāda būleh menāhan itu*. — pour les fautes des autres, منغغ لاين اورغ ثوك ساله *menanggung lāin ōrang pūña sālāh*. — la

faim avec patience, **منهن لآثر آیت** *menāhan lāpar itu dengan sabar-ña*. — un châtement, **دغن صبرك** *menānggung siksa*. — des tourments, **مرسآى شغسار** *merasā-i sangsāra*. — le martyre, **منجآدى شهيد** *men-jādi šahīd*, **منجآدى سقى آيمان** *men-jādi saksi imān*.

SOUFFRIR, tolérer, permettre,
 ممبرکن *mem-bīyar-kan*. On ne doit
 pas — cela, تباد هارس ايت ديبرکن
tiāda hārus itu di-bīyar-kan.
 Souffrez que je dise la vérité, بيرله
 ممبرکات بنر *bīyar-lah hamba kātā*
benār.

SOUFFRIR, être atteint, کن *kena*,
ترکن *ter-kena*. — une tempête,
کن ریت *kena rībut*.

SOUFRAGE, s. m., action de souffrir,
حال مبلیر عکن *hāl mem-balērang-*
kan.

SOUFRE, s. m., بليړغ *balērang*.
 Une pluie de —, هوجن بليړغ *hūjan*
balērang. Odeur de —, باو بليړغ
bāu balērang. Couleur de —, کونځ
 بليړغ *kūning balērang*.

SOUFRER, v. a., enduire de soufre,
مبلیر عکن *mem-balērang-kan*, مناره
بلیرع *menāruh balērang*.

SOUHAIT, s. m., désir, سوك *sūka*,
چت *xita*, كهدق *ka-hendaq*. Que
tout lui arrive selon ses souhaits,

سموان جدیدله سبکمان سوک هتین
samuā-ña jadī-lah sa-bagimāna
sūka hati-ña. — de bonne année,
 سالمة تاهن بهارو *salāmat tāhun*
bahāru.

A SOUHAIT, تورت سکان *tūrut*
sukā-ña, تورت کهندق *tūrut ka-*
hendak-ña.

SOUHAITABLE, adj., برکځښتن *ber-*
ka-irgīn-an.

SOUHAITER, v. a., دسیر, ماو
māu. برایشن *meny-hendak,*
ber-irgīn, هارډ *hārap.* Il souhaite
 vous voir, تون مایهت تون *ia māu*
me-līhat tūan. Je souhaite que Dieu
 vous donne santé et longue vie,
 همب هارډ قد توهن الله کاسه سام تون
hamba hārap
pada tūhan allah kāsīh sāma
tūan salāmat dān umur panjang.
 — ardemment, رندو دندم *rindu*
dendam, براهی اکن *berāhi ākan,*
 حسرة *hesrat.*

SOUILLÉ, E, part. pas. du v. souiller,
 چورځ *xumār,* نجس *nejīs,* چورځ
xōring. — de sang, داره برلومر *ber-*
lūmur dārah.

SOUILLER, v. a., منچمرکن
men - xumār - kan, ملومرکن *me-*
lūmur-kan, منچسکن *me-nejīs-kan,*
 منچورځ *men-xōring.* Ils n'ont pas
 souillé leurs vêtements, ای سده تیاد

برلومرکن څکاین *ia sudah tiāda ber-*
lūmur-kan pakēy-an-ña. Il a
 souillé ses mains du sang innocent,
 منک تاغن دلومرکن دغن داره اورځ
maka tāngan-ña di-lūmur-
kan-ña dengan dārah orang sūxi.
 — une mosquée, منچسکن مسجد
me-nejīs-kan mesjid. — le lit
 nuptial, برموکه *ber-mūkah,* برزا *ber-*
zinā.

SE SOUILLER, v. pron., منچمرکن
 درین *men-xumār-kan diri-ña,*
 منچسکن درین *me-nejīs-kan diri-*
ña.

SOUILLURE, s. f., tache, saleté,
 کچمارن *ka-xumār-an,* کلورن *ka-*
lumūr-an, چورځ *xōring,* کچریشن
ka-xōring-an. Vous serez purifiés
 de vos souillures, کامواکن جادی
kāmu ākan
jādi presih deri-pada segala ka-
xumār-an-mu. Les souillures du
 corps et de l'esprit, کلورن داځځ
ka-lumūr-an dāging dān
ñāwa.

SOÛL, E, adj., pleinement repu,
 کنځ *kenñang,* څوس *pūwas.* Manger
 son —, ماکن سمفی جادی کنځ,
mākan sampey jādi kenñang.

SOÛL, dégoûté, جمو *jumū.*

SOÛL, ivre, مابق *mābuk.* Un
 homme —, سورځ یځ مابق *sa-ōrang*
yang mābuk.

SOULAGEMENT, s. m., diminution d'un mal, d'une peine, ککراغن ساکت *ka-kurāng-an sākīt*.

SOULAGER, v. a., alléger la charge, مغورغن تاشگوغن *mergūrang-kan tanggūng-an*. —, diminuer la souffrance, مریغنن *me-rīngan-kan*, مغورغن ساکت *merg-ūrang-kan sākīt*. — quelqu'un d'un chagrin, d'une peine, مغهیرکن *merg-hībur-kan*.

SOÛLARD, E, ivrogne, اورغ قماق *ōrang pe-mābuk*.

SOÛLER, v. a., rassasier à l'excès, مومسکن *mengenāng-kan*, *memūwas-kan*.

SOÛLER, enivrer, مابقن *me-mābuk-kan*.

SE SOÛLER, v. pron., مغهپشن *mergenāng-kan dirī-ña*, مابقن دیری *me-mābuk-kan dirī*.

SOULÈVEMENT, s. m. — des flots, حال لاوت برامبق *hāl lāut ber-ombak*. — de cœur, کوالن *ka-muwāl-an*, ماومته *māu muntah*.

SOULÈVEMENT, révolte, گمفر *gampar*, هرهار *haru-hāra*.

SOULEVER, v. a., élever un peu, مغهگن *merg-angkat*, ممهگن *mem-borgkar*. — un peu la tête d'un malade, مغهگن سدیکت کفال اورغ *merg-angkat sa-dīkit kapāla ōrang sākīt*. — le voile, مغهگن *merg-angkat xādir*. Le vent

soulève les flots, اغن ایت مغهگن *āngin itu merg-grāk-kan ombak*. — au moyen d'un levier, مغهگن *merg-uykil*, منوس *menūwas*.

SOULEVER, exciter à la rebellion, مغههرراکن *merg-haru-harā-kan*, مغهگن اورغ *merg-grāk-kan ōrang*. — la populace, مغهگن اورغ *merg-grāk-kan ōrang hīna dīna*.

SOULEVER, causer, مغداکن *merg-adā-kan*. — des contestations, مغداکن قمربتاهن *merg-adā-kan per-bantāh-an*.

SE SOULEVER, v. pron. La mer se soulève, لاوت ایت برامبق *lāut itu ber-ombak*. Le peuple se soulève, اورغ باق مغهگن *ōrang bānak merg-gampar*.

SOULIER, s. m., سفاتو *sapātu*, کاسو *kāus*. Mettre ses souliers, ماماکی سفاتو *memākey sapātu*. Quitter ses souliers, منگنکن سفاتو *meninggal-kan sapātu*. Des souliers étroits, سفاتو یخ سست *sapātu yang sesuk*. Une paire de souliers, سفاتو سفاغ *sa-pāsang sapātu*. Des cordons de souliers, تالی سفاتو *tālī sapātu*.

SOULIGNER, v. a., مشکارس دباوه *merg-gāris di-bāwah*.

SOUMETTRE, v. a., réduire sous la puissance, منعلقن *menalok-kan*, مغاله *merg-ālah*, منوسکن

menīwas - kan. Alexandre avait soumis l'orient et l'occident, *مك اسكندر فون سده مغاله مشرق دان* *maka iskander pūn sudah meng-ālah mašrah dān magrab*. Il soumit toutes les villes qui étaient à l'est, *سكل نكري تيمر دتعلقكنن* *segala nagrī tīmur di-taloḵ-kan-ña*. — quelqu'un à une épreuve, *منجوب اورغ* *men-xōba ōrang*.

SE SOUMETTRE, v. pron., *منعلقكن* *menaloḵ-kan diri-ña*, *مندق درين* *menunduk*, *مپده* *meñembah*. Se soumettre aux misères du monde, *صبركن سكل كسكارن دنيا* *segala ka-sukār-an duniā*. Se soumettre à l'avis de quelqu'un, *تورت اورغ فون بچار* *tūrut ōrang pūña bixāra*.

SOU MIS, E, part. pas. du v. soumettre, vaincu, *تعلق* *talok*, *اله* *ālah*, *تراله* *ter-ālah*, *ترتيوس* *ter-tiwas*. Tous les pays soumis, *سكل نكري* *segala nagrī yang talok*.

SOU MIS, obéissant, *رنده* *rendah*, *يغ تندق كفلان* *yang tunduk kapalā-ña*. Un serviteur —, *هيب يغ* *hamba yang rendah*, *هيب يغ* *hamba yang pāteh*.

SOU MISSION, s. f., disposition à obéir, à se soumettre, *حال مندق* *hāl menunduk*, *استسلام* *istislām*. — à la volonté de Dieu, *توكل* *tawekkul*.

SOU MISSION, obéissance, *كبتين* *ka-bakti-an*. — à l'ordre du roi, *جنجخ تته راج* *junjung tītah rāja*.

SOU MISSION, engagement de fournir, *ماو مبري* *janji māu mem-brī*, *ماو مباو* *janji māu mem-bāwa*.

SOU MISSIONNER, v. a., faire sa soumission pour fournir, entreprendre un travail, *ماو مبري* *ber-janji māu mem-brī*, *برجنجي* *ber-janji māu mengarjā - kan suātu pekarjā-an*.

SOUPAPE, s. f., *توتون* *tutūp-an*.

SOUPÇON, s. m., *شك* *šak*, *سغان* *sangka*, *كير* *kīra*. Donner des soupçons, *مبري شك* *mem-brī šak*.

SOUPÇONNER, v. a., *مناره شك* *menāruh šak*, *مراس كنده* *me-rāsa gundah*, *مپشك* *meñangka*, *مغير* *mengīra*. — quelqu'un d'être un voleur, *سورغ اد فنجوري* *meñangka sa-ōrang ada pen-xūri*.

SOUPÇONNEUX, EUSE, adj., *كنده* *gundah*, *يغ مناره شك* *orang yang menāruh šak*.

SOUPE, s. f., potage, *كوه* *kūwah*, *سوف* *sūp*. — grasse, *كوه داكخ* *kūwah dāgīng*. — aux légumes, *سوف سايير* *sūp sāyur*. — au lait, *اير سوسو* *sūp āyer sūsu*. Assiette à —, *فيرغ* *pīring sūp*.

SOUPER, v. n., ماکن *mākan*
mālam, ماکن قد قُتِخ هاری *mākan*
pada petàng hāri.

Le SOUPER, مکانن مالم *makān-an*
mālam, مکانن قُتِخ هاری *makān-an*
petàng hāri.

SOUPESER, v. a., soulever avec la
 main pour connaître le poids, منبِخ
 menimbang dengan تاغن *tāgan*.

SOUPIÈRE, s. f., تَمَت سَوْف *tampat*
sūp, مَشَكْت کَوْه *mangkok kūwah*.

SOUPIR, s. m., کَلُوْهَن *kelūh*,
kelūh-an, فَغْلُوْهَن *pergelūh-an*, سَدُو
sedū.

Le dernier SOUPIR, نَفَس یَغْ اَخِر *nefas*
yang ākir. Rendre le dernier
 —, پُوْتَس پَاو *pūtus nāwa*.

SOUPIRAIL, s. m., تُمْبُغ *tumbung*,
 لَوْبَغ فَرَاغِنِن *lobang per-argin-an*.

SOUPIRER, v. n., pousser des
 soupirs, مَغْلَه *mengelūh*, مَبْدُو *me-*
nedū. — de tristesse, مَغْلَه دَرْد *mengelūh deri-pada*
sāngat duka-xita. Il soupira, کَلِهْلَه
kelūh-lahā. Je soupire avant de
 manger, دَهْلُو دَرْد رَتِک فَغْلُوْهَنک دَاتِغ
dahūlu deri-pada rotī-ku pergelūh-an-ku dātang.

SOUPIRER après, دَسِرِشَن *désirer*,
 رِنْدُو دَنْدَم اَکَن *ber-īngin ākan*,
rindu dendam ākan. — après les
 grandeurs, بَرَايْشَن اَکَن کَبَسَارَن *ber-*
īngin ākan ka-besār-an.

SOUPLE, adj., flexible, لَمْبُت *lambut*.
 Une branche —, چَاوْغ یَغْ لَمْبُت *xāwang*
yang lembut.

SOUPLE, maniable, لَمْبُت *liat*, لَمْبُک
lambik.

SOUPLE, docile, soumis, رَنْدَه *ren-*
dah, فَاتَه *pāteh*. Une personne —,
 سَوْرُغ یَغْ رَنْدَه *sa-ōrang yang ren-*
dah. Personne —, qui a une grande
 facilité de se mouvoir, اَوْرُغ فَنْتَس
ōrang pantas.

SOUPLESSE, s. f., کَلْبُوْتَن *ka-lem-*
būt-an, کَلْمَبِکَن *ka-lembik-an*. —
 du corps, فَنْتَاسَن *pantās-an*.

SOUPLESSE, docilité, کَرَنْدَاهَن هَاتِی *ka-*
rendāh-an hāti, کَبَقْتِیَن *ka-*
bakti-an.

SOURCE, s. f., origine d'un cours
 d'eau, مَات اَیْر *māta āyer*, سَوْمُر
sūmur. — claire, مَات اَیْر یَغْ جَرْنَه
māta āyer yang jernih. — d'une
 rivière, هُولُو سَوْغِی *hūlu sūngēy*. Re-
 monter à la — de la rivière, مَوْدُق
mūdīk ka-hūlu sūngēy. —
 d'eau minérale, مَات اَیْر مَعْدَنِی *māta āyer ma-*
deni. — d'eau ther-
 male, مَات اَیْر فَنَاسَن *māta āyer*
pānas.

SOURCE, principe, cause, origine,
 اَصْل هُولُو *aşal*, پُوْهَن *pōhon*, هُولُو
hūlu, مَوْل *mūla*, فَشْکَل *paṅkal*. La —
 du bien et du mal, اَصْل بَايَق دَان
aşal bāik dān jāhat. La —

de cette maladie, اصل ساکت ایت *aṣal sākit itu*. — de richesses, ثوھن ککیان *pōhon ka-kayā-an*. — de disputes, ثوھن فربتاھن *pōhon per-bantāh-an*. — de science, علم ثوھن *pōhon ilmu*. Il a sa — dans le ciel, مک درفد سورک *maka deri-pada suwarga mulā-ña*. Devenir la — de, منجادی *men-jādi aṣal-ña*, منجادی اصلی *men-jādi pōhon-ña*.

SOURCIL, s. m., کُنْخ *kenng*, الس *ālis*.

Selon l'auteur du *Makōta rāja*: Des sourcils épais annoncent de la sollicitude, کُنْخ یغ لبث بلون ایت تند *kenng yang lebāt bulū-ña itu tanda per-xintā-an*. Des sourcils dont le poil est long annoncent un caractère qui aime à se vanter, کُنْخ یغ فنجیح بلون ایت تند *kenng yang panjang bulū-ña itu tanda mem-besār-kan dirī-ña*. Des sourcils larges annoncent la gaité, کُنْخ یغ لوس بلون ایت *kenng yang lūwas bulū-ña itu tanda ka-sukā-an*. Des sourcils dont les poils se rencontrent indiquent un caractère porté à la calomnie et à la dispute, کُنْخ یغ برتمو *kenng yang ber-temū bulū-ña itu tanda benxāna dān per-bantāh-an*. Des sourcils dont le poil est élevé

annoncent un manque de jugement et un caractère enclin à se vanter, کُنْخ یغ تشکی بلون ایت تند کورخ بودی *kenng yang tinggi bulū-ña itu tanda kūrang būdi dān mem-besār-kan dirī-ña*. Des sourcils petits marquent la gaité, کُنْخ یغ کچل بلون ایت تند کسکان *kenng yang kexil bulū-ña itu tanda ka-sukā-an*. Des sourcils moyens annoncent une sagesse parfaite et beaucoup de religion, کُنْخ یغ سدغ بلون ایت تند کمفرنان *kenng yang sedang bulū-ña itu tanda ka-sempurnā-an būdi dān agāma*.

SOURCILLER, v. n., remuer le sourcil, مغرتکن کُنْخ *mengerūt-kan kenng*.

SOURCILLER, laisser paraître quelque trouble sur son visage. Il a entendu cette nouvelle sans —, ای سده دغر خبر ایت سرت تیاد *ia sudah dengar kabār itu serta tiāda ber-ūbah mukā-ña*.

SOURD, E, adj., qui ne peut entendre, تولى *tūli*. Homme —, اورخ *ōrang tūli*. Devenir —, منجادی *men-jādi tūli*. — et muet, تولى دان یسو *tūli dān bīsu*. Etre — à la voix de quelqu'un, تیاد ماو *tiāda māu dengan per-katā-an sa-ōrang*. Un

peu —, dur d'oreille, فکتک pekàk,
باغل bāgal.

Un bruit SOURD, بوي يڭ سايف
būni yang sāyup.

SOURD, secret. Menée sourde,
فر بوتان اورڭ منچر چوري per-buāt-
an ōrang men-xuri-xūri.

Prov. Etre — comme un pot,
جادی تولی سکالی jādi tūli sa-kāli.
Frapper comme un —, مومکل بوت
memūkul būta tūli.

SOURDAUD, E, s., اورڭ فکتک ōrang
pekàk, اورڭ باغل ōrang bāgal.

SOURDEMENT, adv., d'une manière
sourde, peu retentissante, دغن بر بوي
dengan ber-būni sāyup.

SOURDEMENT, secrètement,
چر چوري xuri-xūri.

SOURDINE (À LA), دغن منچر چوري
dengan men-xuri-xūri.

SOURD-MUET, SOURDE-MUETTE, s.,
يسو دان تولی bisu dān tūli.

SOURDRE, v. n., منچر meman-
xar, منچوچر men-xūxur.

SOURICEAU, s. m., اتق تیکس فادی
anak tikus pādi.

SOURICIÈRE, s. f., فرگفت تیکس
perangkap tikus.

SOURIRE, v. n., rire sans éclater,
ترسمن ter-sin̄um. Il dit en souriant,
ای برکات سرای ترسمن ia ber-kāta
serāya ter-sin̄um. — légèrement,
ترسمن سفل ter-sin̄um simpul.

SOURIRE, s. m., سنم sin̄um.
— gracieux, مانس سنم sin̄um
mānis. — moqueur, سنم سندر
sin̄um sindir.

SOURIS, s. f., petit animal du
genre du rat, تیکس فادی tikus pādi,
تیکس کچل tikus keṣil. Le trou
d'une —, لوبڭ تیکس فادی lōbang
tikus pādi. Le nid d'une —, سارڭ
sārang tikus pādi.

SOURNOIS, E, adj., اورڭ يڭ سمبونی
ōrang yang sembūni mak-
ṣūd-ña, اورڭ چولس ōrang xūlas.

SOUS, prép., دباوه bāwah,
di-bāwah. — le ciel, لاغت
di-bāwah lāngit. — un arbre,
di-bāwah pōhon
kāyu. — la table, میج
di-bāwah mēja. — le vent,
di-bāwah āngin. — le
gouvernement, دباوه فرته
parentah. — le grand sceau,
دغن متری بسر
dengan matrèy
besār. — les armes, بر بارس
ber-bāris, بر صاف ber-ṣaf-ṣaf,
دغن سنجات hādliir dengan
senjāta. — voiles, بر لایر ber-lāyar.
— sentence de mort, اکن
dālam hukum ākan
māti di-būnuh. Nager — l'eau,
برنڭ سرت سلم bernang serta selum.
Mettre — le joug, منعلقکن mena-
loḳ-kan. — prétexte, فر فور

pura-pūra. — main, en cachette,
چرچوری *xuri-xūri*.

SOUS-CHEF, s. m., یخ مځنټی کفال
yang meng-ganti kapāla.

SOUSCRIPTEUR, s. m., اورځ یخ مناره
تند تاغن *ōrang yang menāruh tanda tāngan.* — qui s'engage à payer,
یخ مناره تند تاغن دغن جنبی اکن
yang menāruh tanda tāngan dengan janji akan mem-bāyar.

SOUSCRIPTION, s. f., signature au
bas d'un acte, تند تاغن *tanda tāngan,* تافق تاغن *tāpak tāngan.*

SOUSCRIPTION, engagement à
payer, تند تاغن دغن جنبی اکن مباير
tanda tāngan dengan janji akan mem-bāyar.

SOUSCRIRE, v. a., mettre sa signa-
ture au bas d'un acte, مناره تند تاغن
menāruh tanda tāngan.

SOUSCRIRE, s'engager à payer,
مناره تند تاغن سرت جنبی اکن مباير
menāruh tanda tāngan serta janji akan mem-bāyar.

SOUS-DIACRE, s. m., ملازم الشماس
mulāzim eš-šemmas.

SOUS-ENTENDRE, v. a., مشرتی
meng-arti.

SOUS-SECRÉTAIRE, s. m., یخ دباوه
جورو تولس *yang di-bāwah jūru tūlis.*

SOUSSIGNER, v. a., مناره تند تاغن
قد تمة سورت *menāruh tanda tāngan ada tammāt sūrat.*

SOUSTRACTION, s. f., action de
soustraire, d'ôter, قغمیلن *peny-ambil-an,* حال مموغ *hāl mem-buang.*

SOUSTRACTION, action de voler,
فنجریئن *pen-xuri-an.*

SOUSTRAIRE, v. a., ôter, مغبل
meng-ambil, مموغ *mem-buang,* مموغ
memūturg, مغلورکن *mengaluar-kan.*
— des effets, مغبل هرت *meng-ambil harta.* — des gens à l'auto-
rité du prince, مغلورکن اورځ درشد
mengaluar-kan orang deri-pada parentah rāja.

SOUSTRAIRE, voler, منچوری *men-xuri.* — de force, مرتب *me-rebūt.*

SE SOUSTRAIRE, v. pron., ملفسکن
me-lepās-kan diri-ña.

SOUTANE, s. f., فکاین امام *pakēy-an imām,* فکاین امام ٲون *imām pūña bāju panjang.*

SOUTANELLE, s. f., امام ٲون فکاین
imām pūña pakēy-an pen-dek.

SOUTE, s. f., t. de mar., تفت
سمفن بارځ ۲ دکل *tampat simpan bārang-bārang di-kapāl.*

SOUTENABLE, adj., qui peut être
enduré, یخ دافت دتهانی *yang dāpat di-tahān-i.*

SOUTENABLE, qui peut être
affirmé, یخ دافت دسقسیکن *yang dāpat di-saksī-kan,* یخ دافت داکوی
yang dāpat di-akū-i.

SOUTENIR, v. a., porter, supporter, appuyer, *منشكت menungkat*, *مننجج menunjang*, *منشكج menang-gung*. Cet étage supérieur doit être soutenu, *مك لوتج ايت هندق دتجكت maka lōtīng ītu hendak di-tungkat*. Ce pilier soutient le mur, *تيج ايت مننجج تبق tiang ītu menun-jang tembok*.

SOUTENIR, entretenir, faire subsister, *ملهران memelihara-kan*. Dieu soutient ses serviteurs, *توهن tūhan allah* *ملهران hambā-ña* *memelihara-kan hambā-ña*.

SOUTENIR, aider, *منولج menulung*. — un malade, *منولج اورج ساكت menulung ōrang sākit*.

SOUTENIR, prêter main forte à la guerre, *مبنتو فرج mem-bantu prang*.

SOUTENIR, résister, *مناهن menāhan*. — l'attaque de l'ennemi, *مناهن لشكر موهه menāhan langgar mūsuh*.

SOUTENIR, endurer, *مندريت men-derīta*, *مناهن menāhan*. — la torture, *مندريت سخشار men-derīta sangsāra*.

SOUTENIR, donner de la force, *منشكت meny-kūwat-kan*, *منتفكن menetap-kan*, *منهككن meneguh-kan*. Cette nourriture soutient, *مكائن ايت منشكت توبه makān-an ītu meny-kūwat-kan tubuh*.

SOUTENIR, affirmer, *مشكان mengatā-kan*, *ممبرى سقى mem-brī saksi*, *مشكاكو meny-aku*. — un mensonge, *مشكان بوهج mengatā-kan bōhong*. Soutenez-vous cela? *هندقكه اغكو مشكاكو ايت hendak-kah angkaw meny-aku ītu*.

SOUTENIR une dépense, *مباير بلنج mem-bāyar belanja*.

SOUTENIR une conversation avec quelqu'un, *مبمنجج دغن سورج mem-banxang dengan sa-ōrang*.

SE SOUTENIR, v. pron., *برديرى ber-diri*. Il est si faible qu'il ne peut pas se —, *اي له سهغل تباد ia lemah sa-hingga tiāda dāpat ber-diri*.

SOUTERRAIN, E, adj., qui est sous terre, *يغ دباوه تانه yang di-bāwah tānah*, *يغ ددالم تانه yang di-dālam tānah*. Chemin —, *جالن دباوه تانه jālān di-bāwah tānah*. Feu —, *اڤي افى api di-dālam tānah*.

SOUTERRAIN, caché, *كلڤ glap*, *تربوني ter-būni*. Des moyens souterrains, *اڤاي يغ كلڤ upāya yang glap*.

SOUTERRAIN, s. m., lieu voûté sous terre, *كوه gūah*, *لوبج lōbang*. Un — très profond, *كوه يغ بايق دالم gūah yang bāñak dālam-ña*.

SOUTIEN, s. m., ce qui soutient, ce qui appuie, *تجكت tungkat*, *سوكج*.

sōkong, فرسندارن *per-sandār-an*.
Ce pilier est le — de la maison,
مه تیخ ایت تښکت فد رومه *tīang itu*
tungkat pada rūmah.

SOUTIEN, au fig., appui, protection, فرسندارن *per-sandār-an*,
فرلندوځن *per-lindūng-an*. Le —
des pauvres, مسکین اورځ مسکین
per-sandār-an orang miskin.

SOUTIRAGE, s. m., حال مپالن *hāl meñālīn*,
ځپلینن *peñālīn-an*.

SOUTIRER, v. a., مپالن *meñālīn*.
— du vin, ایر اغځور *meñālīn*
āyer anggūr.

Fig. —, obtenir par adresse,
براوله دځن بوجو *ber-ūleh dengan*
būjuk, براوله دځن اځای *ber-ūleh*
dengan upāya.

SOUVENANCE, s. f., څښځان *perg-*
ingāt-an, تذکره *tezkeret*, کناځن
kenāng-an.

SOUVENIR, s. m., اغانن *ingāt-an*,
څښځان *perg-ingāt-an*, کناځن *kenāng-*
an. Un — clair, یخ ترځ *perg-ingāt-an yang terang*. — qui
réjouit, مېبری کسکاء *ingāt-*
an yang mem-brī ka-sukā-an.

SOUVENIR (SE), v. pron., ایغت فول
ingat pūla, ایغت لاکي *ingat lāgi*,
مځن *merengāng*, ترکځ *ter-kenāng*,
مېدر *meñedār*, ترسدر *ter-sedār*. Il
se souvint de sa promesse, مک
ایغتله ای فول اکن جنجین *maka*

ingat-lah ia pūla akan janji-ña.
Souvenez-vous de moi, Seigneur,
ترکځله اکن ځاتق یا توھن *ter-kenāng-*
lah akan pāteḥ yā tūhan. Faire
souvenir, مځن *merg-ingat-kan*,
مځن *merengāng-kan*.

SOUVENT, adv., ترکاځ *ter-kādag*,
اولځ *ūlang-ūlang*, بايق کالي *bāñak*
kālī, بېراف کالي *be-brāpa kālī*.

SOUVERAIN, E, adj., suprême.
مها بر *ter-lebèh tinggi*,
mahā besār. Puissance souveraine,
کواس یخ مها بر *kuāsa yang mahā*
besār. Le — seigneur, یخ
توھن *tūhan yang mahā tinggi*.

SOUVERAIN, E, s., celui en qui
réside l'autorité suprême, یخ
دځرتون *yang di-per-tūan*, راج *rāja*,
سلطان *sultān*.

SOUVERAINEMENT, adv., ترلانو بايق
ter-lālu bānak, بايق سکالي *bāñak*
sa-kālī.

SOUVERAINETÉ, s. f., autorité
suprême, ځرتوانن *per-tuān-an*,
کرجان *ka-rajā-an*, سلطانه *sultā-*
net, ځرتنه *parentah*. Avoir la — en
main, ممځځ ځرتنه *memegāng parentah*.

SOYEUX, EUSE, adj., doux au
toucher comme de la soie, لیچن
سوتر *liān seperti sūtra*.

SPACIEUSEMENT, adv., دځن لوس
dengan lūwas.

SPACIEUX, EUSE, adj., لوس *lūwas*,
لاځ *lāpang*, بر *besār*. Un champ —,

فادغ يڭ لوس *pāday yang lūwas*.
Une maison spacieuse, رومه بسر
rūmah besār.

SPAHI ou SIPAHI, s. m., سيڭي
sīpey, سوفي *sūpey*.

SPASME, s. m., رڭكت *rengkut*,
ڪڪراسن *senək-senək*, سنق ۲
krās-an.

SPATULE, s. f., چڭگل *xungkil*.

SPÉCIAL, E, adj., ساڪو *sāku*, اسڇ
āsing, بارڇ بوڪن *būkan bārang*.

SPÉCIALEMENT, adv., استيو *isti-*
mēwa, ماسڇ ۲ *māsing-māsing*.

SPÉCIALISER, v. a., مڱاسڱڪن
meṅ-āsing-kan, مپڪوڪن *meṅakū-*
kan.

SPÉCIALITÉ, s. f., ڦري يڭ داسڱڪن
pri yang di-āsing-kan, بارڇ يڭ
دسڪوڪن *bārang yang di-sakū-kan*.

SPÉCIEUX, EUSE, adj., qui a une
apparence de vérité, بارڇ يڭ بڻر
رڦاڪ *bārang yang benār rupā-ña*.

SPÉCIFIER, v. a., exprimer,
مڱنڇڪن *meṅebūt*, مڱنڇڪن
menunjuk-
kan.

SPÉCIFIER, distinguer, مڱداڪن
mem-bedā-kan.

SPÉCIFIQUE, adj., propre spécia-
lement à, ڦات ڦد بارڇ اف *pātut*
pada bārang apa. Remède —,
اوبت يڭ ڦات ڦد سواتو جنس ڦاڪت
obat yang pātut pada suātu jenès
peṅākūt.

SPÉCIMEN, s. m., ماڇم *mācam*,
ڇنت *xonto*, تلادن *tulādan*, تروء
tirū-an.

SPECTACLE, s. m., ce qui attire
les regards, ڪلهاتن *ka-lihāt-an*,
ڦنداڱن *pandāng-an*. — admirable,
ڪلهاتن يڭ انده ۲ *ka-lihāt-an yang*
indah-indah. Se donner en —,
منڱجڪن درين دهداڻن اورڇ باڻق
menunjuk-kan diri-ña di-hadāp-
an orang bāñak.

SPECTACLE, représentation théâ-
trale, وايڇ *wāyang*. — chinois, وايڇ
چين *wāyang xīna*. Salle de —,
رومه وايڇ *rūmah wāyang*.

SPECTATEUR, TRICE, سڦلڀت
perg-lihat, ڦڙامت *perg-āmat*, اورڇ
ڦمندڇ *orang memandag*, ڦمندڇ
pemandag.

SPECTRE, s. m., fantôme, figure
fantastique, هنتو *hantu*, بايڇ *bāyang*,
خيال *keyāl*. — affreux, هنتو يڭ مڱري
رڦاڪ *hantu yang mem-bri*
heibat rupā-ña. Apparition de —,
ڪلهاتن هنتو *ka-lihāt-an hantu*.

SPECTRE solaire, سينرمتاري
تريس ڦرڪاڪس ڪاڇ منڱديڪن ورن
توجه ياءيت توجه ورن ڦلاڱي
sinar mata-hāri très perkākas kaxa
men-jadī-kan warna tūjuh iā-itu
tūjuh warna palāng-i.

SPÉCULATEUR, s. m., qui spécule
en matière de commerce, اورڇ يڭ

منچوب انتخ سرت ممبلی *ōrang yang men-xōba untung serta mem-beli.*

SPÉCULATIF, IVE, adj., qui s'arrête à la spéculation, یغ دالم فکیرن ساج *yang dālam pikir-an sāja*, بارخ *bārang ka-sangkā-an.*

SPÉCULATION, s. f., considération, فرقساءن *pikir-an*, فکیرن *preksā-an*, کشفکائن *ka-sangkā-an.*

SPÉCULATION commerciale, حال *hāl* منچوب انتخ دغن ممبلی *men-xōba untung dergan mem-beli.*

SPÉCULER, v. a., observer, méditer, مغمات امامتی *memandang*, ممدخ *meng-āmat-amāt-i*, ممشک *me-ñangka.*

SPÉCULER, faire des opérations de commerce, منچوب انتخ دغن ممبلی *men-xōba untung dergan mem-beli.*

SPERMATIQUE, adj., منی ثوک *menī pūña*. Artère —, اورت منی *ūrat menī*. Conduit —, فنجپورن منی *panxūr-an menī.*

SPERME, s. m., منی *menī*, بنه *benih*, گلدیر *gelidir*, کنتل *kental*, داره فوته *dārah pūtih*. Emission de —, فنجپارن منی *panxār-an menī.*

SPHÈRE, s. f., globe, بلاتن *bulāt-an.*

SPHÈRE céleste, چرخه *xarkah*, چکروال *xakrawāla*. Révolution de la —, فرادارن چکروال *per-idār-*

an xakrawāla. Les sept sphères célestes, توجیه لافس لاغت *tūjuh lāpis lāngit.*

SPHÉRIQUE, adj., بولت *būlat*, سروف *sa-rūpa būlat*, سروف *sa-rūpa pelūru.*

SPIRALE, s. f., لشکارن *lingkār-an*. En —, لشر *lingkar*, روف فلر *rūpa pelèr itik*. Etre en —, رولشکر *ber-lingkar*. Rouler en —, ملشکرکن *me-lingkar-kan.*

SPIRITUALISER, v. a., convertir en esprit, منجدیکن روحانی *men-jadi-kan rūhāni.*

SPIRITUALITÉ, s. f., صفة یغ روحانی *prī rūh*, فیری روح *prī rūh*.

SPIRITUEL, LE, adj., incorporel, l'opposé de sensuel, de temporel, روحانی *rūhāni*. Vous qui êtes des hommes spirituels, کامواین یغ اد *kāmu ini yang ada rūhāni*. Le roi — et le roi temporel, راج *rāja rūhāni* *dān rāja duniā ini*. Nourriture spirituelle, مکانن روحانی *makān-an rūhāni.*

SPIRITUEL, qui a de l'esprit, فنجخ عقل *pan-jang akal*, برعقل *ber-akal*, چردق *xerdik.*

SPIRITUELLEMENT, adv., en esprit, چار روحانی *xāra rūhāni.*

SPIRITUELLEMENT, avec esprit, دغن چردقن *dengan akal*, دغن چردقن *dengan xerdik-ña*.

SPIRITUEUX, EUSE, adj., سوئی *sōpi*, ارق *arak*, برندی *berandi*.

Boisson spiritueuse, نمونم یخ کرس *minūm-an yang krās*.

SPLEEN, s. m., فنجیغن *panxīng-an*, فیاکت لفه کچل *peñakit limpah kexəl*.

SPLENDUR, s. f., éclat de lumière, چهای *xahāya*. La — du soleil, چهای متهای *xahāya mata-hāri*.

SPLENDUR, magnificence, pompe, کبسان *ka-muliā-an*, براوله *ka-besār-an*. Obtenir de la —, براوله *ber-ūleh ka-muliā-an*. Vivre dans la —, هیدف دغن کبسان *hidup dengan ka-besār-an*.

SPLENDIDE, adj., بسر *mulia*, ۲ *besār*, انده *indah-indah*. Homme —, اورغ ملی *orang mulia*. Festin —, فرجمون یخ بسر *per-jamū-an yang besār*. Mobilier —, سرب رومه *serba rumah yang indah-indah*.

SPLENDIDEMENT, adv., دغن کبلیان *dengan ka-muliā-an*, دغن کبسان *dengan ka-besār-an*. Il reçut très — la princesse, مک دسمبپاله تون *maka di-sambut-ña-lah tūan putrī itu dengan sa-ribu ka-muliā-an*.

SPOLIATEUR, TRICE, s., اورغ فرمفس *orang pe-rampas*, اورغ مربت *orang me-rebūt*, فنججوری *pen-xūri*.

SPOLIATION, s. f., فرمفاسن *pe-rampās-an*, حال مربت *hāl me-rebūt*, فنججریئن *pen-xuri-an*.

SPOLIER, v. a., مربت *me-rebūt*, مرمفس *me-rampas*, منججوری *men-xūri*. — quelqu'un, مرمفاسی اورغ *me-rampās-i orang*. Ils m'ont spolié de tous mes biens, مریکیت *marika-itu* *sudah me-rebūt sa-kali-an hartā-ku*.

SPONGIEUX, EUSE, adj., سباکی بوغ *sa-bāgey būngā kārang*.

SPONTANÉ, E, adj., que l'on fait volontairement, اختیار *ikhtiyār*, در سندی *sūka sendiri*, در سندی *deri sendiri*. Acte —, فربواتن اختیار *per-buāt-an ikhtiyār*.

SPONTANÉITÉ, s. f., اختیار *ikhtiyār*, کهندق سندی *ka-hendak sendiri*.

SPONTANÉMENT, adv., دغن اختیار *dengan ikhtiyār - ña*, دغن سوك *dengan sūka sendiri*, در سندی *deri sendiri-ña*.

SPUMEUX, EUSE, adj., فنه بوهی *penùh būhi*.

SQUALE, s. m., هیو *hīyaw*, ایکن چوچت *ikan xūxut*:

—, la scie, ایکن تودق *ikan tōdak*.

SQUELETTE, s. m., تولغ تلاغن *tulāng-tulāng-an*.

Fig. —, personne très maigre, اورغ یغ کورس سکالی *ōrang yang kūrur sa-kālī*.

STABILITÉ, s. f., کتکوهن *ka-tegūh-an*, کتتافن *ka-tetāp-an*, کتنتون *ka-tantū-an*. La — d'un traité, کتکوهن جنجی ایت *ka-tegūh-an janji itu*. La — du cœur, کتتافن هاتی *ka-tetāp-an hāti*.

STABLE, adj., تکه *tegūh*, تتف *tetāp*, تتو *tantu*, بقا *bakā*. Edifice —, فرساجهن یغ تکه *per-usāh-an yang tegūh*. Une amitié —, فرصجاتن *per - sohbāt - an yang tegūh*. Demeure —, تمفت کددوکن یغ تتو *tampat ka-dudūk-an yang tantu*. Dieu seul est —, الله ساج یغ بقا *allah sāja yang bakā*. Rendre —, متفکن *menegūh-kan*, منتفکن *menetāp-kan*, منتوکن *menantū-kan*.

STADE, s. m., carrière de course, گلغڭڭ *galanggang*. Ceux qui courent dans le —, یغ لاری بربل ۲ دالم گلغڭڭ *yang lāri ber-lumba-lumba dālam galanggang*.

STAGNANT, E, adj., تنغ *tenang*. Eau stagnante, ایر تنغ *āyer tenang*.

STAGNATION, s. f., فری ایر تنغ *pri āyer tenang*, فرهنتین *per-henti-*

an. — du commerce, فرهنتین فرنیگان *per-henti-an perniagā-an*.

STALACTITE, s. f., باتو ایر تیتق *bātu āyer titik*.

STALLE, s. f., تمفت دودق *tampat dūdūk*, کرسی *krusi*.

STANCE, s. f., strophe, سلوک *selōka*. — pièce de poésie, فتن شعر *fiatn sīar*, پانتون *pantun*.

STATION, s. f., pause de peu de temps en un lieu, فرهنتین *per-henti-an*, فرسڭڭاهن *per-singgāh-an*. Lieu de —, تمفت فرهنتین *tampat per-henti-an*. — sur une ligne de chemin de fer, فرسڭڭاهن دجالن بسی *per - singgāh - an di - jālan besi*. Faire —, مڭڭه برهنتی *ber-henti*, مڭڭه *meñggah*. De — en —, در فرسڭڭاهن *deri per-singgāh-an* کفد فرسڭڭاهن *ka-pada per-singgāh-an*.

STATION, lieu de prière, تمفت سمبڭڭ *tampat sembahyang*. Le chemin des stations, le chemin de la croix, جالن فرسڭڭاهن *jālan per-singgāh-an*.

STATIONNAIRE, adj., یغ برهنتی *yang ber-henti*.

STATIONNER, v. n., برهنتی *ber-henti*, مڭڭه *meñggah*.

STATIQUE, s. f., علم تباعن *ilmu timbāng-an*.

STATISTIQUE, s. f., علم مشهوری سکل *ilmu mengatahū-i* حال نگیری *segala hāl nagrī*.

STATUAIRE, s. m., sculpteur qui fait des statues, قندی مامت قاتع *pandey memāhat pātung*.

STATUAIRE, s. f., art de faire des statues, علم مامت قاتع *ilmu memāhat pātung*.

STATUE, s. f., قاتع *pātung*, تلادن *tulādan*. — en marbre, قاتع مرمر *pātung marmor*. — équestre, تلادن برکود *tulādan orang ber-kūda*.

STATUER, v. a., régler, ordonner, منتوکن *menantū-kan*, منتفکن *menetāp-kan*, منیتفکن *menitāh-kan*.

STATUETTE, s. f., قاتع کچل *pātung kexəl*.

STATURE, s. f., لمباک *lembāga*, تڭگین *tinggī-an*, سیکف *sikap*. — moyenne, تڭگین یغ سدغ *tinggī-an yang sedang*.

STATUT, s. m., اندغ *undang-undang*, حکم *hukum*, شرط *šart*, عادة *ādat*. — local, اندغ *undang-undang nagri*.

STÈLE, s. f., نشان یغ سروف تیغ *nišan yang sa-rūpa tiang bātu*.

STÉNOGRAPHIE, s. f., علم منولس *ilmu menūlis xepāt-xepāt*.

STÉRILE, adj., qui ne produit pas de fruits, یغ تیاد برپوه *yang tiāda ber-būah*. Arbre —, فوهن یغ تیاد *pōhon yang tiāda ber-būah*.

Fleur —, بوع یغ تیاد برپوه *būnga yang tiāda ber-būah*.

STÉRILE, qui ne conçoit point, مندل *mandul*. Une femme —, سؤرع فرمغون یغ مندل *sa-orang perampūan yang mandul*.

STÉRILE, qui ne rapporte aucun avantage, تیاد برکون *tiāda ber-gūna*.

Travail —, فکرچان یغ تیاد برکون *pe-karjā-an yang tiāda ber-gūna*.

Argent —, وغ یغ تیاد برپوه *wang yang tiāda ber-būga*. Terre —, تانه کورس *tānah krèng*, تانه کرغ *tānah kūrur*, تانه جاهت *tānah jāhat*.

STÉRILITÉ, s. f., qualité de ce qui est stérile, صفة یغ تیاد برپوه *šifat yang tiāda ber-būah*. فري *prī* yang mandul. Sept années de —, توجہ تاهن کلشارن *tūjuh tāhun ka-lapār-an*.

STERNUM, s. m., تولغ داد *tulang dāda*, سلغلن *selangka*.

STERNUTATOIRE, adj., یغ مشقرککن *yang meng-grāk-kan akan bersin*.

STIGMATE, s. m., marque que laisse une plaie, بکس لوك *bakūs lūka*, قارت *pārut*. Les stigmates du Seigneur Jésus, قارت مها توهن *pārut mahā tūhan isa*.

STIGMATISER, v. a., marquer d'un fer chaud, مپلر *meñelūr*.

STIGMATISER, blâmer, منچالا *men-xelā*.

STIMULANT, E, qui excite, qui stimule, یغ مشگرتق *yang meng-gertak*.

STIMULANT, qui agit sur les organes de la digestion, یغ قدس *yang pedàs*. Nourriture stimulante, یغ مکانن *makān-an yang pedàs*.

STIMULATION, s. f., حال مشگرتق *hāl meng-gertak*, پرجاک *perg-ajāk-an*.

STIMULER, v. a., aiguillonner, exciter, مشگرتق *meng-gertak*, مهاجی *meng-ajak*. Le désir des grandeurs stimule les hommes, مک ایغن اکن *maka ingin akan ka-besār-an itu meng-gertak orang mānusīa*.

STIPENDIER, v. a., مغوئه *meng-ūpah*. — des troupes, مغوئه اورغ *meng-ūpah orang soldādo*.

STIPULATION, s. f., جنبی *janji*, فرجینین *per-janji-an*, شرط *šart*, فرکار *porkāra*.

STIPULER, v. a., بر جنبی *ber-janji*, بر قول *ber-kaul*, منتوکن *menantū-kan*.

STOÏQUE, adj., تکف هاتی *tegàp hāti*, تتف هاتی *tetap hāti*.

STOMACHIQUE, adj., داد فون *dāda pūña*. Veine —, اورت داد *urat dāda*.

STOMACHIQUE, bon pour l'estomac, بايق فد داد *bāik pada dāda*.

STORE, s. m., تیری تغکف *tīrey tingkap*, تیری گلوغن *tīrey gulūng-an*.

STRABISME, s. m., فري مات جولغ *prī mātā jūling*.

STRAMONIUM, s. m., plante, pomme épineuse, کچوبغ *kaxūbung*.

STRANGULATION, s. f., حال منچککن *hāl men-xekək-kan*.

STRANGURIE, s. f., فپاکت سلسم *peñakit selesīma*.

STRATAGÈME, s. m., ruse, finesse, افای مصلحه *tīpu, meşlehat*, افاي *upāya*, دای *dāya*. Trouver un —, مندافت تیغو *men-dāpat tīpu*. Par le moyen d'un —, دغن مصلحه *dengan meşlehat*.

STRATÉGIE, s. f., علم فرغ *ilmu prang*, علم مشگرتقن بال تئار *ilmu meng-grək-kan bāla tantāra*.

STRATIFIÉ, E, adj., arrangé par couches, یغ بر لافس *yang ber-lāpis-lāpis*.

STRICT, E, adj., rigoureux, کرس *kràs*, سوھی *sūhi*.

STRICT, exact, سقسام *saksāma*, بتل *betul*.

STRICTEMENT, adv., دغن کرس *dengan kràs*, دغن سقسام *dengan saksamā-ña*.

STRIDENT, E, adj., یغ کرانن *yang gerāt - an*. Bruit —, بوی کرانن *būni gerāt-an*.

STRIE, s. f., الرکجل *ālur keẖil*.

STROPHE, s. f., سلوک *selōka*, قطعة *kitat*.

STRUCTURE, s. f., بواتن *buāt-an*, اتورن *atūr-an*.

STUC, s. m., کافر قاتخ *kāpur pā-tung*.

STUDIEUX, EUSE, adj., qui aime l'étude, سوك بلاجر *sūka bel-ājar*.

Enfant —, انتق یغ سوك بلاجر *ānak yang sūka bel-ājar*.

STUDIEUX, appliqué, راجر *rājīn*, مرید یغ *ber-ūsah*. Disciple —, مرید راجن *murīd yang rājīn*.

STUPEFACTION, s. f., étonnement extraordinaire, فری یغ ترماعو *prī yang ter-māngu*.

STUPEFAIT, E, adj., ترماعو *ter-māngu*, دهشة *dahṣat*, چغش *xengang*.

STUPEFIER, v. a., engourdir, منجدیکن کاکو *men-jadī - kan kaku*.

STUPEFIER, frapper de stupeur, ممبری دهشة *mem - brī dahṣat*, منچغشکن *men-xengang-kan*.

STUPEUR, s. f., دهشة *dahṣat*, کچغاشن *ka-xengang-an*. Ils furent remplis de —, مک ترغنهله مریکیت —, مک ترغنهله دغن دهشة *maka ter-penùh-lah marika-itu dergan dahṣat*.

STUPIDE, adj., hébété, بوده *bōdoh*, یغش *bīngung*, کورغ بودی *kūrang būdi*. Personne —, اورغ بوده *orang bōdoh*, اورغ یغش *orang bīngung*. Paroles stupides, یغ بوده *per-katā-anyang bōdoh*. Rendre —, ممیشکن *mem-bīngung-kan*.

STUPIDITÉ, s. f., کدوهن *ka-bōdōh-an*, کبغوشن *ka-bīngūng-an*.

STYLE, s. m., poinçon pour écrire, قلم بسی *qalam besī*. Un — de fer, لادغ بسی *lādang besī*.

STYLE d'un cadran solaire, جارم *jārum sāat sēmsiyet*.

STYLE, manière d'écrire, چار سورت *xāra sūrat*, چار کراغن سورت *xāra karāng-an sūrat*. Un beau —, چار *xāra sūrat yang indah-indah*. — élevé, چار سورت *xāra sūrat yang tinggi*. یغ تغکی *xāra sūrat yang tinggi*. چار کراغن سورت یغ ملی *xāra karāng-an sūrat yang mulia*. — bas, چار سورت یغ رنده *xāra sūrat yang rendah*.

STYLE, manière d'agir, de parler, کلکون *xāra*, بهاس *bahāsa*, چار *ka-lakū-an*. Qu'il change de — (de conduite), هندقله ای مغوبهکن *hendak-lah ia meng-ubah-kan ka-lakū-an-ña*.

STYLER, v. a., former, habituer, ممیساکن *mem-biasā - kan*, میجاری *meng-ajār-i*.

STYLET, s. m., poignard, کرس *krīs*, سبور *sēwar*, خنجر *kanjar*.

STYRAX, s. m., substance balsamique, گته یخ هارم *getāh yang hā-rum*.

SU, E, part. pas. du v. savoir, سده تاهو *sudah tāhu*, کتهوئی *ka-tahū-i*.

SU, s. m., connaissance, تهوئن *tahū-an*, کتهوئن *ka-tahū-an*. Au vu et — de tout le monde, دکتهوئی اورغ *di-ka-tahū-i ōrang sa-kalī-an*.

SUAIRE, s. m., mouchoir, کاین *kāin*, ساپو *meñāpu pelūh*, مپاڤو ثله *sāpu tāngan*.

SUAIRE, linceul, کفن *kefan*. Mettre dans un —, هغفانی *menge-fān-i*. Le saint —, کاین یخ دالمی *kāin yang dālam-ña tūhan īsa sudah di-kefān-i*, الکفن القدس *el-kefan el-mukadas*.

SUAVE, adj., مانس *mānis*, سدڤ *sedāp*. Des manières suaves, کلکون *ka-lakū-an yang mānis*. — au goût, سدڤ رسان *sedāp rasā-ña*. — à la vue, سدڤ ثد مات *sedāp pada māta*. Ses paroles sont suaves, مانس فرکتانن *mānis perkatā-an-ña*. Odeur —, باو یخ هارم *bāu yang hārum*. Son —, بوپی یخ *būpi yang merdu*.

SUAVEMENT, adv., دغن مانس *dengan mānis*, دغن سدڤ *dengan sedāp-ña*.

SUAVITÉ, s. f., کمینسن *ka-manīs-an*, ثری یخ مانس *prī yang mānis*, ثری یخ سدڤ *prī yang sedāp*. En odeur de —, اکن باو هارم هرومن *akan bāu hārum-harūm-an*.

SUBALTERNE, adj., subordonné, inferior, یخ دباوه *yang di-bāwah*, یخ تعلق *yang talok*, دباوه فرته *di-bāwah parentah*, متعلق *mutaallik*. J'ai des subalternes, دباوه تاغن فاتق *di-bāwah tāngan pātek ada be-brāpa orang*.

SUBDÉLÉGUÉ, E, part. pas. du v. subdéléguer, یخ دسوره اوله فسوره *yang di-sūruh ūleh pe-sūruh*.

SUBDÉLÉGUER, v. a., مپوره اورغ *meñūruh orang*, دغن گنتی فسوره *dengan ganti pe-sūruh*.

SUBDIVISER, v. a., ممبهاگی بهکین *mem-bahāgi bahagī-an*, ممبهاگی ۲ *mem-bahāgi-bahāgi*.

SUBIR, v. a., être assujetti à, مرسای منغکخ *menanggung kena*, منغکخ *me-rasā-i*. — un châtement, منغکخ کن سقس *menanggung siksa*, کن سقس *kena siksa*. — un jugement, کن دافت حکم *kena hukum*, دافت حکم *dapat hukum*. — la torture, مرسای سغسار *me-rasā-i sangsāra*. — des modifications, داوبهکن *ber-ubah*.

di-ubah-kan. — un examen, دفرقس *di-preksa*, بیغ کفرقسآن *yang ka-preksā-an*.

SUBIT, E, adj., باغت *bāngat*, لکس *lekās*.

SUBITEMENT, adv., تیبیب *tiba-tiba*,
 ۲ سکنبخ *sa - kunūng - kunūng*,
 ۲ باغت *bāngat-bāngat*. Il est arrivé —,
 تیبیب ای داتخ *tiba-tiba ia datang*.
 Il mourut —, سده ای ماتی *sa - kunūng - kunūng sudah ia mati*.

SUBJONCTIF, s. m., فرکتسآن بیغ
 دالمن دو کلمه اد برهوبخ اکن جادی
per-katā-an yang dā-lam-ña dua kalimat ada ber-hū-bung akan jadi suātu mana.

SUBJUGUÉ, E, part. pas. du v.
 subjuguier, تعلق *talok*, اله *ālah*, تراله
ter-ālah, ترتعلق *ter-talok*. Tous
 les peuples subjugués, سکل قوم بیغ
segala kaum yang ter-talok.

SUBJUGUER, v. a., soumettre par la
 force des armes, منعلقن *menalok-kan*,
 مغالهن *meng-ālah-kan*, منیوسن
menīwas-kan. Il subjuguait
 toutes les nations qui se trouvaient
 à l'est, مک دتعلقکپاله سکل قوم بیغ
maka di-talok-kan-ña-lah segala kaum yang di-sa-belah timur itu.

SUBJUGUER, prendre de l'empire
 sur. Il est subjugué par sa femme,

مک بنین مرنتهن دی *maka binī-ña memarentah-kan dīa*.

SUBLIME, adj., grand, élevé, ملی
mulia, تشگی *tinggi*, عظم *atlīm*.

Style —, چار سورت بیغ ملی *āra sūrat yang mulia*. Parole —, فرکتسآن
per-katā-an yang mulia.
 Caractère —, همه بیغ تشگی *himmat yang tinggi*. Le —, بیغ مها ملی *yang mahā mulia*.

SUBLIMER, v. a., در مرتبتکن روح ذات
menerbit-kan ruh dari dālam sa-suātu dzāt.

SUBLIMITÉ, s. f., کلمیآن *ka-mulīā-an*,
 کتخکس *ka-tinggi-an*.

SUBLUNAIRE, adj., دباوه بولن *di-bāwah bulan*, دنیا فون *duniā pūña*.
 Les choses sublunaires, فرکار دنیا
porkāra duniā ini.

SUBMERGER, v. a., inonder, ملفر
me-lampar. — la plaine, ملفر فادخ
me-lampar pādang.

SUBMERGER, enfoncer dans l'eau,
 منعلکن *menelam-kan*, منعلکن *menenggelam-kan*. Tous ses gens
 furent submergés dans la mer, سکل
 اورغن سده تکل ددالم لاوت
segala orang-ña sudah tenggelam di-dālam laut.

SUBMERSIBLE, adj., بیغ دافت دلفر
yang dāpat di-lampar, بیغ دافت مبل
yang dīpat menelūm, بیغ بوله تکل
yang būleh tenggelam.

SUBMERSION, s. f., حال ملغمر *hāl me-lampar*, حال تغلغل *hāl tergelum*, ايرسقي *āyer sebak*, کلغارن *ka-lampār-an*.

SUBORDINATION, s. f., اتورن *atūr-an*, حال برگتخ *hāl ber-gartung*, پری یغ تعلق *prī yang talok*.

SUBORDONNÉ, E, part. pas. du v. subordonner, یغ دانرکن دباوه *yang di-atur-kan di-bāwah*, یغ برگتخ *yang ber-gartung*. Le prêtre est — à l'évêque, مک امام ایت دباوه اسقف *maka imām itu di-bāwah uskup*.

SUBORDONNER, v. a., مشاترکن *merg-atur-kan*, مناره دباوه *menaruh di-bāwah*.

SUBORNER, v. a., porter à une action illégitime, مباو اورغ اکن بارغ *mem-bāwa orang akan barang jahat*. — des témoins, مبشکت اورغ قد سقسی *mem-bangkīt orang pada saksi*.

SUBRÉCARGUE, s. m., ناخدا *nākodā*, مول کیوی *mūla kīwi*.

SUBREPTICE, adj., écrit — obtenu par surprise, سورت اذن یغ دداشت *sūrat izin yang di-dāpat orang dengan tipu*.

SUBROGATION, s. f., فرگنتین *per-ganti-an*.

SUBROGÉ, E, part. pas. du v. subroger, یغ مگنتی *yang merg-ganti*, پگنتی *per-ganti*. — tuteur, فگنتی

یغ برجاک اکن *per-ganti walī*, ولی *yang ber-jāga akan walī*.

SUBROGER, v. a., مفرگنتین *mem-per-ganti-kan*.

SUBSÉQUEMENT, adv., کمدین *kamudī-an*, سفغگل *sa-peninggal*, ستله ایت *sa-telāh itu*, وبعده *wa-bad*.

SUBSÉQUENT, E, adj., یغ کمدین *yang ka-mudī-an*, یغ مغیرغ *yang meng-iring*, یغ منورت *yang menūrut*.

SUBSIDE, s. m., اوفتی *ūpatī*. —, secours d'argent, وعغ اکن منولغ *wang akan menūlurg*.

SUBSISTANCE, s. f., moyen de vivre, کهدوفن *pen-xaharī-an*, کهدوفن *ka-hidūp-an*, هرت *harta*. Chercher sa —, منچهاری کهدوفن *men-xahārī ka-hidūp-an-ña*. —, nourriture, رزقی *rezekī*, مکائن *makān-an*.

SUBSISTANCE, dépense, entretien, ییای *biāya*, نفقة *nefakat*. Cet argent est pour la — de cet enfant, مک وعغ ایت اکن ییای اتق ایت *maka wang itu akan biāya anak itu*.

SUBSISTER, v. n., être, exister encore, اد لاگی *tinggal*, ای تغگل *lāgi*. Il subsiste encore, ای تغگل *ia tinggal lāgi*. Il n'en subsiste plus rien, سسواتو فون تیاد تغگل لاگی *sa-suātu pūn tiada tinggal lāgi*. Il subsistera toujours, ای اکن اد قد *ia akan ada pada sa-lama-lamā-ña*.

SUBSISTER, vivre, هیدف *hīdup*. Avec cet argent je puis —, دغن *dengan* وڭ *wang* ایت هب بوله هیدف *itu hamba būleh hīdup*. Faire —, مملهران *mem-brī rezekī*, رزقی *memeliharā-kan*.

SUBSTANCE, s. f., être qui subsiste par lui-même, matière, وجود *wujūd*, ذات *dzāt*, بارغ *bārang*, کڏاءن *ka-adā-an*. — corporelle, وجود یغ بربدن *wujūd yang berbadān*. Tous les corps sont de — سکل لباک ایت مک فنا *segala lembāga itu maka fenā wujūd-ña*. — solide, بارغ یغ *bārang yang kimpal*, ذات یغ *dzāt yang kimpal*. — liquide, بارغ یغ چایر *bārang yang xāer*.

SUBSTANCE, le résumé, la pensée d'un écrit, حال *hāl*, بوپی *būñi*. La — de cette lettre, سورت بوپی این *būñi sūrat ini*.

Loc. S'engraisser de la — du peuple, ماکن داره اورغ *mākan dārah orang*.

SUBSTANTIEL, LE, adj., qui a rapport à la substance, برذات *ber-dzāt*, یغ برکڏاءن *yang ber-ka-adā-an*.

SUBSTANTIEL, nourrissant. Nourriture substantielle, مکانن یغ قوه *makān-an yang kūwat*.

SUBSTANTIELLEMENT, adv., دغن *dengan* دغن وجودن *dzāt-ña*, دغن ذاتن

dengan wujūd-ña. Il est présent —, حاضر دغن وجودن *ia hādhir dengan wujūd-ña*.

SUBSTANTIF, s. m., بارغ یغ برذات *bārang yang ber-dzāt*. Nom —, نام بارغ یغ برذات *nāma barang yang ber-dzāt*.

SUBSTITUER, v. a., mettre à la place de, ممبرگنتیکن *mem-per-ganti-kan*, منوکر *menūkar*.

SE SUBSTITUER, v. pron., مڭگنتی *merg-ganti*.

SUBSTITUT, s. m., suppléant, ad-joint, یغ مڭگنتی *perg-ganti*, مڭگنتی *yang merg-ganti*.

SUBSTITUTION, s. f., action de substituer, یغ مڭگنتین *perg-ganti-an*, فنکارن *penukār-an*.

SUBTERFUGE, s. m., دای *dāya*, تیغو *tīpu*. Employer des subterfuges, بردای *ber-dāya*, منیغو *menīpu*.

SUBTIL, E, adj., délié, fin, هالس *hālus*, سنی *seni*. Poussière subtile, دولی یغ هالس *dūli yang hālus*. Air —, ارغن یغ هالس *argin yang hālus*.

SUBTIL, pénétrant, تاجم *tājam*. Œil —, مات تاجم *māta tājam*. Poison —, راجن یغ منجر *rāxun yang manjur*.

SUBTIL, adroit, habile, بیجق *bijak*, چردق *xerdik*, برعقل *ber-aqal*,

عقل یغ بیجق *bisa*. Esprit —, اورغ *aḱal yang bījak*. Voleur —, فنجوری یغ چردق *ōrang pen-xūri yang xerdik*.

SUBTILISER, v. a., raffiner, مغهالسن *merg-hālus-kan*, مغهلوسی *merg-halūs-i*.

SUBTILITÉ, s. f., qualité de ce qui est subtil, ثری یغ هالس *prī yang hālus*, ثری یغ تاجم *prī yang tājam*.

SUBTILITÉ, ruse, عقل دای *dāya*, عقل *aḱal*.

SUBVENIR À, v. n., secourir, مبری *mem-brī tūlung*, منلوغی *menu-lūng-i*.

SUBVENIR, pourvoir à, مبری بلنج اکن *mem-brī belanja ākan*.

SUBVENTION, s. f., secours d'argent, تولغ وارغ *tūlung wang*.

SUBVERSIF, IVE, adj., یغ مبالقکن *yang mem-bālik-kan*, یغ مروسقن *yang me-rūsak-kan*.

SUBVERSION, s. f., حال مبالق *hāl mem-bālik*, قمبرلیکن *pem-bālik-an*, حال مروسق *hāl me-rūsak*. La — des trônes, قمبرلیکن سکل سغکھسان *pem-bālik-an segala sing-gahsāna ka-rajā-an*.

SUBVERTIR, v. a., renverser, مبالق *mem-bālik*, بالقی بله *bālik-beləh*, مروسق *me-rūsak*.

SUC, s. m., liqueur exprimée des corps, ایر *āyer*, کوه *kūwah*. — des

fruits, ایر بوه بواهن *āyer būah-buāh-an*. — de viande, کوه داگخ *kūwah dāgix*. — qui coule des arbres, گته *getəh*. Sans —, تیاد برابر *tiāda ber-āyer*, کرغ *kriḡ*.

SUC, ce qu'il y a de bon, de substantiel dans une chose, اوتق *ūtəḱ-ūtəḱ*.

SUCCÉDER, v. n., venir après, prendre la place de, مغگنتی *merg-ganti*, مغگنتیکن *merg-ganti-kan*, منورت *menūrut*. Il me succédera, ای اکن مغگنتیکن همب *ia ākan merg-ganti-kan hamba*. Le fils succéda au prince son père, مک *maka baginda pūn di-ganti ānaḱ-ña*. Le jour succède à la nuit, مک سیخ مغگنتی *maka siḡ merg-ganti mālam*. Faire —, مفرگنتیکن *mem-per-ganti-kan*.

SUCCÉDER, réussir. Tout lui succède bien, مک ای براتغ دالم سکلین *maka ia ber-untung dālam sa-kali-an pe-karjā-an-ña*.

SE SUCCÉDER, venir l'un après l'autre, برتورت تروتن *ber-tūrut-turūt-an*, برگیلر *ber-gilir*.

SUCCÈS, s. m., résultat heureux, انتغ *untung*, انتغ باقی *untung bāḱi*, عاقبة خیر *āḱibat keir*. Avoir du —, براتغ *ber-untung*, برلاکو *ber-lāku*, برهگی *ber-bahagīa*. — au jeu,

تياڊ براتڻغ, — *mūjur*. Sans —, تياڊ براتڻغ *tiāda ber-untung*, مالڻغ *ber-untung mālang*.

SUCCÈS, résultat bon ou mauvais d'une affaire, عاقبة *untung*, انتڻغ *akibat*. Mauvais —, مالڻغ *untung mālang*.

SUCCESSEUR, s. m., گنتي *ganti*, پڻگنتي *peng-ganti*, يڻغ منورت *yang menūrut*. — au trône, تياڊ براتڻغ *peng-ganti atas takta ka-rajā-an*. Il n'a pas de —, تياڊ تياڊ *tiāda peng-ganti-ña*, تياڊ وارڻ *tiāda wāriṣ-ña*.

SUCCESSIF, IVE, adj., يڻغ برتورت *2*, دڻغ تياڊ برهنتي *yang ber-tūrut-tūrut*, دڻغ تياڊ برهنتي *dengantiāda ber-henti*. Des attaques successives, حال ملڻگر بيراف کالي *hāl me-langgar be-brāpa kālī dengan tiāda ber-henti*.

SUCCESSION, s. f., suite, série, پڻگنتي *peng-ganti-an*, پڻگنتي *per-nurūt-an*, سلسله *silsilet*. La — au trône, تياڊ براتڻغ *peng-ganti-an atas takta ka-rajā-an*. La — des rois de Malacca, سلسله راجا *silsilet raja-rāja malāka*.

SUCCESSION de temps, فرڪتارڻ *per-kitār-an*, فرڪتارڻ *per-ganti-an*, گليرڻ *gilir-an*. La — du jour et de la nuit, فرڪتارڻ سيڻ دان مالم *per-kitār-an siang dān mūlam*.

SUCCESSION, biens, héritage, هرت *pusāka*, هرت *harta peninggāl-an*. Riche —, ساڪ بسر *pusāka besār*, هرت *harta peninggāl-an yang bāṇak*. Accepter une —, منريم بارڻغ *menarima bārang pusāka*.

SUCCESSIVEMENT, adv., برتورت *2*, *ber-tūrut-tūrut*, برگنتي *ber-ganti-ganti*, برڻگنتي *ber-pangkat-pangkat*.

SUCCINCT, E, adj., court, bref, ترسمڻ *pendek*, سڻگت *singkat*, ترسمڻ *ter-simpan*. Son style est —, چار *xāra karāng-an-ña itu ada pendek*. Discours —, بچار *bixāra pendek*.

SUCCINCTEMENT, adv., دڻغ ڦندڻ *pendek-ña*, دڻغ سڻگت *singkat-ña*.

SUCCION, s. f., حال مڻهيسف *hāl meng-hisap*, مڻهيسف *per-hisap-an*.

SUCCOMBER, v. n., fléchir sous le fardeau que l'on porte, تياڊ سمڻي *tiāda sampey*, کاله *kālah*.

SUCCOMBER, être vaincu, تيوس *tīwas*, داله *di-ālah*, تندڻ *tunduk*. Vous succomberez, اڻگوا اڻ تيوس *angkaw ākan tīwas*. — à tentation, تيوس ددالم فرچبان *tīwas di-dālam per-xobū-an*. La ville a succombé, نڱري سده اله *nagrī su-dah ālah*.

SUCCOMBER, mourir, ماتی *māti*, مگت *margkat*. Le malade a succombé, ماتی سکت ایت سده ماتی اورغ *ōrang sākit itu sudah māti*.

SUCCULENT, E, adj., qui a beaucoup de suc, برابر *ber-āyer*. Fruit —, بوه یغ باقی ایرن *būah yang bāñak āyer-ña*. Viande succulente, داگخ *dāgīng yang bāñak kūwah-ña*.

SUCCULENT, nourrissant. Nourriture succulente, مکانن یغ قوه *makān-an yang kūwat*, مکانن یغ باقی *makān-an yang bāik*.

SUCER, v. a., مڤهیسف *meng-hīsap*, ملیست *me-līsut*, لولم *lūlum*. — un abcès, مڤهیسف باره *meng-hīsap bārah*. — ses doigts, ملیست جرین *me-līsut jarī-ña*. —, téter, مپوسو *meñusu*.

SUÇOIR, s. m., فڤهیسف *peng-hīsap*.

SUCRE, s. m., گولا *gūla*, ساکر *sākar*, شکر *šukar*. — blanc, گول *gūla pūtih*. — en poudre, گول فوته *gūla pūtih*. — candi, گول فاسر *gūla pāsir*. — canne à —, تبو *tebū*.

SUCRÉ, E, adj., doux, qui contient du sucre, برگول *ber-gūla*, مانس *mānis*.

SUCRÉ, qui a rapport au sucre, سفرت گول *sa-bāgey gūla*, سڤرتی گولا *seperti gūla*.

SUCRÉE, v. a., مناره گول *menāruh gūla*, ممبوه گول *mem-būbuh gūla*. — du café, ممبوه گول فد ایر قهوه *mem-būbuh gūla pada āyer kahwah*.

SUCRERIE, s. f., lieu où l'on prépare le sucre, تمفت ماسق گول *tampat māsak gūla*.

SUCRERIES, choses sucrées, کوه مانس منینس *kūweh gūla, mānis-mānis-an*.

SUCRIER, s. m., vase où l'on met le sucre, تمفت گول *tampat gūla*.

SUCRIER, ouvrier, توکخ ماسق گول *tukang māsak gūla*.

SUD, s. m., partie du monde opposée au nord, دقسین سلان *selātan*, داکسینا *dakṣina*. Au —, کسلان *ka-selātan*, کسله سلان *ka-sa-belāh selātan*. Venant du —, در سلان *deri selātan*. Vent du —, اغن سلان *āgin selātan*. Mer du —, لاوت سلان *lāut selātan*. Hémisphère —, نغه بلان *tengah bulāt-andunīa di-sa-belāh selātan*. Le pôle —, قطب سلان *kuṭub selātan*. Sud-est, سلان تڤگار *tonggāra*. Sud-sud-est, سلان منڤگار *selātan menonggāra*. Sud-ouest, بارت دای *bārat dāya*. Sud-sud-ouest, سلان دای *selātan dāya*.

SUDORIFIQUE, adj., qui provoque la sueur, یغ اکن برله *yang ākan ber-peluh*. Boisson —, اوبت منومن

برفله *obat minūm-an ākan ber-pelūh*.

SUEB, v. n., rendre par les pores une humeur aqueuse, برفله *ber-pelūh*, کلور ایر فله *ka-lūar āyer pelūh*. Il suait, کلورله ایر فله *ka-lūar-lah āyer pelūh-ña*. — sang et eau, برفله ایر دان داره *ber-pelūh āyer dān dārah*.

Fig. Se donner beaucoup de peine, مغوسهکن درین *merg-ūsah-kan dirī-ña*.

SUEUR, s. f., فله *pelūh*, ایر فله *āyer pelūh*. Goutte de —, ججم *jamjam*, تیتق ایر فله *titiq āyer pelūh*. Odeur de —, باو فله *bāu pelūh*. Tu mangeras ton pain à la — de ton visage, دغن فله مکام اغکو *dengan pelūh mukā-mu aṅkaw ākan mākan rōti*.

SUFFIRE, v. n., ماد *memāda*, اد فاد *ada pāda*, اد چوکف *ada xūkup*. Ce riz ne suffit pas, ناسی ایت تیاد *nāsi itu tiāda pāda*. Tous les biens du monde ne suffisent pas à un homme avide, سکل هرت دنیا این *segala harta duniā ini tiāda pāda pada ōrang tēma*. Ma grâce vous suffit, نعمتک *nīmet-ku itu pāda bagī-mu*. Cela suffit, چوکفله *xūkup-lah*. Dieu qui suffit à tout, الله کافی *allah kāfi*.

Prov. A chaque jour suffit son mal, فد سساتو هاری چوکفله جوک *pada sa-suātu hāri xūkup-lah jūga jāhat-ña*.

SUFFISAMMENT, dv., فاد *pāda*, چوکف *xūkup*, دغن چوکف *dengan xūkup*. En avez-vous —? فداکه فدام *padā-kah padā-mu*.

SUFFISANCE, s. f., ce qui suffit, کچکوفن *ka-padā-an*, کچکوفن *ka-xūkup-an*. Pour notre —, اکن *ākan ka-xūkup-an kāmī*.

SUFFISANCE, sottise vanité, ثری *prī somborg*, ثری برچوثر *prī ber-xūpar*.

SUFFISANT, E, adj., qui suffit, فاد *pāda*, چوکف *xūkup*, سمفت *sampat*, سمفی *sampey*. Cela n'est pas —, ایت تیاد چوکف *itu tiāda xūkup*.

SUFFISANT, présomptueux, اورغ *ōrang somborg*, اورغ برچوثر *ōrang ber-xūpar*.

SUFFOCATION, s. f., حال لس *hāl lemàs*, حال ملسکن *hāl me-lemàs-kan*, ثری نفس تیاد دافت ماسق کلور *prī nefas tiāda dāpat māsuk ka-lūar*.

SUFFOQUER, v. a., faire perdre la respiration, ملسکن *me-lemàs*, ملسکن *me-lemàs-kan*. — quelqu'un, سؤرغ *me-lemàs-kan sa-ōrang*. Mourir suffoqué, ماتى لس *māti*.

lemàs. — en prenant à la gorge, منجکت *men-xekèk*.

SUFFOQUER, v. n., ne pouvoir respirer, تباد دافت برنفس *tiāda dāpat ber-nefas*.

SUFFRAGE, s. m., voix, سوار *suāra*. La pluralité des suffrages, کلبین *ka-lebēh-an suāra*.

SUFFRAGE, approbation, کرضاء *ka-redlā-an*, اذن *izin*. Donner son —, approuver, permettre, مبری اذن *mem-brī izin*.

SUGGÉRER, v. a., inspirer, mettre dans l'esprit, متاجر *meng-ājar*, ماسقکن *meng-ilhām-kan*, کدالم هاتی *me-māsuk-kan ka-dālam hāti*. Il vous suggérera toutes choses, ای اکن متاجر کاو سکو سواتو *ia ākan meng-ājar kāmū segala sa-suātu*.

SUGGESTION, s. f., instigation, persuasion au mal, وسواس *waswās*, هرهار *haru-hāra*. — du démon, وسواس شیطان *waswās sētān*.

SUICIDE, s. m., celui qui se tue, اورغ یغ ممبونه درین *orang yang mem-bunuh diri-ña*, ممبونه دیری *pem-bunuh diri*.

SUICIDE, action de se tuer, حال *hal* ممبونه درین *mem-bunuh diri-ña*, ممبونه دیری *pem-bunūh-an diri*.

SUICIDER (SE), v. pron., ممبونه درین *mem-bunuh diri-ña*, ماتی دغن *māti degan sahajā-ña*.

Il n'est pas permis de se —, تباد حلال ممبونه درین *tiāda ḥalāl mem-bunuh diri-ña*.

SUIE, s. f., ارغ فرار *arang para-pāra*.

SUIF, s. m., لقی چایر *lemàk xāer*, لقی ممبوت دین *lemàk mem-būat dīan*. — de bœuf, لقی لمبو *lemàk lembu*.

SUINT, s. m., ایر فله کمبغ بریری *āyer pelūh kambing biri-biri*.

SUINTEMENT, s. m., action de suinter, تیریس *tīrīs-an*, فتریس *per-tīrīs-an*.

SUINTER, v. n., couler, sortir presque insensiblement, تیریس *tīrīs*, برتیریس *ber-tīrīs*. Du vin qui suinte, ایر اغکور یغ برتیریس *āyer anggūr yang ber-tīrīs*.

SUITE, s. f., ce qui suit, conséquence, فحییس *peng-habīs-an*, اخرك *ākīr-ña*, کتروتن *ka-turūt-an*, ار یغن *irīng-an*. Les suites de cette guerre pourront être malheureuses, مک فرغ ایت بوله جادی فحییس یغ *maka prang itu būleh jādi peng-habīs-an yang xelāka*. La — de cette maladie sera la mort, مک اورغ ساکت ایت فد اخرك ای اکن ماتی *maka orang sākīt itu pada ākīr-ña ia ākan māti*. Mourir des suites d'une blessure, ماتی درفد لوک *māti deri-pada lūka*. Par suite de cela, درسبب *ūleh kārna itu*, ایت *deri sebāb itu*.

SUITE, train, cortège, **فشریشن**
perg-irīng-an, **اکوتن** *pel-īkor*,
ikūt-an. Une grande —, **فشریشن**
perg-irīng-an yang bāñak.
 Le roi a beaucoup de monde à sa —,
مک راج ایت فون دایرشن اورغ *maka rāja itu pūn di-irīng-kan*
ōrang bāñak-bāñak.

SUITE, série, **کیاکن** *ka-bañāk-an*,
تروتون *turūt-an*. Une — de malheurs,
کیاکن چلاک *ka-bañāk-an xe-*
lāka.

SUITE, les descendants, un cer-
 tain nombre de personnes qui se
 succèdent, **سکل اتق چوچو** *segala*
anak xūxu, **سلسله** *silsilet*. Il n'a
 pas de —, **تیاد اتق چچون** *tiāda*
anak xuxū-ña.

SUITE, qui vient après, **یغ کمدین**
yang kamudī-an. Etre à la —,
داتغ کمدین *dātang kamudī-an*. De
 —, l'un après l'autre, **برتورت** *ber-tūrut-tūrut*.

Dans la SUITE, par la —, **جه**
jemàh, **فدایسق** *pada ēsuk*.

De SUITE, incontinent, **لکس**
lekàs, **سبنتر** *sa-bentar*. Venez de —,
ماری لکس *māri lekàs*. Tout de —,
سبنترایت *sa-bentar itu*. Boire
 quatre verres de vin tout de suite,
مین امفت کلس ایر اغکور دغن تیاد
برهنتی *mīnum ampat glàs āyer*
arggūr dengan tiāda ber-henti.

SUIVANT, E, adj., qui vient après,
یغ داتغ *yang kamudī-an*,
یغ دهداتن *yang di-*
hadāp-an. La mousson suivante,
موسم یغ داتغ *mūsīm yang dātang*,
موسم یغ دهداتن *mūsīm yang di-*
hadāp-an. Le jour —, **کسوکن**
ka-esūk-an hari-ña.

SUIVANT, qui accompagne, **فغیرغ**
اورغ *perg-irīng*, **فغیکت** *perg-ikut*,
مغیرغ *ōrang merg-irīng*, **ساکي** *sākey*,
کاون *kāwan*.

SUIVANT, prép., **تورت** *tūrut*. —
 mon opinion, **تورت فمنداغن هب**
tūrut pemandāng-an hamba. —
 son conseil, **تورت بچران** *tūrut bi-*
xarā-ña.

SUIVANTE, s. f., **دایغ** *dāyang*.

SUIVRE, v. a., aller, venir après,
منورت *menūrut*, **مغیکت** *merg-ikut*,
مغیرغ *merg-irīng*. Il marche devant
 et les autres le suivent, **ای برجالن**
دهولو دان یغ لاین منورت دی ایت
ia ber-jālan dahūlu dān yang lāin
menūrut dīa itu. Il suivait de loin,
مک ای فون ایکته در جاوه *maka ia*
pūn ikut-lah deri jāuh. Leurs
 œuvres les suivent, **کرج کرجان**
برتورت سام دغن مریکیت *karja-*
karjā-ña ber-tūrut sāma dengan
marika-itu. — de l'œil, **منورت دغن**
مات *menūrut dengan mātā*. — un
 chemin, **مغیکت جالن** *merg-ikut*

jālan. Afin que nous suivions ses traces, سفای کامی مغیکت تاقق ۲ *supāya kāmī meng-ikut tāpak-tāpak-ña*. — les ordres, منورت تیتہ *menūrut titah*. — sa passion, منورت *menūrut hawā nefsū-ña*. — le métier de forgeron, ملکوکن *me-lakū-kan pe-karjā-an pandey besī*.

SUIVRE, imiter, منورت کلکون *menūrut ka-lakū-an*.

SUIVRE, remplacer, succéder, مغکنتی *meng-ganti*. Le jour suit la nuit, سیخ مغکنتی مالم *sīang meng-ganti mālam*.

SUIVRE, résulter de, داخ *dātang*, تربت *terbit*, تورت *tūrut*. Il s'en suivra un malheur, مک درڈ ایت *maka deri-pada itu ākan dātang xelāka*. Que s'en suivra-t-il? اف کسداهنن ایت *apa ka-sudāh-an-ña itu*.

SE SUIVRE, v. pron., marcher les uns après les autres, ۲ برجالن برتورت *ber-jālan ber-tūrut-tūrut*.

SUJET, s. m., cause, motif, سبب *sebāb*, تکل *togāl*, کارن *kārna*. Je ne connais pas le — de la dispute, هب تیساد تاهو سبین فربتاهن ایت *hamba tiāda tāhu sebāb-ña per-bantāh-an itu*. A quel — ? اف سبین *ada sebāb-ña*. Le — de cette lettre, تکل سورت ایت *tagāl sūrat itu*.

SUJET, matière, فرکار *porkāra*, حال *hāl*. Je ne puis rien dire sur

ce —, هب تیاد بوله برکات اتس فرکار *hamba tiāda būleh ber-kāta atas porkāra itu*.

SUJET, personne sous le rapport du mérite. C'est un bon —, ای سورخ *ia sa-ōrang bāik*. Les mauvais sujets, اورغ جاهت *segala orang jāhat*.

SUJET, TE, adj., soumis à une autorité, اورغ یخ تعلق *orang yang talok*, یخ تندق *yang tunduk*, یخ دیبواه فرته *yang di-bāwah parentah*. Nous sommes tous sujets aux lois du pays, کامی این سکلین اد دباوه حکم *kāmī ini sa-kalī-an ada di-bāwah hukum nagrī*.

SUJET, obligé, اوسه *hārus*, هارس *ūsah*. — à payer l'impôt, هارس *hārus mem-bāyar xūkey*. Tous les hommes sont sujets à la mort, اوسه سکل اورغ ماتی *ūsah segala orang mātī*.

SUJET, accoutumé, exposé à, یاس *biāsa*, بوله کن *būleh kena*. Il est — à s'enivrer, جادی *ia biāsa jādī mābuk*. Le pays est — aux tremblements de terre, نگری ایت ترکادغ ۲ کن کفه بومی *nagrī itu ter-kādang-kādang kena gumpah būmī*. — aux maladies, بوله کن فاکت *būleh kena peñakit*. Les sujets, le peuple, رعیة *rayat*, بال *bāla*, قوم *kaum*. Les sujets doivent aimer leur roi, هارس رعیة

رجايت *hārus rayat itu*
mergāsih rajā-ña.

SUJÉTION, s. f., dépendance, ثرى
 ثرى يىخ *prī yang talok*, دباوه يىخ *prī yang di-bāwah parentah.*
 A cause de la — dans laquelle il
 se trouve, كارن ثرى تعلق *kārna*
prī talok-ña.

SULFATE, s. m., كازم اسم بليرغ
gāram āsam balērang.

SULFUREUX, EUSE, adj., يىخ اد
 يىخ *yang ada balērang dā-*
lam-ña.

SULTAN, s. m., سلطان *sultān.*

SULTANAT, s. m., سلطنة *sultānet.*

SULTANE, s. f., سلطان ثون استرى
sultān pūña istri. — validé, بند
 سلطان *bunda sultān.*

SUMATRA, s. m., ثولو فرچ *pūlaw*
perxa, اندلس *andalas*, سمتر *suma-*
tra, سمتر *samantra.*

SUPERBE, adj., fier, orgueilleux,
 بسرهاى *besar hati*, جماو *jemāwa*,
 سمبىخ *sombong*, بىغتك *bongkak.* Il
 résiste aux superbes, سكل
 اى ملاون سكل *ia me-lāwan se-*
gala orang yang besar hati-ña.
 Le — sera humilié, اورغ جماو ايت
 اورغ *orang jemāwa itu*
 akan di-rendah-kan.

SUPERBE, magnifique, انده
indah-indah, ملى *mulia.* Vêtement
 —, فكاين يىخ انده *pakēy-an yang*

indah-indah. Un festin —, فرجمون
 يىخ *per-jamū-an yang mulia.*

SUPERBE, s. f., orgueil, كجموان
ka-jemawā-an, بىغتك هاتى *bongkak*
hati. Je déteste la —, اكو مبنجى
 كجموان *aku mem-benxi ka-jema-*
wā-an.

SUPERBEMENT, adv., orgueilleuse-
 ment, دغن سمبىخ *dengan somborg-*
ña, دغن بىغتك هاتى *dengan bongkak*
hati.

SUPERBEMENT, magnifiquement,
 دغن كلىامن *dengan ka-mulīa-an.*
 — habillé, برفاكى دغن فكاين يىخ انده
ber-pakēy dengan pakēy-an yang
indah-indah.

SUPERCHERIE, s. f., داي *dāya*,
 تيفو *tipu*, سمو *semū.* User de —,
 برداي *ber-dāya*, منيفو *menipu*, ميمو
meñemū.

SUPERFICIE, s. f., surface, موک
mūka, لور *lūar*, ظاهر *tlāhir*,
 وجاه *wajah.* La — de la terre, موک بوى
mūka būmi itu. — plane, موک
 رات *mūka rāta*, ظاهر داتر *tlāhir*
dātar.

SUPERFICIEL, LE, adj., تباد دالم
tiāda dālam, كورغ دالم *kūrang*
dālam. Connaissance superficielle,
 پغتھون يىخ تباد دالم *pengatahū - an*
yang tiāda dālam. Considération
 superficielle, فنداغن يىخ كورغ دالم
pemandāng-an yang kūrang dālam.

Homme —, اورغ یخ تیاد سمعی فهم, *orang yang tiada sampey fehem.*

SUPERFICIELLEMENT, adv., اتس *atas pri yang kūrang dālam.*

SUPERFIN, E, adj., très fin, هالس *hālus sa-kāli, yang yāng ter-utāma.*

SUPERFLU, E, adj., لفه *limpah, lebhèh deri- pada hājat.* Le —, یخ اد لفه *yang ada limpah.* Sans manque ni —, تیاد *tiada kūrang dān tiada lebhèh.*

SUPERFLUITÉ, s. f., کلفاهن *ka-limpāh-an, ka-lebèh-an.*

SUPÉRIEUR, E, adj., qui est au dessus, یخ داتس *yang di-atas, یخ yang lebhèh, یخ تیگگی, یخ yang tinggi.* Étage —, تشکت *tingkat yang di-atas.* Place supérieure, تشکت یخ تیگگی *tampat yang tinggi.* Prix —, هرک *harga tinggi.* Un homme —, سوره بسر *sa-ōrang besār.* Il est — en force, کوسان لبه بسر *kuasā-ña lebhèh besār.* Une réputation supérieure, نام یخ مشهور *nāma yang mašhūr.*

SUPÉRIEUR, chef, کفال *kapāla, pānghūlu.* Un — de couvent, کفال رومه اورغ برعباده *kapāla rūmah orang ber-ibādāt.*

SUPÉRIORITÉ, s. f., excellence au-dessus des autres, ثری یخ لبه *pri yang lebhèh, ثری یخ لبه تشکی, pri yang lebhèh tinggi, کلین, ka-lebèh-an.*

SUPÉRIORITÉ, dignité de chef, تشکت فقهولو *pangkat panghūlu.*

SUPÉRIORITÉ, autorité, کواس *kuāsa.*

SUPERLATIF, s. m. Le — s'exprime, en tant que degré de comparaison, par les mots: ترله *ter-lebhèh, سا-کالی, sa-kāli, ما, mahā, باقی, bāñak.* Degré —, تشکت یخ ترله تشکی *pangkat yang ter-lebhèh tinggi.* Il est bête au —, ای بوده سا-کالی *ia bōdoh sa-kāli.* Glorieux au —, ما ملی *mahā mulia.*

SUPERPOSER, v. a., مبوبه اتس *mem-būbuh atas, ملق اتس, me-letāk atas.*

SUPERSTITIEUX, EUSE, adj., qui a de la superstition, ترلوسکالی متدین *ter-lālu sa-kāli mutedeiyin, یخ yang per-xāya akan bārang yang sia-sia.*

SUPERSTITIEUX, où il y a de la superstition, باطل *bāṭil.*

SUPERSTITION, s. f., اعتقاد باطل *itikād bāṭil, ایمان یخ تیاد سبین, imān yang tiada sebab-ña, کفرجیان یخ, ka-perxayā-an yang sia-sia.*

SUPPLANTER, v. a., مفردیاکن *mem-per-dayā-kan*, مبالغتکن سرت مغشکتی *mem-bālīk-kan serta meng-ganti*. Il m'a supplanté, ای سده فردیاکن *ia sudah per-dayā-kan pāteḡ*.

SUPPLÉANT, E, adj., یغ مغشکتی *yang meng-ganti*, یغ مغشکتی *perg-ganti*.

SUPPLÉER, v. a., ajouter ce qui manque, منبه یغ کورخ *menambah yang kūrang*, منوهی *memenūh-i*, ممبری *mem-brī*. — à ce qui leur manque, منوهی ککراغن *memenūh-i ka-kurāng-an-ña*.

SUPPLÉER, remplacer, مغشکتی *meng-ganti*.

SUPPLÉMENT, s. m., قنباهن *pe-nambāh-an*, قرتباهن *per-tambāh-an*.

SUPPLIANT, E, adj., qui supplie, یغ موهن *yang memūhun*, یغ منت *yang me-minta*.

SUPPLICATION, s. f., فرمتان *per-mintā-an*, قهونن *pemuhūn-an*, دعا *dqā*. Il offrit ses supplications, سده دفرسمهکن ببراڤ فرمتان *sudah di-per-sembah-kan-ña be-brāpa per-mintā-an*. Humble —, دعا یغ رنده *dqā yang rendah*.

SUPPLICE, s. m., punition corporelle ordonnée par la justice, سقس بدن *siksa badān*. Souffrir un —, کنا سقس *kena siksa*, دسقس *di-siksa*. Les supplices éternels, سقس نارک *siksa nāraka*.

Instruments de — فرکاکس مقساکن *perkākasmēniksā-kan orang*. Condamner au dernier —, مغشککن *meng - hukum - kan ākan māti di-būnuh*.

SUPPLICE, tourment, سغسار *sang-sāra*. Endurer des supplices, مرسائی *me-rasā-i sangsāra*.

SUPPLICIER, v. a., mettre à mort, ممبونه *mem-būnuh*. — un assassin, ممبونه سورخ قنبونه *mem-būnuh sa-orang pem-būnuh*.

SUPPLICIER, tourmenter, مپغسارکن *meṅangsarā-kan*.

SUPPLIER, v. a., موهن *memūhun*, منت دعا *me-minta, minta dqā*. — instamment, موهن دغن سغکه ۲ *memūhun dengan sungguh-sungguh*.

SUPPLIQUE, s. f., سورت فرمتان *sūrat per-mintā-an*. Présenter une —, مفرسمهکن سورت فرمتان *mem-per-sembah-kan sūrat per-mintā-an*.

SUPPORT, s. m., ce qui soutient une chose, ce sur quoi elle porte, تگکت *tugkat*, سوکخ *sōkong*. —, پیdestal, فلپیکن *pe-lapīk-an*.

Fig. SUPPORT, aide, appui, protection, تولخ *tūlung*, قنولخ *penūlung*, قرنلدوغن *per-lindūng-an*.

SUPPORTABLE, adj., qu'on peut souffrir, supporter, یغ دافت دتاھن *yang dāpat di-tāhan*, یغ تردریت

yang ter-derita. Froid —, ديشن يڭ, *dīngin yang dāpat di-tāhan orang*. Cette douleur n'est pas —, ساكت ايت تيا د ترديت لآڭي, *sākit itu tiāda ter-derita lagi*.

SUPPORTABLE, qu'on peut tolérer, excuser, ديشن يڭ دافت دبيركن, *yang dāpat di-biār-kan*. Cela n'est pas —, تيا د هارس ايت دبيركن, *tiāda hārus itu di-biār-kan*.

SUPPORTÉ, E, part. pas. du v. supporter, enduré, ترشځځ *ter-tanggung*, تر تاهن *ter-tāhan*, ترديت *ter-derita*.

SUPPORTÉ, soutenu, دتځځت *di-tungkat*.

SUPPORTER, v. a., soutenir, منځځځت *menungkat*, منجنجځځ *men-junjung*.

SUPPORTER, endurer, منځځځ *menanggung*, منديت *men-derita*, مناهن *menāhan*. — un châtement, منځځځ سقس *menanggung siksa*. — une maladie, منديت سځتن *men-derita sakit-an*.

SUPPOSER, v. a., former une conjecture, présumer, کير *kīra*, سځځ *sangka*, پيکر *pikir*, ميکر *memikir*. Je suppose qu'il dort, همب کير اى *hamba kīra ia tidor*. Supposé qu'il en soit ainsi, جځلوسکالي *jikalaw sa-kālī pūn ba-gitu*.

SUPPOSER, alléguer, مباو فرکاريڭ *mem-bāwa porkāra yang*

dusta. — un récit, مباو چتر اڭي *mem-bāwa xeritrā yang dusta*.

SUPPOSITION, s. f., conjecture, opinion, آځه *āgah*, سځځ *sangka*, فرکړان *per-sangkā-an*, سځځ يڭ *per-kirā-an*. — fausse, سځځ يڭ *sangka yang tiāda benar*.

SUPPÔT, s. m., fauteur, partisan, agent pour le mal, يڭ منولځ قد بارځ *yang menūlung pada bārang yang jāhat*. Un — de Satan, سؤرځ يڭ جاهت سکالي *sa-ōrang yang jāhat sa-kālī*.

SUPPRESSION, s. f., action d'empêcher de paraître, حال ملارځ *hāl me-lārang*.

SUPPRESSION, action de passer sous silence, حال منديمن *hāl men-diam-kan*.

SUPPRESSION, action de retrancher, حال مويځ *hāl memūtung*.

SUPPRESSION d'urine, ساكت تيا د سځځځ *sākit tiāda būleh kenxing*.

SUPPRIMER, v. a., empêcher de paraître, cacher, ملارځ *me-lārang*, مپنيکن *meñem-bunī-kan*. — un journal, ملارځ سؤرت خبر دځځ *me-lārang surat kabār di-xāp*.

SUPPRIMER, taire, passer sous silence, منديمن *men-diam-kan*. Il a supprimé bien des circonstances du récit, اى سده منديمن بيراف حال *ia sudah men-*

dīam-kan be-brāpa hāl aḥwāl xeritrā itu.

SUPPRIMER, retrancher, ممتوح *me-mūtung*, مخرت *mergerāt*. J'ai supprimé un chapitre du livre, هب *hamba* sudah *pūtung suātu faṣal kitāb itu.*

SUPPRIMER, abolir, منيدان *meniadā-kan*. — une loi, منيدان *meniadā-kan hukum.*

SUPPURATION, s. f., نانه *nānah*, حال كلور نانه *hāl ka-lūar nānah.*

SUPPURER, v. n., برنانه *ber-nānah*, كالور نانه *ka-lūar nānah*. La blessure suppure, لوك ايت برنانه *lūka itu ber-nānah*. Faire — برنانه *ber-nānah-kan*, مغلور كن نانه *megalūar-kan nānah.*

SUPPUTATION, s. f., هتوغن *hitūng-an*, بلاغن *bilāng-an*, حساب *hisāb*. La — de la dépense, هتوغن بلنج *hitūng-an belanja itu.*

SUPPUTER, v. a., مغهتخ *merg-hitung*, هتخ مغهتخ *hitung-merg-hitung*, مملخ *mem-bilang*, محاسبكن *merg-hisāb-kan*. Tout a été supputé, سموان ايت سده دحسابكن *samuā-ña itu sudah di-hisāb-kan.*

SUPRÉMATIE, s. f., supériorité, ثرى ما تىكى *pri yang mahā tinggi*, كليهن *ka-lebēh-an.*

SUPRÊME, adj., au dessus de tout en son genre, ما بسر *mahā besār*, ما تىكى *mahā tinggi*. Pouvoir —, كواس يى ما بسر *kuāsa yang mahā besār*. L'Être —, توهن الله *tūhan allah*. Au — degré, ترلاوامت *ter-lālu āmat*, باقى سكالى *bāñak sa-kālī.*

SUPRÊME, dernier. Le moment —, كتيك موت *kotika maut.*

SUR, prép., داتس *atas*, داتس *di-atas*, كا-داتس *ka-atas*. — la maison, اتس رومه *atas rūmah*. Disputer — un sujet, سواتو فركار *ber-bantah atas suātu porkāra*. — votre parole je jetterai le filet, اتس سبدام فاتق اكن ملاهكن فوكت *atas sabdā-mu pūtek ākan melābuh-kan pūkat*. Il demeure — la montagne, اى دودق داتس كونخ *ia dūduk di-atas gūnurg*. Porter —, مباو كا-داتس *mem-bāwa ka-atas*. Monter — un cheval, نايق كا-داتس *naik ka-atas kūda*. Quelque-fois اتس *atas* est remplacé par د *di*, ك *ka*, ou كفد *ka-pada*. — mer, دلاوت *di-lāut*. — la côte, دثيسير *di-pasisir*. — le chemin, دجالن *di-jālan*. Tourner — la gauche, بالق ككىرى *bālīk ka-kīri*. — le milieu de jour, ثد تغه هارى *pada tengah hāri*. Venir — l'eau, تمبل *timbul*.

SUR, près, دکت *dekāt*, همپیر *hampir*. Cette ville est située — la rivière, مک نگرى ایت دکت سوغی *maka nagri itu dekāt sūngēy*. — le soir, همپیر قٹغ *hampir petāng*.

SUR, E, adj., acide, اسم *āsam*, ماسم *māsam*. Ce fruit est —, بوه *būah* ایت اسم *itu āsam*.

SŪR, E, adj., certain, vrai, تتو *tantu*, سغکه *sungguh*, بنر *benār*. Cela n'est pas —, ایت تیاد تتو *itu tiāda tantu*. Un gain —, لاب یغ تتو *lāba yang tantu*. Sa promesse est sûre, جنجین سغکه *janji-ñasungguh*. Des paroles sûres, فرکتان یغ بنر *per-katā-an yang benār*. Je suis — que, همب یقین هو *hamba yekīn bahwa*.

SŪR, ferme, solide, تکه *tegūh*, کوه *kūkuh*. Un rempart —, بنتغ تکه *bintēng tegūh*.

SŪR, en qui on peut se fier, کفرچیان *ka-perxayā-an*, بنر *benār*. Un ministre —, سورخ منتری *sa-ōrang mantri yang ka-perxayā-an*. Un homme —, سورخ بنر *sa-ōrang benār*.

SŪR, en sécurité, ستوس *san-tawsa*, سلامة *salāmat*, تتف *tetāp*.

A coup sŭr, دغن تتون *dergan tantū-ña*.

SURABONDAMMENT, adv., دغن *dergan* limpah-ña.

SURABONDANCE, s. f., کلفاهن *ka-limpāh-an*, کلین *ka-lebēh-an*.

SURABONDANT, E, adj., یغ لفه *yang limpah*.

SURABONDER, v. n., ملفه *me-limpah*, ادفه *ada limpah*. La grâce a surabondé, نعمة سده لفه *niṁet sudah limpah*. Je surabonde de joie, اکو سکلکالی سارت دغن کسکان *aku sa-kali-kālī sārāt dergan ka-sukā-an*.

SURACHETER, v. a., ممبلی بارغ ترلالو *mem-beli bārang ter-lālu māhal*.

SURANNÉ, E, adj., یغ توا سکالی *yang tuā sa-kālī*. Mode surannée, چاریغ توا سکالی *xāra yang tuā sa-kālī*, چاریغ تیاد دفاکی اورغ لاکي *xāra yang tiāda di-pākey ōrang lāgi*.

SURBAISSÉ, E, adj., vouite surbaissée, لشکخ یغ کورغ تشکی *leng-kung yang kūrang tīnggi*.

SURCHARGE, s. f., surcroît de charge, مواتن یغ ترلالو برت *muāt-an yang ter-lālu brāt*.

SURCHARGÉ, E, part. pas. du v. surcharger, سارت امت *sārāt āmat*, ترموت ترلالو باقی *ter-sārāt ter-mūat ter-lālu bāñak*.

SURCHARGER, v. a., charger trop, مپارت ترلالو امت *meñārat ter-lālu āmat*, منبه کبراتن *menambah ka-*

brāt-an. — l'estomac, ماكن ترلالو *mākan ter-lālu bāñak*.

SURCHARGER d'impôts, ممت اوفتى *me-minta ūpatī ter-lālu bāñak*.

SURCROÛT, s. m., فرباهن *per-tam-bāh-an*, فرباكن *per-bañak-an*. Et toutes ces choses vous seront données par —, سكلين فركار اين اكن, *sa-kalī-an por-kāra ini ākan di-tambāh-i pada kāmū*.

SURDENT, s. f., كيكى سمخ *gīgi sumbing*.

SURDITÉ, s. f., فرى يڭ نولى *prī yang tūli*, كاتلين *ka-tuli-an*.

SÛREMENT, adv., دغن تنو, *dengan tantu*, سسغكهن *sa-surguh-ña*, سسجى *sa-nisxāya*, بتل *betül-betül*.

SURENCHÈRE, s. f., توارن يڭ له, *tawār-an yang lebèh tinggi*, نلاين يڭ له *nīlēy-an yang lebèh*.

SURENCHÉRIR, v. n., مناوراتس *menāwar ātas tawār-an orang lain*, مناره هرك يڭ له *menāruh harga yang lebèh*.

SURÉROGATION, s. f., نفلة *nefilat*, au delà de ce qui est obligatoire, زيادة على الواجب *ziyādat ala el-wājib*.

SURÉROGATOIRE, adj., نفلة *nefilat*. Prière —, سمبهيڭ نفلة *sembahyang nefilat*.

SÛRETÉ, s. f., éloignement de tout danger, كستوسان *ka-santawsā-an*, كتاشن *ka-tetāp-an*, سمجهر *sejahtra*. En — pour toujours, دغن كستوسان سمفى سلمان *dengan ka-santawsā-an sampey sa-lama-lamā-ña*.

SÛRETÉ, garantie, caution, فهاكو *perg-aku*, اكون *akū-an*, چوگو *xōgo*. Je demande une — pour cet argent, اكونت فهاكو وڭ ايت *aku minta perg-aku wang itu*.

Mettre en SÛRETÉ, enfermer, emprisonner, منوتف *menūtup*, منجر اكن *memanjarā-kan*.

SURFACE, s. f., superficie, موک *mūka*, اتس *ātas*, ناتر *nātar*. La — de la terre, موک بومى *mūka būmi*. — de l'eau, موک اير *mūka āyer*. La — de cette pierre, اتس باتوايت *ātas-ña batu itu*. — plane, موک *mūka rāta*. — courbe, موک *mūka bārang yang būlat*.

SURFACE, extérieur, لور *lūar*, ظاهر *tlāhir*. Voir une chose à sa —, مليهت بارڭ درلورن *me-tihat bārang deri lūar-ña*.

SURFAIRE, v. a., منت هرك تشكى *minta harga tinggi*, مناره هرك يڭ *menāruh harga yang ter-lālu besār*.

SURGEON, s. m., rejetson qui sort du pied de l'arbre, چغکن یغ تمه *xangkuk yang tum-buh deri-pada kākī pōhon*.

SURGIE, v. n., arriver, داتخ *dātang*, سغی *sampey*. — au port, داتخ کلبوهن *dātang ka-labūh-an*.

SURGIR, s'élever, naître, تربت *terbit*, منجادی *men-jādi*. Des difficultés ont surgi, کسکارن سده تربت *ka-sukār-an sudah terbit*.

SURHUMAIN, E, adj., سغتی *saḡti*. Force surhumaine, کواس یغ سغتی *kuāsa yang saḡti*. Vertu surhumaine, کاسکتین *ka-saḡti-an*.

SURINTENDANT, s. m., جورو *jūru*, کفال *kapāla*. — du palais, جورو استان *jūru astāna*. — des finances, بندهار *bendahāra*.

SURJET, s. m., فرهوبخ جاهت *per-hūbung jāhit*. Coudre en —, مخوبخ دغن منجاست *merg-hūbung dergan men-jāhit*.

SURLENDEMAIN, s. m., دوهاری *dūa hāri kamudī-an*, لوس *lūsa*. Il est arrivé le —, دوهاری *dūa hāri kamudī-an* ia sudah *dātang*.

SURMENER, v. a., ملهکن *me-lelah-kan*. — un cheval, ملهکن کود *me-lelah-kan kūda*.

SURMONTÉ, E, adj., au dessus de quoi est placée quelque chose. Une

colonne surmontée d'une statue, تیغ یغ اد فاتخ اتسن *tīang yang ada pātung atas-ña*.

SURMONTER, v. a., monter au dessus, نایق کاتس *nāik ka-atas*.

SURMONTER, vaincre, مغالهکن *merg-ālah-kan*, منغ اتس *menang atas*. — ses ennemis, مغالهکن موسه *merg-ālah-kan mūsuh*.

SURNAGER, v. n., تمبل *timbul*, منبل *menimbul*, برهاپت *ber-hāñut*. Le liège surnage, ایت تمبل *kāyu gābus itu timbul*.

SURNATUREL, LE, adj., سغتی *saḡti*, عجیب *aḡīb*.

SURNATURELLEMENT, adv., اتس *atas*, ثری یغ سغتی *prī yang saḡti*, اتس ثری یغ عجیب *atas prī yang aḡīb*.

SURNOM, s. m., کلر *gelār*.

SURNOMMER, v. a., مغلر *merg-gelār*, ممبری کلر *mem-brī gelār*.

SURPASSÉ, E, part. pas. du v. surpasser, ترلفو *ter-lampaw*, تیوس *tīwas*.

SURPASSER, v. a., منجادی له *men-jādi lebèh*, مللوی *me-lalū-i*, ملفو *me-lampaw*, مغاله *merg-ālah*.

SURPLIS, s. m., تونیه *tūniyet*.

SURPLUS, s. m., le reste, l'excédant, کلین *ka-lebèh-an*, لفاون *lampāw-an*, فنگالان *peninggāl-an*, باقی *bāki*, مبخ *mumbang*. Le —

sera pour les pauvres, یخ کلیهن ایت *yang ka-lebēh-an*
 اکن اورغ مسکین *itu ākan orang meskīn*.

AU SURPLUS, loc. adv., اد فون *ada pūn*,
 تباهن سبرمول *sa-ber-mūla*, قول *tambāh-an pūla*.

SURPRENANT, E, adj., ترحیران *ter-heirān*,
 عجب *ajeb*. Des choses
 surprenantes, یخ ترحیران *bārang-bārang yang ter-heirān*.

SURPRENDRE, v. a., étonner, مبری
 حیران *mem-brī heirān*, متحیرانکن
meng-heirān-kan, منچغشکن *men-xengang-kan*.

SURPRENDRE, causer un saisis-
 sement, مبری هیة *mem-brī heibat*,
 متجبتکن *mengejūt-kan*.

SURPRENDRE, arriver à l'impro-
 viste, داتغ سکنیخ *dātang sa-kun-
 ŋung-kunŋung*. La pluie nous a
 surpris, هوجن ایت سده داتغ سکنیخ *hūjan itu sudah dātang sa-kun-
 ŋung-kunŋung*.

SURPRENDRE, attaquer à l'im-
 proviste, مبرغ سکنیخ *meñerang
 sa-kuñnung-kunŋung*, مبرکف *meñer-
 kap*.

SURPRENDRE, abuser, tromper,
 منیغو *menīpu*, مفردیاکن *mem-per-
 dayā-kan*.

SURPRIS, E, part. pas. du v. sur-
 prendre, étonné, چغغ *xengang*,
 تروماغو *ter-māngu*, حیران *heirān*.

SURPRISE, s. f., étonnement,
 کچغاغن *ka-xengāng-an*, دهشة *dah-
 šat*.

SURPRISE, tromperie, فرتفون *per-tipū-an*,
 فردیان *per-dayā-an*.

SURSAUT, s. m., ککجوتن *kejūt*,
 ککجوتن *ka-kejūt-an*. S'éveiller en —,
 ترکیجت *ter-kejūt*.

SURSEOIR, v. a., مفرهنتیکن *mem-
 per-hentī-kan*, منغکهن *menang-
 guh-kan*. — un jugement, مفرهنتیکن
 حکم *mem-per-hentī-kan hukum*.

SURSIS, s. m., فرهنتیسن *per-
 hentī-an*, فرتغکوهن *per-tanggūh-an*.

SURSIS, E, adj., تغکه *tanggūh*,
 ترتغکه *ter-tanggūh*.

SURTAXE, s. f., nouvelle taxe,
 چوکی یخ بهارو *xūkey yang bahāru*.

SURTAXE, taxe excessive, چوکی
 یخ ترلالو باق *xūkey yang ter-lālu
 bānak*.

SURTOUT, adv., استیمو *istimēwa*,
 فرتام *portāma*, هبای *hubāya*.

SURVEILLANCE, s. f., فنجروغن *pen-
 jurū-an*, تغکون *tunggū-an*,
 اغاتن *ingāt-an*.

SURVEILLANT, E, adj., اورغ برجاک *orang
 ber-jāga*, فغکو *penunggu*,
 جورو *jūru*.

SURVEILLE, s. f., le jour qui
 précède la veille, کلارن دهولو *kela-
 mārīn dahūlu*.

SURVEILLER, v. a., منجاك *men-jāga*, منگو *menunggu*, ملهاتی *me-lihāt-i*, مملهران *memeliharā-kan*.

SURVENDRE, v. a., منجول ترللو *men-jūal ter-lālu māhal*.

SURVENIR, v. n., داتغ *dātang*, منجادی *men-jādi*, چوئل *jūpul*, چوئل *xūpul*. Il survint du monde, اورغ داتغله *ōrang dātang-lah*. Il m'est survenu un malheur, همب *hamba ka-datāng-an xelāka*. S'il survient quelque chose, جکلواد سواتو حال *jikalaw ada sa-suātu hāl*. Que vous est-il survenu? اف بولا کو اتم *apa ber-lāku ātas-mu*.

SURVIVANT, E, adj., یغ هیدف لآگی *yang hīdup lāgi*, یغ عمرن لبه فنچخ *yang umur-ña lebeh panjang*. Le — aura tout, مک اورغ یغ لبه فنچخ *maka orang yang lebeh panjang umur-ña itu akan tarīma samuā-ña*.

SURVIVRE, v. n., هیدف لبه لام *hīdup lebeh lāma*.

SUS, prép. En —, لآگی *lāgi*, لبه *lebeh*, تباهن قول *tambāh-an pūla*, لبه درؤد ایت *lebeh deri-pada itu*.

SUSCEPTIBLE, adj., یغ بوله *yang būleh*, یغ دافت *yang dāpat*. — de modification, یغ بوله براوبه *yang būleh ber-ubah*, یغ دافت داوبه *yang*

dāpat di-ubah. — de réparation, یغ دافت دیسکی *yang dāpat di-baik-i*.

SUSCEPTIBLE, qui s'offense facilement, ماره *lekàs mārāh*, فنچخ *panxing*. Il est —, ای لکس ماره *ia lekàs mārāh*.

SUSCITER, v. a., faire naître, منربتن *mem-bāngun-kan*, منربتن *menerbit-kan*, مغدان *meny-adā-kan*. Je susciterai un prophète, اکوهندق مباحنکن سورغ نبی *aku hendak mem-bāngun-kan sa-ōrang nabī*. — une maladie, مغدان کسکیتن *meny-adā-kan ka-sakīt-an*. — une lignée à son frère, مباحنکن بنه قد *mem-bāngun-kan benih pada sudarā-ña itu*. — des dissensions, منبلکن چدرا *menimbul-kan xidrā*.

SUSCRIPTION, s. f., adresse, علامه *alamat*, سورت *sūrat*.

SUSDIT, E, adj., ترسبت *ter-sebūt*, ترسبت داتس *ter-sebūt di-ātas*. Le —, یغ ترسبت ایت *yang ter-sebūt itu*.

SUSPECT, E, adj., یغ مبری شبهه *yang mem-brī šubhet*, کن شک *kena šak*. Une personne suspecte, اورغ *orang yang kena šak*. Qui est —, qui est suspecté, یغ *yang di-tuhumet-kan*. Un témoin —, سورغ سقی یغ دهمتنکن *sa-ōrang saksi yang di-tuhumet-kan*.

SUSPECTER, v. a., مناره شك *me-nāruh šak*, منمتكن *menuhumet-kan*, منك *menarka*, ايثت قد بارغ *ingat pada bārang apa-apa*.

SUSPENDRE, v. a. élever en l'air pour laisser pendre à l'aide d'un lien, مڭكتڭ *merg-gantung*. — une lampe, مڭكتڭ فليت *merg-gantung palita*. — une pierre au cou, مڭكتڭ *merg-gantung suātu bātu pada lêher*. Nous avons suspendu nos instruments de musique aux arbres, کامي سده مڭكتڭ کچافي *kāmi sudah merg-gantung kexāpi-kexāpi kāmipada pōhon-pōhon*.

SUSPENDRE, différer, منڭكه *menangguh*, ملبتكن *me-lambat-kan*. — l'exécution d'un jugement, منڭكهكن *menangguh-kan hukum*.

SUSPENDRE, interrompre, مڭهنتيكن *merg-hentī-kan*. — des travaux, مڭهنتيكن فکرجان *merg-hentī-kan pe-karjā-an*.

SUSPENDRE quelqu'un de ses fonctions, مڭهنتيكن جاتن سورڭ *mem-per-hentī-kan jabāt-an sa-ōrang*.

SUSPENDU, E, part. pas. du v. suspendre, گانتڭ *gantung*, ترگنتڭ *ter-gantung*. Lampe suspendue, فليت *palita yang ter-gantung*, Du fer — à un aimant, بى ترگنتڭ *mem-brī mākan mīnum*, ممبى ماكن مينم

قد باتو برانى *besī yang ter-gantung pada bātu brāni*. — dans les airs, لاىڭ *lāyang*, برکيارن *ber-kibār-an*.

SUSPENDU, remis, arrêté, هنتى *henti*, ترهنتى *ter-henti*. Des travaux suspendus, فکرجان يڭ ترهنتى *pe-karjā-an yang ter-henti*. — de ses fonctions, اورڭ يڭ ترهنتى جاتن *ōrang yang ter-henti jabāt-an-ña*.

SUSPENDU, dans l'admiration, يڭ هتين لكت قد *yang hatī-ña lekāt pada*, يڭ راون هتين *yang rāwan hatī-ña*.

SUSPENS (EN), loc. adv., بمڭ *bim-bang*, تىاد فوتس *tiāda pūtus*. Il est en —, بمڭ هتين *bimbang hatī-ña*. Une chose en —, فکراج يڭ بل فوتس *porkāra yang belum pūtus*.

SUSPENSIF, IVE, يڭ منڭكهكن *yang menangguh-kan*, يڭ منتيكن *yang me-nantī-kan*.

SUSPENSION, s. f., action de suspendre, فڭگنتوڭن *peng-gantūng-an*.

SUSPENSION d'armes, فرهنتيئن *per-hentī-an prang*.

SUSPENSION, surséance, فرهنگوڭن *per-targūh-an*.

SUSPENSOIRE, s. m., تالى مڭكتڭ *tālī merg-gantung*.

SUSPICION, s. f., شك *šak*, تهمته *tuhumet*.

SUSTENTER, v. a., ممبى ماكن مينم *mem-brī mākan mīnum*, ممبيماكن

mem-biayā-kan, ملهراكن *memeli-harā-kan*.

SUTURE, s. f., jointure des os du crâne, فربهوغن *per - hubūng - an*, فرسمباتن تولغ ۲ کفال *per - sambāt-an tūlang-tūlang kapāla*.

SVELTE, adj., léger, délié, رمثغ *rampīng*, لمقى *lampey*. Taille —, pinggang *rampīng*. Colonne —, تیغ لمقى *tiang lampey*.

SYBARITE, adj., efféminé, corrompu, سفرت فرمفون *yang jādiseperti perampūan*, اورغ برشهوه *ōrang ber-šahwat*.

SYLLABAIRE, s. m., كتاب الهجا *kitāb el-hijā*.

SYLLABE, s. f., voyelle seule ou jointe à d'autres lettres qui se prononcent par une seule émission de voix, هجا *hijā*. Syllabe, partie d'un mot, جزء کلمه *juza kalimat*.

SYLLOGISME, s. m., argument, قياس *khiyās*.

SYMBOLE, s. m., figure, image, افام *upāma*, علامه *alāmat*, اشاره *išārat*. L'ancre est le — de l'espérance, مک ساوه ایت افام قشهرائن *maka sāuh itu upāma peng-harāp-an*.

SYMBOLE, formulaire des articles de la foi, قانون الیان *kānūn el-īmān*, فقجارن ایمان *peng - ajār - an īmān*. — des apôtres, فقجارن ایمان

درسکالین الرسولن *peng - ajār - an īmān deri sa-kalī-an er-rasūlin*.

SYMBOLIQUE, adj., یغ دغن افام *yang dengan upāma*, یغ دغن اشاره *yang dengan išārat*, مثالی *mişāli*.

SYMBOLISER, v. n. avoir du rapport, افام جادی *jādi upāma*, جادی علامه *jādi alāmat*.

SYMBOLISER, v. a., représenter, par un symbole, مغثماکن *merg-upamā-kan*.

SYMÉTRIE, s. f., arrangement, rapport, اتورن *atūr-an*, ترتیب *tertīb*, اندم *andam*, قوتون *patūt-an*. Belle —, اتورن یغ بائق *atūr-an yang bāik*.

SYMÉTRIQUE, adj., یغ تراتر *yang ter-atur*, براندم *ber-andam*, برقوتون *ber - patūt - an*, سام هکورن *sāma hukūr-an*.

SYMÉTRIQUEMENT, adv., دغن اتورن *dengan atūr-an*, دغن ترتیب *dengan tertīb*, دغن اندم *dengan andam-ña*.

SYMPATHIE, s. f., rapport d'humeur et d'inclination, سراس هاتی *sa-rāsa hāti*, موافقه *muwāfaqat*.

SYMPATHIE, sensibilité qui nous fait participer aux peines et aux plaisirs des autres, فیلهواتی *pīlu hāti*, چنت *xinta*.

SYMPATHIQUE, adj., سہاتی *sa-hāti*, سبچار *sa-bixāra*, چار برمواقفه

xāra ber-muwāfaqat, یخ برپیلوهاقی
yang ber-pilu hāti.

SYMPATHISER, v. n., برموافقة *ber-muwāfaqat*, براس سام *be-rāsa sāma*, برچنت *ber-xinta*.

SYMPHONIE, s. f., بوی یخ مردو *būni yang merdu*, راکم یخ ایتق *rāgam yang enak*.

SYMPHYSE, s. f., t. d'anat., فراكاتن *per-ikāt-an dūa tūlar*.

SYMPTÔME, s. m., indice, تند *tanda*, علامه *alāmat*, بکس *bakūs*. — d'une maladie, تند فپاکت *tanda peñākūt*, علامه فپاکت *alamat peñākūt*.

SYNAGOGUE, s. f., assemblée religieuse des juifs, کنیسه اورخ یهودی *kanīset orang yehūdi*. Enseigner dans la —, مشاجر ددالم کنیست *meng-ajar di-dālam kanīset*. Chasser de la —, مبعوغ دردالم کنیسه *mem-buang deri dālam kanīset*.

SYNCOPE, s. f., défaillance, pa-moison, فغسن *pingsan*. En —, کلاغر *kelāngar*. Tomber en —, منجادی فغسن *men-jadi pingsan*.

SYNCOPE, retranchement d'une lettre, حال مغورغکن کات *hāl meng-urang-kan kātā*.

SYNCOPER, v. a., مغورغکن کات *meng-urang-kan kātā*.

SYNDÉRÈSE, s. f., سسل *sesəl*, سسل هاتی *sesəl hāti*.

SYNDIC, s. m., qui est chargé des affaires d'une communauté dont il est membre, وکیل جماعة *wakīl jemāat*, یخ منولخ *nekīb*, اورخ یخ منولخ *orang yang menūlung bixāra*. — des marchands, شاهبندر *šāh-bandar*.

SYNODAL, E, adj., یخ اتس شرط *yang atas šart mejlis pandita*.

SYNODE, s. m., مجلس فندیت *mejlis pandita*, مجلس حال کریج *mejlis hāl grēja*, جمله علما *jumlat ulamā*.

SYNONYME, adj., یخ ارتین سام *yang artī-ña sāma*, همفر سام مقصودن *hampir sāma makšūd-ña*.

SYNOPTIQUE, adj., qui se voit d'un même coup d'œil, یخ ترلیت *yang ter-lihat samuā-ña sa-kāli*.

SYNOVIE, s. f., t. de méd., ایر *āyer peñākūt sendi*.

SYNTAXE, s. f., arrangement des mots, des phrases selon les règles de la grammaire; ces règles, علم شرط فرهبوغن فرکتان *ilmu nehū, šart per-hubūng-an per-katā-an*.

SYNTHÈSE, s. f., méthode de composition, تالیف *tālīf*.

SYPHILIS, s. f., t. de méd., la maladie vénérienne, رستخ *rastung*, رستخ کوچی *rastung kōxi*, بئخ *bangang*, راج سیخ *rāja sīnga*.

SYRIE, s. f., شام *šām*. La —, نكري شام *nagrī šām*.

SYRIEN, NE, adj., de Syrie, شامي *šāmi*. — de religion, سرياني *suri-āni*.

SYSTÉMATIQUE, adj., qui appartient au système, اتس شرط مذهب *ātas šart mezhēb*.

SYSTÈME, s. m., assemblage de principes, vrais ou faux, et des conséquences qu'on en tire et sur

lesquelles on établit une opinion, مذهب *mezheb*.

SYSTÈME, hypothèse, قياس *kīyās*.

SYSTÈME, réunion d'astres, de parties, جملة *jumlat*.

SYZYGIE, s. f., t. d'astron., temps de la nouvelle ou de la pleine lune, زمان بولن بهارودان بولن قرنام *zemān būlan bahāru dān būlan pur-nāma*.

T

T, s. m., تي *te*, la vingtième lettre de l'alphabet, حرف يث كدو قوله در *huruf yang ka-dūa pūloh deri alif-bā-tā*.

T majuscule, تي بسر *te besār*;
T minuscule, تي كچل *te kexīl*.

TA, adj., possessif de la 2e pers. fém. Ta maison, اڭكو فوك رومه *angkaw pūña rūmah*, رومه اڭكو *rūmah angkaw*. Ta mère, ايبو اڭكو *ibu angkaw*, ايوم *ibū-mu*.

TABAC, s. m., تمباکو *tembāko*, ثوهن *ūdūt*. La plante du —, اودت *ūdūt*. Feuille de —, پوهن تمباکو *pōhon tembāko*. Plantation de —, کبن تمباکو *kebōn tembāko*. — à priser, تمباکو هيدغ *tembāko*.

تمباکو هالس *tembāko hālus*. — à fumer, تمباکو مغهيسف *tembāko merg-hīsap*. Une chique de —, سوسر *sūsūr*. Une pipe à fumer le —, فيغا تمباکو *pīpā tembāko*, ادوتن *udūt-an*. Un rouleau de —, لفتح تمباکو *lempeng tembāko*. Fumer du —, تمباکو مغهيسف *merg-hīsap tembāko*. Un bureau de —, کدی اورغ منجول تمباکو *kadēy orang men-jūal tembāko*.

TABAGIE, s. f., lieu destiné pour fumer, تفت مغهيسف تمباکو *tampat merg-hīsap tembāko*, يلق اورغ *bīlik orang merg-hīsap tembāko*.

TABATIÈRE, s. f., سلفه *salepāh*, بکس تمباکو *bakās tembāko*. — d'or,

salepàh deri-pada amàs. Une — ronde, بولت سلفه salepàh būlat.

TABELLION, s. m., notaire, دبير dubir.

TABERNACLE, s. m., tente, pavillon, تراتق terātaḳ, خيمة keimat.

La fête des tabernacles, هاری رای تراتق hāri rāya terātaḳ. Le — que l'on appelait le lieu très-saint, تراتق یغ ترسبت یلق یغ ما سوجی terātaḳ yang ter-sebūt bīlik yang mahā sūxi. Le — du témoignage, شهادة peti šahādat.

TABERNACLE, demeure, کدیامن ka-diām-an. Les tabernacles éternels, تراتق یغ ککل terātaḳ yang kakal, کدیامن ددالم سورک ka-diām-an di-dālam suwarga.

TABERNACLE où l'on conserve le Saint-Sacrement, تمغت سمغن القربان tampat simpan el-ḳorbān el-mukadas.

TABIS, s. m., کاین هیرم kāin hīram. — à fleurs, کاین هیرم بر بوع kāin hīram ber-būrga.

TABLATURE, s. f., تند بیپین tanda buñi-buñi-an.

Fig. Donner de la — à quelqu'un, ممبری کسساهن mem-brī ka-susāh-an.

TABLE, s. f., میجه mēja, مایده māyidet. — ronde, میجه بولت mēja

būlat. — à manger, میج اورغ ماکن mēja ōrang mākan. Dresser la —, مناره میج menāruh mēja. S'asseoir à —, دودق دمیج dūduk di-mēja.

Servir à —, خدمه فد میج kedmat padamēja, ملاین فد مایده me-lāyan pada māyidet. Service de —, سرب فرکاکس میج perkākas mēja, مایده serba māyidet. — ronde ou plateau sur lequel on place les mets pour être à portée de ceux qui sont assis à terre, دولغ dūlang.

La sainte —, تمغت سمبت القربان tampat sambut el-ḳorbān el-mukadas, مایده قدس māyidet

ḳudus. Propos de —, بنیج ۲ دمیج banxang-banxang di-mēja. Tenir — ouverte, ممکغ رومه ماکن meme-gang rūmah mākan. Afin que vous mangiez à ma —, سغای کامو ماکن فد supāya kāmū mākan pada māyidet-ku. — de nuit, تروهن tarūh - an tampat ken-xing.

TABLE, lame, tablette, لوح lōh, فافن pāpan. Ecrivez sur la — de votre cœur, تولسله داتس لوح هتیم tūlis-lah di-ātas lōh hati-mu. Deux tables de pierre, دو کفغ باتو dūa keping batu.

TABLE d'un livre, دفتر daftar.

TABLES chronologiques, تقویم tekwīm et-tawārīk.

TABLEAU, s. m., ouvrage de peinture, *گمبر gambar*, تلیسن *tulis-an*.

Collection de tableaux, *فرهمشونن* *per-himpūn-an gambar-gambar*. Un vieux —, *گمبر یغ تو* *gambar yang tuā*. Marchand de tableaux, *گمبر اورغ جول بلی گمبر* *orang jual beli gambar*.

TABLEAU, table de bois noircie pour écrire, *فائن* *pāpan*.

TABLEAU, représentation d'une chose de vive voix ou par écrit, *رنجان* *ranxāna*.

TABLETIER, s. m., qui fait des ouvrages comme des échiquiers, des trictracs, *توکغ مموت چاتر* *tūkang mem-būat xātur*.

TABLETTE, s. f., planche posée pour y mettre quelque chose, *فائن* *pāpan mem-būbuh bārang-bārang*. Mettez ce livre sur la seconde —, *بو بهله کتاب ایت آس* *būbuh-lah kitāb itu atas pāpan yang ka-dūa*.

TABLETTE pour écrire, *لوح* *lōk*, *لوح فائن* *lōh pāpan*.

TABLETTERIE, s. f., métier de tabletier, *چاتر علم مموت چاتر* *ilmu mem-būat xātur*. —, ouvrage de tabletterie, *سکل فر بوتانن توکغ چاتر* *segala per-buāt-an tūkang xātur*.

TABLIER, s. m., morceau d'étoffe qu'on met devant soi, *کاین فککو* *kāin pangku*.

TABLIER d'un pont, *فائن داسر* *pāpan dāsar jambātan*.

TABOURET, s. m., *رسی تیاد دغن* *krusi tiāda dengan per-sandār-an*.

TACHE, s. f., souillure, *چورغ* *xōring*, *موتغ* *mūting*. — d'huile, *چورغ میتغ* *xōring mīnāk*. Sans —, *سوجی برسه سکالی* *bresih sa-kāli*, *سوجی سکالی* *sūxi sa-kāli*.

TACHE, marque sur la peau, éclaboussure, *رنتق* *rintik*. Agneau sans —, *دبب یغ تیاد برنتق* *domba yang tiāda be-rintik*.

TACHE, marque sur le corps, *تلافق* *telāpak*. — naturelle, de naissance, *چغلا* *xangga*. — livide, venant de maladie, *سوفق* *sōpak*, *فانو* *pānaw*.

TACHE blanche sur l'œil, *بلالقی* *belālāk*.

TACHE, ce qui blesse la réputation de quelqu'un, *چلا* *xelā*, *عیب* *qīb*.

TÂCHE, s. f., ouvrage qu'on donne à faire dans un temps limité, *تغکوغن* *tanggūng-an*, *کرج* *karja*, *فکر جان یغ تنو* *pe-karjā-an yang tantu*. Une — pénible, *تغکوغن یغ* *tanggūng-an yang brāt*. — de chaque jour, *کرج سهر هاری* *karja sa-hari-hāri*. Achever sa —, *مید هکن* *meñudah-kan pe-karjā-an*.

TACHER, v. a., souiller, منچورڱڪن
men-xōring-kan, منچمرڪن *men-*
xumār-kan.

TÂCHER, v. n., s'efforcer de,
 مغوسهڪن درين *merg-ūsah-kan diri-*
ña, منچوب *men-xōba*.

TACHETÉ, E, adj., برنتق *be-rintik*,
 ڦلڻ *palang*, برڦلڻ *ber-palang*.

TACITE, adj., تياڊ دسبت *tiāda*
di-sebūt. Convention —, جنجی یخ,
 اورڱ سده تاهو تتافی تياڊ ترسورت
janji yang orang sudah tahu tetāpi
tiāda ter-sūrat.

TACITEMENT, adv., دڱن تياڊ دسبت
dengan tiāda di-sebūt.

TACITURNE, adj., یخ سوک برديم
yang sūka ber-dīam, ڦنڊيم *pen-*
dīam.

TACT, s. m., sens du toucher,
 ڦنجابت *pen-jābat*, ڦنجابتان *pen-*
jabāt-an.

TACT, jugement, finesse, عقل یخ
 ڦری یخ سنونه *akal yang betul*,
 ڦری *prī yang senūnuh*. Homme de —,
 ڦری *orang senūnuh*.

TACTILE, adj., یخ ڊاڦت ڊجابت
yang dāpat di-jābat, یخ ڊاڦت ڊجامه
yang dāpat di-jāmah.

TACTIQUE, s. f., art de ranger les
 troupes en bataille et de faire des
 évolutions militaires, علم مڱيڪت ڦرڱ

ilmu meng-ikat prang, علم بربارس
ilmu ber-bāris.

TÆL, s. m., poids, تاهل *tāhil*.

TAFFETAS, s. m., ڦندڱڱ *pedindang*,
 تفتا *tafetā*.

TAIE, s. f., d'oreiller, سارڱ بتل
sārung bantal.

TAIE, tache blanche sur l'œil,
 بلالقی *belālāk*.

TAILLADE, s. f., balafre, ڦارت
pārut, لیچت *lixat*.

TAILLANDIER, s. m., توکڱ بسی
tūkang besi, ڦندی بسی کاسر *pan-*
dey besi kāsar.

TAILLE, s. f., stature, تڱگین
tinggi-an, سیکڱ لمباڱ *sikap*, lem-
bāga, روڱ بدن *rūpa badān*. Il est
 d'une — moyenne, تڱگین سڌڱ
tinggi-
ña sedang, سیکڱن سڌڱ *sikap-ña*
sedang.

TAILLE, le milieu du corps, ڦڱڱڱ
pinggang. Une — délicate, ڦڱڱڱ
pinggang ramping. Sa — est comme
 la tige d'une fleur, ڦڱڱڱ سڦرت
 ڦڱڱڱ *pinggang-ña seperti tang-*
key bunga.

TAILLE, coupe, ڦوتڱ *pūtung*, ڦاهت
pāhat. Pierre de —, باتو یخ ڦوتڱ
bātu yang di-pūtung, باتو یخ ترڦاهت
bātu yang ter-pāhat.

TAILLE, pour tenir compte, کایو *kāyu simbat*, کایو سمبڅ *kāyu sumbīng*.

TAILLE, bois qui commence à repousser, بلوکر *belūkar*, سمنق *semāḱ*.

TAILLE, imposition, اوقتی *ūpatī*, خوکی *xūkey*, بی *bēya*.

TAILLE, ciselure, فہانتن *pahāt-an*. — douce, اکیرن *ukīr-an*, فٹکیرن *perg-ukīr-an*.

TAILLE, coupe des arbres, فرنتیغن *pe-rantīng-an*.

TAILLE, manière de tailler une plume, فرنچوغن قلم *pe-ranxūng-an ḱalam*.

TAILLE-PLUME, s. m., فرنچ قلم *pe-ranxung ḱalam*.

TAILLER, v. a., مونتخ *memūtung*, منق *menetūḱ*. — des diamants, مونتخ انتن *memūtung intan*.

TAILLER, couper en plusieurs pièces, ممځگل *memanggal*, مشهیرس *merg-hīris*.

TAILLER avec le ciseau, مهاخت *memāhat*. — des pierres, مهاخت باتو *memāhat bātu*.

TAILLER, ciseler, sculpter, مغوکر *merg-ūkir*.

TAILLER, retrancher ce qu'il y a de surplus, مرتیغ *me-rantīng*, مرتیغ *me-ranxung*. — des arbres, مرتیغ

me-rantīng. — une plume, مرتیغ قلم *me-ranxung ḱalam*.

TAILLER des croupières à l'ennemi, ملریکن موسه *me-larī-kan mūsuh*.

TAILLEUR, s. m., qui fait des habits, فنجاهت *pen-jāhit*, توکخ *tūkang jāhit*.

TAILLEUR de pierres, توکخ فوتخ *tūkang pūtung bātu*.

TAILLIS, s. m., بلوکر *belūkar*, سمنق *semāḱ*.

TAILLOIR, s. m., bois sur lequel on coupe la viande, فائن چنچ داکڅ *pāpan xenxang dāgīng*.

TAIRE, v. a., ne pas dire, تباد *tiāda mergatā-kan*, مندیکن *men-diam-kan*. Faire —, مندیکن *men-diam-kan*.

SE TAIRE, v. pron., بر دیم *ber-diam*. Alors la mer se tut, مک لاوت ایت فون *maka lāut itu pūn teddōh-lah*.

TALC, s. m., ابرق *abrek*.

TALENT, s. m., poids, بهار *bahāra*. Celui qui avait reçu cinq talents, یغ سده تریم لم بهار *yang sudah tarīma lima bahāra*.

TALENT, s. m., capacité, aptitude pour, کفنداین *ka-pandēy-an*, عقل *ka-bisā-an*, عقل *aḱal*, عقل *aḱal būdi*. Le — de la parole, کفنداین اکن برکات *ka-pandēy-an*

ākanber-kāta, فصیحة *feṣīhat*. Le — de s'enrichir, کسائن اکن براوله ککيان *ka-bisā-an ākan ber-ūleh ka-kayā-an*. Un homme de —, سؤرغ *sa - ōrang yang ber-akal būdi*.

TALION, s. m., قصاص *kiṣāṣ*, قبلان *pem-balās-an*. La loi du —, حکم قصاص *hukum kiṣāṣ*.

TALISMAN, s. m., عزيمة *azīmat*, حکمة *jīmat*, هوبت *hōbat*, حکمة *hikmat*. Avoir un —, برعزيمة *ber-azīmat*.

TALMUD, s. m., کتاب حکم اورغ *kitāb hūkum ōrang yehūdī*, يهودی *yehūdī*, کتاب اکام اورغ *kitāb agāma ōrang yehūdī*.

TALON, s. m., la partie postérieure du pied, تومت *tumit*, تخکک *tungkak*. Os du —, تولغ تومت *tūlang tūmit*. — de soulier, تومت سفاتو *tūmit sapātu*.

Loc. Montrer les talons, لاری *lāri*, برلرين *ber-larī-an*. Marcher sur les talons de quelqu'un, مشکت *merg-ikut ōrang*.

TALON, t. de mar., بریتن رندغ *burīt-an rindang kapāl*.

TALONNER, v. a., poursuivre de près, مغهبت *merg-hambat*.

TALONNER, presser, importuner, ممکس *memaksa*, مغهارو *merg-hāru*.

TALUS, s. m., تفت میرغ *tampat miring*.

TAMARIN, s. m., بوه اسم جاو *būah āsam jāwa*.

TAMABINIEE, s. m., فوهن اسم جاو *pōhon āsam jāwa*.

TAMBOUR, s. m., caisse dont les deux fonds sont des peaux tendues, گندرغ *genderang*, گندغ *gendang*, نوبه *nōbat*, طمبور *tambur*, تاب *tābuk*. Gros — de mosquée, بدق *beduk*. — formé de deux chaudrons, کوبه *kōbah*. Le son du —, بوي گندرغ *būni genderang*. Baguette de —, کايو مموکل *kāyu pemukul genderang*. Battre du —, ممالو گندرغ *memālu genderang*. Battre le — pour annoncer quelque chose, منبلکن *menabal-kan*.

TAMBOUR, celui qui bat du tambour, فمالو گندرغ *pemālu genderang*. — major, فمهورلو نوبه *pang-hūlu nōbat*.

TAMBOURIN, s. m., ربان *rabāna*, ردغ *redap*.

TAMBOURINER, v. n., ممالو گندرغ *memālu genderang*, مموکل طمبور *memukul tambur*, منبلکن *menabal-kan*.

TAMIS, s. m., تيسن *tapīs-an*, ايق *āyak*.

TAMISER, v. a., مناش *menāpis*, مغايق *merg-āyak*.

TAMISEUR, s. m., فغايق peng-
ayak, يڭ منافس yang menāpis.

TAMPON, s. m., bouchon, سمبٹ
sumbat, سمفل sempal. Boucher
avec un —, منوٹف دغن سمبٹ
menutup dengan sumbat.

TAMPONNER, v. a., مپيٹ meñum-
bat, مپفل meñempal, منوٹف دغن
menutup dengan sumbat.

TAN, s. m., سامق sāmak.

TANCER, v. a., منست me-nista,
مغهرق meng-hardik. Son père le
tança, مك منستاله بڭان اكن دى
me-nistā-lah bapā-ña akan dīa.

TANDIS QUE, loc. conj., سدغ
sedang, سمنتار semantāra, سلاڭي
sa-lāgi, سرت serta, سمبل sambil.
Tandis qu'il se tient debout, سدغ
sedang ia ber-dīri. Tra-
vaillez tandis qu'il dort, كرجاله كامو
karjā-lah kāmū semantāra ia tīdor.

TANGAGE, s. m., اغكل anggul,
انتق entak.

TANGENTE, s. f., خط بتل يڭ كن
katt betul yang kena katt
bantuk.

TANGIBLE, adj., يڭ دافت دجابت
yang dapat di-jābat, يڭ دافت دراب
yang dapat di-rāba.

TANGUER, v. n., برانتق ber-entak,
تغكل tanggul-anggul.

TANIÈRE, s. f., كڙغڭ gerunggang,
لوبڭ lōbang, ليڭ liang. Les
renards ont des tanières, قد روبه ٢
pada rūbeh-rūbeh ada
gerunggang.

TANNER, v. a., préparer le cuir
avec le tan, مپامق meñamak.

TANNERIE, s. f., تمفت سامق tampat
samak.

TANNEUR, s. m., توکڭ tukang
samak, ڦامق peñamak.

TANT, adv., بڭيت بايق bagitu.
bāñak, سايق sa-bāñak, سكين sa-
kīyan. Il a fait — de fautes, اى
ia sudah بڭيت بايق
būat sālāh bagitu bāñak. Ne
faites pas — le suffisant, جاغن
jāngan mengāxak
bagitu bāñak. — que, aussi long-
temps que, سلام sa-lāma, سكين لام
sa-kīyan lāma. — que je vivrai,
سلام هب هيدف sa-lāma hamba
hīdup. Tous — que nous sommes,
كامى اين سكيلن kāmī ini sa-kalī-
an. — bons que mauvais, اتو بايق
ātaw bāik ātaw jāhat.
— soit peu, بارڭ سديكت bārang sa-
dīkit. — plus que moins, سكرير
sa-kira-kīra. — de fois que vous
voudrez, سبراف كالى تون ماو
brāpa kālī tūan māu. — que je
puis, بارڭ سبوله ٢ bārang sa-būleh-
būleh-ku.

TANT s'en faut qu'il soit mort,
qu'il n'est pas même blessé, جاغئکن
ای ماتی مک لوک فون تیاد *jāngan-*
kan ia māti maka lūka pūn tiāda.

TANT mieux, بکیت بايقله *bagītu*
bāik-lah.

TANT pis, بکیت لبه جاهت *bagītu*
lebèh jāhat.

En TANT que, سفتړت *seperti.*

TANTE, s. f., sœur aînée du père
ou de la mère, ماء توا *ma tuā*, مق
ماک *maḵ uwāk*, sœur cadette, ماء
ما *ma mūda*, مق مود *maḵ mūda*,
مق کچل *maḵ kekḵl*, بيبی *bibi.*

TANTÔT, adv., تادی *tādi*, سبتر
sa-bentar, کلتی *kalāk*. Il viendra —,
تادی ای اکن داتخ *tādi ia ākan*
dātang.

TANTÔT il parle, — il chante,
سکارخ این ای برکات دان سبتر لاکي
ای *sakārang īni ia ber-kāta dān*
sa-bentar lāgi ia me-ñāñi.

TAON, s. m., لالت کود *lālat kūda.*

TAPAGE, s. m., گگیرن *gegēr-an*,
غوغا *gawgā*, ایشربشر *ingar-bangar*,
گمفر *gampar*, گمرنچ *gemerinḵing.*

TAPAGEUR, s. m., گیدکر *gēger*,
فشکاده *peng-gādoh.*

TAPE, s. f., coup de la main,
فوکل دغن کتق *tepūk*, کتق *ketòḵ*,
تفیلخ *pūkul dengan tāngan*,
tampiling.

TAPE, tampon, سمب *sumbat.*

TAPER, v. a., frapper, منفق
menepūk, مشتق *mergetòḵ*, مومل
memūkul. — du pied, کاکي
mem-banting kākī. — du pied par
colère, ماره کاکي *mem-*
banting kākī kārna mārak.

TAPER, boucher avec une tape,
منوف دغن سمب *menūtup dengan*
sumbat.

TAPINOIS (EN), loc. adv., en
cachette, سرت منچرچوری *serta*
men-ḵuri-ḵūri.

TAPIOCA, s. m., درفد اوپی کابو
tepung deri-pada ūbi kāyu.

TAPIR, s. m., animal, بابي
گاجه *bābi gājah.*

TAPIR (SE), v. pron., مغندف
meng-endap, مرغکخ *me-rangkeng.*
Se — derrière une porte, مغندف
meng-endap di-blākang
pintu.

TAPIS, s. m., فرمدانی *permadāni*,
قطیفة *kaṭīfat*. — de Perse, فرمدانی
permadāni deri benūa
ajem. — tissé d'or, فرمدانی یخ
permadāni yang ka-amās-
an. — de table, کابین میچ
mēja, میچ هشارن *hampār-an mēja.*

Fig. Mettre une affaire sur le —,
مبجراکن سواتو فرکار
mem-bixarā-
kan suātu porkāra.

TAPISSEUR, v. a., مغهمفاری درفد
meng-hampār-i deri-pada

permadāni. Papier pour —, قرطاس بوت فاسخ *karṭās būat pāsang di-tembok*.

TAPISSERIE, s. f., دیوغل *dīwangga*, همغارن *hampār-an*. Rideau en —, تیری دیوغل *tirey dīwangga*.

TAPISSIER, s. m., فندی فرمدانی *pandey permadāni*, اورغ جول *orang jūal permadāni*, توکغ فرمدانی *orang jūal permadāni*, تیکغ فرمدانی *orang jūal permadāni*, میلق مغمغارنی *tukang meng-hampār-i bilik*.

TAQUIN, E, adj., mutin, contrariant, برتغکر *ber-terkar*, جریوت *xerēwet*, یغ سوك مغلغکون اورغ *yang sūka meng-ganggū-kan orang*.

TAQUINER, v. a., منچاری چکت *men-xahāri xekit*, مشاجق اورغ *meng-ajak orang*.

TAQUINERIE, s. f., تشکر *terkar*, چکت *xekit*.

TARABUSTER, v. a., مغارو اورغ *meng-hāru orang*, مغلغکون اورغ *meng-ganggū-kan orang*.

TARARE, s. m., instrument à nettoyer les grains, پیرو *nīru*.

TARAUD, s. m., گردی لشکر *gurdi lingkar*.

TARAUDEB, v. a., مشورق دغن *mengōrek dengan gurdi lingkar*.

TARD, adv., لمو *lampaw*, کمديئن *kamudi-an*. Il est trop —, سده لمو *sudah lampaw watkū-ña*.

Lorsqu'il est — dans la nuit, ستله هاری جاوه مالم *sa-telāh hāri jāuh mālām*. — dans la mousson, سده جاوه موسم *sudah jāuh mūsīm*. Gardez-vous d'arriver —, جاغن *jāngan lambat datang*. Il arrivera plus — que sa femme, ای اکن داتغ کمديئن درشد بنين *ia akan datang kamudi-an deripada binī-ña*.

TARDEB, v. n., برتغکه *ber-tangguh*, منتی *me-nanti*. S'il tarde encore, جک ای برتغکه لاکي *jika ia ber-tangguh lagi*.

TARDEB, lambiner, لمت *lambat*, ملبت *me-lambat*, برلالی *ber-lāley*, برلین *ber-lēna*. Ne tardez pas, جاغن لمت *jāngan lambat*. — à venir, برلین اکن داتغ *ber-lēna akan datang*.

TARDIF, IVE, adj., qui tarde, qui vient tard, یغ کبلکاغن *yang ka-blakāng-an*, یغ داتغ کمديئن *yang datang kamudi-an*, یغ برلباتن *yang ber-lambāt-an*. Fruits tardifs, بوه یغ *būah yang ka-blakāng-an*. Les regrets tardifs sont inutiles, سسل یغ کمديئن تیاد برگون *sesul yang kamudi-an tiada ber-gūna*.

TARDIF, lent, لمت *lambat*, لین *lēna*.

TARDIVEMENT, adv., دغن لمتی *dengan lambat-ña*, سرت داتغ کمديئن *serta datang kamudi-an*.

TARE, s. f., diminution de poids, کورغ تباغن *kūrang timbāng - an*, یخ دچشکولوغ *yang di-xengkolong*.

TARE, poids de l'enveloppe, تباغن بکس یخ بارغ دالمن *timbāng-an bakàs yang bārang dālam-ña*.

TARE, vice, défaut, چلا *xelā*. Cheval sans —, کود یخ تیاد چلان *kūda yang tiāda xelā-ña*.

TARÉ, E, adj., vicié, mauvais, چلاک *xelāka*, جاهت *jāhat*. Homme —, اورغ چلاک *ōrang xelāka*.

TARER, v. a., gâter, corrompre, مہنساکن *me-rūsak-kan*, مہنساکن *mem-binasā-kan*.

TARET, s. m., کاٹخ *kāpang*. Le navire a péri par les tarets, مک فراہوایت سده دروسفکن کاٹخ *maka prāhu itu sudah di-rūsak-kan kāpang*.

TARGETTE, s. f., کنچخ *kanxing*, کنچخ چیفر *kanxing xēper*. — d'une porte, کنچخ فٹو *kanxing pintu*.

TARGUER (SE), مهاچق *menḡaxak*, مهاچقکن دیری *menḡ - ḡah - kan dīri*. Il se targue de fortune, ای مهاچق کارن ککئانی *ia menḡaxak kārna ka-kayā-an-ña*.

TARIÈRE, s. f., گُردی *gurdi*, فغکیرق *peng-girik kāyu*.

TARIF, s. m., دفتر هرک دکاغن *daftar harga dagāng-an*. — des douanes, دفتر چوکي یخ اکن دبایر *daftar xūkey yang akan di-bāyar*. — du prix du travail, دفتر حسنة *daftar hisnat*.

TARIR, v. a., mettre à sec, مغرغکن *mergering-kan*.

TARIR, v. n., être à sec, جادی کرغ *jādi krìng*, ککریغن *ka-krìng-an*. La pièce d'eau est tarie, کولم ایت *kūlam itu sudah krìng*. Cette fontaine ne tarit pas, مات ایر *māta āyer itu tiāda ka-krìng-an*.

TARISSABLE, adj., یخ دافت *yang dāpat jādi krìng*.

TARISSEMENT, s. m., حال یخ کرغ *hāl yang krìng*, ککریغن *ka-krìng-an*.

TAROTÉ, E, adj., de diverses couleurs, فلغ *palàng*.

TARTE, s. f., جرادق *jerādik*. — aux confitures, جرادق دغن مینسن *jerādik dergan manīs-an*.

TARTINE, s. f., سفوتغ روتی *sa-pūtung rōti*. — de beurre, روتی دغن *rōti dergan mantēga*.

TARTRE, s. m., dépôt terreux et salin du vin, باتو اڭگور *bātu anggūr*, طرطیر *ṭarṭir*.

TARTUFE, s. m., faux dévot, منافق *munāfiḡ*.

TAS, s. m., تمبن *timbun*, *tambun*,
 تُمپوک *tumpuk*, کَتفوک *ka-tumpūk-*
an. — de pierres, تمبن باتو *tambun*
bātu. — de terre, تَمبن تانه *tambun*
tānah. — de blé, لَمپُر *lampur*,
 تَغکس *tugkus*, جَلَاپَڠ *jelāpang*.
 — de personnes, کَتفوک اوروڠ *ka-*
tumpūk-an ōrang, کِپاکن اوروڠ
ka-bañāk-an ōrang. — de fainéants,
 کِپاکن اوروڠ مَالس *ka - bañāk - an*
ōrang mālas. Qui est en —, بَرْتَمبن
ber-tambun, بَرْتَمپوک *ber-tumpuk*,
 بَرْتِنْدِه *ber-tindih*. Mettre en —,
 مَنامْبُن کَن *menambun-kan*, مَنمُفْکَن
menumpuk-kan, مَنمِنْدِه کَن *menindih-*
kan.

TASSE, s. f., چَاوَن *xāwan*, مَغکَت
mangkoḳ, تَاکَر *tākar*. — en argent,
 چَاوَن دِرُڤَد فِیرِق *xāwan deri-pada*
l̥ēraḳ. Une — de thé. سِچَاوَن تِه
sa-xāwan tēh. Demi-tasse, چَاوَن
 کِچَل *xāwan kexil*.

TASSE, v. a., مَنامْبُن کَن *menam-*
bun-kan, مَنمِنْدِه کَن *menindih-kan*,
 مَنمُفْکَن کَن *menumpuk-kan*. — du foie,
 مَنامْبُن کَن مَنمِن کَن رُومَت *menambun-kan rum-*
put.

SE TASSE, v. pron., s'affaïsser,
 تُوْرُن *tūrun*.

TÂTER, v. a., toucher, manier
 doucement une chose, مَرَاب *me-*

rāba, مَنجَاه *men-jāmah*. — le
 pouls, مَرَاب نَادِي *me-rāba nādi*.

TÂTER, essayer, مَنچُوب *men-*
xōba.

TÂTER, goûter, مَرَاَس *me-rāsa*,
 مَنچُوب *men-xōba*.

TÂTE-VIN, s. m., فُرکَاکَس مَنچُوب اَیْر
perkākas men-xōba āyer
anggūr.

TÂTONNEMENT, s. m., حَال مَرَبْرَاب
hāl me-raba-rāba.

TÂTONNER, v. n., chercher dans
 l'obscurité en tâtant, مَرَاب *me-rāba*,
 مَرَبْرَاب *me-raba-rāba*. — çà et là,
 مَرَاب کَسَان کِمَارِي *me-rāba ka-sāna*
ka-māri.

TÂTONNER, hésiter, بَمِیغ جَادِي
jādi bimbang.

TÂTONS (À), loc. adv., en tâtonnant,
 سَرَت مَرَبْرَاب *serta me-raba-rāba*.

À TÂTONS, d'une manière incer-
 taine, دَغَن تِیَاد تَتُو *dengan tiāda*
tantu.

TATOUAGE, s. m., 1°, action de
 tatouer, حَال مَنچَاچَت *hāl men-*
xāxat. 2°, résultat, چَاچَت *xāxat*.

TATOUER, v. a., مَنچَاچَت *men-*
xāxat. — la figure, مَوک مَنچَاچَت
men-xāxat mūka.

TAUDIS, s. m., رُومِه کِچَل دَان کُوتَر
rūmah kexil dān kōtor, مَغَمَت دِیم
 تَمپَات دِیَام یَاڠ کُوتَر *tampat dīam yang kōtor*.

TAUPE, s. f., تيكس مندىق *munduk*, تيكس مندىق *tikus munduk*, دندم *dandam*.

TAUREAU, s. m., mâle de la vache, لمبو جنتن *sāpi jantan*, لمبو جنتن *lembu jantan*. — coupé, سافى كاسم *sāpi kāsīm*, لمبو كيبورى *lembu kabīri*. Conduire des taureaux, مشهالو سافى *merg-hālaw sāpi jantan*.

Le TAUREAU, signe du zodiaque, برج الثور *burj eš-šaur*.

TAUX, s. m., prix établi pour la vente des denrées, هرك *harga*, نيلى *nīley*, قدر *kedar*. Le — du pain, هرك روتى يڭ دنتوكن *harga rōti yang di-tantū-kan*.

TAUX, denier de l'intérêt de l'argent, بوغ وڭ *būnga wang*. Argent prêté au — de cinq pour cent, وڭ وڭ *wang yang ber-būnga lima pe-rātus*.

TAVELÉ, E, adj., moucheté, برنتق *be-rintik*, تفرچق *te-perxik*, برفلغ *ber-palung*.

TAVERNE, s. f., كدى اورغ جول *kadēy orang jūal ārak*, رومه *rūmah orang jūal āngūr*.

TAXE, s. f., fixation de prix, هرك كستون *ka-tantū-an harga*.

TAXE, prix fixé, هرك يڭ دنتوكن *harga yang di-tantū-kan*.

TAXE, impôt, اوڭتى *ūpatī*, چوكى *xūkey*, خراجة *karājat*.

TAXER, v. a., fixer le prix, مناره هرك *menāruh harga*, منيلى *me-nīley*, منتوكن هرك *menantū-kan harga*.

TAXER, faire une imposition, منت اوڭتى *menuntut ūpatī*, ممت اوڭتى *me-minta ūpatī*.

TCHANDI, nom de la déesse Dourga, چندى *xandī*.

TE, pron. de la seconde pers., اغكو *angkaw*, كامو *kāmu*.

TECHNIQUE, adj., علم فون *ilmu pūña*, حكمة فون *hikmat pūña*. Mot —, فركتان علم *per-katā-an ilmu*, كات حكمة *kāta hikmat*.

TE DEUM, s. m., تمجيد الله *temjīd allah*.

TÉGUMENT, s. m., كولت *kūlit*, سلافت *selāput*, اغشية *igašyāt*.

TEIGNE, s. f., sorte de gale à la tête, گورق كفال *gūrak kapāla*.

TEIGNE, ver qui ronge les étoffes, گگت *gegāt*, گگس *gegās*. Rongé par les teignes, يڭ دماكن گگت *yang di-mākan gegāt*.

TEIGNEUX, EUSE, adj., يڭ برگورق *yang ber-gūrak kapalā-ña*, كفلان *ber-kūdis*.

TEILLAGE ou TILLAGE, s. m., حال *hāl meñerbuk*.

TEILLER ou TILLER, v. a., مېبرق *meñerbuk*. — du chanvre, مېبرق گنج *meñerbuk ganja*. Du lin tillé, كتان *ketān serbuk*.

TEINDRE, v. a., منچلف *men-xelòp*. — des étoffes, منچلف کاین *men-xelòp kâin*.

TEINT, s. m., couleur, ورن *warna*, تنت *tinta*.

TEINT, coloris du visage, ایر موك *āyer mūka*, ورن موك *warna mūka*, سړی *srī*. — pâle, موك فوچت *mūka pūxat*.

TEINT, E, part. pas. du v. teindre, برکمه چلف *ter-xelòp*, چلف *xelòp*, *ber-kampah*.

TEINTURE, s. f., 1°, action de teindre, فچلوښ *pen-xelòp-an*. 2°, résultat, چلوښ *xelòp-an*, کمفه *kampah*.

TEINTURE, matière pour teindre, مات بند یخ مبری ورن *māta benda yang mem-brī warna*.

TEINTURE, connaissance superficielle, فتحهون یخ سدیکت *pengatahū-an yang sa-dikit*.

TEINTURE, solution d'une substance dans l'alcool, هنجورن بارغ *hanxūr-an bārang dālam ārak*.

TEINTURERIE, s. f., atelier de teinture, تمفت منچلف کاین *tampat men-xelòp kâin*, فرچلوښ *per-xelòp-an*.

TEINTURIER, ÈRE, s., اورغ فچلف *ōrang pen-xelòp*, توکغ چلف *tūkang xelòp*.

TEL, LE, adj., دمکین *seperti*, سبکي *demikīan*, باگیت *sa-bāgey*, باگیتو *bagītu*. — que vous dites, سفرت کتام *seperti katā-mu*. Un homme — que vous, سورغ سفرت اغکو *sa-ōrang seperti angkaw*. Une telle conduite, لا کو یخ دمکین *lāku yang demikīan*. De telle grandeur, باگیت بسړ *ba-gītu besār-ña*. — maître — valet, سبکي تون سبکیت هېبان *sa-bāgey tūan sa-bagītu hambā-ña*. — quel, باگیت جوک *bagītu jūga*.

Prov. — refuse qui après muse, اد اورغ یخ اغکن تریم دان کمديڼ ای *ada ōrang yang enggan tarīma dān kamudī-an īa sesāl*.

Un TEL, فلان *ānu*, فلان *fulān*. Une telle personne venant d'un — pays, سورغ انو داتغ در نګری انو *sa-ōrang ānu dātang derīnagrī ānu*.

TÉLÉGRAPHE, s. m., کدغ سورت فانه *godōng sūrat pānah*.

TÉLÉGRAPHIE, s. f., علم سورت فانه *ilmu sūrat pānah*.

TÉLESCOPE, s. m., تروغ *trōpong*, تروغ بسړ *trōpong besār*.

TELLEMENT, adv., de telle sorte, دمکین *demikīan*, باگیت *bagītu*. Il est — malade qu'il ne peut plus parler, ای ساکت باگیت باپو مک ای *īa sākī bagītu bānāk maka īa tiāda ber-kāta lāgi*. — quellement, باگیت جوک *bagītu jūga*.

TÉMÉRAIREMENT, adv., دغن ترلانو *hāl ter-lālu berāni*.

TÉMÉRAIREMENT, inconsiderément, تباد دغن فرقس *tiāda dengen prekṣa*, دغن کورغ ايغت *dengen kū-rang ingat*.

TÉMÉRAIRE, adj., hardi avec imprudence, انگار *angkāra*, ترلانو برانی *ter-lālu berāni*. Jugement —, فکیرن, تباد دغن فرقس *pikīr-an tiāda dengen prekṣa*.

TÉMÉRITÉ, s. f., hardiesse imprudente, کبرنیښ یغ ترلانو امت *ka-beranī-an yang ter-lālu āmat*, کبرنیښ یغ ترلانو لنجر *ka-beranī-an yang ter-lālu lanjur*.

Noble TÉMERITÉ, courage, کبرنیښ *ka-beranī-an*.

TÉMOIGNAGE, s. m., rapport d'un ou de plusieurs témoins, سقسین *saksī-an*, کسقسین *ka-saksī-an*, شهادة *ṣahādat*. Faux —, کسقسین یغ, دست *ka-saksī-an yang dusta*. Appeler en —, محکمل اکن جادی *memanggil akan jādi saksi*. Porter faux —, نایق سقسی دست *nāik saksi dusta*. Les témoignages ne s'accordaient pas, مک کسقسین *maka ka-saksī-an itu tiādā-lah ber-sama-samā-an*. Les tables du —, دو لوح شهادة *dūa lōh ṣahādat*.

TÉMOIGNAGE, action de témoigner, حال برسقی *hāl ber-saksi*,

حال مقسین *hāl meñaksī-kan*. Rendre — de soi-même, برسقی *ber-saksi akan sendirī-ña*.

TÉMOIGNAGE, action de reconnaître, حال مغاکو *hāl meng-aku*. Tout le monde rend — à sa piété, سکل اورغ مغاکو ای سورغ برعبادة *segala-orang meng-aku ia sa-orang ber-ibādat*. Rendre — à la vérité, مغاکو کبنارن *meng-aku ka-benār-an*. — de la conscience, ستاهو هاتی *sa-tāhu hātī*.

TÉMOIGNAGE, marque, تند *tanda*, علامة *alāmat*.

TÉMOIGNER, v. a., servir de témoin, porter témoignage, برسقی *ber-saksi*, مبری سقسی *mem-brī saksi*, مقسین *meñaksī-kan*. — contre quelqu'un, نایق سقسی اتس *nāik saksi atas sa-orang*.

TÉMOIGNER, montrer, faire connaître, مننجقکن *menunjuk-kan*. — de la joie, مننجقکن ککان *menunjuk-kan ka-sukā-an*.

TÉMOIN, s. m., celui qui dépose ce qu'il a vu ou entendu, سقسی *saksi*, شهید *ṣahīd*. — exact, سقسی یغ بنر *saksi yang benār*. Faux —, سقسی دست *saksi dusta*. — digne de foi, سقسی یغ کفرچیان *saksi yang ka-per-xayā-an*. Récuser un —, منولق سقسی *menolak saksi*. — fidèle, سقسی یغ ستیاون *saksi*

yang satiāwan. Produire des témoins, *مماو سقى mem-bāwa saksi*. Prendre quelqu'un à —, *مشکل اکن memanggil ākan saksi*. — oculaire, *سقى یغ سده ملیت saksi yang sudah me-lihat*. Mes yeux en sont —, *همب سندیرى سده ملیت hamba sendiri sudah me - lihat*. Dieu m'est —. *الله تاهو allah tāhu*.

TÉMOIN, marque, *تند tanda*, علامة *alāmat*.

TEMPE, s. f., *فلیس pelipis*, ثلغین *pelipīs-an*, رڭك *rangka*.

TEMPÉRAMENT, s. m., *فراغی per-rāngi*, فرى توبه *prī tūbuh*.

TEMPÉRAMENT, adoucissement, *حال ملبتكن hāl me-lembut-kan*.

TEMPÉRANCE, s. f., *کچرماتن ka-xeremāt-an*, فرى یغ جیت *prī yang jimat*.

TEMPÉRANT, E, adj., *جیت jimat*, سوره *mūdu*. Un homme —, *سوره sa-ōrang jimat*.

TEMPÉRATURE, s. f., état de l'air, *فرى ادر prī udara*.

TEMPÉRÉ, E, part. pas. du v. tempérer, *سدغ sedang*, سدران *sedrāna*. Chaleur tempérée, *فانس یغ سدغ pānas yang sedang*.

TEMPÉRER, v. a., modérer, adoucir, *مناهن menāhan*, ملبتكن *me-lembut-kan*.

TEMPÊTE, s. f., orage, *ریبت rībut*, طوفان *tūfān*, تمفیس *tampīas*. Jour

de —, *هارى تمفیس hāri tampīas*. Exciter une —, *منداتڭکن ریبت men-dātang-kan rībut*.

TEMPÊTE, au fig., trouble, sédition, *هرهار haru-hāra*, گمفر *gampar*.

TEMPÊTER, v. n., faire bien du bruit, *جادی ماره دغن هرهار jādi marah dengan haru-hāra*.

TEMPLE, s. m., *رومه سمبیخ rūmah sembahyang*, کعبه *kābah*, قبة *kubbat*. Maison de Dieu, *بيت الله beit allah*. Eglise, *کریج grēja*, کنیسه *kanīset*. Mosquée, *مسجد musjid*.

Le — de la Mecque, *کعبه kābah*.

Le — du Seigneur, *کعبه kābah hūwa*. Edifier un — au Seigneur, *فراوسه سبوه قبة بکى نام هو per-ūsah sa-būah kubbat bagī nāma hūwa*.

TEMPORAIRE, adj., *وقت waktu*, *فد سواتو وقت pada suātu waktu*.

TEMPOREL, LE, adj., qui passe avec le temps, *یغ فنا yang fenā*, *دنیا فوک duniā pūna*. Les biens temporels, *هت یغ فنا harta yang fenā*, *هت دنیا این harta duniā ini*.

TEMPORISER, v. n., *برتڭکه ber-tangguh*, منڭکه *menangguh*.

TEMPS, s. m., *کال kāla*, ییل *bīla*, دیواس *māsa*, *وقت waktu*, *تمفو dīwāsa*, *کتیک kotika*, *فرب زمان zemān*. Les premiers —, *کال purba kāla*. Les anciens —,

دهولو کال *dahūlu kāla*. A quel —, افا کال *apa kāla*, افا بیل *apa bīla*, ماس هیدف *māsa hīdup*. Le — passé, ماس یغ سده لالو *māsa yang sudah lālu*. En son —, فد مسان *pada masā-ña*. — favorable, کتیک یغ *koṭika yang bāiḡ*. Depuis ce —, دردف کتیک ایت *deri-pada koṭika itu*, دردف وقت ایت *deri-pada waktu itu*. Arriver à —, دانغ فد کتیک *dātang pada koṭika yang pātut*. Les quatre —, امفت کتیک *ampat koṭika*. A — fixe, فد وقت *pada waktu yang tantu*. Demander du —, منت تمفو *minta tempo*, منت منغکه *minta menangguh*. A la fin des —, فد اخر زمان *pada āḡir zemān*. Les gens de ce — ci, اورغ زمان این *orang zemān ini*. De tout —, فد سدکال *pada sadakāla*. En ce — là, تتکال ایت *tatkāla itu*. De — en —, ترکادغ ۲ *ter-kādang-kādang*. Pendant ce — là, فد انتار ایت *pada antāra itu*. Après un certain —, ستله ببراف لام *sa-telāh be-brāpa lamā-ña*.

TEMPS, disposition de l'air. Beau —, جواج *xuāxa*. — nébuleux, ردف *radup*.

TEMPS, saison, ماس *māsa*, موسم *mūsīm*. Au — de la sécheresse, فد ماس کمارو *pada māsa kemāraw*,

فد موسم کمارو *pada mūsīm kemāraw*. Le — des semailles, ماس منابر *māsa menābur*.

TEMPS, loisir, سنغ *senang*. Je n'ai pas le —, همب تیاد سنغ *hamba tiāda senang*.

TEMPS des verbes, زمان *zemān*.

TENABLE, adj., où l'on peut se défendre, یغ دافت دلندغکن *yang dāpat di-lindung-kan*, یغ تیاد دافت دالهنک *yang tiāda dāpat di-ālah-kan*.

TENACE, adj., adhérent, gluant, یغ ملکت *yang me-lekāt*, لندر *lindir*, لمبق *lembik*.

TENACE, opiniâtre, تکر *tegār*, اغکار *ang-kāra*, کفال کراس *kapāla krās*.

TENACE, avare, کیکر *kikir*.

TENACITÉ, s. f., qualité de ce qui est tenace, فری یغ ملکت *prī yang me-lekāt*, فری یغ لندر *prī yang lindir*.

TENACITÉ, opiniâtré, فری یغ تکر *prī yang tegār*.

TENAILLE, s. f., instrument de fer pour saisir, فیت *peñepit*, اغکف *angkup*.

TENANT, s. m., یغ برفشگیرن *yang ber-pinggīr-an*. Les tenants et aboutissants d'une affaire, سکل حال *segala hāl aḡwāl*.

TENDANCE, s. f., direction, توجو *tūju*, تجوون *tujū-an*.

TENDON, s. m., عصب *ūrat*, اورت *aṣab*.

TENDRE, adj., non dur, یخ کورخ *yang kūrang tegap*, لمبت *lembut*, لوناک *lūnak*, لمبیک *lembik*. Terre —, تانه لوتق *tānah lembik*, تانه لمق *tānah lūnak*.

TENDRE, jeune, nouveau, بهارو *bahāru*. Pain —, روتق بهارو *rōti bahāru*.

TENDRE, affectueux, sensible, سايخ *sāyang*, له لمبت *lemah lembut*. Un cœur —, هاتی یخ له لمبت *hāti yang lemah lembut*.

TENDRE, v. a., bander, tirer, raidir, ممنتخ *mem-bentang*, مرکخ *me-regang*. — un arc, ممنتخ فانه *mem-bentang pānah*. — un filet, ممنتخ جارخ *mem-bentang jāring*. — un piège, مناهن *memāsang jerāt*, ممانخ جرت *menāhan jerāt*.

TENDRE, dresser, déployer, ممنتخ *mem-bentang*, مشهمفر *meng-hampar*.

— une tente, ممنتخ تراتق *mem-bentang teratak*. — un tapis, مشهمفر *meng-hampar* فرمدانی *permadāni*.

TENDRE, étendre sur, couvrir, مشهمفری *meng-hampār-i*. — une salle, مشهمفری بالی *meng-hampār-i bāley*.

TENDRE, présenter en avant, مشمنجق *meng-unjuk*. — la main, مشمنجق تاغن *meng-unjuk tāgan*.

TENDRE, aboutir vers, منوجو *menūju*, هندق *hendak*.

TENDREMENT, adv., دغن فیلو هاتی *dengan pīlu hāti*, دغن کسین *dengan kasih-an*.

TENDRESSE, s. f., سايخ هاتی *sāyang hāti*, کسین *kasih-an*, کفلون *kapilū-an*.

TENDRETÉ, s. f., qualité de ce qui est tendre, فری یخ لمبت *pri yang lembut*, فری یخ کورخ کرس *pri yang kūrang krās*.

TENDRON, s. m., rejeton tendre, ربخ *rebung*, تونس *tūnas*.

TENDU, E, part. pas. du v. tendre, raide, کنجخ *kenwang*, ترکخ *te-regang*, تربنتخ *ter-bentang*.

TENDU, étendu, dressé, تربنتخ *ter-bentang*, ترهمفر *ter-hampar*.

TENDU, revêtu de tapisseries, دههمفری *dī-hampār-i*. Salle tendue de tapisseries, بالی دههمفری درقد *bāley dī-hampār-i deripada permadāni*.

TÉNÈBRES, s. f. pl., obscurité, کلم *kelām*, ککلامن *ka-kelām-an*, کلف *gelap*, ککلان *ka-gelap-an*. — épaisses, کلم کابت *kelām kabut*. Eclairer ceux qui sont dans les —, برسینر قد سکل اورخ یخ دودق دالم *ber-sinar pada segala orang yang dūduk dālam kelām*.

TÉNÈBRES, au fig., erreur, کساستن *ka-sesāt-an*.

TÉNÉBREUX, EUSE, adj., sombre, obscur, کلم *kelàm*, کلف *gelàp*. Une nuit ténébreuse, مالم یخ کلف *mālam yang gelàp*. Devenir —, جادی کلف *jādi gelàp*.

TENESME, s. m., ترن هندق بیرق *teràn hendaq bēraq*.

TENEUR, s. f., contenu d'un écrit. La — de cette lettre, فیری سورت ایت *pri sūrat itu*, بوی سورت ایت *būūi sūrat itu*.

TENEUR, s. m., — de livres, اورغ *ōrang*, اورغ منولس *meñūrat*, اورغ منولس بلاغن *ōrang menūlis bilāng-an*.

TENIB, v. a., فکغ *pegàng*, ممکغ *memegàng*. — dans la main, فکغ *pegàng di-dālam tāngan*. Tenez cela ferme, فکغله ایت کرس *pegàng-lah itu kràs*. — un restaurant, ممکغ رومه ماکن *memegàng rūmah mākan*. — les rênes du gouvernement, ممکغ فرنته *memegàng parentah*.

TENIR, contenir, موت *mūat*. Ce tonneau tient cent bouteilles, تغ *tong itu mūat sa-rātus bōtol*.

TENIR, réprimer, مناهن *menāhan*. — sa langue, مناهن لیدهن *menāhan lidah-ña*.

TENIR, adhérer, ملک *lekāt*, ملک *me-lekāt*.

TENIR, ressembler, جادی برسام *jādi ber-sāma*. Il tient de son père, ای برسام دغن بفان *ia ber-sāma degan bapā-ña*.

Les exemples suivants indiquent différentes manières de rendre ce verbe en malais. — parole, ممپیکن جنجی *meñampey-kanjanji*. — l'œil sur, منغکو *menunggu*, منجاک *men-jāga*. — la chambre, تینگل دیلق *tinggal di-bilik*. — un chemin, منورت جالن *menūrut jālan*. — par la main, ممپین *memimpin*. — boutique, برکدی *ber-kadèy*. L'ancre ne veut pas —, ساوه ایت *sāuh itu tiāda māu mākan*. Il n'y tient plus, ای تیاد *ia tiāda tāhan lāgi*. — conseil, مشاوره *me-mušāwarat*. — une chose secrète, مندیکن *men-diam-kan*. — la mer, برلایر *ber-lāyar*. Il tient une bonne conduite, کلکونن بايق *ka-lakū-an-ña bāik*. De qui tenez-vous cette nouvelle? درفد سیاک اغکوسده دغر خبر ایت *deri-pada siāpa angkaw sudah dengar kabār itu*. — quelqu'un pour homme de bien, اد فکر سورغ *pikir sa-ōrang ada ōrang bāik*. — tête à, ملاون *me-lāwan*. — un enfant sur les fonts de baptême, مشکنت اتق یغ تریم سرالعمودیه *me-shkənt atq yəg trīm sərəl-ʿemūdīy*.

meng-angkat ānak yang tarīma ser el-mamūdīt. Jusqu'à quand tiendrez-vous notre âme en suspens? برائ لام *brāpa lāma angkaw meng-gundah-kan jīwa kāmī.*

SE TENIR, v. pron., بردیری *ber-dīri*. Se — debout, بتل بردیری *ber-dīri betūl*. Ne savoir à quoi s'en —, جادی بمبغ هاتی *jādi bimḡang hātī*. Se — sur ses gardes, برجاك *ber-jāga*, برايغت *ber-īngat*.

TÉNOR, s. m., de mus., سوار یغ سدغ *suāra yang sedang*.

TENSION, s. f., ثوری یغ تربتغ *pri yang ter-bentang*, ثربتاشن *per-bentāng-an*, ثرکاغن *pe-regāng-an*. — d'esprit, حصر فکر *heṣer fikir*.

TENTACULE, s. m., تندق *tanduk*, ثراب *pe-rāba*.

TENTATEUR, TRICE, s., ثنچوب *pen-xōba*. Le —, یغ ثنچوب *yang pen-xōba*, شیطان *šeitān*, ابلیس *iblis*.

TENTATION, s. f., ثرچباء *per-xobā-an*. Ne nous induisez pas en —, جاغلله مباو کامی ثد ثرچباء *jāngan-lah mem-bāwa kāmī pada per-xobā-an*. Résister à la —, ممبروغ ثرچباء *mem-būang per-xobā-an*.

TENTATIVE, s. f., ثنچباء *pen-xobā-an*, حال منچوب *hāl men-xōba*.

TENTE, s. f., espèce de pavillon à la guerre, etc., تراتق *terātaḡ*, ممتغ *keimat*. Dresser une —, ممتغ تراتق *mem-bentang terātaḡ*.

TENTER, v. a., éprouver, منچوب *men-xōba*. Pourquoi me tentez-vous? مغاث کامو منچباء اکو *meng-āpa kāmū men-xobā-i āku*. — fortune, منچباء اونتغ *men-xobā-i untug*.

TENTER, solliciter au mal, منچوب *men-xōba*, ممبرنچان *mem-benḡa-nā-kan*. Tenté par sa propre concupiscence, دچباکان اوله کثغینن سندری *di-xobā-kan ūleh ka-īngīn-an sendirī-nā*.

TENTURE, s. f., همغارن *hampār-an*, گنتوغن *gantūng-an*.

TENU, E, part. pas. du v. tenir, دثغ *pegang*, دثغ *di-pegang*.

TENU de, obligé à, واجب اتس *wājib ātas*.

TÉNU, E, adj., mince, délié, سنی *senī*, تیشس *tīpis*.

TÉNU, subtil, هالس *hālus*.

TENUE, s. f., durée d'une assemblée, وقت مشاوره *waktu mušāwara*, وقت مجلس *waktu mejlis*.

TENUE, manière d'être vêtu, اندم *andam*.

TENUE, maintien, کلکون *ka-lakū-an*.

TÉRÉBENTHINE, s. f., بطم *butum*, تربنتین *terbentīn*.

TERGIVERSER, v. n., برفوتر بالت *ber-pūtar bālīḡ*.

TERME, s. m., fin, کسداهن *ka-sudāh-an*. Le — de la vie, کسداهن کهدوئن *ka-sudāh-an ka-hidūp-an*.

TERME, temps fixé, وقت *waktu*. Pas encore à —, بلم وقتون *belum waktu-ña*.

TERME, laps de temps, وقت *waktu*, ماس *māsa*, دیواس *dīwāsa*, بولن *būlan*. Un — de loyer, تیک بولن *tiga būlan sewā-an*. Cette femme est arrivée à son —, مک بولن اورخ شرمغون ایت سده گنف *maka būlan orang perampūan itu sudah genap*.

TERME, condition, convention, جنجی *janji*.

TERME, mot, کات *kāta*, فرکتان *per-katā-an*. En ces termes, دغن فرکتان ایت *dengan per-katā-an itu*. — convenable, فرکتان یغ فانت *per-katā-an yang patut*.

TERMINAISON, s. f., désinence d'un mot, کهبیسن فرکتان *ka-hābis-an per-katā-an*.

TERMINÉ, E, part. pas. du v. terminer, fini, هابس *hābis*, سده *sudah*.

TERMINÉ, conclu, فوتس *pūtus*.

TERMINER, v. a., finir, conclure, مومتس *meng-hābis-kan*, مومتس *memūtus*. — une lettre, مومتسک *meng-hābis-kan surat*. — un différend, مومتسکن یچار *me-mūtus-kan bixāra*.

TERMINER, borner, مغشگناکن *meng-hinggū-kan*.

TERNE, adj., qui a peu d'éclat, فود *pūda*, فودر *pūdar*, سورم *sūram*, هیلغ جهای *hīlang xahāya*. De l'or —, امس یغ سورم جهای *amās yang sūram xahāyā-ña*. Couleur —, ورن یغ تیاد جهای *warnayang tiāda xahāyā-ña*.

TERNIR, v. a., منجیدکن فودر *men-jadī-kan pūdar*, مغشیلغن جهای *meng-hīlang-kan xahāya*.

SE TERNIR, v. pron., براوبه ورناک *ber-ubah warnā-ña*, منجادی فود *men-jādī pūda*.

TERRAIN, s. m., espace de terre, تمفت *tampat*, ناتر *nātar*, میدان *mēdān*, کمفخ *kampung*. Un — étendu, تمفت یغ لوس *tampat yang lūwas*. Un — propre à bâtir un palais, تمفت یغ بایق اکن مومت مالکی *tampat yang bāiḡ akan mem-būat mā-ligey*.

TERRAIN, terre, تانه *tānah*. Bon —, تانه یغ بایق *tānah yang bāiḡ*. — élevé, تانه تغکی *tānah tinggi*. Défoncer un —, تانه مغکالی *meng-gālī tānah*.

TERRASSE, s. f., levée de terre, تمفت تانه تغکی *tampat tānah tinggi*, تغکت *tingkat*. — au dessus d'un bâtiment, تغکت رومه *tingkat rūmah*. Le terrain est en terrasses, برتغکت ۲ *bertingkat ۲*.

ايت *ber-pangkat-pangkat t̄anah* *ītu*.

TERRASSER, v. a., amasser des terres, تانه منبکن *menambun-kan t̄anah*, تانه مخرجاکن *mengarjā-kan t̄anah*.

TERRASSER, jeter par terre, مشهتَم *meng-hantam*, مشهتَمس كتانه *meng-hampas ka-t̄anah*.

TERRASSIER, s. m., اورغ منبن *orang menambun t̄anah*, اورغ *orang mengarjā-kan t̄anah*.

TERRE, s. f., تانه *t̄anah*. Une bonne —, تانه يڭ بايق *t̄anah yang b̄aik*. Creuser la —, مشگالي تانه *meng-gālī t̄anah*. Cultiver la —, تانه فرأوسه *per-ūsah t̄anah*. — à potier, تانه ليت *t̄anah liat*. — cultivée, تانه هيدف *t̄anah hīdup*. — en friche, inculte, تانه ماتي *t̄anah m̄ati*. Une motte de —, سگمفل تانه *sa-gumpal t̄anah*. Les fruits de la —, تانه بوه *būah t̄anah*. Le propriétaire d'une —, تون تانه *tūan t̄anah*. Tomber à —, جاته كتانه *jātuh ka-t̄anah*. Jeter à —, مشهتَمس *meng-hampaska-t̄anah*. Mettre en —, inhumer, مشقبورکن *meng-kubūr-kan*. Pomme de —, اوبې *ubi benggala*.

TERRE, par opposition à mer, تابق دارات *dārat*. Aller à —, تابق کدارت

تورن کدارت *turun ka-dārat*. Voyager par —, برجالن *ber-jālan di-dārat*. Sur mer et sur —, دلاوت دان ددارت *di-lāut dān di-dārat*. Avant dans les terres, هولو جاوه *hulu jāuh*.

TERRE, le monde, le globe terrestre, بومي *būmi*, دنيا اين *duniā ini*, مرچفاد *marxapāda*. Dieu a créé le ciel et la —, مك توهن الله *maka tūhan allah sudah men-jadī-kan lāngit dān būmi*. Les biens de la —, هرت دنيا اين *harta duniā ini*. Tremblement de —, گمفه بومي *gumpah būmi*. La face de la —, موک *muka būmi*. La population de la —, سگل ايسي بومي *segala isi būmi*.

TERRE, pays, نگرې *nagrī*, بنو *benūa*. Vivre dans une — étrangère, هيدف دالم نگرې اسځ *hīdup dālam nagrī āsing*. La — des vivants, le ciel, سورک *suwarga*.

TERREAU, s. m., باج *bāja*.

TERRESTRE, adj., دنيا *duniā*, دنيا *duniā pūña*, در بومي *deri būmi*, يڭ کيئن *yang ka-bumī-an*. S'attacher aux choses terrestres, ملکت *me-lekāt pada duniā*. Habitation —, رومه کيئن *rūmah ka-bumī-an*. Les corps célestes et les corps terrestres, توبه کلځين دان توبه

کیمین *tūbuh ka-langīt-an dān tūbuh ka-bumī-an*. Désirs terrestres, *nefsū duniā*. Animaux terrestres, *binātang dārat*. Carte —, *petā tānah*. Paradis —, Eden, *āden*.

TERREUR, s. f., *tākut*, کتکوتن *ka-takūt-an*, ککجوتن *ka-kejūt-an*, هیبة *heibat*. Causer de la —, *mem-brī tākut*, ممبری تاکت *men-xengang-kan*. — panique, *tākut tiāda dēng sabāb-ña*.

TERREUX, EUSE, adj., *mêlé de terre*, *yang xam-pur dēng tānah*. Sable —, *pāsir yang xam-pur dēng tānah*. Gôût —, *rāsa tānah*.

TERRIBLE, adj., *mem-brī dahsāt*, *heibān*, *ka-xengang-an*, *geri*. Un bruit —, *būni yang mem-brī dahsāt*. Fantôme —, *hantu yang heibān*.

TERRIBLEMENT, adv., *dēng heibān*.

TERRIBLEMENT, extrêmement, *ter-lālu bānāk*, *sāngat*.

TERRIER, s. m., *cavité dans la terre*, *gerunggang*, *liang*.

— de renard, *gerunggang rūbeh*.

TERRIFIÉ, E, part. pas. du v. *ter-rifier*, *consterné*, *dahsāt*, *جشع* *xengang*, *ترجشع* *ter-xengang*, *يغ* *yang ka-takūt-an*.

TERRIFIER, v. a., *frapper de terreur*, *ممبری دهشة* *mem-brī dahsāt*, *منجشکن* *men-xengang-kan*, *منججوتن* *mengejūt-kan*.

TERRINE, s. f., *pāsu*.

TERRITOIRE, s. m., *ججاهن* *jajāh-an*, *دايرة* *dāirat*, *ديس* *dēsa*, *نکری* *nagrī*.

TERROIR, s. m., *tānah*. — fertile, *tānah yang ber-hāsil bānāk*.

TERTIAIRE, adj., *يغ کتيک* *yang ka-tiga*.

TERTRE, s. m., *pūsū*, *بوست* *būsut*, *بوکت* *bukit*.

TESSON, s. m., *تمیکر* *tembikar*.

TESTACÉ, s. m., *بناغ بي* *bīya*, *بناتغ يغ* *binātang yang ber-kūlit krās*.

TESTAMENT, s. m., *acte qui contient les dernières volontés*, *وصية* *waṣiyat*. Faire un —, *بروصية* *ber-waṣiyat*. Disposer de quelque chose par —, *موصيتکن* *me-waṣiyat-kan*. Mort sans —, *ماتی دغن تياد بروصية* *māti dēng tiāda ber-waṣiyat*.

L'ANCIEN TESTAMENT, توریت *taw-rīt*, سورت شر جنجین لام *sūrat per-janji-an lāma*. Le Nouveau —, سورت شر جنجین بهارو *injil*, سورت *sūrat per-janji-an bahāru*.

TESTATEUR, TRICE, s., یخ مموت *yang mem-būat wasiyat*, یخ وصیة *yang ber-wasiyat*.

TESTER, v. n., بروصیة *ber-wasiyat*.

TESTICULE, s. m., بوہ ثلر *būah pelèr*, کلفر *kelepèr*.

TÊT, s. m., tesson, تمیکر *tem-bikar*.

TÊTE, s. f., کفال *kapāla*, هولو *hulu*. — d'un homme, کفال اورغ *kapāla ōrang mānusā*. Qui a une —, یخ برکفال *yang ber-kapāla*. Grosse —, کفال بسر *kapāla besār*. Le sommet de la —, او بن *ūbun*. Lever la —, مغشکت کفال *meng-angkat kapāla*. Secouer la —, مغشکت کفال *meng-grak-kan kapāla*. Tourner la —, ممالغ کفال *memaling kapāla*. Faire signe de la —, ممبری اشاره *mem-brī iṣārat*. Baisser la —, se soumettre, منندق *menunduk*. Trancher la —, مشکل *memangal kapāla*. Perdre la —, هیلغ کفال *hilang kapāla*, جادی گیل *jādi gīla*. — dure, کفال کرس *kapāla krès*, باتو کفال *kapāla*

bātu. Aller — baissée, بوت *pergi būta tūli*. La — me tourne, همب فون کفال فوسخ *hamba pūña kapāla pūsing*. Etre à la —, مغفالکن *mengapalā-kan*. Tenir —, ملاون *me-lāwan*. Payer de sa —, مبلنجاکن جیو *mem-belanjā-kan jiwa*. Agir à sa —, تورس سولک *turut sūka sendiri*. Discours qui n'a ni queue ni —, بچار *bixāra kūsut*. Avoir une bonne —, برعقل بودی یخ بایق *ber-akal būdi yang bāik*. La — d'un clou, فایغ فاکو *pāyung pāku*, کفال *kapāla pāku*.

TÊTE, personne, individu, اورغ *orang*. Une piastre par —, ساتو *sātu ringgit sa-ōrang*. Quatre têtes de bétail, بناتغ امفت *binātang ampat ikor*.

TÊTE, commencement, کفال *kapāla*, هولو *hulu*, فرملان *per-mulā-an*.

TÊTE-À-TÊTE, adv., seul à seul, سورغ دغن سورغ *sa-ōrang dengan sa-ōrang*.

TÉTÉR, v. a., مپوسو *meñusu*. Un enfant qui tette, اتق یخ مپوسو *anak yang meñusu*. Donner à —, مپوسوی *meñusu-i*.

TÉTÉR, sucer, مغهیسف *meng-hisap*, مغولم *mengūlum*. — son doigt, مغولم جاری *mengūlum jari*.

TÉTIN, s. m., هوجڭ سوسو *hūjung sūsu*, بتل سوسو مات سوسو *mātasūsu*, bentil sūsu.

TÉTINE, s. f., pis de la vache, de la truie, etc., سوسو بناڭ *sūsu binā-tang*.

TÉTON, s. m., mamelle de femme, سوسو اورڭ فرمڭون *sūsu ōrang perampūan*.

TETTE, s. f., هوجڭ سوسو بناڭ *hūjung sūsu binātang*.

TÊTU, E, adj., obstiné, تڭر *tegār*, يڭل *yang ka-tegār-an*, بڭگل *bīngal*, اڭگلار *aṅglāra*. Homme —, اورڭ ڭگلار *ōrang ka-tegār-an*.

TEXTE, s. m., نص *naṣ*. Les paroles du —, ڭگلان نص ايت *perkatā-an naṣ itu*.

TEXTURE, s. f., تنون *tenūn-an*.

TEXTURE, arrangement, اتورن *atūr-an*.

THAUMATURGE, adj., يڭ ممبوت *yang mem-būat ajāyīb*.

THÉ, s. m., feuilles, تيه *tēh*, داون *dāun tēh*. — noir, تيه هيم *tēh hītam*. — vert, تيه هيجو *tēh hījaw*. Boire du —, مينم اير تيه *mīnum āyer tēh*.

THÉ, arbrisseau, تيه ڭوهن *pōhon tēh*.

THÉÂTRE, s. m., lieu où l'on représente les pièces dramatiques, etc., رومه وايڭ *rūmah wāyang*, تمڭت

تامپات ماین *tampat māin wāyang*. Jouer sur le —, برماين وايڭ *ber-māin wāyang*. Pièce de —, وياڭن *wayāng-an*, للاکن *lelākon*.

THÉÂTRE, lieu où se passe un événement, ميدان *mēdān*, تمڭت *tam-pat*. Le — de la guerre, ميدان *mēdān pe-prāng-an*.

THÈIÈRE, s. f., تمڭت تاره تيه *tam-pat tārūh tēh*, تمڭت کوکس تيه *tam-pat kūkus tēh*.

THÉISME, s. m., کفرچيان اکن *ka-perxayā-an ākan suātu allah*.

THÉISTE, s. m., اورڭ يڭ فرچای هو *ōrang yang perxāya bahwa ada suātu allah*.

THÈME, s. m., sujet, matière, حال *hāl*, بڭکار *bixāra*, ڭکار *porkāra*.

THÉOCRATIE, s. f., ڭمرتياهن الله *pemarentāh-an allah*, ڭمرتياهن امام *pemarentāh-an imām*.

THÉOLOGALE, adj. f., vertus théologiques; la foi, l'espérance et la charité, ايمان دان اس دان محبة *imān dān asa dān muḥabat* ou ايمان دان *imān dān harāp-an dān pergasih-an*.

THÉOLOGIE, s. f., علم الهی *ilmu ilahī*, ڭڭتهون اکام *pergatahū-an agāma*, ڭڭتهون الله *pergatahū-an allah*. Etudiant en —, فلاجر ڭڭتهون *pel-ājar pergatahū-an allah*.

Docteur en —, *hakīm* علم الهية *ilmu ilahēt*.

THÉOLOGIE, s. m., *fakih* فقيه, pl. *fukahā* فقهاء, *pandita* پندیت.

THÉORIE, s. f., *ilmu* علم نظری, *netleri*.

THÉRIAQUE, s. f., *penāwar* فناور.

THERMAL, E, adj. Eau termale, *āyer pānas* اير فانس.

THERMES, s. m. pl., baigns, *tāmt* تممت, *tampat per-mandī-an* تپمپت پرمندیان.

THERMOMÈTRE, s. m., *thērokr* تهرورک درجه, *peng-hūkur darajat ka-panās-an* پنگ-هوکور داراجات کاناسان.

THÉSAURISER, v. n., *maḥmūn* مخممن باقی, *meng-himpun bāñak wang* ونگ.

THÈSE, s. f., proposition, question à discuter, *mesālet* مسألة.

THON, s. m., poisson, *lumba-lumba* لمبا, *bābi dūyung* بابی دویونگ.

THORAX, s. m., *dāda* داد, *seder* صدر.

THURIFÉRAIRE, s. m., *maḥmūn* مخممن, *yang mem-bāwape-dupā-an* یانگ مم-باوایه-دوپا-ان.

TIARE, s. f., bonnet du pape, *tāju* تاج, *makōta* مکوت, *makōta pāpa* مکوت پاپا.

TIBIA, s. m., *tulang* تولو, *betis* بتیس.

TIC, s. m., habitude ridicule, *ka-biasā-an yang būruk* کایاسا-ان یانگ بوروک.

TIÈDE, adj., entre le chaud et le froid, *sūwam* سوم, *sedang* سدغ فانس.

pānas, فانس سدیکت *pānas sa-dī-kit*. Eau —, *āyer sūwam* ایر سوم.

TIÈDE, fig., sans ardeur, *tiāda fedlūli* تیاد فضولی, *lāley* لالی.

TIÈDEUR, s. m., qualité de ce qui est tiède, *prī sūwam* پری سوم.

TIÈDEUR, au fig., manque d'ardeur, *kūrang xepāt* کورنگ چفت, *prī lāley* پری لالی.

TIÉDIR, v. n., devenir tiède, *men-jādī sūwam* منجادی سوم.

TIEN, NE, pron. possessif, *angkaw pūña* انگو فون.

LES TIENS, tes parents, tes proches, *angkaw pūña sānak* انگو فون سانک, *segala kaluwargā-mu* سگالا کالورگام.

TIERS, s. m., la troisième partie d'un tout, *per-tiga* پرتیک, *dūa per-tiga* دو پرتیک.

UN TIERS, une troisième personne, *sa-ōrang yang katiga* سا-ورانگ یانگ کتیک, *sa-ōrang lain* سا-ورانگ لاین.

TIGE, s. f., partie de la plante qui soutient les branches, les feuilles, les fleurs, *bātang* باتنگ, *tangkey* تنگی, La — d'un arbre, *bātang pōhon* باتنگ پوهن, La — d'une fleur, *tangkey būnga* تنگی بوغ.

TIGE, premier père, *aşal* اصل.

TIGRE, s. m., *harimaw* هریمو, *māxan* ماخن, Le — royal, *harimaw tunggal* هریمو تنگل, Tigresse, *harimaw betina* هریمو بتین.

Fig., homme cruel, اورغ ظالم *ōrang tlālim*, اورغ کُسم *ōrang gemās*.

TIGRÉ, E, adj., ورن کولت هريو *warna kūlit harimaw*.

TILLAC, s. m., pont d'un navire, کُلموت تڠکات کفال *tingkat kapāl. galūmat*. — d'un bateau malais, جوبڠ *jūburg*.

TILLER, v. TEILLER.

TIMBALE, s. f., tambour, طبل *ṭabal*.

TIMBALE, gobelet, فيال *piāla*.

TIMBRE, s. m., cloche, لوجڠ *lōxing*, گنت *gentā*.

TIMBRE, son de voix, بوي سوار *būni suāra*.

TIMBRE, marque imprimée au papier, چف *xàp*.

TIMBRÉ, E, adj., fig., tête timbrée, اورغ کيل *ōrang gila*.

TIMBRER, v. a., marquer d'un timbre, ممبوه چف *mem-būbuh xàp*.

TIMIDE, adj., peureux, فناکت *pe-nākut*.

TIMIDE, honteux, qui n'a pas d'assurance, مالو *mālu*.

TIMON, s. m., pièce d'une voiture, کايو بوجر شاه کريت *pāho karēta*, کايو بوجر کريت *kāyu būjur karēta*.

TIMON, t. de mar., barre du gouvernail, کمودي *kamūdi*. Etre au —, بر کمودي *ber-kamūdi*.

TIMONIER, s. m., celui qui gouverne le timon, جورو کمودي *jūru kamūdi*, جورو مودي *jūru mūdi*.

TINE, s. f., espèce de tonneau, تڠ *tong*, فاسو *pāsu*.

TINETTE, s. f., petite cuve, تڠ کچل *tong kecil*.

TINTAMABRE, s. m., bruit éclatant avec confusion, هرهار *haru-hāra*, هر بيرو *haru-bīru*.

TINTEMENT, s. m., prolongement du son d'une cloche, فرکنجاغن بوي لوجڠ *per-kanjāng-an būni lōxing*. — d'oreilles, دسڠ *desing*.

TINTER, v. a., une cloche, فالو *pālu gentā*, فوکل لوجڠ *pūkul lōxing*.

TIQUE, s. f., insecte, کوتوساڠي *kūtu sāpi*, کوتودمب *kūtu domba*.

TIQUETÉ, E, adj., moucheté, برنتق *be-rintik*, فلڠ *palang*.

TIR, s. m., action de tirer une arme à feu, حال منبق *hāl menembak*.

TIRADE, s. f., morceau en prose ou en vers, قطعة سورت اتو شعر *ḱiṭat sūrat ātaw šīar*.

TIRAGE, s. m., action de tirer, حال منارق *hāl menārīk*.

TIRAILLEMENT, s. m., action de tirailler, حال منارق *hāl menārīk*.

TIRAILLER, v. a., tirer de côté et d'autre, منارق دسين دسان *menārīk di-sīni di-sāna*.

TIRAILLER, tirer d'une arme à feu souvent et sans ordre, منبق *menembaḵ ka-sīni ka-sāna*.

TIRAILLEUR, s. m., سلدادو یغ منبق *soldādo yang menembaḵ*.

TIRANT, s. m., cordon d'une bourse, تالی فندی *tālī pundī*.

TIRANT d'eau, براف سواتو کفل *brāpa suātu kapāl māsuḵ dālam āyer*. Ce navire à vingt pieds de tirant, کفل ایت دو *kapāl itu dūa pūloh kākī māsuḵ di-dālam āyer*.

TIRE-BALLE, s. m., فنجابت فلورو *pen-xābut pelūru*.

TIRE-BOTTE, s. m., فنجابت موزه *pen-xābut mūzah*.

TIRE-BOUCHON, s. m., فنجابت سمفل *pen-xābut sempal*.

TIRE-D'AILE (A), adv., le plus vite possible, بابق لکس سکالی *bā-ñak lekàs sa-kālī*.

TIRELIRE, s. f., تمفت سمفن و غ *tampat simpan wāy*.

TIRER, v. a., amener à soi, منارق *menārīḵ*, مغهیل *meng-hēla*. — un bateau à terre, منارق فراهو کدارت *menārīḵ prāhu ka-dārat*. — sur une corde, مغهیل تالی *meng-hēla tāli*.

Loc. prov. Tirer le diable par la queue, مندافت کهدو فنی دغن سوسه *men-dāfat ka-hidūp-an-ña de-rgan sūsah*.

men-dāpat ka-hidūp-an-ña de-rgan sūsah.

TIRER, faire sortir, arracher, منجابت *men-xābut*, منبتق *meñintaḵ*. — ses bottes, منجابت موزه *men-xābut mūzah*.

TIRER un rideau, میخکف تیری *meñingkap tīrey*.

TIRER, recueillir, مندافت *men-dāpat*. — du profit, لاب مندافت *men-dāpat lāba*.

TIRER, délivrer, ملفسکن *me-le-pàs-kan*. — de captivité, ملفسکن *me-lepàs-kan deri-pada per-hambā-an*.

TIRER, extraire par distillation, مغوکس *mengūkus*.

TIRER de l'eau, منب آبیر *menimba āyer*.

TIRER le glaive, مغهونس قدغ *meng-hūnus pedāng*.

TIRER des armes à feu, منبق *menembaḵ*.

TIRER des armes, faire des armes, منجابت برماين *ber-māin senjāta*.

TIRER des flèches, مانه *memānah*.

TIRER la langue, منجولرکن لیده *men-jūlur-kan līdah*.

TIRER, tracer une ligne, مشکارس *meng-gāris*.

TIRER un portrait, منولس تلادن *munūlis tulādan*.

TIRER, imprimer, مغچف *meng-exap*.

TIRER son origine de, تورن درڤد *tūrun deri-pada*.

TIRER vengeance, مبالسکن *mem-bālas-kan*.

TIRER au sort, ملوتراندی *me-lū-tar undey*.

SE TIRER d'une affaire difficile, ملفسکن درین درڤد کسهاهن *me-le-pūs-kan dirī-ña deri-pada ka-susāh-an*.

TIRET, s. m., trait d'union, خط *katṭ el-weṣla*.

TIREUR, s. m., celui qui tire des armes à feu, یغ فنبق *penembak*, یغ منبق *yang menembak*.

TIREUR de cartes, اورغ یغ برتنخ *orang yang ber-tenung de-ryan kīya*.

TIROIR, s. m., سوسن *sūsun*, کوتق *kōtak*, سروغن *surūng-an*.

TISANE, s. f., منومن *minūm-an*. — rafraîchissante, منومن یغ مچتکن *minūm-an yang meñejūk-kan*.

TISON, s. m., قنخ اثی *puntung āpi*.

TISSAGE, s. m., action de tisser, قنتون حال منن *hāl menenùn*, قنتون *pe-tenūn-an*.

TISSER, v. a., منن *menenùn*, برتن *ber-tenùn*.

TISSERAND, s. m., ouvrier qui fait des tissus, تنوک تن *tūkang tenùn*, قنتن *pe-tenùn*.

TISSU, E, part. pas. du v. tisser, تنن *tenùn*.

TISSU, s. m., ouvrage de fils entrelacés, تنون *tenūn-an*.

TISSU, ordre, suite, اتورن *atūr-an*, تروتن *turūt-an*.

TITILLATION, s. f., chatouillement, گلی *gilē*.

TITRE, s. m., nom de dignité, گلر *gelār*, گلارن *gelār-an*. Avoir un —, برگلر *ber-gelār*. Le — de père, نام باث *nāma bāpa*.

TITRE d'un livre, علامة کتاب *alā-mat kitāb*, موك كتاب *mūka kitāb*.

TITRE de propriété, سورت تند *sūrat tanda ka-puñā-an*.

TITRER, v. a., donner un titre honorifique, مغلرکن *meng-gelār-kan*, ممبری گلر *mem-brī gelār*.

TITUBATION, s. f., action de chanceler, حال بردوین ۲ *hāl ber-dūyun-dūyun*.

TITULAIRE, adj., یغ امفون حق *yang ampūña hak*.

TOOSIN, s. m., گنخ فشره *gūng pe-ngerəh*, لوجخ سمبون *lōxing sem-būyan*.

TODDI, s. m., vin de palmier, نیر *nīra*, توق *tūak*.

TOI, pron. de la seconde pers., اغکو *angkaw*, کو *kāw*, دیکو *dikaw*. Va, toi, فركيله اغکو *pergī-lah angkaw*. Toi aussi, اغکو جوك *angkaw jūga*. A toi, اكن اغکو *ākan angkaw*.

TOILE, s. f., tissu de fil, de lin, de chanvre, de coton, کاین *kāin*, کاین تنن *kāin tenūn*. — fine, کاین کالین *kāin hālus*. — dont le tissu est serré, کاین رافت *kāin rāpat*. — d'emballage, کاین بگس *kāin bungkus*. — à voile, کاین لایر *kāin lāyar*. — de coton, کاین کافس *kāin kāpas*.

TOILE d'araignée, سارخ لاب ۲ *sā-rang laba-laba*.

TOILERIE, s. f., marchandise de toile, دگاغن کاین ۲ *dagāng-an kāin-kāin*. —, commerce de toile, فرنیگان کاین *perniagā-an kāin*.

TOILETTE, s. f., table chargée des choses qui servent à l'ajustement, میج دغن فرکاکس اکن مغنم دیری *mēja dengan perkākas ākan meng-andam diri*.

TOILETTE, action de s'habiller, حال مغنم دیری *hāl meng-andam diri*, حال ماکي *hāl memākey*.

TOILETTE, habillement soigné, فکاین یغ انده *pakēy-an yang indah*.

TOISE, s. f., mesure longue de six pieds, هوکر یغ انم کاکي فنجغن *hūkur yang anām kāki panjang-ña*, دث *depa*.

TOISEB, v. a., مشهور دغن هوکر انم کاکي *meng-hūkur dengan hūkur anām kāki*.

Fig. — quelqu'un, examiner quelqu'un avec mépris, مندغ اورغ *memandang orang dengan mudah-ña*.

TOISON, s. f., dépouille d'un mou-ton, بولو دمب یغ دگتخ *būlu domba yang di-gunting*.

TOIT, s. m., اثف *atap*. — plat, اثف رات *atap rāta*. — en comble, بربغ *burgbung*. — à un seul égout, اثف گاجه مبوسو *atap gajah menūsu*. — couvert en ardoises, اثف باتو *atap batu tūlis*. Gouttière d'un —, فنچورن اثف *panxūr-an atap*.

TÔLE, s. f., fer en feuilles, داون *dāun besi*, فرات بسی *prāta besi*.

TOLÉRABLE, adj., supportable, یغ دافت دتغخ *yang dāpat di-tanggung*, یغ دافت دتاهن *yang dāpat di-tāhan*, یغ تردریت *yang ter-derita*.

TOLÉRANCE, s. f., فري صبر *prī sabar*, کمرهن *ka-murāh-an*.

TOLÉRER, v. a., supporter, منغخ *menanggung*, مناهن *menāhan*, مندریت *men-derita*.

TOMBE, s. f., sépulcre, قبور *kubūr*, لحد *lehed*. —, pierre qui couvre un sépulcre, باتو قبور *bātu kubūr*. Etre sur le bord de sa —, دکت ماتي *dekāt mātī*.

TOMBEAU, s. m., monument, mau-solée, چندی *xandi*, نشان *nišān*, کرامه *kerāmat*. Elever un —, مڼکا *menegā xandi*. Jusqu'au —, سمی ماتی *sampey mātī*.

TOMBER, v. n., être entraîné de haut en bas par son poids, جاته *jātih*, — par terre, جاته کبوی *jātih ka-būmī*. — d'un escalier, جاته در تښل *jātih deri tangga*. — dans une fosse, جاته کډالم سرلڅ *jātih ka-dālam serlɛŋ*.

TOMBER à la renverse, تمبڅ *tumbang*.

TOMBER, s'écrouler, روبه *rūbuh*, ربه *rebəh*.

TOMBER tout à coup avec bruit, رنټه *runtuh*.

TOMBER comme les feuilles, les cheveux, لوره *lūruh*. Ses cheveux sont tombés, رمبتن سده لوره *rambut-ña sudah lūruh*.

TOMBER comme les fruits avant d'être mûrs, کوگر *gūgur*.

TOMBER sur, assaillir, مېړبو *me-nerbu*, ملڅگر *me-langgar*, مشامق *merg-āmoḱ*.

TOMBER en défaillance, ربه څښتن *rebəh pingsan*.

TOMBER aux pieds de quelqu'un, منهارف کډ کاکي اورڅ *menihārap ka-pada kākī ōrang*.

TOMBER, diminuer, منجادی کورڅ *men-jādi kūrang*.

TOMBER malade, جاته ساکت *jā-tuh sākit*, منجادی ساکت *men-jādi sākit*.

TOMBER dans le péché, بردوس *ber-dōsa*.

TOMBER par gouttes, برتیتق *ber-titik*, برلینڅ *ber-linang*.

La mer est TOMBÉE, مک لاوت ایت *maka lāut itu tedòh-lah*.

TOMBEREAU, s. m., sorte de charrette, سجنس ډډاتی *sa-jenīs pedāti*.

TOME, s. m., volume, جیلټ *jilit*. Deux tomes, دو جیلټ *dūa jilit*.

TON, adj., possess. m., اغکو ټون *argkaw pūña*. Ton père, اغکو ټون باف *argkaw pūña bāpa*, باف اغکو *bāpa argkaw*.

TON, s. m., son, بوټی *būñi*. — de voix, بوټی سوار *būñi suāra*.

TON, mode en musique, راگم *rāgam*, لاگو *lāgu*.

TON, manière, conduite, لاگو *lāku*. Bon —, لاگو یڅ بايق *lāku yang bāik*.

TONDEUR, EUSE, s., څښتنڅ *peng-gunting*, اورڅ مغښتنڅ *orang merg-gunting*.

TONDRE, v. a., couper la laine ou le poil, مغښتنڅ *merg-gunting*, مومتڅ *memūtung būlu*. — des moutons, مغښتنڅ بولودمب *merg-gunting būlu domba*.

TONIQUE, adj., fortifiant, یڅ *yang meng-kūwat-kan*.

Remède —, اوبت یخ مغقونکن *ōbat yang meng-kuwat-kan*.

TONNAGE, s. m., capacité d'un navire, بسرن کفل *besār-ña kapāl*, مواتن کفل *muāt-an kapāl*, اسین کفل *isī-ña kapāl*.

TONNE, s. f., grand tonneau, نخ بسر *tong besār*.

TONNEAU, s. m., نخ *tong*. Un — de vin, سواتو نخ ایراغکور *suātu tong āyer argūr*.

TONNELIER, s. m., توکنخ *tūkang tong*.

TONNELLE, s. f., berceau de feuillage, فراغین *per-argīn-an*.

TONNELLERIE, s. f., profession de tonnelier, فکرچیان مموت نخ *pe-karjā-an mem-būat tong*. —, lieu où l'on fait les tonneaux, مموت نخ *tampat mem-būat tong*.

TONNER, v. n., se dit du bruit du tonnerre, گموره *gumūruh*, برتاگر *ber-tāgar*.

TONNERRE, s. m., کوره *gūruh*, تاکر *tāgar*, گنتر *guntur*. Le — gronde, کوره بر بوی *gūruh ber-būñi*. Le — éclate, تاکر مبله *tāgar mem-belàh*. —, foudre. کیت *kīlat*, فتر *petir*, هللنتر *hali-lintar*. Frappé par le —, کن کیت *kena kīlat*.

Fig., voix de tonnerre, سوارکارغ *suāra gārang*.

TONSURE, s. f., اوبن یخ دچوک *ūbun yang di-xūkur*.

TONSURER, v. a., منچوک اوبن *men-xūkur ūbun*.

TONTE, s. f., action de tondre les moutons, حال مگکتخ بولودمب *hāl merg-gūnting būlu domba*.

TOPAZE, s. f., فشراکم *pusparā-gam*, مانکم کونخ *mānikam kūning*.

TOPINAMBOUR, s. m., اوبی امریک *ūbi amrīka*.

TOPIQUE, s. m., remède appliqué extérieurement, تغالان *tampāl-an*.

TOQUE, s. f., کفیه حاکم *kopīah hākīm*.

TORCHE, s. f., sorte de flambeau grossier, سوله *sūluh*, دامر *dāmar*, سیکی *sigi*. Eclairer avec une —, مپوله *meñūluh*.

TORCHE-CUL, s. m., ساپو تمبغ *sāpu tumburg*.

TORCHER, v. a., essuyer, frotter, مپاڤو *meñāpu*, ممبرسه *mem - bersih*.

TORCHIS, s. m., mortier mêlé de paille, کافر یخ برچمشر دغن مرغ *kāpur yang ber-xampur dengan merang*.

TORCHON, s. m., ساپو فپاڤو *peñāpu*, ساپو فیرغ *sāpu pīring*.

TORDRE, v. a., ممولس *memūlas*, ممره *memeràh*, موتور *memūtar*. — du linge, ممولس کاین *memūlas kاین*. — une corde, موتور تالی *memūtar tāli*, مممتل تالی *memīntal tāli*.

TORPEUR, s. f., engourdissement profond, حال جادی کاکو *hāl jādī kākū*.

TORRÉFACTION, s. f., حال مباکر *hāl mem-bākar*, حال منونو *hāl menūnu*.

TORRÉFIER, v. a., griller, rôtir, مباکر *mem-bākar*, منونو *menūnu*, مشگخ *memanggang*. — du café, مباکر بوه قهوه *mem-bākar būah kahwah*.

TORRENT, s. m., ایردرس *āyer drās*, سروکن *serōk-an*. Le — de Cédron, سروکن قدرون *serōk-an kedrōn*.

TORRIDE, adj. Zone —, تفت بوی *tambat būmī* yang di-bāwah jalan mata-hāri.

TORS, E, adj., qui est tordu, قتل *pintal*, یغ دقتل *yang di-pintal*.

TORSION, s. f., حال مولس *hāl memūlas*, فلاسن *pulās-an*.

TORT, s. m., ce qui est contre la raison, la justice, ساله *sālah*, یغ *yang* لاون حق *lawan hak*. Vous avez —, تون اد ساله *tūanadasālah*.

TORT, lésion, dommage, مضرة *medlerat*, روگی *rūgi*. Faire —, ممبری مضرة *mem-brī medlerat*. Réparer le —, میسکی روگی *mem-baik-i rūgi*.

A **TORT**, adv., sans justice, sans raison, دغن تیاد حق *dengan tiāda hak*.

A **TORT** et à travers, sans discernement, دغن بیلن *dengan bebāl-ñā*, دغن کورخ بودی *dengan kūrang būdi*.

TORTICOLIS, s. m., تیلخ *te-tēling*.

TORTILLER, v. a., ممتل *memintal*, مولس *memūlas*.

TORTILLER, au fig., chercher des détours, دای منجھاری *men-xahāri dāya*, بردای *ber-dāya*.

TORTU, E, adj., qui n'est pas droit, ایرت *irut*, بانتق *bantuk*, بگنق *bengkok*.

TORTU, contrefait, ایرت *irut*, کانچق *kanxuk*, بگنق *bengkok*. — des pieds ou des mains, چاقق *xāpik*.

TORTUE, s. f., animal amphibie, کانخ *kātung*, قنپو *penñu*. — de terre, بانخ *kura-kūra*, ککور *ka-kūra*, سیسق قنپو *bāning*. Ecaille de —, سسک *sīsik* penñu.

TORTUEUX, adj., کانچق *kanxuk*, کانخ *kanxuk*, لگنق *lengkok*, برلیکو *ber-baliku*. Chemin —, جانل کانچق *jālan kanxuk-kanxuk*, جانل یغ *jālan yang lengkok*.

TORTURE, s. f., tourment qu'on fait souffrir, سیاسه *siyāsāt*, سغسار *sang-sāra*. Endurer des tortures, مرسای سغسار *me-rasā-i sang-sāra*.

TORTURER, v. a., میاستکن *me-
ñiyāsāt-kan*, میخسراکن *meñang-
sarā-kan*.

TOST ou TOAST, s. m., proposition
de boire à la santé de quelqu'un,
منت مینم اورغ ثون سلامة *mintā
mīnum ōrang pūña salāmat*.

TÔT, adv., promptement, لکس
lekās, سگره *sigrāh*. —, de grand
matin, فاکي هاری *pāgi hāri*. Sitôt
que, aussitôt que, ستله *sā-telāh*, دم
demi.

TOTAL, s. m., le tout, سموان *sa-
muā-ña*, سکلین *sa-kālī-an*. Le
total fait cent piastres, سموان جادی
*samuā-ña jādi sa-
rātus rāngit*.

TOTAL, E, adj., complet, entier,
گنڤ *genəp*, سبرهان *saberhāna*.
Somme totale, جملة *jumlat*.

TOTALEMENT, adv., بلاك *belāka*,
سکالی *sa-kālī*. — détruit, بناس
bināsa sa-kālī.

TOUCHANT, prép., concernant, تتغ
tentang, اکن *ākan*, سفرت *seperti*.
— cette affaire, تتغ فکرجائن ایت
tentang pe-karjā-an itu.

TOUCHANT, E, adj., qui touche le
cœur, یغ ملبتکن هاتی *yang me-
lembut-kan hāti*.

TOUCHANT, contigu, یغ رافت
yang rāpat, یغ کن *yang kena*.

TOUCHE, s. f., épreuve, اوجی *ūji*.
Pierre de —, باتراو جی *bātu ūji*,
فغوجی *peng-ūji*.

TOUCHE, action de toucher, کن
kena, مغن *mergena*. Manque de —,
ساله کن *sālāh kena*.

TOUCHER, v. a., mettre la main
à ou sur quelque chose, منجابت
men-jābat, منجامه *men-jāmah*.
— la main à quelqu'un, منجابت
men-jābat tāngan. Ne me
touchez pas, اگکو منجامه اکو
jāngan angkaw men-jāmah āku.

TOUCHER, tâter, مراب *me-rāba*.

TOUCHER, être en contact avec,
بردمفت *ber-dompat*, بردکت *ber-
dekāt*.

TOUCHER de l'argent, le recevoir,
منریم وڄ *menarīma wang*.

TOUCHER, aborder, سځکه *singkah*.
— à une île, فد سبوه فولو *sing-
gah pada sa-būah pūlaw*.

TOUCHER d'un instrument, ممتق
memetik. — un luth, ممتق کچافی
memetik kexāpi.

TOUCHER, frapper légèrement,
کتق *ketōk*.

TOUCHER, échouer, ڄپه *pexāh*.
— un rocher, کن کارغ *kena
kārang*.

TOUCHER, atteindre, کن *kena*.
— le but, کن جه *kena jēh*. — la
bille, کن بوله *kena bōlah*.

TOUCHER, arriver à, سَمْپِی sampey.

— à la fin du mois, سَمْپِی هَابِس بُولَن sampey hābis-ña būlan.

TOUCHER, heurter, مِئْتِه meñuntuh.

TOUCHER, émouvoir, مَعْشِر وِکَن merg-harū-kan. مَلْبِتْکَن هَاتِی me-
lembut-kan hātī.

TOUCHER, s. m., le tact, فَتْجَابَت pen-jābat, فَرَاس pe-rāsa.

TOUCHER, l'action de toucher, فَتْجَابَتَن pen-jabāt-an, فَتْجَاهَن pen-jamāh-an.

TOUER, v. a., t. de mar., tirer un navire d'un point fixe, مَعْشِل merg-hēla, مَنَارِکْ کَفَل menārīk kapāl.

TOUFFE, s. f., de cheveux, جَمْبَل jambul. — d'herbe, de plante, رَمْپُون rumpun.

TOUFFU, E, adj., épais, رَنْدَغ rendang. Un arbre très-touffu, سَفْوَهَن sa-pōhon kāyu ter-
lālu rendang.

TOUJOURS, adv., continuellement, سَنْتِیَاس santiāsa, سَدَکَال sadakāla.

TOUJOURS, sans fin, سَلَامَک sa-lama-lamā-ña. Pour —, سَمْپِی کَکَال sampey kakal. —, qui continue, اَدَا لَاقِ ada lāgi. Il vit —, اِی لَاقِ īa lāgi hīdup.

TOUPET, s. m., اِکَال īkal, جَچَنْتَغ xexenturg. — sur le sommet de la tête, جَمْبَل jambul.

TOUPIE, s. f., jouet d'enfant, گَاسِیڠ gāsīng.

TOUR, s. f., bâtiment élevé, مَنَارَة menāret, چَنْدِی xandi. Bâtir une —, فَرَاسَه سَوَاتُو مَنَارَة per-ūsah suātu menāret. La — de David, چَنْدِی دَاوَد xandi dāud.

TOUR de Babel, lieu où règne la confusion, تَمَط هَر هَار tampat haru-hāra.

TOUR, s. m., mouvement en rond, فَرَادَارَن per-idār-an, فَرَکْتَارَن per-kitār-an. Le — du soleil, فَرَادَارَن مَتَهَارِی per-idār-an mata-hārī.

TOUR, circuit, circonférence, کَلِیْلِک kulīlīng, دَاِیرَة dāīrat. Faire le — de la ville, بَرَجَالَن قُد کَلِیْلِک نَکَرِی ber-jālan pada kulīlīng nagrī. Chaîne de cou qui fait trois tours, رَنْتِی یَغ تِیڠ کَالِی فَوْتَرَن دِلِیهر rantey yang tīga kālī pūtar-ña di-lēher.

TOUR, rang, فَرَکَنْتِیَن per-gantī-an, قُد گِلِیَرَن gīlīr-an. A mon —, فَد فَرَکَنْتِیَن pada per-gantī-an-ku. Chacun à son —, مَاسِخ ۲ بَرَکَنْتِی ۲ māsiṅ-māsiṅ ber-ganti-ganti.

TOUR d'un tourneur, فَلَارِق pe-lārīk, بَبُوتَن bubūt-an. Travailler au —, مَلَارِق me-lārīk.

TOUR, tromperie, تِیڠُو tīpu, دَاِی dāya. Jouer un —, مَنِیڠُو menīpu.

TOUR de passe-passe, d'adresse, سُولَپ sūlap, سُولَپَن sulāp-an. Faire un — de passe-passe, مَنِیڠُولَپ meñūlap.

Donner un TOUR à son discours,
مغاترکن بچار *merg-atur-kan bixāra*.

Faire un TOUR de promenade,
پاسه یار برجالان ۲, *paseyar ber-jālan-jālan*.

A TOUR de bras, de toutes ses forces,
دغن سقوة ۲, *dengan sa-kūwat-sa-kūwat-ña*.

TOUR du bâton, profit illicite,
لاب یغ تیاد فانت
lāba yang tiāda pātut.

TOURBE, s. f., terre propre à brûler, تانه باکل
تانه باکل *tānah āpi, tānah bākal āpi*.

TOURBE, multitude confuse, کیاکن
اورغ هین *ka - bañāk - an ōrang hīna*.

TOURBILLON, s. m., de vent, فوئخ
پوتینگ بلیخ *pūting beliyung, ūlak āngin*, اولق اغن
pusār-an āngin. — d'eau, اولق ایر
ūlak āyer, ūley, اولی ایر
pusār-an āyer. — de poussière, فسان دولی
pusār-an dūli.

TOURELLE, s. f., منارة کچل *menāret kexil*, باغن بغونن
bāngun - bangūn-an, مرجو *merxu*.

TOURMENT, s. m., grande douleur,
ساکت *sākit, sakit-an*.

TOURMENT, torture, سغسار
ساراسا *sang-sāra, siyāsāt*. Endurer des tourments,
مرسامی سغسار *me-rasā-i sangsāra*.

TOURMENT, inquiétude, کساهن
ka-susāh-an, شغل *šugul*.

TOURMENTE, s. f., tempête, طوفان
توفان اغن ریت بسر *tūfān āngin rībut besār*.

TOURMENTER, v. a., faire souffrir,
مغسراکن *meñakīt-i, meñang-sarā-kan*.

TOURMENTER, agiter, importuner,
مپوسهکن *merg-hāru, me-ñūsah-kan*, مغشکوککن
merg-garg-gū-kan.

SE TOURMENTER, v. pron., مراجق
me-rājuk. Se —, faire de grands efforts,
مغسهاکن درین *merg-usah-kan dirī-ña*.

TOURNANT, E, adj., qui tourne,
یغ برکتر *yang ber-pūtar*, یغ برثوتر
yang ber-kitar. Pont —, جمبانن یغ
jambāt-an yang ber-pūtar. Escalier —, تشک کیترا
tangga kitar-kitar.

TOURNANT, s. m., lieu où l'eau tourne,
فسان ایر *pusār-an āyer*.

TOURNANT, coin, coude, هوجخ
هوجج *hūjung, tampat bālik*. Au — d'une rue,
فد هوجخ لورغ *pada hūjung lūrug*.

TOURNÉE, s. f., جالان کلیخ *jālan kuliling*. Faire une —,
برجالان کلیخ *ber-jālan kuliling*, مغسار
mengum-bāra.

TOURNER, v. a., mouvoir en rond,
موترکن *me - mūtar - kan*, مالغ

me-māling, مغیر *mergītar*, مشیر *mergīsar*. — une roue, موتړکن جنټرا *memūtar-kan jantrā*. — la tête, *memāling kapāla*. — en bien, مالمخ اکن کیکن *memāling ākan ka-bāik-an*.

TOURNER, tordre, موتړ *memūtar*, ممتل *memintal*. — une corde, ممتل تالی *memintal tāli*.

TOURNER, mettre dans un autre sens, ممالق *mem - bālik*. Tournez ce livre, بالقله کتاب ایت *bālik-lah kitāb itu*.

TOURNER, arranger, مختارکن *merg-atur-kan*. Il sait — un discours, ای تاهو مختارکن بچار *ia tāhu merg-atur-kan bixāra*.

TOURNER le dos, اندر *undur*.

TOURNER ses pas vers, برجالن *ber-jālan menūju*.

TOURNER bride, فوځ *pūlang*.

TOURNER en ridicule, مپندرکن *meñindir-kan*.

TOURNER, façonner au tour, ملارق *me-lārik*, محبوبت *mem-būbut*.

TOURNER, v. n., sur soi-même, برکيسر *ber-kīsar*, برکيتړ *ber-kītar*, برپوتړ *ber-pūtar*, برپوش *ber-pūsing*.

La roue tourne, جنټرا برکيتړ *jantrā ber-kītar*. Le vent tourne à l'ouest, اغن برکيسر کبارت *āgin ber-kīsar ka-bārat*. La tête lui tourne, کپالان فوش *kapalā-ña pūsing*.

TOURNER autour, براید *ber-īdar*, مغیدر *meng-īdar*. La terre tourne autour du soleil, مک بوی ایت مځداري *maka būmi itu meng-īdar-i mata-hāri*. — autour de la Caaba, طواف کعد کعبه الله *tawwāf ka-pada kabah allah*.

TOURNER, en parlant des choses qui changent de face, براوبه *ber-ūbah*. La chance a tourné, انتخ ایت *untung itu pūn ber-ūbah-lah*.

TOURNER, commencer à mûrir, مول جادی ماسق *me-mūla jādi māsak*.

TOURNER, s'aigrir, منجادی ماسم *men-jādi māsam*.

TOURNER court, abrégé, مېڅکتکن *meñingkat-kan*.

SE TOURNER vers, مشهادف *merg-hādap*.

TOURNESOL, s. m., plante, کسڅ *kembary mata-hāri*, داون *dāun mās*.

TOURNEUR, s. m., qui façonne au tour, توکڅ فلارق *tūkang pe-lārik*, قندی محبوبت *pandey mem-būbut*.

TOURNEVIS, s. m., فموتړ *pemūtar*.

TOURNIQUET, s. m., لکاسن *likās-an*, کایو قنارن *kāyu putār-an*.

TOURNURE, s. f., manière, forme, سیکف *sikap*, لمباک *lembāga*. Il a

une belle —, سیکفن بایق جون *sikap-ña bāik jūga*.

TOURNURE, arrangement, اتورن *atūr-an*.

TOURTE, s. f., sorte de pâtisserie, کوه *kūweh*.

TOURTEREAU, s. m., اتاق تکوک *ānak tekūkur*.

TOURTERELLE, s. f., کوک *kūkur*, تکوک *tekūkur*.

TOUSSAINT, s. f., fête de tous les Saints, هاری رای القدیسن سکلین *hāri rāya el-ḡadisin sa-kālī-an*.

TOUSSER, v. n., باتق *bātuḡ*.

TOUT, E, adj., qui comprend l'intégrité d'une chose, سما *samuā*, سما *samuā - ña*, سکل *segala*.

Tous les hommes, سما اورغ *samuā orang*. Il les tua tous, دیونهباله سما *di-būnuh - ñā - lah samuā - ña itu*. De tout son cœur, دغن سکف *ḡan sūḡf*, هاتی *ḡan sa-genāp hāti*. Tout homme, بارغ سیاف *bārang siāpa*. Tous les jours, سکل هاری *segala hāri*. Toutes sortes, انیک *anēka-anēka*.

TOUT, adv. — à coup, سکینغ *sa-kunḡung-kunḡung*. — d'un coup, سکالی *sa-kālī*. — à fait, بلاک *belāka*, سکاالی *sa-kālī*, رات *rāta*. Point du —, تیاد سکالی *tiāda sa-kālī*. Par —, دسمواتفت *di-samuā tampat*. — sage qu'il est, مسکی

ای برودی *maski ia ber - būdi*. Parler — haut, دغن سوار پارغ *ber-kāta dengan suāra ḡāring*. — seul, دغن سورغ دیری *dengan sa-ōrang dīri*. — de bon. شگده *sungguh - sungguh*. — de suite, سکارغ این *sakārang ini*.

TOUTEFOIS, adv., cependant, néanmoins, ولكن تتافی *tetāpi*, وlekin, سماج *semāja*.

TOUTE - PUISSANCE, s. f., قدرة *ḡoderat*, قدرة الله *ḡoderat allah*.

TOUTE-SCIENCE, s. f., علم کلی *ilmu kulī*.

TOUT-PUISSENT, adj., یغ مها کواس *yāḡ mahā kuāsa*.

Le TOUT - PUISSANT, الله *allah*, کافی *kāfi*, الله تعالی *allah tāḡala*.

TOUX, s. f., باتق *bātuḡ*. — sèche, کرغ *bātuḡ krīng*.

TOXIQUE, s. m., poison, venin, راجن *rāxun*, بیس *bīsa*.

TRACAS, s. m., mouvement accompagné d'embarras, هرهار *haru-hāra*, غوغا *ḡawḡā*.

TRACAS, fig., embarras, peine, کسساهن *ka-susāh-an*, شغل *ḡuḡul*.

TRACASSER, v. a., inquiéter, tourmenter, مبرری *meng-hāru*, مشگشکوکن *mem-brī ḡuḡul*, مشگشگشکوکن *meng-garḡū-kan*.

TRACASSERIE, s. f., chicane, چکت *cekèt*, بنته *bantah*.

TRACASSIER, ÈRE, s., **يخ سوك** *yang sūka meng-ganggū-kan ōrang*, **يخ سوك منجهاري** *yang sūka men-xahāri xekūt*.

TRACE, s. f., vestige d'homme ou d'animal, **كسن** *kasān*, **رونوت** *rūnut*, **ججق** *jejək*, **بکس کاکي** *bakās kākī*.

Suivre la —, **مرونوت** *me-rūnut*, **منورت بکس کاکي** *menūrut bakās kākī*. Marcher sur les traces de ses honorables ancêtres. **منورت بکس کاکي** *menūrut bakās kākī nēnek mōyang yang mulā*.

TRACE, marque, impression, ce qui reste de quelque chose, **بکس** *bakās*. Les traces d'une grandeur passée, **بکس ۲ کسارن يخ دهولو** *bakās-bakās ka-besār-an yāng dahūlu*.

TRACÉ, s. m., plan, esquisse, **دينه** *dīnah*, **چنتو** *xonto*. Le — d'une maison, **دينه رومه** *dīnah rūmah*.

TRACER, v. a., tirer les lignes d'un dessin, **منولس** *menūlis*. — une esquisse, **دينه منولس** *menūlis dīnah*. — une ligne sur le sable, **مبوت گارس** *mem-būat gāris* **اتس فاسر** *mem-būat gāris atas pāsir*.

TRACER le chemin, donner l'exemple, **منجال دهولو** *men-jālan dahūlu*, **مبوت دهولو** *mem-būat dahūlu*.

TRACHÉE-ARTÈRE, s. f., **شکوعغ** *sergkūwang*.

TRACTION, s. f., action de tirer, **خنريکن حال منارق** *hāl menārik*, **پناریک-ان** *penarīk-an*.

TRADITION, s. f., religieuse, **حديث** *ḥadīṣ*. — historique, **رواية** *riwāyat*, **کتکات اورغ لام** *kata-kātā ōrang lāma*.

TRADITION, action de remettre, de livrer, **حال مپره** *hāl meñer-rah*.

TRADUCTEUR, s. m., qui traduit d'une langue dans une autre, **اورغ** *orang yang meñālīn*.

TRADUCTION, s. f., 1°, action de traduire, **حال مپالن** *hāl meñālīn*. 2°, résultat, version, **سولين** *salīn-an*.

TRADUIRE, v. a., faire une traduction, **مپالن** *meñālīn*. — en arabe, **مپالن کفد بهاس عرب** *meñālīn ka-pada bahāsa arab*.

TRADUIRE, transférer quelqu'un d'un lieu dans un autre, **مندهنکن** *memindah-kan*.

TRADUIRE, citer en justice, **مندعواي** *men-dawā-i*.

TRADUIT, E, part. pas. du v. traduire, **ترسالن** *ter-sālīn*. — du malais, **ترسالن در بهاس ملايو** *ter-sālīn deri bahāsa malāyu*.

TRADUIT en justice, **دندعواي** *di-dawā-i*.

TRAFIC, s. m., commerce, **فرنيگان** *perniagā-an*, **دگاغن** *dagāng-an*.

TRAFIQUANT, s. m., اورغ برنيآك *orang berniāga*, اورغ داكغ *orang dāgag*.

TRAFIQUEUR, v. n., برنيآك *berniāga*, بردا كغ *ber-dāgag*. — des choses saintes, ممبرنيآكان بارغ يڭ قدس *mem-berniāgā-kan bārang yang kudus*.

TRAGÉDIE, s. f., وايڭ كدكان *wā-yang ka-dukā-an*.

TRAGIQUE, adj., funeste, malheureux, مالڭ *mālang* جاهت *jāhat untung jāhat*.

TRAHIB, v. a., faire une perfidie à quelqu'un, ممبوت خيانة *mem-būat kīānat*, مڭخيانتكن *meng-kīānat-kan*, مندرهاك *men-durhāka*, ممو *me-nēmū*, مبرهكن دغن تيشو *meñerāh-kan dengan tipu*. — son roi, ممبوت رجان خيانة اكن رجان *mem-būat kīānat akan rajā-ña*.

TRAHIR, manquer à. — sa foi, مڭشكال ايمان *meñangkal imān-ña*. — ses serments, منكر درقد سمڭهن *munkir deri-pada sumpah-ña*.

TRAHIR un secret, ممبوك رهسي *mem-būka rahasia*.

TRAHIR ses sentiments, تياد توتف *tiāda tūtup rāsa hati-ña*.

TRAHISON, s. f., perfidie, خيانة *kīānat*, كدرهكاهن *ka-durhakā-an*, درهاك *durhāka*. Faire une —, ممبوت خيانة *mem-būat kīānat*.

Haute —, درهاك اكن راج *durhāka akan raja*.

TRAIN, s. m., allure des chevaux; manière d'aller, جالان *jālan*, فري *prī ber-jālan*. Aller grand —, برجالان *ber-jālan lekās*. Aller son —, منورت جالان *menūrut jālan-ña*. Mettre une affaire en —, ملاي سواتو فكرجاءن *me-mulā-i suātu pe-karjā-an*.

TRAIN de bois, radeau, راکت *rākit*. — de chemin de fer, بيراف *be-brāpa karēta* يڭ برتورت *yang ber-tūrut-tūrut*.

TRAIN de derrière, يڭ دبلا كغ *bahagi-an yang di-blākan*.

TRAIN, suite, فليكر *pel-ikor*, فڭيرڭ *peng-irīng-an*, فڭيرڭ *irīng*. Un — nombreux, يڭ بابڭ *peng-irīng yang bāñak*.

TRAÎNANT, E, adj., qui traîne, سيرت *sēret*, ترسيرت *ter-sēret*. Robe trainante, باجو فنجڭ يڭ ترسيرت كتانه *bāju panjang yang ter-sēret ka-tānah*.

TRAÎNANT, fig., languissant, ضعيف *dlāif*.

TRAÎNEAU, s. m., sorte de voiture sans roues, كريت تياد برود *karēta tiāda be-rōda*.

TRAÎNEAU, sorte de filet, تڭڭڭ *tanggok*.

TRAÎNER, v. a., tirer après soi, منارڭ *menārīk*, مڭهيل *meng-hēla*.

— un coffre, منارِق قَتِي *menāriḳ peti*. — une voiture, مَغْهِيل كَرِيَت *meḡ-hēla karēta*. — quelqu'un en prison, مَمْنَجْرَاكَن اَوْرَغ *meman-jarā-kan ōraḡ*.

TRAÎNER, différer, بَرَلِيَت *ber-lam-bat*, بَرْتَشْكَه *ber-targuh*.

TRAÎNER, rester par derrière, تَغْكَل دَبْلَاكْ *tinggal di-blākang*, لَالِي دَجَالَن *lāley di-jālan*.

TRAÎNER, pendre jusqu'à terre, تَرَسِيرَت *ter-sēret*. Manteau qui traîne, سَلِيَت يَغْ تَرَسِيرَت كَتَانَه *salī-mut yang ter-sēret ka-tānah*.

SE TRAÎNER, v. pron., marcher en rampant, مَرْعَكْ *me-rangkak*.

TRAIRE, v. a., مَمْرَه سَوَسُو *memerāh sūsu*. Une vache traite, يَغْ دَفْرَه *sāpi yang di-perāh*.

TRAIT, s. m., flèche, javelot, اَنَق *anak*, پَانَاه *pānah*, دَامَق *dāmaḳ*, فَاتَه *pandāhan*. — enflammé, چَرَاوَت *cerāwat*. Lancer un —, مِمَانَه *memānah*. — de lumière, سِينَر *sīnar*, سِينَرْتَرِغ *sīnar trāḡ*.

TRAIT pour tirer une voiture, تَالِي مَغْهِيل *tāli karēta*, تَالِي كَرِيَت *tālimēḡ-hēla karēta*. Cheval de —, كُود فَغْهِيل *kūda peḡ-hēla*.

TRAIT, ce qu'on avale d'une gorgée, تَغْك *tegōḳ*. Boire d'un —, مِيْنَم دَغْن سَتَكْ *mīnum dēḡn sa-tēgōḳ*. Boire à longs traits,

مِيْنَم فَرَلَاَهَن *mīnum perlāhan-per-lāhan*.

TRAIT, ligne tracée, بَارِس *bāris*, گَارِس *gāris*.

TRAIT, linéament du visage, فَارَس *pāras*. Ses traits sont comme ceux de son père, سَام فَارَس دَغْن اِيْمَنَد *sāma pāras-ña dēḡn ayaḡnda*.

TRAIT, action, endroit d'un écrit, فَرْبُوَاتَن *per-buāt-an*. Un beau —, فَرْبُوَاتَن يَغْ بَايَكْ *per-buāt-an yang bāiḳ*.

AVOIR TRAIT à, بَرْهَوِيغ دَغْن *ber-hūbung dēḡn*.

TRAITABLE, adj., doux, جِيْتِي *jīnak*, لَاكُو مَانَس *lāku mānis*.

TRAITE, s. f., étendue de chemin que l'on fait sans s'arrêter, فَرْجَلَانَن *per-jalān-an*. D'une seule —, دَغْن سَوَاتُو فَرْجَلَانَن *dēḡn suātu per-jalān-an*, تِيَاد دَغْن بَرْهِنْتِي *tiāda dēḡn ber-henti*.

TRAITE, commerce, transport de marchandises, فَرْنِيكَآنَن *perniagā-an*, تَمْبَاغْن دَاغَاغْن *tambāḡ-an dagāḡ-an*. La — des blés, فَرْنِيكَآنَن كُنْدَم *perniagā-an gundum*, تَمْبَاغْن كُنْدَم *tambāḡ-an gundum*.

TRAITE, lettre de change, سَوْرَت *sūrat tukār-an*.

TRAITÉ, s. m., ouvrage où l'on traite d'une science, d'une matière, بِجَارَاتَس سَوَاتُو عِلْم *bixāra atas*

suātu ilmu, کتاب اتس سواتو فکرار
kitāb ātas suātu porkāra.

TRAITÉ, convention, جنجی janji,
فرجنجین per-janji-an. — de paix,
فرجنجین فردماین per-janji-an
per-damēy-an. — de commerce,
فرجنجین فرنیگان per-janji-an
perniagā-an. Conclure un —,
مبوت فرجنجین ber-janji,
membuat per-janji-an.

TRAITEMENT, s. m., accueil, ma-
nière d'agir avec quelqu'un, حال
hāl meñambut orang,
مپیت اورغ hāl me-lakū-kan.

TRAITEMENT, appointements,
گاچی gāji, اوڤه ūpah. Diminuer le
—, مغورغن کان mengūrang-kan
gāji.

TRAITEMENT d'un malade, حال
hāl meng-obāt-i
orang sākit, مغباتن اورغ sākit
peng-obāt-an orang sākit.

TRAITER, v. a., discourir sur un
sujet, ممبجراکن سواتو بچار mem-
bixarā-kan suātu bixāra.

TRAITER avec quelqu'un, s'en-
tendre avec lui, موافقه muwāfaqat,
برجنجی ber-janji.

TRAITER, agir avec quelqu'un,
ملکون me-lakū-kan. Pourquoi me
traitez-vous ainsi? تف سبب مک تون
apa sebāb maka
tuan me-lakū-kan āku demikian.

TRAITER, régaler, منجامو men-
jāmu. — ses amis, منجامو صحابة an
men-jāmu ṣoḥābat-ṣoḥābat-ña.

TRAITER un malade, le panser,
مغباتی اورغ ساکت meng-obāt-i orang
sākit.

TRAITEUR, s. m., تون رومه ماکن
tūan rūmah mākan, جورو ماکن
juru mākan.

TRAITRE, s. m., خیانه orang
kiānat, فرهاک peñemū,
orang durhāka.

TRAITREUSEMENT, adv., دغن خیانه
deryan kiānat, فری درهاک
ātas pri durhāka.

TRAJET, s. m., espace à traverser.
— par terre, فرجلانن per-jalān-
an. — par eau, تماغن tumpāng-an.
— d'un bord à l'autre, فبراغن
peñabrāng-an.

TRAME, s. f., fil passé entre les
chaines, فاکن pākan, فاکن برتورق
pākan ber-tōraq. La — et la
chaîne, فاکن دان لغسن pākan dān
lurgsin. La — est de soie, فاکن ایت
pākan-ña itu deri-pada
sūtra.

TRAME, complot, فرهوغن درهاک
per-hubūng-an durhāka, فرتمان
per-temān-an sumpah
jāhat.

TRAMER, v. a., passer la trame,
ماسقکن فاکن کفد لغسن me-māsuk-

kan pākan ka-pada lungsin, مننن *menenèn*.

TRAMER un complot, مېموت فېرهبوغن *mem-būat per-hubūng-an durhāka*.

TRAMONTANE, s. f., vent du nord, اښار *āngin utāra*. Etoile du nord, *intang utāra*. Perdre la —, s'égarer, برسست *ber-sesat*.

TRANCHANT, s. m., d'un instrument, مات *māta*. Le — d'un couteau, مات فېسو *māta pīsaw*. Une épée à deux tranchants, دو بله *dūa belāh*.

TRANCHANT, E, adj., qui peut trancher, تاجم *tājam*. Un couteau —, فېسو *pīsaw yang tājam*.

TRANCHE, s. f., morceau, morceau plat, هېريس *hīris*, كرت *kerat*, فوئخ *pūtung*, قطعة *kitāt*. Une — de poisson, سېهريس اېكن *sa-hīris ikan*.

TRANCHE, bord, épaisseur, فوئگر *pīnggir*, تقي *tepī*. — d'un livre, فوئگر كتاب *pīnggir kitāb*.

TRANCHÉ, E, part. pas. du v. trancher, coupé, فوئگل *panggal*, تر فوئگل *ter-panggal*, كرت *kerat*.

TRANCHÉ, décidé, فوئس *pūtus*.

TRANCHÉE, s. f., fossé, فارت *pārīt*, گالېن *galīn*. Ouvrir la —, ملامې فوئگالي فارت *me-mulā-i merg-gālī pārīt*. Entrer dans la —, ماسق *māsuk dālam pārīt*.

TRANCHÉES, douleur dans les entrailles, رېگت *renggut*, مولس *mūlas*, ساكت فرت *sakit prūt*.

TRANCHER, v. a., couper, مېشگل *memanggal*, مېمرت *mengerat*, موئخ *memūtung*. — la tête, مېشگل كفال *memanggal kapāla*. Tranchez ce fil, فوئغله بنخ ايت *pūtung-lah benang itu*.

TRANCHER les jours, مېتيکن *memati-kan*.

TRANCHER COURT, مېندقکن *memen-dek-kan*.

TRANCHER, décider, مېموتسکن *memutus-kan*.

TRANCHER, contrefaire, مېنېرو *menīru*, بربوت سفرت *ber-būat seperti*. — du grand Seigneur, بربوت سفرت *ber-būat seperti ōrang besār*.

TRANCHER, en parlant de couleurs très différentes, برلېنين رڤان *ber-laīn-an rupā-ña*. Le jaune tranche beaucoup sur le rouge, مک ورن کونخ ايت برلېنين سکالي رڤان دغن *maka warna kīnīng itu ber-laīn-an sa-kālī rupā-ña dengan warna mērah*.

TRANCHET, s. m., outil de cordonnier, فېسو توکخ سفاتو *pīsaw tūkang sapātu*.

TRANQUILLE, adj., qui ne se donne aucun mouvement, يښ ديم *yang dīam*,

برديم *ber-dīam*. Cet enfant est —, *ānak itu dīam*. Se tenir —, *ber-dīam*.

TRANQUILLE, qui aime la paix, *yang sūka ber-dāmey*.

TRANQUILLE, exempt d'inquiétude, *senang*, ستوس *santawsa*, *yang tetap hati-ña*. Soyez —, *tetap-lah hati-mu*. Mener une vie —, *hidup dengan senang*.

TRANQUILLE, calme, *tedòh*. La mer est —, *laut tedòh*.

TRANQUILLEMENT, adv., *dengan dīam*, ديم *dīam-dīam*.

TRANQUILLISER, v. a., *men-dīam-kan*, منڠن *meñenāng-kan*, هاتي *menetap-kan hati*.

SE TRANQUILLISER, v. pron., *jādi senang*.

TRANQUILLITÉ, s. f., état de ce qui est tranquille, *prī yang dīam*.

TRANQUILLITÉ, sécurité, assurance, *ka-senāng-an*, كسناڠن *ka-santawsā-an*.

TRANQUILLITÉ, calme, *kedòh-an*.

TRANSACTION, s. f., acte par lequel on transige sur un différend, accord, *muwāfakat*.

TRANSCENDANCE, s. f., *prī yang ter-utāma*, ثرى يڠ ترله *prī yang ter-lebèh bāik*.

TRANSCENDANT, E, adj., *yang ter-tinggi*, يڠ ترتهڠكى *ter-lebèh bāik*, ترانام *ter-utāma*. Qualités transcendantes, صفة يڠ ترانام *yang ter-utāma*.

TRANSCRIPTEUR, s. m., *jūru tulis*, جورو تولىس *orang yang meñālīn sūrat*.

TRANSCRIPTION, s. f., 1°, action de transcrire, *hāl menūrun sūrat*, حال منورن سورت *hāl meñālīn sūrat*. 2°, résultat, *turūn-an sūrat*, سولينن *salīn-an sūrat*.

TRANSCRIRE, v. a., *menūrun sūrat*, منورن سورت *meñālīn sūrat*.

TRANSE, s. f., frateur, *tākut*, تاكلت *heibat*.

TRANSFÉRER, v. a., faire passer d'un lieu à un autre, *me-mindah-kan*.

TRANSFÉRER, céder, transporter une chose à quelqu'un, *meñerāh-kan ka-pada lāin orang*. — le droit d'exiger le paiement d'une dette à quelqu'un, *meñerāh-kan penagih-an hutang ka-pada lāin orang*.

TRANSFIGURATION, s. f., changement d'une figure en une autre: se dit de Jésus-Christ, تجلی *tejelli*, مک تراوبه روف *prī ter-ūbah rūpa*. La — de N. S. Jésus-Christ, تجلی عیسی المسیح توهن کامی *tejelli ʿīsa el-mesēh tūhan kāmī*.

TRANSFIGURER (SE), v. pron., n'est usité qu'en parlant de Jésus-Christ. Et il fut transfiguré devant eux, مک تراوبهله روفان دهدافن *maka ter-ūbah-lahrupā-ña di-hadāp-an marika-itu*.

TRANSFORMATION, s. f., اباهن روف *ubāh-an rūpa*, فرگنتین روف *perganti-an rūpa*. —, métamorphose, جلم *jalma*, کجلمان *ka-jalmā-an*.

TRANSFORMER, v. a., donner une autre forme, مرفاکن دغن روف یغ لاین *me-rupā-kan dengan rūpa yang lāin*, مغوبهکن روف *meng-ūbah-kan rūpa*. —, métamorphoser, منجلمان *men-jalmā-kan*.

SE TRANSFORMER, v. pron., prendre une autre forme, مرفاکن *me-rupā-kan diri-ña dengan*. Satan se transforme en ange de lumière, مک شیطان مرفاکن *maka sētān me-rupā-kan diri-ña dengan malāk en-nūr*. Se métamorphoser, منجلم *men-jalma*.

TRANSFUGE, s. m., qui passe à l'ennemi, اورغ بیلت *orang bēlut*, فمیلت *pem-bēlut*.

TRANSGRESSER, v. a., enfreindre, مللوی *me-lalū-i*, ملشگر *me-larg-gar*, ملشکه *me-largkah*. — les commandements de Dieu, مللوی *me-lalū-i*, فبروهن الله *peñuruh-an allah*. — la loi du prophète, ملشگر شریعة نبی *me-larggar šerīat nabī*.

TRANSGRESSION, s. f., حال مللوی *hāl me-lalū-i*, کلشکاهن *ka-larg-kāh-an*.

TRANSL, E, adj., engourdi de froid, یغ کدغین *yang ka-dingīn-an*, یغ کن دیغن *yang kena dingin*.

TRANSIGER, v. n., s'accommoder, موافقة *muwāfakat*.

TRANSIR, v. a., engourdir, منجدیکن *men-jadī-kan kaku*. —, saisir de frayeur, ممبری هیة *mem-brī heibat*.

TRANSIT, s. m., passavant, سورت *sūrat lepās*, سورت لفس بی *sūrat lepās bēya*.

TRANSITION, passage d'un état de chose à un autre, فرگنتین *perganti-an*, حال جادی لاین *hāl jādi lāin*.

TRANSITOIRE, adj., passager, یغ لالو *yang lālu*, فنا *fenā*. Les biens de ce monde sont transitoires, هرت دنیا این فنا ادا *harta dunyā ʾini fenā adā-ña*.

TRANSLATION, s. f., transport d'un lieu à un autre, فمندان *femendan*.

pemindāh-an, *قبوان pem-barwā-an*.

TRANSMETTRE, v. a., céder, faire passer sa possession, ses droits à un autre, *میره meñerāh*, *ممبری mem-brī*. — son droit à un autre, *میرهکن حقن فد اورخ لاین meñerāh-kan hak-ña pada ōrang lāin*.

TRANSMETTRE, faire parvenir, *ممبری mem-brī*, *مپیکن meñam-pey-kan*. — une nouvelle, *ممبری mem-brī kabār*. — une lettre, *مپیکن سورت meñampey-kansūrat*. — à un supérieur, *ممبری ممبری mem-per-sembah-kan*.

TRANSMIGRATION, s. f., passage d'un peuple d'un pays dans un autre, *حال سواتو قوم منده hāl suātu kaum memindah*.

La **TRANSMIGRATION** des âmes, *میتامپسکوسه پینداهن pindāh-an jīwa*, *قنجلان pen-jalmā-an*.

TRANSMISSIBLE, adj., *یغ دافت یغ دافت yang dāpat di-serāh-kan*, *دسرهنکهن yang dāpat di-serāh-kan*, *یغ ترسره yang ter-serāh*.

TRANSMISSION, s. f., action de transmettre, *حال میره hāl meñerāh*, *قبورین pem-brī-an*, *قبوان pem-barwā-an*.

TRANSMUABLE, adj., qui peut être changé, *یغ دافت داوبهکن yang dāpat di-ubah-kan*, *یغ کباهن yang ka-ubāh-an*.

TRANSMUER, v. a., *مغوبهکن meng-ubah-kan*.

TRANSMUTATION, s. f., 1°, action de changer une chose en une autre, *حال مغوبهکن hāl meng-ubah-kan*, *مغوبهکن peng-ubāh-an*. 2°, résultat, *فراباهن per-ubāh-an*, *فرلینن per-lāin-an*.

TRANSPARENT, E, adj., *چره xerāh*, *جرنه jernih*, *بايخ bāyang-bāyang*. L'eau est transparente, *ایر ایت چره āyer itu xerāh*, *ایر ایت جرنه āyer itu jernih*. Etoffe transparente, *کاین بايخ kāin bāyang-bāyang*.

TRANSPERÇER, v. a., *مینکم ترس menīkam trūs*, *منوسق menūsuk*. Il le transperça avec son épée, *دیکمپاله دغن فدغن di-tīkam-ñā-lah dengan pedang-ña*.

TRANSPIRATION, s. f., *قله peluh*, *ایر قله āyer peluh*.

TRANSPIRER, v. n., sortir par la transpiration, *کلور قله ka-lūar peluh*. —, *سuer بر قله ber-peluh*.

TRANSPIRER, fig., commencer à se divulguer, *مول جادی پات mūla jādi ñāta*.

TRANSPLANTER, v. a., planter dans un autre endroit, *منام فد لاین menānam pada lāin tampat*. — un jeune arbre, *مود فد منام فوهن مود فد menānam pōhon mūda pada lāin tampat*.

TRANSPANTER, transporter d'un pays dans un autre, مندهکن قد لاین *memindah - kan pada lāin nagrī*.

SE TRANSPANTER, منده قد لاین *memindah pada lāin nagrī*.

TRANSPORT, s. m., action de transporter d'un lieu dans un autre, تمباغن حال منمبغ *tambāng-an, hāl menambang, hāl memindah-kan, pem-bawān*. Prix du —, وڭ تمباغن *wang tambāng-an*.

TRANSPORT, mouvement impétueux, کڭاڭان *ka-angāt-an*. — de colère, ماره یڭ ساعت *mārah yang sāngat*.

TRANSPORTÉ, E, adj., ivre de passion, راون هاتی *rāwan hāti*, برسوك مندم *ber-suka mendam*. — d'amour, براهی گیل *gīla berāhi*, مندم براهی *berāhi mendam*.

TRANSPORTER, v. a., منمبغ *menambang*, مباو *mem-bāwa*. — des marchandises, منمبغ دڭاغن *menambang dagāng-an*.

TRANSPORTER, déplacer, مندهکن *memindah-kan*.

TRANSPORTER, fig., mettre quel-qu'un hors de lui-même, مغیرتکن *meng-geirat-kan*, مملونکن *me-rāwan-kan*.

SE TRANSPORTER, v. pron.; منده *memindah*, مباو درین *mem-bāwa diri-ña*.

TRANSPOSER, v. a., mettre à une autre place, ممبوه قد لاین تمقت *mem-būbuh pada lāin tempat*, مندهکن *memindah-kan*.

TRANSSUBSTANTIATION, s. f., changement d'une substance en une autre, ثغباهن سواتو وجود قد وجود, یڭ لاین *peng-ubāh-an suātu wujud pada wujud yang lāin*.

TRANSVASER, v. a., میالکن *meñā-lin-kan*.

TRANSVERSAL, E, adj., لنتڭ *lintang*, ڭالڭ *alang-alang*. Poutre transversale, کایو لنتڭ *kāyu lintang*.

TRAPPE, s. f., porte au niveau du plancher, پنتو داسر *pintu di-dāsar*.

TRAPPE, piège, فرڭکف *perang-kap*, راجق *rāxiq*, جابق *jābaq*, سرکف *serkap*. — pour prendre les éléphants, کده *kedah*.

TRAPU, E, adj., تمبن دان تڭکف *tambun dān tegap*.

TRAQUER, v. a., resserrer dans une enceinte, مغڭڭ *mergepung*, مغڭڭ برکلیڭ *mergepung ber-kuliling*.

TRAVAIL, s. m., ouvrage, کرج *kerja*, فکرچان *pe-karjā-an*. Commencer un —, مملای فکرچان *me-mulā-i pe-karjā-an*. Travaux forcés, فکرچان اجبار *pe-karjā-an ijbār*.

TRAVAIL, œuvre, ثربواتن *per-buāt-an*, فراساھن *per-usāh-an*. C'est un beau —, ایت ثربواتن یخ *ait tu per-buāt-an yang indah*.

TRAVAIL, peine qu'on se donne, مغساھن *perg-usāh-an*, کسکارن *ka-sukār-an*.

TRAVAIL d'enfant, برانق *ber-ānak*. Etre en — d'enfant, ساکت اکن برانق *sakit akan ber-ānak*.

TRAVAILLER, v. n., faire un ouvrage, مخرجاکن *be-karja*, مخرجاکن *mengarjā-kan*, فراوسه *per-ūsah*.

— à un ouvrage, مخرجاکن فکرچاکن *mengarjā-kan pe-karjā-an*. — à la terre, تراوسه تانه *per-ūsah tānah*.

— à l'aiguille, منجاھت *men-jāhit*.

TRAVAILLER, prendre de la peine, مغساھاکن درین *meng-usahā-kan dirī-ña*.

TRAVAILLER, tourmenter, مپوسھکن *meñ-usah-kan*.

TRAVAILLER, fermenter, خمیر *kamīr*, بر بوهی *ber-būhi*.

TRAVAILLEUR, EUSE, s., adonné au travail, راجن *rājīn*, یخ سوك *yang sūka mengarja*.

TRAVAILLEUR, qui travaille, اورغ *orang* be-karja, اورغ افاهن *orang upāh-an*.

TRAVÉE, s. f., روع *rūang*.

TRAVERS, s. m., étendue d'un corps considéré dans sa largeur,

لیبرن *lintang*, لتعن *lintang-ña*, لتعن *lēbar-ña*.

TRAVERS, biais, irrégularité, کورغ بتل *kurang betul*, سیرغ *sērung*.

TRAVERS, fig., bizarrerie, caprice, تئگه *tingkah*.

DE TRAVERS, adv., سیرغ *sērung*, جولغ *jūling*. Un pont de —, جمباتن *jambātan yang sērung*. Des yeux de —, مات جولغ *māta jūling*. De travers, qui penche, یخ میرغ *yang miring*. Regarder de —, مخرلغ *mengerling*.

EN TRAVERS, لتعن *lintang-lintang*, امغ *empang*.

AU TRAVERS, ترس *trūs*.

A TRAVERS, بوجر *būjur*, فد تغه *pada tengah*. A — les airs, فد *pada būjur lāngit*. A — champs, فد تغه فادغ *pada tengah pādang*. A tort et à travers, sans discernement, دغن بیلن *dengan bebūl-ña*, دغن تیاد بر بودی *dengan tiāda ber-būdi*.

TRAVERSE, s. f., pièce de bois en travers, کایو لتعن *kāyu lintang*, الغ *alang-alang*.

TRAVERSE, chemin qui coupe au court, سمغ *simpang*, جالن سمغاغن *jālan simpāng-an*.

TRAVERSE, revers, affliction, کسکارن *ka-sukār-an*, کساھن *ka-susāh-an*.

TRAVERSE, obstacle, بارغ کسانن *bārang ka-sakāt-an*, فڻڪاھن *pene-gāh-an*.

TRAVERSÉE, s. f., voyage par mer, فيرارن *pe-layār-an*, فيرارڻ *peñabrāng-an*.

TRAVERSER, v. a., passer à travers, ملتڻ *me-lintang*, ملتنس *me-lintas*. Il traversait la Samarie, اى ملتنس *ā me-lintas di-tengah šawmerawn*.

TRAVERSER, passer d'un côté à l'autre, مپيرڻ *meñabrang*. — une rivière, مپيرڻ سوڻي *meñabrang sūrey*.

TRAVERSER, être en travers; لنتڻ *lintang*, مالڻ *mālang*.

TRAVERSER, percer de part en part, منيرڪن *menerūs - kan*, مينڪم *menīkam trūs*.

TRAVERSER, fig., susciter des obstacles, empêcher, منڪهن *mene-gāh-kan*, مپوڪرن *meñūkar-kan*.

TRAVERSIN, s. m., بڻتل *bantal*, بڻتل فڻجڻ *bantal pañjang*.

TRAVESTI, E, part. pas. du v. travestir, سامر *sāmar*, ترسامر *ter-sāmar*. —, masqué, برتوڻج *ber-tōperg*.

TRAVESTIR, v. a., déguiser, مپامرن *meñāmar-kan*.

SE TRAVESTIR, v. pron., مپامر *meñāmar*. Se —, se masquer, منوڻج *menōperg*.

TRAVESTISSEMENT, s. m., ڪسمارن *ka-samār-an*.

TRAYON, s. m., bout du pis d'une vache, d'une chèvre, etc. مات سوسو *māta sūsu*, هوجڻج سوسو *hūjung sūsu*.

TRÉBUCHER, v. n., ڪلنچ *kelin-xuh*, ترانتق *meñuntuh*, ترانتق *ter-antuh*. — contre une pierre, ڪلنچ *kelin-xuh kārna suntuh di-bātu*.

TRÉBUCHET, s. m., piège pour prendre des oiseaux, جابق *jābak*, راجق *rāxik*.

TRÉBUCHET, balance, نراج ٽينڻج مس *narāxa timbang mās*.

TREILLAGE, s. m., ڪسڪيسي *kisi-kisi*, جلال *jala-jāla*.

TREILLAGEUR, s. m., توڻج ڪسڪيسي *tūkang kisi-kisi*.

TREILLIS, s. m., ouvrage en métal ou en bois qui imite les mailles d'un filet, جلال *jala-jāla*.

TREILLIS, espèce de grosse toile, مستولي *mestūli*.

TREIZE, n. de nombre, ٽيڻ بلس *tīga belās*.

TREIZIÈME, nom de nomb. ord., ڪيڻ بلس *ka-tīga belās*.

TREIZIÈME, s. m., la treizième partie, *فترتيك بلس per-tiga belàs*.

Un —, *سفرتيك بلس sa-per-tiga belàs*.

TREMBLEMENT, s. m., agitation de ce qui tremble, *حال كتر hāl gumetār, ككتاران ka-gentār-an, gumètar*. Avec crainte et —, *دغن تاكت دان كتر degan tākut dān gumetār*.

TREMBLEMENT, grande crainte, *تاكت tākut, ككتوتن يغ ساغت ka-takūt-an yang sāngat*.

TREMBLEMENT de terre, *كفّه gumpah, كفّه بومي gumpah būmi*.

TREMBLER, v. n., être agité par différentes secousses, *كتر getār, gumetār, كمتار gumentar, تركويغ ter-gōyang*. Il tremble de tous ses membres, *مك كتر سكل اغكتان maka gumetār segala anggotā-ña*. — de peur, *كمتاردرد تاكت gumentar deri-pada tākut*. — de froid, *كمتار سبب كدغين gumentar sebàb ka-dingīn-an*. —, en parlant de la terre, *بركفّه ber-gumpah*.

TREMBLER, craindre, *تاكت tākut, غري gērī*. Tout le monde tremble devant ce prince, *سكليّن اورغ تاكت sa-kalī-an ōrang tākut ākan baginda itu*. Je tremble que cela n'arrive, *هيب تاكت هب تاكت hamba tākut*

bārang-kālī itu ākan datang. Faire —, *منكوتى menakūt-i*.

TREMBLOTER, v. n., *كلتق geletak, گليگي geligi, مغلكت meng-gelegūt, گملوتق gemelūtuk*.

TRÉMIE, s. f., d'un moulin, *چورغ xōrong peng-gilīng-an*.

TRÉMOUSSEMENT, s. m., *كلفر gelepār*.

TRÉMOUSSER (SE), v. pron., *مغلكلفر meng-gelepār*.

TREMPE, s. f., manière de tremper le fer, *سفه sepùh, فپوهن peñepùh-an*.

Fig. TREMPE, caractère, *فراغی perāngi*.

TREMPÉ, E, part. pas. du v. tremper, imbibé, *رندم rendam, چلف xelòp, باسه bāsah*.

TREMPÉ, du fer, *سفه sepùh, ترسفه ter-sepùh*.

TREMPE, v. a., mouiller en mettant dans un liquide, *مزدمكن me-rendam-kan, منچلف men-xelòp, ممباسكن mem-bāsah-kan, مئئلان-كان meñelām-kan*. — du pain dans la sauce, *منچلف روتى دالم كوه men-xelòp rōti dālam kūwah*.

Fig. TREMPE ses mains dans le sang, *منفّه داره menumpah dārah, ممبونه اورغ mem-būnuh ōrang*.

TREMPE le fer, *مفّه meñepùh*.

TREMPER le vin, ممبوه ایر دالم
اغکور *mem-būbuh āyer dālam*
anggūr.

TREMPER, v. n., être dans un
liquide, برندم *be-rendam*, برجلف
ber-xelòp. — dans du vinaigre,
برندم دالم چوک *be-rendam dālam*
xūka.

TREMPER, fig., être complice,
جادی تن ساله *jādi temān sālāh*.

TRENTÉ, n. de nomb., تیک ثوله
tīga pūloh.

TRENTIÈME, n. de nomb. ord.,
کتيك ثوله *ka-tīga pūloh*.

TRENTIÈME, s. m., la trentième
partie, فرتیک ثوله *per-tīga pūloh*.

Un —, سفرتيك ثوله *sa-per-tīga*
pūloh.

TRÉPAN, s. m., كرى باتق كفال
gardi bātuk kapāla.

TRÉPAS, s. m., موت, موت
maut, کمتين *matī-ña*, کتيك
matī-an. A l'heure du —, فد کتيك
pada kotika māut. Après
son —, کمدين درفد متين *kamudī-*
an deri-pada matī-ña.

TRÉPASSÉ, s. m., يخ سده ماتی
yang sudah mātī. Prier pour les
trépassés, ممبوت سمبهیغ کارن اورغ
mem-būat sembahyang kārna
ōrang mātī.

TRÉPASSER, v. n., ماتی
mātī, فوتس پاو *pūtus nāwa*.

TRÉPIDATION, s. f., tremblement,
کتر حال *hāl gumetār*.

TRÉPIED, s. m., ustensile de
cuisine, تگکو *tongkaw*.

TRÉPIED, siège à trois pieds,
کرسى برکاکى تیک *krusi ber-kāki tīga*.

TRÉPIGNER, v. n., frapper des
pieds contre terre, ممبتخ کاکى
mem-banting kāki. — de colère, ممبتخ
mem-banting kāki کارن ماره
kārna mārāh, مرتبخ *me-rentang*.

TRÈS, particule qui marque le
superlatif, ترلالو *ter-lālu*, ساغت
sārgat, بايق *bāñak*, سکالى *sa-kālī*.

— bon, ترلالو بايق *ter-lālu bāñik*.

— riche, ساغت کای *sārgat kāya*.

— méchant, جاهت سکالى *jāhat*
sa-kālī. — dans les mots composés,
ما *maha*, ما *mahā*. — haut,

متهنگسى *maha-tinggi*. — noble,
مهبساوان *maha-bangsāwan*. —
glorieux, مهلى *maha-mulīa*.

TRÉSOR, s. m., amas d'argent ou
d'autres choses précieuses, بند
benda, فربندهران *per-bendaharā-*
an. — enfoui, مات بند يخ دتاتم
māta benda yang di-tānam. —
public, الخزانة *el-kizānat*, بيت المال
beit ul-māl.

TRÉSORERIE, s. f., بيت المال *beit*
ul-māl, خزانه *kizānat*, فربندهران
per-bendaharā-an.

TRÉSORIER, s. m., بندهار *benda-hāra*, بند جورو مات *jūru mātā benda*.

TRESSAILLEMENT, s. m., کجت *kejūt*.

TRESSAILLIE, v. n., être subitement ému, ترکجت *ter-kejūt*. — de crainte, ترکجت درفد تاکت *ter-kejūt deri-pada tākut*. Faire — معججتکن *mercejūt-kan*.

TRESSE, s. f., tissu plat de fil, etc., entrelacé, پنتالان *pintāl-an*, یغ دام *yāng di-āñam*. — de cheveux, رمبت یغ دام *rambut yāng di-āñam*.

TRESSER, v. a., مغام *merg-āñam*, ممتمل *memintal*. — de la soie, مغام سوتر *merg-āñam sūtra*.

TRÉTEAU, s. m., کدکود *kuda-kūda*.

TREUIL, s. m., قنارن *putār-an*.

TRÈVE, s. f., suspension d'hostilité par convention, فرهنتین درفد فرغ *per-hentī-an deri-pada prāng*. — de dix jours, فرهنتین درفد فرغ *per-hentī-an deri-pada prāng pada sa-pūloh hāri lamā-ña*. Demander une —, mintā ber-henti deri-pada prāng.

TRÈVE, cessation, relâche, فرهنتین *per-hentī-an*. Mon mal ne me donne pas de —, ساکنک تیاد برهنتی *sākit-*

ku tiāda ber-henti. Faire —, برهنتی درفد *ber-henti deri-pada*.

TRIAGE, s. m., 1°, action de trier, choix, میله حال *hāl memilih*, فملین *pemilih* - an. 2°, résultat, chose choisie, یغ دثیله *pilih-an*, بارغ *bārang yāng di-pilih*.

TRIANGLE, s. m., تیک فنجورو *tiga pen-jūru*, تیک فرسکی *tiga per-segi*. — acutangle, dont les trois angles sont aigus, تیک فنجورو یغ تیک *tiga pen-jūru yāng tiga jurū-ña tājam adā-ña*.

TRIANGULAIRE, adj., بر فنجورو تیک *ber-pen-jūru tiga*, فرسکی تیک *per-segi tiga*.

TRIBORD, s. m., côté droit d'un navire, کانن فراهو *kānan prāhu*, سبله کانن فراهو *sa-belāh kānan prāhu*. Ramer à —, بردایغ کانن *ber-dāyung kānan*.

TRIBORDAIS, s. m., اوق فراهو یغ *awak prāhu yāng di-kānan*.

TRIBU, s. f., peuplade, لوره *lūrah*, فنجی سوکو *panji sūku*. — de sauvages, لوره اورغ هوتن *lūrah orang hūtan*.

TRIBU, famille, بغس *bangsa*, هلبغس *hulu-bangsa*, اصل *aşal*. Les douze tribus des enfants d'Israel, هلبغس یغ دو بلس بنی یسرایل *hulu-bangsa yāng dūa belās benī israil*.

TRIBULATION, s. f., کساهن *ka-susāh-an*, چلاک *xelāka*, کسکارن *ka-sukār-an*.

TRIBUN, s. m., qui défend les droits du peuple, اورغ یخ میچراکن *orang yeng mem-bixarā-kan hak orang bāñak*.

TRIBUNAL, s. m., تمثت حکم *tam-pat hukum*, رومه بچار *rūmah bixāra*.

TRIBUNAL de la pénitence, تمثت اکوئن دوس *tampat akū-an dōsa*.

TRIBUNE, s. f., منبر *minber*, mimber.

TRIBUT, s. m., impôt, اوڤتی *ūpatī*, خراجة *karājat*. Imposer un —, منت اوڤتی *menta ūpatī*. Soumis au —, ڦغوڤتی *perg-ūpatī*. Payer le —, ممبری اوڤتی *mem-brī ūpatī*. Payer le — à César, ممبری اوڤتی ڦد *mem-brī ūpatī pada kēsar*.

Loc. Payer le tribut à la nature, mourir, ماتی *māti*.

TRIBUTAIRE, adj., dépendant, soumis, تعلق *talok*, برگتڤ ڦد *ber-gantung pada*. Pays —, نگری یخ *nagrī yeng talok*.

TRIBUTAIRE, qui paie l'impôt, ڦغوڤتی *perg-ūpatī*.

TRICHER, v. a., tromper au jeu, مڃیو *merjīxu*.

TRICHER, tromper, مڃیو *merjīxu*. مینڦو *menīpu*, بردای *ber-dāya*.

TRICHERIE, s. f., tromperie au jeu, کچیو *kīxu*.

TRICHERIE, tromperie, تیڦو *tīpu*, دای *dāya*.

TRICHEUR, EUSE, s., اورغ مڃیو *orang merjīxu*, ڦڃیو *pergīxu*.

TRICOLORE, adj., برورن تیڤ *ber-warna tīga*. Drapeau —, بندیر *bandēra ber-warna tīga*.

TRICOTER, v. a., مننن *menenun*, مڀرت *meñerūt*.

TRIDENT, s. m., ترسول *trisūla*.

TRIE, E, part. pas. du v. trier, یڤلین *pīlih*, ترفیله *ter-pīlih*, یڤلین *yeng pīlih-an*.

TRIENNAL, E, adj., qui dure trois ans, یڤلین تاهن لمان *yeng tīga tāhun lamā-ña*.

TRIER, v. a., choisir, میله *memīlih*.

TRIER, séparer le bon d'avec le mauvais, مڀکون یڤلین *meñakū-kan yeng bāik*.

TRIGONOMETRIE, s. f., ڦڤهکورن *perg-hukūr-an pen-jūru tīga*.

TRIMESTRE, s. m., espace de trois mois, کلکاهن وقت یڤلین بولن *ka-legāh-an waktu yeng tīga būlan lamā-ña*.

TRINGLE, s. f., verge de fer, باتڤ بسی یڤلین *batang besi yeng ramping*.

TRINITÉ, s. f., un seul Dieu en trois personnes, سواتو الله يڭ براقنوم *suātu allah yang ber-uknūm* تڭ *tiga* تڭ *tiga* سواتو الله *uknūm pada suātu allah*.

TRINQUET, s. m., t. de mar., mât de misaine, تیغ توفڭ *tiang tūpang*.

TRIOMPHAL, E, adj., du triomphe, کمنانڭ *ka-menāng-an pūña*. Marche triomphale, فخرانڭ *per-arāk-an*, اراق اراکن *arak-arāk-an*.

TRIOMPHATEUR, s. m., qui triomphe, یغ منڭ *ber-jāya*, غالب *gālīb*, یغ منڭ *yang menāng*.

TRIOMPHE, s. m., victoire, فغلاهن *peng-alāh-an*, کمنانڭ *ka-menāng-an*. Arc de —, فلغکوغن افچار کمنانڭ *pe-lengkūng-an upaxāra ka-menāng-an*. Chant de —, پاپي *nāni ka-menāng-an*. Char de —, رات اورغ غالب *rāta ōrang gālīb*, فراراکن *per-arāk-an*. Porter en —, مغارکن *meng-ārak-kan*.

TRIOMPHER, v. n., vaincre, منڭ *menāng*, مغالہ *meng-ālah*, مغالہ *meng-gālīb*. — de ses passions, مغالہ هوا نفسون *meng-ālah hawā nefsū-ña*, مناهن هوا نفسون *menāhan hawā nefsū-ña*.

TRIPE, s. f., ايسی فرت بناتڭ *isi prèt binātang*.

TRIPLE, adj., trois fois autant, تڭ لافس *tiga ganda*, تڭ لافس *tiga ganda*.

tiga lapis. Il en donnera le —, ای اکن مبری تڭ کند *ia akan mem-brī tiga ganda*. Maison à — étage, رومه تڭ تڭت *rūmah tiga tingkat*.

TRIPLICITÉ, s. f., ذات تڭ کند *dzāt tiga ganda*, فري تڭ کند *prī tiga ganda*.

TRIPOT, s. m., maison de jeu, تمڭت *rūmah māin pō*, فرجديئن *tampat per-judī-an*.

TRIPOTAGE, s. m., چمفورن یغ *xampūr-an yang kūrang bāik*.

TRIPOTER, v. a., mêler, gâter, منچمفرکن *men-xampur-kan*, مغوستکن *mengūsut-kan*.

TRIQUE, s. f., gros bâton, تڭت *tungkat kāsar*, تڭت تبل *tungkat tebāl*.

TRISAÏEUL, E, s., دادغ فون باي *dādong pūña bāpa*, دادغ فون ما *dādong pūña mā*, مويڭ *mōyang*.

TRISTE, adj., chagrin, abattu, دڭت *duka-xita*, برسوسه هاتي *ber-sūsah hāti*, برچنت *ber-xinta*, مورڭ *mūrung*, سورم *sūram*. Mon âme est — jusqu'à la mort, جواک *jiwā-ku ada duka-xita sa-kālī ka-matī-matī-an*. Figure —, موک سورم *mūka sūram*.

TRISTE, affligeant, یغ مبری سوسه *yang mem-brī sūsah hāti*, هاتی *yang ka-dukā-an*. Pièce de théâtre —, وایغ کدکاه *wāyang ka-dukā-an*. Une — nouvelle, خبر کدکاه *ka-bar ka-dukā-an*.

TRISTE, sombre, obscur, رمغ *remang*, کلم *kelum*, کورغ ترغ *kūrang trang*. Un temps —, لاغت *lāngit remang*. Cette maison est —, مک رومه ایت کورغ ترغ, *maka rūmah itu kūrang trang*.

TRISTEMENT, adv., دغن برچنت *dergan ber-xinta*, دغن سوسه هاتی *dergan sūsah hāti*, دغن دکچتاه *dergan duka-xitā-ña*.

TRISTESSE, s. f., affliction, mélancolie, دکت سوسه *duka-xita*, سوسه هاتی *sūsah hāti*, کدکاه *ka-dukā-an*, فری موزغ *prī mūrung*.

TRITURABLE, adj., یغ دافت دتبق *yang dāpat di-tumbuk*, یغ دافت *yang dāpat di-pīpis-kan*.

TRITURATION, s. f., قنبوکن *penumbuk-an*, حال میفش *hāl memīpis*.

TRITURÉ, E, part. pas. du v. triturer, تبق *tumbuk*, ترتبق *tertumbuk*, فیفس *pīpis*.

TRITURER, v. a., réduire en parties très-menues, منبق *menumbuk*, میفشکن *memīpis-kan*, مغاسه *meng-*

āsah. — du poivre, منبق لاد *menumbuk lāda*.

TRIVIAL, E, adj., commun, bas, کفالغ *kapālang*, هین *hina*. Expression triviale, فرکتان یغ هین *perkatā-an yang hina*. Langage —, بهاس کچوکن *bahāsa kaxūk-an*, بهاس فاسر *bahāsa pāsar*.

TROC, s. m., échange, فنکارن *penukār-an*, فنکارن *tukār-an*. — d'or contre de l'argent, فنکارن امس دغن *penukār-an amās dergan pērağ*.

TROGNE, s. f., visage plein, qui a quelque chose de facétieux, موک *mūka*, موک کتق *mūka tebāl*, موک اورغ فینم *gumūk*. Rouge —, *mūka ōrang pe-mīnum*.

TROGNON, s. m., le cœur, le milieu d'un fruit, d'un légume, همفورل *hempūlur*, هاتی *hāti*, ارس *āris*.

TROIS, n. de nomb., تیک *tīga*. Deux ou —, دو تیک *dua tīga*. — fois, تیک کالی *tīga kāli*. — quarts, تیک سوکو *tīga sūku*. Le — du mois, فد تیک هاری بولن *pada tīga hārī būlan*. Il est — heures, جام فوکل *ada jām pūkul tīga*. Etre à —, برتیک *ber-tīga*. A — pieds, برکاکي تیک *ber-kāki tīga*.

TROISIÈME, adj. nomb., ord., کتیک *ka-tīga*. Le —, یغ کتیک *yang ka-tīga*.

TROISIÈME, s. m., la troisième partie d'un tout, سفرتيل sa-per-tiga.

TRÔLER, v. a., mener ça et là, مېماو سان سين mem-bāwa sāna sīni.

TRÔLER, v. n., aller, courir ça et là, برجالان سان سين ber-jālan sāna sīni.

TROMBE, s. f., colonne d'eau ou d'air mue en tourbillon, فوئخ بليخ pūting beliyung.

TROMPE, s. f., instrument pour sonner à la chasse, بوري اورغ فمبورو būri ōrang pem-būru.

TROMPE, guimbarde, گنگخ ging-gong.

TROMPE de l'éléphant et de certains insectes, بلالي bulāley.

TROMPER, v. a., user d'artifice pour induire en erreur, منيفو menīpu, مغيبو mem-per-dayā-kan, مغيبو mengīxu, مېنسكن meñesāt-kan. Ne trompez personne, جاغن منيفو اورغ jāngan menīpu ōrang. — tout le monde, ممبرديان سكل اورغ mem-per-dayā-kan segala ōrang.

TROMPER, donner lieu à erreur, mentir, مېبوھخ mem-bōhong.

TROMPER, trahir, مېنېم مېنېم meñemū-kan.

TROMPER les espérances de quelqu'un, مومتسكن فمھراڻ اورغ memūtus-kan peng-harāp-an ōrang.

SE TROMPER, être dans l'erreur, سالا sesāt, مېنسكن meñesāt, سالا

مغير sālah mengīra. Vous vous trompez beaucoup, تون سست بايق tūan sesāt bāñak. Se — en comptant, سالا مېمېلځ sālah mem-bīlang.

TROMPERIE, s. f., داي دای dāya, فرديان فرديان per-dayā-an, تيفو tipu, فرتفون per-tipū-an, سمو semū. Il y a de la —, ادا تيفو ada tipu.

TROMPETER, v. n., sonner de la trompette, منيف نفير menīup nafīri, بوري بوري ber-būri.

TROMPETTE, s. f., instrument à vent, نفير nafīri, بوري būri. Sonner de la —, منيف نفير menīup nafīri. Le son de la —, بوي نفير būni nafīri. La — sonne, نفير بوري بوي nafīri ber-būni.

TROMPETTE, celui qui sonne de la trompette, اورغ يځ منيف نفير ōrang yang menīup nafīri, بوري اورغ ber-būri.

TROMPEUR, EUSE, adj., qui trompe, يځ برداي yang ber-dāya, فمېبو peng-īxu, فنيو penīpu.

TROMPEUR, faux, چولس xūlas, بوھخ bōhong.

TRONC, s. m., la tige d'un arbre sans ses branches, تځگل turggul, باتځ تځگل bātang turggul. Un — coupé, abattu, يځ دتبځ تځگل yang di-tebàng.

TRONC d'un corps humain, باتځ بابه bātang tūbuk.

TRONC, boîte pour recevoir les offrandes, *peti* فتی خزینه, *peti* فتی *kazinat*, *tampat* تمت درما.

TRONC, fig., origine, ligne généalogique, *aşal* اصل, *hulu-bangsa* هلبغس, *silsilet* سلسله, *sejā-rat* سجاره.

TRONÇON, s. m., morceau séparé d'une plus grosse pièce en long, *pūtung* پوتونگ, *panggal* پانگال. Un —, *sa-pūtung* سا-پوتونگ, *sa-pūtung turgul* سا-پوتونگ تونگول.

TRÔNE, s. m., siège élevé pour un souverain dans ses fonctions solennelles, *tahta* تخت, *krusi rāja* کرسی راج, *siṅgahsāna* سینگهسان, *geta ka-rajā-an* گت کت کرجان. Un — orné de bijoux et de pierres précieuses, *siṅgahsāna yang bertātaḥ-kan ratna mātu mānikam* سینگهسان یانگ برتاتهکن رتن ماتو مانکم.

TRÔNE, fig., puissance souveraine, royauté, *ka-rajā-an* کرجان, *tahta* تخت, *pangkat rāja* پانگکات راج. Monter sur le —, *nāik rāja* نایک راج. Mettre sur le —, *me-rajā-kan* مرجان. Abdiquer le —, *turun deri-pada tahtaka-rajā-an* تورن دردتخت کرجان, *meninggal-kan ka-rajā-an* منگالکن کرجان. Chasser du —, *memexat-kan deri pangkat rāja* ممکسات کرجان.

TRÔNE de Dieu, *arās allah* عرش الله.

TRÔNE épiscopal, *krusi uskup* کرسی اسقف.

TRÔNER, v. n., siéger sur un trône, *dūdūk di-atas tahta ka-rajā-an* دودوک داتس تخت کرجان, *bertakta* برتخت.

TRONQUER, v. a., couper, retrancher une partie de, *memūtung* مموتونگ, *mengerat* منگرات.

TRONQUER, mutiler, *mergūdung* مرغودونگ, *me-rompong-kan* مرمفونگکن.

TROP, adv., plus qu'il ne faut, *ter-lālu* ترلالو, *bāñak* بانیک, *amat* امت, *behina* بهین, *sārgat* ساگت. La corde est — longue, *tali ita bāñak panjang* تالی ایت بائیک فنجان. Il a — mangé, *ia sudah makan sārgat* ای سده ماکن ساگت. — parler nuit, *yang ber-kāta ter-lālu bāñak* یانگ برکاتا ترلالو بانیک روکی, *maka ia kena rūgi* ماکن ای کنا روگی. Pas —, *jāngan bāñak* جانگن بانیک. Il est — pauvre pour donner l'aumône, *ai sārgat miskin sebāb ita tiāda dāpat ia mem-brī šedekat* ای ساگت مسکین سبب ایت تیاد دافت ای ممبری.

TROP peu, *kurang* کورنچ, *tiāda xukup* تیاد چوکف. Il a — peu d'argent, *wang-ia tiāda xukup* وغن تیاد چوکف.

TROPE, s. m., expression figurée, مجاز *mejāz*, اقام *upāma*.

TROPHÉE, s. m., dépouille d'un ennemi vaincu, غنيمه *ganīmat*, علامة *alāmat* کمنان *ka-menāng-an*.

TROPHÉE, assemblage d'armes, برکس سنجات *berkas senjāta*, فرهمنون سنجات *per-himpūn-an senjāta*.

TROPHÉE, victoire, کمنان *ka-menāng-an*, فغلاهن *perg-alāh-an*.

TROPIQUE, s. m., دائرة متہاری بالق *dāirat mata-hāri bālīk*. — du cancer, بالق متہاری دبرج السرطان *bālīk mata-hāri di-burj es-sere-tān*. — du capricorne, بالق متہاری *bālīk mata-hāri di-burj ul-judi*.

TROQUER, v. a., échanger, منوکر *menūkar*. — des marchandises contre d'autres, توکر منوکر دگاغن *tūkar-menūkar dagāng-an*. — de l'or pour des diamants, امس دتوکر *amās di-tūkar intan*.

TROQUEUR, EUSE, s., اورغ یغ منوکر *ōrang yang menūkar*, فنوکر *penūkar*.

TROT, s. m., allure entre le pas et le galop, جالن کود برترتاری *jālan kūda ber-tari-tāri*.

TROTTER, v. n., aller le trot, جالن برترتاری *jālan ber-tari-tāri*.

TROTTER, marcher beaucoup à pied, باقی برجالن کاکی دسین دسان *baqi berjalan kākī dīsīn dāsān*.

bānāk ber-jālan kākī di-sīni di-sāna.

TROTTEUR, s. m., cheval dressé au trot, کود یغ تاهو برجالن برترتاری *kūda yang tāhu ber-jālan ber-tari-tāri*.

TROTTOIR, s. m., جان کاکی سدیکت *jālan kākī sadīkit* تیگی دسیسی لورغ *tiygi di-sīsī lūrug*.

TROU, s. m., لیغ *lōbang*, لیغ *liang*, تمبغ *tumbung*. Un grand —, لوبغ بسر *lōbang besār*. Le — d'une aiguille, لوبغ جارم *lōbang jārūm*. Le — de la serrure, لوبغ کچی *lōbang kunxi*. Creuser un — dans la terre, مغلکی لوبغ دالم تانه *meng-gālī lōbang dālam tānah*. Boucher un —, منوتف لوبغ *menūtup lōbang*.

Loc. fig. Cet homme boit comme un —, il boit beaucoup, اورغ ایت *ōrang itu mīnum bānāk*.

Prov. Faire un — pour en boucher un autre, contracter une dette pour en payer une autre, منت فنیم *menta pinjam wang ākan mem-bāyar hūtang*.

TROUBLE, adj., qui n'est pas clair, en parlant des liquides, کره *keruh*, کورغ هنغ *kūrang henng*. De l'eau —, ایر کره *āyer keruh*.

TROUBLE, obscur, کلم *kelām*, هاری یغ *gelāp*. Un temps —, کلف *hārī yang gelāp*. Qui a la vue —, مات کابر *māta kābur*.

TROUBLE, s. m., émeute, désordre, گمپار *gampar*, هریرو *haru-bīru*, هرهار *haru-hāra*, گگیرن *gegēr-an*. Troubles civils, گمپار اورغ *gampar ōrang nagrī*.

TROUBLE, mésintelligence, چدرا *xidrā*. Exciter des troubles, مٹداکن *meng-adā-kan xidrā*.

TROUBLE, inquiétude, هارو *hāru*, چنت *pri yang māngu*, هاتی *xinta*. Cœur exempt de —, هاتی *hāti yang senāng*.

TROUBLER, v. a., rendre trouble, مگرهکن *mengerūh-kan*. — du vin, مگرهکن ایر اغکور *mengerūh-kan āyer anggūr*.

TROUBLER, causer du désordre, مگره بروکن *meng-haru-birū-kan*, مگمفرکن *meng-gampar-kan*.

TROUBLER, brouiller, mêler, مگوسکن *mengūsut-kan*.

TROUBLER, molester, مگدوهی *meng-gadōh-i*, ممبری سوسه *mem-brī sūsah*.

TROUBLER, mettre dans l'inquiétude, déconcerter, مفرچنتاکن *mem-per-xintā-kan*, مگره *meng-hāru*.

TROUBLER, intimider, منکوتی *men-nakūt-i*, ممبری مالو *mem-brī mālu*.

SE TROUBLER, v. pron., devenir trouble, منجادی کره *men-jādi kerūh*.

SE TROUBLER, s'inquiéter, s'intimider, تاکت *tākut*, جادی ماغو *jādi māngu*.

Sa vue se TROUBLE, متان جادی *matā-ña jādi kābur*.

TROUÉE, s. f., ouverture, تتاسن *tetās-an*, تروسن *terūs-an*, ٹبکاءن *pem-bukā-an*.

TROUER, v. a., faire un trou, percer, منرسکن *mem-būat lōbang menerūs-kan*. Les voleurs ont troué le mur, ایت سده بوت *maka ōrang pen-xūri itu sudah būat lōbang pada dinding*. — comme avec une vrille, مگگیرق *meng-gīrik*. — une planche, مگگیرق فائون *meng-gīrik pāpan*.

TROUPE, s. f., réunion de gens, فرهمشونن اورغ *per-himpūn-an ōrang*, کاون *kāwan*, کافت *kāpat*, فاسق *pāsuk*. — de paysans, فرهمشونن اورغ *per-himpūn-an ōrang dūsun*. Une — de voleurs, اورغ *ōrang pen-xūri sa-kāwan*. Marcher par troupes, برجالن *ber-jālan ber-kāwan-kāwan*.

TROUPE de gens de guerre, کتبولکن *ka-tumbūk-an*, فسوکن اورغ فرغ *pasūk-an ōrang prāng*. Cet officier marche à la tête de sa — مک فسهولو *maka panghūlu itu mengāpalā-kan pasūk-an-ña*.

Des troupes d'élite, کتبرکن دردد *ka-tumbūk-an deri-pada orang pīlīh-an*.

TROUPEAU, s. m., troupe d'animaux, کاون *kāwan*. — de bœufs, کاون لمبو *kāwan lembu*. Un — de chèvres, کببځ سکاوان *kambing sa-kāwan*. — sans pasteur, کاون تباد *kāwan tiāda dengan gombalā-ña*.

Fig. Le — de Jésus-Christ, l'Eglise, الكنيسة *el-kanīset*. Le — du curé, سکل اورځ موکم فون *segala orang mūkīm pūña*.

TROUSSE, s. f., paquet, botte, سبرکس *berkas*. Une — d'herbe, سبرکس رمفت *sa-berkas rumput*.

TROUSSE, sac, étui à l'usage des barbiers, des chirurgiens, etc., پندی سارځ *pundi-pundi, sārung*. — de barbier, کرمفاځی پندی *pundi-pundi ka-rampāgi*.

TROUSSÉ, E, part. pas. du v. trousser, سځکت *singsing, singkat*.

Bien TROUSSÉ, bien fait, یځ بایق *yang baik, یځ باځس yang bagus*.

TROUSSEAU, s. m., hardes, سلځکت *sa-langkap pakēy-an*.

TROUSSER, v. a., replier, relever, مېځسځ *meñsing, مېځسځکات meñngkat*. — ses manches, مېځسځ تاغن باجو *meñsing tāgan bāju*.

TROUSSER bagage, déloger brusquement, برځنده دغن لکس *ber-pindah dengan lekās*.

TROUSSER une volaille, مېدياکن هایم فرځځ *meñediā-kan hāyam peranggang*.

SE TROUSSER, v. pron., trousser ses vêtements, مېځسځ ځکاینين *meñsing pakēy-an-ña*.

TROUSSIS, s. m., pli à une robe, لغاتن فد ځکاین اکن مېځکت دی ایت *lipāt-an pada pakēy-an ākan meñngkat dia itu*.

TROUVABLE, adj., یځ بوله ددافت *yang būleh di-dāpat*.

TROUVAILLE, s. f., 1°, action de trouver, ځندفاتن *pen-dapāt-an*, ځندفات حال *hāl men-dāpat*. 2°, chose trouvée, کدفاتن *ka-dapāt-an*. Où est la — ? مان کدفاتن ایت ? *māna ka-dapāt-an itu*.

TROUVÉ, E, part. pas. du v. trouver, دافت *dāpat*, یځ کدفاتن *yang ka-dapāt-an*.

Enfant TROUVÉ, انتق کباوغن *anak ka-buāng-an*, انتق فوځفغوغن *anak pūngut-pungūt-an*.

TROUVER, v. a., découvrir, مندافت *men-dāpat*. — un trésor, مندافت مات بند *men-dāpat mātā benda*. — une chose qui était perdue, مندافت یځ هیلځ *men-dāpat būrang yang hīlang*. — une chose que l'on cherche, مندافت بارځ یځ دچهاری *men-dāpat*

bārang yang di-xahāri. On trouve ces coquillages sur le bord de la mer, *من اورغ مندافت سيغت ايت دتقي* *maka orang men-dāpat siput itu di-tepi laut*.

TROUVER, rencontrer, *برتمو ber-temū*, *برجفت ber-jumpa*, *برسو ber-sūwa*. — quelqu'un dans la rue, *برتمودغن سورغ دجالن ber-temū dengan sa-orang di-jālan*. Aller — une personne, *فرگي برجفت دغن* *فرگي سورغ pergi ber-jumpa dengan sa-orang*. — rarement, *جارغ برسو jārang ber-sūwa*.

TROUVER, inventer, *مندافت men-dāpat*, *مغاد meng-ada-ngāda*. — quelque noyen, *مندافت داي men-dāpat dāya*.

TROUVIR, juger, estimer, *مغير mergira*, *ميمكر memikir*. Je trouve cela à propos, *همب فيكر ايت فانت hamba pikir itu pātut*. — bon, *برکنن ber-kenān*, *سوک sūka*. Si vous le trouvez à votre goût, *جکلو تون جکلو تون jikalaw tūan sūka itu*.

TROUVER, nommer, montrer, *مننجکن nenunjuk-kan*. Trouvez-moi sur la terre un peuple heureux, *تنجقله اتس بومي سواتو قوم يڭ برهنگي tunjuk-lah atas būmi suātu kaum yang ber-bahagīa*.

SE TROUVER, v. pron., se rencontrer, *برتمو ber-temū*. Ils se sont trouvés sur la place, *دي سده برتمو di sudeh ber-temū*.

دشکن dīa sudah ber-temū di-pakān. Je m'y trouverai, *همب اکن hamba akan datang sana*.

SE TROUVER, avoir lieu, être, *ادا ada*. Il se trouve des gens qui, *مکا ادا اورغ يڭ maka ada orang yang*.

SE TROUVER, se sentir dans un état. Comment vous trouvez-vous? *بگمان تون ادا bagimāna tūan ada*. Je me trouve un peu mieux, *همب ههمب ادا سدیکت بايق hamba ada sa-dākit bāik*. Se — mal, s'évanouir, *منجادی منجادی men-jādi pingsan*.

TRUCHEMAN ou TRUCHEMENT, s. m., interprète, *جورو بهاس jūru bahāsa*.

TRUCHER, v. n., t. pop., mendier, *ممنت me-minta-minta*.

TRUELLE, s. f., *سندوق توکڭ باتو senduk tūkang bātu*.

TRUE, s. f., *بابي بتين bābi betina*.

TRUMEAU, s. m., espace d'un mur entre deux fenêtres, *دندڭ انتار دو dinding antāra dua jandela*.

TSCHIT, s. m., toile imprimée de Perse, *چت xita*.

TU, TOI, pron. de la deuxième personne, *اڭکو angkaw*, *ديکاو dīkaw*, *اڭکو اکن فرگي angkaw akan pergi*. Toi ou moi? *اڭکوکه اتواکوکه angkaw-kah ataw akū-kah*. Toi-même, *اڭکو سنديري angkaw sendiri*.

Par contraction, اغكو *angkaw* devient كو *kaw* et کامو *kāmu* devient م *mu*, v. Gramm.

TUABLE, adj., qu'on peut tuer, یغ دافت دبو نه *yāng dāpat di-būnuh*.

TUABLE, digne de mort, یغ هارس ماتی دبو نه *yāng hārus māti di-būnuh*.

TUANT, E, adj., fatigant, یغ مللهکن *yāng me-lelāh-kan*.

TUBE, s. m., ترو فغ *trōpong*, سمپت *sumpēt-an*. — d'une lunette d'approche, باتغ ترو فغ *bātang trōpong*.

TUBERCULE, s. m., excroissance qui se forme à la racine de certaines plantes alimentaires, اوبی *ūbi*.

TUÉ, E, part. pas. du v. tuer, ماتی *māti*, دمتیکن *di-matī-kan*, تر بو نه *ter-būnuh*. — d'un coup de fusil, ماتی دتمق *māti di-tembak*. — par l'épée, ماتیکم فدغ *māti di-tikam pedang*.

TUER, v. a., ôter la vie d'une manière violente, ممبو نه *mem-būnuh*, ممیتیکن *me-matī-kan*. Vous ne tuerez pas, جاغن اغكو ممبو نه *jāngan angkaw mem-būnuh*. — à coups de bâton, ماکل دغن تشکت سمعی ماتی *memūkul dergan tungkat sampey māti*.

Fig. — la concupiscence, ممیتیکن *me-matī-kan* هوا نفسون *hawā nef-sū-ña*. — le temps, هیلغ کتیک *hīlang*

koṭika. La lettre tue et l'esprit vivifie, حروف ایت ممیتیکن تتائی روح *hurūf itu me-matī-kan tetāpi rūh itu meṅ-hīdup-kan*.

TUER, fatiguer, مللهکن *me-lelāh-kan*.

TUER des animaux pour la nourriture, ممبنتی *mem-bantey*, موتغ *me-mātung*. — un bœuf, ممبنتی سیکر *mem-bantey sa-īkor lembu*.

SE TUER, v. pron., se domier la mort, ممبو نه درین *mem-būnuh dirī-ña*. La princesse prit un criss et voulait se —, مک تون قتری ایت *mak tūn putrī itu ambi-lah sabīlah krīs hendak mem-būnuh dirī-ña*.

SE TUER, se fatiguer, برله *ber-lelāh*, مللهکن درین *me-lelāh-kan dirī-ña*. Il se tue à force de crier, مک ای برله سرت برتریق باپق *maka ia ber-lelāh sertaber-terīak bāñak*.

TUERIE, s. f., carnage, قمنوهن *pem-bunūh-an*, اتق اموکن *amōk-amōk-an*, قمرغ *pemerang*.

TUERIE, lieu où l'on tue les animaux, تمغت قمتین *tampat pembantey-an*.

TUE-TÊTE (ORIER À), adv., برتریق *ber-terīak* تر لالو باپق *ter-lālu bāñak*, برتریق تر لالو کرس *ber-terīak ter-lālu krās*.

TUEUR, s. m., assassin, *ثبونه* *pem-būnuh*.

TUF, s. m., terre blanchâtre et sèche, *تانه فوته دان کرغ* *tānah pūtiḥ dān krīng*.

TUILE, s. f., *کتخ* *genteng*. — creuse, *کتخ سلورن* *genteng salūran*.

TUILERIE, s. f., *تفت باکر کتخ* *tampat bākar genteng*.

TUILIER, s. f., *توکخ کتخ* *tūkang genteng*, *تباکر کتخ* *pem-bākar genteng*.

TUMEUR, s. m., *بغلق* *bangkak*, *باره* *bārah*.

TUMULTE, s. m., grand mouvement accompagné de bruit et de désordre, *گمپار* *gampar*, *گکیرن* *gegēr-an*, *اشر بغر* *gawgā*, *ingar-bingar*. Causer du —, *مغشگرکن* *meng-gampar-kan*, *مغشر* *meng-ingar*. Apaiser un —, *مندیکن گمپار* *men-dīam-kan gampar*. En —, *دغن گمپار* *dergan gampar*.

TUMULTE, agitation, trouble, *هارو* *hāru*.

TUMULTUEUSEMENT, adv., *دغن* *dergan gampar*, *دغن غوغا* *dergan gawgā*. S'assembler —, *برهمن دغن گمپار* *ber-himpundengan gampar*.

TUMULTUEUX, EUSE, adj., *کگر* *gēger*, *برگمپار* *ber-gampar*, *دغن* *dergan gawgā*.

TUNIQUE, s. f., vêtement de dessous, *باجو دالم* *bāju dālam*.

TUNIQUE, vêtement des diacres et des sous-diacres, *شکاین شماس* *pakēy-an šemmās*.

TUNIQUE, pellicule, membrane, *اغشیه* *igašyat*.

TUNNEL, s. m., chemin souterrain, *جالن دباره تانه* *jālan di-bāwah tānah*.

TURBAN, s. m., *سربن* *serban*, *دستر* *destar*, *بولغ* *būlang*. Coiffé d'un —, *مماکی سربن* *memākey serban*, *بربولغ* *ber-būlang*.

Fig. Prendre le —, se faire mahométan, *ماسق اسلام* *māsuk islām*.

TURBE, s. f., troupe, assemblée, *فرهمفونن اورغ* *per-himpūn-an ōrang*, *پاسوک* *pasūk-an*.

TURBOT, s. m. (sorte de), *ایکن باول* *ikan bāwal*.

TURBULENT, E, adj., *کارغ* *gārang*, *یغ سوک گاده* *yang sūka gādoh*, *گخگو* *ganggu*.

TURC ou TURCOMAN, s. m., *اورغ* *ōrang turk*. Le —, la langue turque, *بهاس اورغ ترک* *bahāsa ōrang turk*.

TURLUPINADE, s. f., mauvaise plaisanterie, *سند یغ کورغ فأتات* *senda yang kūrang pātut*.

TURLUPINER, v. a., *برسند* *ber-senda*. — quelqu'un, *مفرمایکنن اورغ* *mem-per-māin-kan ōrang*.

TURPITUDE, s. f., کچلان *ka-xelā-an*, کملون *ka-malū-an*, فري *prī yang kejī*.

TURQUIE, s. f., بنو ترکی *turki*, *benūa turki*.

TURQUOISE, s. f., فیروزه *fīrūzah*.

TUTÉLAIRE, adj., qui tient sous sa protection, یغ ملندغن *yang me-lindung-kan*, یغ ملهراکن *yang me-meliharā-kan*. Ange — ملايكة یغ *malāikat yang me-lindung-kan*. Les dieux tutélaires, دیوات یغ *dēwāta yang me-lindung-kan*.

TUTELLE, s. f., autorité, fonction du tuteur, ولي *jawāt-an walī*, ولاية *wilāyet*, وكالة *wikālet*.

Etre en TUTELLE, fig., être sous la dépendance, دیباوه حکم *di-bāwah hukum*.

TUTELLE, fig., protection, فرلندوغن *per-lindūng-an*.

TUTEUR, s. m., وکیل *walī*, وكيل *wakīl*, قاضی *per-ampū*. Le — et son pupille, ولي دان محجور *walī dān mahjūr-ā*.

TUTOYER, v. a., معنائی اورغ سرت *meṅgatā-i* toi دان *tu dān* toi. *ōrang serta memākey per-katā-an* *tu dān toi*.

TUYAU, s. m., پنچورن *panxūr-an*, سلورن *salūr-an*. — de cheminée, پنچورن اسف *panxūr-an āsap*, جالان اسف *jālan āsap*.

TYMPAN, s. m., membrane du conduit auditif, سلافت یغ ددالم تلیخ *selāput yang di-dālam telinga*.

TYMPANITE, s. f., enflure du bas-ventre causée par des gaz, باوهن *bāwah-ña* فرت یغ بغتق درود اغن *prūt yang bangkak deri-pada āngin*.

TYMPANON, s. m., sorte de tambour, گندرغ *genderang*.

TYPE, s. m., modèle, figure originale, تلادن *tulādan*. Le sacrifice d'Abraham est le — du sacrifice de Jésus-Christ sur la croix, فرسمباهن *ibrahīm itu ada tulādan per-sembāh-an* ابرهیم ایت اد تلادن فرسمباهن عیسی *per-sembāh-an ibrāhīm itu ada tulādan per-sembāh-an īsa el-mesēh atas ṣalīb itu*.

TYPE, caractère d'imprimerie, حرف چیتق *huruf*, Huruf *huruf* خیتاک *xītak*. Imprimé avec de beaux types, دچف دغن حرف یغ باکس *di-xāp dengan huruf yang bāgus*.

TYPHON, s. m., vent impétueux, ouragan, طوفان *tūfān*.

TYPOGRAPHE, s. m., اورغ یغ معجف *ōrang yang mengexāp* دغن حرف *dengan huruf*.

TYPOGRAPHIE, s. f., art de l'imprimerie, علم معجف دغن حرف *ilmu mengexāp dengan huruf*.

TYRAN, s. m., qui gouverne avec injustice, qui abuse de son autorité,

ظالم *tlālim*, اورغ یغ مغنیای *orang yang merg-aniāya*. — inexorable, اورغ ظالم یغ کرس *orang tlālim yang krās*.

TYRANNIE, s. f., action d'un gouvernement injuste, oppression, ثغنیاء *pemarentāh-anyang tlālim*, ظلامه *tlulāmat*, ثغنیاء *perg-aniayā-an*, ثغککاهن *perg-gagāh-an*.

TYRANNIQUE, adj., یغ ظالم *yang tlālim*, گمس *gemās*. Gouvernement

—, فمرنتاهن یغ ظالم *pemarentāh-anyang tlālim*.

TYRANNISÉ, E, part. pas. du v. tyranniser, ترانیای *ter-aniāya*.

TYRANNISER, v. a., مغنیای *merg-aniāya*, مشکاکه *merg-gāgah*. — quelqu'un, مغنیای اورغ *merg-aniayā-i orang*. Ce chef tyrannise tous ceux qui sont sous lui, مک ثغبولو *maka panghulu itu merg-aniayā-i segala orang yang di-bāwah-ña*.

U

U, s. m., la vingt-et-unième lettre de l'alphabet, حرف یغ کدو فوله سواتو در *huruf yang ka-dua pūloh suātu deri alif-bā-tā*.

UBIQUITÉ, s. f., حضرة قد سکل *hadlirat pada segala tempat*.

UKASE, s. f., édit de l'empereur de Russie, فرمان سلطان رسیه *firmān sultān rusīah*.

ULCÈRE, s. m., رستخ *pūru*, فورو *astung*, بنتل نانه *bentil nānah*. — scrofuleux, فورو باک *pūru bāka*. — chancreux, فورو *pūru hāidl*. — syphilitique, رستخ کوچی *rastung kōxi*. — malin, رستخ جاهت *rastung jāhat*.

ULCÉRÉ, E, part. pas. du v. ulcérer, یغ اد فورو قدان *yang ada pūru padā-ña*, بریسل *ber-bisul*.

Fig. Cœur —, کچل هاتی *keaxil hāti*, یغ مناره کدغکیئن *yang menāruh ka-dengki-an*.

ULCÉRER, v. a., مغداکن فورو *merg-adā-kan pūru*, ممبری رستخ *mem-brī rastung*.

Fig. ULCÉRER le cœur, ممبری کراتن *mem-brī karāt-an hāti*.

s'ULCÉRER, v. pron., منجادی فورو *men-jādī pūru*. La blessure s'est ulcérée, مک لوک ایت سده جادی *maka luka itu sudah jādī pūru*.

ULÉMA ou OULÉMAH, s. m., nom donné chez les Turcs, aux docteurs de la loi, *علماء ulamā*.

ULTÉRIEUR, E, adj., qui est au delà, plus éloigné, *له جاوه lebèh jāuh*.

ULTÉRIEUR, qui vient après, *يغ yang kamudī-an*. Nouvelle ultérieure, *خبر يغ كمدین kabar yang kamudī-an*.

ULTIMATUM, s. m., dernière et irrévocable condition d'un traité, *يغ شرط فرجنجین يغ تيا دافت تياڟ per-janjī-an yang tiāda dāpat tiāda*.

ULTRA, s. m., qui dépasse, *يغ له yang lebèh*.

ULTRAMONTAIN, E, adj., au delà des monts, *يغ دبالق کونځ yang dibalik gunung*.

UN, UNE, n. de nomb., *سواتو suātu*, *ساتو sātu*, *اس asa*, (en composition)

sa. — seul, *سواتو ساج suātu sāja*. — et — font deux, *سواتو suātu dengan* *سواتو جادی دو suātu jādī dūa*. — parmi ces gens-là, *سواتو اورځ درڤد مریکیت suātu ōrang deri-pada marika-itu*. Une personne, *سورځ sa-ōrang*. — mille, *سریبو sa-rību*. Dieu est —, *الله اد allah ada asa*. L'un ou l'autre, *يغ ساتو اتو يغ لاین yang sātu ātau yang lāin*. L'un et l'autre, tous les deux, *کدوان ka-duā-ña*. C'est tout

—, c'est la même chose, *سام جوک sāma jūga*. Une partie des gens disent, *ستغه اورځ برکات sa-tergah ōrang ber-kāta*.

L'UN l'autre, les uns les autres, indiquant une réciprocité se rendent par un verbe réciproque. Se battre l'un l'autre, *برڤوکل ڦکولن ber-pūkul-pukūl-an*. S'aimer les uns les autres, *برکاسه کسین ber-kāsīh-kasīh-an*.

UNANIME, adj., *برموافقة ber-muwāfaqat*, *سہاتی sa-hāti*, *سبوون sa-baū-an*. Ils sont unanimes sur ce point, *ای برموافقة اتس ڦکار ایت īa ber-muwāfaqat ātas porkāra ītu*. Soyez unanimes, *هندقله کامو hendak-lah kāmū ber-sa-hāti*. Glorifier Dieu d'une voix —, *میلیاکن الله دغن سواتو مولت جوک me-muliā-kan allah dergan suātu mūlut jūga*.

UNANIMEMENT, adv., *سرت موافقة serta muwāfaqat*, *دغن سہاتی dergan sa-hāti*. Persévérer — dans la prière, *برکنجیح سہاتی دغن بر بوت ber-kanjang sa-hāti dergan ber-būat sembahyang*. Ils élevèrent — la voix, *سہاتی ای مشغکتله سوران sa-hāti īa meng-angkat-lah suarā-ña*.

UNANIMITÉ, s. f., *موافقة muwāfaqat*. A l'unanimité des voix, *دغن موافقة dergan muwāfaqat suāra*. — d'avis, *سپچار sa-bixāra*.

UNI, E, part. pas. du v. unir, joint, attaché, رافت *rāpat*, ترهوبخ *ter-hūbung*, سمبخ *sambung*.

UNI, égal, plat, رات *rāta*, داتر *dātar*, سام *sāma*.

UNI, simple, سمات *sa-mata-māta*.

UNICOLORE, adj., qui est d'une seule couleur, برون ساتو *ber-war-na sātu*.

UNICORNE, adj., qui a une seule corne, برتندق ساتو *ber-tanduk sātu*.

UNIFORME, adj., d'une même forme, égal, سام روڤ *sāma rūpa*, سروڤ *sa-rūpa*, سام رات *sāma rāta*. Cette plaine est très —, فادع ايت سام رات *pādang itu sāma rāta*.

UNIFORME, s. m., habit d'uniforme, فکاین یخ دتتوکن *pakēy-an yang di-tantū-kan*, جواتن *pakēy-an jawāt-an*.

UNIFORMÉMENT, adv., اتس فري *atas pri yang sa-rūpa*, یخ سروڤ *ātās pri yang sa-rūpa*, سام جوڤ *sāma jūga*.

UNIFORMITÉ, s. f., برسمان *ber-samā-an*, یخ برسام *pri yang ber-sāma*.

UNIMENT, adv., d'une manière égale, رات *rāta*, سام *sāma*.

UNIMENT, simplement, avec droiture, دغن تولى *dengan tulus*, ترس *trūs-trang*.

Tout UNIMENT, seulement, ساج *sāja*.

UNION, s. f., jonction, کرفاتن *ka-rapāt-an*, فرهوبخن *per-hubung-an*.

UNION, concorde, فردماین *per-damēy-an*, سبچار *sa-bixāra*, کرفاتن *ka-rapāt-an*. Vivre dans l'union, هیدف دالم فردماین *hidup dālam per-damēy-an*.

UNION, mariage, کاوین *kāwīn*.

UNIQUE, adj., تڭکل *asa*, تڭگل *tunggal*, فردان *ferdāna*. Dieu est l'unique Seigneur, بهو الله اد توهن *bahwa allah ada tūhan yang asa*. — consolation, فڭهبورن *perg-hibūr-an yang asa*. Il a envoyé son fils —, ای سده مپوره *ia sudah me-nūruh anak-ña laki-laki yang tunggal*. C'est mon —, تڭگل اداڤ *tunggal adā-ña bagi-ku*.

UNIQUEMENT, adv., seulement, ساج *sāja*.

UNIR, v. a., joindre plusieurs choses ensemble, مرافت *me-rāpat*, مغهوبخ *merg-hūbung*, مڭمیت *me-ñambat*, مڭمبخ *meñambung*.

UNIR, égaliser, aplanir, مرتاکن *me-ratā-kan*.

UNIR par les liens du mariage, مڭاوینکن *mergāwīn-kan*.

UNIR ses efforts, مڭرتاڤی *meñer-tā-i*, موافقة *muwāfaqat*.

S'UNIR, v. pron., s'associer, برمواافقة *ber-muwāfaqat*.

S'UNIR, s'attacher à, ملکت *me-lekāt*.

UNISSON, s. m., accord de plusieurs sons, بېراڤ بويي يځ سام *be-brāpa būñi yang sāma*. Deux voix à l'unisson, دو سوار يځ بربويي *dūa suāra yang ber-būñi sāma*.

UNITÉ, s. f., کسآن *ka-asā-an*, فرستوون *per-suatū-an*. Plusieurs unités font un nombre, بېراڤ کسآن *be-brāpa ka-asā-an men-jadī-kan suātu bilāng-an*. L'unité de Dieu, الله کسآن *ka-asā-an allah*. Dans l'unité de foi, دالم فرستوون ايمان *dālam per-suatū-an imān*.

UNIVERS, s. m., le monde entier, عالم *ālam*, سمست عالم *samista ālam*, دنيا *lāngit dān būmi*, دنيā *duniā*, بوان *buwāna*, جاگت *jāgat*, جهان *jihān*.

UNIVERS, la terre, بومي *būmi*. Tous les rois de l'univers lui sont soumis, مک سکل رجراج دبومي مېښه *maka segala raja-rāja di-būmi meñembah dīa itu*.

UNIVERSALITÉ, s. f., totalité, généralité, فری يځ عام *prī yang āmm*, مطلق *prī yang mutlek*, سماء *samuā-ña*, سکليڼ *sa-kalī-an*, سکل *segala*, جمله *jumlat*. L'universalité des dettes, سکليڼ *sa-kalī-an hūtang*, جملتن سکل

هوتځ *jumlat - ña segala hūtang*. L'universalité des habitants, سکل *segala īsi nagrī*.

UNIVERSEL, LE, adj., عام *āmm*, مطلق *mutlek*.

UNIVERSITÉ, s. f., مدرسة *madrasat*.

URANOGRAPHIE, s. f., description du ciel, فېراتن لاغت *peñurāt-an lāngit*, فېراتن فلک *peñurāt-an falak*.

URBAIN, E, adj., نگرې ټوک *nagrī pūña*. Maison urbaine, رومه نگرې *rūmah nagrī*.

URBANITÉ, s. f., politesse, ادب *adab*, فرېهسان *per-bahasā-an*, کلکون اورځ يځ سوډن *ka-lakū-an ōrang yang sūpan*, کلکون اورځ يځ *ka-lakū-an ōrang yang tāhu ādat*.

UBE, s. m., taureau sauvage, لمبو هوتن *lembu hūtan*.

URÈTRE, s. m., جالان اير سنی *jālan āyer senī*.

URGENCE, s. f., فری يځ لازم *prī yang lāzem*, کفقسآن *ka-paksā-an*, کساکڼ *ka-sesāk-an*.

URGENT, E, adj., pressant, qui ne souffre point de délai, يځ ترلانو امت *yang ter-lālu āmat*, لازم *lāzem*, تياد دافت تياد *tiāda dāpat tiāda*, تياد دافت دتځکه *tiāda dāpat di-tang*.

guh. Besoin —, حاجة یخ ترلاوامت *hājat yang ter-lālu āmat*. Affaire urgente, فکر جائن یخ لازم *pe-karjā-an yang lāzem*.

URINE, s. f., ایر سنی *āyer senī*, کمنچ *āyer kenxing*, کمه *kemāh*. — trouble, ایر سنی یخ کره *āyer senī yang keruh*. Rétention d'urine, سلسیم *selesīma*.

URINER, v. n., کمنچ *kenxing*, مبعوح *mem-būang āyer senī*. — du sang, مغنچشکن داره *mergenxing-kan dārah*. Besoin d'uriner, حاجة سنی *hājat senī*.

URINEUX, EUSE, adj., یخ سروف *yang sa-rūpa āyer senī*.

URNE, s. f., vase antique, servant à renfermer les cendres des morts, بویغ هابو میت *būuyung hābu mayet*, چندی *xandi*.

URNE de scrutin, تمغت سورت میله *tampat sūrat memīlih*.

US, s. m. pl., usages, عادة *adat*. Les — et coutumes, عادة *adat*, عادة استعادة *adat istiādat*. Suivant les us et coutumes d'un pays, تورت *turut*, عادة نگرى *adat nagrī*.

USAGE, s. m., coutume, عادة *adat*, عادة استعادة *istiādat*. — ancien, عادة *adat dahulu kāla*. L'usage de la cour, استعادة استان *istiādat astāna*. L'usage le veut ainsi, عادتى *adat-ña māu bagītu*. Sui-

vant l'usage, تورت عادة *turut adat*. Manquer d'usage, تیاد تاهو عادة *tiāda tāhu adat*.

USAGE, habitude, کیسان *ka-biasā - an*. Etre dans l'usage de, جادی ییاس اکن *jādi biāsa ākan*.

USAGE, emploi, حال ماکى *hāl memākey*, فمکاین *pemakēy - an*, استعمال *istimāl*. Faire —, ماکى *memākey*. Faire un bon —, دغن ماکى *memākey dergan sepepti-ña*. A l'usage des pauvres, اکن *akan di-pākey*, دفاكى اورغ مسکین *ōrang meskīn*.

USAGE, droit de se servir d'une chose, حق اکن ماکى *hak ākan memākey*.

USÉ, E, part. pas. du v. user, détérioré, روستق *rūsak*, بورق *būruk*, لوسه *lūsuh*. Des habits usés, فمکاین *pakēy - an yang būruk*. Cette étoffe est vite usée, مک کاین *maka kāin itu lekās lūsuh*.

USER, v. a., faire usage de quelque chose, ماکى *memākey*. — deremèdes, ماکى اوبت *memākey obat*. — beau-coup de bois, ماکى بايق کايو *memākey bāñak kāyu*. — sobremement, ماکى دغن سدران *memākey dergan sedrāna*. — mal de quelque chose, ماکى تیاد دغن سمرتین *memākey tiāda dergan sepepti-ña*.

USER, consommer, détériorer, *مېنساکن me-rusak-kan, مېنساکن mem-binasā-kan, مېنساکن meng-habis-kan.* — ses souliers, *مېنساکن me-rusak-kan sapatū-ña.* La lecture use la vue, *مک حال maka hāl mem-bāxa itu mem-binasā-kan māta.* Ce travail use le corps, *مک makakarja itu me-rusak-kan badān.*

USER, diminuer par le frottement, *مېنساکن meng-angkat dengan meng-āsah, مېنساکن menūpis-kan serta meng-gosok.*

USER, agir avec, *مېنساکن mem-būat, ملاکو me-lāku.* En — mal avec quelqu'un, *مېنساکن akan orang.* — de violence, *مېنساکن memaksa, مېنساکن meng-gagāh-i.* — de ruse, *برداي ber-dāya.*

S'USER, v. pron., se détériorer, *جادی جادی jādī rūsak, جادی جادی jādī būruk, هنجار hanxur.*

S'USER, perdre ses forces, *جادی جادی jādī lemāh, جادی جادی jādī kūrang kūwat.*

USINE, s. f., *رومه توكخ rūmah tukang-tukang, رومه كفندين rūmah ka-pandēy-an.* Etablir une —,

منگان رومه توكخ menegā-kan rūmah tukang-tukang.

USITÉ, E, adj., en usage, *يغ دفاكى yang di-pākey orang, يغ كيسان yang ka-biasā-an.*

USNÉE, s. f., genre de lichens, *سجنس لومت sa-jenīs lūmut.*

USTENSILE, s. m., *سرب serba, فركاكس perkakas.* — de cuisine, *سرب dapur serba dapur.* — aratoire, *فركاكس فركاكس perkakas per-usāh-an tñnah.*

USTION, s. f., action de brûler, *ككارن ka-bakār-an, حال باكر hāl bākar.* حال تونو *hāl tñnu.*

USUEL, LE, adj., *يغ اورغ يياس yang orang biāsa memākey dia.*

USUELLEMENT, adv., *يياس biāsa.* Cela se fait —, *اورغ يياس مېنساکن orang biāsa mem-būat itu.*

USUFRUIT, s. m., *حال ماكن حاصل hāl mākan hāsil, تصرف محصول teşerruf mehsul.*

USUFRUITIER, ÈRE, s., qui jouit de l'usufruit, *يغ ماكن حاصل yang mākan hāsil.*

USURAIRE, adj., où il y a de l'usure, *لاب ربوى ribawī. Profit —, لاب ربوى laba ribawī. Prêt —, حال وځ hāl wang دېرى فېنېم دغن بوځ يځ ترلېځ*

di-brī pinjam dengan bunga yang ter-lanjur.

USURE, s. f., intérêt illégal tiré de l'argent, des marchandises prêtées, ربَا *ribā*, بوع و غ يغ ترلنجر *bunga wang yang ter-lanjur*, بوع و غ يغ بوع و غ يغ بوع و غ يغ *bunga wang yang ter-lalu bāñak*.

Rendre avec USURE, au fig., au double, ممبالس کند برکند *mem-bālas ganda-ber-ganda*.

USURE, détérioration par l'usage, رُوسق *rūsak*, بورق *būruk*. Habit percé par —, فکاین يغ رُوسق سبب, دفاکي بايق *pakēy-an yang rūsak sebab di-pākey bāñak*.

USURIER, ÈRE, s., qui prête à usure, اورغ يغ ماكن بوع و غ ترلانو *orang yang mākan bunga wang ter-lalu bāñak*.

USURPATEUR, TRICE, s., اورغ يغ *orang* مغبل دغن كرس اتو دغن دای *orang yang meng-ambil dengan krās ātau dengan dāya*, اورغ يغ مغبل تباد *orang yang meng-ambil tiāda dengan hak*.

USURPATION, s. f., action d'usurper, حال مغبل دغن كرس اتو دغن دای *hāl meng-ambil dengan krās ātau dengan dāya*.

USURPER, v. a., s'emparer par force ou par ruse de ce qui appar-

tient à autrui, مغبل دغن كرس *meng-ambil dengan krās*, مغبل دغن تباد حق *meng-ambil dengan tiāda hak*. — un titre, ممالي كلارن *memākey gelār-an tiāda dengan hak*.

UTÉRIN, E, adj., né d'une même mère, سيبو *sa-ibu*. Enfants utérins, انق ٢ سيبو *anak-ānak sa-ibu*.

UTÉRUS, s. m., matrice, ثفويه *pepūyuh*, فغانا *perg-anāk-an*, كندغ *kandung*, رح *rahim*.

UTILE, adj., profitable, avantageux, برگون *ber-gūna*, برفايدة *ber-fāidat*, يغ مبري فايدة *yang membrī fāidat*, يغ فانت *yang pātut*. Ce travail est très-utile, فكرجان *pe-karjā-an itu bāñak gunā-ña*. En temps —, فدكتيك يغ فانت *pada kotika yang pātut*.

UTILEMENT, adv., d'une manière utile, دغن فايدة *dengan fāidat*, دغن گنا *dengan gunā-ña*.

UTILISER, v. a., ممفركنان *mem-per-gunā-kan*.

UTILITÉ, s. f., profit, avantage, گونا *gūna*, فايدة *fāidat*. — publique, فايدة فد اورغ بايق *fāidat pada orang bāñak*. — particulière, گونا سدرين *gūna sendirī-ña*. Quelle en est l'utilité? اف گنا *apa gunā-ña*. Retirer de l'utilité d'un

travail, مندافت فایده درُود سواتو *men-dāpat fāidat deri-pada suātu pe-karjā-an*.

UTOPIE, s. f., فکر خیال *keyāl*, شک یخ سی ۲ *fikir bāṭil*, *sangka yang sia-sia*.

UVAIRE, adj., qui a la forme d'une grappe de raisin, یخ سروث *yang sa-rūpa dangan sa-tandan būah arggūr*.

UVÉE, s. f., une des tuniques de l'œil, سلافت مات *selāput māta*.

V

V, s. m., وی *wé, vé*, la vingt-deuxième lettre de l'alphabet, حرف یخ کدو *huruf yang ka-dūa pūloh dūa deri alif-bā-tā*.

v majuscule, وی بسر *wé besār*, v minuscule, وی کچل *wé keaṛl*.

VA, 2° pers. du sing. de l'impératif du verbe aller. Va, toi, فرکیله *pergī-lah angkaw*.

VA, 3° pers. du sing. du prés. de l'indic. du verbe aller. Il va, ای فرگی *ia pergi*.

VA, adv., soit, j'y consens, بایقله *bāik-lah*.

VACANCE, s. f., temps pendant lequel une place n'est pas remplie, وقت اد کوسخ *waktu ada kōsong*, وقت اد همف *waktu ada hampa*. La — d'un emploi, وقت جواتن اد *waktu jawāt-an ada kōsong*.

VACANCES, pl., cessation des études, des audiences, وقت فرهنتین *waktu per-hentī-an*, فرهنتین کرج

per-hentī-an karja. Qui est en —, یخ برهنتی درُود کرج *yang ber-hentī deri-pada karja*. Deux ou trois jours de —, فرهنتین کرج فد دو تیک, *per-hentī-an karja pada dūa tiga hāri lamū-ña*. Passer ses — à la campagne, دودق دفاذغ *dūdūk di-pādang pada waktu per-hentī-an karja*.

VACANT, E, adj., qui n'est pas occupé, habité, همف کوسخ *kōsong*, هف *hampa*. Charge vacante, یخ جواتن *jawāt-an yang kōsong*. Une maison vacante, سوه رومه یخ کوسخ *sa-būah rūmah yang kōsong*. Il n'y a aucune chambre vacante dans cette maison, سواتو بیلقی ثون تیاد کوسخ *suātu bilik pūn tiā-da kōsong dālam rūmah itu*.

VACARME, s. m., tumulte, grand bruit, گمفر *gampar*, ایغر بغر *ingar-bingar*, گگیرن *gegēr-an*, غوغا *gaw-*

gā, گاده *gādoh*. Causer du —, *pūru xāxar sāpi* مغداکن کفر *merg-adā-kan gam-par*, مغمکفرکن *merg-gam-par-kan*. Apaiser le —, *men-dīam-kan gam-par* مندیمن کفر, *ada bāñak gādoh dālam rūmah itu*.

VACATION, s. f., état, profession, *karja* کرج, *pe-karjā-an* فکرچان, *tukāng-an* تکاغن, *per-buāt-an* فربواتن. Quelle est sa — ? *apa karjā-ña* ای کرجا.

VACATION, temps que les personnes publiques emploient à quelque affaire, *waktu kerja* وقت کرج.

VACATION, cessation des séances des gens de justice, *waktu per-hentī-an kerja hukum* وقت فرهنیتین کرج حکم.

VACCIN, s. m., virus de pustules qui se trouvent au pis des vaches, *xāxar* چاجر, *xāxar sāpi* چاجر سافی.

VACCINATEUR, TRICE, adj., qui vaccine, *tukāng būbuh xāxar* توكخ بوبه چاجر, *dūkun mem-būbuh xāxar* دوکن ممبوبه چاجر.

VACCINATION, s. f., action de vacciner, *hāl mem-būbuh xāxar* حال ممبوبه چاجر.

VACCINE, s. f., ثورو چاجر سافی, *pūru xāxar sāpi*.

VACCINER, v. a., inoculer le virus vaccin, *mem-būbuh xāxar* ممبوبه چاجر, *menāruh xāxar* منارو چاجر.

VACHE, s. f., femelle du taureau, *sāpi betīna* سافی بتین, *lem-bu betīna* لمبوبتین. — maigre, *sāpi betīna yang kūrur* سافی بتین یغ کورس, *sāpi betīna yang gumuk* سافی بتین یغ گمق, *Lait de —, sūsu sāpi* سوسو سافی, *sūsu lembu* سوسو لمبو. — à lait, *sāpi yang di-perah* سافی یغ دفره, *memerah sūsu sāpi* ممره سوسو سافی. Manger de la —, *mākan dāgīng lembu betīna* ماکن داگخ لمبوبتین.

Loc. prov. Manger de la vache enragée, *kena ka-susāh-an* کن کسهاغن.

VACHER, ÈRE, s., کبال سافی, *gombāla sāpi*, کبال لمبو, *gombāla lembu*.

VACHERIE, s. f., کندغ سافی, *kan-dang sāpi*.

VACILLANT, E, adj., qui vacille, *yang kelinaxuh* یغ کلنچ, *yang anggur-anggur* یغ انگور-انگور. Pied —, *kāki yang kelinaxuh* کاکي یغ کلنچ. Sa démarche est vacillante, *jālan-ña anggur-anggur* جالغن. Lumière vacillante, *tràng yang kelām kelip* ترغ یغ کلم کلغ.

VAGUE, adj., sans bornes fixes, تباد تباد *tiāda wātas-ña*, تباد هڭگان *tiāda hinggā-ña*. Terres vagues, تانه يڭ تباد واتسن *tānah yang tiāda wātas-ña*, terre inculte, تانه ماتى *tānah māti*.

VAGUE, incertain, تباد تبتو *tiāda tantu*.

VAGUEMENT, adv., تباد دغن تبتو *tiāda dengen tantu*.

VAGUER, v. n., errer çà et là, مغمبار *mengumbāra*.

VAILLAMMENT, adj., دغن برينى *dengan beranī-ña*, دغن فرکسان *dengan perkāsā-ña*.

VAILLANCE, s. f., کبرينى *ka-beranī-an*, فرى يڭ فرکاس *pri yang perkāsa*. Il a montré sa — en face de l'ennemi, مک کبرينى ثون دانجککس *maka ka-beranī-an-ña pūn di-unjuk-kan-ña di-ha-dāp-an mūsuh*.

VAILLANT, E, adj., valeureux, courageux, برانى *berāni*, فرکاس *perkāsa*. — guerrier, هلبالغ يڭ فرکاس *hulubālang yang perkāsa*.

VAIN, E, adj., inutile, تباد برگون *tiāda ber-gūna*, يڭ سي *yang sia-sia*. Œuvre vaine, فربواتن يڭ تباد *per-buāt-an yang tiāda ber-gūna*. De vains efforts, اساه يڭ سي *usāha yang sia-sia*.

VAIN, frivole, ۲ سي *sia-sia*, کيغن *rīngan*. Vaine gloire, ره يڭ سي *gàh yang sia-sia*.

VAIN, sans fondement, تباد سبين *tiāda sebāb-ña*. Une vaine crainte, کتکوتن يڭ تباد سبين *ka-takūt-an yang tiāda sebāb-ña*.

VAIN, orgueilleux, superbe, چڭکک *xongkak*, کاجق *kāxak*. Ce jeune homme est bien — اورغ مودايت, *ōrang mūda itu bāñak kākak*. Homme — et futile, اورغ يڭ ريغن کفلال *ōrang yang rīngan kapalā-ña*.

En VAIN, adv., inutilement, ۲ سي *sia-sia*. Vous travaillez en —, کرجام سي ۲ ادا *karjā-mu sia-sia adā-ña*. Vous ne prendrez pas le nom du Seigneur votre Dieu en —, جاغن اغکو سبت نام هو الهم سي ۲ *jāngan angkaw sebūt nāma hūwa ilah-mu sia-sia*.

VAINCRE, v. a., l'emporter sur ses ennemis à la guerre, مغالهن *meng-ālah-kan*, منڭ *menəng*, مچد *memexəh prəng*, مغالب *meng-gālib*. — l'ennemi, مغالهن موزه *meng-ālah-kan mūsuh*. J'ai vaincu le monde, اکو اين سده منڭ دنيا *aku ini sudah menəng duniā*.

VAINCRE, surmonter, منڭ *menəng*. Ne vous laissez pas — par le mal, mais travaillez à — e mal par le

bien, جاغله اغكودمنخ اوله يڭ جاهت
تسائي اوله يڭ بايق منغله يڭ جاهت
jāngan-lah angkaw di-menàng ūleh
yang jāhat tetāpi ūleh yang bāik
menàng-lah yang jāhat.

VAINCRE, surpasser, مله *me-le-*
bèh, جادی لبه *jādi lebhèh*, منغ *me-*
nàng. — en générosité, جادی لبه
jādi lebhèh mūrah.

VAINCRE ses passions, مناهن هوا
menāhan hawā nefsū-ña.

VAINCU, E, part. pas. du v.
vaincre, الاله *alah*, تراله *ter-ālah*,
تيوس *tīwas*, فچه فرغ *pexàh pràng*,
ترغالب *ter-qālīb.*

VAINEMENT, adv., inutilement,
سی ۲ *sia-sīa*, چومه ۲ *xūmah-xū-*
mah.

VAINQUEUR, s. m., يڭ مغالهکن
yang merg-ālah-kan, يڭ منغ *yang*
menàng, غالب *qālīb.*

VAISSEAU, s. m., vase, باجن *bā-*
jan, بکس *bakàs*, تمقاین *tempāyan.*
— d'argent, باجن فيرق *bājan pē-*
raḳ. — de cuivre, باجن تمباک *bā-*
jan tembāga. — d'argile, باجن
ليت درود تانه ليت *bājan deri-pada tā-*
nah liat.

VAISSEAU, bâtiment, کفل *kapāl*,
فراهو *prāhu.* — de guerre, کفل
فرغ *kapāl pràng.* — bon voilier,
کفل يڭ لاجوسکالي *kapāl yang lāju*

کفل تیک *sa-kāli.* — à trois ponts, کفل
تیکت *kapāl tiga tingkat.* — garde-
côte, کفل جکجاک *kapāl jaga-*
jāga. — tout équipé, کفل يڭ
ترلشکف *kapāl yang ter-langkap.*
— qui fait eau, کفل يڭ کييارن *ka-*
pāl yang ka-ayēr-an. Lancer un
— à la mer, منورنکن کفل درکلاغن
menūrun-kan kapāl deri kalāng-
an.

VAISSEAU, l'intérieur d'un édi-
fice, دالمن فراساهن *dālam-ña*
per-usāh-an. Le — d'une église,
دالمن گريج *dālam-ña grēja.*

VAISSEAUX, veines, artères,
اورت *ūrat*, داره *ūrat dārah*,
اورت نادى *ūrat nādi.*

VAISSELLE, s. f., tout ce qui sert
à l'usage ordinaire de la table,
comme plats, assiettes, etc., سکل
روڤ باجن *segala rūpa bājan*,
سکل فغکن دان مغکت دان لاین درود
segala pinggan dān mangkok
dān lāin deri-pada itu. De la —
فغکن دان مغکت درود تيه *dē-*
pinggan dān mangkok deri-pada
timah. Laver la —, مېوچى سکل
فغکن دان مغکت *meñūxi segala*
pinggan dān mangkok.

VALABLE, adj., bon, recevable,
بايق *bāik*, بنر *benār*, صح *seh*, شرعى
فغکون يڭ بايق *seri.* Caution —,
پرغ-اکو-ان يڭ بايق *perg-akū-an yang bāik.* Témoi-
gnage —, کسقيئن يڭ بنر *ka-sak-*

sī-an yang benār. Acte (écrit) —, سورت یخ صح sūrat yang seh.

VALET, s. m., domestique, serviteur, ساکی sākey, بوجج būjang. — de chambre, بوجج جاک تونی būjang jāga tūan-ña, کناغن ko-nāng-an. — de pied, ساکی مغیرغ sākey meng-īring tūan-ña. — d'écurie, بوجج کود būjang kūda.

VALETAILLE, s. f., خادم سکل se-gala kādīm, سکل ساکی segala sākey.

VALETER, v. n., faire bassement la cour aux autres, مبرجق اورغ mem-būjuk orang dengan lāku yang hīna.

VALETER, faire beaucoup de démarches, prendre beaucoup de peine, مشهاکن درین اکن برخدما meng-usahā-kan diri-ña akan ber-ked-mat. Faire —, برخدمتکن ber-ked-mat-kan.

VALETUDINAIRE, adj., ضعیف dīlāf, برپاکت ber-peñākit, برساکت ber-sākit-sakīt-an.

VALEUR, s. f., ce que vaut une chose, prix, هرک harga, نیلی nīley, قدر kedar. Qui a de la —, برهرک ber-harga. Qui a une grande —, یخ بائق هرکان yang bāñak har-gā-ña. De nulle —, یخ تیاد هرکان yang tiāda hargā-ña. Au dessous de sa —, دباوه هرکان di-bāwah

hargā-ña. Objet de —, précieux, بارغ یخ انده bārang yang indah-indah. Chacun selon sa —, ماسخ māsiṅ-māsiṅ dergan kedar-ña. Attacher de la —, faire cas, مشدهکن meng-indah-kan. Ce n'est pas en considération de sa —, بوکن درؤد فیهق کلیمان هرکان bukan deri-pada pihak ka-muliā-an hargā-ña. Terre en —, تانه یخ مبری tānah yang mem-brī hāsil.

VALEUR, bien disponible, lettres de change, سورت تکارن sūrat tukār-an.

VALEUR, juste signification des termes suivant l'usage reçu, معنی maṇa.

VALEUR, courage, کبرنیئن ka-be-ranī-an, برنیئن beranī-ña, گمیر gam-bīra. Une — sans pareille, کبرنیئن ka-be-ranī-an yang tiāda ber-bāgey lāgi.

VALEUREUSEMENT, adv., دغن dengan ka-be-ranī-an, دغن dengan beranī-ña. Combattre —, برفرغ دغن برنیئن ber-prang dengan beranī-ña.

VALEUREUX, EUSE, adj., برانی be-rāni, فرکاس perkāsa, گاگه gāgah. Un guerrier —, یخ هلبالغ hu-lubālang yang perkāsa.

VALIDATION, s. f., action de valider, حال مبتلکن hāl mem-betūl-

kan, حال منصحن hāl men-*seh*-kan.

VALIDE, adj., valable, بايق *bāik*, بتل *betül*, صح *seh*, تگه *tegùh*. Sacrement —, سر یخ *ser yang seh*. Raison non —, سبب یخ تیاد بايق, *sebab yang tiāda bāik*.

VALIDE, sain, vigoureux, بر یامن *ber-nāman*, عافیه *āfiyat*, یخ قوه *yang kūwat mengarja*. Mendians valides, اورغ قونت یخ قوه *orang peminta yang kūwat mengarja*.

VALIDER, v. a., ممتلکن *membetül-kan*, منصحن *men-seh-kan*, منتهکن *menegùh-kan*.

VALIDITÉ, s. f., ثری یخ بتل *pri yang betül*, ثری یخ صح *pri yang seh*, تگهن *tegùh-an*.

VALISE, s. f., کفیه *kopiah*, بنین *banian*, بچ *bakxa*. — de courrier pour les dépêches, سلفخ *salempang*.

VALLÉE, s. f., له *lembah*, فاهق *pāhak*. Une belle —, له یخ ثری *lembah yang permey*. Une — profonde, دالم له یخ *lembah yang dālam*. — abandonnée, له یخ سوپی *lembah yang sūni*. Dans la —, له *pada lembah*, دالم له *dālam lembah*. Habitant des vallées, قندودق *pen-dūduk lembah*. Toute — sera remplie, سمو له اکن دسبونک *samuā lembah akan di-sebū-kan*.

Fig. La — des larmes, تمفت *tampat ka-sukār-an*, تمفت *tampat tāngis-tāngis-an*. La — de Josaphat, le champ de la résurrection, شادغ محشر *pādang mahšer*.

VALLON, s. m., petite vallée, له *lembah kecil*, له سسق *lembah sesak*.

VALOIR, v. n., être d'un prix, avoir un prix, برهرك *ber-harga*, یخ اد هرگان *yang ada hargā-ña*. Combien vaut le riz maintenant? براف هرگان برس سکارغ این *brāpa hargā-ña berās sakārang ini*. Chaque chose vaut son prix, فد *pada segala sa-suātu ada hargā-ña*. Cela ne vaut rien, ایت تیاد هرگان *itu tiāda hargā-ña*, ایت تیاد برگون *itu tiāda ber-gūna*.

VALOIR, mériter, être bon, هارس *hārus*, بايق *bāik*. Il ne vaut pas la peine qu'on le regarde, ای تیاد هارس *ia tiāda hārus di-pandang orang*. Ce cheval ne vaut rien, کود ایت تیاد بايق *kūda itu tiāda bāik*.

VALOIR mieux, اد له بايق *ada lebèh bāik*. Un chien vivant vaut mieux qu'un lion mort, سیکر انجغ یخ هیدف *sa-ikor anjing yang hidup lebèh bāik deri-pada sa-ikor sīnga yang*

māti. Il vaut mieux se taire que parler, برديم لبه بايق دردد بركات *ber-diam lebèh bāiḳ deri-pada ber-kāta*.

VALOIR, qui rapporte du profit. Cette terre lui vaut mille piastres par an, تانه ايت ممبرى حاصل اكن *tānah itu mem-brī hāṣil ākan dīa sa-rību ringgit sa-tāhun*. Que lui a valu son avarice? اف كون فدان ككيزن ايت *apa gūna padā-ña kikīr-an-ña itu*.

Faire VALOIR, vanter, مموجى *memūji*. Se faire —, مشكهن درين *merg-gah-kan dirī-ña*. Faire — une terre, la mettre en rapport, مغهيدفكن تانه *merg - hīdup - kan tānah*. Faire —, cultiver, ممفراوسه تانه *mem-per-ūsah tānah*.

A VALOIR, à compte, اكن مغورغن *ākan mengūrang-kan hūtang*. Vaille que vaille, à tout hasard, بارغ اف يغ اكن جادى *bārang apa yang ākan jādi*.

VALSE, s. f., sorte de danse, سجنس تريئ *sa-jenīs tarī-an*.

VALVE, s. f., كولت *kūlit*, كولت *kūlit krās*. Mollusque à coquille bivalve, بناغ برکولت کرس دو *binātang ber-kūlit krās dūa*.

VAMPIRE, s. m., être chimérique, فولغ *pōlong*.

VAMPIRE, espèce de grosse chauve-souris, کلوغ *kalūwang*.

VAN, s. m., instrument pour vanner, تمپى *tampī*, پيرو *ṇiru*.

VANITÉ, s. f., inutilité, peu de solidité, کيسيان *ka-siā-an*, کيسيان *ka-siā-siā-an*. Les vanités du monde, کيسيان دنيا اين *ka-siā-siā-an duniā ini*. Vanité des vanités, tout n'est que vanité! کيسيان اتس *ka-siā-siā-an ātas segala ka-siā-siā-an samuā-ña itu jūga ka-siā-siā-an*.

VANITÉ, amour propre, لاکوکاچق *lāku kāxak*, فرى يغ مغرور *pri yang magrūr*. Il tire — de sa noblesse, اى مغاچق کارن بغسان *ia mergāxak kārna bangsā-ña*.

VANITEUX, EUSE, adj., کاچق *kāxak*, مغرور *magrūr*, بونگکا *bongka*. C'est un —, اى سورغ کاچق *ia sa-ōrang kāxak*.

VANNE, s. f., انق سروکن *ānak serōk-an*, تربس *terbis*.

VANNÉ, E, part. pas. du v. vanner, کيفس *tampi*, کيرى *kīrey*, کيفس *kīpas*.

VANNER, v. a., منمى *menampi*, مغيرى *mengīrey*, مغيفس *mengīpas*. — du blé, منمى کندم *menampi gundum*.

VANNEUR, s. m., اورغ منغی *orang menampi*, اورغ مغیری *orang meng-irey*.

VANNIER, s. m., ouvrier qui fait des vans, des paniers, توکخ پیرو *tukang nūru*, توکخ باکل *tukang bākul*.

VANTAIL, s. m., داون قنتو *dāun pintu*. Porte à deux vantaux, قنتو رڭکف *pintu rangkap*.

VANTARD, s. m., qui se vante, اورغ *orang xūpar*, اورغ چوشر *orang kaxak*.

VANTER, v. a., louer, priser extrêmement, مموجی *memūji*, مموجی ترلالو بائق *memūji ter-lālu bāñak*.

SE VANTER, se louer, مموجی درین *memūji dirī-ña*, ممبسرکن درین *membesur-kan dirī-ña*.

SE VANTER de, متڭمکن درین کارن *merg-gāh-kan dirī-ña kārna*.

VANTERIE, s. f., چوشر *xūpar*.

VAPEUR, s. f., espèce de fumée qui s'élève des choses humides, liquide dilaté par le feu, اوڤ *āwap*, اوڤ اسف *āsap*. — qui s'élève, اوڤ یخ *āwap yang nāik*. — méphitique, اوڤ یخ بوسق *āwap yang būsuk*. — épaisse, اوڤ ردڤ *āwap radup*. Une — de fumée, اوڤ اسف *āwap āsap*. Bain de —, ایرفرمندین اوڤ *āyer per-mandī-an āwap*. Bateau à —, کفل *kapal āsap*, کفل اسف

اڤی *kapal āpi*. Voiture à — (locomotive), کریت اسف *karēta āsap*.

VAPEURS, maladie, hystérie, ساون ڭراناکن *sāwan per-anāk-an*, mélancolie, ساکت اتق لڭه *sakit ānak limpah*.

VAPOREUX, EUSE, adj., qui a de la vapeur, براوڤ *ber-āwap*.

VAPOREUX, sujet aux vapeurs, یخ ساکت اتق لڭه *yang sakit ānak limpah*.

VAPORISER (SE), v. pron., passer à l'état de vapeur, منجادی اوڤ *men-jādi āwap*.

VAQUER, v. n., être vacant, vide, تیاد ددوکی *tiāda diduki*, کوسخ *kōsong*, Une maison qui vaque, رومه یخ کوسخ *rumah yang kōsong*.

VAQUER, être en vacances, تیاد کرج *tiāda karja*.

VAQUER, s'occuper, فدولی *peduli*, بکرج *be-karja*. Il vaque à ses affaires, ای فدولی اکن ڭکرجائن *ia peduli akan pe-karjā-an-ña*.

VARANGUES, s. f., t. de mar., les côtes de la carcasse d'un navire, گادڭ *gāding-gāding*.

VARECH ou VAREC, s. m., plante marine, رڭفت لاوت *rumpūt lāut*, ایلن *iga-iga*.

VARIABILITÉ, s. f., ڭری یخ براوبه *pri yang ber-ubah*, ڭری یخ براله *pri yang ber-ālih-ālih*, ڭری یخ تیاد

کُباهن *pri yang tiāda tetap*, تتف *ka-ubāh-an*.

VARIABLE, adj., یغ براوه *yang ber-ubah*, یغ براله *yang ber-ālih*, فنچروب *tiāda tetap* تید تتف *pan-xarūba*.

VARIANTE, s. f., leçon différente d'un texte, نص یغ برلینن *naş yang ber-laîn-an*.

VARIATION, s. f., changement, اباهن *ber-lāîn-laîn-an*, برلینن *ubāh-an*.

VARICE, s. f., dilatation d'une veine, بشکتق اورت داره *bangkak urat dārah*.

VARICELLE, s. f., چاچر ایر *xāxar āyer*.

VARICOCELE, s. f., tumeur du scrotum, بشکتق اورت دتمتق بوه قلر *bangkak urat di-tampat būah pelèr*.

VARIÉ, E, adj., diversifié, de diverses sortes, بر باکی *ber-bāgey-bāgey*.

VARIER, v. a., diversifier, منجدیکن *men-jadī-kan ber-bāgey-bāgey*, منوکر *menūkar*, مغوبه *meng-ūbah*. — les mets, مکائن *mekān-an* میڤدیاکن *meñediā-kan makān-an* یغ بر باکی *yang ber-bāgey-bāgey*. — les couleurs, مېلغ ورن *meñelāng warna-warna*.

VARIER, v. n., changer, براوه *ber-ubah*, براله *ber-ālih*, جادی لاین *ber-lāîn*.

jādī lāîn, برلین *ber-lāîn-lāîn*.

Le vent varie, اغن ایت براله *āngin itu ber-ālih*.

VARIÉTÉ, s. f., diversité, فلباکی *pel-bāgey*, رثروف *rupa-rūpa*, ثری *pri yang ber-bāgey-bāgey*. — de meubles, سرب *pel-bāgey serba*. — de mets, رثروف *rupa-rūpa makān-an*. — de couleurs, ورن *bāgey-bāgey warna*.

VARIOLE, s. f., petite vérole, فپاکت کتمبوهن *peñākit ka-tumbūh-an*.

VARLOPE, s. f., grand rabot, کم *ketām panjang*.

VASE, s. m., vaisseau pour contenir les liquides, باجن *bājan*. — précieux, باجن یغ انده *bājan yang indah-indah*. — d'or, باجن *bājan amās*. — de terre, باجن *bājan deri-pada tānah*. Il y avait là un — rempli de vinaigre, دسان ترلتقله سواتو باجن *di-sāna ter-letūq-lah suātu bājan ber-isi xūka*.

Grand vase en terre, cruche, تمقاین *tempāyan*, بویغ *būyung*.

VASE à fleurs, à fruits, جمباغن *jembāng-an*.

VASE d'élection (Bible), instrument, instrument d'élite. C'est un — ای فکاوای یغ ترفیله *ia d'élection*.

pegāwey yang ter-pilih. Or dans une maison, il n'y a pas seulement des vases d'or et d'argent; mais il y en a aussi de bois et de terre, مک دالم سبوه رومه بوکن ساج اد فکاوی ۲ درفد امس دان فیرق هاک لاکي درفد *maka dālam sa-būah rūmah būkan sāja ada pegāwey-pegāwey deri-pada amās dān pērak hāña lagi deri-pada kāyu dān tānah*.

LES VASES sacrés, le calice, le ciboire, etc., چاون قدس *xāwan kūdus*, فیال قدس *piāla kūdus*.

VASE, s. f., bourbe, لمر *lumpur*.

VASEUX, EUSE, adj., برلمر *ber-lumpur*, سرلغ *serlong*.

VASISTAS, s. m., vitre d'une porte ou d'une fenêtre qui s'ouvre et se ferme à volonté, تیگف *tingkap*, نانغ *tingkap ber-kāxa*, ناتغ *nātaŋ*.

VASSAL, E, s., کناکن *sākey*, کمانکان *kemanākan*, انتق بوه *ānaŋ būah*. Les grands vassaux, راجا *raja-rāja*, داتق ۲ *dātuŋ-dātuŋ*.

VASSELAGE, s. m., état de vassal, فری *prī kēmanākan*, فری کناکن *prī ānaŋ būah*.

VASTE, adj., d'une grande étendue, لوس *lūwas*, تر بسر *ter-besār*. Une — plaine, فادغ یغ لوس *pādaŋ yang lūwas*. Un — palais, استان

یغ تر بسر *astāna yang ter-besār*. Homme d'une — érudition, اورغ *orang yang pēgatahū-an-ña bāñaŋ sa-kālī*.

VATICAN, s. m., palais du pape, استان ستوقاٹ *astāna santo pāpa*.

VAU-DE-ROUTE (A), loc. adv., précipitamment et en désordre, لنتغ فوکغ *lintaŋ pūkaraŋ*.

VAURIEN, s. m., ریسو *rīsaw*, بغست *bangsat*, اورغ بوسق *orang būsuŋ*.

VAUTOUR, s. m., oiseau de proie, روق ۲ بغکی *rūwaŋ nasār*, سیکر بورغ *rūwaŋ bangkey*. Un —, سیکر *sa-ikōr būruŋ nasār*.

VAUTREUR (SE), v. pron., برکولغ *ber-gūling dālam lumpur*, دالم لمر *ber-bāring dālam kūbaŋ*, برکوبغ *ber-kūbaŋ*. Le buffle aime à se vautrer dans la boue, مک کر بوایت سوک برکولغ دالم *maka karbau itu sūka ber-gūling dālam lumpur*, کر بوسوک *karbau sūka ber-kūbaŋ*.

Fig. S'abandonner à. Se vautrer dans la débauche, جادی دوکان سکالی *jādi dōkāna sa-kālī*, بر بوت شهوة *ber-būat šahwat*.

VEAU, s. m., petit de la vache, انتق ساثی *ānaŋ lembu*, انتق لمبو *sāpi*, لمبومود *lembu mūda*. Chair de —, داگغ انتق لمبو *dāgīŋ ānaŋ lembu*. Bouillon de —, کوه داگغ انتق

لبو *kūwah dāging ānak lembu*. Du veau, cuir de —, كولى انق لىبو *kūlit ānak lembu*. Tuer le — gras, مېنتى لىبومود يىغ برېتىن *mem-bantey lembu mūda yang ber-tambun*. Le — d'or, يىغ سده دىسمبه اوله اورىغ *berhāla yang sudah di-sembah ūleh ōrang yehūdi di-pādang tih*.

VEAU marin, le phoque, بركىخ *barkung*, انجىخ لاوت *anjing laut*.

VEDETTE, s. f., sentinelle de cavalerie, فىغاول برىكود *pergāwal ber-kūda*. — avancée, فىغاول دهلون بال *pergāwal di-halūwan bāla tantāra*.

VEDETTE, petite tourelle placée sur un rempart pour une sentinelle, مېرجو *merxu*, تىنجو *tinjaw*.

VÉGÉTABLE, adj., qui peut végéter, يىغ دافى برېتمه *yang dāpat ber-tumbuh*.

VÉGÉTAL, s. m., pl., végétaux, ce qui végète, تىمبه تىمبوهن *tumbuh-an*, تانم *tanām-an*. Les végétaux, تىمبه تىمبوهن *tumbuh - tumbuh - an*, تانم تىنامن *tānam-tanām-an*. Remède tiré des végétaux, اوبى يىغ جادى درىد تىمبه *obat yang jādi deri-pada tumbuh-tumbuh-an*.

VÉGÉTAL, E, adj., qui a rapport aux végétaux, تىمبوهن فوك *tumbuh-an pūña*. Règne —, سكل تىمبه تىمبوهن

segala tumbuh-tumbuh-an, تانم تانمن *tānam-tanām-an*. Sel —, كارم درىد, تىمبوهن *gāram deri-pada tumbuh-an*. Terre végétale, تانه باج *tānah bāja*.

VÉGÉTATIF, IVE, adj., qui fait végéter, يىغ منمېمكن *yang menumbuh-kan*. Force végétative, قوۋە تىمبوهن *kūwat tumbuh-an*.

VÉGÉTATION, s. f., action de végéter, حال برېتمه *hāl ber-tumbuh*.

La VÉGÉTATION, les plantes en général, سكل تانم تانمن *segala tānam-tanām-an*.

VÉGÉTER, v. n., croître par un principe intérieur, comme les plantes, تىمبه *tumbuh*, برېتمه *ber-tumbuh*. — comme les plantes, برېتمه *ber-tumbuh*. — comme les plantes, سفىرت تانم تانمن *ber-tumbuh seperti tānam-tanām-an*.

Fig. —, vivre dans l'oisiveté, dans la misère, etc., هيدى دىغن تىاد *hidup dengan tiāda be-karja ataw hidup dengan ka-kurāng-an*.

VÉHÉMENOE, s. f., impétuosité, كىسغاتن *prī hāngat*, كىس *ka-sargāt-an*, كرس *kràs*.

VÉHÉMENT, E, adj., هاشت *hāngat*, ساشت *sāngat*, كرس *kràs*. Caractère —, فرانجى يىغ هاشت *perāngi yang hāngat*. Colère véhémence, امارة يىغ هاشت *amārah yang hāngat*. Passions véhémentes, هوا نفسو يىغ امت

ساعت *hawā nefsū yang āmat sāngat*.

VÉHÉMENTEMENT, adv., très-fort, اتس ایت یغ ساعت *ātas pri yang sāngat*.

VÉHICULE, s. m., ce qui sert à conduire, à transmettre, à faire passer, یغ مبادو *yang mem-bāwa*, یغ مغهتر *yang meng-hantar*. L'air est le — du son, ایت مبادو یوپی *āngin itu mem-bāwa būni*.

VEILLE, s. f., absence du sommeil de la nuit. جاک *jāga*. Dans les veilles et dans les jeûnes, دغن جکجاک دان دغن فواس *dengan jaga-jāga dān dergan puāsa*. — auprès d'un malade, جاک اورغ ساکت *jāga ōrang sākūt*.

VEILLE, partie de la nuit, تابه *tābuh*. S'il arrive à la seconde ou à la troisième —, جک ای داتغ فد *jika ia dātang pada tābuh yang ka-dūa ātaw ia dātang pada tābuh yang ka-tiga*.

VEILLE, action de veiller, حال فرجکائن مالم *hāl ber-jāga, per-jagā-an mālam*.

VEILLE, le jour précédent, هاری کمارن *hāri dahulu, kela-mārin*. La — de Pâque, هاری دهولو *hāri dahulu hāri fāsak*.

A la VEILLE, adv., sur le point de, دکت *dekāt*, همفر *hampir*.

VEILLÉE, s. f., réunion de personnes le soir, فرهمفونن اورغ فد قثغ *per-himpun-an ōrang pada petang hāri*.

VEILLÉE, action de garder un malade, حال منجاک اورغ ساکت *hāl men-jāga ōrang sākūt*.

VEILLER, v. n., s'abstenir de dormir, برجاک اد جاک *ada jāga, ber-jāga*. Je dors, mais mon cœur veille, اکو اداله تیدر تاتای هتیک اداله *aku adā - lah tīdor te-tāpi hati-ku adā - lah jaga - jāga*. Veillez et priez, برجکاله دان بردعاله *ber-jagā-lah dān ber-dō-lah*. — auprès d'un mort, d'un corps, برجاک *ber-jāga* دکت میت *dekāt mayet*.

VEILLER à, prendre garde, منجاک *men-jāga*, برتغکو *ber-tunggu*, منغکو *menunggu*, منغکوی *menunggu - i*.

VEILLEUR, s. m., celui qui veille, اورغ برجاک *orang ber-jāga*.

VEILLEUSE, s. f., petite lampe, فلیت مالم *palita mālam*.

VEINE, s. f., vaisseau sanguin, اورت داره *urat dārah*. Le sang qui coule dans les veines, داره ایت یغ برجالن دالم اورت داره *dārah itu yang ber-jālan dālam urat dārah*. Ouvrir la —, saigner, ممبرغ *mengerāt urat*, ممبرغ *mem-būang dārah*.

VEINE dans le bois, کوره *kūreh*.

VEINE, damasquinage, قَامِر *pā-mur*.

VEINE poétique, talent pour la poésie, كَفَنْدَايَن مَخَارِجْ شَعْر *ka-pandē-an mergārang šiar*.

VEINE, partie longue et étroite d'une autre couleur que celle qui est après, هِيرَم سَلَخْ *selang-selang*, هِيرَم *hīram*.

VEINÉ, E, adj. Bois —, کَايَو بَر کُورَه *kāyu ber-kūreh*. Criss —, کَرَس *krīs* بر پَامُر *ber-pāmur*.

VEINEUX, EUSE, adj., plein de veines, بَرَاوَرَت *ber-ūrat-ūrat*.

VEINEUX, des veines, اَوَرَت فُون *ūrat pūña*, دَارَه درَاوَرَت *deri ūrat dārah*.

VEINULE, s. f., petite veine, اَوَرَت کُچَل *ūrat kexil*, سَنِي *senī*.

VÊLER, v. n., mettre bas, en parlant d'une vache, بَرَانَق *ber-ānaq*. Cette vache a vélé, مَلْ لَبُو *maka lembu* بَتِين اَيْت سَدَه بَرَانَق *betina itu sudah ber-ānaq*.

VÉLIN, s. m., peau de veau préparée, très-unie, کُولَت اَنْق لَبُو يَغ *kūlit ānaq* دَسَامَق سِرَت اَمَت هَالَس *lembu yang di-sāmaq serta āmat hālus*.

Papier VÉLIN, قَرطَاس فُوتِه دَان *qarṭās pūtiḥ dān* هَالَس سَكَالِي *sa-kālī*.

VELLÉITÉ, s. f., volonté faible, کَهَنْدَق يَغ تِيَاد سَخْکَه *ka-hendaq yang tiāda sungguh*.

VÉLOCITÉ, s. f., فَرِي يَغ جَفَت *pri yang xepūt*, فَرِي لَاجُو *pri lāju*, فَرِي يَغ تَخْكَس *pri yang tangkas*.

VELOURS, s. m., بِلُودُو *belūdu*. — de soie, بِلُودُو سُوْتَر *belūdu sūtra*. — de coton, بِلُودُو دَرْد کَافَس *belūdu deri-pada kāpas*.

VELOUTÉ, E, adj., qui est comme le velours, سَرُوْف بِلُودُو *sa-rūpa belūdu*.

VELU, E, adj., couvert de poils, بَر بُولُو *ber-būlu*. —, couvert de duvet, بَر بُولُو هَالَس *ber-būlu hālus*. Il a la poitrine velue, دَدَا بَر بُولُو *dadā-ña ber-būlu*.

VENAISON, s. f., chair de bêtes fauves, دَاغِيَن فَر بَرُوَن *dāgīng per-burū-an*.

VÉNAL, E, adj., qui se vend, qui peut se vendre, يَغ دَجُول *yang di-jūal*, يَغ دَاغْت دَجُول *yang dāpat di-jūal*.

Fig. —, vil, intéressé, هِين *hīna*, اَوَرُغ هِين *kikir*. Homme —, اَوَرُغ هِين *ōrang kikir*.

VÉNAL, qui se laisse corrompre, يَغ مَکَن سُوْف *yang mākan sūwap*.

VÉNALITÉ, s. f., qualité de ce qui est vénal, فَرِي يَغ دَاغْت دَجُول *pri yang dāpat di-jūal*, فَرِي يَغ مَکَن *pri yang mākan sūwap*.

VENANT, E, adj., qui vient, یغ *yang* datang, یغ ماری *yang māri*. Les allants et les venants, یغ سکل یغ دان سکل *segala yang pergi dān segala yang datang*.

VENDABLE, adj., یغ دافت دجول *yang dāpat di-jūal*, یغ لاکو *yang lāku*. Marchandise qui n'est pas —, دگاغن یغ تیاد دافت دجول *dagāng-an yang tiāda dāpat di-jūal*.

VENDANGE, s. f., récolte des raisins pour faire du vin, حال موغت *hāl memūngut būah anggūr*. Aller en —, فرکی موغت بوه *pergi memūngut būah anggūr*.

VENDANGES, temps où l'on fait la vendange, وقت موغت بوه اغکور *waktu memūngut būah anggūr*.

VENDANGER, v. a., موغت بوه اغکور *memūngut būah anggūr*.

VENDANGEUR, EUSE, s., اورغ موغت *orang memūngut būah anggūr*. Une troupe de vendangeurs, ساکاون اورغ موغت بوه اغکور *sakāwan orang memūngut būah anggūr*.

VENDEUR, EUSE, qui vend, اورغ *orang*, اورغ یغ *orang ber-jūal*, اورغ یغ *orang yang men-jūal*, Le — et l'acheteur, یغ منجول دان یغ مبلی *yang men-jūal dān yang membeli*.

VENDEUR, dont la profession est de vendre, marchand, فنجول *pen-jūal*. — en détail, اورغ برجاگل *orang ber-jāgal*.

VENDEUR, v. a., منجول *men-jūal*. — cher, منجول ماهر *men-jūal māhal*. — à bon marché, منجول *men-jūal mūrah*. — en gros, ممبروغ *mem-bōrong*. — en détail, برجاگل *ber-jāgal*. — à l'encan, ملیغ *me-lēlang*. — au dessous du prix, منجول دباوه هرک *men-jūal di-bāwah harga*.

Prov. Vendre la peau de l'ours avant de l'avoir mis par terre, بلم دودق برلنجر دهولو *belum dūduk ber-lunjur dahulu*.

VENDEUR, trahir, سمو *semū*, مپوک *meñemū*, مپوک *meñemū-kan*.

SE VENDRE, se livrer à, مپرهکن *meñerāh-kan*, مپرهکن *meñerāh-kan dirī-ña*. Se vendre, avoir du débit, برلاکو *ber-lāku*.

VENDEDI, s. m., جمعة *jumaat*. Le —, هاری جمعة *hāri jumaat*.

VENDU, E, part. pas. du v. vendre, جول *jūal*, دجول *di-jūal*. — par justice, دجول اتس تیه حکم *di-jūal atas titah hukum*. — en détail, جاگل *jāgal*.

VENELLE, s. f., petite rue, لورغ *lurang*, لورغ سسک *lurang sesak*.

Prov. Enfiler la —, s'enfuir,
لاری *lāri*.

VÉNÉNEUX, EUSE, adj., اوڤس
ūpas, بر اوڤس *ber-ūpas*, ايڤه *īpoh*.

Arbre —, فوهن اوڤس *pōhon ūpas*,
فوکن بر اوڤس *pōkoḵ ber-ūpas*.

VÉNÉRABLE, adj., digne de vé-
nération, de respect, يڭ هارس
yang hārus di-hormāt-i,
تر حرمه *ter-hormat*, محترم *muhtašem*.

Une personne —, سورڭ محترم *sa-
orang muhtašem*. Ce — vieillard,
اورڭ توا ايت يڭ هارس دحرماتي
*orang tuā itu yang hārus di-hor-
māt-i*.

VÉNÉRATION, s. f., حرمه *hormat*,
حرماتن *hormāt-an*, تکریم *tekrīm*,
تعظيم *tatlim*, احتشام *ihtišām*. Par
—, سبب حرمه *sebāb hormat*. Il le
reçut avec —, دسمبتالده دی دڭن تعظيم
*di-sambut-ñā-lah dia dengan
tatlim*.

VÉNÉRÉ, E, part. pas. du v. vé-
nérer, يڭ دحرماتي *yang di-hormāt-i*,
مرحوم *marhūm*, محترم *muhterim*.
Son père —, ايڭ مرحوم *ayah-
ña yang marhūm*.

VÉNÉRER, v. a., révéler, porter
honneur, ممبری حرمه *mem-brī hor-
mat*, مغرماتي *meng-hormāt-i*. —
les saints, مغرماتي القدسين *meng-
hormāt-i el-kadīsīn*.

SE VÉNÉRER réciproquement,
بر حرمه حرماتن *ber-hormat-hormāt-
an*.

VÉNÉRIE, s. f., art de chasser
avec des chiens courants, فمبرون
دڭن انجڭ فر برون *pem-burū-an*
dengan anjing per-burū-an.

VÉNÉRIEN, NE, adj., qui a rap-
port au commerce charnel. Acte
—, حال برستوبه *hāl ber-sa-tūbuh*,
جماع *jimā*.

Mal VÉNÉRIEN, رستڭ *rastung*, رستڭ
کوجی *rastung kōxi*, باشڭ *bangang*.

VENETTE, s. f., peur, alarme, تاکت
tākut, کتکوتن *ka-takūt-an*. Avoir
la —, بر تاکت *ber-tākut*.

Donner la —, ممبری تاکت *mem-brī
tākut*, منکوتی *menakūt-i*.

VENEUR, s. m., فمبرو *pem-būru*,
يڭ مملهارکن انجڭ فر برون *yang me-
meliharā-kan anjing per-burū-an*.
Grand —, جورو فمبرون *jūru
pem-burū-an*.

VENGEANCE, s. f., قبلاسن *pem-
balās-an*, فر بلاسن *per-balās-an*,
کبالاسن *ka-balās-an*, توله *tūlah*.
Tirer —, مغبل فر بلاسن *meng-
ambil per-balās-an*. Demander —,
مننت فر بلاسن *menuntut per-balās-
an*. Au jour de la —, ذدهاری کبالاسن
pada hāri ka-balās-an. La —
céleste, توله الله *tūlah allah*. Senti-
ment de —, ايڭن اکن توله *ingin
ākan tūlah*.

VENGER, v. a., ممبالس *mem-bālas*, ممبالسكن *mem-bālas-kan*, منوله *menūlah*, مغبل فر بلاسن *meng-ambil per-balās-an*. — la mort de quelqu'un, ممبالسكن كمتين اورغ *mem-bālas-kan ka-matī-an orang*. Je me vengerai de mes ennemis, اكو اكن مغبل فر بلاسن درقد سترواك *aku akan meng-ambil per-balās-an deri-pada satrū-satrū-ku*. — notre sang de ceux qui habitent sur la terre, بر بالسكن داره كامى اتس *ber-bālas-kan dārah kāmī atas segala orang dūduk di-atas būmī*.

VENGEUR, GERESSE, s., فمبالس *pem-bālas*, يغ ممبالس *yang mem-bālas*, يغ منوله *yang menūlah*. Le Seigneur est le — de ces gens-là, مها توهن اد فمبالس اتس مريكيت *mahā tūhan ada pem-bālas atas marīka-itu*. Le glaive —, فدغ *pedang pem-balās-an*.

VÉNIEL, LE, adj., qui peut être pardonné, يغ دافت دامفنكن *yang dapat di-ampun-kan*. Péché —, دوس يغ دافت دامفنكن *dōsa yang dapat di-ampun-kan*; on dit plus ordinairement: دوس ريغن *dōsa rīgan*, ساله ريغن *sālah rīgan*.

VÉNIELLEMENT, adv. Pécher —, ممبوت دوس ريغن *mem-būat dōsa rīgan*.

VENIMEUX, EUSE, adj., qui a du venin, بيس *bīsa*, برييس *ber-bīsa*. La vipère est venimeuse, اولر بلودق *ular belūdaḡ itu ber-bīsa adā-ña*.

Fig. Langue venimeuse, médissant, ليدده يغ بيس *līdah yang bīsa*.

VENIN, s. m., بيس *bīsa*. Il n'y a pas de —, تيا د بيس دالمى *tiāda bīsa dālam-ña*.

Fig. rancune, malignité, دمدم *demdam*, دغكى *dergki*.

VENIR, v. n., se transporter d'un lieu à un autre où est la personne qui parle, ماري *māri*, داتغ *dātang*. Viens, مريله *marī-lah*. Viens ici, ماري ماري سيني *māri māri sīni*. — pour, ماري اكن *māri akan*. Quand viendrez-vous chez moi? ائيل تون ماو داتغ *apa-bīla tūan māu dātang ka-rūmah hamba*. Il vient de loin, اى داتغ درجاوه *ia dātang deri jāuh*. L'année qui vient, تاهن *tāhun yang dātang*. Aller et venir, فركى فولغ *pergi pulang*, فركى داتغ *pergi dātang*. Venez à moi, vous tous qui êtes fatigués! مريله كفداك هى سكيلين يغ لله *marī-lah ka-padā-ku hey sa-kalī-an yang lelāh*.

VENIR, arriver, parvenir. Quel jour viennent les lettres? ائ هارى *apa hāri*

sūrat-sūrat itu akan datang. — à maturité, جادی ماسق *jādi māsak*.

VENIR, avoir lieu, داتخ *dātang*, جادی *jādi*, جوفل *xūpul*. Il vint une tempête, مك ريبت فون داتغله *maka ribut pūn dātang-lah*, اغن *āgin ribut sudah tūrun*. S'il vient à être malade, ترانق *per - ānak*, جادی *jādi*. — à l'esprit, ترايشت *ter-īngat*.

VENIR, être issu, sortir de, émaner, procéder. Il vient d'une grande famille, دربخس تشگی اصلن *deri bangsa tinggi asal-ña*. Voilà d'où vient cette maladie, انيله اصلن *inī-lah asal-ña peñākit itu*. Ce mot vient de l'arabe, فرکتان *per-katā-an itu deri bahāsa arab*.

VENIR, atteindre. Il me vient à mi-corps, ای سمعی کفشکخ هب *ia sampey ka-pinggang hamba*. L'eau vient jusqu'au premier étage, ایر *ayer itu sampey ka-tingkat yang portāma*.

VENIR, croître, تبه *tumbuh*. Le blé ne vient pas dans cette terre, مک کندم تیاد تبه دالم تانه ایت *maka gundum tiāda tumbuh dālam tānah itu*.

VENIR de faire, بهارو سده *bahāru sudah*. Il vient de parler, بهارو ای *bahāru ia sudah ber-kāta*.

VENIR à bout, مندافت *men-dāpat*.

VENIR au vent, میوسراغن *meñū-sur āgin*.

En VENIR aux mains, بربرخ *ber-prang*.

A VENIR, futur, اکن داتخ *akan datang*.

Faire VENIR, faire arriver, منداتخن *men-dātang-kan*. Faire —, faire croître, منبهکن *menumbuh-kan*. Faire —, faire atteindre, مچینکن *meñampey-kan*.

Prov. Venir comme tambourin à noces, venir à propos, داتخ فدکتیک *dātang pada kotikā yang bāik*.

VENT, s. m., air en mouvement, agité, اغن *āgin*. — chaud, اغن *āgin pānas*. — froid, اغن *āgin dīngin*. — frais, اغن *āgin sejūk*. — de terre, اغن دارات *āgin dārat*. — de mer, اغن لاوت *āgin lāut*. Sur le —, اغن داتس *di-ātas āgin*. Sous le —, اغن دباوه *di-bāwah āgin*. Pays sur le —, pays occidentaux par rapport aux Malais, نگری داتس اغن *nagrī di-ātas āgin*. Pays sous le —, pays à l'est de la pointe

d'Achem, نگرى يڭ دباوه اغن *nagri yang di-bāwah āngin*. — du nord, اغن اوتار *āngin utāra*. — d'est, اغن تيمر *āngin timur*. — de bout, اغن درهلون *āngin deri halūwan*, اغن دموك *āngin di-mūka*. — arrière, اغن سورخ برين *āngin sūrung buritan*. — contraire, اغن ساله *āngin sālāh*. — favorable, اغن بايق *āngin bāiḳ*. — variable, اغن براله ۲ *āngin ber-ālih-ālih*, پنچرود *panxarūba*. Coup de —, قوتخ بليخ *pūting beliyung*. Le bruit d'un — impétueux, بوپي اغن درس *būni āngin drās*. Il s'éleva un — de tempête, مك *maka āngin rībut pūn tūrun-lah*. Les vents soufflaient, مك برتيفله سكل اغن *maka ber-tiup-lah segala āngin*. Le — cessa, اغن ايت فون برهنتيله *āngin itu pūn ber-henti-lah*. Venir au —, مپوسراغن *meūsura āngin*. L'air qui s'agite est ce que l'on nomme le —, ادريخ برکنچخ اتوله اغن *udara yang ber-gunxang itūlah āngin adā-ña*. Agité par le —, برکنچخ اوله اغن *ber-gunxang ūleh āngin*. Qui marche sur les ailes des vents, يڭ برجالن ۲ اتس سايف ۲ اغن *yang ber-jālan-jālan atas sāyap-sāyap āngin*. Lâcher un —, کنت *kuntut*. Fusil à —, سناثاغ اغن

senāpang āngin. Pompe à —, بمب *bomba āngin*. همپوسن اغن *hambūs-an āngin*. Moulin à —, پنگکليغن يڭ دفوتر اغن *peng-giling-an yang di-pūtar āngin*. Instruments à —, (Mus.), نفيري دان سولخ دان لاین *nafiri dān suling dān lain deri-pada itu*.

VENT, souffle, haleine, هوا *hawā*, نفس *nefas*.

Prov. Celui qui sème le vent récolte la tempête, يڭ برهنکن اغن *yang ber-benih-kan āngin ia akan mergetam-kan pūting beliyung*.

VENTE, s. f., action de vendre, فنچوالان *hāl men-jūal*, حال منجول *pen-jūal-an*, جوالان *jūal-an*. — judiciaire, جوالان اتس تيته حکم *jūal-an atas titah hukum*. Chose dure à la —, يڭ دجول دغن *bārang yang di-jūal dengan sūsah*. Cette marchandise est de —, دگاغن ايت برلاکوادان *dagāng-an itu ber-lāku adā-ña*. — en gros, جگالان *bōrong*. — en détail, جگالان *jagāl-an*. — à l'encan, — publique, ليلخ *lēlang*.

VENTER, v. n., faire du vent, تيف اغن *tiup āngin*. Il vente fort, اغن برتيف کرس *āngin ber-tiup krās*.

VENTEUX, EUSE, adj., qui cause du vent, يڭ بفر اغنکن *yang be-per-*

āngin-kan, يغ مبرى اغن *yang mem-brī āngin*.

VENTEUX, où il y a du vent, مان بايق اغن *māna bāñak āngin*, يغ براغن *yang ber-āngin*.

VENTILATEUR, s. m., فركاكس مغورق *perkākas meng-ūrak*, فركاكس *perkākas me-māsuk-kan āngin*.

VENTILATION, s. f., حال مغورق *hāl meng-ūrak*, حال ماسقكن اغن *hāl me-māsuk-kan āngin*.

VENTILER, v. a., donner de l'air, aerer, مغورق مبرى اغن *meng-ūrak mem-brī āngin*, مغازقن ماسق *māsuk mem-brī āngin*, *meng-āngin-kan*.

VENTOUSE, s. f., petit vase appliqué sur la peau pour produire une irritation locale, بكم *bekām*, تمفت بكم *tampat bekām*. Appliquer les ventouses, مغانكن تمفت بكم *mergenā-kan tampat bekām*.

VENTOUSE, ouverture pour donner passage à l'air, لوبغ فراغين *lobang per-āngin-an*, ناغ *nātang*.

VENTOUSE, v. a., appliquer des ventouses, مغانكن تمفت بكم *mergenā-kan tampat bekām*.

VENTRE, s. m., capacité du corps où sont les intestins, فرت *prūt*. Un gros —, فرت بسر *prūt besār*. Mal de —, ساكت فرت *sākut prūt*, رغت فرت *renggut prūt*, ملس

mūlas. Cours de —, چيرت *xirit*, چاهر *xāhar*. — gonflé, enflé, گبغ *gembung*. Se coucher à plat —, منهارف *menihārap*. Se remplir le —, ماكن كنيغ *mākan kenīang*. Bas-ventre, باوهن فرت *bāwah-ña prūt*. Qui font leur Dieu de leur —, يغ الهن اد فرتن *yang ilah-ña ada prūt-ña*.

VENTRE, en parlant des femmes et des femelles des animaux, partie où se forment, où se nourrissent les enfants, les petits, فرت *prūt*. Bien-heureux le ventre qui vous a porté! برهكياه فرت ايت يغ سده مغندغ اشكو *ber-bahagiā-lah prūt itu yang sudah mengandung anakaw*.

VENTRE, partie la plus grosse de certaines choses. Le — d'un navire, فرت كفل *prūt kapāl*.

VENTRE, partie la plus charnue d'un muscle. Le — du pouce, فرت ابوئاغن *prūt ibu tāngan*.

VENTRÉE, s. f., portée, tous les petits qu'une femelle fait à la fois. Cette truie a fait dix petits d'une —, مك بابي بتين ايت سده برانق سفوله انتق *maka bābi betina itu sudah ber-ānak sa-pūloh ānak sa-kāli*.

VENTRICULE, s. m., estomac des ruminants, همفدل *hampedāl*.

VENTRIÈRE, s. f., تالي فرت *tālī prūt*, سابق *sābuk*.

VENTRILOQUE, adj. et s., اورغ *orang ber-suāra sāyup*, برسوار سايف *orang ber-suāra deri dālam prūt*.

VENTRU, E, adj., qui a un gros ventre, برثرت بسر *ber-prūt besār*, يڭ ثرتن گندت *yang prūt-ña gandut*.

VENU, E, part. pas. du v. venir, داتڭ *dātang*, سده داتڭ *sudah dātang*, سمڤي *sampey*. Soyez le bien —, تون سلامة داتڭ *tūan salāmat dātang*. Nouveau —, nouvellement arrivé, بهارو داتڭ *bahāru dātang*. Le premier —, un individu quelconque, بارڭ سياف *bārang-siāpa*.

VENUE, s. f., arrivée, کدتاغن *ka-datāng-an*, داتڭن *dātang-ña*, سمڤين *sampēy-an*. La — du Messie, کدتاغن المسيح *ka-datāng-anel-mesēh*. Quels signes annonceront votre — ? افاته تند کدتاغنم *apā-tah tanda ka-datāng-an-mu*. Tout d'une —, tout droit, بتل سکالي *betul sa-kālī*. Il est d'une belle —, ای سده تمبه بايق *ia sudah tumbuh bāik serta betul*.

VÉNUS, s. f., planète, بتڭ بابي *bintang bābi*. — paraissant le soir, *bintang petāng*. — paraissant le matin, بتڭ زهره *bintang zahrāt*.

VÊPRES, s. f. pl., office divin que l'on dit après-midi, سمبڭ عسر *sembahyang aser*, وسڤريس *wesperàs*.

VER, s. m., چاڭڭ *xāxing*, هولت *hūlat*. — de terre, چاڭڭ تانه *xāxing tānah*. — aquatique, des navires, taret, کاڭڭ *kāpang*. — qui s'engendre dans le bois et les graines, بوبڭ *būbuk*. Vers intestinaux, کرمي *kermi*, چرمي *xermi*, چاڭڭ کرمي *xāxing kermi*. — à soie, هولت اڭي ۲ *hūlat ber-sūtra*. — luisant, اپي-اپي بتين *api-āpi betina*. Il fut rongé des vers et mourut, مک ای دماکنله اوله *maka ia di-mākan-lah ūleh xāxing-xāxing dān pūtus-lah nāwa*. Où le ver qui les ronge ne meurt point, دمان چاڭڭن تياد اکن ماتي *di-māna xāxing-ña tiāda ākan māti*.

VER rongeur, chagrin, remords, سسل هاتي *susah hāti*, سسل هاتي *sesul hāti*.

Prov. Nu comme un ver, تلنڭڭ *telanjang*, تلنڭڭ بولت ۲ *sa-kālī, telanjang bulat-bulat*.

VÉRACITÉ, s. f., ثري يڭ بنر *prē yang benār*, ثري يڭ سوك بركات بنر *prē yang sūka ber-kāta benār*, حقيقة *hakikat*.

VERBAL, E, adj., qui vient du verbe, در فعل *deri-fal*, فعلي *fali*.

VERBAL, de vive voix, دغن لیده *dengan lidah*. Un récit —, چريت

درد لیده اورغ *xerita deri-pada lidah orang*. Procès —, سورت دعا, *sūrat dawā*.

VERBALEMENT, adv., دغن فرکتان *dengan per-katā-an*, دغن لیده *dengan lidah*. — et par écrit, دغن فرکتان دان دغن سورت *dengan per-katā-an dān dengan sūrat*.

VERBALISER, v. n., dresser un procès verbal, ممبوت سورت دعا *mem-buat sūrat dawā*.

VERBE, s. m., partie du discours, فعل *fal*.

VERBE, ton de la voix, بوي سوار *būni suāra*. Il a le — haut, سوران *suarā-ña nāring*.

VERBE, la seconde personne de la Trinité, کلمه *kalimat*. Au commencement était le —, فد ملان اداله کلمه, *pada mulā-ña adā-lah kalimat*.

VERBEUX, EUSE, adj., بايق فرکتان *bāñak per-katā-an*. Quelqu'un qui est très —, اورغ یغ ملنجکتان فرکتان, *orang yang me-lanjut-kan per-katā-an*.

VERBIAGE, s. m., کیاکن فرکتان *ka-bañak-an per-katā-an*, کلهاهن *ka-limpāh-an per-katā-an*.

VERDÂTRE, adj., سروث ورن هیجو *sa-rūpa warna hijaw*, هیجوسدیکت *hijaw sa-dikit*.

VERDELET, TE, adj., un peu acide, سدیکت اسم *asam sa-dikit*.

VERDELET, qui a encore de la vigueur, یغ لاکي قوه *yang lagi kūwat*.

VERDET, s. m., vert - de - gris, تروسی تاهی *tāhi tembāga*, *trūsi*.

VERDEUR, s. f., sève des plantes, ایردام تنامن یغ بلم ماتی *ayer dālam tanām-an yang belum mātī*, ایردام تمبرهن یغ بلم کرغ *ayer dālam tum-būh-an yang belum krīng*.

VERDEUR, acidité, défaut de maturité, فري بوه یغ اسم *pri būah yang asam*, فري یغ بلم ماسق *pri yang belum māsak*.

VERDEUR, au fig., vigueur, قوه *kūwat*.

VERDIR, v. a., peindre en vert, مپاثر دغن چت هیجو *meñāpu dengan xat hijaw*, ملابر دغن چت هیجو *me-lābur dengan xat hijaw*.

VERDIR, v. n., devenir vert, منجادی هیجو *men-jādi hijaw*. — pousser, تبه *tumbuh*. Les arbres verdissent, فوکتو ایت منجادی هیجو *pōkok itu men-jādi hijaw*.

VERDOYANT, E, adj., یغ منجادی هیجو *yang men-jādi hijaw*.

VERDOYER, v. n., devenir vert, منجادی هیجو *men-jādi hijaw*. L'herbe verdoie, رمقت ایت منجادی هیجو *rumpūt itu men-jādi hijaw*.

VERDURE, s. f., herbes, feuilles d'arbres vertes, هجان *hijaw-an*, داوونن *dāun-daūn-an*.

VERDURE, plantes potagères, رثروث *sāyur-sayūr-an*, سايور ساير *rupa-rūpa sāyur*.

VÉREUX, EUSE, adj., qui a des vers, يڭ اد چاچڭ دالڭ *yang ada xāxing dālam-ña*, برهولت *ber-hūlat*.

Fruit —, بوه يڭ اد چاچڭ دالڭ *būah yang ada xāxing dālam-ña*.

VÉREUX, au fig., défectueux, بيرڭلا *ber-xelā*, كورڭ بايق *kūrang bāik*.

VERGE, s. f., baguette longue et flexible, تڭكت لڭي *tungkat*, تڭكت لامپي *tungkat lampey*. La — de Moïse, تڭكت موسي *tungkat mūsa*. Tenir une — à la main, مڭڭ تڭكت *meme-gang tungkat*. — de fer, باتڭ بي *bātang besi* يڭ لڭي *yang lampey*.

Fig. Gouverner un peuple avec une verge de fer, ممرنتڭن سواتو قوم *memarentah-kan suātu kaum dengan kràs*, مرتڭه دڭن تڭكت *memarentah dengan tungkat besi*.

VERGES avec lesquelles on fustige, fouet, چمڭك *xemùk*, چمڭتي *xamotì*, روتڭ *rōtan*. Battre de verges, منڭمڭكن *men-xemùk-kan*. J'ai été trois fois battu de verges, تڭك كالي *tiga kali aku sudah di-xemùk-kan*.

VERGE, membre viril, بوتڭ *būteh*, پلڭر *peler*, ذكر *dzakar*. Le gland de la —, حشفة *hešefet*.

VERGER, s. m., تامن بودبواهڭ *tāman būah-buāh-an*.

VERGETER, v. a., ميكت *meñikat*.

VERGETTES, s. f. pl., سيكت *sikat*, برس *berūs*.

VERGLAS, s. m., pluie qui se gèle à mesure qu'elle tombe, هوجڭ يڭ جادي بكو سرت اي مڭف تانه *hūjan yang jādì bakū serta ia menimpa tñnah*.

VERGOGNE, s. f., honte, مالو *mālu*. C'est un homme sans —, اورڭ ايت *orang itu tiada mālu*.

VERGUE, s. f., فابون *pābūwan*, فابون *pem-bāwan*. Amener la —, منورنكن فابون *menūrun-kan pābūwan*. Attacher la voile à la —, منمڭكن لاير فابون *menambat-kan lāyar pada pābūwan*.

VÉRIDICITÉ, s. f., conformité entière à la vérité, پري حقيقة *pri hakikat*. —, caractère du véridique, پري لاکو يڭ کفرچيان *pri lāku yang ka-perxayā-an*.

VÉRIDIQUE, adj., يڭ بنر *yang benār*, يڭ سوك برکات بنر *yang sūka ber-kāta benār*. Un écrivain —, پڭورت يڭ بنر *peñurat yang benār*.

VÉRIFICATEUR, s. m., اورڭ يڭ *orang yang memreksa*, فرقس *pemreksa*.

VÉRIFICATION, s. f., examen, فرقساڭ *preksa*, فرقساڭ *preksā-an*.

VÉRIFICATION, action de faire voir la vérité de, حال میخکهن *hāl meñunguh-kan*, حال منظاهرکن *hāl men-tlāhir-kan*.

VÉRIFICATION, collationnement, مقابلة *muḳābelat*.

VÉRIFIER, v. a., examiner, ممرقس *memreksa*, متفحص *men-tefehhuṣ*. Cet article n'a pas encore été vérifié, مك فركاريت بلم دفرقس *maka porkāra itu belum di-preksa*.

VÉRIFIER, faire voir la vérité d'une chose, حال میخکهن *meñunguh-kan*, منظاهرکن *men-tlāhir-kan*, منتوکن *menantū-kan*.

VÉRIFIER, comparer, collationner, مقابلتکن *mem-banding-kan*, مقابلتکن *me-muḳābelat-kan*.

VÉRITABLE, adj., conforme à la vérité, بنر *benār*, بتل *betūl*. Je jure que cela est —, همب سمغه ایت بنر *hamba sumpah itu benār adā-ña*. Histoire —, حکایه یغ بنر *hikāyat yang benār*.

VÉRITABLE, réel, non falsifié, سغه *sungguh*, بتل *betūl*. De l'or —, امس یغ سغه *amās yang sungguh*, امس بتل *amās betūl*. Ami —, صحابة بتل *soḥābat betūl*. Amour —, چنت کاسه یغ سغه *xinta kāsih yang sungguh*.

VÉRITABLEMENT, adv., سنرن *sa-benār-ña*, سغه *sungguh-*

sungguh, سغه *sa-sungguh-ña*. Vous êtes — le fils de Dieu, سنرپاله اغکور اد اتق الله *sa-benār-ña-lah angkaw ada ānak allah*.

VÉRITÉ, s. f., کبنارن *ka-benār-an*, بارغ یغ بنر *bārang yang benār*, حقیقه *ḥaḳīkat*. Dire la —, مشتاکن *mergatā-kan ka-benār-an*. Chercher la —, میدقکن کبنارن *meñdik-kan ka-benār-an*. Rendre témoignage à la —, مبری سقی *mem-brī saksi pada ka-benār-an*. La — sera connue, مك *maka ka-benār-an itu ākan jādi nāta*. Plein de grâce et de —, فده دغن *penūh dengan niṁet dān ḥaḳīkat*.

En VÉRITÉ, سغه *sungguh-* *sungguh*, دغن سنرن *dengan sa-benār-ña*. En vérité, je vous le dis, امین ۲ جوک اکو برسبد فده کامو *amīn juga āku ber-sabda pada kāmū*.

VERJUS, s. m., raisin cueilli avant sa maturité, مغل *būah anggūr yang margkal*, بوه *būah anggūr yang belum māsak*, بوه اغکور اسم *būah anggūr āsam*.

VERJUS, suc exprimé du raisin acide, ایر اغکور اسم *āyer anggūr āsam*.

VERMEIL, s. m., argent doré,
میره پیرق یغ داماسی *pīrak yang di-*
amās-i.

VERMEIL, LE, adj., rouge un peu
plus foncé que l'incarnat, میره
mērah, میره توا *mērah tuā*. Lèvres
vermeilles, بیره *bībīr mērah*.

VERMICELLE, s. m., pâte en fila-
ments, لقس *laksa*.

VERMIFORME, adj., بروث چاچغ
be-rūpa xāxing.

VERMIFUGE, adj., اوبت چاچغ
ōbat xāxing, اوبت کرمی *ōbat kermi*.

VERMILLON, s. m., کبایت *kam-*
bāyat, سدالغم *sadalenggam*.

VERMINE, s. f., insectes mal-
propres, nuisibles, incommodes,
توما *tūma*. —, پوتو *kūtu*. —,
پنجت *pījat*.

VERMISSÉAU, s. m., petit ver de
terre, چاچغ تانه یغ کچل *xāxing*
tānah yang kexil.

VERMOULU, E, adj., piqué des vers,
هابس *di-mākan hūlat*, دماکن هولت
کافغ *hābis ber-tembūs-*
an ūleh kāpang.

VERNAL, E, adj., printanier, بهاری
behāri, ربیعی *rebiyi*.

VERNIE, v. a., enduire de vernis,
میرغس *me-rengas*, مچختکن *mergexāt-*
kan.

VERNIS, s. m., enduit liquide
venant de substances résineuses,
میتق کایو *mīñak-rengas*, میتق رغس

رغس *mīñak kāyu rengas*, چت
xāt.

VERNIS, enduit composé de subs-
tances vitrifiables, dont on couvre
la porcelaine, etc., سالت *sālut*,
سالت فیرغ *sālut pīrēng*.

VERNISSEUR, v. a., مپالکن *meñā-*
lut-kan. Qui est vernissé, ترسالت
ter-sālut.

VERNISSEUR, s. m., qui fait, qui
emploie le vernis, توکغ رغس *tūkang*
rengas, توکغ چت *tūkang xāt*, قندی
مرغس *pandey me-rengas*.

VERNISSEUR, s. f., application du
verniss, حال مرغس *hāl me-rengas*.

VÉROLE, s. f., maladie vénérienne,
رستخ کوچی *rastung*, رستخ
kōxi.

Petite VÉROLE, فپاکت کمبوهن
peñākūt ka-tumbūh-an, چاچر
xāxar besūr. Marque de la petite —,
چاچر *bakàs xāxar*, چاچر
xāpuk xāxar. Marqué de
la petite —, برچاچر *ber-xāpuk*.
Petite vérole volante, چاچر ایر
xāxar āyer.

VERRAT, s. m., pourceau non
châtré, بابی جنتن *bābi jantan*.

VERRE, s. m., corps transparent
et fragile, کاج *kāxa*. — clair, کاج
kāxa henēng, کاج چره *kāxa*
xerāh. Un morceau de verre épais,
سکفغ کاج تبل *sa-kepēng kāxa*
tebāl. Flacon de —, سراهی درفد کاج

serāhi deri-pada kāxa. — de différentes couleurs, کاج یخ بریاکی^۲, *kāxa yang ber-bāgey-bāgey warnā-ña.* — de lunettes, کاج چرن مات *kāxa xermin māta.* — ardent, کاج افی *kāxa āpi.* En —, برکاج *ber-kāxa.* Fenêtre en —, تینگکاپ برکاج *tingkap ber-kāxa.*

VERRE, vase à boire, گلس *gelās,* *glās,* کاج پیال درود *piāla deri-pada kāxa.* Un — de vin, سواتو گلس ایر *suātu glās āyer angūr.*

VERBERIE, s. f., lieu où l'on fait le verre, تمفت ممبوت کاج *tampat mem-buat kāxa.*

VERBIER, s. m., قندی کاج *pandey kāxa,* توکک کاج *tūkang kāxa.*

VERROTIERIE, s. f., menues marchandises de verre, بارغ^۲ درود کاج *bārang-bārang deri-pada kāxa,* رپا-رپا کاج *rupa-rupa kāxa.*

VERROU, s. m., کنجیج *kanxīng,* پغانجیج *perganxīng.* Le — d'une porte, پغانجیج قنتر *perganxīng pintu.* Pousser le —, منوتف کنجیج *menūtup kanxīng.*

VERROUILLE, v. a., مغنجیج *menganxīng,* منوتف کنجیج *menūtup kanxīng.*

VERBUE, s. f., کوتل *kūtil,* ککوت *kakūwat.*

VERS, prép. de lieu, اره *ārah,* منوجو *menūju,* ك *ka.* — l'inté-

rieur du pays, اره کولو *ārah ka-hūlu.* — l'est, اره کتیم *ārah ka-timur.* Se sauver — la montagne, لاری منوجو کونج *lāri menūju gūnurg.* Lever les yeux — le ciel, مندغ کلاغت *memandang ka-lāngit.*

VERS, prép. de temps, کرکیر *kira-kira,* همپیر *hampir.* Il viendra — les cinq heures, سکرکیر فوکل *sa-kira-kira pūkul* لم ای اکن داتغ *lima ia ākan dātang.* — la fin de l'année, همپیر هابس تاهن *hampir hābis tāhun.*

VERS, s. m., assemblage de mots mesurés et cadencés d'après des règles fixes, شعر *šīar.* Faire des —, برشعر *ber-šīar.* L'art de faire des —, علم شعر *ilmu šīar.*

VERSANT, s. m., pente d'un côté d'une montagne, تمفت میرغ کونج *tampat mīrīg gūnurg.*

VERSATILE, adj., variable, inconstant, یخ براوبه *yang ber-ūbah,* یخ تیاد تتف *yang tiāda tetap.*

VERSE (À), adv., abondamment, se dit de la pluie. Il pleut à verse, ادهوجن لبت *ada hūjan lebāt.*

VERSÉ, E, part. pas. du v. verser, ترچوچر *xūxur,* چوچر *ter-xūxur.* تغه *tumpah,* ترغه *ter-tumpah,* تونغ *tūwang,* تر تونغ *ter-tūwang.*

VERSÉ, exercé, expérimenté, *برجوب ber-xōba*. Homme — dans les affaires, *اورغ یخ برجوب ōrang yāng ber-xōba*. — dans les sciences, *برعلم ber-ilmu*.

VERSEAU, s. m., le onzième signe du zodiaque, *الدلو برج burj ed-delu*.

VERSEMENT, s. m., action de verser de l'argent, *حال منوغن و غ hāl menūwang-kan wang*, *فیسارن pem-bayār-an*.

VERSER, v. a., répandre, *منچوچر men-xūxur*, *منوغ menumpah*, *منوغ menūwang*. — de l'eau sur la tête, *منوغ ایر اتس کفال men-xūxur āyer ātas kapāla*, *منوغ ایر اتس کفال menūwang āyer ātas kapāla*. — de l'huile sur une plaie, *منوغ منوغ ایر اتس کفال menūwang mīnak ātas lūka*. — de l'eau dans un pot, *منوغ ایر کدالم فریق menūwang āyer ka-dālam prīuk*. — des larmes, *چوچر ایر مات xūxur āyer māta*, *مناغس menāngis*. — le sang, *منوغ داره menumpah dārah*. Quiconque verse le sang humain, *بارغ سیاف یخ تمغه داره مانسی bārang-siāpa yang tumpah dārah mānusiā*. — de l'argent, *منوغ منوغن و غ menum-pah-kan wang*. — de l'eau sur une fleur, arroser, *منیرم بوغ meñīram*

būnga. — sur, répandre sur, *منچوچری men-xuxūr-i*, *منوغی menuwāng-i*.

VERSER, v. n., tomber sur le côté, *بالق bālīk*, *تنبغ tumbang*, *روبه rūbuh*, *ربه rebāh*. — à droite, *بالق bālīk ka-kānan*. La voiture a versé, *کریت ایت تر بالق karēta itu ter-bālīk*.

VERSET, s. m., de l'Écriture sainte, du Coran, *آیه āyat*. Citer un —, *مباو آیه mem-bāwa āyat*. Expliquer un —, *مغرتیکن سواتو آیه merg-artī-kan suātu āyat*.

VERSIFICATEUR, s. m., *اورغ برشعر ōrang ber-šīar*, *پغارغ شعر pengārang šīar*.

VERSIFICATION, s. f., *نظم natlem*, *علم العروض ilmu el-ʿarūdī*.

VERSIFIER, v. a., faire des vers, *برشعر ber-šīar*. —, mettre en vers, *منشعرکن men-šīar-kan*.

VERSION, s. f., interprétation, traduction d'une langue dans une autre, *فرسالن per-sālīn*, *فرسلین per-sālīn-an*, *ترجمة terjumat*. — du Coran, *تفسیر tafsīr*.

VERSION, manière de raconter un fait, *فری چرترا prī xeritrā*, *روایت pen-xeritrā-an*, *فنجرترا رiwāyat*.

VERSO, s. m., le revers d'un feuillet, *سلی قرطاس blākang-ñā sa-lèy kartās*.

VERT, E, adj., qui est de la couleur des feuilles des arbres, des herbes, هيجو *hijaw*. Couleur verte, ورن هيجو *warna hijaw*. — foncé, هيجو توار *hijaw tuā*. — clair, هيجو مود *hijaw mūda*. Une feuille verte, داوون هيجو *dāun hijaw*. Faire sécher les arbres verts, مغرغكن فوهن, مگرغکن فوهن *mergrèng - kan pōhon kāyu yang hijaw*.

VERT, qui n'est pas mûr, acide, مغل *mangkal*, بل ماسق *belum māsak*. Fruit —, بوه مغل *būah mangkal*. Raisin —, بوه اغکور یخ *būah arggūr yang belum māsak*, بوه اغکور یخ اسم *būah arggūr yang āsam*. Ce vin est —, ایر اغکورایت اسم اداک *āyer arggūr itu āsam adā-ña*.

VERT, frais, non sec. Des pois verts et des pois secs, کاجخ هيجو بهارو *kāxang hijaw bahāru dān kāxang krèng*. S'ils traitent de la sorte le bois —, comment le bois sec sera-t-il traité? جکلو مریکیت بربوت ایت قد کایو یخ *jikālāw marika - itu ber-būat itu pada kāyu yang bāsah apā-tah jādī gārang pada yang krèng*.

VERT, au fig., jeune, vigoureux, قوه *kūwat*. Ce vieillard est

encore —, اورخ تواریت اد لاکي قوه *ōrang tuā itu ada lāgi kūwat*.

VERT, dur, sévère. Une verte réprimande, نیت یخ کرس *nista yang krās*.

VERT, s. m., le vert, la couleur verte, ورن هيجو *hijaw-ña*, ورن هيجو *warna hijaw*.

VERT, herbe qu'on donne aux chevaux, verdure, بارخ هيجو هجاون *bārang hijaw - hijāw - an*, داوون *dāun-dāun*.

VERT-DE-GRIS, s. m., تروسی *trūsi*, سنم *senām*, تاهی تباک *tāhi tembaga*.

VERTÉBRAL, E, adj., تولخ بلاکخ فوک *tulang blākang pūña*. Moelle vertébrale, سسم تولخ بلاکخ *sumsum tulang blākang*.

VERTÈBRE, s. f., تولخ بلاکخ *tulang blākang*.

VERTEMENT, adv., avec vigueur, دغن یخ کرس *dengan yang krās*. Réprimander —, منست دغن یخ کرس *me-nista dengan yang krās*.

VERTICAL, E, adj., یخ بردیری بتل *yang ber-diri betul*, بتل اتس موک ایر *betul atas mūka āyer*.

VERTICALEMENT, adv., بردیری بتل *ber-diri betul*.

VERTIGE, s. m., étourdissement, فسخ کفال *pūsing kapāla*, فسخ *pening*. Avoir des vertiges, بر فسخ *ber-pūsing kapāla*. Qui a des

vertiges, یغ کفنیځن *yang ka-penīng-an*.

VERTIGE, au fig., égarement de la raison, کډان *ka-edān-an*.

Esprit de VERTIGE, esprit d'erreur, روح فرستان *rūh per-sesāt-an*.

VERTIGINEUX, EUSE, sujet aux vertiges, قنځ *penīng*, فوسځ *pūsīng*, یغ بر فوسځ کډان *yang ber-pūsīng kapalā-ña*.

VERTIGO, s. m., caprice, فنیځن *panxīng-an*, کتکارن *ka-tegār-an*.

VERTU, s. f., habitude, disposition habituelle de l'âme, qui porte à faire le bien et à fuir le mal, کبیځن *ka-bijik-an*, سجهتر *sejahtra*, فضایل *prī yang bāik*, فدی لای *fedlāyil*. Qui aime la —, یغ سوك *yang sūka ākan ka-bijik-an*. Pratiquer la —, مېوت *mem-būat ka-bijik-an*. Récompenser la —, مېالسن کبیځن *mem-bālas-kan ka-bijik-an*.

VERTUS théologiques: la foi, ایمان دان *imān dān ka-harāp-an dān pergasih-an*.

Les quatre VERTUS cardinales: la prudence, la justice, la force et la tempérance, کبیځن دان کډان *ka-bijik-an dān ka-ādīl-an dān ka-kuasā-an dān ka-xeremāt-an*.

VERTU, chasteté, کسچین هاتی *ka-suxī-an hāti*.

VERTU, qualité qui rend propre à produire un effet, کواس *kuāsa*, ککواسن *ka-kuasā-an*, قوه *kūwat*, سکتین *saktī-an*. La — du remède, کواسن اوبت ایت *kuasā-ña obat itu*.

En VERTU de, prép., à cause de, کارن سبب *kārna sebāb*.

Les VERTUS, chœur des anges, فغکین *perg-gahī-an*.

VERTUEUSEMENT, adv., دغن کبیځن *dergan ka-bijik-an*.

VERTUEUX, EUSE, adj., صالح *ṣālih*, بر بقتی *dermāwan bāik*, سوره *ber-bakti*. Un homme —, صالح *sa-ōrang ṣālih*.

VERVE, s. f., enthousiasme, chaleur d'imagination, غیره *geirat*, راون *rāwan*, کڅان *ka-hangāt-an*.

VESCE, s. f., espèce de grain, سواتو روډ کچل *xāwak*, سواتو روډ کڅان *suātu rūpa kaxang keaxil*.

VÉSICATOIRE, s. m., تمغان مڅیسف *tampāl-an meng-hisap nānah*, تمغان مېوت بټل *tampāl-an mem-būat bentil*.

VÉSICULE, s. f., کنده *kandung*. La — du fiel, کنده همدو *kandung hampedū*.

VESSE, s. f., ventuosité, اغن بوسق *āgin būsuk*, کنتت تیاد بریوپی *kuntut tiāda ber-būñi*.

VESSE-DE-LOUP, s. f., سواتوروف *suātu rūpa xendā-wan*.

VESSER, v. n., برکستت *ber-kuntut*.

VESSIE, s. f., sac membraneux de l'urine, اری *ari-āri*.

VESSIE, empoule sur la peau, بنتل *bentil*.

VESTE, s. f., باجو *bāju*, باجو قندق *bāju pendek*. — de velours, باجو *bāju* درقد *bāju deri-pada belūdu*.

VESTIAIRE, s. m., lieu où l'on serre les habits, تمفت سمن فکاین *tampat simpan pakēy-an*.

VESTIAIRE, lieu où l'on prend et où l'on dépose un costume, تمفت فرسالن *tampat per-sālīn*.

VESTIBULE, s. m., سرمبی *surambi*, رمبت *rambat*.

VESTIGE, s. m., empreinte du pied, رونت *bakàs kākī*, رونت *rūnut*, کسن *kasàn*. Suivre les vestiges, منورت *menūrut* *bakàs kākī*, مرون *me-rūnut*.

VESTIGE, trace, reste, بکس *bakàs*, بکس سبه نگرى *bakàs sa-būah nagri*. Il n'en reste aucun —, سواتو فون تیاد تغکل درقد *suātu fūn tiāda tēgkal deri*.

ایت *suātu pūn tiāda tēgkal deri-pada itu*.

VÊTEMENT, s. m., فکاین *pakēy-an*, سکل فکاین *segala pakēy-an*, فکاین یخ *kāpan*. — précieux, فکاین یخ *pakēy-an yang indah-indah*. Changer de —, برسالن فکاین *ber-sālīn pakēy-an*. Il quitta ses vêtements, من ای تغکلکنله فکاین *maka ia tēgkal-kan-lah pakēy-an-pakēy-an-ña*.

VÉTÉRAN, s. m., اورغ *orang tua*, سلدادو یخ یاس برغرغ *soldādo yang biāsa ber-prang*.

VÉTÉRINAIRE, s. m., médecin d'animaux, دوکن بناغ *dūkun binātang*, دوکن یخ مغبائی بناغ *dūkun yang meng-obāt-i binātang*.

VÉTILLE, s. f., bagatelle, chose de rien, بارغ یخ سی *bārang yang sia-sia*, بارغ یخ تیاد باقی برگون *bārang yang tiāda bāñak ber-gūna*.

VÉTILLER, v. n., s'occuper de bagatelles, مخرج *isang-isang*, بارغ یخ سی *mengarja barang yang sia-sia*.

VÊTIR, v. a., habiller, donner des habits, مغبان فکاین فد *mengenakan pakēy-an pada*, ممبری فکاین *mem-brī pakēy-an*. — les pauvres, ممبری فکاین فد اورغ مسکین *mem-brī pakēy-an pada orang miskin*. J'étais nu et vous m'avez vêtu.

اداله اكو تلنجڠ مك كاموسده مبرى اكو
 فاكى *adā-lah^aaku telanjang maka*
kāmu sudah mem-brī āku pākey.

VÊTIR un habit, le mettre, ماکى
memākey. — un habit chaud,
 ماکى باجو فانس *memākey bāju*
pānas.

SE VÊTIR, v. pron., فاكى *pākey*,
 ماکى *memākey.* Se vêtir à la
 manière javanaise, ماکى چار جاو
memākey xāra jāwa.

VÊTU, E, part. pas. du v. vêtir,
 ترکن دغن فکاین *ber-pākey*,
ter-kena dengan pakēy-an. Dou-
 blement —, برفاکى فکاین برلافس ۲,
ber-pākey pakēy-an ber-lāpis-
lāpis.

VÉTUSTÉ, s. f., کڏائن يڄ توا *ka-*
adā-an yang tuā, کلان *ka-lamā-*
an. Cette maison tombe de —,
 رومه ايت ره سبب کڏائن يڄ لام
rūmah itu rebūh sebab ka-adā-
an-ña yang lāma.

VEUF, s. m., homme qui a perdu
 sa femme, جند لکلاکى *janda laki-*
lāki, بالو لکلاکى *bālu laki-lāki.*

VEUF, VE, adj., fig., privé de,
 بولس *būlus.*

VEUVAGE, s. m., کلکون جند
ka-lakū-an janda, کلون *ka-balū-*
an.

VEUVE, s. f., femme qui a perdu
 son mari, جند فرمفون *janda peram-*

pūan, بالو فرمفون *bālu perampūan*,
 کربى *kerbey*, رند *randa.* Cette
 pauvre —, فرمفون بالويڄ مسکين ايت
perampūan bālu yang meskīn itu.
 Avoir soin de la — et de l'orphelin,
 مملهاکن فرمفون جند دان انق ثياتو
memeliharā - kan perampūan
janda dān anak piātu. Etre —,
 mener la vie d'une —, مرند *me-*
randa.

VEXTION, s. f., action de vexer,
 حال مشگرچق *hāl meng-gerexōk*,
 حال مشگرچون *perg-gerexōk-an*,
 مپوسهکن *hāl meñūsah-kan.*

VEXTOIRE, adj., يڄ مشگرچق *yang*
meng-gerexōk, يڄ مبرى سوسه *yang*
mem-brī sūsah, يڄ برت *yang brāt.*

VEXER, v. a., faire injustement
 de la peine, molester, tourmenter,
 مشگدوهى *meng-gerexōk*, مشگدوهى
meng-gadōh-i, مپوسهکن *meñūsah-*
kan, مشگگهکن *meng-gargū-kan.*
 — ses inférieurs, سکل اورڄ
 مپوسهکن يڄ دباوه فرنتهن
meñūsah-kan segala
orang yang di-bāwah parentah-ña.

SE VEXER, v. pron., se fâcher,
 مپوسهکن دبرى *jādimārah*, جادى ماره
meñūsah-kandiri. Se vexer de quel-
 que chose, مپوسهکن دبرى درقد سبارڄ
 مپوسهکن *meñūsah-kan diri deri-pada*
sa-bārang porkāra.

VIABLE, adj., qui peut vivre,
 يڄ دافت هيدف *yang dāpat hidup.*

VIADUC, s. m., جباتان *jambātan*.

VIAGER, ÈRE, adj., à vie, سلام
فنجشن عمر *sa-lāma hidup*,
panjang-ña umur, سهاك ماتي *sa-
hingga mati*.

VIANDE, s. f., chair des animaux,
داكغ *dāgīng*. — fraîche, يڭ
داكغ *dāgīng yang bahāru*. — séchée,
دندغ *dāgīng krīng*, دندغ *den-
derg*. — blanche, دان اتق *dāgīng hāyam
dān ānak lembu dān lāin deri-
pada itu*. — noire, داکغ بابي هوتن
*dāgīng bābi hūtan kedidi dān lāin deri-
pada itu*. — de boucherie, بنتي
bantey. — gâtée, داکغ بوسق *dāgīng
būsuk*. — grillée, داکغ کورغ *dāgīng
gōreng*. — rôtie, داکغ فڭڭڭ *dāgīng
panggang*. — bouillie, داکغ ربس
dāgīng rebūs. Un plat de —,
سهداغن *sa-hidāng-an dāgīng*.
— de carême, داکغ ايکن *dāgīng
ikan*.

Fig —, nourriture, مکانن
هداغن *hidāng-an*, تامل
رزقي *rezekī*.

VIATIQUE, s. m., provision pour
un voyage, بکالن *bakāl-an*.

Le saint VIATIQUE, يڭ قدس
بکالن *bakāl-an yang kudus*.

VIBRER, v. n., برکتر *ber-getār*,
گومتار *gumetār*, برگويڭ *ber-gōyang*.

VICAIRE, s. m., جنغ *jenāng*,
فڭڭڭتي *perg-ganti*. — général d'un
évêque, جنغ اسقف *jenāng uskup*.
— apostolique, جنغ رسول *jenāng
rasul*.

VICARIAT, s. m., fonction, emploi
de vicaire, جواتن جنغ *jawāt-an
jenāng*, فکرجان فڭڭڭتي *pe-karjā-
an perg-ganti*.

VICE, s. m., défaut, چلا *xelā*,
عيب *aib*, کجهاتن *ka-jahāt-an*.
— naturel, چلا درود فرنانکن
xelā deri-pada per-anāk-an. — de
conformation, فري توبه يڭ بورق
prī tūbuh yang būruk. Haïr le —,
مبنجي کفد کجهاتن *mem-benxi ka-
pada ka-jahāt-an*.

VICE, ce qui n'est pas correct,
ساله *sālah*.

VICE, débauche, libertinage,
کککون ريسو *ka-lakū-an rīsaw*,
فرچبولن فري دوکان *prī dōkāna*,
پرخابولن *per-xabul-an*.

VICE-AMIRAL, s. m., جنغ فڭليم
لاوت *jenāng pang-līma laut*.

VICE-CONSUL, s. m., جنغ وکیل
لاوت *jenāng wakīl*.

VICE-PRÉSIDENT, s. m., فڭڭڭتي
مجلس *perg-ganti panghulu
mejlis*.

VICE-RÉGENT, s. m., خليفة *kalifat*.

VICE-ROI, s. m., راج جنڱ *jenàng*
rāja, راجتنتي راج *per-ganti rāja*.

VICE-VERSÀ, adv., réciproque-
 ment, سبله مبله *sa-belàh-meña-*
belàh, تر بالتي *ter-bālik*.

VICHOU, s. m., بسنو *bisnu*.

VICIE, E, part. pas. du v. vicier,
 corrompu, gâté, روست *rūsak*, بناس
bināsa, بوسق *būsuk*.

VICIER, v. a., corrompre, gâter,
 مبنساكن *me-rūsak-kan*, مبنساكن
mem-binasā-kan, منجديكن بوسق
men-jadī-kan būsuk. — le cœur,
 مروسقكن هاتي *me-rūsak-kan hātī*.

VICIER, rendre nul, مينداكن *me-*
niadā-kan. — un acte, un traité,
 مينداكن جنجي *meniadā-kan janji*.

VICIEUSEMENT, adv., دغن جاهتن
dergan jāhat-ña, دغن ناكلن *dergan*
nākal-ña.

VICIEUX, EUSE, adj., qui a quelque
 vice, défectueux, جاهت *jāhat*, ناكل
nākal, چلاك *kapista*, xe-
lāka. Enfant —, بودق ناكل *būdaḡ*
nākal. Cheval —, کود جاهت *kūda*
jāhat.

VICIEUX, adonné au vice, à la
 débauche, ريسو *rīsaw*, دوكان *dō-*
kāna.

VICINAL, E, adj., qui est voisin,
 دكت *dekāt*, بر دمق *ber-dampīng*.
 Terre vicinale, تانه يڱ دكت *tānah*
yang dekāt. Chemin —, جالن دوسن

jālan dūsun, جالن در دوسن کدوسن
jālan deri dūsun ka-dūsun
yang dekāt.

VICISSITUDE, s. f., révolution,
 changement des choses qui se suc-
 cèdent les unes aux autres, فرکتين
per-ganti-an, فرادارن *per-idār-an*,
 پري يڱ براو به *pri yang ber-ubah*,
 فرکسارن *per-kisār-an*. La — des
 saisons, کتین موسم *per-*
ganti-ganti-an mūsīm. — du jour
 et de la nuit, مالم دان سيڱ
per-kisār-an mālām dān siang.

VICISSITUDE, instabilité des choses
 humaines. Les vicissitudes de ce
 monde, فرادارن دنيا اين *per-idār-an*
duniā ini.

VICTIME, s. f., animal immolé,
 offert en sacrifice, قربان *korbān*,
 بناتڱ سمبلين *binātang s mbilih-an*,
 فرسمباهن *per-sembāh-an*. — pure,
 قربان يڱ سوچي *korbān yang sūxi*.
 — sainte, قربان قدس *korbān ku-*
dus. Le sang de la —, داره بناتڱ
dārah binātang sambilih-
an. Poser la main sur la tête de
 la —, مپندرکن تاغن کاتس کفال
meñandar-kan tāngan ka-
ātas kapāla per-sembāh-an. Im-
 moler une —, ممبنتي فرسمباهن
mem-bantey per-sembāh-an.

La VICTIME offerte pour le salut
 des hommes, Jésus-Christ mort sur
 la croix, توهن عيسي ماتي اتس کايو

صلیب *tūhan isa māti atas kāyu šalib.*

VICTOIRE, s. f., gain d'une bataille, avantage remporté sur un rival, کمنان *ka-menāng-an. جای jāya,* پغالهن *perg-alāh-an.* Remporter la —, براوله کمنان *ber-ūleh ka-menāng-an.* La — dans ce combat, این فرغ جای *jāya prang ini.* Chant de —, پین کارن کمنان *ñāñi-an kārna ka-menāng-an.* Remporter la. — sur ses passions, مناهن هوا *menāhan harwā nefsū-ña,* منفسون *menūwas nefsū-ña.*

VICTORIEUX, EUSE, adj., یغ منغ *yang menāng, برجای ber-jāya,* غالب *gālib, فیروز fīrūz.* Rendre —, مغالبکن *me-menāng-kan, مغالبکن meng-gālib-kan.*

VICTUAILE, s. f., بارغ مکان *bārang makān-an, لاق lāwuk,* تامل *tambul, فربکال per-bakāl-an,* رزقی *rezekī.*

VIDANGE, s. f., action de vider, کمال حال مغالبکن *hāl meng-hampā-kan, حال ممبرسکن hāl mem-bersih-kan.*

VIDANGE, état d'un vase qui n'est pas plein. Tonneau en —, یغ *tong yang sa-tergah hampa.*

VIDANGEUR, s. m., qui vide les fosses d'aisance, اورغ یغ منجیکن *orang yang men-xuxi-kan*

جبن *jamban, orang yang meng-hampā-kan jamban.*

VIDE, adj., کوسخ *hampa, بو یغ کوسخ kōsong. Cruche —, بویغ کوسخ būyung kōsong. Maison —, رومه رومه کوسخ rūmah hampa, رومه کوسخ rūmah kōsong. Bourse —, قندی کوسخ pundi kōsong. Estomac —, ventre —, فرت کوسخ prut kōsong. Lieu —, تفت هفت tampat hampa.*

Fig. Cœur —, هاتی کرغ *hāti krang. Une tête —, کفال ریغن kapāla rīngan, کورغ عقل kūrang akal. Discours — de sens, یجار یغ bixāra yang tiāda hartī-ña. Temps —, moments vides, وقت waktu leguh.*

A VIDE, loc. adv., دغن تیاد موتن *dengan tiāda mūt-ña.*

VIDE, s. m., espace vide, le vide, ککسوان *ka-hampā-an, ککسوان ka-kosōng-an.*

Fig. Vanité, néant. Le — des grandeurs de ce monde, کسسیان *ka-sia-siā-an ka-besār-an duniā ini.*

VIDER, v. a., مغالبکن *meng-hampā-kan, مغوسکن mengōsong-kan. — un tonneau, مغالبکن meng-hampā-kan tong.*

Les exemples suivants montrent comment ce verbe peut encore

se rendre en malais: Videz cette cruche, بونغله اير در بوغ ايت *būang-lah āyer deri būyung itu*. Il vida le puits, اير فريكي ايت دتمباله هابس *āyer prīgi itu di-timba-ñā-lah hābis*. — un verre, مينم هابس *mīnum hābis*.

VIDER une volaille, مبعوخ ايسى *mem-būang isi prūt hāyam*, فرت هام *meñediā-kan hāyam*.

VIDER la salle, كلور در بالي *ka-luar deri baley*. — bien des affaires, مغهابسكن بيراف فكريجان *merg-habis-kan be-brāpa pe-karjā-an*. — un différend à l'épée, چدرادغن *memūtus-kan xidrā dengan pedang*.

SE VIDER, v. pron., جادی همف *jādi hampa*. La salle se vide, سكل *segala orang ka-luar maka baley jādi hampa*.

VIDUITÉ, s. f., كبلون *ka-balū-an*, جند *ka-lakū-an janda*.

VIE, s. f., état des êtres animés qui sentent et se meuvent, پاو *ñāwa*, حياة *heyāt*, جيو *jīwa*, كهدوثن *ka-hidūp-an*. La — de l'âme, كهدوثن *ka-hidūp-an jīwa*. La — était en lui, دالم ايت اداله كهدوثن *dālam-ña itu adā-lah ka-hidūp-an*. Conserver sa —, مملهاكن پواك *memeli-harā-kan ñawā-ña*. C'est Dieu qui donne la —, الله جوك يغ مبرى حياة *allah jūga yang mem-brī heyāt*. Aux

dépens de la —, دغن مبلنجاكن *dengan mem-belanjā-kan jīwa*. Aimer la —, سوك هيدف *sūka hīdup*. Sans —, تياد برپاو *tiāda ber-ñāwa*. Sauver la — à quelqu'un, مغهيدفكن اورغ *merg-hīdup-kan orang*. Oter la —, ممبونه *mem-būnuh*, ممتيكن *me-matī-kan*. Sous peine de —, اتس حكم ماتى دپونه *atas hukum māti di-būnuh*. Source de —, فوهن كهدوثن *pōhon ka-hidūp-an*. Le livre de —, كتاب *kitāb ka-hidūp-an*, كتاب *kitāb heyāt*. L'arbre de —, فوهن كايو كهدوثن *pōhon kāyu ka-hidūp-an*. Esprit de —, روح كهدوثن *rūh ka-hidūp-an*. Je suis la voie, الاكو اين اد جالن *aku ini ada jālān dān ka-benār-an dān ka-hidūp-an*. Se nourrir du pain de —, مميت سر القربان المقدس *meñambut ser el-ḡorbān el-mukadas*.

VIE, espace de temps depuis la naissance jusqu'à la mort, عمر *umur*, كهدوثن *ka-hidūp-an*, اوسى *ūsīya*, عمر فنجخ *umur panjang*. Que Dieu prolonge votre — ! دلنجتكن الله اقاله كران عمر *di-lanjut-kan allah apā-lah kirā-ña umur tūan*. Toute la —, الله جوك يغ مبرى حياة *allah jūga yang mem-brī heyāt*. La fin

de la —, آخر عمر *ākīr umur*. Le matin de la —, کمدان اورغ مانسی *ka-mudā-an orang mānusia*. Le midi de la —, کتخاهن کهدوشن *ka-tengāh-an ka-hidūp-an*. Le soir de la —, کتوان *ka-tuā-an*. Le char de sa — ne s'arrête pas, کندران عمرن ایت تیاد برهنی *kan-darā-an umur-ña itu tiāda ber-henti*. De la — en n'a entendu, تیاد فرنه اورغ دغر *tiāda pernah orang dengar*.

VIE, existence de l'âme après la mort, la vie future, آخره *ākīrat*, کهدوشن ککل *ka-hidūp-an kakāl*. Pour cette — et pour l'autre, قد *qad*, دنیا این دان قد اخره *pada duniā ini dān pada ākīrat*. Les paroles de la — éternelle, فرکتان کهدوشن ککل *per-katā-an ka-hidūp-an kakāl*.

VIE, manière de vivre, لاکو *lāku*, چارهیدف *xāra hīdup*. Une — sage, لاکو یغ باقی *lāku yang bāik*. Mener une mauvaise —, برلاکو جالن *ber-lāku jalan jāhat*. Mener la — d'un pénitent, برتاف *ber-tāpa*. Mener une — errante, مشمار *meng-umbāra*. Mener la — d'un saint, هیدف سقرت اورغ قدس *hīdup se-perti orang kudus*. Mener une — douce, هیدف دغن سنغن *hīdup dengan sendang-ña*. Se repentir de sa — passée, مپسل درفد کلکونن *meñesul deri-pada ka-*

lakū-an-ña yang dahulu. Femme de mauvaise —, سندل *sundal*.

VIE, nourriture, subsistance, بیای *biāya*, نفقة *nefaqat*, کهدوشن *ka-hidūp-an*, مکانن *makān-an*. Chercher sa —, منچهاری کهدوشن *men-xahāri ka-hidūp-an-ña*. La — est chère dans ce pays, بیای ادمهل *biāya ada māhal di-nagrī itu*.

VIE, biographie, histoire de la vie d'une personne. چرترا کهدوشن *xeritrā ka-hidūp-an orang*, حکایه *hikāyat*. La — des saints, چرترا کهدوشن سکل قدیسن *xeritrā ka-hidūp-an segala kadisin*. La — des grands hommes, چرترا کهدوشن *xeritrā ka-hidūp-an segala orang yang ter-nāma*. La — du roi Alexandre, حکایه راج *hikāyat rāja iskander*.

VIE, mouvement, feu, vivacité, فیری رامی *prī rāmey*, غیره *geirat*, فیری یغ ریوه *prī yang riyūh*, فیری یغ فتنس *prī yang pantas*, حرکه *harakat*.

A VIE, adv., tant que l'on vivra, سلام هیدف *sa-lāma hīdup*, سمفی *sampey mātī*.

VIEIL ou VIEUX, VIEILLE, adj., qui est fort avancé en âge, توا *tuā*, ادر *udar*. — âge, عمر توا *umur tuā*. Une vieille personne, سئورغ توا *seurug tuā*.

sa-ōrang tuā. Un — cheval, سیکر
sa-īkor kūda yang tuā. Les vieilles gens, اورغ^۲ توا
ōrang-ōrang tuā. Plus —, له توا *lebèh*
tuā. Un peu —, توا سديکت *tuā*
sa-dikit. Le —, سيتوا *sī-tuā*.
 Se faire —, منجادی توا *men-jādi*
tuā.

Fig. Le — homme, inclinations
 vicieuses. اورغ^۲ توا *ōrang lāma*, اورغ^۲
 فراغی مانسی *ōrang ber-dōsa*, بردوس
 اورغ^۲ *perāngi mānusīa yang lāma*.
 Se dépouiller du — homme, منگلکن
 اورغ^۲ *menirgal-kan* فراغی مانسی *perāngi mānusīa yang lāma*.

Prov. Vieux comme les rues, توا
 سکالی *tuā sa-kālī*.

VIEIL, qui dure depuis longtemps,
 اورغ^۲ *lāma*, اورغ^۲ *yang lāma*. Un —
 ami, صحابة *sohābat lāma*. Un
 vieux soldat, اورغ^۲ *sa-ōrang yang soldādo deri lāma*.
 Un — ivrogne, اورغ^۲ *ōrang pe-mābuk deri lāma*. Les
 vieilles coutumes, اورغ^۲ *ādat* عادة *lāma*.

VIEIL, usé, ancien, اورغ^۲ *yang*
lāma, اورغ^۲ *yang būruk* بورق *yang dahūlu*. De vieux habits,
 اورغ^۲ *pakēy-an lāma* فکاین *pakēy-an būruk*. Vieille
 mode, اورغ^۲ *xāra lāma* چار *lāma*. Le
 vieux temps, اورغ^۲ *dahūlu kālā*.

Une vieille histoire, حكاية اورغ^۲
hikāyat ōrang dahūlu کال
kālā.

VIEILLARD, s. m., اورغ^۲ *ōrang*
tuā, فتنوا *pen-tuā*. Un bon —,
 اورغ^۲ *sa-ōrang tuā yang* بايق
bāik. Un vénérable —, اورغ^۲
sa-ōrang tuā yang muh- محتشم
tašem. Le conseil des vieillards,
 اورغ^۲ *bixāra segala* بچار سکل اورغ^۲ *ōrang tuā*. Les vieillards, les anciens,
 اورغ^۲ *ūban-ūban*.

VIEILLERIE, s. f., بارغ^۲ *bārang*
yang lāma. Vendre des
 vieilleries, بارغ^۲ *men-* منجول بارغ^۲ *jūal bārang-bārang yang lāma*.

VIEILLESSE, s. f., le dernier âge
 de la vie, کتوان *ka-tuā-an*, کتوان
 اورغ^۲ *ka-adā-an yang tuā*. Au
 temps de la —, قد وقت کتوان *pada*
waktu ka-tuā-an. Elle a conçu un
 fils dans sa —, ای سده مغندغ سواتو,
 اورغ^۲ *ia sudah* اتق لکلای قد کتوانن
mergandung suātu anak laki-laki
pada ka-tuā-an-ña.

VIEILLESSE, les vieilles gens,
 اورغ^۲ *ūban-ūban* سکال اورغ^۲ *segala ōrang tuā*.

VIEILLIR, v. n., devenir vieux,
 اورغ^۲ *men-jādi tuā*. J'ai vieilli,
 اورغ^۲ *aku sudah jādi* اکو سده جادی توا
tuā. Lorsque tu auras vieilli, منکال
 اورغ^۲ *mana-kālā* اغکو هابس جادی توا
angkaw hābis jādi tuā.

VEILLIR, n'être plus en usage, *تیاد دفاکی لاگی* *tiāda di-pākey lāgi*. Ce mot a vieilli, *فرکتان ایت تیاد* *per-katā-an itu tiāda di-pākey ōrang lāgi*.

VEILLIR, v. a., rendre vieux, faire vieillir, *مناوکن* *menuā-kan*, *مفرتوانکن* *mem-per-tuā-kan*.

VIELLE, s. f., instrument de musique, *کچافی* *keçāpi*.

VIERGE, s. f., fille, *انق دار* *ānak dāra*, *انق فراون* *prāwan*, *انق فراون* *ānak prāwan*, *بکر* *biker*, *گادس* *gādis*. Une — chaste, *انق دار یخ* *ānak dāra yang sūxi*. Un chœur de vierges, *انق دار سکاوان* *ānak dāra sa-kāwan*. Ravir, déflorer une —, *مغبل بکر* *meng-ambıl biker*, *مروکل فراون* *me-rūgul prāwan*. Dix vierges dont cinq sont sages et cinq sont folles, *سقوله* *sa-pūloh ānak dāra maka lima ōrang deri-pada marika-itu ada bijaksāna dān lima ōrang ada bōdoh*.

VIERGE, se dit par excellence de Marie, mère de Dieu, *ستی مریم فراون* *setti mariām prāwan santiāsa*.

VIERGE, signe du zodiaque, *برج* *burj es-sunbulet*.

VIERGE, adj., qui a vécu dans une continence parfaite, *فراون* *prāwan*. Une fille —, *سورغ فرمفون یخ* *sa-ōrang perampūan yang prāwan*. Un garçon —, *سورغ* *sa-ōrang laki-laki yang prāwan*. Ils ne se sont pas souillés avec les femmes, car ils sont vierges, *دغن* *yang sudah tiāda ber-tūmur dengan perampūan-perampūan kārna prāwan-prāwan adā-ña*.

VIERGE, pur, sans mélange, qui n'a pas encore servi. Cire —, *لیلن* *līlin pūtih dān sūxi*. Or —, *امس یخ بلم دکرچ* *amās yang belūm di-karja*. Forêt —, *هوتن یخ* *hūtan yang belūm di-tebāng*. Terre —, *تاند یخ بلم فراروسه* *tānah yang belūm per-ūsah*.

VIF, IVE, adj., vivant, *هیدف* *hidup*, *یخ برنفس* *yang ber-nefas*. Mort ou —, *اتو ماتی اتو دغن هیدفن* *ātauw māti ātauw dengan hidup-ña*. Condamné à être brûlé —, *حکم* *hukum ākan māti di-bākar*. Haie vive, *فاکر درؤد* *pāgar deri-pada pōkok-pōkok yang hidup*. Eau vive, *ایر هیدف* *āyer hidup*, *مات ایر* *māta āyer*. Chaux vive, *کافر هیدف* *kāpur hidup*.

VIF, aigu, fort, violent, pénétrant, qui fait une forte impression, تاجم *tājam*, ساغت *sāngat*, کرس *kràs*, عقل تاجم *hāngat*. Esprit —, حسرة یغ *akal tājam*. Désir —, هسرات ساغت *hesrat yang sāngat*. Chaleur vive, فانس یغ هسرات *pānas yang hāngat*. Attaque vive, فرغ یغ کرس *prang yang kràs*. Passions vives, نفسو یغ هسرات *nefsū yang hāngat*. Vive réprimande, نست یغ کرس *nista yang kràs*. De vive force, دغن *dergan di-gagāh-i*. De vive voix, سرت برکات *serta ber-kāta*.

VIF, actif, agile, قنٹس *pantas*, چفت *xepāt*, رامی *rāmey*. Il a des manières vives, قنٹس سکالی سیکفن *pantas sa-kālī sīkap-ña*. Cheval —, کود یغ قنٹس *kūda yang pantas*. Le marché est — et animé aujourd'hui, مک فاسرایت رامی هاری این *maka pāsar itu rāmey hāri ini*.

VIF, brillant, éclatant, برجهای *ber-xahāya*. Couleurs vives, ورن *warna-warna yang ber-xahāya*. Des yeux vifs, ممتات یغ *mata-māta yang ber-ñāla*. Teint —, موک یغ میره فادم *mūka yang mērah pādem*.

VIF, qui s'emporte facilement, فرغ فرس *lekās marah*, لکس ماره *prang-prūs*.

VIF-ARGENT, s. m., ایر فیرق *āyer pērak*, راس *rāsa*, زیبق *zībek*.

VIGIE, s. f., t. de mar., surveillance, جاک *jāga*, حال مغهنتی *hāl meng-hintey*. Etre en —, برجاک *ber-jāga*, برهنٹی *ber-hintey*.

VIGIE, sentinelle, le matelot qui est en vigie, اورغ جاک *ōrang jāga*, اورغ یغ برهنٹی *ōrang yang ber-hintey*. Siège à la tête d'un mât où se tient la —, مرچو *merxu*.

VIGILAMMENT, adv., دغن راجن *dergan rājīn-ña*, سرت برجاک *serta ber-jāga*.

VIGILANCE, s. f., کرجین *ka-rajīn-an*, چاکف *xākap*, ایغت *īngat*. — continue, کرجین یغ سنتیاس *ka-rajīn-an yang santiāsa*. — pastorale, کرجین کمال *ka-rajīn-an gombāla*. Grande —, ایغت ۲ *īngat-īngat*.

VIGILANT, E, adj., یغ راجن *yang rājīn*, یغ برجاک *yang ber-jāga*, یغ براوسه *yang ber-ūsah*. Il est très-vigilant, ای بابق راجن *īa bāñak rājīn*. Soyez —, جکاله بابق ۲ *jagālah bāñak-bāñak*.

VIGILE, s. f., veille de fête, هاری *hāri dahūlu*, دهولو در هاری رای *deri hāri rāya*. — de la Pentecôte, هاری دهولو در هاری خمسن *hāri dahūlu deri hāri kamsin*.

VIGNE, s. f., plante qui produit le raisin, فوهن اغکور *pōhon anggūr*. Planter de la —, منام فوهن اغکور *menānam pōhon anggūr*. Tailler

la —, مرتفع فوهن اغکور *me-ranting pōhon anggūr*. Le fruit de la —, بوه اغکور *būah anggūr*. — sauvage, فوهن اغکور هوتن *pōhon anggūr hūtan*.

VIGNE, étendue de terre plantée de vignes, تنامن فوهن اغکور *tanām-an pōhon anggūr*, تنامن فوهن اغکور *ta-tanām-an pōhon anggūr*, کبن فوهن اغکور *kebōn pōhon anggūr*. Planter une —, منام سواتو تنامن فوهن, اغکور *menānam suātu tanām-an pōhon anggūr*. Allez travailler à ma —, فوهن, فوهن, فوهن *pergī-lah kāmū ka-pada tanām-an pōhon anggūr-ku*.

Prov. Etre dans la — du Seigneur, être ivre, جادی مابق *jādi mābuk*.

VIGNERON, NE, s., qui cultive la vigne, توکخ کبن فوهن اغکور *tūkang kebōn pōhon anggūr*.

VIGNETTE, s. f., فوهن دچف, فوهن دچف *per-hiyās-an yang di-xap atas kitāb*.

VIGNOBLE, s. m., étendue de pays planté de vignes, تمفت تنامن فوهن, فوهن *tampat tanām-an pōhon anggūr*, تانه فوهن اغکور *tānah pōhon anggūr*.

VIGOREUSEMENT, adv., دغن قوه, دغن قوه *dengan kūwat*, دغن تکهن *dengan tegūh-ña*, دغن کرس *dengan krās*.

VIGOREUX, EUSE, adj., قوه, قوه *kūwat*, کرس *tegūh*, برکاهی *ber-gāhi*, کرس

krās. Ce vieillard est encore —, اورغ توا ایت اد لاکي قوه *ōrang tuā itu ada lāgi kūwat*. Cheval —, کود یغ *kūda yang ber-kūwat*. Une attaque vigoureuse, دغن مبرغ دغن *hāl meñerang dengan yang krās*.

VIGUEUR, s. f., force pour agir, قوه *kūwat*, کتکوهن *ka-tegūh-an*, کاهی *gāhi*. La — du corps, قوتن *kūwat-ña tūbuh itu*. La — de l'âme, قوتن جیو *kūwat-ña jīwa*, قوتن هاتی *kūwat-ña hāti*.

VIGUEUR, ardeur, کخشان *ka-hangāt-an*, غيرة *geirat*.

VIL, E, adj., bas, abject, هین *hina*, یغ کهنان *yang ka-hinā-an*, کجی *keji*, حق *heker*, بوسق *būsuk*. Une personne vile, یغ هین *sa-ōrang yang hina*. Un cœur —, هاتی بوسق *hāti būsuk*. — devant Dieu, حق الى الله *heker ila allah*.

VIL, de peu de valeur, یغ تیاد *yang tiāda bāñak hargā-ña*, تیاد برکون *tiāda ber-gūna*.

A VIL prix, یغ مورد سکالی *yang mūrah sa-kālī*.

VILAIN, E, adj., qui déplaît à la vue, جلّه *jelèh*, بورق *būruk*, اوده *ūdah*. — visage, موك جلّه *mūka jelèh*. Vilaine étoffe, کاین بورق *kāin būruk*.

VILAIN, sale, نجس *kōtor*, نهجس *nejis*.

VILAIN, désagréable, incommode, جاهدت *jāhat*, بايق كورغ *kurang bāik*, سدق كورغ *kurang sedap*. — chemin, جالان جاهدت *jālan jāhat*. Vilaine voiture, كريت يغب كورغ سدق *karēta yang kurang sedap*.

VILAIN, déshonnête, چابل *xābul*, كجي *kejē*, بوسق *būsuk*. — homme, اورغ چابل *ōrang xābul*. Vilaine action, فربواتن يغب كجي *per-buāt-an yang kejē*.

VILAIN, méchant, mauvais, جاهدت *jāhat*. C'est un — homme, اى سورغ جاهدت *ia sa-ōrang jāhat*. Une vilaine toux, بايق يغب جاهدت *bātuk yang jāhat*.

VILAIN, avare, كيكير *kikir*. Cet homme est un —, اورغ ايت سورغ, كيكير اداڤ *ōrang itu sa-ōrang kikir adā-ña*.

VILAIN, de condition basse, roturier, اورغ هين *ōrang hīna*.

VILAINEMENT, adv., grossièrement, دغن لاکو يغب کاسر *dengan laku yang kāsar*.

VILAINEMENT, honteusement, lâchement, دغن چابڤ *dengan xā-bar-ña*, دغن ملوک *dengan malū-ña*.

VILAINEMENT, sordidement, دغن کيکرن *dengan kikir-ña*.

VILAINEMENT, malproprement, دغن کوترن *dengan kōtor-ña*.

VILEBREQUIN, s. m., فغکيرق *perg-girik*.

VILEMENT, adv., d'une manière vile, دغن هنان *dengan hinā-ña*, چار يغب هين *xāra yang hīna*.

VILENIE, s. f., ordure, saleté, سمغه *sampah*, بارغ کوترن *bārang kōtor*.

VILENIE, action, parole basse, obscénité, فربواتن يغب بوسق *per-buāt-an yang būsuk*, فركتائن چابل *per-katā-an xābul*.

VILENIE, avarice sordide, کيکرن *kikir-an*.

VILIPENDER, v. a., مغبناکن *merg-hinā-kan*, مغبکين *merg-aib-kan*.

VILLAGE, s. m., دوسن *dusun*, ديس *dēsa*, کمفخ *kampung*. Petit —, دوسن کچل *dusun kecil*, کمفخ *kampung*, تالغ *tālang*. Demeurer dans un —, دودق ددوسن *dūduk di-dū-sun*. La population d'un —, ايسى امام *isi dūsun*. Curé de —, فادري دوسن *imām dūsun*, کمفخ *kampung*. Maire de —, فغبولو *pādri kampung*. کفال کمفخ *panghulu dūsun*, دوسن *kapāla kampung*.

VILLAGEOIS, E, s. et adj., اورغ *ōrang dūsun*. Pauvre —, اورغ دوسن يغب مسکين *ōrang dūsun yang meskīn*. Manières villageoises,

خارا اورڻ *xāra ōrang dūsun*. Coutume villageoise, عادة دوسن *ādat dūsun*.

VILLE, s. f., assemblage d'un nombre considérable de maisons, نگرى *nagrī*, بلد *beled*. Grande —, نگرى *nagrī* بزر *besār*. Petite —, نگرى *nagrī* كچل *keṣl*. — populeuse, نگرى *nagrī* يڻ رامي *yang rāmey*. — maritime et commerciale, بندر *bandar*. — capitale, مېوت نگرى *ibu nagrī*. — fortifiée, نگرى *nagrī* يڻ بربنڻ *berbintīng*. Bâtir une —, مېوت نگرى *mem-būat nagrī*. Fortifier une —, نگرى *menḡotā-i nagrī*. Assiéger une —, مېوت نگرى *menge-pūng-i nagrī*. Habiter la —, دودق *dūduḡ dālam nagrī*. De — en —, درڌ سواتو نگرى *deri-pada suātu nagrī*. Hôtel de —, بالى *bāley*, بالى *bāley rūwang*, رومه *rūmah bixāra*.

VILLE, les habitants de la ville, سگل اورڻ *segala ōrang nagrī*, اهل البلد *ahel el-beled*. Toute la — se presenta au roi, سگل اورڻ *segala ōrang nagrī* مېوت *meny-hādap rāja*.

VILLE, dans les mots composés, پورا *pūra*, v. ce mot dans le dict. Malais-français.

VILLETTE, s. f., très-petite ville, بلد صغير *nagrī keṣl*, بېلد *beled ṣaḡīr*.

VIN, s. m., liqueur qu'on tire du raisin, اير اغگور *āyer anggūr*, شربة *šarbat*. — blanc, اير اغگور فوته *āyer anggūr pūtiḡ*. — rouge, اير اغگور *āyer anggūr mērah*. — fort, اير اغگور يڻ كرس *āyer anggūr yang krās*. — nouveau, اير اغگور بهارو *āyer anggūr bahāru*. — clair, اير اغگور يڻ هنج *āyer anggūr yang henṅ*. — frelaté, اير اغگور يڻ *āyer anggūr yang ter-xam-pur*. Une pièce de —, سواتو ڦيڦا اير *suātu pīpa āyer anggūr*. Une bouteille de —, سواتو بوتل اير *suātu bōtol āyer anggūr*. Boire un verre de —, مينم سواتو گللس *mīnum suātu gelās āyer anggūr*. Pressoir à faire le —, ايتن بوڊ اغگور *apīt-an būah anggūr*. Esprit de —, روح اغگور *rūḡ anggūr*. اراق اغگور *āraḡ anggūr*.

VIN de palmier, توق *tūwak*, نير *nīra*.

Loc. Mettre de l'eau dans son —, se modérer, مناهن درين *menāhan dirī-ña*. Etre entre deux vins, approcher de l'ivresse, دکت مابق *dekāt mābuḡ*. Dans le —, étant ivre, سرت جادی مابق *serta jādi mābuḡ*. Le — réjouit le cœur de l'homme, اير اغگور مپاکان هاتی مانسی

āyer anggūr meñukā-kan hātī mā-nusīa. Votre — a été mêlé d'eau, vous avez perdu de vos qualités, شربت ایت ترجم دغن ایر *šarbat-mu itu ter-xampur dengan āyer*.

VINAIGRE, s. m., چوک *xūka*. — fort, چوک یغ کرس *xūka yang krās*. De l'huile et du —, میق دغن چوک *mīñak dengan xūka*. Faire confire dans du —, مزدمکن دالم چوک *me-rendam-kan dālam xūka*.

VINAIGREER, v. a., مېوبه چوک *mem-būbuh xūka*.

VINAIGRERIE, s. f., endroit où l'on fait le vinaigre, تمفت ماسق چوک *tampat māsak xūka*.

VINAIGRETTE, s. f., sauce faite avec du vinaigre, کوه دغن چوک *kūwah dengan xūka*.

VINAIGRIER, s. m., qui fait ou vend du vinaigre, اورغ ماسق چوک *orang māsak xūka*, اورغ جول چوک *orang jūal xūka*.

VINAIGRIER, vase pour mettre le vinaigre, تمفت چوک *tampat xūka*.

VINDAS, s. m., cabestan, قنارن *putār-an*.

VINDICATIF, IVE, adj., یغ سوک توله *yang sūka tūlah*, بردمدم *ber-dem-dam*, یغ ماو ماکن داره *yang māu mākan dārah*. Homme —, اورغ یغ *orang yang sūka tūlah*. Caractère —, فراغی اورغ بردمدم *pe-rāngi orang ber-demdam*.

VINDICTE PUBLIQUE, s. f., pour suite d'un crime au nom de la société, حال ممحکمکن اورغ برساله دغن نام *hāl meng-hukum-kan orang ber-salah dengan nāma orang bāñak*.

VINÉE, s. f., récolte de vin d'une année, ایر اغگور یغ ددافت فد سواتو *āyer anggūr yang di-dāpat pada suātu tāhun*.

VINEUX, EUSE, adj., qui a un goût, une odeur de vin, یغ سفرت ایر اغگور *yang seperti āyer anggūr rasā-ña*, یغ سفرت ایر اغگور بوون *yang seperti āyer anggūr baū-ña*.

VINEUX (vin), qui a de la force, ایر اغگور یغ کرس *āyer anggūr yang krās*.

VINGT, n. de nomb., دو فوله *dūa pūloh*. — personnes, دو فوله اورغ *dūa pōloh orang*. — chevaux, کود *kūda dūa pūloh ikor*. Vingt-et-un, دو فوله ساتو *dūa pūloh sātu*. Vingt-deux, دو فوله دو *dūa pūloh dūa*. — mille, دو لقس *dūa laksa*. Quatre-vingts, دلاثن فوله *du-lāpan pūloh*. Le — du mois, فد دو *pada dūa pūloh hāri būlan*.

VINGTAINE, s. f., دو فوله *dūa pūloh*, دو فوله *dūa pūloh-an*, کودی *kōdi*. Une —, سکودی *sa-kōdi*.

VINGTIÈME, adj. num., کدو ثوله
ka-dūa pūloh. Le — degré, ثغکت
پانگات یغ کدو ثوله pangkat yang ka-dūa
pūloh.

VINGTIÈME, s. m., la vingtième
partie d'un tout, فردو ثوله per-dūa
pūloh. Un —, سفردو ثوله sa-per-
dūa pūloh.

VIOL, s. m., violence qu'on fait
à une fille ou à une femme que l'on
prend par force, حال مروکل hāl
me-rūgul, حال مٹککاهی سؤرع
hāl meng-gagāh-i sa-ōrang
perampūan.

VIOLACÉ, E, adj., اوغو سدیکت
ūgu sa-dīkit.

VIOLATEUR, TRICE, s. — de la loi,
اورغ یغ ملٹکر حکم orang yang me-
langgar hukum. — des tombeaux,
اورغ یغ مروستکن قبور orang yang
me-rūsak-kan kubūr.

VIOLATION, s. f., action de violer,
d'enfreindre. — d'un traité, حال
مربق فرجنجین hāl me-rombak per-
janji-an. — des commandements
de Dieu, حال مللوی فیروهن الله
hāl me-lalū-i peñurūh-an allah.
— de sépulture, حال مروستکن قبور
hāl me-rūsak-kan kubūr.

VIOLE, E, part. pas. du v. violer.
Loi violée, حکم یغ دلٹکه hukum
yang di-langkah. Serment —, سمة
یغ داوبهکن sumpah yang di-ubah-

kan. Une fille violée, انتی دار یغ
ānak dāra yang di-rūgul.

VIOLEMENT, s. m., infraction, con-
travention, فلٹکارن pe-langgār-an,
حال مللوی hāl me-lalū-i.

VIOLEMMENT, adv., avec violence,
دغن دغن کرس dengan krās-ña, دغن
دغن ساغت dengau sāngat, دغن گاکهن
dengan gāgah-ña.

VIOLENCE, s. f., qualité de ce qui
est violent, ککراسن krās-ña, ککراسن
کا-کراسن-ان ka-krās-an, ساغت
پری یغ prī yang sāngat, کسگاتن
ka-sangāt-an. — du
vent, کرسن اغن ایت krās-ña āgin
itu. — de la douleur, ساکت
کسگاتن ساکت ka-sangāt-an sākit itu. — des
passions, کسگاتن هوا نفسو ka-sangāt-
an hawā nefsū.

VIOLENCE, contrainte exercée sur
quelqu'un, فلٹککاهن peng-gagāh-an,
حال ممقس hāl me-maksa. User
de —, ممقس memaksa. Faire —
à quelqu'un, مٹککاهی اورغ meng-
gagāh-i orang. Se faire —, sur-
monter ses passions, مناهن درین
menāhan diri-ña, مناهن هوا نفسو
menāhan hawā nefsū-ña.

VIOLENT, E, adj., impétueux, qui
agit avec force, ساغت کرس krās,
ساغت sāngat, هانت hāngat, امت āmat,
سابر sābur. Vent —, اغن کرس
āgin krās. Remède —, اوبت یغ
ōbat yang krās. Douleur

violente, ساکت یغ ساکت *sākit yang sāngat*. Passions violentes, هوا نفسو *hawā nefsū yang sāngat*.

VIOLENT, emporté, colère, یغ *yang lekàs mārāh*, گارغ *gārang*. Homme —, اورغ یغ لکس *orang yang lekàs mārāh*. Caractère —, فراغی گارغ *perāngi gārang*.

VIOLENTER, v. a., ممقس *memaksa*, مشگکاهی *meng-gagāh-i*. — quel-qu'un, اورغ مشگکاهی *meng-gagāh-i orang*.

VIOLER, v. a., enfreindre, agir contre, ملوکی *me-langkah*, ملوئی *me-lalū-i*, ملغکر *me-langgar*. — la loi, ملوکی حکم *me-langkah hukum*, ملغکر شریعة *me-langgar šerīat*. — les commandements de Dieu, ملوئی قیروهن الله *me-lalū-i peñū-rūh-an allah*. — un traité, مربق *me-rombak per-janji-an*. — un serment, سغه *mēng-ubah-kan sumpah*, منکر درؤد سغه *munkir deri-pada sumpah*.

VIOLER, outrager, profaner ce qui est sacré, منجسکن *me-nejīs-kan*, مروسککن *me-rūsak-kan*. — le temple de Dieu, کعبه الله *me-rūsak-kan kabah allah*. — le sabbat, منجسکن سبت *me-nejīs-kan sabtu*. — une sépulture, مروسککن *me-rūsak-kan kubūr*.

VIOLER, faire violence à une fille ou à une femme, مروگل *me-rūgul*. مشگکاهی *meng-gagāh-i*. — une fille, مروگل انق دار *me-rūgul ānaq dāra*. Et leurs épouses seront violées, مک *maka binī-ña ākan di-xabūl-i*.

VIOLET, TE, adj., اوغو *ūngu*. Couleur violette, ورن اوغو *warna ūngu*. Etoffe violette, کاین ورن اوغو *kāin warna ūngu*.

VIOLETTE, s. f., fleur, بوغ اوغو *būnga ūngu*.

VIOLON, s. m., رباب *rabāb*, ارباب *arbab*, بیول *biōla*. Corde de —, کات رباب *tālī rabāb*, بوی *kāwat rabāb*. Le son du —, بوی *būñi rabāb*. Jouer du —, مغیسل رباب *mengīsīl rabāb*, ماین *māin rabāb*.

VIOLONCELLE, s. f., grand violon, رباب بسر *rabāb besār*.

VIOLONISTE, s., اورغ مغیسل رباب *orang mengīsīl rabāb*.

VIPEÈRE, s. f., بلودق *bilūdaq*. Le venin d'une —, بیس بلودق *bīsa bilūdaq*. Race de —, کجدین بلودق *ka-jadī-an bilūdaq*.

Fig. Langue de —, لیده جاهت *līdah jāhat*, اورغ غمغت *orang peng-umpat*.

VIRAGO, s. f., femme qui a l'air d'un homme, فرمفون یغ لکون سمرت *frēmfon yeg lekūn smert*.

لاکو اورغ لکلاکي *perampūan yang lakū-ña seperti laki orang laki-laki*.

VIREMENT, s. m., de bord, حال برکيلر *hāl ber-gīlir prāhu*.

VIREMENT, t. de com., transport d'une dette active faite à un créancier à qui l'on devait une somme de pareille valeur, حال مباير هوتغ سرت ممباو سواتو فهوتغ قد اورغ يڭ *hāl mem-bāyar hūtang serta mem-bāwa suātu pi-hūtang pada orang yang ber-pi-hūtang itu*.

VIRER, v. n., tourner, aller en tournant, برايذر *ber-īdar*, بر بالقي *ber-bālīq*, بر پوسخ *ber-pūsing*. Tourner et —, برايذر دان برايقي *ber-īdar dān ber-bālīq*.

VIRER, t. de mar. — de bord, براله *ber-gīlir prāhu*, بر الیه *ber-ālīh*, کبريتن *ka-burit-an*.

VIREVOLTE, s. f., tour et retour, حال بر پوسخ دان برايقي *hāl ber-pūsing dān ber-bālīq*.

VIRGINAL, E, adj., فراون *prāwan* پūña, چار اتق *xāra ānak dāra*, چار اتق فراون *xāra ānak prāwan*. Habit —, فکاین چار اتق *pakēy-an xāra ānak prāwan*. Modestie virginale, مالو اتق *mālu ānak prāwan*.

VIRGINITÉ, s. f., فراون *prāwan*, بکر *biker*, فردران *per-darā-an*,

—, hymen, سلافت فردران *selāput per-darā-an*. Garder sa —, تشکل *tinggal prāwan*. Faire vœu de —, برنية ماو تشکل فراون *ber-nīyet māu tinggal prāwan*. Perdre sa —, هيلخ فردران *hīlang per-darā-an-ña*. Elle a perdu sa —, سده ترچیه فريقن *sudah ter-pecah prūk-ña*.

VIRIL, E, adj., qui appartient à l'homme en tant que mâle, لکلاکي *laki-lāki*, فون *laki-lāki pūña*. Sexe —, بغس لکلاکي *bangsa laki-lāki*. Age —, ماس بالغ *māsa bālīq*. Membre —, بوتیه *būtuh*, ذکر *dzakar*.

Fig. —, vaillant, ferme, برانی *berāni*, تتف *tetap*. Courage —, کبرينن يڭ تتف *ka-berani-an yang tetap*.

VIRILEMENT, adv., d'une manière virile, اتس چار لکلاکي *atas xāra laki-lāki*.

VIRILEMENT, avec vigueur, دغن *dengan perkasā-ña*, دغن قوه *dengan kawat*.

VIRILITÉ, s. f., کلکين *ka-laki-an*, فري لکلاکي *pri laki-lāki*. —, âge viril, ماس بالغ *māsa bālīq*, عمر بالغ *umur bālīq*.

VIRILITÉ, capacité d'engendrer, کواس اکن براتق *kuāsa ākan ber-ānak*.

Fig. —, force, vigueur, کَلِکِن *ka-lakī-an*, کَبَرَنِین *ka-beranī-an*, ثَرِی یَغ فَرکَاس *prī yang perkāsa*.

VIROLE, s. f., petit cercle de métal autour d'un manche, d'une canne, etc., سَمِی *simpey*, چَنچَن *xinxin salūt-an*. Mettre une — à une canne, مِچِی تَغکَت *meñim-pey tungkat*.

VIRTUEL, LE, adj., qui est seulement en puissance, یَغ قَوَة اَکَن *yang kūwat ākan*, یَغ بَرکَاس اَکَن *yang ber-kuāsa ākan*.

Intention VIRTUELLE, intention précédente non révoquée, ارَادَة یَغ *irādat yang tiāda ber-henti*, کَهَنَدَق یَغ اَد لَآگِی *ka-hendak yang ada lagi*.

VIRTUELLEMENT, adv., دَعَن کَوَاس *dengan kuāsa ākan*.

VIRULENCE, s. f., qualité de ce qui est virulent, ثَرِی یَسَخ بَرِیَس *prī yang ber-bīsa*.

VIRULENCE, violence, ثَرِی یَغ فَدَس *prī yang pedàs*, ثَرِی یَغ کَرَس *prī yang kràs*.

VIRULENT, E, adj., qui a du virus, du venin, بَرِیَس *ber-bīsa*.

VIRULENT, violent, فَدَس *pedàs*, تَاجَم *tājam*, کَرَس *kràs*. Paroles virulentes, فَکَرَتَاَن یَغ فَدَس *perkatā-an yang pedàs*.

VIRURE, s. f., t. de mar., cours de bordages, فَائِن *pāpan*.

VIRUS, s. m., venin, agent de contagion et de maladie, بَیَس *bīsa*, أَصَال سَاکَت یَغ بَرَجَشکَت *aşal-ña sākit yang ber-jangkit*.

VIS, s. f., قَلَر اِیْتَق *putār-an*, قَلَر اِیْتَق دَرُود *pelèr itik*. — en fer, قَلَر اِیْتَق دَرِی-پَاَدَا بَسِی *pelèr itik deri-pada besī*. Tourner une —, مَمُوتَر *memūtār*.

Escalier à vis, تَغَا کِیْتَرَا *tangga kītār-kītār*.

VISA, s. m., formule, signature qui rend l'acte authentique, عَلَامَة تَائِق تَاغَن اَکَن مَنصَحکَن سَوَرَت *alāmat, tāpāk tāngan ākan mem-seh-kan surat*.

VISAGE, s. m., la face de l'homme, la partie antérieure de la tête, مَوک *mūka*, فَارَس وَجَه *durja wajah*, دَرَج *durja*, مَوک مَانَس *pāras*. — agréable, مَوک بَاکَس *mūka mānis*. Beau —, مَوک بَاغُس دَرَج اِیْلَق *mūka bāgus, durja elok*. — blême, مَوک فَوچَت *mūka pūxat*. — triste, مَوک مَوْرَغ *mūka mūrung*. — refrogné, مَوک مَاسَم *mūka mū-sam*. Teint du —, اَیَر مَوک *āyer mūka*. Son — n'a pas changé de couleur, تِیَاد بَرَاوَه وَرَن مَکَاک *tiāda ber-ubah warna mukā-ña*. Un — de pleine lune, مَکَاک سَفَرَت بُولَن فَرَنَام *mukā-ña seperti bulan purnāma pada am-pat belās hāri bulan*.

VIS-À-VIS DE, prép., enface, دموك *di-mūka*, بر بتولن دغن *ber-betūl-an* dangan, برهدافن *ber-hadāp-an*, برتتاغن *ber-tentāng-an*. Sa maison est vis-à-vis de la mienne, رومين *rūmah-ña ada di-mūka rūmah hamba*. Une île qui est vis-à-vis de ce cap, سبوه *sa-būah pūlaw yang ber-betūl-an dangan tanjung ini*.

VIS-À-VIS, s. m., personne qui est en face d'une autre, اورغ يڭ *orang yang di-mūka*, اورغ يڭ دموك *orang yang ber-hadāp-an*.

VISCÈRES, s. m. pl., entrailles, ايسي فرت *isi prūt*.

VISCOSITÉ, s. f., ثرى يڭ لندر *pri yang lindir*, ثرى يڭ ملكت *pri yang me-lekāt*, صفة گته *şifat getah*.

VISÉE, s. f., direction de la vue à un but, تجوون حال ميتر *hāl mītar*, تجوون *tujūh-an*.

VISÉE, intention, dessein, قصد *keşad*, كهندق *ka-hendak*, سهجان *sahajā-ña*.

VISER, v. a., mirer, regarder un but pour y adresser un coup de pierre, etc., ميمتولى ميتر *membetūl-i*. — à la tête, ميتر كغد كفال *mītar ka-pada kapāla*. Il visa droit au cœur, دبتپاله كغد هاتي *di-betul-i-ñā-lah ka-pada hāti*.

VISER, fig., avoir en vue une certaine fin, مغتصدكن *meng-keşad-kan*, مشهندق *meng-hendak*, ميهجان *me-ñahajā-kan*.

VISER, v. a., examiner, mettre le visa, مرقس دان ممبوه تافق تاغن *memreksa dān mem-būbuh tāpaḥ tāngan*. — un passeport, مرقس سورت لفس دان ممبوه تافق تاغن اتس *memreksa sūrat lepās dān mem-būbuh tāpaḥ tāngan atas-ña itu*.

VISIBILITÉ, s. f., ثرى يڭ دافت *pri yang dāpat di-līhat*, ثرى دلپت *pri yang dāpat di-līhat*, ثرى کلهاتن *pri ka-līhāt-an*.

VISIBLE, adj., qui peut être vu, ثرى يڭ دافت دلپت *yang dāpat di-līhat*, کلهاتن *ka-līhāt-an*. Les choses visibles et les invisibles, سكل بارغ *segala bārang yang ka-līhāt-an dān yang tiāda ka-līhāt-an*.

VISIBLE, évident, clair, بات *ñāta*, ظاهر *tlāhir*, ترغ *tràng*. Cela est —, ايت بات ادا *itu ñāta adā-ña*. Im-posture —, بوخ يڭ بات *bōhong yang ñāta*.

VISIBLEMENT, adv., d'une manière visible, اتس ثرى يڭ کلهاتن *atas pri yang ka-līhāt-an*.

VISIBLEMENT, manifestement, دغن *dengan tràng*, دغن بات *dengan ñāta*.

VISIÈRE, s. f. pièce d'un casque, mobile sur les yeux, نَاتَخ كَتَوْفِج *nā-tang katōpong*.

Fig. Rompre en —, contredire quelqu'un en face, ملاون كات اورغ *me-lāwan kātā ōrang di-hadāp-an ōrang itu*.

VISIÈRE, vue, فُغْلَهَاتِن *perg-lihāt-an*, نظر *netler*.

VISIÈRE, rainure ou bouton sur le canon d'un fusil, تند مِيتَر *tanda mītar*, مات بدل *māta bedil*.

VISION, s. f., vue, action de voir, فُغْلَهَاتِن *perg-lihāt-an*, حال مِلِهَت *hāl me-līhat*, فُغْلَهَاتِن *perg-lihāt-an*, فُغْلَهَاتِن *pemandāng-an*, نظر *netler*. — béatifique, حال سورُك *hāl memandāng allah dālam suwarga*.

VISION, révélation, apparition, فُغْلَهَاتِن *perg-lihāt-an*, فُغْلَهَاتِن *pemandāng-an*, وحى *ruyā*, روى *wahī*. Ne dites à personne cette —, جَاغْنَلَه كَامُو مَغْتَاكِن فُغْلَهَاتِن اَيْن —, *jāngan-lah kāmū mergatā-kan perg-lihāt-an ini*. Ils auront des visions, اِى اَكِن مِلِهَت بِيَرَا فُغْلَهَاتِن *ia ākan me-līhat be-brāpa pemandāng-an*.

VISION, chimère, idée extravagante, خِيَال *keyāl*, بايغ *bāyang*, هِنْتُو *hantu*.

VISIONNAIRE, adj., qui croit avoir des visions, des révélations, اورغ *ōrang yang kira me-līhat pemandāng-an*.

VISIR, s. m., v. **VIZIR**.

VISITATION, s. f. Fête de la Visitation, هَارِى رَاى فَرْتَمُون سَتِى مَرِيَم *hāri rāya per-temū-an seti mariām dergan elīšaba*, هَارِى رَاى الزِيَارَة *hāri rāya ez-ziyarat*.

VISITE, s. f., action d'aller voir quelqu'un par civilité ou par devoir, كَنجَوغْن *anjūng-an*, كَنجَوغْن *kanjūng-an*, فَر كَنجَوغْن *per-kanjūng-an*, فَرْتَمُون *per-temū-ān*. Tu n'as pas connu le temps de ta —, سَدِه تِيَاد اَغْكُو مَغْنَل وَت كَنجَوغْن *sudah tiāda angkaw mēngēnāl waktu kanjūng-an-mu*. Je ne lui ai pas encore rendu sa —, مَك فَر كَنجَوغْن *maka per-kanjūng-an-ña itu belūm āku bālas-kan*.

VISITE, examen, recherche, perquisition, فَر كَسَا *preksa*, فَر كَسَا *preksā-an*, حال مِيْدَق *hāl meūdik*. Droit de —, حَق مَر كَسَا *hak memreksa*.

VISITE, tournée, فَر جَلَانِن *per-jalān-an*, حال مَنجَلَانِي *hāl men-jalān-i*. La — d'une plantation, فَر جَلَانِن كَبِن *hāl men-jalān-i kebōn*.

VISITE de Dieu, épreuve, فَر جَبَان *per-xobā-an*. — de Dieu, châtiement, فَر بَلَاَسِن *per-balās-an*, تُولَه *tūlah*. Au temps de leur — (où

Dieu les visitera), قد ماس فر بلاسان *qad māsa per-balās-an-ña*.

VISITER, v. a., aller voir quelqu'un chez lui, *مغنجج merganjung*, *مغولج merg-ūlang*, *برجفه ber-jumpah*. — quelqu'un, *مغنججی اورج merganjung-i orang*. — les malades, *مغنجج اکن یغ ساکت merganjung akan yang sākīt*. Dieu a visité son peuple, *الله سده مغنججی قومس allah sudah merganjung-i kaum-ña*. — fréquemment, *مغولج merg-ūlang-ūlang*.

VISITER, examiner, faire des perquisitions, *میدق memreksa*, *میدق meñdīk*. — un navire pour voir s'il y a des marchandises prohibées, *ممرقس فراهو اکن ملیت دردد لراغن memreksa prāhu akan me-lihat deri-pada larāng-an*. — partout, *میدق دسموا تمفت meñdīk di-samuā tampat*, *میلیدق meñlīdīk*.

VISITER, parcourir, *فرجلانن per-jalān-an*, *حال منجلانی hāl men-jalān-i*. — une plantation, *منجلانی men-jalān-i kebōn*. — une ville, un pays, *منجلانی نگری men-jalān-i nagri*.

SE VISITER, mutuellement, *برکنجج ber-kanjung-kanjung-an*.

VISITEUR, s. m., qui visite, *اورج orang merganjung*.

VISITEUR, qui est chargé d'examiner, *اورج ممرقس orang memreksa*.

VISQUEUX, EUSE, adj., gluant, *لندر lindir*, *یغ ملکت yang me-lekāt*, *ایر لندر getāh*. Liqueur visqueuse, *ایر لندر āyer lindir*. Rendre —, *ملندرکن me-lindir-kan*.

VISSER, v. a., tourner une vis, *موتر فلر ایتق memutar pelèr itik*. —, attacher avec une vis, *مغیکت merg-ikat dengan pelèr itik*.

VISUEL, LE, adj., *مات ثون māta pūña*, *تخلیت ثون peng-lihat pūña*.

Rayon —, *سینر مات sinar māta*.

VITAL, E, adj., *کهدوئن ثون ka-hidūp-an pūña*, *حیاء ثون heyāt pūña*. Principe —, *فوئن کهدوئن pōhon ka-hidūp-an*. Force vitale, *قوة کهدوئن kūwat ka-hidūp-an*. Esprits vitaux, *روح کهدوئن rūh ka-hidūp-an*, *روح حیاء rūh heyāt*. Chaleur vitale, *سوه sūh*.

VITE, adj., qui a de la vitesse, *لکس tangkas*, *لاجو lāju*, *لکس lekās*, *درس drās*. Cheval —, *کود kōda yang tangkas*. Bateau —, *پراهو یغ prāhu yang lāju*.

VITE, adv., avec vitesse, *لکس lekās*, *دغن لکس dengan lekās*, *دغن سکره bāngat-bāngat*, *دغن سگره dengan sigrah*, *درس drās*. Courir —, *لاری لکس lāri lekās*. Eau qui court —, *ایر درس āyer drās*.

Loc. Aller vite comme le vent, لاری لکس سکالی *lāri lekàs sa-kālì*.
Aller plus vite que le pas, s'enfuir, لاری *lāri*.

VITEMENT, adv., لکس *lekàs*, باغت ۲ *dengan sigrah*, باغت-باغت *bāgat-bāgat*.

VITESSE, s. f., célérité, grande promptitude, پری یغ لکس *pri yang lekàs*, پری یغ تگس *pri yang tangkas*, پری لاجو *pri lāju*, پری سگره *pri sigrah*, کدراسن *ka-drās-an*.

VITAGE, s. m., toutes les vitres d'un bâtiment, کاج یغ فد سکل *kāxa yang pada segala jandela rumah*.

VITRAGE, cloison de verre, دندغ درود کاج *dinding deri-pada kāxa*.

VITRAUX, s. m. pl., چندیل بسر *jandela besar*, دالم گریج *deri-pada kāxa dālam grēja*.

VITRE, s. f., کاج *kāxa*. Carreau de —, داون کاج *dāun kāxa*. Un morceau de —, سا-کپنغ *sa-kepèng* *kāxa*. — claire, کاج یغ هنج *kāxa yang henng*.

VITRÉ, E, part. pas. du v. vitrer, برکاج *ber-kāxa*. Croisée vitrée, چندیل برکاج *jandela ber-kāxa*, تینگکاپ برکاج *tingkap ber-kāxa*.

VITRER, v. a., ممبو به کاج *mem-būbuh kāxa*. — une croisée, ممبو به

کاج فد چندیل *mem-būbuh kāxa pada jandela*.

VITREBIE, s. f., art, علم ممبو ت کاج *ilmu mem-būat kāxa*. —, commerce, پرنیگائ-ان کاج *perniagā-an kāxa*. —, marchandises de verre, رفروف *rupa-rūpa kāxa*.

VITREUX, BUSE, adj., سروف دغن *sa-rūpa dengan kāxa*.

VITRIER, s. m., توکغ کاج *tukang kāxa*, اورغ جول کاج *orang jūal kāxa*, پاندی فاسغ کاج *pandey pāsang kāxa*.

VITRIFIABLE, adj., یغ دافت جادی *yang dapat jadi kāxa*.

VITRIFICATION, s. f., ثری جادی *pri jadi kāxa*.

VITRIFIER, v. a., منجیدکن کاج *men-jadi-kan kāxa*.

SE VITRIFIER, v. pron., منجادی *men-jadi kāxa*.

VITRIOL, s. m., تروسی *trūsi*. Huile de —, میناک تروسی *mīnāk trūsi*.

VITRIOLIQUE, adj., تروسی فوک *trūsi pūña*. Acide —, اسم تروسی *āsam trūsi*. Eau —, ایر تروسی *āyer trūsi*.

VIVAGE, adj., qui a en soi les principes d'une longue vie, یغ قو اکن *yang kūwat akan*, دافت هیدف لام *dāpat hīdup lāma*. Homme —, مانسی یغ قو تو بهن *mānusia yang kūwat tūbuh-ña*.

Plantes VIVACES, تانم یغ اکرڼ *tanām-an yang ākar-ña hīdup lebèh deri-pada tiga tāhun lamā-ña.*

VIVACITÉ, s. f., activité, promptitude à agir, فوری *pantas-ña*, کفتاسن *prī yang pantas*, فوری یغ فتنس *prī yang pantas-an*, فتنس بودی *pantas-ña būdi.*

VIVACITÉ, éclat des couleurs, زخاها یغ وارن *xahāya warna-warna.*

VIVACITÉ, ardeur, کهنشانتن *ka-hangāt-an.*

VIVANDIER, ÈRE, s., qui vend des vivres aux troupes et les suit, یغ جول مکانن فد اورغ سلدادو *yang jūal makān-an pada ōrang sol-dādo*, جول جولان *ōrang jūal-jūal-an.*

VIVANT, E, adj., qui vit, یغ هیدف *yang hīdup*, دغن هیدف *dengan hīdup*, برپاو *ber-ñāwa*. Homme —, اورغ یغ هیدف *ōrang yang hīdup*. Vous le prendrez —, کامواکن منگفت *kāmu akan menangkap dia dengan hīdup-ña*. Il a six enfants vivants, مک اتغن یغ هیدف *mak anāḡ-ña yang hīdup itu anām ōrang*. Etant toujours — pour intercéder pour nous, فد سدکال وقت ای اد هیدف اکن *pada sada-*

kāla waktu ia ada hīdup akan memūhun-kan sēfāḡ kārna kāmī. Parle Dieu —, دم الله یغ هیدف *demi allah yang hīdup*. Juge des vivants et des morts, حاکم سکل اورغ یغ *hākīm segala ōrang yang hīdup dān yang māti*. Plus mort que —, سده سغه ماتی *sudah sa-tergah māti*. Les êtres vivants, بارغ یغ برپاو *bārang yang ber-ñāwa*. Langue vivante, بهاس یغ *bahāsa yang sakārang ini*, بهاس یغ لاکي هیدف *bahāsa yang lāgi hīdup*. Il est l'image vivante de son père, مک ایاله بتل سروف *maka iā-lah betul sarūpa dengan bapā-ña.*

VIVANT, animé, رامی *rāmey*. Ce quartier est très —, مک کفغ ایت *maka kampung itu rāmey sa-kālī.*

VIVEMENT, adv., avec vivacité, avec force, دغن فتنس *dengan pantas-ña*, دغن چفتن *dengan xepāt-ña*, دغن یغ کرس *dengan yang krās.*

VIVIER, s. m., کولم *kūlam.*

VIVIFIANT, E, adj., qui vivifie, یغ مغهیدفکن *yang meng-hīdup-kan*, روح یغ *īhyā*. Esprit —, روح یغ مغهیدفکن *rūh yang meng-hīdup-kan.*

VIVIFIER, v. a., donner, conserver la vie, مغهیدفکن *meng-hīdup-*

kan, مملهران کهدوئن *memeliharā-kan ka-hidūp-an*, احيا *ihyā*. Le soleil vivifie les plantes, متھاری ایت *mata-hāri itu meng-hidup-kan tumbuh-tumbūh-an*. La lettre tue, mais l'esprit vivifie, مک حرف ایت متیکن تتافی روح ایت *maka huruf itu me-matikan tetāpi rūh itu meng-hidup-kan*.

VIVIFIER, au fig., donner de la vigueur, de la force, مشقوتکن *meng-kūwat-kan*.

VIVIPARE, adj., qui met au monde ses petits tout vivants, یغ براتق *yang ber-ānak*. Animal —, بناتخ یغ براتق *binātang yang ber-ānak*. Des serpents vivipares et des serpents ovipares, اولر یغ براتق دان اولر یغ برتلر *ular yang ber-ānak dān ūlar yang ber-telōr*.

VIVOTEER, v. n., هیدف دغن سوسه *hidup dengan sūsa*, هیدف دغن مسکین *hidup dengan meskīn-ā*.

VIVRE, v. n., یتھه en vie, هیدف *hidup*, برپاو *ber-āwa*. Le poisson vit dans l'eau, مک ایکن ایت هیدف *maka ikan itu hidup dalam āyer*. Tant que je vivrai, سلام هبب *sa-lāma hamba ākan hidup*. — longtemps, لام هیدف *hidup lāma*. Dieu vit éternellement, بهو الله هیدف در ککل سمئی ککل *bahwa allah hidup deri kakal*

sampey kakal. Il cessa de —, ڤوتسله پوان *pūtus-lah nāwā-ā*. Vive le roi! هیدفله کران سلطان *hidup-lah kirā-ā sultān*. Qui vive? سیڤاله *siapā-lah*, کمان *ka-māna*.

VIVRE, se nourrir de. — de riz, هیدف سرت ماکن ناسی *hidup serta makan nāsi*. L'homme ne vit pas seulement de pain, تیاد اوله روتی *tiada ūleh rōti sāja mānusīa hidup*. Le juste vit de la foi, اورغ عادل هیدف دردڤ ایمان *orang ādil hidup deri-pada imān*.

VIVRE, passer sa vie. — en sécurité, هیدف دغن ستوس *hidup dengan santawsa*. — sous un gouvernement monarchique, هیدف دباوه *hidup di-bāwah parentah rāja*. — à la campagne, هیدف دودق دڤادغ *hidup di-pādang, dūduk di-pādang*.

VIVRE, se conduire. — comme les pauvres, هیدف سفرت اورغ مسکین *hidup seperti orang meskīn*. — convenablement, هیدف دغن سفاتتن *hidup dengan sa-pātut-ā*.

Savoir vivre, connaître les usages, تاهو عاده *tāhu ādat*. Homme qui sait —, اورغ یغ تاهو عاده *orang yang tāhu ādat*, اورغ برهاس *orang ber-bahāsa*. Apprendre à — à quelqu'un, اورغ اکن عاده *meng-ajār-i orang ākan ādat*.

VIVRE, s. m., nourriture, مَكَان makān-an, ستان santāp-an. Donner le — et le vêtement, مَبرى مکان mem-brī makān-an dān pakēy-an. Les vivres, provisions de bouche, مَكَان makān-an. لاوق lāuq, اياقن rezekī, رزقى ayāpan. Les vivres sont chers, مَكَان ادا مَاهل makān-an ada māhal. Provision de vivres pour un voyage, بکال bakāl-an. Faire des vivres, مَخبَل meng-ambil bakāl-an.

VIZIR, s. m., ministre du Grand-Seigneur, وزیر wezīr. Grand —, premier ministre, فردان منتری fer-dāna mantrī, مَکُو بومى mangku būmī.

VIZIRAT, s. m., dignité, fonction de vizir, وزارة wizāret.

VOCABULAIRE, s. m., کتاب لغة kitāb logat, سورت فرکتان sūrat per-katā-an, دفتر سکل فرکتان سواتو daftar segala per-katā-an بهاس suātu bahāsa.

VOCAL, E, adj., سوار فون suāra pūna. Musique vocale, سوار رَگَم suāra. Sons vocaux, بومى būmī suāra. Prière vocale, سَمبَیخ یَغ دَبوت دَغَن مَولت sembah yang yang di-būat dengan mūlut.

VOCLEMENT, adv., دَغَن سوار dengan suāra, دَغَن مَولت dengan mūlut.

VOCATION, s. f., mouvement intérieur par lequel Dieu appelle à un genre de vie, دَعْوَة dawwat, فَشْکِلِن panggīl-an. Efforcez-vous d'affermir votre —, هَندَقْلَه کامو مَراجَنکن hendak-lah kāmū me-rājīn-kan dīrī-mu ākan jadī-kan dawwat kāmū itu tegūh. D'une manière digne de votre —, دَغَن سَهارسَن فِد dēgan sa-hārus-ña pada dawwat kāmū itu.

VOCATION, inclination à un état, اِیَغَن ingin, رَندو rindu.

VOCATION, disposition, فَرَاغِي per-rāgi.

VOCIFÉRATIONS, s. f. pl., تَریق teriak, فَرِکَتان یَغ دَاوَجَف دَغَن سَوار per-katā-an yang di-ūxap dengan suāra krūs.

VOCIFÉRER, v. n., بِر تَریق ber-teriak, بَرَکات سَفَرَت اَوَرِغ مَارَه ber-kāta seperti orang mārāh.

VŒU, s. m., promesse faite à Dieu, et par laquelle on s'engage à une œuvre qui n'est pas de précepte, نَذر nazar, نِیَة nīyet, وَدَاة wadat. Faire un —, بَرَنِیَة ber-nazar, مَباير نَذر ber-nīyet. Accomplir un —, مَمَبَاير نَذر mem-bāyar nazar, مَغِسی نِیَة meng-isi nīyet. Il fit un —, بَرَنَزِرْلَه اِی ber-nazar-lah ia suātu nazar. J'ai accompli mes vœux,

اکو سده ممایر نذر آک *aku sudah mem-bayar nazar-nazar-ku*.

vœux, souhait, désir, دعا *dōā*.

Faire des vœux, منت دعا *mintā dōā*, دعای موهن *memūhun dōā*. Si Dieu exauce mes vœux, جکلو ددغر *jikalaw di-dengar allah akan dōā-ku*. Ne faites pas des vœux contre Omar, جاعن *jaēn* کومتاکن دعا یخ جاهت اکن عمر *jāngan kaw-mintā-kan dōā yang jāhat akan omar*.

VOGUE, s. f., mouvement d'une barque, جالن فراهو *jālan prāhu*, حال بردایخ *hāl ber-dāyung*. — pressée, جالن فراهو یخ لاجو *jālan prāhu yang lāju*.

Fig. VOGUE, crédit, réputation, نام *nāma*, نام یخ بائق *nāmayang bāik*. Il est en —, نام مشهور *namā-ña māshūr*.

VOGUEUR, v. n., ramer, بردایخ *ber-dāyung*. —, naviguer, برلایر *ber-lāyar*. Le navire voguait en pleine mer, مک فراهو ایت فون برلایرله دتغه *maka prāhu itu pūn ber-lāyar-lah di-tengah laūt*.

Prov. Vogue la galère, arrive ce qui pourra, بارغ اف یخ اکن جادی *bārang apa yang akan jādi*.

VOICI, prép., بهو *bahwa*, بهو این *bahwa ini*, اد این *ada ini*. — une lettre qui vient du roi, بهو سورت *ber-jālan*

این یخ داتغ درثد راج *bahwa sūrat ini yang datang deri-pada rāja*. Nous — quatre personnes, بهو کامی *bahwa kāmi ini am-pat orang*. — l'homme, لیتهله مانسی *līhat-lah mānusīa ini*. Me — ; ad فائق این سورهلله فائق *ada pāteḡ ini sūruh-lah pā-teḡ pergi*.

VOIE, s. f., chemin, route par où l'on va d'un lieu à un autre, جالن *jālan*, طریق *terīk*, لورغ *lūrung*. — large, جالن لیبر *jālan lebar*. — étroite, جالن سمفت *jālan sum-pit*. — publique, جالن رای *jālan rāya*. — de terre et de mer, جالن *jālan di-dārat dān di-lāut*. La — de la vérité, جالن کبنارن *jālan ka-benār-an*. La — du salut, جالن خلاص *jālan ḡalāṣ*. Je suis la —, la vérité et la vie, اکو این اد جالن دان کبنارن دان *aku ini ada jālan dān ka-benār-an dān ka-hidūp-an*. Toute chair avait corrompu sa —, تله *telah sudah-lah di-rūsak-kansa-kali-an dāging akan jālan-ña*. Enseignez-moi vos voies, اجرکنله *ajar-kan-lah aku segala lūrung-lūrung-mu*.

Loc. Etre toujours par — et par chemin, برجالن ستیاس *ber-jālan*

santiāsa, برجالن سهرهاری *ber-jālan sa-hari-hāri*.

VOIE, trace que font les voitures, رونت فداتی *bakās karēta*, بکس کریت *rūnut pedāti*.

VOIE, moyen, جالان *jālan*, دای *dāya*, افاى *upāya*. Connaître, aimer et servir Dieu et par cette — obtenir la vie éternelle, کئل کاسه دان *kenāl kāsih dān*, بقى کفد الله دان دغن جالان این دافت *ka-pada allah dān dergan jālan ini dāpat ka-hidūp-an kakal*. Par toutes les voies, دغن سکل دای افاى *dergan segala dāya upāya*. Etre à bout de —, تیاد برافاى لاکى *tiāda ber-upāya lāgi*.

VOIE d'eau, ouverture par laquelle l'eau entre dans un vaisseau, لوبغ *lōbang*, تمغت بوجر *tampat bōxor*. Navire qui a une — d'eau, فراهو بوجر *prāhu bōxor*.

VOIE lactée, ایبو بنتغ *ibu bintang*, ام النجوم *umm en-nujūm*.

VOILÀ, prép., هو *bahwa*, ایت *itu*, هو ایت *bahwa itu*. — le bon, هو *bahwa yang baik*. Le —, هو دی ایت *bahwa dīa itu*. Voici les fleurs, — les fruits, این بوغ ایت *ini būga itu būah*.

VOILE, s. m., étoffe qui sert à cacher quelque chose, تودغ *tūdung*, کلوبغ *kalūburg*, سلوبغ *selūburg*.

— clair, یغ تیفس *tūdung yang tīpis*. — de mousseline, تودغ *tūdung deri-pada kām mūmal*. Couvrir d'un —, منوتف *menūtup dergan kalūburg*. Ils ont un — sur le cœur, سواتو سلندغ اد ترهنتر کئاس هاقى *suātu selendang ada ter-hantar ka-ātas hāti marika-itu*.

VOILE, grand rideau, تیری دندیغن *tīrey dindīng-an*, تابر *tābir*. Le — du temple se déchira en deux, مك *maka tīrey dindīng-an kaḥah itu ter-xārik-lah men-jādi dūa*.

VOILE, s. f., t. de mar., toile pour prendre ou recevoir le vent, لایر *lāyar*. Une —, لایر سیدغ *lāyar sabīdang*. La grande —, لایر اکغ *lāyar āgung*, لایر بسر *lāyar besār*. — de misaine, لایر توفغ *lāyar tūpang*. — d'artimon, لایر فبورغ *lāyar peñū-rung*. — de perroquet, لایر فغافه *lāyar pengāpuh*. — de haupré, civa-dièr, لایر سمندیر *lāyar semandēra*. — dans la forme d'un trapèze, لایر *lāyar tanjak*. Aller à la —, بولایر *ber-lāyar*. Bâtiment à —, فراهو لایر *prāhu lāyar*. Enverguer une —, مماسغ لایر *memāsang lāyar*. Hisser les voiles, تارق لایر *tārik lāyar*. Amener, larguer une —, ممابر *mem-bābar*. Relever une —,

سرخ لایر *singsing lāyar*. Rouler une —, مڭکلیڭ لایر *meng-gīling lāyar*. Toile à —, کاین لایر *kāin lāyar*. Mettre à la —, partir, براڭکت *ber-angkat*, برلایر *ber-lāyar*.

VOILE, au fig., vaisseau, کفل *kapal*, فراهو *prāhu*. Une flotte de vingt-cinq voiles, کلشکافن دو قوله لم *ka-langkāp-an dūa pūloh lima prāhu*.

VOILÉ, E, part. pas. du v. voiler, برکلوڭخ *ber-ka-lūbung*, تر تودڭ *ter-tūdung*, برسلوڭخ *ber-selūbung*. Une femme qui n'est pas voilée, سورڭ *sōrang*, فرمئون یخ تیاد تر تودڭ *sa-ōrang pe-rampūan yang tiāda ter-tūdung*.

VOILÉ, caché, پیڭیت *pīngit*.

VOILER, v. a., couvrir d'un voile, منودڭ *menūdung*. Ils voilaient leurs figures, ای منودڭله مکان *ia menūdung - lah mukā - ŋa*. Lorsqu'ils l'eurent voilé, سته سده مریکیت *sa-telāh sudah marika-itu menūdung dīa*. Un homme ne doit pas se — la tête, تیاد هارس *tiāda hārus laki-lāki menūdung kapalā-ŋa*. —, mettre un voile sur, مڭلوبوڭی *mengalubūng-i*.

VOILER, au fig., cacher, میڭیت *memīngit*.

SE VOILER, v. pron., منودڭ درین *menūdung diri-ŋa*, منودڭ موک درین *menūdung mūka diri-ŋa*.

VOILIER, s. m., qui travaille aux voiles d'un navire, توکڭ لایر *tūkang lāyar*, پندی مڭرجاکن لایر *pandey mengarjā-kan lāyar*.

VOILIER, en parlant d'un navire à voiles. Un bon —, سبه فراهو یخ *sa-būah prāhu yang lāju*.

VOILURE, s. f., l'ensemble des voiles d'un navire, لایر کفل *sa-kali-an lāyar kapal*.

VOIR, v. a., recevoir les images des objets par l'organe de la vue, ملیت *me-lihat*. Je vois un homme, هب ملیت سورڭ مانسی *hamba me-lihat sa-ōrang mānusīa*. — une lumière, ملیت سواتو ترڭ *me-lihat suātu trāng*. — clairement, ملیت دغن ترڭ *me-lihat dengan trāng*. — de loin, ملیت درجاوه *me-lihat deri jāuh*. On n'a jamais vu pareille chose, بلم فرنه دلیت اورڭ اکن یخ *belum pernah di-lihat orang akan yang demikian*. — face à face, ملیت موک منوجو موک *me-lihat mūka menūju mūka*. — en songe, ملیت دالم ممفی *me-lihat dā-lam mimpi*.

VOIR, faire visite, مڭنڭیڭ *meng-anjung*, مڭنڭیڭیڭ اورڭ *meng-anjūng-i orang*. — souvent, مڭولڭ الاڭی *meng-ulang-ulang-i*.

VOIR, regarder, observer, مندڭ *memandang*, مڭامت امانی *meng-āmat-amāt-i*.

VOIR, apercevoir, *منفق menam-pak*.

VOIR, considérer, *ملیت me-lihat*, *میکر memikir*. Voyez, *فیکرله pikir-lah*, *لیهتله lihat-lah*.

VOIR, s'informer. Voyez s'il est à la maison, *تپاله جک ای اد درومه tañā-lah jika ia ada di-rumah*.

VOIR, inspecter, examiner, *ممرقس memreksa*. — une affaire à fond, *ممرقس سواتو فکرچیان suātu pe-karjā-an*.

VOIR, connaître, reconnaître. Je vois que vous êtes un prophète, *فاتق ملیت بهو اغکوا این اد سورغ نبی pāteḡ me-lihat bahwa angkaw ini ada sa-ōrang nabī*.

VOIR, essayer, éprouver. Voyez s'il est fort, *چاله جک ای اد قوه xobā-lah jika ia ada kūwat*.

VOIR le jour, naître, *تفراتق te-per-ānak*, *ملیت سیخ me-lihat siang*. Qui n'a pas vu le jour (qui n'est pas né), *یخ تیاد ملیت سیخ yang tiāda me-lihat siang*. Ce livre n'a pas encore vu le jour, *کتاب این بلم کتāb ini belūm di-xāp*.

VOIR à, à voir. C'est à vous à —, *ایت تون فون کرج itu tūan pūña karja*.

Prov. Il ne voit pas plus loin que le bout de son nez, *ای تیاد فنیخج ia tiāda panjang akal-ña*. *عقلی* *تیاد بودی bixāra*.

Faire VOIR, faire que quelqu'un voie, *مفرلیهتنک mem-per-lihat-kan*. Faire —, montrer, *منججککن menun-juk-kan*.

SE VOIR, se regarder dans une glace, *ملیت موك درین دالم چرمن me-lihat mūka dirī-ña dalam xer-min*.

SE VOIR, se visiter mutuellement, *برکنجج کنجوغن ber-kanjung-kanjung-an*.

VOIRIE, s. f., charge de voyer, *فکرچیان ممرقس جالان ۲ pe-karjā-an memreksa jālan-jālan*.

VOIRIE, lieu où l'on dépose les immondices, *تفت سمفه tampat sampah*.

VOISIN, E, adj., qui est proche, *یخ دکت yang dekāt*, *بردمفخ ber-damping*, *برهفیر ber-hampir*. La maison voisine, *یخ رومه rūmah yang dekāt*. Il est — de sa ruine, *کبنسآنن برهفیر ka-binasā-an-ña ber-hampir*.

VOISIN, E, s., qui demeure près, *اورغ سکمفخ orang sa - kampung*, *اورغ سدوسن orang sa-dusun*, *جار جیران jār*, pl. *جیران jirān*. — qui demeure dans la même maison, *اورغ ستغاک orang sa-tangga*.

VOISINAGE, s. m., proximité, *فردکاتن per-dekāt-an*. —, les lieux voisins, *یخ تفت ۲ tampat-tampat yang dekāt*.

VOITURE, s. f., ce qui sert au transport, کندران *kandarā-an*, کینکن *ka-naik-an*. Etre en —, برکندران *ber-kandarā-an*. Voiture à roues, کريت *karēta*, رات *rāta*. Monter en —, نایق کريت *nāik karēta*. —, palanquin, اسوغن *usūng-an*, مشکر *mangkur*. — de roulier, pour les fardeaux, فداتی *pedāti*. — à vapeur, locomotive, کريت *karēta āsap*. Lettre de —, سورت بارغ مواتن *sūrat bārang muāt-an*.

VOITURER, v. a., مباو *mem-bāwa*, مشهنتر *meng-hantar*. — des marchandises, مباو دکاغن *mem-bāwa dagāng-an*.

VOITURIER, s. m., یغ مباو دکاغن *yāng mem-bāwa dagāng-an*, یغ مشهنتر فداتی *yāng meng-hantar pedāti*.

VOIX, s. f., سوار *suāra*, بهان *ba-hāna*. Le son de la —, بوپی سوار *būpi suāra*. Elever la —, مپارغکن *me-ñāring-kan suāra*. — harmonieuse, agréable, سوار یغ مردو *suāra yāng merdu*. — douce, سوار مانس *suāramānis*. — retentissante, سوار گارغ *suāra gārang*. — rauque, سوار سرق *suāra serāk*. — grêle, fine, سوار یغ سنی *suāra yāng senī*. — creuse, سوار سایف *suāra sāyup*.

— perçante, سوار مرسق *suāra mersik*. — fausse, سوار جشکل *suāra jang-gal*. La — du sang de ton frère crie vers moi, سوار داره سودرام برتریق ۲, *suāra dārah sūdarā-mu ber-terīak-terīak ka-padā-ku*.

voix, suffrage, opinion. Elu à l'unanimité des —, دثيله دغن سوار, *di-pilih dergan suāra ōrang sa-kali-an*. La majorité des —, کلبين سوار *ka-lebēh-an suāra*. Donner sa —, ممبری اذن *mem-brī izin*. La — publique, کير اورغ بايق *kīra ōrang bāñak*, کهندق اورغ بايق *ka-hendaq ōrang bāñak*.

voix, mouvement intérieur. La — de la conscience, ستاهو هاتی *sa-tāhu hāti*. La — de la grâce, inspiration divine, الهام الاهی *ilhām ilāhi*. La — de la nature, نفسو *nefsu*, ايغن *ingīn*.

VOL, s. m., moyen de locomotion, propre aux animaux pourvus d'ailes, تربغ *terbang*, بترباغن *be-terbāng-an*, لایغ *lāyāng*. Cet oiseau a un — élevé, بورغ ایت تربغن تشکی *būrung itu terbang-ña tinggi*. Il a le — rapide, تربغن لاجو *terbang-ña lāju*. Le — de l'hirondelle, تربغن بورغ لایغ ۲ *terbang-ña būrung lāyāng-lāyāng*. Prendre son —, منربغ *menerbang*. Tirer au —, منبق بورغ دادر *menembaq būrung di-udara*.

VOL, s. m., action de prendre ce qui appartient à autrui, حال منچوری *hāl men-xūri*, حال ممالغ *hāl me-mālīg*, فنچرین *pen-xurī-an*. — d'or et de diamants, فنچرین امس *pen-xurī-an amàs dān intan*. — de grand chemin, قاطع الطريق *kātūi't-terīk*.

VOL, la chose volée, کچرین *ka-xurī-an*, بارغ یغ دچوری *bārang yang di-xūri*.

VOLAGE, adj., inconstant, ببغ *bimbang*, کفال ریغن *kapāla rīngan*, تبادت *tiāda tetap*. Cœur —, هاتی یغ ببغ *hāti yang bimbang*.

VOLAILLE, s. f., هایم *hāyam*, هایم هایم *hāyam-hayām-an*. Faire cuire une —, ماسق سیکر هایم *māsak sa-īkor hāyam*.

VOLAILLER, s. m., اورغ یغ جول *orang yang jūal hāyam*.

VOLANT, s. m., moreau du liège, etc. garni de plumes, بوہ راک *būah rāga*. Jouer au —, میفق راک *meñepak rāga*.

VOLANT, aile de moulin, سایف *sāyap*.

VOLANT, E, adj., qui vole, qui peut voler, یغ تربغ *yang terbang*, یغ دافت تربغ *be-terbang*, یغ دافت تربغ *yang dāpat terbang*. Char —, رات *rāta terbang*. Poisson —, ایکن تربغ *ikan terbang*. Fusée

volante, مرجن دین *merxun dīan*. Petite vérole volante, چاجر ایر *xāxar āyer*.

VOLATIL, E, adj., qui se résout en vapeur, یغ براوف *yang ber-āwap*.

VOLATILE, adj., qui vole, یغ تربغ *yang terbang*.

Les VOLATILES, s. m. pl., les animaux qui volent, سکل بناتغ یغ *segala binātang yang terbang*.

VOLCAN, s. m., کونخ برافی *gūnung ber-āpi*. Le cratère d'un —, کاوه *kāwah*, مولت کونخ برافی *mūlut gūnung ber-āpi*.

VOLÉ, E, part. pas. du v. voler, dérobbé, ترحوری *ter-xūri*, چوری *xūri*, بارغ یغ ترحوری *bārang yang ter-xūri*.

VOLÉE, s. f., vol d'un oiseau, یغ تربغ حال *hāl terbang*. Prendre sa —, منربغ *menerbang*.

VOLÉE, bande d'oiseaux qui volent, کاون بورغ یغ تربغ *kāwan būrang yang terbang*. —, t. de guerre, décharge de plusieurs canons, تمبق *tembak*, سکالی گوس *marīam-marīam sa-kālī gūs*. Sonner à toute —, مگکو یغ لوجغ بابق کرس *meng-gōyang lōxing bāñak krās*.

A la VOLÉE, adv., inconsiderément, تیاد دغن ایغت *tiāda dengan ingat*, تیاد دغن راجن *tiāda dengan rājin*.

VOLER, v. n., se soutenir, se mouvoir en l'air par le moyen des ailes, **ترېښه** *terbang*, **لایڅ** *lāyang*.

Un oiseau qui vole, **سینګر بورڅ** *sa-ikor būrung yang terbang*.

— haut, **ترېښه ټیګی** *terbang tinggi*.

— par-ci par-là, **ترېښه کسان کماري** *terbang ka-sāna ka-māri*.

VOLER, être emporté en l'air. La poussière volait, **دولې ټون بټرباغڼ** *dūli pūn be - terbāng - an*, **دولې ټون بربښکته کدر** *dūli ber-bangkit-lah ka-udara*.

Faire **VOLER**, emporter en volant, **ملايښکڼ menerbang-kan**, **ملايښکڼ me-lāyang-kan**. Le vent faisait voler les tuiles, **اغڼ ټون منږښکته** *āngin pūn menerbang-kan-lah genteng-genteng itu*.

VOLER, v. a., prendre ce qui appartient à autrui, **منځوري** *men-xūri*, **مالمڅ me-māling**. — de l'argent, **منځوري وڅ** *men-xūri wang*, — les hardes de quelqu'un, **منځوري بارڅ** *men-xūri bārang-bārang* **اورڅ** *orang*. Vous ne volerez pas, **جاغڼ** *jāngan* **اغکو منځوري** *angkaw men-xūri*. On lui a volé son buffle, **دي ټون کربو دځوري اورڅ** *dia pūña karbau di-xūri orang*. —, dévaliser, piller, **ميانم** *meñāmun*.

VOLET, s. m., panneau qui couvre une croisée, **ټاڼن جنډيل** *pāpan jandēla*, **ټاڼن ټځکف** *pāpan tingkap*.

— brisé, **ټاڼن جنډيل یڅ برلیفت** *pāpan jandēla yang ber-lipat*.

VOLEUR, EUSE, s., **اورڅ یڅ منځوري** *orang yang men-xūri*, **اورڅ ټنځوري** *orang pen - xūri*. Une bande de voleurs, **سا کاون اورڅ ټنځوري** *sa-kāwan orang pen - xūri*. — de grand chemin, **اورڅ ټپامن** *orang peñāmun*.

VOLIÈRE, s. f., lieu où l'on nourrit les oiseaux, **ټمټ ملهراکڼ بورڅ** *tampat memelihara-kan būrung*.

VOLIÈRE, colombier, **رومه مرټاتي** *rūmah merapāti*.

VOLONTAIRE, adj., sans contrainte, **یڅ دغن رضا** *yang dengan redlā*, **تبرع** *teberru*. Action —, **ټر بواتن اختیار** *per - buāt - an iktiyār*.

VOLONTAIRE, qui ne veut faire que sa volonté, **کفال اغکار** *angkāra*, **کپال** *kapāla* **کریس** *krès*, **تګر** *tegār*.

VOLONTAIRE, s. m., qui sert volontairement dans les troupes, **اورڅ یڅ ماسق سلدادو دغن سوک** *orang yang māsuk soldādo dengan sūka sendiri*.

VOLONTAIREMENT, adv., **دغن** *dengan*, **دغن اختیار** *iktiyār-ña*, **دغن رضا** *redlā-ña*, **دغن سوک** *sūka sendiri*.

VOLONTÉ, s. f., faculté de vouloir et acte de cette faculté, **کهندق** *kehendak*.

ka-hendaḡ, ارادة *irādat*, كموون *ka-maū-an*. — libre, اختيار *ikhtiyār*.
— ferme, كهندق يڭ تڭ *ka-hendaḡ yang tetāp*. كهندق يڭ سڭكه *ka-hendaḡ yang sungguh*. Faire connaître sa —, مڭناكن كهندق, *me-ñatākan ka-hendaḡ-ña*. Que votre — soit faite, كهندقم جديله *ka-hendaḡ-mu jadī-lah*. Exécuter les volontés de quelqu'un, ملكوكن كهندق اورڭ *me-lakū-kan ka-hendaḡ orang*. Bonne — à l'égard de quelqu'un, bienveillance, ارادة خير كارن سورڭ *irādat keir kārna sa-orang*.

La VOLONTÉ de Dieu, كهندق الله *ka-hendaḡ allah*, ses ordres, ses décrets, تقدير الله *takdīr allah*.

Les dernières VOLONTÉS, testament, وصية *waṣīyat*.

A VOLONTÉ, adv., تورت كهندق *tūrut ka-hendaḡ*, تورت ارادة *tūrut irādat*.

VOLONTIERS, adv., دڭن سوك هاتي *dengan sūka hātī*.

VOLTIGER, v. n., voler sans aucune direction déterminée, تربڭ ملايڭ *terbang sīni sāna*, ۲ *me-lāyang-lāyang*.

VOLTIGER, flotter au gré des vents, برڪارن *ter-kibar*, *ber-kibār-an*. Des étendards qui voltigent, يڭ برڪارن *tunggul-tunggul yang ber-kibār-an*.

VOLTIGER, courir çà et là, لاري لاري كسان *lāri sīni sāna*, كماري *lāri ka-sāna ka-māri*.

VOLTIGEUR, s. m., qui voltige sur la corde, اورڭ ڦوسڭ *orang peñūsang*.

VOLTIGEUR, soldat, سلدادو ڦنتس *soldādo pantas*.

VOLUBILITÉ, s. f., articulation rapide. Parler avec —, برڪات دڭن, كچڦاتن *ber-kāta dengan ka-xepāt-an*, برڪتكات دڭن لكس *ber-kata-kāta dengan lekās*.

VOLUME, s. m., étendue, grosseur d'un corps par rapport à l'espace qu'il occupe, بسرن *besār-ña*. Il n'est pas d'un gros —, تياد براڭ *tiāda brāpa bāñak besār-ña*.

VOLUME, livre relié ou broché, جيلت *jilit*. En —, برجيلت *ber-jilit*. Un livre en deux volumes, كتاب يڭ برجيلت دو *kitāb yang ber-jilit dūa*. —, livre, كتاب *kitāb*. Un gros —, سواتو كتاب بسر *suātu kitāb besār*.

VOLUMINEUX, EUSE, adj., بسر بشكس يڭ بسر, *besār*. Paquet —, *bungkus yang besār*.

VOLUPTE, s. f., شهوة *śahwat*, كڭڭين *ka-irgīn-an*, هيدم *hīdam*, لذة *lezat*, سوك *sūka*. Amateur des voluptés, ڦمبراهي شهوة *pem-berāhi śahwat*. Se plonger dans la —,

مشرجاكن شهوة *mengarjā-kan šah-wat*, Dominé par la —, دفرهب *di-per-hamba ka-bāwah ka-irgīn-an dān lezat*.

VOUPTUEUSEMENT, adv., دغن شهوة *dergan šahwat*, دغن هيدمن *dergan hīdam-ña*.

VOUPTUEUX, EUSE, adj., برشهوة *ber-šahwat*, فغيدم *perg-hīdam*. يخ منورت نفسون *yang menūrut nefsū-ña*.

VOMIR, v. a., مته *muntah*. — quelque chose, ممتهن *me-muntah-kan*. — du sang, داره ممتهن *me-muntah-kan dārah*.

VOMISSEMENT, s. m., مته *muntah*. — de sang, داره مته *muntah dārah*. Le chien retourne à son —, انجخ *anjing* ايت كبالى كغد متهن *itu kombālī ka-pada muntah-ña*.

VOMITIF, s. m., اوبت مته *obat muntah*.

VORACE, adj., بوس *būwas*.

VORACE, qui mange avec avidité, ماجه *mājuh*, فنچارق *pen-xāruk*.

VORACITÉ, s. f., avidité à manger, فنچروكن *pen-xāruk-an*.

VOTE, s. m., سوار *suāra*.

VOTER, v. n., donner sa voix, ممبرى سوران *mem-brī suarā-ña*.

VOTER, exprimer son consentement, ممبرى اذن *mem-brī izin*.

VOTIF, IVE, adj., qui appartient à un vœu, نذر ثون *nazar pūña*.

VOTRE, adj. poss., تون ثون *tūan pūña*, كامو ثون *kāmu pūña*. — père, باى ثون *tūan pūña bāpa*, بغام *bapā-mu*. Cette maison est la رومه ايت رومه كامو *rūmah itu rūmah kāmu*. V. Gram.

Les VÔTRES, vos parents, سكل *segala kulawargā-mu*. Les vôtres, votre société, vos amis, سكل صحابتم *segala šohābat-mu*.

VOUER, v. a., consacrer à Dieu, مناره اكن حرام فد الله *menāruh ākan harām pada allah*, متقديسكن *men-tekdīs-kan*, مغوفكن *meng-wakef-kan*.

VOUER, faire un vœu, برنذر *ber-nazar*.

SE VOUER, v. pron., se consacrer à Dieu, مبرهكن درين كغد الله *meñerāh-kan dirī-ña ka-pada allah*.

VOULOIR, v. a., avoir intention de faire quelque chose, ماو *māu*, هندك *hendak*, مشندك *meng-hendak*, مهباج *meñahāja*. Il veut mettre à la voile, اى ماو بولاير *ia māu berlāyar*. Il ne veut pas travailler, اى تباد ماو بكرج *ia tiāda māu be-karja*. Voulez-vous? اغكو موروكة *argkaw māu-kah*. Veuillez venir,

هندقله تون ماری *hendak-lah tūan māri*.

VOULOIR, ordonner, commander, مپوره *meñūruh*, منيته *menītah*. Dieu veut que nous aimions notre prochain, توهن الله سوره کامی مغاشه اکن

تūhan allah sūruh kāmī *mengāsīh ākan temān mānusīa*.

Voilà ce que veut le roi, انيله تيته *inī-lah titah rāja*.

VOULOIR, désirer, souhaiter, برايغن

ber-īngin, سوك *sūka*, مشهنداکی *menga-hendāk-i*. — de l'argent,

برايغن اکن وځ *ber-īngin ākan wang*.

Je veux que vous me le donniez,

فاتق سوك شای اشکوبری ایت فداکو

pātek sūka supāya angkaw brī itu padā-ku. Je ne fais pas ce que

je veux, بارځ یځ ککهنداکی تیاد اکو

bārang yang ku-ka-hendāk-i tiāda āku me-lakū-kan itu. Demandez ce que vous voudrez,

منتاله بارځ یځ ککهنداکی

mintā - lah barang yang kaw-ka-hendāk-i.

Dieu veuille faire arriver cette

lettre! سورت این بارځ دسمشکن الله

sūrat ini barang di-sampay-kan allah apā-lah kirā-ña.

En VOULOIR à quelqu'un, مېنځی

mem-benxi ākan orang.

VOULOIR, être de nature à exiger.

Cette plante veut un terrain maré-

cageux, مك تنامن ایت هارس دتامن دام

yang di-tergah lengkung.

مکانه راو *maka tanām-an itu harus di-tanam dālam tānah rāwa*. Ce

tableau veut être vu de loin, مک

گمبر ایت اوسه دځندځ در جاوه

maka gambar itu ūsah di-pandang deri jāuh.

VOULOIR, pouvoir. Cette montre

ne veut plus aller, جام اورولس ایت

تیاد بوله جالان لاکی *jām urūlis itu tiāda būleh jālān lāgi*. Ce bois ne

vent pas brûler, کایو ایت تیاد ماو باکر

kāyu itu tiāda māu bākar.

VOULOIR bien, consentir, ممبری

ممبری *mem-brī izin*, سودی *sūdi*. Je le

veux bien, همب سودی *hamba sūdi*.

VOULOIR dire, signifier. Que

wantent dire ces paroles? اف ارتین

apa artī-ña per-katā-an itu. Que veulent nous dire ces

pierres? افاته بباتو این باکی کامی

apā-tah batu-bātu ini bāgi kāmī.

VOULOIR, s. m., acte de la volonté,

کاهدق *ka-hendak*, ارادة *irādat*.

VOUS, pron. pers., pl. de tu,

کامو *kāmu*, کامو اورځ *kāmu orang*.

V. Gram.

VOÛTE, s. f., ouvrage de maçon-

nerie en arc, قبة لشکځ *lengkung*, قبة

لشکځ *kubbat*. — en plein cintre, لشکځ

بولت *lengkung būlat*. — d'une

église, قبة گریځ *kubbat grēja*. La

clef de —, باتویځ دتغه لشکځ *bātu yang di-tergah lengkung*.

La voûte du ciel, لشکخ لاغت *lengkung langit*, چکروال *wakra-wāla*.

VOÛTÉ, E, part. pas. du v. voûter, لشکخ *ter-lengkung*, برلشکخ *ber-lengkung*, برقبه *ber-kubbat*. Un pont —, جمباتن یخ برلشکخ *jambātan yang ber-lengkung*.

Epaules voûtées, باهو بشکت *bāhu bungkuḥ*, باهو ایرت *bāhu irut*.

VOÛTER, v. a., faire une voûte, ممبوت ملشکخکن *me-lengkung-kan*, ممبوت لشکخ *mem-būat lengkung*, ممبوت قبه *mem-būat kubbat*.

SE VOÛTER, v. pron., منجادی لشکخ *men-jādi lengkung*, منجادی بشکت *men-jādi bengkok*.

VOYAGE, s. m., chemin fait pour aller d'un lieu à un autre lieu éloigné, جالن *jālan*, فرجلان *per-jalān-an*, کفرگین *pergi-an*, کفرگین *ka-pergi-an*, فرگین *pergi-pergi-an*. — par terre, فرجلان *per-jalān-an di-darat*. — par mer, فرجلان دلاوت *per-jalān-an di-lāut*, فلیارن *pe-layār-an*. Long —, فرجلان یخ جاوه *per-jalān-an yang jāuh*. — d'un jour, فرجلان سهارى *per-jalān-an sa-hāri*. — dans le Levant, فرجلان *per-jalān-an di-nagrī ka-sa-belāh timur*. — dans

les pays au dessus du vent, فرجلان *per-jalān-an di-nagrī yang di-atas angin*. Habit de —, فکاین اورخ برجالن *pakēy-an orang ber-jālan*, فکاین اکن برجالن *pakēy-an ākan ber-jālan*. Sac de —, بنین *banīan*, بچ *bakxa*. Provisions de —, بکل فرجلان *bakāl per-jalān-an*. Compagnon de —, تمن برجالن *temān ber-jālan*, تمن دجالن *temān di-jālan*.

Loc. La vie est un —, کهدوشن *ka-hidūp-an mānusia ada suātu per-jalān-an*. Faire le grand —, mourir, ماتى *māti*.

VOYAGE, relation d'un voyage, فیرانن فرجلان *peñurāt-an per-jalān-an*, چترآ فرجلان *xeritrā per-jalān-an*. J'ai lu un — en Malaisie, همب سده باج چترآ سواتو *hamba sudah bāxa xeritrā suātu per-jalān-an di-tānah malāyu*.

VOYAGE, allée et venue, فرگى داتخ *pergi datang*. Nous avons fait deux voyages, کامى سده فرگى داتخ *kāmi sudah pergi datang dua kali*. Il a tout apporté en un —, اى سده باو سموای دغن سواتو کالى *ia sudah bāwa samuā-ña dengan suātu kali*.

VOYAGER, v. n., برجالن *ber-jālan*, براشکت *ber-angkat*. — par terre,

ددارت *ber-jālan di-dārai*.

— par mer, *ber-jālan* دلاوت *ber-jālan*

di-lāut, برلایر *ber-lāyar*. — jour

et nuit, *ber-jālan* سیخ دان مالم *ber-*

jālan siang dān mālām. — vers

l'est, *ber-angkat* کتیم *ka-*

tīmur. — dans les pays orientaux,

منجلانی سکل نگرۍ یخ دسبله تیر

men-jalān-i segala nagri yang

di-sa-belāh tīmur.

VOYAGEUR, EUSE, اورغ فرجلانن

orang per-jalān-an, اورغ یخ فرجلان

orang yang ber-jālan, اورغ مشبار

orang mengumbāra. Un grand —,

اورغ یخ *orang yang* سده فرجلان باقی

sudah ber-jālan bāñak, اورغ یخ

orang سده منجلانی بیراف باقی نگرۍ

yang sudah men-jalān-i be-brāpa

bāñak nagri.

Oiseaux VOYAGEURS, بورغ یخ فرکی

būruny yang pergi datang,

بورغ یخ لالو لالغ فد تیغ ۲ تاهن

būruny yang lalu lalang pada tiap-tiap

tāhun.

VOYANT, E, adj. Se dit des cou-

leurs éclatantes, برچهای *ber-xa-*

hāya, مود *mūda*. Cette couleur est

مک ورن ایت برچهای

maka warna itu ber-xahāya

bāñak.

VOYELLE, s. f., lettre qui a un son

par elle-même, حرف هیدف سندیری

huruf hīdup sendiri.

VOYELLES, voix, sons que les

voyelles sont destinées à repré-

senter, بویی *būñi*. Les voyelles a, i,

u (ou), بویی دباسو بویی

būñi di-ātas būñi di-bāwah

būñi di-hadāp-an.

VOYELLES, signes vocaux, حرکه

harakat, بارس *bāris*, savoir: (ـ)

fathah ou بارس داتس *bāris*

di-ātas, (ـ) کسره *kesrah* ou بارس

ضمه *bāris di-bāwah* et (و) *dlammah* ou

بارس دهداث *bāris di-hadāp-an*.

VOYELLE longue, lettre de pro-

longation, حرف مد *huruf medd*.

VOYER, s. m., préposé à la police

des chemins, اورغ مرقس جالن ۲

orang memreksa jalan-jalan.

VRAI, E, adj., véritable, conforme

à la vérité, بنر *benār*, تنتو *tantu*,

سغکه *sungguh*, بتل *betül*. Ces

paroles sont vraies, بنر

فرکتان ایت بنر *per-katā-an itu benār adā-ña*.

C'est un homme — ایت سورغ بنر

itu sa-ōrang benār. Quoi, cela

est-il — ؟ ایت بنرکه *apa benār-*

kah itu.

VRAI, réel, بنر *benār*, بتل *betül*,

سغکه *sungguh*. Le Dieu unique et

— الله یخ اس دان بنر,

allah yang asa dān benār. Une amitié vraie,

صحباتن یخ سغکه *sohabāt-an yang*

sungguh. Je vous réponds que c'est

du — or, همب مغاکوایت امس بتل
hamba meng-aku itu amàs betùl.

VRAI, convenable, فأتت *pātut.*

La vraie place de ce tableau, تمغت
تغ فأتت فدکمبرایت *tampat yang*
pātut pada gambar itu.

VRAIMENT, adv., سبنرن *sa-benār-
ña*, سغكه *sungguh - sungguh*,
سا-سغكه *sa-sungguh*, سبتل *sa-betùl*,
نسخای *nisxāya*. Cet homme était
— le fils de Dieu, سسغكهپاله مانسی
sa-sungguh-ñā-lah این اداله اتق الله
mānusīa ini adā-lah ānak allah.
Oui, vraiment, یا سسغكهله *yā sa-
sungguh-lah.*

VRAISEMBLABLE, adj., چالقی
xālak, یغ رفان بنر *yang rupā-ña*
benār.

VRAISEMBLABLEMENT, adv., فد
موده مداهن *pada rupā-ña*, رفان
mudah - mudāh - an, دغن چالقن
dengan xālak-ña.

VRAISEMBLANCE, s. f., روڤ کبنارن
rūpa ka-benār-an. Il n'y a pas en
cela de —, تیداله روڤ کبنارن *tiadā-
lah rūpa ka-benār-an*, ایت تیاد
itu tiada benār rupā-ña.

VRILLE, s. f., فغکیرق *peng-girik*,
گردی *gurdi.*

VU, E, part. pas. du v. voir, لیت
tihat, ترلیت *di-tihat*, دلیت *ter-
tihat*. — de loin, دلیت درجاوه
di-tihat deri jauh. Etre bien —,

ادنمک بایق *ada namā-ña bāik.*
Etre mal —, ادنمک بوسق *ada*
namā-ña būsuk.

vu que, attendu que, سدغ *sedang*,
کارن *kārna*. — qu'il n'est pas
hardi, سدغ ای تیاد برانی *sedang ia*
tiada berāni.

VUE, s. f., faculté par laquelle
on voit, فغلیت *peng-lihat*, فمنداغن
pemandang-an. Perdre la — هیلغ
hilang peng-lihat. Recouvrer
la —, براوله فغلیت فول *ber-uleh*
peng-lihat pūla. Etendue de la —,
لوس فغلیت *lūwas-ña peng-lihat*.
Aussi loin que la — peut s'étendre,
سغمنداغن مات *sa-pemandang-an*
māta. Jeter la — tout autour, ممدغ
memandang ber-kulitng.

VUE, action de voir, فمنداغن
pemandang-an, فغلیهاتن *peng-lihāt-
an*. La — des fleurs fait plaisir,
فمنداغن بوغ ایت مبری سوك هاتی
pemandang-an būnga itu mem-brē
sūka hāti.

VUE, l'organe même de la —,
les yeux, مات *māta*. — perçante,
مات تاجم *māta tājam*. — faible,
مات رابن *māta rābun*.
— trouble, مات کابر *māta kābur*.

VUE, aspect, toute l'étendue de ce
qu'on peut voir d'un point, کلهاتن
ka-lihāt-an, یغ برکلهاتن *yang ber-
ka-lihāt-an*. Cette maison a la —
رومه ایت تنجو, sur une très-belle île,

رُمَاهُ يُتُو تِرْلَاوُ فِرْمِي *rūmah itu tinjaw pūlaw yang ter-lālu permey*. A perte de —, جاوه تِيَاد كَلِهَاتِن لَآگِي, *jāuh tiāda ka-lihāt-an lāgi*. En — de l'ennemi, دهْدَاثِن مُوسَه, *di-hadāp-an mūsuh*.

VUE, tableau, dessin, گَمْبَر *gambar*. Voici une — de Malacca, اَيْنِلَه گَمْبَر نَگَرِي مَلَاك *inī-lah gambar nagri malāka*.

VUE, dessein, but, سَهَاج *sahāja*, كَهْنَدَق *ka-hendak*. Ses vues sont cachées, سَهْمُونِي اَيْت سَهْمُونِي *sa-hajā-ña itu sem-būni*. On connaît ses vues, مَك اَوْرَغ تَاهَوَا كَن كَهْنَدَقِن *maka ōrang tāhu ākan ka-hendak-ña*.

En VUE de, en considération de, سَبَب *sebab*, كَارِن *kārna*.

VULGAIRE, s. m., le peuple, le commun des hommes, رَعِيَة *rayat*, اَوْرَغ كَچَل *ōrang bāñak*, اَوْرَغ كَخِيل *ōrang kexil*, اَوْرَغ هِين دِين *ōrang hīna dīna*. Les gens savants ne pensent pas comme le —, اَوْرَغ قَتْدِي, *ōrang pandey tiāda pikir seperti ōrang bāñak*.

VULGAIRE, adj., qui est commun, qui est reçu communément. Croyance —, پِكِيرِن اَوْرَغ بَاقِي *pikīr-an ōrang bāñak*. Langue —, بَهَاس نَگَرِي *bahāsa nagri*, بَهَاس جَاوِي *bahāsa jawi*.

VULGAIRE, bas, trivial, هِين *hīna*. Pensée —, پِكِيرِن يَغ هِين *pikīr-an yang hīna*. Homme d'une naissance —, اَوْرَغ يَغ تِيَاد بَرَبَشَس *ōrang yang tiādaber-bangsa*, اَوْرَغ يَغ هِين اَصْلِن *ōrang yang hīna asal-ña*.

VULGAIREMENT, adv., communément, مِمِغ سَدَاكَال *mē-mang sadakāla*.

VULGARISER, v. a., مَبَاوَد اَوْرَغ *mem-bāwa pada ōrang bāñak*. — la science, مَغَاجِرْ كَن عِلْم فِد اَوْرَغ *merg - ājar - kan ilmu pada ōrang bāñak*.

VULGATE, s. f., version latine de l'Écriture sainte, كِتَاب اللّٰه دَالَم بَهَاس *kitāb allah dālam bahāsa lātin*, سُوْرَت فَرَجْنِيْئِن لَام دَان *sūrat per-janji-an lāma dān per-janji-an bahāru dālam bahāsa lātin*.

VULNÉRABLE, adj., يَغ دَاْفَت دَلْكَاَن *yang dāpat di-lukā-kan*, يَغ بُولَه *yang būleh di-lukā-i*, يَغ دَلْكَاَي *yang tiāda be-tūwah*.

VULNÉRAIRE, adj., qui est propre à guérir les plaies, يَغ دَاْفَت مَجِيَه *yang dāpat meñembuh luka*. Médicament —, اَوْبَت لُوك *obat luka*. Eau —, اَيِر اَوْبَت لُوك *ayer obat luka*.

VULVE, s. f., t. d'anat., orifice du vagin, فَرَج *ferj*, فَاَتُو *pūki*, فَاتُو *pātu*.

W

W, s. m., la vingt-troisième lettre de l'alphabet, حرف یخ کدو قوله تیڈ *huruf yang ka-dūa pūloh tiga deri alif-bā-tā*.

WAGON, s. m., کریت *karēta*, کریت دجالن بسی *pedāti*, *karēta di-jālan besī*. Un train de wagons, ببراف کریت یخ برتورت ۲ *be-brāpa karēta yang ber-tūrut-tūrut di-jālan besī*.

WESLA, s. m., t. de Gram., signe orthographique, وصله *weṣl*, *weṣlah*. v. Gram.

WETY-VER, s. m., نام سواتوا کر یخ *nāma suātu ākar yang hārum*.

WHIST, s. m., sorte de jeu de cartes, نام سواتو فرمینن کی *nāma suātu per-maīn-an kīya*.

WISKEY, s. m., سجنس ارق *sa-jenīs āraq*.

WOUWOU, s. m., nom d'une sorte de singe, اوو *auwāu*.

X

X, s. m., la vingt-quatrième lettre de l'alphabet, حرف یخ کدو قوله امفت *huruf yang ka-dūa pūloh ampat deri alif-bā-tā*.

XÉNÉLASIE, interdiction faite aux étrangers de séjourner dans une ville, لراغن فد اورغ غریب *larāng-an pada orang gerīb dūduk dālam na-grī*.

XÉROPHAGIE, s. f., usage exclusif de fruits secs, مکانن درفد بوه کرغ

ساج *makān-an deri-pada būah krīng sāja*.

XIPHIAS, s. m., poisson, l'espaddon, تودق *tōdaḳ*.

XYLOGRAPHIE, s. f., art d'imprimer avec des caractères gravés sur bois, علم مشچف دغن حرف یخ *ilmu mergaxap dengan huruf yang di-ukir atas kayu*.

XYLON, s. m., plante qui produit le coton, فوهن کافس *pōhon kāpas*.

Y

Y, s. m., la vingt-cinquième lettre de l'alphabet, حرف یغ کدو قوله لیم *huruf yang ka-dūa pūloh līma deri alif-bā-tā*.

Y, adv., dans cet endroit là, سیت *sītu*, سان *sāna*. Il y est, اد دسیت *āa ada di-sītu*. Voulez-vous y aller? انگو مووکه فرکی سان *angkaw maūkah pergi sāna*.

y, à cela, à cette personne. Pensez-y, فیکرله اتس ایت *pīkir-lah ātas itu*. Ne vous y fiez pas, جاغلنه

فرچای اکن دی *jāngan - lah per-xāya ākan dīa*.

YACHT, s. m., petit navire, لنچ *lanxang*.

YEUX, s. m., pl. d'ŒIL.

YOLE, s. f., canot léger, سمفن *sampan*, سمفن یغ لاجو *sampan yang lāju*.

YOUYOU, s. m., t. de mar., très-petite embarcation, سمفن کچل *sampan kexıl*.

Z

Z, s. m., la vingt-sixième lettre de l'alphabet, حرف یغ کدو قوله انم در *huruf yang ka-dūa pūloh anām deri alif-bā-tā*.

ZAGAIE, s. f., sorte de javelot, قنداهن *pandāhan*, توهق *tōhok*. Lancer la —, ملنتر قنداهن *me-luntar pandāhan*.

ZAIN, adj. m. Cheval —, cheval d'une seule couleur n'ayant aucune marque de blanc, کود یغ بورن ساتو

لاکی تیاد فوته *kūda yang be - warna sātu lāgi tiāda pūtih*.

ZÈBRE, s. m., بلخ کلدی *kaldey belāng*.

ZÉLATEUR, TRICE, s., اورغ راجن *orang rājın*, اورغ غیره *orang geirat*.

ZÈLE, s. m., affection vive et ardente pour le maintien ou le succès de quelque chose, غیره *geirat*, کرجین راجن *rājın*, *ka-rajın-an*. — religieux, غیره اکام

geirat agāma. — au service de Dieu, راجن بر بوتي بقى قد الله *rājīn ber-būat bakti pada allah.* Le — de la maison de Dieu, عيرة بيت الله *geirat beit allah.* Le — de votre maison m'a dévoré, عيرة قهم سده *geirat kabah - mu sudah merg - hanxur - kan āku.* Travailler avec —, بکرج دغن راجن, *be-karja dengan rājīn.* Un — aveugle, inconsideré, راجن چومه ۲, *rājīn xūmah-xūmah,* راجن بوت تولى *rājīn būta tūli.* L'ardeur du —, کهاغان عيرة *ka - hangāt - an geirat.* Dans le feu de mon —, دغن افى *dengan āpi geirat-ku.*

ZÉLÉ, E, adj. يغ عيرة *yang geirat,* بر عيرة *ber-geirat,* راجن يغ *yang rājīn.* Il a été — pour son Dieu, اى سده *ia sudah ber-geirat bagī ilah-ña.* Il est —, راجن اى *ia ada rājīn.* Rendre —, مراجنکن *me-rājīn-kan.*

ZÉNITH, s. m., point céleste perpendiculaire à un point de la terre, سمت الراس *semt er-rās.*

ZÉPHIE, s. m., vent doux et agréable, اغن له لبت *āgin lemāh lembut,* اغن يغ سدڤ *āgin yang sedap,* اغن سڤى *āgin sepē.* Un — embaumé, اغن يغ سدڤ لاڤى ممباو بارو *āgin yang sedap lāgi mem-bāwa bāu yang hārum.*

ZÉBÔ, s. m., caractère d'arithmétique, en français (0), en malais (.), صفر *şifr.*

Prov. et fig. C'est un — en chiffre, اى سورڤ تياڤ نام *ia sa-ōrang tiādanamā-ña,* اى سورڤ هين *ia sa-ōrang hīna.*

ZEST, s. m. Entre le zist et le zest, qui n'est ni bon ni mauvais, qui est entre deux, تياڤ بايق تياڤ جاهت *tiāda bāik tiāda jāhat.*

ZESTE, s. m., pelure mince qu'on enlève d'un citron, كولت ليمويڤ دڤوتڤ *kūlit limaw yang di-pūtung nīpis.*

Fig. Cela ne vaut pas un —, ايت تياڤ هرکان سكالى *itu tiāda hargā-ña sa-kālī.*

ZIBELINE, s. f., sorte de martre, سمور *samūr.*

ZIGZAG, s. m., suite de lignes formant entre elles des angles alternativement saillants et rentrants, بارس ۲ يغ منجديکن بيراف *bāris-bāris yang men-jadī-kan be-brāpa hūjung lūar dān dālam.*

ZINC, s. m., تيمه سرى *timah serē.*

ZINGUER, v. a., recouvrir de zinc, ممبوبه تيمه سرى *mem-būbuh timah serē.*

ZIZANIE, s. f., ivraie, رمفت رمفوتن *rumpūt-rumpūt-an.*

Fig., désunion, m^esintelligence, جدا *axidrā*, فربتاهن *per-bantāh-an*. Semer la —, مгдаكن جدا *meng-adā-kan xidrā*.

ZODIACAL, E, adj., فلك البروج *falak ul-burūj pūnā*.

ZODIAQUE, s. m., grand cercle de la sphère, divisé en douze signes, بروج فلك البروج *falak ul-burūj*, بروج اسماني *burūj asumāni*. Les noms des douze signes du zodiaque en malais sont les mêmes qu'en arabe, savoir: Le bélier, برج الحمل *burj ul-ḥamal*. Le taureau, برج الثور *burj es-ṣaur*. Les gémeaux, برج الجوزا *burj ul-jawzā*. Le cancer, برج السرطان *burj es-seretān*. Le lion, برج الاسد *burj ul-asad*. La vierge, برج السنبلة *burj es-sunbulet*. La balance, برج الميزان *burj ul-mizān*. Le scorpion, برج العقرب *burj ul-akreb*. Le sagittaire, برج القوس *burj ul-kawis*. Le capricorne, برج الجدى *burj ul-judī*. Le verseau, برج الدلو *burj ed-delū*. Les poissons, برج الحوت *burj ul-hūt*.

ZONE, s. f., chacune des cinq parties du globe, qui sont entre les pôles, منطقة *minṭakat*, بهيكن

بهيكن *bahagī-an būmi*. — torride, بهيكن بومي يغ دانتار دايرة متهاري بالق داتار دان دايرة متهاري بالق دسلاتن *bahagī-an būmi yang di-antāra dāirat mata-hāri bālīk di-utāra dān dāirat mata-hāri bālīk di-selātān*, منطقة فانس *minṭakat pānas*. — tempérée, بهيكن بومي يغ دانتار دايرة متهاري بالق دان دايرة قطب *bahagī-an būmi yang di-antāra dāirat mata-hāri bālīk dān dāirat kutub*, منطقة اكهارى *minṭakat ugahāri*. — glaciale, بهيكن بومي يغ بركيليش قطب *bahagī-an būmi yang ber-kulīling kutub*, منطقة ديشن *minṭakat dīngin*.

ZOOLOGIE, s. f., science qui traite des animaux, فقهون اكن *pergatahū-an ākan segala binātang*.

ZOOLOGISTE, s. m., اورغ يغ كندل *orang yang kenāl akan segala binātang*.

ZOOPHYTE, s. m., animal qui a quelque chose de la forme et de l'organisation de la plante, نباتغ *binātang yang seperti tumbūh-an*.

ZYTHUM, s. m., boisson faite avec de l'orge, نمون درقد شعير *minūm-an deri-pada ṣāir*.

ADDITIONS AU SECOND VOLUME.

HAUSSEMENT, s. m., action de hausser, حال منگیکن *hāl mening-gī-kan*.

HECTOGRAMME, s. m., سراتس درهم *sa-rātus derham*.

HECTOLITRE, s. m., سراتس لیتر *sa-rātus liter*, سراتس چوقق *sa-rātus xūpak*.

HECTOMÈTRE, s. m., سراتس میتر *sa-rātus mēter*, سرکیر دو راتس *sa-kira-kira dūa rātus hasta*.

HÉPATITE, s. f., inflammation du foie, باره لفه *sākit bārah lim-pah*.

HERNIAIRE, adj., فپاکت بورت فون *peñākit būrut pūña*. Bandage —, تالی مغیکت بورت *tālī merg-ikat būrut*.

HOMŒOPATHIE, s. f., art de guérir les semblables par les semblables, علم مغباتی سام دغن سماک *ilmu merg-obāt-i sāma dergan samā-ña*, علم میجه کسکیتن دغن اوبت یغ دافت مبری *ilmu meñembuh ka-sakīt-an dergan obat yang dāpat mem-brī ka-sakīt-an itu jūga*.

HORS-D'ŒUVRE, s. m., petit plat, سهداغن یغ کچل *sa-hidāng-an yang kexıl*.

HORS-D'ŒUVRE, au fig. digression, کلنجوتن کات *ka-lanjūt-an kāta*.

HUILERIE, s. f., lieu où l'on fait l'huile, تفت ممبوت میق *tampat mem-būat mīñak*.

HYGIÉNIQUE, adj., علم صحه فون *ilmu şihhat pūña*.

ICONOGRAPHIE, s. f., connaissance des images, des monuments antiques, علم کمبردان فاتخ *ilmu gambar dān pāturg*.

IDYLLE, s. f., poème pastoral, شعر گمبال *şiar gombāla*.

ILLOGIQUE, adj., تیاد تورت علم *tiāda tūrut ilmu mantik*.

IMAGERIE, s. f., fabrication d'images, حال ممبوت کمبر *hāl mem-būat gambar-gambar*.

IMITATIF, IVE, adj., یغ منیرو *yang menīru*.

IMMUNITÉ, s. f., exemption, حق لقس در چوکی دان بی *hak lepās deri xūkey dān bēya*, کبسان *ka-bebās-an*, کلغاسن *ka-lepās-an*.

IMPASSIBILITÉ, s. f., *پری توه pri be-tūwah*, *پری یخ تیاد دافت دسکتی pri yang tiāda dāpat di-sakit-i.*

IMPATIENTANT, E, adj., *یخ مهاجق yang meng-ajak*, *یخ مارهکن yang me-mārah-kan.*

IMPÉNÉTRABILITÉ, s. f., *پری یخ pri yang tiāda tiad dāpat di-masuk-i.*

IMPOLITIQUE, adj., *یخ ملون علم yang me-lāwan ilmu pe-marentāh-an.*

IMPROVISATION, s. f., 1°, action d'improviser, *حال برکتکات تیاد دغن hāl ber-kata-kāta tiāda dengan ka-sediā-an.* 2°, résultat, *یخ دکات تیبب yang di-kāta tiba-tiba.*

INANITÉ, s. f., *کسیسان vanité, ka-sia-siā-an.*

INCARTADE, s. f., insulte brusque, *تمغه دغن تیاد ایغت bangkil*, *تampung dengan tiāda ingat.*

INCARTADE, extravagance, *لاکو lāku jālan*, *یخ لاون بارغ یخ فأت lan yang lāwan bārang yang pātut.*

INOLÉMENT, E, adj., qui manque de clémence, *یخ تیاد مورہ yang tiāda mūrah.*

Fig. Ciel —, *موسم کرس mūsīm krās*, *هوا یخ دینغ hawā yang dīngin.*

INCONSISTANCE, s. f., *پری یخ تیاد pri yang tiāda tetāp*, *کبیانغ ka-bimbāng-an.*

INCONSISTANT, E, adj., qui manque de consistance morale, *تیاد تتف tiāda tetāp*, *یخ ببع yang bim-bang.*

INDÉCROTTABLE, adj. Fig. Homme —, *homme très-difficile à vivre, اورغ یخ تکر ōrang kaku*, *اورغ کاکو ōrang yang tegar sa-kali.*

INDÉLICAT, E, adj., *یخ کورغ سنونه yang kūrang senūnuh.*

INEXTENSIBLE, adj., *یخ تیاد دافت یخ تیاد دافت دلوسکن yang tiāda dāpat di-lūwas-kan*, *یخ تیاد دافت ديسرکن yang tiāda dāpat di-besār-kan.*

INHAILETÉ, s. f., manque d'habileté, *پری یخ تیاد چفت pri yang tiāda xepāt.*

INHAILETÉ, manque de titre, *پری یخ تیاد امفون حق pri yang tiāda ampūna hak.*

INNOUITÉ, s. f., *پری یخ تیاد pri yang tiāda me-rūsak-kan.*

INSTRUMENTAL, E, adj., t. de musique, *سکل بیپین فوک segala buñi-buñi-an pūña.* Musique —, *بوپی būni rāgam*, *دغن سکل بیپین dengan segala buñi-buñi-an.*

INSUFFLER, v. a., *منیف کدالم meniup ka-dālam.*

INTUMESCENCE, s. f., *بغکت bang-kak.*

IRISÉ, E, adj., *یخ بورن فلاغی yang be-warna palāng-i.*

JOCKEY, s. m., کوسر مود یغ مغهنتر *kūsir mūda*
 کریت سرت منیکی کود *yang meng-hantar karēta serta*
 me-naik-i kūda.

JONCHÉE, s. f., بشوع دان داون ۲ *bunga-bunga dān*
 یغ دهمبر فد جالان *dāun-dāun yang di-hambur pada*
jālan.

JUMELLES, s. f. pl., lorgnette,
 تروغ کچل یغ برکبر *trōpong kexil*
 یغ ber-kambar.

KILOLITRE, s. m., سريو لیتر *sa-*
rību liter.

LAMINEUR, s. m., توکغ فنجاست *tūkang*
pen-jāngat.

LAVABO, s. m., petit linge pour
 essuyer les mains, کاین کچل اکن *kāin kexil ākan meñā-*
pu tāngan.

LAVABO, petit meuble de toilette,
 میج دغن سکل فرکاکس اورغ مغهاسی *mēja dergan segala per-*
kākas ōrang meng-hiyās-i diri-
ña.

LIQUÉFACTION, s. f., حال منجادی *hāl men-jādi xāer.*
 چایر

LITTÉRAIRE, adj., علم سورت فون *ilmu sūrat pūña.*

LITURGIQUE, adj., شرط سمبغ *šart sembahyang pūña.* Livre
 —, کتاب شرط سمبغ *kitāb šart*
sembahyang.

LOTIE, v. a., faire des lots, مہاکی *mem-bahāgi.*

LOUANGER, v. a., louer en flatteur,
 موجی سرت مہوجق *memūji serta*
mem-būjuk.

MADONE, s. f., représentation de
 la Vierge, فاتغ ستی مریم *pātung seti*
marīam.

MANOIR, s. m., t. de jurisprudence,
 domicile, تمت کدیامن *tampat ka-*
diām-an, رومہ کدوکن *rūmah ka-*
dudūk-an.

MÉDICAL, E, adj., qui appartient
 à la médecine, علم طبیب فون *ilmu*
ṭabīb pūña.

MÉMENTO, s. m., marque destinée
 à rappeler le souvenir de quelque
 chose, تند فغغاتن *tanda peng-ingāt-*
an.

MICROSCOPIQUE, adj., qui ne peut
 être vu qu'avec le microscope, یغ
 تیاد دافت دلپت هاک دغن چرمن یغ
 ممسرکن *yang tiāda dāpat di-lihat*
hāña dergan xermin yang mem-
besār-kan.

MOBILISER, v. a., une armée,
 مغکرکن بال تانتار *meng-grāk-kan*
bāla tantāra.

MOLLUSQUES, s. m. pl., بناغ لبث *binātang lembut,*
 بناغ یغ تیاد برتولغ *binātang yang tiāda ber-tulang.*

MOSAÏQUE, adj., qui vient de
 Moïse, یغ داتغ در نبی موسی *yang*
dātang deri nabī mūsa. Loi —,
 توریت *tawrīt.*

MUCOUS, s. m., mucosité, ایغس *ingus*.

MURAL, E, adj., carte murale, قتا *petā yang lekāt pada tembok*. Plantes murales, segala tumbuh-tumbuh-an yang tumbuh pada tembok.

NATURALIBUS (IN), loc. adv., tout nu, تلنجڭ سڪالی *telanjang sa-kālī*.

NÉOLOGIE, s. f., حال فاكي فركتان, *hāl pākey per-katā-an yang bahāru*.

NÉOLOGISTE, s. m., اورڭ يڭ سوك, *ōrang yang sūka pākey per-katā-an bahāru*.

OCCIRE, v. a., ممونه *mem-būnuh*.

OCTANT, s. m., secteur de 45 degrés, لشكڭ امغت فوله ليم درجة, *leng-kung ampat pūloh lima darajat*.

ODYSSÉE, s. f., voyage semé d'aventures, فرجلانن فته رسيڭ, *per-jalān-an penuh rambang-rambang*.

OPTIMISME, s. m., فكيرون اورڭ يڭ, *pi-kīr-an orang yang sangka samuā-ña ada ter-utāma dālam duniā ini*.

ORDINAL, adj., qui regarde l'ordre, l'arrangement, اتورن فوك, *atūr-an pūña*.

ORTHOPÉDIE, s. f., علم ميسكي توبه, *ilmu mem-baīk-i tūbuk anak yang be-rūpa būruk*.

PALEONTOLOGIE, s. f., علم مڭتهومي, *ilmu mengatakū-i segala binatang dān tumbuh-tumbuh-an yang sudah ada pada dahulu kālā*.

PASTEL, s. m., قنسل برجنڭ, *pensil ber-jenāng*. Peindre au —, منولس, *menūlis gambar dengan pensil*.

PENDELOQUE, s. m., انتڭ, *anting-anting*.

PÉNOMBRE, s. f., تڭه بايڭ, *tergah bāyang*.

PÉRICARPE, s. m., partie du fruit qui renferme les graines, كولت, *kulit biji-biji būah*.

PÉRIPÉTIE, s. f., changement subit, فڭباهن يڭ سڪنيڭ, *perg-ubāh-an yang sa-kunūng-kunūng*. —, dénouement d'une pièce, فڭترتين, *perg-artī-an*.

PERSPIOACE, adj., چردق, *xerdik*, مات تاجم, *māta tājam*.

PHÉNOLOGIE, s. f., علم باتو كفال, *ilmu batu kapāla*.

PONCTION, s. f., حال مغلوركن اير, *hāl mengalūar-kan āyer deri tūbuk orang yang sākit būsung*.

POTERNE, s. f., قنتو مالڭ كوت, *pintu māling kōta*.

POUDRETTE, s. f., باج كلمانن درڭد, *bāja ka-lumāt-an deri pada tāhi mānusīa*.

PRÉDISPOSER, v. a., مېدياکن اکن *meñediā-kan ākan*.

PRÉSUMPTIF, IVE, adj. Héritier —, وراثت یغ دسځک اورغ *wāriṣ yang di-sangkā orang*.

PRÉVÔT, s. m., کفال *kapāla*, پڅهولو *panghūlu*. — des marchands, کفال سکل اورغ بزنياک *kapāla se-gala orang berniaga*.

PROLOGUE, s. m., مقدمه *muḳad-damat*, فاتحه *fātiḥat*.

PROPORTIONNEL, LE, adj., یغ دغن *yang dengan sa-ḳedar-ña*, سقدرن *yang dengan sa-ḳedar-ña*, یغ تورت قدرن *yang tūrut ḳedar-ña*.

PROTÉE, s. m., qui change continuellement de forme, یغ ستیاس *yang santiāsa ber-ūbah rupā-ña*.

PRUD'HOMME, s. m., اورغ بیس *orang bīsa*, یغ مغرتی *yang meng-arti*.

PYLORE, s. m., قټو همدل *pintu hampedāl*.

RÂBLE, s. m., lombes des animaux, صلب *sulb*.

RACOLER, v. a., engager par astuce des hommes pour le service militaire, مفاثر لشکر دغن تیغو *me-māpar laṣkar dengan tipu*.

RAGOT, s. m., bavardage insignifiant, اومخ ۲ کوسخ *ōmorg-ōmorg kō-song*, کنکات ساج *kata-kāta sāja*.

REBOUTEUR, s. m., دوکن یغ مېتلکن *dūkun yang mem-betūl-kan anggōta yang tega-lāt*.

RÉÉLIRE, v. a., میله ټول *memilih pūla*, میله لاکي سکالي *memilih lāgi sa-kālī*.

RÉHABITUER, v. a., میساکن ټول *mem-biasā-kan pūla*.

REQUISITOIRE, s. m., بچار منت *bixāra minta ḥukum*.

RESSASSER, v. a., sasser de nouveau, مغایق ټول *meng-āyak pūla*.

RIDICULISER, v. a., مېندرکن *me-ñindir-kan*, منرتواکن *menertawā-kan*.

RIPOFÉE, s. f., mélange, چمفورن *xampūr-an*.

RIVERAIN, s., qui habite le long d'une rivière, اورغ سوځي *orang sūngey*, یغ دودق دغتي سوځي *yang dūdūḳ di-tepī sūngey*.

SACRUM, s. m., تولغ ټغکڅ *tūlang purgung*.

SAUVAGEON, s. m., تنامن هوتن *ta-nām-an hūtan*.

SCIERIE, s. f., تفت اورغ مځکړاځي *tampat orang meng-garagāji kāyu*.

SCINDER, v. a., مېهاځي *mem-ba-hāgi*, مېله *mem-belāh*.

SELLETTE, s. f., petit siège, کرسی *krusi rendah*.

SIMILOR, s. m., سواس *suwāsa*.

SOLE, s. f., le dessous du pied du cheval, etc., تاقی کاکی *tāpak kākī kūda*, باوه کاکی *bāwah kākī kūda*.

SOUPENTE, s. f., petit réduit soutenu en l'air, یلق کچل یغ داتس *bilik keaxl yang di-atas*.

SOUS-MAÎTRE, s. m., گورو مود *gūru mūda*.

SOUS-ORDRE, s., celui qui est soumis aux ordres d'un autre, یغ *yang* di-bāwah parentah.

En SOUS-ORDRE, ثد تمفت یغ کدو *pada tampat yang ka-dūa*.

SQUAMEUX, EUSE, adj., برسیق *ber-sisik*.

SUCOURSALE, adj., se dit d'un petit établissement fait pour aider un plus grand, تابع *tābi*.

SUFFRAGANT, s. m., se dit d'un évêque par rapport à son métropolitain, اسقف تابع *uskuf tābi*.

SUPPOSABLE, adj., یغ بوله دیگر *yang būleh di-kira*, یغ بوله دسگ *yang būleh di-sangka*.

SURNUMÉRAIRE, adj. et s., لبه در *lebèh deri bilāng-an yang tantu*.

SURPLOMBER, v. n., n'être pas à-plomb. Il surplombe, ای تیاد بردیری *ia tiāda ber-diri betūl*, ای میرغ *ia mīrīg*.

TAQUET, s. m., crochet, کایت *kāit*, گایت *gāit*.

TENON, s. m., extrémité d'une pièce de bois ou de métal, taillée pour entrer dans une mortaise, هوجغ کایو یغ ماسق تورق *hūjung kāyu yang māsuk tōriq*, فرشکاغن *per-pegāng-an*.

TIMIDITÉ, s. f., کتکوتن *ka-takūt-an*, فري یغ مالو *pri yang mālu*.

TIMORÉ, E, adj., qui craint d'offenser Dieu, یغ تاکت بردوس *yang tākut ber-dōsa*, اهل تقوى *ahel tekwa*.

TOHU-BOHU, s. m., confusion, چمفر کاول *haru-bīru xampur gāwul*.

TOPOGRAPHIE, s. f., حال مپورتکن *hāl meñūrat-kan segala pri suātu benūa*, فیران *peñurāt-an suātu tampat*.

TRAINARD, s. m., یغ تگکل دبلاکغ *yang tinggal di-blākang*, یغ لالی *yang lāley di-jālan*, یغ *yang ka-blakāng-an*.

TREILLE, s. f., دوکه درؤد فوهن *dūkuk deri-pada pōhon anggūr*, فوهن اغکور یغ رندغ *pōhon anggūr yang rendang*.

TEINQUER, v. n., سولغ مپولغ *sū-lang-meñūlang*, برپیکن ثیال *ber-buñi-kan piāla*.

TRIO, s. m., لاگو یغ دپای تیگ سوار *lāgu yang di-ñāñi tīga suāra*.

TUMULAIRE, adj., یغ قبر ثون *yang kubūr pūña*. Pierre —, باتو قبر *bātu kubūr*.

TUMULUS, s. m., تمبون تانه اتو *tambūn-an tā-nah ātaw tambūn-an bātu ātas kubūr*.

VERDIOT, s. m., réponse du jury, جواب اورغ یغ دنتوکن اکن موتسکن *jawāb orang yang di-tantū-kan akan memūtus-kan dawā*, دغوا *ka-putūs-an bixāra*.

VÊTO, s. m., کثکثانن *ka-eggān-an*, حال اغکن معقبولکن *hāl eggan meng-kabūl-kan*.

VIBRATION, s. f., ککثارن *ka-ge-tār-an*, ثری یغ کتر *prī yang gumetār*.

VIELLOT, s. m., اورغ کچل یغ توا *orang kexl yang tuā rupā-ña*.

VIRTUOSE, s., اورغ قندی دالم علم *orang pandey dālam ilmu kitāb ātaw dālam ilmu bnūi-buñ-an*.

VITALITÉ, s. f., قوه کهدوفن *kūwat ka-hidūp-an*, قوه حیاة *kūwat heyāt*.

VIVAT, exclamation, هیدفله *hidup-lah*, هیدفله کراک *hidup-lah kirā-ña*.

VOLTE-FACE, s. f. Faire —, se retourner pour résister, بر بالقی اکن *ber-bālīk akan me-lāwan*.

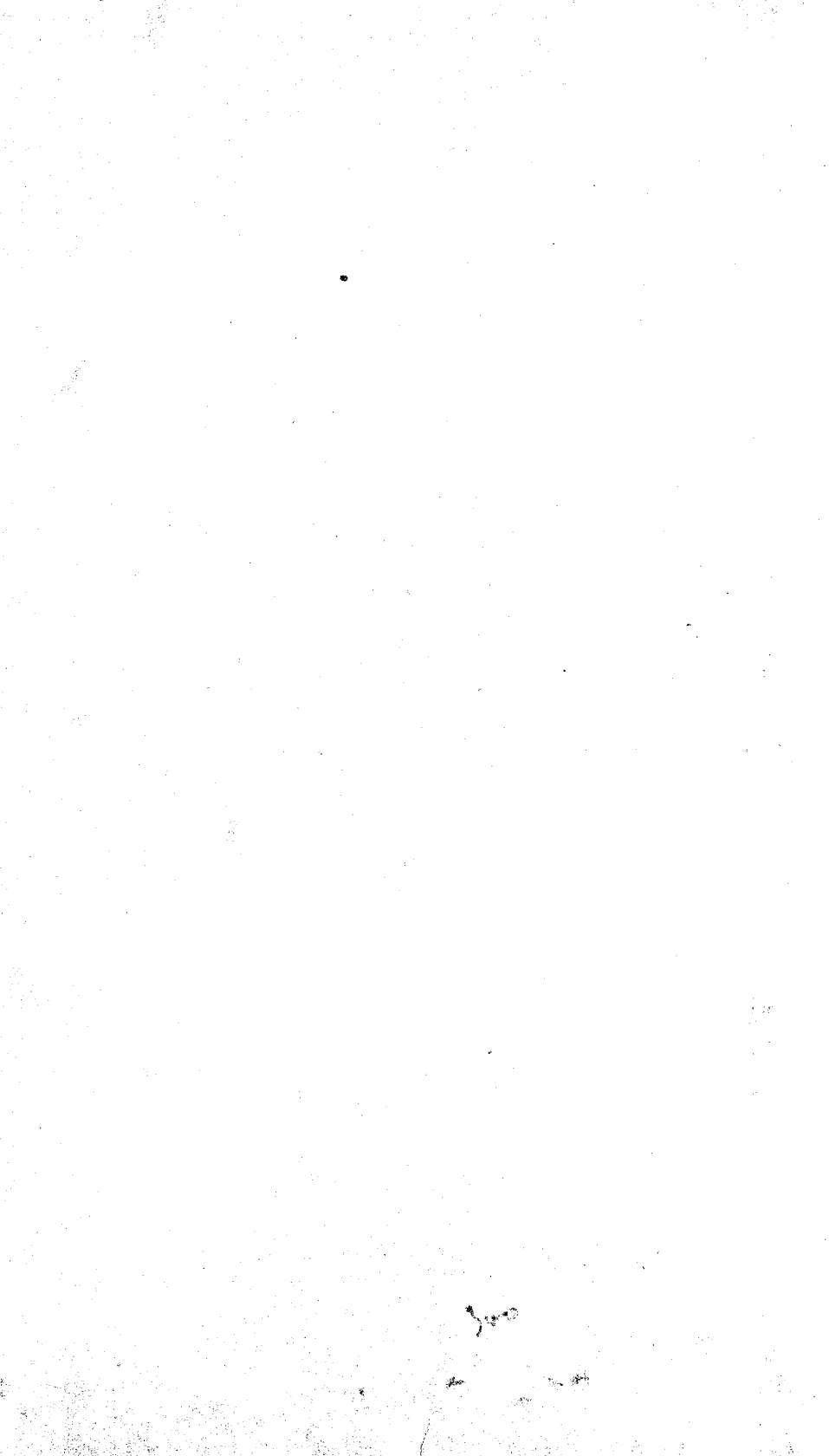
VULGARITÉ, s. f., کهناء *ka-hinā-an*.

YATAGAN, s., یتاغان *yatāgān*.

CORRECTIONS AU SECOND VOLUME.

Page	Col.	Ligne	Au lieu de	Lisez
6	2	10	منجد یکن	منجد یکن
52	1	18	تنت	بنت
68	2	22	دهر تیکن	دار تیکن
78	2	4	مرره	موره
87	1	32	قضولی	فضولی
98	2	7	برابه	براو به
149	1	11	<i>pandi</i>	<i>pundi</i>
166	2	4	مریکت	مریکت
173	2	33	مخکنتی	مخکنتی
192	1	15	کریچ	کریچ
195	2	6	کادغ	کدغ
211	1	32	<i>fait</i>	<i>sait</i>
227	1	18	<i>meng-ūtuk</i>	<i>mengūtuk</i>
234	2	30	هیوغن	هتوغن
240	1	3	مفتیهکن	مفتیهکن
349	1	10	جوك	جوك
354	2	12	الم	الم
369	1	23	قتق	فتیق
402	1	15	<i>pôcher</i>	<i>pêcher</i>
532	2	18	انر	ایر

Page	Col.	Ligne	Au lieu de	Lisez
551	1	18	La	Le
552	1	18	فنجورن	فنجورن
581	2	1	کُشکانن	کُشکانن
591	1	26	سافو	ساتو
638	2	23	چرل	چول
728	2	28	منجادی	منجادی
742	2	1	برجاك	برجاك
767	2	22	رمغخ	رمغخ
792	2	17	فراٹ <i>prāta</i>	فراڈ <i>prāda</i>
813	1	20	<i>gardi</i>	<i>gurdi</i>
837	2	1	گیخن	ریخن
837	2	2	ره	که

THE UNIVERSITY OF MICHIGAN

DATE DUE

--	--

UNIVERSITY OF MICHIGAN

3 9015 05698 1726

UNIV. OF MICH.

JUL 1 1924

BOUND

**DO NOT REMOVE
OR
MUTILATE CARD**

FAVRE

DICTIONNAIRE
FRANÇAIS-MALAIS

2

Storage

A

125

.7277

1.2

